

Esopus. ffabula lxiii
Cuius semper eges rem nulli tradere debes
vel sic
Rem quam solus eges hanc nulli tradere debes

106

Pro Cella predicatoris

Indeclinabilia sunt

A studiis. dicitur vir eruditissimus principis qui preest studiis
Ab accidentibus. qui scribit accidentia et gesta. Czo pisze stare dzieje
Ab epistolis. Cancellarius qui preest epistolis et libellis
A libellis. Cancelliarz
A rationibus. et rationibus supplicibus
A secreto vel A secretis. Secretarius qui est secretarius regis
A commentariis. Zyemsky pisarz
qui preest commentariis
A calculis. Pincerna calicum
A Batis. dicitur qui preest mensuris
Vel qui annonam equis annonam vel ffarinam mensuris dat et dividit
A punctis. dicitur qui preest reditui aquariorum
A meritoria. dicitur cuius est officium suggerere principi res obeundas et agendas
A voluptatibus. Qui studium habet inveniendi voluptates
A manu. dicuntur sobe principum
A manibus. qui litteras eorum scribunt
A pedibus. dicuntur quorum pedibus ad eundum utimur
Ad pedes vel circumpedes. idem sic servi vocantur domorum
A pugione. quia principis gladium gestat et ei semper presto est
Ad limina. Wrotnyi przed krolyem
vel Liminarche. vel i servi qui ad atrium et aditum excubant
A responsis. qui dat responsa principis
A voluntate. dicitur qui pro voluntate est et defendit alicuius voluntatem
Ad limina seu Liminarche. sunt wrotnyi servi qui ad atrium et aditum excubant regis et principis
A manibus. pyssarz listow panskich

Declinatio casuum
Sklanyanye
Articulus quia pars ordinis solum relationem significat
Modi dicendi
M habendi re
in margine

+ Modus ubi impersonat
Cum person
Czo zadnye angysthnye personye ukazuye
Ipositio. zadanye questien
Interiectio. ad discernendum verum vel falsum

De Terminis in grammatica

Verbum. Sprawowanye. Slowo
Adverbium. Rozslowye. ktore cladzyenye wolye verbum ku wyeye
Participium. ktore czasz. smyenye bierze od nomen. y czasz od verbum
Nomen. Zdeny rzeczy
Pronomen. ktore cladzyenye nie mieysce. Namyastek zamyenye
Coniunctio. Spoyenye. zlaczenye
Ipositio. na przodku chodzacze
Interiectio. podrzuczenye
Accidunt nomini. przypadnye
ffigura. Esthalth simplex prosty
Casus. Spadek. accidens nocz
declinatio. Sklanyanye. wstaczenye
Comparatio. przyrownanye
Gradus. Stopyen przyrownaiacz
Superlativus. nadmysshy stopyen
Neuter. Zaden sthich
Epicenum genus. Zamyeshany rodzay
gdzye nyemozemy rozeznacz yesthly
tha abo ona rzecz iesth ut sunt
passer. aquila. milvus.
Nus singularis. Czo yednego zna
myonwye. ut magister
Nus pluralis. czo wyelye zna
myonwye. ut magistri
ffigura simplex. prosty esthalt
ff composita. ut datus
Casus Nominativus. Sladany esthalth
Casus genitivus. Przed kogo pythamy czyya yest rzecz
Dativus. dayacz
Accusativus. Oskarzayacz
Vocativus. wzywayacz
Ablativus. przez biserzacz
Dubium genus. wyenthyny rodzay. ut hic a hec dies
Omne genus. ktori wshithko troye ma wsobye. ut hic et hec et hoc. sfelix
Commune genus. pospolite y rodzay
Genus. rodzay
Numerus. Liczba
Qualitas. yakosz
Quantitas. Albedo. nigredo. Paternitas. ffiliatio
Coniugatio. Sprzazenye
ffigura. wyobrazenye. esthalt
Tempus. Czas
Persona. persona
Modus. Oznaczenye. Obiczay
fforma. postawa. esthalth

BIBLIOTEKA
VNIWERSYTECKA
W POZNANIV

Inc. 169

Esopus. ffabula lxiii
Cuius semper eges rem nulli tradere debes
vel sic
Rem quam solus eges hanc nulli tradere debes

Pro Cella predicatoris

A studiis. dr. vir eruditissimus principis qui preest studiis
Ab accidentibus. qui scribit accidentia et gesta. 3o pisze stare dzieje
Ab epistolis. Cancellarius qui preest epistolis et libellis
A libellis. Canczlyerz
A rationibus. et rationibus supplicibus
A secreto vel A secretis. Secretarz
qui est secretarius regis
A commentariis. zyemsky pisarz
qui preest commentariis
A calculis. Pincerna calicum
A Batis. dr. qui preest mensuris
Veliqui
Annona equis a avena vel ffarinam mensuris dat et dividit
A punctis. dr. qui preest reditui
A memoriis. dr. cuius est officium suggerere principi res obeundas et agendas 3o pamyxtha
A voluptatibus. qui studium habet inveniendi voluptates
A manu. dicuntur sibi principium
A manibus. qui litteras eorum scribunt
A pedibus. dicuntur quorum pedibus ad eundum utuntur
Ad pedes vel circumpedes. idem sic servi vocantur domorum
A pugione. qui principis gladium gestat et ei semper presto est
Ad limina. Wrotnyi przed krolyem
vel Liminarche. vel servi qui ad atrium et aditum excubant
A responsis. qui dat responsa principis
A voluntate. dr. qui pro voluntate est et defendit alicuius voluntatem
Ad limina seu Liminarche. sunt wrothni servi qui ad atrium et aditum excubant regis et principis
A manibus. pyssarz listow pauskich

Declinatio casuum inflexio
Sklanyanye
Articulus quod pars ordinis solum relationem signat

Modi dicendi
M habendi
vide de eis ad in margine

Modus verbi impersonalis
Cum person
Czo zadnye angysthnye personye vkazuye.
Ipositio zadanye questien disputowanye ad discernendum verum vel falsum
Interrogatio ... modus verbi

De Terminis in grammatica
Verbum. Sprawowanye. Slowo
Adverbium. Przyslowye. ktore cladzyenyi wolye verbum
Participium. ktore czasz ... od verbum
Nomen. ... zdeny rzeczy
Pronomen. ktore cladzyenyi ... Namyastek zamyonye
Coniunctio. Spoyenye
Ipositio. na przodku chodzacze
Interiectio. podrzuczenye
Accidunt nomini. przypadaye
Figura. Kstalt simplex prosty
Casus. Spadek accidens nomen
declinatio. Sklanyanye wstaczanye
Comparatio. przyrownanye
Gradus. Stopyen przyrownaiacz
Superlativus. nadwyssy stopyen
Neuter. zaden sthich
Epicenum genus. zamyeshanye rodzay gdzye myemczenyi rozcznacz yesthly tha abo ona rzecz iesth ut sunt passer aquila milvus
Nus singularis. Czo yednego zna myonwye ut magister
Nus pluralis. czo wyelye zna myonwye ut magistri
Figura simplex. prosty kstalt ut dictus
Composita. Skladany kstalt
Casus nominativus. Myenyonek spadek
Casus genitivus. przyrodzenye ... ktorego pytanyi czyya iest rzecz
Dativus. dayaczy
Accusativus. Oskarzaiaczy
Vocativus. wzywaiaczy
Ablativus. przez biserzaczy
Dubium genus. wyeuthyly vy rodzay ut hic a hec dies
Omne genus. ktori wshitko troye ma wsobye ut hic et hec et hoc sfelix
Commune genus. pospolite y rodzay ... ut hic et hec homo a virgo aut sacerdos
Genus. rodzay
Numerus. Liczba
Qualitas. yakosz
Quantitas. Albedo nigredo paternitas ffiliatio
Coniugatio. Sprzyazenye
Figura. vyobrazenye kstalt
Tempus. Czas
Persona. persona
Modus. Oznaczenye obrazay
Forma. postawa kstalt

Nomina Cōsā Guineorum

Et eorum interpretationes

Consanguineus Crewny
Consanguinitas Crew
Genealogia Rod
Semen. Exponatur honeste
Plemyx. Pocolenye. Narod
Contribulis. pro. co. g. de
[illegible] Zgyedinego
Pocolenya. Vel Concinus
Avus. co. g. est pater patris
pr. parentum meorum. vel
Avi pris a meis Dzyad
Pappus grece. Avus latine
Pappous. Avitus
Papa. Avia
Proavus me. cor. Est pr. avi
vel avie Przedzyad
Avi paterni vel materni
Abavus me. cor. Est pr. pater
patris proavi. eo quod non
longe sit ab avo. pr. pr. patris
mei. vel pavi Vyelgy dzyad
Attavus me. cor. Est pr. abavi
Pliaskur
Adavus et Adavia sunt
maiores
Tritavus. tercius pr. s. attavi
Tritavia. mr. attavi
Tetravus. quartus ab avo
Maiores. s. attavus
intelligi possunt quicumque
sunt avi. abavi. pavi
attavi. Tritavi. Et ante
hos in infinitum sic maio-
res. qui ex pr. Trinepotis fu-
turi sunt
Minores plebei. Ut maior
Avunculus. Avi et avie
Avunculus. Maior patruus
maior amita. vide. Calepi
[illegible] in xibo. pareas
Avia. Est mr. patris mei vel
matris mei. et mr. parentum meorum
Babka Starucha
Proavia. Est mr. avi. vel
avie. Przedzyadka. vel
Przebabka
Abavia. mr. est proavi
vel proavie. Przebabka
Attavia. est mr. abavi
vel abavie Plascura
Cognati collaterales sunt isti
Patruus. Est fr. patris mei
quasi pater alius Stryy
Barbanus idem dr.
Patruus maior. Est frater
proavi. Starshy stryy
Propatruus. est fr. pavi
Propatruus magnus. Est
frater avi
Abpatruus. est fr. abavi
Mulieres. Amita me. cor. Est so-
ror patris mei. Cyotka
mihi est. pro oyczu
Amita magna. Est soror avi
Stara cyotka
Amita maior. Soror est pro-
avi. Starsha cyotka
Amita maxima. Est sor. abavi
Nastarsha cyotka.

Matertera. pe. cor. A matre est
soror matris mee. [illegible]
Cyotka po matertere
Matertera magna. Est sor. avie
Matertera maxima. Stara Starsha cyotka
Promatertera. Est soror proavie
Abmatertera. Soror est abavie. sic
Matertera maxima
Patruelis. co. g. pe. pro. Est patrui
mei filius. Vel filia
vel filius fris mei patris
Stryyny Strieczny brath
Patrueles. Sunt filii duorum fratrum
germanorum. aut filie.
Strieczny bracya abo syostri
Vel Amitini. Vel sunt
plurium fratrum filii vel filie. ut s.
Strieczny bracya abo syostri
Patrueles sorores. sunt filie gemi-
ne duobus fratribus. Strieczne sostri
ffratruus dr. ffilius fris.
ffraternus idem. Brathanek
ffratrua ffratria ffratrissa. Est fi-
lia fratris. Vel est uxor fris
ffratruelis dr. ffilia fris. Vel
filia fraterni seu fratris
ffraterni. Sunt duorum fratrum filii
ffraterculus. dr. Bragyshek
Sororcula. Syestrzyczka
Patrueles fres. ffres mutuo germani
Vel patres inter se germani
Horum filii sunt sibi
fres. et sorores ex patruelibus
Sic dicti. s. Sobrini
Patruus autem est eorum avus
Patruus est dr. Qui cum sit pr.
tamen habet patrem vivum.
Vel [illegible] Avum vivum
Matruelis et Matertera ut s.
dr. Soror matris mee. Cyotka
Matrueles. sunt ffilii et filie ma-
tertere.
Mater matria dr. Est. Cum sit mr.
tamen habet adhuc matrem vivam
Amitinus pe. pro. Est Amite mee
filius. Cyotczany brath
Amitina. est filia Amite mee
Cyotczana syostra
Amitini sunt. Qui ex fre aut
ex sorore amitina propagantur
Amitine sores. Cyotczane
ffiliaster. ffilius fris. Est mihi
Szynowyecz
ffiliastra vel ffiliastex. Est fris
filia. Szynowyczka
Awunculus. pe. cor. Est fr. germanus
vel amitinus. matris mee
qui mihi est. wuy wuyashek
Awuncula wuyna
Awunculus magnus. Est fr. Avie
Stary wuy
Awunculus maior. est fr. proavie Starsy
Awunculus maxima. est fr. abavie
Nastarshy wuy
Proawunculus. Est fr. proavie
Vyelgy a Stary wuy
Abawunculus est frater abavie
Nastarshy wuy
Awuncularis fr. wuyeczny brath
Germani ffres
Sunt. qui aut que habent eum
matrem. et eundem patrem. Rodzeny b.
Uterini ffres. Sunt filii
eiusdem matris. sed ex diversis patribus s.
Przyrodny plures viros
mr. habent

Viri

Collaterales cogni-

Biblioteka Główna w Poznaniu

Agnatis Cognati continentur ut genus in specie. Unde ffratres ex eodem patre. ffilius fratris nepos et agnati sunt.

In Cognatis non agnati. Arbor ffrater patris. Patruus meus est agnatus et cognatus. Matris vero ffr. Avunculus cognatus est. sed non agnatus.

Cognati fratres. Sunt nati sex amici. Przyiaciele. sunt consanguinei ex parte matris feminini sexus descendentes a matre. Sunt filii sororis vel amici. Hii dicuntur cognati. sorores vel sunt nati. filie. ex eodem genere nati. et propinquitate cognationis coniuncti. Qui ideo per agnatos habentur per feminei sexus personas veniunt et descendunt.

Agnati et cognati hodie succedunt usque ad decimum gradum. Et secundum iura vetera cognati contra vocantur omnes sine per virilem sexum vel feminei in cognatione sunt coniuncti. Qui ideo post agnatos habentur. Quia per feminei sexus personas veniunt et descendunt.

sen in consanguinitate

De Cognatione spirituali

Cognatio spiritualis. Rodzina rodzaj przyrodzonosc. Rodzina duchowna. przyiacielstwo duchowne.

Ista cognatio continetur ex baptismo. Confirmatione. Catechismo.

Cognatio spiritualis non habet gradus. sed habet tres species. Prima est

1 Paternitas — vide Angelum Impedimento xvi
2 Comparentitas
3 ffraternitas

Communitas rerum

De cognatione legali quo impediat matrimonium contrahendum. vide Angelum. Et in arbore cognationis legalis. Similiter in cognatione spirituali. omnia inveniuntur figurata.

Cognatio legalis est propinquitas personarum ex adoptione vel arrogatione proveniens.

Adoptio seu adoptatio est actus legitimus. seu quedam gratuita electio. qua quis sibi aliquem eligit in filium. sed non est. Tamen ulterius habetur pro filio vel nepote. vel ulteriori secundum voluntatem adoptantis.

Legitimus actus seu legitimum est ordinatum bonum. quod divina lege est datum seu traditum. et sic servandum. bene et rationabiliter. Rzecz ustawiona rzezdna.

Adoptare est filium adoptivum facere. vide Calepinum.

Adoptatio est. dicitur desiderium.

Adoptivus est qui est in filium assumptus. vel qui ex adoptivo natus est. Wyzwolony. przywłoszczony.

Adoptans dicitur pater qui sic aliquem recipit in filium.

Affiliatio est in filium acceptio. Sposobienie. Oblubienie.

Arrogare est aliquem qui sui est iuris in filium accipere.

Arrogator est pater qui hoc modo aliquem accipit in filium.

Arrogatus qui sic assumitur in filium.

Arrogare et adoptare differunt.

Adoptatur qui non est sui iuris sed alterius potestati subiectus.

Arrogatur ille qui primo sui iuris est. et per arrogationem fuit in potestatem patris. s. arrogatoris.

Emancipare est iuris proprii dominium statuere. quod ex coactione. et ex potestate sua facere.

Emancipatus est de patris sui potestate liberatus.

Durante adoptione est quamdiu sunt in patris eiusdem potestate. Soluta vero patris potestate possunt contrahere matrimonium.

Arrogatio dicitur ideo. Quia is qui arrogat est rogatur seu interrogatur an velit eum quem arrogat iustum filium sibi esse. Et is qui arrogatur interrogatur an id fieri patiatur. vide angelum.

Ex cognatione que contrahitur in baptismo et confirmatione oriuntur ex propinquitates

1 ffiliatio. s. inter sacerdotem baptizantem seu confirmantem et inter baptizatum et confirmatum
2 Comparentitas inter sacerdotem et inter patrem baptizati
3 Communitas inter eundem sacerdotem et matrem baptizati
4 ffraternitas inter filios sacerdotis et inter baptizatum
5 ffiliatio inter baptizatum et tenentem in baptismo
6 Alia ffiliatio inter eundem et uxorem suscipientis seu tenentis
7 Alia ffraternitas inter baptizatum et filios tenentis
8 Comparentitas alia inter suscipientem et inter patrem suscepti
9 Communitas alia inter eundem et inter matrem pueri

Osee iiii

Vinum et mulieres auferunt cor. ratione ebrietas et fornicatio. ratione in bonis et presumptione in malis

Ecclesiastici

Vinum et mulieres apostatare faciunt

Preteritum perfectum in graeca przeszle zupelne ut amavi amavisti amavit. Preteritum imperfectum przeszle niezupelne ut adibam pre plus quam perfectum przeszly dawny czas bas bat ut amaveram amaveras.

De adverbiis loci etc. positivi gradus etc. vide hic in prima parte de partibus indeclinabilibus

Vocabularius breuiloquus cū arte diphthōgādi. pūctādi et accentuādi

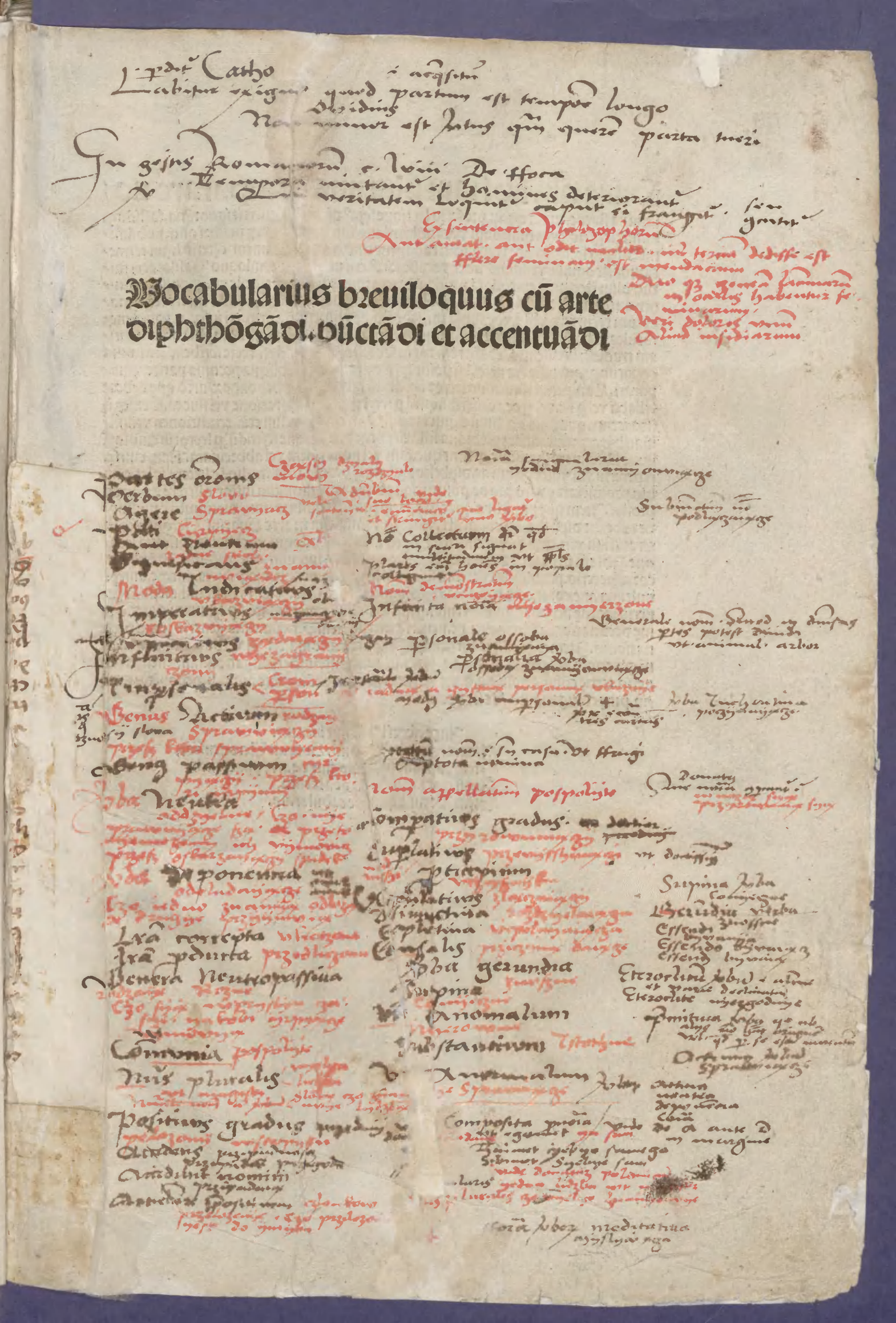

Sunt qui sibi iam plurim[illegible] [illegible]mparare uo-
lumina statuerunt. a quoꝝ profecto lectione sepi⁹ dicti[illegible] auertit ignorãtia. fastiditq̃
anim⁹ legẽtis. cum orationis vocabula minus intelli[illegible] Itaq̃ ne libri qñq̃ nobilissi-
mi fastidio lectoris arca reconditi rodantur tineis. ac [illegible]mantur cęteris ligni terme-
tibus. iste omniũ vtilissim⁹ liber vocabulari⁹. cui nomẽ [illegible] breuiloquo Basileę acri stu-
dio olim electus. ⁊ emendata nitidaq̃ littera impressu[illegible] vt facile possit quisq̃ omni-
um autoꝝ lector illud tanq̃ ad appollinẽ delphicum. i[illegible] ad quoddã interpretis ora-
culum recurrere. vbi ⁊ vocabula tam theologię vniu[illegible] iuris vtriusq̃. ceterarumq̃
facultatũ nõ sine lucidis expositionib⁹ reperiat. Nec [illegible] in orthographia obseruanti-
am tradiderim silentio. Habet em̃ tot in se orthogra[illegible] id est. recte scribendi rationis
conatus atq̃ studia. vt nesciã si possit ipsi⁹ diligentia [illegible] aliqua pecunia pariter ęqui-
parari. Comperiet studiosus lector iandudũ latitan[illegible] diphthongoꝝ artẽ. quę debeat
syllaba vel ꝑ ae. vel ꝑ oe. conscribi. quid ꝑ i. vel ꝑ y. qu[illegible] aspiratione vel sine ea. Deniq̃ q̃
sit accentu quodq̃ vocabulũ enunciandũ. Q, si cũc[illegible] velim etiã eruditiones vtilissi-
mas hic exprimere. neq̃ mẽbrana sufficiet neq̃ dies. [illegible] sciendũ ꝓ lectoris cuiusq̃ ĩ
hunc librũ introductione. ꝙ sunt quedam vel noue p[illegible] vel abbreuiata. Nam cum ę.
repereris. tm̃ valet q̃tum ae. diphthongus quę pene [illegible] similitudinẽ ę. litterę solet a no
bis pronũciari. ę vero pro oe. ponitur. quę ⁊ ipsa dip[illegible]thongus instar e. litterę a pluribꝫ
profert. Item quę ponitur a quae. Et prę ꝓ prae. In [illegible]quibus autẽ dictionib⁹ huiusmo-
di debeant diphthongi collocari. videbitur infra [illegible] in arte Guarini Ueronensis lit
teratissimi viri. tum in exercitatiõe. hoc est in hu[illegible]iloqui vocabularij assidua lecti-
one. Ibi em̃ in practica inuenies. quod grãma[illegible] speculatione ꝑcipiunt. Itẽ vbi pe.
cor. aspexeris. penultima correpta scito vale[illegible] penultima ꝓducta. antepe. antepe
nultima. me. cor. media correpta. me. pro. media [illegible]ducta. Item vbi m. s. masculini ge-
neris secũdę declinationis. vel mas. gene. masc[illegible] generis. Itẽ. f. p. fęminini generis ꝑ
mę declinationis. Item neu. ge. neutri generis [illegible] ꝯ. t. cõmunis generis tertię decli
nationis. Item. ꝯ. p. cõmunis generis ꝑmę de[illegible]tionis ⁊c. In verbis [illegible] acti
ui generis. primę cõiugationis. a. s. actiui gen[illegible] secundę cõiugationis. n. t. neutri ge-
neris. tertię cõiugationis. a. q. actiui generi[illegible] tę cõiugationis. d. p. de[illegible]onẽtis gene
ris. ꝑmę cõiugationis. Et sic de aliis.

In p[illegible]senti li[illegible] [illegible]ontinentur.
Item ar[illegible] [illegible]gandi Guarini Ueronensis.
Item cõp[illegible] [illegible]alogus de arte pimetandi.
Item tractatus [illegible]s de accentu
Item Breuilo[illegible] vocabularius.

Gnarin⁹ Veronensis Floro suo salutē plurimam dicit

Non sine causa factū esse certo scio ꝙ diphthonganda vocabula scire te velle intelligo. quoniam eā rem ⁊ ad orthographiaꝫ recte scribēdi formulā ꝑtinere. ⁊ nō ꝑuū legēdi documentū ꝑstare posse cognoris. Qua quidē in re quid agā subdubito. Nā nisi tuę morē volūtati. q̄ de me optime merit⁹ es. gessero ingratitudinis me reum esse cōfitear. erit necesse. Quo crimine nihil graui⁹ aut acerbi⁹ vel apud persas puniri testis est Xenophon. Subinde cū negligētia ⁊ vitio librarioꝝ omnē ferme diphthōgoꝝ ꝯsuetudinē abolitā aut deprauatā aspiciam. ita vt breuis sępenumero syllabas vetustissimis codicib⁹ diphthōgis notatas cōperiam. Uñ ipsaꝝ rōem aut vsum aucupervix satis scio. Et eo magis ꝙ q̄ postulas dicto citi⁹ fieri festinātissimus vrges. Uerum enimuero ne laborē poti⁹ fugisse me arguas decreui. q̄ꝫtū vna tumultuaria lucubratiōe potuero. ad te d̄ diphthongis colligere q̄ latine locutionis memoria suppeditarit. aut si q̄d paululū gręce ex doctissimo ac imꝑmis humanissimo ꝑceptore meo Manuele chrysolora degustaui. Et vt Ciceronis ꝑcepto facili⁹ de q̄ disputat̄ possit intelligi sermonē a definitiōe ꝓficisci. sati⁹ esse arbitror

Quid sit Diphthongus

Diphthongus. est duaꝝ vocaliū cū singule vocē suā seruēt. in eadē syllaba cōplexio. vt aes. Nec ius. vas. qua diphthongos putādum erit. cū nec i. nec u. suū ſuare sonū ꝯstet Differt aūt a monophthongo diphthong⁹ ꝙ hec duas habere vocales. illa vnicam dūtaxat cernit̄. vt Eoa. vbi tris monophthongus esse deꝑhendis. Dicta idcirco diphthōgus. ꝙ binis constare vocalib⁹ videat̄. Dis em̄ gręci bis. ⁊ pthongon sonum appellant. Nostri quattuor fecere diphthongos au. eu ae. oe. Quidā ei. diphthongū adiciūt. Uerum gręcoꝝ eā esse diphthongū manifestū ē qui cū plures habeāt diphthongos cęteris omissis q̄ nihil ꝓposito cōducūt. aliquas attingam ex q̄b⁹ deriuari nostras liquet. cum in latinū vertit̄ aut ꝑ dięresim. hoc est ꝑ syllabaꝝ diuisionē vtraq̄ manēte littera. in ai soluit̄. vt maia. aiax. Aut sine dięresi ī ae diphthongon trāsit. vt pęan. palęstra. ęneas. ī eu diphthongon la[illegible]na ꝯuertit̄ orō. vt eur⁹. theseus. Aut in es. vt achilles. vlysses. perses Aut in u. solā. vt fugio. in oe. vt comędia tragędia. vt in oe. vertim⁹. vt pęna ⁊ phęnix. vel in u. vt punicę⁹. Dissoluit̄ interdum. vt troia. q̄ꝫ. aut ꝑ dięresim in a. ⁊ in u. ꝯsonantem soluim⁹. vt nauis. Aut in au. diphthongon. vt naufragiū. aula. austerus. Et vt ad nostras redeam⁹ ae. diphthongon quidam passim ꝓtulerūt. vt syllę. galbę. amyntę musę Nōnulli ꝑ secūda ei⁹ littera. i. e. more gręcorum i. ꝓnūciauerūt. Quaꝓpter maro nr̄ antiq̄tatis amātissim⁹ aulai ꝓ aulę. ⁊ pictai ꝓ pictę vestis suo inseruit carmini. vt Aulai in medio libabāt pocula bacchi. Diues equū. diues pictai vestis ⁊ auri

Singulares generādi ⁊ dandi casus ⁊ pl'ales nominandi ⁊ vocandi in ꝑma declinatione. diphthongo finali in ae. notari certissimū est. vt Lyrę

Plurima q̄ꝫ deriuatoꝝ noīm in eus exeuntium diphthongant̄. vt ea potissime q̄ a vocabulis in a. aut in e. ꝓductā exeūt. aut ī ae. vt Uerona. veronę⁹. Mytilenę. mytilenęus Athenę. athenę⁹. Nunc cū nulla de au. ⁊ eu. extat ambiguitas. de ae. ⁊ oe. dicendum est. Et ꝑmo de ae. seruato alphabeti ordine. cui quęcūq̄ memoriā fugerint. tute addere q̄ legendo compereris poteris

De diphthongo ae. in ꝑmis syllabis

Eacus ⁊ ab eo deriuata. vt ęacides
Hęc cū cōpositis. vt hęccine.
Edes ⁊ ab eo nata. vt ędifico. ędepol. ęditu⁹. ędilitas
Edus
Ęge. capra. ⁊ ab eo ędita. vt Ęgis clype⁹ palladis. ęgloga. ęgoceros. Caꝑcornus
Ęger. ęgritudo. ęgrotus
Ęgeus ⁊ ab eo dicta vt ęgides. ęgeum mare ęgina vrbs ⁊ mulier
Egyptus
Eolus
Elia mulier
Elianus ꝓprium nomē viri
Helios ⁊ heliades ⁊ heliogabal⁹ e. simplici scribenda erunt
Ęma sanguis. ęmarothis cęteꝝ. Emathia

Ego ffr Bartholomeus Bidgostranus Minor Non sum nec vnquam fui Philosophus amator iactantie vt labor meus [illegible] appareat [illegible] gloriam (sic a multis iudicatissimus) sed ad vtilitatem reipublice et laudem dei Laborauit [illegible]
[illegible]

absq̃ diphthongo
Emulus ⁊ q̃ ab eo deriuant̃. vt ęmulor ęmulatio
Emulus gręce. lepidum latine significans ⁊ fraudulentum.
Emyli⁹ ⁊ sua deriuata vt ęmylian⁹. ęmylia
Eneas cũ suis deriuatis. vt ęneis. ęneades.
Enigma ſmo obscurus.
Eneus. i. ęreus
Enos loci ꝓprium ⁊ laus. cum suis deriuat⁹ vt Apanęos ⁊ paranęsis admonitio
Enobarbus. Eneus.
Eolus rex ventorum. ⁊ quę ab eo deriuãtur vt ęolides. ęolis. ęolia
Eoles populi. ⁊ ęolicus
Eon. sęculũ ⁊ sua. vt ęoni⁹. i. sempiternus
Euum Epyra vrbs
Epolus. pastor caprarũ. ⁊ ab eo nata. vt ępolium caprarum grex.
Equus ꝓ iusto. ⁊ quę ab eo. vt ęqualis. ęqueuus. ęquo. ęquas. ęquinoctiũ. ęquiparo. ęq̃ualeo. ęquitas. ęquor. ęquoris. Equus ꝟo ꝓ animali nullo modo diphthongon patitur
Hęma sanguis
Hęmebetum carminis genus.
Hęresis ⁊ a se deriuata. vt aphęresis. ⁊ dięresis. synęresis. ⁊ hęreticus
Hęresius viri ꝓprium.
Hęreo ⁊ deriuata. vt hęsito
Eschynes
Es. ęreus. ęratus
Esculapius Esculus
Estus ⁊ quę ab eo fiunt. vt ęstuo. ęstas. cum prole sua. vt ęstiu⁹
Esopus Eschylus.
Etas. ętacula diminutiuum suum
Eternus ⁊ ęternitas
Ether ⁊ ęthereus
Ethra fulgor cęli
Etra mater Thesei
Ethiops ⁊ ęthiopia
Etna ⁊ ętneus
Etalus ⁊ ętolia

In medijs syllabis.

Achęus. nomen gentile
Alcęus poeta
Actęon ꝓprium nomen viri
Actęus litteralis
Anapęstus. pes metri
Anapęa genus auis
Anęus Antęus Aristęus
Arięus Aridęus.
Ascręus. quoniã ab ascra loco deriuatũ est.
Aulęa

¶ De littera C. in ꝑmis syllabis.

Clęmens Cęlebs
Cębes ꝓprium loci. Philosophi autẽ nomẽ
Cebes ꝑ e. simplex scribi debet.
Cęcus ⁊ cęcitas.
Cęcias. vẽtus q̃dam Cęcili⁹ ⁊ cęcilia
Cędo in omnibus temporib⁹. vt cędebat. ꝑterq̃ in ꝑterito ⁊ ab eo descendentib⁹. ⁊ cęcidi. cęcidisse. Cedo aũt dare locũ designans simplici e. scribitur
Cęlum. ⁊ q̃ ab eo. vt cęlestis ⁊ cęlebs
Cęlo cęlas Cęneus ꝓprium viri.
Chęrephon Chęronia vrbs.
Chęre ꝓ salue
Cęnodoxia noua gloria. ꝓ inani aũt gloria e. simplici scribes. ⁊ cenothaphium
Cęsar cũ suis. vt cęsarian⁹. cęsarea. cęsaries
Cętera. cęteri
Cętus ꝓcuẽtu. ꝓ pisce aũt e. simplici scribit̃
Cepi cũ suis deriuatis ꝑ e. solam. vt ceptus inceptus. inceptor ⁊ ꝑceptor.

In medijs syllabis

Cacadęmon. infęlix
Chaldęus Chamelęon aĩal
Chamęmela herba Chimęra
Cynędus Cynęgirius
Circęum oppidũ Chlęna vestis
Cyręneus Chamęlium herba
Clytęmestra

¶ De littera D in ꝑmis

Dędalus
Dęmon ⁊ dęmonium
Dięta.

In medijs syllabis.

Dcęus. iustus
Dicęarchus. Dicęarchia.
Dięresis.
Dracęna. draconis fęmina.
Hebręus Hephęstion
Fudęmon. fęlix. Et quoniã sępissime pro f. ph. positũ animaduerti. cũ idem fere sint. vt fuga. fama. nunc in locũ f. ph. supponam

Ph. in primis.

Phęaces. populi.
Phędon nomen philosophi
Phędra. phędron. ⁊ phędros.
Phęton.

In medijs

Phlegręa Phariseus Phęrese⁹

De littera G. in primis.

Gęa quę ⁊ ge dicit̃. Ad hoc secludo georgica. ⁊ geometria. quę solo e. scribuntur

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu

Geon fluuius Gesa iacula.
Getulus (Gaius
Gneus qd p C. scribitur. sonat g. vt Caius
Grecus ⁊ grecia. ⁊ grecanic⁹ ⁊ greciensis
In medijs syllabis
Gynecia. bona dea a nostris dicta.
Gyneces. mulieres.
Gyneceũ. mulier̃ diuersoriũ
De littera I
Ideus mons ẽ. ⁊ ꝓpriũ viri. ⁊ locale nomen
Iera mulieris proprium
Idume⁹. qr a loco in e. deriuat̃ vt idume
Iseus. rhetor quidã ⁊ fluuius.
Iudeus. ⁊ iudea Hymeneus.
De littera L
Ledo ⁊ sua deriuata. vt lesus.
Lelius.
Lemargius ⁊ lemargia. ingluuies
Lestrygones. populi Letus.
Leua Leua vestis
In medijs
Leena Lacena
Lacedemon. Lacedemonius
Lieus. bacchus.
Liceeus Ledeus
De littera M
Machera Meander fluui⁹
Menades. mulieres insane
Menalus mons Meonia
Meon
Meotis. palus. ⁊ Meoticus
Megera Manichei.
Museus proprium
De littera N.
Nazareus ⁊ Nazaren⁹ Ne ꝓ vtiqz.
De littera P
Pean
Pedagog⁹. ⁊ alia q̃ a puero deriuant̃. vt pe/
domãtia. pedeutes. p̃ceptor in gymnasijs.
Peon medic⁹ quidã. a q̃ peonia herba.
Pedia. infantia. disciplina
Peon pes metric⁹
Palemon
Preda ⁊ predor
Prediũ et ei⁹ diminutiuũ p̃diolum.
Preneste ⁊ p̃nestinus
Pres predis Potidea. vrbs
Pre p̃positio cũ suis cõpositis. vt p̃ceps. p̃sũ.
Pretor. p̃tura. p̃torium
Prelium Premium.
Preter ⁊ p̃terea
Palestra ⁊ palestrites
Pape Palestina.
Panetius. philosophus
Pyreus. atheniensis portus.
Platea vrbs. ⁊ plateensis ex ea.
Ptolome⁹ Pileus ꝓpriũ.
De littera Q
Que relatiuũ singulare ⁊ plurale in oĩ gene
re. q̃cũqz. q̃dam. aliaqz id gen⁹ seruãtia.
Que ꝟo ꝯiunctio p e. solam
Quero ⁊ q̃ ab eo. vt q̃stus ⁊ q̃stor q̃stura. q̃/
ror passiuũ. Queror ꝟo ꝓ lamentator e. sim/
plex hz. ⁊ p̃mã breuẽ
Queso.
De littera R
Rheda ꝓ curru
De littera S
Sepe cũ suis cõpositis. vt sepi⁹ sepissime ⁊
sepenumero
Sabeus Saduceus.
Sceuola Seuus
Secula Sphera
Speleum. Spelunca. Syneresis.
De littera T
Tenarus mons
Tenia vitta
Timeus viri proprium
Tropheum Trocheus.
De littera U
Ue Uecors Uecordia
De oe. diphthongo.
Ebalia. ꝑs lacoonie.
Economus. dispensator familie. ⁊ ab eo. vt
economia ⁊ economicus.
Edipus Edipodes.
Ebades proprium viri.
Henos vinũ. ⁊ ab eo. henophor̃. vas vina
Enotrij. sabini (rium
Eneus proprium viri
Enomaus.
Estrum pro asilo
In medijs
Amebeum carminis genus
De alijs litteris
Celesyria. i. cana syria
Cenobium. vita cõmunis vt monachorũ
Cepi ꝓ incipio
Cena cibus serotinus
Ceus. gigas Celi⁹ ⁊ celia
Cerillus. proprium Cresus. rex.
Celia. fosse ꝓpe rhomam
Epicenum Fedus.
Philopemon. dux quidam.
Phenix. phenicia. phenissa Fenum
Fenus. Fenerarius. Fenerator

Fętus Fętura Fęlix.
Phębus ꝛ phębe.nō aūt ephebus
Phronęa.pūdentia Phędonus.
Lędonia.dicacitas.mordax Mędia
Mongcus.port⁹ sic ab hercule dict⁹.
Męch⁹ ꝛ męcha Mgric⁹ ꝓprium viri
Mgret ꝛ męror ꝑ tristicia.ñ aūt ꝑ meritādo
Mgnetius.pater patrocli
Melibęus Melędia
Modęporus.viator
Modęporicū.ad iter cōscriptū opus.
Prohęmiū Parœmia ꝓuerbiū Pęna
Pęni.p afros Pęnitētia Pęnitet.
Psalmędia.psalmodia
Trœcen.oppidū Trœcenius.
Schœnobates.cōscensor funium

Finis

¶ Compendiosus de arte punctandi dialogus fęliciter incipit

DIscipul⁹. Salue mgr egregie. Magister. Et tu charissime adolescens D. Nunq̄d olim audiui a te/doctissime mgr/punctandi rōem/nedū legēti: verū dicēti/sil ꝛ auditori/nō punū ad iumētū ꝑsta re? M. Sic est. ꝓsentanea eteni pūcta/disiungēdas lectōis ptes sepant.pnūciāt spiritū recreāt.auditoribusq̄/orōis sensus distinguūt atq̄ demōsträt. D. Dic igit ḡso mihi in ꝓmis/q̄d est pūct⁹? M. Jā fere dictus puto. Est eñ signū qō vel figura/ vel mora sua/clausulas sepat.sensus distinguit. aīm recreat.spāciūq̄ cogitādi relinq̄t. Et fit aut mora pnūciatiōis ꝛ ptis: aut impssione calami. q̄ pūctor/alt alter⁹ signū est. dū ei calamo recte format: viā q̄si pnūciandi oñdit. cū aūt pnūciatiōe: modū recte formādi. D. Cui⁹ aūt cū imꝓmit calamo: figure ē? M. Mō vni⁹: mō ali⁹/atq̄ ali⁹: put aggregatō vocū recte postulat. Quinq̄ eñ modis ꝓpe q̄dē formari ꝑt. q̄ rōe/q̄nq̄ dicim⁹ esse genera pūctor: ꝗgulā/coma/colū/periodū/punctuq̄ interrogatiuū. D. Hec ḡ definias .et singula vbi locāda sint: oñde. M. plibēter. Hā ꝗgula est ꝓpēdicularꝭ linea/dextrā ꝗsus ptē erecta sic/ Que rite ponit post dictiones ꝗbo ac pfectiōe carētes. vocatq̄ a claꝛ virꝭ ludi subdistinctio. Cōma est pūct⁹ cū ꝗgula supi⁹ elcuata ad modū ꝓme ꝗgule sic: vel sic: Et locat ꝯgrue p⁹ dictōes hūtes ꝗbū: sz pfectiōis exptes. cui nomē distinctio ē. Colon/est punct⁹ plan⁹ ꝝ impssionez calami sic. Qui tamēti recte ponat p⁹ dictōes debitū ꝗbū ꝛ pfectōz hūtes: sīgt tñ orōi q̄ppiam nō ĩptinēs iūgi posse: q̄ q̄dē orō/nō clausule soꝛtita ē. Period⁹/est pūct⁹ plan⁹ cū ꝗgula curua inferi⁹ sue deoꝛsum ducta sic; Pūctus interrogatiu⁹/ē pūct⁹ plan⁹ cū ꝗgula retoꝛta sic: Et locat recte post orōz interrogantē. vt intelligis ne ea q̄ dixi: Et h̄ sūt genera pūctoꝛ q̄bꝫ clausulas distinguere debes Parēthesim ꝗo/q̄ ab incepta clausula sz nōdū pfecta/claudit: duobꝫ semicircul⁹ (sic eñ plerīq̄ eā vt h̄ vides: notare solent) poteris ītercludere. D. video. M. Sūt tū alia pūcta duo/q̄ clausulas nō respiciūt. al teꝛ q̄ꝛ reptū est/ad incognitū sue nomē sue cognomē psone significādū. aut etiā loci/ vel dignitatꝭ. Cui pūcto nomē/vt q̄busdaz placet: gemipūct⁹ est. Bis eteni ꝑ trāsuersū cōꝓmit sic. Alteꝛ semipūctū noīant. qō recte fieri solet ꝑ trāsuersum ad dextrā ptē pro tractū: cū in fine alicui⁹ linee dictio scindit i altera moꝛ linea suscipiēs cōplemētū sic/ vt sic:. D. Et nūq̄d deceret/vt de his q̄ꝛ exemplū supi⁹ neglexisti: saltē paruū nūc ponerez M. Decet vtiq̄. q̄re h̄ sic exēplū. Cū neglecta debita ptiū orōis ꝓstructiōe/recta puncrādi rō hr̄i nō possit: dz h⁹ artꝭ cupid⁹/ꝓmis grāmatice ꝑceptis operā dare. Jn q̄ ō coordinādis dictiōib⁹/pfecta rō tractat; D. Et dic parit si placz: q̄ pacto pūcta ipsa (vt dixisti) oñdunt viā pnūciādi? M. Saltē in mora ptis. Virgula eñ/dū pnūcias: quam ptis morā exigit. Cōma/lōgiusculā: cum suspēsa tñ voce. Colon tandē ꝛ period⁹ plixi⁹ interuallū desiderāt. Hec ō rōe pūctandi/si ad exercitatiōz accōmodauerꝭ: tibi sufficiēt q̄ gto aīo susciꝑe velis. D. q̄ꝛ grātissime. Semper valeas ꝑlātissime mgr. M. ꝛ tu amātissime adolescēs;

Finis

¶ Jncipit tractat⁹ de accētu perutilis

HAccent⁹ ē artificiosa modulatio vocis in significatiua platiōe. Tres sī quidē sunt platōes. s. mellica q̄ attē dit in cātu. ꝛ illi adiacet neuma. qō est cant⁹ Metrica q̄ attēdit in scānsione metroꝛ. ꝛ illi adiacet tps. Significatiua siue ꝓsaica q̄ attendit i cōi ꝓmone. ꝛ illi adiacet accentus Sūt aūt tres accēt⁹ ꝓncipales. s. acut⁹ q̄ fit p elevatiōz vocꝭ. vt in ꝓma syllaba h⁹ nois dñs. ꝛ reꝑtat ꝑ figurā q̄ dr oxia. ab oxi qō est acutū. Grauis q̄ fit ꝑ inclinatiōz vocꝭ. vt ptz i media syllaba ꝛ vltia h⁹ nois dñs. ꝛ ex

primit p figurā ḡ ꝺr baria a bari qꝺ est ḡue
Circūflet⁹ q̄ fit partim p eleuatiōz. ptim p i
clinationē vocꝭ. vt ptz in penl'. hui⁹ infiniti/
ui amare. Circūflex hodie ponit cuz acuto
nec est i vsu nr̄o. Propt hās tres spēs trib⁹
censet noib⁹. Dr̄ nāq; accēt⁹ ꝓpt acutū. tenor
ꝓpter ḡuē. ton⁹ ꝓpt circūflexū. Uel iō ꝺr accē
tus ab accinēdo. i. ad signādū aliq̄d canen/
do. qz ad h̄ est accēt⁹ inuēt⁹ vt sigtio dictōis
meli⁹ distinguat Tenor ꝺr a tenēdo. qz vna
syllaba magꝭ min⁹ ve tenet. Ton⁹ q̄si tonan
di mod⁹. Regule de accētu sunt tales. Nul/
la dictio de natura acuit vltimā nisi greca.
vt Lybię. Agathę. vel hebraica vt dauid z
Jacob. Jtē nulla dictio naturaliter breuis
circūflecti ꝺz qꝺ mō accipit p acui. Jtē ois
dictio regit vno solo accētu. Nis dictio mo
nosyllaba fm cōem modū legēdi hz accentū
acutū. vt fer z lex. z lis z res. Jtē ois dictio
bysyllaba acuit p̄nam. vt ꝺgo. de⁹. rhoma.
Jtē ois dictio triū syllabaꝝ z pluriū habēs
penl'. naturaliter longā hz accētū sup ipam pe
nul. vt fortuna hr̄e poeta. Jtē ois dictio tri
um syllabaꝝ z vltra. hns penl'. naturaliter bre
uē acuit añ penl'. vt dns z iusticia. De scꝺa
regula excipiunt pla. s. ergo qñ ponit p cau/
sa ad dr̄am sui qñ est ꝓiunctio illatiua. vt hoc
facio ḡ tui. mō acuit vltimā ꝺ regulā de bys
syllabis. Puta qñ ponit p sic. ad differētiā ꝺ
bi puta in impatiuo. Pone p retro ad diffe
rentiā ꝺbi pone in impatiuo. Una. i. pariter
aduerbiū ꝓgregādi ad dr̄am nois vna i ab/
latiuo femino. Circū vl' ꝑpositio vl' aduer/
biū ad dr̄am acti h⁹ nois circ⁹ circi. Jtē
aduerbia i c. termiata. vt illic istic. illuc. istuc
illac istac. illinc istinc. Jtē ꝓcisa vt fumat p
fumauit. p̄mas p p̄matis. sic em̄ declinabat
antiqt⁹ Et corrupta p ꝓpositionē vt viden
id ē. videsne. satin p satisne. z apocopata ab
inde cōposita. vt abin. dein. pin. in qb⁹ redit
natural' accēt⁹ q̄ debebat esse sup syllabā in
cū esset lōga positiōe. Dei interiectio ad dif
ferētiā pnois ei. acuit vltimā q̄ tñ p mono/
syllaba vtunt poete. Quidi⁹ Dei mihi q̄d fe
ci q̄ me furor egit amantē. Dij z ij. z cui. z hu
ic sunt dictiōes monosyllabe. vñ i metro de
bēt acui fm regulā de monosyllabis. tñ poe
te in metro aliqñ diuidūt dij z cui. aliqñ p
monosyllabis vtunt Dij tñ z ij scribūt p du
plex i. Iz pferēda sunt p vnū. iuxta illꝺ Eber
hardi. Scribe dij lege di si vis vrban⁹ hr̄i.
Et doctrinale dic̄. J. pfers z di. ꝺz tñ ij. du/
pla scribi. Jtē Falso aduerbiū ad dr̄am ab
latiui nois falso. z silr̄ eo. vno. illo. Jtē Lu/
ius ntūs ad dr̄am gti cui⁹. Intro ad dr̄am
ꝺbi qñ est aduerbiū. Si aūt querat. quare i
multis alijs tal' dr̄a nō seruet vt mō. cito. et
sero. Dicendū q̄ in vltima syllaba taliū suf/
ficit dr̄a tpis. nā qñ sunt aduerbia hnt vlti
mā cōem. Iz qñ sunt ablatiui hnt eā lōgam.
datiui ꝺo aduerbialit positi. producūt vltimā
semp. z remanēt nōia q̄nis aduerbialit po/
nant. Canis ꝺo nō mutat accentū. ad diffe
rentiā h⁹ ꝺbi canis. qz vtraq; est p̄ncipalis
ps. Cetera aūt hnt dr̄am p accidentia sua.
vñ nō est magꝭ necessitas q̄ in oib⁹ int ḡ ca/
dit dr̄a p accentū diuersitas assignet Lōci/
sio impedit nō solū scꝺam regulā de accētu
vez etiā tertiā z quartā. nā sup quācūq; syl/
labam fuerat accētus in integra dictōe. sup
eandē remanet in cōcisa. vt amat. p amauit.
sicut em̄ erat accētus acut⁹ sup ma. in ꝺbo
amauit. sic sup eā remanet in corrupta. Idē
accidit i multis desinētib⁹ in as. vt nostras
vestras. cuias. arpinas. rauennas. optimas
z his simlib⁹. quoz nti erāt olim nostratis.
vestratis. cuiatis. optimatis. sic etiā quiris
z illic z istic acuūt vltimā. qz coz integ olim
erāt q̄ritis. illice. z istice. Iz p ꝓcisionē nostro
tpe ꝓferunt. Hoc etiā ꝓtingit in vtis apoco
patis. vt Uirgili Domiti. Mercuri. Tales
em̄ vocatiui acuūt penl'. q̄nis sit breuis sic
illa eadē acueret in vtis si diceret. o Uirgilie
o Domitie. o Mercurie. z acuunt in ntis eo
rum vt Uirgili⁹ z Domici⁹ z Mercurius.
Nota aūt q̄ ꝓcisio nō impedit naturalē ac/
centū nisi mutet tps. vt petijt p petiuit. petī
uit. producebat mediā. Iz qz mutatū ē tps. id ē
breuis añ vocalē succesit p lōga. remānet ac
cent⁹ sup añ penl'. fm regulā. Silr̄ ē i audijt
p audiuit z silib⁹. Jtē ꝓcisio nō impedit regu
lam de accētu si nō remanet vocal' in ꝓcisio
ne. Iz cū ꝺr deū. p deoz accēt⁹ fm regulā ma
net sup p̄maz. qz media syllaba o. sup quam
erat accēt⁹ i integ āmota est. vñ ꝓcisio itelli
git nō mutato tpe z vocali remanēte. Itez si
remaneat vocal' z mutet signatio dictōis n
impedit regla. vt cū ꝺr docibil'. qz dic̄ aptitu/
dinē in fmōe accēt⁹ est sup ci. Iz syncopatuz
ꝺr docil' q̄ dic̄ aptitudinē i homie vl' re alia
aīata. z ē accēt⁹ sup do. Jtē ñ impedit regla
si mutet pſoꝛōis. vt cū ꝺr colorꝛ accent⁹ est
sup mediā. Iz inde deriuat colorꝛ qꝺ hz accē/
tū sup p̄mā. sic honor ab honorꝛo. labor a la
borꝛo. z odor ab odorꝛo. Ā ꝓsodij fit ꝺ gene
rales regl'as ꝺ accētu. vt cuia cuiū acuūt vl.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

ꝑpter ꝓsortiū sui masculini qđ est cuiꝰ. Utraqꝫ z pleraqꝫ tā in femínino q̄ꝫ in neutro acuunt penl̄ ꝑpter ꝓsortiū suoꝝ masculinoꝝ. q̄ sunt vterqꝫ z pleruſqꝫ.cuiꝰ etiā cā ꝑt esse cōiūctio encletica siue epithasis.i.syllabica adiectio.ſ.qꝫ. Usus etiā facit ꝺ naturalē et generalē regulā de accētu.vt facio cis.cū habeat ꝑmā naturaliť breuē.acuit eā in cōpositꝫ nō corruptā.vt calefacio cis.cit. tepefacio. cis.cit.acuit penl̄.in ſcḋa z tertia ꝑſona Si aūt mutať a.in i.breuēhꝫ accentū. vt inficis cit. Idē ꝺr de fideiubeo.bes.bet.cum iubeo habeat ꝑmā breuē. Itē vſucapio is.it.acuit penl̄t.in ſcḋa z tertia ꝑſona. Itē ſatiſdare acuit penl̄.cū deberet eā cor. ſic̄ venūdare et circūdare.hꝫ aūt accidit.qr in.ff. z in alijs libris aliqñ ꝺr qꝫ reꝰ ꝺz adesse satisqꝫ dare Itē vicecomes z archicoquꝰ.z noīa numeralia. vt vigintiduo.vigintitria. Fio etiā in cōpositis acuit vltimaz in ſcḋa z tertia ꝑſona.vt tepefio fis.fit.z ceterꝫ. Itē enclesis.i. inclinatio immutat naturalē accētū in ꝑncipio z fine. In ꝑncipio ꝑ istas ꝑticulas.ſi.nū.z ne. vt siqs.nūqs.z neqs. Iste eīm ꝑticule inclinát accentū sequētis syllabe ad se.ita qꝫ non est ꝑncipalis sup sequentē syllabā.sz sup primā ꝑpter eandē encleſim ꝺr neqñ.siqñ. añpenul̄.acuta cū deberet acui penl̄. q̄ est longa positiōe. Similiť aliqñ acuit añpenul.causa ꝓsortij de siqñ z neqñ. z ad differentiā hꝰ ablatiui aliquāto ꝑpter theutonicos q̄ faciunt ꝺ.ꝑ t. Fit etiā enclesis in fine ꝑ has cōiunctiōes qꝫ.ve.ne.q̄ inclinát accentū p̄cedētis syllabe ad se.vt legisne.putaſqꝫ. cōmuniter ue.ita qꝫ vltima syllaba dictiōis p̄cedentis acuiť z ipsa encletica sꝑ ḡuať. z sic corrūpiť ibi ꝺuplex accētus.qr i dictiōe p̄cedenti mutať ꝑncipalis accētꝰ q̄ esse deberet sup añpenul.vel sup penl̄.z ipa ꝓiunctio encletica q̄ deberet acui ḡuať. Qñqꝫ tñ nō inclinat accentū p̄cedētis syllabe qđ fit ꝑpter corruptionē p̄cedētis vocal̄. vt heccine. cū deberet dici heccene.corrupta est syllabica adiectio qr nō erat de substātia dictiōis. z hoc factū est causa elegātie vl̄ causa necessitatiſ.qr non est ponēdus accētus ꝑncipalis sup syllabicam adiectionē.cū careat sensu. Siſr in vndiqꝫ z deniqꝫ nō inclinať accentꝰ p̄cedētſ syllabe qr vocalis ē ibi corrupta.nā vndiqꝫ cōpositū est ab vnde z qꝫ.deniqꝫ a denuo z qꝫ. Causa etiā differētie qñqꝫ encletica nō ꝺuat vim suā. vt vtiqꝫ z itaqꝫ acuūt añpenl̄. qñ sūt cōpositе dictiōes.qñ ꝓ sine cōpositiōe ponūtur hñt accentū sup penl̄. Esſat q̄ꝫ inclinatio p̄cedētis syllabe qñ encletica ꝓiungitur monosyllabe.vt mulier virqꝫ currit. nō eīm inuenit añfinalē syllabā quā inclinet. Amittit aūt ꝓiunctio encletica vim suā cā corruptiōis vel differētie vl̄ monosyllabe.non aūt ꝑpter interrogationē vt q̄dā ꝺicunt. vt cū ꝺr. Currit ne sortes platoqꝫ Ipsa eīm cōiunctio videť retinere naturalē accentum.i. acutū.qđ alibi nō facit.sz hꝫ accidit ꝓpter modū loquēdi.ipa tñ inclinat accentū p̄cedētis syllabe.ſ.to.cū ꝺr Platoqꝫ. Ipa q̄ꝫ enclesis facit.vt ꝺicamꝰ vbiqꝫ me.acuta. q̄ꝫ ipa sit cōis ℞ Proferť aūt enclētice hꝫ ꝓpositio cū qñ postponiť ꝓnoīb⁹ me.te.se.nob.vobis.q̄a ipa ḡuať ac si esset vna dictio cū p̄cedēti ꝓnoīe.z ponit accentū sup syllabā p̄cedentē vltimam ablatiuoꝝ.vt nobiscum vobiscū. Nobis ꝓponiť ꝑpter vitandam cacephaton.vobis aūt ꝓpter cōsortiū. Precedente aūt monosyllabo ablatiuo.nō videť inclinare.cū ipse ablatiuꝰ ꝑ se acuať.vt cū ꝺicitur.mecū.tecū.secū.nisi ꝺicať qꝫ inclinet accentū ad se.q̄a ipsa ꝓpositio inclinať.i.ḡuať. Si aūt alijs ablatiuis postponať.acuiť. vt q̄scū.q̄buscū.z hꝫ iō.qr potest eisdē ꝓponi.vt cum q̄.a quo vel a q̄.z cū q̄b⁹. Distinctio facit cōtra generales regulas de accētu.vt in interrogatiuis.infinitis.relatiuis.ꝓiunctōnib⁹ z ꝓpositionib⁹ Relatiuū relatiue sūptum vel infinite tentū grauať in oīb⁹ syllabis.vt Socrates est albꝰ.q̄lis est Johānes Socrates bñ legit.qualiter legit plato Nescio qualis sit plato.q̄liť legit martinꝰ. Ꝺz interrogatiue positū si est monosyllabū acuitur.vt quo vadis.si est polysyllabū acuit ꝑmā.vt qualiter currit Petrꝰ.qualis hō disputat.Similiter acuiť quando poniť extra locutionē.i.materialiter.vt hꝫ vox. qđ est nomen.hec vox qualis est relatiuū Hoc infinitū q̄ habet ꝺuplicē infinitatē. nā cōpollet huic infinito q̄s.vt Nescio q̄ currit.i.q̄s. z tūc acuiť.q̄ꝫ reqrit ꝺuo ꝯba.vt q̄ interficiet tyrannū ꝑmiū accipiet.i.q̄cūqꝫ.z tūc hꝫ accentū grauē. Idē ꝺicendū est de ꝓsimilib⁹ infinitis.vt qualis.qualiter. quantꝰ ꝛc̄.z seruatur idē in ntō z in obliquis Qñ aūt talia ponunť relatiue distinguendū est.quia si ponunť in cōtextu.id est.in eadē clausula cum suo antecedenti grauanť ꝑ omnes syllabas z hoc est in locutiōe poni.vt Socrates qui currit mouet.z qualiť legit sortes legit martinꝰ. Si ꝯo ꝑ se ponanť.i.extra ꝓtextum.i.

in alia clausula. tūc acuunt in illa syllaba ad quā ptinet accent⁹ regularʒ. vt Sortes curit q̄ mouet. i. sortes currit z ipe mouet. Et sic sumit in Luca. q̄ fuit Jacob q̄ fuit Heli. Sūt em̄ hmōi nomīa z aduerbia īceptiua clausulaꝝ. z tūc faciūt relationē explicitā. et tūc acuunt ad oñendū hāc vim. Qñqz aūt inserunt clausulę sui añcedētis. z tūc faciūt relationē implicitā. z tūc trahunt a suo añcedente. z iō amittūt naturalē accentū. z regūtur gui. Et hz locū pdicta distinctio in oibz noibz interrogatiuis z aduerbijs. q̄ relatiue accipi pñt. vt q̄lis. quant⁹. q̄tiens. q̄t. cuius. cuias. quo. qua. vñ. z vbi. qñ. cū. q̄stū. q̄liter. quotēnis. Est q̄z distinctio causa q̄re cōposita ab inde acuūt añpenl. vt exinde. deinde. subinde. cū penl. q̄ est lōga positiōe acui deberet fm regulā. Prisci⁹ aūt dicit h̄ p gracismū fieri. qz sic accidit in aliq̄bz aduerbijs grecʒ. z hoc fit ne ꝓpositio videat venire per appositionē. Sz eadē rōe cōposita ab ītus. z a lōge z ab orsum. vt deorsum. sic deberēt pferri. Dicendū q̄ oēs concordāt q̄ in deinde. subinde. pinde. z ceterʒ cōpositʒ ab inde. añpenul. acuat. Et silr a qñ cōposita. vt siqñ. neqñ. aliqñ. In alijs aūt nō oēs concordāt. vt abinc⁹. deinc⁹. alonge. delonge. deorsum. z desursum. deinceps. decōtra. Ideo de qñ z inde indubitāter tenea⁹ q̄ ab eis cōposita debēt in añpenultima acui. cetera aūt sūt regulariter pferēda. tū ꝓpter ꝓfozmitatem tenendā psuadet sup bibliā vt talia etiā in añpenultima acuant. Qui aūt corrigit nō mlt̄ instet sz pot⁹ dissimulet. qz hoc non videtur autori. s. prisciano. nisi de cōpositis a quando z ab inde Ut etiā aduerbia a nominibz distinguant cōtra quartā regulā hec aduerbia vltimo acuunt. alio. aliq̄. et alias.

Causa etiā distinguēdi ꝓpositiones variant accētus suos. de q̄bus tres regule dant

Prima est q̄ ꝓpositiones p se plate acuūtur in fine. quādo sc̄z ponūt materialiter. vt ad. que pars est. Secunda regula est q̄ p̄posite suo casuali. vt extra domu. iuxta portam. vel interposite suis casualibz. vt domū extra tuā. vel p̄posite casui relato ad suū casuale. vt extra mūdi terminos grauant in oibus syllabis. Tertia regula est q̄ ꝓpositiones postposite casibz quos exigunt. vel posite p defectū verboꝝ. vt tu mihi de multis natus solus sup. id est. supes. vel posite in fine vt mille hoīes venere supra. seruant generalem regulā. vt sc̄z monosyllaba acuat. z dissyllaba dictio acuat primā z trissyllaba mediam pdu. Et si media est breuis acuit antepenul. saluis exceptionibz supradictʒ. Hec p̄positio ꝑsus postposita accusatiuo trahit ipm ad faciendū vnū aduerbiuz locale. fm quosdā. vt italiā ꝑsus. z tūc acuit penl. vel dicat q̄ sunt due ptes. z versus inclinat accentū p̄cedentis dictiōis ad hanc syllabam ver. z omnes alie grauant. z illa sola acuitur siue circūflectit. z est enclesis. Cōiunctōes causa distinctiōis variant accentū. nā p̄posite grauant in oīb⁹ syllabis suis. vt Sortes currit. igit mouet. postpositę ꝓ seruant accentū regularē. vt Sortes currit. mouet igit. z hoc ꝓter encleticas que postpositę grauant. quēadmodū si p̄ponerent. Distinctō regularis accētus cogit accentū in alijs syllabis q̄ñqz corripi. vt meimet grauat me q̄z uis sit longa. ꝓter principalē accentū. q̄ erat sup primā. quādo dicebat mei. quē nō potuit mutare syllabica adiectio. Et sic tenet ō si milibus. vt egomet. illemet. Sic in impatiuo dicim⁹. bñfac. calefac. ponētes accētū super vltimā. qz p̄ncipalis accent⁹ in integro erat sup eā. Sic vultei. Pompei. z Uirgili. z tepefit z calefit. de q̄bus dictū est. Item accentū ponim⁹ sup hāc syllabā li. in h̄ dtō alicui q̄ metrici vtunt tanq̄z trissyllabo vñ deberet acui añpe. sz ꝑsaici eo vtunt tāq̄z tetrasyllabo. iō ponūt accentū sup eā quā h̄nt p añpenul. De interiectionibz nō potest dari certū documentū. nec de barbaris. nisi h̄ q̄ omnis barbara vox non declinata latine Accentū sup extremā seruabit acutū Interiectiones quoq̄z in fine sepi⁹ acuunt. In c. terminata dicūt q̄dā in fine acui. vt allec. allecis. De bñfac. p̄dic. z introduc. z similibus nō est dubiū. de allec satis approbat vsus. de donec nō forte sic. Interealoci. p vna dictōne computat. z vt tollat omnis ambiguitas a fm one. ꝑeat sub vno accentu z ponatur sup añpenl. In libro accentuū q̄ dr Prisciani dr q̄ aduerbia in e. terminata breuiant in penl. vt hodie. sedule. que a ꝓprio nomine veniunt. pducuntur. vt Tulliane. Martiane. Si in m. producūt. vt meatim. tuatim. Si in i. breuiantur vt vesperi Si in o. causa differentie in vltimo seruant accentum. vt falso. Si in a. similiter. vt vna. ne putet eē nomen. Si in as. in vltimo vt alias. ne nomē esse videat. Si i r. breuiat. vt breuit. Si in ol. silr vt edepol. Si in c. in vltimo fuat accentū. vt illic istic. Si i s. breuiat. vt fūdit⁹.

Ad habendã aliquã noticiã de accẽtu non debet ꝓsaic⁹ ignorare. ꝙ oẽ ꝓteritũ dissylla/bũ ꝑdu. ꝑmã. vt moueo moui. vñ in cõpositis illud ꝓteritũ ꝟuat illã candẽ syllabã i ac cẽtu acutã. vt cõmoueo cõmoui. ꝓtero ꝓtrixi. decerno decreui Excipiunt ab ista regula ꝓterita q̃ hñt vocalẽ añ vocalẽ. vt rui. fui spui. q̃ p se posita ꝑmã hñt breuẽ. z in cõpo/sitiõe accipiũt accentũ grauẽ. vt interfui. cõ spui. corrui. Excipiunt etiã ista ꝓterita bibi. a bibo. fidi a fido. scidi a scido. dedi a do dat steti a sto. tuli a fero. q̃ p se hñt ꝑmas breues in ꝟsu. z in cõpositis accipiũt accentũ gꝫuez siue ꝑma vocal maneat siue mutet. vt imbi bi. circũsteti. ꝙdidi. ꝙtuli. Itẽ ꝓterita gemi nata corripiũt duas ꝑmas syllabas. vt tun do tutudi. cado cecidi. z sic penl. siue mediã corripiũt tã in ꝟsu q̃ in psa in simplicitate. z in cõpositiõe si abiꝯ vna de geminatꝫ. il/la q̃ remanet gꝫuat siue corripiat. vt ꝙcidi. cõ/tudi. si ꝟo remanet accẽtus gꝫuis erit sup pe nul. vt ꝓdidici. circũdedi. circũsteti. Ab ista regula excipiũt illa q̃ hñt positionẽ. vt mor/deo momordi. spõdeo spopõdi. curro cucur ri q̃ producũt penl. tã simplicia q̃ composita. Excipiunt etiaꝫ duo sine positõne. vt cedo cecidi. ꝓ ferire vl incidere. z pedo pepedi ꝓ ventũ fetidũ facere. q̃ ꝑdu. me. in simplici. et in cõpositis penl. vt ꝙcido ꝙcidi. excido ex/cidi. me. ꝑdu. Itẽ oẽ supinũ dissyllabũ ꝑdu. ꝑmã. vt motũ. fletũ. z sic cõpositꝫ ꝓd. penl. vt cõmotũ. defletũ. Excipiunt ista. s. itũ ab eo. is. quitũ a queo. ꝙs. citũ a cieo. es. scõe cõ iugatiõis. sitũ a sino nis. litũ a lino. nis. da/tum a do das. statũ a sto stas. satũ a sero ris ratũ a reor rerꝫ. rutũ a ruo is. q̃ oĩa in cõposi tis breuiant in penl. vt ꝙcitũ. oblitũ. dirutũ circũdatũ. z sic de singul. Excipit ambituꝫ ab ambio. bis. qõ ꝑdu. me. z statũ de sto. as. z statur⁹ q̃ producit syllabã sta. Ablutũ bre/uiant Sedul⁹ licẽtia poetica. sꝫ cõiter te/net ꝙ lutũ de luo ꝑdu. ꝑmã. Uerbalia in n desinẽtia veniẽtia a ꝟbis ꝑme z ꝝrte ꝙiuga tiõis. veniẽtia etiã a ꝟbis tertie ꝙiu. desinẽ/tibꝫ in vo. diuisas syllabas ꝑdu. penultima. vt amamen. audimen. ac[illegible]men. Sꝫ venien/tia a ꝟbis scõe vl tertie ꝙiugationis. nõ desinẽtibꝫ in vo. corr. penl. vt sedime. regime. Desinẽ/tia in ilis. a nomibꝫ deriuata põ. penl. vt ab edes edilis. a sedes sedilis. a senex senil. a pu er puerilis. ab an⁹ anilis. ꝓter paril. a par. ris qõ corr. Neutra in le termiata ꝑdu. mediã vt sedile. monile. ouile. cubile. Desinẽtia in ilis. ꝟbalia vl ꝓticipialia cor. penl. vt a fero fertilis. ab vtor vtilis. a text⁹ textilis. a fict⁹ fictilis Desinẽtia in aris a nomibꝫ siue ꝟbis deriuata ꝑdu. penl. vt popularis. scholaris militarꝫ Denominatiua i ela. desinẽtia põ. penl. vt turela. cautela. suadela. cãdela De/nominatiua in na desinẽtia ꝑdu. pe. vt do/ctrina. regina. medicina. leena Jn ura. desi nẽtia ꝑdu. pe. vt scriptura. censura. tonsura

Desinẽtia i go. trissyllaba vel vltra siue sint deriuatiua siue ꝑmitiua siue cõpositꝫ. ꝑdu. penl. vt virago. cõpago. imago. chartago. si milago. rubigo erugo Denominatiua i do desinẽtia tã a nomibꝫ q̃m a verbis vel ꝓticipijs deriuata mõ e. mõ i. longã hñt añ do. mõ ti. vt dulcedo. turpedo. libido. cupido. fortitu do. magnitudo. habitudo Denominatiua in al. desinẽtia. si ꝑmitiua corꝫ habuerint pe nul. ꝑdu. ipa q̃z longam hñt penl. vt ceruix ceruical. tribun⁹ tribunal. vectus vectigal. Si ꝑmitiua corꝫ habuerint penl. breuẽ. ipa quoqꝫ hñt penl. breuẽ. vt anim⁹ vl aĩa. aĩal.

Denominatiua in etũ. hñt penl. ꝑõ. vt rose tum. vinetũ. dũmetũ. nucetũ. quercetũ De/nominatiua in bulũ desinẽtia si habeãt i. vl a. añ pe. z sint tetrasyllaba vel vltra. cor. j. vl a. añ bulũ. vt cunabulũ. vocabulũ. vestibu/lum. Jn ar desinẽtia a nomibꝫ deriuata si cõ sonantẽ habeãt añ r. ꝑdu. pe. vt lacus. lacu/nar. lupa. lupanar. Si ꝟo hñt vocalẽ corr. vt laque⁹. laquear. Ab hac regula excipiũt subligar z specular. q̃ corr. me. z tabular eti am. Denomiatiua a gtõ z dtõ. addita tas. cor. pe. vt bon⁹ ni. bonitas. ꝑbus ꝑbi ꝓbi tas. rapax rapacis rapacitas. Denomina/tiua in alis. vel in ale. ꝑdu. pe. vt animalis le. fluuialis le. Uerbalia quoqꝫ in elis. desinẽ tia ꝑdu. penul. vt patruelis. crudelis. fidelis

Denominatiua siue ꝟbalia in orus ꝑõ. pe. vt honorus. canor⁹. sonorus Jn osus desi nentia ꝑdu. penul. vt vẽtosus. speciosus. ꝟ/tuosus. Denominatiua in atus. vel i intus vel in utus. ꝑdu. penl. vt tunicat⁹ galeatus. maritus. turrit⁹. cornut⁹. astutus. Possessi us in cus desinẽtia cor. pe. vt italicus. iliac⁹ Possessiua in nus. a duabꝫ arboribꝫ cor. pe nul. vt oleaginus z faginus. Et a b aduer/bijs tpalibꝫ. vt crastin⁹ z serotin⁹. Jn tin⁹. si non habẽt t. in ꝑmitiuis cor. penul. vt diu tinus. crastin⁹. Si habẽt t. ꝑdu. vt a matu/ta matutin⁹. mediastin⁹ a medio z stãdo vel tenendo Hyacinthin⁹. adamantin⁹ z a me thistin⁹ corr. penul. in versu ꝑm poetas. sed

in pſa acuũt. Scõm eñ ꝓtatẽ breuiãt pe. byſin⁹. ſmaragdin⁹. coccin⁹. hyacintin⁹ adamantin⁹. amethiſtin⁹. cryſtallinus. q⁹ poete corripiũt noĩa q̃ ſumunt a noĩb⁹ lapidũ vel floꝝ. Et regula Priſciani de talib⁹ poſſeſſiuis pducẽdis itelligit de latinis. pdicta autẽ ſumunt a greco. Sz ī in⁹. deſinẽtia acuit vſus in pſa. Unũ eſt etiã qõ cor. cuius nõ ſumat a floꝛe vl lapide. vt murin⁹ a mura arboꝛe. Poſſeſſiua a ꝑmitiuis in a. venientia. pdu. pe. vt a ſylla ſyllan⁹. a rhoma rhoman⁹ Itẽ a plurali⁹ diphthõgatis pdu. pe. vt a thebę theban⁹. Itẽ a noĩb⁹ in ius vl aduerbĩs in e. hñt añpe. longã. vt Pompei⁹ pompeian⁹. Juli⁹ iulian⁹. quotidie q̃tidian⁹. meridies meridian⁹ Itẽ a deſinẽtib⁹ in cus vl in cul⁹. hñt pdu. a. pe. vt ruſtic⁹ ruſtican⁹. tuſculus tuſculan⁹. q̃ a byſſyllabis pdu. i. mediam. vt poꝛc⁹ porcin⁹. Itẽ a neutris in um hñt a. pdu. vt oppidũ oppidan⁹. Itẽ plerũq; a tertia declinatiõe hñt a. pductã. vt mons. montan⁹. ſol. ſolan⁹. Itẽ neutra in e. dant i. pdu. vt mare marin⁹. ꝓneſte ꝓneſtin⁹. Itez q̃ hñt pares ſyllabas in tõ z gtõ dant i. pdu. vt hercules. lis. herculin⁹. verres verris verrinus. Itẽ a noĩb⁹ brutoꝝ hñt i. pd. vt aper aprin⁹. ceru⁹ ceruin⁹. formica formicin⁹. J. vel e. añ cul⁹ vel cula ſp recipit accentũ breuem in pſa. vt Jgnicul⁹. ouicula. nubecula. vulpecula. Neutra in or. deſinẽtia z greca ī or. cor. penl. in obliq̃s. vt marmor. orz. z deriuata a ꝓmitiuis corripiẽtib⁹ pe. vt memor memorz. a memoro. as. qõ corr. me. z bicor por. bicorporz. qõ cõponit ab ẽ noĩe corp⁹. qõ corr. pe. in obliq̃s. cetera pdu. penl. i gtõ vt amor amorz. vxor vxoris. arbor arboris. nõ ſuat regulã. q⁹ deriuat a robur. orz. quod cor. me. in obliq̃s. Jndecor. indecoris. corr. pe. in obliq̃s. q⁹ olim antiq corripiebant de cor. oris. in obliq̃s. Iſta noĩa femur orz. robur oris. ebur boris. iecur corz. cor. pe. in obliquis. Jn ix. maſculina latina cor. pe. in obliq̃s. vt calix. icis. fornix. icis. barbara q̃z vt volux volucz. Jn ex. quoq; e. in i. cor. mutata. vt apex apicis. vertex ꝓticis. remex. migz. ꝓter veruex ꝓuecz. Neutra in us. d. vel l. vel n. vel p. ꝓcedẽtib⁹. e cor. hñt in obliq̃s. vt põdus põderz. ol⁹ olerz. on⁹ oneris. opus opis Neutra in ar. deriuata pdu. pe. a. in obliq̃s. vt calcar. arz. torcular. larz. ꝓter iubar quod breuiat in obliq̃s. Teſte Virgilio. Jubare exorto. Aduerbia q̃ fiũt a dtõ ꝑ additionez ter. breuiant. vt fortit. felicit Aratrũ ſp debet pducere mediã. q⁹ a. vocal ſp naturaliter lõga videt. vt arabam. aratoꝛ. aratrix. arare Juuenal cor. pe. h⁹ dictiõis bombycin⁹ dicens. Delitias et pãniculos bombycinus vrit. Attẽde q⁹ noĩa a ciuitatib⁹ vl loc⁹ alĩs ſumpta q̃ vident patria ſiue gẽtilia cũ reperiunt in byblia in ita pdu. pe. z ſunt cõis ge. vt hieroſolimita. aſcalonita. Si ꝓ termĩnent iu ites. pdu. pe. z ſunt m. ge. z ꝓme declinatõis vl tertie. vt theſbites. te. vl tis. ſm art̃. Si ꝓ terminãt in itis. pdu. me. ſeu. pe. z breuiant gtõ creſcẽte in itidis. vt moabitis. bitidis. amonitis. itidis. Nota q⁹ non põt recte accẽtuare q̃ neſcit ꝯiugatões ꝓbor̃ diſtinguere z obſeruare. nã q̃ in ꝓma ꝯiugatione venit ad triſſyllabas vl tetraſyllabas ꝓtes. ſp. pducẽda ẽ penl. vt ī amo. mas amam⁹. matz. amabã. bas. amabam⁹. batis tẽ. Excipit ꝓteritũ pluſq̃pfectũ. qõ cor. penul. in tetraſyllabis. vt amauerã. ras. rat. z futurꝫ indicatiui eiuſdẽ in ꝓmis z ſecũdis ꝑſonis pluralib⁹. vt amabim⁹. bitz. z ꝓteritũ pfectũ z pl⁹q̃pfectũ. z futurꝫ ſubiũctiui. Excipiunt tñ ab hac regla q̃dã irregularia ī ẽ ꝓ. ſu cõphenſa q̃ nõ ſeruãt oĩno formã in ꝓteritis. vñ ꝓ. Lre. do. do. mi. iu. ſto. pli. co. fri. ſo. ne. ve. la. ſe. cu. to. De ꝓbo aũt do das. nota q⁹ in cõpoſitis debem⁹ corripe a. q̃ venit penl. z debem⁹ e. pducere. ꝓterq̃ in ꝓterito. vñ ꝓ. Jn do das ꝓbo ſi ſit poliſyllaba noſcas. Q⁹ delõgat. ſz da ſp breuiat. Preteritũ det breuib⁹ tñ e. breuiet. Scõa ꝯiugatio in triſſyllabis vl vltra ſp cor. pe. ī ꝓma ꝑſona. vt ſedeo. video. rubeo. Jn pl̃ali pñtz tpis indicatiui modi ſp põ. pe. ꝓme z ſcõe ꝑſone. vt ſedem⁹. ſedetz. z in toto ꝓterito impfecto põ. pe. in triſſyllabis vl vltra. vt ſedebã. as. bas. ſedebam⁹. batz. bãt. De ꝓterito pfecto ñ põt dari certa regla niſi q⁹ ī faciẽtib⁹ ꝓteritũ in vi. diuiſas ſyllabas ſp i. pe. cor. in pl̃ali. vt docuim⁹. erubuim⁹. z ẽ vex in q̃libet ꝓbo et ꝯiugatiõe. vt fuim⁹. ſpuim⁹. amauim⁹. ſedimus. legim⁹. audiuim⁹. Jn ꝓterito pluſq̃pfecto cor. pe. in toto ſingulari. vt ſederã. ras. rat. z ī tertia ꝑſona pl̃is numeri ſederãt. Jn futuro triſſyll. z vltra põ. pe. in toto ſinglari vt docebo. bis. bit. z in tertia pl̃is nu. vt docebũt. Jn pñti impatiui pdu. pe. in prima et ſecũda ꝑſona pl̃is numeri. vt ſedeam⁹. ſedete. Jn futuro triſſyll. z vltra pdu. pe. ꝑ totuz Jn pſenti coniuncto optatiui z ꝓteruto coniuncto eiuſdẽ pdu. pe. ꝑ totũ. Jn futuro põ. ꝓma z ſecunda pluralis numeri. Jn pſenti

subiunctiui similiꝫ. In ꝑterito impfecto p/
du.oēs. In ꝑterito pfecto cor.oēs In plꝰ q̄ꝫ
pfecto ꝑdu.oēs. In futuro cor.oēs. In infi/
nitiuo ꝑdu.pe.in trissyllabis.ꝛ vltra. tā in p̄
senti q̄ꝫ in ꝑterito pfecto ꝛ plusq̄ꝫ pfecto. In
scḋa ꝯiugatiōe sp e.penl.ꝑd.añ re.tā in acti
uo q̄ꝫ in passiuo ꝛ deponēti. excepto futuro
docebere In tertia ꝯiugatiōe ꝑma ꝛ scḋa
plis numeri indicatiui modi cor.penl. vt le/
gimus.legitis. In ꝑterito impfecto.p.penl.
p totū. In ꝑterito pfecto ꝑdu. scḋa singula
ris numeri.ꝛ scḋa ꝛ tertia plis numeri In p̄
terito plusq̄ꝫ pfecto ꝑdu.ꝑma ꝛ scḋa pluralis
numeri. In impatiuo ꝑdu.ꝑma psona plu
ralis numeri in p̄nti. In futuro ꝑdu. omēs
pluralis numeri. In p̄senti optatiui ꝑdu.ꝑ
ma ꝛ scḋa plis numeri In ꝑterito cōiuncto
ꝑdu.oēs. In futuro ꝑdu.ꝑma ꝛ scḋa plurał
numeri. In p̄senti subiūctiui silr. In ꝑteri/
to impfecto silr. In ꝑterito pfecto cor.oēs.
In ꝑterito plusq̄ꝫ pfecto ꝑdu.oēs. In futu/
ro cor.oēs. Presens infinitiui cor. ꝑteritum
ē.pe.añ re.corr̄.semp in tertia ꝯiugatiōe. nisi
in ꝑterito actiui.ꝛ in futuro passiui Quarta
ꝯiugatio ꝑdu.ꝑmā ꝛ secundā p̄ntis indica
tiui modi plis numeri. ꝛ totū ꝑteritū impfe
ctum.ꝛ in trissyllabis ꝛ vltra totū ꝑteritū p
fectū excepta ꝑma psona plis numeri.nisi ꝝ
teruenerit syncopa. In ꝑterito plꝰ q̄ꝫpfecto
ꝑdu.ꝑma ꝛ scḋa plis numeri. sic ꝛ ī futuro.
Sic ꝛ in p̄nti impatiui modi. In futuro p
du.oēs in trissyllabis. In p̄senti optatiui ꝑ/
du.oēs in trissyllabis ꝛ vltra.ꝛ in ꝑterito si/
militer. In futuro ꝑdu.ꝑma ꝛ scḋa plis nu
meri.sic ꝛ in p̄nti subiūctiui. In ꝑterito im/
pfecto oēs ꝑdu. In ꝑterito pfecto oēs corr̄.
In ꝑterito plusq̄ꝫ pfecto oēs ꝑdu. In futu/
ro oēs cor. In infinitiuo ꝑdu.penl.in trissyl
labis in p̄senti ꝑterito ꝛ futuro qō sumit ex
supino. In pe.añ re.semp ꝑdu. in q̄rta ꝯiuga
tione. Añ re vel rim ꝑdu.in q̄libet ꝯiugatōe
vt amarꝫ vel amare.docearis vl doceare.le/
garis vel re.audiaris vl re.ꝑter do das cum
suis cōpositis qñ remanet ꝑme ꝯiugatiōis
E.pe.añ rūt vl re.ꝑdu.in ꝑteritis cuiuslibꝫ
ꝯiugatiōis. E pe. añ ris vel re.nō p̄cedente
b.ꝑdu.in q̄libet ꝯiugatiōe.nisi in p̄nti tertie
ꝯiugatiōis. E pe.añ ris vel re p̄cedēte b sem
per cor. Quattuor sunt ꝓba q̄ nō sequūtur
has regulas. vt sum. volo.fero.ꝛ edo. De vo
lo ór ꝓ. Celle velim vellē sunt vltis anor/
mala vis vult. Itē in istis sex locis ē anor/
malū in q̄bꝫ sequunt alia ꝓba q̄ ꝓferāt sicut
illa Alia etiā deficiūt in p̄nti. vt odi.noui.ce
pi.ꝛ memini.q̄ aptant tertie ꝯiug. Aio.is.q̄r
te ꝯiu.est.in impatiuo ai. Inq̄o is.tertie cō/
iuga.est.inque inqueāt. Forē res.ret.fore.ñ
hꝫ plꝰ. Quesumꝰ ex q̄so tm̄.nec plura req̄rit
Aue auete.salue saluete.vale valete.sunt se/
cunde ꝯiu Incipit icipiūt.explicit.ūt.tertie
ꝯiugatiōis. Infit.i.dixit. vel ór fato.i.faciā
Ledo.i.dic. Ausim.ausis.ausit.i.audeā.as.
at.ī subiūctiuo. Apagesis ī impatiuo. Apa
gite.i.q̄esce ꝛ quiescite. Quat.i.letat.ouant ꝛ
ouās.nō plꝰ repit in vsu. Nota q̄ vocalis
añ vocalē in latinis dictiōibꝫ corripit. vt ca
prea.fouea.video.doceo.ꝛ silia. Excipit ge/
nitiuꝰ in ius.vt illiꝰ.istiꝰ.tm̄ alteriꝰ cor.q̄a in
duabꝫ syllabis supat ntūm. Aliꝰ aūt in ntō
corr̄.sꝫ in gtō.pō. Excipit etiā gtūs ꝛ dtūs
q̄nte decli.desinēs in ei.ꝑducit eīm si habꝫ ei
vocalē añ se.vt diei ꝛ aciei.si aūt ꝯsonātē cor
ripit. vt fidei. De grecis aūt ꝛ pegrinis h̄ ti/
bi sit regula. Q̄m noia feminina ꝯsueruīt
ꝓduci. vt ostrea.chorea. galathea. medea.
platea.ꝛc̄ In ia.si sunt noia mulieꝝ ꝑducta
pnūciamꝰ. vt Maria. Argia.ꝛc̄. Si aūt de
scēdūt a masculino breuiamꝰ. vt a Claudiꝰ
claudia.a Juliꝰ Julia. Excipit Lucia q̄ ꝑ/
ducit Tetrasyllaba ꝛ vltra breuiat vsus nr̄
vt Athalia. Anastasia. Cecilia.ꝛ cetera silia
q̄ꝫ quis q̄rundā vsus lōga pnūciet. Noia regi
onū in ia.latina corr̄.q̄ꝫ greca plꝰ acuāt.
vt dicit Priscianus in.vij.vt lybia.syria.ꝛc̄.
In appellatiuis vsum tene.nā regule grece a
latinis ignorant.h̄ tm̄ acuere in penl.solemꝰ
sicut est agonia.allegoria.armonia.epipha/
nia.hierarchia.phātasia.logia.ꝛ ab eo cōpo
sita. vt genealogia. Theologia. tropologia.
melodia.phisonomia.symonia. symphonia
psalmodia.vsia.mō illa in añ penl. acuimus
castrimargia. latria. neomenia. schēnophe/
gia. Homē in eas. solet ꝑduci. vt Andreas.
Eneas. Egeas. Masculinū in ias. solet pro
duci. vt Helias. Hieremias ꝛc̄.sꝫ nomē fe.
corr̄. vt Herodias. Homē in aus. ꝛ in eus.
solet ꝑduci. vt Menelaus. Bartholomeus
Homē in eum. vt canopeum. mausoleū pō.
sꝫ Ptholomeū licet cōmunꝰ ꝑdu.a.q̄busdā
tm̄ corr̄. Homen in ius. q̄ grece ór in os. cor
ri. vt Cornelꝰ. Claudius. Tullius. Reliq̄
nomina breuiant ꝛ in fine acuunt. vt Bersa
bee. gelboe. ꝛ cetera huiusmodi.

Finis

Her lege q̄ vero pietatis amore moueris
Hor piuis de Lecto codite dorsus eius

AB

Abdomitū.n.s.ē pīguedo latēs ī ossib⁹ carniū decoctaq. Et ōr ab abdo.is.i.abscōdo qr talis pīguedo abscōdita est in ossib⁹

Abel ꝓpriū nomē viri.7 fuit filiꝰ Ade.et interptatur luctꝰ.qr pr eiꝰ p ducētos ānos lugebat p eo.qñ interfectꝰ fuit a frē suo Lain et noluit Adam Euam vxorē eiꝰ cognoscere ꝓpter tale nephas Lain nisi ex diuio iussu vt hēt in glo.sup Beñ.et pōit trāslūptiue in scola.histo. Uel interptat vapor vl fumꝰ.qi cito trāsitur⁹.qr cū.xxx.esset annoꝝ occidit eū frꝰ suꝰ Uel qr fm Josephū nō reliqt semē sup terrā. Uel etiā interptat iustus ꝓpt holocaustū. Abel etiā ōr lapis sup quē arca dñi fuit posita. vel locꝰ vbi steterat arca. vt patz in Beñ. Ubi Abel ē nomē ciuitatis q̄ ꝑus Bethsames dicebat. Uñ. Uox abba pr. sz abel luctꝰ lapis et vir.

Abela ꝓriū nomē ciuitatis. vel nomē lapidis sup quē arca dñi fuit posita.

Abeston dicitur lapis ꝑciosus dispositus ad modū ferri.

Abestis inteſtina bestiarū aspiciēs.

Abesus.a.ū.pe.p.i.circūq̄q comestꝰ 7 corrosus.et cōponit ab am.et circū.et esus.

Abia interptatur pater dñs. Et fuit filius Roboam. Unde. Post Roboam regni susceꝑit Abia coronam.

Abiectꝰ.a.ū.i.pcul iactus. vilis vel ꝓtēptꝰ. et venit ab abīcio. Jnde abiectio.onis. id est. vilitas. pcul iactio vel ꝓtemptꝰ.

Abies.etis.f.t.ē nomē arboris.7 ōr ab eūdo.eo q̄ ꝑ ceteris arboribꝰ lōge eat et ī excelsum ꝓmineat. Jñ abienꝰ.p.n.sine.g.7 abigenus cū.g.fm q̄sdā in codē sensu.i.de abiete etīs. Jñ abietariꝰ.i.carpētariꝰ q̄ de abiete opat. Jtē abies repit etiā in q̄nta declinatione. Uñ Claudianꝰ. Et sectas abies. Sed fm Virgiliuz dicitur abiete secta. Uñ. Et abies abietis fit et abies abiei.

Abiecula.f.p.pe.cor.i.parua abies.

Abiges gis.m.t.i.fur iumētorꝝ et pecorꝝ eo q̄ ipsa abigat aliorsum vt cōpetēti⁹ ea furari possit. Sz abigeatꝰ dicitur tale furtū vel etiā terrefactio ipsorꝝ pecudū.

Abigēs.vide.s.in abactor.vel abigēs fm Pap.dicitur q̄ seducit alienū seruū.

Abimelech interptat pr meꝰ rex.vel lingēs sanguinem.et est cōmune nomen omniū regum palestinorū.

Abiona interptat desideriū cōcupiscentie.

Abintestato.i.sine testamēto.vt iste ē mortuus abintestato.i.sine testamento

Abiran interptat ꝓmitiuꝰ vel ꝓmitialis.

Abisac interptat pris risus.

Abyssus.f.s.ē pfunditas aq̄ ipenetrabilis a q̄ fotes 7 flūina ꝓcedūt.et per occultas venas ad matricē abyssī reuertūt.et ōr abyssus q̄i adipsus.qr ad ipam reuertūt.vel q̄si abusus.qr eiꝰ altitudo cerni nō ꝑt. Uñ ꝓfunditas scꝑturaq; ōr abyssus. Uel ōr ab a q̄ est sine.7 byssus q̄ est genꝰ lini cādidissimi.q̄i sine byssо.i.candore vel ab a q̄ est sine 7 basis fūdamētū. vel ōr infernꝰ

Abitio.onis.f.t.i.recessio.

Abiud interptat pater meꝰ.

Abiuratio.f.t.est rei credite abnegatio

Ablactatio.f.t.i.a lacte remotio. Et vt dicit mgr ī historijs triplex ē ablactatio. Prima a lacte māmille q̄ fit ī tertio āno. Scōa a lacte infātie q̄ fit ī septio anno. Tertia a lacte puericie.q̄ fit in duodecio.et sic amouet puer a nutrice.a pedagogo 7 tutore.

Ablactatꝰ.a.ū.i. a lacte amotus.

Ablas cō.t.ōr stultus insipiens

Ablatiuꝰ.a.ū.q̄ aufert vel ponit ꝓ casu qui est auferentium.

Abligurigo.inis.f.t.pe.p.i. ꝓdigalitas de uastatio vel voracitas.

Abliguritor.m.t.i.ꝓsumptor vel gulosus.

Jn abliguritio .i. voracitas vel gulositas.

Ablegumia.n.t. sunt partes extorꝝ.

Ablucinatio.onis .f.t.i. lucis alienatio et absentatio.et deriuat ab ablucino.

Ablutes.tiū.pl is nūeri sunt loca cenosa et aq̄ plena.q̄ ablutia dicūt.7 dicūt sic ab abluēdo ꝓ ꝑriū.qr mūme sunt abluta.

Abluuio.f.t.inundatio sordium.

Abmatertera.f.p.est sorꝰ abauie. Jnsti.de gra.§.tertio gradu.

Abnepos ē filiꝰ nepotis sic nepos filiꝰ filij vel filie.

Abneptis est filia nepotis vel neptis.

Abnormis.i.deformis.turpis.inanis.grādis.irregularis.illiteratꝰ.crassus Uñ Oratius. Rusticꝰ abnormis sapiēs crassaq; minerua

Abolitio ē accusatōis īstitute pem/ptio vl absolutio q̄ nomē alicꝰ q̄ accusauit cū oi īscptōe iam scā in totū abolet remissa necessitate accusandi.ff.de ado.l.abolitio.

Abolitꝰ.a.ū.me.cor.i. delet⁹.destructꝰ. consumptꝰ. deuastatꝰ Roz.iiij.Extinanita ē fides.abolita est ꝓmissio.

Abolla.le.f.p.ē genꝰ vestis senatorie. et ōr sic quasi abulla eo q̄ vndiq; sit bullata Uñ Undiq; bullata vestꝰ dicat abolla.

Abominiū.n.s.ōr execratio (omen.
Abomiosus.a.um.i. plen⁹ fortūa ab ab et
Aborigines.pe.cor plis.nūeri.vl aborigo
ginis.sūt supflue frutices q̄ nō naturaliter
ꝫvitiose ī arboꝛib⁹ ꝛ cāpis oriūt. Et dicūt
q̄si scoꝛsū ab origine.nō qꝛ nō habeāt origi
nē. ſz qꝛ nō naturalē ītē aborigines.inis.p.
t.i.rustic⁹ agrestis ꝛ ignobilis. Ūñ Salu/
sti⁹ Ēq̄z his aborigines gen⁹ hoīm agreste.
Aboꝛtiu⁹.m.s.est puer vl alt fet⁹ añ debitū
tps nat⁹ ꝛ ōr sic nō qꝛ nō oriat. ſz aboꝛiatur
ſm Jſiō.lib.x. Uel ōr abscis⁹ de aluo mris
quā dolor pt⁹ icessabilit cogit expirare Sz
Paulus dic̄ se aboꝛtiuū.qꝛ chriſtū in carne
nō vidit. vel extra tps renat⁹ in xpo apl'a tū
accepit. Uel ōr ille q̄ ē mortu⁹ nat⁹. vel q̄ ad
pñtiā xpi nō venit. Ūñ. Extat aboꝛtiu⁹ nō
certo tpe nat⁹. Est aboꝛtiu⁹ q̄ ces⁹ tract⁹ ab
aluo. Posthum⁹ ē nat⁹ p⁹ exeq̄as genitoꝛis
Aboꝛt⁹.a.ū.ab oriꝛ.nō qꝛ non oriat. ſz ab
oriat. q̄.ſ. naturalit nō ē nat⁹.
Abpatru⁹ ē fr̄ abbatis vel abbatie.
Abra int̄ptat speculū.ꝛ ſm Hug. ōr ancilla
libtaſ Et tiā est ꝓpriū nomē puelle. Ūñ legit
Judith.x. Habuit pedissequā noīe Abra.
Et ōr abra q̄si abara.qꝛ ad arā ꝛ ō arſ anti/
q̄tus puelle ducebāt. Unde. Abra pedisseq̄
nomē ꝓpriū q̄z puelle.
Abram cōponit ab abba qō est pater.et rā
qō est excelsus. Unde Abram q̄i abbaram.
id ē. pr̄ excelsus.ꝛ addita est ei.a.lr̄a. ꝛ dict⁹
est abraam.qō sonat pater multaꝝ.et subau
ditur gētiū.et debet scribi sine aspiratione.
Unde. Est abram pr̄ excelsus . pr̄ et pl'oꝝ.
Fertur multoꝝ.tūc a supadditur vna.
Ab re.i.sine cā. vt hēt in.l.si q̄s ꝟuo psuase
rit.Ł.de fur.ꝛ de iudi.l.cōsentaneū.
Abreptiti⁹.m.s.i.furiosus.
Abreth int̄ptatur pr̄ tenerrimus.
Abrogās.i.detrahēs vel iactās vel hūilis.
Sed arrogās.i.supbus. vide loco suo.
Abrotanū.n.s.herba est hñs ꝟtutē calidā
Abrotoniū.f.s.nomē mlieris ē q̄si affrodo
niū.i.venusicula.et est imposita cā adulatō
nis.ſm Pap.grecū est.et int̄ptat amplexi
bus apta.
Abrupt⁹ pticipiū.ōr ab aliq̄ rupt⁹ vl sepat⁹.
a rupo. Sz abrupt⁹ nomen ē loc⁹ excelsus.
quasi a visu hoīm vel accessu rapt⁹.
Abrupta dicūt loca aspa int mōtes ꝛ acu/
Absalon int̄ptat pax ꝓis.p antifra/ (ta.
sim.qꝛ bellū ꝓtra pr̄em gessit
Abscidiliū ōr cultell⁹ q̄ yngule eq̄z abscin
duntur.
Abscōdit⁹.i occultat⁹ Et ornāt abscōdit⁹ ꝛ
abscōsus. Ūñ. Que nata tegit nob abscon
dita dicas. Res sunt abscōse que celas cal/
liditate.
Absens.o.ꝛ.i.nō pñs.ff.de v.sig.l.absentē.
Absida.de.grecū ē.ꝛ ītert̄pt lucida .i. lat⁹
edificiū vel triuia eo q̄ lumie accepto p arcū
resplendeat et lumen faciat.
Absinthiū.n.s. grecū est ſm Papiam.et est
amara herba.
Absirtus frater Medee fuit.quē fugiēs cū
Jasone interfecit. Absirt⁹ etiā est fluuius q̄
cadit in mare adriaticū.
Absis.dis.f.t.i.adsida. Item absis ōr pn/
cipiū exaltatōis planete in suo circulo.id ē.
illa ps circuli in qua planeta incipit eleua/
ri. vl ista pars in qua planeta adeo distat a
sole q̄ ampli⁹ distare nō potest.
Absintes.tis.gēma ē mag̃ et pōderosa q̄ ca
lefacta igni.septē diebꝫ tenet calorem.
Absolut⁹.a.ū.i.a vicio l' ab īpedimēto solu
t⁹ l' liberat⁹ Ūñ ꝛ q̄dā noīa dicūt absoluta.
qꝛ p se dicta dāt intelligi q̄cq̄d eis ꝟueniēt pr̄
addivt ōs me⁹ Et q̄dā ꝟba dicūt absoluta
id ē.nō trāsitiua. Uel absoluta.i. ñ discreta
rei ad rē in sua significatōe. Uel absoluta.i.
pfcā. q̄ nō deficiūt ī aliq̄ sui mō. Et absolu/
tū.i.nō relatū.i.nō respectu alic⁹ dictū.
Abson⁹.i. dissidēs ꝛ discordās vel ñ sonās
Jñ absonātia.i.dissonātia.
Absorpt⁹.a.ū.i.euacuat⁹ vel valde sorpt⁹.
Abstemi⁹.i.abstinēs vel sobri⁹. ꝛ ōr ab ab
et temetū.quasi a temeto.i.vino abstinēs.
Absteriū.n.s.ōr dom⁹ sctāꝝ monialiū.
Abstrusura.f.p.ōr occultatio vel inclusio.
Abstula.i.napta. Unde. Abstula vl napta
sarmētū malleoluſq̄ Quisquile stipule pñt
ignem revocare.
Absurd⁹.a.ū.id est incōueniens.sed substā
tiuū qui non audit.
Abulla. vide supꝛa in abolla.
Abusio ōr malus vsus. vel est octaua spe/
cies trāsumptōnis.et fit qñ dictiones cōsi
milis significatōis trāsumunt̄ p inuicē. vt
breue p paruo.longū p magno.
Abusiuus.a.ū.i.extra vsum ductus
Abusus.us.ui.i.puersus vsus.

A ante L

Acaliculis indecli.i.pincerna vel custos vl
mgr̄ calicū.vel calcioꝝ q̄s solent habere di
uites. vide infra acōmentarijs.

post expressionem ꝓferuntur.
Acitabula dicunt musica instrumēta enea vel argētea. q̄ percussa sonū faciūt grandē
Acclasis ꝺr vestis ad hūeros nō cōsuta.
Acliuis.uis.ꝰ.t. vel acliuꝰ a.ū. i eodē sensu. id ē. inclinatꝰ vel curuꝰ. vel situs loci difficulter ascensibilis. vt mōs est acliuis.
Acolabꝰ. m.s. ꝺr brucus cum modicū incipit volare.
Acōmētariꝰs vna dictio idecli. ꝰ. ge. ꝺr q̄ vices regis agebat. cū iudicio leges scribebant ita dic glo. ū. Regū. viij. In historiis ꝙo ꝺr scptor gestor tpis. Et iā ē idē q̄ cācellariꝰ. q̄ i historiis scriba ꝺr. Dī āt acōmētariꝰ a cōminiscor. eris. i. ad memoriā reuocari vel ꝓmēdari. l' ꝓmemorari. excogitare. fingere. ꝓponere. mētiri Unū ſm Huguitōez. cōmētū. fraus. mēdaciū. machinamētū. inuentū ꝓfictū. idē sūt Jtē ꝓmētū ē pluriū in mente habitor i vnū collectio Jñ ꝓmētariꝰ. i. expositoriꝰ. a cꝰ dtō pli l' abltō scz cōmētariꝰ ꝓpōit acōmētariꝰ Ubi ta ei illor nom sūt (teste ꝓristiano i maiori) ꝓposita r indeclinabilia. r sūt noia officior r mgrō. vt acōmētariꝰ. i. mgr cōmētor. Acaliculis. i. custos l' mgr calicū. Asecretis. i. mgr l' custos secretor. Abatis. i. batoꝛ l' frugū. Arespōsis. i. rñsor. Et sunt multa alia. et sunt oīa indeclinabilia.
Aconita. f.p. ꝺr herba venenata. vel genus aspidis venenosi. Unde. Quilibet hypocrita facietenꝰ est heremita. Dēte tñ tacita latet anguis aconita.
Acophilꝰ. m.s. ꝺr pincerna.
Acor. n.t. ꝺr corruptio vini vl' amaritudo. Uñ. Ducor pais acor vini rācor q̄z carnis
Fidor ab assata fit carne ſz a pede pedor
Acredo. dis. f.t. i. amaritudo. et ꝓprie ꝺr de pomis. et similib rebus.
Acredula. f.p. q̄dam pua auis q̄ aliter ꝺr lucinia. De hac dicit Cicero. Et matutinos exercet acredula cantꝰ.
Acrimonia. f.p. ꝓprie est austeritas i vultu. vel ꝺr viuacitas. aiositas. asperitas. fortitudo. Jñ acrimoniosus. a. ū. i. fortz. constans asper. Dz ſm legistas acrimonia ē pena q̄ infligit sacrilegꝰ sīc incarceratio. vel exilij relegatio. C. de sacrosan. ec. l. placet.
Acrisia. f.p. est ꝺfectꝰ q̄n aliq̄s aptis oculis nō videt. et ꝺr ab a q̄d est sine. r crisis iudicium q̄i sine iudicio. qꝺ fit ꝓ visum. q̄d magi faciunt incantationib suis.
Acroceramina. oꝝ. n.s. plis nūeri. dicūtur pericula marina naues mergētia. ab acros q̄d est mons. r ceron cornu. r amnis aqua q̄i montes aquaꝝ cornuti.
Acronicꝰ a. ū. i. sine tpe. r ꝺr ortꝰ iste q̄n aliq̄ stella ꝓ dyametꝝ soli opposita orit sole occidēte. Et ꝺr talis ort acronicꝰ respectu solis. q̄i sine tpe solis. i. nō in die.
Acta dicūt publice scpture negociorū q̄ in iudicio agūt. ordinē eoꝝ modū r figuram ꝓtinētes. Acta etiaz q̄ncz dicim locū i q̄ iudex residet. īstructꝰ ꝺ cā cognoscēs vbi acta detegunt. vt quilibet factū suum audiat et videat. r suū ꝓseq̄t meritū. q̄ locꝰ alit etiam ius appellat. ff. de iusti. r iu. l. pe. §. fi.
Acten est nomen ciuitatis in grecia. q̄ postea dicta est athenis.
Actio. onis. f.t. ꝺr factio. ductio. vl' opatio Uel actio ſm iuristas ē ius pseq̄ndi i iudicio q̄d sibi debet. Jnsti. de act. i pn. Et addūt q̄dā q̄d suū ēvl' alienū. ita vt ista diffinitio includat oēz actōez tā in rē q̄z i psonā Sz illa diffinitio ꝑmissa solū ꝓphēdit actōez p sonalē. Illud āt q̄d tuū ē tibi debet. Si ꝙo q̄d nō tuū est et q̄q̄d ē in iudicio. ꝺz includi diuersimode q̄ petit. Et includit in actōne reali r psonali. qz i psonali peto mihi debitū. In reali ꝙo actōe peto aliq̄d vt meū. q̄re ꝙbū actio sumitur aliter et aliter vt premissum est. Et nota q̄ hoc ꝙbum debetur q̄nq̄z large sumit. vt cū ꝺr q̄q̄d in iudicio tibi debet. i. res quā petis vt rē tuaz siue rei vēdicatōe actōe ꝓmodati. siue depositi ſm Azo. in sum. ti. ꝺ eden. circa pn. Jtez actio olim dicebat ꝓceptio ꝙbor formata a magistratib vñ dicebat formula vulgaris. hodie āt fit sine impetratōe r cōceptiōe ꝙbor solenniū. Nec hodie ē aliq̄ differētia īter interdicta r actōes. cū īterdictum nihil aliud sit q̄z actio ptoria. Dī ergo actio ius ciuile vel ptorium q̄ debitū a te exigere possuz. vl' peterem mihi restitui ſm Azo. r Boff. ꝺ iudi. dilecti. Et ē actio a iure ciuili. Jnsti. de iu. na. gen. r ci. §. ius autē. Et ſm canones actio ꝺr cā. c. forꝰ. de ꝙ. sig. Et ſm leges actio ꝺz poni in cā. q̄ nemo sine actione experit. ff. de. negz. gest. si pupilli. in fi. Prohibē tur tñ attētiꝰ nimis subtiles actionū intentationes. vt. in. c. dilecti. de iudi. Actionuz vero quedam sunt in rem. et quedaz in personam. Actio in rem dicitur vendicatio rei. q̄n aliq̄s dicit rē ꝺ q̄ agit suā. r aduersariꝰ dicit eam esse suā. Uñ ergo petis rē aliquā vt tuā rei vendicatōe. tūc agis actione

in rem. Actio ꝺo in ꝑsonā ꝺr qñ petꝫ ab aduersario aliq̄d tibi ꝺari vel fieri. Itē actiones q̄dā ꝺicunt bone fidei. q̄dā stricti iuris Actiōes bone fidei ꝺicūt nō ideo qꝛ i eis ꝺꝫ ſuari bona fides. qꝛ etiā bōa fides ſuat in actōibꝫ stricti iurꝫ. ſꝫ ꝺicūt bone fidei. quia maxīe exuberare ꝺꝫ bōa fides int ꝯhētes in eis. ⁊ vltra id etiā veniūt oīa accessoria. ⁊ ea de q̄bꝫ nihil ē cogitatū. vt i actōe emp. l' cōtractu vēdi. Uenit etiā id qꝺ exꝑsse non est actū. vicz a tpe moꝛe q̄ alteri ñ reddit istud ad q̄ꝺ tenet ꝺe nata ꝯct⁹ veniūt dāna ⁊ int esse q̄ ꝺebēt restitui. et sic in eis multū exuberat officiū iudicis pinguꝫ q̄ꝫ i actiōe stricti iuris. Et actōes bonefidei sūt ꝺecē ⁊ septez q̄ enūerant Jnsti. ꝺe act. §. actionū. Et ꝓti net in his ꝝbis. Empti. ꝓducti. mandati. depositiq̄ꝫ. Pignoꝛa ciscūꝺe. cōi. ꝑ socioq̄ꝫ. Dotis ⁊ heredibꝫ tutele. commoda. gestoꝛ. Prescꝑtis ꝝbis. cū estimat atq̄ permutat. Jste bonefidei sunt stricti ceteri iuris. Alie ꝺo ꝺicūt actōes stricti iuris. vt actō ex mutuo. ex stipulatu. ex arbitrio. ⁊ ꝓsil'es. Et in illis nō venit accessoꝛiū. nec ea de q̄bꝫ non ē cogitatū. vt no. Bern. i glo. ꝑal. Nec in his a tpe moꝛe q̄ alteri nō reddidit illud ad q̄ꝺ tenet ꝺe nata ꝯct⁹. veniunt dāna ⁊ interesse q̄ ꝺicūt restitui. Itē actionū realiū. alie cōpetūt ꝑ reb⁹ coꝛpoꝛeis. ⁊ sic hꝫ locū reivendicatio. alie ꝑ incoꝛpalibꝫ ⁊ ꝑ fruitutibꝫ acq̄rēdis fruiēdi. ⁊ defendēdi. ⁊ sic ꝓpetunt due actōes. q̄ꝫ vna vocat ꝓfessoria. alia negatoria. Itē nota q̄ actōes ꝑsonales vsq̄ꝫ in metas triḡita ānoꝝ extēdūt. vt. C. de ꝓsti. pec. l. ij. ⁊ ibi nota ter. q̄ possibile est oēs res i pecuniā ꝓuerti. C. de ꝑscꝑ. triginta ānoꝝ. l. sic i rem. Reales aūt vsq̄ꝫ ad metas q̄ꝺraginta. vi. C. de vendi. ping. l. j. et in glo. ꝺe vtroq̄ casu.

Actō ad exhibēꝺū ꝺat ꝯ possessoꝛē vel aduersus eū q̄ ꝺolo malo possidit vt rē exhibeat. i. in publicū ꝺeducat. vt fiat aduersario copia vēdicāꝺi �looAzo. i sū. ti. ad exhi. i ꝑn.

Actō arboꝝ furtim cesaꝝ hꝫ ꝓdēnatōez aduersus eū q̄ arboꝛes furtim cedit inscio ⁊ i uito ꝺño. ⁊ ꝓpetit ꝯ ipm dānū ꝺantē ad duplū dāni ꝺati. in q̄ casu huic etiā ꝓpetit actio legꝫ aq̄lie. ita tñ vt ꝺ ducere possit a ꝓdēnatōe q̄ actoꝛ ꝓsecut⁹ est altera actōe. vt. ff. arboꝛ. fur. cesa. l. j.

Actō calusiana est ꝑ quā reuocant ea q̄ in fraudē patroni libert⁹ alienauit. vbi etiam locū hꝫ actio fauiana. ff. ꝺe iure pa. l. si liber tus. ꝷm ꝓla.

Actio fauiana ⁊ pauliana sic ꝺicta sunt ab autoꝛibꝫ ⁊ eaꝝ inuētoꝛibꝫ. Et habēt locum q̄ñ ꝺebitoꝛ in fraudē creditoꝛis alienauit ea q̄ alienata fuerīt creditoꝛi. vt reuocetur ipsa alienatio.

Actōes ciuiles q̄ sūt ⁊ q̄t. vide i spe. ti. ꝺ act. excep. ꝑponē. §. postremo. Et q̄ñq̄ꝫ distīguitur actio ciuilis ꝯ crimialē. ⁊ tc idē ē q̄ꝺ actio intētata ꝑ aliq̄ interesse. Oñq̄ꝫ distīguit ꝯ ptoꝛiā. tunc idem est q̄ꝺ actio satisfactoꝛia directa in re. Prtoꝛia autē ꝺr que ꝺat officio iudicis.

Actō ꝓmodati directa ꝓpetit ei q̄ rē aliquā ꝓmodauit ꝯ ꝓmodatariū ad repetēꝺū ipaz rem. vt ei res ad ei⁹ accessiones restituatur facto ⁊ exꝑpleto vsu ꝑpt quez ꝓmodata est. ff. ꝓmo. l. j. ꝷm ꝓla.

Actio ꝓmodati ꝯria ꝓpetit ei q̄ ꝓmodatuz accepit in eū q̄ ꝓmodauit. ⁊ ipēsas i re accō modata factas veluti si egrū seruū curauit q̄ꝺ noīe cibarioꝝ ipēdit. nō repetit. ff. ꝓmo. l. in reb⁹. §. possum. cū. §. se.

Actō ꝓmodati vtil' ꝓpetit vbi nō ē ꝑe ꝓmodatū sꝫ iterꝑtatiue. vt si amic⁹ ex ꝓfidentia rē amici ex ꝑpria autoꝛitate accepit.

Actio ꝓfessoria ē q̄ ꝓpetit ei q̄ ꝺicit se hre ius vel fruitutē ꝑ fundū viā eūꝺi vel agēꝺi l' alti⁹ edes suas lauādi vel q̄cūq̄ aliā fruitutē i re ipi⁹ etiā inuito eo. Et hꝫ actio ꝺr in rem qꝛ rem tuā coꝛpalē. l. ius eūꝺi ꝑ fūdū petis q̄ꝫ uis ipa fuit⁹ sit incoꝛpal'. vt. ff. si fui vendi. l. ij. in ꝑn. Dī etiā ꝓfessoria. qꝛ ꝝbis affirmatiuis ꝓstituit. ⁊ ei⁹ ꝯria ꝝbis negatiuis ꝑponit q̄ ꝺr actō negatoria. Uñ actio negatoria ꝓpetit ei q̄ ꝺicit aliquē nō hre ius vel fruitutē ad aliq̄ꝺ q̄ꝺ facere volebat alt'. ⁊ ipsum ꝑ hāc actōez ꝓhibet. vt qñ ꝺñs fundi intētat aduersū te solitū ire ꝑ fundū suū ꝺicēs. Nō est tibi ius ire ꝑ funduz meū. Et hꝫ actio sil'r in rem ꝺr. qꝛ ꝺñs fundi vēdicat libertatē qñ ipaz intētat ꝝbis negatiuis. ꝺicēs q̄ alt' nō hꝫ ius eūꝺi vel agendi ꝑ fūdū suū. nec alti⁹ edificāꝺi edes ne luminibꝫ suis noceat. Et sic ꝑ hāc ꝺñs fundi ad hꝫ agit vt fund⁹ suus ꝺeclarē liber ⁊ alter desistat et ꝓhibeat ne eū de ceto inq̄etet. ff. fui vēdi. l. ij. ⁊ l. loci coꝛp⁹. §. ꝓpetit. et insti. de act. §. ecōtra. Et hꝫ actio nō ꝓpetit de ꝺominio. ſꝫ de iure ꝑdioꝝ. sic ⁊ ꝓfessoria. vt in ꝑal. l. ij. i ꝑn. Et lꝫ ꝷm ꝓla. ꝺicat ideo negatoria qꝛ ꝝbis negatiuis intētat. tñ ꝯriū notat i. l. ij. ⁊. §. ecōtra. ſ. alle. Nā q̄libet eaꝝ. ſ. ꝓfessoria

et negatoria ꝑt dari p ꝟba affirmatiua ⁊ etiam negatiua. Nō g̃ sumūt dr̃ãz p formam ꝟboꝝ sed rōne materie. qz ꝓfessoria dar̃ ad tuendã sibi ꝯuitutē debitã. ⁊ negatoria ad tuendã suã libertatem.

Actio cōidiuidundo dar̃ int̃ eos q̃ sine ſocietate nec ex cã hereditaria aliq̃d cōmune habēt vt id diuidar̃ ꝟm ꝑla. et Azo.

Actio ꝓducti ꝓpetit ei q̃ ꝓduxit a locãte vl̃ locatore fundū vel ꝑdium vel domū. ⁊ ꝓpetit ei ad ꝟ q̃ liceat sibi inhabitare vel in vsu habere rem ꝓductam. Etiam ꝓpetit ꝺ locatorem si aliquas expensas vtiles vel necessarias ibi fecerit.

Actio directa est qñ aliq̃d directe petit̃ in ius. vt ex ꝓmodato vel depoſito. ⁊ hmōi.

Actio vtil̃ est q̃ dar̃ nō ex iure aliq̃ directo. ſz vtiliter et ex eq̃tate ꝓpetit. vt publiciana et hmōi. ꝟm ꝑla. et Azo.

Actio depoſiti directa ꝓpetit ꝺpoſitori ad repetendū depoſitū ⁊ acceſſiões ei⁹ ⁊ ꝓpetit in ſimplū. niſi forte res ſint incendio ruina naufragio depoſite. q̃ caſu q̃ depoſitū ſic receperit ſi negauerit ⁊ inficiet. et ꝺ ꝟ cõuincatur. in duplo ꝓdemnabit̃. ff. ꝺpo. l. j. §. ait prętor.

Actio depoſiti ꝺria ꝓpetit ei penes quẽ res depoſita est. ad petendū impenſas ſi q̃s circa rem ipenderit vt illas repetat vel dãnuz datū p ſeruū depoſitū ꝟm ꝑla.

Actio de dolo ꝓpetit mihi qñ damnū dolo malo alic⁹ datū est mihi. vel ſi q̃s aduerſus me verſet̃ doloſe ꝓ ſulēdo vel malicioſe negocia mea adminiſtrãdo. nec ſupest aliq̃ alia actio q̃ poſſum experiri. ff. de dolo. l. j. §. verba. Sed nō dar̃ niſi lis duos aureos excedat. Dec actio qz odioſa est nō dar̃ liberȝ ꝺ parentes. qz in ea dãnat⁹ infamis efficit̃. Dec libertis ꝺ ꝑtonos ſz loco ei⁹ actio ī factū ꝟbis ſic tempandis in ꝓditõe libelli. in q̃ nulla est mentio doli facienda. ff. de dolo l. ſi oleum. §. fi. cū. l. ſe.

Actio ꝺ dolo ⁊ furto eoꝝ q̃ mīſterio cauponē ſtabulariū vel nauē exercēt. dar̃ aduerſ⁹ ſtabularios ⁊ nautas. q̃ qñ officio maloruz hoīm vtūt̃ in duplo tenent̃ q̃ dolo vel furtū cõmiſſum est in his rebꝰ q̃s ſaluas fore recepere. ff. furti. aduer. na. cau. ſta. l. j.

Actõ de ꝓſtituta pecunia ꝓpetit aduerſ⁹ eū q̃ ſine ſtipulatõe cõſtituit p ſe vel p alio ſoluere. L. ꝺ cõſti. pecu. l. q̃. Nam oĩa cõſtituere est debitorẽ ſe facere ꝟm ꝑla.

Actõ in rem ꝟſo dar̃ aduerſ⁹ dñm vel p̃em ſi ꝯ⁹ l̃ fil⁹ pecuniã i rẽ p̃is l̃ dñi impẽdit quã mutuo accepit. ff. ꝺ in rẽ ver. l. j. in ꝑn.

Actio de tigno iniũcto dar̃ ei cui⁹ tignum alieno edificõ iniũctũ est ab eo q̃ eſtimabat ſuũ tignũ esſe. Si ꝟo ſciens alienũ. id doloſe fecerit. tenet̃ de tigno immiſſo ⁊ furti. ⁊ actõe ad exhibendū nõ q̃ tignũ cogat̃ eximere. ſz q̃ iterſit p̃ſtare. ff. ꝺ tig. iniunc. l. j. et. ff. ꝺ rei vendi. l. in rem. §. j.

Actio de rebꝰ eccleſiaſticis venditis. cuſtodiby eaꝝ dar̃ aduerſus eos q̃ ſacraſ res emerũt citra formam nulla cis actõe relicta cõtra ſacroſanctas eccleſias de p̃cio q̃d dederũt repetendo. Dec añt actio dar̃ in factuz cum res in aliaz rem est mutata. vt ex phiala factus est cyphus. Si vero in ſui forma ſit rei vendicatio hz locum.

Actio de pauperie ꝓpetit aduerſus eũ cui⁹ aĩal dãnũ dedit ꝺ naturã ſui generis Verbi gr̃a. vt ſi equ⁹ nō loci anguſtia vel nō inſtigat⁹ calce p̃cutiat. vel bos corrupetat ex naturali feritate. Secus tñ ſi inſtigat⁹ vel ex loci anguſtia damnū dederit. ī huiuſmodi actõnis condemnatõ nevenit damni reſartio. aut in ſolutõ nevenit ex lege duodecim tabularũ noxe dedito. Dñs em̃ noxali ſerui ſui noĩe conuentus. ſeruũ actori noxe dedendo liberat̃. Inſti. de noxa. act. §. j. Et ſi animalia noxe dedant̃. pficiũt reo ad liberatõem. Inſti. ſi qua. pau. fe. di. Et vtrũ malit vt ſoluendo damnū ſuffˢrat. aut alꝰ p noxa det animal. hoc p eum ſtat. ff. ſi qua. pau. fe. di. l. j. in ꝑn.

Actio de appoſito vel ſuſpenſo q̃ iter ẽ vulgo. cui⁹ caſus nocere poterit dar̃ aduerſ⁹ eū q̃ in ſubgrunda p tecto ve hz id appoſitum vel ſuſpenſum q̃d nocere potuit. Cui⁹ condemnatio est decem ſolidorũ. ff. de his qui eie. ⁊ effu. l. ſi vero. §. ait p̃tor.

Actio de effuſis et eiectis dar̃ aduerſus eū ex cui⁹ habitatõe vel habitaculo aliq̃d effuſum vel eiectum est ꝺ iter publicũ. vñ damnũ datū alicui tranſeunti reſtauranduz est in duplū. et ſi liber hō inde periſſe dicat̃ in q̃nquaginta aureos dar̃ ꝟ actio. Si vero nocuerit libero homini dar̃ q̃nti videt̃ iudici ex bono et equo. cõpenſatis impẽſis factis ⁊ operiby quiby est cariturus inutiliter. ff. de his q̃ eie. vl̃ effu. l. j. in ꝑn.

Actio edilicia ꝓpetit multȝ modis. ꝑio ſi res vẽdita ſit redibita ꝑ vicium ſiue moꝝbũ nec tñ a vẽditore reſtituit̃ pciũ emptori cũ actõiby ⁊ aliꝭ q̃ ediles inbibẽt. Et ī ꝟ caſu

ẽ ꝑpetua.ff.ꝺ edi.edi.l.ediles.ĩ ꝑn.§.j. Secũdo ꝓpetit qñ vẽditio fit.vt si res vendita ñ placz vt reddaꝯ.z tũc ẽ tpaľ vsqz ad.lx.dies.ff.e.ti.l. qꝺ si nolit.§.si quid ita venerit.

Tertio ꝓpetit si vẽditor ñ vult trade ꝯ uz vel mãcipiũ vel iumẽtũ cũ ornamẽto cuz q̃ oñderat tpe vẽditõis ꝑ ipo ornamẽto l' vt fiat redibitio rei ꝑncipaľ ꝑ accessoria.z tẽ ꝓpetit etiaz vsqz ad.lx.dies.ff.e.ti.l.ediles.ĩ ꝑn.§.vendẽdi. Quarto ꝺo ꝓpetit qñ eo loco q̃ iter est vulgo.hz q̃s canem.lupũ.vrsũ.aprũ.verrẽ.vl' aliud animal qꝺ nocere posset.siue sit ligatũ siue solutũ.ff.e.ti.l.hi eĩm. §.deinde autem.

Actio de supficie ĩ rẽ ꝓpetit ei q̃ supficiẽ hz ĩ alieno solo no ie ꝓducti ad ꝝpetẽdũ supficiẽ si possẽdat.ff.ꝺ supfi.l.j.§.q̃ supficiẽ.ĩ fi.

Actio empti ꝓpetit emptori ad rem petendam quã emerat.in q̃ venit cõmodũ qꝺ accessit. Et si q̃d in spẽali pacto ꝓphendiť.in hac actione attendiť put quisqz sibi paciscitur.ff.de act.emp.l emptor.in ꝑn.

Actio ex stipulatu nascit cũ de re certa ĩ genere sz incerta ĩ spẽ fit stipulatio.vt insti.de ÿ.obli.in ꝑn. Nam si res esset simpliciť incerta.stipulatio nõ valeret.ff.e.ti.l.ita stipulat⁹.in ꝑn. Et stipulatio ẽ ocepta .vt cuz tespondes dare ꝯ uũ vel spõdes te facturũ domũ. Et ptinet hꝫ actio ad actiones ĩ psonã q̃ oriunť ex ꝓtractu ÿbo. Et nota q actio descendens ex stipulatõe nõ hz dilatõez anni sicut actio ꝺ dote.l.j.§.exactor.ℒ. de rei vxo.act.et.§.cum aũt.

Actões ex ꝯctu sunt q̃ nascũť ex pacto siue pactũ siue obligatio surgat ex te.vt ꝓdi.certi.ꝺ nu.pecu.ꝓditõ certitudĩaria. ꝓditõ ob cãm.actio ꝓmodati depositi.pignoraticia. Siue etiã ꝓsurgat obligatõ ex ÿbis.sicut ĩ actõe ex stipľatu qñ res certa ĩ stipulatõib⁹ ꝺducta ẽ.siue eť oriať obligatõ ex lr̃is ꝺ q̃bꝫ ꝓditõ odio desidie dať ĩ cũ q̃ cũ spe fuťe numeratõis scribit se debere qꝺ ei ñ ẽ nũeratũ. Nũeratõe ãt ñ secuta ifra biennũ ñ repetit chirographũ. Et ẽ itroducta z exclusa exceptione nõ nũerate pecunie.cũ mũme cogať soluere qꝺ scpsit se debere. Siue etiã oriať obligatio ex ꝓsensu.veluti empti.vẽditi.locati.ꝓducti.ꝑ socio.mãdati.pscptis ÿbis. z actio de ꝓstituta pecunia.necnõ actio ĩ factũ.z de iureiuran. Et iste sũt spẽs actionũ in psonã q̃ oriũť ex ꝓtractu.siue re.ÿbis.literis.aut ꝓsensu obligatio oriať.

Actiões ex q̃si ꝯctu sũt q̃ neqz ex pacto neqz ex maleficio oriũť.sz tñ maiorẽ hñt ꝓueniẽtiã z affinitatẽ cũ pactis q̃z cũ maleficijs Et sũt iste.scz ꝓditio idebiti.ꝓditio libere actõnis.actio negocioꝝ gestoꝝ.tutele.subsidiaria.coindiuidundo.finiũ regũdoꝝ.familie herciscũde.petitio hereditatis directa.et vtilis possessoria.fideicõmissaria.et actio ex testamẽto.actio de peculio.z ꝑ iussu. z de ĩ rẽ verso.actio tributaria.institoria.exercitoria.funeraria ad exhibendũ.de tigno iniuncto.actio in factũ de rei ven.de pauperie.interdictũ quoꝝ bonoꝝ vti possidetis vtrobi interdictũ saluianum.

Actões ľ obligatões ex maleficio sũt q̃bus delicta hoim coercẽt.qꝺ publice vtilitatz ĩ teresť.ff.ꝺ fideiuſ.l.si aureo.§.fi.z.ff.ad.l.aq̃li.l.ita vulnerat⁹ cũ milib⁹ vt ẽ ꝓditõ rei furtiue.actio arboꝝ furtim cesaꝝ. actio furti. actio vi bonoꝝ raptoꝝ actõ legis aq̃lie actio iniuriaꝝ.qꝺ met⁹ cã.ꝺ dolo.actio ꝯ ui corrupti.actõ reꝝ amotaꝝ.ꝓditõ ob turpẽ cãz.interdictũ vñ vi.interdictũ qꝺ vi aut clam. interdictũ ꝺ libero hoie exhibẽdo.ꝺ vxore ducẽda.de liberis exercendis.interdictũ q̃ꝝ legatoꝝ.interdictũ ꝓhibitoriũ ne q̃d in flumĩe ripave publica fiat.nec in via publica. interdictũ de itinere actuqz ꝑuato.

Actões ľ obligatões ex q̃i maleficio sunt q̃ neqz ad pacta accedũt neqz ad maleficia. sũt tñ siľiores maleficijs q̃z pactis.vt actio ĩ factũ aduersus iudicẽ q̃ litẽ fecit suã.z actõ ĩ factũ de eiectis z effusis.actõ ĩ factũ de appositovel suspẽso q̃ꝝ interest.z actõ ĩ factũ de dolo z furto coꝝ q̃ misterium cauponũ aut stabulariũ aut nauem exercent.

Actio exercitoria ſm Azo. in sum.e.ti.dať ꝓtrahẽtib⁹ cũ mgr̃o nauis ꝑ uauigãdi necessitatẽ ꝺ exercitorem nauis q̃ mgr̃m naui ꝑposuit.quẽ equũ fuit teneri.vt teneť q̃ ĩsti torẽ taberne vel negocio ꝑposuit.ff.ꝺ exer. act.l.j. Est ãt mgr̃ cui tot⁹ nauis ancora et cura mãdata ẽ.l.e.§.mgr̃m nauis.q̃ ĩ vulgari lombardoꝝ z ꝓuincialiũ comit⁹ ꝺr. et in alemanico stuerman Hec distinguiť an iste mgr̃ sit liber vel ꝯ⁹.maior vel minor.et sibi imputať q̃ eũ ꝑposuit.vt.l.j.ꝓall.§.cui⁹ aũt ꝓditõis. Sed exercitor ꝺr is ad quẽ obuẽtiones q̃tidiane seu reddit⁹ quest⁹ et vtilitates nauis peruenĩũt.siue verus sit dñs nauis siue a dño nauis ꝓduct⁹. Nec ãt actio nõ dať ꝺ mgr̃m nauis .sed ꝺ eũ q̃ mgr̃m nauis ꝑposuit in eam cãm in quã ꝑposit⁹ ẽ ex preſſe vel tacite.

Actio estimatoria.i.actio ꝓscꝑtis ẏbis sic cognoiam⁹.ē actō q̄ ex exestimato ꝓpoīt gr̄a dubitatōis tollēde.q̄n res estimata vēdēda dar̄.Dubitatū em̄ ē an ex vendito sit actio. an ex locato.an ex ꝓducto.an mādati.vt si rem meā do tibi z estimo vt eam vēdas pro decē.z inde decē reddas mihi aut rē. vt nota.ff.de esti.ac.in rub.

Actio ex testamēto nō solū scꝑto heredi cōpetit ad petendū hereditatē.ſz etiam ꝯ heredem scꝑtum legatarijs z fideicōmissarijs L.cōmunia dele.z fideicōmiſ.l.j.

Actio familie herciscunde inter eos ꝓpetit q̄ cōez hñt hereditatē diuidēdā.ff.fa.hercſ.l.j.z ij.z ōr familie herciscūde.i.hereditatis diuidū de ſm Azo.Nomē ār familia q̄ndoq̄ ponit ꝑ cogtōe.vt cū ōr.illi sūt ō familia ꝑami Oñ q̄ ꝑ fuitute z ptāte.vt cū ōr.pīfamilias. si iuſſamilias.h̄ tñ ꝑ substātia et hereditate Itē herciſco ē ẏbū grecū.z idē est q̄ diuido Jñ herciscūde.i.diuidūde. Et vtimur hoc ẏbo siē repim⁹ apō antiq̄s.q̄ gerūdia sua p nūciabāt in vndo.vt legūdo.audiūdo. herciscūdo.ſm Azo.in summa.

Actō finiū regūdoꝝ ꝓpetit finiby ad distinguēdū vel iudicandū inter eos q̄ ꝓfines hñt agros l' ꝑdia. Jnſti.ō act.§.itē finiū regundoꝝ. Et hz locū i rusticis ꝑdijs tm̄.z nō i vrbanis.q̄ vrbana ꝑdia nō sūt ꝓfinia ſz vicinia.q̄ parietiby distīgui ꝓsueuere.ſz ꝓfinia dicim⁹ q̄ adeo sūt ꝓtia vt null⁹ paries in medio iterponat. Itez vrbana ꝑdia dicūt oia ꝑdia q̄ habēt edificia.etiā si sint in villa. q̄a vrbanū ꝑdiū nō facit loc⁹ ſz materia habitādi cā facta. Uñ si i vrbe edificiū cā nō habitādi ſz grā reponēdoꝝ fructuū fiat. dicet ꝑdū rusticū. Sz z horti in edificijs ꝓstituti nisi plurimū sint reddit⁹ vineariꝝ forte et sic alitoꝝ.ꝓtinēt appellatōe vrbanoꝝ ꝑdiorū.ff.ō ẏ.sig.l.vrbana. Rustica ār ꝑdia dicūt agri nō hñtes edificia.

Actio funeraria dar̄ ꝓtra heredē bonoꝝ.vl' possessorē.ff.de re.z sump.fu.l.et si q̄s.§.fi. Et dar̄ ei q̄ funerauit vt nō heres ō̄functū sed causa pietatis

Actio furti manifesti ſm Azo.locuz hz q̄n fur rem tenēs visus vl' deꝑhēsus fuerit siue in publico siue in ꝓuato vel a dño vel alio añq̄ ꝓueniat ad locū q̄ ꝑferre rē destinauit Et dar̄ actio furti i quadruplū. Jnſti.ō obli.q̄ ex mal.nas.§.pena manifesti.

Actio furti nō manifesti ꝓpetit q̄ncūq̄ predictis modis furtū nō manifestū ꝑbar̄. Et etiā si vidisti furtū fieri te tñ abscōdisti cū furtū faceret ne te occideret.nō est manifestū. Et dar̄ h̄ actio in duplū. Jnſti.de obli. q̄ ex mal.nas.§.pena.

Actōes hereditarie dicūt q̄ trāseūt ad heredes vel ꝯ heredes ſm Azo. Item q̄ ab heredibꝫ incipiūt vel ꝯ heredes. Ut aūt plene sciar̄ q̄ trāseūt ad heredes vel nō.distingue. aut nascit actio ex maleficio vel q̄i. vel ex cō tractu vel q̄i. put ꝑsequit dñs Azo in summa Hūs actionibꝫ ꝓueniunt hij q̄ succedūt in ius.et nō hij q̄ succedūt in rem.vt donatarij vel legatarij.

Actio in factū aduersus iudicē q̄ litez fecit suā dar̄ aduersus iudicez.q̄ p imperiā male iudicauit.z tenet ad dānū restituendū qđ p ei⁹ sniam illatū ē. Si ẏo dolo malo iudicauit.ẏe ē ex maleficio obligat⁹.vel actōne i factū vel actōe de dolo ad oē interesse ei quē lesit.z infamis est. Itē tenet crimīe falsi qđ penā deportatōis vl' vltimi supplicij ꝓtinet ſm Azo. Judex ār eccl'iastic⁹ male iduct⁹ p grām vel p sordes ab executiōe officij p annū ē suspēsus ad estimatōez pti quā lesit nihilomin⁹ ꝓdēnand⁹. Et si durāte suspēsiōe se diuinis ingesserit.irregularis ē.nec cum eo nisi p sedē apl'icam poterit dispēsari. vt in.c.cū eterni.de re.iudi.li.vj.

Actio in factum de eo qđ certo loco ōr vbi aliq̄d est ꝓmissuz dari certo loco si iudiciuz i illo loco ꝓstitui nō possit. Introducta tñ est q̄dam actio arbitraria vt possit etiam in alio loco agi. Prētor em̄ iniquū eē arbitrat nō posse ꝓuenire debitorē in alio loco q̄z in loco destinato solutōni. Et h̄ actio arbitraria ex sui natura est stricti iuris in q̄ habita ꝓsideratōe aliaꝝ actionū stricti iuris q̄cq̄d esset omissū deberet haberi omissum tñ i illa etiā venit q̄cq̄d equū et iustū visuz fuerit religiōi iudicātis. Et ꝓpt̄ h̄ appellat h̄ actio arbitraria irregularis.q̄ ꝓtra naturā aliarū actionū stricti iuris est.

Actio in factū ex edicto ꝑtoris de alienatōne iudicij mutādi cā facta.dar̄ ei in c⁹ fraudē z illusionē fcā est alienatio z suis heredibus aduersus eū q̄ rē alienauit quē ad interesse ꝓuenit q̄nti interest actoris coz̄ ordinario vel delegato.de q̄ Boff.in sum.de alie.iudi.mu.cā fac.z.c.j.eo.ti.in glo.

Actio in factum de dolo et furto eoꝝ quorum ministerio quis cauponem aut nauez vel stabulum exercet. datur aduersus eos qui prēsunt cauponi vel naui vel stabulo.

q̄ qm̄ officio maloꝝ hoīm vtunt. in duplo tenent qđ dolo aut furto eoꝝ cōmissum est in hȳs reb⁹ q̄s saluas fore recepert. ff. nau. cau. stab. l. j. in pn. ⁊ §. idē Pompon⁹.

Actio ī psonā dr̄ ꝺditio qñ ꝺtēdis aliquem dare aut facere tibi oportere. Qñ ꝺo agꝫ vt restituat tibi res tua et spēale nomē accipit ⁊ ī deposito dr̄ simplr actio psonal' ⁊ nō cō ditio. Hoc aūt nomē ꝺditio inde descendebat. qr olim iudicia erāt ordinaria. et certa ꝓba. ⁊ q̄ ꝺportuit ꝺdici. i. sil' dici. vt si q̄s caderet a syllaba caderet a tota causa. Sꝫ postea ille solēnitates in dissuetudinē abierūt attamen nomen remāsit vt adhuc ⁊ psonales actiones q̄ solennib⁹ ꝓbis interp̄tabantur seu interp̄tant ꝺditōes vocent. Et harū actionū genera q̄daꝫ nascūt ex cōtractu q̄dam ex quasi ꝺtractu. q̄dam ex maleficio. ⁊ q̄dam ex quasi maleficio. Et nota q̄ actō psonal' nō sequit fundū. ff. de ꝺtrahē. emp. ⁊ ven. §. Lucius Titi⁹. Item actio psonal' ita est affixa ossib⁹ creditoris q̄ in aliū trās ferri nō potest nisi fictione iuris. ff. de pecu. l. si q̄s ergo.

Actio ī rē dr̄ vēdicatio rei. s. q̄ñ dicꝫ rē de q̄ agit tuā ee. ⁊ aduersari⁹ dic̄ vel oñdit ipsam eē suā. ff. de act. ⁊ obli. l. actionū genera. Et haꝫ actionū alia ē directa ī rem actō. vt rei vēdicatio. actio ꝺfessoria ⁊ negatoria. Alia est actio ī rem vtil' q̄ sūt actōes de dominio nō directe sed vtiles. q̄ ex eq̄tate dant. q̄ñq̄ nō dominū⁹. vt sunt publiciane q̄ ex aduersis causis cōpetūt. et actio p quā querit an actor iurauit. ⁊ actio in rē ꝺ superficie ⁊ actio fauiana ⁊ pauliana ⁊ calusiana. et actio ī rē q̄ cōpetet iter dñm tabule ⁊ pictorē. Sūt ⁊ alie in rem actiōes in quib⁹ nō de dominio sed de pignore agit sic actio seruiana. q̄ seruiana. de quib⁹ vide loco suo

Actio iniuriaꝝ ꝓpetit ei q̄ iniuriā passus ē ꝺ eū q̄ intulit iniuriā vel inferri pcurauit ⁊ pulsauit vel verberauit vel famosum carmē ad alteri⁹ cōtumeliā scp̄sit vel recitauit vel quōcūq̄ iniuria aliquē affecit. ī q̄ iudex reū tanti ꝺdēnabit q̄nti actor iurauerit se nolle illā iniuriā sustinuisse. p̄missa tm̄ iudicis taxatione. Quidā tm̄ dicūt q̄ iurare dr̄ poti⁹ de suo pdidisse tm̄ vel tm̄ q̄z talē iniuriā sustinuisse. Alī dicūt q̄ sufficiat eū iurare sic q̄ nollet lucrari tm̄ vel tm̄ p eo q̄ talē iniuriā sustineret vel sustinuisset.

Actio institoria fm̄ Azo. dat ei q̄ cū aliq̄ cōtraxit ī illa negociatōe in q̄ p̄posit⁹ est. ꝺ eū q̄ p̄posuit aliquā stationē vel negociationē gerēdo de ꝺtrahētib⁹ cū p̄posito. siue p̄positus sit exp̄ssus siue tacit⁹. vt. ff. de instit. act. l. j. ⁊ ij. e. ti. l. ait. §. tm̄. cū ibi nota.

Actio legꝫ aq̄lie duo ꝺtinet capita vl' tria lz vnū nō sit ī vsu. Primū caput ē de fruis occisis vel q̄drupedib⁹. q̄ nūero pecudū ꝺtinētur. vt in. l. lege aq̄lia. ff. e. ti. vbi dr̄ de aīalibus q̄ gregatim habēt ⁊ pascūt. sic̄ oues. capre. ⁊ boues. eq̄. muli. asini. Et fm̄ Labionem sues. sꝫ nō canes. ⁊ lōge min⁹ bestie ferre vsi ⁊ leones. ꝛc̄. Sed elephātes ⁊ cameli quasi mixti sūt. ⁊ ido p̄mo capite eos ꝺtinere oportet. Quo casu tāti fit ꝺdēnatio q̄nti plurimi ipa res valuit āno p̄terito. Scōm caput ē qđ nō est ī vsu. h̄ nō ponit. vt. ff. eo. l. si seru⁹. in. §. hui⁹. vbi dr̄. Hui⁹ legꝫ scōm q̄dē caput in dissuetudinē abȳt. Tertiū caput est ꝺ eis vulneratis feris bestijs occisis ceteriscq̄ reb⁹ ruptꝫ. vt veste. vase. ⁊ similib⁹. Quo casu ꝺdēnabit q̄ dānū dedit q̄nti res fuit. triginta retro dieb⁹ rei p̄ciū ⁊ valorem estimādo. vt dicta. l. si fruus seruū. §. tertio aūt capite. Et in hac actione si q̄s damnū se dedisse inficiat. i. negat cōdemnabit ī duplū. ff. l. j. §. j.

Actio mādati directa cōpetit mādatori et ei⁹ heredi. ꝺ mādatariū vel pcuratorez post mādatū susceptū. ff. ea. l. si remunerādi. §. j. Et inq̄ntū ītereat id factū esse qđ mādauit. puta mādauit vt fundū emeres. si mea intererat emi. teneberis post mādatū susceptuz. tm̄ si eundē fundū egoip̄e emo vel ali⁹ mihi. neq̄ interest aliud. cessabit h̄ actio.

Actio mādati ꝺria ꝺpetit mādatario vl' ei⁹ pcuratori ad expēsas aduersus mādatorez q̄ten⁹ fines nō ē egressus. Si ꝺo aliq̄d erogauit vtilit. in eo nō hz mādati iudiciū. sed tm̄ negocioꝝ gestoꝝ. Si ꝺo mādaueri tibi vt mihi fundū emeres. etiā si nōdum p̄ciū solueris ages mecū mādati vt suscipiā obligationē q̄ teneris vēditori. Hā ⁊ ego agere possum vt cedas mihi actōez empti. ff. e. ti. l. si mandato meo. p̄mo rn̄so.

Actō negocioꝝ gestoꝝ directa est qua agit dñs rei geste cōtra eum q̄ negocia ei⁹ gessit vt administratōis rationē reddat. vt. ff. de nego. gest. l. ij.

Actio negocioꝝ gestoꝝ ꝺria ꝺpetit illi q̄ sine mādato se miscuit alienis negocijs gerē dis aduersus dñm negocioꝝ ad repetendū expēsas negocioꝝ gestatōe fctās. Et venit oīa q̄ expēdit de suo necessario vel vtiliter.

nō tñ voluptuose. ꝛ ħ colligūť. ff. e. ti. l. ij.

Actio de peculio vel peculieten⁹ cōpetit ei q̄ cū filiofamilias vel ꝯuo peculiū habētibus ꝯtraxit q̄ post mortem filij vel serui est ānalis ꝛ nō post emācipationē. manumissionē vel alienationē. ff. qñ actio de pecu. ē annalis. l. j. §. q̄ diu.

Actio noxalis ſm Azo. dr actio q̄ nascit l' oritur ex delictis ꝯuoꝝ. ff. e. ti. l. j. ꝛ insti. eo. ti. in ꝑn.

Actio pignoraticia directa cōpetit debitori ꝯ creditorē vel ei⁹ tutorē vel curatorem si pignora accepeŕt. ff. e. ti. l. si solutū. §. fi.

Actio pignoraticia ꝯria dať creditori ꝯ debitorē. ꝛ dať ad mꝫta. Si em decipiať a debitore vel ipa re vel ei⁹ ꝓposito. q̄ obligauit rem alienā vel alij pignoratā vel obligataz nisi eadē res sit ampla ꝛ ad modicū etiā fuerit alij pignorata q̄i in nullo capt⁹ sit q̄ pignora scdo loco accepit. Et si debitor malicioſe ꝑsať sit obligādo es vel stagnū ꝓ auro vl' argēto. vel si obliganit ꝯuū p quē dānū datū est. puta furtū vel aliud hmōi. et ħ si sciuerit tenēť insoliduz. id est. in totū. secꝰ si ignorauit. q̄ tūc liberabiť note deditiōe scz dando seruuz ꝓ nora.

Actō pignoraticia vtilis ſm ꝑpla. dať ei q̄ i pignorauit rē alienā sine cōsensu dñi. et postea dñs pignoris ē. vt. ff. e. ti. l. rem alienaz et tam directa q̄ illa dať ꝓncipali et suis heredibꝫ. ꝛ contra heredes creditoris.

Actio p quā q̄riť an actor iurauerit. ſm q̄s/dā dať ei q̄ cū petet rē suā delato sibi iureiurādo ab aduersario eam suā esse iurauit.

Actones ꝓiudiciales i rē dicūť esse p q̄s q̄riť an q̄s liber sit. an libert⁹. ꝛ i ptu agnoscēdo. vt in. §. ꝓiudiciales. Insti. de act. Sz illa p quā queriť an aliq̄s sit liber. ptim causam ciuilē obtinet ptim ꝓtoriā. Ciuilē aūt ſm formā dominij q̄ in ea directe agiť. Et ꝓtoriā ſm formā et modū petendi q̄a tuum a teipso. nō ab alio petit possessore. Cetere vero due formā accipiūt ex ꝓtoria iurisdictione. Et in rem dicūtur esse ad instar actionū de seruitute. q̄ in hac de iure patronatus in re. i illa ꝓprietatis iure agiť. Et ꝓiudiciales dicūť. quia quēadmodū exceptōnes actionibus opponūť. et ante ꝓmā questionez terminanť. Si aūt q̄s querat quare nō exceptōes sz actiōes dicāt. hāc cām accipiat. q̄ nō est exceptio nisi sit actōnis exclusio. hee vero ꝓiudiciales nullā actionē excludūt. sed nō cōpetere dicūt.

Actio ꝓscꝑtis ꝓbis ex cōtractibꝫ inoiatis descedit. vbi scz ciuilis cā subest sufficiens ad actionē introducendā. ꝛ cū negociū nō cadit i certū et spēale nomē ꝯ ct⁹. nec cā hmōi actōis exꝑmiť. cetere hmōi actōes exꝑmūť sic. do vt des. facio vt facias. do vt facias. facio vt des. Ex q̄bꝫ nascit actio ꝓscriptis verbis noiata alias ciuilis. Qñ mihi aliq̄d ad est vel abest vel affuturum ē. nec tibi adest nec affuturꝫ ē. aut mihi nō abest nec tibi adest. aut si nec tibi assit nec mihi absit ꝛ cesses implere qđ ꝯuenit iter nos. ego autem feci i subsidiū. itentať actio de dolo. nam vbi vn⁹ cessat iplere qđ in se est qđ ꝓmisit altero implente. locū habet hec actio.

Actiones ꝓtorie. q̄ sunt et quot. reḡre i spe. ti. de act. seu peti. ꝓpo. §. postremo. Dicūtur aūt ꝓtorie. q̄ a pretore sunt inducte. vt Insti. de act.

Actio p socio q̄ ex vtraꝫ pte directa est. cōpetit ab vsufructu quē sol⁹ alter socioꝝ peciť. l' si doluz cōmisit in rebꝫ cōmunibꝫ. Et bz locū q̄n duo ineunt cōtractū societatis. ita q̄ tā lucrū q̄ damnū inť eos cōmune ē. Et si aliq̄s socioꝝ male ꝛ dolose versať. tūc alteri ꝯtra eum dať ħ actio. Est āt societas ſm Azo. duoꝝ vel pluriū ꝯuentio. ꝯtracta ob comodioꝝ vsum ꝛ vberioꝝ questū. Nascit aūt ħ actio demū societate finita. q̄ finitur pluribꝫ modis. ꝓut ꝓsequiť ipse Azo in sum. e. ti.

Actio publiciana ex eq̄tate dať ei q̄ rē bōa fide emit a nō dño. ꝛ rē sibi traditā bona fide cepit. credēs vēdente tpe vēditōis ꝛ traditōi⁹ dñm ee. ff. de publi. ꝛ si res. §. vlt. Et sufficit emptori habuisse bonā fidē. lz vēditor malā fidē habuerit. ꝛ callido ꝯsilio vendiderit. vt. e. l. §. pretor ait.

Actō publiciana recisoria dať ei c⁹ res quā ñ dño emit credēs eū dñm. vt. s. cū absens erat cā reipublice l' studij l' pegrinatōis l' legatōis ciuitatis vel cā appellatōis ꝓsequende vel testimonij ferēde. vel q̄ i captiuitate fuit. vel alia cā necessaria fuit absens. et talis res sua cū esset absens vsucapta est. lz ei ꝓpter necessariā absentiā infra annū postq̄ reuersus est rescindere vsucapionez vt dicat aduersariū nō vsucepisse q̄ vsucepit p auxiliū ꝓtoris hoc remediū sibi dantis. Si autem vere dñs fuit rei. tunc cōpetit ei vendicatio recisoria. Si vero talis res fuit pignori obligata. competit ei hypothecaria recisoria. et hoc in realibus actionibus. Jn actione

aũt psonali cõpetit certi ꝓditio recisoria
Actio ĝnti minoris ptoria locũ hz cum ꝗs emit aĩal vel seruũ morbosũ seu vicioſum q̃ ꝓpter morbũ vel viciũ min⁹ valet q̃z empt⁹ ſit. ꝛ dar ad petendũ id q̃d min⁹ valet. puta ſi res nõ eſſet vicioſa vel morboſa valeret vi ĝnti. nũc aũt valet q̃ndecim. ꝓponit h̃ actõ ad petendũ ĝnti minoris interſit emptoris Hoc aũt ſcias q̃ de vicio nũq̃z tenet vẽditor niſi in tribꝰ caſibꝰ ꝓmꝰ eſt qñ noĩatim ꝓmiſit ꝛ tũc agit ex ſtipulatu. Secꝰ eſt qñ ſciebat ſeruũ habere viciũ. et emptorem nõ ammonuit. ꝛ tũc tenet ex empto. vel q̃ redibeat. vel q̃ admittere teneat. Tertiꝰ ſi in vicio animi ſit admixtũ viciũ corpis. dat aũt infra annum vtilem.
Actio ciuilis ĝnti minoris cõpetit qñ libr̃ vel aliã rẽ vicioſã vel morboſã emit. ꝓpt̃ q̃d res min⁹ valet. ꝛ agit ĝnti minoris eſſet emptur⁹. De hac actione nihil dr in arbore actionũ. ſed de pretoria ſolum.
Actio q̃d iuſſu perpetuo dat̃ ꝯ prẽz vl̃ dñm q̃z iuſſu cũ filio vel ſuo aliq̃s ꝯtit. ſiue videat iuſſus ad ꝓtrahentẽ ſiue ad ſeruũ. nec eſt in ea op⁹ ſ̃bis aut ſcptura. Uel vt diſtinguat̃ ſm Azo. an videat iuſſ⁹ ſpealit̃ i vno ꝓtractu. vel generalit̃. vt ita q̃ volẽs cũ ſeruo meo gerere. videor eĩ omia iuſſiſſe. niſi ler certa. i. ꝓditio vel pactum ꝓtrariũ prohibeat. Habet ergo locũ h̃ actio qñ dño viuẽte vel patre. ſeru⁹ vl̃ filiꝰ ꝓtraxit. q̃ hac dñs vel pater eo q̃ iuſſit tenebit.
Actio q̃d metus cauſa dat̃ ei q̃ pbabili vel iuſto metu coact⁹. rem ſuã vẽdidit tradidit vel ꝓmiſit. aduerſus eũ q̃ metũ fecit. Sed infra annũ erit quadrupli. propter ꝓtumaciã nolẽtis rem reſtituere iuſſu iudicꝭ añ litis ꝓteſt. poſt annũ ſ̃o ſimpli. vt in. l. ſi cuz emptore. j. rñſo. ꝛ. ĝ. pꝰ annũ. ff. q̃d me. cau.
Actio rei vẽdicatõis ẽ. qñ dicis rem corpalẽ eẽ tuã. vt hũc ſeruũ. hãc veſtẽ. hũc equuz. Alia dr vendicatio quam legiſte non hñt. q̃ datur pro re corporali. vt no. per doct. in ca. examinata. de iudicijs.
Actio redibitoria dat̃ ẽptori ꝯ vẽditorẽ. ut ſeruũ vel aĩal morboſũ recipiat ꝛ pciũ reſtituat. ꝛ dat̃ infra ſex mẽſes vtiles. q̃ h̃ actio tm̃ ſex mẽſibus durat. vt. ff. de edi. edic. l. j. Uerbi gratia. Si vẽdis mihi aĩal morboſũ latẽtẽ morbũ hns. l̃ aliã rẽ vicioſã. talis vicio q̃d viciũ ſi ſciuiſſẽ nullo mõ emiſſẽ mihi dat̃ actio ꝓtra te ad h̃ q̃ preciũ receptũ. reſtituas infra ſex menſes. et rem tuã morbidam vel vicioſam reaſſumas.
Actio reũ amotar̃ ꝓpetit marito aduerſus vxorẽ de rebꝰ ꝓstãte matrimonio cã diuortij ablatis. Dat̃ ãt pꝰ diuortiũ ꝛ ꝓtinet rei ꝓſecutõez. ſz ſi pẽdẽte iudicio reitegret̃ matrimoniũ. ſoluit̃ iudiciũ rer̃ amotarũ. Et ſi re integrato mr̃imonio iter̃ fiat diuortiũ. remanebit actio rer̃ amotar̃ ob res amotas prioris diuortij cauſa. Et i q̃ caſu actio furti dat̃ ꝯ extraneũ. iuxcodẽ actio rer̃ amotarũ locũ hz dũmodo illa ꝓcurãt. ſcilz vt res mariti dolo malo amoueãt̃. et ecõtra. Item q̃ fiat amotio ꝓſtante matrimonio. vel aliq̃d quod per amotionẽ habeat̃. Item q̃ fiat cauſa diuortij. Datur etiam h̃ actio contra patrem filio vel filie quatenꝰ ex ea re locupletior eſt factꝰ et dolo malo eiꝰ factũ eſt quo minus fieret.
Actio rei vxorie vl̃ vxoriaticie ſublata ẽ. in cuiꝰ locũ ſurrogata eſt actio ex ſtipulatu. q̃ dat̃ marito vel eius patri vt dos tradat̃. Si eĩ a datõe dos iuciperet h̃ actio locuz non haberet. licet q̃dam dicant ꝓtrariũ. vt dicit Azo in ſum. co. ti.
Actio ſeruiana dño fundi vel domꝰ competit ad proſeq̃ndas res ꝓductoris pro mercede domꝰ. quaſi res pignoratas. q̃uis nõ ꝓuentione pignorẽtur. tm̃ iuris ꝓſtitutõne obligantur tacite pro locatõne iure pignoris in vrbanis predijs infecta et illata. i ruſticis vero predijs fructus tm̃.
Actio quaſi ſeruiana q̃ etiaz hypothecaria dicitur pretoria eſt. per quam rem mobilez vel ĩmobilẽ tibi pignore obligatã quã poſſidet aliq̃s ſiue ſit debitor ſiue aliꝰ poteris ab eo euocare ſeu petere. Et eſt actio in rem vtilis. ꝛ datur creditori ad proſeq̃nduz pignus hypothecarie. i. rem mobilem obligatam. Inſti. de act. §. ſeruiana.
Actio ſui corrupti ꝓpetit nõ ſoluz aduerſꝰ eũ cuiꝰ hortatu vl̃ conſilio ſuꝰ corruptꝰ vl̃ deterior̃at̃ ẽ. ſz etiã ꝯ eũ noua lex dat̃. Qui ſollicitauit ſuũ lz bonos mores eiꝰ corrũpere nõ potuerit. Hec aũt actio in duplũ hz cõdẽnatõnẽ. ſcz ĝnti deterior̃at̃ eſt ſuꝰ. ĝntiue res fuerit a ſeruo ſollicitato aſportata. et tenetur q̃ corrupit ſiue ex bono malum ſiue ex malo deteriorẽ fecerit. De h̃ in. l. ſi q̃s ſeruo alieno perſuaſerit. C. de furtis.
Actio ſubſidiaria dr. q̃ i ſubſidiũ ꝛ auxilium alteri⁹ q̃ ieffic̃ fcã ẽ dat̃. vt ſi tutor res pupilli alienauerit. vel male admiſtrauerit et ipſe tutor et eiꝰ heredes nõ ſunt ſoluẽdo.

Acarina est prouincia in grecia.
Acaris.ridis.vel acaris me.cor.ɔ.t.ſm alios ɔr ab a qō est ſine z caris grā quasi ſine grā.vel ingratiosus.et ɔr esse ſeruꝰ cui dñs est inuidiosus.
Accaluaster.i.ab āteriori pte caluꝰ.ſic ſcal uaster a posteriori.z ɔr ab ante et caluaster. Uñ.Est accaluaster vir caluꝰ ab anteriori parte.recaluaster retro caluat habeꝫ.
Accalissa.f.p.ɔr vrtica.
Accasia ē succꝰ etpſſus a pomis vel piris.
Accasiuꝫ est fructus accasij.
Accasius arbor quedam.
Accētꝰ.us.ui.i.ſonꝰ vel modulatio vocis.
Acceptilatio.f.t.est liberatio p mutuā iterrogationē qua vtriſqꝫ cōtingit ab eo nexu absolutio.ff.e.ti.l.pluribꝫ.et.l.j.
Accerſitꝰ.i.vocatꝰ.collectꝰ vel circa ſe ſitꝰ. lxiij.dist.qꝛ igitur.
Accessio ɔr aliqd adiacēs alteri.l' oē id qō est accessoriū z necessariū in ꝓncipali.vt capistru equo.vestis seruo.vt.ff.depo.l.j.§.q̄ in depositis.
Accessoriū idem.
Acciatꝰ ɔr cultellꝰ magnꝰ et accutꝰ.z ɔr q̄si accute scidēs. Et sūt plura noīa idē ſignificātia. Uñ. Acciatꝰ pugioꝛiūgo nouacula cultris.Cultelloſqꝫ ſparas raſoria iūgimꝰ illis.
Accictꝰ ɔr armis instructꝰ z paratꝰ ad bellū
Accipiter ſm ꝑap.est auis armata vngul' ab accipiendo dicta.eo qꝫ ſibi capiat et ab alijs rapiat.Unde Dauid de arte. Odimꝰ accipitrem qꝛ semp viuit in armis.
Accisus.m.s.i.circūcisus.
Accitꝰ a.ū.me.cor.i.appellatꝰ vel vocatꝰ.
Acclinis.ɔ.t.vel acclinꝰ.a.ū.in eodē sensu id est.flexꝰ vel incuruatꝰ.z ꝓprie in ascēsu vl ɔr locus erectus ſursum.Unde in Aurora Debebant baculis acclinia corꝑa viri.id ē flexa vel incuruata.
Acclinatoriū.n.s.est locꝰ in q̄ acclinari vel requiescere possumꝰ.vel supra qō acclinat. vt culcitra vel puluinar.
Acclinatꝰ.m.s.i.curuus vel obliquꝰ.
Accola.ɔ.p.ſm ꝑap.ɔr finitimꝰ,ꝓpinquꝰ. vicinꝰ.alienus.ciuis.affinis.cultor loci in quo nō est natꝰ Unde q̄dam.Accola nō ꝓpriā,ꝓpriā colit incola terram.
Accubitꝰ.us.ui.m.q.i.locꝰ requiei.
Accuratꝰ a.ū.i.diligenter ꝓcuratus.
Accusatio.f.t.est alicuius apud iudicez de crimine ꝓclamatio.
Accusatorꝫ.m.t.q̄ aliquē corā iudice accusat z criminalē ſibi mouet questionem.
Acephalꝰ pe.cor.ɔr q̄ est ſine capite.ab a qꝫ est ſine.z cephas caput.xciij.distic.nulla.in Aut.de appel.§.generalem.
Acephali genꝰ clericoꝝ ſine capite.q̄ quem sequent ignorāt.Uij z heretici dicti.quoꝝ nullꝰ est autor a quo exorti sunt.hi triū Calcidonēſi.capitulorꝫ impugnatores.duarū in ꝓpo substantia,ꝓprietatē negāt.z vnā naturam in eius persona predicant.
Acer ē eq̄uocū ad plura Uñ.Dr arbor acer vir fortis iprobꝫ acer.Pro ꝓmo dat eris ſz p reliqs tibi dat cris.Et cōpat acer.or.cerrimꝰ.z mouet.h acer.h acrif.h acre.Dr etiā acer subtilis vel acutꝰ ingenio.Jñ acrimonia.i.subtilitas sensus.
Aceratus.a.um.ab acer aceris.ɔr sordidꝰ instar aceris.
Acerbus.a.um.immaturus vel asper
Acernus.a.um.i.de acere etis.
Accronicus ɔr qui nulli cōmunicat.
Acerre.arꝫ.pluralis nūerivoce.singularꝫ ſignificatoe.sic thebe athene.ē nomē ciuitatis.et ɔr ab a qō est ſine.z ceres dea frugum qꝛ apud istā ciuitatē nō crescunt fruges.q̄a terra sterilis est et infecunda.
Acerra.f.p.ɔr tumulꝰ vel vas ad cererez recipiendā.in q̄ thꝰ recipit.vel qꝫ ferꝫ añ cererem talē deam.vel qꝫ ponit añ cererē in ara Uel vas in q̄ thꝰ rekuat.Uñ. Thuribulus thuraꝝ sumit.kuat acerra Et venit ab acer aceris ꝓ arbore.eo qꝫ ɔ acere fieri solet.
Aceruꝰ ɔr strues.moles.ɔgeries.cumulus cōgestū.Uñ.Cōgeries.moles.cumulusqꝫ strues fit aceruꝰ.Jñ aceruulꝰ.i.puus aceruus.Jñ aceruosus.a.ū.i.plenꝰ aceruis Jtē aceruꝰ mercurij ſm q̄sdā est deꝰ argēti viui. Dr etiā ſm pꝫos Aceruꝰ mercurij q̄ ꝓpter eloquentiā z discretōez pesse mercatoribꝫ dicebat.q̄bꝫ ista duo sūt necessaria Et ɔr mercurius q̄i mercatoꝝ lꝛros.i.dñs. Uñ ambulātes in via vbi sepultꝰ est mercuriꝰ ɔsuetudinē habebāt ſm fabulas.lapidem iacere ī aceruū ipi.vnusquisqꝫ in honorē eiusdem Uel aceruꝰ mercurij sunt eiꝰ denarij. vbi si lapis ꝓiciť dispergūť.sic qui stulto tribuit honorē. Uel ɔr edificiū vel altare factum ī honorē mercurij q̄ laborat in eo ꝓdit opus suū. Uel est cumulꝰ lapidū vel fabaꝝ vel denariorꝫ.siue aliaꝝ rerū de q̄bꝫ solet fieri numeratio.vbi ꝓ vno solido vel libra ponitur vna faba vel lapillus.tc̄.

Acetabulū.n.s.est vas aceti plenum. vl' ad accipiendū acetū paratum.
Acetariū idē. eo q̄ posita ī eo dom⁹ accipit vel d̄r vas in q̄ sacerdotes p̄uidebāt q̄ debebāt offerri vtꝝ accepta eēnt ⁊ idonea d̄o vel nō. Sumebāt em̄ sacerdotes de his q̄ offerenda erāt portiūculas. q̄s ī his vasis ponebāt ad p̄gustandū. q̄i p̄libanda de singulis q̄ libamīa dixit Moyses offerēda. i. de offerendis sumenda.
Acetallū.n.s.ē vas ī q̄ aceta ꝓbāt̄. vel vas aceto plenū. l' vas ad acetū recipiēdū ꝑatū. vt acetariū. vl' vas ī q̄ oīa liq̄da ꝓbant̄.
Acetosa.f.p.herba quedam.
Acetosus.a.um.id est.amarus.
Acetū.n.s.pe.cor.d̄r quasi acutū. vel quasi aquatū. Uinuz em̄ cū aqua mixtū cito in hunc saporem redigit̄.
Acetulum.dimi.i.paruū acetum.
Achab interp̄tat̄ mater patris. Rex isrl' fuit qui deuicit Benadab regem syrie cū triginta duob⁹ regibus.
Achademia. pe.cor. est villa in qua plato studuit. Inde achademicus.i.platonicus. vel philosophicus.
Achadeon d̄r velum maximū. et in media naue ꝯstitutum.
Achaia.f.p.d̄r ꝓuincia grecie.
Acham interp̄tat̄ coluber insidians.
Achant⁹ est arbor in egypto semꝑ frondēs vel herba frondib⁹ ⁊ spinis plena.
Achantis grece.auis.est q̄ spinis ⁊ cardonib⁹ vescit̄. q̄ latine carduell⁹ dicitur.
Achar interp̄tat̄ turbat⁹. vel vallis. vel tumultus. vel nomen ciuitatis est.
Acharon d̄r ciuitas palestine que cesarea postea dicta est.
Achates.tis.gen⁹ ē lapidis quē si q̄s portauerit erit g̃tios⁹ Uel ē ꝓpriū nomē viri ⁊ iterp̄tat̄ robust⁹. et d̄r fuisse comes Enee.
Achas īterp̄tat̄ apprehendens dn̄m
Achea d̄r mulier greca.
Acheus.i.grecus.
Achei q̄ ⁊ achini dicti sunt. ab acheio filio Jouis. a quo achaia d̄r.
Acheldemac. īterp̄tat̄ ager sanguīs. ab achel qd̄ ē ager. ⁊ emac qd̄ ē sanguis. ⁊ d̄r ager ꝯpat⁹ sāguīe xp̄i ꝓ nūmis q̄b⁹ tradit⁹ erat.
Acheon grece d̄r splēdens latine. ⁊ d̄r equ⁹
Acheron.ontis.ē pal⁹ infernalis. ⁊ (solis d̄r ab a qd̄ est sine ⁊ chere qd̄ ē salue vl' gaude q̄r nulla sal⁹. nullū gaudiū ī inferno est. ⁊ h̄z acheronta in actō. vel ſm Pap̄. acherōta in ntō. et ꝯpōit̄ ab a qd̄ ē sine. ⁊ cheronta qd̄ est gaudiuz. Uñ. Qd̄ sine leticia nomen trahit h̄ acheronta.
Achila.f.p.pe.cor.quidaz locus ē. Und̄ p̄mo Regū.xxvi. Ecce dauid absconditus ē in colle achile.
Achilles ꝓprium nomen est. et d̄r ab a qd̄ ē sine. et chille qd̄ ē labium. ꝑ ꝯtrarium. quia grossa habuit labia.
Achini vel achei quidam greci dicūt̄. Uñ Oratius. Quicquid delirant reges plectūtur achini.
Achin⁹ d̄r hortolanus in villis residēs nō habens mansos.
Achior est loc⁹ vel ꝓprium nomen viri. ⁊ interp̄tat̄ tumult⁹.
Achiron.n.indecli.d̄r locus inferni. q̄ etiā d̄r achironta.
Achirologia est dictio īproprie posita. vt timeo requiem. spero laborem.
Achisis.idis.f.t.i.auaricia. et d̄r ab a qd̄ ē sine et chisis sacietas. q̄i sine sacietate
Achis interp̄tat̄ flos.
Achitophel interp̄tat̄ p̄ris ruina.
Acholyti grece dicūt̄ ceroferarij vel accendentes latine. a deportandis cereis qñ legēdū est euangeliū aut sacrificiū offerendum.
Acia.f.p.ē defect⁹ visus qñ scz hoīes aptos oculos hnt et tñ nō vident.
Acidia.f.p.d̄r indurata mētis tristicia. quadū q̄s laborat vertit̄ in tediū. ⁊ d̄r ab acis grece qd̄ sonat cura vel anxietas vel tediuz vel molestia. Jñ acidiola.i.tristicia. Inde acidiosus.i.molest⁹. tristis. anxius.
Acid⁹ a.um. pe.cor.i.amaꝝ. vt acetū. Dicūtur etiam dentes acidi.i.stupefacti.
Acies plura sig̃t. Nam acies est ferri sūmitas. Itē acies ocl'oꝝ acumē. Itē acies exercit⁹. eo q̄ armat⁹ erat ad bellū acutis armis Uñ. Est acies ocl'i ferri belliq̄z caterua.
Aciecula.f.p.pe.cor.i.ꝑua acies.
Acilus antiq̄t⁹ niger significat. vel q̄ h̄z recuruū nasum sicut aquila.
Acinatis.pe.cor.lingua medoꝝ. gladi⁹ militaris est valde acut⁹. etiā d̄r ista materies ferri scz aciarium.
Acinus.m.s.me.cor.i.botr⁹ scz granellum qd̄ est in regno vue. Uñ Grecism⁹. Tu dicas acinū qd̄ est in vua cernis acutum
Aciniū vel aciatū d̄r a quibusdam q̄i aquidū scz aqua q̄ lauāt̄ torcularia exp̄sso vino. et est vilis pot⁹ ſuoꝝ vel pauperꝝ.
Acinariū.n.s.i.grosse. vel cortices vuaꝝ q̄

A

id ē nō sufficiētes ad soluendū pupillo dat actio ꝺ istū in quē res eius alienate sunt.
Actio tutele subsidiaria ꝓpetit pupillo qñ nec tutor nec heres soluere hz ꝺ eū cui iura tradita sunt a pupillo. vt cautionē exigat a tutore de indēnitate pupilli. qñ vel nullam vel parū idoneā admisit cautionē.
Actio tutele directa. dat aduersꝰ tutorē ipi pupillo inq̄ntū ꝓuenit si tutor ī reb⁹ pupillaribꝫ dānū dedit dolo vl culpa ipi pupillo.
Actio tutele ꝓtraria cōpetit tutori aduersus pupillū si in rem eiꝰ aliq̄d de suo ipēdet vel ꝑ eo fideiussit. aut rem ꝑticā impignorauit vel obligauit ꝑ pupillo.
Actio vēditi cōpetit vēditori ad petēdū pciū et vsuras exꝑte more. Et si aliq̄d spēciali pacto cōprehēdit. put is sibi paciscit l ītер partes ꝓuentū est. Et huiꝰ ꝓtraria est actio empti. quam vide supra.
Actio vi bonoꝝ raptoꝝ de rebꝰ mobilibꝫ vi surreptis dat ei cui res mobiles ꝑ violētiaz sunt ablate. et cōpetit restitutio infra annū ad quadruplū. ita q̄ in quadruplo ꝓtineat rei restitutio. et hec est vis ablatiua.
Actiuncula. f. p. pe. cor. i. pua actio.
Actor sine. u. cū. c. veit ab ago. gis. defensor patronꝰ. causidicꝰ. aduocatꝰ. factor. ductor l curator. Unū. Actor agit libros pastor pecudes pueros ānos. Hic agit h ducit. tpa trā sit z h. Ul actor ꝺr ille q̄ agit z pulsat aliū. rē aliquā ab ipo petēs ī iudicio. ff. de iudi. l. i trib. Actor etiā ēt ꝑtiū nomē. z grecū ē. et cor. pe. sz qñ ē latinū tūc pō. Unū. Actoris ī spoliꝭ ꝑtꝰ actoris habet. Sz autor cuz. u. sine. c. veit ab autentin grece. i. autor vl dignū latine. qz eiꝰ dictū vel factū ē dignū imitatōe. Jñ autētic⁹. Jñ etiā autoritas. et est sñia imitatōe dig. Sz auctor cū. c. et. u. venit a ꝑbo augeo. z dicit aliq̄s q̄ rem aliquā auget. Unde. Jnuenit autor. agit actor. res āpliat auctor. Et ab actor venit actrix. Jñ etiā actiuus. i. habilis agere.
Actualis ē ille q̄ acta facit vel res q̄ ē ī actu.
Actuariꝰ dicit diuersis actibꝫ ꝓoccupatus Etiā dicit scriptor publicꝰ q̄ facit acta.
Actuaria. f. p. ē nauis q̄ velo z remis simul
Actꝰ us. ui. i. opatio. ductio. actio. (agit. vel fictio. vel pñtialitas. vel pñtia. Est etiā idem q̄d iter. Sz tū ꝺrñt. qz actꝰ ē via apta curribꝫ et iumētis. ab ago. is. i. duco. is. ꝺa res ibi ducūt. sz iter est via apta hoibꝫ trāseūtibꝫ. Unꝺ Brecista. Est actꝰ via qz curꝰ iumētaq̄ duē. Sz ꝑ iter sine iumētis z curribus ibis.
Aculegia. f. p. ꝺr q̄dā pestis vel piscis q̄dā.
Aculeꝰ. m. s. ē ferꝝ acutū z rcuruatū mediāte q̄ pisces solēt capi. Etiā ē stimulꝰ q̄ meditе pūgūt boues. Ponit etiā ꝑ stimulo apis vel serpētis vel alteriꝰ aialis pungētis. Est etiā expāsale in q̄ expādit pānꝰ vel cutis ad faciēdū ꝑgamenū. Uel ꝺr q̄ddā genꝰ tormēti. sez patibulū. q̄d tū ꝑpe dicit eculeus.
Aculeatꝰ pticipiū. i. aculeo munit⁹ vt apis vel ab aculeo punitus ab api.
Acumen. n. t. i. acutio ab acuo. Unde. Est acies belli. sed accumen sit tibi cultri.
Acumeos. i. victima.
Acupediꝰ vel ſm aliōs acupediēs. i. cursor quasi acutis pedibꝫ currens.
Acupedineꝰ. i. velox l ad acupediū ptinēs.
Acupedilis. a. ū. i. velox.
Acupicta. f. p. dicit vestis acu contexta vel ornata vel picta. Eadē et phrigia dicit. q̄a in phrigia inuenta est. Unū et artifices istiꝰ vestis phrigiones dicūt.
Acus. us. f. q. ē instrm suendi. Etiā ē spinter q̄ moniales aptāt vela super capita vel alie mulieres pepla. Jtē acus ꝺr porta ī bierusalē. vt ī euāgelio ſm Christ. ꝺ diuitevbi ꝺr. Sic ipossibile ē camelū ꝑ foramē acus trāsire. ita ipossibile ē diuitē intrare ī regnū celoꝝ. Sz acꝰ aceris. n. t. palea frumēti vel tritici. Unꝺ. Pūcta pūgit acꝰ. gallinis spargit acꝰ. Et acꝰ aceris. ꝑ palea dicit ab a. q̄d est sine z ceres dea frugū q̄i sine frumentis. qz purgat a frumētis Sz acꝰ us. ui. dicitur ab acuo. is. qz acuta est. vel ab acumen. q̄a nihil pene est nisi acumē. Et hz acubꝰ ī dtō et abltō plurali. Unū. Aūbus. u. seruat.
Acutela. le. f. p. pe. ꝑdu. i. acumen.
Acutio. onis. f. t. i. actio vel passio acuendi.
Acutor. oris. homo q̄ acuit. Jnde acutrix mulier q̄ acuit.
Acutꝰ us. ui. i. acutio. vel acutꝰ. a. um.

A ante D

Adagonista dicit incitator certaminis.
Adam ꝑpium nomē viri ꝑtoplasti. i. ꝑmi hois. et interꝑtat hō terren⁹ vel luctꝰ Sed ſm Josephū dicit rubeus vel rubra terra. q̄a de terra facta est caro illius. Et illud nomen inuentū est a q̄ttuor stellis q̄ttuor partiū mūdi. s. orientali. occidētali. septētrionali. z meridionali Et qñ adā fuit formatꝰ legitur q̄ creator creaturaꝝ. post creatōem celi et terre volens facere hoies creauit Adam.

AD

Quo facto volēs ei ponere nomē. misit ḡt tuor angelos i ḡttuor ptes mūdi. Et p̄mū scz Michaelē misit i oriētē vt afferret lr̄az q̄ ḡndā vidit stellā anatole. q̄ interp̄tat nascēs l'oriens q̄ rediēs tulit inde. A. Scōm āge lū scz Gabrielē misit in occidētē. q̄ vidit stel lā noiatā disis. q̄ interp̄tat occidēs. q̄ redi/ens tulit inde. D. Tertiū scz raphaelē misit in septentrionē. q̄ vidit stellā noie arctos. q̄ interp̄tat septētrio. q̄ rediens tulit inde A. Quartū scz Urielē misit in p̄tem meridio/nalē. q̄ vidit stellaz messembr̄is. q̄ interp̄tat meridies. q̄ rediēs tulit inde. M. Et redeū tes ad dn̄m. dixit. legite l'r̄as. z legēt Adā. Et ait dn̄s. h̄ erit nomē ei⁹. Et p̄ h̄ signat⁹ est p̄m⁹ hō Adā vt p̄genies sua ḡttuor par tes mūdi posslderet. Un̄. Anatole dedit a. disis. d. a contulit arctos. Messembr̄is. m. collige fit Adam.

Adamiani sūt heretici q̄ nudi orāt. et nudi inter se mares et femie ꝯueniunt et coeunt. quasi Ade imitent nuditatem.

Adama hebr̄aice. latīe dom⁹ vl' terra dicit.

Adamas antis. vt dic Jsid. xvj. etymol. in dic⁹ lapis est z pu⁹ z indecoz⁹ ferreū habēs colorē z splēdorē cristallini. Hūcz aūt vltra magnitudinē nuclei auellane repit. z est du rissim⁹. Hic nll'i mat̄ici cedit. nec ferro q̄dē nec igni. z nūcz calescit. hircino tn̄ sanguīe recēti rumpit. z dr̄ ab adimēdo Jnde venit adamātin⁹. a. ū. i. d̄ adamāte ep̄ns. z p̄d. pe. Etiā dr̄ ab ad z amo. qr valde amat. nā val/de p̄ciosus est. Un̄. Est adamas gēma quā nō ferrū necz flāma. Dissoluit. sanguis hir cin⁹ diuidit illum.

Adamāti⁹ et Origenes sūt noīa cuiusdam Adapt⁹. a. ū. i. ornat⁹ l' p̄parat⁹. (hois.

Adar hebr̄aice dr̄ mēsis marti⁹. z ē generis neu. īdecli. Et nota q̄ Beda dic ī suo trac/tatu de mēsib⁹. Hebrei q̄b⁹ sūt credita elo/q̄a dei. antiq̄ more mēses obseruare nō cel/sant. p̄mū mēsem q̄ pasce cerimonīs sacra/tus est nisan appellātes. q̄ p̄p̄e multū agū lu ne discursū. nūc in martiū mēsez. nūc icidit in ap̄lē. nūc aliq̄t dies mēsis maij occupat. sz rect⁹ ap̄li deputat. qz pasca sp̄ in ipo inci pit. vel desinit vel totalit in eo includitur.

Scōus mēsis scz mai⁹ dr̄ iar. Terti⁹ scz iu ni⁹ dr̄ siban. Quart⁹ scz iuli⁹ dr̄ tanuc. Quī tus scz august⁹ dr̄ ab. Sext⁹ scz september. dr̄ elul. Septim⁹ scz october dr̄ thesere. quē p̄p̄e collectionē frugū z celeberrimas in ipo festiuitates nouū annū appellāt. Octauus scz nouēber dr̄ marisan. Non⁹ scz decembr̄ dr̄ casleu. Decim⁹ scilz ianuari⁹ dr̄ thebeth. Undecim⁹ scz februari⁹ dr̄ sabath. Duode cim⁹ scz martius dr̄ adar. Noīa aūt et ordo istoz mēsium potest haberi p̄ hos versus.

Mensib⁹ hebr̄e hic ponit nomīa nisan.
Ac iar et siban thanuc ab elul theserigz.
Marisan casleu thebeth sabath sil' adar.

Jnchōat ap̄lis sz marti⁹ est ibi finis
Adasia est ouis maior natu.
Adastria. i. sors. co q̄ dura semp videatur. vel dr̄ esse femina.
Adaugma. n. t. i. augmētū vl' additamētū.
Adaugiū. n. s. i. auctio vel augmētatio.
Addict⁹. a. ū. i. deputat⁹. p̄scp̄t⁹. ascriptus destinat⁹. Unde Drati⁹. Nulli⁹ addict⁹ iu trat in verba magistri.
Addit⁹. a. ū. i. iūct⁹. apposit⁹. Un̄. j. Mach. iij. Et additi sunt ad cos exercit⁹.
Adelph⁹ dr̄ ab ad z delph⁹ grece qō est frat latine. Un̄ Terēti⁹ in adelphis. i. in come/dia facta de duob⁹ fratribus.
Adempt⁹. i. sublat⁹. ab adimo. is.
Adempta legata dicim⁹ illa q̄ testator adi/mit legatario cui p̄mo legauerat mutata p̄/ma sua volūtate.
Adeodat⁹ est nomē Dauid qui datus fuit a deo ad liberationem israel.
Adeps dr̄ pinguedo. et est interior p̄prie. pinguedo em̄ sup carnez. aruina vel lard⁹ dr̄. que carni admixta dr̄ pinguedo. Unde. Jnt⁹ adeps aruina foris. pinguedoq̄ mixta Et sic dr̄ in historiis triplex est adeps vita liū scz cordis z ventris. adeps iecoris. id ē. epatis quē reticulū dicim⁹. qr inuolut ad modū retis. adeps renū. Hos tres adipes duosq̄ renes. i. ilia z renunculos. adolebat sacerdos sup altare. Jtē adeps dr̄ medulla tritici q̄ est ip̄i⁹ pinguior z interior pars.
Adepticus. a. um. pe. cor. quod de facili ac/quiritur.
Adeptus. a. um. i. assuetus vel acquisitus. ab adipiscor.
Aderatio dr̄ q̄ eris punitio. vl' aderata p̄e dia dicebant ex quib⁹ es puniebat. vt habe tur ex. l. j. C. de comi. re. mili.
Adipat⁹. i. adipe ꝯdit⁹ z impiguat⁹.
Adipatū ē q̄dlibz edulīū adipe ip̄inguatū.
Adipes vermiculus quidam.
Adipicul⁹ dimi. i. parus adeps.
Adit⁹. us. ui. z h̄ aditū ti. pe. cor. dr̄ñt. Haz adit⁹ est introit⁹. gradatio. oportunitas. vl' aggressio. Sed aditū ti. est locus secretus

iuxta altare vnde dabant̃ responsa. ⁊ d̃r ab adeundo. ꝑ ꝯtrariũ. qꝛ mĩme licebat alicui adire locũ illũ nisi summo pontifici.
Adiumẽtũ auxiliũ subuẽtio. adiuuamẽtũ adiuuamẽ. adiutoriũ. omĩa idem signant.
Adminiculum. li. id est. auxiliuꝫ Jñ adminiculatori⁹. a. um. i. auxiliatori⁹.
Administrator. m. t. d̃r curie adornator vel coadiutor.
Admissari⁹. i. equus seu emissari⁹. sed differũt in h̃. qꝛ admissari⁹ est equ⁹ q̃ ad tempus inter equas admittit̃ ad coitũ. sed emissari⁹ est q̃ semꝑ equabꝫ interest.
Admissura d̃r qñ animalia ⁊ ꝓprie iumenta ad coitum admittunt̃ vt ꝯcipiant. Et dicitur ab admitto. i. ad coitum mitto pro vno significato. vel admittere d̃r assumere et cũ agilitate equũ vertere ⁊ ducere. Unde Ouidius. Nil nocet admisso subdere calcar equo. Et admissus. a. um. i. aptus ad mittẽdũ. Unde fortes ⁊ bonos equos admissarios vocamus. qꝛ admittunt̃ inter armẽta ad coitum vel ad arandũ vel ad trahenduꝫ. Unde hec admissura. re. qñqꝫ dicũt̃ bruta animalia. ⁊ ꝓprie iumẽta que ad coitum admittunt̃. Jstas significatõnes põit Hug. ĩ suis deriuatõnibꝫ. Serotina aũt admissura sicut tangit̃ in historijs. erat ea q̃ fiebat ĩ extremitate veris. in qua deteriores erãt fetus. qꝛ in tarde appetentibꝫ coitum min⁹ viget natura. Uel serotina admissura dicta ẽ in autũno. qꝛ natura ouiũ Mesopotamie et Jtalie eadem esse tradit̃ vt bis in ãno pariant.
Admissum est peccatũ iam ꝑpetratũ. Und̃ Admittit peccat assumit flectit equumqꝫ. Hic admissura ꝑmitte bruta coire.
Admirabilis. ꝯ. t. i. modest⁹. honestus. siue morigerat⁹. egregi⁹. taciturn⁹. facet⁹. venustus. decens. grat⁹. elegans. stupid⁹. et admiratione plen⁹.
Adolescẽs. ꝯ. t. d̃r ille q̃ est infra trigita annos. Unde. Est adolescẽs crescens nomen trahit hinc adolescens.
Adolescẽtia. f. p. d̃r tertia etas hoĩs durãs a q̃ntodecimo anno vsqꝫ ad vicesimũ octauum. Et d̃r adolescẽtia q̃si ad gignendum apta ⁊ adulta.
Adolescẽtul⁹. a. ũ. dimi. i. ꝑu⁹ adolescẽs.
Adomisedech interp̃tat̃ dñs iust⁹.
Adonai nomẽ dei hebreũ. ⁊ ĩterp̃tat̃ dñs
Adone⁹. i. dñs vel ad dñm ꝑtinẽs.
Adon est nomen cuiusdam ciuitatis

Adonis. adonis. vel adonidis. me. ꝓ. ĩ ntõ et me. cor. in obliquis d̃r fuisse iuuenis pulcerrim⁹ amasius veneris. Unde Ouidius Abstinet a summo celo prefert̃ adonis. Et s̃m fabulas d̃r fuisse venator ⁊ mechus qui vulnerans apruꝫ veneris. occisus est ab eo Et d̃r reuixisse post mortẽ in mense q̃ apud hebreos thanuc d̃r. i. in Julio quẽ gentiles anniuersario solebãt plangere sic̃ ipa planxit. d̃ q̃ ꝓpha israelitas ĩcrepat. Ezech̃. viij. Mulieres plãgẽtes adonidẽ. Uñ. Quem trãsfixit aper veneris vir fert̃ adonis.
Adoptio. f. t. est gratuita q̃dam electio qua q̃s sibi eligit aliquẽ in filiũ. ⁊ q̃ sic recipitur in filiũ. d̃r adoptiu⁹. ⁊ q̃ eum sic recipit dicitur adoptiu⁹ pater.
Adoptio. f. t. ⁊ ꝑ syncopã d̃r adoptio. i. desideriũ vel affiliatio in filiũ acceptio.
Adoptatus. a. um. d̃r electus in filium vel desiderat⁹.
Ador. n. indecli. est quoddã genus annone vel frumenti vnde fiebat panis immolaticius. quẽ q̃ immolabat deũ adorabat
Adore⁹ a. ũ. i. tritici⁹. Adori⁹ idem.
Adorea. f. p. dea frumenti. vel quedã vestis triumphalis.
Adoria. f. p. i. gl̃a vel bona fama.
Adorast⁹. m. s. fantasma d̃r.
Adorsus. a. ũ. i. incept⁹ vel allocut⁹
Adort⁹. m. s. i. nouiter vel subito nat⁹
Adramoloch ydolum Assiriorũ q̃d samarite colunt.
Adremon d̃r ciuitas vel vrbs iuxta iesrael in campo mageddõ. in q̃ Josias rex vict⁹ a Pharaone nechao vulnerat⁹ est. Super q̃ lamentatõnes scripsit Hieremias. De quo planctu d̃r Zach̃. xij. Erit planct⁹ magnus in hierl̃m sic̃ planct⁹ adremon Uel adremõ d̃r nomen regis regnãtis tũc in charcamis in cuius auxilium venit Josias contra nechao. Unde. Adremon castri vel regis nomen habetur
Adriastia. f. p. d̃r sors.
Adria est mare petrosum. Et d̃r ab adros grece. i. petra. eo ꝙ magis est petrosũ q̃ꝫ alia maria. Unde Ouidi⁹. Serpentez medijs adria vidit aquis. Dicit̃ etiam regio vel nomen loci. a q̃ d̃r mare adriaticũ. Etiam dicitur scopul⁹ vel rupes. Unde. Adria sũt scopuli sed ⁊ adria terre fretũqꝫ Jñ adriaticus a. um. i. petrosus. et de adria terra exñs. vel ad eam ꝑtinens
Aduena. ꝯ. p. d̃r eo ꝙ aliunde veniat. ar. ff.

AE

de iudi.l.heres absens.
Aduertibil'.ꝑ.t.i.solubilis ⁊ intelligibilis.
Aduentin⁹.m.s.q̄dam mons rome.
Aduētic⁹.i.aduena.s.q̄ aliūde venit.
Aduerbiū.n.s.i.allocutio.⁊ sumit' ꝓ q̄dam pte oronis q̄ determinat ꝟbū rōne significatōis. Jñ h ⁊ h aduerbialis.⁊ h aduerbiale.i.ad aduerbiū ptinens. Item nomē aduerbiale ꝺr q̄d ab aduerbio deriuat'.vt hestern⁹.hodiern⁹.
Aduncus.i.valde curu⁹.
Aduocat⁹.m.s.est q̄ alio noīe quasi legat⁹ vel patron⁹ vocat'.q̄ in forensib⁹ seu extraneis negocijs p̄eminentib⁹ p̄bet litigātib⁹ suū patrociniū cui⁹ p̄ciū oneraria vocatur sub antiquo noīe.
Adula.s.p.ꝺr caput lini.
Adulator.m.s.ꝺr q̄ blandit'.s.locutor ore ⁊ nō corde. Jñ adulatrix.
Adulatorcul⁹.m.s.ꝺr paruus adulator.
Adulatio.s.t.ꝺr falsa laudatio.
Adulter.m.s.ꝺr quasi ad alter.et est ille q̄ vxorem alteri⁹ accedit ipam violando. Jñ adultera.
Adulteriū.n.s.ꝺr q̄i ad alteri⁹ thor access⁹ vel ad altex.q̄ ex adulterio ab vno conceptus ad hereditatē alteri⁹ nascit'.
Adulteriū etiā fm mgr̄m.iiij.sniax ē illicitus coit' cū maritata. Stupr̄ū est defloratio ꝟgis illicita. Jncest⁹ cū ꝯsanguinea vel affini vel religiosa ꝑsona. Rapt⁹ est cū puella violent' deducit' de domo paterna. Sed fornicatio est cōis ad h oia. fit tñ specialit' cū soluta.vidua vel meretrice.
Adulterin⁹ est de adulterio ꝯcept⁹ l' genit⁹. Unde adulterina moneta.vel sigillū ꝺr falsa moneta vel falsum sigillū ad instar vere vl veri facta vel factū.
Adulterine plantatōes dicūt meche plāte vel nō naturales.vt patet Sap.iiij. Et illā lr̄am innuit Aug⁹.in lib.ij.de doctrīa christiana. Sed Raban⁹ ⁊ antiq̄ dicunt q̄ sint spuria vitulamina. Et vitulamen ꝺr planta infructuosa q̄ nascit' ex radice vitis vl' alteri⁹ arboris.
Adult⁹ veit a ꝟbo adoleo.es.eui.etū. l' itū. p q̄ vtimur adultū q̄d ligt cremare vel crescere. Unde adult⁹.a.ū.i.crematus. excretus matur⁹. vel annosus. Et p excret⁹ inuenit' frequenter in sacra scptura.

A ante E

Aer.m.t.fm vsū caret pl'i nūero.⁊ ē vnū de q̄ttuor elementis.⁊ p̄prie ē illud q̄d ptēdit' a nob⁹ vsq̄ ad spheraz lune. Et ꝺr ab a q̄d est sine.⁊ er.lis.q̄i sine lite.p ꝯrīū.q⁹ ibi ē vētorū ꝯtrari⁹ ꝯflict⁹.nā ibi causant' nebule. tonitrua.coruscatōes ⁊ fulgura. Uel iꝺo sine lite.q⁹ facilit' ⁊ sine lite cedit feriēti vl' ipellēti. Jtē aer ē corp⁹ elemētare būidū ⁊ calidū p naturā q̄ inspirat' ⁊ respirat' a nob. Jtez aer etiā hz aera i actō more grecoꝝ et etiam format femininū in a. Nā q̄nq̄ fūt noīa babētia em.vel a.i accusatiuo singulari.a q̄b⁹ formāt' noīa.f.p.i a.q̄ noīa sic hñtia em.l'a. i accusatiuo singl'ari.hñt es l'as.i actō pl'i Uñ. Ether ⁊ crater aer lāpas iūgas q̄z pāter. Et q̄ feminea q̄b⁹ ē inflectio ꝑma. Sūt ⁊ alia noīa isto mō faciētia.vt istit.acheron. heros.vtz in seq̄ntia vbi cant'. Sz q̄d nos istos recēsem⁹ heroas.i.dominos.
Aeriani hereticī ab aere dicti. Hi vetant p defunctis sacrificiū offerri fm ꝓpiā.
Aerin⁹.a.ū.pe.pro.i.ad aerē ptinēs.
Aerius.a.ū.idē.vel q̄nq̄ idem q⁹ alt⁹.
Aeripes.i.aereos hñs pedes.i.veloces ita q⁹ in aere videant' sustentari et figi.et idē est q⁹ ceruus.
Aeromātia.pe.p.ē diuīatio q̄ fit i aere. Jñ aeromātic⁹.i.pfect⁹ in tali arte.q̄dā dicunt aerimātia p.i.in tertia syllaba.

A ante F

Afer fuit vn⁹ ex posterꝭ Abrae de Lethura q̄ affrica dicta ē.q̄ gētē illā deuicit.et inhabitauit.vel ꝺr aliq̄s de tali regione.
Aferesis vel auferesis est subtractio lr̄e vel syllabe in ꝓncipio dictionis.
Affa idem est q̄d talpa.
Affabilis.ꝑ.t.i.delectabilis.
Affat⁹.a.ū.participiū veniens ab affor.aris. Et affat⁹.us.ui.me.p.ꝺr allocutio.vel ornatus sermo.
Affect⁹.us.ui.fm ꝓp̄. est animi deuotio amicicia.fedus. societas.dilectio. caritas. ab affecto.as.sed affect⁹ pticipiū ꝺr lacer⁹atus vel maceratus.
Affectio.s.t.ē alteratio corpis. Uñ Corporis alteritas affectio ꝺr esse. Ac spectat mētis ad interiora affect⁹. Et ꝺr̄ affectio et pietas.q⁹ pietas intꝯiūctos sanguīe ē affectio inter extraneos exhibet'.
Affibulat⁹.a.ū.i.cōnodatus.vel fibula ornatus.
Affict⁹.ꝺr cēsus q̄ dat' rōne p̄dior.
Affidor̄ sunt sententie quarū pars est bo-

nesta et pars inhonesta.
Affiliatio.i.adoptio vel imitatio nature.
Affinis.p.t.ðr cogt⁹ vel ꝓpinqu⁹ vxoris vel mariti.vel ecõuersõ.vel q̃ ẽ ð genere patris aut matris.Et dr̃ affinis ꝛ ꝯfinis.Unð. Afinis genere ꝯfinis ꝓximitate Jtẽ Cõfinis me⁹ est mihi mãsio ꝓxima cui⁹.Affinis me⁹ est mihi natio ꝓxima cui⁹.Affinis genere mihi ꝯfinis ꝓxim⁹ vrbe.
Affinitas ẽ ꝓximitas psonaꝝ ex coitu ꝓuenies oĩ carẽs parẽtela.ꝛ h̃ de iure canonico et sic ꝯhĩt affinitas tam ꝑ coitũ legitimũ q̃ꝫ ꝑ fornicariuꝫ.Sed ꝑm leges ẽ regularitas psonaꝝ ex nuptijs ꝯiũctaꝝ oĩ carẽs parẽtela.vt.C.de nup.l.libi.
Affirmatio.f.t.dicit ꝯfirmatio assertio
Affla.f.p.est aial q̃ddam.
Afflat⁹.m.s.i.inspirat⁹.ab ad ꝛ flo.flas.
Afflict⁹.us.ui.ab affligo.i.cruciamen.
Affluus.a.ũ.i.abundãs vel diues.
Aflatices est lac⁹ indeevbi nihil mergi põt q̃d hꝫ animã quasi sine flatu.
Afodillũ.n.s.est albedo eꝛñs ĩ ouo.
Afrosim⁹.m.s.est ꝑmo breuis itegꝝ sensuꝫ rei ꝓposite scribẽs.Etiã afrosimi sũt forami na in naui vñ remi emittũt.Jtẽ liber q̃daꝫ in phisica sic ðr.
Afr⁹.m.s.pe.cor.ðr piscicul⁹.q̃ ꝓpter exiguitatem hamo capi nõ potest.
Afoson.indecli.ðr minister crudelitatis.
Afrasia vel afrisia.f.p.herba q̃dam.
Africa.f.p.ðr regio q̃dam.et ðr quasi apca qr fuit aperta ꝛ exposita celo vel soli.vel est tertia pars mũdi a meridie
African⁹.m.s.negociator vl incola africe.
Afric⁹.m.cor.vẽt⁹ a meridie flãs ꝓp⁹ africã.
Uñ q̃ttuor sũt vẽti ꝓncipales.Primus ab oriẽte ðr eurus q̃ venit ab oriẽte eq̃noctiali ab illa.s.pte mõdi vbi sol oriẽt circa festũ Gregorij ꝛ i exaltatõe sctẽ crucis.Dic hꝫ duos collaterales.s.vulturnũ q̃ veĩt ab oriẽte estiuo vbi sol oriẽt circa festũ scti Uiti.et alterũ subsolanũ q̃ veĩt ab oriẽte hyemali.i.a loco vbi sol oriẽt circa festũ sctẽ lucie.Deide tres sũt in occidẽte q̃ꝝ ꝓncipalis q̃ veĩt ab occidẽte eq̃noctiali ðr zephir⁹ h⁹ collateralis veniẽs ab occidẽte estiuo ðr circi⁹.sꝫ ab occidẽte hyemali ðr fauoni⁹.Deide tres veniũt a ꝑte meridionali.q̃ꝝ ꝓncipalis ꝛ medi⁹ ðr auster.h⁹ collateralis declinãs ad occasum ꝑsus zephirũ ðr noth⁹.sꝫ alt collateral' vergẽs ad oriẽtẽ ðr afric⁹ Deinde ab aq̃lone.i. septẽtrione etiã veniũt tres.q̃rũ medi⁹ ꝛ ꝓcipalis ðr boreas.ille ꝙ qui ab eo declinat ꝑsus occidẽtẽ ðr chor⁹ declinãs ãt ad oriẽtẽ ðr aq̃lo.Et subsolan⁹ ðr qr sub sole oriꝛ ẽ Eurus qr ab eo flat.s. ab oriẽte.Ulturn⁹. eo q̃ altꝫ tonat.Auster ðr ab hauriẽdo aq̃s h̃ grece ðr noth⁹.nã pestilẽtiã gignit Euro auster eo q̃ exꝛna ꝑte hꝫ eurũ.ꝛ ex alta austrũ Austro afric⁹.eo q̃ iũct⁹ ẽ huic. Austro fauoni⁹ eo q̃ foueat fruges ꝛ flores. Afric⁹ dict⁹ ẽ chor⁹ eo q̃ ipse circũclaudat et quasi chorꝫ facit.Septẽtrio eo q̃ ĩ circulo septẽ stellaꝝ ꝯsurgat. Aq̃lo ðr circi⁹. eo q̃ sit iunctus choro. Boreas eo q̃ ab hyperboreis ptibus flat ꝛ est frigid⁹ ꝛ siccus Nata em̃ septẽtrionaliũ est frigida ꝛ sicca.australiũ humidaꝫ calida.oriẽtaliũ calida ꝛ sicca.occidẽtaliũ frigida ꝛ hũida.Unð. Flat subsolanus vulturn⁹ ꝛ eurus ab ortu .Atq̃ diei medie nothus heret ꝛ afric⁹ austro.Circi⁹ occasũ zephirus atq̃ fauoni⁹ aflãt.Sed veniunt aq̃lo boreas ꝛ chorus ab arcto.
Afrodita.f.p.ðr venus.ꝛ ðr ab afros q̃d est spuma.q̃a nata ðr fuisse ꝑm fabulas ex spuma maris ꝓueniẽte ex genitalibus saturni Uñ Marcialis. Omẽs ꝙ illecebras circa sensus cũctos aposuit afrodita .
Afrodis grece femina latine..
Afronitũ.n.s.est spuma nitri. Uñ quidaꝫ. Rusticus h̃ nescit q̃d greco nomine dicar.
Spuma vocor nitri grecis ꝛ afronitũ est.
Afrus.m.s.ꝑm Pap̃.est ciuis africus.
Afumentũ.n.s.i.dumetum.

A ante G

Agaby.pe.cor.q̃dam ꝓpha de q̃ habet Act. ꝯ Uñ in Aurora.Agab⁹ ecce famem ꝓdixit in vrbe futurã.
Agagulo.m.t.dicit vanus fornicator.
Agalma.n.t.i. figura.et dicit quasi agens imaginẽ alteri⁹.vel est spec'm ꝓclaꝝ. ponit etiaꝫ ꝑ celo vbi est verũ speculũ.s. facies xpi Unde.Jntrat cũ palma plebs alma salutꝫ agalma.i.regnum celoꝝ.
Agam⁹.m.s.pe.cor.i.sine vxore.ꝛ dicit ab a q̃d est sine ꝛ gamos vxor.
Agapa pe.vel agape.pes.i.labor alien⁹. dilectio.caritas.orationũ ꝯmunio.vel elemosyna rogata.ꝛ ꝑm alios est mãducatio que fit in caritate ob memoriã defunctoꝝ.Jnð agapitus.i.dilectus.
Agapeta.f.p.pe. p.ancilla dei q̃ ꝓpter nubere noluit.vt dic Hugu.Pap̃.ãt dic agapeta vel agapetes.i.lenocinator.vel q̃ cum

feminis illicite ꝓuersaꝝ.
Agar interptaꝝ aduena ꝓuersa. ꝛ erat ꝓcubina Abrae.
Agareni.pe.p2o. dicti sunt ꝓseliti et aduene ab agar.
Agaritudo.f.t. dicit suspiriũ vel anxietas.
Agarus.m.s. dicit cursor pedester.
Agaso ꝓpe ꝺr q curat iumẽta q̃i agẽs soma riũ. qnq̃ tñ agaso dicit domestic⁹ minister asinor. Unde Brecism⁹. Est asinorũ pastor agaso boumq̃ bubulc⁹
Agates.m.t. ꝺr lapis p̃ciosus.
Agaticia.f.p. est herba q̃dam.
Agea.f.p. ꝺr loc⁹ vel via in naui p quã ciator ad remigeꝝ accedit. Unde Ennius. Multa forꝺ ponẽs ageaq̃ lõga repleꝝ. Itẽ agea ageor. pluraliter dicũ victime q̃ ꝓ rebꝰ agẽdis offerebanꝝ.
Agelaster ꝺr aliqs q̃ nũq̃ ridet.
Agellari⁹. m.s.i. rustic⁹ ab ager dict⁹.
Agenei. or. pl'is nũe. dicũ victime q̃ ꝓ rebus agendis offerebanꝝ
Agenaria. f.p. ꝺr dea agendi cui⁹ festa agenaria dicũ in plurali. i singulari agenariũ.
Agenator ꝺr q rem suã celeriter agit.
Agenda ꝺr liber baptismaꝫ vel bñdictõis
Agen⁹a. ũ. i. festin⁹ vt lepus.
Ager ꝺr cãp⁹ vel spaciũ tre q̃ colit et aratur Et diuidit ager a virgilio q̃drifarie. Est eꝰ ager sational. q̃ ẽ apt⁹ semibꝰ. ꝛ ẽ ꝓsitiuus q̃ est apt⁹ vitibꝰ ꝛ arboribꝰ. ꝛ ager pascu⁹ q̃ est apt⁹ pascuis. ꝛ ẽ ager floꝛid⁹ vel floꝛes q̃ est apt⁹ floꝛibꝰ ꝓducẽdis. Unde. Est bñ tut⁹ ager quẽ circũsepit agger. Jñ agercul⁹ ꝛ agellus id est. paru⁹ ager.
Agger est cumul⁹ terre surꝛsuz eleuate. etiã ꝺr cuiuslibet rei coaceruatio. Jñ aggeros⁹. a.um. i. cumulosus.
Aggest⁹. us. ui. i. cumulus vel coadunatio Unde. Agger aggest⁹ ẽ ꝓgeries vel aceruus. Mõticul⁹ cumul⁹ aggero parturit hec.
Aggeꝝ. m.s. iterptaꝝ festin⁹ et letꝰ.
Ageromines. i. dilectus.
Agilis. ꝓ.t. ꝺr facilis ad agẽdũ. ꝛ ꝓpaꝝ agil⁹ ior. lim⁹. Jñ agilitas. i. facilitas agendi.
Agia. f.p. ꝺr fragilitas p quã gignit̃ iuidia
Agina ꝺr forame in q̃ se trutina ꝓtit. vel ꝺr festinãtia.
Aginator. m.t. i. actor vel mercator q̃ rẽ suam agilit̃ agit.
Agiama dicũ q̃dã loca in nauib⁹ q̃ ꝓ artationẽ remoꝝ veniũt. vel dicunꝝ forꝰamina p q̃ hortatoꝛ remos accedit
Agiographia. i. sãcta scꝑtura. ab agios qꝺ est sancta. ꝛ graphia q̃d est scꝑtura.
Agiograph⁹. m.s. i. sancta scribens.
Agios grece. i. sanct⁹ latine. ꝛ ꝺr ab a q̃d est sine. ꝛ ge. q̃d est terra.
Agitator ꝺr vector q̃ currũ agitat.
Aginon grece. ẽ vicus latine.
Agmen ꝺr turba vel exercit⁹ in aliq̃ itinere. et ꝑm Rabanũ ꝺr ab ago. is. qr vbi agmen ẽ ibi frequẽs actio exercet. Uel ꝑm ysiꝺ. ꝺr ab agendo. i. cũdo. ꝑm q̃d in lõgitudie dire ctũ est sic exit a portis alias abusiue
Agnati dicũ cognati de ꝓe. eo q ꝓ accedũt ꝓ natis dũ desunt filij. vel dicunꝝ amici descendẽtes a matre. Unde. Attinet agnat⁹ sexus a parte virilis.
Agnell⁹. m. s. i. paruus agn⁹.
Agnes ꝓpriũ nomẽ ꝺgis. et declinaꝝ agnes agnetis. vel agna. ne. vl' grece ẽ agne. hui⁹ agnes. et interptaꝝ casta vel mater vel martir.
Agnicul⁹. m. s. i. agnellus.
Agniglossa herba q̃dã q̃ ꝺr agnilingua.
Agnomẽ. n. t. est nomẽ q̃d alicui ꝓponit̃ ab euentu. vt scipio dict⁹ est african⁹. qr africã subiugauit. et ꝓlat⁹ ꝺr pontꝰ ab insula q̃ ꝺr pontus.
Agnominatio. f.t. est q̃dam color rhetoricus. vel ꝺr qñq̃ fed⁹ ꝓiugale.
Agn⁹. m.s. est aial ab agnoscẽdo dictũ. q̃a noscit matrẽ ꝑditã i voce. Unde. Agnus ab agnoscẽdo cognoscitq̃ patentez. Balatu. materq̃ noscit̃ hinc in eodem.
Agol⁹. m.s. est baculus pastoralis. ab agẽdo pecora dictus.
Agon. onis. ꝺr pugꝫ mortis. Unde canit̃. In agone triũphali. Et ꝺr certamẽ vel pugna. ab ago. is. vel ab a q̃d est sine. ꝛ gonos ãgulus. q̃i sine ãgulo. qr antiq̃t⁹ agones i locis rotũdis fiebãt. Unde. ij. Mach. iiij. Quiquẽnalis agon dicebaꝝ certamen q̃d fiebat de q̃nquẽnio ad q̃nquẽniũ. q̃ttuor medijs annis vacãtibꝰ. Loc⁹ ãt isti⁹ certamis olympias dicebaꝝ. quia sub olympo mõte agones hmõi ab Hercule institute sunt Etiã dicit cet⁹ vel multitudo hoim ad certamẽ ordinata. et q̃d nos certamen appellam⁹ greci agonẽ. sepe tñ cet⁹ hoim signaꝝ ꝓ agonẽ. Jnde agonia. i. agon. Agonia etiaz ꝺr victia vel fiducia vel hostia. ꝛ est penul. pdu. vel cor. Apud grecos eñ in multz vocabulis vocalis añ vocalẽ ꝓducit̃. sz qñ ad formã latinoꝝ

reducit ꝑt corripi. qz vocal' añ vocalē nō p/
ducit nisi in pauc. vt i agonia z scenophe/
gia. tē. Et vsum ecclesie in q̄ es teneas.
Agonista. ꝑ.p. est q̄ vel q̄ in agone est. id est.
pugil vel certator.
Agonistic⁹. a. ū. i. victorios⁹ vl' bellicos⁹.
Agonitheta. ꝑ.p. q̄ l'q̄ ē i agone. i. pugil ſm
Hugu. Papias vero dicit. agonitheta pre
lū actor q̄ ꝑest certantib⁹.
Agonizeta. i. victor.
Agonom⁹. m. s. i. ꝓnceps q̄i p actionē no/
minat⁹ z diuulgat⁹.
Agonisma ꝺr pugna vel duellū.
Agonalia dicūt q̄ ad agonē ꝑtinent.
Agrāmatic⁹. a. um. i. illiterat⁹.
Agraria. f.p. i. lex data de agro. vel p̄ciū q̄d
p agro suscipitur.
Agrari⁹. i. rustic⁹ q̄ colit agrū. Unde Ecc. xxx
vij. Cū opario agrario de oī ope tracta
Agredula. f.p. ꝺr parua rana que in agris
inuenitur.
Agrassum. i. violentia.
Agrestis. i. agricola. q̄i stās i agro. vel ꝺr in
execrabilis z implacabilis. vel ꝺr ſra iculta
Agricola ꝺr q̄si agrū vel agros colēs. et est
cōe nomē ad oēs agricolas. sz noīa spēalia
agricolar sūt illa. qz agricolar q̄dam sunt
ascriptitij. q̄dā censiti. q̄dā ꝑpetui. q̄dā co/
loni ꝓditionales. q̄dam inquilini. alij ꝛigi
narij. alij simpliciter coloni nuncupant.
Agrimessor. m. t. est q̄ agros mēsurat z me/
tit z fines p debitā mēsurā distinguit.
Agriculator z agricolari⁹ z agricolonus et
agricultor idē significat. scz q̄ colit agros.
Agrimonia. f.p. herba q̄dam q̄ ꝑcipue abū
dat in agris.
Agriofagite homines q̄ solū feraꝝ carnes
edūt. ab agrion q̄d greci vocāt ferū. vel ab
ager. ri. z fagin q̄d est comedere. Hi cyclo/
pes dicūt vel monoculi. qz vnū hr̄e oculuz
in media fronte ad modū cycli dicunt. hos
India gignit.
Agrion grece. i. ferū vel agreste latine.
Agripeni sūt agri illi q̄ nō plene sūt agri
Agrippa est q̄ cū labore matris edit. sic per
pedes nō p caput. ab agros q̄d est tract⁹. et
pes. qz in partu primo loco pedes remittit.
Unī Virgili⁹ enei. viij. Per te alia ventis et
dīs agrippa secūdis. Dict⁹ est etiā q̄daz he
rodes agrippa. Unī in Aurora. Terti⁹ hero
des rex est agrippa vocat⁹.
Agrippina. f.p. ciuitas colonia ab agrippa
condita.

Agula. f.p. pe. cor. i. lena. q̄i agens gulam
Ain vel ai. est dictio hebraica. z interpretat
fons vel oculus
Aianca ꝺr vltim⁹ calor in coitu q̄ omne cor
pus concutit.
Aios latine. i. agios grece

A ante I

Ala ale ꝓmo significat agmē vel turbā eq̄/
tū vel militū. sic dicta. eo q ꝓtegāt pedites
alaꝝ vice. Jñ alar. i. turma eq̄talis. Unde
Improuisus adest et muris applicat alas.
Scō ꝺr falsa religio. Unī Job de hypo/
critis. Luz tps habuerūt extēderūt alas. i.
falsam religionē exterī⁹. Tertio significat
ptectōez. Unde psal. Sub vmbra alarum
tuaꝝ. Quarto grāz dei. Unī Prosper. Qui
caret alis ad celi patriā non hz vnde volet.
Quinto ꝺr van⁹ actus. Unde Zacharias.
Ecce due mulieres ꝑgrediēt z spūs i alis
earū. Sexto est pars pilosa sub brachijs q̄
etiam ꝺr ascella. Unde Ouidi⁹. Quaz sepe
amoui nec trux iret in alis. i. fetor sub ascel
lis. Septimo ꝺr pars auis. Unī in euange
lio. Quēadmodū gallin a cōgregat pullos
sub alis. Item ab ala venit alatus. i. aliqs
habens alas. Jñ etiā alager q̄i gerens alas
Item alarica. ce. est lancea quadrata habēs
ferrū q̄i alas. Unde. Euolat et purgat bu/
meris supponit ala.
Alabastrites ꝺr lapis candid⁹ z intinct⁹
varijs colorib⁹.
Alabaster. idem.
Alabastr ꝺr pixis vnguēti ꝺ alabastro in q̄
incorrupta ſuant vnguēta. Unī ſm mgr̄m
in historijs est sil'is mod⁹ loq̄ndi alabastrū
vnguēti. sic cū ꝺr cyph⁹ vini. Unī alabastrū
vngnēti nardi. i. pixis alabastro plena vn/
guento nardi. de q̄ infra dicet vbi nardus.
Unī. Marmorei lapidis nitidū gen⁹ ē ala/
bastr. Forsan ob h̄ dictū. qz forma splēdet
vt astr. Marmoris ē spēs alabastr vascu/
la. ꝺ q̄ ꝓ ꝛuādis vnguētis sepe cauāt.
Alabāda ꝺr etiam lapis ꝑciosus.
Alabr ꝺr instrm cū q̄ fila vertūt. Unī. Ver
tit h̄ alabro q̄q̄d net feia suso. Et ꝺr ab ala
et brios mēsura. q̄i mēsuratū alis. Et nota
q filū a colo ducit infusū. de fuso i alabrū.
hinc in girgillū. deinde in glomicellū. hinc
in pannū. postea in telam.
Alacer ſm Pap. ꝺr fortis. gaudens. expedi
tiu⁹. hilaris. velox. Jñ alacritudo z alacri/
monia. i. leticia. Unī. Est alacer valid⁹. let⁹

velocꝛ notatur.
Alani dicũt ꝓpli q̃dam habitãtes iuxta la/
nũ fluuiũ.sicut alemani iuxta lemanum
Alapa ẽ faciei pcussio.sic̃ colaphꝰ colli. Jñ
veit alapꝰ pi.ꝛ ꝺr ille q̃ patiẽdo alapas vic/
tũ acq̃rit.vñ. Si mihi das alapã vere tibi
do talionẽ.Dic alapaz male colli dicas col
laphumqꝫ.
Alauda.f.p.nomen auis.
Alausa.f. p.nomen piscis
Alba.be.q̃dã ciuitas eo q̃ alba scropha fu
it ibi inuẽta. Jtẽ alba etiã ꝺr vestis sacerdo/
talis linea ꝛ stricta q̃ camisia ꝺr ꝛ poderis ꝛ
talaris ꝛ subucula ſm ꝓap. Unñ. Dr vbs
alba vestit ꝓsbyter alba.
Albane.aꝫ.sunt nuces q̃ diu ſuate sunt al
be.ab albus.a.um.
Albania Asie est ꝓuincia vel regio.
Albani dicũt hoies ciusdez regionis ꝓpter
albos crines
Albaspina nomen est arboris.
Albea est ꝓprium nomen aque.
Albedo.inis.i.albitas.
Albicies.f.q.i.albedo
Albidꝰ a.ũ.ꝛ albinꝰ.a.ũ.est illud q̃d nimis
albũ est. Jñ albiditas.i.albedo.
Albidolꝰ a.ũ.est q̃d aliq̃ntulũ albet.
Albitũ est formula quedam.
Albo indeclinabile est liber in q̃ noia sctõ/
rum scribunt
Albor ꝺr pallida albedo.ꝛ ꝺr signũ lepre.
Albugo est subtilis mẽbrana.tenuis pelli/
cula visũ ipediẽs .ꝛ ꝺr glaucitas et albedo
oculoꝝ. Unñ Aurora. Lo turbas oculos al
bugo figurat hebreos
Albula q̃dã fluuiꝰ ꝓpe colorẽ aque q̃ mõ ꝺr
tyberinꝰ.a Tyberio rege in eo submerso.
Albumẽ ꝺr albus liq̃r i ouo. Unñ. Albugo
visus.albumen ꝺr oui. Jtez albumen testa
centrũ mẽbrana vitellꝰ. Sũt ptes oui q̃s
q̃uis discere debet.
Alburnꝰ est q̃dam mons Lucanie.eo q̃ al/
beat. vel est ydolum q̃ddam.
Albus.a.ũ.i.cãdidꝰ Et ꝺrñt. Unñ. Album
naꝛa facꝛ res cãdida cura. Albꝰ eꝛ ponit ꝓ
vẽtre q̃i aluꝰ Unñ ħ albiolꝰ.li. Unñ iuuenalꝭ.
Lutꝰ ꝛ albiolꝰ ꝛ lanũ piguerat artꝰ.
Albũ ptoris ẽ q̃dã tabula dealbata q̃ pone
baꝛ i curia lꝭ turri ptoris i loco cõi.i q̃ scribe
bãꝛ ꝛ ponebãꝛ noia vocatoꝝ ad iudiciũ.et
ad cꝰ instãtiã q̃libꝫ citatꝰ essꝫ.ꝛ ibi ꝓponebãꝛ
statuta ꝛ edicta ptoris i grossa lr̃a.ita q̃ ab
oĩbꝫ legi possent. Et erat certa pena ꝺ ustuꝫ
q̃ delebat istud albũ q̃d mõ sublatũ est. De
ħ in cle.j. de iudi. in auten. de litig. §. omnẽ.
Coll. viij.
Albagaria sunt ꝓcurationes q̃s certe ville
debẽt dñis suis ad cos venientibꝫ. de rscp.
ad audientiam.
Albergarie sunt cẽsus seu pactões q̃ debẽt
ꝓ comestionibꝫ. De ħ p glo. in .c. pterea. de
iur̃.patro.
Alcal ꝺr acetũ valẽs ad alchimiam.
Alce grece. virtꝰ vel fortitudo latine.
Alcea.f.p.i. verbena.
Alcedo.inis.ꝺr auis q̃ ꝓ ceteris auibꝫ pul/
los suos sedule alit.ꝛ venit ab alo alis
Alceꝰ.cei.pe.p. fuit q̃dam poeta fortꝭ.q̃ in/
uectiuã scripsit.
Alchimꝰ.mi.ꝓpriũ nomen viri. Unñ Auro
ra Alchimꝰ ex aaron ꝺscẽdẽs stirpe sacẽdos.
Alchimia ꝺr scĩa docens facere aurꝫ vel ar
gentũ ex pulueribꝫ metalli. vel q̃ scit separe
aurũ a cupro.
Alchimista.ꝯ.p.q̃ scit istam artem.
Alcides.i. fortꝭ ꝛ formosꝰ. l nomẽ ẽ herculꝭ.
Alcyone ẽ auis marina q̃ i hieme i stagnis
oceani nidos facꝛ. q̃ excubãte ferꝛ pelagꝰ flã
tibꝫ ventis ꝺtinua septem dieꝫ trãq̃llitate
putrescere. et eis fetibꝫ educandis obsequiũ
ipa rerũ naꝛa ꝓbere. Vel ꝺr ab alcyone vxo
re Ceicis. q̃ dolore viri sui mutata est i auẽ
istam. Unñ Ouidꝰ. Alcyones sole memo/
res Ceicis amati.
Alea.f.p.q̃dã ludꝰ vel instrm quo ludit. ab
aleo q̃dã milite. q̃ in troiano bello istũ ludũ
inuenit ſm Hug. ꝓap. ꝙo dic̃ Alea tabula
lusoria dicta a q̃dã q̃ hũc ludũ inuenit. Unñ
Alea fortune sortes examinat aurũ.
Alearĩũ.n.s. locus vbi alee reponũtur vel
vbi luditur.
Aleator.oris. q̃ pfectꝰ est in ludo aleaꝫ
Aleatorĩũ.n.s. locꝰ in q̃ ludit cũ alea. Jnꝺ
aleatorꝭ.a.um. quod ptinet ad aleas. vel q̃
cum eis ludit.
Aleo.onis. ꝺr q̃ freq̃nt ludit i alea ꝛ perdit.
vnde. Sũ nudꝰ vt passer ħ fec̃ tessera ꝛ asser
Aleola.f.p.dimi.i. parua alea.
Alemania.i. germania. ꝛ ꝺr ab alẽdo. quia
manat i pinguedic. vel ꝺr a lemano fluuio.
Alemanꝰ aliq̃s de tali terra
Alers.i. doctꝰ. q̃i alienꝰ ab arte ꝓ ꝺriũ.
Ales.tis. me. co. i obliq̃s. ꝯ.g. est auis. ꝛ ꝺr
ab alo.lis. qꝛ alit ꝛ nutrit pullos suos. l ſm
Hugu. qꝛ alit a nob. vel ꝺr mat vel nutrit.
vt in hymno. A solis ortꝰ. ꝛc. vel ꝺr turma

militū q̄ t acies ōr.t b̄ in bello q̄n fortioꝛes ꝓponūt ad modū ale.t tūc ōr ab ala.le. Unde Si volat est volucris ales si gesserit alas.
Alexander ꝓpriū nomē viri.
Alexandria nomē ꝓuincie vel regionis.
Alga.f.p.fm Hugu. est herba frigidissima crescēs in mari. t ē q̄ fenū dispositā. t ōr a ꝑbo algeo.ges. Etiā alga sumit ꝑ q̄libz q̄d mare ejcit. vñ mare ōr algosum. eo q̄ algaz de se ꝓjcit. vel ōr alga ab alligo.as. q̄ alligat pedes vel man⁹ Unde. Alga sit herba maris sed ōr vlua paludis.
Algama.atis. ōr summitas vel altitudo
Algatz.f.t.ōr sedes alta ī celo. q̄i alēs alas
Algeuia ōr dolor algid⁹
Algiditas.atis.f.t.i.frigiditas.
Algidus.a.um.i.frigidus.
Algor.oris.m.t.i.frigus
Algorithmus est ars numerandi.
Algosus.a.um.i.frigorosus.
Algus.us.ui.i.algor vel frigus
Alia.m.p. est nomē fluuij p vnū.l.sz cā metri aliq̄n scribit ꝓ duo.
Alibrū.i.alabrū eo q̄ in eo librant.i. volunt fila. vl̄ librant.i.soluunt.
Aulid⁹.a.ū.i.frigid⁹ dulcz ad modum soni organici. t ōr ab aule.ax. ꝓ fistulis.
Alienigena.ɔ.p.ōr q̄i aliene regionis. l̄ aliena gente nat⁹ vel genitus. Et ōr ab allon.i. alienū. t geneſis naka l̄ generatio. Sic etiā terrigena. frācigena. oīa talia sunt. ɔ.g.
Alienus.a.um.i.extran⁹.
Alier⁹.ri.i.merill⁹. ab alo.is. vel vt dic̄ Papias. Alier⁹ ē auis silis aq̄le vel maior. Unde Extiguas in se vires alier⁹ habēdo. Extiguas volucres depascit diripiendo.
Aliger.m.s.i.auis. et ōr ab ala t gero. q̄ gerit se sursum alis suis exercēdo officiū volādi. t sumit ꝑ veloce trāsumptiue. ōr etiam aliger q̄i aera legans. i. transiens. q̄ volando aera ptrāsit.
Alimen.i.alimentū. alibū. i. nutrimētum
Alimonia.idē. vel etiā ōr panis dat⁹ ꝓ deo scz elemosyna Etiā est loc⁹ in q̄ fuant nutrimēta. t ōr ab alo. Unde. Est alo fons rectus alimonia nois h⁹. Nam panē querēs hinc alimenta trahit.
Alimones.m.t.plis nūeri. i. nutritores
Aliphan⁹ ōr cyph⁹ paru⁹ hns paruū forzamen ad modū vitri gutturati. t ōr q̄i alens infantes.
Alipopiari⁹.m.s.ōr ioculator pile.
Alipes.ɔ.t.i. velox. q̄i hns alas ī pede.
Aliptes.i.plagaz curator. q̄ eas fomentis alit. i. curat. Unde Juuenal. Grāmatic⁹ rhetor. geometer pictor aliptes.
Aliq̄d est ꝓpositū ex ali⁹ t q̄s. t mouet ali q̄s. aliqua. aliq̄d vel aliq̄d. t scribit ꝑ. d.
Aliq̄t est. g.o. indecli. t pluralis nūeri.
Alisorū est cultell⁹ sutoris.
Alitaris ōr meretrix q̄ a scurris nutrit
Alitr⁹ auis q̄dam q̄ gallice ascia vocat. Unde Ouid. Est homo fact⁹ auis vlnis alittus ī alis. vel forte est alietus.
Alitudo.f.t.i. pinguedo.
Alit⁹ us ui. m.q.i. nutrimētū vl̄ past⁹. sz alit⁹ a.ū. i. nutrit⁹. sz q̄n aspirat significat flatum. vt patet loco suo.
Alitur⁹.m.s.ōr vermis volatilis.
Aliuus vel alin⁹ ōr ager l̄ aggeꝛ iuxta aq̄m.
Ali⁹ m.coꝛ. ī ntō hz ali⁹ in gtō me.p. Et differūt ali⁹ t alt. q̄ ali⁹ int mltos. sz alt inter duos. Unde Brecista. De mltis ꝓpe ꝓm⁹ discessu aliusq̄. Sz ꝓr ac alt dic̄ ɔcordare duo b⁹ Istis alterut vter associes t vterq̄. Itez alt dicat sc̄z q̄ueniūt ī h̄. q̄ ī portāt diuersitatē ambo. sz dr̄ñt. q̄ ali⁹ ī portat diuersitatē essentialē. sz alt accidētalē Differt etiaz ali⁹ a ceteris. nam alij dicunt ex alio nūero. sed ceteri ex eodem.
Allectori⁹ ōr lapis q̄ ī stomacho galli repit.
Allecto.onis. ōr instabil q̄ nō hz requiē. vel est q̄dā furia infernal. q̄z sunt tres. Unde. Tres agitāt mentē furie rōne carentē. Luxmēs bacchat tūc allecto vocitat. Et cū mēte fera disputat ī ore megera. Tūc est thesiphone cum ꝓdunt iurgia voce.
Allect⁹.a.ū. q̄ palā ē elect⁹. vel ōr ɔfirmat⁹.
Allec pisciculus ad liquorē salsamētoz idoneus Et ōr q̄ viuat ex sola aq̄. nihil aliud comedēs. Unde. Quattuor ex purs vitā ducūt elemētz. Allec vnda fouet ignis pascit salamādra. Talpa tra nutrit aer q̄z cameleōtē.
Allegoria.f.p.ē mysteriū vel silitudo q̄n ī p figuratōe loq̄mur vbi aliō ē ī voce. aliud insnia. t ōr ab allon q̄d ē alienū. t gor⁹ ductio vel locutio. q̄ vnū ōr t aliud itelligit. Circa q̄d notāduz q̄ ois sacra scꝛa q̄dr̄iformi rōne distinguit siue exponit. Aut ei ī hist̄oria co l̄ rali itellectu. aut allegorico aut anagogico. aut tropologico l̄ morali solet accipi. Hist̄oria nāq̄ ē q̄n res aliq̄ quo fm lraz dicta vl̄ fcā sit plano fmōe ferr̄. vt cū ōr. Populus isrl̄ ex egypto saluat⁹ tabernacl̄m dño fec̄. Et ōr ab histeron. i. vide vl̄ cognoscere q̄ antiq̄t⁹ nēo scribebat hist̄oriā nisi q̄ vi-

dissz. Et sic qñ dictiões itelligũt simplr vt sonãt. ẽ sensꝰ lrāl vel historiacꝰ Allegoria ãt ẽ. cũ ꝟbis siue rebꝫ mysticis pñtia xpi et ecclesie sacramẽta signt. Uerbꝫ vicz vt ait Esaias. Egrediet ꝟ. de ra. iesse. qđ apte ẽ dicere Nascet virgo maria de stirpe dauid. z de ea xps nascet. Rebꝫ mystics ẽ pls ifrl ab egiptiaca ꝯuitute p sãguinẽ agni libat. Allegorice eccliaz sigficat q̃ p passionẽ xpi a ðmoniaca ꝯuitute libata ẽ. Et nota q allegoria ml'tz modis exp̃ik. Oñz a psona. vt ysaac sigficat xpm. Oñz a re z ñ a psona. vt aries occisꝰ sigficat xpi carnẽ passaz. Oñz a loco vt xps ꝓdicatur ascẽdit ī mõtẽ. vbi eminẽtia loci significat eiꝰ sapiẽtã z excellẽtiã. qñ z a nũero. vt apprehẽdẽt septẽ ml'ieres vix vnũ. i. septẽ dõa grax xpm. qñz a negocõ l' facto. vt iterfectio golie a dauid iterfectõez dyaboli a xpo significat. Anagogia aũt ad supiora ẽ ducẽs locutio q̃ de pmio fuko. z ðea q̃ i cel'est vita fuka. aptz siue mysticz ꝯmonibꝫ disputat. Aptz vt cũ ðr. bti mõo corde Mysticz vt cũ ðr. bti q̃ lauãt stolas suas vt sit ill' ptãs i ligno vite z p portas itrẽt ciuitatẽ. qđ sic exp̃ik anagogice. Bti q̃ mũdãt cogitatões suas z actus vt sit ill' ptãs videdi dñm nr̃m ihm xpm. q̃ dic. Ego sũ via veritas z vita. z p doctrinã z exẽpla p̃cedẽtiũ patrũ intrãt i regẽ celoz. Et sic ẽ dza int' allegoriã z anagogiã. qz allegoria ẽ mystic' sensus ptinẽs ad militãtẽ eccliaz in q̃ sum'. sed anagogia ẽ apt' sens' ptinẽs ad eccliaz triũphantẽ q̃ est cõitas scõz iam triũphans et regnãs. Tropologia ꝟo ẽ moralis locutio q̃ ad instructõez z correctiõez aiõz mystice siue apte respicit. Mystice vt ait Salomõ Omni tpe sint vestimẽta tua cãdida. z oleũ de capite tuo ñ deficiat. qđ ẽ dicere. Omni tpe sint opa tua mũda. z caritaſ ðcorð tuo nõ deficiat. Apte vt Johes dic. Filioli nõ diligam' ꝟbo neq̃ lĩgua. sz ope z ꝟitate Et vt breuit habeas Hystoria docet factum. Tropologia faciẽdũ. Allegoria credendũ. Anagogia ad appetẽdũ. Un. Lra gesta docet. qđ credas allegoria. Moral' qđ agas q̃ tẽdas anagogia. h̃ patẽt i hac dictõne hierusalẽ. Hystorice eĩm ẽ nomẽ ciuitatz. Tropologice ẽ typꝰ aie fidel'. Allegorice figura eccie militãtis. Anagogice typũ gerit eccie triũphãtis. Unã. Sic hierl'm polis ẽ trena fidel'. Cõstãs eccia mõs fortz patria sũma. Alleluia ẽ hebraicũ. z hz accẽtuz acutũ sup extremã. Et ꝯm diuersos diuersimode expo

Allegoria

Anagogia

Anagogice

Tropologia

nit. z diuersa hz significata ꝯm Hug. Cum ãt gauisim ī hystoriꝫ repit z supabũdanter nec ei' significatũ ꝓpt nimiã mẽtz iubilatõz exp̃mi pt. tñc ẽ interiectio significatõis gaudẽtz vel exultãtz. z significat leticiã dñice resurrectõis. vt pz ī q̃busdã officijs vbi cõtinue freq̃ntat iste termin' all'a. Sz erq̃ circa expositores variat. ideo Hug. sic exponit. All'a. i. laudate nomẽ dñi. Hieronimus sic Alle. i. creata. lu. i. laudat. ia. i. dñmq̃ Aug. Alle. i. salua. lu. i. me. ia. i. dñe. Amb. Alle. lux. lu. ꝟt'. ia. vita. Bre. sic. Alle. pat. lu. filius. ia. spũsctus. Beda. Allelu. i. laudate. ia dñm. Uel ꝯm alios. Al. altissim'. le. leuat' i cruce. lu. lugebãt apli. ia. iam surrexit. Uel all'a. i. laudate inuisibilẽ. vel narrate deo laudes. vel laus tibi xpe Et all'a ista vox leticie z iubili p̃mo audita fuit a iobe ī ĩsula pathmos. vtz ī Apoc. z vtimur ea tñ ī dinis laudibꝫ Et ꝯm alios ẽ nomẽ masculini. g. eo q vtimur ea p deo. zc. Un Bre. pzez natũ sigt q̃z pneuma. Denotat ambrosi' q sit lux vita saluq̃. Saluũ me dñe fac totũ denotat Aug'. Laus tibi sit xpe Hieronim' cõprobat esse. Et ꝯm Rabanũ ista duo noia amẽ z all'a nõ sũt trãslata. sz retinẽt ꝓpaz z pmã ipositõez ꝓpt reuerẽtiã. qz iobes i Apoc. dic se ea ab angelo audiuisse. vel qz all'a gaudiũ z laudẽ celestẽ significat qđ nẽo nouit huiꝰ scl'i. z p ꝓsequẽs exponi nõ pt. qz ignota. sz sub notz vocabulis exp̃mit impropꝛe.

Allibrati dicũt q̃ descripti sunt ī libro ciuiũ vel cõitatz alicꝰ ciuitatz.

Allisus. a. um. i. lesus.

Allitor. m. t. i. cementarius.

Alliũ ðr q̃i olidiũ. i. fetẽs. vel ꝯm Pap. eo q oleat. cuiꝰ odorẽ venenata fera nõ sustinent leo z pardꝰ fugiũt. Nõ p cibo sumit z viscerib infundit p medicamẽto nõ p cibo. sumat ab egrotantibꝫ nõ p epulãtibꝫ. Hoc ãt genꝰ ꝯm Hypocratem calidum ẽ z deducit ꝟmes. Corporib q̃dem bonũ est. oculꝰ ꝟo pniciosum. qz in cibo sumptũ oculis caliginẽ facit.

Allobroges. dicunt burgundinẽses. nomẽ gentile est.

Allodiũ. n. s. ðr hereditas quã vẽdere vel donare possuz ita vt mea ppa. Et ꝓpie vocat fundꝰ siue curia rusticalis ad quez agri vel mansus ptinẽt. z ðr ab allos quod ẽ alienũ et oda laus. q̃ aliena laus. qz alieni laudãt te si habes bonã hereditatẽ. vel qz allodiũ talis hereditas laudat si bona fuerit Et bz et

scribi p simplex.l. z tūc dr ab alo. quia alit z nutrit nos. Etiā pt dici ab alieno. qz alienaf de vno ad alium.

Allo.m.t.ē instrm acuēdi cultellos. et est lapis rotund⁹ cū q vel in q faber purgat ist̄rumēta vt sint acuta. Jtē alla.f.p.idem.

Allophil⁹ pe.cor.i.alienus. Unī in Aurora Lerne q allophil⁹ hostib⁹ ille daf.

Allon interptaf alienū.

Allopathia vel allopathe grece fm Hugf. id est.aliena passio q ab alio inferf. Uel fm Paū.passio ab alio in aliū trāsiens.

Allopeda est nomen piscis.

Allotha piscis quidam.

Allotheta ē maf oim figuraz. z dr ab allos qd ē alienū z thesis positō. qi aliena positō accdiēt, p accidēte. Lōfūdit em genera. vt lis ē d paupe regno. Nūez. vt turba ruunt Lasum. vt vr bē quā statuo vestra est.

Alliopasis est mod⁹ dstruēdi recipr⁹oc⁹. vt fit in dstructōne trāslitiua recipr⁹oca. Et dr ab allion.i. alienū z pasis passio.

Allutes.tiū.z allutia.oz.loca cenosa .i. ceno plena vbi fluui⁹ abluendo dimittit cenu et putredinem.

Alluuio.onis.z alluuies.ei.i. alluuiuz. vel aquositas.aquaz inundātia Job.xiij. Alluuione paulatim terra dsumit.

Alluuiū .n.s.est latens incremētū qd fit cū fluui⁹ ex vna pte addit ripe. vel dr dsūptio ripaz ab aquis.

Alluui⁹.m.s.dr ager quez paulatim fluui⁹ abluendo in agrū reddit.

Alluuiosus.a.ū.i.cenosus.plen⁹ alluuio.

Allur dr matia pedica ab ad z luceo .d.in.l qi ad alias lucēs in magnitudie. Unī. Est manuī poller sz dicaf pedū allur.

Alm⁹.a.ū.i.sanct⁹.pulcer.nutriēs. Et differt alm⁹ z sanct⁹. Unī. Ad cor⁹ sanctus ad mētem pīnet alm⁹. Jñ almitas almitudo. almicies.i. sanctitas.oia idem.

Almilucerna.f.p.loc⁹ amen⁹ q frequent illustraf.

Almia mons est apud smirnam.

Aln⁹.f.s.qdā arbor. eo q a niue alaf. Jñ ꝟ alnetū. ti. z est loc⁹ vbi crescūt alni.

Alne⁹.a.ū.i. de alno existens

Alnum fructus alni.

Aloa.f.p. dr arbor odoris suauissimi fm Paū. q in Jndia nascit z lignū ei⁹ vice thimiamatz altarib⁹ adolet. vñ. z nomē traxisse credit. Jtē fm Paū. z ysido. ē herba suauissimi succi z dstringit succ⁹ iste ad modū picis. z ē fere eiusdē color. z ē valde imedinalis. Et pt declinare ꝟ aloe. h⁹ aloes. vl ꝟ aloa. h⁹ aloe. vt dic̄ Brito. fm aūt Hugui. aloes. is. sumit p qdam vnguēto amarissimo facto de aloa.

Alogia dr quiuiū sine fmone. qz antiq silē ter prandebāt.

Alogū dicunt heretici sine ꝟbo. qz ꝟbo dei nō credunt. respuētes Jobis euāgelium et apocalipsim.

Alog⁹ dr lra vel nota ī libris emēdādis.

Alopex.i. vulpes Jñ alopicia.i. vulpecula. vel alopicia ē alienatio capilloz Unī. Buscul⁹ in tibia sp manet alopicia.

Alopicios⁹.a.um.i.caluus

Alopia.f.p.lepra qdam.

Alop⁹ est q ꝓpter mercedē patit aliqd

Alphabetū.n.s.i.abcdarium

Alphag⁹ vel alpag⁹.i. scalpēs vl effodiēs.

Alphan⁹.m.s.est falsus mēdic⁹

Alphita.f.p.est pmū granū matuz z altissimū in spica. z dr ab alpha.i. pncipium. vl dr farina ordei vel polenta.

Alpis raro inuenit in singulari. Et dicunt alpes alti montes p alijs mōtib⁹ eminentes Et dicūt alpes q̄i alta petētes. vl q̄si altipedes.i. mōtes. z ñ ē ꝓpositō. Et ē tractū a lingua gallor q alpes altos mōtes vocāt. Et ab alpes dr alpin⁹.a.ū.i. aliqs ī mōtib⁹ habitās. Jñ trāsalpin⁹.i. vltra alpes existens.

Alpinas.atz.ꝺ.t. nomē gentile. aliqs nat⁹ ī alpib⁹ vel de alpib⁹ existens.

Alsa fluui⁹ qdam. Jñ alsatia, puincia. et alsati⁹ aliqs de tali puincia.

Altare.n.t.i.ara. z dr qi alta ara. qz altaria solēt fieri i altz loc. Et ista noīa altare altariū altar idē significāt. s. altū locū l altū edificiū vel lapidē i alto positū sup quē offerunt sacrificia. Et nota q ara fm qsdā differt ab his. qz ara dr illa eleuatio sine lapide lato tegēte. sz altariū vel altare significat lapidē sup positū. vnū tū sepe, p reliq pōit. Uel sic differt qz ara fm aliqs ē soli⁹ dei. altare ꝟo scōrū z deor gētiliū. fm ꝟo Brecistā ecōuerso et mel⁹ altare dr dei z ara sctōz. Unī, ppha. Tūc imponent sup altare tuū vitulos. Unī Est altare dei diuinorū dicim⁹ aras. Nota etiā q ara vel altare significat cor⁹ xpi in cruce. calix tumulū vel sepulcz. patena lapidē sepulcri. cor pale seu byssus syndonē in q xps erat inuolut⁹ in sepulchro. Unde. Ara crucz. tumuli calix. lapidisq patena. Syndonis officiū candida byssus habet.

Al

Altariolū.n.s.i.paruū altarium
Altea.f.p.malua siluatica. Unī. Alteā dico illam qz crescit in altum.
Altell⁹ ðz Romul⁹ eo q̄ a lupa sit alit⁹.
Alter ⁊ ali⁹ dr̄ñt. vide.s.i ali⁹ Jñ alterut.i. alt⁹ de duob⁹.i. ille vel ille vel vterq̄s ambo.
Alterat⁹.a.um.i.alter effect⁹.
Altercatio.i.certatio vel litigatio.
Altercator.disputator.certator.litigator
Alteritas.f.t.i.vicissitudo.
Alterna.i.mutua.
Alternans.i.dubitans vel errans.
Altern⁹.a.ū.i.vicissitudinarius.
Altiboans.i.alte clamans.
Alticula.f.p.ðz parua altilis vel nutrix.
Altigrad⁹.a.um.i.alte gradiens vel qui est in alto gradu.
Altil.ɔ.t.⁊ b altile .pe.cor.ðz res q̄ ad b alitur vt pinguior fiat ⁊ vt occidat. vt porci et volucres domestice.⁊ ðz qñq̄s substātiue b altilis.qñq̄s b altile. Unī euāgelio. Tauri mei ⁊ altilia occisa sunt. Pap.dicit. Altilia volatilia saginata studio. Et pscian⁹ dicit. Altilia dicim⁹ ab eo q̄ est alere. Altilia q̄si alitilia vocam⁹.⁊ cor ri.pe. Unde Brecista. Ornix siluaz̄ solet altilis esse domoz̄.
Altiloquus.a.ū.q̄ alta loquit
Altio.onis.i.alitio.ab alo.
Altisonans.o.t.i.altū vel ex alto sonans
Altisonus.i.alte sonans.
Altithronū.n.s.i.sedes regia. Jñ altithronus.q̄ sedet in illa sede.
Altitonās.o.t.i.q̄ alte tonat. vel substantiue ðz de⁹ altitonās ⁊ trinitas sancta ⁊ ꝑbū et aer et celum.
Altor ꝑ syncopam ꝓ alitor.i.nutritor. Jnð altrix.i.alitrix vel nutrix.
Altrinsec⁹.i.alter vel ecōtrario.vtrūq̄z.
Altriplex.o.t.qui vel q̄ est aīmo duplex ſm Hug. sed ſm Pap.i.duplex dolosus.
Alt⁹.a.ū.ꝑ syncopā ab altor ł alo.i.alit⁹. vel alt⁹.a.ū.ab alto.as.ð q̄ etiā altison⁹ ⁊ altitonās significat pl'a. ꝓmo ei idē ē q̄ sublime. vt celū ē altū. scō.i. difficile vt ista q̄stio est alta.i. difficil'. Unī Porphir⁹ Altioribꝫ q̄dē q̄stiōibꝫ abstinēs.⁊c. tertio ðz pfūdū. vt iferi⁹. ł mare ē altū. eo q̄ ibi raro ptigi⁹ fundū Et nota q̄ altū ⁊ pfūdū sūt recipca eo mō. oē ei q̄d ē altū deorsū ꝓsiderādo ē pfundū. ⁊ oē pfundū sursum ꝓsiderādo ðz altū. Unð Omne q̄d altū si retro numeres fit imum.
Aluear alueare vel alueariū idem.⁊ est vas in q̄ apes delitescūt.

Alue⁹.m.s.ðz vet fluuioz. vel ðz vas factū ad modū aluei fluuij i q̄ pdes lauāt ⁊ olera ⁊ carnes. Jñ alueol⁹.li.dimi.tā aluei fluuij q̄z alueivasis Daniel.xiij. Intriuerat pāes i alueolo. Poīt etiā alue⁹ ꝑ vase q̄drato capaci i q̄ metallū ardēs imergit. vt p antipa ristasim.i. ō rsistētiā iduret. Jtē alphe⁹ ē nomē fluuij. ⁊ iterꝑtat rectitudo. Unī fingit q̄ alphe⁹ seq̄t arethusam vt rectitudo ꝑ tutē.
Alumē.n.t.i.salsugo tre.i.luti .ðz a lumē. eo q̄ ceteris coloribꝫ ꝑbet lumē vł alimētū. vł ab alo. qz colores q̄bꝫ miscet alit Sz aliꝫ dicūt q̄ alumē sit infernus. ⁊ sic pducit medīā. ⁊ ðz ab a q̄d ē sine. ⁊ lumē. q̄i sine lumie
Alūnat⁹.a.um.i.nutrit⁹
Alūn⁹.m.s.ðz q̄ nutrit vel q̄ nutrit. Unde Est q̄ nutrit ⁊ q̄ nutrit alumn⁹
Alus.a.um.i.larg⁹
Aluta.f.p.ðz pellis artificiose ⁊ curiose candidata. et ðz ab alo.is. qz alit pedes a frigore. Unde Juuenalis. Apposita nigre lunaz subtraxit alute.
Alutari⁹ ðz pellipari⁹ q̄ vel opaī pelles candidatas vel tinctos. vel q̄ eos candidat.
Alutū ðz calce⁹ pegrim.⁊ ðz ab a q̄d ē sine lutū ꝑ ꝓriū. qz sepe ē cū luto. vel ðz cortex arboris quercine q̄ cerdones ꝑparāt corīū.
Alutariū ðz aliq̄d factū de luto. vt paries
Aluus ⁊ vēter ⁊ vter⁹ idem signant .s. partē corpis aialis. Sz tñ ꝑpe dr̄ñt. qz vēter est generali⁹ in sig̃ando. qz ꝓuenit tā aialibꝫ brutis q̄z rōnalibꝫ. Sz alia duo solū ꝓueniūt hominibꝫ. Sz adhuc dr̄ñt. qz aluus ðz ꝑgnis. Sz vter⁹ mulier ꝑgnātis. Unī Brecista. Est venit marꝫ.⁊c. Attñ etiā vēter attribuit mulieribꝫ. Unī. Bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Jtez Btūs vēter q̄ te portauit. Et p b pz q̄ vnū sepe pōīt ꝓ reliq̄. Jtē aliter ꝑt assig̃ri dīa. qz vēt ē ps digerēs ⁊ ꝓsumēs cibos acceptos. ⁊ ðz vēter q̄i vētū tenēs. ł qz p totū corp⁹ vite alimēta trāsmittit. ⁊ ðz ps exterior i q̄ apparet pīguedo extrīsec⁹. ⁊ prēdit a pectore vsq̄z ad inguinē. vel ðz avenio.nis. qz recipit cibū veniētē. Sz aluus ē ps i q̄ sūt sordes q̄ purgari solēt. Et ðz aluus eo q̄ abluat vel purget vētrem intrinsec⁹ Etiā ðz ab alo. qz alit corp⁹ ⁊ nutrit. Jtē aluus ꝑgis ðz q̄i albus. qz vt freq̄nt ꝑgines bñt albos vteros. vel qz debēt esse albe.i. caste. Uter⁹ ꝓ ðz ab vtilitate. ⁊ est mulieris prēgnātis. vel ðz ab vtendo. qz mulier vnī mł tiplici cibo ad fouendum fetum. vel dicitur sic eo q̄ duplex sit. et ab vtraq̄z in duas se diuidit partes.

vel qz interi⁹ impleat fetu. Uñ. Uenter cõ/
sumit. vter⁹ parit. egerit aluus.
Aluulus. i. paruus aluus

A ante R

Ama. f. p. auis nocꝯna ab amando puulos
dicta. vñ z lac p̃bere ferꝯ nascẽtib⁹. h̃ dicit z
strix a stridore. Itẽ ama ór vas ad fundẽ/
dũ vinũ. Jñ veit amula. dimi. parua ama.
Amadrias i singl'ari. z i plurali amadria/
des dee sunt arboꝝ q̃i amãtes dríades. i. ar
bores. Drias cm̃ est arbor.
Amalech ꝓpriũ nomẽ est. z interp̃tat̃ ꝺtrari⁹.
vel terrã lingẽs vel pl's labẽs. et fuit filius
Eliphaz. ꝓmogeniti Esau. ponit etiã p p̃/
ua gẽte ab eo descẽdẽte. Uñ. Rex amelech
sz gens amalech cognoscit esse.
Amamen. amamentũ. amat⁹. us. ui. omnia
idem. i. amatio.
Aman interp̃tat̃ iniquitas
Amanitis. tidis. f. g. sz amanites ẽ ge. mas.
Unde. ij. Re. xiiij. ꝺz dici Naaman amani/
tis non amanites.
Amantilla herba quedam.
Amarac⁹. m. s. q̃dã herba. l'km fabulas q̃/
dã puer q̃ dũ ferret vnguẽta z cecidissz mor
tuus est z mutat⁹ i florẽ sui nois. Et vnguẽ
tũ q̃d inde fit ór h̃ amaracum.
Amarell⁹. m. s. auis quedam. Uel amarel/
lus. a. ũ. dimi. ab amarus.
Amaril⁹ arbor quedam.
Amarillum fructus eius.
Amaritilla herba quedam. baldrian.
Amartia. i. peccatum
Amartigena. f. p. ór origo peccati.
Amartigenati sunt libri ꝺ originali pctõ
Amartius. i. peccator.
Amartiol⁹ idem.
Amarina ór gen⁹ ꝙ gulti amari.
Amaror. m. t. i. amaritudo.
Amaricosus. a. ũ. i. plen⁹ amaror.
Amar⁹. a. um. i. asper. crudelis. seuer⁹. ab h̃
noie mare. vel econuerso mare ór ab amar⁹
Et amaz z dulce opponũt̃. z signant extre/
mas species sapor. Dulce cm̃ signat sapo
rem delectabilẽ gustui. sed amarũ ecõuerso
acetosum z min⁹ delectabilẽ. Jñ amaritu/
do q̃d q̃ncz inuenit̃ p tristicia.
Amarusta. i. pomariana.
Amarusc⁹. f. s. arbor illi⁹ fructus. pomus
siluestris.
Amasa. se. ꝓpriũ nomẽ viri. de q̃ ór. ij. Reg.
xvij. Amasan ꝙ ꝓstituit absalon p ioab.
Amasio. onis. m. t. i. amasius.
Amasiol⁹. m. s. dimi. i. paru⁹ amasi⁹
Amasiuncul⁹ dimi. idez.
Amasi⁹. m. s. i. q̃ intẽperate amat. vel q̃ in/
tẽperate amat̃. Et est amasi⁹ luxurie amic⁹.
honestatis inimic⁹.
Amasia mulier q̃ amat sine lege Jñ amasi/
uncula. i. parua amasia.
Amathi interp̃tat̃ veritas.
Amator cul⁹. m. s. paru⁹ amator
Amatricula. i. parua amatrix.
Amazones dicũt̃ q̃dã mulieres. ab a et ma
zon q̃d ẽ mãma. q̃i sine mãma. s. dextra quã
inurebãt ne imped. iret eas i sagittãdo z eã
nudabãt. z h̃ etiã faciebãt de sinistra ne cly
peus ipediret̃. Eedẽ dicte sũt vnimamme.
De sine viris viuũt. Uñ Virgili⁹ Enei. xj
Pulsant z pictis bellant̃ amazones armis
Et scias qvt dicit ysido. Ethymol'. viij.
tria sunt genera ꝙsuetudinũ. Sic̃ scythaz
vbi femie z viri in pugnã eunt. Amazones
vbi sole femine. Romanoz aliarũqz gẽtiuz
vbi soli mares.
Ambact⁹. a. um. i. circũact⁹. sicut solz eẽ q̃s
qz dubitans.
Ambages. gis. dubia locutio.
Ambago. f. t. ór dubia locutio ꝓnonis. p/
litas ꝛboz z circuitus vel circumlocutio
Et sic h̃ est vera. Lanẽ comedere panẽ. Jñ
ambagiosus. i. dubitabilis vel dubitatio. l'
dubitatõne plen⁹.
Ambasiator. m. t. est legat⁹ ꝓncipis i ardu
is negocijs. z ambasiata est hmõi legatio
ꝺcilioz vel ꝓncipũ in causis suis.
Ambesus vl' ambest⁹. i. corrosus l' comest⁹
Ambi. i. dui. ab ambiẽdo. i. circũeũdo dicti
Ambidẽs. f. t. i. ouis hñs in supiori pte dẽ
tem vnũ et aliũ in inferiori.
Ambidexter. m. s. ór qui vtraqz manu vtit̃
p dextera. sic̃ fuit Aoth. vt hẽt̃ in li. Judi.
Ambitiari⁹. m. s. ór dupliciter loquens
Ambigna. f. p. dicebat̃ ouis q̃ cũ geminos
pareret cũ ipis sacrificabat̃. vnde ór q̃si ex
vtraqz parte hñs agnos
Ambigariũ. i. ex ambab⁹ partib⁹.
Ambigu⁹. a. ũ. i. dubi⁹. z ór ab ambo z ago.
vel eligo. qr q dubi⁹ ẽ nec h̃ agit l' eligit. nec
h̃ plene dimittit. sz aliq̃d vtriusqz partz sec/
tat̃. vel ór ensis. Jñ ambiguitas z ãbiguo/
sus. i. dubitabilis vel plen⁹ ambagib⁹.
Ambiguũ est vbi opiniones sunt z iura va
ria videt̃. de sen. exco. int̃ alia. Et ius ambi
guũ est p summũ pontificẽ ꝺclarandũ. p. c.

venerabilem. ꝟ. rationibꝫ. q̄ filij sunt legit.
Ambiloquꝰ. a. ū. i. bilinguis. q̄ nūc bꝫ. nē illō affirmat. Jñ ambiloquiū. i. talis locutio.
Ambitio. onis. f. t. i. circūdatio vel cupiditas ꝛ matie honoꝛis. Jñ ambitiosus. i. cupidus. ꝛ ꝓie honoꝛis. Jñ ambitiositas. i. cupiditas. ꝛ bꝫ ambities. ei. ꝑ eodē. et qꝛ ambitiosoꝝ est blandiri ꝛ adulari. ideo ambitio ponit qñq; ꝑ adulatōe ꝛ blandicijs
Ambitꝰ qñ est pticipiū idem est q̄d circūdatus. ꝛ sic est media lōga. Unde Ouidi⁹. Jusſit ꝛ ambite circūdare littoꝛa terre Sed qñ est nomē tūc est me. coꝛ. ꝛ idē est q̄d circuitꝰ Unde Lucan⁹. Letalis ambitꝰ vꝛbis. i. circuitꝰ. Et Hug. exponit etiā ꝑ supbia. vl' ꝺꝛ trāsumptiue affectꝰ hoīs. scz cupiditas. ab ambio. is. q̄a iste q̄ vult honoꝛes ambit et circuit potentes ꝛ magnates. sic̄ muri ciuitatē oꝛando tam ꝑ se q̄s ꝑ amicos. vt valeat honoꝛes obtinere
Ambo. onis. m. t. i. pulpitū. vbi ex ambabꝫ ptibꝫ sunt gradꝰ Etiā sumit ꝑ loco sermocionandi vel vbi legit euangeliū. vel ꝑ gd̄ simplicit. Et idē ꝺꝛ amo. onis. Sed ambo oꝛ. n. s. plꝫ nūeri cū. ab ampho greco q̄d eq̄pollet amphi. q̄d signat circū. i. vterq; vl' duo. Et nota q̄ ābo diuidit ꝛ colligit. duo colligit ꝛ nō diuidit. Unde vere possum dicere. Jsti duo ferūt hūc lapidē. sz nō. Jsti ambo ferūt hūc lapidē. nisi vterq; ferat. Unde Pulpita dcsigt ambo. duo colligit ambo.
Ambza. f. p. herba quedam vel species valde chara.
Ambzisibera vel ambzisibula. f. p. ꝺꝛ aspis q̄ hz duo capita. vnū in loco suo. aliꝺ i cauda. cuiꝰ oculi lucent vt lucerna.
Ambzo. onis. m. t. ꝺꝛ ꝓpꝛij patrimonij ꝓsūptoꝛ. leccatoꝛ. guloſus. ꝛ est idem q̄d lurco. manducꝰ. ardelio. ganeo. sz ītereſt Ambzo ꝺꝛ iste q̄ scit bñ iudicare de sapoꝛe ciboꝝ. et libenꝫ gustat bñ sapoꝛata. Lurco ꝺꝛ ille q̄ guloſe ꝛ immūde oia deuoꝛat. sic dictꝰ a lues q̄d ē soꝛdes. vel a lura q̄d ē os vtris Mā ducus ꝺꝛ iste q̄ oꝛe hians turpit mādūcat.
Ardelio ab ardeo. qꝛ ardens est i leccacitate. Ganeo q̄ moꝛat in tabernis. qꝛ ganeum est taberna vbi fit leccacitas. Jñ ganea leccacitas. Jñ ganeo talis leccatoꝛ. Jtez ambzones dicūt hoīes deuoꝛātes ꝛ leccatoꝛes et ab ambzo ꝛcit ambzonin⁹. a. ū. Unde q̄daz cū vellet aliū redarguere ait. Tu habes lurconiā buccā ꝛ ambzonina labia. volens ſignificare q̄ multū et turpiter comedebat. ꝛ libenter de bene saporatis.
Ambzosia vel ambzosiana. f. p. q̄daz herba ꝑdulcz saporz ꝺina dicta. eo q̄ inde pascant eq̄ deoꝝ. Unde ꝛ ambzosia ꝺꝛ q̄q; nectar vel cibꝫ deoꝝ. Jñ ambzosiꝰ. a. ū. i. dulcz vel gulosus. et tūc ab ambzo dicit.
Ambzosiꝰ. m. s. vnꝰ ꝺ q̄ttuoꝛ doctoꝛibꝫ. ꝛ ī terp̄tat oꝛdo diuinꝰ vl' nectar dulcz. Jñ ambzosianꝰ aliq̄s de oꝛdine sci Ambzosij.
Ambubaia. f. p. femina frequens circa balnea q̄i ambiēs balnea. Unde Oꝛatiꝰ. Ambubaiarū collegia farina copule. Uel ambubaia. i. tibicina vel symphonistica.
Ambulacrū ꝛ ambulatoꝛiū ꝑ eodē ꝺꝛ locꝰ spacioſus ad spaciandū aptꝰ. vl' etiā ꝑ poꝛticu reperit. Uel ſm Pap. Ambulacruz est spaciū ambulandi.
Ambulꝰ. a. um. pe. coꝛ. i. velox. q̄d et substātiue ponit ꝑ cursoꝛe. qui causa festinatōis legatur.
Amburbale vel amburbiū. i. sacrificiū q̄d circuit ciuitatem.
Ambustus participiū. i. circūustus vl' vstulatus.
Amella. f. p. q̄dam arboꝛ q̄ iuxta mellā fluuiuz creſcit cuiꝰ flos ꝺꝛ hic amellus. Unde Uirgiliꝰ in geoꝛ. Est etiā flos in pratis cui nomen est amello.
Amelech nomē regis ꝑ q̄. iij. Regū legitur ſm quosdam amalech ꝛ male. qꝛ dicit apud Joas filiū amelech.
Amē. i. vere vel fidelit sine ꝯtraliter. et sic ē aduerbiū q̄litatis. Jtē idē est q̄d fiat. et sic est ꝓbū defectiuū singularis nūeri. tcie pſone. vtz ꝑ eq̄pollentiā hꝰ ꝓbi fiat. Jtē ideꝫ ē q̄d veritas vel deꝰ q̄ est veritas. ꝛ sic est nomē neu. ge. indeclinabile hebꝛaicuz. Et ſm Pap. ista noīa hebꝛaica amē ꝛ alla ī alia liguа ꝓnūciare fas nō est. lz interp̄tari p̄mit. Intm̄ em̄ noīa sancta sunt vt etiā Johannes in apoc. refert se spū reuelante audiuisse vocē exercitꝰ dicentē amen. alla. cc. ac ꝓmisit dici in terris sic̄ vtraq; resonant in celis Unde. Uerū. vere. fiat amen tria denotat ista. Si verū nomē. aduerbiuz sit tibi vere. Amē amē vere. duo sūt aduerbia ꝓe. Amē ꝑ fiat. tibi verbū deficiens est.
Amenitū. n. s. locꝰ pulcer ꝛ delectabil'. ꝛ etiā ꝑ amenitate ponit. ꝛ ꝺꝛ amenꝰ. a. um.
Amens ſm Pap. ꝺꝛ inops. turbatꝰ. furiosus. iratꝰ. ab a q̄ō est sine ꝛ mēs. Et bꝫ idem ꝺꝛ amēs. entz. q̄i alienꝰ a mēte et ruboꝛe. Et ꝺꝛ aminens ab a ꝛ miniū. id est coloꝛ rubeꝰ

quasi sine minio. i. rubore. quia pallidus ē. Āmēs est ōr q̄ nō pt stare. Unī. Qui nō pt stare amēs h ōr eē. Et ē dīa int amēs t demēs Unī Brecista. Nūl mētis retinēs hō secū ōr amēs. Partim mēte furēs nō ꝓsus sit tibi demēs. Jñ amētia. i. furor. vecordia. male mētis alienatio. Et vt dic Papias. Amentia ppetuū. demētia ꝙo tpale viciū.

Amētū. n. s. ōr vinculū p q̄d iaculuz faciliꝰ vibrat. s. zōa l corrigia balistē l arc. i q̄ manus pōit q̄n telū mittit. vel ōr lignū vel funis cū q̄ naute pfunditate aq̄ scrutāt. ab a q̄d est sine. t mene defect. vel dicit corrigia ligata in medio baste.

Amētat. a. ū. i. puisus t armat. amēto.

Amen. a. ū. ab amo ōr fm Uarronē. t idē ē q̄d pulcer l delectabil. t cōpat t mouet. Et ōr amenū q̄i amuniū. i. sine munio. i. sñ fructu. Delectatōez ei solū ꝓfert. Et fm Hug. amenū ē q̄d solū amorē pstat t ad se amādū allicit. Jñ amenitas. i. pulcritudo vel delectatio. Et h amenitudo. i. iocūditas.

Ametist. ē lapis ꝓcios. indic. q̄ int gēmas purpureas obtinet ꝓncipatū vt dic Jsidō. Unī Celsior in gēmis fulgētior ē amethist. Jñ amethistina. ne. vest. eiusdē color. Unī Lausidicū vēdūt. amethistina q̄enit illis

Amiaton lapis dict. a veteribz. q̄ si ex ipo fuerit vest. ꝓtecta ō ignē fsistit t igni iposita ñ ardet. s. splēdore accepto nitescit.

Amiciliū. n. s. ōr fascia capit. sc. pepluz

Amict. a. ū. i. coopt. s. amict. us. ui. t amictoriū. i. vestimētū q̄dlibz. Unī. Cū demon aliquē ꝓfūdere vult maledictū. Aitit vt lō gū sibi circūponat amictū.

Amiculū. n. s. ē mitra ꝙginal. Unī Macrobi. Uirgo ꝙginē texit amicło. Uel ē palliū lineū meretricū. Hoc em apud veteres. matrone i adulterio depbēse induebāt. vt i tali amiculo potiꝰ q̄s i stola polluerēt pudicicia Et erat olim signū meretricie vest. nūc ꝙo in hispania t alibi honestat.

Amic. m. s. dicit quasi amor. vl animi custos. Et fm Amb. est alter ego. Unī. Alter ego nisi sis nō es mihi verus amic. Ai mihi sis vt ego nō eris alter ego. vel pt esse ad iectiuū t ꝙpat et mouet.

Amigdal. ē nomē arbor. s. amigdala ē fructus ist. arbor. Et fm ysid. amigdala nomē grecū est q̄ latie nuz lōga ōr. hāc alij nuculā vocāt. i. minorē nucē. Et inuenit amygdala. le. t h amigdal. ac h amigdalū ꝓ fructu amigdali. Cūct ei arboribz ꝓor ē i flore t vltim. i. pferēdo fruct. Et ex his alie sūt amare. alie dulces. s. agricole h genere medicari ferūt. vt examar. dulces fruct. fiant Terūt em illi. arboris radicem et in mediū inserūt surculū arbor. q̄ grece dicit pinus. quā nos piceā dicim. q̄ facto sua amaritudo deponit. Jñ amygdalin. i. de amygdalo existens.

Amiliari. m. s. lapis est vocat. q̄ vbi ē posit. miliariū ostendit viantibz.

Aminadab int ptat pl'us spontaneus.

Aminea. f. p. ōr gen. vue q̄d reddit albū vinū q̄d amineū ōr. ab a t minio. i. rubore. q̄a vinū eius nō rubet.

Aminiculū. n. s. dicit subsidiū. solatiū. adiutoriuz. auxiliū. t venit ab aminiculor.

Amis nomē indeclinabile. vel fm aliq̄s amisitis. ōr furcula ret. vel hami. vel fm Hug. est lignū bifurcatū ꝙ q̄d venatores expādūt t extendūt retia ad capiendū feras. vel dicitur furcula q̄ leuat rete q̄ capiūt aues.

Amistides lapis est quē q̄ secū gestauerit iebriari nō poterit.

Amita. f. p. est soror patris. Sed amita magna soror aui.

Amitin. est amite fili. xxxv. q. v. c. vltimo.

Amman est ꝓpriū nomen loci.

Amnēsis. f. t. q̄libet villa ꝓpe amnē sita.

Amnicola. ɔ. p. colens amnem.

Amnicul. m. s. dimi. paruus amnis.

Amnic. a. um. i. fluuialis.

Amnis. m. t. ōr aq̄ suauit currēs. t dicit ab amenitate. q̄ ibi sp loc. delectabilis inuenit Pap. ꝙo dic Amnis fluui. ab amenitate dictus frondibz redimit. Unī. Hinc amnem dicas q̄ ripas reddit amenas.

Amnites ē gēma similis vitro s. durior.

Amomū. n. s. me. pō. est arbor q̄dā in syria albo flore vt viole Jñ amomita vel amomata species q̄dam q̄ gutta dicit.

Amon fili. pl'i mei iterptat l amon fidelis t honest. Et fuer Moab t Amō filij loth a q̄bz moabite t amonite. et populi sunt.

Amona ōr calamus mensure.

Amonū. u. s. ōr gen. seminis q̄d fac fluere menstruū t urinā. t alij dicūt amomum.

Amorosus. a. um. i. plenus amore.

Amorre. Araz. Asene. t Aradi. fuer filij Chanaan. Unī q̄daz pl'i dicti sūt amorrei. alij araci. alij asenei. alij. aradij.

Amos iterptat pl's auul. q̄ ꝓpha missus fuit ad pl'm israel q̄ iā erat auulsus a deo.

Amphi grece dicit latine circū vel dubiū.

Amphibolia.f.p.ōr dubiosa locutio dictō nis vel sententie.ab amphi qō est dubium et bole sententia.
Amphibal⁹.m.s.i.sclauina q̄ ē vestis circū pilosa vel villosa.
Amphibrachus.m.s.pe.cor.est pes ꝓstās ex tribꝰ sȳllabis ꝑma ⁊ vltima breuibꝰ ⁊ media lōga.⁊ est ꝓtrari⁹ amphimacro.
Amphidox.i.extractꝫ pte glosus.⁊ ōr ab amphi qō est circū ⁊ doxa qō est gloria.
Amphimac⁹.m.s.ē pes ꝓstās ex tribꝰ sȳllabis ex ꝑma ⁊ vltia longa ⁊ media breui.⁊ ōr ab amphi q̄d ē circū ⁊ macros qō ē longū.q̄i bñs hincinde lōgā sȳllabā. Vñ. Amphimac⁹ ꝑmā mediā breui lōgat et ymam.
Amphibrac⁹ varia postulat ire via.
Amphion q̄dā cithared⁹ pfect⁹ atꝫ thebanus fuit.vel ōr fuisse filiꝰ Jouis.
Amphitapa.f.p.vel h amphitapū .vel ſm alios amphitapra ōr tapetū circū villosū.
Amphitheatrū.n.s.locꝰ rotūdꝰ ad spectaculū factꝰ.l' ōr spectaclm q̄d sup vnā statuā circulariter ē edificatū.vel ōr locꝰ gladiatorū.i. cāpꝰ martꝫ vbi gladiatores antiquit⁹ sedebāt ⁊ artes suas exercebāt. Et q̄n locus iste ē circūdatꝰ ex toto muro ōr āphitheatrꝫ ꝫ si ñ ex toto ē muro circūdatꝰ ōr theatrꝫ.
Amphithearīū ōr ꝑpe locꝰ gladiatorꝫ.
Amphitrites.i.neptunꝰ ex ampbi.i.circū ⁊ tridēte quē tenet.vl' ōr mare l' fretū ab āphi .i.circū.⁊ tero terꝫ.q⁹ circūterit litora vl' trā Vñ.Dic amphitritē q̄ terrā circuit omnē.
Amphitrita dea marꝫ matrona neptuni.
Ampho grecū ē ⁊ eāpollet āphi q̄d ē circū.
Amphora.f.p.i.cōcha vel vas ī q̄ ferť aq̄ l' aliꝰ liq⁹.et ōr ab āphi grecū q̄d ē circū latie et foros ferre.quia hincinde leuať.vtputa ex vtractꝫ pte manuta .h a figura sua grece ōr diota.a dia q̄d est duo et ota q̄d est auris.⁊ potest scribi p.f.vel.ph.p.m.vel.n.
Amphorella.f.p.parua amphora.
Amporisma ōr foramē p qō exit sudor.
Amplus.a.ū.ab am.i.circū ⁊ platos grece .i.latū q̄i circūquaqꝫ latū. Jñ amplitudo.
Ampulla.f.p.ē vas āplū siue olla āpla .vel ōr ꝑpe vas amplū q̄d dať ad altare ī q̄ fuať vinuꝫ vel aq̄. Et ōr ab am.i. circū et pulla. q⁹ est magꝫ ⁊ circūquaqꝫ inflata.vel ab āplū eo q⁹ sit ampla.vel ōr vesica q̄ fit sup aquā qñ pluit. Jñ ampullosus.a.ū.i.supbꝰ et inflatꝰ.vel plenus ampullis.
Amula.f.p.sinc.h.ē q̄ddā vas l' vrceol⁹ vel phiala ī q̄ offerebať vinu vel oblatio.De q

hēť.iij.Re.vij. Feč q̄ꝫ Miras lebetes ⁊ scuta ⁊ amulas. Sꝫ hamula cū.h.ōr fuscinl'a ad extrahēdas carnes ō olla.et veit ab hamo.
Amurca.cc.f.p.ōr.ꝑpe fex olei inferior. Et ꝓdiť ab a ⁊ mergo.q⁹ ab oleo se mergit ifer⁹. Jñ etiā veit amurcosus.a.ū.⁊ amurcositas. Et scias q⁹ amurca ꝑpe est inferior fex olei.sꝫ q̄ñq̄ ponit p fece alteri⁹ liquoris.
Amussis .f.t. est instrm plūbatū cemētariorū q̄d emittūt a surſū vsq̄ deorsū ad ppendendā eq̄litatē parietis.q̄d alio noie ōr perpēdiculū. vel ōr regula q̄ hꝫ lapides ī muro coequare.⁊ ōr sic q̄i sine dubitatōe.q⁹ cemētarium reddit certū. ⁊ ōr ab.a.q̄d est sine.et mussis dubitatio q̄i sine dubitatōe .vel ōr ꝑga illa cū q̄ examinať argentū.
Amuteria dicūť plagamēta ⁊ intrinodia articulorꝫ.

A ante N

Ana grece ōr sursum latie. Ana etiaꝫ ōr re. Dicť etiā rectū. Jtē ana apud phisicos significat duos scrupulos.
Anabatrū.n.s.i.cortina ab ana surſū ⁊ batin q̄d ē grad⁹.q⁹ surſū gradit ⁊ extēdiť .vel anabatra dicūť grad⁹.q⁹ p eos surſū ḡdiť ⁊ ascendiť. Vñ iuuenalis . Cōducto pendēt anabatra tigillo. Uel ſm Pap. Anabatra dicūť pulpita vel grad⁹ scale.
Anabalodiū.n.s.ōr amictoriū lineū feiaꝫ q̄ humeri cooperiūť circa renes alligatum stricte.latitudie diffusū.omē gen⁹ ꝓtinens colorꝫ.q̄d greci ⁊ latini syndonē vocant.
Anabibazon grece.i. sup scandens.
Anabolica.est expositio spūalis scripture.et ōr q̄i sursum ducens cor.
Anacephaleosis est superiori dicti recapitulatio.
Anachoreta.ꝺ.p.pe.cor.i.hemita q̄i cor angēs ad deū ieuniꝫ ⁊ afflictōib⁹ .et deriuať ab ago.is.⁊ ſm h ē nomē latinū.l' ōr ab ana q̄d ē surſū ⁊ chor⁹ q̄i celestē chorꝫ mēte inhabitās. vl' ſm Pap. Anachoreta ē hemita reclusus.q̄ dextra petit ⁊ sol⁹ habitat. Jñ anachoresis.i.herem⁹ vel vita anachoretalis. Jñ anachoretic⁹.a.ū.nomē possessiuū.
Anadiplasis. ē geminatio eiusdē dictōis ī fine clausule ⁊ ī ꝓncipio. Sic q̄ñ sequēs ꝓsus incipit.sic ꝑcedens terminať. Et ōr ab ana.i.re.et dia duo.et plasis plicatio . quasi duaꝝ dictionū replicatio. vt Seqť pulcerrim⁹ astur. Astur equus fidens.
Anaphora.pe.cor.est repetitio eiusdē dictionis.p ꝓncipia pluriū ꝓsuum .et ōr ab ana

id est. sursū. ꝛ foros ferre. qꝛ q̄d sursū ē dictū itex ferī ꝛ ōr. vt. nate mee vires mea magna potētia solꝰ. nate pīis summi
Anaglypha. phoꝛ. dicūt eminētes picture sic̄ sunt in frōtispitijs ecclesiaꝝ. ꝛ i aliis altis locis. vel dicūt vasa sursum sculpta. ab ana sursum ꝛ glyphe. i. sculpe vel sculpta. Dicūtur etiā celature in diuersis tabulaꝝ. Inde anaglyphꝰ. a. ū. i. sculptꝰ. ꝛ anaglypharius m. s. i. sculptoꝛ. Unde. Dic celaturas q̄ grecus anaglypha dicit.
Anagoge. ges. ōr excellēs vel supioꝛ intellectus. vt de deo vel de angel'. ꝛ hmōi. Et ōr ab ana q̄d ē sursū. ꝛ ge ꝛa. vl' ab ana ꝛ goge .i. ductio. q̄i sursū ductio. Jñ anagogetic⁹. a. ū. q̄ tractat de celestib⁹. Potest etiā declinari ꝑ anagogia. gie. Jñ venit q̄daꝫ mod⁹ ꝓcedēdi i theologia q̄ ōr anagogic⁹ vl' anagoꝛic⁹. scꝫ qñ illd qđ gestū est reducit ad celestem patriā. Unde dauid dicit Holiā. id ē sancti in celo existētes vicerūt tribulatōes vide supra allegoꝛia.
Analysis. f. ꝛ. pe. coꝛ. i. resolutio. ab ana. id ē re. ꝛ lysis solutio.
Analytica. f. p. i. resolutoꝛia. vel ars resolutionis.
Analogia. f. p. ōr ōbita ꝓpoꝛtio. vel silis locutio vel sapientia vel ratio.
Analogic⁹ ōr recte loquēs vl' eḡlis locutoꝛ ab ana. i. rectū vel ratio. ꝛ log⁹ sermo.
Analogiū ōr pulpitū libꝛoꝝ. vel locus eminēs in quo p̄dicat.
Ananias gr̄a dei interp̄tat. Jdē et sidrach i ligua chaldea qđ interp̄tat decoꝛ me⁹.
Ananiel gloria dei interp̄tat. et est ꝓprium nomen.
Ananisapta. mala moꝛs interp̄tat. et q̄libꝫ lr̄a replentat vnā dictoꝝ. s. Antidotū nazareni. auferat. necē. intoxicatōis. sanctificet alimēta. pocula. trinitas. alma. Unde. Est mala moꝛs capta dū ōr ananizapta. Ananisapta ferit moꝛtē q̄ ledere querit.
Anantie. f. p. capilli a fronte depēdētes q̄si antie ab ante. vl' ab ana. i. sursū ꝛ ota l' otis. .i. auris. qꝛ sup aurem depēdēt a fronte que superioꝛ est aure.
Anapest⁹ grece. ōr repcussus Greci anapestim repcussionē dicūt. ꝛ ideo sic ōr. qꝛ repcutit a dactylo. Est em̄ illi ꝓtrari⁹
Anaph⁹. m. s. ōr cyphus deaurat⁹. ab ana sursum ꝛ phos. i. lux. q̄i in supioꝛi pte vel superficie lucēs.
Anas. atis. f. ꝛ. ōr ab assiduitate natādi q̄a assidue natat. Jñ anatin⁹. a. ū. ꝛ ꝑ anatin⁹ ꝑ pullo anatis Uñ. O fluuialis anas quāta dulcedīe manas. Si te nouissem fetidis cibis caruissem.
Anastasis. f. ꝛ. i. inuictus vel resurrectio ab ana. i. surꝛsum. ꝛ stasis status vel stās. q̄i surꝛsum statio vel erectio.
Anastasi⁹ ꝓprium nomē viri.
Anastrophe. phes. q̄dā trop⁹. ꝛ fit qñ ꝓpositio postponit suo casuali. ab ana surꝛsuꝫ et strophos ꝓuersio. q̄i recti oꝛdinis cōuersio vt dicēdo. mecū. tecū. secum.
Anastropha. i. stōachi sensū euertēs cū q̄s q̄d accepit euomit. ab ana surꝛsū ꝛ strophos q̄d ē ꝓuersio. qꝛ ꝓuertit sup̄ q̄d imissuꝫ est.
Anatheca. f. p. ōr berba q̄dam.
Anates. f. ꝛ. ōr moꝛbꝰ q̄ solet ano. i. culo euenire. sic ꝓtigit philisteis.
Anathema qñq̄ ē adiectiuū vtriusq̄ nūeri ois ge. ꝛ tē est idē q̄d maledict⁹. excōicat⁹ ꝛ dānat⁹. vt ille ꝛ iste sūt anathema. i. excōicati. Jtē anathema qñq̄ ē substātiuū. neuge. ꝛ tē idē est q̄d suspēsio vel excōicatio. dānatio. p̄ditio vel sepatio. Et ōr ab ana surꝛsum ꝛ theca figura q̄ olim imp̄mebaī frōtib⁹ dānatoꝝ. vel ab ana. i. rectū ꝛ thamos diuisio. q̄i recta diuisio ab ecclesia Jnde ōr anathema q̄i supna maledictio vel diuisio q̄ solet fieri ꝑ platos ꝓm Hugui. Jtez anathema ponit ꝓ sepatione. ꝫ. Loꝝ. xij. Nemo in spū dei loquēs dicit anathema iesu. id ē. nemo spū dei afflat⁹ dicit ipi iesu. tu es anathema. i. sepatus a deo p̄e ꝛ spūsancto vel diuinitas tua sepata est ab humanitate vel aliq̄d aliud falsum. Jtem anathema ōr et ciuitas deuotata ad moꝛte. vt Josue. vij patet de hiericho. Jtē anathema marana tha. i. p̄ditio in aduentu dñi.
Anatheosis. f. ꝛ. ōr recta diuinitas vel dicitur cult⁹ deo debit⁹ q̄ alio noīe ōr latria. ab ana. i. rectū ꝛ theos de⁹.
Anatole est q̄dam stella in oꝛiente. ꝛ interp̄tat nascens.
Anathome. i. aptio supius incisa. ab ana ꝛ thome diuisio vel sectio.
Anax. id est. rex.
Anceps. ꝫ. ꝛ. ꝓpie est res q̄ hꝫ duo capita. Uñ ꝛ anceps ōr hō cū dubitat vtꝛ de duobus vnū facere debeat. Et anceps fauoꝝ q̄ hꝫ se ad duo tm̄. Uñ gladi⁹ ōr anceps. qꝛ ledit ex vtraq̄ parte.
Anceſa. f. p. vasa circūpicta. vel celata. ab am. i. circū ꝛ cedo.

Anchille.n.t.est scutū rotunduz qđ cecidit a celo Numa sacrificante. qꝛ circūcirca labrū et marginem hz.ab am.i.circū.et chille labrū. Unde Ouidiꝰ. Idqꝫ anchille vocāt qđ ab omni ꝑte rotundū. Quaqꝫ notꝰ oculꝰ angulꝰ omnis abest.vel ancile đꝛ idē scutū ab am ⁊ cedo.is.q̄i ancisuz.i.rotundū. Uñ Grecista. Amqꝫ notat circū probat ħ ancile rotundum.

Ancilla.f.p.đꝛ famula vel ꝟua.ab am.i. circū.⁊ cilleo.les.i.moueo.qꝛ circūcirca mouetur ad ꝟuitiū.vel ab ana qđ est sursū.et cilleo.i.moueo vel sustineo. eo ꝙ ancilla sit sustentamētū dñe.vel ab ancon qđ est curuū. Unde ancon grece đꝛ cubitꝰ. qꝛ curuatur. Inde hec ancilla.le.qꝛ curuaꝛ ad seruitiuz. vel qꝛ est cubitꝰ vel sustentamentū dñe. Iñ ancillꝰ lz nō sit in vsu.p̄t tñ dici artificialiꝛ Ideo q̄dam dicūt ħ ꝟuꝰ.ħ ancilla.sz ħ nō ē artificialiꝛ.sz đꝛ ħ ꝟuꝰ ħ ꝟua. Sz ꝙ dicatur ꝟua.patet in metaphysica vbi đꝛ. Hominū natura multipliciter est serua.

Ancillaris.ↄ.t.⁊ ħ.re.i.res ancille.vel pertinēs ad ancillam.

Ancillula.f.p.i. parua ancilla.

Anclabris.f.t.đꝛ mēsa diuinis officijs apta.cuiꝰ etiā vasa anclabria dicūꝛ.

Anclabilis.i.hausibilis.

Anclator.i.ministrator.vel aliquis hauriens aquas.

Anclidia.f.p.đꝛ rota hauritoria vl̄ sentina.

Anclia idem

Ancon grece.latine curuū. Uñ ancon apđ grecos đꝛ cubitꝰ qꝛ curuaꝛ. Et q̄dā ciuitas đꝛ ancon.onis.ab ancon grece qđ latine đꝛ curuū.qꝛ ↄcauitatē q̄ndaz hz in portu.

Anconites ⁊ anconitanꝰ.i.de ancona.

Ancora.f.p.est instr̄m ferreū q̄ retinenꝛ naues.et đꝛ ab am.i.circū ⁊ chiros manus.q̄i circū manuta.hz eī duo rostra q̄bꝫ q̄si manibꝰ retineꝛ. Itē ancora est q̄dā nota q̄ appōiꝛ in libris.⁊ ē supior ⁊ inferior. Ancora superior pōiꝛ vbi res mag̃ oīno est. Ancora inferior vbi aliq̄d vilissime denūciatū est.

Ancuba.id ē.cōcubina vel succuba.ab am et cubo as.

Ancꝰ.m.s.dictꝰ est q̄dā rex romanꝰ. qꝛ brachia habuit curua. Itē ancꝰ a.ū.i.curuꝰ.⁊ đꝛ ꝓprie de his q̄ habent curua brachia

Andabate sunt hoīes quidam qui clausis oculis pugnant.

Andegauis.f.t.nomē ciuitatꝭ.⁊ đꝛ ab anda id est.stercꝰ ⁊ auis.qꝛ vbi inuēta fueꝛt stercora auiū ibi fundaueꝛt ciuitatē. Cum em̄ hoīes illiꝰ terre vellent fundare ciuitatē q̄sierūt auguriū.⁊ vbi inuenerūt multitudinem stercoꝝ auiū credētes esse bonū locum ad habitandū.fundauerūt ciuitatē.⁊ eā andegauis vocaueꝛt. Uñ. Sic est ādegauis auiū de stercore dicta.

Andela vel andena.f.p.est ferruz supra qđ apponūꝛ ligna in igne.⁊ đꝛ alio noīe hyperpyrgiū.ab hyper.i.supra ⁊ pyr ignis.q̄i sup̄ se tenens ignem.

Andespagꝰ.vñ Uirgiliꝰ fuit natꝰ

Andreas interp̄taꝛ decorꝰ siue resplendēs. vel virilis. ab andros qđ est vir. qꝛ viriliꝛ christo adhesit.

Androa.f.p.gēma argēti nitorē hñs. et đꝛ nomē ei impositū esse.qꝛ aīoꝝ impetꝰ vl̄ iracundias domare ⁊ refrenare đꝛ.

Androgenꝰ.a.ū.vir ⁊ mulier insil̄. scz q̄ hz vtrūqꝫ sexū. Idem ⁊ hermofrodita.

Androma.n.t.gemma miri coloris et odoris.vnde et nomē habet.

Adromoda.f.p.vel andromodes.is. est vestis facta ex pellibꝫ nobilibꝫ.⁊ đꝛ ab andros grece qđ ē vir latīe.qꝛ talis vestis ꝑtinet ꝓprie ad viros nobiles.licet etiam mulieres portent.

Androna est spaciū inter duas domos.

Androneū.n.s.est locꝰ domicilij vbi multi viri habitant sicut gynezeū đꝛ locꝰ vbi multe mulieres ↄueniūt.

Anellus.m.s.i.paruꝰ anulꝰ.

Aneta.f.p.auis q̄dam aquatica.

Anetariꝰ masculꝰ istius auis

Anphibulꝰ.m.s.i.vestis equi villosa.sicut est sclauina q̄ circūcludiꝛ.

Anphora.vide.s̄.in amphora.

Anfractꝰ.us.ui.i.circūfractio. vel anfractus dicūꝛ vie et loca aspera ⁊ diuerticul̄ plena ⁊ circūfractionibꝫ ⁊ ruinis. vel dicūꝛ fouee vel ↄcauatōes vel spelūce latronum. ab am.i.circū.⁊ frango.vel đꝛ ab anfringo.is. Iñ anfractuosus.a.ū.i.anfractibꝫ plenus.

Angariatus.m.s.id est.coactus vel compulsus.

Angarie in plurali sunt ꝑsonalia seruitia seu opa q̄ quis in ꝑsona sua implere cogiꝛ. siue cū q̄s ꝓprijs sumptibꝫ seruit. vel angarie sunt opa possessionibꝫ imposita. siue cū q̄s sumptibꝫ seruit alienis. vel in re sua. vel in equo. vel in asino. vel hmōi. Sed angaria đꝛ compulsio vel iniusta exactio Ul̄ ꝟm Papiam. Angaria publica officia dicūtur

Jñ angari⁹ z est pedell⁹ vel cōpulsor seu in/
iust⁹ exactor. Et sic patet q angari⁹ mouet
voce z nō significatōe. nam dr̄ñt vt dictū ē
Jtez angaria etiā dr̄ ieiuniū q̄ttuor tēporū
anni. Uñ Ult crux lucia cineꝝ carismata
dia Ut sit in angaria q̄rta sequēs feria.
Angala. f. p. dr̄ ꝓpulsio facta ab angario.
Angariū est loc⁹ vbi sufferrāt eq̄. ab āgulo
vel angusto vel ango. is. Uñ. Faber ī āga/
rio annectit babata gumpho.
Angel⁹ grece. hebraice amal vel amola oth
latine nūci⁹ interp̄tat. eo q dñi voluntatez
ꝑlis annūciat. Et ſm ysid. angelor vocā/
bula officij noia sunt z nō nate. Semp em̄
spūs. sed cū mittūt angeli sunt Et angelor
chor vel ordines sunt nouē. scz āgeli. arch/
angeli. p̄ncipat⁹. ptātes. p̄tutes. dñationes
throni. cherubin. z seraphin. Jtē angel⁹ dr̄
ab ana. i. sursū. z gelon missus q̄i nūci⁹ mis/
sus a supioribꝫ ad inferiora. Jtez angel⁹ dr̄
ab agios. i. sanctus. vel ab a q̄d est sine. z ge
terra. q⁹ celestis est z sine terrenorū amore.
Jñ ꝟ angeliū. i. annūciatio. z in simplici ñ
est in vsu sed in ꝓposito. vt euangelium q̄d
patebit infra. Jñ etiā angelic⁹. a. ū. i. ad an/
gelū ptinens. vl angelica vitā ducens.
Angelici heretici q̄dā q̄ angelos colūt.
Angens. o. t. i. ꝓstringens. sollicitans. affi/
cies vel crucians. ab ango.
Anger. m. t. i. spatari⁹. ab ango. eo q angē/
ter. i. stricte spatam teneat. vel ꝟ anger. id ē.
cruciator. vel anger gen⁹ serpentꝫ. q⁹ angu/
lose et tortuose incedit. Unde. Anger angit
gladios. serpens est z cruciator.
Angina. f. p. tumor fautū vel inflatio gut/
turis. Uñ Macer. Subuenit angine mel
li nitroꝫ iugate. Pap. ꝙ dic̄. Angina glā
dula. morbꝫ fautū. tubera porcorꝫ.
Angiport⁹. us. ui. vel angiportū. ti. est via
stricta siue port⁹. siue litus strictū.
Angistrū. n. s. i. ventosa. instrm̄ minuendi
sanguinem.
Anglia. f. p. q̄dam regio.
Anglic⁹. a. um. i. aliqs de tali regione.
Angor. i. tristicia. anxietas. afflictō l' dolor
Anguis. ꝓ. t. ē nomen cōe serpētū q̄ plicari
p̄nt. ab angulo. as. eo q angulosus et nūq̄
rect⁹ incedit. vel ab ango. is. q⁹ angit et p̄e
mit mordendo. Et est ꝑticularis aquarū
serpens terraꝝ. draco temploꝝ. Jñ anguil
la et est q̄dam piscis. Et vt dicit Basilius.
Anguillas nō aliter nisi de ceno nasci cer/
tissimū est. q̄ꝝ gen⁹ nec ouū nec aliter aliqs
part⁹ instaurat. sed de limo gignendi sortiū
tur originē. Anguilla etiā dr̄ scutica q̄ pue/
ri ꝟberant. Jñ etiā venit anguillaris. ꝓ. t. z
ꝟ lare. i. existēs vel ptinēs ad anguillaz. Jñ
anguillariū loc⁹ vbi anguille abūdāt. Jnd̄
etiam anguin⁹. a. um.
Anguicom⁹ dr̄ serpēs q̄ hz comas.
Anguipes. o. t. dr̄ serpēs q̄ hz pedes. vnd̄ ꝑ
trāsumptionē gigantes dicūt anguipedes
qr ad instar serpētis astuti erant et sapiētes
vel qr serpebant in terrenis in quibus con
fidebant.
Angul⁹. m. s. dr̄ latitudo int̄ duo latera cō
p̄hensa. ab ango. gis. ſm Hug. i. ꝓstrigo. q⁹
a parietibꝫ vndiq̄ angit. Uel ideo q⁹ pariе
tes in vnū angit. i. ꝓstrigit. Dr̄ anguli. or.
sepe ponit in biblia p̄ncipaliorib⁹ vel p̄n
cipib⁹ ꝑsor. Et Esaie. xix. ponit p̄ regno vel
fortitudine. Jnd̄ angularis. ꝓ. t. z ꝟ re. i. ad
angulū ptinens.
Angularis. f. t. dr̄ etiam lapis anguli.
Angulosus. a. ū. i. plen⁹ angulis
Angust⁹. a. ū. veit ab ango. Et dr̄ñt angu/
stū et artum. Angustū em̄ ptinet ad temp⁹
artum ad locū. Unde Angustum temp⁹ dr̄
cat z est locus artus. Ango sit p̄rimi caput
arceoq̄ secundi.
Anhelia. f. p. i. pugna. z dr̄ ab anhel⁹.
Anhelis. ꝓ. t. i. inanis.
Anhelit⁹. us. ui. incitator spūs vel flat⁹
Anhel⁹. a. um. i. fatigat⁹.
Anhetum. n. s. herba ortulana odorifera. ī
cibo sumpta calefacit z stringit. z prohibet
sternutamētū naribꝫ apposita. Uñ Macer.
A medicis calidū siccū refert anhetū.
Anicius. a. um. i. inuict⁹. Uñ Boetius di/
ctus est anici⁹ quasi inuict⁹. quia vicio vin/
ci non potuit.
Anicos. i. inuict⁹. ab a z nicos. i. vict⁹
Anicula. f. p. penul. cor. i. parua anus.
Aniculosus. a. ū. i. anilis vel ridiculosus ad
similitudinē ꝟboꝝ anuū
Anilis. ꝓ. t. pe. cor. z ꝟ le. res anus vel per/
tinens ad anū. Jnde anilitas. i. senect⁹. an/
tiquitas.
Anima. f. p. i. spūs. Differunt tñ spūs z ani
ma. q⁹ anima dr̄ inq̄ntū est in corpe. ab ani
mo. as. q⁹ vnificat z fortificat corp⁹ Spi/
rit⁹ aūt dr̄ anima exuta corpe. Uel sic dr̄ñt
ſm sanctos doctores. q⁹ anima est vita cor
poris p̄stans sensum z motū corpi. Spūs
aūt est q̄ vis aīe. ac potētia rōnalis p̄ quaz
lege natali videt diuitare a pecoribꝫ. vñ flat⁹

AN

vite est ꝛ aialem hoiem facit. vel spūs ē qui carnales ꝯcupias calcat atq; mortalitatez pīmat vite. Dis eīm aia spūs esse pt. nō aūt ois spūs aia. Hā ꝛ ipe de⁹ spūs est nō ā aia. Eodē mō angeli ꝛ vētī spūs sunt. aie tñ nō sunt. Item nota aia ꝓpe est substātia incorporea ꝛ rōnalis. Et ē eq̄uocū ad plura. Hā q̄ñq; ē spūs vegetās bruta aialia. vñ Beñ. j. Producāt aq̄ reptilia aie viuētis. Aīa viuēs ꝺr spūs vegetabil'. scdo ꝺr vita Uñ Lucan⁹ Quid sup est aie terrene. Et iā ī euāgelio. Qui amat aiaz suā pdet eā. tertio ꝺr sanguis. Uñ Alexander. Purpureā inuenit ille aiaz. i. sanguinē. q̄rto ꝺr ꝯpositū ex corpore ꝛ aia Uñ legit q̄ octo erāt aie in arca noe. i. octo hoies. q̄nto ꝺr dyabol⁹ Uñ. Aie inclu se erāt in statuis. i. demones. sexto ꝺr intentio. Uñ Job. Aiaz meā in manib⁹ meis porto. i. intētionē meaz in opib⁹ meis ppendo. Et sic aiaz in manib⁹ portare est intentōez cordis in ope vel opatōe ostēdere. septio ꝺr voracitas. Uñ. Dilatauit infern⁹ aiam suā id ē. voracitatē suā absq; vllo termio. octauo ꝺr volūtas Uñ Job. Jn ꝺsiliū eoz non veniet sic aīa mea. i. volūtas mea nō ꝯcordat cū ꝺsilio eoz. Uñ. Est simplex aīa vegetabilis vitaq; sanguis. Ē ꝓpositū. demon. intentio. gula. volūtas. Et ꝑm alios aīa deriuat ab alo alis. eo q̄ nos alat. Alij dicunt q̄ ꝓponat ab a q̄d est sine ꝛ neme sanguis. eo q̄ sit sine sanguie. Alij dicūt eē ꝑmitiuū Sed Aug. dic̄ q̄ aīa deriuat ab anemos grece q̄d ꝺr vent⁹. q̄ q̄dā putauer aiaz esse vētū. q̄ ore trahētes aerē viuere videamur Item ab aia venit animula. i. parua aīa Jñ ꝟ ꝟ aialis ꝛ ꝟ le. i. ad aīal ptinēs. Uñ apls j. Eoz. ij. Aialis hō non pcipit ea q̄ sūt spirit⁹ dei. Inde aialitas. ꝛ est ꝓprietas q̄ aliq̄d ꝺr animal.

Aīaduersio. f. t. i. pena punitio. et ē genus oīm penaꝝ. Item aīaduersio ꝺr cuiuslibz opis certa determiatio. ꝑm quā q̄s ꝑ mercede sua recipit certū op⁹ ꝛ determiatū suis īpēsis faciendū. vt terrā colendā vel domuz ꝓstruendā.

Aīal. n. t. ꝺr ab aīa vel anim⁹. l' ab anemos grece q̄d est vegetare latine. q̄ vegetat ꝛ nutrit se actiue. ꝛ ē cōe nomē oīm aiaz habētiū dictū q̄ animet spū ꝛ moueat. vel ꝺr ab aīa vegetabili. q̄ triplex est aīa ī animatz. s. intellectualis in rōnalib⁹. sensibilis in aialib⁹ brutz. ꝛ vegetabilis ī plātis. Sz aīa vegetatiua sensitiua ꝛ intellectiua ī hoie nō dicūt aie sed potētie. Silr vegetatiua ꝛ sensitiua in brutz dicūt potentie. Item aīa est substātia animata sensibilis.

Animat⁹. a. ū. i. habēs aīaz. vel cordat⁹. vel volūtari⁹. Et vt dic̄ Pap. Animatū ē quic q̄d aiaz. i. vitā hz. sic hō. bos. arbos. herba. Et ꝺr animat⁹. q̄i animo acut⁹. Aiosus vero. i. aio ꝛ viribz plen⁹. Item aniosus q̄ñq; id est. fortz. audaz. supbz. Inde animositas id est. fortitudo vel audacia.

Animequior. i. animo vel animi equior.

Animequi⁹. i. patiēs ꝑm Pap. Baruch. iij Animequior esto hier'm. Item animequ⁹ a. ū. me. p. ꝺr aliq̄s extūs eq̄animi vel equal' animi. q̄ sez nō mutat ꝓpt pspera ꝛ aduersa. sed semp est ꝓstans ꝛ firm⁹.

Anim⁹. m. s. i. ingeniū. ꝛ est ꝓpt⁹ anīe supma mediate q aīa recipit ꝛ itelligit Et ī substātia idē est anim⁹. aīa. sensus. mēs. rō. ꝛ spūs sed differūt in effectu. q̄ ꝑm ysiō. anim⁹ est ꝓsiliꝝ vigorz. aīa vite. sensus dū sentit. mēs dū itelligit vel recolit. rō dū discernit. spūs dū spirat vel ꝓtēplat. Jtē anim⁹ ꝓpōit multis modis. vt equanim⁹. magnanim⁹. pusillanim⁹. exanim⁹. ꝛ lōganimus. q̄ sūt secūde vel tertie declinatōis.

Anisiū. n. s. herba q̄dā vl' semē isti⁹ herbe.

Anitas. f. t. id est. vetusta senectus. ab anus pro vetula.

Anna. f. t. iterptat gra dei. q̄ cū ꝓpus eēt sterilis postea fecūdata est gra dei.

Annalis. ꝺ. t. ꝛ ꝟ le. i. annu⁹ Et ꝟ annalis. ꝛ est liber in q̄ facta anni scribebant ꝑm Hugui. Pap. ꝺo dic̄. Annalis. i. lib annua ꝓtinens acta. annales eoz q̄ nr̄a etas non nouit. historia q̄ vidim⁹

Annalis actio est q̄ certo tpe fienda est puta in anno. vt iniuriaꝝ vel minoꝝ.

Annaria. f. p. ꝺr lex de anno facta.

Annicul⁹. m. s. i. paruus ann⁹. sic est ann⁹ lunaris. vel adiectiue annicul⁹. a. ū. i. vnius anni. Unde Exo. xxij. Erit agn⁹ sine macula masculꝰ annicul⁹

Anniuersarium. n. s. ē dies ꝑ mortuis celebrata singulis annis. ꝛ ꝓpōit ab ann⁹ ꝛ verto. potest etiā declinari adiectiue. vt āniuersaria dies.

Annona. f. p. ꝺr seges vn⁹ anni eo q̄ singul' anis rnouet. Jñ ānonari⁹. ē aliq̄s hūs mt' tas ānonas. Jñ et annonariū. i. granariuz vel loc⁹ vbi ponūt annone.

Annona ꝑm Alzo. ꝺr salariū q̄d cuiq; ꝑ capite suo remuneratōis causa dat.

AN

Annone militares dicũt q̃s milites singul' dieb⁹ ꝑseqũbãt. vt. C. de anno. mili. l. vl.
Annone ciuiles sunt q̃ publice dabãt indi cãtib⁹ ciuib⁹ vel oib⁹ tpe necessitat⁹ p singu los dies. vt. C. de anno. & tribu. l. q̃. li. x.
Annosus. a. ũ. i. antiqu⁹ vel plen⁹ annis.
Annotatio est ꝺscꝛptio bonoꝝ vel eoꝝ ꝺnotatio seu ꝺsignatio. veluti cuꝫ aliq̃s cuiuscũq̃ criminis re⁹ si absentat se vocat⁹ ad iudici um patiet bonoꝝ annotatõꝫ. vt si infra an nũ venerit & se purgauerit bona sua r̃cupet si aũt nõ venerit tũc fisco applicent'.
Annotatio sacra ꝺr r̃scꝛptũ illud qꝺ ꝺpera toꝝ ꝓpio motu mẽtꝫ indulget alicui. ꝺstitu ens ꝑm põces ei⁹ aliq̃d fieri velnõ fieri. C. de diuer. rescꝛ. l. fi. & ibi in glo.
Annotin⁹. a. ũ. i. vni⁹ anni. Unde Joseph⁹ in. vj. li. annaliũ. Arietem cũ agno annotino in holocaustũ offerebant.
Annualis. ꝺ. t. & le. i. annu⁹. fꝫ & annuale. lis. substantiue. i. anniuersariũ.
Annuari⁹ a. ũ. sic annuaria officia. id ẽ. sin guloꝝ annoꝝ.
Annũci⁹ cũ. & annũcia. idẽ q̃d nũci⁹ vl nũ cia. & annũciũ. id q̃d annunciat'. Uñ Am bro. sup Egesipũ. Irridebãt ꝓphanꝝ annũ cia. fas omne calcabant
Ann⁹. m. s. ꝺr tps ꝺtinẽs i se duodeci men ses. Itẽ ann⁹ solarꝫ ẽ spaciũ tempis q̃ sol ab vno põcto zodiaci ediẽs ad idez reuertitur. Hoc aũt facit i trecẽtꝫ sexagintaq̃nqꝫ diebꝫ & sex horis. Et ꝺr ab am. i. circũ. & no nas. q⁹ circũnat. i. circulariter voluit'. vel ꝺr ab an na dea anni. Unde annu⁹. a. ũ. i. res anni vl ad annũ ꝑtinens. Unde etiã biennis trien nis q̃driennis. & ꝺsil'a pl'a noĩa q̃ntitatem annoꝝ in numero significantia.
Ann⁹ iubile⁹ ꝺr ann⁹ remissionis. q⁹ eo an no debita remittebãt'. Serui hebrei dimit tebant' liberi. & omnia reuertebant' in pristi nũ statũ. Et est ann⁹ q̃nquagesim⁹. vt in. c. in iubileo. de pe. di. j.
Anolegiũ. n. s. ꝺr lectoriũ vl' ambo. & ꝺr ab ana. i. sursũ. & legiũ pulpitũ. q⁹ ibi sup legit'. Idem est anologiũ. a logos ꝑmo. q⁹ ibi sup ꝑmocionat' ꝑm Hug. Pap. ꝺo dicit. Ano logiũ ꝺr q⁹ ꝑmo unde ꝑdicat'.
× Anologia. f. p. pe. acuta. est eq̃lis locutio re gularis formatio vel similuꝫ ꝺpatio siue ꝓ portio. Colligit' ãt octo modis ꝺpatõ siue ꝓportio anologie. s. qualitate. ꝺpatiõe. gene re. numero. figura. casu. extremitatib⁹ simi liũ syllabaꝝ. & similitudine tẽpoꝝ. Jñ ana logic⁹. a. ũ. i. regulare ꝑm Hug. Pap. etiam dicit. Analogia grece similiũ ꝺpatio siue ꝓ portio ꝺr.
Anomal⁹. a. ũ. i. sine lege. vel extra regulã.
Anomia grece latine iniq̃tas. i. sine lege. ab a q̃d est sine. et noma vel nomia q̃d est lex
Anorma. f. p. i. iniq̃tas. irregularitas. vel il legalitas. ab a q̃ est sine & norma regula
Anormal⁹. m. s. i. iniqu⁹. illegal'. vl' irregu laris.
Anquina. f. p. est funis nauis q̃ antẽna ad malũ religat'. Unde Lucan⁹. Atq̃s anq̃na regat stabilem fortissima cursu.
Anq̃romag⁹. gen⁹ nauigij est. & ꝺr sic. q̃a ce leritate sui ancoris & reliq̃s instrument⁹ na uiũ vehendis sit apt⁹.
Ansa. f. p. i. auris ꝓ quã vas sustollit'. ab an go. is Jñ ansat⁹ a. ũ. i. hñs ansam. Uñ & an satũ ꝺr vas q̃d tales hꝫ ansas siue aures Itẽ ansa ꝺr aurꝫ ꝓ quã cortina vel vestꝫ suspẽdi tur. Unde ansula. i. parua ansa. Uñ ansula cortinã sustentat vas leuat ansa.
Ansariũ. n. s. est cultell⁹ sutoris cum q̃ pur gat pelles.
Anser pmiscui ge. q̃daꝫ auis q̃ ꝺr occa. ꝑt similitudinẽ anatis. Jñ anserin⁹. a. ũ. pe. p. & est calam⁹ anserꝫ vtil' ad scribendũ. Unde Anser ouem variat cui potũ vacca mistrat
Antagonista. ꝺ. p. i. certato⁹ q̃ ante cõmisit aliq̃d bellum
Antarctic⁹. m. s. ꝺr circul⁹ austral' vel pol⁹ & ꝺr ab anti. i. ꝺ & arctic⁹ q̃i ꝺ arcticũ posit⁹
Anteceniũ. n. s. vel antecenia. f. p. i. merẽda sez cibus q̃ ante cenã sumit'. Merenda aũt q̃i vulgare est. sic tñ dicta q̃si post meridiem edenda.
Antela. f. p. ꝺr cingulũ illo q̃d añ pect⁹ eq̃ tẽ dit'. sic postela ꝺr illud q̃d posteri⁹ tẽdit' sub cauda eq̃. vel antela ꝺr q̃si ante sellã. & poste la q̃i post sellã. & sic ꝑt dici q̃dlibꝫ ornamẽtũ equi ante vel retro. Uel mãtica q̃ añ portat' vel retro. Et ꝺr ab añ & telon. i. longũ. Uñ. Est antela q̃d est in pectore q̃ drupedantis. Dicat' postela q̃d est a posteriori.
Antelucan⁹. a. ũ. i. ante lucẽ vl' diẽ surgens vel ertis. Uñ Sap. q̃. Et tãq̃s gutta roris antelucani q̃ descẽdit i terrã. Uel anteluca nus substãtiue ꝺr splẽdor matutin⁹.
Antẽna. f. p. ꝺr corda capital' in naui q̃ sur sũ dirigit velũ. vel partica ex q̃ velũ depen det q̃i añ amnẽ posita. Uñ Ouid. tristium. Non tulit antẽnas aura secũda meas. Pap. ꝺo dicit. Antẽna est lignũ ex trãsuerso mali

AN

positum p qđ dependet velum.
Antemurale.n.t.est defensio añ murũ. Uñ Esa.xxvj. Ponet in ea mur⁹ z antemurale.
Antepenultim⁹.a.ũ.q̃ est in scđo loco ante penultimum
Antepes.m.t.z antepedes ī plī sũt obsęą amicoꝝ.vel ipsi amici obsequẽtes.
Antetermin⁹.a.ũ.i. vicinus vel iuxta termi nos posit⁹.
Anteritas.f.t.i.antiq̃tas.
Anterũ.n.s.ꝺr plũ anteurbem factuz. qđ aliter anteurbanũ ꝺr.
Antes antiũ.m.t.plis nu.sũt lapides z ma cerie q̃ claudũt vineas eo q̃ ante stant .vel dicũt extremi ordines vineaꝝ vel lignuz in q̃ ostium serat.
Antesignan⁹.a.ũ.i. pmipilus .vexillifer ab ante z signũ vel signa.addita nus.
Antibachi⁹.m.s. est pes ꝯri⁹ bachio. Con stat em̃ ex duabꝫ pmis longꝫ z tertia breui. vt natura. Bachi⁹ ꝺo ꝟstat ex pma breui et duab⁹ sequẽtibꝫ lõgꝫ.vt poete. Uñ. Abbre uiat pmã.mediã.pducit z ímam. Bachius est antibachius hostis ei.
Antibiblium.n.s.est pignus.p codice mu tuato datum.
Antica.f.p.vel anticũ.n.s.est ostiũ anteri us.sic postica posteri⁹. Uñ. Est antica do m⁹ ingressus ab anteriori. Postica latẽs ti bi sit a posteriori. Itẽ alĩ ꝺ ꝟsus. Fallit anti cam q̃ me nõ dixerit esse. Ac noua sũt vere solue qđ esse pt. Itẽ antica ꝺr ps eccl'ie q̃ ꝺr tremia.et venit ab anti z ꝯtra.
Antichrist⁹.m.s.ꝺr q̃i ꝯ xp̃m.ab anti. i. ꝯ z christ⁹.z sumit⁹ p quodam regnaturo añ di em iudicij.
Antidicomarite q̃dam heretici dicti sũt ex eo q̃ marie ꝺ ginitati ꝯdicũt asserẽtes eam post xp̃m natũ viro suo cõmixtam.
Antidona.n.s.dicũt dona pditõis.
Antidotũ ꝺr venenũ qđ dat ꝯ vitã vel istꝺ qđ dat ꝯ venenũ.ab anti qđ est ꝯ z datũ q̃si ex ꝯrio datũ. Lõtraria em̃ ꝯrijs curant. vñ sumit⁹ p medicina. Uñ. Est ancilla dei sim plex elemosyna mortis . Antidotum.venie porta salutꝫ iter. Jñ antidotari⁹ est liber q̃ dam ꝯ vicia cõposit⁹.
Antifrasis.f.t.pe.cor.ꝺr ꝯria locutio .s. qñ ꝟmo p ꝯrũ intelligit⁹.z differt ab ironia.qa ironia.pnũciatõe sola etiã indicat qđ vult intelligi.vt cũ ꝺr hõi male agenti. Qꝺ bo nũ est facis. Sz antifrasis non voce pnun ciantꝫ signat ꝯrium. sz tm̃ ꝺ bis suis quoꝝ
Antigraph⁹.m.s.ꝺr ab anti qđ est ꝯ z gra phus.i.scptor.z idem est qđ cancellari⁹.q̃ z archigraph⁹ ꝺr . qz rescribit lr̃is missis ad dñm suũ. Uñ antigraphia vel archigphia id est.ei⁹ dignitas scz cancellaria.
Antiliban⁹ pe.cor.ꝺr ea ps libani vel sup li banũ q̃ occidẽtalem ptem respicit q̃i cõtra libanum.
Antilog⁹ est ꝟmo de supioribꝫ descẽdens.
Antiloqu⁹.a.ũ.ꝺr q̃ pmo loquit. Jñ anti loquiũ ꝺr pma locutio.
Antimetabolo.f.p.pe.cor. vel antimetabo le.les.grece ẽ mutatõ ꝟmõis cũ snia vt. Nõ vt edas vivas sz edas vt viuere possis.
Antiochia.f.p.dctã est ab Antiocho patre seleuci q̃ eã edificauit.a q̃ etiã seleucia alia ciuitas dicta est.vel ꝺr sic ab anti z ocis qđ est velox.qz ꝯ velox.i.oceanũ est posita . Jñ antiochen⁹.i.etñs de antiochia.
Antiope.vna fuit mulier quã corrupit iu piter.
Antipagenta dicũt valuaꝝ ornamẽta.
Antipas iterptat testis fidelis.
Antipast⁹.ꝺr pes q̃ fit ex ꝯrijs syllab . sz ex breui et lõga.z ex lõga z breui. vt amauere.
Antipat.tris.pe.cor. Uñ in Aurora . Uir pbus antipater idume⁹ ꝟsulit illi.
Antipentemimerꝫ.pe.cor.est q̃dam spẽs ce sure.p quã vocal' nat̃alit correpta pducit ī pncipio secũdi pedis.vt in h̃ versu. Moꝛs ecce nõ tardat.z isto labit hora.
Antiphona.f.p.i.ꝯ psalmũ sonãs.vl' qz ps illi⁹ canit⁹ ab vna pte chori. alia ab altera.et ꝺr ab anti qđ est ꝯ.z phonos son⁹.z pt scri bi p.ph.vel.f.Pap̃.ꝺo dic̃.Antiphona gre ce.i. vox rcipꝛoca duob⁹ chꝛis alternatim psallentibꝫ.
Antipoca ꝺr cyrograph⁹ quẽ facit debitor creditori in q̃ confitet se soluisse tm̃.et fit a debitore in hũc modum. Confiteor me tm̃ vsuraꝝ noievel pensionis soluisse.
Antipofora.f.p.est responsio tacite obiecti ni scã.vt. Nil mihi rescribas attm̃ ipseveni.
Antipos.podis.ꝺr pl's subterrane⁹ ꝯ nos bñs pedes.vt putãt qdã. Pap̃.ꝺo dic̃. An tipodes .pe. cor. dicti q̃ ꝯrij nr̃is vestigijs putant. Jtem antipodes gen⁹ mõstri in ly bia plantas versas bñs post crura et octo nos digitos in plantꝫ.
Antiptosis.pe.p.q̃dã figura allothece z fit qñ casus ponit⁹ p casu.
Antiquari⁹.m.s.ꝺr q̃ antiq̃ bz ī memoria vl'

scribit. Et differt a librario. qz librari⁹ dr q̄ noua z vetera scribit. antiqri⁹ q̄ solū vetera. Antiquari⁹ etiā dr senex vel antiqu⁹.

Antiqu⁹ a. ū. i. res multoꝝ ānoꝝ. z dr ab añ qz illud q̄d est multoꝝ annoꝝ ē ab añ respectu isti⁹ q̄d est aliq̄ annoꝝ. z ꝓpaꝛ. antiquior. issim⁹. Jñ antiq̄tas. i. eui lōgitudo.

Antisima dr ab anti q̄d ē ɔ̄. z sima. i. curua et est nota in his ꝙsibꝫ quoꝝ ordo ꝑmutat⁹ est. Eadē nota cū pūcto ponit vbi in eodez ꝙsu duplices sensus sunt. z dubitat q̄s sensus poti⁹ eligend⁹ sit.

Antismic⁹. a. ū. i. vrban⁹ nō amarus. nō iracundus.

Antisma est loc⁹ vbi census est mutuand⁹.

Antismos est trop⁹ floride z vrbane ꝙtutis vel sententie.

Antistes. ɔ. t. i. sacerdos q̄i stans ꝑ pp̄o. q̄a ante stat z orat ꝑ plebe.

Antisticū. n. s. dr sacerdotiū vel dominiū

Antisticia. f. p. idem.

Antista. f. p. i. sacerdotissa.

Antistropha. f. p. est qñ finito ꝙsu reincipit ip̄m responsoriū vel ei⁹ medietas. ſm Hug. Pap. ſo dicit Antistropha ē reciproca cōuersio qñ totū responsoriū ꝓuertit.

Antitas. i. antiquitas.

Antitheſis est lr̄e ꝑ lr̄a positio. vt olli ꝑ illi.

Antitheta ē ɔ̄ria positio vl̄ locutio. z dr ab anti q̄d ē ɔ̄ et theſis q̄d ē positio. ſ. vbi ɔ̄ria ɔ̄riis opponūt vt ɔ̄ malū bonū. Per infamiā z bonā famā opositōes sūt q̄si ɔ̄ theta lr̄a Sz anthiteton vbi ɔ̄ria ɔ̄riis opponunt. et pulcritudinē sn̄ie reddūt. vt frigida pugnabant calidis. humētia siccis

Antiton dr gen⁹ ligni incōbustibil̄. vel ligni paradisi q̄d cōburēdo fit mūdi⁹

Antonomasia. f. p. ē qñ illud nomē q̄d ē cōe pluribꝫ appropriat alicui ꝑ excellētiā sic dauid dr spēaliter ꝓpha ꝓt excellentiā. Paul⁹ apl̄s. Aristoteles phs. Et dr ab anti q̄d est ɔ̄ z onoma q̄d ē nomē. z theſis positō. q̄i cōtraria z ip̄ropria positio nois ꝑ nomie

Antonomia est nois ꝑ noie positio

Antracidis. lapis p̄cios⁹ sic dict⁹. qz ipse est ignei coloris vt carbūcul⁹ q̄ antrax dr. ſz calida vena p̄cinct⁹. Cui⁹ ꝓprū est iactat⁹ i igne velut iter mortuos extinguit z ecōtrario aq̄s ꝑfusus exardescit.

Antrax. i. carbuncul⁹. vel calcul⁹. i. lapis.

Antrill⁹. m. s. est instr̄m lapicidaꝝ.

Anthropophagi vl̄ anthropofagite ē gens asperrima q̄ hūanis carnibꝫ vescit. z sūt sub regione scythie. z dr ab anthropos q̄d ē hō et fagin q̄d est comedere.

Anthropomorphite heretici dicti sūt ꝑ eo q̄ simplicitate rustica deū hr̄e hūana membra q̄ in diuinis libris scr̄pta sūt arbitrant.

Anthropos eſn̄ grece. hō latine īterpretat. ignorātes vocē dn̄i q̄ ait. Spūs est de⁹ ih̄u corpore⁹. Nec eſn̄ mēbris distinguit nec corporis mole censet.

Anthropos est hō sursū erect⁹ vel ꝓuersus et dr ab ana q̄d est sursū z thropos ꝓuersio. q̄i sursū erect⁹ z ꝓuersus ad celū. vt suū creatorē aspiciat Et nota q̄ homo dr ab humo q̄ ad materiā q̄ de terra format⁹ est z in terram ꝓuertit. Sz dr anthropos ꝑ ꝓuersionē sui capitꝫ in celū. q̄d alie create ꝓuertūt i terrā. vt plante q̄ sic radices. i. capita earuꝫ hñt. Item anthropos in greco dr arbor cōuersa q̄ ꝓuertit radices sursū. Un̄. Os homini sublime dedit⁹ celū videre. Jussit et erectos ad sidera vertere vult⁹.

Anthropospatos est hūana passio attributa deo. scz irasci vel ridere.

Antrū. n. s. grecū est. latine specu dr. vel antra q̄ atra. i. obscura loca. et differt a specu. Un̄. Est spec⁹ insciſ̄ naꝛa penit⁹ antrū.

Anubis. m. t. dr mercuri⁹ q̄si sine nube. ē ei de⁹ ſmonis. qz oia reuelat. et idē dr cynocephalus a cynos. i. canis. z cephas caput. qz cū canino capite depingit apud egiptios ꝑpter ſgacitatē Un̄ Virgili⁹ Omnigenūq̄ deū mōstra z latrator anubis.

Anularis. ɔ. t. et ꝟ re. q̄d ptinet ad anulum Sz anularꝭ. m. s. substātiue secūd⁹ digitus a minimo. qz ibi freq̄nter pōit anul⁹. Jnde anulari⁹ q̄ facit anulos. Jñ etiā ꝟ anulariū id est loc⁹ vbi fiunt anuli.

Anul⁹. m. s. ꝑma breuis ē ornamētū q̄dā ſz circul⁹ q̄dā. ſz ꝑma lōga est paru⁹ anus. Jñ anulat⁹ a. ū. i. hñs anulū. Et dr ab anus ꝑculo a rotūditate. vel dr ab ann⁹ ꝑ diminutionē q̄si annul⁹. i. circul⁹. qz in se redeat vt ann⁹. Quidā tñ dicūt q̄ anul⁹ nō venit ab an⁹ ꝑt ꝑdictā causam ſz ob aliā. Fuit ei ꝙsuetudo olim q̄ si aliq̄s esset homicida vl̄ adulter deferret simeā in collo. os suum ad simie culū tenēs. sed qz ꝟ erat nimis opprobriosum fecer̄t rotq̄ rotundū. quē i dedecus deferebāt in digitꝭ. z tūc nobiles fecer̄t illū facere aureū vel argenteū. q̄d magis videbat honori q̄ꝫ dedecori. ex eo tpe ꝙsuetudo inoleuit vt nobiles deferrēt anulos. et ideo q̄dam dicūt q̄ anul⁹ dict⁹ est ab ano si/

mie. Alij dicũt q̃ Prothe⁹ ferr̃ circũdedisse ferreũ circulũ digito. lapide incluso. q̃ ꝓsuetudine hoĩes vsi anulos hãre cepert. et post gens cepit gestare eos in q̃rto a pollice digito. qz in eo vena est que vsq; ad coꝛ ptingit. quã notandã t oꝛnãdã aliq̃ insigni veteres putauerũt.

Anus.us.ui.ꝺ̃ antiq̃ vetula. eo q̃ multos habeat annos. vel ꝺ̃ ab a q̃ꝺ est sine t nus. id est. sensus. q̃i sine sensu. Unũ q̃dam. Pamphile tolle man⁹ iamq; redibit an⁹. Sz an⁹ ni. i. culus. sil'ꝺ̃ ab annus ꝑ circulatiõez Unũ. Forma senilis anus pars q̃dã coꝛpis anus. Item. Dum se curuat anus velut anser sibilat anus.

Anutergiũ. n. s. ꝺ̃ illud vnde an⁹. i. cul⁹ tergitur.

Anxilla. f. p. ꝺ̃ olla superi⁹ stricta.

Anxioma ſm Hug. ꝺ̃ ꝓcatenatio loq̃ndi sic sũt sophismata. Pap. ſo dic. Anxioma/ta sũt ploꝺa. t maxie ꝓpositões ĩ topicꝭ. Itẽ anxioma. i. obnoxiũ ꝓpitati aut falsitati. vt Cicero disputat. Cicero nõ disputat

Anxius. a. ũ. i. tristis. sollicit⁹. Jñ anxietas id est. tristicia vel molestia.

Aonia est regio q̃dam ĩ qua Lathinus rex edificauit thebas ciuitatẽ. Jñ aonides nomen patronymicũ. i. thebanus.

Aoꝛasia. f. p. ꝺ̃ cecitas qua sodomite circa domũ loth fuerũt pcussi. Ben. xix.

A ante P

Apathia. thie. grece latine impassibilitas.

Apella. i. unde⁹ q̃i sine pelle. Aurora. Extinguit dñi factus apella puer.

Apenni⁹ dictus est q̃i alpes acute penniũ em̃ antiq̃ acutũ vocabãt. Uel apenniũ dicitur q̃i alpes pẽni. i. hannibal'. p q̃s hãnibal duxit iã fecit dũ romã peteret.

Aper. m. s. est poꝛc⁹ siluestris. t ꝺ̃ ab apiendo eo q̃ fodiendo aperiat Ul' ꝺ̃ aper quasi afer a ferocitate ꝓuersa. f. in. p. Jñ h apcularius. i. effractoꝛ dom⁹. Et ẽ ꝺ̃a int' apruz verrem t nefrendũ. Nam aper ꝺ̃ poꝛc⁹ siluestris. Uerres domestic⁹ hñs testiculos. Nefrendus ꝺ̃ domestic⁹ nõ hñs testiculos Unde. Cultoꝛ aper nemoꝛ sit tibi ferresq; domoꝛ. Atq; nefrendus t h̃ caret vsu testiculoꝛ. Et aper coꝛ. pmã. Unũ Quiꝺ. A cane nõ magno sepe tenet' aper. Jñ apercul⁹. id est. paruus aper.

Aperus. m. s. est q̃dam piscis

Apes apis plura sigt. Primo em̃ est q̃ddaz animal volatile mellificãs q̃d nascit' ex carnib⁹ bouinis sepultꝭ t certo tpe putrefactꝭ. et sũt pl'a talia aialia volatilia ex stercoꝛib⁹ t carnib⁹ aialiũ putrefactꝭ nascẽtia. vt bruci t locuste ex stercoꝛib⁹ et scabꝛo de carnib⁹ equoꝝ. fucus de mulis. vespe de asinis. Et ꝺ̃ ab a q̃ꝺ est sine. t pes. q̃ pmo nascit' sine pedib⁹. t postea accipit pedes. Itẽ apes vel apis vt ait Plinius dicebat q̃daz thaurus qui de Nilo solebat exire et gesticulatõe sui coꝛpis ꝓdicere fut'a hñs in humero dextro signũ candidũ ad instar lune coꝛniculatuz ad quẽ cũ statim ꝓfluxerũt egyptij cum instrumentis musicis psallentes lenabãt eũ ĩ aere. et sup eos tanq; psallens ferebat'. et ad motũ vel stationẽ ipius. illi in terra mouebant' vel stabant. t eadem die euanescebat. Dicũt tñ q̃dam q̃ in festo serapis vel soꝛapis annuatim taurus ille emugebat. id est. boabat. t vt ipm ydolum ꝓsecrari deberent annuatim ipos egyptios vocauit. Alij per decenniũ ipm semel apparere dixerunt. Alij tm̃ tpe iusti sacerdotis Heliopolis illõ factum fuisse dicũt. t tpe iniusti sacerdotꝭ nõ vt q̃ iustitia dei iudicijs indicaret' sacerdotuz. Hoc habet' in hist'oria de submersione paruuloꝝ hebꝛeoꝝ in egipto. Et iã apes vel apis erat ꝓpriũ nomẽ cuiusdã regꝭ grecoꝝ. q̃ mortuus in egipto ponebat' in sarcofago t ibi cepit adoꝛari ꝑ deo. Et dict⁹ est postea serapis. q̃i soꝛapis. a soꝛus quod est caro. et apis. q̃ carnaliter adoꝛabat'. Item. apes ẽ deus apum. Et ꝑ pmo sigto est ge. fe. sz pro alijs ge. m. Item in pma significatõe t vltima coꝛripit pmam syllabã. sed in alijs producit. Unde. Mel fert t deus est apis bos rex simul apis. Inde apecula vel apicula. id est. parua apis.

Apex. m. t. i. summitas. Ꝺ̃ em̃ in sũmo est a pedib⁹ remotũ est. Et q̃q; apex ꝺ̃ lr̃a. et ꝓpe apices dicũt' lr̃e q̃ ĩ frõtispitijs muroꝝ vel ecclesiaꝝ scribũt'. t in pncipijs libroꝝ et in titulis legũ. Itẽ q̃libet lr̃a q̃q; ꝺ̃ apex. Unde in Marco. Unus apex nõ ꝑteribit. Et apex ꝺ̃ ligamen. Itẽ apex ꝺ̃ pile⁹ subtilis q̃ gentiles sacerdotes vtebant'. Itẽ ꝺ̃ summitas galee. s. conus sup quẽ criste ponunt'. Jñ apicul⁹ q̃d et ꝑ lr̃a t ꝑ liga mie q̃ philacteria dependet. t ꝑ filis accipit'. Pap. ſo dicit. Apex apicis dict⁹ q̃ longe sit a pedib⁹. i. summa ps ꝑticis vl' conivel galee vl' mõtꝭ vel lr̃e. Itẽ apex est sũmitas honoris vel distinctõis nota. Unũ. Apex lr̃a signum

galec. dignitas altissima mitra.
Apheduo fm qđ exponit glo. Danielis. xj. ꝓpositū est. ꝛ idem est qđ solij sui. Alij expo nūt apheduo. i. emaus q̄ est ciuitas ad radi cē montis olíueti. distans a hierlm fere tria miliaria. Alexander neq̄ dicit q̄ apheduo idem est qđ appendix scz mā siūcula q̄ adhe ret magne domui. Et dr pspectū si ō lignis menianū si de lapidibꝫ ꝛstructū est. Uñ. Di cas apheduo solaria significaq̄. Appēdix q̄ si lignū ꝛstruxerit ipm. Dicas pspectū si sarū die menianū.
Apia dicebaꝫ rome q̄dam publica via. Uñ in passionali sepe legiꝫ. Rome via apia. Itē iuxta hanc viā ven⁹ habuit templum. vnde ipsa dr apias. Unde Ouidius. Non illas lites apias ipa ꝓbat. Apia etiā dr fuisse vx or Philemonis.
Apiago. f. t. dr herba cui⁹ flores apes liben ter colligūt ꝛ maxime appetūt.
Apiane sunt vue q̄ dulce vinū faciūt
Apiariū. n. s. est loc⁹ vbi sunt vel mellificāt apes. sic auiariū vbi sunt aues. ꝛ fiolarium vbi fiole. rosariū vbi rose.
Apifoꝛiū ꝛ apisterium idem.
Apiaster. m. s. dr mgr apū. et dr ab ape sic catulaster a catulo
Apistra. f. p. ē auis q̄ libent comedit apes ꝛ est viridis coloris. q̄ et mirops dr
Apiatellū. n. s. est herba quā q̄ ieiun⁹ gusta uerit ridendo exanimaꝫ.
Apicios⁹. a. ū. i. caluus capite. cui⁹ frontis summitas apparet.
Apicit⁹. a. ū. i. ligat⁹ ab apicio
Apifera. pe. coꝛ. sūt funes q̄ cornib⁹ antem ne dextra sinistraq̄ tendūt retro ꝓsa. ab a ꝛ pedis. ꝛ fero. q̄ lōge a pede mali vel veli se rūt cornua ꝛ extendūt cornua veli.
Apifoꝛ. n. s. pe. coꝛ. ē nomē oppidi.
Apiū. n. s. fm Hug. ē herba q̄ solebant co ronari apices. i. capita hoīm. Sz fm Paꝑ. apiū est gen⁹ herbe dictū. eo q̄ apices. i. ca pita antiq̄ triūphantiū vel poetaq̄ ipo co ronabaꝫ q̄ internoꝛ viscq̄ dolores ḡuissi mi sopiunt. huiusmodi herba ebrietatez di citur ꝓhibere.
Aplanos vel aplane aplanes. i. firmamētū q̄i sine erroꝛe. q̄ sp mouet in eodem loco
Aplustre. stris. dr gubernaculū nauis vl ar mamentū. Uñ Juuenal. Uicteq̄ triremis aplustre. Jnuenit etiā aplustra. strc.
Apoca. f. p. est scptum qđ creditoꝛ dat debi toꝛi soluenti. in q̄ creditoꝛ pfitet se tantum accepisse. et fit a creditoꝛe sic antipoca a de bitoꝛe. Unde. Apoca soluenti datur anti suscipienti.
Apocalypsis. sis. vl seos. iterp taꝫ reuelatō secretoꝝ. ꝛ dr liber Johis euāgeliste. q̄ nob celestia ꝛ mlta secreta ꝛuelauit. et dr ab apo qđ est re. ꝛ calypsis qđ ē velamētū. q̄ ibi ma nifesta sunt q̄ erāt abscōdita. Aurora. Est apocalypsis mystica ꝓga gerens.
Apocclesma dr ꝓiectura de futurꝫ ꝓsidera ta iuxta motū planetaꝝ.
Apocriph⁹ a. ū. pe. coꝛ. i. occult⁹ ꝛ secret⁹. et dr ab apo. i. de. ꝛ crisis secretū. Itē apocri pha ꝓprie dicūt illa scpta q̄rū origo ꝛ autoꝛ ignoraꝫ. ꝛ q̄uis ibi sint mlta ꝓa. ñ tñ habēt in autoritate ppt plā falsa q̄ ibi ꝓtinēt. Jnō apocriphari⁹ q̄ describit apocripha. Item fm q̄sdā apocriph⁹ dr ab apo qđ est lōge. et crisis. i. iudiciū. q̄i lōge a iudicio. vl ō q̄ nō ꝑt haberi certū iudiciū. Et aliqs lib dr du plicit apocriph⁹. vel qꝛ autoꝛ ignoraꝫ. ꝛ ve ritas patet. ꝛ talez recipit eccl'ia. nō ad fidei pbatōem. sz ad erroꝝ destructōez. q̄les sunt liber Judith ꝛ alij qs enumerat Hiero. i ꝓ logo Regū. vl qꝛ de ei⁹ veritate dubitaꝫ. et tales nō recipit eccl'ia. vt est liber de infan tia saluatoris
Apocriphari⁹ vel apocrisari⁹. i. secretarius ꝓsiliari⁹. vel etiā dr cācellari⁹. qꝛ ipe ē secre tari⁹ regis vel impatoris. ꝛ ei⁹ secreta scit. et dr ab apo ꝛ crisis. i. secretū. vl dr ab apo qō est ab vel de. ꝛ chrysos aurū. ꝛ idez est quod thesaurari⁹ eo q̄ habeat aurꝫ regis vel ipato ris in sua custodia.
Apocrisarij sunt nūcij dñi pape q̄si secreta rij. vt di. xvj. c. septuagīta. Nam crisis dr se cretū. aurū vel iudiciū. c. significasti. de elec. in glo. j. Uñ. Aurꝫ secretū dat iudiciū tibi cri sis.
Apocopa. f. p. vel apocope. pes. est subtra ctio lre vel syllabe ō fine dictōis. vt achilli ꝓ achillis. fac ꝓ face.
Apodisteriū. n. s. est locus vbi res ponunt in balneo.
Apoditis grece fm Paꝑ. i. ostensio. Hug. ꝓo dic. apoditis. i. ostensio. fantasia. ꝓbatō expimētū. vt⁹. ptās. Uñ in vita de btā Ag nete legiꝫ. Ad filiū meuꝫ voluisti apoditin tue artis magice demonstrare.
Apofoꝛetū. pe. p. est vas planū ad ferendū poma vel aliq̄d aliud. Etiam est vas ad de ferendū reliquias.
Apofragisma. f. p. est signaculuꝫ anuli fere

circumflexum.
Apogeū.gei.est ꝓstructū sub terra edificiū ꝙd nos antrū vel spelūcā dicim⁹.et dicitur ab apo.i.de.z ge terra. Idem z ōr hypogeū ab hypo ꝙd est sub. z ge terra
Apolesma ōr diffinitio z ꝓsūmatio disputationis.
Apolides dicūt ꝙ sūt sine ciuitate.ab a ꝙd est sine.z polis ciuitas.
Apolog⁹.m.s.est ꝓmo rustical' de brutꝫ aīa lib⁹ instructōi hoīm coaptat⁹. exemplū viuendi ꝓtinens.
Apolutiū.n.s.est vestibulū seu loc⁹ vbi vestes abluende exuunt.
Apollo.linis.m.t.ꝑma breuis ꝓpriū nomē viri. Unū Virgi. Lōcutit z stimulos sub pectore ꝑtit apollo. Aliqñ āt ē indecli. Unū .j. Cor.j. Ego ꝙdē sum pauli ego apollo. Etiā apollo ꝓm fabulas ōr de⁹ vl' ydolū grecoꝝ. scz de⁹ zelotes vim sup arcū z pharetrā gestās.vl' citharā z tibiā.ꝙi donās hōib⁹ mercedē grē vel vidicte.vel ōr sol a gentib⁹.
Apollonī⁹.m.s. ꝑma breuis ꝓpriū nomē viri. Unū ī Aurora. Dissius apollonius dux nup fact⁹ ab illo.
Apollinariste heretici ab apollinare vocati sūt dicētes xp̄m corp⁹ tantūmodo sine aīa assumpsisse.
Apologia.f.p.i.excusatio vel rnsio.z ōr ab apo ꝙd est re.z logos.i.ꝓmo ꝙi ꝓmonis relatio.i.rnsio. Unū in decretis alexandri pape. Clerici ꝙ alios accusant iustā accipiāt apologiā. Et pōit ibi apologia ꝓ defensiōe vel negatōe sola Jñ apologetic⁹ a.ū.i.excusatori⁹ vel respōsori⁹ ꝓm Hug. Pap̄ .dic. Apologia.i.excusatio. Jñ apologeticū ōr.i. satisfactōis iudiciū vel verū testimoniū.
Apompei⁹ grece.ōr emissari⁹ latine.
Apoplexia.f.p.est subita sanguis effusio ꝙ suffocati intereūt sic dicta.qr ex letali pcussione repētin⁹ casus fiat. Greci igit pcussionē apoplexim dicūt.
Aporia.f.p.pe.cor.plā sigt. Est em̄ idez ꝙd aptio.labor.angor.acule⁹.stimul⁹.ict⁹.vulnus.cura.tediū.molestia.pauptas.tristicia ꝑtigo capitꝭ.z ōr ab a ꝙd ē sine.z por⁹.ꝙd ē minimū foramē ī corpe ꝓ ꝙd sudor emanat ita dicit Hug.sup illud Ecc.xxvij. Aporia hōis in cogitatu illi⁹ dicit glo.i.influxio stimul⁹ vl' molestia Jtē sup illō Cor.iij. Aporiamur ꝭ nō destituimur.ꝛc.dic.i. paupes sum⁹.penos em̄ grece paup ōr latine. Jtez sup illud Esa.lix. Est aporiat⁹.i.ꝓ tristatus de infelicitate eoꝝ. Et ꝓm h aporia idē ē ꝙd tristicia. Sz Pap̄. dicit. Aporia grecū nomen est.et est idē ꝙd fluxio. diuinatio vl' vnatio glorie dei. Uel sunt feces z reliq̄ sordes elemētoꝝ q̄ in aere purgant' vñ gignunt' in terra diuersa.s.arbores z lapides.ꝛc. Item apor⁹.a.ū.i.diuin⁹
Aposiopesis.f.t.est valid⁹ defect⁹ oratōnis. Unū Therēt.in eunucho. Ego ne illaz que illū.q̄ me.q̄ me non.
Apostata.ꝓ.p.ōr puersus.rnūciat⁹.refuga retromissus. Et ꝓprie ōr ille ꝙ ꝓmo bñ agit. z postea puertit se.z male agēdo retro abit. Uel est aliq̄s recedēs a fide vel religiōe. Et ōr ab apo ꝙd est retro.z sto stas. Jñ apostaticus.a.ū.i.puersus. Jñ apostasia.i.renunciatio.retro ad malū morē itio. q̄ in tribus ꝓsistit.ꝓmo ꝙdem in dimissione fidei xp̄iane.scō in dimissione habit⁹ religionis.tertio in dimissiōe tonsure clericalis. Jtē apostatic⁹ est etiā idem ꝙd ꝓfelit⁹.scz ꝙ ꝓcul salit de vna secta in aliam.
Apostema.n.t.pe.p.ōr dura humoꝝ collectio in corpe sic dictū a collectōe humorū. Hā greci apostemata collectōes vocant.
Apostol⁹.m.s. grecum est. z ōr missus latine.z hebraice lisan.z ōr ab apo ꝙd ē de vl' re z stolos ꝙd est missus. q̄i ō celo vl' a deo missus. Dissi em̄ sunt apli a xp̄o in vniuersū mūdū ad ꝓdicandū euāgeliū. Jñ apostolatus.us.ui.i.dignitas vel officiū apli. Jnde apostolic⁹ a.ū.et h apostolic⁹ ꝓ papa. Jñ et apostolarꝭ.ꝓ.t.et h re.
Apostoli in iure dicūt lr̄e date appellāti. in q̄b⁹ ꝓtinent allegatōes. z q̄liter in cā ꝓcessū sit. Jtē apostoloꝝ alij sunt ꝙētionales. scz qñ ps admittit appellatōem. sine in iudicio iudice refutante sive tacente. vel extra iudiciū. vt extra de appel.c.sepe.z.c.oblate. Alij sunt testimoniales testificātes de appellatōe scā. Alij dimissoꝝ ꝓ q̄s apparet q⁹ iudex detulit appellatōi. Alij refutatoꝝ .ꝓ q̄s apparet q⁹ iudex nō detulit appellatōi. Alij reuerendi sive reuerētiales. scz qñ ob reuerētiaz superioris appellatōi deferūt. vt.c.j.de ap.li.vj. in glo.
Apostolici heretici q̄dā ꝙ sibi h nomē sum pserūt.qr nihil possidētes ꝓpriū .nequaq̄ recipiūt illos ꝙ aliq̄ in h mūdo vtunt.
Apostrophe.phes. vel apostrapha.phe. est ꝙuersio locutōis ad aliquē ꝓ scōam ꝓsonā vt Dñi est salus et sup pl'm tuum benedictio tua.

AQ

Apostroph⁹.m.s.ꝟgula.regula.q̃si ps circuli dextra ad summã lrãz posita in his dictiõibꝫ in fine .tribunal ꝛ pirrin q̃ nota ostẽ dik deesse in ꝑmõe vltima vocalis vt tribunal,p tribunale.pirrin,p pirrine.

Apotheca.f. p. ór repositoriũ vel recõditoriũ.qz in his hoies elaboratas fruges ꝛponũt. Jñ apothecari⁹.rũ.q̃ custodit apothecã. vl' mercator.ꝛ apothecari⁹.a.ũ.i.ad apothecam ptinẽs. Uel apotheca ór arca vl' locus in q̃ aliquid ponik custodiendi causa. vel in quo publice ꝛ cõiter merces vendũt. et specialiter medicinales.

Apotheosis.f.t.i.diuinatio vel ptẽplatio.

Apozima.pe.cor.est vis herbaꝝ decoctaꝝ. Unde Macer. Uis poti⁹ seminũ vel apozima,pderit hui⁹.

Apparitores vel apparatores dicũk kuiẽtes qz appareant ꝛ videank vt ꝓsto sint ad obsequiũ. Uel apparitores dicũk illi q̃ citãt partes ꝛ eas apparere faciũt in iudicio. vl' dicũtur mĩstri crudelitatꝫ ad interficiendũ male factores.

Appellatiuum ꝑm Azo. ẽ a minore iudice p inuocatõem maioris iudicꝫ ꝓtextu iniq̃tatis prime late sñie rescissio. ff. de mino. l. ꝓfecti

Appellite heretici q̃dam q̃z autor appelles ꝓnceps fuit. q̃ creatorẽ angelũ nescio quem glorioſum supiorꝫ dei faciẽs deũ legꝫ isrl'. illũ igneũ affirmãs q̃ dixit ꝛpm nõ ĩ ꝓpitate deũ sꝫ hoiem in fantasia apparuisse.

Appendix.o.t.ór mãsiuncula q̃ magne domui adheret. s. q̃ appendik parieti. non hñs tectũ diuisum in duo latera Jñ appendiciñ n.s.idem.

Applauda vel appluda.f.t.ór sorbitũcula ex paleis facta circa quã pueri solebant applaudere. vel applauda ór furfur.

Applũbatio est diuersaꝝ materiaꝝ ꝓsolidatio. vt auri.argenti.plũbi.stanni.ꝛc.et earũ materiaꝝ ꝓiũctio ór applũbatura.

Apostus.a.ũ.i.puersus ꝛ ptrari⁹

Apulsus.pecoris ad aquã . est ius adducẽdi pecus vel gregem ad aquã fontis alieni. vel riuum ad aquandum.

Aprícus.a.ũ.pe.p.i.iocundus.amen⁹.calidus.delectabilis.ꝛ ór ab aplis.eo q̃ in illo mense sit pulcerrimũ temp⁹ ex,ductõe florum. Jnde aprícitas.i.calor.iocunditas. Unde Horati⁹. Quicqd sub terra est ĩ aprícum,pfert etas.i.in aptum.

Aplis mensis q̃dã.et ór q̃si aperilis.q̃a tũc terra aperitur ꝛ flores germinat. vel ór ab aphrodite q̃d estven⁹. vñ aplis.i.aphrodílis. vel q̃i aphrilis.i.venere⁹. qz ille mensis dedicat⁹ est veneri. vel qz in eo hz festũ suuz vel qz in eo nata fuit.

Aptitudo.f.t.i.ꝓuenientia. Jñ aptitudinari⁹.a.ũ.quod sigt aptitudinẽ ,ꝓrietatis. vt risibilis.

Aptot⁹.a.um.i.sine casu. ab a q̃d est sine ꝛ ptosis casus q̃i sñ casu. Jñ aptota noia in casualia. vt frugi.

Apt⁹.a.ũ.nomẽ ꝛ nõ ꝓticipiũ.qz ꝟbuz a q̃ descendit nõ est in vsu. s. apiscor.et idem est q̃d abilis. vel dispositꝰ. Jñ ineptus .i. indispositus. ꝛ ambo ꝓpank.

Apulia.f.p.est prouincia vbi conditum est Brundusium. Jnde apulus .a.ũ. de apulia existens.

A ante Q

Aqua ór q̃ equa. est eñ plana in superficie Et est q̃ddam elementũ corporeuz simplex humidũ ꝛ frigidũ. Jnde aque⁹.a.ũ.i. humidus vel in aqua exñs. Jñ aquula dimi. id est.parua aqua.

Aquagiũ.n.s.ór aqueduct⁹. s. cannalis ĩ q̃ ducik aqua.

Aqualiciũ.n.s.ór loc⁹ vel guttatoriũ p q̃d aqua foras mittik ꝛ elicik a ꝓrio alueo.

Aqualicul⁹.m.s.id est.ventriculus. Unde Persius Pinguis aqualiculus penso sexquipede extat.

Aqualis.is .ꝛ h̃ le.i. ad aquam ptinens Et substantiue h̃ aquale est vas aquatile grossum ꝛ latum. Unde Plautus. Date illi sellam vbi sedeat et aquale cũ aqua. Jtẽ aquale etiã accipik ꝑ ventre grosso.

Aqualiũ.n.s. ór sũma ps capitꝫ. eo q̃ ꝓus suscipit aquã defluentẽ q̃s totũ corp⁹.

Aquamanile.n.t.ór vas super q̃d cadit aq̃ qua abluunk digiti sacerdotũ post sumptõnem corpis xpi.

Aquarij heretici sunt dicti. eo q̃ aquã solã offerũt in calice sacramenti.

Aquariol⁹.m.s.ór kuul meretricꝫ q̃ crebro fert aquam.

Aquari⁹.m.s.ꝑ q̃dã signo celi. eo q̃ tũc ci sol est in eo. est abundantia aquaꝝ. Jtẽ aq̃rius ór kuiens q̃ portat aquam. Jñ aquaria.i.ancilla q̃ aquam defert.

Aq̃tic⁹. a. ũ. ꝛ aquatil'.lis .ꝛ h̃ le.i. ad aquã ptinẽs vel in aqua exñs.

Aquebib⁹.m.s.ór q̃ sepe bibit aquã .ꝛ põt declinari adiectiue.

AR

Aqductile est via p quam aqua agitaf z du cif de ppio loco.

Aqduct⁹ est ius ducendi aquã p fundũ vel agrũ alienũ ad irrigandũ agrũ meũ vel al/ teri⁹ iure fuitutis ꝓstitute

Aqhaust⁹ ē ius hauriēdi aquã et portãdi p agrũ fundũ seu ꝑdiũ alteri⁹ rõne fuitutis. Et differt ab aqductu. q⁹ aqduct⁹ fit i fistu lis z meatib⁹ terraneis. sz aqhaust⁹ fit p aia lia portãdo. vt l. si pus. §. j. z ij. ff. ō aq plu. ar. vbi ō⁹ q nõ ꝺz ille cui debeť fuit⁹ aqduc tus lapidib⁹ sz fistulis ordinare. q⁹ vs⁹ do mini plus incõmodaf. ff. de ꝺben. emp. l. si aqueduct⁹.

Aquom⁹ pe. co⁹. ō⁹ q aquã vomit. z ꝑt decli nari adiectiue.

Aqla. epiceni. g. ē nomẽ auis obtinẽs ꝑnci patũ inf alias aues. Et ō⁹ aqla ab acumie oculo⁹. q⁹ irreuerberato visu solē inspicit. Vñ. Nobilitas aqle ꝑcellit oẽ volatile celi. Sũma volãdo petit. et pendẽs aere sũmo. Jn liq̃dis piscẽ speculaf acumie visus. Jñ aql⁹. a. ũ. q nasum hz curuũ in sũmitate vt aqle rostrũ. Jtẽ aqla est signũ in celo.

Aquilegia. f. p. est nomen herbe.

Aqliana stipulatio ē ꝑmissio. q̃ nouat oẽm ꝓctũ. vt sic dicẽdo. q̃cũq; mihi debes ex q̃/ cũq; causa illa mihi ꝑmittes animo nouã/ di. z dicat ꝑmitto. tũc p acceptilationẽ tol/ leť obligatio. Jnsti. q̃b⁹ mo. tol. obliga.

Aqlo. f. t. ē vẽt⁹ q̃dã seren⁹ z aq̃s stringens z nubes dissipãs. vide. s. i afric⁹ Vñ. Dic aq̃ lam volucrẽ. ventũ dicas aquilonẽ

Aquil⁹. a. ũ. dicebãt antiq̃ p niger. a. ũ. Jnō aquile⁹. a. ũ. i. niger vel fuscus.

Aquosus. a. ũ. i. plen⁹ aq̃. z ꝑtic loc⁹ ō⁹ aq̃/ sus. z potio aquata Jñ aquositas. i. inũdã/ tia aquaꝝ.

A ante K

Ara ꝑma lõga sine aspiratõe. i. altare. sed ꝑ ma breuis z cũ aspiratõe ē stabulũ porcoꝝ Vñ. Est hara porcoꝝ breuis z ñ ara deoꝝ

Arabarch⁹ ō⁹ ꝓnceps are vel ꝑt⁹.

Arabia. f. p. ē regio q̃dã. z iterꝑtaf sacra. q̃a regio illa thure abũdat. Hãc greci endemõ nri btãz noiauerť. Eadẽ est noiata z Sa/ ba a filio Chus q̃ dict⁹ est Saba.

Arabic⁹. a. ũ. i. aliq̃s de tali regione scilz de arabia. Arabs idem.

Arabici q̃dã hereticiin arabia exorti. dicẽ/ tes aiaz cũ corpe mori. z in nouissimo vtrũ q; resurgere

Arabilis. lis. z ℏ. le. ō⁹ q̃d est aptũ et bonuz ad arandũ. vt terra est arabilis.

Aradũ q̃dã ꝑpli sũt. vide. s. ammoꝛre⁹.

Aram indeclinabile interꝑtaf electo⁹

Aranea. f. p. ō⁹ ꝑmicul⁹ faciẽs telã ad capiẽ dũ muscas. ab aere dict⁹ eo q ī aera fila ge/ rat. Uel ō⁹ aranea ab aragne regina que fu it mutata a Pallade in araneã fm fabulas.

Jñ ℏ araneola. i. pua aranea. Jñ etiã ℏ ara nus inuenit. z arane⁹. a. ũ. i. ad araneam p/ tinens. Jñ ℏ araneol⁹.

Arapagat⁹. a. ũ. ab area effossus. Unꝰ Plau tus. Aurũ mihi int⁹ arapagatũ est.

Araphis. f. t. ō⁹ dom⁹ lusoꝝ vel aratoꝝ.

Aratellũ. n. s. ō⁹ paruum aratrũ

Aratiuncula. f. p. ō⁹ fossa pua q̃ instar sulci aratur.

Aratoꝛcul⁹. m. s. ō⁹ puus aratoꝛ.

Aratoꝛi⁹. a. ũ. ō⁹ loc⁹ q̃ ꝑt arari.

Aratrũ. n. s. ē instrm arãdi. Unꝰ in Auroꝛa Hostre carnis humũ crucis ℏ aratro quasi sulcant.

Arbiter. m. s. ō⁹ ꝛuelatoꝛ ꝓsilioꝝ. vt in Sa lustio. Procul arbitris oib⁹ amotis. Etiã est idẽ q̃d testis Unꝰ i Ben. Accidit ãtvt ioseph ĩtraret domũ z opis q̃ꝑiã faceret absq; ar/ bitris. Uel ē idẽ q⁹ cõꝛomissari⁹ l'iudex. et ē ille q̃ ex cõꝛomisso. i. ex cõsensu ptiũ et ex litigãtiũ electõe de cã cognoscit q̃ nullã hz iurisdictõez ꝓriã seu delegatã. ff. de arbi. l. j Sz elect⁹ ē a ptib⁹ discoꝛdãtib⁹. ad eaꝝ litẽ sua sñia dirimẽdã. Et est dña int arbitrum arbitratoꝛẽ z amicabilẽ ꝓpositoꝛẽ. Nam ar biter z arbitratoꝛ pñt eligi cũ pena. sed dif/ ferenter. Nam arbiter ō⁹ iudex p ꝓsensuz li tigantiũ elect⁹ q̃ iudicis ptes suscipit et fi/ nẽ ꝛtroueꝛsijs sua sñia se pollicef impositu ruz. ff. de arbi. l. si de meis. §. recepisse. Et a sñia talis nõ ꝑt appellari. ff. de arbi. l. diẽ p/ ferri. §. stare. z. l. j. C. e. ti. Sz arbitratoꝛ est in quẽ aliq̃ cõꝛomittũt tali forma vt pos/ sit cognoscere z etiam iudicare alte et basse Sz amicabil⁹ ꝓpositoꝛ ē q̃ sine pena tẽptat z exꝑiť an litigatoꝛes patiant ꝛtroueꝛsiam suo ꝓsilio vel autoꝛitate discuti. §. q̃d si q̃s. in ꝑall. l. si de meis.

Arbitriũ. n. s. ō⁹ libera volũtas vel ptãs q̃ q̃s spõte bona vel mala appetẽ ꝑt. Jtez arbi triũ est act⁹ certaꝝ ꝑsonaꝝ exequẽtiũ ꝓꝛo/ missum fm Azo.

Arboꝛ vel arbos fm ysido. ō⁹ ab aruis. q̃a terre fixis radicib⁹ adheret. vel ō⁹ ab herba eo q ad modũ herbarũ pullulet nascendo.

Prius em̃ iacto semĩe herba oriť. debĩc cõ/
fota surgit in arboꝛẽ. debĩc ĩ paruo tpe her/
bã quã videras arbustuz suspicꝫ. Et arbos
ꝓpe ðr de fructifera. arboꝛ ꝺo de nõ fructi/
fera et sterili. Et est arbos. g. f. cũ sit mꝰ ꝓ ꝙ
fet⁹. Et nota ꝙ nota arboꝛ sũt. g. f. qꝛ naťaz
matris ĩ suis fructib ĩmitanť. vt pir⁹ et vl/
mus. Hec em̃ est q̃i obstetiꝛ puerperaꝛ bac
chi. Uñ oleaster est. g. m. qꝛ nõ ꝯcipit. cũ sit
ꝓ ꝙ ũ sue gentꝫ ꝯcipe. i. oliuaꝛ. Pro pomis
ꝺo sunt generꝫ neu.

Arboꝛetũ. ti. loc⁹ vbi arbores crescũt
Arboꝛe⁹. a. ũ. et arboꝛinus. a. ũ. f. idez de ar
boꝛe existens
Arbũcula. f. p. dimi. i. parua arboꝛ.
Arbustula. f. p. dimi. idem.
Arbustũ. n. s. ðr loc⁹ vbi crescũt arbores et
ꝓ ipis q̃ꝙ põit. ť ꝓcipue nouellis.
Arbustũ etiã ðr q̃ꝙ arboꝛ nouella ť tene/
ra in q̃ insertio q̃ꝙ fieri ꝓt. et ðr arbustum
q̃i arboꝛ statio vel basta.
Arca ðr ab arceo. es. qꝛ arcet ť ꝓhibet visũ
Itẽ arca testamẽti ðr testificatio Ex⁹. xxv.
id ẽ. scriniũ in q̃ posita ẽ testificatio. i. tabu/
le ĩ q̃b scriptũ erat testamẽtuz. tñ quecꝫ ibi
reposita ꝓñ dici testamẽta. Uñ ĩ ꝓdicta ar
ca posita erat vrna aurea plena mãna ĩ testi
ficatõez ꝙ panẽ dedit eis de celo. Tabule ĩ
testificatõez ꝙ legẽ naťalẽ sopitã in cordib
etiã suscitarẽt ĩ scpto. Uirgã aaron in testi/
moniũ qð diꝛerãt. Omia q̃ dixit dñs facie
mus. Uñ tres arce fuerũt in trib⁹ tempib⁹.
Unde. Tempib⁹ tres esse trib⁹ cognouim⁹
arcas. Prima Noe. Moysi fuit altera. ter/
tia christi. Lignea ꝓma. scða metallica. ter
tia neutrũ. Octo ꝓꝛ. tria posteriꝰ tulit. al
tera solũ. Lege carẽs. sub lege manens. a le
ge soluta. Hãc pelag⁹. hãc moyses. hãc spi/
rit⁹ alm⁹. Jñ ħ arcari⁹ ðr q̃ facit arcas vel q̃
custodit. vel ðr ille q̃ suscipit auꝛ et argẽtũ
publicuz a possessionib⁹ ₰m Accur. in glo.
. L. de pon. l. j. li. x. Uel ꝓt dici adiectiue ar/
cari⁹. a. ũ. qð ꝓtinet ad arcã vel ad arcariũ
Arcanus. a. um. id est. secretus. a. um. a quo
ceteri arcentur
Arcas. ꝺ. t. est nomen gentile. ť ðr aliq̃s vel
aliq̃ de arcadia.
Archãgel⁹. m. s. ðr ꝓnceps ãgeloꝝ. vt Ga/
briel. ť ðr ab archos q̃d ẽ ꝓnceps ť ãgel⁹. et
a vn⁹ ãgel⁹ de ordie supmo. i. summ⁹ nũcius
ĩn. Huic⁹ angel⁹ est. archangel⁹ est sibi ꝓn
ceps. Jnde archangelic⁹. a. ũ.
Archetyp⁹. f. p. ðr ꝓnceps figuraꝝ. Nam ty
pus idẽ est q̃ figura. ť archos ꝓncips. ť põt
poni adiectiue. Uñ archetyp⁹ mũd⁹. ðr ꝓn
cipalis figura sensibilis mũdi.
Archia. chie. f. p. ðr ꝓncipat⁹.
Archiater. m. s. ðr ab archos ť ater. i. niger
q̃i ꝓnceps nigroꝝ sc̃z dyabol⁹.
Archicãcellari⁹. m. s. ðr supm⁹ cãcellari⁹.
Archicoqu⁹. m. s. ðr ꝓnceps coquoꝝ
Archidiacon⁹. m. s. ðr ꝓnceps diaconoꝝ.
Jñ archidiaconat⁹ us. ui. dignitas vl̃ offi
ciũ archidiaconi.
Archiep̃s. m. s. ðr ꝓnceps ep̃oꝝ. Jñ ħ et ħ
archiep̃alis. ť ħ le. et archiepiscopat⁹ us. ui.
ť ħ archiepiscopiũ.
Archigall⁹. m. s. ðr ꝓnceps galloꝝ. f. illoꝝ
sacerdotũ.
Archigenes. pe. cor. ðr ꝓncipalis medicus
q̃ optime scit mederi genesi. i. naťe.
Archigraph⁹. vide. s. antigraph⁹.
Archileuita. te. ðr ꝓnceps leuitaꝝ.
Archilog⁹. m. s. ðr ꝓnceps vl̃ ꝑm⁹ ĩ ₰mone
Jñ archilogiũ ðr ꝓncipiũ ₰monis.
Archimãdrita. m. p. ðr pastor ouiũ. Et per
trãslationẽ ꝓt dici ep̃s vel archiep̃s. q̃ ẽ pa
stor spũaliũ ouiũ. vel ðr supm⁹ pastor. f. x̃ps
q̃ est supm⁹ pastor.
Archipirata. m. p. ðr ꝓnceps piraťaꝝ
Archipota. te. pe. pð. i. magn⁹ potatoꝛ. ť ðr
ab archos ť poto. q̃i ꝓnceps potatoꝝ.
Archip̃sbyter. m. s. ðr ꝓnceps p̃sbyteroꝝ.
vel q̃ sup clericos in aliq̃ eccl'ia hz aliquam
iurisdictionẽ ecclesiasticã ₰m ꝯsuetudinez
loci. Jnde archip̃sbyterat⁹. us. ui. talis di/
gnitas.
Archisynagog⁹. m. s. ðr ꝓnceps synagoge.
Archisterĩũ. n. s. ðr mõasterĩũ. ab archos ť
sterion. q̃d est statio. q̃i ꝓncipal'. i. spũal' sta/
tio. vel qꝛ regulis ť disciplinis arceť.
Architector. m. t. ðr q̃ facit tecta. vel ðr ꝓn
cipalis artifex q̃ ꝑest edificijs cõstruẽdis. q̃
etiã ðr architect⁹ Jñ ħ architectura. tal' ꝓn
cipalis tectura. Unde. Artificũ ꝓnceps ar
chitecto⁹ diceť esse
Architriclinus. m. s. dicitur ꝓnceps tricli
nij. Nam triclinĩũ est domus trina sessione
conuiuantiũ ordinata ₰m Hug. Pap. ꝺo
dicit. Architriclin⁹ ðr maior domus vel in
domo ꝓnceps triũ lectoꝛũ. qꝛ in lectis anti
qui solebant comedere. Nam clinos vel cli
ne grece lect⁹ dicit.
Arcobalista. est genus baliste.
Archoniũ. n. s. dicit aceruus manipuloꝛũ.
vel aliaꝝ rerum

Archontiani heretici. ab archontio appellati. q̄ vniuersitatē quā deus ꝓdidit opa angelorū defendunt.

Archos grece. latine ꝺr ꝓnceps.

Arcicula. f. p. pe. cor. parua arx siue rupes

Arcipotens. o. t. ꝓpōīt ab arc⁹ z potēs. Jtē arcus etiā ꝓpōīt cū tenens. vt arcitenens. vel arquitenēs ſm antiq̄s q̄ dicebāt arqu⁹ ꝑ arc⁹. i. arcū tenens.

Arcip⁹. m. s. est ꝓpriū nomen viri.

Arcites. tis. ꝺr sagittari⁹ cū arcu equitans z sagittans. sic thurci z thraci. Uel ꝑt scribi ꝑ. q. more antiq̄ꝝ. q̄ dicebāt arqu⁹ ꝑ arc⁹ et tūc ꝺr arquites.

Arcuū. n. s. pe. p. ꝺr librariū vel armariū.

Artic⁹. m. s. ꝺr polus iuxta arctū. z etiā circul⁹ includēs illam. q̄ z septentrio ꝺr

Arctophilax ꝺr stella situata ꝓ⁹ septētrionē circa vrsam minorē. z ꝺr ab arctos. id ē vrsa. z philaxe ſuare. vel philos. i. amor. q̄si ſuans vl amans vrsam. qr eam sp seq̄t. vel ē minor vrsa. Uel est aliud signū arctur⁹ q̄d dicūt boetes.

Arctur⁹. m. s. ꝺr ꝓstellatio q̄dam ī celo que etiā plaustrū cū septē stellis ꝺr. z ꝺr ab ardēdo. eo q⁹ sp ardeat iuxta polū arcticū z nunq̄ occidit. vel ab arctos qō est maior vrsa. Est eñ circa maiorem vrsam.

Arctus. cti. vel arctos grece. i. vrsa. s. ꝑ illo signo celesti. vel est septentrio. qr ex septem stellis constat.

Arcubius. m. s. ꝺr ille q̄ cubat in arce.

Arcula. f. p. i. parua arca. Jñ arcularius q̄ facit vel custodit arcas.

Arcul⁹. m. s. dimi. i. paru⁹ arcus.

Arc⁹. us. ui. hñs. u. añ b⁹ ī dtō z abltō pluralib⁹. ē instrm sagittādi q̄ tela iaciūt. Juxta illud. Tolle arma tua scutū pharetraz et arcū. Et trāsſumit ad significandū testudinē seu ptē pōt⁹ icuruatā. Juxta illō. Saxeus ingenti quā pons ꝓplectit arcu. Tertio trāsſumit significare minas vel hoiez minātem. Juxta illud. Hō sp pereat cuiq̄s minabit arcu Quarto sigt circulū iris. vt Ponā arcū meū in nubib⁹ celi. Quito sigt curuaz ptē circuli. i. semicirculū. Sexto ꝺr plicatā sic dicim⁹ q̄ntern⁹ hz q̄nq̄s arc⁹. Septio ꝺr industria sagittandi. Uñ in planctu dauid sup saul z ionathā dic Beda. Et p̄cepit dauid vt docerēt filios iuda arcū. i. piciā sagit

Ardea. f. p. ꝺr q̄dā auis volans in (tandi. sublimib⁹. z ꝺr ab ardu⁹. qr volādo petit arduā. s. aerem.

Ardelio. m. t. i. leccator q̄ ardēs ē ī leccacita te. Et talis q̄ sic vīt z vagat sortit diuersa noia. Uñ. Histrio l palpo mim⁹ l gesticulator. Est epulo vel ardelio pasit⁹ scurra leccator.

Arduenna. ne. q̄dā silua. qr ē lig sūt ardua

Ardu⁹. a. ū. i. excelsus. strenu⁹. ab ardeo ꝑ cupio. qr talis desiderat cū ardore sublimitates honoris. vel ꝺr ardu⁹. qr expedit arduа z magna. Jñ h arduitas.

Area. f. p. ē loc⁹ apt⁹ ad excutiendū frumēta vel ꝺr tabulaꝝ eqlitas. l ponit ꝑ dom⁹ latitudīe. l ꝑ mari. qr latū z spacios⁹ ē. Jñ areola. i. parua area vl viridariū. l hortul⁹ vbi nutriūt arbores bone z herbe ꝓ⁹ uose.

Arefici⁹ ꝺr demoniac⁹ vel a demone possessus. Uñ arefici⁹ dicūt a demone possessi.

Arelatū. pe. p. est vrbs gallie.

Arena. f. p. ē mltitudo lapidū ſm planiciez Jñ arenula. Jñ arenosus. a. ū. i. plen⁹ arena. Jñ arenari⁹. a. ū. idem. vel q̄d fit de arena. Jñ arenariū. i. loc⁹ plen⁹ arenis. z ꝺr ab areo. es. vel ab aro aras. ꝑ ꝓtrariū.

Arenatores dicūt q̄ ī arenis deiecta z collapsa solēt extrahere. z dicūt hūiles p⁹one. vt .L. de incestu. nup. l. humilem.

Arenga est apta z cōcors ꝓbor⁹ sniа q̄ pōit p⁹ salutatōz i ꝓuilegijs arduoꝝ negocioꝝ.

Areolog⁹. m. s. ꝺr ꝓtuosus z potēs ī ſmōc et ꝺr ab ares. i. ꝓtus. z log⁹ sermo.

Areopag⁹. ꝺr ab arioth q̄ō est mars. z pagus villa vel vic⁹. q̄ vicus martis. qr ille erat vic⁹ athenis in q̄ erat templū mart⁹. vel vt alī dicūt ꝺr ab ares q̄d est ꝓt⁹. z pag⁹ q̄d est villa. i. villa ꝓtutis. sc. vic⁹ athenis vbi studebāt phi. Jñ areopagita. i. ꝓnceps vel magister illi⁹ ville. Uñ dionisi⁹ ꝺr areopagita ſm Hug. Uel ariopag⁹ curia erat athenien-siū vbi erant iudices. Nam ares ꝓ⁹ tus pag⁹ villa. qr ibi tota ꝓt⁹ ciuitatis erat. Uñ areopagite athenienſiuz curiales vel ꝓncipales vt vult ꝓpias.

Ares vel arete grece ꝺr ꝓt⁹ latine.

Aresponsis indeclinabile ꝺr q̄ dat respōsa ꝓncipis. vide. s. acōmentarijs.

Arfaxat interptat depopulatio.

Argētari⁹. m. s. ꝺr aurifaber. vel q̄ de argento opat. vel q̄ custodit argentū. Est ār argētū metallū q̄ddā simile stanno. Jñ argentatus. a. ū. i. argēto supinduct⁹. Jñ argente⁹. a. ū. i. de argento etis. Jñ argenteol⁹. a. ū. i. aliq̄ntulū argente⁹.

Argētifodina. f. p. ꝺr loc⁹ vbi fodit argētū.

Argētificina ꝺr formaꝛ argētiv' locꝰ vbi argētū cudiť. ꝓpať. purgať. ꝛ formať i vasa v' alia ornamēta Itē oīa noīa metalloꝝ pñt ꝺ se formare noīa desinētia i cina vel dina. vt aurificina ꝛ aurifodina. ꝛ cuꝫ ťmianť i cina tūc sigñt locū vbi tale metallū cudiť. fundiť vel formať. Sꝫ qñ termianť in dina. sigñt locū vbi tale metallū fodiť ꝛ ꝓmo inueniť. Uñ. Linas vel dinas dāt ex se q̄qꝫ metalla Sic̄ ferrifodinas vel q̄ꝫ ferrificinas.

Argētina nomē ciuitatꝫ germanie. ab argētin. i. cādor. qꝛ p̄ ceterꝫ ciuitatibꝫ i illiſ ptibꝫ i diuitijs ꝛ honoribꝫ cādet. vel ꝺr q̄i argentea tina. ſic ab argēto appellata. qꝛ olim ibi erat argētū q̄d ducebať ad romā. ť qꝛ olim argētū ibi ꝙuabať romanis. Nam romani olim toti orbi p̄dominātes ordīabāt in q̄libet puīcia certū locū i q̄ colligebať ꝛ seruabať tributū ꝛ cēsus eoꝝ. ꝛ sic tributū q̄d colligebať in illa puīcia ꝙuabať i argētina. Ut ꝺr argētina ab argento q̄d ibidē in vicinis montibꝫ fodiť ꝛ reperiť. Item argētina tria noīa hꝫ in alemanico. qꝛ añ natiuitatē dñi ꝛ postea pluribꝫ annis vocabať argētina q̄ tina argēti. Deinde circa ānos dñi. cccc. lꝯ. Accila rex hunoꝝ. i. vngaroꝝ paganꝰ in sauore suoꝝ ydoloꝝ q̄i oēs ciuitates x̄pianitatꝫ depopulatꝰ ē ad renū vsq̄ꝫ pueniens cū suo exercitu coloniā obsedit. ibiq̄ꝫ vndecim milia ꝙginū trucidauit. Ac inť cetas ciuitates reni etiā argētinā depopulādo p ipaꝫ ciuitatē cū incēdioꝝ destructōe magnā stratā ꝛ uiā fecit. Uñ argētina ꝓmū nomē pdes sortita est nomē. vul. strakburch. sic̄ hodierna die i clypeo ꝛ pānerio ipoꝝ rubea platea ť via trāsit p cāpū albū Deide pꝰ aliq̄ tpa argētinēses viribꝫ ciuitatē suā repantes. causa euphonie mutaueř burch i burch. dicētes Strakburch. sic̄ modo appellať.

Argi. m. g. ꝛ in pl'i nomē loci est.

Argiletū. pe. p. locꝰ in q̄ occisus est argus. Possunt etiam esse due dictōes. ꝛ tūc argiletum. i. moꝛs argi.

Argilla. f. p. est terra tenaꝝ ꝛ humida vñ fiunt lateres. ab argos vel argis ciuitate grecie. qꝛ apud grecos ꝓmū ex ea fcā sunt vasa. Jñ argillosus. i. plenus argilla. Jñ argillator. i. operans in argilla.

Argyrus olim dicebať denariꝰ. ꝛ ꝺr ab argento. qꝛ maxime moneta de argēto solꝫ fieri. Itē argyra est q̄dam insula i medio oceano. fecūda argento. vt dicať habere superficiem argenteam.

Argyſteria dicunť stationes nundinaꝝ.

Argonauta ꝺr ab argos q̄d ē ꝓma nauis ꝛ nauta. Et dicūť argonaute oēs illi q̄ in illa naue ierūt p aureo vellere. Jñ argonauticꝰ a. ū. possessiuū. Jñ h̄ argonautica. ce. ꝛ est liber ꝓpositꝰ ab apollonio de argonautis.

Argos nomē ciuitatꝫ in grecia vbi olim viguit studiū. Et in singulari ē ge. neu. ideclinabile. sꝫ i pl'i ge. masꝰ. ꝛ declinať argi. orum Unde dicti sunt argi ab argo rege.

Argumētū. n. s. ꝺr tribꝫ modis. Nam ꝺr argumētū res ficta q̄ tñ fieri potuit. vt comedie Terentij. Dī etiam paruū opꝰ p̄mīssum in q̄ tota materia subseq̄ntꝫ opis p̄libať Et ꝺr argumētū. i. callide inuentū. Dī etiā argumētū rei dubie pbamētū. Jñ argumēto sus. a. ū. i. plenꝰ argumētꝫ. ꝛ qñq̄ ꝺr expeditus. Jñ argumētator. trix. tio. Et ꝺr argumētatio argute mētꝫ oro ꝑm Hug. Pap̄. vero dicit. Argumētū argute inuentuꝫ q̄d rei dubie facit fidem. Argumentū pbatio. vel breuis oro. vel fabula verisimilis. v' instrumentū mechanicum.

Argumētū ꝺr eo q̄ arguat mētē. Arguit ātq̄ ignarā vt intra se de ignorātia ꝓfunda tur. ꝛ derelicto mēdacio ꝓvitatē deuote seq̄ť Argumētū est ipa snīa q̄ fidem p̄stat. Argumētatio est ipiꝰ snīe p oroez explicatio. cuiꝰ due sunt spēs. syllogismꝰ ꝛ inductio. sed syllogismo enthymema ꝛ inductioni supponiť exemplum.

Argus. m. s. ꝺr pastor q̄dā q̄ fabulose legiť habuisse centū oculos Item argꝰ idē est q̄d cautꝰ ꝛ trāsumptiue ꝺr hō. puidꝰ q̄ hīcinde respicit ꝓsiderādo illud q̄d eueniat. ꝛ illud q̄d seq̄ť. vel argꝰ ꝺr pigervelvagꝰ Jñ argia id ē. pigricia. Argꝰ etiā ꝺr q̄dā mons a q̄vel a factore dicta est ꝓma nauis.

Argutia. f. p. i. calliditas. ꝓsutia. diſtitudo Sꝫ argutie vt dicit ꝓpias sunt documētoꝝ exꝑimenta.

Argutꝰ. a. ū. q̄ñ ē nomē tria sigñficat. Nā argutū. i. breue. vt argutū caput. Et argutuꝫ id ē. sonoꝝ. vt argutū organū Et argutū. i. callidū. vt argutū aīal. Uñ. Est breuis argutꝰ. ē callidꝰ atꝫ sonorꝰ. Pap̄. ꝺr dicit. Argutꝰ ē q̄ cito argumētū iuenit. vrbanꝰ in loquēdo. i. astutꝰ. Itē argutꝰ ꝑticipiū. i. ꝙuictus. accusatꝰ. reꝓhensus. ꝓstrictꝰ.

Aridus. a. ū. i. siccꝰ. ꝛ ꝺr ab areo. Jñ aridităs. i. siccitas. Itē terra ꝺr arida. qꝛ eiꝰ naturalis ꝓprietas est siccitas. Beñ. j. Appellauit q̄ꝫ aridam terram.

Ariel hebraicū est. z fm Remigiū interptat leo deus. vel leo dei. et ponit q̄nq; pro viro forti. vt. j. Paral. xj. Ipe percussit duos ariel moab. i. duos viros fortes ad modū leonis Q̄nq; pōit p hierlm. Esa. xxix. Ue ariel ariel. Et dr bis ariel, ppt tēpluz z altare. Ponit etiā p altari. Un Ezech. xliij. Ipe ariel q̄tuor cubitoz. Un. Hierlm significat ariel significatq; leonem.

Aries dr veruex nō castrat⁹. et fm ysido. dr ab ara. q; primo in ara immolat⁹ē aries. Un Virgili⁹. Aries mactat ad aras. Uel dr ab areos. i. a mare. Un etiam in grege masculi mares vocant. vl dr ab ares. i. pt⁹. eo q; maioris ptutz sit in grege. Est etiā instrm bellicū q̄ muri q̄tiunt. q; ipugnat murū in modū arietū ipugnantiū. vel q; fit in sūmo cū cornibz ad silitudinē arietz. Itē aries etiā ē q̄ddā signū i celo. Un. Est aries veruex. signū vel machina belli. Credit ex ares aries nat⁹ vel ab ara. Jn arietul⁹. i. paruus aries Jn z arietin⁹. a. ū. i. de ariete exīs.

Arillū. n. s. dr granū int folliculos vue

Arillator grecū ē z n̄ hz derinatōz apd nos sz expōit p mercatore. vt pz in cornuto.

Arimaspi. i. hoīes vnū oculū hñtes. belluz gerūt cū griphibz anialibz terribilibz et sibi smaragdos lapides pciosissimos auferunt Nā fm Remigiuz pciosissimi smaragdinei lapides reperiunt in scythia regiōe deserti. q̄s tñ custodiūt griphes aialia q̄daz terribilia z fortiora q̄ corp⁹ hñt leoninū. pedes ātz z rostrū z alas vt aqla Jdeoq; p terrā currūt vt leones. p aera volāt vt aues. Que bestie custodiūt ipaz deserti regionē. z fuāt ipos lapides. nō q; ipe in suā cos p̄uertāt vtilitatē sz hoibz ipos auferūt. cum q̄bz arimaspi homines vnū oculū hñtes bellū gerūt. iposq; lapides auferūt eis. Et dicūt arimaspi ab ares q̄d est pt⁹. z aspicio q̄d est ptuose aspicientes. sz tm vnū oculū habeant vident tm ptuose z acute.

Ariol⁹. m. s. dr ab ara. z est diuinator q̄ circa aras ydolorū nepharias pces emittit. et funesta sacrificia offert. Und. Ariol⁹ vates vel diuinator ab ara.

Ariola thesis est fictio ariolandi vel sacrificādi. z dr ab ara z thesis positio. vl dr fictō q̄ fit in ipis aialibz immolandis.

Arista. f. p. i. spica. vel spicula spice z pisciū. Jn aristella. i. parua arista. Jn aristat⁹ a. ū. id ē. plen⁹ aristis. sic dicim⁹ pisces aristatos q̄ hñt plures aristas.

Aristofex. n. s. dr vas ad pot⁹ z prādia deferēda rusticis i agros aptū. et dr ab areo per ris. eo q; nō sit aridū. q; oparij sp in diget vtrinū vel aqua sit in eo q̄ vtant. vel dr vas vbi reliquie ciboz reponūt.

Aristoteles. m. t. fuit q̄dā pbs dict⁹ ab ares pt⁹. q; ptuosus fuit ptute acquisita.

Arithmetica dr ab ares. i. pt⁹ z rithmō numer⁹. q̄ scia tractās d ptute numeroz.

Arma armoz. dicunt ab arm⁹. q; eū tegūt. vel q; armis. i. brachijs exercent. Et dicūt arma generalit oim geneꝛ tela. sz tm ppe arma quibz defendimur. z tela quib⁹ oppugnamus et q̄ mittimus. Jnde armatiuncula. id est. parua armatio.

Armabilis. p. t. z b le. quod facile est ad armandum

Armamētariolū. n. s. i. puū armamētariū.

Armamētariū. n. s. dr loc⁹ vbi arma et tela ponuntur.

Armamētū loc⁹ vbi arma ponūt. vl arma mēta sunt firmamēta nauiū.

Armariū. n. s. est loc⁹ vbi arma reponūtur. differt tm ab armētario. q; armētariū ē loc⁹ vbi tela z arma ponūt. armariū vo dr generaliter loc⁹ vbi instrumēta z arma cuiuscūq; artz reponūt. q; cuiuslibet artz sūt sua arma. vt clericoz arma sunt libri. nautarū vela. remi. funes. feminarū. fusi. coli. et hmōi.

Frequenter tm nunc armariū specialiter dicim⁹ librorum.

Armatura. f. p. est pparatio omniū armoz ad bellum.

Armelausa. f. p. est vestz ante et retro diuisa aperta. in armis tm clausa. z dr q̄ armi clausa. ablata c. z est sclauina.

Armel⁹. m. s. fm Rabanū est vestis humeros tm tegēs. sic scapulare monachoz.

Armelū. n. s. dr vas sctoz vel victimaz.

Armelustri⁹ dr loc⁹ metuēd⁹ q̄ ab armatis sepe illustrat. vel dr ludus cū armis factus ab armis et lustro p circūdo.

Armenia. f. p. dr asie puincia.

Armētū fm Hug. dr pgregatio maiorum aialiū q̄ sūt apta ad arandū. vt eq̄ z boues. Jn armētariū z idē est qd armētū. Pap. vero dic. Armētariū est loc⁹ vbi armēta sunt. Jnde armētari⁹. et est custos armētoz. Jn armētariolū. i. paruū armentū. Et dr armētū q̄ aramētū. vel dr ab arma. eo q; cornibz sit armatum. Et differt a grege. quia armētum, prie est de maioribz. grex de bestijs minoribus.

Aristocratia : principatus bonorum et optimorum. vel potius bonitas

Armigata dicũt organa ad armũ ligata vl̃ posita. vl̃ ſm q̃ſdã or gen⁹ organi q̃d ſonat q̃ aqua ⁊ ſine aqua nihil ſonat.

Armiger. a. ũ. pe. cor. i. q̃ arma gerit. Et reperit ſubſtãtiue ĩ q̃libz genere. vt h̃ armiger p ſcutifero. h̃ armigera p ſcutifera.

Armill⁹ mouet voce ⁊ nõ ſignificatõe. Haz armill⁹ ẽ dim. ab arm⁹. i. paru⁹ humer⁹

Armilla or torques. brachiale. dextrocherium. ⁊ ſũt p̃mi viroꝝ. ab armoꝝ ꝓtute collate victorie cauſa. q̃ olim virile dicebãt. Eedem ⁊ circuli. vel q⁊ inarmis. i. humerꝰ ferũ tur. ſz armilla p̃cipue mulieꝝ lati⁹ extendit Circul⁹ ꝙo rotũd⁹ fit. Jtẽ q̃ꝫ repit p bamo. ⁊ ĩ Job. Armilla pforabit maxillã ei⁹.

Armillũ. n. s. or vas vinariũ aptũ ad portandũ in humeris.

Armipotẽs. m. t. pe. cor. i. mars. Eſt et ois ge. ⁊ idem eſt q̃d in armis potens.

Armomantia. f. p. or diuinatio q̃ fit ĩ armis id ẽ. in ſcapulis beſtiaꝝ.

Armon ſm Joſephũ or fluui⁹ a mõtib⁹ arabie deſcendens ⁊ p deſertũ fluens. i ſtagnuz aſpalti erũpit. diuidens moabitidẽ ⁊ ãmoniticam. Quidã volũt eſſe ciuitatez ĩ dekto q̃ põit in finib⁹ ammorei.

Armonia. f. p. i. dulcoratio ꝙſonãtia plurimoꝝ cãtuũ. Jn armoniac⁹. a. ũ. i. dulcis. ſuauis. delectabilis cant⁹. vt armonia. id ẽ. dulcꝫ cãt⁹ celi. Et videt armonia eſſe ꝓpoſitũ ex ad. ſz ſm ãtiq̃s mutat. d. i. r. ⁊ ſic fit ar ⁊ monos. q̃d eſt vnũ vbi ſcz oẽs cãt⁹ ad vnã ꝓſonantiã tendunt. vide infra in pſaltes

Armus. m. s. i. ſcapula vel humer⁹. ſed humer⁹ ꝓpe eſt hoĩm. arm⁹ ꝙo beſtiaꝝ

Arna grece. agna latine.

Arnin⁹. a. um. i. agnin⁹

Arniſſa. f. p. or agn⁹ recenter nat⁹

Arnagloſſa. f. p. vel arnogloſſus ẽ herba q̃dã. ſ. agnilingua. ab arna q̃d ẽ agna. ⁊ gloſſa. i. lingua. Et adẽ a romanis or plãtago. q̃a plãta ei⁹ cito adheret ſre.

Aroma. n. t. or q̃i aerꝫ oma. ⁊ ẽ bon⁹ odor. ⁊ ẽ vnguentũ p̃ciosũ q̃d ꝓficit ex q̃nq̃ ſpecieb⁹ aromaticꝫ q̃ i his ꝓſibꝰ ꝓtinẽt. Cõtet th⁹ mirrã nardũ. calamũ. cinnamomũ. Dis ſuperinfundas oleũ. ſic tibi fit aroma. Et aliq̃ loco nardũ h̃nt coſtũ. ⁊ dicũt ſic. Cõtere th⁹ mirrã. coſtũ. calamũ. cinnamomũ. Dis ſupinfundas oleũ ſic fit aroma. Vl̃ or aroma nomẽ trahẽs ab aere. ⁊ ẽ q̃dlibz pigmẽtũ q̃d odore ſuo inficit aerez. Vel aromata dicũt q̃cũq̃ fragrãtis odoris Jndia mittit vel alie regiones dicta ſic ab ara. q⁊ arꝫ impoſita diuinis inuocatõib⁹ apta videantur Vel ab aere. q⁊ ſeſe aeri inſeri ⁊ miſceri proband. Nam q̃d eſt odor niſi aeris ꝓtactus. Unde Aurora. Nectar aroma fauus thus mirram balſamo cunctas.

Arpago. i. fuſcinula. l̃ q̃ddã gen⁹ veſtimẽti.

Arpage grece. rapina or latine.

Arpax ẽ inſtrm orci. ferre⁹ vncin⁹ dictus. eo q̃ rapiat q̃d in puteũ cadit ſm Paꝑ. ⁊ dicit ab arpa grece. i. rapere.

Arpen eſt genus teli falcati. q̃ vtebat Mercurius.

Arpes. pis. eſt q̃ddam gen⁹ gladij.

Arpya. f. p. eſt q̃dã auis marina vultũ hois hñs. ⁊ eſt talis nate q̃ p̃mũ hoiez quẽ videt interficit. ⁊ poſtea ſedit ſup aquas et cõſiderat vultũ ſuũ p̃riũ in aqua tãq̃ in ſpeculo. ⁊ videẽs q̃ ſibi ſilem interfecit. poſtea cum videt hoiez nimio dolore cruciat ⁊ penitet eũ interfeciſſe p̃mũ hoiem quem viderat.

Arquitenens ſm antiq̃s. vel arcitenẽs ſm modernos. pe. cor. i. tenens arcum.

Arra. f. p. eſt illud q̃ dat in certitudinẽ. vt ꝓtract⁹ firm⁹ habeat. Vel or pign⁹ q̃d dat ſponſe a ſpõſo. Etiã aliq̃n eſt p̃s p̃cij. ⁊ h̃ ſi tenet p emptõe vel venditõe. vt rata teneat Et h̃ eſt de iure q̃ ſi iſte q̃ dedit arrã penitet at de contractu inito. amittit arram. ſi vero venditor peniteat. duplicatam arraz debet refundere. ſcilz reſtituere quod recepit ⁊ tm̃ de ſuo.

Arrabo. m. t. i. vadimoniũ. Unde Terentius in tertia comedia. Et relicta arroboni eſt p illo argento. Et p̃rie arrabo or bona arra. ſic q̃ dat p bona re. vt p ꝓiugio. q̃ ꝙo datur p mala re. vt p fornicatõe ñ eſt arrabo. Unde Pars arrabo venit p̃cij. dum res bona venit. i. venditur.

Arreptici⁹. a. ũ. i. poſſeſſus a demone. vel q̃ agitat ab ipo. Unde. Sũt arrepticij vexati demone multo. Eſt energumin⁹ quem demon poſſidet vn⁹.

Arriani heretici. ab arrio alexandrino p̃sbitero exorti. q̃ coeternũ p̃is filiũ non agnoſcẽs diuerſas ĩ trinitate ſubſtãtias aſſeruit ꝺ illo q̃ ait dñs. Ego ⁊ p̃ vnũ ſum⁹.

Arrogãs. i. ſupb⁹. elat⁹. inflat⁹ vel iactator Jn arrogãtia. i. ſupbia. differt tm̃ a ſupbia q⁊ ſupbia eſt inanis gl̃a de eo q̃ ꝺ q̃s hz. ſed arrogantia eſt inanis gl̃a ꝺ eo q̃d q̃s nõ hz. et cum q̃s credit ea ſe ſcire vel habere. que tm̃ non ſcit vel habet.

AR

Ars artꝫ.i.scientia.ꝛ dꝛ ab arceo.ces.qꝛ arcet.i.ꝯstringit nos regulis ꝛ doctrinis.vel dꝛ ab ares.i.ꝟtꝰ qꝛ intellectũ nr̃m disponit ad ꝟtutes.ꝛ ars est collectio mltoꝝ p̃cepto rũ ad vnũ finem tendentiũ. Et ſm ysidoꝝ differunt ars et disciplina.qꝛ disciplina est illoꝝ necessarioꝝ q̃ aliter se habere nõ p̃nt. scꝫ qñ aliq̃d certis rationibꝫ discutit. Sed ars est illoꝝ q̃ aliter se habere p̃nt.sicut sũt opinabilia.

Arsates sunt reges ꝑsaꝝ.sic̃ Augustꝰ dꝛ cesar romanoꝝ ſm Pap̃.

Arseda.f.p.i.sella valde splendens.

Arsenicũ.n.s.dꝛ auripigmentũ.

Arseuerse dꝛ ꝓuerbiũ.vel est verbũ defectiuum impatiui modi secunde ꝑsone.et sig̃t auerte ignem.ꝛ dꝛ ab ardeo

Arseueum.n.s.dꝛ vestis mulieris rubei coloris.

Arsis.eleuatio vocis.i.initium

Artabatice.pe.ꝓ.est genꝰ monstri in ethiopia proni vt pecora ambulare dicũt.q̃dragesimũ annũ nullꝰ supgredit. Et dicũt sic ab artus.a.um.ꝛ batin.q̃d est gradus.qꝛ artatim ꝛ curue gradiunt.

Artabe.pe.coꝛ.q̃dam mensure sunt. Unde Pap̃.dicit. Artaba genꝰ mensure syriace. q̃ tres modios facit

Artauꝰ.m.s.me.coꝛ.est.cultellꝰ scp̃toꝝ

Artemesia est q̃dam herba Diane a gẽtibꝰ ꝯsecrata. Unde ꝛ grece diana artemis dicitur.ꝛ est illiꝰ nature ꝙ cũ vino decocta ꝛ mane bibita menstrua educit.

Artemo.onis.me.ꝓ.dꝛ paruũ velũ q̃ in dulcibꝫ potiꝰ vtimur aq̃s. Unde in actibꝫ apostoloꝝ. Et eleuato artemone ſm aure flatũ tendebant ad litus.

Artemũ idem. Unde. Est artemo vel artemũ velum q̃ꝫ ratis.

Arteria.f.p.est vena ꝑ quã exit ꝛ intrat aer et spũs. Uel ſm Pap̃. Arterie sunt fistule l' vene dicte eo ꝙ artꝫ teneant itineribꝫ vitalẽ spũm.vel qꝛ ꝑ eas aer.i.spũs a pulmone fertur. Inde arteriacꝰ.a.um.ꝛ est ille cuiꝰ fauces reumatizant. Inde artericũ.n.s.ꝛ ẽ medicina q̃ ꝓdest meatui gutturꝫ.

Artesis.f.t.dꝛ artuũ morbꝫ. Unde Prudẽtius. Nodose q̃s podagra distorquet ꝛ artesis. Inde arteticꝰ.a.ũ.dꝛ iste q̃ hꝫ infirmitatem in artubꝫ ex cõsuetudine.vel vt medici volũt dꝛ ille q̃ q̃ndam nodositatẽ in membroꝝ patit iuncturꝫ. Et eodẽ ĩ sensu dꝛ articus.a.um. Inde artetica, et dicitur passio vel infirmitas illa.

Articula.f.p.dimi.i.parua ars.

Articularꝫ.ꝯ.t.ꝛ h̃ le.i.ad artem ꝑtinens.ꝛ dꝛ ab ars artꝫ.

Articulꝰ.m.s.dimi.i.paruꝰ artꝰ vt digitus et dꝛ ab artꝰ.us.ui. Item articulꝰ dꝛ quedã pars orõnis apud grecos solam relationeꝫ signans. Inde articularꝫ.ꝯ.t.ꝛ h̃ re.q̃d habet officiũ articuli.vt h̃ ꝛ h̃ ꝛ h̃. Articulꝰ est etiam q̃dam coloꝛ rethoricꝰ. q̃ fit qñ multe dictõnes simul ponunt p̃uctatim sine conꝯiunctione media.vt ibi. Solers.inermis inops.inglorꝰ vnde redisti. Item articulꝰ etiã dꝛ finis. Item articulꝰ.i.momentũ.vt in articulo diei illiꝰ.i.in initio.in fine.in hora.in momento. Item articulꝰ p̃ssura.artitudo. Item articulꝰ est spẽs numeri. Item articulꝰ ẽ minima pars symboli.i.fidei. ſm q̃d dicimꝰ duodeci sunt articuli fidei. Etiã articulꝰ sumit ꝓ signo.cum q̃ mulieres signant panes in fornace.ne fiat ꝯfusio int' alios. Unde Grecista. Articulꝰ coloꝛ est. breue membrum.dictio greca. Articulꝰ numerus ꝑ denos multiplicatꝰ. Momentũ articulꝰ p̃ssuraq̃ꝫ dꝛ esse. Item articulꝰ est ꝑs ĩtentionis ꝯtinens illud q̃d actoꝛ intẽdit ꝓbare.vt in.c.veniens.ij.de testi.ꝛ glo.in.c.p̃sentiũ.§.testes.e.ti.li.vj. Et articuli dicunt capitl'a in iudicio ꝓbanda.e.ti.ꝑ tuas. Et q̃ñq̃ꝫ dicũt intentões.q̃ñq̃ꝫ assertõnes.

Artifex et opifex differunt. Nam artifex dꝛ ex arte.opifex ꝟo ex sola manu ꝛ iussione alteriꝰ. Iñ artificiũ q̃d est manufactũ. Iñ artificiosus.a.um.i.plenꝰ artificio. Inde etiã artificialis.ꝯ.t.ꝛ h̃ le.

Artificina.f.p.pe.ꝓ.est locꝰ vbi artes exercentur.

Articꝰ.a.ũ.i.bonis artibꝫ instructꝰ.ab ars.

Artocopꝰ.m.s.i.pistoꝛ.q̃i artifex paĩs Uñ Iuuenalis. Salua sit artocopi reuerentia Etiã dꝛ panis cũ laboꝛe factꝰ. ab artos q̃d est panis et copos laboꝛ. Inde artocopꝰ.i. panis cũ laboꝛe factꝰ ad opus dñi sui. Uel dꝛ panis pistus in oleo.

Artocrea.f.p.dꝛ q̃libꝫ cibꝫ artificiose ꝯpositꝰ Uel dꝛ cibꝰ ex pane ꝛ pasta ꝛ carne factꝰ ꝛ dꝛ ab artos.i.paĩs.ꝛ creos caro.ſm Hugui. Pap̃.ꝟo dicit. Artos panis.creos grece caro. Inde artocrea panis carnẽ ꝯtinẽs. vulgo tortella

Artopta.f.p.i.vas artificialiter operatum Uñ plautus in aularia. Ego artoptã hinc ꝓximo vtendam peto.

AB

Artos grece est panis latine.
Artoterite heretici ab oblatõe vocati. panẽ eñ ⁊ caseũ offerunt. dicentes a ꝑmis hoĩb oblatõez a fructib terre ⁊ a fructib ouium fuisse celebratam
Artotira. f. p. pe. cor. est cib q̃ fit ex pane vl pasta ⁊ caseo. ⁊ dr ab artos panis ⁊ tir q̃d ẽ caseus
Artuosus. a. ũ. i. mẽbrat. ⁊ dr ab artus
Artus. a. ũ. i. strict. sz art. us. ui. i. membr q̃d neruis artat. ⁊ facit dtm ⁊ abltm in vb ad dr̃am de ars artis artib.
Arualis. ↄ. t. ⁊ h le. pe. p. i. ptinens ad arũ vel res arui.
Aruambale. n. t. est hostia cũ q̃ arua ambiebãt. q̃d etiã dr amburbale. sz amburbal vel amburbale ⁊ h amburbiũ est hostia cũ q̃ ciuitatem ambiebant. ab ambio ⁊ rbs. Papias dicit aruambale est sacrificiũ aruor
Arugo. ginis. est color q̃dã sic pedes accipitris. ⁊ scribit ꝑ a solã ꝯm Pap. sz aurugo ꝑ au. ꝯm Hug. est morbꝫ regi. Itẽ aurugo est corruptio aure ꝑ quã segetes ↄtrahũt in naturalẽ colorẽ ex aura corrupta.
Aruina. f. p. i. pinguedo. Vñ Job. xv. Et ꝺ lateribꝫ ei aruina ꝺpẽdet Jn aruinat. a. ũ. id ẽ. ipiguat. Jñ aruinosus. a. ũ. i. crassus.
Jñ aruinula. f. p. dimi. i. parua aruina.
Aruiolũ. li. dr paruũ aruũ siue corp puñ.
Arula. f. p. pe. cor. ꝯm Hug. est parua ara siue altare. Uel ꝯm Pap. arula est patella car bonũ. craticula. vel vas eneũ quadrangulũ in q̃ ignis ardet vel in quo prune vel carbones asportant.
Arulla. f. p. dicit residuũ pomi quod abũci tur. Unde. Tolle peripsima post ede pulpã sed sperne arullam.
Arundo ꝯm Hug. ꝓprie dr foliũ depẽdens sed sepe ponit ꝑ canna. ⁊ dr ab areo ares. qz cito aret. Unde Cantat byrũdo. floret arũdo. natat byrudo. Jñ arũdine. a. ũ. i. aliq̃d de arũdine exñs. Jñ arũdinetũ. ⁊ est locus vbi crescũt arũdines.
Aruspex. ↄ. t. i. diuinator. q̃si ararũ inspector. Vi etiã exta seu inteltina pecudũ ispiciũt vt futura ꝓdicent.
Aruspicina. f. p. pe. p. i. dom aruspicuz. vel loc vbi diuinant.
Aruspiciũ. n. s. i. diuinatio.
Aruum. n. s. i. campus
Arx arcis. f. t. i. cochlea. s. turrꝭ. ab arceo es. qz arcet hostes. Unde. Ars docet. arx munit. arcus tegit et ferit idem.

A ante B

As assis plura significat. ꝓmo idẽ est quod obol Vñ in euangelio Nõne duo passeres asse veniũt. Et tñ dñt as ⁊ obol. qz obol est fact ad similitudinẽ toti denarij valẽs denarij medietatẽ. sz as est dimidi siue diuisus denari toti tñ obolo equualẽs. Et nota q ↄposita ab as assis ꝑ obolo in essis finiũt. ꝑter tria q̃ in vssis finiunt. scz octussis. septussis. centussis. ⁊ ꝑter semissis q̃d in issis finit. ⁊ monossis qõ in ossis finit. scõo dr pondus duodecim vncie. tertio dr pũctus vn i decio vel tessere. q̃rto dr possessio oĩm bonor alic q̃ hz. Vñ. As obol põd pũct possessio tota. Jñ venit semis ⁊ plura alia q̃ patent loco suo. Et as ꝑ obolo dr ab a qõ est sine. ⁊ sphera rotũditas q̃i sine rotũditate. Itẽ i asse qñ sigt põdus ↄtinẽt duo decim ptes. q̃ q̃libet hz ꝓpriũ vocabulum. Ad euidentiã h sciendũ q as assis ẽ põd xij. vncias. Et si extinde remouet vnũ. illud vnũ qõ remouet dr vncia. et illa. xj. q̃ remanẽt dicũt deuns. i. xj. vncie. q̃si vncia dẽpta ꝺ asse. ⁊ ꝓpõit a de. qz ei desit vncia ad libr̃. Preterea si remouent ab asse duo. illa duo dempta dicũt secuns. q̃si sexta ps assis. sed illa decẽ q̃ remanẽt dicũt decuns. i. decẽ vncie. Preter̃ea si r̃mouet tria ab asse r̃manẽt. ix. ⁊ illa tria dẽpta dicũt q̃dranſ. q̃si q̃rta pars assis. ⁊ illa. ix. q̃ remanẽt dicũt ꝺodrans. et iterptat nouẽ. Si remouent ab asse q̃ttuor r̃manẽt octo. ⁊ illa q̃ttuor remota dicũt triens. q̃i tertia ps assis. ⁊ dr a tris qõ est tres. vñ triens ꝑmo sigt tres. ex ↄsequenti q̃ttuor. qz q̃ttuor sũt tertia ps assis. Preter̃ea illa octo q̃ r̃manẽt dicũt bisse. et iterptat bisse octo. ⁊ ẽ grecũ. Preter̃ea si r̃mouet ab asse q̃nq̃ r̃manẽt septẽ. ⁊ illa q̃nq̃ remota dicũt q̃nc̃uns a q̃nq̃. ⁊ illa septẽ q̃ remanẽt dicũtur septuns a septẽ. Preter̃ea si remouent ab asse sex. illa sex dicũt semis. ⁊ illa sex q̃ remanent silr dicũt semis. et dr semis ꝺ semis q̃d ẽ dimidi. et as assis. q̃si dimidia ps assis. Et ita ptz q̃ sunt ptes assis. Unde. Assis bissena ps dr vncia plena Assi tollat ps vna deunsq̃ vocat. Tolle duas. secuns erit. et ps alta decuns. Excipe tres. q̃drans erit. ⁊ tũc altera ꝺodrans. Quattuor ablatꝫ ps ẽ bene si nũeratꝫ. Illa triens. bisse q̃d restat credo fuisse Si tollas q̃nq̃ q̃ncuns ps illa vocat. Et septez reliq̃ septuncem tu vocitato. Assem dimidia. ps vtraq̃ semis habet.

Asahel interptat visio dei
Asaph interptat synagoga vel congregãs.
Asbestus est lapis ferrei coloris. ab igne nomẽ sortit⁹. qz semel accẽsus nũq̃ extinguit.
Nam asbest⁹ .i. inextinguibilis
Ascella. f. p. loc⁹ sub brachijs. qz ab eis ascellis brachia cillent. i. mouent.
Ascia. f. p. t. dolabra q̃i acute scidẽs Jñ ascicula dimi. i. parua ascia.
Ascis. f. t. dr securis q̃ cemẽtarij vtunt. Jñ ascicul⁹. i. parua ascis.
Asclepi⁹ interptat de⁹ dura faciens. z dr fabulose fuisse medic⁹ z potões pficiens z emplastra pponẽs ppt victu⁹. qz indigens erat. nouissime in flumie iact⁹ a Joue ppt Darij filiũ quem interemit.
Ascolon villa vel vallis interptat.
Ascolonita ciuitas palestine q̃ z dr ascolon de q̃ fuit herodes q̃ occidit infantes.
Ascopa. pe. pe. cor. vas est aquaticũ vtri persimile. Ascopa eñ grece. latine dr vter. Jñ Judith. x. Imposuit itaq̃ abre sue ascopã vini.
Ascriptu⁹ a. ũ. i. alicui rei dedit⁹ z deputat⁹
Ascriptici⁹ glebe. dr ille q̃ est ascript⁹ glebe fundo siue solo terre. z astrict⁹ p scripturã in q̃ p mittit dño soli se nũq̃ a solo discedere.
Asecretz. vide. s. acõmẽtarijs
Aser est ppriũ nomẽ. z interptat btũs. quia Beñ. xxx. dr. cuz pepisset eum Zelpha dixit Lya. Hoc p beatitudine mea btãm quippe me dicẽt mulieres ppter ea appellauit eũ Aser et scribit p vnũ s. Jñ Aurora. Neptalim et Judas Beniamin et Bad Aser.
Asia q̃dam femĩa fuit q̃ olim tenuit iperiũ orientis. a q̃ dicta est asia regio illa. s. tertia ps mũdi ꝑ sus orientẽ. Jñ asian⁹ a. ũ. z asiatic⁹ a. ũ. Vel asia interptat elatio vel eleuatio qz illa ps mũdi ẽ elatior z altior. Jnuenit et asia p q̃dã palude. ꝑma pducta. q̃ in nomie regionis breuiat. Unde Lucan⁹ Europã miseri libyam asiamq̃ tenere.
Asilũ. n. s. dr dom⁹ refugij q̃d Romul⁹ fec. sed mõ est ecclesia. z dr ab a q̃d ẽ sine. z silon q̃d est tact⁹. qz nõ est fas alicui ibi aliũ tãgere l' offendere. z pdu. pe. Unde Virgi. vij. enei. Hinc lucum ingentẽ quẽ Romul⁹ acer asilũ. Retulit z gelida mõstrat sub rupe lupercal. Sap̃. xo dicẽ q asilũ est tẽplũ q̃d Rem⁹ z Romul⁹ instituert. ad q̃d q̃cũq̃ cõfugeret ab omni nota liber esset. Jtem h asil⁹. li. m. s. est musca q̃ boues stimulat. z ꝑsumit mel apum et eas ꝑturbat. quã greci oestrũ vocant. z rustici tabanum. Et videt etiaz dici ab a q̃d est sine. z silon tact⁹. p ꝓriũ. qz eius tact⁹ nimis sentit. Unde Grecista. Turbat asilus apes miser z succurrit asilum.
Asymphonia. i. ꝓsonãtia. ab a z ỹmphoia.
Asyntheton est q̃dã figura. z fit ꝑm papiã qñ vna ozo diuidit in duas.
Asinus. m. s. dr q̃i asidus. a sedendo. qz homines anteq̃ haberent equos asinis insidebant. vel dr ab a z senos sensus. q̃i sine sensu. qz brutum z stolidũ aial est. Dicit etiam asinus q̃i alta sinens. sz tũc est etymol⁹. non cõpositio. Jñ asell⁹. i. paru⁹ asinus. Jñ asina z asella. Jñ asinin⁹. a. ũ. i. de asino exñs. Jñ asinari⁹. a. ũ. q̃d ptinet ad asinũ vt mola asinaria quã trahit asinus ad molẽdinũ Et h asinari⁹ q̃ ducit vel pascit asinos. Et asina facit dtm z abltm pl'ales in abus. ad differentiã sui mas. q̃d facit in is. Tñ inuenit in is. Unũ. j. Re. ix. Et de asinis q̃s pdidisti nudiustertius ne sollicit⁹ sis. qz inuenti sũt. Et scias q vt dicit Basili⁹ i hexameron omelia octaua. Jntelligit asin⁹ et bois ꝓsuet⁹ vocẽ. nouit iter q̃d sepi⁹ ambulauit. ad audiendũ ita vehemẽter acut⁹. vt null⁹ ei de terrestribꝰ cõparari possit.
Asmode⁹. pe. pd. est nomẽ demonis. Unde Thobie. iij. Demon noie asmode⁹ occiderat eos.
Asopus nomen est fluuij. Unde. Asopũ retrabas europam siue piropũ. Et piropus nomen est gemme.
Asparag⁹ herba q̃dam. c⁹ frutex est asper et spinosus. Est etiam q̃dam piscicul⁹ paru⁹. sed optimi sapozis. Et etiam bolet⁹ vocat asparag⁹. Et vt Sap̃. dicit. Asparagi in cibo sumpti stomacho pfunt. calidi sũt. in aq̃ cocti omẽs vesice causas curant z calculos frangunt.
Asper. a. ũ. i. durus. acerbus. truculent⁹.
Aspergo. gis. s. t. i. aspersio. vel est nomen cuiusdam auis marine. vel est vestis femĩarum vel vestimentoꝝ supfluitas. quod etiã sirina dicit.
Aspis. dis. f. t. dr gen⁹ serpẽtis Et est illius nature. dum eñ incantat a diuinatoribus tũc vnam aurẽ ponit z trudit in terrã. z aliã obstruit cũ cauda. ne audiat voces incantãtiũ vt illesa pmaneat. Et ideo incantat q̃a veneno extracto aspis est medicinalis z pciosi valoris. De hac dicit ꝓpha. Sic aspidis surde z obturãtis aures suas ne audiat vocẽ incantantis. Et ꝑm ysiõ. Aspis ẽ

As

vocata q̄ morsu venēa immittat ꝛ spargat
Hyos eñ grece venenū dicūt. ꝛ inde aspis
q̄ aspergens hyos. i. venenum. eo q̄ morsu
venenato interimat. ꝛ cor. pe. in gtō. Item
aspis ōr etiam scutū militare. Jñ aspidula
id est. parua aspis.
Aspriol⁹. est aial q̄ddam.
Assa asse. f. p. ōr lignū dolatū et latū.
Assecula vel assecla p sincopā. ꝑ. p. ōr ab as
sequendo. et est humilis psona alteri subie
cta. vel idem est q̄d domestic⁹ familiar⁹. vel
ōr ab assideo q̄d in vna significatōne valet
intantū sicut intendo. q̄ seruus debet esse
assiduus iuxta dñm suum. ꝛ sic ōr seruiens
vel comes q̄ seq̄t aliū. Unū in Aurora. Rur
sus vt i p̄mis vir lucif ꝛ assecla fumi. Astite
rant dño. ꝛc.
Asser asseris. m. t. sig̃t illas lōgas ptes ꝛ te
nues q̄ diuidūt ꝛ abscindunt a trūc⁹. Et ōr
ab asse. q̄ asseres soli in tect⁹ ponūt et nō cō
iunctim. Assem eñ vnū dicim⁹. Uel dicūt
asseres. q̄ assideāt parietib⁹ ꝛ trabib⁹. vel q̄
vn⁹ alteri in pariete inserit. Unde Ecc. xxiv.
Melior est vict⁹ paupis sub tegmine asser
q̄ epule splendide. ꝛc.
Assessor ōr q̄i assidēs iudici i cognitōe cau
sar. suū p̄bens cōsiliū iudici. q̄ alio noīe ōr
officialis iudicis ꝛ p̄siliari⁹
Assidela. f. p. pe. pdu. est mensa iuxta quam
sedemus.
Assidei sunt iudei qui diuino cultui semp
insidebant.
Assidu⁹. a. ū. i. studios⁹. sollicit⁹. ꝑtinuus.
alic⁹ rei intent⁹. ꝛ ōr ab assideo. Itē assidu⁹
id est. diues ꝛ ponderos⁹ i pecunia. ꝛ sic ōr
ab as assis ꝛ do. q̄ diues plures hz asses. i.
obolos. Unū Haaman in hist⁹ia legit fuis
se vir dives ꝛ assidu⁹ Unū. Diues ꝛ intentus
notat assidu⁹ sub eodem. As facit assiduus
assidet assiduusq̄. Et tiā assidu⁹ ōr q̄ expēsis
erarij p̄erat. ꝛ sic ōr ab esse ꝛ dando. non q̄a
multū gratis det diues. sz coact⁹ pl⁹ dat q̄s
paup in collect⁹ faciendis
Assumetra. f. p. ōr nomē generale oīm man
sor. adiacentiū ville vel ciuitati. ab assideo
es. ꝛ metros mensura.
Assisterīū. n. s. loc⁹ vel dom⁹ monialiū. sic
monasterīū monachor.
Assistria. f. p. monialis ibi assistēs
Assistrix vel astitrix ab assistendo videt di
ci. ꝛ ōr q̄ sistit iuxta fontium vel circūsistit.
Unde Sap. ix. Da mihi dñe sedium tuar.
assistricem sapientiā. Et est pducenda hec
syllaba stri f̄m Hug. Dicunt tñ q̄dam q̄ h̄
litera corrupta sit. et debz dici astitricem. ꝛ
nō assistricem. Nam sisto q̄n est transitiuus
accipit p̄teritū mutuo a statuo et fac̄ statui.
in cōpositione assisto astitui astitutū a q̄ de
scenderet astitutrix. q̄n vero est neutrū acci
pit p̄teritū mutuo a sto stas. ꝛ facit steti. ꝛ in
cōpositōe assisto astiti astitū. ꝛ ab h̄ regula
riter descenderet astitrix. me. cor. et non assi
strix. q̄a nihil est nec ab aliquo verbo potest
formari. Unde. Sisto facit statui si trāse
at atq̄ statutum. Si fuerit neutruz dicito
sisto steti.
Associus. m. s. i. consocius. consors. conso
dalis. contribulis. confeduſtus. et ōr ab ad
ꝛ socius
Assolat⁹. a. ū. i. ad solū deduct⁹ vl̄ ad solitu
dinē redact⁹. vel de solio depositus
Assula. f. p. pe. cor. ōr id q̄d cadit ō ligno q̄n
dolat. ꝛ ōr ab assa asse.
Assult⁹. us. ui. impet⁹. assumpt⁹ saltu.
Assumentū. n. s. est illa ps q̄ de aliq̄ accipit
vel assumit ad aliquid faciendū vel reparā
dum. Unde Marci. ij. Nemo assumentuz
panni rudis assuit vestimento veteri. quasi
diceret. Nemo sapiens coniungit pānove
teri ptem noui panni quam assumpsit ō ali
quo nouo panno.
Assur assuris. fuit filius Sem. a quo dicta
est assuria Inde assurius. a. um. i. assur. Un
de in Aurora. Sicut rex assur malus extit
it. et tū idem.
Assus. a. um. ōr quasi arsus ab ardeo. Inō
assatus. a. um. ꝛ h̄ assatura. re. Unū. ij. Re. vj.
Assaturam bubule carnis vnam. i. frustum
bouis assatum.
Astarthen. est ydolū sidonior.
Asteric⁹ vel asteriscus. m. s. i. forma astri. et
est q̄dam nota q̄ in libris apponit. q̄ de hijs
omissa sunt vt eluceſcant p eam notam que
deesse vident. ꝛ ōr ab aster q̄d est stella. qua
vsus est Origenes in translatione biblie.
Circa q̄d notandū q̄ trāslatores ꝛ interp̄
tes biblie multi fuerūt. sic dicit mgr̄ i hist⁹
rijs. q̄ ante incarnatōnem dñi annis. cccl.
temporib⁹ Ptolomei philadelphi reg⁹ egy
pti septuaginta interptes fecerūt. q̄ legel
ꝛ ph̄as h̄ modo trāstulerūt. Ptolome⁹ stu
dios⁹ ꝛ libror cupidus ꝑcipiens apud iu
deos legem esse dei editam. ꝛ digito illi
us scriptam. missis ep̄lis ꝛ muneribz roga
uit Eleazarū pontificē indeor vt sibi viros
seniores hebraice ꝛ grece ligue peritos qui

interptari ⁊ trāsferre valerēt dirigeret. Et/ eē sua desideria essent eam in greco transla tam hīe. ⁊ arciuis regalib⁹ itereſſe. Eleaza/ rus aūt annuēs ei⁹ petitōi. de vnaquaq; tri bu ſer legiferos vel legiferentes deſtinauit. Hi ſunt ſeptuaginta duo interptes .q̄ licet ſeptuaginta duo fuerūt .more ſacre ſcripture tm cōiter dr ſeptuaginta. qz ſi duo ſupſunt ℔ eſt modicū reſpectu ſeptuaginta. Qui ve nientes ad regem. pentateucū ꝛ ppℏas trās/ ferentes coram rege diſputauerunt de vno deo colendo. ⁊ q nulla creata eſſet de⁹. Inō eſt q vbicūq; occurrebat eis in trāſferēdo de trinitate vel ſub ſilentio pteribāt l' enig/ mate trāſtulerūt ne tres deos colendos tra didiſſe viderēt. Sil'r de incarnatōne verbi facientes. Uñ trāſlatio ſeptuagintaduum qñq; eſt ſupflua. qñq; diminuta. Poſt īcar nationē aūt dñi ⁊ paſſionem annis. cxxiij. Aq̄la q̄dam iude⁹ ad fidem conuerſus. ſz po/ ſtea in hereſim lapſus. p̄m⁹ interpres fec̄ ali am trāſlatōem de hebraico in grecū tempe Hadriani imperatoris. Deinde poſt annos liij. Theodotion fecit tertiā trāſlatōez ſub Lomodo. Deinde p⁹ānos triginta Sym/ machus interpres claruit ſub Seuero De inde poſt annos octo inuenta eſt q̄dā trāſ/ latio hiero ſolymis. cui⁹ autor ignorat̄. que dicta eſt vulgata translatio vel q̄nta editio. Deinde poſt annos. xviij. tpe Alexādri ſu/ peruenit Origenes xp̄icōes iſtas trāſlatōnes impfectas. inchoauit cōrigere trāſlationem lxxij. interptum per poſteriores iam dictas trāſlatōes. Uel ſm alios ſolū trāſlationem Theodotionis correxit. ⁊ miſcuit. ſcz ſup/ plens diminuta. ⁊ reſecās ſupflua. Ubicū/ q; igit̄ ad trāſlatōnē. lxxij. interptum aliq̄d addidit ex trāſlatōib⁹ ſeq̄ntib⁹. vel vbi ad/ didit q̄ deerāt ibi ponebat aſtericū vl' aſte/ riſcū. i. ſtellaz vel formā aſtri. p q̄d innuit q̄ p additōem illam eluceſcebāt q̄ pus deerāt Et dr aſteric⁹ ab aſter et icon q̄d eſt ymago vel ſignū. ⁊ pd. pe. qz apud grecos icon ſcri bit̄ p ei diphtōgon. ⁊ dr aſteric⁹ ſm moder nos vel aſteriſcus ſm antiq̄s. ⁊ tūc dicit̄ ab aſtris. i. ſtella ⁊ icon. Ubi vo erat ſupfluum ponebat obelū. Obelos em̄ grece dr ſagit/ ta latine vel veru. ſignās p ℔ que lra ibi ſup flua erat. Deinde ipe Origenes fecit aliam trāſlatiōem p ſe plenam ſine his ſignis. Hi omēs trāſtulerūt de hebraico in grecū. De inde q̄dam volētes hīe omēs iſtas trāſlatō nes ſimul ſcribebāt libros. ſic eos ordinan tes. q⁹ in medio cuiuſlibet folij ponebāt ſex colūnas a ſummo deorſum deſcēdētes. po nentes in p̄ma ꝟba trāſlatōis p̄me. i ſecūda ſecunde. ⁊ ſic de alijs. Et iſti libri dicti ſunt hexapla. ab hexa grece q̄d eſt ſex latine. qua ſi ſexcupla. vel dr hexapla. q̄ſi liber hñs ſex trāſlatōnes rectas vel rectificatas. Quidā tm hexapla exponūt ſimpl'r pro exemplaria. Et his temp⁹ib⁹ multi vtriuſq; lingue ſcioli fecerūt alias trāſlatōnes de p̄dictis grecis trāſlatōib⁹ in latinū. Nouiſſime ſupuenies brūs Hieronim⁹ perit⁹ in trib⁹ linguis. he/ braica. greca. ⁊ latina. p̄mo correxit trāſlati onē. lxxij. interptum in latino cū aſtericis ⁊ obelis. poſtea vo trāſtulit immediate bibli am d hebraico in latinū ſine aſtericis ⁊ obe lis. Et hac trāſlatōe nūc vbiq; vtit̄ tota ro/ mana eccl'ia licet nō in oīb⁹ libris. Et ipſi⁹ trāſlatio merito ceteris anteferēt. qz eſt ꝟbor ū tenacior ⁊ pſpicuitate ſnie clarior. Et trāſ/ latio p̄ma ſcz. lxxij. interptum fcā ē i Alexā dria ciuitate q̄ metropolis eſt egypti. Alie aūt trāſlatōnes in diuerſis ptib⁹ mūdi vbi tūc mgri polluer̄t. Nota q⁹ vbicūq; i libris veteris teſtamēti mendoſitas repit̄. curredū eſt ad volumina hebreoꝝ. qz vet⁹ teſtamētū p̄mo in lingua hebrea ſcptus eſt. Si vo in libris noui teſtamēti recurrendū eſt ad vo/ lumina grecoꝝ. qz nouū teſtamentū p̄mo i lingua greca ſcptū eſt p̄ter euangeliū Mat thei ⁊ epl'as Pauli ad Hebreos.

Aſterites eſt gemma candida. incluſaz lucē p̄tinens ſicut ſtellam intus ambulantē vñ dicta eſt.

Aſty grece. dr vrbs vel ciuitas

Aſtiſmos. i. antiſmos. vide. s̄.

Aſtrea. f. p. pe. p. i. iuſticia. ab aſtrū. qz de ce lo deſcēdit. Uñ Ouid. in. j. metha. Ultima celeſtū terras aſtrea reliq̄t

Aſtereus. a. um. pe. pd. dr res que p̄tinet ad aſtrum.

Aſtirion gēma ē cryſtallo ꝓpinq̄. in cui⁹ cen tro lucet ſtella fulgore lune plene. ⁊ dr ſic. qz aſtris poſtpoſita fulgorē rapit ⁊ gerit.

Aſtrolabiū. n. s. q̄ddam inſtrumētū ipſius art̄ aſtronomie.

Aſtrolog⁹ dr inſpector ⁊ mēſurator aſtroꝝ. et dr ab aſtrū ⁊ logos. q̄ſi loquens de aſtris et augurans. Jñ aſtrologia. q̄daz ars aſtro nomie. Jñ aſtrologicus. a. um. Et ſcias q⁹ aſtrologia partim eſt natural'. partim ſuperſti/ tioſa. Naturalis dū exequit̄ ſolis ⁊ lune cur ſus vel ſtellarum certas tempoꝝ ſtationes

Supsticiosa ꝺo est illa quaꝫ mathematici sequũt. q̃ in stellis augurant. q̃bꝫ etiã duodecim signa ꝑ singula aĩe vel corpis mẽbra disponũt. siderũq̃ cursu natiuitates hoim ⁊ mores ꝓdicare noscũt

Astronom⁹. m. s. ꝺr q̃ docet legẽ vl regulaꝫ de astris. vel q̃ noiat ea. ⁊ ꝺr ab astrũ et nomos ꝙd est lex. vel norma. i. regula. vl ono/ma. i. nomẽ. Jñ astronomia ipsa ars. Jnde astronomic⁹. a. ũ. ſm Hug. ꝓap. ꝺic. Astronomia. i. astroꝝ lex q̃ cursus sideꝝ docet. ⁊ ẽ vna de septẽ artibꝫ liberalibꝫ.

Astrosia vel atrophia. f. p. est tenuitas corporis ex causis latẽtibꝫ ⁊ paulatim cõualescentibꝫ dicta sic ab ĩmutatõe corpis. Haꝫ greci nutrimenti cessationem astrosiam vel atrophiam vocant.

Astrosus. a. ũ. i. lunatic⁹ q̃si malo sidere vel astro nat⁹.

Astruco. onis. i. dextrari⁹. ab astur ꝑ gente qꝫ apud illã gentẽ hmõi equi abundãt. Est etiã idem ꝙd accipiter.

Astrũ. n. s. i. stella. ⁊ ꝺr ab Astro pho. q̃ prim⁹ tractauit de astris. vel ab aster ꝙd grece ꝺr stella. Jñ h ⁊ h̃ astralis. ⁊ h̃. le. i. ad astruz ptinẽs. Et scias q̃ stella ꝺr q̃libet singularis. Sidus pluriũ steliaꝝ collectio. Astruz grandis stella. vt sol et luna et alĩ planete. Hec tñ noĩa apud autores ꝯfundũt. Item astrũ qñq̃ põit ꝑ celo. nõ q̃ idẽ significet. ſz qꝫ astra signant partem celi.

Astula. f. p. ꝺr illud ꝙd cadit ꝺ ligno qñ dolat. ⁊ ꝺr a tollẽdo. Uñ q̃dã volũt ꝺici asciã ab astulis. qꝫ eas a ligno erimit.

Astur. m. t. est q̃dã ppꝫ hispanie q̃ iuxta fluuiũ q̃ ꝺr stura habitat Jñ asturia. f. p. regio vel ciuitas coꝝ Jñ asturiẽsis ⁊ asturiẽse Jtẽ astur. m. t. ꝺr q̃dã auis q̃ apud illam gẽtem abundat. ⁊ ꝺr ab astur ꝑ gẽte. vel ꝺr ab aue ⁊ sterno. qꝫ sternit aues. q̃ etiã ꝺr asturco vl accipiter. ꝓap. ꝺo dicit. Asturco accipiter maioꝝ. Unde. Astruco quadrupes asturco dicit ales

Astus. us. ui. calliditas. dolositas. fraus. fallacia. et sumit in malo. Jñ astutia. f. p. i. ingeniositas. dolositas. cautela. industria. calliditas. ⁊ ꝓprie ꝺr de malo. Jnuenit etiaz astu. indeclinabile neu. g. ꝑ codẽ. Uñ. Astu vincit hõ cũcta creata solo.

Astut⁹. a. ũ. i. callidus. ⁊ ꝺr ab astu.

A ante T

Atacus. pe. cor. maioꝝ ẽ bruco. Et vt dicit glo. Joel. j. Eruca vermis est q̃ in oleribꝫ maxie inuenit. Brucus ꝺo fer⁹ locuste ante qꝫ habeat alas. Deide cũ parũ icipit volare ꝺr atelabus. Cũ ꝺo plenit volat ꝺr locusta Et ẽ bruch⁹ ml'to gnioꝝ qꝫ locusta l' atelab⁹ qꝫ iacẽs ĩ vno loco radicit⁹ comedit fruct⁹.

Atacus ãt ꝺr q̃i ategus. i. sine tega. eo q̃ nihil habeat q̃ inuolutus tegat. ꝓap. ãt dicit Atacus auis ignota.

Atau⁹ pater aui. vide. s. abauus.

Atelabus. vide. s. in atacus.

Ater. a. um. i. niger.

Atalanta est q̃dam ꝺa gonꝓt velocitatẽ. ⁊ ꝺr ab atas. i. leuitas. ⁊ lentos plenũ. q̃si plena leuitate.

Atlas. antꝫ. fuit frat' ꝓmothei rex africe optim⁹ astrolog⁹. vñ dict⁹ ẽ celũ sustinuisse. Et a noĩe ei⁹ dict⁹ est mons africe atlas. qui ꝓt suã altitudinẽ dict⁹ est celuz sustinuisse. Jñ atlante⁹. a. ũ. ⁊ atlantic⁹. a. um.

Athalia interꝓtat temp⁹ dñi. ⁊ fuit regina in israel.

Athanasia. i. immortalitas.

Athanathos. i. immortalis. ab a q̃d ẽ sine. ⁊ thanatos mortale. Jnꝺ athanatus. a. ũ. i. immortalis

Athene. aꝝ. q̃daz ciuitas in grecia. ab athanatos. i. immortalis ꝓt studiũ sapientie q̃ immortalis est. q̃ olim ibi viguit.

Atheniẽsis. ꝑ. t. ⁊ h̃. se. nomẽ est patriũ ⁊ fm formatõis analogiã deberet ꝺici athenẽsis ſz causa euphonie hꝫ i. ante penultimã.

Athesis. nomen fluuij.

Athleta. pe, p. ꝑ. p. i. luctator. pugnator. miles fortꝫ. ⁊ ꝺr sic q̃si ad letum fortis. id ẽ. ad mortem.

Atomia grece. debilitas stomachi latine.

Atom⁹. f. p. ꝺr corꝑ indiuisibile ꝓt sui paruitatẽ q̃uis forte nullũ corꝑ sit q̃d diuisionẽ recipe nõ possit. ⁊ ꝺr ab a q̃d est sine. ⁊ tomus q̃d est diuisio vel sectio. qꝫ non recipit sectionẽ sensui subiacentẽ.

Atnepos. filiꝰ abnepotꝫ. vide. s. in abau⁹.

Atornati dicũt ꝓcuratores apud acta ꝯsti tuti. in. c. vnico. ꝺ sta. mona. li. vj. ĩ. §. porro.

Atramen. n. t. i. nigredo. Jnde h̃ atramentum. ti. i. incaustum. q̃a nigrũ facit liquorẽ in quo ponit.

Atramẽtarium. n. s. i. scꝓtoriũ. pluteũ. pulmaciũ. Uñ Ezech. ix. Et atramẽtariũ scriptoris ad renes eius. Jñ atromentarioluz li. diminutiuum.

Atriẽsis. m. t. i. ianitor. ostiari⁹. exclusari⁹.

A V

patiginarius. ianuarius.
Atriolum.n.s.i.paruum atrium.
Atriplices.herbe hūidā ⁊ frigidā ꝑtutē habēt.i cibo sumpte ventrē dissoluunt.
Atriū.n.s.ōr mag̃ dom⁹ ampla ⁊ spaciosa. ⁊ est ipōz nobiliū.⁊ ōr atriū. qz ei addūtur tres porticꝰ extrinsecꝰ.vel ab ater ōr ꝓpē caliginē ignis q̃ olim solebat esse in atrio Vñ in passione xpi. Et petr⁹ stans in atrio calefaciebat se ad ignē. Itē atria dicūt aule cemiteria vel loca sancta.ab attero.is.qz pedibus ambulantiū atterūt. Unde. Atria dic aulas eadē cemiteria dicas. Et loca sanctorū tibi sit caput ⁊ atrum.
Atriarij sunt serui siue custodes atrij.
Atrox.o.t.i.efferus.crudelis. Jñ atrocitas id est.asperitas crudelitas.
Attabernalis.ꝯ.t.i.socⁱ.⁊ ꝓpe in taberna leccatoꝛ q̃ valde frequentat tabernā.
Attamen.inis.n.t.i.setatiū.
Attestatões sunt dicta testiū. vel testimōia ordine iurⁱ in scptis redacta.
Attrit⁹ est afflict⁹.ꝯsumpt⁹. exhaust⁹. imbecillis. vel fessus.
Attollitus media breuis.est eleuat⁹ vel q̃si q̃dam pauoꝛe ꝯcussus.
Attonit⁹.a.ū.pe.coꝛ.i.tonitruo stupefact⁹. territ⁹.ꝯfusus.ꝑturbat⁹.

A ante V

Auar⁹ ōr q̃ inordinate cupit res tēpales .et ōr auar⁹ qñ auens.i.cupiēs auz. vel q̃si varas hñs man⁹.i.curuas. Et auar⁹ ꝓprie ōr q̃ nō satiat.sz cupid⁹ q̃ aliena desiderat. Jñ auaricia.i.cupiditas .et ōr ab aueo.aues.i. cupio.qz auari sp sūt cupidi. Etiā auaritia est rerū temporaliū insatiabilis cupiditas. ⁊ est vnū de septē peccatⁱ mortalib⁹.
Auceps.ꝯ.t.ōr aues capiens.ab auis ⁊ capio vel capiens.
Aucipiū.ōr loc⁹ apt⁹ ad capiendū aues.vel rete vel virga fiscata.vel tugurium ad hoc ꝓparatum.
Auctio.f.t.i.augmentatio. ōr etiaz auctio mercatio. Jñ auctionari⁹.a.ū.i. mercatoꝛ q̃ res suas auget.⁊ ꝓpe ōr ille q̃ hⁿ illic res paruas ⁊ veteres ⁊ tritas ⁊ ruptas emit vt postea carius vendat. Itē auctionatoꝛ qñqz accipit ꝓ imꝑatoꝛe.
Auctoꝛ.oris.m.t.i.augmētatoꝛ.dux.et venit a ꝯbo augeo.ges.⁊ dz scribi ꝑ u.⁊ ct.vide.s.in actoꝛ.
Auctoriū.n.s.ōr illud q̃d addit rei mensurate cū vendit. Et est etiā cibus q̃ mēse vacuate supaddit.
Auctrix.f.t.i.augmentatrix.
Aucupabilis.ꝯ.t.et h̄.le.i.res q̃ est apta ad capiendum.
Aucupiū.n.s.i.fortuniū ⁊ bon⁹ euent⁹. Dr etiā officiū capiendi aues.
Audax.o.t.ōr q̃ aggredit aggrediēda et fugit nō aggrediēda. Jñ audacia. Et differt audax ⁊ temerarⁱ. audacia ⁊ temeritas. q̃a audax nō timet.temerarⁱ nō cogitat pricm Jtem audacia fit post consiliuz .temeritas sine ꝯsilio. Jtem audax ponit qñqz pro arrogante.
Audientia licet etiam aliter capiat.tñ magis ꝓprie ōr esse facultas ⁊ potestas loquendi coꝛā superioꝛe alicui ꝯcessa.put dicimus data est illi audientia. vel denegata est ei cō munis audientia.
Auditoriū.n.s.ōr locⁿ vbi ꝯsilia et respōsa audiūt. vel foꝛus causaz. vl locⁿ in q̃ diuerse cause audiūt ⁊ tractant.
Auditoꝛ in curia pape vocat q̃ vice iudicis alicⁱ causam vel causas audit. in cle. auditoꝛ.de rescrip.
Auditoꝛ camere pape ōr q̃ audit negocia sup thesauro pape.et sup bis q̃ ad cameraz pape ꝑtinent.
Auditoꝛ ꝓtradictoriaz ōr in curia pape q̃ audit imperātes rescꝑta ad lites vel aliter ad ius cōmune ꝑtinētes grās
Auellana.ne.tam ꝑ arboꝛe q̃z ꝑ fructu ponit in fe.g.⁊ ōr ab auellano mōte vbi abūdant auellane.
Auena.fe.p.genⁱ herbe.eo q̃ auide surgat.
Jñ auenula.i.parua auena.
Auern⁹.m.s.ōr locⁿ vbi est descēsus ad inferos.⁊ ponit sepe ꝑ inferno.⁊ ōr ab a q̃d est sine.⁊ ꝙnos. q̃d est delectatio. qz in inferno nulla est delectatio.
Augmentū.n.s.i.amplificamentū
Augur.ꝯ.t.q̃ vel q̃ in garritu auiū diuinat. ⁊ ōr ab auis ⁊ garrio.qz antiq̃ⁱ diuinatores ꝑ garritū auiū futura ꝑdicebāt. Jñ auguri um talis diuinatio
Augustea.f.p.i.carta q̃ ab augusto.i. imꝑatoꝛe mittebat. vel q̃ddaz genⁱ carte sic dictū in honoꝛe illⁱ. Sic augusteū ōr genⁱ marmoꝛis in egypto tpe augusti ꝑmo inuentū. Sic etiā tiberiū genⁱ marmoꝛis tpe tiberij inuentum.
Augustⁱ.m.s.est ꝓpriū nomē cesarⁱ. Quilibet etiā romanⁱ imꝑatoꝛ ꝑt dici Augustus

ab augendo imperiū Vñ in natiuitate dñi legit. Extat edictū a cesare Augusto. Etiaz antonomasice Octauian⁹ dict⁹ est august⁹ qz sup omēs alios auxit romanū imperiuz Et ab illo dict⁹ est q̄dam mēsis august⁹. qz in eo mēse nat⁹ est. vel qz obtinuit victoriaz de Antonio z cleopatra. vel ideo ab augeo ges. qz in isto mēse res augēt z crescūt. Qñ q̄z ꝓ adiectiue declinat august⁹. a. ū. i. nobilis. illustris. insignis. p̄clar⁹. exgrex. segregari⁹. celticus. heroicus. Et est ꝓpositū ab auer gusto. as. qz solis nobilib⁹ licebat olim gustare aues. z tūc ꝓpat. Cū ꝓ declinat p q̄rtā declinatōem h̄ august⁹. us. ui. ē q̄dam spēs diuinatōnis q̄ fiebat in gustu auium. z est ꝓpositū ab aue z gustu. Solebant eñ auem spargere gallinis z i gustu z captione illi⁹ esce sape augurū q̄d ōr august⁹

Auia. f. p. est mater p̄is vel matris.

Auiaria. i. secreta loca et a via remota. aut tm auib⁹ adibilia.

Auicula. f. p. dimi. i. parua auis.

Auicularis. m. s. q̄ capit aues. Itē auicularia plis nūeri. n. s. dicūt loca secreta siluaz solis auib⁹ adibilia

Auidus. a. ū. i. multū cupidus. z fm q̄sdaz ōr ab habēdo. qz sp hāc desiderat. Inde auidulus. a. ū. i. aliq̄ntulū auidus.

Auigerul⁹. m. s. vel auigerula. f. p. ōr q̄ vl q̄ gerit aues ad vendendū.

Auinū. n. s. pe. p. q̄si extra vinū. i. aq̄ mixtū.

Auis. f. t. est nomē generale ad oīa volatilia pēnata. z ōr ab a z via. q̄i sine via. qz certam viā nō hz. sz p auia q̄q̄z discurrit. Poti⁹ tñ videt etymologia q̄z ꝓpositio Etiam ōr ab aueo aues. i. cupio. quia auis cupide sumit cibum.

Auius. a. um. i. a via remot⁹. Inuius et deuius idem. Sed tñ ꝓprie differūt. qz deuiū ꝓprie est in siluis. Auiū in paruis virgultis Inuiū in paludib⁹ z aq̄s. Vñ. Deuia sunt silue virgultiq̄z auia lymphe Inuia. sepe tñ hec legz impropꝛie

Aula. f. p. i. dom⁹ regia siue spacios̄ habita cul̄ porticib⁹ q̄ttuor ꝓclusuz. Jñ h̄ aulula dimi. i. pua aula. Itē aula ōr q̄q̄z scriniuz in q̄ res ponūt. Etiā aule p̄laliter dicunt fistule organoꝝ p q̄s elicit melodia. Jñ aulidus. a. ū. i. dulcz instar soni organi.

Aularis. ꝯ. t. z h̄. re. z aulet⁹. a. ū. p eodez sez ad aulam ptinens

Aula grece. cannula ōr vel tibia latine.

Aules. lis. z auledus ōr q̄ cum cannis cantat. s. tibicen. Et ꝓponit choraules. lis. et ē q̄ cū cannulis cantat in choro.

Auleū. n. s. ōr cortina. qz in aula attali regis pgamoꝝ p̄mo fuit inuentū. vel qz in aulis extendi solet. Item auleus. a. um. i. regalis. vel res aule. z ōr ab aula.

Aulic⁹. a. ū. z aulan⁹. a. ū. i. palatin⁹ q̄si aule custos. qz assidue est in aula cū p̄ncipe

Auoth. i. villa. vel ville. Vñ Humeri. xxtij. Quos appellauit auoth iair. i. villas iair.

Aura. f. p. q̄nq̄z idem est q̄d splendoꝛ. Unde per ramos aura refulsit. id ē. splendoꝛ. Secundo ōr vent⁹. vt aura flat. i. vent⁹ Tertio ōr aer. Unde Theodol⁹. Lomit equi pennas et se dimittit in auras. i. in aera. Quarto ōr fauoꝛ. vt iste habet bonam auram sue ꝓmotionis. Unde. Aera splendoꝛem vētū simul ac fauoꝛem. Quattuoꝛ h̄ aura significare solet.

Aurata. f. p. ōr piscis q̄dam q̄ in capite habet coloꝛem similē auro.

¶ Aurea. f. p. ōr frenū eo q⁹ circa aures ponat et ōr ab auris. Dī etiā aure⁹. a. ū. adiectiue. id est. de auro. z tūc ōr ab aurū. Vñ. Aurea frenat equos. est aurea mobile nomē

¶ Aureola. f. p. ōr ꝓprie illud p̄mium pueniēs ex opib⁹ p̄cellentib⁹ q̄d dat sanctis i patria eterna. Et tale p̄mium est triplex. Primum ōr crinale q̄ ꝓiugati caste viuentes coronātur. q̄d fm theologos fruct⁹ tricesim⁹ dicit. Scōm ōr sertū q̄ hoies existentes in viduitate ꝓtinentes in eterna patria coronantur et illud ōr fruct⁹ sexagesim⁹. Tertium dicit aureola. qua doctoꝛes. martyres. et homines existentes ꝓgines coronabūt. z ōr fructus centesim⁹. z ꝓginib⁹ castis spēaliter in eterna patria attribuendus. Vñ. Virginibus cecidit centesim⁹ integritatis Sz sexaginta seruant q̄ sunt viduati. Trigita seruant ꝓiugati caste viuentes. Et ōr ab aur̄ z olon. i. totū. q̄i tota aurea.

Auricalchū. n. s. q̄ddam gen⁹ metalli ex diuersis metallis ꝓflatū. sic dictū. qz h̄z similitudinē auri z eris. auri in splēdoꝛe. eris in duricia. z ōr ab auruz z calchos. i. es. vel ab aurū z calchos. i. fex. q̄i fex auri.

Auricomus. a. um. ōr qui habet aureos capillos.

Auricularis. m. t. vel auriculare. n. t. ōr minimus digit⁹. qz eo aurem purgam⁹ Et adiectiue inuenit. vt hic z h̄ auricularz. z h̄ re. id est. secret⁹. vt auricularz amic⁹. vel auricularis. i. res ad aurem ptinens. z p eodem

AV

auricular⁹.a.ū.vt auricular⁹ anul⁹.vel auricular⁹ q̄ in aure ferē.vel auricular⁹.i. secret⁹ ꝓsiliator.et h̄ auricularia.i.secreta cōsiliatrix.qz secreta in aure solēt dici.
Auricularīū asecreto vna ps ideclinabilis. id est.secretari⁹ vel ꝓsiliari⁹ Unū. ij. Re. xxiij. Fecitq; eū sibi dauid auricularīū asecreto. id est.secretariū ꝓsiliarīū.
Auriculat⁹.a.um.i.magnas aures hn̄s.ab auricula ōr.
Auric⁹.a.ū.i.res ptinēs ad aures. sic dic⁹ auricos pilos q̄ crescūt in aure.
Aurifaber.m.s.ōr q̄ opat in auro.
Aurifer.ꝯ.t.q̄ vel q̄ facit aurū.
Aurificina.f.p.ōr fabrica aurificū. vel loc⁹ in q̄ faber excoquit aurū.
Aurifodina.f.p.ōr loc⁹ vbi fodit aurū.
Auriga.m.p.pe,pō.ōr rector curr⁹.z ōr ab aure z rego.qz regit equos freno quasi auris auditu.vel ōr ab ago z rego.quia agit z regit currū.vel ōr ab aurio.qz aurit.i. pcurit equos unctos. Unde. Aurio pcurio auriga ōr inde.
Aurigraphia.f.p.ōr aurea scptura. Jñ aurigraph⁹.q̄ auream scpturā facit.
Aurilegiū.n.s.ōr loc⁹ vbi reponit aurū.
Auripigmētū.n.s.est gen⁹ terre ex q̄ fit qñq; vnguentū hn̄s colorē auri.
Auris.f.r.ꝑm ysidor ōr ab hauriendo voces. Unū Virgilii. Uocēq; his auribꝫ hausit. Uel ōr q̄i auiderapiens sonū. vel ab audiendo.z nō est cōpositō sz etymologia. Jñ auricula.i. parua auris.
Auriscidus.m.s.artifex q̄ scidit aurū.
Aurisia.f.p.ōr cecitas q̄ sodomite circa domū Loth fuerūt pcussi.
Aurit⁹.a.ū.ōr q̄ hz magnas aures.
Auror.a.f.p.ōr initiū diei clarescētis .vel ꝑ mus splendor aeris qui grece eos ōr.et nos ꝑ deruatōz ab aura auorā q̄i erorā dic⁹
Aurugo.ginis.f.r.est morbꝫ regi⁹. vide supra arugo.
Aurulent⁹.a.ū.i.plen⁹ auro.
Aurum.n.s.est quoddā metallū.et dicitur ab aura ꝑ splendore. qa ꝑ ceteris metallis fulget. vel ōr ab arion q̄d est seruare. qz ꝑ ceteris metallis seruat. Jñ aureus.a.um.i. ō auro exīstens Jñ aureolus.a.um.i.aliquātulum aureus
Aurus cozonantiū dicebat q̄d ꝓferebat ad cozonatōes ꝑncipū. vel q̄d coronaz faciendaz noīe pstabat q̄ in tēplo pēdētes a Tito et Uespasiano sublate sūt. Alij dicūt aurū cozonatoz q̄d dabat athletis
Aurū publicū est q̄d ptinet ad erariū fisci. C. de au.pu.pse.l. detectoribꝫ.li.x.
Auruspex.ꝯ.t.i.diuīator vel diuinatrix ab auspiciendis auibꝫ dict⁹ vel dicta. et videt dici ab aue z specio. Jñ auspicator.i. diuinator. Jnō auspicatrix.i. diuinatrix. Inuenit etiam auspicato aduerbialit. Uñ Terenti⁹ in andria. Haud auspicato huc me appuli.
Auspex idem.
Auspiciū.i. diuinatio.auiū inspect⁹. vl bonus euent⁹ Sz auspiciū iurz est exordiū litis ꝑm Ber. in.c. pastoralis.
Auster.austri.ōr vent⁹ pflans a meridie .dictus sic ab hauriēdo aquas . Nam nubila nutrit et aquas dat. Jñ austral.ꝯ.t.z h̄.le.z austrinus.a.um.ꝑ eodem
Australis plaga est q̄ est ab austro sine meridie. Uñ australis.i. meridian⁹ Jtē australis inuenit ꝑ q̄dā paralello q̄ z brumalis ōr Et est auster ita calidus q̄ et pisces ōr corrumpere in mari. Jtē ab auster vel austrin⁹ austrino.as.i. corrūpo. vicio. vel macrū facio. Jnde austrinatus.a.um .vt austrinata aīalia.i. macra q̄i austro corrupta.
Auster⁹.a.ū.z h̄ z h̄ austeris.z b̄ re. in eodē sensu.i. asper. seuer⁹. strenu⁹. et ōr ab auster. qz ille vent⁹ in ꝓncipio est asper z insuauis. Jñ austeritas.i. asperitas.
Austroafric⁹ est q̄dā vēt⁹ collateral austro sic dict⁹. qz int austz z africū est.
Ausus.us.ui.i.audacia. sed ausus.a.um. dicitur audax.
Autentic⁹.a.ū.i. autoritate plenus vel fide dign⁹.s. cui ꝑmo credebat ex sui dignitate. vt autentic⁹ ꝑmo. autentica ꝓpositio.z dicit ab autentin grece q̄d est dignū latine. Jtez autentic⁹ etiā ōr nobilis.
Autenticum.n.s. est liber iuris ciuilis excerptus q̄si q̄daz summula ex alijs legalibꝫ libris ꝑtinens nouem collatōes vt nouem partes ꝓncipales. Sz autentica.f.p.est lex vel. §. incorporatus in li. C. Et g̃ semp allegatur autentica. C. ti. tali vel tali. vt. C. ōepi. z cle. autentica generalit. Et sic addit ti. sed nō addit numer⁹. coll.
Autor.m.t. fidedign⁹.s. ꝑmordialis. inuentor alic⁹ artis . Et ōr ab autentin grece. q̄d est famosum vel fidedignū latine. Etiā autor idez est q̄d ligator.z sic ōr a quodam verbo defectiuo.s. auico. auies.i. ligo. Et ꝑm ꝑmā significationē pbi et inuētores artiū vt Plato Aristoteles z quelibz excellentes p/

sone debēt dici autores. Scdm ꝟo scdam significationē Uirgilius. Lucan⁹. Ouidi⁹ et ceteri poete debent dici autores ligauerūt carmina sua pedibus ⁊ metris. Jnd autrix mulier autentica.

Autoritas.f.t.est snīa imitatōne digna vel autoritas ꝓut sumit in topicis.est iudiciuz sapientis in scia sua. Uñ a rei iudicio solet talis actus denominari. vt Plato dicit celū esse volubile.ergo ita est.qꝛ q̄d videt alicui sapienti ⁊ exp̄to in sua scia credendū est sic esse.iuxta illud. Experto crede magistro. Jnde autorizabilis.ↄ.t.⁊ h̄ le.in eodē sensu cū autentic⁹.i.factum autenticū. vel autorizabile dꝛ q̄d fit autoritate sapientis vel sapientū. vt homo autorizabilis.i. autoritatis cui credi debet.

Autūn⁹.m.s. est q̄rta pars anni frigida et sicca.et dꝛ a tempestate. qm̄ folia cadunt et oīa maturescūt. vel dꝛ ab autūno.as.antiq̄ ꝟbo.i.colligo.qꝛ in autūno vue colligūtur. Et h̄ ꝟm ysid. Sed ꝟm Hug.dꝛ ab augeo es.qꝛ tūc oēs fruct⁹ augent ⁊ maturescunt. Sꝫ ꝟm Pap̄.dꝛ a tempestate.qꝛ in autūno sunt magne tempestates. Et sunt quattuor ꝑtes anni. Uñ. Uer petro detur estas exinde sequet. Hāc dabit vrban⁹.autūnū symphorian⁹ Festū clemētis caput hyemis est venientis.

Auunculus.m.s.dꝛ frater matris.sicut patru⁹ frater p̄ris. Und. Patru⁹ a p̄re pendet auunculus a genitrice. Sꝫ auūcul⁹ magn⁹ est frater auie.

Auus.m.s.dꝛ p̄r pater patris vel matris. Jnde auia.f.p.matris vel p̄ris mater. vide supra abauus.

Aux augis.vel auges in eodē sensu veīt ab augeo.⁊ est iste punctus in quo sol est dum maxime appropinquat nobis. vt est circa festum sancti viti.

Auxesis.i.augmētū.⁊ est ꝓprie dictōis.

Auxiliū.i.subsidiū vel p̄sidiū.sꝫ differūt.qꝛ auxiliū est q̄d ab extraneis dat. subsidium q̄d postea supuenit.p̄sidiū aūt loco vtili positū. Jñ auxiliaris.ↄ.t.⁊ h̄ re. ⁊ auxiliarius a.um.q̄ vel q̄ vel q̄d p̄t p̄bere auxiliū. Item auxiliatori⁹ idem.

Auxilla.f.p.i.olla vl̄ mēsura parū maior q̄ꝫ iusta. Jñ auxillula.dimi.ꝑua olla. vel ꝑua talis mensura.

A ante X

Axa filia Caleph fuit

Axioma.n.t.i.dignitas. Jnd axiomaticus a.um.i.dignitatem hñs.

Axis est celi septētrionalis linea recta ꝑ mediam plagam sphere.

Axunga vel axungia.f.p.i.vēter porci vel alteri⁹ rei. Uñ Macer de viribꝫ herbaꝝ. Si porcina vet⁹ axungia iūgit illi. Jñ axungari⁹.a.ū.ad axungiā ꝑtinēs vel axungiā vendens. Uel axunga vel axungia.i.vnguētuz porci. Uñ dicit Pap̄. Axungia.i.pinguedo ab vnctione dicta.

A ante Z

Azahel interp̄tat fluens sanguine. vel sterquiliniū dꝛ.

Azaria interp̄tat auxiliū dñi.

Azymus.a.um.i.syncerus sine fermento.et dꝛ ab a quod est sine.⁊ zymos qd̄ est fermentum.

Azon⁹.a.ū.pe.ꝓd.dꝛ ab a q̄d est sine.⁊ zona q̄i sine zona. vel extra zonā. Uñ azoni dicūtur dij extra zonā zodiaci manentes. Silr signa dicunt azona q̄ non ↄtinent intra zonam zodiaci.

B ante A

Baal nomen ydoli cuiusdā.⁊ īterp̄tat singulare ꝟm ysidoꝝ. vide infra in Belus.

Baalberith dꝛ ydolum ↄiuratōnis.

Baalim dicunt ydola assirioꝝ.

Baalpharasim interp̄tat diuisio viroꝝ.

Baalphasis interp̄tat diuisio inimicoꝝ

Babatū dꝛ ferrū q̄d annectit faber equo cū gumpho

Babel interp̄tat ↄfusio. Jñ babilon vl̄ babilonia ciuitas vbi olim hoīes turrim edificātes dispersi sunt īmissa diuinit⁹ ↄfusione linguaꝝ īter eos. Jñ babilonia regio.⁊ babiloni⁹.a.ū.nomē patriū vel gētile.

Babiger.babosus.baburt⁹.idem.s.stult⁹. ineptus.hebes.inops

Baburra.i.ineptia vel stulticia

Bacca.ce.f.p.per duo.c.est fructus oliue.⁊ etiā lauri. Ponit tñ qñq̄ꝫ ꝓ q̄libꝫ fructu.⁊ p̄cipue arboꝝ siluestriū. Jnuenit etiaꝫ bacca ꝓ gēma p̄ciosa. Uñ in Auiano. Quid nitido p̄ciū cortice bacca daret. Jñ baccatus a.ū.i.baccis lapidibꝫ adornat⁹. Uel ꝟm p̄mā significatōem.de fructu baccaꝝ abundans vel pastus. Jnuenit etiā ꝓ catena. vt Colla baccis attrita.i.cathenis Jñ baccatus.a.um.i.catenat⁹.

Ba

Baccar.arʒ.f.t.ɔ̄r herba fascinū pellens .et ɔ̄r a bacca. Uñ Uirgil⁹ in bucol'. Baccare cinge caput.

Baccaulū.n.s.ɔ̄r feretr̄ ī q̄ mortui ɔ̄ferūt.

Baccha.che.sacerdotissa bacchi

Bacchanalia bacchanalium vel liorꝝ.festa bacchi. Iuuenalis. Qui chairos simulant ⁊ bacchanalia viuunt.

Bacchania.f.p.i.furor.

Baccharū.n.s.q̄dā vas vinariū

Bacchanna.ne.f.p.idem.

Bacche⁹.a.ū.⁊ bacchic⁹.a.ū.ī codē sēsu.i. de baccho etñs

Bacchides ꝓpriū nomen viri.de q̄ habet' in libro Mach.

Bacchinal.n.t.i.rorcular pressorii.

Bacchis.bacchidis.f.t.i.femina colens festum bacchi.s.sacerdotissa ei⁹

Bacchi⁹.m.s.q̄dā pes metricus q̄ in festis bacchi vtebāt'.vide.s.antibacchi⁹

Bacchiū.n.s.i.festū bacchi. Bacchiū etiā ɔ̄r paruus vrceus q̄ vtebāt' in festis bacchi. ad vinū tenendū.sed postea in vsus aquarios transiit.

Bacchula.dimi.i.parua baccha

Bacch⁹ bacchi ɔ̄r de⁹ vini.et pōit' qñq; pro ipo vino Uñ Cato. Cū venere⁊ baccho lis est ʒ iuncta voluptas. Et fm fabulas dicitur egisse nocturnas festiuitates.⁊ fuisse mgr ebrietatʒ ꝓpriaꝝ vxorꝝ violatorꝝ.⁊ ꝓtimorꝝ vxores euellens ⁊ furiēs ac furiosus . nouissime ꝙ a titanis occisus est. Etiā bacch⁹ ē q̄ddam gen⁹ carminis q̄d in festo bacchi canitur. Itē fabulose ɔ̄r q̄ Jupiter genuit filiū qui dicebat' bacch⁹. cui⁹ mater anteq; pareret intoxicata fuit ⁊ moriebat'.et filius de matre mortua fuit excisus q̄ ɔ̄r inuenisse vinū. Uñ. Est mensura batus ꝓpriū quoq; ɔ̄r bacchus

Bacul⁹.m.s.ɔ̄r a baccho fm ysiɔ̄.q⁊ ab ipso baccho ɔ̄r repert⁹.q⁊ boies vino moti baculo innitebāt'. Uel ɔ̄r a baiulo.as.

Badius.m.s.ɔ̄r equ⁹ quē antiq; vadiū dicebāt.a baiulo.as.q⁊ nos baiulat .vl' ɔ̄r badius q̄i vadius.a vado.is.q⁊ fort⁹ vadit inter cetera animalia.

Bafer.a.ū.i.grossus.vel agrestis

Baben est ornamētū colli ex anulis aureis pfectū. Baben em̄ grece corona latine.

Baia.f.p.ɔ̄r port⁹. Item baie.arū.est ciuitas in italia iuxta marc.q⁊ ibi est locus portuosus ⁊ delectabilis . Inde baianus .a.ū. nomen patrium.

Baiulum.n.s.i.ferrū equi.

Baiunola.f.p.ɔ̄r lect⁹ q̄ in itinere baiulat'

Bala.le.interp̄tat' inueterata. Fuit em̄ ancilla Rachelis

Balaam interp̄tat' vanus ꝓp̄lus

Balach interp̄tat' p̄cipitās siue deuorans.

Balanite.arū.i.vuev' vites instar glādiuꝝ vuas faciētes grādes. Inde h̄ balanitides balanitidis.gemma p̄ciosa.

Balanon grece ɔ̄r glans

Balans.antʒ.p̄ticipium.o.g.a balo.as.Et balans.antʒ.f.t.p oue.

Balan⁹.pe.cor.q̄dā arbor. Et vt dicūt gen⁹ē quercinū. Jñ h̄ balanū.ni. ꝓ fructu.⁊ ꝓ vnguēto inde facto. Jñ balanat⁹ a.ū.t. balano vnct⁹ fm Hug. Quidā dicūt q⁊ balanus est castanea cocta.s.balosa.⁊ cor.la.

Balatro.onis.i.clamorosꝰ.ioculator. Uñ Orati⁹ Dēdici māe balatrōes Ul' balatrones fm q̄sdā dicūt' p̄digi ⁊ leccatores a seruilio balatrone.rē. Sꝫ fm hāc sīficatōē meli⁹ ɔ̄r baratro. tronis.a baratruꝫ. et apte baratro.onis.i.leccator ɔ̄r a baratrū . quia oīa baratro.i.vētri cōmittit.

Balat⁹.tus.tui.ɔ̄r clamor ouium.

Balbus ɔ̄r balbutiens vel titubans q̄ ꝓba nō exp̄mit.sꝫ frangit.a balbando dict⁹ Sꝫ blesus ɔ̄r q̄ lr̄as impfecte pfert.

Balducta.te.f.p.ɔ̄r lac p̄ssum a sero .s. mutata.⁊ ɔ̄r balducta.q̄i valde ducta.q⁊ valde p̄essa est ⁊ ducta.

Balea.f.p.i.funda vel instr̄m q̄d vulgo vocat' balestrū Jñ baleari⁹ ⁊ h̄ baleator.i.funditor vel balistrator.⁊ ɔ̄r a balin.

Balearʒ.ɔ.t.⁊ h̄.re.i.cū balea iactabile. Inuenit' etiā balearʒ ꝓ funda.⁊ deriuat' tunc a noīe insule. Baleros em̄ vel balerica vel balearʒ insula ē hispanie Et sunt due.s.aphrosiades ⁊ gemasiades.maior ⁊ minor. Unō vulgus eas maioricaꝝ ⁊ minoricam vocat. Jn his insulis ꝑmuꝝ reperta est funda .vñ balearis dicta est funda.⁊ balearis dicta est talis insula Et ī vtraq; signficatōē a balin a q̄ balea. Et a balea baleos vel balerica vl' balearis.a q̄ etiā h̄ ⁊ h̄ balearis.⁊ h̄ re. nom̄ gentile.

Balena.f.p.q̄dam magnus piscis.⁊ ɔ̄r a balin quod est fundere vel iacere.eo q⁊ effūdat vel iaciat aquam huc ⁊ illuc altius cunctis bestijs maris.

Balestrum.stri.n.s.a balin dicit'. Inde balestro.stras.i.cum balestro aliq̄d p̄jcere vel percutere.

Ba

Balin grece.latie ðr iacere sine emittere vel effundere.

Balinon grece.balneū latini dicūt.qr antiquitate animi tollit.a balin ⁊ noys. q̄d ē mēs qr iacit antiquitatē de mēte. Hic ħ balneum. nei.a leuatōe meroris ðr. Inuenit et ī se.ge. balnee.ar. Jñ balnearīū.rī.⁊ balneatorium rī.ambo p loco in q̄ balneat.

Balista.f.p.gen⁹ est tormēti. vel ðr oē illud q̄d aptū est ad mittendū iacula ⁊ tela.⁊ ðr a balin ⁊ basta. Torquet eīm verbere neruorū ⁊ iacit bastas ⁊ sagta. Vel ðr a baleros insula q̄dam vbi vsus balistar⁹ p̄mit⁹ est īuent⁹ Inde balistari⁹.q̄ facit balistas. vel q̄ iacit cum eis.

Baliuus est officialis dñi temporalis. vt ðsen.etcō.c.dilecto.⁊ in cle.j.de pe.

Balneolū.n.s.i.paruū balneum.

Balneū.vide.s.balinon.

Balsam⁹.f.s.ðr arbos balsami.similis viti in stipite.foliis similis rute. sz albioribus semp̄ manantibꝫ.in qua q̄nq; p̄sideranꝫ. scz folia.lignū.cortex.fruct⁹.⁊ succ⁹. Unde Balsamū.n.s.est lignū vel fruct⁹ vl̄ liquor ei⁹. Et nota q̄ multiplex vnguentū balsamus affert. Primū est p̄cipuius aliis quod sponte manat de foliis.⁊ illud vocat balsamum. Scōum est carpobalsamū vel xiro/balsamū. Tertium est opobalsamū. Quartum est foliobalsamū. Quintū est calobalsamū. vel xilobalsamum. Et p̄bat sic an sit corruptum balsamū vel nō. Si ferat ī manu contra solem perurit carnem si nō ē corruptum. Jñ balsamat⁹.a.ū.i. balsamo inunct⁹.q̄d etiam potest esse participiū. Nam balsamo.as.i.balsamo inungere.quod cōponit cū in.⁊ fit inbalsamo.as.i.valde balsamo inungere.

Baltheus est heteroclitum in genere. q̄a in singulari est ge.mas.in pl̄i est ge.mas.t neu. et semp̄ secunde declinatōnis. Et est balteus cingulū militare sic dict⁹.q̄i pendēs.q̄a ex eo dependent signa ad demonstrandum legionis militaris summā.i. ser milium sercentor.ex quo numero et ipsi p̄sistunt. Unī et balteus dicit non tantū quod cingit. sed etiam id a quo arma dependent. Unde Job rī. Balteum regum dissoluit ⁊ p̄cingit fūnerenes eor. Inde balteol⁹.i.paruus balteus.⁊ balteatus.a.ū.id est.balteo ornatus Aurora. Balteus est carnis macies cādor q̄s pudicus.

Balustriū.n.s.est loc⁹ vbi sūt mīta balnea. quasi lustratus balneis.

Balluta.f.p.est publica vtilitas. vel est vas luti.L.de metal.li.rī.fm Accur.

Bamoth interp̄tat⁹ euent⁹ mortis.

Bannū fm vulgare gallicor ⁊ lombardor videt esse edictū publicū iuxta illō q̄d dicit Ray.c.q̄ clerici.de fo. p̄pe. q̄ p̄co parisiēsis nūciat bannū noie epi a rege.

Bannitorium.rī.n.s.est loc⁹ causar.alias panditoriū.

Baptism⁹.m.s.interp̄tat tinctio. dictus a baptes.q̄d est flumen vel aqua vel etiam sacrū. Unde ħ baptisma.matis.idē. Et differūt baptismus.baptisma.baptismus. quia baptismū. n.s.fm ysidor valet tantū sicut vnctio.qr baptismū grecū tractū est in latinū.⁊ ðr mētis purgatio p̄fessionē. Unde ī euāgelio. Erat iohes ī deserto p̄dicās baptismū penitētie. Sz baptisma.matis.est aqua sine sacramēto sub certa forma v̄borꝫ pactū p̄ q̄d mūdatio aīe ⁊ corpis designāt. Sz baptism⁹ cōprehendit ista duo.⁊ tū sepe vnū p̄ reliquo sumit. Unde. Baptismū p̄prie sit tibi mūdatio mētis. Exterior que fit p aquā baptisma vocat. Baptismus vor hec nectit vtrūq; simul.

Baptista.m.p.ðr q̄ baptizat.

Baptisterīū.n.s.i.statio baptismatis. et ðr a sterion qđ est statio et baptisma. et sumit tam p̄ baptismate q̄m p̄ loco. qđ et ħ baptisteriū ðr.

Bar lingua syria filius interp̄tat.

Barach interp̄tat fulgurās. (dict⁹ dñs.

Barachias interp̄tat bñdict⁹ dñi. vel bñ/

Baratro.vide.s.Balatro.

Barathrū.n.s.nomē est nimie altitudis et p̄funditatis.⁊ ðr barathrū q̄i voratrū.id ē vorago atra ex p̄funditate.qr oīa devorat. Et ðr barathrū q̄nq; infern⁹.q̄nq; p̄fūdissim⁹ locus inferni.in quo nulla est redēptō. q̄nq; fossa.q̄nq; gurges vertiginosus.q̄nq; venter.q̄nq; etiā p̄fundus put⁹ in quē exercratores p̄cipitāt. Unī. Hoc etiā barathrū q̄m devorat omia dico.

Barba.f.p.dicūt crines q̄ crescūt circa mētū viror.⁊ ðr a barba q̄si virarum a viro. q̄a virorꝫ est ⁊ nō mulierꝫ. Et p̄prie barba ē hominū. sz barbe alior aialiū. Jñ barbula.i. parua barba. Jñ etiā barbat⁹.a.ū.i. habēs barbam longam. q̄d ⁊ p̄ sapiente ðr. Nam et olim phi in signū sapiētie solebāt pascere barbas. Jñ barbatul⁹.a.ū.i.par barbat⁹.

Barban⁹.pe.pō.i.patruus.

Barbara ꝓpriū nomē ẏgis. Est etiā q̄dam modus ſyllogizandi i ꝑma figura. ꝯſtās ex triby vniuerſalib affirmatiuis. ſic etiā Baraco ⁊ baralipton ſunt modi ſyllogizandi.

Barbaria. f.p. dicta est q̄dā terra iuxta greciā ꝓpt excellentiā crudelitat.

Barbaries. riei. regio barboꝝ

Barbariſm⁹. m.s. ꝺr a barbar⁹. ⁊ moſ. q̄i ꝯ ſuetudo ⁊ mos barboꝝ. ſ. viciū qꝺ ꝯſiſtit i ꝯiūctōe lr̄aꝝ i ſyllaba vel ſyllabaꝝ i dictō ne. vel in eaꝝ accētiby q̄vicio maxie barbari ſolēt vti. ideo ab eoꝝ ꝯſuetudie nomē habuit. vel ꝺr a barba. ⁊ rure. ⁊ more. q̄i mos ⁊ ꝯſuetudo barbe rudis durioris ⁊ rur⁹. qz ei ruricole vt pute inculti ⁊ duri rudes ⁊ incultas solēt hr̄e barbas. ido ad ei⁹ mor⁹ ſil'itudinē barbariſm⁹ ꝺr viciū in dictiōe. q̄ nō est culta ſua ꝓprietate. Jtē barbariſm⁹ ſi est in cōi ſmone ſine rōne viciū est et euitandus. Si āt in poemate fiat vel in aliq̄ ꝓſaico dictamine aliq̄ rōnabili de cauſa figura erit ⁊ dicet methaplaſm⁹.

Barbaroleꝝis ē aliene līgue coꝛruptio. ⁊ ꝺr a barbar⁹ ⁊ leꝝis qꝺ ē ſmo. Et differt a barbariſmo. q̄a barbariſm⁹ est coꝛruptio ꝓprie lingue. vt ſi grec⁹ coꝛrūpat linguā grecam. latin⁹ latinā. Barbaroleꝝis ꝯo ē coꝛruptio aliene lingue. vt ſi grec⁹ coꝛrūperet latinam linguam. ⁊c.

Barbaroſtom⁹. m.s. ꝺr q̄ ẏba plena barbariſmis ꝓfert.

Barbar⁹. a.ū. i. crudelis. inculc⁹. auſterus. ſtolidus. Uñ olim gētes oēs dicte ſunt barbare ꝓter grecos ⁊ latinos. Jñ barbaricus a.ū. ⁊ barbaratim⁹. a.ū. in eodē ſenſu. Papias ꝯo dicit. Barbar⁹. inculc⁹. vulgar⁹. imperit⁹. extrane⁹.

Barbitiſta. ꝯ. p. q̄ vel q̄ cantat cū barbito. ⁊ ꝺr a barbitus.

Barbitondiū. n.s. i. tonſura barbe. vel locus vbi tondet. ⁊ ꝺr a barba ⁊ tondeo.

Barbitonſor. m.t. ꝺr q̄ barbā tōdet. vt barbari⁹. a barba ⁊ tonſor.

Barbit⁹. m.s. qꝺ ⁊ barbitū inuenit. ē q̄dā inſtrm muſicū. q̄ſi barrit⁹. qz de oſſibus barroꝝ fit.

Barca. f.p. ꝺr parua nauis merces ad litus portās. Jñ barcula ⁊ barcella. i. pua barca Jñ barcari⁹. ⁊ ꝺr q̄ facit barcas.

Bardus. m.s. ꝺr ſtult⁹. hebes. ineptus. tardus. q̄ ⁊ alio noīe ꝺr blenn⁹. Bard⁹ et ſumitur p cantore laudis vel pl'o. Uñ Lucan⁹. Plurima ſecuri fudiſtis carmīa bardi. Jnde dicti ſunt lōgobardi. vel p ſyncopā lombardi. q̄ſi lōgibardi. vel a lōg⁹ barbis q̄s ſolebāt nutrire ⁊ nō tōdere. Jñ lombardia vl longobardia puincia quā poſſederūt. a cui⁹ noie modo ſumīt gentile lōgobardus. a.ū. vel lumbardus. a.um.

Bargin⁹. a.ū. ⁊ h ⁊ h barginis. ⁊ h. ne. i. alicnigina. i. pegrin⁹ ⁊ barbar⁹. vel gens vel genit⁹. Uel bargines dicunt fortes in bello. a baro ⁊ ago. vl genit⁹ qz ad modū baronum ſe agunt. vel ſunt fortes quaſi eſſent geniti a baronibus

Bari grece. latine ꝺr graue vel forte.

Baria. f.p. i. grauis linea a ſūmo ſiniſtre deposite in dexterā. ⁊ est vna de decē figur⁹ accentuū. q̄ ꝑ verboꝝ diſtinctionib a grecis apponunt.

Bariona. filī⁹ columbe interp̄tat. a bar q̄d lingua ſyra filī⁹. et iona lingua hebraica columba interp̄tat. Uel debet dici barioanna. i. filī⁹ Johannis. a bar. i. filī⁹. et ioanna. id est. Johannis.

Bariptes ꝺr gemma nigra cū ſanguineis ⁊ albis notis.

Barnabas leuites. cypri⁹ genere. vn⁹ de ſeptuagintaduob⁹ dñi diſcipul⁹. Pauli apl'i i ꝓdicatōe ſoci⁹ fuit. ⁊ interp̄tat filī⁹ ꝓphe. vel filī⁹ ꝯſolatōnis.

Baro. onis. m.t. i. nobilis. dñs vel fort⁹ vel ḡuis in moꝛib⁹. ⁊ ꝺr a barrhus. qz ſicut elephas cetera aīalia magnitudie ſupat. ita baro alios hoīes p̄cellit. Uel q̄d melius est ꝺr a bari. qz ḡuis ⁊ fort⁹ hō ꝺr baro. Et denotat nobilitatē ⁊ fortitudinē. qñq̄ fortitudinē ſolam. Uñ Brecista. Est bari fort⁹ baroq̄ mōſtrat idem.

Barūcul⁹. i. paru⁹ baro.

Baroniſſa. f.p. mulier baronis. vel virago ſc̄z baronis hñs animū.

Barrabas interp̄tat filī⁹ mgr̄i eoꝝ. a bar q̄d est filī⁹. ⁊ rabi q̄d est mgr̄. ⁊ ab is pnoie. vel a greco ei eq̄pollenti.

Barrhidus. i. ſupbus. ⁊ ꝺr a barrhus.

Barrit⁹. tus. tui. pe. p. vox elephant⁹.

Barrhus. m.s. i. elephas. ⁊ ꝺr a bari q̄d est graue vel forte. qz grauis est ⁊ fort⁹.

Barſabas interp̄tat filī⁹ quietis.

Bartholome⁹ interp̄tat filī⁹ ſuſpēdēt⁹ aq̄s. id est. dei. q̄ mētes doctoꝝ ſurſum eleuat et inferi⁹ aquas diſtillat.

Baruth interp̄tat fulgurans.

Baſan ⁊ est n. lr̄a finalis. interp̄tat ſiccitas vel confuſio.

Basileos a basis et leos ꝗd est ppl's ꝗd ꝓsuz est in latinuz. z ór basile⁹. i. rex vel impator. qz est sustentamẽtũ ppli. Jñ basilica. i. eccle/sia. z basilla z basilissa. i. regina. z basiliscus rex serpentum.

Basilea. f. p. est ꝗdam ciuitas cis rhenũ.

Basilica. pe. coz. ór dom⁹ regia. s. palatiũ re/gis vel imparoris. Sz mõ p trãslatiõez ór basilica eccl'ia. qz ẽ palatiũ summi regis.

Basilicanus. na. nũ. i. palatin⁹. vel etiã ec/clesiastic⁹

Basilidiani heretici a Basilide appellati. q̃ inter reliquas blasphemias christũ passum negant.

Basilisca. f. p. est herba q̃z gentiana ór. cui⁹ radix dat fortitudinez z sanitatem omnib⁹ vtentib⁹ ea.

Basilisc⁹ grece. latine interptat regul⁹. eoq⁹ rex serpẽtũ sit. adeo vt eũ videtes fugiãt. q̃a olfactu suo eos necat. Nã z si boiez ispiciat interimit. Siq̃dez ei⁹ aspectu nll'a auis vo/las illesa trãsit. sz q̃z̃uis pcul sit ab eius ore cõbusta deuorat. a mustellis tñ vincit. q̃s il/lis boies inferũt cauernis q̃b⁹ delitescunt. itaq⁹ ea mustella visa fugit quẽ illa psequit z occidit. Nihil eĩ parẽs ipe creator reruz sine remedio pstituit. Est ãt lõgitudie semi/pedalis. albis maculis linear⁹. z i ethiopia inuenit. Et ór nasci et ouis gallor. Naz ór q⁹ gall⁹ nouez annoz generat ouũ. ex q̃ ouo nascit basiliscus.

Basis. f. t. ór fultura q̃ supponit colũne. Eti/am est nomẽ fortissime petre ligua syrorum Est etiã extremitas plãte ſm Hug. papi. ꝓo dic. Basis sessio colũnaz. pfirmatio fũ/dameti. nomẽ petre durissime.

Basium. n. s. i. osculum. z differt ab osculo et suauio. Unde. Basia coniugib⁹. sz oscu/la dant amicis. Suauia lasciuis miscẽtur grata puellis.

Bassan interptat pinguedo.

Bassaris. dis. f. t. a bassa ór q̃d est ouis pin/guis. Et sunt bassarides vacce mulsarie et vberes. Bassarides etiaz sunt sacerdotisse bacchi. a baccho dicte.

Bassus. a. ũ. i. nõ alt⁹. qz pinguedo nõ sinit multũ in altũ crescere. Jñ bassa. se. f. p. dicit ouis pinguis

Bastangarij ſm q̃sdã dicũt q̃i bestie angarie. eo q⁹ rusticos angariabãt. i. angebãt ad q̃ntam bestiã pstandaz. vt. L. de muri. l. q̃d ad pñs. li. xj. Et ſm Accur. Bastãgarij sũt de domo pncipis q̃i bestigarij pmo modo. vel q̃i festatores animaliũ secũdo mõ. alias bestatores

Basterna. f. p. est theca manualis. vel vehi/culum itineris. q̃i vesterna. qz mollib⁹ vesti/bus sternit. z a duob⁹ aialib⁹ trahit vbi no/biles femine deserunt.

Batha bathe sive beth apud hebreos dici/tur mola olearea.

Batera. re. f. p. gen⁹ patere. a batus.

Bath hebraice. linũ ór latine.

Bathin dicunt vestes linee. s. brache linee vsq̃ ad genua ptingentes q̃b⁹ verenda sa/cerdotis velabãt.

Batillũ. p geminũ l. i. thuribulũ. pala. in/strumentũ q̃ colligũt carbones. z coz. pmã. Unde Orati⁹. Pretextũ z latũ clauũ prune q̃z batillũ. Jnuenit etiam h̃ batillus. dimi. a batus.

Bat⁹. ti. m. s. q̃dã mẽsura capiẽs q̃nq̃ginta sextarios. q̃ mẽsura molerna vice supducit Uel ſm Hiero. Bat⁹ q̃ hebraice ór beth. ea dẽ mẽsura est q̃ z ephi scz triũ modioz. z de/putat tm̃ liq̃dis. ppie. lz in alijs reb⁹ tal' mẽ/sura habeat. Ezech. xlv. ór. Ephi et batus eq̃lia z vni⁹ mẽsure erunt.

B ante D uel E

Bdelliũ. lij. est arbor aromatica. z ex̃ p gu/mi accipit. Jtem ſm Pliniũ. Bdelliũ est ar/bor aromatica magnitudine oleagina. cu/ius lachryma lucida. gustu amara. boni o/doris. sz adoratior ifusiõe bon⁹ vini. Bdel/liũ etiã est gen⁹ lapidis.

Beatitas. tatis. f. t. i. beatitudo. Unde Aug⁹. in. x. de ciuitate dei. Alternante sepe beati/tate z miseria.

Beatul⁹. a. ũ. i. aliq̃ntulũ beat⁹

Beat⁹. i. felix. vel cui oĩa suppetũt ad votuz ille scz q̃ hz q̃ vult. z nõ ea q̃ nõ vult. z nihil mali vult.

Beemoth hebraice. latine aĩal sonat. bestia ignota est. Jõo ãt beemoth. i. aĩal dyabol⁹ ór. qz de excelsis ad terrena cadẽs. ppo me/rito aĩal brutũ est fact⁹ Jpe est leuiathan. i. serpens de aq̃s. q̃ in h̃ seculi mari volubili versat astutia.

Beel ór moabs. z fuit ydolũ assyrioz. vide i/fra in belus.

Beghard⁹ z beguina vel begutta. sunt viri z mulieres tertij ordis Et dic⁹ Jo. an. q⁹ be/guinaz gen⁹ pnitios⁹ ẽ. nec de facili alios q̃z religiosos admittũt. a q̃b⁹ oĩb⁹ modis ca/uendũ est. xvij. q. ij. diffinim⁹.

Bele dicitur mens.

Belgis ciuitas gallie .a qua belgica ꝓuincia ꝺr scz Lothoringia.

Belial. vide infra in belus

Bellariū.n.s.ꝺr oē genꝰ cibi secūde mense. sic sūt poma ⁊ nuces.q̄ extremiꝰ apponūtur Prima q̄dē mēsa ē carniū.scōa fructuū.sed carnes ꝓualēt fructib⁹.iꝺoꝙ bellariū sumit a diminutōe vt notet diminutio bonitatis. Uñ Macrobiꝰ ꝺ saturnalib⁹.Adhuc dicēt esurio secūde mēse allata sunt bellaria.

Belliger.a.ū.pe.cor.ꝺr q̄ gerit bellū.

Bellipotens.ꝺ.t.ꝺr deus vel dea belli.⁊ bellipotens.o.t.accipit pro potenti vel forti in bello.

Bellona.f.p.dea belli a bellum ꝺr.

Bellulū.n.s.i.paruum bellum.

Bellū.n.t.ꝺr a bonū ꝓ antifrasim.qr mime bonū. Jñ bellicꝰ.a.ū.⁊ bellaticꝰ.a.ū.⁊ ħ ⁊ ħ ħ bellax.acis.ī eoꝺē sensu. Et differt belluz a pugna ⁊ ꝓlio. Hā pugē est q̄ fit cū pugnis. ꝓliū ꝑmꝰ ꝙflictꝰ.bellū totꝰ ꝙflictꝰ. Jtē bellū ꝺr vniuersū ⁊ punicū.q̄si totū tempꝰ guerre ꝺr bellū.huiꝰ ꝓtes sūt pugne.vt canēsis. cremensis. Item in vna pugna sunt multa prelia.aliud in cornib⁹.aliud ī medio.aliud in extrema acie gerit. Bellū igit totuz est. pugnaꝰ vniꝰ ꝺici. ꝓliuz ꝓs pugne est. Et sunt plura noīa idē significātia. Uñ. Cōflictꝰ. bellum ꝙgressus.ala.duellū. Obsidiū mars atz rebellio ꝓliū pugna. Sūt acies guerra ꝓdictis associanda. Et sunt q̄ꝙz noīa q̄ dicūt ꝓ antifrasim. Uñ. Jsta ꝓ antifrasim dicuntur noīa q̄ꝙz. Lucus ⁊ officiū bellū libitina q̄ꝙz mundus

Bellū iustū est illud qꝺ fit p̄cepto ꝓncipis de reb⁹ repetendis. vel ꝓt iniuriā repellendā. Sūt āt septē genera bellorꝫ. Primuz est bellū romanorꝫ ꝫ infideles .ꝺ here. etcōica mꝰ.ij. Et ꝺr romanū.qr romana eccl'ia ē caput fidei.xxiij.q.j.ħ est fides .Scōm est iudiciale.qꝺ fit autoritate iudicꝭ babētis merū imperiū.de sen.excō.c.dilecto.li.vj.ff. de reiven.l.q̄ restituere. Tertiū ē ꝓsumptuosū qꝺ faciūt inobedientes iudici . de pe. dis. vj. ad finē. Quartū est licitū . qꝺ fit autoritate iurꝭ q̄ ad illū cuiꝫcedit. de re.spo. olim.ꝺ sē. excō.si ꝑo.C. vnde vi.l.j. Quintū temerariū ꝫ illos q̄ se iuste defendūt. Sextū volūtariū q̄ moderni ꝓncipes vtūt.c. noli.xxiij. q.j. Septimū est iustū ⁊ necessariū.qꝺ fit se et sua defendendo. Et in iusto bello moriētes saluī fiūt.ceteris paribꝰ.xxiij.q.v. oīm rerū rex homicidiū.et ea.q.viij.omni timore. Sed q̄ sine iussu ꝓncipis bellū ducit tenet.l. Julia.maiest.ff.ad.l.iul'.maiest.l.iij.et ī Autꝭ.de armis.coll'.vj. ⁊ in Autꝭ. de man. ꝓnci.coll'.iij. Necessitate tū imminēte sufficit licentia mgr̄i officioꝝ ꝉm Hostiē.C. de fab.l.fi.li.ꝙ.

Bellꝰ.a.ū.i.pulcer vel aliquātulū bonꝰ. Jñ bellulꝰ.i.aliqntulū bellꝰ. Jnuenit etiā ħ belus.li.ꝓ q̄dam ydolo. vt habet in Daniele. sed tūc scribit ꝓ vnum l.

Belocul⁹.m.s.est gēma albicās.⁊ pupillaz cingit nigrā in medio aureo fulgore lucētē et ꝓt speciē.assyrioꝝ regi belo dicata ē. Uñ ⁊ ꝺr belocul⁹ q̄i ocul⁹ beli.

Beelphegor scribit ꝓ oe.in Papia. Nūeri xxv. inuenit beelphegor.et componit cum bel et phegor.et potest dici beelphegoz. vl beelphegor.

Belua.f.p.ꝺr immanis bestia maris Jnde beluinus.a.ū.⁊ belutꝰ.a.ū.i. turpis.⁊ belue id est.bestie similis

Belues.ei.f.g.ꝺr egestas q̄ solet ꝙtingere ꝓ vastatione belue.

Belus.li.m.s.fuit pater Nini ꝑmꝰ rex Assyrioꝝ.⁊ cepit postea haberi ꝓ deo . ⁊ coli ibi et in africa.et factū est ei ydolū in Babilonia qꝺ vocatū est bel.q̄d interptat ventꝰ Unde et līgua punica baal ꝺr deus ꝭ apꝺ assyrios bel.q̄d est deꝰ vel vir.a q̄ et zebub.i. musca.dictū est ydolum belzebub.i.deꝰ vel vir muscaꝝ.ꝓ immūdicia et sordibus ydolatrie.et sanguinis ibi immolati . ad quem multitudo muscaꝝ ꝙueniebat.vel ꝓ immūdicia belial.i.dyaboli q̄ ibi colebat. Et idē ydolū dictū ē acharō ⁊ belial.⁊ a bel et phegor.q̄ fuit q̄dam mons ꝺr belphegor quod interptat simulacrū ignorantie. Jdolū eñ fuit moab cognomēto baal super montem phegor.quem latini priapū vocant.s. deuz hortoꝝ. Sic igit baal.belial.beelzebub.beelphegor.belbrith.berith.belbris.idē sunt scz dyabolus vt dicit Hug. Beda autez dicit. Ninus cōditor Ninive Belo patri suo statuam eiq̄ diuinos honores constituit. cuius simulacri consuetudinem chaldei suscipientes.bel vocabant.palestini baal.moabite beelphegor . Judei autem vnius dei cultores ꝓpter derisionem gentium beelzebub appellabant.asserentes in hoc simulacro principem demoniorꝫ habitare. Et nota q̄ dicitur belphegor vel beelphegor . vt videtur dicere Hugui. Uel belphegor vel

beelphegor p oe. vt di. pañ. Sil'r belzebub vel beelzebub. et. b. est finalis lr̃a.

Ben. hebraice. i. fili⁹. Unde Josue bennun id ē Josue fili⁹ nun.

Benefactor⁹. m. s. ór ille q̃ p munere sibi ī penso bñfacit in bñficijs.

Beneficus. a. ũ. pe. cor. i. bñfactor. largus. elemosyne dedit⁹

Beneficiũ sumit latissime p omī libalitate Dīn⁹ late p liberalitate p̃ncipis Et sic sũptum sigt large et stricte. Large vt p̃tineat bñficiũ stricte sumptũ. ꝛ cũ h̄ rescriptum et p̃uilegiũ. Stricte ór bñficiũ p̃ncipis. ꝓcessio facta a p̃ncipe de aliq̃ revel iure q̃d ē p̃ncipib⁹ ꝓcedendis. Et p h̄ differt a r̃scripto vel p̃uilegio.

Bñficiũ iurꝫ est illud q̃d ꝓcedit vl' indulgetur a iure. Et hoꝛ bñficioꝛ iurꝫ q̃dã sũt ordinaria. sic ea q̃ a iure oib⁹ ꝓcedũt. q̃daꝫ extraordinaria. sic ea q̃ ex spēali p̃uilegio quibusdā spēaliter indulgent. sic bñficiũ restitutõnis in integꝝ eccl'ie vel minori viginti q̃nq̃ annoꝝ ꝓcessum

Bñficiũ noue ꝓstitutõis de duob⁹ reis stipulandi vl' pmittēdi est p q̃d subuenit duobus reis debēdi vl' pmittēdi. vt p ipsum postulare possint se nõ insolidũ. ꝫ p pte posse ꝓueniri. nisi se obligauerint huic bñficio renũcient. ꝛ h̄ adiecta noua ꝓstitutõe in actiõe de duob⁹ reis pmittēdi vel stipulandi

Bñficiũ eccl'iasticũ dat rõne officij. Et g nõ dat excõicato. q⁹ nõ p̃t officiare. nec fructus p̃cipit ſm Hoſt. de cle. excom. mis. §. si tñ queris.

Benelinguat⁹. a. ũ. i. eloquens. facund⁹.

Beniamin interp̃tat filius dextere. que est virtutis

Benign⁹. a. ũ. i. bon⁹ vel mitis. ꝛ ór q̃si bene dign⁹. vel ór q̃ sp̃ote ē disposit⁹ vel exposit⁹ ad bñfaciendũ. ꝛ ē blād⁹ ꝛ dulcis ī alloquio. ꝛ sic ór benign⁹ q̃i bñ ignit⁹ igne. i. amore et ardore Jñ benignitas. ꝛ est p̃t⁹ sp̃ote ad bñ faciendũ exposita. lenis. blanda. dulcis allo quio. ꝛ sua cũctos inuitãs dulcedine.

Beniuol⁹. a. ũ. ór a bene ꝛ volo. Jñ beniuolens ꝛ beniuolentia.

Bennun. i. fili⁹ nun. nomen est Josue. a benid est. fili⁹. ꝛ nun p̃riũ nomē p̃ris Josue.

Bepho grece. latine puer vel iuuenis ór.

Bephotrophiũ. n. s. ór loc⁹ venerabilis vbi pueri ꝛ infantes alunt. Jñ h ꝛ h̄ bephotrophita. te. q̃ vel q̃ custodit bephotrophiũ

Berber berberis. m. t. ꝛ h̄ berbicis. ci. est aries castrat⁹. et h̄ berbica. i. ouis. et ór a verbex. mutata. u. in. b.

Berill⁹ p gēminũ l. est gēma in India bñs nomen sue gentis ſm Aug. ſm alios ꝥo berillus est lapis p̃ciosus viridis apō indos candidus

Berith interp̃tat p̃iuratio.

Berlabee est p̃riũ nomē mulieris. ꝛ interp̃tat filia iuramēti. vel ór dom⁹ vel put⁹ satietatis. ꝛ fuit mater Salomonis vxor Urie.

Bes. i. octo uncie. ꝛ bessus q̃dam pl'us

Beseleel interp̃tat p̃bũ dei. ꝛ fuit polimitari⁹. vt ór in libro Exo.

Bestia ꝛ fera differũt. q⁹ ois bestia est fera. ꝛ no econuerso. Bestie em sũt q̃ morsib⁹ l' vnguib⁹ seuiũt. exceptis serpētib⁹ vt pardi. leones. ꝛ silr̃es a vastando dicte q̃si vastie. vel a vi q̃ seuiunt. q̃i vistie. Fere aũt sunt ille et si nõ seuiãt morsib⁹ vel vnguib⁹. tñ siluestres sunt sic dicte. q⁹ naturali vtanť libertate. ꝛ desiderio suo ferunt. Oñe ois fera dicitur bestia. Oñe etiã bestia nõ ór nisi q̃ mãsione boim vtit. ꝛ tūc ór a beth q̃d est dom⁹. et sto. as. Jñ bestiola. i. parua bestia. Jnd⁹ bestiari⁹. a. ũ. i. crudelis. ꝛ viuens ad modũ bestiarũ. Et h̄ bestiari⁹. ꝛ ór q̃ fuat bestias vl' venatur eas. Et h̄ bestiariũ. et est liber ō bestijs loquēs. vel loc⁹ vbi bestie morant. Jñ bestialis. ꝓ. t. et hoc le. i. faciens ad modum bestiarum. Jnde bestialitas. i. crudelitas. Jnde etiam bestius. a. um. i. crudelis ĩstar bestie.

Beth apud hebreos ór mola olearia. l' etiã betha. ꝛ beth est scõa lr̃a eoꝝ. Et a beth dicũt greci bethã scõaꝫ lr̃am. Et a betha dicim⁹ nos. B. Sic g̃ betha apō hebreos est mola olearia. apō grecos scõa lr̃a. ꝛ tunc est neu. g. indecli. Et inde apō nos betha. f. p. est gen⁹ olerꝫ. scz secūd⁹ caulis q̃ post absciſione nascit in maguderi. Jñ bethace⁹. a. ũ. possess. i. ad bethã p̃tinēs. vel de betha exp̃s vt cib⁹ bethace⁹. i. de bethis exp̃s. Jtē beth interp̃tat domus.

Bethania interp̃tat dom⁹ obediens

Bethel est vr̃bs samarie q̃ p̃mo dicta ē luza ſz postq̃ dormiēs ibi Jacob vidit scalã innitētē celo ꝛ dixit. Uere h̄ dom⁹ dei ē ꝛ porta celi. Et hac cã loc⁹ ille dict⁹ ē bethel. i. domus dei. a beth q̃d est dom⁹. ꝛ el de⁹. Sed q̃n ibi a Hieroboam vituli aurei fabricati sũt. dicta est bethauen. i. dom⁹ ydoli.

Bethfage dom⁹ muscę vel matillaꝝ interp̃tat. vel dom⁹ vallis

Bethleem ciuitas in iudea q̄ p̄mū dicta est ephrata. ſz qñ iacob ibi pauit pecora ſua ei de loco bethleem q̄d ānūciatio futuri īposuit. q̄d dom⁹ panis iterp̄tat. p̄t illū panez q̄ de celo descēdit. q̄ z dicta est ciuitas Dauid. Jñ z bethleemita. ɔ. p. nomen patrium. Jñ h bethleemites tis. ij. Reg. xxj. Polymitari⁹ bethleemites

Bethſaida. f. p. hebraice. latine dom⁹ peccatū. Et adē p̄batica piſcina ỏr Joh. v.

Bethſura. f. p. q̄dam loc⁹ est. de q̄ habet in libris Mach.

Bethis fluui⁹ hiſpanie. eo q̄ hūil' decurrat. Jñ bethica. i. hiſpania. z bethic⁹. i. ỏ hiſpania, puincia ertis.

Bethonica. f. p. q̄dam herba.

B ante J

Bia grece. i. violentia latine.

Biangul⁹. a. ū. i. hñs duos angulos. Jnde biangulat⁹ a. ū. z p̄t poni ſubſtātiue. h biangul⁹ p tali figura.

Biarcha vel biarchas ỏr p̄nceps q̄dragīte militum. a bis viginti. z archos p̄nceps. vt colligit de offi. queſto. vbi apparet q̄ biarcha est mino⁹ dignitate cētrarcha cui ē poteſtas centenarij. q⁹ duⁿ centū militū. Uel est nomen phi qui forte habuit auream cathedram. vel q⁹ docebat ſcientiā que p̄cioſio⁹ est auro

Bibax. o. t. ỏr q̄ multum bibit.

Biblio. onis. m. t. i. muſciones ſupnatātes in vino. Et bibliones dicūt ẋmes q̄ generant ex corruptione vini.

Bibix. f. t. i. pugna. a bis dicta. q⁹ ſp int duas ptes fit.

Bible⁹. a. um. z biblī⁹. a. um. ambo poſſeſſiua. z ſignt aliq̄d factum ex iunco vel biblo.

Biblei z biblī dicūt inſtabiles. z etiā q̄ reparāt libros. Uel biblī dicūt libri ſc̄pti cū iunco. z ỏr a biblo inſula phenicē in q̄ inuenit bapyr⁹ mire magnitudīs q̄ bibl⁹ ỏr Ut dicūt latomi putiſſimi q̄ poliūt lapides. z faciūt imagines. Uel dicūt inhabitatores in biblos ciuitate.

Biblia. f. p. est q̄dam liber diuerſoⁿ annoⁿ geſta ɔtinēs. Cōtinet em in ſe vet⁹ z nouū teſtamētū. z ỏr a bibl⁹. q⁹ antiq̄ libros biblis ſc̄ſerūt. vel ỏr a biblo. is. q⁹ bibit. i. claudit in ſe vet⁹ z nouū teſtamēta.

Bibliopola. ɔ. p. pe. cor. i. venditor z ornator libroⁿ. q⁹ polit z punicat vt charⁱ vendat. Et idem ỏr bibliator. toris.

Bibliotheca. f. p. est armarium ſeu loc⁹ vbi ponūt libri. z ỏr a biblus q̄ ō est liber et theca q̄d est repoſitorium. q̄i librorⁿ repoſitio vl' recōditio. Unde p ſimilitudinē q̄daⁿ lib in eccl'ia ỏr bibliotheca. q⁹ ibi ml'ti libri theologie ɔtinent. Jñ bibliothecari⁹. i. cuſtos librorⁿ ſiue repoſitor.

Biblis. f. p. ē dea vel humor afficiēs corp⁹

Biblus. m. s. i. iūcus. z ỏr a bibo. q⁹ aquaⁿ est bibul⁹. z aliq̄n ỏr p libro. q⁹ antiq̄ ỏ iuncis ſolebāt ɔtexere pergamenū. z ibi ſcribere anteq̄ eſſet vſus charte.

Bibo. onis. ɔ. t. ỏr q̄ multū bibit.

Bibula. f. p. papyrus dicta. eo q̄ humorem bibat.

Bibul⁹. a. ū. pe. cor. q̄ multū bibit vl' q̄ multū attrahit humorē. vt arena.

Bicellū. n. s. q̄d z bicliniuⁿ ỏr. est dom⁹ ſub ſe hñs duas cellas. ſic dom⁹ mercatorⁿ ī vrbe. z ỏr a bis z cella.

Biceps. m. t. ỏr gladius ex vtraq̄ pte ſcīndens. vel ỏr q̄ hz duas acies. vel duo capita. vel etiam ỏr Janus. i. deus anni. quaſi duo capita habēs

Bicornis. ɔ. t. z h ne. i. hñs duo cornua

Bicolor. q̄i duoⁿ colorⁿ

Bicorpor. quaſi duoⁿ corporⁿ. vel habens duo corpora.

Bicubit⁹ est menſura bis ɔtinēs cubitum. Ponit etiam p cubito ſm aliq̄s.

Bidēs. m. t. ỏr inſtr̄m q̄ddā ruſticoⁿ bifurcatū. gen⁹ raſtri. p̄pter duos dentes. Sz bidens. f. t. ouis a duob⁹ dentib⁹ q̄ p̄eminent dicta. et cum quib⁹ fertur naſci. Scōm autem Seruiū dicūt oues bidentes q̄i bienes. i. duoⁿ annoⁿ. q⁹ talis etatis eligebāt ad ſacrificium.

Bidental. n. t. est loc⁹ in q̄ cadit fulmē (Antiquit⁹ em dū fecerūt fulmina. vt pp̄l's p̄territ⁹ ad honorē deoⁿ ſacrificaret oues. iumēta. z alia ſacrificia. vt habetur in ſcolaſtica hiſtoria) ſic dictus a bidentib⁹ ibi ſacrificatis. vel aliq̄d fulmīe p̄cuſſum. Perſi⁹. Triſte iacens lucis cuitandūq̄ bidental. vl' ỏr loc⁹ vbi oues mactant.

Biduū. n. s. ỏr q̄i duoⁿ dieⁿ ſpaciū.

Biennis. ɔ. t. z h ne. i. duoⁿ annoⁿ. Jnd h biennīū. i. ſpaciū duoⁿ annoⁿ.

Bifari⁹. a. ū. i. dupl'r loquēs. vir bilinguis q̄ duas nouit ligu⁹. vel duplex z fallax. qui aliud hz in corde q̄ fat in ore. vel q̄ nūc dicē h z nūc aliud. z ỏr a bis z for. a q̄ etiā trifarius. a. ū. q̄ trifari⁹. a. ū. multifarius. a. um. et

similiter ea exponé sicut bifarius.
Bifar.acis.ꝑ.t.q̃ duos hz obtuitus.
Bifidus.a.ū.i.in duas ptes fissū.z ōr a bis z fid⁹.a.ū.qō ñ est in vsu.z deriuat a findo is. z scribit ꝑ vnū.f.bifid⁹.trifid⁹.bifari⁹.trifari⁹.z hmōi.qz corripiūt ꝑmā.
Bifiniū.n.s.ē loc⁹ l' diuisio int' duos fines. sic trifiniū dicim⁹ z q̃drifiniū.z diuersifinium.i.diuisio int' diuersas tras.vl' loc⁹ iter diuersos fines.s.vbi diuersi fines ꝓueniūt.
Bifores.riū.f.t.plis nūeri dicūt ianue q̃ sil' claudūt.z in claudēdo se mutuo tāgūt.vel dicūt duplices value.qz bina foramīa faciunt Vñ Ouid. Argēti bifores radiabāt lumine value. Jñ h z h̄ bifor⁹.z h̄ re.i.duplex.
Biformis.ꝑ.t.z h̄ re.i.duaꝝ formaꝝ.sicut triformis triū formaꝝ.
Bifrōs.m.t.ōr Janus.z ōr a bis z frōs .qz duas hz frontes hoīs.s.ante z retro.
Biga.ge.f.p.q̃ z bīuga ge.ōr. vl' ꝑm alios biges.gi.ē curr⁹ duaꝝ rotaꝝ a duob⁹ equis tm tract⁹. Et biga ꝓprie ē lune.ꝓpt' duas ꝓpetates.s.qz crescit z decrescit. Triga ꝓ Plutonis.qz capit boues de trib⁹ etatib⁹.s.puericia.iuuētute.z senectute. Quadriga solis ꝓpt' q̃ttuor tpa āni q̃ facit vicinitate et ēmotione sua.scz ver.estatē.autūnū.hyemem.vl' ꝓpt' q̃ttuor ꝓprietates q̃s hz in die. Rubet ei in mane.splendet in tertia.calet in meridie. tepescit in nona. Seiuga curr⁹ Jouis.a sex z iugo.qz a sex equis trahit. Et attribuitur ioui.vtpote summo deo ꝑm poetas. Et ita biga.triga. quadriga dicūt a numero equorū z iugo.
Bigam⁹ ꝑm Hosti.ōr q̃ diuersis tpib⁹ successiue duas legitimas habuit vxores. Hz large z iterp̄tatiue ōr q̃ cōtrait cū corrupta vel vidua.vel q̃ duas vxores habuit añ baptismū. vel vnā añ baptismū z aliā post.vl' qui castitatē pmissam violauit.vt subdiacon⁹ vel monach⁹ q̃ cōbit de facto.cū de iure non possit.vel q̃ vnā de iure alterā de facto.vl' q̃ de facto duas ducit vxores.vel q̃ vxorē adulterā postea scienter cognoscit. Hā nō ꝓt ꝓmoueri ad sacros ordines cui⁹ vxor adultera est.etiā si ea ꝑginē duxerit.dū post adulteriū eam cognoscit.alias sec⁹.xxxiij.di. si cui⁹ vxorē. Scōm tū q̃sdā indistincte bigam⁹ censet.etiā si ignorant cognoscat eaz. sic q̃ publicā penitentiā egit. Et ōr bigam⁹ ꝑm Jnno.iuxta vulgare ꝓuincialiū q̃si bis gam⁹.i.stult⁹ vel fatu⁹.qz ibi stult⁹ ōr gam⁹ Uel ōr a bis z gamos vxor.q̃i bō bine vxoris vel bini ꝓiugū Et hz bigam⁹ ad sacerdotiū ꝓmoueri nō possit.tñ in necessitate ordinat' in subdiaconū.xxxiij.di.subdiaconus Et nō est bigam⁹ ille q̃ cōtrahit cū vidua si est incognita.c.debitū.de biga. Hec ē bigamus ꝓtrahens cū vnica et ꝑgine.de cle.cōiuga.c.sane.
Bigamia ē triplex.vna vicz qñ q̃s duas vel plures hz vxores. Alia cū q̃s ꝓbit cū corrupta Tertia q̃ castitatē ꝓmissam p votū solenne violat.vel q̃ sciēter cognoscit vxorē adultera.z cū talib⁹ nō dispēsat. Et q̃ tales ordinat ꝓuat officio z ptāte ordinādi. Sil'r ordinat⁹ talī ordie ꝓuat.vt no.e.ti.c.ij.
Bigēs.tis.o.t.q̃ ex duab⁹ gentib⁹ est natus sicut ex patre tusco z matre franca.z dicit a bis et gens.
Bigen⁹.a.um.pe.cor.ōr a bis z gen⁹. Et dicūt bigena aialia q̃ ex diuersis generib⁹ nascūt.vt mul⁹ ex equa z asino.burdo ex equo z asina.musino ex capra z ariete.z musin⁹ ē dux gregis ꝑm Hug.
Bigermen.n.t.i.seges.vel legumen ex duobus germinib⁹ ꝓmixtū.
Bīuga.ge.f.p.i.biga.
Bīugus.a.ū.vl' bīugis.gis.ꝑ.t.z h̄ ge.in eodē sensu z substātiue declinata inueniūt h̄ bīug⁹.gi.z h z h̄ bīugis.gis.z dicūt bīugi vel bīuges eā q̃ trahūt bigā.vel q̃ duo sūt ad iugū.z ꝑm h̄ cōponit bīug⁹ vl' bīugis. a bis z iugū.z cor.pe.
Bilanx bilancis.f.p.i.libra.statera.a bis et lanx.q̃i hñs duas lances.
Bilibris.ꝑ.t.z h̄ re.i.duaꝝ librarꝝ pondus Vl' mesura ꝑm Hug.z pō.li.sic libra. Apo.vj. Bilibris tritici denario vno ꝑp. ꝓ dicit q̃ bilibris ē sextari⁹ bis assumpt⁹.
Bilinguis.ꝑ.t.z h̄ gue.ōr a bis z lingua.sic trilinguis a tris z lingua.z ōr q̃ duas l' tres linguas nouit.vel q̃ duab⁹ vel trib⁹ linguis loq̃t. Et p silitudinē bilingues z trilingues dicūt fallaces z duplices.q̃ aliud hñt i cor de.z aliud in lingua. vel instabiles q̃ nūc h̄ hñt in lingua.nūc illud Vñ Grecista. Duplicis ac cordis hō ōr esse bilinguis.
Bilios⁹.a.ū.q̃ frēq̃nter irascit.z sp ē trist⁹ ab humore q̃ bilis ōr.
Bilis.mas.t.i.fell' z ire sedes. vl' ex fell' ꝓmotione ꝓcedēs amaricatio.z pōit q̃nq̃z p ipo felle.z p q̃lib⁹ nigro z malo humore q̃nq̃z p ira. Vñ ꝑsi⁹. Turgescit vitrea bilis.
Bilix.f.t.i.lorica q̃ ꝓterit duob⁹ licijs accumulatis.teritur em ponēdo liciū sup licium.

et ðr a bis ꝛ liciū. cū q̄ ꝓpoīk etiā tris. vt tri liciū. ꝛ ē lorica q̄ tribꝰ ꝓtexīt licijs. Et ħ bilix. cis. ꝛ ħ trilix. cis. i. pān⁹ tribꝰ sīl aggregatim ꝓtext⁹. Jñ ħ ꝛ ħ bilicꝫ. ꝛ ħ bilice. ꝛ ħ ꝛ ħ trilicꝫ. ꝛ ħ trilice.

Bimart⁹. m. s. i. bigam⁹. q̄ bis fuit marīt⁹. ꝛ ðr a bis ꝛ marīt⁹. qꝛ bis marcuit Luxuria eīm facit marcere hoīez. Jñ bimartia. tie. talis ꝓprietas.

Bimaris. ꝓ. t. ꝛ ħ. re. i. duo maria. vel inter duo maria ētīs

Bimat⁹. tus. tui. i. spaciū duoꝝ ānoꝝ. s. biennīū. ꝛ ðr a bim⁹. a. ū. q̄d ꝓpoīk a bis ꝛ ān⁹ et ðr ille q̄ ē duoꝝ annoꝝ. sīc trim⁹ q̄ est triū annoꝝ. ꝛ sic de alīs Jñ bimul⁹. a. ū. dimi. a bim⁹. Cū āt ðr in euāgelio a bimatu. ꝛ īfra. ħ pt exponi duplicit. vno mō vt infra dicat ordinē tēpis. Ordo āt tpis ē q̄ pteritū tps ꝓpus ē q̄ꝫ pñs. ꝛ pñs q̄ꝫ futurū. ꝛ nō econuerso. Et tūc a bimatu ꝛ īfra. valet tm̄. sīc ab infantib⁹ duoꝝ ānoꝝ vsq̄ ad pueros vni⁹ anni. Alio mō expōīk a bimatu. i. a pueris duoꝝ annoꝝ vsq̄ ad pueros q̄nq̄ annorū. ita q̄ infra dicat ordinē nūeri q̄ est. q̄ numerus minoꝝ p̄cedat maiorē ꝛ nō ecōuerso. q̄re duoꝝ annoꝝ erāt pueri q̄s herodes occidit. ꝛ deinde vsq̄ ad q̄nq̄. ꝛ q̄ q̄ttuor ānos habebāt etiā numerū duoꝝ annorum in se habebāt. ꝛ nō ecōuerso.

Bimēstis. ꝓ. t. ꝛ ħ. re. i. duoꝝ mēsiū. q̄d aliter bimestris. stris. ðr.

Bimeter. a. um. pe. cor. vbi sunt duo metra a bis et metrū.

Bim⁹. a. ū. i. duoꝝ annoꝝ. a bis ꝛ ann⁹ Unī Brecista. Est gemin⁹ binus āni gemini q̄ꝫ bimus.

Binoctiū. n. s. i. spaciū duaꝝ noctiū. ꝛ ðr a bis ꝛ noctiū. q̄d antiq̄ olim dicebāt ħ nocti um. vel a gtō pl'i de nor noctꝫ.

Binomē. n. t. i. duo noīa. Jñ ħ ꝛ hec binomis. ꝛ ħ. me. q̄ ħz duo noīa.

Bin⁹. a. ū. nomē distributiuū. q̄d in singl'a ri tm̄ valet q̄ntū duo. vt Bina lectio. i. due lectōnes. Ez in pl'i tenet distributiue ꝓpe. vt ūsti comedūt bini Et q̄nq̄ tm̄ valz in pl'i q̄ntū in singulari. vt vidi binos homīes. i. duos. ꝛ ðr a bis ꝛ vn⁹. Jñ binarius. a. ū. ad iectiue.

Bios. i. vita.

Biothanat⁹. m. s. ðr ille q̄ est bis mortu⁹ vt Lazar⁹. ꝛ ðr a bis. ꝛ thanat⁹. q̄d ē mors vel mortu⁹. ꝛ ꝓt esse adiectiuū ſm Hug. Pap. ꝓo dicit. Biothanat⁹. i. bis mortu⁹. dupl'r dānat⁹. Unde in vita sancti Andree legīt q̄ andreas inter biothanatos sepult⁹ fuit. id ē inter dānatos corpe ꝛ aīa. Uel biothanat⁹. i. fatu⁹. Uñ legīt in passiōe sancti Prothasij. Uis biothanatus fieri sicut frater tuus. i. fatuus.

Bipēnis. f. t. i. securs q̄ duas pēnas hz. Hec etiā dolabra ðr ſm Pap. ꝛ cor. pmā. Unde Uirgil⁹ q̄rto geor. Uersata alias vrgesa ta ꝛ validā invites mollite bipennē. Hugz. aūt dicit q̄ ꝓponat a bis ꝛ penna. ꝛ ðr hic ꝛ hec bipēnis. ꝛ ħ. ne. qꝛ duas hz pēnas. s. añ et retro.

Bipes. ꝓ. t. i. duas hñs pedes. ꝓstructōe tm̄ ꝓt esse ge. omnis.

Biplex. o. t. ðr a bis ꝛ plica. cū q̄ etiā ꝓpoīk alter. ꝛ ðr ħ ꝛ hec ꝛ ħ altriplex. i codē sensu. scz duplex aio fraudulent⁹. ꝛ vtrūq̄z cōpak. Jñ hec biplicitas. ꝛ altriplicitas. i. duplicitas. fraudulentia.

Biremis. f. t. ðr nauis bina remigatiōe vel nauigatōe agitata. vel ðr nauis q̄ hz duos ordines remoꝝ.

Birrhatus. a. ū. birrho indutus.

Birrhia. rie. ꝓpriū nomē viri. ꝛ ðr a birrhū. i. grossū vestimentū. qꝛ birrho ꝛ virilit indut⁹ erat. vl birrhia q̄i virrhia b. in u. ꝓversa. qꝛ virilit ꝓsulebat dño suo.

Birrhosus. a. ū. ꝛ birrhat⁹. a. ū. i. birrho indutus.

Birrhū. n. s. i. grossū vestimētū. et (dut⁹. ðr a greco. Hā birrhū greci dicūt librū.

Byrsa. f. p. i. cloaca vel corīū bouis. Uñ et Cartago olim dicta est byrsa. qꝛ circūdata fuit corio bouis. Jñ byrsus. a. ū. i. rufus vl niger.

Bisamnis. m. t. q̄dā fluui⁹ currēs circa ianuam. a bis ꝛ amnis. qꝛ duo amni l' amnes intrāt illū fluuiū.

Bislong⁹. a. ū. q̄i tm̄ bis lōg⁹.

Bispil⁹. li. vbi mortuus portak

Bisse sunt ptes assis. ꝛ ꝓtinēt octo vncias. nec ðr ad respectū toti⁹. cū nec duplicatus reddit suū totū. ꝛ ðr a bes. i. octo vncie. Et a bisse ðr bisext⁹. qꝛ ex bisse. i. minutꝫ colligitur. vel ðr a bis ꝛ sext⁹. qꝛ sext⁹ dies ante kl. Martij bis ꝓputak eo āno vt di. Hug. et i seqnti die celebrak festū Matthie. ꝛ ei⁹ vigilia i die p̄cedēti. Uñ. Bissextū sexte martis tenuere kalende. Posteriore die celebrāt festa Matthie.

Byssyllab⁹. a. ū. i. dictio ꝓstās ex duab⁹ syllabis. vt hō.

Byssus. f. s. gen⁹ lini candidissimi ꝛ mollis/

simi.⁊ nascit̃ i egypto. Jñ byssin⁹ a.ū. de bysso etñs. vt vest̃ byssina. i. candida facta ex byssо.
Bistardus est nomen auis. ein trap.
Bithalassum. n. s. ór vestigiū in luto ꝓssuz vl̃ ꝓcursus duoꝝ mariū. s. loc⁹ vbi duo maria ꝓcurrūt. a bis et thalassum q̃d est mare. Unñ Act̃. xxvij. Et cū incidissem⁹ in locuz bithalassum. impegerūt nauē. Unñ. Lōcursum mariū binoꝝ dic bithalassum
Bitid⁹. a. ū. i. biformis. vl̃ q̃tū ad corp⁹ vl̃ q̃tū ad aiaz. ⁊ ór a bis ⁊ idea q̃d ē forma
Bithinia. f. p. Asie minoris ꝓuincia.
Bituligo. f. t. ór vimen minutuz q̃d crescit i bitumine.
Bitumē. n. t. ē q̃ddā gen⁹ terre vtile ad compages nauiū. q̃d ⁊ glutē ór. ⁊ abūdat i aspalto lacu iudee. Uel vt dic̃ glo. Beñ. vj. Bitumen est gluten feruētissimū. q̃ lita lig̃ nulla violentia dissolui pñt. ⁊ pd̄. tu. vel est visc⁹ q̃ fit de sepo cera ⁊ resina. q̃ valde est necessari⁹ ad cōpages nauiū. Unñ Auroza. Arcaz liniuit ponendo forte bitumen. Jñ bitumineus. a. ū. i. etñs de bitumie. ⁊ bituminatus a. ū. i. litus de bitumine.
Biuira. re. f. p. q̃ duos hz vel habuit viros. i. maritos. a bis ⁊ vir.
Biuiū. n. s. ór loc⁹ vbi due vie ꝓueniūt vel ꝓcurrūt. Jñ biuialis. ꝑ. t. ⁊ h̄ le. i. ad biuiuz ptinens.
Byzantiū vel byzante olim dicta est cōstantinopolis Jñ byzāti⁹. a. ū. ⁊ byzante⁹. a. ū. i. ꝓstantinopolitan⁹ Dic etiā adhuc moneta ist⁹ ciuitat̃ ór h̄ byzāte⁹. vel h̄ byzāti⁹.

B ante L

Blandus. a. ū. i. mit̃ vel lenis in ꝓbis. Jnd̄ blandicia. cie. ⁊ blādicies. ei. i. adulatio. Jñ blandul⁹. a. ū. i. aliq̃ntulū blandus. quod ⁊ blandicell⁹. a. ū. Jñ ⁊ blādicella dicūt ꝓba diminutiua. ⁊ blandicios⁹. a. ū.
Blas. blatis. i. stult⁹ vel insipiens.
Blasphemia. mie. etp̄r blasphemie. arū. i. detractio vel vituperatio. Unñ Prudentⁱ⁹ in sichomachia Hō tulit vlteri⁹ captⁱ blasphemia mōstri. Uirtutū regīa fides. Et ē blasphemia irreligiosa reꝑhēsio. vl̃ detractō. vituperatio. Blasphem⁹ ꝓo ē maledic⁹. detractor vel vituperator. ⁊ est adiectiuū. ⁊ pd̄. phe ór a blas q̃d ē stult⁹ ⁊ feia. Hā feiaꝝ ē rem stulte blasphemare. Et ꝓpr̄ie blasphemare est iniuriā deo irrogare.
Blasto. stonis. m. t. i. cubicularius siue hospitalarius.
Blata. f. p. ē q̃ddā aial tm̄ ó nocte ābulans. vnd̄ ⁊ lucifuga ór q̃ ꝓhensa manu tingit. Alⁱ dicūt q⁹ sit vesptilio. Quidā dicunt q⁹ sit gen⁹ murⁱ⁹ in subterraneis habitans cauernis. Jñ h̄ blata. te. i. purpura eiusdē aialis colorē imitās. Jñ blate⁹. a. ū. ⁊ h̄ ⁊ h̄ blateal̃. ⁊ h̄. le. i. purpure⁹ vl̃ talis color. i. blauius. Jtē a blata. te. p aīali ór h̄ blatea. tee. i. illud q̃d de calciam̄toꝝ soleis eradit̃. vl̃ lutū ex itinere i calciam̄t̃ collectū.
Blatera. f. p. i. sonus ranaꝝ
Blatus. m. s. ór stultus vel insipiens
Blennus. m. s. ⁊ blenno onis. in eodē sensu. i. stult⁹. vel bircosus ⁊ impudicus.
Blesus. a. ū. ór q̃i fresus. q⁹ ꝓba frāgit non bñ ea ꝓferens

B ante D

Boa vel boas ór q̃dā serpēs q̃ valde ꝑsequit̃ boues. Nam plurimo lacte riguis. vberibꝫ se innectit. et sugens interimit. ⁊ ór boas a bouz depopulatōe. Boa etiā ór tumor cruriū in vnū collectus. ⁊ ruborⁱ. ⁊ etiam lutuz ór boas.
Boanerges interp̄tat̃ filⁱ⁹ tonitrui. Sic dicti sūt Johes euāgelista ⁊ Jacob⁹ frater ei⁹ q⁹ mag̃ intonuerunt. s. Johes. In ꝓncipio erat verbū. ⁊c̄.
Boariū. n. s. ór locus vbi vendūt̃ boues
Boat⁹. us. ui. i. mugit⁹ boū. vl̃ vox plena.
Bobicinator. ꝓuiciator. tricos⁹ ⁊ incōstās.
Boema. n. s. i. boat⁹. sonus. strepit⁹.
Boetes. tis. f. t. vel boete. est stella fixa in polo arctico añcedēs ist̃as stellas q̃ apparent facere figurā currus in celo. ⁊ est circa temonem. et ist̃a etiā arctophilax ór ꝑm Brecistā Uel potⁱ⁹ sumit̃ ꝑ signo. Lōtinet em̄ ꝓles stellas. s. duodecim. ⁊ seq̃t̃ plaustrum quasi bubulcus.
Boeti legistaꝝ. adiutores eorū sūt q̃ rōnes publicas discutiūt. Boete ei grece. latie ór adiutor ꝑm Accur. L. ó ta. scri. ⁊ boe. li. ꝓ.
Boetiani hetici a botio sunt vocati. Jdēq̃ cunomiani ab cunomio q̃dā dialectico etⁱ discipulo. ex cui⁹ noīe magⁱ innotuer̄t. dissimilē ꝓ̄i asserētes filiū. ⁊ filio spūmsctūz. dicūt et nulli iputari pctm̄ i fide manentiū.
Boeti⁹. ꝓpriū nomē cuiusdā theologi ⁊ phi et ór a boetes.
Boglossa. vide infra in buglossa
Boia. boie. fe. p. ór torques dānatoꝝ. quasi iugum in boue.

Bois grece latine ꝺr bos ſm ꝓſaꝑ.
Bole.i.ſententia vel veritas.
Bolet⁹.m.s.eſt gen⁹ fungi. Uñ. Boleti leti cã fuere mei. Et ſunt pl'a noia idẽ ſigntia.ſ. Aſparagus.boletus.fungus. tuber.
Bol'.idis.m.t.ẽ maſſa plũbi quã naute mittũt i mare ad expiendũ pfũditatẽ marꝫ. vñ. Per bolidẽ plũbi ꝺic maſſaz ſigri. Per quã naute ſolẽt marꝫ explorare pfundũ.
Bol⁹.m.s.i.mor ſellus vel bolus iact⁹. r ꝺr a bñ vel bonus.
Bombix.m.t.ꝺr a bombus. Sũt ãt bõbices ymes ex q̃ꝫ egeſtiõe efficit ipa lana ſerici. vel vt ꝺicũt bõbacie ꝓficit. Generãt eã ex ſe lõgiſſima fila vñ purpura r hmõi texunt. Jñ bombicinũ q̃ noie ipa lana vocat ante/q̃ texit. r textura q̃ fit inde. Aq̃ etiã bombicin⁹ a.ũ.pe.cor.i.aliq̃d factũ de ſerico. vt fila. r pdu.pe.q aũt Juuenalis corripit eam ibi. Quaꝫ delitias pann⁹ bombicin⁹ vrit. licentia poetica fuit.
Bombicinator ꝺr aliq̃s faciẽs bombicinũ vel purpuram
Bõbus. a boo as.i.ſon⁹. aq̃ bõbico. as.i. bõbos facere. vl' clamare. et ꝓpe ẽ apum qñ clamãt ſuo mõ. Jñ h bõbizatio.onis. ipſa vox apũ. Jnuenit etiã bõbus ꝓ ſono culi.
Bon⁹ a.ũ. eſt ꝑmitiuũ. vel pt deriuari a venus. r ꝺr bon⁹. q̃ſi ven⁹ a venuſtate corpis r poſtea trãſlatũ ẽ ad aĩum. eũ ei bonũ ꝺici⁹ cui ñ ꝑualet malũ. eũq̃ optimũ q̃ peccat minimũ. Jñ bonitas.tatꝫ.
Bona eoꝝ q̃ ſibiꝝ pis mortẽ ꝓſtituũt ſeu infligũt ſi h faciũt ex impatia dolorꝫ. l' ob puꝺorẽ bonoꝝ alieni. tũc nõ auferũt bõa hereꝺibꝫ. Si ãt faciũt ex ꝓſcia delicti. ſ. ſi aliq̃s infligit ſibi mortẽ iõ q̃ erat delictuz vel crimen ob q̃ꝺ nõ erãt bõa publicãda. puta furtũ. homicidiũ. vl' hmõi. tũc auferũt bõa hereꝺibꝫ. Jtẽ ſi erat crimẽ cui⁹ accuſatõ poterat inchoari poſt mortẽ. vt repetundarũ. peculiat⁹. r leſe maieſtatꝫ. tũc et auferũt bõa hereꝺibꝫ. Si ãt accuſatio nõ potit inchoari p⁹ mortẽ. nõ auferũt ſibi bõa niſi aꝺiuꝺicauerit ſibi p⁹ mortẽ poſtq̃ fuit in ſcelere ꝺepheſus. ff.ꝺ bo.coꝝ q̃ añ ſen.mor.ſibi ꝓſti.
Bona libertoꝝ. patron⁹ ſuccedit in bonis liberti. i tertia pte. addita locupletate hereꝺitatꝫ liberti. vel ab vno ex hereꝺibꝫ. r nõ relictꝫ filiꝰ a liberto. vel etiã relictꝫ ſz ingratis. vt nõ poſſint arguere teſtamẽta ſuoꝝ parẽtuz inofficioſa. Locuples ãt hereditas vocat. ſi eſt maioꝝ centũ aureis. vt ꝺicit Azo i ſũ. .C. ꝺe bo. liber. r iuſtpa.
Bona materna r materni generꝫ ſunt illa q̃ ex matre vel auia ꝺebẽt filiꝰſſamilias vel et emãcipatꝫ ꝺeferũt. Et q̃ñq̃ ꝑ nepotibꝫ. puta res auie ipſoꝝ.
Bona ciuitatꝫ abuſiue publica ꝺicta ſunt. Sola em̃ publica ſunt q̃ pl'i romani ſunt. vt.l.bona.ff.ꝺe ꝑ.ſig.
Bona ꝺicũt ſic a beando. eo q̃ beãt.i. btõs faciũt vel pſunt. Hã beare iꝺẽ eſt q̃ꝺ pꝺeſſe r q̃ꝺ pꝺeſt beat.l.bonoꝝ.ff.ꝺ ꝑ.ſig. Sumit ãt h ꝺictio p oĩ bono vtili. ꝺelectabili vl' honeſto. ſpũali vel tpali. Jn iure ãt h ꝺictõ bona in pl'i r neutralit ſigt res nr̃as q̃ ſũt i ꝺominio nr̃o vl' q̃i. vt in ꝺicta.l.bonoꝝ. Et ipſas res ex ſuo ꝓprio ſigto cõiter accepto ſigt ꝺeducto ere alieno. q̃ñq̃ ãt nõ ꝺeducto ſignificare ꝓcluꝺit.
Bonoꝝ poſſeſſor ꝺr ille q̃ ꝺe iure ptorio alteri ſuccedit. q̃ bonorũ poſſeſſiões a ptore ſũt inuẽte. Et ẽ ꝺia int bonoꝝ poſſeſſorem et heredẽ. q̃ bonoꝝ poſſeſſor ꝺe iure ptorio ſuccedit. ſz heres ꝺe iure ciuili.
Bonorũ poſſeſſio põit ꝑ vna ꝺictõe ſm azonẽ. r ſigt ius recipiẽꝺi. pſeq̃ndiq̃ r retinẽꝺi illõ q̃ꝺ in bonis illi⁹ erat cui ſuccedit ꝺ iure ptorio. Et ꝺiffert a petitõe hereꝺitatꝫ. q̃ eſt ꝺ iure ciuili. vt Jnſti. r ff. pall'. Jtẽ ẽ ius q̃ꝺ ꝑ ſeq̃mur. Et in h ꝺiffert ab actõe hereditatꝫ vniuerſali ſcz poſſeſſorie hereditatꝫ petitione Et q̃ñ põit ꝑ vna ꝺictõe ſigt h ius. Si aũt ꝺr poſſeſſio bonoꝝ r ſũt ꝺue ꝺictiões. tunc ſigt factũ. Diuiꝺit ãt bonoꝝ poſſeſſio. quia alia eſt ordinaria. alia extraordinaria. Alij diuiꝺũt bonoꝝ poſſeſſionẽ i has ſpẽs. ſ. bonoꝝ poſſeſſionẽ ſm tabulas teſtamẽti quam ptor ꝺat liberꝫ a pre in teſtamẽto iniuſte ptericꝫ. r bonoꝝ poſſeſſionẽ ꝫ tabulas teſtamẽti. r eſt quã ptor liberꝫ pollicet. Bonoꝝ poſſeſſiones extraordinarie ſũt ꝺue ex teſtamẽto ſcz ſm tabulas r ꝫ tabulaſ. Et q̃ttuor ab inteſtato. ſ. bonoꝝ poſſeſſio vñ liberi. r ꝺat filio emãcipato. q̃ pr̃ ꝺecꝺit ab inteſtato. Et bonoꝝ poſſeſſio vñ cogti. r ꝺat his q̃ p femineũ ſexũ ſũt ꝓiuncti Et bonoꝝ poſſeſſio vñ agnati. r ꝺat primis cognatꝫ ꝓiunctꝫ p virile ſexũ poſt liberoſ. Et bonoꝝ poſſeſſio vñ vir r vxor. r ꝺat viro muliere ab inteſtato ꝺecꝺente. agnatꝫ vel cognatꝫ nõ exiſtentibꝫ. vel econuerſo mulieri. viro ab inteſtato ꝺecꝺente. agnatis r cognatis non exiſtentibus.
Bona vacare. eſt ipa ꝺñm nõ bñe.

B R

Bonefidei possessor est q̄ credit se aliquā rē iuste retinere. Sz malefidei possessor est q̄ ī iuste scit se aliquam rem possidere. vt ī reg. possessor. de re. iurs. li. vj. et Insti. de vsuca. p totum

Bonefidei emptor dr̄ q̄ ignorauit rē alienā esse. vel putauit venditorē hr̄e ius vendēdi. scz esse pcuratorē. vel tutorem. ff. de v̄. sig. l. bonefidei.

Bonosiani heretici a Bonosio q̄dam epo exorti pdunt q̄ xp̄m dei filiū adoptiuū non ppriū esse asserūt.

Boos īterp̄tat in q̄ fortitudo vel robur est.

Boreas. ree. f. p. q̄daz vent⁹ est. ⁊ cor. p̄mam Unde Ouidi⁹ epi. Illic me teneas boreas vbi dulce morari est.

Borith herba fullonū ē de q̄ panes faciunt q̄s herbaticos vocant. ⁊ siccant illos. hn̄tq̄z p sapone s̄m Pap̄. Scd̄m āt Hiero. super Hieremiā hebraicū ē. ⁊ est q̄dā herba quaz septuaginta īterp̄tes dicūt herba fullonuz. q̄ in palestina in humidis ⁊ in virentib⁹ locis inuenit. ⁊ eandē vim hz quaz ⁊ nitrū ad lauandas vestes.

Borago. f. t. q̄dam herba.

Bos. ꝯ. t. ē aīal q̄drupes domesticū aratro aptū. ⁊ dr̄ bos q̄i bon⁹ opator soli. ⁊ est etymol. non ꝯpositio. Et deberet facere gtūs bois. sz īterpōit u. ⁊ dr̄ bouis. cā euphonie. gtūs pl'is facit boū. dtūs ⁊ ablatiu⁹ bobus Un̄ Uirgili⁹. Leta boū passim campis armenta videm⁹. Et nota q̄ bob⁹. q̄d amisit ī syllab r̄cupauit in tpib⁹. Un̄ lz bouis ⁊ boue corripiūt p̄mā. q̄z Ouidi⁹. Nō boue mactato celestia numina gaudēt. tn̄ bobus eā pducit. Un̄ idem. Non pfectur⁹ litora bobus aras.

Bossor⁹. m. s. pe. cor. illd̄ mare p q̄d trāsijt Hyo in specie bouis. vel p q̄d Jupit in specie thauri detulit europam. Idē ⁊ alio noīe ppontides dr̄ a trāsitu ponti. Inuenit etiaz bossor⁹ ⁊ ppontides p noīe cuiusdam stelle. Sumit etiā p via quā vadūt boues ad cāpū p nutrimēto

Bossequ⁹ pe. cor. i. bubulc⁹ q̄i sequēs boues in custodia. vel q̄uis alio mō.

Bostar. n. t. pe. p. est loc⁹ vbi boues stant. s. stabulū. Dr̄ etiā bostar loc⁹ vbi corpa boū cremant. Et inuenit h bostar. ris. pe. cor. p priū nomē viri ⁊ p̄mitiuū.

Botrio. onis. m. t. q̄d exijt de sarmento qn̄ turgescit. ⁊ q̄d dependet de cingulo.

Botrus. tri. f. s. est id q̄d est in acino. sz ponit qn̄q̄z p acino. qn̄q̄z p vua. qn̄q̄z pro racemo. Inuenit tn̄ aliqn̄ in mas. ge. Un̄ Deut. xxxij. Botrus amarissim⁹

Bouariū vel boariū. n. s. locus vbi vendūtur boues.

Bouicida. ꝯ. t. pe. pd̄. q̄ vel q̄ cedit boues. i. macellari⁹

Bouilla. le. f. p. est locus vbi vendūt boues. Un̄ Persi⁹. Accedo bouillas. Uel bouille. raz. q̄dam loc⁹ iuxta romā vbi boues vendebant. vel vbi boues tm̄ sacrificabāt iuxta p̄ceptum Minerue.

Bouinus. a. um. res bouis. vel ad bouem ptinens. Bouinus etiam vt dicit Papias id est. boui similis.

Bouiscida. ꝯ. p. i. q̄ scindit boues. s. macellarius.

B ante R

Brabantia. f. p. q̄dam puincia

Brachale. n. t. i. lūbare. ⁊ dr̄ a brache. az.

Brachat⁹. a. ū. q̄ indut⁹ est bracha. Und̄ et brachata dr̄ q̄dam regio gallie. s. q̄ adiacet rheno. q̄z ibi hoīes vtūt laxis brachis.

Brache. az. pl'is nūeri. sunt indumēta q̄b⁹ verenda corpis velant ⁊ tegunt. ⁊ dr̄ a brachos q̄d est breue. q̄z breues solent esse. Nō em̄ solent hr̄e tibialia. sz extendūt solūmodo vsq̄z ad genua.

Bracheū. i. vadū. ⁊ dr̄ a brachos q̄d ē breue

Brachile. lis. i. lūbare. Brachile etiā dr̄ cingulum renū.

Brachiologia. f. p. est q̄dam figura locutionis. et fit cū pl'a sub paucꝫ v̄bis cōp̄hēdūt. vt vrit amor paridem. nuptaz rapit. armat atridem vltro pugnatur. fit machina. troia cremat.

Brachis. f. t. dr̄ inferior ps circuli.

Brachiale. lis. n. t. dr̄ torq̄s ī brachio. siue brachij q̄ddā ornamētū. q̄d ⁊ dextrocheriū siue dextrochiriū dr̄.

Brachiū. n. s. dr̄ a bari q̄d ē forte vl' g̃ue. q̄z ceterꝫ mēbris forti⁹ est. Jn̄ brachiolū. i. paruū brachiū. et brachiat⁹ a. ū. i. hn̄s brachia Et nota q̄ sunt multe ptes in brachio. Nā ibi est tor⁹ siue muscul⁹. cubit⁹ ⁊ vlna. ⁊ ala siue ascella. siue subhircus. ⁊ lacert⁹. Et lacert⁹ est supior ps vl' etiā ip̄m totū brachiū et dr̄ a lacero. as. q̄z lacerti vident esse lacerati a toto corpe. Jn̄ lacertosus. a. ū. i. fortꝫ. q̄ magnos ⁊ fortes hz lacertos Torus siue muscul⁹ est illa pulposa caro q̄ in lacerto est Cubit⁹ est vsq̄z ad manū. ⁊ dr̄ a cubo. as. q̄z

boies solēt cubare sup cubitū in cena. vl ōr a cubon q̄d ē firmū. q̄r firmū membrum est. Ulna ſm q̄dam ē cubitalis mēsura. idē. ſ. q cubit⁹. ſm alios ē extēsio vtriusq brachij. Ala ē ista ps pilosa sub brachijs. ⁊ ōr sic. q̄r pilosa ē vt ala. vl q̄r istar alaꝝ inde brachia emergāt vel moueant. Et eadē ōr ascella. q̄r ab ħ loco brachia cillent. i. mouent. Et idē loc⁹ ōr subbirc⁹. q̄r est fetid⁹. hz ēm subtus birc̄. i. fetorē birci.

Brachos grece. i. breue latine

Brachmane. aꝝ. pl̄i sūt Jndie. et declinat etiā ħ brachmana. ne. ꝯ. p. pe. cor.

Bractea. n. s. pl̄is nu. i. tenuissima auri lamina. ⁊ ōr a bracten greco. q̄d lamia auri ē. Jñ ħ bracteola. f. p. i. pua bractea. Bractea etiā vel bracteola ōr cāpanula aurea. Jnde bracteat⁹. a. ū. i. bracteis ornat⁹ ſm Hugu. Pap. ſo dicit. Bractea tenuis auri lamia. alic⁹ metalli.

Brantia. f. p. q̄daꝫ loc⁹ iuxta guttur. ⁊ vt ōr brantie sūt fauces. Uñ legit⁹ i hist̄oria Thobie q Thobiā iuniorez piscem metuentem prendere iussit angel⁹ dicens. Apprehende brātias eius.

Branciola. f. p. i. parua brantia.

Brancus. m. s. i. guttur. a brachos q̄d ē breue. q̄r breue est q̄ꝫtum ad alia mēbra. Jtē inuenit⁹ ħ branc⁹. ci. q̄dā passio siue morb⁹ scz ꝓfocatio fauciū frigido humore. et tunc ōr a brancia. cie.

Brauetu. te. ꝯ. p. pe. p. ōr tam victor q̄ꝫ qui accipit brauiū q̄ꝫ q̄ dat.

Brauiū. n. s. i. laurea. palma. munus. ꝑmiū cursus. q̄i parauiū. i. paratū. acq̄sitū vi ⁊ ꝑtute. vel q̄i habitauiū. i. habitū ꝑtute.

Bresith. i. liber geneseos ſm hebreos.

Breuigerul⁹. pe. cor. i. baiulus et portator breuium.

Breuilogia. f. p. breuis dictio. ſ. q̄ñ aliquis breuiter dicit.

Breuiloqu⁹. a. ū. pe. cor. q̄ breuit loq̄t. Jnō breuiloquiū. i. breuis locutio.

Breuis. ꝯ. t. ōr a brachos q̄d ē breue. ⁊ ꝓpt Jñ breuitas. tat⁹. Jñ etiā breue breuis. n. t. p lr̄is. q̄d ⁊ ħ breuis. breuis. inuenit. Jñ ħ breuiariū. n. s. loc⁹ vbi reponūt vel reportā tur breuia. vel vbi aliq̄d ꝓtinet abbreuiatū. Unde q̄dam liber in quo est totū officiū di urnū ⁊ nocturnū ōr breuiariū. Jtē a breuis ōr breuio. as.

Bria. f. p. i. mēsura q̄libz. ⁊ ōr a brachos q̄d est breue. vbi ēm numeras est ibi mēsura nō est. Et bria dicit terra q̄dam. vbi fiunt boni casei.

Brisca. ce. i. fau⁹ vñ mel elicit. ⁊ ōr a brisin.

Brise⁹. m. s. i. bacch⁹. ⁊ ōr a brisin q̄ est exꝑmere vel elicere. q̄r ille ꝑm⁹ docuit exꝑmere et elicere vinum de via. lac de māma. mel de fauo.

Brisin. i. exꝑmere vel elicere.

Brito. onis. m. t. pe. cor. ī obliq̄s. vl ꝯ. g. nomē cuiusdā gētis. ⁊ ōr a brut⁹ Sūt em brito nes q̄i bruti. q̄ quidē brut⁹ fuit ꝑm⁹ rex britonū. ⁊ q̄ ꝑmo vna cū eis habitauit illā insulā. q̄ mō vocat anglia. Idem dicūt britani et eadem cā. Jñ hec britānia ⁊ britonia. a q̄ sumit mō gentile bruto ⁊ britannus. ni. Et nota q britanni q̄ñq dicūt anglici. sed cū adiuncto vt flaui britāni. et raro sine adiūcto. Et q̄ñq ōr q̄dam insula vltra britānos. ⁊ ꝓprie illi britanni q̄ eandē inhabitant Sz q̄ nob sunt ꝓtigui. ꝓprie sunt britones Juuenalis. q nec terribiles cymbri nec britones vnq̄ꝫ.

Bromin interꝑtat comedere vel ꝓsumere.

Brom⁹. m. s. i. bacchus.

Bruch⁹. m. s. q̄daꝫ ꝑmis a brachos q̄d est breue. q̄r breuis est. vl q̄r distat breuiter ſm Hug. Pap. ſo dicit. Bruch⁹ locuste simil. vel q̄ nondū volat tñ maior.

Bruma. f. p. i. gelu. tps hyemis. ⁊ ōr a brachos q̄d est breue. ⁊ emeras. q̄d ē dies. quasi brachos emeras. i. breues dies ꝓpt breuitatē diez q̄ tūc sunt. Et ōr bruma matutina le frig ꝓprie. q̄r breuiter durat. Et totū tps hiemale ōr bruma a breuitate diez. Ul bromin interꝑtat comedere vel ꝓsumere. Jnō brom⁹. i. bacch⁹. q̄r dat appetitū comedēdi Jñ ħ bruma. me. q̄i edacitas. q̄r comedit et corrodit folia arboꝝ. vel q̄r dat appetitum comedēdi Jñ brutami dicūt q̄ bñt fastidiū ciboꝝ. ⁊ inde brumarij in eodē sensu Jtez a bruma ħ ⁊ ħ brumalis. et ħ. le. vt brumale temp⁹. ⁊ brumosus. a. um. i. immundus et frigorosus.

Brunda grece latīe cornu vl caput cerui ōr Jñ ħ brunduſiū. n. s. a situ loci. ⁊ ē loc⁹ q̄dā vbi ē optim⁹ port⁹. Uidēt em cornua cerui ⁊ caput ⁊ figura in dispositōe eiusdē loci

Brut⁹. a. ū. i. stolid⁹. insulsus. stult⁹. imūd⁹. Uñ dicim⁹ stultū esse brutū ⁊ irrōnalē. Oē etiā aial irrōnale ōr brutū. q̄ aūt ōr brutus q̄ obrut⁹. ſ. a sensu. q̄a caret sensu. est ei sine ratione. etymol. est non compositio.

B

B ame B

Bubalus.pe.cor.bos siluestris ⁊ ferinus.a bos.qr sil'is ē bouī Jñ bubula.f.p.p feīa bubali.⁊ bubalin⁹.a.ū.i.bubal⁹.a.ū.in cadez significatōe.s.ad bubalū ptinēs vel de bubalo eptis Jnuenīt etiā bubal⁹.a.ū.ñ. Re.vj

Bubasthis.sthis.f.t.dea bubulcor.

Bubo.onis.incerti ge.a sono voc3 ꝓpositū nomē hz.est auis feda et feralis.onusta q̄dē plumis.sz gui sp detenta pigricia.in sepulcris die noctuq3 ꝙsak.⁊ sp cōmorās ī cauernis.De q̄ Ouidi⁹. Fedaq3 fit volucris venturi nūcia luct⁹. Jgnar⁹ bubo. dirū mortalibus omen.Deniq3 apud augures malum ptendere ferī. Nam cū in vrbe vīsa fuerit.solitudinē sīgre dicūt.

Bubulc⁹.m.s.or custos boum.sic subulc⁹ custos suum.

Bucca.f.p.i.os vel oris follicul⁹ vl inflatō. Uel bucca est nomē ficticiū sumptū ex prophetate voc3 ipi⁹ rei.q aūt or bucca.q̄si bolos.i.cibos capiens. etymol. est non compositio.

Buccat⁹.a.ū.qui hz buccas vltra modum magnas.

Bucco.onis.m.t.vbosator q̄ multū loq̄t. et q̄ multum comedit. Proprie q̄dez bucco or garrul⁹ q̄ cūctos loquacitate oris nō sensu exuperat.

Buccula ⁊ buccella.f.p.tam p morsella q̄s p parua bucca. Buccula etiam or vmbo. et q̄dam ps galee.s.crista vel conus. Unde Juuenalis. Et fracta ō cassīde buccula pēdens. Itē bucula p vnū c.i.iuuenca .⁊ tunc deriuat a bos. Un. Uirgil⁹ in ꝑmo georgꝫ Aeria fugere grues aut buccula celū. Pap. vo dic. Bucula vacula a boue diminutiuū

Buccella.f.p.or a bucca.tam p morsello panis q̄s p parua bucca.

Buccellari⁹.m.s.i.gluto.⁊ or a buccella

Bucetū.n.s.or loc⁹ vbi boues ciunt.i. vocant.sic est stabulū vel pascua vel forū .et or a bos et cio cis.

Buccina.f.p.i.tuba.⁊ dicit a bucca.vl or a boo.as .qr sonat .vel or buccina q̄si vocina voce.⁊ est ꝓprie q̄ signū dat in hostes. Sed olim pagani agrestes ad omnē vsum buccina ad copita vocabāt. Proprie igit agrestibus h signū fuit Et differt a tuba in vsu.qr buccina insonās sollicitudinē ad bellū denūciabat.sz tuba pliū indicebat. Jñ buccino.as.i.cū buccina sonare Jñ buccin⁹.a.ū.⁊ h buccin⁹.i.clamor buccine. Et cor.ri.pe. Uñ Uirgil⁹.in.vj.enei. Buccina cum muros varia cingere corona.

Buccicen.m.t.pe.cor.i.cū buccina canens

Bucolic⁹.a.ū.pe.cor.i.bouin⁹.liber ō boby fact⁹ vel tractās. Uñ etpl'r bucolica. cor.il le liber vbi tractat de boby ſm Aug. Pap. ꝙ vo dic. Bucolicū carmē.i.pastorale.

Bufo.onis.m.t.i.rana terrestris.

Buglossa.f.p.est q̄dam herba q̄ bouis lingua.qr folia asperrima ad modū lingue bouis hz. Et Pap. Boglossa p o.in ꝑma sylla dicit q sit herba lingua bouina a grecis dicta.qr folia asperrima ad modū ligue bouis hz. Sed Macer et medici dicūt vsualiter buglossa.

Bulla.f.p.per duo l.est tumor q̄ fit in aq̄ ex pluuia cadente.⁊ or a bullio.is. Jnuenīt et bulla p stella.aliq̄n inuenīt p gemma.aliq̄n or bulla ornamētū equor⁊ nobiliū puerorꝫ Solebāt em̄ pueri nobiles in signū nobilitatꝫ deferre q̄sdam bullas aureas a collo pendentes p q̄sdam corrigiolas. Uñ tales pueri dicebāt bullati. Uñ ⁊ q̄dāvestꝫ et etiā bulthe or bulla.qr bullis ornat. Et vt generaliter dicāt .oia ornamēta aurea vel argentea q̄ fiūt q̄i inflata bulle dicūt. Et bulla or etiam q̄nq3 sigillū q̄d cere imꝑmit. Jnō bullo as.are.i.sigillo. Et a bulla ſm q̄libet significatōem or bullat⁹.a.ū.i.plen⁹ bullis.vl or natus vel sigillat⁹.

Bullio.onis.i.tumor aque bulliētꝫ. et or a bullio.is.ire. Jñ bullicul⁹.i.parus bullio Et bulliuncul⁹.dimi.i.paru⁹ bullio.

Bullor.oris.tumor aque bulliētꝫ.

Bumasthba.f.p.⁊ h bumasthe. thes .ē vitis vua magna ī similitudinē māme bouis et or a bos. Jñ et or bumasta.q̄i bouis māma.

Burdigallis est q̄dam ciuitas.a burdus et gallus.quia hunc burdū galli habuerūt p⁹ us Jnde hic ⁊ hec burdigallensis.et hoc se. aliquis de tali ciuitate.

Burdo.onis.est aīal q̄d ex eq̄ nascit ⁊ asina ſm Pap.sic mul⁹ et equa ⁊ asino. et dicunt talia aīalia bigena.

Burgūdio.onis.p nomie cuiusdā gentꝫ. a burg⁹.gi.qr olim deuicti a romanis boies illi⁹ gentꝫ ab ipis romanis p burgos sūt diuisi.et ob h burgundiones dicti sunt. Jnō h burgundia.f.p.or terra illa. Jnde modo sumit hic ⁊ hec burgundio gentile. qui est de terra illa.

Burgus.i.castrum

Burnat
Burgrabius
Burgraui
Cabellum
Cacabula
Cabula
Scorpus

La

Burg⁹.gi.m.s.i.castꝝ vl' fortaliciũ Et castra crebra q̃dẽ p limites habitacula ꝯstituta burgos vulgo vocãt. Jñ burgari⁹.a.ũ.et h̃ z h̃ burgẽsis in codẽ sensu.i castrẽsis.

Burgulio.onis.vel burguliũ in codẽ sensu ꝺr crinis genitaliũ. Uñ Burguliũ ꝓpe testiculos crescẽs crinis extat.

Buris.ꝯ.t.ꝺr longũ lignũ z curuatũ in aratro.vl' pot⁹ curuata illi⁹ ligni.z ꝺr a bos q̃i bouis vros.q2 curua est ad simlitudinem caude bouis. Pap.ꝺo dicit. Buris curuatura aratri.

Burſa.f.p.i.marsupiuz.z ꝺr a byrsa.se.q̃d ẽ corĩu bouis.q2 de corio fit.

Burſella.dimi.i.parua burſa.

Bustari⁹.rij.ꝺr ille q̃ corpa cremat vel sepelit.z ꝺr a bustum.

Busticeta.ꝯ.p.ꝺr q̃ vel q̃ sepulcra struit. et ꝺr a bustũ sti.

Bustifrag⁹.pe.cor.q̃ frangit bustũ.i.sepulcrum.vt ſpoliet mortuũ.

Bustulũ.dimi.i.paruum bustũ

Bustũ.n.s.ꝺr ignis vel ligno⁹ strues.vbi corpa mortuo⁹ cremãt.z ꝺr bustũ q̃i vstuz ab vrendo. Et bustũ.i.sepulcrũ.

Bustura.f.p.i.sepultura.z ꝺr a bustũ q̃d est sepulcrum.

Bupthalmõ.ꝺr aliq̃s hñs magnos oc'los vt bos.et ꝺr a bus.i.bos.et opthalmõ oculus. Uel ſm ysiꝺ.est q̃dã flos croci.similis oculo bouis.z a grecis nomẽ accepit.

Buranicũ.n.s.est q̃dã lib medicine vl' phisice q̃ z herbariũ ꝺr.

Butyr.n.s.me.prod.ꝺr pinguedo lactis.et sic deriuat a buto q̃d est q̃ddã aial lacte ml'tũ abũdãs. Jnuenit tñ me.cor.vñ Virgili⁹ Lac niueũ butyrũq̃ nouũ cũ melle comedi Et sic ꝯpoit a bos z vter⁹.vel tyr⁹ q̃d ẽ caseus.z ꝺr butyr q̃ddã q̃d fit ex lacte.

Buto.onis.m.t.est q̃ddã gen⁹ aialiſ q̃d valde in lacte abũdat.z ꝺr a buo.is.

Butro.onis.m.t.i.iuuenis.

But⁹.a.ũ.i.pfusus.a buo.is.

But⁹.m.s.ẽ q̃dã arbor.z ꝺr a byxos grece. Jñ h̃ buxũ.i.lignũ l' fruct⁹ illi⁹ arboꝛ.vtrũq̃ tñ indifferent inuenit tã p arbore q̃ p ligno. Jñ etiã buxe⁹.a.ũ.i.de buxo exñs. z h̃ buxetũ loc⁹ in q̃ crescũt buxi.

L ante A

Aath penitẽtia vel patiẽtia ꝺr.

Caball⁹.m.s.i.vilis equus.z ꝺr a cabo. Jñ caballin⁹.a.ũ.pe.p. Uel caball⁹ ꝺr q̃i cauall⁹.q2 pede cauat terram. vel q2 pedẽ hz cauũ.vt dextrari⁹.

Cabo.onis.i.equ⁹ castrat⁹.

Cabro.m.t.z scabre⁹.brei. sũt diuersa generũ aialia.z dicũt ambo a cabo.i.eq̃.q2 ꝺ putridis carnib⁹ eq̃ꝝ sepe nascũt. Pap.ꝺo dic Labro ꝑmis dict⁹ a cabõe.i.eq̃. co q⁹ ex eq̃ creet. sic cabro scribit sine r.in ꝑma syllaba. Ponit etiã crabro ita q⁹ r. ẽ i ꝑma z secũda syllab. Uñ dic. Lrabro ꝑmis dict⁹ a cabone et q̃ nascit. Et h̃ lra inuenit in ml'tis bibl'is Deut. vij. Jnsup z crabrões mittet dominꝰ ꝺs tu⁹ in eos. Quedã ãt biblie bñt ibi s.z ꝺr scrabrões.ita q⁹ r. est i ꝑma et secũda syllab. Sz Pap. vult q⁹ scabrones scribat sine r.i ꝑma syllaba. Uñ dicit. Scabrones .i. vespe lõgioꝛa crura habẽtes.

Cabul in lingua phenicũ sonat displicere. Uñ.iij. Re.ix.ꝺr q⁹ Hirã appellauit oppida q̃ dedit ei Salomon terrã cabul.q2 displicuerũt ei. Uñ. Dico cabul terram salomon quã ꝯtulit Hiram.

Cabus bi.ꝺr mẽsa. Uñ.iiij. Re.vj. Quarta ps cabi.s.stercor⁹ colũbaꝝ. Et vt dicit ioseph⁹.h̃ cõdiebãt cibos p sale. Jtẽ in historijs ꝺr. Tradũt q̃dam nomie stercoris dici vesiculã colũbe in q̃ recipiebant ĝna deforis allata. Uñ. Est mẽsura cab. caro ꝑmibus apta cadauer.

Cacab⁹.m.s.pe.cor.i.lebes a sono feruoris dict⁹. Feruẽdo em exprimit hũc sonũ.ca.ca.ca.ſm Hug. Uñ Jn nr̃o cacabo.ꝓpe pulmẽta cacabo. Pap.ꝺo dic. Lacab⁹ vas de tra et etiã de eramẽto. Uñ. Delipis in cacabũ si frusta remoꝛsa retrudis.

Cacephaton.i.turpis son⁹. a cacos z phone q̃d est son⁹ vl' turpis flat⁹. Jñ cacephat⁹ .i.turpis son⁹ vl' turpis flat⁹. q̃d z alio noie ꝺr cacophonia.i.cacephaton.

Cacethes.this.m.t.i.mal⁹ mos.z ꝺr a cacos.z ethis q̃d est mos. Uñ Juuenal'. Jnsanabile ml'tos scribẽdi cacethes.

Cacexia.xie.vel cacosia ꝺr grece mala vexatio.q̃dã passio ẽ.z ꝺr a cacos z oxi q⁹ ẽ acutũ.vel ethis q̃d ẽ mos.q̃i acutũ malũ vl' malus mos ſm Hug. Pap. ꝺo dicit. Lacexia nomen sũpsit a corpis habitu. Nam grece maluz vel vexatio ꝺr. Fit em intẽperantia egrotantiũ vel medicantiũ.

Cachinnus.i.risus inutilis z imoderatus et ꝺr a cachinnor.naris.vel ꝯpoit cũ con.z cygn⁹ q̃ est albus vt nix.ꝓpter dentes qui vi denti albere in risu.

Caburrum

Cacobrinus

Cacozelia

Cacochylia

Euchylia

Cachinnator et cachinno.onis.idem scilz derisor.

Cacodemon.onis.i.malꝰ angelꝰ q̄i malum sciens.a cacos ꝛ demon.

Cacos grece interp̄tat malum.

Cacosyntheton.est vitiosa compositio dictionum.vt. Uersaq; viuentiū terga fatigamus hasta.

Cacumen.n.t.i.summitas. Jñ cacumino.as.i.acuere.in summo sublimare.ꝛ cor.mi. Ouidꝰ. Sūmasq; cacumīat aures.

Cacus.ci.ór a cacos maluz.qr fuit malus. Fuit em̄ seruꝰ Euandri ꝛ malus et fur.

Cadauer.n.t.ór a cadendo.eo q; morte ceciderat.aut qr stare nō p̄t. Omis mortuꝰ aut funꝰ est aut cadauer. Fuꝰ si sepeliat a funibus accēsis.i.cādelis sic dictū ē q̄s añ feretrū papyris cero circūdatas ferebāt. Ladauer ꝙ si insepultū iacet Jtē funꝰ ór i domo Ladauer duz portat vel sepelit vel cremat. Exequias vel funꝰ dicimꝰ crematum. Reliquias ꝙditū iam sepultū corpꝰ ꝙsuetudine dicimꝰ.q; aūt ór cadauer q̄i caro data ꝙmibus etymo.est Jñ cadauerosus.a.ū.i.plenꝰ cadaueriby.

Cadax.ꝯ.t.i.claudus q̄ sepe cadit

Cades.dis.f.t. vel ħ cades indecli.i.locꝰ vl̄ fons vbi erit iudiciū. Et interp̄tat sanctuz vel sanctificās. vel sanctificatio.

Cadesa.f.t.i.scortū. vñ Ben̄. xxxviij.ó iuda ór. Quam cū vidisset suspicatꝰ est cadesam .i.scortum.

Cadex.m.t.i.trūcꝰ. ꝛ ór a cado.q̄i casū dās. q̄d ꝛ caudex ór ꝛ codex.

Caduceū.cei.n.s.ꝙga Mercurij cū q̄ discordiā faciebat cadere i pacē ꝛ somnū. Jñ ħ caduceator.oris q̄ lites pacificat. Et ꝓprie caduceatores dicūt legati pacꝫ.s.q̄ grā pacꝫ ferūt legationē inter aliqs.

Caducifer.a.um.i.ferens caduceū talez sczvirgam.

Caducꝰ.a.ū.pe.p.ꝛ cadabūdꝰ.a.ū.i.crebro cadēs. Laducꝰ etiā ór id q̄d cadere facit.vt caducꝰ morbꝰ q̄ etiā comitialis ór. Jtem ħ caducuz.ci.est illa hēditas q̄ ꝙtingit alicui ex morte alicꝰ carētz herede. Jñ caducariꝰ rij.ꝛ ħ caducaria.rie.ille vel illa cui ħ cōtingit.s.q̄ accipit caducū. Laduca etiā dicūt folia malorꝝ vel flores quos greci q̄ntinas vocant ſm Hug. Pap. ꝙ dicit. Laducuz dicitur quod ab vno cadit in alterū ꝓ hereditatem.

Caducum legatū ſm Azo.in sum. L. de ca du. tollen. est quod deficit post mortē testatoris quacūq; ratione. Et q̄a q̄busdaz modis ꝛ rōnib; iniqs. ꝛ olim legata fiebāt qñ. q; caduca. ideo lex ponit vnam rub. ó cadu. tollen.

Cadula.oꝝ.i.gutte q̄ cadūt ex pingui carne cū assat. vel etiā ex cereo.

Cadurcū.n.s.i.tentoriū. qr facile cadit. q̄d ꝛ caduce inuenit. Jtē cadurcū ē mēbrū virile vel potiꝰ feie. Nam ꝓprie cadurca dicunt summitates nate femie. sic̄ viroꝝ preputia. Alij spondā lectuli esse dicūt.

Cadus.di. est vas qđ vulgo ór barrile. Et vt dicūt est vas vinariū ꝙtinens tres vrnas ꝛ alio noie ór situla. Jñ cadulus.li.ꝛ cadiolus.li.dimi.

Caphar naū iterp̄tat ager ꝙsolatōis. vl̄ villa pinguedis. ꝛ scribit̄ p f. in Papia. Potest etiā scribi p.ph.

Caiphas.phe.m.p.pe.cor. iterp̄tat inuestigatoꝝ vel sagax vel vomēs ore. Jniq̄ em̄ ore suo iustū dānauit. q̄uis ħ mysterio ꝓphetice annūciasset. Aurora. Ad caipham ꝓperant ꝙsiliūq; tenēt.

Cain ꝓprium nomen viri. et fuit ꝑmogenitꝰ Ade. ꝛ iterp̄tat lamentatio vel possessio vel augmentatio.

Cainiani heretici ꝓinde sunt appellati. qm̄ Cain adorant.

Calabria.f.p. puincia iuxta apuliam

Caladrius.drij.auis q̄dā ē. ꝛ ór et caradrion Leuit. xj. seo Deut. xxiij. ór. Laladriuz ne comedatz Aurora Barrula caladrion auis est illoscz figurat. Et vt dicūt caladrius ꝛ caladrion ꝑ cadē aue accipiūt.

Calamatꝰ.m.s.est q̄ddam genꝰ stricte mitre. et ór calamatꝰ q̄i caloꝝ ē machinās. eo q; stricte sit ꝛ capiti impssa. Unꝰ ioſephꝰ Sup caput gestat pileū in modū pui calamati.

Calamarium.n.s.ór cornu vbi tenetur in caustum.

Calamistratꝰ.a.ū.i. calamistro ornatꝰ. Jñ calamistratulꝰ pe.cor. Unꝰ Hiero. in quadā epla. Pueros cincinaculos ꝛ calamistratulos. ꝛ pegrina vnguēta olētia deuita

Calamistꝝ.n.s. est acus ferrea vel alterius metalli in similitudinē calami facta. q̄ crines obtorquent vt crispi fiant. quā i cinere vel in igne calefacere solent qui capillos crispant vt calamistrati sint.

Calamitas.tatz.f.t.i. miseria. ꝛ ór a calamꝰ ꝑ canna. qr est inanis ꝛ vacua instar calami Proprie q̄dē calamitas est qñ aliqs necī re

nec in spe. nec exteri⁹ nec interi⁹ hz. sic̃ canna vacua z vana ẽ exteri⁹ z interi⁹ Uel ꝺr calamitas a calamis stipul'. Cũ em̃ calami segetũ frangũt. z inde oriũt fames z miserie. tũc est calamitas. Uñ z q̃dã dicũt q⁹ calamitas ꝺr q̃si cadamitas. a cado ꝺ in l. mutata. qñ ita calami cadunt z frangunt. sz pot⁹ videt etymol'. q̃z cõpositio.

Calamites. m. t. est gen⁹ rane sic dict⁹. a calam⁹. qz morat in calamis.

Calamitosus. a. ũ. i. miser z calamitate plẽ⁹

Calam⁹. m. s. ẽ canna vl' stipula seget⁹ q̃ sustinet spicaz. z ꝺr a caleo. les. qz ĩmisso flatu calescit. Jtẽ fm̃ Pap. calam⁹ ꝺr pẽna scptoris. a calamo. as. q̃d ẽ velũ ponere. qz calat. .i. incaustũ ponit sup chartã. Jtẽ calam⁹ ẽ ꝓpriũ nomẽ arboꝛ a cauẽdo. i. fũdendo voces dictũ. Jtez calam⁹ Ezech. xl. est mẽsura sex cubitoꝝ z palmi. Jtem calam⁹ ẽ fluuius amnis campanie. Jtem calam⁹ ẽ spẽs aromatica. Jtẽ calami sũt baste cãdelabroꝝ facte in modũ calamoꝝ. Uñ. Est arbor calam⁹. fit scptoꝛ q̃z pẽna. Est culm⁹ segetis. spẽs z aromatꝫ extat.

Calaria. f. p. est nauis q̃ ligna portat. z ꝺr a calon grece. q̃d est lignũ latine.

Calat⁹. m. s. i. canistrũ. vel q̃ddã gen⁹ poculoꝝ fm̃ Hug. z ꝺr a calon q̃d ẽ lignũ. qz fit et ligno. vel ꝺr a calo. as. i. pono. qz ibi ponũt pẽsa l' aliud Pap. ꝙo dic̃. Calathi sunt ciathi. canistri de ꝓgis. angusti in fundo. lati in ore.

Calcane⁹ ꝺr a calx vl' call⁹. et idem ẽ q̃d calx et est aliud q̃z talus Nam talus est sub cruribꝫ. idem z talonus. et sub talo est calcaneus. vel calx.

Calcar. n. t. ꝺr calcane⁹. qz ĩ calce vel calcaneo religat. Et dicũt calcaria stimuli aĩalium. Uñ Ouidi⁹. Nil nocet admisso subdere calcar equo. Jtem a calleo call⁹ de q̃ calcar venit z calx.

Calcedon⁹ est lapis p̃ciosus sic̃ dicit Hlo. sup Apoc. xxij. calor ẽ naturalẽ hñs. ictu solis vel digitoꝝ attrit⁹ excandescit. z paleas ad se trahit.

Calcitrosus equ⁹ est q̃ solet calce ferire. i. pedibꝫ retro se p̃cutere

Calcula. le. i. lixa vel seru⁹ militũ. vel nũci⁹ cursatilis. Unde Plaut⁹. Uideo calculam militarem.

Calcul⁹ pla sigt Hã ꝓmo idẽ est q̃d ratõ. vt ille hz bonũ calculũ. i. bonã rõez. Scõo est nũer⁹ vel cõputatio Uñ in legibꝫ. Si quis errauerit ĩ calculo. i. non bñ diuiserit nũeꝝ ꝺr errare in calculo. Tertio est snĩa diffinitiua. vñ in decret⁹. Hõ p̃cedat calcul⁹ in absentẽ. Quarto. i. carbo. Uñ Jsa. vj. Et volauit vn⁹ ad me de seraphin. z in manu ei⁹ calcul⁹ Sz ibi dic̃ glo. q⁹ calcul⁹ ẽ lapis ignit⁹ vel carbũcul⁹ q̃ ꝓp̃ flãmeũ colorẽ ignit⁹ ꝺr. Quĩto ꝺr mũma ps põderꝫ. q̃ etiã calcus ꝺr sez q̃rta ps oboli. Sexto trãslũptiue ꝺr premiũ. Uñ ĩ Apoc. Uincẽti dabo mã. abscõ. z calculum cãdidũ. i. p̃miũ. Septio ꝺr lapis leuis paru⁹ rotundus z durissim⁹ sic dictus. qz brecitate sui sine molestia calcatur Cui ꝙri⁹ est scrup⁹. lapill⁹ minut⁹ z asper. q̃ si inciderit in calciamentũ nocet et est molestus aĩo. vñ aĩ molestiã scrupulũ dicimus. hinc z scrupea vel scrupulosa sxa. i. aspera.

Octauo ẽ idẽ q̃d gladi⁹ Jtẽ calcul⁹ ꝺr lapis q̃ est in vesica. Jñ calculosus. a. ũ. q̃ talez patit infirmitatẽ. Jtẽ a calcul⁹ ꝓp̃ siltudinez calculi dicũt scaqui. qz leues sũt z rotundi. vel dicũt a callis. qz p vias ordiales cant. i. p calles. sz calculoꝝ. partim ordinate mouẽtur. vñ z ordinarij dicũt. ptim vage. vnde z vagi dicũt. ac q̃ ĩno moueri nõ p̃nt inciti dicũt. Uñ z egẽtes boies inciti vocãt q̃bus spes vltra p̃cedẽdi nll'a restat. Uñ. Calcul⁹ est pond⁹ minim⁹ lapis ensis acut⁹ Calculus est rõ. nũer⁹. snĩa. carbo. Horaz. z in ludis scaquoꝝ calcul⁹ ibit.

Calculatoꝛ. i. numeratoꝛ. computatoꝛ. Et fm̃ ysidoꝝ ꝺr a calculis. i. lapillis minutis q̃s antiq̃ in manibꝫ tenentes solebãt numerũ computare

Calcus. m. s. i. q̃rta ps oboli. z est minima ps põderꝫ. Jtẽ calcos greci dicunt z o. mutata in u. quertit in latinũ. et ꝺr calchus. ci. id est fex vel es.

Caldaria. f. p. est vas q̃ddã. q̃si calidaria. a calidus ꝺr.

Caldus. a. ũ. p syncopã ꝺr p calid⁹.

Caleptra. vide infra capullulũ

Caleran⁹. m. s. ꝺr mĩster ferens ligna.

Calibs. libis. ꝫ. t. ꝺr q̃daz pl'as. z ꝺr a caleo les. co q⁹ sp calcat fodiendo illud gen⁹ ferri q̃d multũ abũdat circa eos. Jñ calibs. bis ꝺr illud gen⁹ ferri. z coꝛ. pe. Uñ Lucanus ĩ q̃rto. Hõ calibẽ gẽtes penitus fugiente metallo. Eruerant. tc̃.

Calidus. a. ũ. ꝺr a caleo. es. z cõpat. Jñ caliditas. tatꝫ. Et vt dicit Pap. Caliduꝫ. i. calore affectus. scribit p vnũ l. Corripit enim ꝓmã sicut caleo. les.

Caldeator

Calefrum

Calcographus

Calcographia

Ca

Caliendrū. ðr. i. mitra. vel generaliter q̄cq̄d caput inuolui. vt maiorē calorē ꝑhat. Unū Oratiꝰ i fmōibꝫ Altū sagane caliēdrū.

Caliga. f. p. ðr calciamētū cruriū siue sit de panno siue de corio. siue de ferro. ꝛ ðr a calcio. as. vel a calligo. as. q̄ calige liganť. vel ðr a callo pedū. Inuenit etiā calicula ꝑ eodem. Unde Aurora. Sume tibi caligas. ꝛ vestem stringe sequendo.

Caligatꝰ a. ū. i. caliga indutꝰ vel habēs caligas. Unū ꝛ milites caligati dicūť a q̄busdā caligis ferreis q̄s solēt hr̄e. Unū q̄daꝫ Neronū dictꝰ est caligula. q̄ a puericia inť milites est ꝯsatꝰ. Caligula ꝑt etiam dici parua caliga.

Caligo. inis. f. t. ē obscuritas ꝛ umbra spissi udine aerꝭ fcā. vel caligo ðr fuligo. et ðr sic q̄ maxīe calore aerꝭ vl ignis gignit. Unde. Est vestꝭ caliga. nomē caligo tenebre. Uerbū caligo notat obscurovl umbro. Jñ caliginosus. a. ū. i. obscurꝰ. caligine plenꝰ.

Calimacus. pe. cor. ꝓpriū nomē viri. de quo Ouiđ. i de remedio amorꝭ. Calimaci nūerꝰ nō est dicendus Achilles.

Caliope. pes. est vna de nouē musis. q̄i caliophone. i. bona sonoritas. ꝛ ðr a calo q̄d ē bonū. ꝛ ꝑt scribi ꝑ. k. kaliope.

Calix. m. t. est q̄ddā genꝰ poculoꝝ. q̄d olim ex ligno fiebat. ꝛ ðr a calon. vel ꝑt deriuari a caleo les. Solebāt enī calidā et frigidam potionē miscere i calice. Unū calix dictꝰ est a calida potione. Et miscere ꝑ mīstrare ꝛ ꝓpinare vinum. vñ adhuc mīcem calida frigidis. ꝛ ecōuerso. vinū ꝛ aquā. ꝛ ecōuerso. Et cor. li. Unū Oratiꝰ. Fecūdi calices quē ñ fecere desertū. Itē calix trāsumptiue plā alia sigt. Unū. Uas sacrī sacra scriptura voluptas. Passio sitꝭ calix eternaꝭ p̄mia regni. Jñ caliculꝰ. i. parus calix.

Callidꝰ a. ū. i. subdolꝰ. vel ꝑ execratōez artꝭ instructꝰ. Et sic callidꝰ nō ꝑ astuto tm̄. sꝫ ꝑ astute etiā docto ðr. Hic etiā ðr versutꝰ. q̄a animū cito ꝯtit ꝛ facile ad quālibet fraudez Jñ callidꝫtas. i. fraudulētia.

Callis. lis. ðr semita callo pedum ꝑdurata stricta ꝛ angusta inť mōtes. Et ē callis iter pecudū. ꝓpe semita hoīm. vel callis ē limes callide iacēs. ꝛ fm̄ ħ ðr a calleo. les. ꝑ callirā calcam. et eť manuū duricies iterior ðr call. ꝛ eť cutꝭ lardi. Jñ callosus. a. ū. i. pinguis. carnuleť. callis plenꝰ. Jñ etiā callositas. i. duricia. fortitudo. piguedo. Unū. Lal

lus duricies dicať semita callis.

Calo. m. t. ðr ille q̄ portat lig̃. Calones etiā dicuť galee militū. Unū. Ponere dico calo. sꝫ refert pōdera calo.

Calobalsamū. n. s. ðr lignū balsami. vel liquor emanās de ligno eiꝰ trito.

Calon grece ðr lignū latine

Calopediū. n. s. i. baculꝰ ligneꝰ vel pes ligneꝰ. ꝛ ðr a calon ꝛ podiū q̄d est baculꝰ q̄ terre initimur. vel a calon ꝛ pos. i. pes.

Calor calorꝭ ðr a caleo. les.

Caluaria. f. p. i. locꝰ patēs sup duo supcilia. Unū vt in euāgelio hr̄. Locꝰ in q̄ decapitabanť latrones locꝰ caluarie appellabať. i. ꝑpter caluicie abscisoꝝ capitū q̄ ibi iacebāt. vel ꝑpter ossa calua existētia ibi. ꝛ ðr hebraice golgotha.

Caluaster. i. aliquantulū caluꝰ.

Caluiciū. n. s. ꝛ ħ caluicies. ei. locꝰ patēs super duo supcilia.

Calūnia. f. p. ē accusatio falsa. crimen falso obiectū. iurgiū aliene litꝭ. i est petitio iniusta ex certa scia i iudicio fcā. ꝛ iuste petitōi iniusta respōsio. vel ē falsi criminis impositō. ff. de ꝯ. sig. l. j. in ꝓn.

Calūniator ē falsus accusatoꝝ. vel q̄ scienť alicui falsa crimia ꝯponit verādi occasione.

Calꝰ. li. est vas vimineuz. vel de salice ꝑ q̄d musta colanť.

Caluꝰ. m. s. ðr carēs crinibꝫ in frōte capitꝭ Jñ caluulꝰ. i. parus caluus

Calx. m. t. ðr ꝓma ps plante. vl potiꝰ postema q̄ ꝛ calcaneꝰ ðr. ꝛ ðr a callꝰ. sꝫ ħ calx calcis. i. cemētū. ꝛ tūc ðr a calidꝰ q̄si calix. q̄a ex lapide calefacto ꝛ adusto fit. Calx et ponit ꝑ fine cuiuslibet rei. sic ðr. Jn calce libri. ꝑ in fine libri. Unū. Pars pedis ē ħ calx. combustꝰ calculꝰ ħ calx. Sꝫ Pap. dic. Calx lapis coctꝰ aqua accēdit. oleo extinguit.

Calx. f. p. est q̄ddā genꝰ lecti brevis ꝛ circa terrā q̄d ꝛ ħ cama. matꝭ. inuenit i Ambrosio de officijs. Et iā fm̄ ysidoꝝ. Cama ē q̄daꝫ particula snie. Unū. Dormit inops cama. cōbussit ꝑgama cauma.

Cambyses. pe. ꝑ. ꝓpriū nomē. Unū Aurora. Rex nabuchodonosoꝝ cābyses dictꝰ i āno.

Camelēo. leontꝭ. m. t. q̄ddam aial dictum a camelus. ꝛ ðr sic. q̄ licet sit aspersus albis maculis vt parduſ. collo equo similis. pedibus bubalis. capite tm̄ camelo est silis fm̄ Aug. Pap. dicit Cameleon silis lacerte q̄drupes. s. sub aspectu mutat colorem. et vivit de aere. vide. s. allec.

Camelopardus dict⁹ eo q camelo ⁊ pardo similis sit.

Camel⁹.m.s.est animal gibbosū.⁊ dr a camo q̄d est breue l' hūile.q⁹ cū cameli onerant. vt breuiores ⁊ humiles fiant.accubāt. vel dr a camur q̄d est curuū.q⁹ curu⁹ est dorso. Itez camel⁹ me.p.est funis nautic⁹

Camena.ne.f.p.i.cātilena.vel musa. q̄si canēs amene.vel canēs melos.⁊ pd.pe. Unde Orati⁹. Surge ⁊ inbumane seruū depone camene.

Camerus.a.ū.i.curu⁹.et dr a camur q̄d est curuū. Jn camera.f.p.i.curuatura. Unde et camera dr loc⁹ secret⁹ vbi cubam⁹.eo q q̄n dā curuatura solet bre in supiori pte.q̄si ad modū celi q̄ testudo dr ⁊ lacunar Jn camerari⁹.i.cubiculari⁹ vel pedissequ⁹.⁊ cameraria.i.pedissequ Jn camerat⁹.a.ū.i.curuatus vel cameris ornat⁹.⁊ ꝓpōit bicamerat⁹ a.ū. tricamerat⁹.a.ū. Unū. Est camur curuū camerā dic inde venire.

Camill⁹.m.s.i.puer ingenu⁹ q̄ camerā solz freq̄ntare. Jn etiā camilla.f.p.⁊ dr puella ingenua. Jnueniūt etiā he due ptes i alio sensu scz p puerz sacerdotū. Unū Macrobius. de saturnalib⁹. Camillos inqt et camillas appellabāt flaminū. flaminaz q̄z ministros. Et ẽm h̄ tm̄ valet camill⁹ q̄z tū mīster.et camilla q̄z tū mīstra. Unū et Mercuri⁹ inuenit appellari camill⁹.q⁹ mīster est deoz.

Camin⁹.m.s.pe.p.i.ignis l' fornax.et dicit a caumate ẽm Pap.

Camisia.f.p.dr a cama.q⁹ in ea dormimus in camis.i.in lectz nr̄is vel stratz. Uel dr sic q⁹ olim fiebat de canabe. Jn camisiat⁹.a.ū. q̄ hz vel indut⁹ est camisiā. Jn camisiola.i. parua camisia.

Cāpana.f.p.me.pd.dr a cāpania puincia. q⁹ ei⁹ vsus ꝑmū ibi repert⁹ est. Jn h̄ campanula.⁊ h̄ cāpanella.ambo dimi. Jn etiā cāpanari⁹.i.q̄ facit cāpanas. Jn h̄ cāpanaria rie.ei⁹ vtor. vel q̄ cāpanas facit.⁊ h̄ cāpanile.lis.turris in q̄ sūt cāpane.

Cāpania.f.p.est puicia cui⁹ caput ẽ capua.

Cāpester.ɔ.t.vel cāpestrz.⁊ h̄ cāpestre. a dictiuū.⁊ h̄ cāpestre.h⁹ stris.substātiuū. vestz gladiator q̄ tm̄ genitalia tegūt.dicta sic q⁹ iuuenes dū nudi in cāpo Martz gladiatura exercebāt.illa veste pudēda cooperiebāt. Dicūt etiā cāpestria.lūbaria. succinctoria. pizomata ẽm Hug. Et h̄ est q̄d alij dicunt q⁹ cāpestria dicūt id q̄ ꝑgines olim pudibūda tegebāt. vt pizomata.

Campiductor.m.t.i. pugil. seu ductor vel capitane⁹.

Campio.onis.m.t.i.gladiator. vel in campo duellū exercēs. s. pugnator.

Cāp⁹.m.s.ꝓprie est planicies terraz.et dr a camo q̄d est breue ⁊ hūile.q⁹ est hūilis ⁊ breuis pedib⁹ non erect⁹. vt mons. sed iacens. Unū ⁊ grece podion dr. Jn cāpul⁹ ⁊ cāpell⁹ ambo dimi.

Camur grece latīe dr curuuz Jn camurus a.ū.i.curu⁹.⁊ bi camures camuruz. boues alti ⁊ curuati. vel deriuat a camo q̄d ē breue q⁹ hūt cornua breuia.

Cana.vicus est galilee. Unū Simō dict⁹ ē canane⁹ Joh.ij. Nuptie facte sūt i cana galilee.⁊ interp̄tat zel⁹ vel emulatio.

Canabū.n.s.dr a cāna ꝓt sil'itudinē cāne. vel a greco cannabin. q̄d dicūt greci. Jn h̄ canabis.bis.p eodē.⁊ p chorda inde facta Et cor.pe. Unū Persi⁹. Tūc mare trāsilies vt corda canabe fultū.

Canalis.f.t.⁊ h̄ canale.lis.a canna dr. quia caua est ad modū canne.

Cancellari⁹.m.s. dr ille q̄ facit cācellos Et cācellari⁹ dr in curia impatoris ab illa sīgtione ẽm quā cācell⁹ dr ala palatij. q⁹ sp habitat in cancello.i.in aula palatij. Luz eī thesaur⁹ impatoris essz in custodia ipi⁹ ipse iuxta thesauz manebat q̄ erat p̄posit⁹ in cācello. Uel cācellari⁹ nomē accepit a cācellādo. Cācellare eī est lineā ducere vel dānare. Unū lra vl' scptura q̄ dānat cū linea p medīū ducta dr cācellata. Et inde dr cācellarius cui⁹ officiū ē rescpta vel rnīsa impatoris et mādata inspicere.⁊ male scpta cācellare. et bn̄ scpta cū sīgculo suo sīgre.⁊ sigillū eis imp̄mere. Jn cācellaria tam p illa q̄ hz illō officiū q̄z p vtore cācellarij ⁊ ei⁹ dignitate.

Cācell⁹.m.s.est aula palatij. paruū foramē parietz. interstitiū int̄ pugnacula muratorū. parietes sine tectura. sic q̄ claudūt chorz Pap. ꝙo dicit Cācell⁹ cātorz excellēs locus Jn cācellari⁹ q̄ in cācellis p̄m⁹ est Dr etiam cācell⁹ fenestra reticulata. Prouer. vij. De fenestra eī dom⁹ mee p cancellos pspexi. Et dr a cancer.cri.

Cancer.cri.m.s.dr a concha.q⁹ ē tota concha. Et nota q̄ cācri viuūt dr carnib⁹ ostreorū miro ingenio. Nā q⁹ valida testā corruz aperire nō p̄nt.explorant q⁹ ostrea claustra testaz aperiāt.⁊ tūc cancer latenter lapilluz injicit.⁊ impedita ꝛclusiōe ostreoz carnes corrodit. Item Pap. dicit. Cancer cancri

La

aial dict⁹. qz intestia in modū choncaz hz. Cancer etiā est q̄rtū signū i celo dict⁹. quia cū ad eū sol venerit retrogdit in modū cācri Dr etiā cancer p morbo. Et ꝑm antiq̄s fuit ge.neu. et fecit gtūs cācerʒ. Uñ. Est cancer aial signū viciūcz malignū. Cancerʒ ē mor bus. cancri stellaqz piscis.

Candacis. f.t. q̄dā regia fuit. z cor. pe. Uñ Auroza. Cādacis regia viz direxerat istū. Et vt dr in historiis. Dēs regine ethiopuz dicebant candaces. sic romani impatores dicebāt cesares. Hec habebat regimē regio illa nisi a feminis

Candela. f.p. dr a candeo. des. quia accēsa candet.

Candelabz. n.s. pe. p. dr a candela q̄i cāde/ laferū. qz fert candelam. vel dr candelabrū q̄i candele latoriū.

Candidari⁹. i. pellipari⁹. q̄ coria facit alba. a candeo. Itē candidari⁹ etiā vocat qui la uat pānos. Jñ candidaria. f.p.i. lotrix q̄ la uat pannos

Candidatus. a.ū.i. dealbat⁹.

Candidul⁹. a.ū.i. parū candid⁹. dr etiā can dulus p syncopā idē. Uñ Juuenal. Prebē da gladio pulcra ē z cādula cōiūx. Jnuenit etiā cādicul⁹ a.ū.i. cādid⁹ vel cādidul⁹. Uñ Merbor⁹ in libello de lapidibz. Tertia cā/ diculis tribz est iscpta liturʒ

Candid⁹. a.ū.i. splendidus vel albus.

Candus. m.s. est vestis regia.

Canicies. ei. z h canitudo. f.t. in eodē sensu. albedo criniū generata et malis hūoribz.

Canicula. f.p. z h canicul⁹. a canis dimi.i. parū⁹ canis. Canicula et dr q̄dā stella i quā fm poetas fuit mutata canicula Hycari. Jñ h z h canicularʒ. z h re. vt dies canicula res i q̄bz canicula regit fm hug. Pap. ꝓ di. Canicula vel canis nomē stelle q̄ est vicina tauro. q̄ z syrus dr. estiuis mēsibz in medio centro celi ē Et cū sol ad eā ascēderit. dupli cat calor. z dissoluūt corpa. vñ canis dr. qa corpa morbo afficit.

Canis. ꝑ. t. est aial latrabile. z dr a cano. is. vel canor. noris. Jñ canic⁹. a.ū. et caninus a.ū.i. de cane etūs. vl ad canē ptinēs. vl ca nis dr a cynos grece. q̄d canis dr latie. Itē canis est piscis marin⁹ Itē ē sid⁹ celeste Uñ Hat canis i pōto. latrat extra. fulget i alto. Et nota q ꝑm Jsid. pij. etymol. caibz nihil est sagaci⁹ plus em ceterʒ aialibz hñt. Nam soli sua noia recognoscūt. dños suos dili/ gūt. dñoz tecta dfendūt. p dñis suis se mo ri subjciūt. volūtarie cū dño ad pdā curr. corp⁹ dñi sui etiā mortui custodiūt z nō re/ linquūt. quoz postrema nate est extra hoies esse nō posse

Canistrū. n.s. dr sportula vel vas de foliis palmaz ꝑ tertū ad portandū panes. q̄d fle/ xis cannis ꝑ terit. z dr a cāna. qz de cannis fissis terit. vl dr a can⁹ a.ū. qz cana. i. poma q̄ sūt cana. i. lanuginosa ibi ponūt. Jñ cani strellū. i. parū canistrum. Uñ. Sportula fert de cannis ꝑ terra canistrū.

Canne. f.p. pla sigt. Hā canna ponit p parū dine. p cāna gule. z p q̄dā fluuio Jñ cānella le. f.p. dimi. i. parua cāna. Jñ cannetū. n.s. est loc⁹ vbi crescūt canne. Jñ cānula. f.p. di mi. i. pua canna. Jñ cannosus loc⁹ vbi ml/ te canne crescūt. Jñ cānalis. ꝑ. t. z h le. i. ad cannā ptinens. Et cannale. n. t. z est fistula vel lignū ducēs aquam

Canon. nis. m. t. grece. latie regula. ꝑ suetu/ do approbata siue institutio. iij. dis. canon. Et in vna significatōe ē id q̄d i pcilio gene rali vel puinciali statuit. Et sic capit dr ꝑ sti. c. canonū statuta. Jn alia sigtione videtur esse id q̄d ab emphiteota de re emphitheoti ca soluit. z sic videt sumi ab Azo. in sū. C. de iur. emphi. ꝑ. ex h aūt ꝑ tractu. Et iaz dr illud q̄d sumit p pedagio. vel vectigali. ff. dr publi. et vecti.

Canon largitionaliū tituloz ē sūma tribu ti. z pstat de regulari pstatiōe a puincialib⁹ fisco. Et dicūt tituli q̄ ex spēalibz titulis. i. lris breuibz cauta legūt. vt. C. dr iur. fisci. l. pe. z. C. dr āno. z tribu. l. iij. §. acceptatōes.

Canon frumētari⁹ vrbis rome est cert⁹ nu mer⁹ mesuraz fruñti q̄ singulis ānis mete bat rome. l. j. z. ij. c. ti. li. xj. q̄d erat et de oleo. Et ꝑ h nō licebat alicui bñficiū vel indul/ gentiā aut ꝓuilegiū ipetrare. et ipetratū nō valuit. vt ibidē dr.

Canonica est ius q̄d puenit ex electōe z re/ ceptōe in frēm. vel ē ius pcipiēdi fructū p/ bende siue reddit⁹. c. relatū. de ꝓben.

Canonica monitio est qñ iteruenit citatio cū tribz monitōibz. vel vna pemptoria tres ptinens. dr q̄ i. c. pstitutōz. dr sen. excō. li. vj.

Canonica portio de canone dpurata eccie parrochiali de relictʒ prochiano defūcto il li eccl'ie vbi elegit sepulturā cū alibi qz i par rochiali elegerit eā. Et est fm varias cstue/ tudines alia et alia. Nam alicui medietas. alicui tertia. alicui quarta datur. de sepul. c. certificari.

La

Canonica ē nomē tituli ⁊ iurꝫ. Prebēda ꝺo nomē facti. ⁊ cadit in extraneū. vt notat Jn no. in. c. cū. m. de ꝓsti.

Canonic⁹. a. ū. i. regularꝫ. q̄d substantiue ꝺr ħ canonic⁹. ħ canonica. tam ꝓ fēia regulari q̄ꝫ ꝓ eccl'ia vbi regulares morāt. Quelibet tñ eccl'ia inuenit dici canonica. Hā i q̄libet regulariter viuere debēt.

Canopeū. n. s. ꝺr cortina subtilissima istar retiū. picta. texta. ⁊ fenestrata. vñ lecti nobiliū ornāt ad arcēdos culices ⁊ muscas. ⁊ ꝺr a canop⁹ l' canopia. pie. q̄ ē q̄dā ciuitas egypti. qr in egypto hmōi rete ꝑcipue habetur. Vñ Juuenalis. Ut testudineo tibi lectule canopeo. Uel vt alij dicūt. Canopeū deriuat a conos q̄d est summitas galee. ⁊ tūc canopeū ꝺr q̄ conū petēs. qr ad similitudinē coni a lato tendit in acutū ad modū reticuloꝝ q̄ cā arcendi pulueris sup altaria collo cant. ⁊ tūc scribit ꝑ o. in ꝓma syllaba.

Canop⁹ l' canopia ciuitas egypti ē. a Canobo gubernatore Menelai. mutata b. in p.

Canor. oris. m. t. i. son⁹. ⁊ p. no. in obliq̄s.

Canor⁹. a. ū. i. dulcꝫ. suauis cātu. grat⁹

Cantaber. a. ū. et ħ cāntaber ē pl's hyspanie. a noie v'bis dict⁹. ⁊ hiberi amnis cui insidet sic dictus.

Cantabr⁹. n. s. i. purgāntū frūnti vl' farie vel cib⁹ canin⁹ q̄ canes pascūt.

Cātarida. f. p. ꝺr ỽmis tren⁹ corrodens ca/

Cātar⁹. m. s. ē q̄ddā vas vinariū (dauera. lcz crater. ⁊ ꝺr a cano. is. qr cātādo portat. Et sunt pla idē signtia. Unū. Cātar⁹ ⁊ patera calices ⁊ pocula crater. Lyph⁹ apd veteres tractāt cōmua conche. Limbria vl' ciathus carchesia iūgit istis.

Cāter⁹. m. s. ꝺr equ⁹ castrat⁹.

Cātes pl'is nu. dicūt fistule organoꝝ i q̄b cant⁹ tēperat. Uel vt martiano placz. Cantes dicūt dee ornamētoꝝ.

Cāticū. n. s. vox cātātiū i leticia. laus. Jtez cāticū psalterij ē cū id q̄d organū modulat. postea cātās loq̄t. Quidā et lib⁹ Salomōis titulat cāticā cāticoꝝ ꝓ excellētiā. eo q̄ oīb⁹ cāticis ꝓferat. ⁊ ꝺr hebraice syrasirim.

Cātilena. f. p. ꝺr a cāt⁹ ⁊ lenis. nō eīn ꝺr esse cātilena nisi sit cāt⁹ dulcꝫ ⁊ lenis. i. suauis et

Cāt⁹. us. ui. ꝺr modulatio vocꝫ. (nō asper et ꝺr a cano. is. Sz cāt⁹. ti. ꝺr curuata vl' circūferētia rote. s. lignū q̄d terrā calcat cum radi⁹ infigit. Unū Persi⁹. Uertente sese frustra sectabere cantū.

Can⁹. a. ū. a caneo. es. ⁊ canic⁹. a. ū. ⁊ ħ canus ni. tā ꝓ illo q̄ canet q̄ꝫ ꝓ capillo q̄ i capite canet. Unū Boles pce cani cū crines sint tibi

Capa. f. p. ꝺr a caput. qr ē ornāmtū (cani. capitꝫ. vel ꝺr a capio. is. qr capit totū boiez. Jñ capat⁹. a. ū. i. capa indut⁹. vel q̄ hz capā Jñ ħ capuciū. ⁊ est idē q̄d capa. Jñ capula id est. parua capa.

Capacul⁹. li. dimi. i. aliq̄ntulū capax.

Capadocia. f. p. ē q̄dā ciuitas. Unū regio in q̄ ē illa ciuitas dicta ē capadocia. Jñ cappadoc. doc. ꝺ. t. tam gētile q̄ꝫ patriū. ⁊ cor. pe. Unū Juuenal'. Quāq̄ꝫ ⁊ cappadoces faciant equitesq̄ꝫ bythyni. Et ꝝm Pap. Cappadoces orti sunt a Dosoch filio Japhet.

Capana. f. p. i. vilis casa. vel dom⁹ palea copta. ⁊ ꝺr a capio. qr capit tm̄ vnū vt ī vineis custodiēdis. lz alie dicāt capane. sz ipro/ prie ꝝm Aug. Pap. etiā di. Capana a rusticis dicta. qr vnū tm̄ capiat. i. tuguriū.

Capapellis. h⁹ capapellis ꝓpōit ex abltō et ntō. sic legeius. q̄d in rhetoricꝫ inuenit. q̄a ꝺr capapellis q̄i pellis cū capa.

Capar. o. r. q̄ aliq̄ ī se capē pt ⁊ ꝓtinere.

Capedo. dinis. f. t. i. igenīū. studiū. l' spaciū. ⁊ ꝺr a capio. is. Unū ꝓ ꝓpositōez ħ intcapedo. dinis. i. distātia localis int duos parietes. Jtē capedo vel capica ꝺr q̄dā piscis.

Capella. f. p. dimi. a capra. ⁊ ꝺr pua capra. Etiā capit ꝓ pua eccīa q̄ nec hz baptismuz nec cemiteriū. ⁊ ꝺr a cap. qr olim tabnacl'm de pellib⁹ capr⁹ erat cooptū. Jñ ħ capella. i. pua capella. Jñ ħ capellan⁹ tā ꝓ sacerdote illi⁹ eccīe q̄ꝫ ꝓ prochiano. Jñ capellana. ne. Jmuenit et capellan⁹. a. ū. adiectiue. Capella etiā ꝓ eccl'ia dicta ē q̄i capiēs laos. i. pplm vl' laudem.

Capell⁹. m. s. q̄d ⁊ ħ capellū inuenit. ꝺr a capill⁹. qr capillos tegit ⁊ caput. q̄ aūt ꝺr capell⁹ q̄i capitꝫ pellis. etymol'. est nō ꝓpositio Jñ capellat⁹. a. ū. i. capello tect⁹.

Caper. m. s. i. hirc⁹. ⁊ ꝺr a carpo. is. eo q̄ carpat ỽgultra. vel a capio. qr capit ardua. vel aspera. vel ꝺr sic ꝝm q̄sdā a crepitu cruriuz suoꝝ. Jñ ħ capra. pre.

Capi. n. g. indecli. est q̄dam mensura

Capiciū. n. s. est os tunice vel alteri⁹ vestis vñ caput ī mittit. ⁊ ꝺr a caput. vñ Job. xxx. Quasi capitio tunice succinxerūt me.

Capidula. le. dimi. i. pua capis.

Capilliciū. n. s. venit a capill⁹. ⁊ idē ē q̄d capillata. Unū Marcialis. Draconib⁹ circūplexa crebro ⁊ capillicio fulsa. Unū capilliciū. capillata. capillamtū. oīa idē. s. capillo

Capastes · Lectulus · mus oleum ꝺbm

Capedo · de oleum ꝛc. capus.

Capetu · Cupa supra · Capetta idem

Capezata · Fractes · rugata · dimissione

Capciosus · sa · decipiens dolosus

Capetu · gloria

Capilenti · hastifer

rũ ornat⁹. vel spissitudo capillor. Etiã capillamentũ ór coma arbor.

Capill⁹. m.s. ór q̃si capit⁹ pil⁹. t ór a caput Jñ capillul⁹. i. pu⁹ capill⁹. t capillosus. a.ũ. i. plen⁹ pil'. t capillat⁹ a.ũ. q̃ multos vel longos hz capillos. Et est capill⁹ tã viri q̃z mulier⁹. Unde. Est coma q̃drupedis. colubri iuba siue leonis. Cesaries homis. crinis, ppie mulier⁹. Unde⁹ illi⁹ bñ ór esse capilli⁹.

Capis. idis. f.t. ẽ q̃ddã vas q̃d vulgo ór casa. t ór capis q̃i capiẽs hydros. i. aq̃s. Et facit actũm in es vel in as. vt capides vel capidas. vñ mag⁹ grecũ ostendit.

Capisteriũ. n.s. est q̃ddã vas cũ q̃ frumẽta purgam⁹. et ór a capio.

Capistr⁹. n.s. in singulari. sz in pl'i mas. vel neu. est q̃ddam ligamen cũ q̃ equ⁹ vel aliud aĩal er pte capit⁹ tenet. t ór a caput. quia caput iumentor stringit.

Capital. lis. n.t. vel capitale. lis. tã p pecunia vel pena capitali. q̃z etiã p snia de capite

Capitalis. ɔ.t. t h̃ le. i. res capit⁹ (puniẽdo vel ptinẽs ad caput. Pap. ẏo di. Capitalis astur⁹. ẏsur⁹. supby. Capitale caput pecu/

Capitat⁹ a.ũ. p̃t esse nomẽ a ca/ (niel' sorpite. q̃ hz caput. t p̃t esse pticipiũ h⁹ ẏbi capito. as. q̃d est alicui caput facere.

Capitecẽsus. us. ui. i. corona q̃ i capite gerit. vel taxatio possessionũ. Et adiectiue capitecẽsus. a.ũ. q̃ ór capite suo annuatim reddit cẽsũ. i. tributũ. l' q̃ i capite gerit coronã.

Capitellũ. li. ẽ dimi. de capitulũ in q̃libz sui figtione. Unde t capitella dicũt q̃ supponunt colũnis. q⁹ colũnar⁹ sũt capita. q̃i sup collũ caput. q̃ grece dicũt epistilia.

Capit⁹ diminutio est stat⁹ ɔmutatio. vt qñ liber efficit⁹ ſu⁹ Et ẽ triplex diminutio capitis. s. maxia. media. t mima. Mima ẽ qñ q̃s nec ciuitatẽ i q̃ morat⁹. nec libtatẽ amittit. sz tñ patit⁹ ɔ se stat⁹ ɔmutatoz vel minoratoez ẽca familiã. vt q̃ iur⁹ sui ẽ. aliẽo iuri icipit eẽ subiect⁹ veluti p arrogatoez. aut cũ q̃s emãcipat⁹ q̃ ꝑmo erat i aliena ptate Media ẽ cũ salua libtate ciuitas amittit⁹ vt cũ q̃s ꝑor tat⁹ seu relegat⁹ ad exiliũ p q̃nquenniũ vl' bãnit⁹. Maxia ẽ cũ ciuitas amittit⁹. nec libtas ẽtinet⁹. vt cũ ꝑortat⁹ q̃s i insulã t ſu⁹ efficit⁹ aut i metallũ dãnat⁹. t sic etiã bãnit⁹ i op⁹ metalli. vl' si maior vigiti ãnis patit⁹ sevenũdari ad p̃ciũ participãdũ. vel si mãumiss⁹ i ſui tutẽ ex ingtitudie renocet⁹.

Capito. tonis. m.t. q̃dam piscis a q̃ꝫtitate capitis sic dict⁹.

Capitolin⁹. a.ũ. pe. pñ. l. de capitolio etñs. vel capitolio seruiens.

Capitoliũ. n.s. ór a capl'm. q⁹ ibi ꝓueiebãt senatores. sic ẽ capl'o claustrales. vel ór a caput. eo q⁹ ibi sit caput rhomane ciuitat⁹. vel q⁹ ibi ꝓueniebãt capita ciuitat⁹. vel q⁹ Tarq̃nus ꝑscus dñ capitoliũ fundam̃ta apiret in loco fundam̃ti caput hõis lr̃is tuscis notatũ inuenit. t inde capitoliũ appellatũ a caput t laos quod est ppl'us.

Capitulũ. n.s. i. paruũ caput.

Capitulũ etiã ór q̃nq̃z ille paru⁹ loc⁹ in quẽ ꝓueniũt claustrales. q̃nq̃z est illa ꝓgregatio claustraliũ. q̃nq̃z aliq̃ distinctio breuis in q̃ libet libro. Unde Distinguit. iuenit. locat. et collectio fert. Jñ capitular⁹. ɔ.t. t h̃ re. i. q̃d ꝓuenit capiti vel capitulo. Jñ capitulo as. .i. capitulis aliq̃d distinguere.

Capo. onis. est gall⁹ castrat⁹. Unde Lantat nocte capo. vinũ vult vendere caupo.

Capparis. f.t. est q̃daz herba vel ẏgultũ sil'e lentisco. q⁹ hz in sũmitatib⁹ rotũda seminũ capitula. sic dicit Hug. Diascorides ẏo dic q⁹ est frutex spinosus et passus sup terrã vnctione plen⁹. Et ór q⁹ duricie splenis super oia medicam̃ta iuuat. t hz multas radices t magnas. t cor. pe. Unde Martial. Capparis vt putcepas allece natãtes Et scribit per c. vel k. fm q̃d ei⁹ origo ẽ greca. Unde Eccles. xij Dissipabit capparis

Capra. f.p. aĩal q̃ddã a caper ór. Capra ẏo siluatica dicta. q̃i capiẽs ardua. Unde Priscian⁹ in. iij. li. Capreol⁹ vidr a ntõ capre⁹ esse. c⁹ femininũ ivsu ẽ caprea. nã cap̃ a capro fit et q̃b⁹ capell⁹ t capella. dimi. fiunt.

Caprari⁹. m.s. q̃ custodit capras.

Caprea. f.p. i. cap̃ siluestris. dicta q̃i capiens ardua. Capree vt dicit Pap̃. sunt ibices q̃si auices. eo q⁹ instar auiũ alta petãt Ve si q̃n aduersitatẽ ferar⁹ vel hoim ꝑsenserit. de altis cacumib⁹ sese ꝓcipitates. suis se cornib⁹ in ramis arbor⁹ recipiũt illesas

Capreol⁹. li. dimi. tã capri q̃z caprei. Unde h̃ capreola sil'r dimi. tã capre q̃z caprec.

Capre⁹. i. siluestris caper Et nota q⁹ caprei t caprec dicũt dorcades. t etiã ibices.

Capcorn⁹. m.s. ór aĩal q̃ddã q̃d rinoceros t egloceros ór. t ór capcorn⁹ q̃i capna hñs cornua. Capcorn⁹ etiã ór q̃ddã sid⁹ celeste. cui⁹ cauda i effigie piscis formar⁹. vt i extrema sui ꝑte pluuias designet.

Caprific⁹. f.s. q̃dã herba est. sic dicta. q⁹ parictes q̃b⁹ innascit carpit t fodit t crumpit

La

extra e latebris. q̃b⁹ ꝺcepta est. Uel ꝺr a fico q⁹ ficus arbor ei⁹ remedio fecundat. Unde Persi⁹. Et q̃ semel ĩtus innata est rupto ie core. Exierit caprificus. ⁊c̃.

Capgen⁹. a. ũ. pe. cor. q̃d mel⁹ ꝺr capgena. ꝫ. p. est pecus genitũ de capra.

Capn⁹ a. ũ. ⁊ h ⁊ b caplis ⁊ b le. i eodẽ sensu .i. de capra extis. vel ad capra ptinẽs. Item b caple. n. t. est stabulũ caprar.

Capol⁹. li. ꝺr a capio. pis. ⁊ sũt capoli cicinni siue uncinuli q̃b⁹ se innectere vel suspẽde arboribꝫ solẽt vites. vt sine lapsu sustineant fruct⁹ suos. Hz capreoli ſm Pap. sunt filij caprec. q̃ acutũ visum hñt herbas eligũt vt comedant. ad alta nitunt.

Caprona. f. p. est anterior ũba equi. q̃si capiti prona.

Capsa. f. p. i. cista vbi aliq̃d reponit. q̃d etiã p q̃libet pua domo ponit. et ꝺr a capio. is. eo q⁹ capiat in se ⁊ seruet aliq̃d. Jñ capsella ⁊ capsula ambo dimi. i. pua capsa.

Capsarij dicũt q̃ i balneis vestimẽta suscipiunt custodiẽda. vl̃ aliter sunt illi q̃ portant alijs libros ad scolas.

Capsus. m. s. i. carruca vndiq̃ ꝺtexta. quasi capsa. q⁹ multa capit.

Captẽcula. f. p. i. ꝺbor subtilis deceptio. sicut sũt sophismata Uñ Martian⁹. Captẽculis ludis illigantib⁹.

Captio. i. deceptio. Jñ captiosum .i. deceptorũ vel deceptiosũ aut dolosũ. vt no. Joan. de offi. dele. si duo. li. vj. in glo. j. in fi.

Captio cã mortis. al's capio ſm Azo. est q̃n p mortẽ alicui⁹ occasio capiẽdi obuenit alicui. exceptis his capiẽdi figuris ⁊ causis. q̃ certis ⁊ ꝑprijs noib⁹ nũcupãt vt hereditas. legatũ ⁊ fideicõmissum. q⁹ talis captio vl̃ capio nõ incidit in nazaz acceptõis hereditatis legati vel fideicõmissi. Et cã mortis capio ſm Azo. in sũ. C. de dona. cau. mor. est cũ post mortẽ alic⁹ aliq̃d datur alicui causa conditionis implende. vel ꝓuenit ad aliquẽ mortis occasiõe. nec tñ aliq̃ certo trãslatõis vel acceptõis noie nũcupat.

Captiu⁹ a. ũ. ꝺr q̃i capt⁹ vel q̃i capite diminut⁹ Uñ ⁊ sic ꝺr apõ legistas. Jngenuitatis ei fortuna excidit ab eo. Jñ b captiuitas .i.

Capta. f. p. i. captio. Uñ Lu. v. (detentio. Stupor circũdederat cũ. ⁊ oẽs q̃ cũ eo erãt in capta piscium quã ceperãt.

Capua. f. p. q̃dam ciuitas est.

Capullulũ ⁊ capedulũ. n. s. ⁊ caleptra. f. p. i eodẽ sensu. i. mitra tegẽs caput q̃ ⁊ alio nomine ꝺr pille⁹. galerus. calamat⁹. caliẽdrũ. comatiũ. caticulum. Caleptra tñ ꝓprie dicitur cuphia equi.

Capul⁹. m. s. ꝺr a caput. q⁹ est caput gladij. Uel ꝺr a capio. q⁹ ibi capit⁹ gladi⁹ vt teneat. Capul⁹ etiã ꝺr lectꝰ i q̃ mortui deferunt. q⁹ sup capita hoim defert. Uñ. Est gladij capul⁹ capulusq̃ cadauera portat.

Cap⁹. pi. i. falco auis. a capiendo dicta.

Caput. n. t. ꝺr a capio. pis. q⁹ oẽs sensus et etiã nerui ab ipo initiũ hñt. ⁊ ex eo oĩs vigẽ di cã orit. Jbi em oẽs sensus aparẽt. Unꝺ ipi⁹ aie q̃ corpi ꝺsulit plonã q̃dammõ gerit. Caput et mẽtẽ sigt. q̃ caput ẽ aie ſm Hug. Et põit q̃nq̃ ꝑ ꝓncipio. Uñ ꝓba. Jn capite libri scptũ est de me. Qñq̃ etiã põit ꝑ fine. Ecc. xxxij. Habeat caput responsũ suũ. Ponit etiã q̃nq̃ ꝑ dominatu. Uñ. Principiũ caput est ps corpis ⁊ dñat⁹. Jtẽ caput ꝺpõit cũ bis. ⁊ cuz tris. ⁊ ꝺr biceps. cipitis. triceps. cipitꝫ. ge. oĩs. q̃ hz duo vel tria capita. Jnuenit etiã b biciput. b triciput. n. ge. .i. geminũ vel trinũ caput. Cõponit etiã caput cũ occiduũ. ⁊ ꝺr b occiput. pitꝫ .i. occidua ⁊ postrema ps capitꝫ. Uel occiput ꝺponit cum ob ⁊ caput. ⁊ ꝺr sic q̃i ꝺ caput. q⁹ sit capiti retrorsũ. ⁊ idẽ ꝺr occipitiũ. Jtẽ ꝺponit cũ sincer⁹. ⁊ ꝺr sinciput. pitꝫ. i. por ⁊ anterior ps capitꝫ. q̃i sincera ⁊ pura ⁊ patẽs ꝑpter capillorꝫ absentiã. Jtẽ ꝺpõit cũ ꝑ. ⁊ ꝺr pceps. ⁊ cũ ante. et ꝺr anceps.

Carabrio. onis. ẽ gen⁹ auis mustele silis

Caraph⁹ pua scapha ex vimine fcta. ⁊ crudo corio ꝺtexta. vt est nauicula currẽs ĩ pado. Etiã ꝺr illud q̃d ẽ in medio nauis.

Character. ris. grece imago nou⁹ vult⁹ effigies. forma. vel util⁹. figura. lr̃a. ferrũ q̃ note pecorib⁹ inurunt. Uñ ⁊ ipa nota vel signuz character ꝺr.

Characterism⁹. m. s. est descptio forme alicui⁹ interiora oculos caliginosos curant. Si viuere ꝺz infirm⁹ appropinquabit sibi. si ꝙ mori fugit ab eo. Per medias noctes in sublime celi ꝺr volare.

Charagma. n. t. i. impressio. imago vel lr̃a Un Auian⁹. Sic nummus hz charagma cesaris. sic hõ charagma dei.

Charaxis. f. t. i. notatio. ⁊ ꝺr a character

Carbasus. f. s. in singulari. sz in pl'i carbasa. soz. n. g. i. velum. q̃i carens base. i. sustentamento ab inferiori pte. Carbasus etiã ꝺr q̃ddam gen⁹ vestis subtilissime. Jñ carbase⁹

a.ũ.fm Hug. Et vt ōr ħ carbasus ī singu/
lari vestis sinuosa.q tā viro q̄ mulieri ꝯue/
nire p̄t. Sz carbasa.sorꝝ.ad vela nauiuz pti
net.t cor.pe. Unde Ouiđ. Uidi p̄cipiti car
basa tenta notho.

Carbo.onis.ōr a carpo.qr ab igne carpit.
vel potiꝰ ōr a careo res.qr flāma caret.t qñ
accensus est ōr pruna.cū pruna extincta fu
erit carbo vocat. Jñ carbonariꝰ rij.q facit
carbones. Unde. Carbo carens flāma suc
census pruna vocat.

Carbūculꝰ m.s.tam p̄r quo carbone q̄ꝫ p
lapide p̄cioso ignito vt carbo.cuiꝰ fulgur
nec nocte vincit. Et p morbo q̄dā inuenit.
eo qꝫ in ortu suo rubeꝰ sit vt ignis.postea ni
ger vt carbo extinctꝰ. Unde. Est lapis est
morbus carbo carbūculꝰ extat.

Carcanꝰ nomen ciuitatꝭ vel loci.

Carcan.calamo.arphat.emath.ciuitates ī
oriente sunt.

Carcer in singulari ꝑp̄rie ōr vbi rei claudūt
Sz i plī vnde q̄drige emittūt. velrepagula
antepositā.t ōr carcer q̄i capiēs reos.et est
etymo.nō ꝯpositio. Jñ carcerariꝰ rij.q car
cerem facit vel custodit. Jñ ħ et ħ carcera/
lis.et ħ le.

Carchesia pocula a loco carchesi.vel spelū
ca.vel sūmitas arborꝭ nauis. Unī Grecista
Ast instrm̄ dicas carchesia nauis. Hugui.
ꝯo dic. Carchesia sūt ī cacumīe arborꝭ na/
uis trochee q̄i f.lra p q̄ funes trahūt. vñ t q̄
dā vasa ad silitudinē illoꝝ fcā carchesia di/
cūt. Trochee et sūt dicte.qr rotulas habēt.
Trochos ei grece rota ōr latie. Jtē carche
sia sūmitas mali.ī q̄ chordeꝯcurrt. Unī Lu
canꝰ. Acvtinā sūmi curuet carchesia mali.

Cardiacꝰ a.ū.pe.cor.i.cordis pulsū patiēs
q̄i cor ardēs hñs ꝓpt̄ sitim.t ōr ab ardeo et
cor.p ꝯpositōez. vl a greco cardia q̄d ē cor.
Unī Juuenal. Cardiaco ciathū nūq̄ missu
rꝰ amico Uel ē ꝯpositū a cor t hio.q̄i cor bi
ans hñs ꝓpt̄ sitim.t tūc ōr a cordiacꝰ.

Cardia grece latine cor.

Cardinalis.ꝯ.t.t ħ le. t cardinariꝰ. a. ū.in
eodē sensu.f.q̄d ad cardinē ptinet. Unī car/
dinales venti dicūt a q̄ttuor ptibꝫ mōi flan
tes. Et q̄dā ꝯtutes dicūt cardinales ad si/
militudinē cardinis in q̄ morꝰ ostij firmat.
Et ħ cardinalis substantiue ꝓ noīe digni/
tatꝭ.qr p cardinales mūdꝰ dz regi t gubna/
ri t moueri sic ostiū p cardinē.

Cardo.dinis.incerti ge.ōr vna ps ostij. scz
cuneus.q̄ ī foramīe ꝯtit. vel pōit ꝓ ipo fo/
ramīe aliq̄n. t ōr a cardia q̄d ē cor.qr sic cōr
boiez regit t mouet. ita ille cuneꝰ ianuaz re/
git t mouet Cardo et ōr extremitas rei. vñ
t cardines celi dicunt extreme ptes axis sic
dicti.qr p eos ꝯtit celū. Cardo etiaz ponit
ꝓ oportunitate vel articulo. Unī ꝓuerbiali
ter solet dici. Res est in cardine.ī in articu/
lo vel oportunitate. Unī virgiliꝰ. Aut tan/
to cessabit cardine rerꝫ. Sz cardo.donis. ē
herba nociua colonis. Unđ. Cardo subest
foribꝫ si cardinis est gtūs. Sz cardo cardo
nis est herba nociua colonis

Cardomomū.n.s. herba q̄dam est.granuz
q̄ddam spes aromatꝭ.

Cardueliꝭ.f.t.q̄dam auis dicta a carduus
qr scirpis t carduis pascit.

Cardulariꝰ iudices dicebāt olim illi q̄ ab ī
peratore habebāt ptātem iudicādi. et illos
solū q̄ coram eis eligebāt litigare. t poterāt
eligi sine ꝯsensu ꝓrioꝝ iudicū. sic tradit in
glo.l.j.ff.de iudi.

Cardu⁹ ē genꝰ herbe spinose.cuiꝰ nasa mor
dax t austera ē. t tō succ⁹ eiꝰ alopicias.i.ca/
pilloꝝ fluxꝰ curat. t radix eꝰ ī aq̄ decocta cu
piditatē potatoribꝫ mīstrat. matrici vtilissi
ma ē iuuās ad masculos ꝓcreandos. vel est
genꝰ cardonū. Inde cardetū locꝰ vbi abun
dat talis herba.

Carectum.n.s.est locꝰ vbi crescit caret. vl
reponit. Unī virgiliꝰ in bucolic. Tytire co/
ge pecus tu post carecta latebas.

Carenū.n.s.ōr tertia ps musti. t ōr a careo
es.eo qꝫ feruēdo tertia ꝑte careat Tertia eīm
ꝑte musti amissa q̄d remanet ōr carenum.
Cui ꝯtrariū est sapa.qr feruendo ad tertiaz
ꝑtem redacta descēdit. Et iaz aliq̄n capitur
ꝓ ipso musto.

Carer.cis.f.t.est q̄dam herba acuta.vulgo
lista. t vt dicūt.canna palustris est. t ōr a ca
reo.qr roborē caret.

Cariathbarbe.q̄ t hebron ōr. t iterꝑtat ciui
tas q̄ttuor. Arbe ei q̄ttuor.cariath ciuitas
qr ibi sepultꝰ est adam matrimꝰ. Abraā. Isa
ac t Jacob cū vxoribꝫ suis.

Cariathsepher interꝑtat villa pulcritudis
vel ciuitas lrarꝫ.

Carybdis.f.t.est q̄dā pic̄m marinū sic di
ctū.qr carinas abdit.i.absorbet Aquas eīm
accipit vt vomat. vomit vt accipiat. Unde
Ouiđ. Euomit t potat dira caribdis aq̄s
Uel caribdis q̄dā vetula voracissima fuit.
q̄ qr boues herculis furata est.a Joue ful/
minata. est t l mare p̄cipitata est.antiquas

Ca

ibi exercēs rapinas. Uñ ille loc⁹ dict⁹ est carybdis. Uel corybdis vt dic̄ ꝑap. mare est ytginosū in sicilia dicta grece q gurgitib⁹ occultꝫ naues absorbeat. Ter in die strīgit fluctus. ter vomit.

Carica.f.p.i.fruct⁹ palme. ꝛ fic⁹ sicce. vel poti⁹ massa illaꝫ. ꝛ cor. pe. Uñ Ouidi⁹. Quid vult palma sibi vulgosaq; carica dici.

Charietūsmos trop⁹ ē. q̄ dure dicta gui⁹ sine mitī⁹ pferūt. vt cū introgatib⁹ nob an aliqs nos q̄sierit. rnd̄et bona fortuna. ex q̄ dat intelligi neminē nos q̄siuisse.

Caries.riei.i.putredo. q⁹ caret soliditate. sz caries est ꝓpie lignoꝝ. putredo ꝙ aliaꝫ rerū. Item caria.f.p.idem.

Carina.f.p.ē media ps nauis. q̄a cū remis currēs diuidit aqs. et ꝺr a cario. vel poti⁹ a curro ꝺr carina q̄i currina. Et tē ꝓpe media ps nauis.s. vēter. sz qñq; ponit ꝓ tota naui. Uñ. Dic lat⁹ cēr grate ventrē dic esse carinā.

Carinator.oris.i. ꝓuiciator vel maledic⁹. ꝛ deriuat a carino as.

Carin⁹.m.s.ꝺr q̄dā vir a Terētio inducꝫ dict⁹ sic. q̄i carēs noy. i. mēte vel sensu.

Carios⁹.a.ū.i. vetust⁹. putridus.

Charis grecū. ꝛ interptat gra. et potest scribi ꝑ k. siue ꝑ c.

Carisia.f.p.i.lena vet⁹ et lutigiosa. et ꝺr a careo.es. Unde et fallaces anicille carisie dicūtur. q⁹ veritate carent.

Charisma.matꝫ.n.t.i.gra vel donuꝫ gre. et ꝺr a charis qđ est gra. ꝛ cor. pe.

Charisteū.n.s.gen⁹ ē marmoris viridis.

Charitas.f.t.i.dilectio vl̄ rei emptio tiffilis. q̄d magꝫ ꝓpie ꝺr charitudo.inis. Et h̄ charistia.stie. q̄d et ꝺr fest⁹ ꝛ gtios⁹ dies. et etiā suauitas ꝛ dulcedo ꝛ gra. Et h̄ charitia in eode sensu fm Aug. ꝑap. etiā di. Charitia dies fest⁹ int coḡtos. Et ꝺr charitas q̄si cara vnitas. q⁹ nos vnit deo.

Carmel⁹ q̄ hebraice chermel ꝺr. mōs est in ꝓfinio palestine atq; phenicꝫ. sz nō ille de q̄ Habal carmel⁹. Ille eñ mons est galilee in terra pmissionis.

Carmē.inis. ꝺr q̄ cād pedib⁹ ptinet. et ꝺr a carpo. eo q⁹ carptim pnūciet. vl̄ ꝺr a carmētis dea carminū. Carmē etiā ꝺr scptū ꝺ alicui q̄ delectabili cū metro. vt in Boecio. Carmina q̄ q̄ndā. ꝛc. Carmē etiā ꝺr q̄libz cant⁹ cū metro Uñ liber odaꝝ intitulat liber carminū. i. cantuū. q⁹ q̄libz ei⁹ distictio ē cātabil⁹.

Jñ carmine⁹.a.ū.i. ad carmē ptinēs. Carmen etiā ꝺr ꝓiuratio vetulaꝝ q̄ carminicāt pueros et alios infirmos.

Carmētꝫ.tis.f.t. est dea carminū. ꝛ fuit mat⁹ Euandri. ꝛ ꝺr a carpo.

Carnariū.n.s. ꝺr loc⁹ vbi carnes reponunt vel loc⁹ vbi ossa mortuoꝝ ponūt.

Carnicula.f.p.dimi.i. parua caro.

Carnifex ꝺr homicida. vel maccellator. vel carnifex ꝺr q̄ facit carnes.

Carnificina.f.p.pe. p.i. macellū.

Carnificiū.n.s.i. officiū vel act⁹ carnificis.

Carnulent⁹.a.ū.i. plen⁹ carnib⁹. s. pinguis ꝛ crassus. Jñ carnulētia.i. crassitudo.

Caro carnis.f.t. ꝺr a creos vl̄ a creo.as. vl̄ ꝺr caro q̄i chara. Et est caro ex q̄ttuor elemētis ꝓposita ꝛ cōpacta. Hā terra in carne est aer in halitu. humor i sanguīe. ignis i calore vitali. Et ꝓpe caro ꝺr q̄ viuit. Sz iā latī⁹ vtimur isto vocabulo caro. Itē ꝓpe caro in singl'ari. būana. Carnes i pl'i q̄libz alie. porcine. pecorine. vel alie. Jñ carne⁹ a.ū. q̄d est ex carne vel piguis. Et carnosus.a.ū.i. crassus. Jñ carnal⁹.p.t. ꝛ h̄ le.i. carneū. vl̄ q̄ seq̄t fragilitatē carnis. q̄i fragile. l̄ q̄d ptinet ad carnē. ꝛ h̄ carnalitas.tatꝫ. Et hz ꝑmā breuē Uñ. Utilis sepe caro fit ꝑ munere charo

Carol⁹.pe.cor. rex francie fuit.

Carpasi⁹.ꝺr color silvis auro. vel color viridis. Uñ carpasi⁹ color.i. aure⁹ color. Ita ponit in Hester.

Carpētari⁹.m.s. q̄ facit vel ducit carpētuꝫ ꝺr tū generaliter ois artifex lignari⁹ carpētari⁹. Jñ carpētariolus.

Carpenta.f.p.ꝺr astula ligni

Carpentū.n.s. est q̄dā genus vehiculi seu curruū. Uel est curr⁹ sup q̄ sedent mulieres tectus panno. ꝛ ꝺr q̄i curr⁹ pompaticus. q⁹ in pompis solet haberi.

Carpobalsamū vl̄ xilobalsamū. i. fruct⁹ vel semē balsami. vl̄ liq; q̄ fit ex ei⁹ fructu vl̄ se

Carpocratiani hetici a carpocrate (mine. q̄dā vocāt. q̄ dixit christū hoicz fuisse tm̄ ex vtroq; sexu ꝓgenitū.

Carpofor⁹.m.s. ꝺr q̄dā de⁹ paganoꝝ q̄ latine interptat fructifer vel berrum⁹.

Carpos grece. latīe ꝺr fruct⁹ vel semen.

Carrena ꝛ publica penitentia et q̄dragena vnū sunt. Qui igit istā pniaꝫ facit q̄dragīta diebꝫ nō ītrat eccl'az. ꝛ lanea veste indut⁹ ab escis ꝛ potib⁹ q̄ int dicti sūt. a thoro. gladio ꝛ eq̄tatu. illos supdictos dies abstinet. Jn tertia ār ꝛ q̄nta feria ꝛ sabbato. aliq; genere leguminuꝫ ac oleribꝫ. pomis vel piris vel pisciculis cū modica ceruisia vtat tem

perate.hec omīa extra de homi.
Carruca.f.p.i.biga.r ōr a carrio q̄d est di/
uido.q̄ currendo diuidit terrā.
Carrus.m.s. vel carr.ri.est gen⁹ vehiculi.
et ōr sic a cardine rotar.q̄ttuor. vel q̄ currē
do sonet. vel q̄si curr⁹ ōr.
Charta.f.p.a careo ōr.q̄ caret pilis et car/
nib. Jn̄ h̄ chartula pe.cor.i. parua charta.
Et h̄ cartulari⁹ q̄ facit chartas
Cartago.ginis.est q̄dā ciuitas q̄ fuit circū
data corio bouis. Jn̄ h̄ r h̄ cartaginēsis .et
h̄ se.i.aliq̄s de carthagine
Cartallū.n.s.ōr canistr.cophin⁹ vel vas ī
q̄ mortui efferunt.
Cartall⁹ grece. fiscella latine.
Cartilago.ginis.i.naris vel auris vel alte
rius rei ossea teneritudo r sine medulla. q̄d
gen⁹ auricule r narīū discrimīa r costar.
extremitates hñt. r ōr sic.q̄ leui attritu caret
dolore dū plectit. Et vt dicit Pap. Carti/
lago ossis spēm hz fortitudinē no hz. sic dis
crime narīū r auricule. Un̄ Alexāder. Car
tilago riget eadē mage carne rigescit.
Carūcula.f.p.i.parua caro.
Char⁹.a.ū.in duab⁹ sig̃tionib⁹. Charū em̄
idē est q̄d dilectū. et charr est cui⁹ emptō est
difficilis. r ōr a charis
Casa.f.p.i.parua dom⁹ paupez vel habita
culū agreste. palis. ꝙ gultis. arundinibusq̄
textū. q̄b⁹ pūt tueri a vi frigorz vl calorīs.
Caselle sūt gnaria i q̄b⁹ fruct⁹ reponūt. ff. ō
iudi.l.j. Et ōr q̄i cellule granor.
Case⁹.m.s.ōr a cado.is.q̄ facile cadit r ce
dit. Un̄ q̄dā. Case⁹ anguilla mortz cib⁹ ille.
vel illa. Ni bibas r rebibas r rebibendo bi
bas. Jn̄ caseol⁹.i.paru⁹ caseus.
Casia.f.p.est q̄dā herba cui⁹ flores cito ca/
dūt Un casia flos illi⁹ herbe vel liq̄r inde fa
ctus et dz scribi p vnū s. r cor. p mā. Unde
Persi⁹ in vltia satyra. Nec sibi corrupto ca
stam dissoluit oliuo. Jtē Ouid. Qui simu/
las casias r nardi lenis aristas.
Casleu nouember mēsis q̄ est nonus
Casma.n.t.i.portic⁹ aeris. vl fulgor etherē
et est grecū. latine ōr fulgethra. fm Vo. Pap.
Casma hiat⁹ terre dū rūpit terra.
Casoma.f.p.est ac⁹ mulierz q̄ caput scalpit.
a cado dicta.eo q̄ cadere facit immūda.
Cassabundus.a.ū.i.cassus.frustrat⁹.
Cassari⁹.m.s.i.retiari⁹ q̄ retia facit.
Cassicula.f.p.i.parū rete. q̄d r cassilis ōr.
vel ōr cassilis a careo.q̄ caret soliditate in
foraminib⁹.
Cassidilis.ꝫ.t.r cassidile.n.t. ōr saccul⁹. pe
ra. sarcipiū. sicatiū. marsupiū. mocul⁹. locu
lus. crumena fm Hug. Papias vero dic.
Cassidilis ē pera pastoralis. Cassidile etiā
vt q̄dā dicūt. ōr pera aucupis in modū reti
culi facta in q̄ ponit aues. q̄s in casse. i. ī reti
capit. q̄ q̄cq̄d capit in casse sedet inclusum
in cassidilib⁹. Uel ōr q̄i cassis sedile. q̄ bre/
ue est vt sedile. i. fundus cassis. r sili mō reti
culatū. Jtem in oīb⁹ antiq̄s r nō corruptis
biblijs inuenies Tobie. vij. Protulit ō cas
siduli suo ptē iecoris. Quedā tñ biblie no/
ne hñt de cassidili suo. et cor. pe. et declinat
cassidilis. lis. Quedā etiā legūt ibi cassidili
suo. declinātes. cassile. lidis.
Cassis.idis.f.t.i.galea. q̄ caput tegit. et est
de ferro. et est p̄prie militū. Galea ꝙ de co/
rio est. dicta a galeon q̄d est coriū. r ē peditū
Et facit actīm cassidē vel cassida. Un̄ et su/
mit h̄ cassida. de. idē q̄d cassis. Sed cassis
sis. m.t.i. recte venatoriū. r ōr a careo. q̄ ca
ret soliditate in foraminibus. Dicitur etiā
hic cassis.idis. p̄o helmo Un̄. Fallit auis
cassis. munit caput enea cassis. Si cassis
cassis dicas. sig̃t tibi rete. Sz galeaz signo
cū cassis cassidis aio.
Cassus.a.ū. qñ ē p̄ticipiū idē est q̄d p̄uat⁹.
qñ ꝙ est nomē idē est q̄d van⁹.
Castanea.f.p.tā p arbore q̄z p fructu. Unō
Arbor est in siluis q̄ scribit octo figurz. Fi
ne trib⁹ dēptz vir vnā int̄ mille videbis
Castellan⁹.ā.um. q̄ inhabitat castrum. r ōr
a castrum. Jnde h̄ castellarius. i. dñs castri
vel q̄ p̄est castris.
Castallū. dimi. i. paruū castrū. a q̄ castellu/
lū. i. paruū castellū Castellū etiā vel castell⁹
fm Alb. ōr receptaculū q̄d aquā publicaz
suscipit q̄ ducit ad aliq̄d p̄dium irrigandū.
vel ōr vas ad aquam recipiendā. r videt sic
dici. q̄ ad modū castri sit dispositū
Casteriū. n.s. ōr loc⁹ vbi remi collocant.
Castifer. a.ū. pe. cor. q̄ flagella portat vt ca
stiget. a castus. r fero fers
Castimonia.f.p.i.castitas. a cast⁹ ōr.
Castor.oris. fuit vn⁹ filioz Jouis r pollūc
fuit frater eius. q̄ apud paganos p dijs ha
biti sunt. q̄b etiam inter sidera fixerunt. q̄d
signū gemini ōr. Castor etam est aial q̄dā
mirabile q̄d viuit in terra r in aqua. cauda
eius naturā piscis hz. et corpus carneū est.
Unde cauda ei⁹ in ieiunio comedit r corp⁹
nō. r hz q̄ttuor pedes. anteriores duos q̄si
anserinos cū q̄b⁹ natat. posteriores q̄si cani

nos. Jn ḡntitate parui canis est. dētes hz acutissimos. z pellez p̄ciosam. testiculi eius multū valēt medicz. Et dr a castro. as. quia cū sentit venator ē se seq̄ntē. seipm castrat vt euadere possit sciēs se fugari ꝓpt testiculos. Idē z fiber. fibri. z befer. z canis p̄ticus dr Jn castoreū. n. s. i. medicamētū. q̄d fit ō testiculi castoris Et adiectiue declinat castore. a. ū. vt castorea caro. i. caro castoris. vel de castore eqñs. Unū q̄dā dixit. Questio soluat cur castor ab hoste fugatur. Cur ablati uos dētes gerit in genitiuos

Castra in pl̄i sūt vbi milites steterūt. dicta q̄i casta. vel q̄ ibi castrē libido. Castrū ꝙ in singulari est oppidū. z dr sic. q̄ in alto loco situ est. q̄i casa alta. vel dr a castro. as. q̄a ibi castrat licētia inhabitandi ne passim vagari liceat Jn castrēsis. ꝙ. t. z h̄ se. aliqs vl aliq̄ i castrz habitās vel eqñs. Et fm ꝙp. Castrēsis dr dignitas vel honor castroꝝ.

Castrat. a. ū. dr ille q̄ ē frigide ꝙplexionis. z ꝓpt frigiditatē nate neq̄t exercere libidinem Et dr q̄si caste nat. sz nō sponte. Et differt a spadone z eunucho. q̄ spado dr q̄ violent castrat ab hōib. z dr a spata Spata est em gladi. spaciosus z lat. z forte antiq̄. tales tali gladio castrabāt. Eunuch. dr q̄ nec est spado nec frigide nate vel ꝙplexionis. sed p amore regni celestz se abstinet. z dr ab eu q̄d est bonū z nycho q̄d est ꝑt. vel victoria. q̄ ē bon. victor z ꝑtuosus. Et de talib. ait Augustin. Beati sunt q̄s castrauit nō necessitas sz volūtas. Uel eunuchi regz vel regine fuerūt mīstri eoꝝ q̄ paruuli castrabāt. Uñ Castratū reddit gelidū nata facitq̄ virtus Eunuchū genitalia secta spadonem. Et de his spadonib. q̄dā coeunt. sz virt. in semine non est.

Castrimargia vel potī. gastrimargia. f. p. i. ꝙcupiscētia gule. vētris inglunies. z dr castus p ōrū. q̄ nō facit castos.

Cast. a. ū. ꝑmo a castratōe dict. postea placuit veteribus etiā eos sic noīari q̄ ꝑpetuā libidinis abstinentiā pollicēt. Jn castitas. z ꝓprie est corpis incorruptio. Sz ꝙtinentia est post corruptionē luxui abrenūciatio.

Casula. f. p. i. parua casa. Casula etiā dr vulgo planeta pbyteri. q̄ instar parue case totū hoīem tegit.

Casus. us. ui. est inopinate rei euēt. Uñ dicimus h̄ accidit a calu. z sic accipit phs. ij. phisicoꝝ. cū dicit. Casus ē cā p accidēs. zc. Scōo casus dr lapsus. et sic dr a cado. dis

Uñ. Quāto grad. altior tāto casus declinior. Tertio ē accidēs nois. Dī etiaz fortuna vel omen vel piculū. Jn casualis. ꝙ. t. z h̄ le. Uñ. Lapsus z euēt. iflictio sit tibi casus.

Cata ꝓpositio greca ē. z q̄ñq̄ tm̄ valz q̄tuz trans. vt catagrapho. i. trāscribo. q̄ñq̄ tm̄ q̄tū ꝙ. vt cata antifrasim. i. ꝙ ātifrasim. q̄ñq̄ q̄tū sup̄ vl iuxta. vt cata mattheū. i. iuxta Mattheū. z pōit ꝙ breui etiā. vt cathalo

Catacarisia. f. p. i. ancilla sup alias (gus. dolosa z fallax. z dr a cata z carisia.

Cataclism. m. s. i. diluuiū. Uñ Ecc. xxvij. Et q̄m cataclism. aridā inebriauit.

Catachresis vel Catachrisis est vsurpatio alieni nois cū ꝙprii deest. vt cū parricidam dicim. q̄ occidit frez. z piscinā dicim. q̄ pi/

Catafrigij. dicūt hetici q̄ aduē/ (sces n̄ hz. tuz spūssancti nō in apl̄os sz in se aduenisse asserūt. q̄z autores Montan. et Prisca et Maximilla fuerūt.

Catofronic. i. ꝓtumax. ꝓtēptor. supb.

Catalectic. a. ū. pe. cō. cui nihil supabūdat Uñ ille ꝑsus dr catalectic. in q̄ nihil de metro supest. Et ꝙpōit cū a vel hyp q̄d est sup Et dr acatalectic. a. ū. z hypcatalectic. a. ū. Ille aūt ꝑsus dr acatalectic. ad cui. pfectionem deest vna syllaba. Idē dr et claudus Hypcatalectic. ꝙ est ille ꝑsus cui supabūdat vna syllaba.

Catalog. m. s. dr enumeratio. ordo. series. vel breuis interptatio seu descptio. l̄ iustorū nūer. z dr a cata q̄d ē breue z logos q̄d ē fm vel ratio. q̄i fmo ml̄ta breuit ꝙphētes vt. Dēs sancti orate p nob. Catalog. etiaz dicunt duodecim libri veterz testamti. Uñ Hiero. in plogo Tobie. Quē hebrei de cathalogo diuinaꝝ scpturaꝝ sectantes

Catamane. i. iuxta mane. s. diluculo. vel in ipso mane. Unde q̄dam. Quolibet a mane fieri dicas catamane.

Cataplasma. n. t. i. inductio. medicamē. q̄a sup̄ formā morbi inducit. Item dr h̄ implastrū vel emplastruz. ab en q̄d est in. z plastes q̄d est forma.

Cataplectatio interptat ꝙuitiū. Unde fm vnā trāslationē dr obiurgatio Ecc. xx. Et pōt dici cataplectatio. a cata q̄d est iuxta. et plecto. is. quando scilz est tanta rixa q̄ fere plectūt se. i. puniunt z verberant. Hostra ātra dicit. Obiurgatio z iniurie annullabūt substantiā. sz alia trāslatio hz cataplectatō vt dicit glo.

Catapuera. i. docta puella.

Casus fortuitus

Catapulta est vas vt dicunt. vel potius sagitta cum ferro bipenni. quam sagittā barbatam vocant.

Cataracta. te. est via subtranea. q̄ aqua sub terra discurrit. Uñ ꝑ trāslatōem in celo dicunt cataracte. nubes vel discursus. ⁊ meatus pluuiaꝝ vel tonitrua. ſm Hug. Papias etiā dic̄. Cataracte celi fenestre. i. nubes vel tonitrua. ⁊ cor. ꝑmā. Uñ ī pātheon. Et cataractaꝝ fundit in orbe faron.

Catarne vel catarij heretici q̄ ꝓpter mundiciam se ita noīauerūt. gloriantes em̄ d̄ suis meritis negant penitentibꝫ veniā peccatorū. viduas si nupserint tāq̄ adulteras damnant. mūdiores se cūctis p̄dicant. si nomen suū agnoscere vellēt mundanos se potiꝰ q̄ mūdos vocarent.

Catarrus. m. s. est fluor reumatis iugis ex naribꝰ. q̄ dū a faucibꝫ venerit d̄r brācus. dū a torace vel pulmone d̄r tussis.

Catascopꝰ est q̄ddam genus nauigij. quod latine d̄r speculatoriū. quia mittit̄ causa indagandi ⁊ speculandi. ⁊ d̄r a cata. i. ꝑ. ⁊ scopim. q̄d est intendere vel speculari. Uñ sepe catascopꝰ d̄r explorator. indagator. circulator. inuestigator.

Catasta. f. p. est pene genꝰ simile eculeo. vel lectꝰ ferreus

Catatyposis fit qñ aliq̄d iuxta sui formam describit̄ vel figurat̄ sub noīe patris vel matris vel alteriꝰ rei. vt caluus. crispus. vētrosus. sophronicus. pheatonicꝰ. Socratem scribunt h̄ omīa solum.

Categorema. n. t. i. p̄dicamentū vel significatiuum.

Categoria. rie. f. p. est p̄dicamentū vel p̄dicatio vel significatio. Uñ p̄dicam̄ta aristotelis dicūt̄ categorie. Categorie etiā dicūt̄ accusationes

Cateia telū d̄r lingua ꝑsaꝝ vel galloꝝ. ⁊ vt dicūt lācea vel hasta. Uel vt q̄dam dicūt. Cateia lingua ꝑsaꝝ ē sagitta barbulata. siue hasta q̄ vtebat̄ hercules. Erat em̄ cuz ligulis catenaꝝ. et qñ eā ꝓijciebat iterum cū catenula retrahebat. Uñ Uirgiliꝰ. Soliti torquere cateias. Quidaz tñ libri ī donato in capitulo de barbarismo h̄nt catela. i. iaculū longū q̄d cū catena ꝓijcit̄.

Catella. f. p. dimi. i. ꝑua catena. Uñ ⁊ catelle dicūt̄ catenule ⁊ circuli colli inuicē se cōp̄hēdentes. in modū catene. Itez catella diminutiuū. i. ꝑua cata. ⁊ venit a catellꝰ Inuenit̄ etiam catela ꝑ vnū l. i. iaculum longum vt patet sup̄ in cateia.

Catellꝰ. dimi. a catulus. i. ꝑuꝰ catus. Jñ catellulꝰ. i. paruus catellꝰ. ⁊ a catellus h̄ catella. ⁊ a catellulꝰ h̄ catellula.

Catena d̄r a capio. is. quia capiendo tenet. vel quia capiendo se tenet̄ pluribꝫ modis. ⁊ est etymol. nō compositio. sicut illud Catena q̄si captiuos tenens. Jnde catenula. id ē parua catena.

Caterua. f. p. est multitudo hoīm. ⁊ videtur deriuari a cata. i. iuxta.

Cateruariꝰ a. ū. q̄d est caterue. vl̄ q̄d spectat ad cateruā Cateruariꝰ etiā d̄r q̄ sp̄ ī caterua est. i. in multitudine ꝓpl̄i.

Cathecuminꝰ pe. cor. interp̄tat̄ instructus vel audiens. qꝛ doctrinā fidei audit. nec dū tñ baptismū ꝑcepit

Cathedra. dre. f. p. grecum est. excelsa sedes iudicꝫ vel p̄sidentꝫ. ⁊ d̄r a cathos q̄d ē sedes et edra sponda. q̄i spōdata sedes. A q̄ h̄ et h̄ cathedralis. ⁊ h̄ le. Jñ etiā cathedralit̄. cathedralitas. Jtem a cathedra cathedratus a. ū. Cathedrate. cathedraticꝰ a. ū. Cathedratice. Et ponit̄ etiā ꝓ sede doctoris. Ita dicit glo. in cle. duduz. de sepul. Et allegat Grecismū. Uñ. Rex soliū. doctor cathedrā iudexq̄ tribunal. Possidet ac sedē p̄sul. pretorq̄ curulem.

Catheristica. f. p. pe. cor. i. determinata.

Cathesis vel cathetesis grece doctrina vel locus doctrine d̄r latine. Jnde cathetezizo zas. vel cathezizo. zas. i. ꝯfirmare. instruere edocere. imbuere. redarguere. obiurgare. refutare. Jnde cathetizeta. te. et cathezizeta id est. doctor. preceptor. instructor. ⁊ hic cathecismus. mi. i. instructio. doctrina. ⁊ maxime in fide.

Catholicon īterp̄tat̄ vniuersale vel cōe. Jñ catholicꝰ. a. um. i. vniuersalis. vt Fides catholica. Catholicꝰ etiā idē est q̄d rectꝰ.

Cathomꝰ. me. cor. est flagellū ex v̄gis ferreis factū. vel flagellū ex v̄gis in modū scobe q̄ vtunt̄ religiosi in capitulis.

Catilio. onis. m. t. i. gluto. deglutator. q̄ q̄dam gulositate ad modū catuli per domos discurrit. Jñ catiliosus. a. ū. i. auidus sic̄ catulus est ad escam.

Catillū. n. s. i. paruū catinum.

Catinū. n. s. ſm Jsid. ē vas vinariū fictile. qd̄ meliꝰ in neu. ge. d̄r q̄ ī mas. sic̄ ⁊ salinum d̄r vas aptū sali. Uñ q̄dam. Qd̄ capiēs vinū teneat dicito catinū. Fictile vel luteum faciens frigere lieum.

Cato.m.t.ꝓpriū nomē viri.z ðr a catus .ḡa astut⁹ fuit ad modū illi⁹ aīalis. Jñ catonic⁹ a.ū.et ħ z ħ catonista.ste.q̄ vel q̄ catonē seq̄t z sectā illius. Duo autem Catones fuerūt ambo amatores ꝟtutis .Maior censorin⁹ auuncul⁹ minoris.phoꝛ pitissimus Minor nepos ei⁹ rigidus dictus est .z vticensis. q̄ vtice se interfecit.vel Cato ðr a catus.a.ū

Catus.ti.m.s.qðdam aīal ingēiosum scz. murilegus. q̄d alīj dicūt gatt⁹ p g.sz coꝛrupte. Jñ catta.te.et ðr catt⁹ p syncopā a catus.eo q̄ sit caut⁹ in muribꝫ capiendis.

Catulaster.m.s.i.paru⁹ cattulus.et catula stra.i.parua cattula.

Catullus p geminū l.fuit q̄dam poeta Veronensis.ð q̄ di. Ouiđ. Mantua Virgilio gaudet verona catullo. Peligne gentꝫ glia dicoꝛ ego.

Catul⁹.m.s.me.coꝛ.ðr a canis. Et sunt catuli ꝓprie filij canū. Abusiue tñ filij quarūlibet bestiarū dicunt catuli.

Catus.a.um.i.cautus.et est syncopatio h⁹ q̄d est caut⁹ ſm Hug. Pap. aūt dicit. Lat⁹ denoīat siue denominatoꝛ assumit a cane id est.doct⁹.sapiēs.acut⁹.ingeniosus. Jnō Lato.tonis.vt supꝛ dictū est.

Caucasus est mōs scythie ab india vsq̄ ad taurū poꝛrect⁹.p gentiū et varietate liguarū dict⁹. Nam cū in oriēte in excelsum ꝓsurgit caucasus ðr.ſm q̄d ipoꝛ lingua ꝓ niue candidū ðr. Et coꝛ.pe. Uñ. Larbasus abbreuias et caucasus est comes illi.

Cauda.f.p.est extrema ps aīalis Jñ cauda tus.a.ū.q̄ bz caudam.

Caudex.m.t.i.trunc⁹.qꝛ est q̄i cauda arboris.q̄d et cadex ðr.

Caudice nauicle dicte.qꝛ q̄ttuoꝛ vsq̄ ad decem capiāt boies ſm Pap.

Caudix.cis.f.t.i.radix q̄ inheret terre.

Cauea.f.p.est locꝰ ꝓcauus. vl vbi aues aut alia aīalia includunt. Cauea etiam ðr theatrum vel sessio hoīm in circuitu ꝓsidentiū. Jñ caueola.i.parua cauea.

Cauerna.f.p.i.spelūca. Jñ cauernat⁹.a.ū. et cauernosus.a.ū.in eodē sensu .s. pforat⁹. pfossus.pscrobat⁹. Jñ cauernicula.dimi.i. parua cauerna.z cauernula.dimi.idem.

Cauilla.f.p.ðr a cauco.et est lignū q̄d inseriť foꝛaminibꝫ ad modum claui. Jñ cauillo las.i.clauis infigere.vel ꝓfirmare cauillis. Jnueniť etiā cauilla p rixa cauillatōe.ꝓtentione.sz tūc venit a caluo.

Caula.f.p.i.ouile a greco aula. Brece cī vocant aulas receptacula aīaliū.et inde caula addita c. Caula etiā ðr cancell⁹ ante iudicem vbi sunt aduocati. vel ingressus. Caule etiā dicūť munimēta ouiū.

Caulis.m.t. est generaliť oīm herbaꝝ z oleꝝ medi⁹ frutex.q̄ vulgo tirsus ðr.qꝛ a terra sursum ꝓscēdit. Ex q̄ tractū est vt spēaliter q̄ddā gen⁹ olerū caulis ðr.qꝛ tirsus ipi⁹ ampli⁹ ceteris oleribꝫ coalescit. Uñ. Dic caules olera dicūť ouilia caule.

Cauma.atꝫ.n.t.i.incendiū.calor.estus

Caupo.ponis.m.t. est vēditor vini.et ðr a capio.is.qꝛ capit vinū vel aquā. Q, aūt ðr caupo q̄i capiēs potū.etymo.ē nō ꝓpositio Qui et alio noīe ðr tabernari⁹.z tabernio z ganeo. A caupo ðr cauponari⁹.rij.in eodez sensu.s.tabernari⁹. Jnueniť etiā capo .vide supꝛa capo.

Caupona.f.p.pe.p.tꝫ muliere tabernaria q̄ꝫ p taberna.

Causa.se.f.p.ðr a casu q̄ euenit. Est etiā origo z materia negotij nedū discussionis examine patefacta. q̄ dū ꝓponiť causa est dum discutiť iudiciū. dū finiť iusticia.ca.foꝛ⁹.de ꝓ.sig.vbi Ber. dic in glo Item causa est res in dicendo posita cū interpositōe certaꝝ p sonaꝝ.s.actoris rei.iudicis z testiū. Et ðr a casu.qꝛ casualiter occurrit ꝓter hoīm ꝟolūtatē. Et differūt causa z actio. Nam causa est negociū vel ꝯct⁹ ex q̄ ꝙs mouet ad petendū vel litigandū. vt est venditio vel locatio rei ex q̄ oriť obligatio.z est causa ꝓxia obligationis.q̄ obligatio parit actōem. cū obligatio mater sit actōis. Et est duplex causa scz.ꝓxia z remota.q̄ differūt in actōe reali et ꝑsonali. Nam in ꝑsonali remota est ipm factum.ꝓxima est ipa obligatio. Et in ꝑsonali nō sufficit exꝑmere cām ꝓximā dicendo. Ago contra te.qꝛ obligaris mihi in decem sed oporteꝛ exꝑmere cām remotā. vt dicendo. Conuenio te.qꝛ mutuaui tibi decē. In reali ꝓxima cā est dominiū. Sz remota est ex q̄ ꝓsequiť ꝙs dominiū. Et non est necesse exꝑmere remotā. vt dicēdo .Ago ꝯ te. quia emi domū. sz sufficit exꝑmere ꝓximā cāz dicendo. Ago ꝯ te.qꝛ sum dñs dom⁹ illius. et ħ no.in glo.z p doc.c.dilecti filij.ð iudi. De diuersis speciebus causaꝝ vide bonā glo. ꝓ.q.j.in sum. Est em q̄daz causa spūalis vl annexa spūali .vt illa que fit de iure patronatus. Quedā ciuilis.vt cū agiť sup rei vēdicatione in causa pecuniaria. Quedā criminalis.vt cum agitur directe de crimine.

C

Quedã mixta. vt cũ agit de crimĩe ciuiliter vt de adulterꝫ ad sepatõez thori. In his tribus vltimis casibꝫ iurat de calũnia. i pmo nõ. sz solũ de veritate dicẽda.

Cause crimiales dicũt i qbꝫ agit ad vindictã siue ad penã. Etiã qñqz agit criminaliter qñ agit ad vindictã publicã. qñqz ꝺr agi criminaliter qñ agit ad penã p modũ inq̃sitõnis denũciatõis. vl ad interesse ptis pviã accusa

Causa mima ẽ duoꝝ aureoꝝ vl de/ (tõis. cẽ aureoꝝ. vel q̃nq̃ginta solidoꝝ. vel illa q̃ nõ sufficit ad sumptus iudiciales

Causa ãt argumẽto. s. naꝛalis rõis constat aut pbatõe testiũ. vel tabularꝝ z instrumentoꝝ. c. fo?us. de ꝯ. sig. facit eñ. pbatõez confessio. vt ibidẽ no. in glo. j.

Cause fauoꝛabiles sunt q̃ttuoꝛ. s. de lib?tate mr̃imonio. dote. z testamẽto. c. duobꝫ. de re iudi. Item causa ꝑm logicũ est ad cuius eẽ seq̃t aliud. Et diuidit in cãm materialẽ foꝛ malẽ. efficientẽ. z finalem.

Causariꝰ. m. s. i. amatoꝛ litis. vel reus q̃ ex aliq̃ crimĩe ad cãm ducit.

Causatiuꝰ. a. ũ. q̃d ex causa seq̃t. Uñ causa tua dicũt effectꝰ causaꝝ.

Causidicꝰ. m. s. q̃ dicit z tractat causas ꝑm Hug. ꝑap. ꝯo dicit. Causidicꝰ oratoꝛ. defensoꝛ. patronꝰ. z coꝛ. pe. Uñ. Causidicꝰ lites medicꝰ ꝓnostica vite. Ulnꝰ amat medicus ꝓsbyter uteritus

Caustos grece. latine incensum.

Causula. dimi. i. parua causa

Cauteriatꝰ. a. ũ. ꝑt cẽ ꝓncipiũ a cauterio. as. et tũc tm̃ valet q̃tũ vstus cauterio. vl diffamatꝰ Uel ꝑt cẽ nomẽ. z tũc tm̃ valet q̃tum durus. malꝰ. vel coꝛruptꝰ

Cauteriũ. n. s. est ferrũ q̃ vtunt infirmi. q̃si cauturiũ. qꝛ cauterizit Et etiã q̃ inurũt dãnati p signo. vt dñ caroꝝ volũtas refreneꝫ. Iñ cauteriolũ.

Cautes. tꝫ. f. t. ẽ petra durissima z asperria. dicta a cautꝰ. q̃i cauta. qꝛ cauet. vñ Theodolꝰ. Lambũt aialia cautẽ. ꝑm Hug. ꝑap. ꝯo di. Cautes sara asperria. vicz maris. dicte a cauẽdo. a nauigãtibꝫ. s. q̃i caute.

Cautiꝰ. a. ũ. i. asp z dñꝰ. z ꝺr a cauterium. Uñ Macer de viribꝫ herbaꝝ. A mediczruthe vis cautica ꝺr esse.

Cautio. onis. f. t. i. cautela. iuratio. obfuatio. z põit p scꝑto vl carta in q̃ scribit cõputatio. vt Luc. xvj. Accipe cautõez tuaz. Et vt ꝑap. di. Cautio est breue cyrographuz Item ꝑm iuristas. Cautio est generale nomen oim securitatũ q̃tiens ꝙs securꝰ reddit de eo q̃d sibi ꝑmittit. Et diuidit in ifrascriptas species. qꝛ cautionũ alia ẽ hypotheca ria vel chirographica. s. q̃ inter aliq̃s iteruenit hypotheca vel chirographũ. z possũt dici satisdationes.

Cautio rati danda est cũ de mãdato dubitat. C. de ꝑcura. l. j. Et ꝺr illa securitas q̃ requirit a ꝑcuratoꝛe actoꝛis. p dño. cuiꝰ noĩe agit. q̃ ratũ habebit oẽ illud q̃d in iudicio p illũ factũ fuerit. Uñ cauere de rato vel satisdare est ꝑcuratoꝛẽ actoꝛis. ꝑmittere velle p seuerare vsq̃ ad finẽ litis.

Cautio fideiussoꝛia. est q̃n iteruenit fideiussoꝛ ꝓncipali obligatõi Et ꝺr satisdatio Et he multe sunt. vt de lite psequenda. iudicio sisti. iudicatũ solui et de rato.

Cautio fideiꝓmissoꝛia ẽ q̃n ꝓmissio iuramẽto firmat. vt q̃n iuro solẽnit me debere aliq̃d. vel ipleturũ ꝑmitto

Cautio nudo pacto ẽ cũ aliq̃s fidẽ tãtã bz de me q̃ ꝓtentꝰ sit nuda ꝑmissione mea. Et h̃ ꝓprie ꝺr pollicitatio vel pollicita ꝓuentio. Uñ vere z ꝓprie ꝺr satisdatio. z satisfactõ dicit ꝑt. Sz satisdatio ꝓprie ẽ cũ duo ꝓpaciscentes duas scꝑturas sub eadẽ forma verboꝝ inter se ꝓficiũt z mutuo tradũt. Et pollicitatio z satisdatio cautele dicit ꝑñ ꝓprie loq̃n

Cautõ pignoꝛatitia siue hypothecaria (do est cũ pignꝰ tradit aut hypotheca supoꝛtat et ꝺr etiam satisdatio.

Cautio de euictione ꝺr q̃n securitas ꝑstanda est vel ꝑstita emptoꝛi a vẽditoꝛe sit ea cõditone. vt si ab eo euincat vẽditoꝛ rẽstituat estimatõez rei in duplũ vl in simplũ. put inter eos ꝓpus ꝓuentum est.

Cautionũ ãt alie multe ꝑñt eẽ spẽs. put ad diuersas materias applicant. Uñ spe. i tractatu libelli ti. ꝺ pigneribꝫ. §. seq̃t. vbi q̃sdã alias spẽs cautionũ. pseq̃t.

Cautio de damno infecto. ẽ q̃ ꝑstat cũ tua domꝰ ruinosa minat domui mee ruinã. vel etiã ꝑstat ꝑm q̃sdam cũ timeo q̃ aliq̃s mihi insidiet. possum agere vt mihi ꝑstet cautõz ne me offendat.

Cautio de ope moliẽdo quã ꝑstat ille q̃nqz cui nũciat opꝰ nouũ. s. q̃ ipm opꝰ demoliat si ꝓstiterit eã iniuste edificasse.

Cautio ꝺ vsufructu i q̃ de duobꝫ cauet. s. q̃ vsufructuariꝰ re nõ male vtat. z q̃ etiã vsufructu finito rẽstituat q̃d ex re ipa supextat.

Cautio q̄ heres cauet ipi legatario cū heres dat fideiussores legatario ō legato pstādo.
Cautio q̄ legatari⁹ cauet heredi est illa q̄ legatari⁹ satisdat heredi. vt si falcidia locū hz q̄ amplī⁹ noīe legati recepit q̄z ratio legis falcidie patit̄. id heredi restituat.
Cautio arrogator⁹ q̄ arrogator stipulat̄ seruo publico q̄d r̄stituat arrogato que ab eo habuit l' eis ad q̄s puentura sint. z q̄ dabit sibi q̄rtaz ptem de bonis suis si eū sine causa emācipauerit. seu etheredauerit.
Cautio q̄ cauet ei cui restitutio fieri ōz per quā rogat⁹ restituere bona alic⁹ si sine liberis decesserit. q̄q̄d post mortē de hereditate extrabit. cogit̄ cauere illi cui ōz fieri restitutio q̄ seruet ei quartā partem
Cautio mutiana a Mutio iurisc̄onsulto dicēa ē. z hz fieri in vltis volūtatib⁹. z cōit̄ ꝑm doc. nō in ꝯtib⁹. Et fit ī ꝓditōnib⁹ negatiuis. puta sic dicēdo. Si Tit⁹ capitoliū nō ascēderit. si fuū ñ māumiserit. lego ei decez l. mutiane cautōis. ff. de ꝓdi. z demon.
Caut⁹. a. ū. q̄ sibi cauet. astut⁹. callid⁹. gnarus. z ōz a caueo. z p̄t cē nomē l' pticipiū In Brecismo sic ōz. Cautū, puisum. cautū sigt q̄z firmū. Itē cautela dimi. ē. z tñ q̄q̄z supabundātiā ip̄ortat. vt cū ōz Abūdās cautela ñ nocet. l. testaiñto. ī fi. L. ō testa. Jñ cautelosus. i. puid⁹. circūspect⁹. vel plen⁹ cautel.
Cau⁹ a. ū. ōz a cano. as. Et ē cauū nata cauatū manu. Et cau⁹. ui. substātiue ꝑ cauerna vel foramīe. Jñ cauitas. tat̄. Et p ꝓpositōem ꝓcau⁹ a. ū. in eodē sensu

L ante E

Cecula. f. p. est gen⁹ serpēt̄ sic dicta. quia est parua. z nō hz oculos
Cecuma. f. p. i. noctua. a cecus ōr.
Cec⁹. a. ū. q̄ neutro oculo videt. et ōr a ceco as. vel ōr a careo. q̄z caret visu. Jnō cecitas tat̄. Itē cec⁹ ꝓpōit̄ cū semi vt semicec⁹. a. ū. i. ꝑ dimidia pte cecus.
Cecū. ci. n. s. ē q̄dā intestinū. z ōr a cec⁹ q̄z est sine foramine et exitu. q̄d greci tiloneuron dicunt.
Cecuta. f. p. est genus fistule.
Cecuticen. ꝯ. t. q̄ canit in tali fistula
Ceda. f. p. i. cartha. Jñ cedula. i. pua carta.
Cedar ē nomē loci vicz regio sarracenoruz trās arabiā sita. Unū ꝑpha. Habitaui cū habitātib⁹ cedar. Itē cedar fuit fili⁹ Hismael et interp̄tat̄ tenebre vel meror.
Cedes. dis. f. t. i. ꝑberatio l' incisio l' occisio et ōr a cedo. is. Jñ cedecula. i. pua cedes
Cedria. f. p. ē vnguētū factū q̄ asseres liniti nō putrescūt. vel tpe vel ꝑmib⁹.
Cedron nomē fluuij vel loci. z interp̄tat̄ tenebre. Et nota q̄ cedron Joh. xviij. ē gtūs pl'is grec⁹. Et ē sensus. Trās torrētem q̄ ōr cedron. i. cedroz. z noīat̄ sic ꝑp̄t multitudinē cedroz. z ē ꝑsus orientē ꝑpe hier'm Uel ꝑm Josephū. Cedron ē vallis vl' torrens iuxta hier'm ad orientalem plagam
Cedr⁹. ōri. f. s. i. arbor quā greci vocant cedron. q̄d ē arbor ardēt̄ hūoris z ī putribilis Itē ꝑm Jsi⁹. Cedr⁹ est lignū iocūdi odoris z diu durans z nūq̄ a tinea aut teredine. i. lignoz ꝑme exterminat̄. Unū ꝑter ei⁹ durabilē ꝑpetuitatē ex cedris fiūt lacunaria ī regū palatijs z in templis. Hui⁹ arboris gumi vel lachryma ōr cedria q̄ ad ꝑfuatiōem libroruz summe est necessaria. Nam libri ex hac lachryma liniti. nec a tineis corrodunt nec tpe senescūt. Nascit in terris africa z syria. et maxime monte libani. Et vt dic̄ Rabanus sup psalterium. Cedr⁹ ē arbor altissima oīm arboz dña z regia Est etiā aspectu pulcra. sp retinēs virorē suū. et insup odorifera. cui⁹ odor fugat serpētes z oīa veneno-sa. Jñ cedrin⁹. a. ū. i. de cedro etñs.
Ceduus. a. um. venit a cedo q̄d est incedere et ōr silua cedua. q̄ est apta ad succidenduz et cui⁹ arbusta recrescunt. Et ita sumit̄ in iure ciuili.
Ceila. le. pe. coz. q̄dā loc⁹ est sic dict⁹.
Celamen. n. t. z celat̄a ꝑ eodē. i. sculpt̄a vel pictura. Et dicit̄ a celo. as.
Celeber. m. t. ħ celebris. z ħ bre. i. festiu⁹. solennis. sc̄ūs. deuot⁹. frequēs. frequentatus Et ꝓprie ille loc⁹ ōr celeber q̄ a multz est frequentat⁹. vel vbi celebria aguntur. vt forū. ecclesia. z coz. l. Unū Ouidius in ꝑmo de arte amandi. Ut redit atz frequēs longū forumica ꝑ agmē. Sic ruit ad celebres cultissima femia ludos. Jñ celebritas. tat̄. i. solēnitas frequētia. ꝓuent⁹
Celebs. bis. ꝯ. t. i. celestē vitaz ducēs. s. ꝑ go vel cast⁹ sine sollicitudine seculari vl' vir castus sine vxore. Unū q̄dam. Si mēs lingua man⁹ tibi sit celestis z anus. Uiuas secure. claustrū nō sit tibi cure.
Celer. ħ z ħ ris. z ħ re. i. velox. z cōpar̄t celer. ior. rim⁹. et coz. ce. Sz celer substantiuuz ꝑ seruo Romuli pō. ce. Et ꝓpōit̄ cū p. vt pceler. et cū p. vt pceler.
Celeriuscul⁹. a. ū. i. aliq̄ntulū celer.

CE

Celestis.ɔ.t.ꝛ ꝑ ste.i.celic⁹.q̄i stās in celo.

Celeuma.matʒ.n.t.est clamoꝛ nautic⁹ qꝛ ad celū defert. Dꝛ q̄z generalit̄ ꝓ q̄libz clamoꝛe dicere.xl viij. Hec q̄z calcatoꝛ vue solitū celeuma cātabit. Jñ celeumatic⁹ a.ū.q̄d cōponit̄ ꝓceleumatic⁹.ci.ſ.pes metric⁹ ɔstans ex q̄ttuoꝛ breuib⁹ ſyllab̄.qꝛ ad talē clamorē describēdū fuit inuēt⁹. Uñ. Quattuoꝛ ipe breues ꝓceleumatice ſues. Q, aūt dꝛ celeuma q̄i calcantiū oma.i.cāt⁹.etymo.ē ꝑm Hug. Pap. ɣo dicit. Celeuma clamoꝛ nautarū siue carmē sup mortuos vel sup lacū. Uñ. Dicas celeuma quā dat vidēmia cantū. Edit⁹ a nautʒ clamoꝛ celeuma vocat.

Celibat⁹.us.ui.i.ɣginitas.castitas.

Celicola.ɔ.p.pe.coꝛ.q̄ colit deos.vel celuz vel q̄ inhabitat celū.vt de⁹. Jtē celicole. li colaꝛ.facit p ɔcisionē celiculū.qđ marie fit in ɔpositʒ ꝛ patronomicis.vt guigenū. caprigenū.omnigenū.eneadrū. dardanidū.

Celic⁹ a.ū.pe.coꝛ.i.celestis.a celū.

Chelidon.i.hirūdo.quia in celo.i.in aere cibū capit.

Chelidonia.f.p. est q̄daz herba q̄ erūpit in aduētu hirūdinū.vel qꝛ pullū hirūdinum si patientur in oculis mater ex hac herba mederi dꝛ ꝛ statim visum recipiūt. Jtē chelidonia est q̄dā gēma ex hirūdinū colore vocata q̄ ꝛ chelonites dꝛ. Jñ ħ chelidoniac⁹.ci.gladi⁹ lati ferri.cui⁹ mucro duplex et bifurcat⁹ in modū caude hirūdinis formaꝛ.

Celigena.ɔ.p.pe.coꝛ.i.genit⁹ a dijs

Celites.celitū.ɔ.ge.pl'aliter.vitam celestez agētes.ſ.dij.ꝛ dꝛ a celum

Celiū.n.s.idē est q̄d celtres q̄d vulgo celionem vel scalpellū vocant.

Cella.f.p.dꝛ a celo.as.qꝛ celat in ea habitātes. Jñ cellula.i.pua cella. A cella etiam dꝛ cellita.te.i.studēs.vel stās in cella.

Cellariū.n.s.dꝛ a colligo.gis.qꝛ in eo colligūt mīsteria mensaꝛ vel necessaria q̄ victui supsunt. Et est cellarium paucoꝛ dieꝛ sed ꝓptuariū longi tpis. Jñ ħ cellari⁹.ꝛ ħ celerari⁹.i.custos cellarij.

Celoꝛ.ocis.f.t.vel ħ celonis.ħ⁹ celonis.id ē veloꝛ nauis et ad mīsteriū classis apta. Uñ Enni⁹. Labit̄ vncta carina p equoꝛa alta celonis. Jñ ħ ꝛ ħ ꝛ celoꝛ.i.veloꝛ.

Celsus.a.ū.i.alt⁹ q̄i celestis.ꝛ dꝛ a cello.lis. vel a celo.quia sublimis sit ꝛ alt⁹.ꝛ componitur cum ex.ꝛ dꝛ excelsus. Jñ celsitudo.id est.altitudo.

Celtes.tis.m.t.est instr̄m ferreū aptum ad sculpendū.ꝛ dꝛ a celo.as.ꝓ pingere vel sculpere. Uñ Job.xix. Uel celte sculpant̄ i silice. Quidā tñ legūt ibi certe. Uel dꝛ a celleo vl̄ ceculi.

Celtiber nomē gentile est vel ꝓpr̄i. Uñ celtiberi sūt ꝓpr̄i mixti ex gallis ꝛ hispanis. Uel te eñ dicūt galli ꝛ hiberi hispani. inde dicūtur celtiberi mixti ex vtraq̄z gēte ꝓpr̄i. Et foꝛmat de se femininū in a.vt celtibera.

Celtic⁹.a.ū.i.nobilis.ꝛ dꝛ a celsus.

Celū.n.s.dꝛ a celo.as. qꝛ celat nos. vel a celo.las. ꝓ sculpere.qꝛ sculptū est et insignitū varijs stellis.vel ɔpōit̄ a casa ꝛ celios. q̄d est sol.qꝛ est casa solis. Et est celū heteroclituz genere.qꝛ in singulari est ge.neu.in pl'i mas. Et sūt pl'a noīa idē significātia. Uñ Ether ꝛ astra pol⁹ celū dicat olymp⁹. Et celū ē substantia corpea ꝑm sui naturā eterna. varijs stellis sculpta ꝛ ornata.

Cemētū.n.s.i.calx et minutoꝛ lapidū congregatio.ꝛ cesura lapidū.ꝛ fundamētū dom⁹.ꝛ dꝛ a cedēdo.eo q̄ ceso lapide surgat. vel qꝛ fit de cesis lapidibꝫ. Jñ cemētari⁹ rij. q̄ disponit lapides in muro. Cemētum etiā mēdaciū sigt. Jñ cemētin⁹.a.ū.i.ad cemētū ptinēs. vel de cemēto exñs

Cena.f.p.dꝛ comestō serotina.ꝛ dꝛ ab a ꝛ ce non q̄d est cōe.q̄i a cōione vescendi. Antiq̄ eñ publice ꝛ in patulo comedebāt nō solitarij ꝛ ꝓnati sic mō.ne singularitas in delicijs luxuriā generaret. vel dꝛ cena q̄si scena a scenon qđ est vmbra. Et dꝛ cena ꝓprie i sero.sicut ienta culū in mane. Prandiū in tertia. Merenda vel antecenia ꝓ nona. Absoniū post cenā. A cena dꝛ ħ cenula.i.pua cena. Et cenatic⁹.a.ū.i.ad cenam ptinens Et cōponit cena ħ ꝛ ħ incenis.i.ieiun⁹. q̄i sine cena Jñ cenaculū.n.s. ꝛ cenatoꝛium locus cenandi ꝑm Hug. Pap. ɣo dicit. Cenaculum domus supioꝛ pars dictū a cōione vescentiū. Jñ ꝛ cenobiū.bij.ɔgregatio mꝛtorum. Jñ cenatari⁹.m.s.ꝛ dꝛ ille q̄ victū manibus queritat.

Cenith est punct⁹ in firmamēto directe suprapositus capitibꝫ nr̄is.

Cenobates.tis.m.t.q̄ ꝓpter cenam sup funem ambulat. Sed potius ꝑ s.debz scribi vide loco suo.

Cenobiū.dꝛ a cenon q̄d est cōe.ꝛ habito.et idē est q̄d monasteriū.ſ.cōis habitatio plurimoꝛ vbi sūt pl'es ɔgregati insil̄ ad cōiter habitandū ꝛ comedēdū. Jñ ħ ꝛ ħ cenobita te.q̄ vel q̄ illum locum inhabitat, Quidam

tñ solēt scribere ħ nomē p sc. vt dicat sceno biū. a scenon q̄d ē vmbra. q̄ talis loc⁹ solet fieri in vmbrosis locis ⁊ nemorosis. Jñ scenobita. ꝓ. p. p sc. Jn Pap̄. scribit p c. sceno bium ⁊ cenobita. Unde dic̄. Cenobite gen⁹ monachor̄ q̄s nos in cōi viuētes possum⁹ appellare.

Cenodoriū. n. s. i. dom⁹ i q̄ cenādi refugiū ē paupib⁹. s. hospitale. Jñ ħ cenodotiari⁹. i. elemosynari⁹. ⁊ ħ cenodotiaria ei⁹ vxor vel elemosynaria. Siq̄ ħ meli⁹ scribūt p x. vt dicāt a xenos. vt infra dicet in x. lra.

Cenodox⁹. m. s. ⁊ ħ cenodoxa. xe. q̄ vel q̄ est cupidus vel cupida cenose vel vane gl'ie. scz mūdane. Jñ ħ cenodoxia. i. vana gl'a. sic est mūdana gl'a ꝑm Aug. Pap̄. ꝙo dic̄. Cenodoxia. i. iactantia seu vana gloria.

Cenodoxus. inanis glorie cupidus.

Cenofactoria. f. p. ars ē illor̄ q̄ opant̄ de ceno. i. luto. Act. xviij. or. scenofactoria p sc. ⁊ meli⁹. vide infra scenofactoria.

Cenomia. mie. f. p. i. cōis musca. a cenō q̄d ē cōe. ⁊ scribit p oe. ꝑm Pap̄. q̄ dicit. Cenomia canina musca sz oīno mordax. Scribitur etiā cynomia p y. sz in alia significatōe.

Cenon vel cenos grece. latie nouū vl' cōe vl' mixtum

Cenosus. a. ū. i. fetid⁹. spurc⁹. lutulēt⁹. hircosus. Jñ ħ cenositas. i. fetor vel lutulētia.

Cenotaphiū. n. s. ē inane sepulcr̄. i. monumētū sine corpe q̄d ꝓstat ad mēoriā defūcti Huc ät locū placet esse religiosū. sic in ea re testis ē Virgili⁹ Sz duo frēs Antoni⁹ ⁊ Seuerus ꝙ scripserūt q̄r̄ snia ꝓualet. vt. ff. de re. diui. l. untantū. §. si.

Cenouectoriū. n. s. i. instrm cū q̄ deportat cenū. Jñ cenouectum. hi. idem

Censite dicūt q̄ cēsent. i. censum ꝓbent.

Censitor ē q̄ recipit p̄sentatōes collector̄ coloni ⁊ pigner⁹ iure vēdit⁹ p̄diū si cēsus ñ soluit. vt. ff. de censi. l. forma. §. illa. ⁊ l. cum possessor. §. cū pro pecunia.

Censor. oris. m. t. i. iudex. ⁊ ꝓprie q̄ iudicat ō moribꝫ. ⁊ cos corrigit.

Censorin⁹ ⁊ cēsori⁹. m. s. ꝙ eodē. s. cēsor Unde Cato dict⁹ ē cēsorin⁹. q̄ mox erat corrector. Et p̄nt esse adiectiua ⁊ possessiua. vt Cēsoria res. i. res cēsor⁹. Jtē p̄nt esse deriuatiua a cēsus. vt ħ cēsori⁹. ⁊ ħ cēsorin⁹. ille q̄ cēsus seruat vel pecuniam.

Censualis. ꝙ. t. ⁊ ħ le. i. officialis q̄ cēsum exigit p̄uincialē ⁊ q̄ dat illū.

Cēsura. f. p. pe. ꝙ. i. iudiciū. vigor. seueritas mēsura. vindicta. ptās. snia. decus.

Cēsus. us. ui. pecunia. facultas. ōscꝑta publice vel estimata. Dr etiā ħ cēsus. si. q̄r̄ pīmonia publice annotata sunt descꝑta l' estimata. Jnuenit etiā ⁊ cēsus. a. ū. pticipiuz a censeo. Jtē census tributū et pensio publica idē sunt. vt. L. q̄ cau. pig. ꝙ. l. j. ⁊ L. si ꝓpē pensionez publicā. l. si accipit. Uel cēsus est pensio q̄ soluit de puentib⁹.

Centaur⁹. m. s. or. a gigno vl' genit⁹ ⁊ aura q̄i gentaur⁹. i. genit⁹ ex aura. Siq̄dē ꝑm fabulas poetar̄ tion secretari⁹ Junonis cā i terpellauit de ꝓcubitu. q̄ cū filio Jouis fore mauit q̄ndā nubē i sui speciē. ⁊ eam obtulit tioni. quā putās ille Junonē esse. effudit semen i nubē. ⁊ inde nata sunt q̄dā mōstra. in media pte hoies. ⁊ i media pte. s. iferoꝝ eq̄.

Et dicti sunt cētauri. q̄i gētauri. i. geniti ex aura. Jn cētaure⁹. a. ū. ⁊ ħ cētaurea. ree. q̄dā herba ꝑm Aug. Pap̄. ꝙo dr. Cētauri a latinis dicti breuitate. Hā hypocētauri dicere dēm⁹ ab hypo. i. subt⁹. ⁊ cētaur⁹ equ⁹. q̄r cuz supi⁹ essent hoies. iferi⁹ erāt eq̄. Dr ät ħ nomē siue mōstr̄ ꝓfictū fuisse. ad exꝑmendaz hūanevite velocitatē. q̄r equ⁹ ē velox Scdz ät historiā tion ꝑm⁹ i grecia cētum milites armatos adunauit. q̄ eq̄tes cū ab idoct⁹ ꝑmū videret sup eq̄s vnū aial rputari ex hoie ⁊ eq̄ dicti sūt cētauri. q̄i cētū armati. l' q̄r cētū erāt q̄i aura citor olātes trā ꝓsumebāt.

Cētenarij dicūt duces vl' mgri cētū militū q̄r̄ ptās or centena.

Cētenari⁹. a. ū. ꝙ tinēs centū vel hñs centū ānos. ⁊ or. a centū vel cēten⁹ Et ħ cētenari⁹. rij. pro tali numero Et ħ cētenariū cētenarij. p q̄dā pōdere cētū librar̄. q̄d pōd⁹ romani instituert ꝓ pfectōe cētenarij nūeri.

Cēten⁹ a cētū or. ⁊ i sing'lari tñ valet q̄tuz suū ꝓmitiuū. Sz i pl'i tenet distributiue. et distribuit p parē nūer̄ sic bini ⁊ trini. vt isti incedūt cēteni. Jtē ħ cētenū. ni. q̄dā gen⁹ annone. s. miliū. eo q̄ i pleriscz locis semē ei⁹ in cremētū frugis cētesimū renascat Uñ et miliū a multitudīe fruct⁹ or.

Cēteslm⁹ a. ū. nom̄ est ordiale. ⁊ or. a centū.

Cētiman⁹. us. ui. or. a cētū ⁊ man⁹ ꝑm Prisciānū i. vj. li. Pōt tñ declinari ħ cētiman⁹ ni. vel adiectiue cētiman⁹. a. ū. q̄ cētū hz manus. ⁊ cor. pe. Pap̄. ät sequēs Prisciānū dr. Cētiman⁹ a manu ꝓpositū ei⁹ seruabit declinatōez ħ centiman⁹. h⁹ cētiman⁹. Nota igit nullū aliud ꝓpriū pticipiū vl' adiectiuū vel mobile q̄rte ꝺclinatōis esse.

Cento.tonis.m.t.ðr a centū. Et dicebāt olim cētones q̄ de carmib⁹ Homeri vl̄ Virgilij ad ꝓpria opa more cētenario ex multis hincinde ꝯpositꝫ vnū sartiebāt corp⁹ ad facultatē cuiuscūq; materie. Sꝫ de cuiuscūq; carmib⁹. q̄cūq; h̄ mō faciūt centones dicūt. Et cēto.onis ðr sartor puluinarꝫ. vl̄ velū de mltꝫ pānis. vel q̄ facit filtra. vel ipm filtrū. Uñ Juuenal⁹. Intrauit callide veteri cētone lupanar Quidā tñ dicūt q̄ h̄ cēto ðr fetor veniēs ex libidis assiduitate. Et et cento sit pān⁹ ille ūmūd⁹ cū q̄ meretrices tergūt ūmundicias.

Centra ðr port⁹ egypti.

Centris.is.f.t. est q̄daꝫ serpēs infectuosus rectus incedens.

Centrix.f.t.a centū ðr vel a cēto. Et dicunt cētrices meretrices. i. lupe multiuire. diabolares. nonarie. ꝛ dicūt a centū ꝓpt multitudinez. Uel ðr a centonib⁹. i. filtris. q⁹ ex eis desiccabant. vel q⁹ sternant in lupanari. vt loc⁹ reddat calidior.

Centri.tri.i. pūctū in medio circuli vl̄ alteri⁹ rei. a q̄ equaliter distat q̄libꝫ ps pariferie vl̄ circūferētie. q̄d ꝛ h̄ centrū inuenit idecli. ꝛ h̄ centro.tronis. inuenit. Et in q̄dā hymno centrꝫ sumit p sole. eo q⁹ sit in medio planetarꝫ. Etiā sumit p terra.

Centua.f.p. est mensura terre vel vince. hñs p singulas ptes pedes centū.

Centū ois g. indecli. ꝛ tñ plis nu. ꝛ est ꝑmitiuū vt dicūt vel poti⁹ deriuat a cant⁹ti. q̄d ē circul⁹ ꝛ circūferētia rote. q⁹ ibi circulat et curuat numer⁹ ad ꝑmū. vel q⁹ ille numerus est impfect⁹.

Centupeda.f.p. est gen⁹ aīalis. a multitudine pedū dictū.

Centupl⁹.a.ū.pe.cor. i. centies tñ.

Centuria.f.p.i. cētū hoies i re militari. ꝛ ðr a centū vel cēturio. Uñ Orati⁹. Cēturie senior agitāt exptia frugis Et cētuaria dicit ducēta iugera i agris. sic ager ducētorū iugerū. q̄ antiq⁹ a centū iugeribꝫ cēturia vocabat. sꝫ post duplicata ē mēsura. ꝛ nomē ꝑstinū retinuit. In nūero eīm cēturie multiplicate sūt. sꝫ nomē mutare nō potuerūt ſm Hug. Pap. dic. Centurias dicim⁹ ptes exercit⁹ in cētenos milites diuisas. Uñ ꝛ qui his ꝑsunt centuriones dicunt.

Centurio.m.t.ðr q̄ ꝑest centuꝫ viris. ꝛ ðr a centū. vel q̄ ꝑest centū militib⁹

Centussis.m.t.i. centū asses. vl̄ p̄cīū centū assiū. ꝛ ðr ab as ꝑ obolo. Uñ Persi⁹. Et cētū gratos curto centusse licet. Sꝫ h̄ ponit p centesima pte assis.

Cenū.n.s. sordidū lutū. vorago pfunda. et ðr a ceno.as. p ꝯriū. q⁹ nō cenat. Jñcenulent⁹ a.ū. i. plen⁹ ceno. ꝛ ðr a cenum ꝛ lentos greco. q̄d sīgt plenitudinē

Cepe.n.indecli. i singl'ari et in pl'i cepe cepa rū. f.g. ðr herba vel legumē cui⁹ ꝑtus solum ꝯsistit in capite. ꝛ ðr a cephas qđ est caput. q⁹ nō est nisi cap ut Jnuenit etiā cepa. pe. in singulari. Uñ Ouidi⁹ Cadenda est hortis eruta cepa meis.

Cepari⁹.m.s. hortolan⁹ q̄ custodit vel q̄ vēdit cepas. Jn h̄ ceparia.rie. i. hortolana Et cepari⁹ a.ū. possessiuū. vt foliū ceparīū. i. cepe. vel designat materiā. vt olus ceparium id est. de cepis.

Cephalea.f.p.pe.pđ. passio capitꝫ. Cephalim eīm grece caput dicūt ſm Pap. Hugui. ꝑo dicit. Cephalea vl̄ cephalargia. vena vl̄ dolor capitꝫ a cephas ðr. Sꝫ ſm Pap. Cephalargia est humor capitꝫ.

Cephas vl̄ cephalī grece dicūt caput. Uñ cephas dict⁹ ē petr⁹. q⁹ i capite et ꝓncipatu ē ꝯstitut⁹ apl'or. Jtē cephas hebraice. petr⁹ grece. latīe agnoscēs. syriace caput.

Cepitiū. n.s. vel h̄ cepiti⁹. i. cepe.

Cepidines. dinū. f.t.i. sapa. s. in mari. vl̄ q̄ ꝑ eminēt in prupꝫ locis

Cera. re. f.p. ab aue q̄ ðr apes fit. s. cōfectio quā faciūt apes ex liq̄re aeris ad ꝓseruādū fauū mellis. Jtem cera materies fuit lr̄arū illaꝫ q̄ paruulorꝫ nutrices fuerūt. Jtez ſm alios cera accipit ꝑ cornu. Inde cerica. i. canens in cornu.

Ceramin⁹.m.s.i. figul⁹ q̄ sic fingit ceraz ita argyllā. a cera ꝛ limus.

Cerari⁹.m.s. q̄ facit vel vendit cerā. vl̄ qui opat in ea.

Ceraste vel ceraſta ðr serpēs cornut⁹. Uñ Ben. eluc. Ceraſtes in semita. Et ðr a ceros qđ est cornu. eo q⁹ in capite cornua habeat arietū. Uñ Lucan⁹ in. vj. Aut viuentꝫ adhuc libye mēsure ceraſte.

Ceraſus.si.f.s. ciuitas fuit pōti. quā ciuitatem cū Lucull⁹ deleuisset. q̄ddaꝫ gen⁹ pomi inde adduxit. et dicta est arbor h̄ ceraſus. et fruct⁹ eius h̄ ceraſuꝫ. vel ðr ceraſus a cerite oppido vbi abundant.

Ceratim. indecli. q̄ddam pondus. s. media ps oboli. hñs siliquā vnā ꝛ semis hunc latini semiobolū vocāt. Ceratim grece. latīe siliqua cornuū interptat.

Ceratus.a.ū.z cereus.a.ū.differūt. qz cereum est q̄d totū ex cera ꝓstat.sz ceratū q̄d vel linitū vel incrustatū est cera. Unū z cerate dicūt tabule in quibꝫ scribit.

Ceraunia.niorꝫ.plis nu.i.acuitōes.vel exaltatōes vndarꝫ i tempestate.q̄si amnes cornuti. Unū Lucan⁹ in.v. Mouitq; ceraunia nautꝫ. Uñ ceraunia dicūt saxa p̄eminentia in mari instar cornuū. Itē a cera hec ceraunie.niarꝫ.i.vites vel vue.qz sūt subrubee vt cera. Uel ceraunos grece latine dr fulmen. et inde ceraunie.niarꝫ.vites vel vue q̄a rubeant vt ignis. Et h ceraunia q̄dā gēma sic dicta.qz alubi nō inuenit nisi in loco fulmine icto. Et h ceraunīū.nȳ.nota q̄dam q̄ ponit qñ mlti ꝙsus ꝑbauit. nec p singulos obelant. Et h ceraunia.orꝫ. ꝓpte sūmitates mōtiū dicūt a crebra fulminatōe.quod ꝓpōit cū acros q̄d ē mōs.z dr acroceraunia niorꝫ.illō idē q̄ mōtes fulmiati. Unō z ceraunȳ et acroceraunȳ antonomastice dicūt mōtes epyri ꝙt altitudinē z assiduos ictus fulminū. Ceraunos grece fulmē latine.

Cerber⁹.ri.m.s.canis infernal'.tria capita hīe dr ꝙt tres etates.s.infantiā.iuuētutē.z senectutē.z cor.pe. Unde Uirgil⁹ enei.vj. Cerber⁹ h vigēs latratu regīa trisantis.

Cercopa.pe.ꝑ.p.i.certator.z dr a certo z copia.q̄si certās copiose.

Cerdo.onis.dr q̄ ꝑparat corīū.sīc calcifex. Uñ Pers⁹. Tollat sua munera cerdo. Itez cerdo.i.sutor. Unde Pap.dicit. Cerdones sutores. Itē cerdo dict⁹ est q̄dam heretic⁹. Uñ. Cerdoniani heretici dicti sunt. q̄ duo asserūt ꝓtraria ꝑncipia.

Cerdon interp̄tat corium

Cereagr⁹.gȳ.i.pistor q̄ ad modū cere deducit pastā.z dr a cera z ago.

Cerealū.lȳ.n.s.locꝰ vbi panis z cibꝫ parat et dr a ceres.cereris.

Cerebrū.bri.n.s.ps capitꝫ.z ꝓprie medulla capitꝫ appellat. Inde cerebellū.i. paruū cerebrū. Uñ cerebrosus.a.ū.i.iracūd⁹.vel q̄ viciū hz in cerebro.vel q̄ in eo patit.

Ceres.cereris.f.t.est dea frumēti.z sepe ponit ꝙ ipso frumēto.et dr sic qz creat fruges. Ipsa est z terra.z ops opis.qz melior sit terra ope.z pserpina.qz ex ea serpant fruges.z vesta etiā dr. Uñ h z hec cerealis.z h.le. id ē ad cererem ptinens

Cerete.tis.n.t.dr a chere.z est q̄dā ciuitas. Uñ dū romani olim militarent iuxta aḋlinā ciuitatē.q̄sierūt a ciuibꝫ q̄d esset nomē ciuitatꝫ. Illi ño inexptes līgue latine.vtpote greci.se a romanis esse salutatos credentes responderūt chere.q̄d est salue.tūc romani chere nomē ciuitatꝫ esse credētes.subtraxerūt h.z addiderūt hanc syllabā te.z dixerūt h cerete.tꝫ. Uñ antiq̄ sumpserūt nomen patriū.h z h ceretꝫ.z h te.pe.p. Postea romani antiq̄ cā differētie ad ꝓmitiuū corruperūt deriuatiuū mutātes e.pe.in i.z dixerūt h et hec ceritꝫ.z h te.similit pe.pd. Sz moderni nomē ampli⁹ corruperūt patriū in ntō il lo masc.z fe.ge.s.ceretis.subtrahētes ti. syllabam dixerūt ꝙ syncopā.z h z hec ceres .et h cerete.gtō ceretꝫ vel ceritꝫ.pe.p. Sz cā differentie ad ꝓmitiuū tam in e.q̄ in i.pe.inuenitur in isto noīe pe.cor.apd autores. Uū g in ꝓmitiuo inuenit i.pe.cor.nunis ipropē pōit. sola poetica licentia.

Cerethi z pheleti noīa sunt indecli.z accentuant in fine. Erant aūt cohortes siue legiones pugnatorꝫ.z sonat cerethi exterminatores.pheleti admirabiles. Hi erāt pugnatores doctissimi. Uñ.ij. Re.viij. Banaias filiꝰ Joiade sup cerethi z pheleti. Hi erant custodes capitꝫ dauid. vt dr in historijs.

Cere⁹.a.ū.q̄d fit de cera.et h cere⁹.rei.i.candela.z dr a cera.

Cerimonie.niarꝫ.sunt festa cū cereis facta. vel cerimonie dicūt qnasi carimonie. a carēdo q̄busdaz escis.quibꝫ olim iudei in festis abstinebāt.vel qz hoīes carent vsu illarꝫ rerū q̄ in sacrificijs diuinis offerūt Jñ hec cerimonia.orꝫ.ipa sacrificia. Et h z hec cerimonialis.z h.le.i.festiuus.religiosus.diuinus.sanct⁹ vel sacrificatiu⁹. Itē ꝑt dici cerimonie a charis q̄d est grā.et mene q̄d ē defect⁹.q̄i defect⁹ grē.qz hmōi obseruationes de se grās nō ꝓferebāt. Et nota q̄ in lege et ꝓphetꝫ q̄nq̄ erāt q̄rꝫ noticia valde necessaria est.s.moralia.iudicialia.cerimonialia.promissa.z sacramentalia. Moralia erāt ꝑcepta decalogi.de q̄bꝫ hēt Exod.xx. Judicialia erant illa de q̄bꝫ hēt Exod.xxj. Si emeris seruū hebreū.rc. Et hmōi ptinēt ad pacem inter homīes ꝙseruandā. Alia erāt cerimonialia.z hec erāt in differētijs sacrificiorꝫ.i discretōe ciborꝫ.in expiatōne īmundiciarꝫ. in obseruatōe solennitatū.de q̄bꝫ hēt in Leuitico fere ꝑ totū. Promissa aūt erāt ad alliciēdū.sīc promissio terre manātꝫ lacte z melle. Exo.iij. Etiā promissio angelice custodie. Exo.xxiij. Ecce ego mittā angelum meum q̄ ꝑcedat te.z custodiat te in via.et inducat

ad locū quez parauī. Et ꝓmissio de omniū bonoꝝ multiplicatõe Leuit.xxvj. Si in ꝓceptis meis ambulaueritʒ.ꝛc. Sacramẽta/lia ãt erãt figure sacrãtoꝝ noue legʒ.sicut est phase. Exo.xij. Tollat vnusq̃sq̃ agnum p familias ꝛ domos suas.ꝛc. Et sacrãtũ vitule rufe filiũeri.xix. Precipe filijs isrl vt adducãt ad te vitulã rufam etatis integre. in q̃ sit nulla macula.

Cerinthiani q̃dã heretici a cerintho q̃dam dicti. Di int cetera circũcisionẽ obseruant mille annos post resurrectõnez i voluptate carnis ꝓdicãt futuros. Vñ et grece chilia/ste.latine millenati sunt appellati.

Cernida.de.f.p.lignũ sup q̃d ducit taratã/tara.ꝛ cernida dr taratãtara.quia discernit pollinem a furfure.

Cernul⁹.a.ũ.i.inclinat⁹ vel ingeniosus.

Cernuus.a.ũ.i.accliuis.hũilis.pnus i ca/pite ruens. Cernui etiã dicũt socci siue so/lea. Cernu⁹ etiã dr magn⁹ infinit⁹.

Ceroferari⁹.rij.q̃ cereũ portat. vt acholyt⁹ vel q̃ fert ad vendendũ.

Ceroma.matʒ.n.t.q̃ddã vnguẽtũ vel q̃daz ꝓfectõ ex melle.herbis ꝛ cera. q̃ palestrite ca pillos suos inungebãt vt essent labiliores. Jñ ceromatic⁹.a.ũ.i.ceromate vnct⁹.

Ceros grece.dr cornu latine.

Cerotũ.ti.n.s.idẽ est q̃d ceroma vl ꝓmixtõ herbaꝝ ꝛ vnguentoꝝ.

Cerrit⁹.a.ũ.me.p.a ceres.cererʒ dr. ĩterposi ta r.ne si diceret cerit⁹ p vnũ r.putaret a ce/ra dici.q̃ hz frumẽtũ vel insan⁹.a nimia po/tatione vel comestõe.de qua q̃ pl⁹ recipit q̃ nata reꝛit insan⁹ efficit.sic̃ antiq̃t⁹ qñ sacer dotes cererʒ ei sacrificabãt solebãt insanire Uel dr a cerebꝝ.s.furiosus q̃ cerebꝝ hz cõ/motũ. Vñ Brecism⁹. Cerrit dicet quẽ ve/sania torquet.

Cherſidr⁹.m.s.q̃dam serpẽs q̃ alternatim modo i aq̃ mõ i terra morat.ꝛ dr a cherson q̃d est terra.ꝛ hydoꝛ q̃d est aq̃. Et idez dicit chelydrus Et ab eisdẽ ꝓpõit.s.a chelon q̃d est curuũ.q̃ cherſydr⁹. Lucan⁹ tñ viꝛ vel/le q⁹ aliud gen⁹ serpẽtʒ sit chelydr⁹ q̃z cherſy drus.ꝛ ꝓpõit ꝑm h a chelon q̃d ẽ curuum.ꝛ hydoꝛ aqua.qꝛ sp curuat ꝛ morat in aq̃. Jñ chelydrũ dr lignuz vel lapis teres ꝛ long⁹ et volubilis ad modũ serpẽtʒ illi⁹ q̃ arca ade/quat. Uide q⁹ q̃dã solent pferre has dictio nes corrupte dicẽtes celſydr⁹. sz barbariſ/mus est in omnib⁹. Chelindr⁹ tñ inuenit sz in alia sigtione.s.q̃dã figura q̃drata. sic̃ dr i geometria hñs supi⁹ semicirculuz.ꝛ dr sic a ꝓdicto lapide vel serpẽte ꝓpter equalitatem Jñ h chelindroidos.dr vmbra equalit̃ cre scens in longuz.

Cherſon dicũt greci terram.

Certamen.n.t.venit a certo.as.ꝛ est idẽ q̃d pugna vl litigiũ. Et sunt noia pl̃a idẽ signi ficantia. Vñ. Certamẽ lites rixas ꝛ iurgia vites. Et ꝓtentio vel dissensio litigiumq̃z. Assit agonia q̃ iungit̃ agonizanti. Cõtro/uersia necnõ disceptatio scisma.

Cert⁹.a.ũ.dr a cerno.is. Et ꝓprie certus dr ille q̃ cernit rem de q̃ certificat̃.licz qñq̃z ad aliaz referat̃. Et cert⁹ ꝓpõit cũ q̃z. vt q̃z cert⁹. .i. valde cert⁹.ꝛ cũ in. vt Jncert⁹.a.ũ.i.ñ cer tus ꝑm Hug. Pap. Exo di. Certa clara ma/nifesta. Jñ certitudo.ꝛ nihil aliud est q̃z de/terminatio intellect⁹ ad vnũ.

Certũ dr nõ dubiũ. Vñ pcurator dz eẽ cer tus.ff.de pcura.l.ij. Item arbiter certus dz esse.ff.de arbi.l.item si vn⁹.§.si ĩ duas. Si militer tutor debz esse cert⁹.ff.de testa.tute. l.tutor incert⁹.

Certicõditio ꝓpetit ex oĩ obligatõe et ex oĩ cã et q̃ aliq̃d certũ ꝛ determinatũ petit̃ siue ex ꝓtractu siue ex cã legati.siue suo noĩe.si/ue obligẽt hereditario. Et sunt due certicõ ditiones. vna generalis in omĩ ꝓtractu vbi certũ petit̃. Alia spẽalis in ꝓtractu mutui. Et lz nulla lex h manifeste dicat. p̃t tñ elici ex ter. Jnsti.q̃b mo.re.ꝫ.obli.§.j.ĩ fi. ibi ex eo ꝯctu.s.mutui nascit̃ certicõditio. q̃ pno mẽ eo.demõstret spẽalitatẽ in mutuo.

Ceruica.cc.f.p.i.alapa vel port⁹ colaph⁹

Ceruical.lis.n.t.i.puluinar aureale. quod ꝛ ceruicariũ dr a ceruix.

Ceruicat⁹.a.ũ.i.supbus.furiosus.ꝺtumax

Ceruicosus.a.ũ.i.supbus arrogans.

Ceruin⁹.a.ũ.pe. põ.i.res cerui.vel de ceruo a ceruus.ui.

Ceruisia.sie.f.p.gen⁹ potõis.a cerere dr.

Ceruix.cis.f.t.est posterior ps colli. sic̃ gu/la anterior.ꝛ dr a cedo.is.qꝛ ibi cedũt capil li. Ceruix etiaz accipit̃ p supbia.ꝛ maxime i pl̃i.ꝛ qñq̃z etiã in singulari. Unde Job.xv. Lucurrit aduersus eũ erecto collo et pingui ceruice armat⁹

Cerulus.la.lũ.pe.corꝛ.i.fluid⁹ instar cere. vi ridis.niger.glauc⁹ Prope q̃dẽ cerulũ ẽ viri de cũ nigro.vt ẽ mare. Jñ cerule⁹.a.um.pe. corꝛ. Et tvt dic̃ Pap. Cerul⁹ dr ipe colorꝛ. Ce rule⁹ ꝛo q̃d ex cerulo ꝓstat. Jtẽ cerul⁹ natu/re.cerule⁹ figmenti est.

Le

Ceruſa q̃dam materies apta ad pingendū q̃ ex plūbo ſtãnoq; ꝓficit ꝯm Pap. Hugui. vero dicit. A ceroma ꝺr h̄ ceruſa. ſe. q̃ddam gen⁹ coloris.

Ceruus eſt aīal q̃ddam. t ꝺr a ceros q̃d eſt cornu. Jñ h̄ cerua. Jñ ceruul⁹. li. dimi. id ē. paruus cerū⁹. Jñ h̄ ceruula. le.

Ceſar ꝺr a cedo. is. cecidi. vl̄ q; abſtractus fuit de ceſo vtero matris. vel q; fortit̄ cedebat alios in p̄lio. vel q; p̄mo ſecuit ceſariez ſibi. vel q; cū ceſarie ſit nat⁹. vel a ceſus ꝺr q̃d eſt elephas. q; in ſingulari certamīe deuicit elephantē. Et fuit ceſar. ſ. iuli⁹ p̄mus impator roman⁹. a q̃ libet impator romanus dict⁹ eſt ceſar. ſic t Auguſt⁹ ab auguſto t a ceſar ceſare⁹ a. ū. t h̄ t h̄ ceſariēſis. t h̄ ſe. Jnuenit̄ etiã ceſar aliq̃n in pl̄i nūero. Unꝺ Ouidi⁹. Ceſaribꝫ t⁹ cōtigit añ diem.

Ceſarauguſta. ſte. f. p. i. terraconēſis hiſpanie oppidū. a ceſare Auguſto factum et nominatū.

Ceſarea. ree. vel ceſaria. rie. q̃dam ciuitas. t ſunt pl̄es ceſaree vel ceſarie noiate.

Ceſaries. riei. f. p. eſt coma capitis. t ꝓprie ē virorum.

Ceſia. ſie. f. p. i. lenticula Jñ ceſius. a. um. i. lenticuloſus. Qui eñ lenticuloſus eſt colorem nō integrū ſz interciſum hz.

Ceſo. ſonis. m. t. q̃ de vētre mīs ceſo ſcidit̄.

Ceſonia. nie. q̃dā carūcula i frōte eq̃ni pullu. cu pmū ꝓdit ex aluo vnꝺ faciūt mulieres q̃ndā potionē mortiferā. Jtē ceſonia fuit ꝓ priū nomen cuiuſdā mulieris.

Ceſor. oris. i. inciſor. Unꝺ q̃. Paral. xxiiij. At illi ꝓducebāt ex ea ceſores lapidū.

Ceſpes. itis. m. t. terra cū herbis euulſa. vl̄ frutex vel ꝓgultū. t ꝺr ſic q̃i circa pedes.

Ceſſabūdus. a. um. i. ſimilis ceſſanti. vl̄ ille q̃ ſepe ceſſat.

Ceſſio eſt iurꝭ t actōis trāſlatio. Nam p ceſſiones iura t actōes in cū cui ceſſi trāſferūt qr ſicut in venditōe vel q̃libz titulo alienatōis rei corꝑalis neceſſaria eſt traditio q̃ntū ad dominū trāſlationē. Jta ad trāſlationem rei incorꝑalis. ſ. iurꝭ t actōnis vtimur ceſſione. q̃ reputat̄ p traditōne.

Caſtus. ſti. m. s. a caſt⁹. vel ceſtos. t hoc ceſton indecli. i. cingulū veneꝛ q̃ accingūtur vtunt̄ in legitimis nuptīs. t ꝺr ceſton q̃ſi caſton. eo q; in fēmis maritatꝭ caſtitatꝭ ſignū ſit. Unꝺ pōit̄ q̃ q; p legitīa copula et maritali ꝯcordia vel caſtitate

Ceſtus. us. ui. a cedo cecidi. i. corīū cū plūbo infuſo. q̃ manꝰ ſuas pugiles muniunt t ſe inuicē cedūt. Eſt⁹ etiã ꝺr bacul⁹ pugiluz q̃ corio t corrigīs ſolet eſſe circūdat⁹. Etiã generaliter arma pugilū dicūt̄ ceſt⁹. Jñ vi deꝰ dici ceſticul⁹. li. circul⁹ in capite cuz aliquid portat̄.

Ceſura ē finalitas dictōis i p̄ncipio pedis. ita q; ſeq̃ns dictio a lōga poſſit incipere vel a breui. Hō ãt fit i p̄mo pedeq̃uis poſſit incipere a monoſyllaba dictōe. q; monoſyllaba dictio nō hz aliq̃d ante ſe a q̃ cedat̄. licz illa cedat̄. i. ſepeat̄ a ſeq̃nti. vt ſi dicat̄. Hō minor eſt ꝑtus q̃z q̃rere parta tueri.

Ceſus. a. ū. i. pcuſſus. inciſus. maculat⁹

Ceteria. i. viuaria i q̃bꝫ cete t alij piſces ſūt vel officina in q̃ liquamen ex piſcibꝫ cōficit̄ et ꝺr a ceto.

Cetari⁹. rij. m. s. ꝺr q̃ cetū piſcē capit vl̄ vēdit. Et inde venit h̄ cetariū. rij. vbi vēdunt cete. vel vbi capiūt̄ t abundāt. Qnꝺ t p ipis t p q̃buſlibet piſcibꝫ ponit̄.

Ceteri. i. reliq̃. ex eo dē numero.

Cethe⁹. pe. p. interp̄tat̄ abſciſus.

Cetei q̃dā ſapientes inuentores ꝟboꝝ.

Cethura interp̄tatur thimiama. vxor fuit Abrae poſt Saram.

Cet⁹. us. ui. i. cōgregatio hoīm. t ꝺr a cedo ceſſi. p ꝓtrariū. qr nō cedit. vel meli⁹ ꝺr a coeundo q̃i coet⁹. Unꝺ p oe. diptongū ꝺz ſcribi. Jñ deriuat̄ h̄ cet⁹ p ſolam e. maſ. gen. in ſingulari. In pl̄i ꝟo neu. ge. indecli. Pl̄alit̄ cete. oꝝ. cetea p piſce magno marino. qa copioſus eſt inſtar cet⁹. Unñ. Eſt hoīm cet⁹ ſz viuit in equore cet⁹.

L ante H

Chalcos grece. latine es vel ferꝰ.

Chaldei interp̄tāt̄ feroces vl̄ captiuantes. vl̄ q; demētes. t dicūt̄ a caleph filio nachor fratris abrae. Unꝺ dicti ſunt chaſdei q̃ nūc chaldei dicūt̄. s. mutata u in l.

Caleph interp̄retat̄ canis vel q̃i viride ſiue coꝝ aut q̃i omne coꝝ.

Cham interp̄tat̄ calid⁹ vel callid⁹. ſiue caloꝝ aut calliditas

Chami greci dicūt breui t humile.

Chamos ydolū moabitaꝝ.

Chamul interp̄tat̄ ſurgēs ꝺoloꝝ vel neceſſarie pturiens. ſeu calens doloꝝe aut calliditas pturientis.

Cham⁹. m. s. eſt q̃ddā gen⁹ freni vel pars. t ꝺr a chami q̃d eſt breue t būile. vel chamus capiſtrum eſt.

Chanaan interp̄tat̄ possidēs dñi vel emulator gratie.
Chananeus interp̄tat̄ emulator vel zelotes. siue paratus aut negociator.
Chaos.n.indecli.vel chaon.et etiaz h̄ chaus chai.vel h̄ chaos chaoi.i.ꝓfunditas.fossa. vel ꝯfusio.caligo.vel ꝯfusio rerū vel initiū rerū.s.hile in q̄ omīa fuer̄t ꝯfusa ⁊ ꝯmixta.⁊ a q̄ oīa ꝑm Hug.Pap̄.ꝟo di.Chaos greci dicūt materiā celi ⁊ terre ꝯfusam
Charraz interp̄tat̄ ira vel iracūdia siue furor aut foramīa.Uñ Tobie.xj.Peruenerūt ad charrā q̄ ē ī medio itinere circa Niniuen
Chasleu interp̄tat̄ spes eius.vel sperās in eū
Chele dicunt̄ brachia scorpionis ꝓpt̄ curuitatē.Itē chele.laꝝ.inuenit̄ ꝑ signo libre.q̄a ex pedibꝫ ꝟginis ⁊ brachijs scorpionis efficit̄.et d̄r a chelon.
Chelidrus ꝑpēs q̄dā.vide.s̄.in chersydrus
Chelis.lis.m.t.i.cithara.q̄r in modū brachioꝝ curuata est.
Chelon grece.latine d̄r curuū.Uel chelon grece latine d̄r brachiū.siue crus ꝓpter curuitatem.
Chere interp̄tat̄ salue vel aue vel gaude.et ꝓducit che.Uñ Persius.Quis docuit psita cum suū chere.i.suā salutatōem.
Chermel hebraice d̄r q̄ ⁊ carmelus mōs est in ꝯfinio palestine ⁊ phenicis.⁊ īterp̄tat̄ molle vel tenerū.siue agnus tener aut agnitio.siue scientia circūcisionis.
Cherub.cherubis.cherubim.cherubē.cherub.cherube.⁊ plr̄ cherubim ꝑ omēs casus mas.ge.⁊ ꝑ m.scp̄tū.Itē cherub indecli.in singulari ⁊ in pl̄i ꝑ eodē.Itē h̄ cherubim īdecli.mas.ge.⁊ scp̄tū ꝑ m.⁊ tm̄ singularꝫ numeri.⁊ sig̃t vnūquēqꝫ angeloꝝ de illo ordīe. et tūc dz dici.Sācte cherubim ora ꝑ nob. Itē pluralit̄ h̄ cherubin ⁊ indecli.neu.ge.et tm̄ in pl̄ali scribit̄ ꝑ n.⁊ sig̃t illū ordinē āgeloꝝ.⁊ tūc dz dici.Sctā cherubī orate ꝑ nobis.⁊ ꝑm ꝑmā declinatiōez p̄t dici.Sācte cherubī orate ꝑ nob Et īterp̄tat̄ plenitudo seu multitudo scīe.q̄r illi angeli vicinus positi deo.diuina scīa amplius ceterꝫ inferioꝝ ordinū pleni sunt.
Cherucus.ci.i.sūmitas mali.s.illud q̄d īstar vexilli malo supponit̄.⁊ ꝑm ventuz mouet̄. Uñ Lucanus.Instabit summis minor vrsa cherucis.Quidā tñ dicūt q̄ cheruci sūt capita ⁊ cornua antēnaꝝ vel funes in malo
Cheruni.sig̃ti.vel metuētes seu formidantes aut insanientes interp̄tat̄.

Chidon interp̄tat̄ scutū vel clipeus.
Chilindroidos.d̄r vmbra eq̄liter crescens in longum.
Chile cū aspiratione est labrum.
Chiliones cū aspiratōne.hoīes breuioribꝫ labijs vocant̄.
Chimera.re.est q̄ddam mōstꝝ ꝑm fabulas hñs caput leoninū.pectus ⁊ ventrē caprinuz et caudā anguinā.Et ꝑ similitudinē meretrix d̄r chimera.vñ.Omīs reuera meretrix ē dicta chimera.Parte leo ꝑma.medio caper anguis in ima.Uñ Uirgilius in.vj.enei. Horrēdū stridēs flāmata chimera.Chimera etiā est nauis enee.Unde Uirgilius in.v enei.Ingentemqꝫ gigas ingētiqꝫ mole chimeram.
Chios.insula d̄r lingua syra.q̄r ibi mastix gignit̄.Syri em̄ masticez chion vocant.et inde chius.a.ū.pe.ꝑ.q̄ in ꝑmitiuo cor.Itē chios d̄r filius.Item chius.chij.q̄dam locus de q̄ d̄r Act.xx.Sequenti die venimus circa chiū.ꝑm ꝟo Pap̄.Chius insula in q̄ bonū vinū nascit̄ q̄d chiū d̄r.in qua fons ē hebetes faciens.
Choa ecclesia vel ꝯgregatio interp̄tat̄.
Chobal.ꝯdēnatus vel ꝯdēnatio interp̄tat̄.
Chodorlaomor.īterp̄tat̄ q̄i generatio manipuli.vel q̄i hñs decoꝝ manipulum
Choeleth hebraice.grece ecclesiastes.latine concionator.
Chomor īterp̄tat̄ lacescēs vel ꝓuocās siue lacessiones aut ꝓuocatōes.
Chonenias.interp̄tat̄ ꝑcussus dño.vel ꝑcussio dñi.
Choraula.ꝯ.p.d̄r q̄ choꝝ ducit.vel q̄ ī choro cū cānulis cātat.q̄ alit̄ d̄r choraules.⁊ ex eisdē ꝯpōit̄.vel choraules ꝯpōit̄ a chorea ⁊ ago agis.s.q̄ agit choreā ꝑm Hug.Pap̄.dicit.Choraules ꝑnceps chori.vel q̄ cū cānulis.i.fistulis canit ī choro.
Chore.interp̄tat̄ caluaria.vel caluiciū vel caluus
Chorea.ree.f.p.i.ludicris cantilena vel saltatio.⁊ d̄r a chorus.Pap̄.ꝟo dic̄.Chorea sonus ludoꝝ cantus vel carmina.
Choreb interp̄tat̄ mensa.vel massa.siue tēptans aut temptatio.
Choreus interp̄tat̄ iracundus.vel liber aut de foramine.
Chorican̄us.ni.m.s.d̄r q̄ canit in choro.vel cū choro.⁊ d̄r a chorus ⁊ cano.
Choricista.idem.
Chorulus.dimi.i.paruus chorus.

Chorus.ri.m.s.ẽ mlt̃itudo ĩ sacr̃ collecta. Dr̃ tñ z chor⁹ loc⁹ vbi canũt q̃ in choro sũt. et ór a ꝓcordia. Alij dicũt q chor⁹ ór iuatur a corona. eo q olim in moduz cor one circa aras staret z caneret. sz melꝰ vidr q corona a chor⁹ deriuet. Uel chor⁹ ór a coeuus. quasi coeuoz cant⁹. vel societas vel loc⁹. A chorus deriuat h̃ corus.ri. q̃dã vent⁹ collateralis zephiro. qz vẽtoz circulũ claudit. et q̃si choz facit. Itẽ chor⁹ est q̃dã mẽsura decez modioz. sz h̃ ex hebreo descẽdit q vocatur chora ad similitudinẽ collis. Choria cĩ hebraice colles appellãt. Loaceruati eñ trigita modij instar collis videnť. z onus cameli efficiũt ſm Hug. Itẽ chor⁹ est gen⁹ musici instrumẽti cũ duab⁹ cannis. i. fistulis. ꝑ vnã recipit ventũ. ꝑ alterã reddit sonũ. Et cor⁹ ꝑ vento nõ aspirat. sz ꝑ alijs sĩgtis aspirat. et ꝑmaz cor. sz ꝑ vẽto ꝓducit. Uñ. Lõsona turba chor⁹ q̃tũs est aera corus

Chous.choi.m.g.est ps celi. s. q̃ celũ ꝓtinet vel ipm celũ. Item inuenit chous choi pro q̃daz loco de q̃ ór Act.xx. A recto cursu venim⁹ choum.

Chremes.etis. ꝓpriũ nomẽ cuiusdã psone introducte in comedia q̃dam Therentij.

Chriseus.a.ũ. i. aure⁹. et ór a chrysos q̃d est aurũ. Jñ chrysat⁹ a.ũ. i. deaurat⁹.

Chrisis grece. latine ór secretũ vel iudiciũ. Sed chrysos idem est q̃d aurũ.

Chrysma est grecũ. z scribit ꝑ ch. z ór vnctõ latine. z ór a chrysos q̃d est auz.

Chrysolit⁹ m.s. est lapis ꝑciosus sil'is auro cũ marini coloris similitudie. z ór a chrisos q̃d est aurum.

Chrysopassus q̃daz lapis ꝑciosus viridis aureiq̃ mixture. a chrysos q̃d est aurũ z passos q̃d est porrũ ꝑ colorẽ viridem.

Chrysopathasius lapis ꝑciosus ethiopic⁹ quẽ lux celat. pdit obscuritas. Nocte enim igne⁹. die aure⁹.

Chrysostom⁹. a chrysos q̃d est auz z omos q̃d est os. dict⁹ est Johannes Chrysostom⁹ id est. aureũ os.

Christeeleison. ab eli q̃d est de⁹. ór q̃ddam ebrũ grecũ. s. eleison. i. miserere. Jñ christeeleison. i. christe miserere.

Christianism⁹. mi. cult⁹ z ritus christianorũ. et ór a christian⁹ z mos.

Christianus.ni. Uñ christiani a christo dicti sunt. sic a Juda iudei. Seu ab vntione deductũ est h̃ nomẽ q̃d nomen ꝓmũ ĩ antiochia ꝑ Petri ꝑdicatõem exortũ est. vt habet Act.xj.

Christicola.e.p.pe.cor. i. christũ colens.

Christus a chrismate dict⁹ est. q̃i chrismate vnct⁹. Chrisma eñ grece. latine ór vnctio. q̃d nomẽ christ⁹ olim erat cõe z sacerdotibꝫ z regibꝫ. qz z hi q̃ vocabant ad regnũ z q̃ ad sacerdotiũ inungebant. De regibꝫ habet in Esaia. Dicite christo meo Cyro. De sacerdotibꝫ ór in Psal. Nolite tangere christos meos Uñ dñs nr̃ antonomastice ꝓprio noie dict⁹ est christ⁹. qz ver⁹ rex z sacerdos fuit et chrismate vnct⁹. i. septẽ donis spũsscti plenarie delibut⁹.

Chus interꝑtat ethiops vel tenebrosus

Chusan interꝑtat tenebrãs donũ vel nigredo gratificationis.

Chusaurasathaim. tenebrosa iniq̃tas. vel nigredo impietatis interꝑtat

Chusi. interꝑtat secretũ. vel silentiũ. vel arcanũ. aut ꝑfunditas.

C ante J

Ciathus.thi.m.s. est q̃ddam vas ad bibendũ Et duodecim ciathi vnũ sextariũ faciũt Item ciath⁹ paru⁹ ciph⁹. cratercul⁹ porrector⁹. z cor.pe. Uñ Et magnis ciathis mlti periere sciatis.

Cibariũ.n.s. i. cib. Et adiectiue cibarius a.ũ. q̃ vel q̃ vel q̃d ꝓtinet ad cibum.

Cibat⁹ us. ui. i. comestio. declinat etiaz adiectiue cibat⁹. a.ũ.

Cibe.baz. pl'is nũeri. i. tessere quadrate. scilicet taxilli.

Cibeles.lis. vl' h̃ cibele.lis. i. mr̃ deoz. s. tra q̃ cibaria cõfert. z ór a cibo.as. vel potius a cubon q̃d interꝑtat solidũ vel firmũ. q̃i cubele. eo q̃ in t eleñta nullũ sit firmi⁹ z solidius illo. vel ór sic a cubelo mõte in q̃ colitur. Et a cibele vel cibelo ór cibel⁹. la. lũ. possessiuũ. z cibele⁹. a.ũ. idem.

Ciborĩũ. rij. n.s. quoddaz vas ad cibos deferendos.

Ciboſus. a.ũ. i. cibo plen⁹ Jnde h̃ ciboſitas tatis. plenitudo ciboz. z ór a cibo.

Cibo. bi. m.s. ór a capio. pis. Q̃ ãt ór cib⁹ q̃i capt⁹ ore. qz capit ore. etymo. ẽ ñ ꝓpositõ Itẽ ſm Pap. Lybs grecũ ẽ. Est ãt figura i geometria q̃ lõgitudie. latitudie. et altitudine ꝓtinet. fitq̃ corp⁹ solidũ. Hec etiã tetera ór bis binibis. latine cub⁹. Huguitio etiaz dicit q̃ a cubon q̃d interꝑtat solidũ siue firmũ ór h̃ cubus. bi. figura solida. vide infra in cubus.

Cicatrizans medicamen dr
quod excitat cutem
et cohibet sup ossa fract

Ly

Cibutū.ti.n.s.i.arca cibiaria.
Cicada.de.dr a cucul⁹.qr ex cuculoꝝ nascū
tur sputo.l' dicūt sic a sono quē faciūt.q ät
dr cicada qi canēdo cadēs vel cito cadens.
etymo.est nō ꝓpositio.r.p.pe. Uñ Ouid⁹.in
ꝓmo de arte. Uere pus taceāt volucres esta
te cicade. Femīa q̄ iuueni blāde temptata
repugnet. Et ſm Seruiū nō durat vita il/
lius nisi p diē. Dic em̄ q codē die q̄ orit mo
rit. Uñ q̄dā. Mors r vita dies vna cicada
tibi. Sz aut falsū dicit apte aut alia aīalia
vocauit cicadas q̄s nos vocem⁹.
Cicatrix.i. vestigiū.obductio vulneꝛs.et dr
a ceco.as.qr cecat r obducit vulnera.q̄si ce/
catrix.q ät dr cicatrix.q̄i cesse carnis tritio.
etymo.est nō ꝓpositio. Jñ cicatricula. dimi.
.i.parua cicatrix Jñ r cicatricosus.a.um.i.
plen⁹ cicatricib⁹.
Cicendela.f.p.i.lusula.gen⁹ scabronū.eo q
volans candeat.
Cicendulū.li.n.s.i.thuribulū vel licin⁹. et
ponit ꝓ candela.
Cicer.ris.n.t.est gen⁹ leguminis.
Cicla.cle.f.p.r b ciclas.cladis.q̄ddaz gen⁹
pallij circūtextū.r ꝓtinēs mlt̄os itertextos
cyclos. Et b ciclas.dis.dr insula q̄ cū q̄bus
dā alijs in ciclo dispositа est. Cyclades em̄
fuerūt sexagintatres insule circa delū in or
be site.r ideo sic dicte sunt.nō qr in orbe sūt
digeste.sz ꝓt scopulos q̄ ꝑ easdem sunt ſm
Aug. Pap. dicit. Cyclades insule sunt in
egeo mari.dicte q in cyclo.i.i orbe sunt po/
site. Cyclas.dis.gen⁹ vestis a rotūditate di/
cta.sursum stricta.deorsum ampla. Uñ in/
uenit in legenda beate agnetis. Induit me
dñs cyclade auro texta.et cor.pe.gti. Sta/
tius.achilleidos. Puppis r in mari muta/
bant cyclades auras. Uñ in Brecismo Est
cyclas pann⁹ circūdat cyclada pontus. Et
ita teneas q a mediante d. corripiat. For/
tunat⁹ tñ eam pducit dicens. Bractea gē/
mata cycladē filo catenant.
Cyclopea saxa in q̄b⁹ cyclopes habitauerūt
in sicilia.
Cyclops. m.t.dr a cycl⁹ cycli. Et cyclopes
nascunt in Jndia r in scythia.olim sic dicti
erāt.qr vnū orbē.i. vnū oculum hāe i media
fronte ꝓhibent. Di r ariofagite dicunt.q̄a
solas ferarū carnes edūt. Cyclopes isti di/
cti sunt esse fabri Jouis.r fabricare fulmia
ei⁹ in ethna monte sicilie. Jñ cyclope⁹.a.ū.
et p.pe. Uñ Uirgil⁹ in. vij. enei. Ferrū exer
cebant vasto cyclopes in antro Et Theo/
dolus. Fulmia cyclopedes Jouis imperio
fabricantes. Et q̄dam dicūt q si cyclopes
est nomen cōe gentile.p.pe. Si vo ꝓprium ca
cor. Jtez inuenit cycrops.pis.p r.r tūc cor.
pe.in obliq̄s. Uñ Theodol⁹. Egregio cy/
cropi debet causa litandi.
Cyclus.li.dr a circul⁹ p syncopā. vl' a greco
cydon.q̄d greci rotundū vel orbem vocant
Cyclus ꝓpōit epicyclus.semicyclus. hemi
cyclus.ab hemis r cyclus.i.medi⁹ circulus
Unde hemicycl⁹ q̄nq̄ dr seges dimidiū cir
culū bñs.i.arcuz. Et ſm cōpotistas Cycl⁹
est spaciū aliquoꝝ annorū in se rediens ſm
alios numeros.
Ciconia.f.p.est q̄dā auis.r dr a sono q̄ cre/
pitat.q̄i cicania.qr sonus portus est oris q̄s
vocis.qr eū quatiēte rostro faciūt. Jñ et ci/
coniā q̄d et ciconiū dr.vocāt hispani lignū
longū q̄ in portis hauriūt aquaz. qr imitat
naturas illi⁹ auis leuāt r deponētis rostra
dū clangit. Eandē hortolani telonā vocāt.
Tale lignū inuenit mō sup q̄sdam puteos
cū catena ferrea.
Cicur.i.placidus.māsuet⁹.prudēs. Pl'alit
cicures.placidi.quieti ſm Pap.
Cicuri⁹ rij.m.s.i.prudēs.grat⁹. caut⁹. astu
tus.vafer.placidus.māsuetus.
Cicurrisis.ris.m.t.est porcus natus ex apro
siluestri.r domestica porca.
Cicuta.te.f.p.pe.p.q̄dā herba est a cec⁹ di/
cta.qi cecuta.qr ei⁹ succus nocet oculis.vel
qr i tirso geniculato nodos hz occultos vt
canna.sic dr fossa ceca q occulta est.
Cicuticē.m.t.pe.cor.q canit cū cicuta.r dr
a cicute r cano. Jñ b cicuticina fēia q̄ canit
cum cicuta.
Cidaris.ris.f.t.ē pille⁹ pōtificalis.r vt di/
cūt.mitra cidaris r tiara idem sunt.
Cidon.donis.m.r.puerorū amator. Cido/
nes puerorū amatores
Cidonia cīuitas cretēsis. Cidonia genus
pomi. Jtem cidonia mala ab oppido qd est
in creta dicta.et q ꝓmo pomū cidonicū ꝓfi
cit. Fit q̄z ex eo vinū q languentiū deside/
ria fallūt.nam vinū repsentat.
Cifra est figura nihili
Cygnus est genus auis.q et olor dr. qr to/
tus sit albus plumis.a canendo dictus. co
q carmina modulatꝫ vocib⁹ fundat. Jnde
cygnulus.li.i.paru⁹ cygnus. Jñ etiā cygne
us.a.um.r cygninus.a.um.id est. candid⁹.
vl' ad cygnū ptinens. vl' de cygno etñs. Jñ
cygnit⁹.us.ui.r ē vox cygni. Jtem a cygn⁹

dict⁹ est amnis q̄dā cilicie cygn⁹. tum q⁹ mi
ram hz aquaz suauitatē. tū q⁹ autumno et
estate qñ niues soluūt tumescit Quadā em̄
lingua q̄q̄d est candiduz ꝺr cygn⁹. Reliq⁹
ꝺo tempib⁹ anni tenuis est z quiet⁹.
Chile est q̄dam figura q̄ apud grecos repre
sentat mille.
Chilia venter interptat. Jñ chiliac⁹ q̄ ī vē
tre hz passionē.
Chiliarcha.che.m.p.ꝺr q̄ pest mille militi
bus. quē nos millenariū dicim⁹.
Chiliaste q̄dā hetici sūt. vide.s. cherithiāi.
Chilices q̄dā pl'i sūt q⁹ vicit Pōpei⁹. Pi
rate erat z ponūt chilices p piratis. z pirate
p chilicibus.
Cilicia puincia Asie minoꝛ iuxta taurum
montē. a cilice q̄dā nomē traxit. Jñ cilicus
a.ū.pe.coꝛ.i. de cilicia exīs.
Ciliciū.n.s.ꝺr velamentū factū de pilis ca
praz vel taroz vnde tentoria fiūt et moꝛ
tui operiunt. Jñ cilicin⁹.a.ū. de cilicio exi
stens. vt cilicina vestis.
Ciliuz.lī.n.s.i.ordo piloz q̄ in folliculo q̄
oculus tegit siue ī cilo crescit. qđ ꝓponit cū
sup z inter. vt supciliū z interciliū.
Cilliba.be.f.p.pe.coꝛ. mēsa cibatoria. q̄ fini
ta comestione remouet. z ꝺr a cilleo les. z ci
bo.as. Hec z assidela ꝺr.
Cillones sine aspiratōe dicūt hoīes angu
sti capitis. q̄z capita oblonga sunt.
Cilū.li.n. s.i. follicul⁹ q̄ ocul⁹ tegit. q⁹ ocu
los celat. z ꝺr a celo.as. vel ſm Jsidoꝛum a
cilleo.les.
Cima.me. q̄ coma. s. summitas oleꝛ vel ar
boꝛ. et ꝺr a coma.
Cymba.be.f.p.i. ima pars nauis z vicinioꝛ
aquis. q̄ z ꝺr cumba. Uñ z ipa nauis z pci
pue parua q̄q̄z ꝺr cymba. vñ pl'aliter cym
bia. bioꝛ. dicūt pocula fctā ad similitudiez
cymbe nauis.
Cymbala citabula q̄dā sunt. q̄ pcussa se in
uicē tangūt et faciūt sonū. sic dicta. q⁹ cum
bellematia simul pcutiunt. Et est cymbalū
pe.coꝛ. instrm̄ musicum ꝓprie q̄ accit. i. ad
uocatur.
Cimia vel cimicia ꝺr q̄dam herba q̄ valde
fetet. Jñ h cimex.cis. aial valde fetidū. z p
prie iste ꝺmis. s. cimex nascit in carne putri
da. Tinea in vestimēntz. Eruca i olere. Tere
do in ligno. Tarm⁹ in lardo. Jñ cimicosus
a.ū.i. plen⁹ cimicib⁹.
Ciminile.lis.n.t.ꝺr vas aquaticū ad ablu
endas man⁹. vt dicūt batinū.
Ciminū.ni.n.s.pe.ꝓ. est gen⁹ herbe vl' semi
nis. q̄d vulgo ꝺr cuminū. z ē calidū z siccuz
Unde Macer. Esse putant calidū medici
siccūq̄z ciminū.
Cimis grece interptat dulcis latine.
Cimiterīū vel potius cemiterīū.n.s.ꝺr a ci
mis q̄d est dulcis. z sterion q̄d est statio. q̄si
cimisterīū. i. dulcis statio aiaz. vl' pot⁹ coꝛ
poz. Uel ꝺr cimiterīū q̄i ciniterīū. q⁹ ibi ci
nis mortuoz terit. Uel ꝺr a cis. q⁹ cis. i. añ
ecc'iam solet fieri. Jñ cemiteriolū. i. parū
cemiterum.
Cinara.re.pe.coꝛ. instrm̄ musicū est. et ꝺr a
cieo. q̄d est mouere. q̄i ciens. i. cōmouēs ae
ra sono suo. vel q⁹ ciet. i. mouet ad sonandū
Uñ dicit Pap. Cinare sunt acitabula q̄ p
cussa in modulo ꝓcitant.
Cincinn⁹.m.s.ꝺr crinis q̄ plixe ꝺependet.
Unde Lant. v. Cincinni mei gutt⁹ noctiū
pleni sunt. Jñ cincinnacul⁹.a.ū.i. capillat⁹
q̄ magnos hz capilloz cincinnos. Jtē cin
cinnus ꝺr pannicul⁹ vetus pannosus z de
tritus. z tūc idē ꝺr cincinnosus. a.ū.i. pāno
sus. lacinios⁹. tunicos⁹. Pap. ꝺo ꝺi. Ci
cinni dicunt capilli depēdētes. Jñ cincino
sus.a.ū. cui capilli crispi dependent. vel cri
nitus sicut mulier
Cinctoriū.n.s. q̄ cingimur. a cingo.
Cinctura.re.pe.p.i. act⁹ cingendi. z id quo
cingimur. z ꝺr a cingo.
Cinct⁹.cti.m.s.i. lata cinctura vl' zona. Jtē
mobilit cinct⁹ a.ū. pticipiū.
Cinctut⁹ idē est q̄d cinct⁹. Uñ Orati⁹. Fin
gere cinctut⁹ nō erandita cheregis.
Cyne grece. latine. eniti vel cingere.
Cynedus.a.ū. z cynic⁹.a.ū. in eodem sensu
a cynos. i. canin⁹. Dicūt etiā cyniti vl' cyne
di molles z effemīati z imūdi. sic canes qui
publice coeunt. z ad vomitū redeūt. Uel di
cūt sic satyrici. i. repbēsoꝛes. q⁹ repbensione
ledūt sic canis morsu. Juuenal'. Castigas
turpia cū sis int' socraticos notissima fossa
cynedos. Uñ z p excellētiā imūdicie. q̄dam
phi hetici dicti sūt cynici q̄ publice z ī patu
lo cū vroribꝫ ꝓcūbebāt. p̄dicantes publice
esse ꝓcūbendū cū vroribꝫ in vicis z plateis
ad modū canū. q⁹ ꝓingiū iustū est.
Cinerica auis est cinereū hns colorem.
Cineus.a.um. pe.p. nomen gentis. Et vt
dicit Pap. Cinei orti sunt a Jetro genero
Moysi.
Cingulat⁹.ti.m.s. q̄ddā gen⁹ calciamēti. et
vocant cingulati a q̄busdā foliati.

Cy

Cingulū.n.s.a cinct⁹ cti.p diminutōez.q̄d et h cingul⁹ inuenit. Jñ h cingula.le.f.p. t ē cingulū hoīm.cingula ꝙ alioꝝ aīaliū Uñ Lingula sūt hoīm.cingula strigit equū.

Cynicus.a.ū.i.caninus.a cynos.i.canis.t cor.pe. Uñ Persi⁹. Si cynico barbā petu/lans nonaria vellat.

Cynifes.fis.f.t. vel cynifet indecli.p eodem vel.p alio genere puaꝝ muscaꝝ.s.p zinzala cernicula. Et dr a cynos q̄d ē canis.t sic vidē p c.scribēdū i ꝑma syllaba. Sz mlti addūt s.t dicūt scynifes per sc.i ꝑma syllaba. ita cōter scribit Exo. viij. Facti sunt scinifes in hoīb⁹ t iumētȝ. Jtē Paꝑ. ponit p prima lra s.t dicit. Scinifes culicuz gen⁹ est aculeis pmolestū. Et scias q̄ in psalmo dicit scynifes p s. in ꝑma tvltia lris. Dixit in q̄t tvenit cynomia t scynifes Et p̄t scribi p f. vel ph. in vltia syllaba. Jn histoꝛiis aūt dr q̄ scynifes muscę sunt adeo subtiles .vt visum nisi acute cernēt⁹ effugiāt .t corp⁹ cui i sident acerbo terūt stimulo.

Cinifio.flonis.m.t.dr ille q̄ cū folliculo ignis flāmā excitat. vel q̄ calamistrū calefacit scz ferrū q̄ crines crispant. Dicvulgo cinifer⁹ dicit.

Cyniphis fluui⁹ ē lybie. iuxta quem magni abundāt birci. Jñ ciniphei dicūt maiores birci a flumīe africe vbi plimi sūt t magni.

Cinervel cinis h⁹ cineris i eodē sensu. ē scitilla extincta. t dr a candeo.des. q̄ ex cādore vel incēdio fit. Jñ cinere⁹ a.ū. t cine⁹ a.ū.i. ō cinere exñs. Jñ t scinisculꝰ.i.pu⁹ cinis. Jñ cinerulent⁹.i.plen⁹ cinere. Et vt dr in Brecismo. Bis duo noia sūt q̄ substātiua vocā tur. Que i is. vl in er. rectū posuere frequēt. Ut puluervel puluis. vomervel vomis. ciner vel cinis. cucumer vel cucumis

Cinnamoleg⁹ pe. cor. q̄ legit cinnama .et est q̄dā auis arabie. eo q̄ legat t texat niduz ex fructib⁹ cinnami.

Cinnamū vel cinnamomū.n.s.ē breuis arbusta. sz mire ꝙtutȝ t odorȝ. c⁹ fruct⁹ dicunt stacte. Et dr cinamū vl cinamomū a canna q̄ cortex e⁹ i modū cānaꝝ ē rotūd⁹ t tenuis et tam cortex q̄z arbor ipa sic dr.

Cinn⁹.ni.m.s.i.torꝛio orꝛis. Et cinnus cōmixtio quarūlibet rerꝝ ꝓportionalꝰ. t ꝓponit cōcinnus.ni.

Cynocephal⁹.li.pe. cor.i.gēs hñs caput ad modū canini capitis. Et etiā q̄ddā gen⁹ simiaꝝ sic dr.

Cynoglossa.se.q̄dā herba.a cynos canis.et glossa q̄d est lingua. de similitudie līgue canis sic dicta. vel q̄ ad morsum caninū trita cū sale t ꝓposita succurrat.

Cynomia.mie.i.musca canina t venenosa. et dr a cynos.i.canis.

Cynos grece.latine dr canis.

Cinoth hebraice.dr latīe lamētatō hieremie Uñ di. Hiero. in plogo Regū. Hieremias cū cinoth.i.cū laimētatoīb⁹ suis.

Cin⁹.ni. est gen⁹ arboris vt dicūt lentisc⁹.

Cinxia.xie.f.p.i.iuno.a cingo.is.t dr sic. q̄ in ei⁹ honore t noie puelle maritate cingūt. cū illis ꝑsit nubētib⁹.

Cyparissus.si.f.s. q̄dā arbor q̄ et cupressus et cypssus vocat .t dr a cephas q̄d est caput q̄ caput ei⁹ a rotūditate i cacumīe erigit. vl dicta est cyparissus a q̄dā ei⁹ noīs puero in illā arborē ꝛmi poetas mutato Jñ h cyparissa. se. nocēna imago. Et hz cyparissus sine cypssus lignū imputribile.

Cyph⁹.m.s. idē est qō crater vel canter⁹.

Cyppus.pi.p geminū.p. dr a cepi ꝑterito a capio. t p truco t p cumulo terre. t p lapide mortuo suppositō. t p cemiterio. t p instro q̄ reoꝝ pedes restringunt. q̄i tenēs pedes.

Cyprinū.n.s. vnguentū a flore cypro vocatū cui⁹ odorē ꝓprie fert.

Cypri⁹ a.ū. de cypro vbi nobiles vites sunt affluentes. t dr a cyprus.

Cypr⁹ pri.f.s. q̄dā ciuitas vl insula i q̄ ē illa dicta cyprus. Uel cyprus iterptat mixta. Uñ t illa insula dicta ē cypr⁹ q̄ mlte et varie herbe ad ꝓfectōes faciēdas i ea reperiūt Jnd cypri⁹ a.ū. t cypcus.a.ū. Jtē a cypr⁹ h cypa.pe. gen⁹ colorȝ. q̄d ibi valde abundat. Et h cypris. ꝑdis.i. ven⁹. q̄ in ea colit. Ea dē insula dr t paphus. Et vt dic⁹ Prisciaⁿ⁹ in tractatu possessiuoꝝ. Cypr⁹ facit cypric⁹ Cypcus ꝙ cypac⁹. a.ū.

Chiragra.gre.i. manuū infirmitaꝝ sic podagra dr infirmitaꝝ pedū. a chirus q̄d ē manus dr chiragra. t podagra dr a pos q̄d est pes t agros q̄d est tract⁹. cum man⁹ vel pedes ꝓtrahunt.

Circinus.ni.m.s.i. machinula q̄ apud carpentarios circulū efficit.

Circius.m.s.i. vēt⁹ q̄ diuerse t acrit circuitū faciēdo volat. t dr a circus.ci.

Circulator.toꝛis.m.t. ꝓprie q̄ famā portat. vel q̄ inquirēdo nō hz finē. t ponit ꝓ decep

Circulatoꝛi⁹.rij.m.s. dr q̄ lectos (toꝛe. tornatiles facit

Circuitores dicūt q̄ circueūt vel circūdāt

patrias a nūdinis ad nūdias deferētes res venales. q̄ alio nōie dicūt circūmeatores.

Circulus.li. idē est q̄d circ⁹. q̄si dimi. et ōr a circ⁹. Itē circul⁹ est figura plana q̄ sub vna linea ꝯtinet. ad quā et vno pūcto q̄d inter ipsam est. oēs q̄ recte ducūt linee eque sibi sūt Item circul⁹ armilla vel frenū.

Circūamict⁹. us. ui. t adiectiue circūamict⁹. a. ū. a circūamicio. t ōr scribi m. t nō p̄ ferri qñ est vna ps. Si āt sūt due ptes. tunc m. scribit t pfert. t ita de similib⁹ dicas

Circūpes. dis. m. t. a circū et pes ōr. Et sūt circūpedes obsēq̄a ꝯuoz. vel ꝯtinentes vel scandalia ꝯm Hug.

Circūcellio. onis. m. t. i. monach⁹ q̄ p diuersas cellas sp vagat. deuastādo et deuorādo q̄cq̄d inuenit ibi. q̄ t circellio ōr.

Circūcilio. onis. m. t. vidē dici a circū t cella. Et circūciliones sūt q̄dā hetici sic dicti. q̄ agrestes sūt. q̄s stocopicos vocāt. q̄ t p̄m filiū dei adoptiuū nō p̄fitent.

Circūcisio. f. t. est i carne p̄putij abscisio q̄d solis iudeis fit. t ōr a circūcido

Circūferētia. f. p. ē extremitas cuiuslibz rei.

Circūfor⁹. ni. m. s. ē ille q̄ circuit fo⁹ causa⁹. causa aduocationū. vl fo⁹ rei⁹ venaliū cā decipiēdi t auferēdi aliq̄d. q̄ t lustro ōr.

Circūluuiū. luuij. ē loc⁹ quē aq̄ circūluit

Circūscpt⁹. a. ū. p̄ticipiū i eadē sig̃tione q̄ et suū ꝑbū. Itē circūscpt⁹. a. ū. i. cautus vel calliduus vel argut⁹ vel strict⁹.

Circūsept⁹. a. ū. i. circūdat⁹. vndiq̄ cinctus vel sepe ambit⁹. t ōr a circū t sept⁹

Circus. ci. m. s. i. circular⁹ linea. et ad idem pūctū rediēs. Ūñ t h̄ circ⁹. ci. dict⁹ ē locus rome i q̄ equi currebāt in circuitu circa metā. i. theatr⁹. Et q̄libet loc⁹ in q̄ equi ita currūt p̄t dici circus

Cirene regia fuit libye. q̄ ex suo nōie ciuitatē ꝯdidit. quā cirenen nōiauit.

Ciren⁹. pe. acuta. interp̄tat heres.

Cirocop⁹. i. vnguētari⁹ q̄ vendit vel opat vnguentū. t ōr a chiros q̄d ē man⁹ vl cop⁹ labor. Idē t mirocop⁹. q̄d ꝯponit a miron q̄d est vnguentū t copus labor.

Chirogr̄ph⁹. m. s. t h̄ cirogr̄phū. ē cū duo paciscētes duas scriptas sub eadē forma ꝑborū inter se ꝯficiūt. t mutuo sibi tradūt. vel ōr instrm̄ seu illa lra in q̄ debitor cōfitet se esse obligatū creditori. Et ōr a chiros q̄d ē manus t graph⁹ vel g̃phia. i. scriptā. Itē ab eis dē t sin q̄d est a vel simul ꝯponit singraph⁹ m. s. vel singraphū. n. g. t h̄ singr̄phia idecli.

Et chirograph⁹ t singraph⁹ sepe accipiunt indifferent. Differūt tñ ꝑm ꝓprietatē. q̄ chirograph⁹ ōr cōscr̄ptio manuū. s. cautio q̄ fit ꝓpria manu debitoris. t cōmittit creditori. Singraph⁹ ōr ꝯscr̄ptio. i. duoz insil scriptio. Antiq̄t⁹ eīm debitor t creditor simul in ligno vel charta scribebāt. t nomē creditoris t nomē debitor⁹ t testes t summā pecunie. et in medio h̄ nomē singraph⁹ capitalibus lr̄is. t p mediū diuidebāt. Postea si creditor pl⁹ exigeret q̄m debitor deberet. vl si debitor denegaret deposituz. vterq̄ afferebat ptem quā habebat. vtrū due ptes ꝯuenirēt et illud ꝓprie est singraphū. vel singraphus. Singraph⁹ etiā ōr nota aliq̄ vel scripta i re aliq̄ cōfirmāda facta. sicut in chart⁹ publicis vbi nō vn⁹ scribit tm̄ s̄z pl̄es ad ꝯfirmatōez carte.

Cirogrillus. id est. erinaciꝰ spinosus maior ericio.

Chiromātia. tie. f. p. diuinatio q̄ fit in manu a chiros et man⁹ t mātia diuinatio

Chironomātia. f. p. t h̄ chironomās. t⁹. i. ioculator q̄libet q̄ manib⁹ suis ludit. mouendo eas cū cultell. t ōr a chiros man⁹ et nomos q̄d est mouēs. Jñ etiaz h̄ chironomon indecli. in eodē sensu. t h̄ chironomon dictus est ioculator ꝓprio nōie. q̄si p excellentiā leccacitat⁹ t ioculatōis.

Chiros grece. man⁹ latine.

Chirotheca. ce. i. manuū tectura vel repositoriū. a chiros t tego. gs. vl theca q̄d est repositio. s. scriniū vel aliud vbi aliq̄d repōit. Et nota q̄ theca p̄t esse grecū. t sic aspirat cū suis ꝯpositis. Uel p̄t ee latinū a tego. gs. t sic ñ aspirat. Jñ chirothecari⁹. m. s. q̄ chirotecas facit vel vendit. Et chirothecari⁹. a. ū. adiectiuum.

Cirrus plicatura capillor⁹ in anteriori pte capitis. t ōr a cirrin q̄ est tondere. Jñ cirritus. a. um. i. crinit⁹. Unde. Est homo cirritus q̄ cirros ꝑtice portat

Chirurgicus. pe. cor. i. medic⁹ manu et ferre p̄cisionem operans. et ōr a chiros man⁹ et ago agis Jnde etiam chirurgicus. a. um. Jñ etiā h̄ chirurgia. gie. ipa manuum eius operatio.

Chirurgia etiam ōr liber docēs sanare plagas t vulnera.

Cis p̄riū nomen patris Saul.

Cison iterp̄tat letificās eos vl duricia eoz.

Cista. ste. f. p. i. scriniuz. et ōr a costa. ste. q̄ a costis. i. ex cannis vel lignis q̄b⁹ texit fit Et

L

fm Pap. Cista est grandis corbis. Inde cistella.i. parua cista

Cisterna.f.p.est locꝰ aquaz colligẽs. Potest etiaz dici locꝰ pfundꝰ vbi colligũt aq̃ pluuiales. z ꝺr cisterna q̃i inferꝰ stricta.

Citatio est in ius vocatio vel inuitatio. vt cũ q̃s de aliq̃ ꝓquerit. z q̃rimonia sua coraz iudice ꝺponita. iudex emisso citatoꝛis edicto ad eiꝰ instantiã vocat vel inuitat illũ ad se in quẽ agere desiderat q̃ ꝓquestꝰ est. Si veroꝛ edicto iudex adꝺiciat hãc clausulã. Si i die pscripto nõ veneriſ q̃ ꝓtumaꝛ ꝺẽnaberis. vel reputaberiſ. tũc edictũ olim dicebat peremptoriũ. Hodie aũt sufficit q̃ dicat. Citamus talem pemptorie.

Citatꝰ a.ũ.i. velox. a cito.as. z ppat. Etiaz citatꝰ idẽ est q̃d ad iudiciũ vocatꝰ.

Cithara doꝛica lingua ꝺr pectꝰ. Jñ h citharа.re. dicta sic. qꝛ in initio credit fuisse silis hũano pectoꝛi. vt sic a pectore. ita ex ipa cãtus vel melodie edũt. Sz paulatim postea fuerũt plures eiꝰ spẽs. Jñ citharista. ste. q̃ cuz cithara canit. Et citharedꝰ pe. p. idẽ.

Citharistes. tiſ. m. t. grecũ. z est q̃dã mons.

Citherꝰ ri. m. s. q̃dã mõs ẽ Jñ citherea. ree. .i. venꝰ q̃ in illo mõte colit. vel qꝛ iuxta illuz mõtẽ fuit nata despuma mariſ. Jñ citherеꝰ a.ñ.i. venereꝰ. vel a mõte illo etñs.

Cithisus genꝰ est arboriſ pinguis a cithiso insula vbi abundat. Jtẽ cithisus genꝰ fruticis. herba odoꝛifera. z coꝛ. pe. Unde Theodolus. Uesper oues cithiso capras depellit ab hu

Citimus. i. protimus. (mo.

Citropedes. vide infra sitropedes.

Citꝰ a.ũ.i. velox. agilis. viuax. et ꝺr a cio. cis. Unde Terẽtiꝰ. Citꝰ puer natꝰ est e Panphilo. Et ꝓpositũ cũ p. vt pcitꝰ. i. valde citꝰ.

Ciuicus. a.ũ. pe. coꝛ. z h z b ciuilis. z b le. i. ad ciuem ptinẽs. vel res ciuis.

Ciuilitas. tatiſ. f. t. mãsio ciuiũ. vl̃ ꝓuilegio ciuiũ vti posse vel gauꝺe. vñ Act. xxij. Ego mlta sũma ciuilitatẽ hãc ꝓsecutꝰ sum.

Ciuis. ꝓ. t. ꝺr a coeo. eo q̃ ciues coeãt z insimul viuãt. vel ꝺr a cio. cis. qꝛ citãt ad sil̃ habitãdũ. Et inde p ꝓpositõez ꝓciuis. Et dicunt ꝓciues q̃ habitãt i eaꝺẽ ciuitate. Unꝺ q̃dã. Nõ bonꝰ ẽ ciuis q̃ pfert ciuibꝫ hostem. Pap. di. Ciues vocati. qꝛ i vnũ cetũ coeant societatiſ vinculo adunati ad custodiendã legẽ. Jñ ciuitacula. i. parua ciuitas.

Ciuitas. tatiſ. f. t. est hoim mltitudo. societatis vinculo adunata. ab eoꝺẽ iure viuendi. Et ciuitas nõ sata sz habitatoꝛes vocant.

L ante L

Clades. ꝺis. f. t. ꝺr fames q̃ fit ex sterilitate frugum. ex quoꝛ carentia seq̃t fames. z ꝺr a cladeo es. eo q̃ tunc res inequaliter ꝓtigat. vel a gladius. q̃si glades. Proprie eĩ clades ꝺr esse pestilentia. q̃ fit p gladium siue p interfectionẽ factam a gladio fm Hug. Papias vero dicit. Clades dicta q̃ currendo facta ledat vel clam data. clades moꝛibꝫ tabes calamitas periculũ Et differũt. clades strages. et moꝛbi. Unde. De fructu sterili potest clades bñ dici. Dicit ac strages occisio facta p hostes. Que venit ex pastu coꝛruptio sit tibi pestis. Jnde cladecula. i. parua clades.

Clãdestinꝰ. a.ũ. i. occultus z latens.

Clãdestinũ ꝓiugium est despecta psonarũ psentia. vel iuris solennitate vel denũciationе nõ pmissa sine sacerdotiſ bñdictiõe occultũ matrimoniũ.

Clãdestina electõ ꝺr q̃ in cameris p occulta ꝓuenticula fit. vel illa quã canonici inter se secretam tenent.

Chlamys. ꝺis. f. t. i. palliũ q̃d ex vna parte induit neq̃ ꝓsuit. sed fibula infrenatur. Et chlamys est vestis militũ. purpura regum. stola sacerdotũ. toga aduocatoꝛ. birrhꝰ rusticoꝛ vel custoduz. cuculla monachoꝛ. vt C. de vesti. alo. z aura. li. xj.

Clamoꝛ. moriſ. a clamo. as. ꝺr. z ẽ clamoꝛ rationabiliũ. clangoꝛ ꝓ irrationabiliuz.

Clancul̃. a. um. i. occultꝰ. dubius.

Clangoꝛ. oꝛis. i. sonꝰ. z est irrationabilium vt anserum. tubarum. alarũ. sed clamoꝛ rationabilium. Unde. Clamoꝛem faciũt tibi res ratione fruentes. Clangoꝛẽ faciũt tibi res rõne carentes.

Claredo. ꝺinis. f. t. i. claritas. z ꝺr a clarus. Jñ h claritudo. in eoꝺẽ sensu. Et vt di. Papias. Claritas est splendoꝛis. claritudo nobilitatis.

Clarigatio. onis. i. clara actio. s. q̃ exponit clara z apta voce. Et p̃t esse ꝺbale a clarigo as. i. clarigationẽ facere. i. causas belli exponere. Et est sumptũ a romana ꝓsuetudine. Cũ em romani hostibꝫ bellũ inducere volebãt. patratꝰ ad fines hostiũ pficiscebat. et clara voce eis exponebat. q̃bus de causis bellũ indiceret. Que causaꝝ expositio clarigatio dicebat. qꝛ clara voce fiebat. Expositis aũt causis. hasta emissa in fines .indicebat pugne pncipium.

Clari⁹.rū.i.sol.z ōr a clarus.ri.vel ōr a claro insula in qua colit.

Clar⁹a.ū.i.splēdid⁹.pspicax.illumiosus.et ōr a celū.eo q splēdeat Et ppōit cū p.vt pclarus.z cū q̄.vt q̄clar⁹.ambo p valde clarus.et pō.cla.Unī q̄dam. Quid tibi nobilitas q̄d ẏtus clara parentū.

Classari⁹.rū.m.s.i.tubicen.z ppie militū.

Classicari⁹.i.prozeta q̄ nautis impat.

Classitū.n.s.i.cornu vel tuba l'aliō instrm cā puocādi factū.z ōr a calo.as.qō ē vocare. Classitū etiā ōr signū bellicū vl' son⁹ tube.vel alteri⁹ instri bellici. Propie tū classitū est pcent⁹ z pcordia oīm instroz insimul sonantiū.siue sint tube z cornua in bello.siue sint campane.siue etiā boies.

Classis.f.t.ōr ml'titudo nauiū.Dī tñ z classis vna nauis.z ōr a calō q̄d ē lignū.q̄ de ligno fit Classis ex ōr cornu p q̄d vocāt boies Et q̄ alia hēbāt sig bellica romani milites q̄ pedites.iō milites dicūt qñq̄ classes.qñ q̄ ex tā milites q̄ plebei dicūt classes. Cū ei Romul⁹ rē publicā istituiss romanos i duas ptes diuisit.s.i nobiles z igbiles.z vtrā q̄ ptē classē appellauit a q̄busdā classit. qā tā isti q̄ illi suū classitū.i.suū signū hēbant s illi.s.nobiles dicebāt pma classis.igbiles scda classis.vñ. Hauē dic classis eq̄tū sit in ordie classis Haues collctās dic classē sigre

Clari⁹.m.s.i.repagulū qō oppōit ostio.vel ipm ostiū.pcipue hortoz.vineaz.z virida rioz.vel trūc⁹. Unī Orati⁹ Obiectos vale at pfringere clatros.sm Pap. Clatri ligna volubilia i caueis validissimi fustes. quib ostia obserant vallo.

Claua.ue.f.p.ē bacul⁹ hns massā ferri i fine et ex aliq̄n i pncipio q̄ vulgarit ōr massa.et ōr a clau⁹ui.q ē clauis ferreis fligata.q̄z cateia ōr.Et dr̄ñ clava.clau⁹.z clauis.Unō Clava ferit.clauis aperit.clau⁹ duo iungit Jndue te clauo.rege clauo.pcute clava.

Clauat⁹a.ū.i.clauis pfit⁹.vl' clauo vestevl' instro ornat⁹ z pparat⁹.z ōr a clau⁹. Itē clauat⁹m.s.est q̄ddā gen⁹ calciamti pedū.z dicūt clauati q̄i clauilati.q̄ minutz clauis.i. accutz solea calcz vitiat.

Claudicari⁹a.ū.q̄ cito claudicat.vl' sepe.et ōr a claudico.as. Jnuenit etiā h claudicaria.rie.f.p.i.nauis oneraria vel sonora.

Claud⁹a.ū.q̄ inequalit incedit. Jñ claudulus.a.ū.dimi.a claudus

Clauiger.a.ū.pe.cor.q̄ claues gerit Jnuenit et substātiue declinatū.i q̄libz genere.z cō

pōit a clauis z gero. Pōt ex pponi a clava z gero.rz.z tūc idē est q̄d clauā gerens.

Clauis.is.f.t.facies actm singularē in em. vel in im.z abltm in e.vel in i.z actm plem i es vel in is.est instrm aperiēdi z serādi seras z ōr a claudo.is.q̄ claudit Jñ clauicla.f.p. .i.pua clauis Jñ ex clauicular⁹ m.s.q̄ portat claues.z h clauicularia.rie.i eodē sensu Itē clauis put sumit in theologia.est ptās soluēdi et ligādi.q̄ eccl'iastic⁹ iudex dignos recipe z idignos excludere ōz a regno.

Claustz.n.s.ōr inhabitatio fligiosoz.vel dom⁹ includēs monachos z moniales sub certa regl'a viuētes.z ōr a claudo. Jñ claustrellū.i.puū claustz.z h z h claustrēsis.z h se.z h z h claustral'.z h le.in eodē sensu.i.res claustri vl' ptinēs ad claustz.z pt ex ee substantiuū.z h z h claustral' vel claustrēsis.i. monach⁹ vl' mōacha stās i claustro l'i cenobio Itē claustz etiā idē est q̄d clausura vl' sera.

Clausula.f.p.pe.cor.est distictio pstructionis.z ōr a claudo. Et vt Pap. dicit.

Clausula est in ozone breuis sentētia.

Clau⁹.m.s.ōr ferrū acutū q̄ lignū ligno adheret.vel ferrū ferro.vl' ferrū ligno.z ōr a calibs.q̄i calib⁹.i.ferre⁹.q̄ fit ō ferro. Itē clauus ōr vestz purpurea q̄ vtebant senatores. q̄ q̄busdā clauis aureis vel de alia materia erat ornata z variata. Et i tali veste sepe denotat dignitas. Clau⁹ ex ōr gubnaclm navis.s.temo l'manica temonis Prouer.xxiij Quasi sopit⁹ gubnator amisso clauo. Dī ex repagulū.vñ ōr clau⁹ tabernaculi.

Clemēs.tz.o.t.i.misericors.nobil.pi⁹.z sanct⁹.z ōr a cluo.is.i.defēdo.q̄ cluit.i.defendit z pregit z tuet.sic solet pron⁹ clētes. Jñ clemētia.z differt a miscdia. Unī. Juste dānato miki sit cordia ẏe. Jniuste q̄ rei clemētia ōr ee. Jn pmo ẏsu ppmittit themesis .q̄a illa dictio miscdia diuidit z sit interponit.

Cleopatra.f.p.regia z sozor Ptolomei regis Alexandrie.z cor.pe. Unō Aurora. Nubit alexandro cleopatra regia rident.

Cleophas fr̄ fuit Joseph spōsi ẏgis marie. et marit⁹ scē anne. Unī. Anna mr̄ ẏgis marie habuit tres viros successiue.et de q̄libet eoz tm vnā filiā noie mariā. Unī. Anna solet dici tres ppepisse marias. Has genuere viri ioachim cleophas salomeq̄. Has duxere viri ioseph alphe⁹ zebede⁹. Prima parit xp̄m.iacobū secūda minorez. Et ioseph iustū peperit cū simone iudā. Tertia maiorē iacobū volucrēq̄ Johannē.

Cleos.i.gla. Inde inclyt⁹.i.glorioſus.
Cleps.pis.⁹.t. vel cleptes.tis.i.fur.
Clepſedra.dre.fe.p.pe.cor.i.docill⁹ q̄ obdit foramen dolij.qr p illū q̄s furat liq̄rem.r videt eſſe cōpoſitū a clepo.pis.r hydor quod eſt aqua ſiue liq̄r. Un̄ q̄dā dicunt clepſydra pe.cor. q̄i clepeſ hydor.ſz potiꝰ vidor etymo. q̄ ⁹poſitio. Itē clepſydra dr q̄ddaz inſtr̄m qđ imittit in dolium p foramē ſupi⁹ cā furan divinū. Itez clepſydra dr illud inſtr̄m p qđ hore colligūt.ſ.horologiū. Jn̄ clepſydrarij dicūt illi q̄ p illud inſtr̄m horas colligunt. Clepſydre etiā dicūt vaſa pforata q̄ habebāt phi ad dimetiendā q̄ntitatē. vñ Martialis in ſua aſtrologia. Donſtratū eſt oīa ſigna paria ſpacia ⁹tineri multiplici appoſitione clepſydraꝝ.
Clept⁹.a.ū.i.furatus paſſiue.qđ r p gulo/ſo dicitur.
Cleric⁹.ci.m.s.dr a cler⁹ vel cleros. Et dicūt clerici generalit oēs q̄ in eccl'ia xp̄i deſeruiūt. dū tn̄ ordinem habeāt. r ab illo tpe ſic dicti ſunt.ex q̄ Matthias ſorte electus eſt. quē p̄mū ab ap̄lis legim⁹ ordinatū. Jn̄ clericat⁹ us.ui.r h̄ r h̄ clericalis.et h̄ le.i.ad clerū p̄tinēs.r h̄ clericalitas.tatis.i.dignitas clericoꝝ ſm Hug. Pap.di. Clericus dict⁹ eſt.q̄a de ſorte dn̄i eſt. vel qr dn̄s ſors eſt et pars clericoꝝ.
Clerica dr corona clericoꝝ raſa. vt no. Joan.de vi.r hone.cleri.c.clerici.
Cleronom⁹.m.s.i.heres.a cleros dr. Inde cleronomia.i.hereditas.
Cleros grece.latine ſors vel hereditas.
Clerus.ri.m.s.i.multitudo clericoꝝ q̄i hereditari⁹ vel ſortit⁹. eo q̄ ſit ſortit⁹ deo.i.de ſorte dn̄i. vel qr partē dn̄i hz. vel ſm q̄ſdam cler⁹ dr a clar⁹.eo q̄ ſit clarus.
Cliban⁹.m.s.pe.cor.i.furnus vel fornax.r dr a cliuus q̄i cliuan⁹.qr i erectōe ē collect⁹ Cliuus em̄ aſcēſus dr. Itē r alio noīe dicit cliuaci⁹.cy.ſilr a cliuo. Jn̄ clibanarius.rij. q̄ cuſtodit clibanuz vel facit.r h̄ clibanaria rie.vtor clibanarij. vel q̄ facit vel cuſtodit clibanū.et adiectiue clibanarius.a.ū. Jnd etiam clibanicius.m.s.i. panis in teſta vel in furno coctus. Unde. Eſt furnus clibanus aſcenſus cliuus habeꝫ.
Cliens.⁹.t.dr ſuiēs vel famul⁹ q̄cūq; vl nobilis ſuus.r dr q̄ſi colēs.a colēdis patribꝫ. vel a cluo.eo q̄ duat r defendat dn̄m ſuum ſm hug. Pap. ⁹o di. Cliēs a colēdo p̄onū dict⁹.i.amic⁹ domeſtic⁹ Itē cliētes diſcipuli q̄i colētes mgr̄m.q̄ pus colētes dicebant Uel cliens dr ille cui⁹ cām aduocat⁹ tuetur et defendit. Jn̄ clientul⁹ in eodem ſenſu. vl paru⁹ cliens vel ſeruiens.
Clientela.f.p.i.ſeruitiū vel multitudo ſuorū.r dr a colo.is. Un̄ ſm Pap. Cluentela officiū domeſticū.r pd.te.
Clima.tis.n.t.dr tāta portio terre ſm quā mutat meridies.r dr a cleo.cles. p inclinari Et ſm h̄ in aſtrologia aſſignāt ſeptē climata in nr̄a habitabili regiōe ſm q̄ſdā. vel ſm alios octo. Itē clima dr plaga vel ps mūdi ſiue celi.ſic ⁹ſueuit dici. Quattuor ſunt climata mūdi.i.ptes.ſ.orientalis. occidētalis ſeptētriōalis r auſtralis. Itē clima grece dr latine gradatio. Jn̄ climateriū.rij. Et ſunt climateria q̄ gradatim diſcurrūt vel incerte rei diuinatōes vel incerta pfugia.
Climax q̄dā color rhetoric⁹ eſt.r fit cum de vno ꝓbo i ꝓbis fit gradatio. vt Mars videt hanc viſamq; cupit.potit̄q; cupita. Ul vt Pap.di. Climax gradatio cū a q̄ ſupior ſenſus terminat.inferior incipit. vt eſt illō. Et innocētia naſcit dignitas. ex dignitate honor.ex honore imperiū.
Cline grece.latine dr lect⁹.r ꝓtit in latinū. et dr clinus.ni.i.lectus.a q̄ clino.
Clinicus.ci.m.s.pe.cor.q̄ de lecto non deſcendit.r pcipue paralitic⁹.
Clypeus.pei.i.ſcutū. Sz ſcutū eſt milituz clypeus ꝓpeditū.r dr a cluo.i.defendo q̄i clupeus.qr defendit nos ab ictibꝫ. vl a clepo.pis.q̄d eſt furari.q̄ſi clepe⁹.qr furat cor/pora nr̄a ictibꝫ. Item clypeū.n.s.i. pictura vel imago vel figura rotūda vbi tn̄ caput ⁊ pingit.vel dr ſic.loc⁹ vbi imagies reponūt. Jn̄ clypeol⁹ li.dimi. Jn̄ clypeola.le.pe.cor. .i.anulus eo q̄ ſit rotundus iſtar clypei.vel eſt monile rotundū ad modum clypei. Jnd clypeatus.a.um.i.clypeo ptectus vel armatus. Un̄. Quā manibꝫ clypeos et acute cuſpidis haſtam.
Clyſtere.ris.n.t.r h̄ clyſteriū inuenit.ſcz inſtr̄m medicoꝝ.q̄ ſterc⁹ infirmi in vētre p duratū faciūt exire.ſic dictū q̄i clepēs ſtercus. vel dr ſic q̄ſi colus ſtercoris. vel q̄ſi colatio ſtercoris.qr p ipm colat ſtercus extrinſec⁹. et cor.pe.clyſtere. Unde Macer de puluere anbeti. Appoſitz digitz aut intus clyſtere fuſo. Inuenit etiā clyſter in ntō.
Clyto.onis.m.t.i.filius regz vel imperatorz. vel q̄ multa reſplendet nobilitate.a cluo.is. p ſplendeo.

Clyta. a. ū. i. gloriosus nobilis. ſz nō ē ī vſu et ōr a cleos ꝺ ē gl'a Et ꝓpōīt cū in. vt inclyt⁹. i. valde gloriosus ⁊ nobilis.

Cliu⁹. m. s. i. collis ſm ꝺ ꝺſideraſ ī deſcenſu. ſ. aſcenſus vel poti⁹ ōſcēſus mōt⁹ vl' flexuoſitas. Jñ cliuoſus. a. ū. i. mōticuloſus l' flexuoſus. Jtē cliuis ꝓpōīt h ⁊ h accliuis. et h ue. l' acclīu⁹ a. ū. decliu⁹. pcliu⁹. ⁊ q̄libz iſtorū ꝓpaſ ſm Aug. Paꝑ. ꝙo di. Cliu⁹. aſcēſ⁹ mōs nō alt⁹. Jñ cliuoſus. a. ū. i. inclinat⁹.

Cloaca. f. p. ōr q̄libz foſſa ad quā ſordes deſluūt. ⁊ ōr a colo. aſ. eo q ibi colāt q̄ emittūt vel ōr a cleo. cles. ꝺ ē abſcōdere vl' ſorbere eo q ſtercora ⁊ īmūda abſorbeat vl' abſcondat. vel ſm Paꝑ. Cloace dicte ſūt. q⁹ p eas colāt aq̄. vt q̄tiēs pluuie inundatio extiterit p eas aque extra ciuitatē emittāt. Jnde cloacari⁹ rij. q̄ cloacā facit vel purgat. et hec cloacaria. rie. ī codē ſenſu. Et cloacari⁹ a. ū. ꝺ ptinet ad cloacā. vel res cloace.

Clotho vna de trib⁹ parcꝫ q̄ fingunt regere vitā hoīs. Unꝰ. Clotho colū baiulat. lachеſis trahit. atropos occat. Prima dat eſſe. ſe cūda regit. tertia finit.

Cluniculū. li. n. s. pe. cor. i. ſpata. ſplendona ⁊ ōr a clunis eo q ſplēdeat a clune. vel ōr a cluo. is. eo q defēdat. Cluniculū et ōr foꝛa mē ꝺ fit ī camiſijs mulier⁹ circa inguina. l' generaliť ꝺ fit ī pānis ea⁹ circa lat⁹.

Clunis. incerti ge. i. nates. et ōr a cul⁹. eo q ſit circa culū. vel poti⁹ a cluo. is. ꝙ defendo. q⁹ illa maſſa carnis defendit oſſa ſedēt⁹.

L ante D

Coactio eſt duplex. abſoluta et ꝺditionalť. Coactō abſoluta ē cui reſiſti nō ꝑt cum ꝺs violenť trahiť ad aliꝺ faciendū. q̄ caſu ꝺs oīno excuſať. l. di. ꝑſbyter⁹. j. q. j. ꝓſtat. Coactio ꝺditionalis ē q̄ metuz cruciat⁹ vel aliꝺ ꝺminat. q̄ ſi excuſat a tanto. nō tñ a toto. c. ſacris. de his q̄ vi. me. ve. cau. fi. in glo. ꝙbi attenuet ſm Boff. in ſum. eo. ti.

Coactor. oris. q̄ cogit. Coactor etiā ōr agitator aſelli ſm Paꝑ.

Coactrix. tricis. f. t. ōr mulier q̄ cogit.

Coact⁹ a. ū. i. ꝓſtrict⁹ ⁊ in vnū collect⁹.

Coagulat⁹ a. ū. i. ꝓſtrict⁹ vel ſimul ſtrict⁹

Coagulum. n. s. i. illud ꝺ ponit in lacte vt coaguletur.

Coax. vocis rana⁹.

Coccyt⁹. ti. fluui⁹ infernal⁹. ⁊ iterꝑtať luct⁹. et p. pe. ⁊ etiā pmā. q⁹ c. duplicat. Unꝰ Job xxj. Dulcis fuit glareis coccyti. Et no. q⁹ Papias ponit quoccyt⁹ in q. et etiam in c. Unꝰ i c. dicit. Coccyt⁹ inferni pal⁹ vel fluui⁹ l' oīa flumīa ignea. a coccytos. i. luctu vl' gemitu et ſigt q̄ꝺ hoies in luctū lachrymaſq̄ cōpellit. Unꝰ. Flō niſi lamēta tua dāt coccyte fluenta. Quidā tñ ſcribūt ꝓ vnū c. tm̄.

Coccyte⁹ a. ū. ōr a coccyt⁹ Unꝰ Virgi. in. vj. eneid. Dic ſubitā rabiem coccytea ꝙgo abijcit. ⁊c.

Cocc⁹. ci. m. s. ē gen⁹ tincture. ſ. mediū inter rubeū ⁊ croceū. Coccū dicūt greci nos rubeū ſeu ꝙmiculatū dicim⁹ Eſt em̄ ꝙmiculus ex ſiluеſtrib⁹ frondib⁹. Jñ coccineꝰ a. ū. ⁊ cocci nus. a. ū. i. illo colore tinct⁹. i. rube⁹. Jnueniť etiā h coccinū Eſa. j. Si fuerint pecca ta vīa vt coccinū. vbi dicit glo. idē ē cocc⁹ ⁊ coccinū ⁊ ꝙmicul⁹. Paꝑ. dicit. Coccineuz. i. ſanguineū. a cocco ōr

Cochlea ōr circūflex⁹ aſcēſus ī muro vl' turri. ⁊ ōr a cōcha q̄ cōchula Jtē cochlee dicūtur alte ⁊ rotūde turres. ſ. a cyclo. q̄ſi ciclee. q⁹ p circulū ꝓſcēdūt ad oꝛbē. Unꝰ ſm Paꝑ. Cochlea ōr p circulum aſcenſus. Unꝰ. Dic cochleā turris ſcalā teſtamq̄ limacis.

Cochlear. n. t. vel cochleare h⁹ cochlear⁹ ōr inſtrm̄ q̄ cibi liq̄ꝺi ſolēt māducari. a ꝓcauitate. vel ab vſu ꝓpus cochleariū dictū. Cochlear et ōr q̄ꝺā meſura. ſ. dimidia ꝑs drachme appendēs ſiliq̄s nouē ꝺ triplicatū conculam facit. Unde. Eſt cochlear ꝓprie q̄ꝺ pultes ponis in oꝛe.

Cochlear⁹ rij. m. s. eſt lapis marin⁹ cochleis ⁊ arenis ⁊ lapill' ꝓcret⁹ ⁊ aſperrim⁹.

Coctilis. ꝙ. t. ⁊ h le. pe. cor. ꝺ coctuz eſt vel aptū ad coquendū.

Coct⁹ a. ū. a coq̄. is. ōr. q̄ āt coctū q̄ cōactū ab igne ⁊ aq̄ ōr etymo. ē nō ꝓpoſitio. et ꝓponiť ſemicoct⁹ a. ū. i. ꝙ dimidia ꝑte coct⁹.

Cocula vaſa oīa coquendi cauſa parata.

Codex idē eſt q̄ caudex. ꝺ ē trūc⁹. ⁊ mutata. a. in o. ōr caudex. Jtē ꝙ trāſlatōz a codex vel caudex ōr h codex lib⁹ ꝺā in q̄ cōtinenť diuerſi libri partiales. ſic in codice trunco ꝙtinenť diuerſi rami. Et appellatio iſta mō ampliata eſt. vt etiā q̄libz liber dicať codex Differūt tñ codex et liber. Quia codex eſt ꝙ prie multoꝝ librorꝝ. ſz liber eſt vn⁹ volumi nis. Jtem codex ꝓprie eſt liber q̄ cōtinet diuerſa ꝑcepta imꝑatoꝝ. Unꝺ ante tēp⁹ Juſtiniani erāt tres codices. ſcz Gregorianus Hermogenian⁹. ⁊ Theodoſian⁹. ⁊ mlte cōſtitutōes extra illos ꝺuagātes. ꝑtea duo pene milia librorꝝ. ⁊ trecies cētena milia ꝙſuū

LD

Uidēs igit Justinian⁹ legū tantaꝝ multitudinē. voluit circa h̄ adhibere remediū salubre. ꝓmo direxit animū suuz ad impiales ꝯstitutões. z de istis tribz codicibz extrauagantibz fecit fieri vnū codicez. quē suo noīe appellauit codicē Justiniani. Deīde direxit animū ad immēsa veterꝫ iuris volumīa. z ō illis duobz pene milibz librorꝝ z treties centenis milibz ꝑsuū fecit fieri libꝝ digestorum siue pandectarꝝ. quē diuisit in q̄nquaginta libros partiales z ī tres itegrales. s. ff. vet⁹. infortiatū. z. ff. nouuz. Postea p iuuenibz et legū tyronibz fecit libꝝ. Jnsti. s. mediocrem eruditōz p quē ōs̄i p pontē iuuenes ad legū subtiliora z altiora puenirēt.

Qodicill⁹. li. dimi. i. pu⁹ codex. Codicill⁹ et dicebaꝫ illa carta ī q̄ scptū erat testam̄tū alicui⁹ mortui extra ciuitatē vel in pegrinatõe q̄ postea mittebaꝫ ad romanos Uel codicillus est pu⁹ codex vl̄ scptura. nulla indigens solēnitate. ſz solūmō testatoris voluntatez sig̃ns z loco testamēti habeꝫ.

Qodicul⁹. li. i. pu⁹ codex.

Qoepiscop⁹ pi. i. vicari⁹ epi. a con z epūs. vel ſm Pap. Coepiscop⁹ ꝯiūct⁹ z vicin⁹ epūs

Qoesus. a. ū. i. corrosus. a con z esus

Qoetane⁹. a. ū. i. vn⁹ et eiusdē etatꝫ. Uñ ad Gal. j. Proficiebaz in iudaismo supᵱ mltos coetaneos meos.

Qoetern⁹. a. ū. i. sil etern⁹. z ōr a con z etern⁹ Jñ coeternitas

Qogitatiuncula. f. p. i. parua cogitatio

Qognat⁹. m. s. i. frater. qi sil nat⁹. z h̄ cogta i. sororꝝ. q̄ sil nata. i. filia. et tūc iterpōit g. p ptheſim. Jtē nat⁹ ꝯpōit cū con. z ad. z dicit cognat⁹ a. ū. z h̄ cognat⁹. h̄ cognata. Et agnat⁹. a. ū. z h̄ agnatus. h̄ agnata. q̄ vel q̄ vel q̄d est de eodē genere nat⁹ vel nata vl̄ natū. Tñ ibi ē dīa. qr agnati dicūt q̄ p virilē sexū descēdūt. Sz cognati q̄ p femineū sexū. Et dicūt agnati. qr succedūt ꝑ natꝫ. z succedūt loco natorꝝ dū desunt filij. Sz cognati dicunt. qr de eodē genere nati. vel qr sūt ꝓpinq̄tate cognatōis ꝯiūcti. Qui ideo post agnatos habent. qr p femineī sex⁹ ꝑsonas veniūt.

Qogtio legalis ſm Hosti. ē q̄daz ꝓximitas puenies ex adoptõe vel arrogatõe.

Qogtio spūalis ēpinq̄tas vel attinentia. q̄ puenit ex sacrām̄ti datõe. vel ad sacrām̄tuz recipiendū attestatõe vl̄ tentione. Unde ex cogtione spūali q̄ in baptismo ꝯtrahit nouem ꝓpinq̄tates nascūt. Prima filiatio int̄ sacerdotē baptisantē z baptisatū. Scda cōpaternitas int̄ sacerdotē z ꝑem baptisati. Tertia cōmaternitas int̄ eūdē z mrez baptisati Quarta int̄ filios sacerdotꝫ z baptisatū. scz fraternitas. xxx. q. j. hoies. z. q. iij. ita diligere. Quinta filiatio int̄ baptisatū z suscipiētē de baptismo. Sexta filiatio inter eundē z vxorē suscipiētꝫ. Septima fraternitas inter baptisatū z filios suscipiētꝫ. Octaua cōpaternitas int̄ suscipientē z ꝑem suscepti. Nona cōmaternitas int̄ eundē et mrez pueri. vt. xxx. q. iij. ꝑ totum.

Qognomen. n. t. est commune nomen totꝰ cognationis. Jnde hic z hec cognominis. et hoc ne. qui sunt eiusdem nominis vel cognominis.

Qoheres. redis. ꝯ. t. i. sil cū alio heres. Uñ Ro. viij. Si āt filij z heredes. hedes quidez dei. coheredes āt xp̄i.

Qohors. tis. m. t. ōr a cohortor a frequētia cohortatōis. z est multitudo rusticoꝝ. Sz castra multitudo militū. Cohors maior cōtinet q̄ngentos. Cohors minor trecentos. Jtem cors corꝫ ōr q̄ddam gen⁹ munitōis. a coartādo vel coercendo. eo q̄ coerceat cūcta interiora. i. ꝯcludat. vel qr coerceat obiectu suo extraneos z adire prohibeat. z ſm hoc in tali sensu melius scribitur sine h. et per vnum o.

Qohum. hi. n. s. i. corrigia q̄ iugū ad temonem religat.

Qoit⁹ us. ui. i. ꝯcubit⁹. a. coeo. is.

Qolar. acis. fuit q̄dā leccator a q̄ z q̄libz paralit⁹ ꝑt dici colax.

Qolema. atꝫ. n. t. i. ꝯmixtio herbe z olei. ex q̄ luctatores in palestra vngebant.

Qolera. re. f. p. pe. cor. dicitur a colos vl̄ colon. quasi follicula. s. fellis effusio. et est vn⁹ de quattuor humoribz corpis. Dicitur etiā cholera ipse folliculus de quo fel effundit. Et nota q̄ sunt quattuor humores corpis humani. s. sanguis cholera. melancholia et flegma. Et vnusq̄sq̄ ꝑdictoꝝ humoꝝ elementū suū imitat. Sanguis nanq̄ imitat aerem. Cholera ignē. Melācholia terram. Flegma aquā. Jñ choleric⁹. a. ū. ille in quo magꝫ dominat cholera.

Qoliciani hetici a q̄dā Colicio noīati. q̄ dicūt deū nō creasse mala. ꝯ illud q̄d scptū est Ego dñs creans mala.

Qoliphiū. n. s. i. panis q̄ post ꝑmam vl̄ meridiem laborantibz dat. vel panis azymus in modū virilis mēbri fact⁹. q̄ solebant vti agonistę vt essent fortiores Uñ Juuenalis

LD

Lomedūt coliphia pauce. Pap. dic. Coliphia dicūt panes azimi z gen⁹ carniū. Carnes asse z semicocte. q̄ est vict⁹ athletaꝝ

Colimbus. bi. m. s. est herba crescēs i aqua vel tirsus virēs. vel aq̄duct⁹. s. loc⁹ p quem discurrit aqua. In passione bti thome ūenit. Fecit colimbū z lac⁹ aquaꝝ influentes Pap. di. Colimby vbi mūdant vestimenta vel aquaꝝ influens locus.

Collactaneꝰ. a. ū. i. in eodē lacte nutritꝰ. vel eodem tpe lactatus

Collactē. a. ū. i. eiusdez lactis. Collactei sūt q̄ idem lac suxerūt. vel in eodem tempe quasi coetanei.

Colaphus. phi. m. s. est colli pcussio

Collariū. rij. n. s. id q̄d est in collo canis.

Collateralis. p. t. z h̄ le. q̄ est de latere. vt vēt⁹ collateralis. q̄i ptiguus z vicinus z a latere exp̄ñs.

Collatores dicunt a pferendo. q⁹ pferūt in fiscum. siue ordinaria sit collatio siue extraordinaria.

Collatō p̄m Azo. nō ē aliō q̄ cōicatō q̄ res q̄ndā nō sua vel nō hereditaria iā est sua vl̄ hereditaria. vel est pfusio siue coadunatō rerū pferēt⁹ in res cōmunes. seu cū rebꝰ cōibꝰ dividendis. vt no. in. l. si soror. C. de colla.

Collatiu⁹. a. ū. i. larg⁹. amplus. sinuosus. capax. vbi multa pferunt.

Collectiuus. a. ū. a colligo ōr. Uñ collectiuum nomē ōr q̄d in singulari numero multitudinē sīgt. vt pl'us. Plēs ci hoies i vno pl'o colligunt.

Collega. ge. m. p. nomē est officij viroꝝ. Et ōr a collego. gas. Prope q̄dez college sūt in officio. s. q̄ insil' legāt ad aliq̄d officiū agendū. vt ad pacē int' aliq̄s pponēdā. Uñ Lō/sortes pūgit amor. socios labor vn⁹. Missio collegas ad eūdē copulat actū Ast cadē comites vnit via mēsa sodales. Itē lego. gs. ppōit cū con. z ōr colligo. gs. In h̄ z h̄ college. g. p. p. pe. cor. sil' colligēs vel legēs. Sic em̄ cōuene dicūt sil' venientes. sic college dicunt sil' legentes.

Collegarius vn⁹ ex talibꝰ socijs.

Collegiū est societas collegarū in vno honore positoꝝ

Collegiati dicūt aliq̄ q̄ sunt ō aliq̄ corpe. i. pgregatōe. vel artificio hoim.

Collibētia. tie. i. obediētia vl̄ psensus. z idē est collubescentia.

Collibert⁹. m. s. i. cū alio libertus.

Collibū. bij. n. s. ōr pauū munuscul'. vel fructus. vt poma. nuces. cicer. frixum. vua passa. q̄d z bellariū ōr z antepometū. et ōr a collibet. q⁹ sil' cū aliꝭ placet. post carniū fercula fructꝰ solēt diligi p se nō tm̄ Jñ collibista. ste. ōr qui recipit collibia. z hmōi munuscula p vsura vel aliq̄ seruitio. Dr etiā collibista q̄ vendit collibia.

Collibꝝ. bri. pc. p. est genꝰ pecunie. vl' tota pecunia simul collibrata.

Collyrida. de. f. p. pe. cor. est panis tenuis z q̄i subcinericius. vel est panis modicꝰ z triangul⁹ coctus z fictꝰ detensus.

Collyriū. rij. n. s. i. q̄libet supunctio. ppe tm̄ ad tergēdas feces oc'oꝝ ꝑm Hug. Pap. vero di. Collyriū medicamentū. Collyria sonant. q⁹ vicia oculoꝝ tergant Apoc. iij. Et collyrio inunge oculos tuos vt videas.

Collis. lis. m. r. a collū ōr. Et sunt colles p eminentioꝝ iuga mōtium q̄si colla. vel ipi ascensus circa summitates montiū. Jñ collis. i. paruus collis

Collisio. onis. f. t. ōr q̄si sil' lesio. z ōr a collido. is. Itē collisio est q̄dā spēs methaplasmi. q̄ alio noīe ōr synalympha. Itē collisiones sūt cū aspe pſonātes i pstructōe occurrūt sibi. vt ē illud. Si vires auriga p loza. p flagella. p frena. vt vult Pap. Et sic collisio est vicium ptentū sub barbarismo.

Collisus. a. um. q̄i simul lesus

Colloquiū. quij. i. pfiliū vel contio. q̄d vulgo ōr parlamentū.

Collū. li. n. s. ōr a colūna. eo q⁹ sit longuz et rotundū. vt colūna baiulās caput. cui⁹ anterior ps gula posterior ceruix. Jñ collulū n. s. i. paruū collū.

Colluſio est int' actorē z reū latēs z fraudulenta quētio p quā alter in iudicio se supari pmittit. vt ōr de collu. in glo. c. audim⁹

Colluuiū. uij. n. s. z h̄ colluuies. ei. z h̄ colluuio. onis. i codē sensu. i. aquaꝝ inundatio. l' sordiuz collectio z pgregatio ex multa fluxione z inundatione aquaꝝ.

Colobiū. n. s. ōr palliū pginale vsq̄ ad talos depēsuz z sine manicis. z ōr colobiū q̄i collobiū a collo dependū. vel q⁹ sit lōgū. Et nota q⁹ nō solū pgies sz etiā diaconi vtebāt colobio. loco cui⁹ postea vsi sunt dalmatica q⁹ sez nuditas brachioꝝ culpabat.

Coloma. me. i. calam⁹ cū spica sua.

Colon greci dicūt. z iterptat mēbꝝ. Item cholon vl' chol⁹ greci dicūt fel vel aliō itestinū. Itē a colon ōr p ppositōez monocolos dicolos vel bicolos. tricolos et tetracolos.

Collibrista. e. m. s. i. abbatis

Collopendium

Collofagus vel Collofolium

Collisor

Collisio

Colobolus

a monos q̃d est vnuz vel dis. siue bis q̃d est duo. vel tris q̃d ẽ tres vel tria. vl̃ tetras q̃d ẽ q̃ttuoꝛ. ꝛ colõ q̃d ẽ mẽbꝝ. ſ. q̃d hꝫ vnaz vel duas vel tres vel q̃ttuoꝛ metri varietates. Uñ inuenik in odis Oratij. Hec oda ẽ monocolos. h̃ dicolos. h̃ tricolos. i. hꝫ ĩ ſe vnã vel duas vel tres metri varietates. Pap. dicit Cholon. culare inteſtinũ.

Colonia. nie. f. p. i. ciuitas vel caſtꝝ. vel villa quelibꝫ a nouis inſtituta colonis. Unde Hiero. i. plogo Hieremie. Jã terras eoruz colonie gẽtiũ poſſidebãt. Colonia etiaz dicebaſ olim ciuitas vel regio capta a romanis. in q̃ veteribꝫ expulſis ſupinducebãt noui coloni a romanis. Colonia etiã dicebaſ ciuitas vel caſtꝝ vel villa in ꝓfinio duaꝝ regionũ. a coloniſ ibi freq̃nter mutaꝛ a romanis. ne liceret eis eſſe infideles

Colonꝰ ni. m. s. i. terre cultoꝛ. ꝛ ꝓpe aduena q̃ aliũde veniẽs agrũ locatũ ſibi colit. vel q̃ hꝫ ꝑdiũ agri colendi cauſa. Differt ãt colonus ab inq̃lino. qꝛ h̃ i rure. iſte ãt in ciuitate moꝛaſ Et hꝫ pl̃es ſpẽs agricolaꝝ ſm Azo. vt patebit.

Coloni ꝺditionales dicũſ q̃i ex ſua ꝺditõe ꝑdiũ vel agrũ colere debẽtes

Coloni dñici dicebãt q̃ colebãt agros ĩperatoꝛis. vt. C. de ꝑ. ꝛ oĩbꝫ re. li. xj.

Coloni illiriceni. alꝫ ꝛ melꝰ illiceriani ꝺ illirico. i. de ſclauonia dicũſ. ꝛ habeſ in. l. cuz querebaſ. C. vnde vi.

Colonꝰ inq̃linꝰ minꝰ eſt aſtrictꝰ q̃ꝫ colonꝰ cõditional. Uñ inq̃linꝰ bñ ꝑt ĩ alia ꝑte cuiuſlibet ſuburbij domum ꝺducere ꝛ inhabitare Sꝫ ꝺditõnal colonꝰ nõ audet cũ ſua familia r̃cedere a fũdo quẽ colit nec alibi hꝫtare.

Colonꝰ oꝛiginariꝰ ꝺ coloni ꝺditional filiꝰ ex eo q̃ oꝛigialiꝫ ꝺditõi colonarie ſubiectꝰ ẽ Hec refert ſiue ĩ ſolo fuerit natꝰ ſiue extra ſolũ. qꝛ tãq̃ oꝛiginariꝰ ad terrã illã reducẽdꝰ quã pater ſuꝰ ſuſcepit colendã.

Coloni partiarij ſm q̃ſdã dicũſ illi q̃ terrã colũt ꝑ ꝑte dimidia vel tertia ſm ſterilitatẽ vel fertilitatẽ terraꝝ.

Coloni paleſtini ſunt de paleſtina prouincia dicti.

Colonꝰ ſimpl̃r ꝺ q̃ ſub certa ãma mercede in pecunia nũerata ꝑdia colẽda accipit.

Colonꝰ ꝓpe ꝺ q̃ rem ruſticã ꝺducit nũmis ꝛ ꝑpetit ꝺ eũ actio ꝑſcriptis ꝙbis ſiue ĩ factũ

Colonꝰ ad nũmũ ꝺductꝰ eſt ille q̃ ſtatim cũ fructꝰ fuerit a ſolo ſepati. vt vſufructuariꝰ intelligiſ ſm Jo. ff. de fur. l. ſi apes.

Colonꝰ ſupficiariꝰ eſt q̃ aream ꝺducit ea cõditione vt ſibi liceat in ea edificare ꝛ domũ tollere cũ voluerit.

Coloni partionariꝫ ſunt q̃ totũ agrum ſuis expenſis colũt ꝛ ex fructibꝫ ꝑſtãt dño fundi quantũ ꝺuenit.

Coloq̃ntida. de. vel h̃ coloq̃ntis. tidis. eſt cucurbita agreſtis ꝛ vehemẽt amara. q̃ ſil̃r ꝑ terrã vt cucurbita flagella extẽdit. fructu rotundo ꝛ foliꝫs ſimilibꝫ cucumeri vſuali. Uñ. iij. Re. iij. Et collegit ex ea coloquintidas agri. Uel vt in hiſtoꝛijs ꝺ. Coloq̃ntide ſunt agreſtes cucurbite amariſſime. minoꝛes his q̃ in hoꝛtis naſcunt. Uel vt q̃dam dicũt. herba eſt q̃i vitis ſe diffundẽs ĩ ſepibus. fructu modico purpureo ꝛ rotũdo cuz matur eſt. Uñ. Agreſtis tibi ſit coloquintida cucurbita lector.

Coloꝛ. oꝛis. m. t. ꝺ q̃litas ꝓceptibil̃ viſu ĩ luce. ꝛ ꝺ a colo. as. qꝛ olim coloꝛes colabãt vt eſſent nimie ſubtilitatis. Inde coloꝛo. as. Alij dicũt q̃ a coloꝛo fit coloꝛ ꝑ apocopam Jtẽ coloꝛ ꝓpõit h̃ ꝛ h̃ bicoloꝛ. rſ. q̃i duoꝛuz coloꝝ. Jñ bicoloꝛat. a. ũ. Et h̃ ꝛ h̃ tricoloꝛ. i. triũ coloꝝ. Jñ tricoloꝛat. a. ũ. Et hic ꝛ h̃ multicoloꝛ. i. multoꝝ coloꝝ. Et h̃ ꝛ hec diuerſicoloꝛ. i. diuerſoruz coloꝝ. Et hic et h̃ diſcoloꝛ. i. diuerſoꝝ coloꝝ vl̃ alteriꝰ colorſ. Jñ diſcoloꝛat. a. ũ. Et h̃ ꝛ h̃ vnicoloꝛ. vniꝰ coloꝛis. Et h̃ ꝛ h̃ rubicoloꝛ. i. rubei coloꝛis. Et h̃ ꝛ h̃ albicoloꝛ. i. albi colorſ. Et cũ oĩbꝫ illis ꝓpõit coloꝛo. as. Jtem omĩa compoſita a coloꝛ vt bicoloꝛ. a decoꝛ. vt dedecoꝛ. a coꝛpꝰ. vt bicoꝛpoꝛ. ſunt cõmunis ge. licet ir regulariter aliq̃ reperiaꝫ in neu. ge. quod auctoꝛitati attribuimus Ezech. xvj. Et aſſumpſiſti veſtimenta tua multicoloꝛia. Et coꝛ. pmã coloꝛ. Uñ Auian. Jngenio moꝝ ſubſiſtit forma coloꝝ.

Cholos vel cholon. dicũt greci ſel. vl̃ aliud inteſtinum.

Coloſeũ. ſci. n. s. q̃dam locꝰ rome. vbi olim erant imagines oĩm ꝓuinciaꝝ. et in medio erat imago rome tenẽs pomũ aureũ in manu vtpote dña ꝛ regina oĩm. Et erãt ita diſpoſite arte necromãtie q̃ q̃n aliq̃ ꝓuincia volebat inſurgere ꝺ romanos ſtatim imago rome obuertebat doꝛſuz illiꝰ ꝓuincie imagini. Uel vt dicũt imago illiꝰ ꝓuincie inſurgebat ꝺ imaginẽ rome. ꝛ tũc romani ex ĩprouiſo mittebãt illuc exercitũ. ꝛ ꝓuinciaz illã ſibi ſubiugabãt. Et tali arte romani q̃i totũ mundũ ſibi ſubiugauerũt.

Qolosus.si.m.s.i.aliq̃ res ī memoriā alic⁹ mortui facta.vt tumuli ꝛ imagines apud antiq̃s.ꝛ dr colosus q̃i colēs ossa.ꝛ pō.pe.Ūñ Juuenal'. Et de marmoreo cithară suspende coloso.'Pap'.dicit Colosus vocat statua marmorea ꝛ alta.

Qolostrū.stri.n.s.q̃d ꝛ colostra dr.i.lac cōcretū in mămis.vel poti⁹ nouū lac qđ statī ꝑmo mulgef post fetū.q̃d cito coagulat.

Qoluber bri.m.s.pe.cor.et ħ colubra.bre.ē gen⁹ ꝑpētis.eo q⁹ colat vmbrā.Jñ colubrin⁹ a.ū. Jtē coluber ceruū fugit leonē interficit Jñ colubercul⁹.i.paru⁹ coluber.

Qolū.li.n.s.est instrm̃ p q̃d mustū fluit Ūñ Virgili⁹.Tūc spissos vimīe q̃los colaq̃ ꝑlorū Fumosis de rispe tecti.Jñ colariū.ꝛ ē idē q̃d colū. Jtē colū accipit ꝑ q̃daz colore rhetorico.ꝛ ē pūctū sine vlla ꝗgula qñ vicz ꝓstructio est pfecta.ſz adhuc pēdet intentō dictatoris. et talis distinctio vocat media siue ꝓstans.

Qolūbr.m.s.ꝛ ħ colūba.auis q̃dā sic dicta ꝑt diuersos q̃s hz colores ī collo.ꝛ dr colūba.q̃i colēs lūbos. Et hz septem ꝑrietates Caret felle.nullum ledit.alienos pullos nutrit.gemitū ꝑ cātu emittit.iuxta fluuiū morat.ḡnū eligit q̃d comedat.ī foramīb⁹ petre nidificat Significat etiā spūmsanctū.

Qolūbar.barī.n.t.ē latibulū vl' foramē vbi nidificāt colūbe.Colūbar et dr q̃ddā gen⁹ viculi a collo.q⁹ ē aptū collo.Dicūt et colū baria loca ꝓcaua ī naui ꝑ q̃ remi emittūt

Qolūbin⁹.a.ū.pe.p.possessiuū de columb⁹. Jtē ħ colūbin⁹.ni.q̃dā lapis a colore illius auis sic dict⁹.

Qolumē.minis.n.t.i.alacritas vel fortitudo.et cor.lu.Ūñ Homer⁹.Hinc patrie columē pugĝt mauorti⁹ hector.

Qolumis.ꝓ.t.ꝛ ħ me.i.sanus.alacer.et dr a colūna.eo q⁹ rect⁹ ꝛ firmissim⁹ sit.A q̃ ꝑ cōpositōem ħ ꝛ ħ icolumis.ꝛ ħ me.i.infirm⁹

Qolūna.ne.f.p.i.statua.ꝛ dr a columē.eo q⁹ in sūmo sit lōga.vel q⁹ culmē sustineat. Jñ ħ colūnula.le.ꝛ ħ colūnella Et a colūnella ꝑ mutatiōez n.in b. inuenit ħ colū bella .le. Et cor.co. Unde Horati⁹.Hēpe iter varias nutrit silua colūnas.

Qolūnelli.lor.m.plis nu.sūt dētes q̃ canini dicūt.a lōgitudine sic dicti.q⁹ sunt lōgi et rotūdi ad modū colūne ſm Hug.'Papi. dicit.colomelli.

Qolur⁹ dr a colon ꝛ rus.q̃si colonrri.i.mē brū.ſ.cauda bouis siluestrīs.Hā rus ē bos siluestrīs.Jñ colur⁹ cauda illi⁹.Ūñ ꝛ q̃dā similitudie coluri dicūt duo circuli imperfecti ī celo.q̃ q̃dā ideali prudētia fingunt infirmamēto Sic em̃ cauda bouis fac circl'm impfectū.ita q̃dā circuli fingūt eē ī celo imperfecti.q̃tum ad visum nostr̃.

Qholus.li.m.s.apō nos latinos idē est q̃d cholevel choli.apō grecos.ſ.fel.vl' aliud intestinū. Et ī phisica dr intestinū culare. Jñ cholic⁹.a.ū. vt cholica passio q̃ fit ī isto membro.et cholic⁹ hō.q̃ patit infirmitatē choli. Ūñ Macer de viribꝫ herbarū. Illi⁹ semen cholicis cū melle medet. Jtē inuenit ħ col⁹ us.u.vel col⁹.li.ꝑ rota femina.r.vel instro vñ femienent.ꝛ tūc dr a colo.lis. Et cor.ꝑmā. Ūñ Ouidi⁹.Aptior est digit⁹ lana colusq̃ meis.

Qoma.me.f.p.ꝑie capilli mulier̃. a comēdo.sic cesaries virorꝫ a cedēdo. Uel dr coma ꝑie nō cesi capilli.ꝛ est nomē grecū Jtē cuma.me.vel poti⁹ coma.me. dr breuis dictio.ꝛ dr a cumulo.las.ꝑ syncopā. Jtē ħ comatus.n.t.i.cēsura indiciū. Jtē coma ponit ꝑ q̃dā colore rhetorico.ꝛ est pūctū cū virgula sursū ducta.q̃ nec sn̄ia nec ꝓstructio est pfecta.ꝛ talis distinctio dr suspēsiua.

Qomarchus.chi.i.ꝓnceps sup comites.et dr a comes ꝛ archos.

Qomatic⁹.m.s.i.ꝓficator.ꝛ dicit a coma me. Jñ aduerbiū comatice.i.breuiter. compendiose.Comatic⁹ etiā dr abbreuiator cōpendiosus diuisus.

Qomatul⁹.a.ū.dimi.a coma.me. Ūñ Hiero.in q̃dā epla.Comatul⁹.compt⁹.lasciu⁹. dom⁹ tue tecta nō videant.

Qomat⁹.a.ū.i.comas hñs.et ħ comata.te. est q̃dā gallia.ſ.lombardia.eo q⁹ comas soleat nutrire.

Qomedia.f.p.i.villan⁹ cātus.l' villana laus et dr ab oda q̃d est cant⁹ vel laus ꝛ come q̃d est villa.q⁹ tractat de reb⁹ rusticanis.ꝛ ē affinis q̃tidiane locutōi.q⁹ circa villas fiebat ꝛ recitabat.vel dr comedia a comestiōe. Solebāt em̃ post cibū boies ad audiendā cam ꝓuenire Jñ comed⁹.a.ū.q̃ comediā ꝺscribit Jñ comedic⁹.a.ū.i.ad comediā vel ad comedendū ptinēs.vel delectabilis. Jñ comedice.i.delectabiliter.

Qomes.tis.m.t.ē nomē dignitat̃.ꝛ dr a como.as. Jñ comitissa.se. Jtē inuenit comes ꝓ.g.ꝑ socio.ꝛ tūc dr a cōmeo.as.et ē comes ꝑpe ī itinere a cōmeādo.soci⁹ in pielo.collega ī officio.ꝓtors ī primo.sodalis in mēsa.

LD

Comes orientis ſm Azo. in ſum. forte erat ꝓcurator rerū cēſaris. q̄s hēbat in oriente.
Comes palatin⁹ dr q̄ curā gerebat ꝑcipuā. vt miſſoꝝ notarioꝝ. ⁊ iudicū negligentiam argueret. ⁊ a ꝓuincialib⁹ tributa exigeret. et ꝓfecta depoſceret.
Comes rerū ꝓuatarꝝ ſm Azo. erat forte ꝓcurator ceſaris in ꝓuatſ reb⁹. ⁊ ſm eū etiam illuſtris fuit. Alij dicūt q̄ ꝓuati cōmodi et fiſcaliū rex habuit adminiſtratōes. vt eas cō ſeruaret et in eis negociaret.
Comes ſacrarꝝ largitionū ſm Azo. erat ille p quē ꝓnceps ſua ſtipēdia largiebat. ⁊ h̄ forte erat ꝓcurator rei publice q̄ grece legiſta nūcupat. Alij dicūt q̄ impator p hūc ſuaz libertatem ⁊ magnificentiā exercebat ⁊ largitudinem agebat.
Comes ſacri patrimonij erat q̄ impatoris ꝓcurabat patrimoniū. q̄ in h̄ differt a Comite rerū ꝓuatarꝝ. qz h̄ tenet cuſtodiā reruz ꝓuatarꝝ ⁊ exercet negociatōes circa mobilia ſz ille patrimoniū ⁊ īmobilia ꝓcurat.
Comites ꝓiſtoriani ſūt q̄ ꝓiſtorij milites dici meruerūt. q̄ etiā ſpectabilib⁹ ꝓcōſulib⁹ equipabant. vel ꝓiſtoriani dicebant. q̄ ꝓ erāt caſtris ꝓncipis ordināds.
Comitarienſes milites al⁹ comitatēſes dicūt milites ſtipēdiarij a comitatu dicti. q̄a militant nō ſoli. ſz in comitatu.
Comeſatio. onis. dr a comeſo. as. Et ſūt ꝓ prie comeſatiōes ſuperflua ⁊ luxuriosa cōuiuia. Et dz ſcribi ꝑ vnū s. ſicut ſuū verbum Unde ad Ro. xiij. In comeſatōib⁹ ⁊ ebrietatib⁹. Comeſationib⁹ dz ſcribi ꝑ vnū s. et ſimiliter ꝓferri.
Comeſor vel comeſtor. i. guloſus.
Cometa. te. f. p. dr ordinatrix comarꝝ. et deriuat a coma. me. Juuenalis tñ gra metri i terpoſuit s. ibi. Ponunt coſmete crinitas Item inuenit h̄ cometa comete. vel h̄ comet⁹. metſ. vel comete. Et eſt cometa quedaz ſtella crinita ⁊ emittens de ſe radios flāmarū ad modū criniū. Et q̄n apparet ſigt mortem vel immutatōnem alic⁹ ꝓncipis vel alicui⁹ patrie deſtructōnez. ⁊ ſp dirigit radios ſuos ad illā ptem cui minat. Quidā tñ dicūt q̄ non ſit ſtella. ſz q̄dā nubes ignea claritate accenſa. Pap. di. Cometes ē ſtella dictus. q̄ comas lumis ex ſe fundat. qđ gen⁹ ſideris q̄n apparet peſtilentiā. famē. aut bellū vel regni immutatōem ſigt. q̄d latini crinitem vocāt. eo q̄ in modū criniū flammas ſpargit. Alij dicunt q̄ cometes nihil aliud ſit q̄ vapor terre⁹ groſſus. cui⁹ ptes ſibi mixtū ꝓiacent paulatim aſcendēs ab inferiori pte eſtus ad ſupiorē eiuſdē. vbi ꝓcauitatez ignis ꝓtingit. ⁊ ibi diffuſus inflāmat. ⁊ ſic videt long⁹ freq̄nter ⁊ diffuſus.
Comicus. a. ū. i. comedus vel ad comediaz ptines vel facet⁹. ⁊ cor. pe. Un̄ duo ſunt genera comicoꝝ. ſ. comediā ſcribentiū. ſ. vetere ſ q̄ ioculatores extiterūt. vt Terentius. Houi q̄ ⁊ ſatyrici q̄b⁹ generalit vicia carpūtur. vt Perſi⁹ ⁊ Juuenalis. Et nudi pīgūt. eo q̄ vicia denudent.
Comis. mis. ꝓ. t. ⁊ h̄ me. i. ſuauis vl curial. vl facet⁹. ſz facet⁹ de doctrina. comis de natura. vel facet⁹ in fact⁹. comis in dict⁹. Uel ſm Pap. Comis. i. ꝓſit⁹. hilar⁹. benign⁹ Et nota q̄ como. mis. ⁊ h̄ ⁊ h̄ comis. ⁊ hoc me. ⁊ coma. matis. pducūt ꝑmā. ſz coma. me. eam cor. Unde. Lane colore comis me fallit femia comis. i. ſuauis vel curialis. Jnde comitas. tatis. i. curialitas vel ſuauitas
Comitat⁹. us. ui. i. comitiſ dignitas. l terra ſiue tantū ſpaciū q̄tum vn⁹ comes tenet. et deriuat a comes. Jnuenit etiā h̄ comitat⁹ us. ui. i. ſocietas vel comitatio. ⁊ tūc dicit a comitor. aris. Jtez inuenit adiectiue comitatus. a. um.
Comitiū. tij. n. s. eſt temp⁹ in q̄ ꝓſules eligūtur vel intronizant. vel etiā ipſa electio. vel intronizatio dr comitiū. vel ſolēnitas q̄ tūc ibi fiebat ⁊ q̄uent⁹ totius ꝓpli ⁊ locus in quo fiebat. et dr comitiū q̄ſi coitiū. qz tot⁹ ꝓplus ad electionē ⁊ intronizationē ꝓſulū q̄uenie bat. ſed eſt etymol. poti⁹ q̄ ꝓpoſitio. Jn comitius vel comitialis morbus. i. caduc⁹. vel paſſiuus. qz in comitijs illi q̄ patiebāt r̄pulſam p pudorem morbū caducū incurrebāt Uel eſt comitiū placituz q̄d multi comites faciūt. Un̄ Plautus Jbo inq̄t vt de capite meo faciant comitia. ⁊ ſic deriuat a comes.
Comitul⁹. la. lum. ⁊ comitell⁹. la. luz. ambo dimi. i. paruus comes
Cōmanipularis. ꝓ. t. ⁊ h̄ re. i. ꝓſoci⁹. a. ꝓ ⁊ manipularis. qi cū alio manipularis.
Cōmater. tris. f. t. q̄i ſil mater. a cō ⁊ mater Et nota q̄ due ſunt ſpēs cōpaternitatis ſeu cōmaternitatis. Una directa. ſ. q̄n ego ſuſcipio de ſacro fonte filiū Berte. vel ipa meuz vel ad cōfirmatōem coram ep̄o teneo filium Berte. et ſi eam accepero ſp eſt ſeparandum ꝓnubiū. Alia eſt indirecta. q̄n vn⁹ ꝓiugum poſtq̄s ſunt vna caro effecti. filiū alteri⁹ ſuſcipit. in q̄ caſu ambo parentes infantis cō

LD

patres efficiuntur. etiam alteri⁹ iugũ qui nõ suscipit. z ambe impediũt matrimoniuz ⁊trahendũ. z dirimũt ⁊tractũ.

Cõmeatus.us.ui.i.simul meat⁹. Item cõmeat⁹ etiã ⁊ expensa q̃ est necessaria ĩ itinere simul cõmeantib⁹.

Cõmeat⁹ ⁊ licentiat⁹ vel recõmẽdatio seu remuneratio ip̃is licentiatz tpe licẽtiate facta. vt in epl'a Alexandri magni. et Aristotelis legit. Et est q̃d vulgo ⁊ ⁊duct⁹ liber. .i. trãsit⁹ a cõmeando descẽdẽs. vt vbi dicit optimis nos susceperũt cõmeatib⁹.

Cõmemoratio.onis.f.t.i.recordatio.

Cõmẽdatici⁹ a.ũ. aliq̃s q̃ de suo nob aliq̃d dat. vt res ei⁹ in nr̃a habeam⁹ tutela Est et cõmendaticia res q̃ nob z nr̃e tutele cõmẽdat. Inuenit etiã cõmendatici⁹ q̃ cõmẽdat nos vel laudat. Un̄. ij. Lor. iij. Aut indigemus cõmẽdaticijs ep̃lis.

Cõmendaticie lr̃e sunt dimissorie q̃b⁹ clericus dimittit z absoluit a ptate sui ep̃i in q̃bus phibet⁹ de vita z ordinib⁹ illi⁹ testimonium.

Cõmentariensis ⁊ custos ĩ carcere positorum. ff. de ori. iuris. et. L. de custo. reo. l. ad cõmentariensem. vbi talis punit tali pena cum socio suo. qua punit⁹ fuisset aufugiens ex negligẽtia cor. nisi ex necessitate procul ab officio egerit. tunc adiutor eius pari pena ⁊stringit.

Cõmenda est custodia ecclesie alicui cõmissa. c. nemo de inceps. de elec. li. vj.

Cõmẽtari⁹ a.ũ. i. expositori⁹. a.ũ. a cõmentũ. Et h̃ cõmentari⁹. rij. q̃ cõmentat. Et cõmentator z cõmentari⁹ q̃ cõmentũ compo nit vel scribit. Et h̃ cõmentariũ. i. armariũ vbi reponũt cõmenta. Et hic cõmentarius.

Cõmentici⁹ a.ũ. i. ⁊fict⁹. falsus vel expositorius. vel ad cõmentũ ptinens.

Cõment⁹ a.um. z h̃ cõmentũ. ti. i. fraus. mẽdaciũ. machinamentũ. inuentũ. ⁊fictũ. cõpositũ. Uel cõmentũ est plurũ studioy l' doctrina in mẽte habitor in vnũ collectio Et ſm h̃ q̃libet liber z q̃dlibet opus de qualibz arte ⁊positũ ⁊ cõmentuz. Sed in nr̃o vsu cõmentũ ⁊ liber expositori⁹. s. q̃ deseruit expositioni sne alic⁹ libri. z nõ ⁊structõni lr̃e Et ſm h̃ sic diffinit

Cõmentũ est expositio ⁊boz iũcturam nõ ⁊siderans. sz sensum.

Cõmertiũ. n.s. i. ex pluribz rebz vna venditio. vel diuersaz rerũ cõmutatio. vt si quis daret vel cõmutaret mantellum ꝑ capa vel econuerso. Und ⁊ cõmerciũ q̃ cõmutatio merciũ. Illa ⁊o mirabilis incarnatio Jesu christi fuit cõmerciũ. q̃i cõmutatio merciũ scz diuinitatz z hũanitatz. Nam hõ q̃dammodo ⁊cessit deo hũanitatem. de⁹ hõi largitus est diuinitatẽ. descẽdit diuinitas. ascẽdit humanitas et exaltata est super choros angelor. Unde canitur O admirabile cõmercium.

Cõmissura. re. f. p. i. incastratura. ⁊iũctura. ligatura. a comito. tis.

Cõmissum. si. i. in fide traditũ. creditũ. coniunctũ. peccatũ. forefactũ. a cõmitto.

Cõmodatari⁹ est ille cui res aliq̃ dat vtenda. vicz ip̃m cõmendatũ.

Cõmodatũ est alic⁹ vel certe rei ad aliquez spẽalem vsum gr̃uita ⁊cessio.

Cõmodus. a.ũ. i. vtilis. bon⁹. mãsuet⁹ quasi cũ modo. Unde cõmodũ ⁊ illud q̃d ẽ nostri iurz. z ad alium tempaliter translatũ est cũ modo tempis. q̃diu apud eũ sit. vnde et cõmodũ dictũ est q̃i cũ mõ datũ. vel ad vtilitatem nõ ad ꝓprietatẽ datum.

Cõmoratio.onis.fe.t.i.habitatio.mansio. tardatio. a cõmoror.aris.

Cõpact⁹ a.ũ. i. impulsus vel cõiunct⁹. z ⁊format⁹. ⁊glutinat⁹.

Cõpages.gis.f.t.i. ⁊iunctio. Et h̃ cõpago gis. idem. Compagines etiam vel cõpages dicũt capita ossiũ. q̃ cõpacta neruis velut quodam glutino sibi adhereant. Inde cõpagine⁹. a.ũ.

Cõparatiu⁹ a.ũ. z h̃ cõparatiuus. ui. z h̃ cõparatiuz. ui. ꝑ q̃d fit cõpatio. i. collatio rei ad rem. vel q̃d ptinet ad cõpatõnem.

Cõpascu⁹ a.ũ. i. cõis ad pascua. l' ad pascẽdũ. Un̄ pascu⁹ ager dict⁹ est. q̃ cõiter ad pascendũ vicinis relict⁹ est.

Cõpater. tris. m. t. q̃i sil' eiusdẽ filij pater. q̃ filiũ alic⁹ baptisat. vel chr̃istianũ facit. l' ad baptismũ vel ad ⁊firmatiõem eũ tenet. Jn̄ cõpaternitas.

Cõpatriota. te. ⁊. p. pe. p. i. vnius z eiusdez patrie.

Cõpedit⁹. ta. tũ. i. cũ pede l' pedica astrict⁹. incatenat⁹.

Cõpendiũ. n. s. q̃q̃d est breue et vtile. Jn̄ cõpendiosus. a.ũ. breuis z vtilis.

Cõpensus. a.um. i. reddit⁹. vel equatus vel remuneratus.

Cõpes. pedis. f. t. i. catena circa pedes.

Cõpetens. tis. oĩs. ge. i. conueniens.

Cō

Cōpilator fm ysiō. est ille q̄ aliena dicta suis p̄miscet. Et sic solent pigmētarij i picta diuersa mixta p̄fudere. Unī. Pictoribꝫ atq; poetis q̄dlibet audēdi sp fuit equa potestas. Hoc scelere q̄ndā accusabat Hercules mō tuan⁹. cū ysus Homeri trāsferēs. q̄sdā vōces suis p̄miscuisse. Et cū cōpilator emulū diceret. rīdit Magnaq; virtū esse clauam a manu herculis extorq̄re.

Cōpitū. ti. n. s. ē collectio pluriū viaꝝ. s. locus vbi plēs vie se p̄petūt et q̄untūt. siē ē bi uiū. triuiū. et dr a cōpeto. tis. vel a con et pital q̄d est via. Jñ h et h cōpitalis. et h le.

Cōplex⁹. us. ui. i. brachijs cinct⁹. et dr a cōplector. ris. q̄d est sil' vtrisq; manib⁹ cingere. Jñ cōplexio. i. act⁹ cōplectēdi. vel q̄dam argumētatio q̄ vndiq; p̄plectit aduersarium Et h a latinis dr p̄plexio vel corrupt⁹ syllogism⁹. a grecis dilema. Et p̄plexio dr nata l' dispositio. Jñ h et h cōplexionalis. et h le. et cōplexionalitas. et cōplexionat⁹. a. ū. i. p̄plexione pticipās vl' dispositus. Itē cōplex⁹ accipit in passiua significatione. i. p̄iūct⁹ vel cōpositus vt Sermo cōplexus dr p̄stans ex dictionibus. s. oīo et cōpositio. Et p̄ponit incomplexus. a. ū.

Cōplex. o. t. i. ī malo p̄sentiens. alteri⁹ dolos sil' p̄sentiēs. Prope q̄dē cōplex ē q̄ alīq̄ pctō vel crimīe est alteri implicit⁹. Et sp ad malū et nūq̄s ad bonū dr cōplex.

Cōplexio. onis. est act⁹ cōplectendi. vl' q̄dā color rhetoric⁹. q̄ fit ex eo q̄ eadez dictio in p̄ncipijs pluriū clausulaꝝ reperit. et altera circa finem earūdem. vt Benedicite āgeli dñi dño. benedicite celi dño.

Cōplicital. tatis. f. t. i. p̄cors ink duos l' plures dolositas. in malo p̄sensus

Cōplosus. a. ū. i. p̄cussus vel p̄iūct⁹

Cōplut⁹. a. ū. i. pluuia irrigat⁹. Unī Amos viij. Pars vna cōpluta ē. et ps sup quam nō pluit aruit. Jñ cōpluuiū. et ē loc⁹ ad quā mlte pluuie p̄fluūt vel cōpluūt.

Cōpos. otis. i. competēs assecutor sui voti cui oia succedūt ad votuz. et ē cōis ge. decli. et p̄structōne ge. ois. Unī Boetius. Constat eternū bonū esse sui cōpos.

Cōpotor. oris. et p̄potrix. i. sil' vel luxuriose potans. Et cōpotator et cōpotatrix idē. scz sil' potās. a cōpoto. as. are.

Cōpot⁹. ti. m. s. i. nūeratio vel nūeri assignatio. vel doctrinalis ars. et dr a cōputo. as. vl' cōputor. aris. Antiq tñ dicebāt cōput⁹ sicut exigit deriuatio. q̄d nos abhorrem⁹ ppt vocis absonantiā. Jñ h et h cōpotista. ste q̄ docet cōputū. vel q̄ vacat cōputo.

Cōpromissari⁹ dr cui simpl'r vel ad tps cōmittit vt eligat vice eoꝝ q̄ p̄promittūt. vt d elec. q. ppter.

Cōptus. a. ū. i. ornat⁹. planat⁹. a. como. comis. Unī Ouid. Sint pcul a nob⁹ iuuenes et femina compti.

Cōpūctio. onis. f. t. est pctoꝝ cū meroze recordatio.

Conamen. nis. n. t. i. nisus tēptatō. a conor conaris.

Conat⁹. us. ui. et conat⁹ a. um. adiectiue. i. nisus temptat⁹.

Concha. f. p. dr a cauo. eo q̄ sit caua. vel q̄a deficiente luna cauat. i. euacuat. Et inuenitur concha p q̄dā terreo vase. et p testa cuiusdā piscis. et p ipso pisce q̄ncq; inuenit. Item nota multa esse genera cōchaꝝ. int q̄s margaritifere habēt. q̄ et cochlee dicūt. in quarū carne p̄ciosus calculus solidatur. et dicunt q̄ noctno tpe litoza appetūt et et celesti roze margaritas p̄cipiūt. Itē concha generalit appellat omīs piscis testam habēs

Cōcēt⁹. us. ui. i. p̄sonātia et p̄cordātia. et p prie i cātu. et dr a p̄cino. is. fm Hug. Papi. dic. Cōcēt⁹ cāt⁹ mixt⁹. i. symphonia a p̄cino Cōcēt⁹ et celi dr a q̄busdā esse. i. p̄sonantia planetaꝝ. Cōcent⁹ etiā dr cant⁹ p̄tinuus et laus bonoꝝ. Unī Job. xxxviij. Cōcentū celi q̄s dormire facit.

Cōceptacl'm. li. loc⁹ p̄ceptōis. a p̄cepto. as.

Cōceptio dr q̄si sil' captio. et ē p̄ceptio q̄daꝫ spēs allothete. q̄ alio nōie dr silepsis.

Cōcessio ē apō rhetores cū re⁹ nō id q̄d factū ē ostendit. scz vt ignoscat postulat.

Cōcessio facta alicui de aliq̄ re respicit p̄sonā cui fit. nō ātipam rem. adeo q̄ finit mor te ip⁹ cui facta est. nec ad heredes ei⁹ transmittit. nisi in ipa p̄cessiōe fiat mētio. de heredib⁹. l. cū duus. §. si q̄s. ff. de le.

Cōcidentia. tie. q̄i simul cadētia. vt p̄cidentia genez est. cū diuersa genera simul cadūt in eadem voce.

Cōchile. lis. n. t. vel cōchiliū. n. s. i. piscis q̄ latitat in cōcha. de cui⁹ sanguie tingit lana et fit purpura. Unī et q̄nq; ponit p tali tinctura. q̄nq; p vicijs q̄ coinq̄nat et tingūt et inficiūt ad modū illi⁹ tincture. q̄nq; p inq̄natis et sordidis et tinctis tincta viciox. Unī Juuenalis p vicijs vel vicios⁹ illud ponens ait Noz ego nō fugiā conchilia.

Cōchileg⁹. m. s. dr q̄ conchilia legit. i. colli

LD

git.7 ðr a cõcha 7 lego.

Cõciliabulũ.li.n.s.ðr a ꝑciliũ.q̃si ꝑsiliabulũ.vel locꝰ in q̃ accipimꝰ ꝑsilia.vel locus i q̃ multi boies sunt sui iurꝫ.

Cõciliũ.n.s.ðr a cõ 7 ciliũ q̃dã similitudie cilioꝛ.qꝛ sic̃ ciliꝫ iũgũt cũ oculi q̃escere cupiunt.ita q̃z ꝑcordiã iũgũt boies i ꝑcilio.et ẽ tractũ a romano more Tpe eñ q̃ cause agebant ꝓueniebãt oẽs in vnũ 7 cõi intentõne tractabãt. Uñ 7 ꝑciliũ a cõi itentõe 7 a cõi ꝓuentõe dictũ ẽ q̃i ꝑsiliũ.vel q̃i ꝑsidiũ.

Cõcinnꝰ.na.nũ.i.ꝑcors.affabilis.benignꝰ i q̃ mores ꝑcordiã ꝓsiti sũt 7 ꝓmixti.et ðr a cõ 7 cinnꝰ. Jñ ꝑcinne aduerbiũ.7 h̃ ꝑcinnitas.tatꝫ.i.ꝑcordia ꝑgruitas.

Cõclonabulũ.li.n.s.ꝑciliũ vel locꝰ ꝑcilioꝛ Uñ in decretꝫ Jnno.pape. Si statim decederes de tuo pessimo ꝑclonabulo.

Cõcipio.onis.f.t.a ꝑcipio.is.Et sunt cõciliationes q̃dam stelle q̃ ꝑcipientib̃ aptant̃ et fauent.

Cõcisio.onis.f.t.pe.cor.q̃i fit̃ cesio.a ꝑcido is. Uñ ꝑhibit.iij. Uidete ꝑcisionẽ.

Cõcitariũ.rij.n.s.i.donũ imꝑatoris.a cõcito.tas.qꝛ ꝑcitat animos militũ ad obediendũ ei.

Cõclauis.uis.f.t.vel ꝑclaue.n.t.a cõ 7 clauis.i.cella vel thalamꝰ. camera secreta sub claue domꝰ alteri⁹ clausa.vel q̃ sub mꝫ 7 claues tinet̃.7 ad quã p mꝫtas claues venit̃. Uñ.ij. Regũ.iij. Jlle dormiebat sup lectũ suũ in ꝑclaui.

Cõcordia.die.f.p.i.ꝓuentia.cũ aliq̃ pacificatio.7 ðr a ꝑcors. Jtez ꝑcordia est color rhetoricꝰ.et fit q̃n fines medietati versuz ꝓueniũt 7 ꝑcordãt.vt ptz in ꝑsibꝫ leoninis. Fac tibi fortunã festines frangere lunã. Et ꝑ fatũ faciet te cura beatũ. Jñ ꝑcordiosus

Cõcors.cordis.o.t.q̃i vniꝰ 7 eiusdẽ (a.ũ. cordis. Jñ ꝑcorditer aduer.

Cõcretꝰ.a.ũ.pticipiũ a ꝑcresco.scis.i. coagulatꝰ vel cõmixtꝰ crescẽdo vel fit̃ cretꝰ Sz ꝑcretꝰ a ꝑcerno .i.ꝑiũctꝰ ꝑglobatꝰ.

Cõcuba.be.ꝑ.p.q̃ vel q̃ cũ alio cubit vel cubat.a ꝑcubo.as.vel a cõcũbo.is.

Cõcubina.ne.f.p.q̃ ad vsũ venerꝫ nõ legitime teneꝫ.7 ðr a ꝑcubo.as.vel a cõcũbo.is. Jñ ꝑcubinula.le.i.pua cõcubina.Et h̃ 7 h̃ cõcubinalis.7 h̃ le.7 ꝑcubinariꝰ.a.ũ.i eodez sensu.q̃d ad cõcubinã ptinet.et h̃ cõcubinatus.us.ui.talis ꝓprietas.

Cõchula.le.f.p.i.pua cõcha Et cõchula ðr q̃dã mẽsura.q̃ drachma 7 dimidia est.

Cõcurrẽs ſm q̃d sumit̃ a cõpotistis.est sup excrescẽtia vniꝰ dici vel pluriũ sup q̃nq̃gita duas septimanas vel pluriũ.ideo ðr qꝛ i anno bisextili sup crescũt duo dies. Jn reliq̃s ꝓ annis vnꝰ tm̃. Uñ. Hebdomade decies quine nũerant̃ in anno. Atq̃z due post quas lux vna dueve supsunt. Et ab illo incremẽto originẽ habẽt ꝑcurrẽtes .alij postea formant̃ vno addito.sic tñ q̃ septenariũ nũez nõ excedant.

Cõchus q̃dã lapis q̃ in cõcha reperit̃.

Cõdicio.onis.f.t.est lex vel pactũ.7 ðr a cõ 7 dicio.onis q̃d est ptãs.7 tũc cõdicio scribit̃ p c.solũ sic̃ dicio. Jnuenit̃ et ꝓditio p t. solã.i.ꝓstitutio.7 tũc est ꝓbaleh ꝓbi cõdo. dis. Uel ꝓditio deriuat̃ a ꝓdico.cis.xi.ctũ. 7 subtrahit̃.t 7 scribit̃ p solũ c. Et sunt cõdiciones q̃rie testiũ a cõdicẽdo .q̃i ꝓdictões. qꝛ ibi nõ tm̃ vnꝰ testꝫ iurat ꝫ plures. Ñã in ore duoꝝ vel triũ testiũ stat oẽ ꝓbũ. Uel cõdiciões.qꝛ inter se cõueniat sermo testiũ q̃i ꝓdictões ſm Aug. Pap. di. Cõditio. quẽtio.ptãs.fortuna.casus.exit̃.

Cõditio ẽ dispẽsatõis suspẽsio ex euẽtu incerto fuko ei apposito.in quẽ euẽtũ eiꝰ dispositõis facta ẽ collatio.ff.si cer.pe.l.itaq̃z.

Cõditio certi.est q̃ cõpetit ex oi causa.et oi obligatõe.ex q̃ aliq̃d certũ petit̃.siue ex certo ꝯctu siue incerto.siue ex lege aq̃lia agat̃. siue suo noie.siue hereditario obliget̃.

Cõditio ex lege ſm Azo.locũ hz q̃n seu q̃tiens ex noua lege surgit obligatio nec in eadẽ lege cautũ est q̃ genere actionũ experiat̃. q̃ p varietate causaꝝ.nũc ex cõtractu.nunc ex debito nascit̃.

Cõditio furtiua ꝓpetit dño rei ꝯ furẽ eiusq̃z successores ad ipaz rẽ ꝓsequendã.vel estimationẽ eiꝰ q̃nti plurimi fuerit postq̃z ablata fuit eo q̃ fur sp est 7 fuit in mora.

Cõditio indebiti cõpetit ei q̃ p errorẽ indebitã pecuniã soluit alicui credẽs ei se teneri cũ nõ teneat̃.vel cuz a ꝓcuratore suo soluta esset ipo ignorante.

Cõditio liberatõis cõpetit ei q̃ q̃d oĩno nõ debuit ꝓmisit.

Cõditio ob cãm datoꝝ ſm Azo.ꝓpetit 7 locũ hz vbicũq̃z duo ꝯct̃ innoiati interueniunt.scz do vt des.facio vt facias.

Cõditio ob turpẽ cãm est ꝓ quã repetimus ea q̃ dedumꝰ alteri causa nõ secuta ob quam data sũt si turpitudo tm̃ ex ꝓte accipientis versetur.

Cõditio ob causam hãc ꝓditõem parit res

apud aliũ constituta. siue ab initio siue iam siue postea ꝓuenit ad euꝫ ex iusta cã postea ad instantiã redijt vt cirographũ apud creditorẽ post debiti solutionẽ recipit.

Conditio sine causa cõpetit qñ aliq̃d ꝑmo ex iusta cã est apud alteꝝ. sꝫ postea ꝑ aliquẽ effectũ esse nõ dꝫ. Uerbi gr̃a. Mutuasti mi bi centũ feci tibi instr̃m in q̃ confessus sum me tibi teneri. soluo tibi modo instr̃m obligatoriũ. est apud te sine causa ꝑ quã repetã ipsum.

Cõditio triticaria generalis ẽ de alijs rebꝫ oĩbꝫ ꝯpetens. ꝑter q̃ꝫ de pecunia numerata siue soli mobiles siue ĩmobiles sint. Idoq̃ꝫ fũdꝰ ⁊ vsufructꝰ ⁊ cetere seruitutes ꝑdiorũ ꝑ ip̃am recte petunt̃. Rem aũt suã nemo petit hac actione nisi ex certis causis. vt ex cã furti vel rapine.

Cõditões generales semꝑ in pactõnibꝫ includunt̃ ⁊ intelligũt̃. vtpote. Si deꝰ voluerit. Si res in eodẽ statu ꝑmãserit. ⁊ similia vt no. in glo. ꝟbi intelligenda. de rescꝑ. c. ij. et. c. quẽadmodũ. de iureiur̃. cũ similibꝫ

Cõdilomata. te. f. p. ẽ q̃ddã genꝰ glandium instar nodoꝝ minutoꝝ. ⁊ dr̃ a cõdilus.

Cõdilomaticꝰ. a. ũ. i. nodosus. pustulosus. Uñ cõdilomatica passio dr̃ manuũ nodositas. vel etiã alioꝝ mẽbroꝝq̃ plena sũt pustulis. ⁊ dr̃ a condilus.

Cõdilꝰ. m. s. i. nodꝰ. ⁊ ꝑcipue q̃ apparet ĩ articulis digitoꝝ pugno clauso. q̃ solemꝰ qñq̃ꝫ capita pueroꝝ ꝑcute ludẽdo ⁊ maximaꝫ inferre lesioneꝫ. Unde Marcialis capella. Ictibꝫ crebris verticẽ cõplicatisq̃ꝫ in cõdilos digitos vulnerabat

Conditor. toris. m. t. pe. p. deriuat̃ a cõdio. dis. q̃d idẽ est q̃d saporare l' dulcorare. Uel ꝑt deriuari a condo. dis. dere. ⁊ sic cor. pe. et idem est q̃d factor. actor. vel etiã absconditor. Unde. Conditor abscondit. conditor fercula condit.

Conditꝰ. a. ũ. me. p. venit a verbo condio. dis. dire. ⁊ idem est q̃d salsus vel cõdimentꝫ ꝑparatꝰ. Sꝫ conditꝰ. a. ũ. me. cor. a condo. is. i. factꝰ. edificatꝰ. ꝯstructꝰ. cõstitutus. vel absconditus.

Condoliũ. lij. n. s. i. anulꝰ. a condo. is.

Condo. donis. m. t. i. gladiator. a. cõdo. is.

Cõduplicatio est q̃dã color rhetoricꝰ. et est geminatio dictõis vel dictionũ vel orõnis ad laudẽ vel vituperiũ alicꝰ. ⁊ nõ ꝟuat locũ qꝛ fit ĩ ꝑncipio vel medio vel fine. vt Tu ne pr̃eꝫ gladio crudelis nate necasti. Tu ne patrẽ nũq̃d mors patris mors tua nunq̃d.

Condus. di. m. s. est q̃ddã genꝰ cyphi. a cõdo. is. Uel ꝟm Pap̃. Condus cyphus. patera poculum.

Constabularꝰ. rij. q̃d freq̃ntꝰ inuenit̃. comestabularꝰ est q̃dam dignitas vel officiũ Jñ cõestabularia. rie. eiꝰ vxor vel dignitas.

Confectꝰ. a. um. repit̃ in sex sig̃tionibꝫ. sicut suũ verbũ scꝫ conficio. vide infra in cõficio Pap̃. sic dicit. Confecta debilitata. immunita. exanimata.

Confedustꝰ a. ũ. in eodem federe cũ alio cõiunctꝰ. s. socꝰ. ꝯsors. cõmanipularꝰ. consodalis. collateralis. cõcomes. collega. ꝯsocꝰ contubernto. cõcubinarꝰ. cõuictuarꝰ. collaterensis. a confedero. ras.

Confertꝰ. a. ũ. i. spissus. cõstipatꝰ. repletꝰ. a cõfertio. is. Pap̃. di. Cõferta in vnũ collecta. plena. cõpata. cõsociata Luc̃. vj. Mensurã bonã ⁊ cõfertã coagitatam. ⁊c̃.

Confinis. ꝯ. t. ⁊ h̃ ne. pe. p. i. vicinꝰ. eundeꝫ hñs finem. Jñ cõfiniter aduerbiũ. Et h̃ cõfinitas. tatꝫ. ⁊ h̃ confiniũ. ambo ꝑ vicinitate. vel locus vbi fines duarũ terrarum conueniunt

Cõfinia dicunt̃ q̃ adeo sunt ꝓxima vt nullꝰ paries inter ea sit. Unde ꝑdia vrbana que consueuerũt parietibꝫ distingui. ꝓprie non dicunt̃ confinia. sed potius vicinia. Predia ꝟo rustica pñt dici cõfinia. qꝛ solo partꝫ finalis sunt distincta.

Cõfirmatio est iurꝫ ꝑus habiti corroboratio. vt colligit̃ de fi. instru. c. inter dilectos. Alio modo est sacramẽtoꝝ mĩstratio. scꝫ in fronte crismatꝫ assignatio.

Cõflages. f. t. i. loca mõtuosa ad q̃ mlta cõfluũt flãmina siue venti. ⁊ facit gtũs. iũ. cõflagiũ. sic̃ naues nauiũ.

Cõflatoriũ. rij. n. s. locꝰ vbi fit conflatio. a conflo. as. Uel conflatoriũ dr̃ vbi ferrũ vel argentũ conflatur.

Conflictꝰ. us. ui. i. bellũ. pug̃. Jñ ꝯflicatio onis. cũctatio. contẽtio. pug̃ ꝟboꝝ. Unde. j. Thimo. vj. Conflictatõnes hoĩm mẽte corruptoꝝ.

Conformis. cõ. t. ⁊ h̃ me. i. vnius ⁊ eiusdem forme. Jñ conformiter aduerbiũ. ⁊ hec conformitas

Confossus. a. ũ. ꝑ geminũ. s. q̃i sil' fossus. iaculatꝰ. vulneratꝰ. a confodio. dis.

Confotus. a. um. i. simul fotus. a confoueo Unde Esa. lix. Et quod confotum est erũpet in regulum.

CO

Confrag⁹. a.ū.i.tenebr⁹osus.tumulosus vl̄ poti⁹ asp⁹ z spissus.ꝑdēsat⁹.ꝑfractōe ramoꝝ aridoꝝ.z ōr a ꝑfringo. Uel ſm Pap. Confarga dicūt loca vbi vndiq; venti currūt ac frangunt se.

Confrater.tris.a con z frater cōponit. Et dicunt confratres.q̄si simul fratres.siue in ecclesia.siue in alio loco vel consortio. siue etiā ſm carnem.

Confratissa.se.f.p.i.consor⁹ vel congregatio confratrū vel cōsorꝝ.

Confrelus.a.ū.i.ꝑfract⁹.ꝑtrit⁹.cōcussus.z ōr a ꝑfrendeo.des

Confuga.ge.ɔ.p.simul cū alio fugiens.

Confugiū.gij. vel cōfugela.le. securitas et tutela.vel adiutoriū. vel locus refugij.

Conger vel cōgrus.gri.q̄dam piscis similis anguille sz grādis.z morat⁹ in cauernis petrarū sub aqua.

Cōgeries.rici.f.g.i.cumul⁹

Cōgestus.sta.stū.i.simul gestus.ɔgregat⁹ accumulat⁹. Sed ɔgestus.us.ui.ɔgeries. accumulatio.

Cōgiariū.rij.n.s.i.bñficiū.donatio ipatoris.qz q̄libz ipator fauorē ꝑsone captās adiciebat vt largior⁹ videt in donis. Et est ɔgiariū ōr frustū carnis vndiq; equatū. Et h⁹ z h⁹ ɔgialis.z h⁹ le.i.rotundū.

Congi⁹.gij.m.s.gen⁹ est mēsure.s.sex sextariorum.

Cōgruus.a.ū.i.ꝑueniēs.z ōr a ɔgruo.is

Cōhibētia.tie.i.assens⁹. idez z ɔniuentia et collibētia.vt ille sine ɔhibētia vel ɔniuentia vl̄ collibētia fratꝝ recessit.i.sine assensu.

Cōiector.oris.m.t. pe. p.tā in ntō q̄z i obliq̄s.ōr interpres vel ɔiectur⁹ pit⁹ sacrilegus diuin⁹.z ōr a cōiicio.is. Un Ben.xl. Ut cōiector⁹ veritas ꝑbaret.

Coniecta.re.f.p.iudicium.suspicio.opinio suspiciosa cogitatio.vel estimatio. Jn h z h ꝑiectalis.z h⁹ le.q̄d ꝑiecta aliq̄ ꝑpēdit vl̄ habet.vel q̄d ꝑiecta ꝑsumit. Jn ꝑiectalit⁹ adu⁹b.q̄si opinatiue. Jtē ꝑiecta est verisimil⁹ ratio suspicionē inducēs .nō de necessitate psonā vincens.

Coniser.ra.rū.pe.cor.i.ferens conos.

Cōniuentia.tie.vide.s.cōhibentia.

Cōiugatio.onis.f.t.i.ꝓbor ꝑsēgns declinatio.z ōr a ɔiugo.as.qz p ꝑsonātes ɔiugatas.i.affines z ꝑsiles apō grecos discernit ɔiugatio.z h ozo ad grecos spectat. Uel ōr declinatio ꝓbi sic.qz plurima ꝓba ɔiugant in ea.i.sub eadē declinatōne ponūt.z h ozo ptinet ad latinos.

Cōiugiū.n.s.ōr legitimaꝝ psonarū iter se cocūdi et copulādi ɔct⁹. vel legitima viri et mulier⁹ ɔiūctio indiuiduā ɔsuetudinē vite ɔtinēs z ōr a coniūx.

Cōiug⁹.a.ū.i.eiusdē iugi vel sub eodē iugo posit⁹.z ōr a con z iugū. Jdē z syniug⁹.a.ū. q̄d sil⁹ ɔponit a syn et iugū. Un q̄dā pnoia ab aristarco dicūt ɔiuga vel syniuga.i.eidē iugo certitudinis vel diffinitōnis psonaꝝ subiacētia Et ɔponit cū in.vt incōiug⁹.a.ū.i.dissil⁹is.nō eiusdē ɔiugij.

Cōiūctio.f.t.ē q̄dā psorōnis idecli. ɔiūctiua aliaꝝ ptiūorationis.q̄b ɔsignificat Eō iūctio est ōr q̄dā color rhetoric⁹. et est cum due clausule claudūt sub vno ꝓbo posito i medio.vt Aut etas forme decus attrit.aut valitudo.i.infirmitas.

Cōiūx.gis.ɔ.t.ſm q̄sdā ɔponit a ɔ z iugum et dicūt ɔiuges q̄i eiusdē iugi a iugo q̄d imponit matrimonio ɔiūgendis .z q̄ copulantur ne separent. Uel dicūt ɔiuges.pe.cor.a ɔiūgo.is.q⁹ sunt ɔiuncti. Et h z.n. in ntō z

Conopeū.n.s.rete q̄ culices (nō in obliq̄s) vel muscē excludūt in modū tētorij. q̄b alexandrini magi⁹ vtunt.qz ibi ex nilo culices copiosi nascūt.

Cōsanguinitas est vinculū psonaꝝ ab eodē stipite descēdētiū.carnali ꝑpagatōe ɔctū Et ōr ɔsanguinitas a cō z sanguis.q̄i cōz sanguinē habētes. vel de vno sanguine pcedētes. Et scias q ſm canones duo frēs sūt in ꝑmo gdu.filij duoꝝ fratrū in scdo. nepotes in tertio. ꝓnepotes in q̄rto. Gradus āt est habitudo psonaꝝ distantiū q̄ cognoscit quota generationis distantia due psone inter se differant.

Cōsciētia.f.p.i.cognitio cordis suiꝑsi⁹.

Cōsci⁹.a.ū.ōr a cōscio.cis.q̄d est sil⁹ scire.et ꝑprie in malo. Un q̄dā. Consci⁹ ipe sibi ō se putat omia dici.

Consectane⁹.a.ū.q̄ sil⁹ sectat.z ōr a ꝑsector aris.vel cōsectane⁹ eiusdē secte.

Cōsentane⁹.a.ū.q̄ facile ꝑsentit.vel conueniēs congruus.

Cōsentes pl⁹is nūeri sunt dū sibi vel bonis ɔsentientes.vel ɔsentes q̄i coesentes.qz divina essentia cui sp assistūt. sp reficiūt. Di et ɔsentanei dicūt.

Cōseptū.n.s.i.ambit⁹.loc⁹ circūcirca clausus.a cōsepio.is. Un.iij. Re.vj. Ducite eaz extra cōsepta tēpli.i.extra ambitū.vel clauſuram templi.

Cōsessio.

Cōsobrini

Cōsolatio

Cōsonans

Cōspiratio

Cōstat

Cōstitutum

Cōsuetudo

Cōtagium

Cōtemptus

Cōtendo

Cōtentio

Cōtestatio

Cōtextus

Cōtigit

Cōtinens

Cōtinuatio

Cōtinuus

Cōtra

Cōtractus

Cōtrarius

Cōtrectatio

Cōtribulis

Cōtrito

Cōtritus

Cōtubernium

Cōtumax

Cōtumelia

Cōtundo

Cōtus

Cōuallis

Cōuehor

Cōuenio

Cōuentio

Cōuentus

Cōuerbium

Cōuersio

Cōuertibilis

Cōuertor

Cōuexo

Cōuicium

Cōuicti

Cōuiuium

Cōuocatio

Cōuoco

Cōuolo

Cōuolūtio

Cōuolūtus

Cōuomo

Cōuulsio

Cōuulsus

Cōuus

Cōxa

Cōxendix

Cōxim

Cōxo

Cōzo

D

Cõseruator est iudex datꝰ ad defendendũz aliqꝫ ꝫ manifestas iniurias iudiciali indagine nõ vtẽs. de offi. dele. statuimꝰ. li. vj.

Cõsiliũ. lij. n. s. qꝺ est aĩ puidẽtia alicui tribuit. Jñ ℔ ꝯsiliolũ. li. i. puũ ꝯsiliũ. Et cõsiliariꝰ a. ũ. Et ꝯsiliatoriũ locꝰ ꝯsilioꝝ. Item ꝯsiliari ꝙ cõsulit. vel secretariꝰ. sic dei filiꝰ ꝺr cõsiliariꝰ patris. i. secretariꝰ. qr oĩa secreta ei ab eterno nouit.

Cõsistoriũ. n. s. i. vestibulũ. portic. locꝰ ad ꝯsistẽdũ. Unꝰ Hester. v. Ät ille sedebat sup soliũ suũ in ꝯsistorio palatij ꝫ ostiũ domus Uel ꝯsistoriũ idẽ est qꝺ ptoriũ vel tribunal scz locꝰ in ꝙ ius reddit ex more

Cõsobrini vocati sunt ꝙ aut ex sororꝫ re. aut ex duabꝫ sororibꝫ sunt nati. ꝙi cõsorini. sz sobrini sũt ꝯsobrinoꝝ filij. Unꝰ. Hi cõsobrini ꝙs genuere sorores

Cõsors. ꝯ. t. i. sociꝰ eiusdẽ sortis. Jñ ℔ cõsortiũ. n. s. i. societas.

Cõspersio. onis. f. t. ẽ farina p aquã ꝯgluti/nata sine fermto Idẽ ẽ z azyma. vñ. j. Lox. v. Ut sit noua ꝯspersio sic est azymi.

Cõspersus. a. ũ. i. infusus. repletꝰ

Cõspicillũ. n. s. locꝰ ad ꝯspiciendũ aptꝰ

Cõspicuꝰ a. ũ. i. aptꝰ z habilis ad ꝯspiciẽdũ. vel speciosꝰ. pclarꝰ. altꝰ Et ꝯspicat. o. ge. in eodẽ sensu. vel subtꝰ ad ꝯspiciendũ. Jñ conspicacia. cie. z ℔ conspicacitas. tatis. spẽs vel subtilitas. vel aptitudo videndi.

Cõspiratio est ꝙdã fraudulẽta cõfederatio facta in ꝑiudiciũ alicꝰ ꝑsone vel dignitatis ꝛtij. q. ij. si ꝙs laicꝰ. z est palea.

Cõstantinopolis. ciuitas ꝙdã impialis est in grecia. Jñ cõstantinopolitanꝰ. a. ũ. ꝺ illa ciuitate.

Cõstellatio. onis. sepe põit ꝑ ipo signo stellaꝝ ꝯm Hug. Pap. dic. Cõstellatões latini vocãt supstitiões mathematicoꝝ. i. notationes sideꝝ. qũo habeat se vnusq̃sqz

Cõsternatꝰ a. ũ. i. territꝰ. ꝯturbatꝰ. Cõsternatꝰ ꝑprie mẽte. stratꝰ ꝙ corpe

Cõstitutio vel edictũ põit ꝑ eo ꝙ rex cõstituit vel edicit vel facit. et ꝯm ℔ sic describit. Est ius relatũ in scptis redactũ. Cõstitutiones et ꝑnt dici qꝺ facit eccl'ia. vel cõgregatio aliq religioꝝ.

Cõstitutor ꝺr ꝙ ꝑ alio se solutuꝝ pmittit l' aliq factuꝝ. z alteri in se trãsfert vl' suscipit obligationem.

Cõstructio. f. t. i. edificatio. ordiatio. ꝑparatio. a ꝯstruo. is. Jñ ꝯstructiuꝰ a. ũ. z ℔ z ℔ ꝯstructibilis. z ℔ le. ꝯm ꝙ Pap. Cõstructõ a mꝭtitudine lapidũ z lignoꝝ dicta. et struẽ qꝺ est cõpositio. Itẽ ꝯstructio est ꝙdã dictionũ ꝯgregatio. vt Sortes legit Uirgiliuz qꝺ est ꝺr oro. z etiã locutio. sic cõsueuit dici. Sortes legit Uirgiliũ. Hec est vna oratio vna cõstrucrio. z vna locutio.

Cõsubstãtialis. ꝯ. t. ℔ le. i. eiusdẽ substãtie Uñ filiꝰ dei ꝺr ꝯsubstãtialis pr̃i qr ẽ vnꝰ et eiusdẽ substãtie z nate secũ. i. cũ pre.

Cõsuetudo ẽ ius qꝺdã moꝛibꝫ ꝯstitutũ. qꝺ p lege suscipit cũ deficit lex. vt. j. disti. ꝯsuetudo. Que ei in scptis redacta ẽ. vocat lex siue ꝯstitutio. ꝙ ãt in scptis nõ ẽ. retinet nomẽ suũ ꝯsuetudo. dis. j. §. cũ ergo.

Cõsul olim dicebat senatꝰ. magistratꝰ. vt .ff. de sena. z Jnsti. de iu. na. gen. z ciui. Ho die ãt ꝺr a ꝯsulẽdo. qr reipublice ꝯsulit. Jñ ꝯsulatꝰ. us. ui. z ℔ z ℔ ꝯsolaris. z ℔ re. i. dignꝰ ꝯsolatu. Et p ꝯpositõez pcõsul. lis. loco cõsulis positꝰ. Excõsul. lis. i. extra ꝯsulatũ positus cũ eũ ꝑ⁹ habuerit. sic dic Hug. Jsiꝺ. ꝑo dic ꝙ ꝯsules appellati sunt a ꝯsuledo ciuibus. vel a regendo cũcta cõsilio. Excõsules aũt dicũt ꝙ iam a consulatu exierint siue discesserint pacto vicis anno. Procõsul ꝺr ꝙ vices consulis sungit.

Cõsultꝰ. a. ũ. ꝙ ꝯsulit. vl' deserꝰ z cũ cõsilio Pap. di. Cõsultꝰ interrogatꝰ. ꝯsulturꝰ iterrogaturꝰ. Cõsultũ puidẽtia. ꝯsiliũ placitũ Cõsultꝰ et ꝺr causidicꝰ. Itẽ ꝯsultꝰ ꝙ cõsiliũ a cõsulto accipit. ꝙ z ꝺr cõsultor. Unꝰ. Consultor poscit qꝺ cõsultꝰ bñ noscit. Consultor rogitat. cõsultꝰ cõsiliũ dat.

Cõsultatio ꝺr in qua alicui papa de iurere spondet.

Cõsummatio. onis. f. t. i. cõpletio. et dicit ꝑprie in bono. sz consumptio. i. deuastatio. z sumit in malo. Unꝰ. Consũmare mea volo. sz consumere nolo.

Cõsummatꝰ. a. um. i. ad finem ꝓductꝰ vel completus

Consummator. i. pficiens vel finiens.

Cõsumptꝰ. us. ui. z consumptio idẽ. s. deuastatio z expẽsio inutilis.

Cõsũptor. oꝛs. m. t. i. expẽditor inutilis

Cõsutilis. lis. ꝯ. t. z ℔ le. ꝺr a ꝯ z suo. z ꝑponit cũ in. vt incõsutilis. Unꝰ Joh. xix. Erat aũt tunica incõsutilis

Contagiũ. gij. n. s. z ℔ contagio. onis. i. eodem sensu. i. labes. putredo. lues. vel morbꝰ pecorum siue ouiuz. et ꝺr a contingo. is. ꝙa contactu vnius totus grex corrũpit. Uñ cõtagiũ ꝺr morbꝰ. qr quicqd tetigerit polluit.

Inde contagiosus.a.ū.i.sordidus.

Contēplatiū.a.ū.q̄ morat in cōtemplatione.vel ad contemplatōem ptinens.

Cōtēporane⁹.a.ū.i.cū tpe veniēs.vel sil' in tpe ex̄ns vel veniēs.vel eiusdē tpis.

Contemptibilis.lis.z b.le.i.cōtemptui habilis.z venit a contemno.

Contēpt⁹.a.ū.i.spret⁹.repulsus.

Cōtētio.onis.f.t.i.pug.disceptatio. Et describit sic.Cōtentio est impugnatio vitat⁹ ex̄fidentia clamoris.Itē contentio est q̄dam color rhetoric⁹.et fit q̄n ꝺrijs rebꝰ oꝛo cōficit.vt In luctu rides.in ꝺuiua luges Urbē rure cupis.laudas bōa rur⁹ in vrbe

Contentiosus.sa.sum.q̄ nō rōe aliq̄d sz fola ptinacia cōtendit.vel ꝺr litigiosus.

Contēt⁹.a.ū.i.patiēs.sufficiēs pauco.z venit a cōtineo.nes.Pōt et deriuari a ꝺtēdo. et tūc idē est q̄d sil' tent⁹ siue tensus. Inueit etiā ꝺtempt⁹.i.spretus.Unꝺ. Cōtemptus spret⁹.content⁹ sufficiēs est. Primū ꝺtēnoꝛ dat contineoq̄ secundū.

Contermin⁹.a.ū.i.vicin⁹.coniūct⁹.Inde b z b cōterminalis.z b le.i. confinalis. Et conterminiū.i.vicinitas

Cōternās.antis.ꝺr ille q̄ ēi ꝺpletōe tertij anni. Unꝺ ꝺr ꝺternās q̄i ꝺplēs tertiū annū.q̄si triēnis l' q̄si triū ānoꝝ ex̄ns. vñ Esa.xv. Uectes ei⁹ vsq̄ ad segoꝛ vitulā ꝺternātē.i. vitulā triū ānoꝝ.vel segoꝛ ciuitatē puā dic̄ vitulā ꝺternātē.i.robustā.q̄ fm glo.aialia sunt robusta tertio āno.sic hō in triceſimo anno Diere.xxxviij.ꝺr a segoꝛ vsq̄ ad azonā vitulā ꝺternātē vbi q̄dā falsi libri hñt ꝺsternātē

Conticiniū.nij.n.s.tps noctis ꝺr. q̄n cūcta silent.z ꝺr a conticco.cis

Contignatio.onis.f.t.i.tignoꝝ coniūctio. vel coaptatio in edificio.z ꝺr a cōtigno.as. q̄d est tigna cōponere z coniūgere.coaptare in structura edificij. Unꝺ. Tectū tigna ferūt q̄ contignatio iungit.

Contigu⁹.a.ū.i.vicin⁹.prim⁹.a ꝺtingo.gis. q̄ ꝺtingit domū alteri⁹. Jñ ꝺtiguitas.i.vicinitas. Sz ꝺtinu⁹ est vicin⁹ sine int̄positōne.eo q̄ sil' teneat.z deriuat a ꝺtineo.es Unꝺ aqua i vase est vasi ꝺtigua.sz nō est ꝺtinua ei.sz aqua aque.q̄ termin⁹ idez.nā fm pbm in.v.physicoꝝ. Contigua sunt q̄ꝝ vltima sunt sil'. Continua aūt q̄ꝝ termin⁹ idem et vn⁹ est vtriusq̄ q̄ tangunt.

Continēs.o.t.i. castus.abstinēs. Jñ continētia.i.abstinētia.castitas.

Contiquia.i.imbriū collectio.q̄i continēs aquam ex quib⁹ videt cōponi.

Contractio.onis.f.t.est collectio.ꝺstrictio abbreuiatio.vel decurtatio. Unꝺ Ezech.vij Ecce venit contractio.

Contract⁹.venditio.locatio.z cetere species conductionis fm Pap.

Cōtract⁹ est duoꝝ vel pluriū i idē ꝺsensus. Et ponit q̄nq̄ ꝺpositō pacto ꝺuentōne vel q̄si ꝺctu.vt si q̄s gessit alteri⁹ negocia vl' tutelā Jdeoq̄ dicim⁹ q̄ paciscēdo diuersas i vnū trahim⁹ volūtates. Unꝺ emptōes. cōductōnes.z similia cōtract⁹ dicim⁹ q̄ aīo obligationis ex contractu nascūt.

Contrari⁹.a.ū.i.aduersari⁹.Cōtrariū etiā est q̄dā color rhetoric⁹.z fit ex q̄ anim⁹ ex diuersis rebꝰ efficit cert⁹. vt Qui sibi ñ parcit q̄o mihi vel tibi parcet.

Contribulis.ꝺ.t.z b le.i.ciusdē tribꝰ.z ꝺr a con z tribꝰ.

Contritio.onis.i.sil' tritio vl' ex toto tritio. et deriuat a contero.is. Et sic describit Est dolor de peccatis assumpt⁹ cū ꝓpolito confitendi z satisfaciendi.

Controuersia.sic.ꝺr q̄i ꝺria ꝺsio.z ē cōtroꝛuersia negociū.certamē.questio.ꝺtētio. disceptatio.collatio.cōparatio.

Contubernū.n.s.ꝺr tabnacl'm vl' societas vel ad tps coeūdi ꝺuēt⁹.z ꝺr a con z tabna. q̄ sic illi q̄ i tabnā ꝺueniūt ad tps cōmanēt z cito dissoluūt.ita ꝺtubniū ꝓprie sumendo cito dissoluit pacto.s.negocio ꝓ q̄ ad cōtubernū ꝺuenit. Jñ cōtubernio.onis.i.soci⁹ cōmilito q̄ est in eodē cōtubernio cum alio. Et b z b ꝺtubernalis.z b le.

Cōtumax.o.t.i.supbꝰ.iniuriosus.vl' repugnuus.vel inobediēs.vel ꝺr ꝺtumax.q̄ ꝺtēnit z negligit.z ꝺr a ꝺtumeo.es. Et ꝺponit cū p.vt pcōtumax.i.valde cōtumax. Jñ cōtumacia.cie.z est erga iudicē vel plātū commissa inobediētia. Jñ z cōtumacitas. tatis.i.supbia.iniuria.repugnātia.ꝺtēpt⁹.

Cōtumelia.lie.f.p.i.iniuria.vituperiū. graue cōuitiū.z ꝺr a cōtumeo.es. Idem et contumia.mie. Jñ cōtumelios⁹.a.ū.q̄ audax est z tumet ꝓbis iniurie z supbie.vel q̄ contumelias z conuitia inūcit.

Cont⁹ti.m.s.q̄dā gen⁹ teli.z ꝓpe q̄d ferrū nō hz.sz ē acuta cuspide lōgū sic̄ partica p̄ acuta quā portāt rustici loco haste.Cōt⁹ ꝺr etiā instr̄m cū q̄ piscaꝝ piscat vel scisscitat aquā inquirēdo pisces.

Conuallis.f.t.i.magna vallis.vel loca terraꝝ depressa inter montes.

Lb

Cõnubiũ.bŭ.n.s.i.ꝯiugiũ nuptie vel con/
iunctio viri ⁊ femie. Jñ h ⁊ b ꝯnubialis ⁊ b
le. Unde Virgili⁹. Cõnubio iungã.stabili p/
priãq; dicabo.
Cõuena.ꝯ.p.i.simul cũ alio veniẽs.vel qui
cũ alio cõuenit. Uel cõuene dicunt aduene
de diuersis locis.
Cõuent⁹.us.ui.i.turba.cetus.
Cõuersio.onis.q̃i sit ꝟsio. Itẽ ꝯuersio ẽ q̃/
dã color rhetoric⁹. ⁊ est qñ eadẽ dictio ĩ fine
clausulaq; repetit. vt Qui vicium spernis.te
spernis friuola spernis.
Cõuex⁹.a.ũ.i.vndiq; inclinat⁹ ⁊ curuatus
q̃ ꝯuers⁹. ⁊ dr a cõueho.is.q; vndiq; vehit ĩ
circuitu ad visũ. Jñ h ꝯueritas.tatis.i.curui
tas.rotũditas sic ẽ celi. Uel ſm Pap. Con
uexa dicũt extrema celi flexa.
Cõuicane⁹.a.ũ.i.cõuicin⁹
Cõuican⁹.a.ũ.idez.s.cõuicin⁹
Cõuictor.toris.m.t.q̃ sit cũ alio viuit.et tũc
dr a conuinco.is. vel cõuictor q̃i cũ alio victor
et tũc derivat a cõuinco.cis.
Cõuitiũ.tĭ.n.s.i.ꝯtumelia.vituperiũ.vel
opprobriũ.iniuria.⁊ vidr q; debeat scribi p
c.sic viciũ q̃d derivat a vinco.cis.ſm Hug.
Alĭ dicũt q; viciũ derivat a veto.as.⁊ con
uitiũ a con ⁊ vita.et sic dz scribi p t.sic veto
⁊ vita.⁊ h verĭ videt. Jñ cõuiciolũ.pe.cor
.i.paruũ cõuitiũ.
Cõuiua.ꝯ.p.dr q; cũ alio viuit ⁊ comedit.⁊
producit vi. Unde Orati⁹ in epi. Tres mihi cõ
uiue ꝓpe dissentire vident.
Cõuiuariũ.n.s.est loc⁹ in q̃ qs cõuiuat.q̃d
⁊ cõuiuatoriũ dr.
Cõuiuiũ.n.s.i.lauta comestio ⁊ magꝰ. Jnde
cõuiuiolũ dimi.i.paruũ conuiuiũ.
Cõuot⁹.a.ũ.i. eodem voto astrict⁹.et dicit
a con ⁊ votũ.
Conus.ni.m.s.i.summitas galee vel cur/
uatꝰ q̃ sup galeã ponit.sup quã sũt criste. a
conon grece q̃d dr latine acuta vel alta ro/
tũditas. Unde ⁊ conon dr figura q̃ ab amplo
incipit ⁊ in acutũ finit sic ortogoniũ
Cophinari⁹.rĭ.m.s.q̃ cophinos facit vel vẽ
dit vel portat.
Cophinus.ni.pe.cor.dr a cauo.as. q̃i cau⁹
eo q; sit cauus. Et vt dicit Pap. Cophinos
grece corbis latine. Cophin⁹ vas ex ꝟgulti
aptũ aliq̃d mũdare. Uel cophini sunt vasa
ad fimũ portãdũ. vel cophin⁹ est gestatoriũ
fimi vel ceni. q̃d q̃i idez est. Uel cophini sũt
vasa vimínea ad opera seruilia deputata.
Juxta illd. Dan⁹ eius ĩ cophino seruierũt
Jnde cophinul⁹.i.paruus cophin⁹
Copia.pie.f.p.i.multitudo.abũdãtia.dicta
q̃si cũ opibꝰ.⁊ dr a copos.i.labor.qr ois sba
ex labore ꝯstat. Nõ em sine labore copia ha
beri pt. Jñ copiosus.a.ũ.i.locuples.abun/
dans.plen⁹ copia. Quidã tñ dicũt q; copia
dr inuect a cops.pis. Unde Cops diues fert.co
pia nascit hic. Jñ cophiola.dimi.i.pua co/
Copos grece dr labor latine. (pia.
Cops.pis.o.t.i.diues.opulẽt⁹. q̃i cũ opib⁹
Unde q̃dã. Fecũd⁹ cops ẽ dea tre fertil ops
est. Fer domuũz.scops ẽ mũdarum.fossaq;
scrops ẽ. Jnuenit et h cops idecli.fe.g. et tẽ
derivat a copia.pie.⁊ est idẽ q; copia.
Copula.le.i.ꝯiũctio.vel id q̃d ꝯiũgit vl vi
culũ in collo canis.⁊ in singlari et in plĭ est
ge.f. Jn plĭ tñ iuenit neu.g.copula.orũ. Et
vt dicũt in singulari p ꝯiũctione canũ. Jn
plĭ copula neu.ge.p q̃libet alia ꝯiũctõe siue
hoĩm siue aliaq; rer.
Copulari⁹.rã.m.s.i.viculũ in collo canis.
Copulatiu⁹.a.ũ.q̃d copulare hz.
Coquina.ne.loc⁹ vbi cib⁹ coquit.
Coqu⁹.qui.i.q̃ cibos coquit Jñ coquil⁹ di
mi.i.puus coquus.
Cor.cordis.n.t.dr a cordian q̃d est cor. q̃d
ãt dr cor q̃i custodia oĩm rer.etymol. est nõ
cõpositio.⁊ cõpõit cũ multis. vt ꝯcors. dis/
cors.excors.vecors.secors.vnicors.⁊ sic d
alĭs q̃ patẽt locis suis.
Choragios grece.latine villa dr.
Choragiũ.gĭ.i.suffragiũ. Choragiũ etiaq;
est ps ludi.s.qñ puerbia dicũt. vl choragiũ
est ꝟginale signũ. vel ꝟginalis põpa quam
solẽt ꝟgines facere in q̃busdã locis circa mor
tuũ.s.chorea.⁊ q̃libet chorea sic pt dici.⁊ tẽ
cõponit a chorea ⁊ ago.agis. Hz corregiũ
p duo r. aliud est.s.qđ ex toto ⁊ intimo cor/
de petit.⁊ cõponit a cor et ago.
Corall⁹.lĭ.nataq; hz vimĭs sub aq̃.sz detra/
cta sup aquã statim durescit ⁊ rubescit ⁊ la/
pidescit. Jta occupariq; ⁊ euelli retib⁹ solet
aut acri ferramẽto pcidi.
Corax.cis.i.corvus.⁊ tam illud q̃s istđ no/
men hz a sono pectoris.qr grũnit pectore.
Corban oblatio siue donũ vel votũ sonat
Marci.vĭ. Corban q̃d est donũ.
Corbio.onis.m.t.ille q̃ facit vel vendit vel
portat corbes.
Corbis.bis.vas vimineũ q̃ mẽsurat vinũ
vel etiã annona. vel p q̃d etiã fluit mustũ.et
dr a curuo.as.qr ex curuatis ꝟgis cõtexit.
vel dr a colando.

C D

Cozbita.te.pe.p.f.p.i.nauis oneraria.
Cozbi⁹.bi.m.z h cozbin⁹.bini.p eodē.s.ille q̄ duplex hz coz.z ōz a binū z coz. q̄i binū cozbñs.vel reuera q̄ est ꝓsipellis z incōstans
Cozbonan.vel h cozbona.i.gazophilatiū. vbi diuine oblationes reponunt.papi.ꝙ dicit. Cozbonā gazophilatiū vbi pecunia sacerdotū erat posita.z iterptat oblatio Et vt ōz i hist̄ris sup act⁹ apl̄oz. Cozbonan erat arca i q̄ reponeb̄at dōaria sacerdotum Dusach erat arca i q̄ reponebant donaria regū vel p̄ncipū. Gazophilatiū erat arca i q̄ reponeb̄at donaria trāseūtiū.
Cozbul⁹.li.m.s.pe.coz.i.puus cozbis.
Cozcula.i.ioculatrix.
Cozculū.li.dimi.i.paruū coz.
Cozcul⁹.i.trade⁹.a cozde dict⁹. Jp̄e z trade⁹. ip̄e est z iudas iacobi quē ecclesiastica tradit historia missum Edissam ad abagarū regem.
Chorda.de.f.p.ōz a coz. q̄z sic̄ puls⁹ cordis est in pectore.ita pulsus corde est i cithara. Unde ꝓpheta. Laudate eum in chordis et organo.
Chordatista.ste.m.p.q̄vel q̄ canit cū chorda.z ōz a chorda.
Cozdat⁹.a.u.i.sapiens.gnau⁹.audax.conueniens. Uñ Job.xxxiij. Uiri cordati.i.sapientes audite me. Jn cordate.i. sapienter. ꝙuenienter.honeste.
Chorder.cis.m.t.q̄ facit chordam.vel q̄ canit cū cordis
Cozdiacus.vide.s.cardiacus.
Chordula.le.dimi.i.pua chorda.
Cozd⁹.a.ū.i.serotin⁹.z ōz a coz. Uñ et vue q̄ tardeveniūt ad maturitatē corde dicunt ſm Aug. Et Pap. dic. Cordū serotinū q̄d tarde nascit.
Cozedul⁹.li.q̄dā auis q̄ statim z citi⁹ q̄z cetera mēbra coz auis capte edit.
Choriambus.bi.est q̄dā pes ꝓstās ex ꝓma lōga z duabꝫ medijs breuibꝫ z vltia longa. vt audierant.et ōz sic.eo q̄ carmē h pede cōpositū.aptū sit choro canentiū.
Coziandruz.dzi.n.s.gen⁹ herbe a greco q̄d illi corion dicūt.z vt dic̄ Pap. Coriandruz q̄d greci corion dicunt.cui⁹ semen dulci vino datū ꝓniores reddit in venerē si sup̄ modū dederis amentiā facit. Jn cibo sumptū calefacit z stringit z somnū facit.
Coziari⁹.rij. m.s.q̄ parat cozia .vel q̄ opat de corijs.z ōz a corio.
Corimb⁹.m.s.fruct⁹ est hedere.z ōz a corona.q̄z inde coronabāt antiq̄ z p̄cipue poete Uñ Ouid⁹.iij.meth. Et g̃uid⁹ distīguit tela corimbis. Corimbi etiā dicūt anuli vitis q̄ prima q̄q̄ ligāt z ꝓpēdūt ne lōgi⁹ laxati palmites vētoz flatibꝫ dissipent.
Corinth⁹.thi.m.s.i.tectura arcuuz. Unde Stat⁹ thebaidos.in.vij. Quā sup a tergo veloz corinthos z arcus. Jtē corinthus.ti. .i.repositoriuz sagittaz.s.pharetra. Unde Ouid⁹ tristiū Jn q̄b est nemo q̄ nō corinthon z arcū. Corinthon actīm grecū ꝓtulit pcorunthū. Jnueni⁹ etiā h corinth⁹ nomen ciuitat̄ Jñ corinthi⁹.thia.thiū. Ad corinthios scribit Paul⁹ duas epl̄as. Et scribit p h.in vltima syllaba.
Coziū.n.s.a carne ōz q̄i carneū. eo q̄ carnē tegat. vel q̄z a carne extrahit. Jnō coriosus a.um.i.corio vestit⁹. Jñ coriolum.dimi. id est.paruū coziū.
Cornetū.ti.n.s.pe.p.loc⁹ vbi crescūt cornī z ōz a corn⁹.ni.p q̄dam arbore dura in fructu vel ligno.
Corneus.a.um.ptinens ad cornu.vl̄ ō cornu existens
Cornicen.nis.m.t.q̄ canit cuz cornu.q̄d ōz etiā h z h cornicens.tis.et vtrūq̄ ꝙponitur a cornu z cano
Cornicena.ne.f.p.pe.coz.femia q̄ canit cuz cornu.a ōz a cornicen.
Corniger.a.ū.pe.coz.i.gerēs cornu.
Cornipes.tis.oīs.t.i. corneos hñs pedes. q̄d.p eq̄ inueni⁹.z tūc ē ge.mas.
Cornix.cis.f.t.q̄dam auis clamosa.et ōz a cornu.q̄z clamosa est vt cornu.vel q̄z diu vivit.vt cornu etiam durat. Jñ cornicula.id est.parua cornix.
Cornu ōz a carne q̄i carneū.q̄z ex carne pcedit. Et in singl̄ari ē indecli. Jn pl̄i ꝙo h cornua.nuū. Jnueni⁹ et h corn⁹.us.ui.in eodē sensu Et nota q̄ cornua vocāt extreme partes antēnaz p tropū ab aīali. Jtē cornua vocāt extremitates exercit⁹.q̄z in cornē sunt ad modū cornuū aialis.sz i hac sigtione ꝓprie inueni⁹ h corn⁹.us.ui. z ꝓ cornu militis sil̄r. Sz cornu i singl̄ari z cornua i pl̄i ꝓpe ptinet ad aialia A cornu ōriuat cornut⁹.a.ū.z corno.as.i.cornu r̄sonare.z h corn⁹.ni. p q̄dā arbore dura i fructu l̄ligno Jñ h cornū.ni.i.fruct⁹ illi⁹ arbor̄. Uñ. Cornu gerit corn⁹ pecudū sūt cornua cornu. Milit̄ est q̄ñ ꝓperat sua bella gerēdo. Jtē cornu ꝙponit h z h bicornis.z h ne.z h et h vnicornis et h ne. Jñ corniculū.n.s.i.paruū cornu

Lb

Cornicularij dicūt illi q̄ gerebant cornua. vel aciem in bello. vl qui in aures iudicum vota ptulerūt sua.

Cornupeta.te.pe.cor.i.bos. vñ Exod.xxj. Q; si bos cornupeta fuerit.ꝛc

Cornustibij.tertia filia Job.nomē accepit q̄ eñ p cornu ꝛ tibiā vnū ꝓbum ex vtroq; ꝓposuit. vtrūq; ꝓbū p vnā oꝛonis partē in latina lingua trāſſusum est.q̄ voluit genere licite demonstrauit ꝑm Greg.

Cornut⁹.a.ū.i.hñs cornua. Et facies moy si erat cornuta sicut sic glo. Ero.xxxiij.ꝓt q̄sdam radios splēdoꝛis q̄s hūanus visus capere nō potuit.

Corollus

Corolla.le.dimi.i.parua corona

Corollariū.rij.n.s.est p̄miū alicui⁹ certaminis.s.corona vel aliud.vel corollariū est vñ aliq̄s mereꝛ adipisci coronam.

Corona.ne.f.p.ꝛ a choꝛ⁹.q; rotūda ad modū choꝛi solet fieri.ꝛ est signū victoꝛie.vl ꝛegū honoꝛ.q̄ ideo in capite regum ponit ad sign̄dū circūfusos in oꝛbe pl̄os.q̄ vaccicet⁹ q̄i caput suū coronat.Pap.ꝓ dicit q̄ corona generalit ꝛ.diadema ꝓ spēaliter.Hā ē geītamen regū capitſ.Corona ꝓ quoꝛūcūq;.Item corona ꝛ circul⁹ Item corona est etiam rasura piloꝛ in supioꝛi ꝑte capitſ clericoꝛ.q̄ ꝛ clerica ꝛ.Jñ coronula.i.pua corona.

Clericus

Corpalis.ꝑ.t.ꝛ h̄ le.i.ad corp⁹ ptinēs. Jñ corpalitas.tatſ.Et ꝓpōit cū in.vt incorpalis.Et vt dicit Prisciā⁹.Corpale nomen est illud q̄d corporeā rem sig̃t.ꝛ h̄ in ꝓp̄ris ꝛ appellatiuis noib⁹.In ꝓp̄ris.vt sortes. In appellatiuis.vt bō. Incorpale ꝓ est nomē illud q̄d incorporeā rem sig̃t.in ꝓp̄ris ꝛ appellatiuis. Jn ꝓp̄ris.vt pudicicia penolopes. In appellatiuis.vt ꝑt⁹.Item corpale substantiuū neu.ge.est alba palla ī altari super q̄ ponit sacrāmtū eukarist̄ie.

Corpulent⁹.a.ū.i.pinguis.crassus. Jñ corpulētia.tie.i.crassitudo.ꝛ ꝛ a corp⁹ ꝛ lētos q̄d notat plenū.

Corp⁹.oꝛis.n.t.a corrūpo.pis.ꝛ.eo q̄ sit nate corruptibilis.ꝛ cito corrūpat. Uel corpus ꝓpōit a coꝛ ꝛ pus.puꝛ.Jñ corpus q̄si coꝛdis pus.i.custodia.sz potiꝰ viꝺ ꝛ etymo. q̄ ꝓpositio. Uel ꝛ corp⁹ q̄i coꝛā posit⁹.Jñ corporeꝰ.a.ū.Jñ ꝛ corporeitas.tatſ.ꝛ ꝓpōit h̄ incorporeitas.tatſ.A corp⁹ ꝓpōit Bicorpoꝛ.tricorpoꝛ.q̄dricorpoꝛ.ꝛc.Jñ corpuscullū.li.dimi.i.paruū corp⁹

Corp⁹ q̄nq; ꝛ collegiū siue vniuersitas cuius caput est plat⁹.ca.nouit. de his q̄ fi.a p̄. Et tale corp⁹ ꝑt hāe vnū sigillū.ꝛ excess.pla. dilecta.Dī etiā ꝓgregatio cuiuscūq; ciuitatis vel ville vel castri hāe corp⁹ Jtē quelibet ꝓgregatio p iusticia facienda. vt ꝓgregatō scabinoꝛ vl toti⁹ vniuersitatſ.Jtē societas causa religionis cui puisū est vnū corp⁹ hāe debet instar reipublice.Et res cōes.s.actoꝛem siue syndicū cōmunē p quē agere ꝑt.ff. q̄ cui⁹.vniuer.no.agit.l.j. Jtem ep̄s cū capitulo suo facit vnū corp⁹.cui⁹ ipe est caput sed cū clero ciuitatſ vel diocesi nō ꝛ facere vnū corp⁹.sic nec abbatissa cū clericis suis licet sit caput.vnū corp⁹ facit.

Corrector.onis.f.t.i.emendatio castigatio a corrigo.gis. Jtem correctio est q̄dā coloꝛ rhetoric⁹.et fit q̄n tollit q̄d ꝓus dictū est.et q̄d magis idoneū videt apponitur. vt Dū minus oblitus decoꝛis quinimo dedecoꝛis.et quo dicoꝛ amans.immo veracius amens.

Corregionalis.i.ex vna regione.

Corrigia.gie.f.p.ꝛ a coꝛiū.vl a colligo.as q̄i colligia. Jñ corrigiola.le.i.pua corrigia Et corrigiat⁹.a.ū.i.cū corrigiis ligat⁹

Corrigibilis.ꝑ.t.ꝛ h̄ le.ad corrigēdū habilis ꝑm Pap.

Correptio fraterna est admonitio fratrſ de emendatione delictoꝛ ex fraterna caritate ꝓcedens

Corriualis.ꝑ.t.ꝛ h̄ le.i.cū alio potans eundē riuū. Unꝰ ꝛ p similitudinē corriuales dicunt q̄ eandē amicā habent.

Cors.cortſ. vide.s.in cohors.

Cortex incerti ge. est supma pars arboꝛis Et compat pelli aialis.et videt componi a coꝛiū.sed est etymo.potiꝰ q̄s cōpositio. Coꝛticem etiam vocant q̄dam coꝛucem. Liber est pars interioꝛ coꝛticis dictus a liberato coꝛtice.i.ablato.est eñ mediū q̄ddam inter lignū ꝛ coꝛticem. Poꝛest etiam ibi poni tertiū scz suber. Unde. Pars poꝛ est coꝛtex. liber altera.tertia suber. Unꝰ Theodol⁹ Dutat flebiliter rigidū p coꝛpe suber. Jñ cortic⁹.li.paru⁹ coꝛtex.

Cortina.f.p.vt ꝛ in hist oꝛiis.q̄nq; ꝛ velum.q̄nq; tentoꝛiū.q̄nq; tabernaculū. Uñ cortina ē oꝛnamentū eccl'iaꝝ vel tabernaculoꝛ.sicut vela depicta.q̄ ī lateribꝰ altarium suspendūt.ne sacerdos in aspectu circūstātium ꝓfundat.et ꝛ a coꝛiū.quia p̄mo ex coꝛiis ꝛ pellibꝰ fuerūt facte. Item cortina etiā dicebat locus olim in templo vnde dabant

Corporatus

Corporatus vicatus.

Corrosiua medicamenta

LD

respõsa. vel potiꝰ mẽsa in tẽplo Apollinis sup quã stabat phebus q̃ dicebat oracula. ꝛ dicebaꝫ cortina. qꝛ corio fetonis erat tecta. Vl̃ dr cortina q̃i certina. qꝛ ibi certa dabaꝫ respõsa. vl̃ cortia q̃si cordicina. qꝛ ibi hoim tenebanꝫ corda. Jñ cortinatꝰ. a. ũ. i. cortina ꝓparatꝰ. Jñ ꝛ cortinariꝰ rij. q̃ cortinas extẽdit. vel fuat. vel facit. Et h̃ cortinaria. tinarie. in codẽ sensu. Et cortinariꝰ a. um. q̃d ad cortinã ptinet Jñ et cortinula. i. pua cortia

Qozus. ri. ꝑma ꝓducta ꝓvento sine aspiratione.

Qos. cotis. f. t. dr a cote greco q̃d latine dr incisio. co q ferrũ ad incidendũ acuat. ꝓ prie ꝙ duri lapides appellanꝫ cotes. quasi cautes. et ꝓducit co. vñ Virgiliꝰ Subigũt q̃ i cote secures

Qosmarcha. che. dñs vel ꝓnceps mundi. a cosmos mũdꝰ ꝛ archos ꝓnceps. Jñ h̃ cosmarchia. chie. eiꝰ potestas.

Qosmariꝰ. rij. m. s. dr dñs mũdi

Qosmicus. a. ũ. pe. cor. i. mũdanus.

Qosmographꝰ. phi. dr q̃ mundũ describit. et dr a cosmos q̃d est mundꝰ. ꝛ graphos q̃d est scribere. ꝛ cor. pe. Unde in Aurora dicit

Qosmographo moysi mihi ꝓduce carmine huiꝰ. Jnde cosmographia. phie. mundi descriptio.

Qosmopeia. i. mũdi factura.

Qosmos dicũt greci. ꝛ quertit in latinã formã. ꝛ dr h̃ cosmus. i. mũdus.

Qosmus. mi. i. mundus. a cosmos. Jtẽ cosmus dr ornamentũ pontificis.

Qosta. ste. dr a custodio. dis. qꝛ coste custodiũt interiora. Jnde h̃ costula. le. ꝛ costella. le. dimi. ꝛ h̃ costariũ. rij. locus costaꝝ. Et costatus. a. ũ. q̃ habet costas. vel hñs magnas costas.

Qoste. decas. gentos. vnũ ꝛ idẽ signt.

Qostus. ti. f. s. est radix herbe cuiusdam

Qotana. i. mala cogogna. i. genꝰ malorũ. et declinatꝰ h̃ cotanũ. ni. et scribit sine. c. in Papia. Unde dicit. Cotana genus fructuum nucũ. et cor. pmã. vt patet in h̃ ꝓsu. Cũ cotana morus moriq̃ soror sycomorus.

Qote grece. incisio latine.

Qotula. le. f. p. q̃dam mẽsura vini ꝓtinẽs ciathos sex. i. emina. q̃ iõ cotula dr. eo q inscisio ꝛ diuisio sextariꝝ sit in dua equa. ꝛ ita fit cotula.

Qoturnix. cis. f. t. a sonovocis dr. quã greci dr togon vocat. ꝛ ẽ auis regia. Hec patit morbũ caducũ vt boies. ꝛ p. pe. Unde Aurora.

Dane coturnices vespe vulgus habet

Qouterinus. a. um. i. ex eodem vtero cũ alio ꝓgenitus

Qoxa. xe. f. p. et coxe in plꝰ dicte sunt q̃i coniuncte axes. Jn ipis em capita femoꝝ iunguntꝰ Jñ coxula. dimi.

L ante K

Qra vox est corvoꝝ.

Qrapula. le. f. p. i. supabũdans edacitas. i moderata ꝛ noxia voracitas. et dr a crudus q̃si cruda epula. cuiꝰ cruditate grauaꝫ cor. et stomachꝰ turbaꝫ. Est aũt vini cibiq̃ Uñ

Una bibit mane cerebrũ reformat inane.

Que perfudit heri crapula mꝫta meri. Et ponit q̃q̃ crapula ꝓ excessu in potu. Uñ ꝑsal. Crapulatus a vino.

Qrassus. a. ũ. i. pinguis. sed obesus plus q̃ pinguis. ꝛ dicit a cresco. cis. vel a creas. vel creando. q̃i aptus ad creandas carnes. ꝛ cõpaꝫ. Jñ h̃ crassitas. tatis. ꝛ hec crassitudo. dinis. ꝛ h̃ crassicies. ciei. Et ꝙ ꝓpositõez crassilentꝰ a. ũ. i. plenus crassitie. ꝑaꝑ. di. Crassa fecũda pinguis spissa. Crassari corporis est et sanguinis. Grassari animi ꝛ crudelita

Qrastinꝰ a. ũ. dr a cras. a q̃ et crastino (tis. as. q̃d ꝙpoĩt ꝓcrastino. as. vide loco suo

Qrater. eris. m. t. est genꝰ calicũ. i. poculoꝝ duas hñs ansas. ꝛ fiebat ꝑmo de ꝙnctione ꝙgultoꝝ. ꝛ dr a cratim. eo q se ũicẽ teneat. Et vt di. ꝑaꝑ. Crater est vas vinariũ. Jtẽ crater facit duplicẽ actim i singlari. s. craterẽ vel cratera. ꝛ cratera ẽ actũs grecꝰ Et silr in plꝰ geminũ hz actm̃. vt crateres vel crateras. vñ Virgiliꝰ enei. viij. Indulgẽt vino ꝛ ꝓtũt crateras aenos Jdẽ in ꝑmo enei. Crateras magnos statuũt ꝛ vina coronãt. Jnd cratercul⁹ dimi. i. paruus crater.

Qratera. pe. p. ꝑt esse actũs grecꝰ. ꝛ tẽ ẽ masge. sic crater. Uel ꝑt esse entus latinꝰ. ꝛ sic est f. ge. ꝑme declinatõis.

Qrates. tis. ẽ instrm̃ q̃d fit dr vimĩb⁹ vl̃ de ferro ad assandas carnes vel pisces desup Jñ h̃ craticula. dimi. i. pua crates. Et nota q istud dimi. reqrit q dicaꝫ cratis in ntõ per i. Jn multis tñ libris inuenit crates. i ntõ p e. Uñ in Aurora. Altaris medio crates predicta resedit Jn Brecismo. Est crater patera ꝙnctio virgea crates.

Qreagra. gre. f. p. dr a creas quod est caro. ꝛ agros q̃d est tractꝰ. Et sunt creagre tridentes fuscinule ad carnes de caldarijs ꝑferẽdas vel extrahenda.

Cr

Creber.a.ũ.i.densus vel spissus. sed differt ab his.qz creber ðr de multitudīe. vt Creber paries circuit hãc domũ.i.multi parietes. Densũ siue densatũ ẽ ꝺd visu nõ ẽ penetrabile. vt ebur. lz tenue. Spissũ ꝺo ꝺd nõ est tenue. z pð. cre. Uñ ꝺdaz. Lectio crebra valet quã nõ obliuio tollit.

Crebrifur⁹. furi.m.s. est loc⁹ crebro hñs fures. s. ꝺ sepe frequentat a furib⁹

Crebro.onis.m.t. alio noie ðr porca. est ãt porca illa terra q̃ ꝓtinet inter duos sulcos. z ðr a crebro. qz aq̃ crebro p ipã diffcurrit.

Credibilis.ꝺ.t. z ẖ le. ꝺd potest credi.

Creditar⁹.m.s.i.ꝺsiliar⁹ vel camerarius cui secreta cõmittũt. Jñ ẖ creditaria.i. cameraria.

Creditor est ꝺ aliena fidẽ seqñs mutuata pecuniaz nũerando. Generalit ꝺo creditor ðr ꝺ ex cã q̃cũq; aliena fidẽ seqñs. Et ðr ido creditor. qz credit debitori.

Credul⁹.a.ũ. ꝺ sp vel facile credit. Jñ ẖ credulitas. tatis. Et ꝺponit cũ in. vt incredul⁹ ꝺ nũq; vl vix credit. Uñ Brecism⁹. Rumor credibilis res credula q̃ cito credit. Sic incredibilis z res incredula distat.

Crementũ. ti.n.s.i. semen virile. z ðr a creo as. q̃ creamẽtũ. Uñ Joseph⁹. Cremẽtũ ad libidinẽ suo pot⁹ nutriuit ex corpe. Jtẽ crementũ ðr a cresco. is. z tũc tm̃ valet q̃tũ incrementũ.

Cremiũ. mij. n.s.i. siccamẽtũ lignoz vl frixorũ in patella. z etiã ꝺd remanet in patella aridũ de carnib⁹ post pinguedinẽ liq̃factaz ðr cremiũ. Uñ ꝓpha. Ossa mea sic̃ cremium aruerũt. Et ðr a cremo.

Cremiũ. n.s.i. sacrificiũ. ꝺd z holocaustum dicebat. z ðr a cremo. as.

Creas grece. latine ðr caro

Creperon dubium ðr. Jñ creper⁹. a.ũ.i. du

Crepido. inis. est ripaz obruptio (bius. saxi vl rupis. vel mõtis extremitas. altitudo sũmitas. Põit tm̃ q̃q; p cauerna vbivie cõueniũt. in q̃ solẽt paupes latitare vel mendicare. Uñ Juuenalis. Nulla crepido vacat. Et põit ẖ p sũmitate ripaz. Et ðr a crepo. as. qz ibi est freq̃nti⁹ sonitus vẽtoz z ruptio lapidũ. Quidã tm̃ volũt deriuari a creperõ ꝺd est dubiũ vel incertũ. qz dubiũ est i tali loco ponere pedẽ Jtẽ sũmitas vel extremitas i circuitu altaris dicebat crepido. z ipm ꝓpiciatoriũ. Uñ Ezech. xliij. De sinu terre vsq; ad crepidinẽ. i. ꝓpiciatoriũ.

Crepit⁹. us. ui. z ẖ crepitaculũ. i. sonit⁹

Crepor. oris. m.t.i. sonit⁹ vel eleuatio. et ðr a crepo. as.

Crepundiũ. ꝺj. n.s.i. cunabulũ. z ðr a crepo. as. qz in ea puer crepat. i. sonat vagiẽdo. Item ſm ſap̃. Crepũdia puerilia ornamẽta indita q̃ expositis infantib⁹ adhibent vt cunabulũ. Uñ Hiero. Inter crepũdia noui partus.

Crepusculũ. n.s.i. dubia lux. s. hora q̃ inter noctẽ z diem est. vel inter diem z noctez dubia. an sit diei vel noctis. z ðr a crepon ꝺd est dubiũ. Et est duplex crepusculũ. s. diei z noctis. Ubi aduertendũ ſm Hugu. q̃ nor hz septẽ ptes. Prima ps noctis ðr crepusculuz vel vesperũ a stella occidentali. Scða conticiniũ a cõticendo. Tertia galliciniũ a gallicantu. Quarta intẽpestũ. i. nõ oportunuz et nõ aptũ tps alicui rei faciende. qñ nichil agi pt. q̃i sine tpe. i. actu p quẽ cognoscit tẽpus. Quinta itez gallicinũ. ꝓt gallos lucis pnũcios Sexta matutinũ inter abscessum tenebraz z auroze aduentũ. Septima diluculũ nũcia diei. q̃ incipit q̃si dici parua lux. Idẽ etiã auroza ðr postea itez z crepusculũ

Cresus. si.m.s. rex lidoz. Uñ Hiero. i epla ad Paulinũ. viij. ca. Preferr vidua diuitijs Cresi.

Creta.te.f.p. q̃dam insula est in q̃ fuit nutritus Jupiter. Jñ cretus. a.ũ. z cresus. a.um. Et ẖ z ẖ cretensis. et ẖ se. in codẽ sensu. Et hec creta.te. gen⁹ terre albe. s. argylla. quia i illa insula melioz abundat creta. Jñ cretosus. a.ũ.i. abundans creta. z crete⁹. a.um. id ꝺd est de creta.

Cretic⁹. ci.i. iudex vel medic⁹. z ðr a crisis. ꝺd est iudiciũ. qz ſm crisim iudicat de infirmo an debeat euadere vel ne. vel ðr a cernonis. Jñ cretic⁹. a.ũ.i. iudicialis vel determinatiu⁹. vt cretic⁹ dies. in q̃ sumit iudiciũ infirmitatis.

Cretio. onis. f.t.i. iudicatio. vel cert⁹ nũer⁹ diez in q̃ instituit⁹ est heres. vel adiit hereditatẽ. vl finito tpe cretõis excludit. et ðr cretio q̃i decretio. qz ita decernit vel ostituit.

Cribz. bri. n.s. est instrm aptũ ad purgandum fruges. z ðr a currẽdo. qz ibi currit frumentũ. Uel ðr a creber. a.ũ. ꝺd est idem ꝺd tensus. eo q̃ sit crebro pforatũ. Jñ cribellũ dimi. i. puũ cribz. Uñ ꝺdaz. Haurit aquã cribro cleric⁹ absq; libro.

Crimẽ. nis. n.t. ðr a careo. vt furtũ. falsitas et similia q̃ nõ occidũt lz infamant.

Criminũ capitales erãt carceris custodes

Criminosus

q etiã stratores dicũt.a sternendo .qr damnatos puniebãt.

Crimẽ eccl'iasticũ ẽ qd ptinet ad iurisdictionẽ eccl'ie. vt hereſis.ſacrilegiũ.ſymonia.p iuriũ.vſura.adulteriũ.xxj.q.ij.in ſum.lxxv dist.j.

Crimen mere eccleſiaſticũ eſt.qd pncipalit ortũ a canonib sumpſit .z ſolũ corã iudicib ecclesiaſtic cogſci habeat.de cui cognitione iudices ſeculares ſe nullaten intromittere pñt. vt eſt crimẽ hereſis. Sz crimẽ mere ciuile p oppoſitũ.eſt delictũ legib ciuilibus phibitũ.alias in ſe nõ peccatũ.vt in ciuitate ire de nocte poſt ſonũ cãpane .vel ſimile. Crimẽ ſo mixtũ eſt qd ſpectat ad foz vtrũq. vt eſt ſacrilegiũ qd ſpectat ad foruz eccleſiaſticũ.z pt etiã iudex ſecularz ꝺ pena ei cognoſcere z ſacrilegiũ punire ſm glo.in ꝓbo adimim.in.c.felicis.de pe.li.vj.z de h eſt glo.ſum.xj.q.j.

Crimẽ leſe maieſtatz eſt vbicũq qs ꝯ vrbẽ aliqd molit.aut q pfugit ad hoſtes.vl iſtos iuuat qlicũq cã.ſ.armis.ꝯſilio.vel pecunia vel q ſubiectas puincias nitit facere rebelles.vel ſeditões aut bella mouet i ciuitate. vel q platũ magiſtratũ vel pncipẽ occidit. vel q ꝯ lat ei militat.vel arma fert z occupat ꝯ rem publicã. Et idẽ ꝺr crimẽ pduellionis.i.hoſtile. Hã pduelliões dicũt hoſtes Sec ſi cõmittit h crimẽ nõ ꝯ rempublicã. qr tũc nõ ꝺr pduellionis.ſz ſimplr leſe maieſtatz. Et nota q nõ ſubdit crimẽ leſe maieſtatz nõ cõmittit.vt in.§.rurſus.i cle.paſtoral'.de re.iudi.vbi rex cecilie Ropert nõ eo mõ ſubfuit Heinrico impatori.q crimẽ leſe maieſtatz in eũ cõmiſerit.

Crimẽ hereſis in multz ꝯuenit cũ crimie leſe maieſtatz.z hmõi ſm canones eſt ꝓprie leſe maieſtatz.qr ledit rempublicã. impatorẽ etiã diuinũ z celeſtem

Crimẽ ſacrilegij ſm Azo.fit ꝓpe qñ ſacruz de ſacro aufert. Ac etiã ſm eũ. ſi qs nõ ſacrũ ꝺ ſacro recipit.vel ſacrũ de ñ ſacro. Sz ſm leges tũc ſacrilegiũ nõ eſt .qr qñ res priuate auferũt de ſacro tũc actio furti locũ hz Hoſti.tñ dic q ſi accipit ſacrũ de ſacro .vel ſacrũ de nõ ſacro ſp ſacrilegiũ fit.vt.xvij.q. iij.q ſqs.ꝛ.ſimpliciter.

Crimẽ peculiat ſm Azo.locum hz p pecunia publice recepta vl intercepta.vl q cũq mõ ptamiata.vt ſi in auz vl argentũ vl es publicũ aliqs ferrũ vel ſil aliqd ducat.i. adꝺuciat. Idẽ ẽ in ſacra re.vt i vaſis eccleſie Idẽ eſt i religioſis.vt i ornamtz.ſepulcris.

Crimẽ ſtellionat ſm Azo.ꝺr a q ꝺam aiali reptili.qd ꝺr ſtellio . Et ꝯmittit h crimẽ q i varietate animi rem aliquaz alteri pigneri obligatã ſiue pignoratã alij poſtea obligat Et ꝺr a ſtellione.qr ſic ille ꝯmis eſt vari in coloribs.ſic ille q ꝯmittit h crimẽ eſt vari i ore z incõſtans in mente.

Crimẽ fraudati cẽſus ꝯmittit cuz qs furat publicã pecuniã ſibi accõmodatã.

Crimẽ fraudate annone ẽ cũ portitores furãt victualia.a republica ad exercitũ miſſi.

Crimẽ piaculare eſt qd morte expiat.

Crimẽ ꝯcuſſionis ꝯmittit q ptextu officij ſibi ꝯceſſi extorquet ꝯminãdo aliqd ab inuito. Et tali crimie punit qs pena q ꝺrupli j.q.vij.ſanxim. in fi.

Criminũ.alia ſunt ꝓuata.vt illa qz executio.i.accuſatio vel denũciatio ptinet tñ ad illos qbz inferũt.vt furta.dãna illata.et iniurie. Alia ſunt publica qz executio datur cuilibet de pplo. Qñ ad publicã vtilitatem ſpectat.ne maleficia maneant impunita.vt ſunt homicidia.patricidia.adulteria. poſt qdrageſimũ tñ diem.vt.l.iure mariti. C. ꝺ adulte. Item crimẽ leſe maieſtatz. Et nota q crimẽ ꝺr qnq modis.ꝓmo ſumit p qlibz peccato ſiue mortale ſit ſiue veniale. Sc̃o ꝺ crimie irrogãte infamiã.qd eſt accuſatõe et dãnatione digniſſimũ . Tertio p peccato qd euenit ex ꝺliberatõe ſiue mortale ſiue veniale ſit.qd nõ ꝺlectur niſi p penitẽtiam Quarto qd ſemel ꝯmiſſum ſufficit ad ꝯdẽnationez.nõ tñ infamat. Quito qd irrogat ppetuã infamiã.vt no.xxv.di.c.vnũ oratiũ §.nũc ãt.z.lxxxj.di.apls .vñ. Si qlibet eſt peccator nõ tñ qlibet eſt criminoſus.

Crinalis.ꝯ.t.z.h le.i.ad crinem ptinens.et ꝺr a crinis . Sed crinalis.m.t.i. acus qua crines aptant.

Crinis.nis.m.t.a cerno ꝺr.z ſunt crines ꝓprie mulierũ ſic dicti.eo q crinib a virz diſcernant.z ita ãntũ ad vocẽ deſcẽdit crinis a cerno.ſz ãntũ ad ſigtionẽ poti a diſcerno Et etiã ꝺr alio mõ h cirrus .ri. qd z ꝓplica tura ꝺr capillorũ.a cirrim qd eſt tõdere. Jñ crinicul.i.paruꝰ crinis. Et crinit .a.ũ.pe. p.i.magnos hñs crines.

Crypta.pte.i.ſpelunca.cauerna .vel turba boum.et ꝺr a crepo.

Criſta.ſte.f.p.ꝺr illud qd eminet ſup galeã et ſup capita ãrundã auiũ. Jñ criſtat .a ũ. id eſt.criſta ornat .vel q magnã hz criſtam

CR

Inuenit etiam cristat⁹.i.galeat⁹
Cristall⁹.li.f.s.gen⁹ est candidi lapidis q̄si nix.t fit glacie durata p annos.vñ et greci nomen dederūt. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt ħ cristallū.li. vñ Aurora. Crystallina facit facta fenestra dicēs. Et crystall⁹ appolita radijs solis adeo rapit flāmā vt aridis fūgis vel fōlijs p̄beat ignē. fulgidū ät nihil aliud q̄ frigidū pati potest.
Croce⁹.a.ū.t ħ crocea.cee.f.p.i.cuna infantiū. Unū in threnis Hieremie dr. Qui nutriebant in croceis amplexati sunt stercora
Crocodil⁹.li.q̄ddā aīal q̄drupes.t dr a crocus.eo q̄ croceū habeat colorē. Et ē plerūq̄ in lōgitudie viginti cubitor.dentium et vnguiū immanitate armat⁹.tāte duricie q̄ fortiū ict⁹ lapidū tergo repcussus non sentiat. Nocte in aq̄s et die humi req̄escit. Solus ex aīalib⁹ supiorē mādibulā mouere dr
Quidā tñ dicūt q̄ ꝓponat a croc⁹ t dil⁹ q̄d est met⁹. Unū. Herba crocus diluscq̄ metuens venit hinc crocodil⁹. Nam croceis maculis variat t est metuend⁹.r.post.c.p̄mum sibi dans.l.scriptito solo.
Croc⁹.ci.q̄dam puer ꝓsus in florē ſm poetas. Jñ ħ crocus.ci.dict⁹ est flos. Sz p̄prie ħ crocū.ci.p florē.sz p puero ħ crocus licet p florē inueniat ħ croc⁹.ci.tñ ħ fit grā pueri. Ut crocū dr a corītio oppido cilicie. vbi meli⁹ t pl⁹ abūdat q̄ alibi. Jñ croce⁹.a.ū.t hec crocea.cee.subst̄atiue.
Croma grece dr latine color Jñ cromatic⁹ a.ū.q̄ colore non ꝓfundit. nec colorē mutat ſm Hug. Pap. dicit Croma grece dr color vel humor.
Cronia.nie. plix⁹ corpis morbꝫ q̄ mlto tpe morat. vt podagra vel ptisis.
Chronic⁹.a.ū.i.tēpalis. terren⁹. Et plr hec chronica.or.i.tpa. vel tpm series. vel ordo vel liber vbi descpta tpa ꝓtinēt. vl facta diuersoꝝ tempoꝝ.
Chronograph⁹ pe.cor.q̄ describit tpa.t dr a chronon q̄d est tps.t graph⁹ qđ est scptor Jñ chronographia. phie.i. breuis scriptura vel tpm descptio.
Chronon grece. latine dr temp⁹.
Cruciabilis.ꝓ.t.t ħ le.qđ est dignū vel aptum cruciari.
Cruciamē.inis.t ħ cruciamētū.t ħ crucīū cij. oia idem.f. tormētū q̄dlibz. vñ Lucill⁹
Uinū cruciū insuaue dixit.
Cruciar⁹.rij.q̄ ē cruce dign⁹. vel q̄ fert crucē ad suū dispēdiū. vel ad officiū suspendij.
Crucibolū.li.n.s.i.lucerna.t dr a crucio et bolus.qr bol⁹.i.morsell⁹ sepe ibi cruciat et diminuit. Crucibulū etiā dr mortariū
Crucicula.le.f.p.i.pua crux.
Crucifer.a.ū.q̄ fert crucem.
Crudelis.ꝓ.t.t ħ le.i.crud⁹. Et est crudelis in sanguine. seuus in ira.
Crud⁹.a.ū.dr q̄d nō ē coctū. q̄ nō sine sanguine.t dr a cruor. Et inde p trāslatiōez dr bō crud⁹. q̄ nō coct⁹ nec esui habilis. Est ei asper t crud⁹. Jñ ħ cruditas.tat̄s. Unū crudus nō coct⁹ est crudelis q̄z crud⁹.
Cruent⁹.a.ū.i.sanguie inq̄nat⁹. vel q̄ amat effusionē sanguis. Jñ cruentat⁹.a.ū. et differt cruent⁹.qr cruentat⁹ dr ꝓprie sanguine i quinat⁹. sed cruent⁹ q̄ amat effusionem san
Crumena.ne.pe.p.saccus.mar/ (guinis supiū. qō t cruma.me.dr.
Cruor.oris.a curro dr.eo q̄ cruor currendo corruat.t est cruor effusus. sāguis ꝓ in corpe. Unde. Sāguis alit corp⁹. cruor est a corpe fusus. Uel sanguis ē hoīm. cruor victimaꝝ. Uel cruor est corrupt⁹ sanguis qui emittit.t dr sanguis qr sit suauis.
Crus.crur⁹.n.t.dr a curro. is.qr cruribꝫ currim⁹ t gressum facim⁹. Et sunt crura sub genibꝫ vsq̄ ad suras. Uel crus est os tibie anteri⁹. Jñ crusculū.li.i.paruū crus. Et crusculū.a.ū.q̄ pua hz crura. Et crurat⁹.a.um. q̄ magna hz crura.
Cruscumul⁹.li.m.s. est tumor crurū.t dr a
Crustū.sti.n.s. vel crustulū ꝓ frag/ (crus.
mento panis.t ꝓ q̄libet edulio.
Crusta.ste. vel crustula.le.dimi.pe.cor.ē lamina q̄libet vel fragmentū auri vl argenti vel alteri⁹ metalli. vel ligni. vel lapidis. Uñ marmorati lapides crustati dicūt. Jtē crusta vel crustula superficies vel cortex panis. l alterius rei.
Crustaria.rie.i.taberna.a vasis crustat̄s sic
Crustosus.a.ū.i.plen⁹ crustis.t dr (dicta. a crusta. Jñ crustositas.tat̄s.
Crustumiū.mij.q̄ddā gen⁹ pirī. qr durā hz corticē crustā. l dr a crustumia regione. t in eadē sigtione p̄t declinari a diectiue.
Crux.crucis.dr a crucio.as.qr cruciat. et fac gtūs plurālis crucuz. qr formāt ab ħ ablō cruce. e. mutata in.ū.t cor.u.añ.c. Uñ Oratius in eplis. Nō hoiez occidi. nō pascēs in cruce ceruos. Et in Aurora. Extat imago crucis q̄ domat omne malignū. Et nota q̄

crux xpi q̃ttuor lignoꝝ genere fuisse phibet ſcz palme.cypressi.oliue.z cedri. Uñ q̃dã Lig̃ crucis pa lma.cedr⁹.cypressus.oliua. Hãc differentiã lignoꝝ videt ap'lus innuere cũ dic Ut possitis comphendere cũ oĩbꝫ sanctis que sit longitudo.latitudo.sublimitas.et profundum.

L ante V

Cubatoriuꝫ.rij.tam p lecto q̃ꝫ p alia re cui innitimur.et dr a cubo.

Cubiculari⁹.rij.m.s.i.lecti custos vel fabricator vel ꝓparator. Jñ cubicularia.rie.i eodem sensu. Potest etiaꝫ declinari adiectiue cubicularis.a.um.q̃d ptinet ad cubiculum vel ad cubiculariũ.

Cubiculariꝫ dicũt serui qui cubiculuꝫ dñi sui ꝓcurant.

Cubiculũ.li.i.lect⁹.a cubo.as.

Cubile.lis.n.t.dr a cũbo.bis.vl' cubo.as.z est ꝓprie ꝯcubinaꝝ.sic genialis spõsaꝝ. Fit em̃ ad lectũ ꝯcubinaꝝ poti⁹ descẽsus et inclinamentũ q̃ꝫ ascensus.

Cubio.onis.m.t.i.masculꝰ

Cubit⁹.ti.m.s.est q̃dam ps brachij.z dr a cubon eo q̃ firmũ z solidũ mẽbꝝ sit.vel dr a cubo.as.q; sup cubitũ solẽt cubare in comestione.z durat vsq; ad manũ. Uel est mẽsura q̃dam a medio brachij vsq; ad finẽ digitoꝝ se extendẽs. Jñ h z h̃ cubitalis.z hoc le. Et sunt cubitalia sup q̃ cubitũ vel cerui/cem reclinam⁹.vt aurealia z puluinaria.et etiam alia. Itẽ cubitalis ꝓpõit bicubitalis le.tricubitalis.le. Sil'r cubit⁹ ꝯponit bicubit⁹.a.ũ.tricubit⁹.a.ũ. Et vt dicit Papias. Cubit⁹ dupl'r sumit.vn⁹ q̃ naturaliter ad digitoꝝ sumutatẽ a cubito vsq; ptendit.quali moyses arcã mẽsurauit. Alij cubit⁹ est qui z maior dr.q̃ brachio extenso toto cubito capiti plato se esse demonstrãt.q̃ arca noe dimetita est. Uñ. Est p mensura cubit⁹ cubitusq; lacert⁹.

Cubon interptat firmũ siue solidũ.

Cubus.bi.m.s.est figura solida q̃ lõgitudine.altitudie.latitudie ꝯtinet. Uñ Lubicus dr nũer⁹ solid⁹.s.hñs in sui denoiatione q̃t tuor voces.vt bis duo.bis ter.ter tria. Jñ cubic⁹.a.ũ.z h̃ cubic⁹ p illo solido numero scz idẽ q̃d cubus. Et vt Pap. dicit. Lybus grecũ est latinũ cubus

Cuculi⁹.m.s.i.vestis capuciata z lata humeros tm z caput tegẽs instar caputij. Unde Juuenalis. Sumere nocknos meretrix angusta cucullos Jtem cucull⁹ est q̃ddã gen⁹ poculoꝝ. Uñ Orati⁹. Reges dicũt multis vrgere cucullis.

Cucul⁹ auis q̃dã a sono vocis dict⁹ Uñ. Jn siluis cuculũ in claustris quere cucullum. Jtem. Licet p multos cucul⁹ cãtauerat annos. Psallere nescit adhuc aliũ cantuꝫ nisi guckguck.

Cucuma.me.f.p.a sono feruoris dr.sic cacabus.i.vas eneũ desup cooptũ.i q̃ calescit aqua vel coquit cibus. Jtem cucuma vl' cucurma dr q̃ddã gen⁹ claue.

Cucumer vel cucumis h⁹ cucumeris.est herba cui⁹ fruct⁹ humide nature est.z dr ab amarus.eo q̃ interdũ sit amar⁹.q̃ dulcis nasci pbibet si lacte mellico eoꝝ semẽ infundat.

Cucumerariũ.rij.n.s.loc⁹ vbi cucumeres abundãt z seruant. Jñ cucumerari⁹.rij.m.s.z h̃ cucumeraria.q̃ vel q̃ eos custodit vel vendit. Unde Esa.j. Sicut tuguriũ in cucumerario

Cucurbita.te.f.p.pe.cor.dr q; sit fructu rotundo z solijs vt cucumer vsualis. sed precipue agrestis cucurbita.q̃ z coloq̃ntida dr ſm Hug. Pap. ꝯo dicit. Lucurbita.i.zucara q̃i speciem cucumeris hz. Est ãt frigida z humida. Lucurbita etiã est ventosa vñ trahit sanguis.

Cudis.f.t.i.malleus.

Cuias.cuiatis.p.t.est interrogatiuũ possessiuũ.infinitũ.relatiuũ.gẽtile.z patriũ.z deriuat a cuius.a.ũ. Et hz q̃rere de gẽte vl' patria.tñ sil'r semel nõ pt q̃rere de vtroq; Ad q̃d pñt rñderi ista duo pnoia nras et vias. vt Cuias est iste.rñdet nras.i.de nra gẽte. vel patria.vel pñt rñderi nomĩa gẽtilia seu patria.vt roman⁹.italic⁹.vel specificantia gentẽ.vl' patriã posita in abltõ casu cũ hac ꝓpositõe de.vt Cuias est iste.rñderi põt de Tuscia.de Bononia. Et circũflectit i fine cuias.q; olim dicebat h z h̃ cuiatis.z h̃ te. q̃d penul.circũflectebat.

Cuius.a.ũ.deriuat ab h̃ gtõ cui⁹.z est infinitũ.interrogatiuũ.possessiuũ.relatiuũ Et differt a cuius gtõ.q; cui⁹.a.ũ.possessiuũ ẽ et acuit in fine.z tenet ꝯcordare cũ substãtiuo i trib⁹. Unde Virgil⁹ in buccol. Dic mihi Dameta cuiũ pec⁹ an Meliboei. Sed gtũs cuius nõ acuit.z est ꝑmitiuũ z nõ reqrit pdictã ꝯuenientiã accidentiũ. Itẽ ad interrogationẽ factã p cui⁹.a.ũ.debet rñderi noia vel pnomĩa possessiua.vl' gtũs specificans possessorẽ.vt cuiũ est istud mancipiũ.rñdet

petrinum.meū.mei.martini.
Qulcitra.tre.f.p.pe.cor.ōr a calco. q̄i calcitra.q̄r calcat.i.farcit plumis. vel ōr a colo. lis.q̄r colit diligenti cultura.
Qulex.cs.m.t.est aīal paruū volatile dictus ab aculeo.q̄ sanguinē sugit. Culices nō tāgūt hoīez si absinthio cū oleo cocto se pungat.et cor.li. Uñ Aurora. Discurrūt culices hoīez turbando quietū.
Qulina.ne.f.p.pe.p.ōr a coq̄na p diminutionē. Uel vt dicit Prisciañ in.iiij.li.de declinatiuis.a coquo ōr h coq̄na r culina.r pō. li. Unde Juuenalis. Lentū ꝺuiue seq̄t sua quecz culina. Papias dicit. Culina vel coq̄na locus coquendi.a coquo dicta. q̄ est artifex coquendi.
Qulla.le.f.p.est genus vestis monachoꝝ. Iñ cullula.f.p.i.pua culla. Et cullat⁹.a.ū.i.culla indut⁹. Et h cuculla idē q̄d culla. Iñ cucullat⁹.a.ū. Alij dicūt q̄ cuculla sit dimi. a cella. q̄i minor cella vel casa. Alij ꝙ a culla dicūt q̄i minor culla.
Qulle⁹.lei.m.s.est q̄dam sacc⁹ de corio.in q̄ damnati insuebant.s.q̄ pīem vel matrez vel fratrē occiderāt.vl patriā,pdiderāt.vl aliō magnū scel⁹ ꝺmiserant. et cū damnato iclu debant simia.serpēs.r gall⁹ gallinaci⁹.et canis.r sic in mare vel etiā in flumen vicinum ſm qualitatem illius regionis,pīciebat.at tūc canis simiā.simia gallum.gall⁹ serpētez pſequebat.donec serpēs p os vel p podicez damnati intrare cogebat.r sic magnis penis affligebat. Uñ Juuenalis. Cui⁹ supplicio nō debuit vna parari. Simia nec ſpēs canis nec culle⁹ vnus. Et ōr a claudo. dis. vel ōr ab occulo.lis.q̄i occule⁹ De predicta pena ōr in.l. vnica. C. ō his q̄ pa. vl li. occi.
Uel culle⁹ est saccus in q̄ portat triticum .r matime de corio q̄ supraponit equo. Jnde culleat⁹.a.ū.i.in culleū missus. Et h culleolus.li.i.paru⁹ culleus
Qulmē.minis.n.t.i.summitas tecti.q̄r tecta domoꝝ apud q̄sdā culmo coopiuntur. Iñ culmine⁹.a.um.
Qulmites.n.ge.pl'is nu.pe.cor.i.diuites.q̄ sibi diuitias accumulant.
Qulm⁹.mi.m.s.est ipe calam⁹ spice q̄ a radicibꝫ nascit.lz r culm⁹ q̄nq̄z inueniat⁹ p ipo folliculo vñ spica exit.vel q̄nq̄z p ipsa spica. r ōr a calamo q̄i calam⁹. Uñ h coloma.me.i.calam⁹ cū spica sua.
Qulpa.pe.i.ndra.crimen.mala fama .reprehensio. Et videt deriuari a cello.lis. q̄d nō est in vsu.eo q̄ pcellat r pcutiat hoiem. Jñ h et h culpabilis.r h le.et h culpabilitas.tatis. Jñ et culpula.le.dimi.i.pua culpa.
Qulpone⁹.nei.m.s.calciamētū rusticorum amplū r latū. q̄d alio nōie ōr pero.onis.
Qulter.tri.m.s.ōr a colo.lis.q̄r añq̄z falces essent reperte. vites r arbores cū cultell' putabant r colebāt. Jñ cultell⁹.i.pu⁹ culter
Qultrū.tri.n.s.i.patella. Uñ. Culter cultell⁹ sit tibi cultrūq̄z patella.
Qult⁹.a.um.ſm Pap⁹.i. ornat⁹. aptat⁹. sed cultus.us.ui.i.religio quam credētes exhibem⁹. Et componit cū in.vt incultus.r q̄n incult⁹ idem est q̄d non cult⁹ est nomen.sed incultus.i.inhabitatus participium est.ab incolor.leris.
Qulus.li.m.s.i.anus ani.r ōr cul⁹ q̄i curr⁹ eo q̄ p eū interiora discurrant.
Qumba.be.f.p.r cymba.be.i.ima ps nauis et vicinior aquis sic dicta.q̄r aquis incumbat. Uñ r ipsa nauis r pcipue pua q̄nq̄z ōr cumba siue cymba.
Quminū.ni.n.s.pe.p.latie ōr.ciminū grece.herba q̄daz est. vide.s.ciminū
Qumul⁹.li.i.summitas r aliq̄z coaceruatō et ōr a culmul Jñ cumulosus.a.ū.i.plenus cumulo.r cumulositas.tatis.
Quna.ne.f.p.q̄i cyna.i.lectul⁹ vbi pueri iacere ꝺsueuerūt. Jdē r alio nōie ōr crepūdiū et ōr sic.q̄r partui solet adhiberi.vl q̄r puer iacet in ea cinct⁹. Cuna etiā ōr dea pagano rū.q̄ cunā ōr infanti admūtrare. Jñ h cunabulū ōr tps in q̄ puer iacet i cunabulo.et cōponit incunabulū idē q̄d cunabulū.
Quncta.te.i.mora.r ōr a cūct⁹.a.ū. vñ Lato. Prospicito cūcta tacit⁹. q̄d q̄sq̄z loquat. Non pt h cūcta esse pl'is nūeri r accusatiui casus.q̄r ꝓstructio essz incōgrua. Est g̃ cuncta ablt̄ūs singularz.et est talis sensus .Tu tacit⁹ pspicito id q̄d quisq̄z loquat. pspicito dico cūcta.i.p cunctā.i. moraz. añq̄z desponsum.vt intelligas q̄d ōr.q̄ q̄ pus respondet q̄z audiat.stultū se esse demonstrat. et ꝓfusione dignū.
Qunctipotēs.pe.cor.i.de⁹ cūcta potēs.
Qūctitenēs.tis.pe.cor.i.cūcta tenēs.
Qunct⁹.a.ū.i.vniuersus.vel collecta ī vnū vniuersa multitudo.q̄si cunne⁹.eo q̄ omēs in vnū coeant. Cuncti em̄ dicunt omēs cū cuncti sunt r simul faciūt.aliter dicunt oēs et nō cuncti.r scribitur p.u.in ꝑma syllaba Jnuenit etiā cont⁹.p.o. vide.s.cont⁹. Item declinat hec cuncta.te. Uñ q̄dam. Prospi/

cito cūcta si vis bñ dicere cūcta.

Cune⁹.nei.m.s.i.collecta in vnū militū vel peditū mlt̄itudo. Uñ q̄ in vnū coeūt dicūt cune⁹.q̄i coune⁹.eo q⁹ in vnū coeāt et cogāt oēs. Cune⁹ et ōr q̄ddā instr̄m ligneū ad fin dendū lig.t ad firmādū stilū ī ferrā̄to ali quo. vel alia re silr a coeo.eo q⁹ coeat ī sūmi tate. vel q⁹ sui interpositione diuersa faciat coire vel coartari. Ad cui⁹ similitudinē di cūt cuneū in exped̄itōe dici.

Cunicul⁹.li.m.s.idē est q̄d cune⁹.s.via oc culta t subterranea. Jndeh cunicul⁹.li.pe. cor.q̄ddā aīal in subterraneis habitās ca uernis. vel ōr cunicul⁹ q̄i canicul⁹. eo q⁹ ca nū indagine capiat. Hinc cuniculin⁹.a.ū. possessiuū. vt cuniculine pelles. Jtē cunicu lus est q̄ddā gen⁹ machinar⁹ caute ad vrbes capiendas inuentū Uel est castrū sub terra factū instar cunor. Uñ Ambro.sup Ege sippū Johannes p̄nceps seditionū cunicu lū suffodit. Et p̄t intelligi cunicul⁹ tam via illa subterranea q̄s machina in ea facta. nā hmōi fouee subterrance sepe fiūt ad capien da oppida.

Cunn⁹.ni.m.s.ōr a cunio.nis.q̄d idē ē q̄d putrescere vel stercus facere.t ē vas mulie rū. Jñ cunnul⁹ idem.

Cun⁹.ni.m.s.i.foramen.occulta via. t sub terranea.

Cupedia.die.f.p.i.cupiditas edēdi t bibē di.t ōr a cupid⁹. Unde Aug⁹. in li.de doc. christiana. Fieri potest vt sine aliquo vicio cupedie vel voracitatis p̄ciosissimo cibo sa piens vtat. Jñ cupedios⁹.a.ū.i. superbus vel cupidus.

Cupes.cupiū.pl'is nu.i.cibi lautiores vnō p̄t oriri cupido s̄m Aug. Pap. dicit. Cu pes fastidios⁹.sup⁹.cupid⁹.

Cupidenari⁹.rij.m.s.i.denarior cupidus sicut mercator.vl adiectiue p̄t declinari cu pidenari⁹.a.ū.i.cupiens denarios. Unde Terenti⁹ in eunucho. Concurrūt leti obui am mihi cupidenarij.

Cupidine⁹.a.ū.i.voluptari⁹.

Cupido.dinis.p cupiditate vel auaricia ē ge.f.sz p filio veneris.s.deo amor.est.g. mas. Et p ambob⁹ sigtis illis pducit pi. Unde p cupiditate ī Ouidio de arte. Nō latet ig notū est.ignoti nulla cupido. Pro filio ve neris in Ouidio de reme. Parce tuū vatem sceleris damnate cupido. Jnuenit etiā cu pido dtūs vel abltūs de cupidus.a.ū. et sic cor.pi. Unde Ouid⁹.in epi. A iuuene et cu pido credar reddita ꝑgo. Et sic repit in tri bus sigtis. Unde. Ipse cupido nocet mlt̄z cupidoq⁹ cupido.

Cupid⁹.a.ū.i.auar⁹.sz cupid⁹ in acq̄rendo auar⁹ in retinēdo. Jñ cupidul⁹.i.aliq̄ntulū cupidus.

Cupla.ple.f.p.ōr a copulo.as. Et sunt cu ple ptes edificioꝝ sic dicte.q⁹ copulant inē se luctantes. Luctantes silr sūt ptes edifi cioꝝ sic dicti.eo q⁹ erecti inuicē se teneāt mo re luctantiū.

Cupa.pe.idē est q̄d dolium. Unde Luca nus in.iij. Hāq⁹ ratem vacue sustentāt vn diq⁹ cuppe.

Cura.re.f.p.i.sollicitudo.anxietas. Q⁹ aūt ōr cura q̄i cor edens vel cor vrens. vel q̄si a corde ruens. vel cor agitās. etymol⁹.est non ꝑpositio. Differt tñ cura a sollicitudine. q̄a sollicido moderata est t tpalis. sz cura sine moderamīe ē. Jtē cura est medicina. Unō Cura fugit morbos t auar⁹ pect⁹ adurit

Curator.tor⁹.m.t.ōr q̄ curā fert de puer⁹ q̄ ei⁹ etat⁹ sunt. vt sua negocia admīstrare nō p̄nt. Uel q̄ curaz alic⁹ gerit defendēdo ip̄m a p̄tore s̄m leges legitīe dat⁹ Uel q̄ res ado lescēt⁹ admīstrat. Et differt a tutore.q⁹ cu rator dat⁹ p̄ncipalit reb⁹.t secūdario p̄sone Tutor ꝑo p̄mo t p̄ncipaliter dat⁹ p̄sone. et secūdario reb⁹ vel patrimonio.

Curculia.lie.f.p. Et curculias vocāt nau te funes q̄bꝫ in tēpestate vtūt s̄m Aug. Pa pias di. Curculias naute suo more vocant funes q̄bꝫ in tempestatibꝫ vtunt.

Curculio.onis.f.t.q̄dā ꝑmis q̄ comedit le gumīa.t ōr a gutture.q⁹ pene nihil aliud ē q̄s guttur.q̄i em̄ tot⁹ ꝓstat in gutture. Et h̄ nomēvitiose inuenit scptū p g.cū certuz sit esse scribencū p c.scz curculio.sz h̄ error pro cessit a deriuatōe facta a gutture. Dī ei cur culio.q̄i gurgulio a gutture.t hic fcā trāsla tione curculio ōr priap⁹. Cū em̄ priap⁹ ē in flat⁹ est silis illi ꝑmi. Cor⁹ em̄ videt ꝓstare ī gutture.t fere nihil aliud esse videt nisi gut tur s̄m Aug. Pap. dic. Curculio ꝑmis fru menti vel fabe. Jñ curculiōcul⁹.li.dimi. id est paru⁹ curculio.

Curia.rie.f.p.est loc⁹ vbi redditur ius. vel ha bitatio p̄ncipis.t ōr a cura.q⁹ ibi frequens cura est t sollicitudo de reb⁹ admīstrandis De curia dicit q̄dā. Curia curarū genitrix. nutrixq⁹ malor⁹ Jnuictz victos inhonestis equat honestos. Et est ibi q̄dā color rhetorricus q̄ ōr agnominatio. Jtē curia.i.mere

trix. Unde. Curia ius curat meretrix est curia dicta.

Curialis.ɔ.t.z ℔ le.q̄ ē de curia vl̄ ptinens ad curiā.vl̄ res curie. Jtē curial' ðr ille q̄ est ī officio curie vel iudicij obnoxi⁹.i.obligat⁹. z adulat ꝓncipibꝫ.di.xxxvij.nōne. Unð curiales dici⁹ oēs q̄ q̄cūq; ɔditōe obligati sūt curie alic⁹ publice ptāt.ſ. siue milites siue aduocati sint. siue iudices. siue officiales. siue histriones. et breuiter q̄cūq; .siue habentes officiū honestū siue inhonestū.

Curio.onis.m.t.q̄ ē de curia. z ꝓpōit cū de vt decurio. Curiones et dicūt q̄ accipiunt curā de plebe z ciuilia officia pcurāt et exequūt. Idē z decuriones z curiales dicti sūt

Curiosus.a.ū.i.facet⁹.dicax.urban⁹ Jtem ꝓpe curiosus ðr q̄ vitam alioꝝ inuestigat z sua interioꝝ ignorat. Jñ curiositas .et summit⁹ p subtilitate nimia cura exquisita. ð renūc.c.j.li.vj.

Currax.o.t.i. veloꝝ z cursu potēs. Jñ curracul⁹.la.lū.i.aliq̄ntulū curax vel velox.

Curriculū.li.n.s.i.pu⁹ cursus.vl̄ tpis cursus. siue spaciū. vel et ipm tps.q̄ nō stat. ſz currit. vel loc⁹ siue spaciū in q̄ fit cursus vel officiū currēdi Et ablt⁹ singulaꝛ b⁹ nois ſz curriculo ponit aduerbialit̄ p cito vl̄ celeriter. Unī Plaut⁹. Licet nos abire curriculo. Et Terentius. Percurrere curriculo. Sed ſm Hug. melius est vt h.z ibi teneat in vi ablatiui. z ponatur p cursu. vt sit sensus Curriculo.i.cito cursu.

Curritis.tſ.i. Juno. z ðr a cura.q̄ credebat cura gerere pplo. vel pot⁹ ðr a curr⁹.q̄ Juno vtit curru z armis. Est em̄ dea belli ꝓtegendo pplm.et pð.pe. Unī Marcialis. Curritī debēt memorare bellantes.

Curr⁹.rus.rui.q̄ddā gen⁹ vehiculi. Jñ curricul⁹.i.paru⁹ curr⁹.

Cursilis.ɔ.t.z ℔.le.pe.coꝛ.i.ad currendum facilis.

Cursio.onis.f.t.est ipe actus currendi.

Cursoꝛ.oris.m.t.ðr a curro .vt cursoꝛ domini pape.

Cursus.us.ui.est velocitas pedū. z ðr a cru

Curruca.ce.f.p.est q̄dā auis.q̄ alienos (re pullos educat vel nutrit. z ðr a cucul⁹.eo q̄ duz cucul⁹ eius ouа soꝛbeat sua relinquens curruca tādiu ea fouet. z pullos natos educat donec filij inde nati z excreti eā currucā comedāt. Unð z curruca ðr ille q̄ cū credat nutrire filios suos nutrit alienos. Hec eadem auis linosa ðr.

Curulis.m.t.est sedes ɔsulū vel ptoꝝ z edilīū. z ðr curulis q̄ currul'.qz ī curru ferebat Jñ ℔ z ℔ curul'. z ℔ le.a diectiuū. z ℔ z ℔ curulis. q̄ ex dignitate sedet in tali sede. z coꝛpe.vñ. Possidet hāc sedē p̄sul ptoꝝz curulē

Cuspis.dis.f.t.ðr ꝓprie posterioꝝ ps hastę. Et ðr a cespite q̄i a ꝗgulto. Dr tñ q̄ñq; cuspis ipa hasta.q̄ñq; sūmitas hastę. q̄ñq; hastile amentatū

Custos.dis.ɔ.t.i.ſuator.pastoꝛ.pcuratoꝛ. Jñ ℔ custodia.die.z custodela.le.pe.pð. in eodē sensu.et ℔ custodiari⁹. z ℔ custodiaria idem q̄d custos.

Custodia est exhibitio reoꝝ vt dicē Azo.ſm legistas est custodia q̄ fit in carceribꝫ publicis. z etiā phibet carceres ꝑuatos. vt patet .ff.et.C.de ꝑua.carce.michi.

Cutis.tis.fe.t.i.pellis.z ðr a cote grece q̄d sonat incisio. Sz pellis ðr q; extraneas iniurias coꝛpis tegēdo pellit. Pellis ꝗo detracta iam ðr Coꝛiū a carne quā tegit. sz ℔ brutis aīalibꝫ est ꝓpriū. Cutis ꝗo ðr .q; ꝑmā incisionē patit̄.et coꝛ.cu. Unī Birrhia. Pena tenet stimulos innouat illa cutē. Jñ cuticula.le.i.parua cutis.

Cutic⁹.a.ū.i.stupt⁹ coꝛrupt⁹.z ðr a cutis.z cōpōit cū re.vt recutic⁹.a.ū.i eodē sensu.l̄ q̄ retrouersam hz pellē mēbri virilis. Unī reper cutici ꝓprie dicūt iudei.q̄i retro hūtes cutes .i.circūcisi. Carēt em̄ anteriori pelle virilis mēbri. Unī Marcialis ad suā vxorem ait. Hec recutico z fugis inguina iudeoꝝ. Et Persius. Recuticaq; sabbata pellis. Et vocauit sabbata recutica ꝓt recuticos. q; ad eos ptinent z ea celebrant.

D ante A

D Abir siue dauit oraculū dei. ſz ī li. Regū interp̄tat loquela.

Dabreiamin.liber q̄ ðr ſmo dicit id est. Paralipomenon.

Dactylos grece.latie digit⁹ ðr.

Dactyl⁹.li.m.s.i.fruct⁹ palmaꝝ. z ðr a dactyloy q̄d est digit⁹.q; digitoꝝ similitudiez imitari videt. Jtē dactyl⁹ ē q̄dā pes metricus.q̄ ad modū digiti.a lōgioꝝ mō incho/ans.in duas desinit breues.vt carmina. menalus. Jñ dactylic⁹.a.ū.vt dactylicū metꝝ q̄d ꝓstat ex dactylis. vel in q̄ dactyl⁹ magis dominat. Dactyl⁹ etiā inuenit ꝓ digito vel anulo apud nos ſm Hug.

Dacus.ci.q̄dā pplus. z ðr dac⁹ q̄i dagul.qz de gethoꝝ genere dicunt fuisse creati daci.

Et declinat ħ dac⁹.ci.p ꝓp'o illi⁹ terre. et ħ daca.ce.p femina.ꝛ dacus.ca.cū. Jñ ħ dacia.cie.terra eoꝝ.

Dagon.indecli.masc.g.ydoluꝫ fuit in azoto vbi arca dei capta fuit.

Dalila.interꝑtat paupcula vel situla.ꝓiuꝫ Sampsonis fuit.

Dalmanuta.loc⁹ q̄dam est .de quo habetur Marci.viij.

Dalmatia regio est. Jñ dalmatic⁹.a.ū. Jtē dalmatica.ce.pe.coꝛ.ē q̄dā vestis sacerdotal' ꝑmū in dalmatia regione ꝓtexta

Dalū.li.n s.minimū velū ad nauis proꝛaz defixum.

Dama.me.f.p.est q̄ddā aīal q̄drupes vt dicūt caprea.ꝛ viꝛ dici a de ꝛ manu. Jñ dama q̄i dema.co q⁹ de manu fugiat. Pap ꝓ vo dicit. Dama incerti.g.aialiū gen⁹ timidū et imbelle.canes nimiū fugiēs.

Damaris.pe.coꝛ.nomē est cuiusdā mulieris Uñ in Auroꝛa. Lredis ꝛ o Damaris quam moꝛū gra ditat.

Damasc⁹ vrbs est syrie.ꝑdita ꝛ denoīata a Damasco vel Eleazaro dispēsatoꝛe Abrae. Hec antea in oī syria tenuit ꝑncipatū . Damasc⁹ interꝑtat sanguinē bibēs.qꝛ iterfect⁹ fuit ibi Abel a Lain . absc̄ōsusc̄z in sabulo flumis. Jñ damascen⁹.a.ū.pe. p.nomē gentile. Uñ.j. Paralip.xviij. Supuenit autē ꝛ syr⁹ damascen⁹. Jtē damascena.ne.q̄dā arboꝛ.s.q̄ddā gen⁹ pꝛunoꝝ.qꝛ ibi mlt̄ abundat et melioꝛ.vl' qꝛ ꝑmo inde aduecta ē. Jñ ħ damascenū fruct⁹ eius.

Damnū est diminutio vel ademptio patrimonij.ꝛ dr a demo vel diminuo ſm Hosti. .ff.de dam.infec.l.iij. Etiaz q̄nc̄z damnū est lucrū cessans. Jtē dānū subito et nob nescientib⁹ fit.sz iactura sciētes ꝛ vltro patimur Detrimētū ꝓ o leue damnū est. Jñ damnosus.a.ū.q̄ fert damnū.et ꝓpat. Jñ damnose aduerbiū.ꝛ dānositas tatis.

Damula.le.fe.p.pe.coꝛr̄.i.parua dama. ſm Hug. Pap.dic. Damula gen⁹ fere caprioli silis. vel vt q̄dā dicūt mustela.

Dan interꝑtat iudiciū aut iudicās Fuit ei filius Jacob ex ancilla Rachel . Bala eñ dū eū pepisset dixit Rachel dña ei⁹ Judicauit me dñs.ꝛ exaudiēs dedit mihi filium.et ita cāz nob exꝑsit.vt qꝛ iudicassz dñs filio ancille iudiciū nomē ꝑponeret. De cui⁹ genere vel tribu nascatur ē antichꝛist⁹ Et ī h⁹ figurā Dan nō ꝑnumerat int̄ centum q̄dragīta q̄ttuoꝝ milia signatos. Apoca.vij.

Danai dicūt greci.a Dano rege.

Daniel interꝑtat iudiciū dei.a dan q̄d ē iudiciū.ꝛ el.q̄d est de⁹.

Danista.ste.m.p.i.feneratoꝛ.ꝛ dr a dan⁹

Danubi⁹.bij.m.s.germanie fluui⁹.ꝛ dr a vi ꝛ copia niuiū q̄b magz augef. Jste ē q̄ et in europa pl⁹ oīb⁹ hz famā. Jdē hister. qꝛ dū p innumeras vadit gētes mutat nomē ꝛ maioꝛes vires acq̄rit. Oꝛit aūt germanicz iugz in occidētalib⁹ ptib⁹ barbaroꝝ.pgēs ꝛ oriē tem . sexaginta fluuios in se recipit. septem ostijs in ponticuz mare intrat.

Dan⁹.ni.m.s.i.feneratoꝛ.a do.das.

Dapax.o.t.i.loquax ꝛ facund⁹ ex cibo.ꝛ dr a dapes. Jñ dapatic⁹.a.ū.pe.coꝛ. q̄d ꝛ dapticꝰ inuenit.i.manifest⁹.ꝛ apt⁹ ꝛ larg⁹.dapsilis.munific⁹.magnificus. Jñ dapatice aduerbiū.i.magnifice vel large dapsiliter vel munificenter.

Daps vel dapes dapis.i.epulum.sz dapes nobiliū sunt.epule p̄uatoꝝ.vl' dapes deoꝝ epule hoīm.ꝛ coꝛ.da. Uñ q̄dā. Nobilitat vires frons generosa dapes.

Dapifer.a.ū.pe.coꝛ.q̄ fert dapem.

Dapsilis.p.t.ꝛ.ħ.le.i.larg⁹.ꝛ p̄cipue ī cibis et ꝓpat. Jñ dapsilitas.i.largitas.ꝛ coꝛ.psi. Uñ.Dapsilis est dapib⁹ alijs reb⁹ q̄z larg⁹.

Dardanus.pe.coꝛ.fili⁹ Jouis ꝛ Electre.q̄ ꝑt fratricidiū recessit de italia et tenuit illa loca vbi postea troia fuit.q̄ ꝓgregatz hic inde rusticz illoꝝ locoꝝ insil'.ꝑm⁹ actoꝛ troie extitit.vñ troia dr dardania.ꝛ troiani dardanij..ꝛ dardanides.a cui⁹ntō singl'ari subtracta de syllaba fit ħ Lardanis.nidis .i.femina troiana.

Darius rex chaldeoꝝ.

Data vl' datū est characterizatio in fine cōstitutionū vel lr̄aꝝ inscꝛta ex q̄ cogsci ꝑt q̄ mēse vel die instr̄m vel q̄libet lr̄a emanauit et a q̄ tpe obliget ꝓstitutio vel psit gra ī scriptis facta. vide de ħ Joh.an.in.fi.li.vj.sup data.

Datici⁹.a.um.i.facilis ad dandum. Et daticij dicūt diticij.i.qꝛ victi vel vincēdi trad̄ūt se hostib⁹ victoꝛib⁹.

Datio insolutū est datio p solutōe ꝛ satisfactione.ꝛ est vna spēs ꝛct⁹ innoīati.s. do vt facias. Uerbi gra. Cū petr⁹ deberet Johāni centū.agit int̄ ipos. vt petr⁹ det ei in solutū.i.p solutōe ꝛ satisfactōe eiusdem vnaz domum.

Datiu⁹.ui.p tertio casu.a do.das.dr.

Dauid interꝑtat manu fortz.vel desidera-

DE

bilis. Dr etiã a deo dat⁹. s. in regẽ. Dr etiam filiusſaltus vel ſaltans. qr de ſaltu vbi oues paſcebat aſſumpt⁹ eſt in regẽ. Etiã dr polymitari⁹ ex genere. qr mater ei⁹ fuit ex genere beſeleel q̃ erat polymitari⁹. vt patz ī Exod. Poteſt etiã declinari. Uñ. Dic dauid daui dis declinabile ſi vis.

Dauus. ui. m. s. fuit ꝯ⁹ Simonis. ſz mal⁹ z fraudulẽt⁹. z iterꝑtat deu⁹. qr faciebat ſimonẽ deuiare. vel q̃i dãs viã. Hã ei⁹ cõſilio oĩa agebat Pamphil⁹. Uel q̃i dãs vana. ſic faciebat Simoni. Modo ãt ꝓ q̃libet ꝯ fraudulẽto z callido ponit.

De ante E

Deambulacrũ. cri. n. s. pe. cor. vbi deãbulari bñ poteſt.

Deambulatoriũ. rij. q̃d ꝓprie dr lobiũ q̃d fit iuxta domos ad ſpacianduz.

Debilis. ɔ. t. z b̃. le. q̃d facile debellat. z dr a debello. las. vel dr a de z bilis q̃d ẽ humor corp⁹ afficiẽs. q̃ſi ꝓ bilẽ fact⁹ fragilis z debilis a viribꝫ. Jñ debilitas. tatis.

Debitũ eſt q̃d aliq̃s alteri ex naturali vel ciuili obligatõe tenet.

Debitor ẽ q̃ accipit pecuniã a creditore.

Debitores ciuitatũ ſunt q̃ tenent ciuitatibus. ſed in actione debiti fiſcus ꝑcedit. vt C. eo. ti. l. ij. li. vj.

Deca. i. decẽ. ſz deca dicũt greci. nos decem Decas. coſte. gẽtes vnũ z idẽ ſignt. Ut deca decas. cadis. i. decẽ. Uñ q̃dã. Per decades centũ. p centũ mille redundãt.

Decachord⁹. a. ũ. i. decẽ chordaꝝ.

Decalog⁹. gi. m. s. pe. cor. i. decẽ ꝑcepta legis

Decania. f. p. i. ſocietas decẽ viroꝝ. l. dignitas decani.

Decaniſſa. ſe. f. p. eſt vxor decani. vel q̃ decẽ viros hz ſub ſe.

Decan⁹. ni. m. s. pe. p. q̃ decez viros hz ſub ſe. ſiue in eccl'ia ſiue extra ſm Hug. Pap. dicit. Decani dicti q decem militibꝫ ꝑferunt vel clericis.

Decapolis. lis. i. ciuitas vel regio q̃ decẽ hz ciuitates ſub ſe. z dr a deca q̃d ẽ decẽ. et polis q̃d ẽ ciuitas. Et facit gtus decapol' vel decapoleos. vñ Marci. vij. Jnt medios fines decapoleos. Jñ decapolitan⁹ dñs illi⁹ ciuitatis. vel ep̃s vel archiep̃s illi⁹ ciuitatis.

Decem. a deca dr. z eſt nomẽ numerale indecli. omis generis.

Decẽber. bris. ẽ decim⁹ mẽſis a ꝓmo mẽſe. i. a martio. z dr a decẽ z imber. qr pluuioſus ẽ z imbribꝫ abũdare ſolet. Pot etiã declinari adiectiue. b̃ z b̃ decẽber. z b̃ bre. z fac ablatiuus ſingularis i. z actus plis es vel is.

Decemocto ɔpoĩt a decẽ z octo. z eſt oĩs generis z indecli. z plis numeri. a quo decimus octauus. a. ũ.

Decempeda. de. pe. cor. i. portica decẽ pedũ Unde Horat⁹ in odis. Nulla decempedas metata porticus.

Decemſeptẽ. oĩs ge. numeri plis ĩdecli. Jñ decimusſeptim⁹. a. ũ.

Decẽnalis. i. bellũ decẽ annis geſtũ. poteſt etiã declinari adiectiue b̃ z b̃ decẽnalis. z b̃ le. i. decem annoꝝ.

Decẽnis. ɔ. t. z b̃ ne. i. decẽ ãnoꝝ. Jñ decenniũ. nij. ſpaciũ decẽ annoꝝ.

Decẽnouẽ. oĩs ge. indecli. plis nu. Jñ decimusnon⁹. a. ũ.

Decens. tis. o. t. pticipiũ. z decens aliq̃n nomẽ. Et dr decẽs motu corpis. ſpecios⁹ ſpecie. formoſus nata vel forma. Jtez decẽs. i. cõpoſit⁹. pfect⁹. egregie forme z pfecte. z cõparat decẽs. tior. tiſſim⁹.

Decẽtar⁹. rij. i. ingenioſus. ꝓmpt⁹. parat⁹ vel copioſus. z dr a decem.

Decẽtrir. f. t. nauis compta. a decẽ dr.

Deceſſus. us. ui. i. mors.

Decibilis. ɔ. t. z b̃ le. quẽ decet aliq̃d vel p̃t decere. vel q̃d decet.

Decidtius. a. ũ. i. ad cadendũ facilis.

Decimula. le. f. p. i. parua decima.

Decimus. a. ũ. z b̃ decima. me. a decem dr. Et nota q̃ antiq̃ dicebãt decum⁹ ꝓ decim⁹ et decuma ꝓ decima.

Decima ſm Hoſt. ẽ oĩm bonoꝝ mobiliũ licite adq̃ſitoꝝ ps decima deo data diuina ɔſtitutõe debita. hũanaq̃ ɔſuetudĩe approbata. dr deci. c. j. z. c. prochian⁹. c. ñ eſt. c. tua nob. §. verũ. c. cũ nõ ſit ab hoĩe.

Decimaꝝ tres ſũt ſpẽs ſm Hoſtien. ĩ ſum. Quedã pſonales q̃ debẽt ex ope pſonali vt ex artificio. ſcia. militia. negociatõe Quedã pdiales q̃ pueniunt ex pdijs. vt vinũ. blada fructꝰ arboꝝ. Tales ei dãde ſũt illi eccle in cui⁹ prochia ſita ſũt pdia. dr deci. ad aplice. Etiã iudei tenẽt ſoluere decimas pdiales. c. dr terrs. e. ti. Jtẽ debẽt ſolui de diuerſis ſeminibꝫ vni⁹ agri. ñ tñ dr vno ſi fuerit ſucceſſiue ſemiati. c. ex pte canonicoꝝ. eo. ti. Etiã ciſtercienſes z alij q̃ ſi nullo gaudẽt ꝓuilegio dare tenent decimas de terris de nouo adquiſitis. licet eas ꝓpꝛijs manibus excolant. ca. nup. eo. ti. Quedam ſunt decime mixte.

DE

et ꝑñt dici he de qbꝫ dubitat vtrū sint ꝑdiales vel ꝑsonales. vt de agnis ⁊ fetibꝫ aliorūz aialiū q̄ sunt in pascuis ⁊ gregatim pascūt

Decipula.le.f.p.pe.cor. ór instrm q̄d ad aliq̄d decipiendū efficit. sic̄ muscipula ad mures capiēdos. Unī decipula ꝑt esse deceptio muscipula. laqueꝰ. pedica. et ór a decipio. Unī Job. ir. Absc̄dita est i terra pedica eꝰ ⁊ decipula eiꝰ sup semitā Jñ decipulosus. i. fraudulentꝰ.

Declinis.nis.ꝑ.t.⁊ h̄ ne.⁊ declinꝰ.a.ū.pe.p. in eodē sensu. i. decorsū inclinatꝰ vel planus q̄i decorsū a clino. Jñ declinitas.

Declinatio.f.p.i.inclinatio.inflexio.

Declinabilis.ꝑ.t.⁊ h̄ le.⁊ declinatꝰ.a.ū. q̄d ꝑt declinari. vel q̄d declinat.

Decolor.loris.ꝑ.t.i.sine colore.

Decor.oris.m.t.i.honor.⁊ ór a decet et cor. o. in gtō Unī Daniel. xj. Et stabit in loco eꝰ vilissimꝰ ⁊ indignꝰ decore regio Inuenit tñ ꝑm q̄sdaz antiq̄s ꝓ honorꝰ. ra. rū. adiectiue posit̄. Et ꝓpōit cū in. vel de. ⁊ ór h̄ et h̄ ide cor. coris. ⁊ h ⁊ h̄ dedecor. coris. correpta o. i gtō in eodē sensu. s. inhonorꝰ. dedecorosus. Unī Virgi. Nō tñ indecorē tua te regia relinq̄t. Jnd decorꝰ. a. ū. me. cor. i. honorꝰ. Uel decorꝰ. i. honorꝰ ꝑt deriuari a decꝰ. oris. Unī Statiꝰ theba. Terraꝝ decora alta viri decoriq̄ ingalea Jtē decor. oris. ꝓducta o. i gtō .i. venustas ⁊ pulcritudo. ⁊ ór a decoro. as. Jñ decorꝰ. a. ū. me. ꝓ. i. pulcer. egregiꝰ vel ꝑfecte forme. venustꝰ. Unī q̄dā. Ad ccli decora nos erige ꝙ go decora.

Decrepitꝰ. a. ū. i. valde senex. q̄i iā decorsum a crepore. q̄ iam desierit crepare. i. sonare. s. aperte loq̄ vel plationē exp̄mere.

Decretista.ste.ꝑ.t.q̄ studet in decretis

Decretꝰ. a. ū. et h̄ decretū. ti. statutū patruz definitū iudiciū. Jñ h ⁊ h̄ decretalis. ⁊ h le. vt ista dicta sunt decretalia .i. q̄ in decretis ꝓtinent. Et plr̄ h̄ decreta ꝓ libro q̄ ꝓtinent decreta. Inuenit etiā decretalis substātiue vt in tali decretali ór. Jtē decretꝰ. a. ū. inuenit a decresco. is. ór creui. ⁊ ꝑt ibi esse augmētatiuū vel ꝓuatiuū. Et decretū est supinuz duoꝝ ꝙboꝝ. s. decresco ⁊ decerno. ⁊ decreui est eoꝝ ꝑteritū.

Decretū ꝑm Spe. ór mltz modis. qñq̄ ór snia diffinitiua. vt. ff. ꝺ re iudi. l. decreta. vl̄ interlocutoria. ff. de assess. l. j. in fi. Qñq̄ id qꝺ papa ꝓstituit seu statuit de ꝓsilio cardinaliū nulla facta ꝓsultatōe. Et tūc i scptz redigit. vt de rescp. ꝑti. Qñq̄ ór ꝓsensus eligētiū in scptz redactꝰ. vt. ij. q. j. legū. de elec. innotuit. Qñq̄ est illud q̄d capl'um vel ordo siue vniuersitas vel maior pars ordinauit. vt. ff. q̄ cuiusq. vni. no. l. plane. Qñq̄ ē iudicz autoritas in alienatōibꝫ rerꝝ ꝓcipue minorū interposita. vt. C. de ꝑdi. minorꝝ. l. int ꝓpositā. Qñq̄ ór autoritas ꝓncipis i rescptis bñficialibꝫ interposita. vt de rescp. c. gra. li. vj Et ꝑm Azo. illud decretū est ꝓfirmatoriuz gre. q̄ ex h̄ ꝓnceps insinuat suā voluntatez q̄ seruāda ē. etiā ꝑm eū ligat ignorātes. Est etiā q̄ddā decretū decurionū. q̄d in inuitos sup muneribꝫ rerꝝ tribui ꝑt. exceptz q̄ liberaliū studiorꝝ laborib ꝫ insunt et q̄ medēdi causa funguñt. C. de decre. decu. l. exceptz. li. x. Qñq̄ decretū est iussus iudicz q̄ mādat bona alicuꝰ ꝙpt eiꝰ ꝓtumaciā possideri

Decretalis ꝑm Host. i sum. est epl'a in q̄ papa adꝓsultatōez alicuꝰ respōdet. de rescp. c. j. siue solꝰ. siue de ꝓsilio fratrū. vt de elec. bone memorie. ꝓmo. Unī ór decretū statuit decretalisq̄ ñdet. Sz canon ē ꝓstitutio ecclesiastica vel statutū in ꝓcilio generali editū

Decubie. ax. i. vigilie. vl' q̄d vulgo ór palee mulierz. Unī ór. Dec iacet in decubijs.

Decumanus.ni.m.s.i.maxim⁹ limes inter agros. q̄ ab oriente in occidentē ꝑ trāsuersū dirigit. q̄ q̄ formā decē efficit. decumanus est appellatꝰ. Ager cñ bñ diuisus figurā denarij nūeri efficit. Nam cardo ór aliꝰ limes in agrz. q̄ a septētrioē directꝰ est. ⁊ ór a cardine celi. q̄ ibi celū volui.

Decurio.onis.i.de curia electꝰ. vel potiꝰ de curia etñs. In eodē sensu inuenit h̄ ócureris. ⁊ h̄ decudes. dis. Inueniūt etiā h̄ noia in alia sigtione. s. ꝑ eo q̄ decimā ꝑtem de bonis ducit. vel q̄ est sup decē milites ꝓstitutꝰ in curia dñoꝝ vel ꝓncipū. sic̄ cēturio sup cētuz. Unī. Centurio centū. bis q̄nq̄ decurio ducit Alij dicūt q̄ decuriones appellati sūt ex eo q̄ cū ciuitates ⁊ mācipia costruebant cuiuscz loci. gra ꝓsilij. decima ꝑs boim pia colligebāt. vt. ff. de ꝙ. sig. si pupill⁹. Uel dicunt decuriones ex eo q̄ cū colonie ducerētur. decima ꝑs eoꝝ q̄ ducebāt ꝓsiliū publicum ꝓstituebant

Decꝰ. hñs correptā orz ī gtō. i. honor vl' veneratio. Et ꝑm papiꝰ est gle. sz decor. orz. est forme. et a decꝰ ꝑ compositionē ór dedecus oris. i. vitupatio q̄ fit ꝺ decus. Unī Aug⁹. Nūq̄z est dedecus culpe sine decore iusticie Inde dedecorosus. a. um. i. vicio plenꝰ. impudibundus

De

Dedalus.li.pe.cor.ðr a dedalon q̄d interp̄ tat doct⁹.ðr q̄dā q̄ fuit valde doctus ꝛ ingeniosus artifex. Jnð q̄libet ingeniosus artifex p̄t dici dedalus

Dedicatio.onis.f.t.i.ꝺsecratio tēpli.vel cō summatio.a dedico.as.i.sacro.

Deditio.onis.f.t.ðr traditio aut redditio. q̄ q̄s se reddit victū vel vincendū hostibus victoribꝫ.ꝛ ðr a ꝥbo dedo.is.q̄d est sevictū reddere. Jñ deditⁱ⁹.a.ū.q̄ sic se tradit. Jtez deditⁱ⁹ ðr etiā q̄ de sua puīcia ad aliā se tradidit. Pap̄.ꝥo di. Deditꝫ a deditione dicti q̄ndā dū aduersum pp̄m romanū ꝛui arma sumpsissent. ꝯphensi stigmatibꝫ affecti sunt ex his post manumissionē ꝓpē supplicioꝫ notas ad dignitatē ciuiū romanoꝝ non puenerunt.

Deductio est defalcatio vel separatio.quia deducere separe ðr.

Defecat⁹.a.ū.pe.p.i.sine fece. vel sine sordibus. vel purus.

Defensor.sozis.i.actor patron⁹.vel ðr ille q̄ sine mādato cautiōe p̄stita ō iudicato soluī aliū defendit.vel ei⁹ defensiōi se offert.vt.ff. de pcura.l.si pcurator.§.fi.

Defensaculum.li.n.s.i.defensio.vel id q̄d defendit.

Defluus.a.ū.qō cito discurrit.a defluo.

Defluum.flui.n.s.i.discursio.

Deformis.ɔ.t.ꝛ ħ me.i. turpis. q̄i deorsuz a forma.f.pulcra. Jtē deformis.i.vltra modū magn⁹.q̄si deorsum a forma.f.iusta. Et ꝛm Pap̄.Deformis cui deest forma.et spectat ad corp⁹.Turpe aūt ad crimen vel ad animū referꝛ.

Defresus.a.ū.detrit⁹.decussus.a.frendeo

Defunct⁹.a.ū.i.mortu⁹.ꝛ ðr a defungor. geris.i.deorsū a functōe esse.q̄a deorsū est a fūctione vite. Jtē q̄ndā functi dicebāt q̄ddaz gen⁹ ciuiū q̄ fungebāt officio ꝛ honore alq̄. Jñ defunctos mortuos dicim⁹ q̄ cōpleuerūt vite officia. Nihil eī iam faciūt. Jñ defunctio.onis.i.mors. Jtem defunctio etiā idē est q̄d a debito liberatio.ꝛ defunct⁹.i. liberatus.

Degener.ɔ.g.decli.sz oīs ɔstructiōe est qui deorsum est a genere ꝛ nobilitate.i.indecor. et cur.pe.pe.gti Uñ Lucan⁹ in.vj. Degeneres trepidant animi peioraq̄z ꝥsant. Pap̄. vero dicit.Degener q̄ ex nobili genere nascitur ꝛ inhoneste viuit.Degener ignobilis ī pari genere.suo generi dissimilis.

Degina grece.latine morsus.

Degulator.i.gule deditus.

Dehiscēs.o.t.i.apertū hiatū ꝛ diffusū hns valde hiscens.

Deicida.ɔ.p.pe.cor.q̄ deū occidit.

Deicola.ɔ.p.pe.cor.q̄ deū colit.

Delator.oris.i.accusator.ꝛ ðr a ðfero.fers q̄d est accusare. Uñ.ij. Bach.iij. Simon aūt p̄dict⁹ pecuniaꝝ ꝛ patrie delator.i.accusator. Et vt Pap̄.dicit.Delator. accusator. eo q̄ detegit q̄d latebat.aut facultates prodit alienas.

Delatura.re.ðr accusatio vel pditio.detractio vel deportatio.

Delat⁹.i.de vno loco ad aliū lat⁹.vl deorsum lat⁹.accusat⁹.

Delbora interp̄tat apex ꝛ loquax.ꝛ cor. pe. Uñ Aurora. Dic subijt mortem Rebecce delbora nutrix.

Delect⁹.us.ui.i.electio facta ex ml'tꝭ. et delect⁹.a.ū.adiectiue.i.elect⁹ ex ml'tꝭ. Delegatus est cui cā ɔmittit terminada vel exequē da vices delegātꝭ repsentās ꝛ in iurisdictōe nihil ꝓpriū hns. vt.ff.de offi.ei⁹ cui man.est iuꝛ.l.j.in fi.ꝛ.l.iij.de offi.dele. Uel delegat⁹ est is cui a summo pōtifice vel ordinario vl delegato ꝓncipis cā ɔmittit. Jñ subdelegatus q̄ ðr respectu delegati.

Deler⁹.a.ū.pe.pro.i.destruct⁹.

Delibatio.onis.f.t.i.degustatio.imolatio. Et ꝛm hāc sigtionem ðr ad Ro.xj. Si delibatio est sancta ꝛ massa. Delibatio etiā accipit ibi ꝓ particula vl portiōe ad similitudinē ei⁹ q̄ paꝝ ɔtingit vel degustat de ꝛeut habeat experientiā toti⁹.

Delibat⁹.a.ū.i.degustat⁹.

Deliberatio est puida cause circumspectio cū q̄ ratio totū agit ꝛ furoꝝ sibi nō vēdicat. xj.q.iij.illa ꝓpositoꝝ.ꝛ.c.se.

Delibut⁹.a.ū.q̄i oleo vel liq̄re inunct⁹. Uel vt dicit Pap̄.Delibut⁹.ꝓfusus.bñ vnctus ꝓtect⁹.delicat⁹.oleo vnct⁹

Delicat⁹.a.ū.i.delitijs assuet⁹. insolēs āgustiarū ꝛ doloꝝ.

Delitie.aꝝ.f.p.dicūt a delecto.q̄ delectant vel dicūt delitie.q̄ inde delectant homies. Jñ delitiosus.a.ū.i.plen⁹ delitijs. Jñ deliciositas.

Delictū.n.s.est q̄n q̄s dimittit illud q̄d ab ipo ðz fieri.ꝛ ðr a delinq̄.quis.q̄i derelictū. q̄ derelinq̄t officiū suū. Et est delictum in omissione.s.q̄n nō implet dei mādatū. Peccatū ꝥo in cōmissione fit q̄n.s.pbitur fit sed tñ vnū p altero accipit.

DE

Delinimentū.ti.i.placatio.dulcedo blandimentū.et ꝯponit vt delinific⁹.a.ū.i.callid⁹. ꝯsultator.vl' blandiloqu⁹

Deliquium.quij.deliquatio.i.decursio.distillamen.defect⁹

Deliquus.qua.quū.i.defluus.purus vel liquidus.

Deliramētū.ti.n.s.i.fatuitas.demētia.discordia.vel deuiatio a rectitudine.

Delir⁹a.ū.me.cor.idē est q̄d discors.sed in alijs sig̃tionib⁹ ꝓducit li.ꝛ idē est q̄d fatuus insan⁹.insipiēs.insulsus.stolid⁹.ꝛ d̄r a de et lira.Uñ.Reddūt delirū femīa vina virū.

Delos īterp̄tat̄ manifestatio.Uñ q̄dā insula dicta est delos.ꝛ o.ꝯuersa in u.d̄r h̄ delus li.q̄r Apollinis rñsa q̄ alibi dabant̄ obscura ibi dabant̄ manifesta.vl' q̄r post diluuiū q̄d Egopei tp̄e fuit añ omēs terras radijs solis illumīata est.ꝛ p̄ma manifestata ē visibus.ꝛ inde dicta est delos.ꝛ ciuitas et insula.Et h̄ fuit rei veritas lꝫ ſm fabulas aliter dicat̄.Jñ deli⁹.lia.liū.Et h̄ deli⁹.lij.i.apollo.ꝛ h̄ delia.i.diana.vel q̄r ibi colūt̄.vel q̄a ibi nati sunt.

Delphin.inis.vel dephinos.ꝛ et̄ delphin⁹ ni.q̄dā piscis marin⁹.q̄ voces hoīm sequit̄. Uel q̄r symphoniā gregatim faciūt.a phone q̄d ē son⁹.ꝛ ꝓd̄.phi.vñ Ouid̄.ī epl'is.Jā nr̄as curui norūt delphines amores.

Delubrū.bri.pe.cor.d̄r tēplū.ꝛ d̄r a delēdo q̄i delēs vmbrā.q̄r ī sacris tēplis delēt̄ vmbre pctōꝝ.Jtez delubra dicūt̄ tēpla sacros fontes hñtia.ī q̄b⁹ pctōres diluunt̄ siue abluunt̄ ꝛ regenerant̄ ꝑ baptismū.

Delūbis.ꝯ.t.ꝛ h̄ be.i.debilis.q̄i deorsum a lumbo.i.fortitudine.

Demarchus.chi.i.p̄nceps sup̄ decem.

Demas.i.ornans.

Demens.o.t.i.amēs.insan⁹.q̄si deorsum a mente.Jñ dementia.i.amētia.Demens est tp̄alis.amens vero ꝑpetu⁹

Demensum.i.incisum.sectū.defectum.vel mensuratum.

Demon.onis.interp̄tat̄ sciēs vl' p̄it⁹.Jñ h̄ demoniū.nij.illd̄ idē.s.mal⁹ spūs.Et demonic⁹a.ū.i.a demōe possessus.Et a demoniū demoniac⁹.a.ū.idē.Jtē demon ꝯponit̄ cuꝫ cacos q̄d est malū.ꝛ calo.q̄d est bonuꝫ.ꝛ d̄r cacodemon.ꝛ calodemon.Et sunt cacodemones mali āgeli q̄i mali sciētes.vel maluꝫ scientes.Calodemones boni angeli q̄si boni vel bonū scientes

Demōstratio est rei subiecte oculis vel quasi subiecte oculis vel intellectui rep̄sentatio Jñ h̄ ꝛ h̄ demōstrabilis.ꝛ h̄ le.ꝛ demonstratori⁹.a.ū.ꝛ demōstratiu⁹ a.ū.q̄d demōstrat vel q̄d demonstrat̄

Demul⁹.a.ū.pe.cor.i.emul⁹.ꝛ d̄r a demulor.ꝛ ꝓprie demul⁹ est eiusdē artꝫ emulator.

Denari⁹a.ū.ꝛ h̄ denari⁹.rij.ꝑ tali nūero.et ꝑ nūmi q̄daꝫ genere.q̄r decem nūmis olim imputabat̄.ꝛ pensat siliquas decē octo.Jñ denariol⁹.li.i.ꝑuus denari⁹.

Denominatiuū nomē est illud q̄d a nomīe deriuat̄.vt iusticia ab h̄ noīe iust⁹

Denūciatio est crimīs alic⁹ apd̄ iudicē sine insc̄ptione legitima facta delatio.ad penitentiā agendā vel aliā legitimā penā imponendā.vel etiā ad vtrūq̄ꝫ.

Dens.tis.m.t.d̄r a demo.demis.eo q̄ auferant oīa dentes.vel dicūt̄ q̄i decētes.q̄r pulcri decent.sicut deformes dedecēt.vel dicūtur q̄i diuidentes cibos.vel greci dicūt odētes.ꝛ inde nos dicim⁹ dentes.q̄ꝝ p̄mi incisiui vel p̄cisores dicūt̄.q̄r omne q̄d accipit̄. ipsi p̄us incidūt.Sequētes canini vocant̄ q̄ꝝ duo in dextera maxilla ꝛ duo in sinistra sunt sic dicti.q̄r sic̄ canis ip̄is ossa ꝯfringit. sic ꝛ hō.et q̄d non p̄nt p̄ores p̄scindere illis tradūt vt ꝯfringant.Hi ꝑ longitudīe et rotunditate colūnelli vocant̄.Ultimi dicuntur molares q̄ ꝯtrita ꝛ ꝯcisa a p̄oribꝫ.ꝛ confracta a sequentibꝫ suscipiūt vt molāt ꝛ masticent.Et sunt plures dentes in viris q̄ꝫ in mulieribꝫ.

Denset⁹.a.ū.i.densus vel spissus.s.ꝑ se.licꝫ aliquando inueniat̄ ꝑ densato.sed densatū ab aliquo.

Dentana.ne.f.p.ferrū vnde medici dentes tollunt.

Dentale.lis.n.t.d̄r illud in q̄d inducit̄ vomer quasi dens.

Dentat⁹a.ū.q̄ dentes hꝫ.vel q̄ magnos dētes habet.

Denticul⁹.li.dimi.i.ꝑuus dens.

Denter est nauis ab anteriori ꝑte ad modū dentis acuta.

Dentosus.a.ū.i.dentib⁹ plen⁹.

Dentrix est gen⁹ piscium.p̄ magnitudine et granditate dentiū sic dictū.

Denus.a.ū.in singulari tm̄ valet q̄ꝫtū suū p̄mitiuum.Jn plurāli accipit̄ distributiue ꝑ pares numeros.vt isti incedunt deni.id est.decem ꝛ decem.

Depigis.ꝯ.t.ꝛ h̄ ge.pe.ꝑ.i.sine narib⁹.et d̄r a de et piga.q̄d est summitas narium.

De

Depontan⁹.ni.m.s.q̄ ad tā gnē deueīt etatē ⁊ vitā.vt magꝫ plit ei de põte se pīcere q̄ꝫ viuere.qđ ek faciebāt in aliq̄bꝫ ꝓuintijs.

Deportatio ðr in iure exiliū perpetuū.

Depositū.ti.n.s.est pign⁹ ad tps ꝯmēdatū Item depositū traditū.vel cōmēdatū causa custodie cōmissum.

Depositari⁹ ē apud quē res aliq̄ depõīt custodiēda Et differt a sequestro.qꝫ depositari⁹ ad ħ põise tenet vt depositoriū restituat. Tenet etiā mariaz diligētiā adhibere. Sz sequester neutri litigātiū tenet põise rem restituere.ſz indeterminate illi q̄ vicerit.

Depubis.ɔ.t.⁊ ħ be.pe.ꝓ.i.deorsū a pube.i.a barba. Uñ ⁊ depubis ðr porc⁹ fugēs.q̄i deorsuz a setis. Et ħ ⁊ ħ impubes .⁊ ħ be.i. imberbis sine pube q̄ nondū hz pubem.

Derelictū ðr illud qđ caret possessore.vl' qđ in nulli⁹ est possessione.vt Insti.ð re.diui.§ ħ ampli⁹.circa fi.

Derisus.a.um.i.delusus.⁊ ħ dr̄isus.us.ui. id est.derisio.

Desertores dicūt clerici q̄ ꝑpe eccl'e mīstriſ destituꝫ ad aliam vitio fugese trāsferūt.vt xxj.q.ij.placuit. Sz ſm leges desertores dicūt milites vitio fuge suā militiā deserētes. vt.C.e.ti.l.j.⁊.ij.li.xij.

Desertū.ti.n.s.i.derelictū.dictū sic q̄ ñ serit.vel p̄t dici defectū.qꝫ deserit.i.ab hoīb⁹ ñ

Deses.dis.ɔ.t.i.piger remissus. (habitat.

Ign desidia.i.pigricia.⁊ desidiosus.a.ū.

Desider⁹.rij.vtō o desideri .ꝓriū nomē viri.de q̄ dic Hiero.in plogo pētateuci. Hūc te p̄cor Desideri charissime.

Desideriū.rij.i.cupiditas.⁊ ꝓprie celestium Ign desideriosus.a.um.

Desolat⁹.i.de solo eiect⁹.inops deiect⁹.

Despectio.onis.i.refutatio.

Despect⁹.us.ui.idē est qđ despectio. sed despect⁹.a.ū.i.refutat⁹.

Detonsus.a.ū.i.nõ tonsus

Detractio vl' detrectio.est alioꝫ bona opa in malū malicioſe ꝙsio. vel detractio ē reuelatio defect⁹ absentis ꝓximi facta alicui vt ipm in bono minorē estimet.

Detrimentū.ti.n.s.i.damnum.iactura.diminutio.

Detrusus.a.ū.pe.p.i.inclusus.expulsus.

Deuex⁹.a.ū.i.iclinat⁹.icurvat⁹.i rotūdum ꝙsus.q̄i deuersus.⁊ ðr a deuerto.ſ. Uel ðr a deuecho.qꝫ vndiq̄ deorsū vehit. Ign deuexitas.tatiſ. Et nota q̄ celū ꝓprie ðr conuexū vl' deuexū. vel ſi qđ aliud ita sit factū.

Deuius.a.ū.i.inui⁹.vel auī⁹.ſ. loca secreta extra viā a via remota. vide.s.in auia.

Deuns.i.decē vncie.vel qđ mel⁹ ē vndeci vncie.q̄i vncia dempta de asse. vñ Persius ꝓpergāt auidos sudare deunces.

De⁹ ðr a greco theos.qđ sigt metū. et inde mutato.o.in.u.⁊ ð.posita ꝓ th.ðr de⁹.qꝫ timor est oīb⁹ rebꝫ colētibꝫ eū. vl' ðr a do.das qꝫ dat oīa comoda oīb⁹. vel a diligo.qꝫ oīa diligit.⁊ nihil odit eoꝝ q̄ fecit.vel ðr a desum dees.ꝓ ꝑiū.eo q⁹ nihil ei desit. Itē ðs sumit tripl'r. Primo mō essentialit.et sic est vn⁹ ðs.⁊ sic caret pl'i nūero. Scđo mō vnitatiue vel adoptiue.sic ꝙpetit hoīb⁹ q̄ diuine bonitatiſ sunt ꝓticipes ꝓ grām vt sancti. de qbꝫ ðr. Ego dixi dij estiſ. Propt̄ħ i Expo. ponit dijs ꝓ sacerdotib⁹. Tertio ponit nūcupatiue.vt antiq̄ ⁊ gētiles arbores ⁊ multa alia appellabāt deos.⁊ in his duobꝫ sigtiſ hz pluralē numerū.

Deuterogamia.i.scđa gamos.ſ. secūde nuptie.et ðr a deuteron ⁊ gamos q̄d est vxor. Eedē dicūt digamia bigamia. Deuteron grece ðr secundū latine.⁊ nomon l' nomos lex. Uñ q̄dā lib⁹ dict⁹ est deuteronomiū.mij .i.secūda lex. qꝫ replicat ea q̄ dicta sunt. ita tñ q⁹ viðr noua lex.⁊ est pfiguratio euāgelij Inuenit et deuteronomi⁹ Uñ i Aurora ðr Hoc noīe deuteronomi⁹.lex esse scđa.

Deuterof.sis.f.t.i.nouitas.⁊ ðr a deuterō.

Dextera.re.qđ ꝓ sync. ðr dextra.tre.ðr a dodas.qꝫ ipa pign⁹ pacꝫ ⁊ testiſ fidei solet dari. l' qꝫ ea dam⁹ Et a dextera ðr dexter.tra.trū. .i.ex dextra pte exīs.vel bon⁹.ꝓpici⁹.ꝑsper

Dextralia ornamēta q̄daz sūt cōia viris et femis larga ⁊ ampla.⁊ añ manicas portāt ⁊ iungūt vno clauo.⁊ dicūt a dextra.

Dextralis.ɔ.t.et hoc le.id est.ad dextera ptinens. Unde dextralis dicit securis.id ē. dextrehabilis.

Dextrari⁹.rij.i.equus.a dextra.qꝫ ꝓ dextrā ducitur.

Dextrocherij.rij.ornamētū dextre.q̄si dextrochirij.a.dextra et chiros.qđ est manus. et est torq̄s aure⁹.

D ante J

Dia.vel poti⁹ dyo apud grecos plures hz sigtiones.ſm eū q⁹ scribit ꝓ y.grecū nomē est ⁊ sigt tiñ q̄tū duo. Cū ꝙ ꝓ.i.nostꝫ scribit.valet tm̄ q̄tum de. Unde.Scribe ꝓ y. grecū dyo ⁊ duo significabit. Scribe per i. simplex de tibi significabit.

D

Diabolaris.rſ.f.t.i.meretrix.a dya.i.duo ⁊ obol⁹ qđ ẽ medalia q̃i duob⁹ obolis empta. et p̃t sepe haberi p duob⁹ obolis.

Diabolator⁹ rij.q̃ p ope suo duos obolos pmeret.

Diabol⁹.li.m.s.ꝺr a dya qꝺ ẽ duo.⁊ bolus q̃i duplet morsell⁹.mordet ei aĩaz et corpus Uel diabol⁹ ꝺr hebraice deorsũ fluẽs . qr superbie põdere deorsũ corruẽs cecidit. ſz grece ꝺr criminator.qr crimia in q̃ ipse illicit ad deũ refert.vel qr electoꝝ innocentiã criminib⁹ fictis accusat. Jñ diabolicus.a.ũ.

Diacones grece.latine mĩstri dicũt.qr sicut i sacerdote ꝓsecratio.ita in diacono mĩsterij dispẽsatio habet Et declinat h̃ diacon⁹.ni.⁊ h̃ diacon.vl' diacones.nis. Jñ diaconat⁹ us.ui.i.officiũ vl' ordo diaconi. Et ꝓponit cũ sub.vel hypo vl' archos.⁊ ꝺr subdiacon⁹ hypodiacon⁹.archidiacon⁹.

Diadema.tſ.n.t.i.regia corona.a dia qꝺ est duo ⁊ demo.is.qr duo demit.ſ. p̃ncipiũ ⁊ finẽ.⁊ differt a serto ⁊ corona.qr sertũ ẽ qđ ũt de floribꝫ insertſ. Corona ꝺr q̃libꝫ circul⁹ capitſ ꝺ q̃cũq̃ metallo. Diadema ꝓ o tm ꝺ auro lapidibꝫ p̃ciosis. Uel diadema ꝺr a dia q̃d ẽ duo.⁊ demas q̃d ẽ ornãs.qr vtrãq̃ pt̃ capitſ ornat. Uel ꝺr a dia qꝺ ẽ de.⁊ demos q̃d ẽ ꝓiũgere l' ligare.qr tale ornamẽtũ in circũactſ extremitatibꝫ retro astrigit et postea ligat. Et ẽ regũ ⁊ matronaꝝ ornamẽtũ Uñ Uirgis est sertũ clericq̃ corona.poete. Laurea rex gestat diadema vel indupator.

Diaforesis ẽ dubitatio.vt Eloq̃r an sileã. et ꝺr a dia q̃d ẽ duo.⁊ foresis q̃d est locutio.

Dialectica.ce.f.p.ꝺr a dia q̃d ẽ duo .⁊ logos ſmo.q̃ dualis ſmo.qr dialectica disputatio tota p̃sat ⁊ finit int' duos.ſ.opponentẽ ⁊ respõdentẽ.vel ꝺr a dia q̃d ẽ de.⁊ lectos qꝺ est dictio.qr in ea disputat de dictis.

Dialis.ꝑ.t.⁊ h̃ le.ꝺr a dies.vt dialis cibus id est.q̃tidian⁹ Jnde dictus est dialis sacerdos Jouis.

Dialyton fit ſm donatũ qñ sine ꝓiũctiõibꝫ pũctatum pferũt dictiões.vt Jte ferte cito ferrũ.date tela.impellite remos.

Dialogus.gi.pe.coꝝ.i.dualis ſmo.ſ.q̃versat inter duos.

Diamas.mãtſ.m.t.lapis ẽ p̃ciosus illi⁹ nature q̃ reddit hoiez gratiosũ. Et iã ꝺr vir diligẽs vel hñs duas vtores. Unde. Est diamas ꝓiũx gemin⁹ diamas lapis erat.

Diametrũ.tri.n.s.vel h̃ diametr⁹. tri.l' diametros in mas.ge.inuenit diameter.tri,i.recta linea p cẽtrũ ducta in duas eq̃les ptes circulũ diuidẽs.⁊ coꝝ.pe.

Dian grece.latine ꝺr lux vel claritas.

Diameron grece.n.g.est gen⁹ liq̃rſ medicinalis a succo mori dictũ ex q̃ ꝓficit.

Diana est dea venatiõis.⁊ ponit p̃ro luna. Hãc greci ſm fabulas sororẽ Apollinis venatricẽ dicũt.⁊ arcũ habuisse cũ pharetra.⁊ eam errare in mõtib⁹ solã cũ canib⁹ vt caperet ceruũ vel capraã.⁊ ꝺr q̃i duana .qr ipa est luna.ac lũa die⁊ nocte apparet. Jpsa est ⁊ lucina.eo q⁹ luceat.vel qr lucẽ p̃bet nascẽtib⁹. Eadẽ ⁊ triuia.qr tres hꝫ vias.i.ptãtes. Uñ ⁊ trib⁹ fingit figurſ.est em̃ diana i siluis .luna i celo.⁊ pserpina in inferno.ſm poetas

Dipason.musice artſ symphonia.cõstãs ex q̃nq̃ tonis et duobus semitonijſ.habet em̃ octo voces

Diapente symphonia q̃ ꝓstat ex trib⁹ tonis ⁊ semitonio.hꝫ em̃ q̃nq̃ voces.

Diaphonia.i.dissonantia vocum.

Diapsalma.me.f.p.i.diuisio psalmi .et volũt q̃dã h̃ cẽ hebreũ.⁊ sigt q⁹ illa q̃b⁹ iterponit sempiterna esse ꝓfirmat. Alij volũt esse grecũ.⁊ sigt iteruallũ psallẽdi.vt psalma sit q̃d psallit.diapsalma ꝙ iterpositũ i psallẽdo silẽtiũ. Et sic̃ sympsalma ꝺr vocis copulatio in cantãdo.ita diapsalma diſiũctio e⁹ vbi q̃dã requies distincte ꝓtinuatõis ostẽdit.ſ.pausatio. Uñ dicit Eassiodorus. Est diapsalma sermonum rupta ꝓtinuatio .docẽs vbicũq̃ repertũ fuerit psonaꝝ fieri mutationẽ. Hiero.tm̃ ꝓfirmat diapsalma cõtinuatõem esse spũssancti

Diaptor⁹.a.ũ.vel diptor⁹.a.ũ.ſ. nomẽ q̃d i vno numero ⁊ i vno genere hꝫ tm̃ duas terminatões in diuersis casib⁹.vt tabi tabo

Diaria.rie.f.p.iugis vẽtris cursus sine vomitu.⁊ ꝺr a dies. Jtẽ a dies ꝺr diariũ.rij.i. cib⁹ vn⁹ diei vel p̃ciũ. Uñ Orati⁹. Cũ seruis vrbana diaria rodere mauis

Dias.dis.f.t.i. binari⁹

Diascholi vel diascoles dicũt iasij .i. dicta tores vel distinctores legſ.h̃ est publice rationis.et ſm h̃ accipit in glo. de tabu. scp. vel pic.L.li.ij.

Diasynthactica.vel diasynthetica dicitur illa pars grammatice vbi agit de ꝓstructione. Jnde diasynthacticus.a.um.i.de.ꝓstructione tractans

Diasirtos est figura locutõis in theologia familiaris.qñ aliqua vox vel dictio ad duo trahit.vt Nequãdo rapiat vt leo aĩaz meã.

D

scz ille q̄ est leo. vel leo nō rapiat.
Diastasis ōr dissensio aioꝝ q̄d q̄dā seditiōz vocant.
Diastole est cū dictio breuis vnū tps habeat. mittit illā i duo tpa. pducēdo. z ōr a dya q̄d ē diuisio l' diuidēs. z stolos q̄d ē missio.
Diatesseron. symphonia q̄ ꝓstat ex duobus tonis z semitonio. z hz q̄ttuoꝝ sonos.
Diatoniū ōr genꝰ modoꝝ in musica.
Diatoniꝰ. i. media diuisio. vel est luna cū ē in partes diuisa.
Dibellū. li. i. secundū bellū.
Dica. ce. f. p. i. tabula vl' cautio. l' carta ꝑpe vbi ꝓtinet sūma debiti z noia debitoꝝ. vel debentiū. z ponit ꝑ q̄libet pte charte.
Dicacitas. tatis. f. t. brevis z acuta dictio ad hoīm risus. vel imoderata. vl' mlta locutio
Dicaculꝰ. la. lū. i. aliq̄ntulū dicax. vñ ꝑlautus. Dicacula inq̄t est meretrix.
Dicax. o. t. i. facetꝰ. vrbanꝰ. vl' q̄ ꝑbis bñ loq̄t. vel q̄ imoderate z multū loq̄t. Jñ dicacitas. tatis. z coꝛ. i. añ c. sic veridicꝰ. maledicus
Diceriū. rij. est iocose ꝓbū dictū.
Dicolos. vide. s. in colon.
Dictatoꝛ. oris. m. t. q̄ dictat. Unde dictatores olim dicti fuerūt q̄ sūmū magisteriū gerebant. q̄z erat i minoribꝰ causis sniās ferre seu dictare. vt. ff. ō ori. iu. l. ij. Et ꝑl'o dicūt auctores. q̄z creati fuerūt tres a romanis post cesarē. Jñ dictatꝰ. re. coꝝ dignitas vl' honoꝛ
Dicio. onis. f. t. i. ptās. ꝺditio. iperiū. z ōr a dico. cis. z dz scribi ꝑ sola z. c. z ntūs eiꝰ raro ē in vsu. Unde i Judith ōr. In dicione tua dñe sūt cūcta posita. Sz dictio. onis. p ct. ē ps q̄libz oꝛonis. Et ōr a dico. cis. eo q̄ dicat aliq̄d. i. significet vēl itelligi faciat.
Didascalꝰ grece. latine ōr mgr̄ siue doctoꝛ. Jñ h̄ didascalatꝰ. tus. tui. i. magistratꝰ. Et didascalicꝰ. ca. cū. i. magistralis siue doctrinalis. Unū genꝰ q̄ddam loq̄ndi discipuli ad mgr̄m ōr didascalicū. q̄ Boetiꝰ vtit i libro de ꝓsolatōe phie.
Didimꝰ pe. coꝛ. grece. dubiꝰ latie. Thomas apl's dictꝰ est didimꝰ. q̄z diu hesitauit i fide.
Didrachma. me. i. due drachme vel mēsure Unde Matth. xvij. Mgr̄ vr nō soluit didrachmā. z dz scribi ꝑ ch. nō ꝑ g.
Diemeron grece. ōr bidduz latie. z ōr a dya q̄d est duo. et emeras q̄d est dies.
Diennīū. nij. i. duoꝝ annoꝝ.
Dierectꝰ. cti. i. malꝰ dies. dictꝰ sic ꝑ ꝓtrariū et ōr a dies z rectꝰ.
Dieresis est diuisio syllabe. vniꝰ in duas facta. vt apud Ouiō. Tertia post aliū succedit enea ꝓles.
Dies. ei. a dian ōr. q̄z clarꝰ sit. vl' dicit a dijs q̄z coꝝ noibꝰ dies appellat. q̄z noibꝰ planetarū q̄s q̄dā deos reputauerūt. Semp ei dies sumit nomē ab illo planeta. q̄ i illo die hz ꝑmā horā Un q̄z sol hz ꝑmā horā i die dñico dictꝰ est dies solis vel dies dñic⁹. q̄z sol maioꝛ est. z q̄i dñs int planetas. z sic de alijs. z est incerti generis in singl'ari dies. sz i pl'i ge. mas. Et nota q̄ q̄dā dies ōr nalis. q̄dā artificialis. Dies artificialis est claritas solis i aere. vel est spaciū tpis in q̄ sol vertit ab ori ente in occidentē. Dies nalis est spacium diei z noctis. i. spaciū in q̄ sol ꝓcedit ab orie te in occidentē. z iteꝝ ab occidēte reuertit i orientē. Huiꝰ aūt diei ꝓncipiū diuerso mō assignat. Chaldei z perse a solis ortu faciūt initiū diei nalis. Egiptij ab initio noctis. Romani a media nocte. Atheniēses a septima hora diei. Et dies hz e. vel u. in ablto. Un Impet⁹ atq̄z dies rit⁹ noct. e. vel u. casu Dicūt i sexto. q̄ q̄ttuoꝛ esse memētō. Jñ diecula. pe. coꝛ. i. pua dies. et ponit ꝑ q̄libz parua hora tpis.
Diespiter. tris. vl' piteris. pe. coꝛ. i. Jupiter et ōr a dies z pater. q̄i diei pater. Unde Macrobiꝰ de saturnalibꝰ. Ipsi q̄z romani diespitrem Jouē appellabāt.
Dieta. te. pe. p. i. diei iteratio. Jteꝝ dieta ōr obsuatio legis z vite vl' coꝛpis dispēsatio vel cibꝰ infirmoꝝ. Dieta ē ōr cenaculum q̄ die magis q̄ nocte solēt hoīes residere. vt. ff. de dona. l. Lucius. vel domūcula ꝓstructa i hortis ꝑ colligēdis fructibꝰ. seu oblectatōis gr̄a. Jta accipit in. l. senatꝰ. §. marcellꝰ. ff. ō le. j. Jtē dieta ōr spaciū vniꝰ diei vel lapsus. Dī etiā vniꝰ diei opatio. Potest etiam dici vniꝰ diei certa z determīata comestio. Continet ām dieta legalis viginti miliaria italica. Dieta ꝓo vulgari ōr illa q̄ habet ꝓm consuetudinē regionis.
Dietarij dicunt q̄ in cenaculo alieno se dirigunt. animo furandi. a dieta ꝓm illam significationē. q̄ dieta significat cenaculum. Sic exponit in. l. saccularius. in prin. ff. de edi. edic.
Dietic⁹. a. ū. i. regularis. l. se de die i diem custodiens. sicut faciūt claustrales.
Diecensis disiunctio ōr ꝓm Papi.
Difficax. cacis. o. t. i. difficilis. z compar. Jñ difficacia. cie. z difficacitas. tatis. in codē sensu.

Dj

Difficilis.lis.ꝑ.t.z ħ le.ꝑpõĩt a dis z facil'. et ꝑpat.z fac̃ suplatiu⁹ lim⁹. Jñ difficultas tatꝭ.i.gũtas. Jtẽ difficile qñqꝫ põĩt ꝑ nll'o mõ.vt.ỹ.q.vj.biduũ.ꝑ.ſz aduersus.

Diffinitio.onis.f.t.i. termin⁹ demõſtrans q̃d est esse rei. Uel diffinitio est oꝛo exꝑmẽs esse rei ꝑ substantialia. vt aĩal ratõnale moꝛ tale. exꝑmit esse hoĩs ꝑ gen⁹ z differentias. q̃ sũt sibi substãtialia. Et argumẽtat a diſ/ finitõe affirmãdo z negãdo. Diffinitio etiã est q̃dam colo⁹ rhetoꝛic⁹. et est breuis demõ ſtratio rei ꝑ oꝛoez facta. ꝑtias rei ãplectẽs ꝑtietates. vt Prodig⁹ est q̃i vicio retinẽda pfundẽs. Larg⁹ q̃ sumptũ facit ex ratione libenter. cẽ. Uel diffinitio idẽ est q̃d coꝛona vt dicit glo. sup illud Ezeh. xliij. Diffinitio ei⁹ vsq̃ ad labiũ.

Diffug⁹.diffuga.diffugũ.i.in diuersa fugi ens. l' vndiq̃ fugiẽs. Jñ diffugiũ. gĩ. fuga.

Digamma figura.f.dicta.co q̃ habeat duo gamma.i.g.

Digam⁹ a.ũ.pe.coꝛ.ꝺꝛ q̃ duab⁹ nupſit.ſ.vi ris vel vꝛoꝛib⁹.z ꝺꝛ a ꝺya q̃ ẽ duo.z gamos vꝛoꝛ. Jñ digamia.mie.i.due nuptie. vel ꝑ/ ꝑietas q̃ aliq̃s ꝺꝛ digam⁹.

Digeries.riei.f.ge.i.digeſtio.euacuatio.et ꝑõĩt indigeries.riei.i.indigeſtio.

Digestibilis.ꝑ.t.z ħ le.q̃d facile digeri p̃t.

Digeſtiſta.te.ꝑ.p.q̃ vel q̃ docet digeſtũ. vl' q̃ docetur.

Digeſtũ.n.s.ꝺꝛ q̃dã lib⁹ legalis sic dict⁹. ꝑt legalia ꝑcepta ibi excellenter digesta. q̃ alio noĩe ꝺꝛ pandecta seu lib⁹ pãdectaꝝ. Jñ ħ z ħ digestal'.z ħ le.q̃d ꝑtinet ad digeſtũ.

Digeſt⁹.a.ũ.i.ꝑsumpt⁹.ordinat⁹ expoſitus Jñ ꝑ cõpoſitione. Jndigeſt⁹.a.ũ. q̃i nõ di/ geſtus. Et digeſtio.onis.i.ꝑsumptio ordi/ natio.explicatio.z ħ digeſt⁹.tus.tui.

Digiſtabulũ.li.instrm in q̃d digit⁹ itromit tit. q̃d z digitale ꝺꝛ.

Digitell⁹.li. vel digitul⁹.li.dimi.i. paruus digitus.

Digit⁹.ti.a decem ꝺꝛ.qꝛ decẽ sunt digiti in vtraq̃ manu. vel in vtroq̃ pede. Uel digi/ ti dicũt.qꝛ decenter iuncti exiſtũt. Hã hñt i se numeꝝ ꝑfectũ z ordinez decentiſſimum. Prim⁹ ꝺꝛ pollex.qꝛ inter ceteros pollet vir tute z ptãte z groſſitudine. Secũd⁹ ſaluta toꝛi⁹ vel demõſtratoꝛi⁹ vel indeꝛ ꝺꝛ. quia eo fere ſalutam⁹ vel aliq̃d indicam⁹ vel demõ/ ſtram⁹. Tertiꝰ ꝺꝛ medi⁹ vel impudic⁹. quia ꝑ eũ plerũq̃ pꝛobꝛi iſectatio exꝑmit. Quar tus ꝺꝛ anularis.qꝛ in eo ſolet ferri anulus. et idem medicinalis ꝺꝛ.qꝛ in eo trita colly/ ria a medicis colligunt. Quint⁹ auricular⁹ q̃a eo aurem ſcalpim⁹. vel qꝛ eo ſolem⁹ aurẽ purgare.

Digma.i.dignitas. vel nomen decus. laus gloꝛia.

Dignitas est alic⁹ honeſta autoꝛitas. cultu honoꝛe z verecũdia digna. Jtem dignitas. decus. laus. nomẽ. gl'a. summ⁹ honoꝛ.

Dignitoſus.a.ũ.i.dign⁹. Uñ Chryſo. ſup Mattheũ. Cũ i illo ſeculo caro infirma di gnitoſe anime fuerit ſubiecta.

Dign⁹.na.nũ.i.equus. cõgru⁹. cõpetẽs. ho neſtus. pꝛobus.

Dilatio est tp̃is i causa ꝓgatio. Uel ſm Bal. est tps q̃d hz certũ ꝓncipiũ et certuz fi nẽ. Uel sic. Est tps datũ a lege vel a iudice ptib⁹ ad veniendũ. Et talis est duplex. ſ. ꝑ/ ma q̃ daꝛ ab homie vel a iudice. ſcda q̃ daꝛ a iure vel a lege. vtz in Rub. de ferijs. Et di/ lationum ſm Hoſti. in ſum. ti. de dila. §. j. Alie sunt citatoꝛie q̃ daꝛ vocato ad cãm ad veniendũ ad iudicez ante litꝭ ꝓteſt. infra q̃s citat⁹ se ꝑparabit vt veniat i termino. z ni/ hilomin⁹ poſt terminũ. vt de offi. dele. ꝑsu/ luit. Alie reſtitutoꝛie q̃ daꝛ his q̃ ſpoliati fuerũt seu sunt. vel q̃ daꝛ ad appellandum q̃ sunt decem diez. vel ad reſtitutiõem in in tegrũ petendã. q̃ olim infra annũ vtilẽ. ho/ die quadrienniũ ꝓtinuũ daꝛ. vt. C. de i/ te. reſti. l. fi. Alie sunt deliberatoꝛie q̃ dãtur reis ad deliberandũ. de q̃b⁹. C. de litꝭ ꝓteſt. Alie sunt peremptoꝛie q̃ daꝛ volenti pꝛo/ bare. de q̃b⁹ in. l. j. C. de dila. Alie sunt exe/ cutoꝛie que daꝛ ꝓdemnato ad hoc q̃ ſatiſ faciat. de his. l. ij. C. de vſu. Alie sunt reuo/ catoꝛie que dantur habentib⁹ ius reuocan di domũ. de quib⁹ habetur. l. ij. §. legatis. ff. de iudi. Alie sunt vacatoꝛie siue feriales. vt in. l. de ferijs. ff. co. ti. et. xxv. q. iij. per totum Alie perſecutoꝛie que daꝛ ad appellatõem ꝓſequendam. de quib⁹ in Aut. ei qui appel/ lat. C. de temp. app. Alie sunt ſaluatoꝛie. vt penitentiales Alie pꝛeceptoꝛie. de app. c. pꝛe terea. Alie electoꝛie. vt de conuer. coniu. ca. ex publico. ff. de adop. l. mancipioꝛum. z de elec. ne pꝛo defectu. Alie expertoꝛie. vt de fri gi. et male. laudabilem. Alie exemptoꝛie. vt qui matrimo. accuſare poſſunt. cap. finali. Alie reſutatoꝛie. vt de appel. perſonas. et. c. requiris. ij. Alie exceptoꝛie. ſcilz ad ꝓponen das exceptiones conceſſas a iure. de excep. paſtoralis.

Dilapidator

Dilargiens

Dy

Dilema ḡdā argumētatio q̄ a q̄busdā vocatur complexio. z ꝺr a ꝺya q̄d est duo. z lema vocago. qꝛ vndiq̄ cōplectit aduersariuz. A q̄busdā ꝺo cornut⁹ syllogism⁹ ꝺr

Dilucid⁹. da. dū i. clar⁹ z apert⁹.

Diluculū. li. pe. cor. tps illud cū incipit parua lux esse. z a nocte diuidi ſm Hug. Papi. ꝺo dic. Diluculū. aurora.

Diludiū. dij. loc⁹ vbi diuersi ludi exercēt vl ludus diuisus z diuersus ab alio. Uñ Ora ti⁹ in epi. Displicet ille loc⁹ clamo z diludia posco.

Dilut⁹. a. ū. i. distēperat⁹. liq̄⁹. vel p̄p̄t liq̄ditatē diuisus. z pō. lu. Uñ Persius. Dilutas querit geminet qꝛ fistula guttas.

Diluuiū. uij. n. s. cataclism⁹. nimia aquaꝝ inundatia vel destructio. Et p̄prie ex nimia aquaꝝ inundatōe sic dictū. qꝛ aquaꝝ clade oia q̄ inundauerit diluat. i. cōmisceat z destruat.

Dimēsio. onis. ꝺr mēsura vl mēsuratio. vel numer⁹ vel nūeratio. Jñ h z h dimēsionalis z h le. i. ad dimēsionē p̄tinēs.

Dina. ne. est p̄riū nomē filie Jacob.

Dinascia vt hēt in hist⁹ sup Heñ. cap'lo de ortu regnoꝝ dinasciā egiptij summā potestatē vocant.

Diocesis. sis. f. t. interp̄tat gubnatio. et h nō ſm p̄rietatē ꝺbi vel ptātē. sz ſm effectū. Et est diocesis p̄prie baptismalis eccl'e. territoriū et guberuatio.

Diogenes. nis. p̄riū nomē viri. z cor. pe. sicut Hermogenes. nis.

Diomedes. is. pe. p. p̄riū nomē ē cuiusdaz viri Et vt narrat Pap. Diomedem pagani deū asserūt cui⁹ socios in aues ꝺuersos ita se ludificare dicūt. vt suis. i. grecis colludant alienos ꝺberēt z ad templū Diomedis rostro aquā portāt. sz h vel fingunt. vl si aquā portant. vel tale aliq̄d ludificationibus fit demonū. q̄ eos a veri dei cultu abstrahunt Hug. etiā dic. Diomedes aues dicti sunt a socijs diomedis. q̄s ferūt fabule i illas aues fuisse ꝺuersos.

Dione. i. ven⁹. z ꝺr a dyan. qꝛ pulcra sit. vel dicta est dione a matre sua q̄ sil'r dicta ē dione. q̄i duos nectēs in amore. Non em̄ amor p̄t expleri sine duob⁹. Uel ꝺr a dione. q̄si ex duob⁹ nata. Jñ dione⁹. nea. neū. i. venere⁹. Unde Uirgil⁹. Ecce dionei p̄cessit cesaris astrum.

Dionsi⁹. sij. dict⁹ est bacch⁹ Uñ pluraliter h dionisia dicunt festa bacchi. Jtē dionsi⁹ ꝺr q̄dā lapis fuscus z rubētib⁹ not⁹ sparsus sic dict⁹. qꝛ et si aque admixt⁹ sit. ꝓtritus nimiū fragrat ſm Hug. Pap. ꝺo dic. Dionisia gēma nigra mirtis not⁹ rubeis valēs ꝺ ebrietatē. Jtem dionysi⁹ est p̄riū nomen cuiusdaz sancti doctoris. q̄ areopagita a vico ciuitat⁹ in q̄ habitabat dict⁹ est. z interp̄tat vehemēter fugiens. vel eleuatus.

Dioscor⁹. ri. m. g. pe. cor. i. iunius.

Dyota ꝺr vas vinariū duas aures. i. duas ansas hns. a dya q̄d est duo. z ota q̄d ē aur⁹ Hoc alio noīe ꝺr amphora. z pō. o. vñ. Auris otis tibi sit inde dyota venit.

Diotrepes. pis. pe. cor. q̄dā hereſiarcha. et interp̄tat ſpecios⁹. insulsus. vl decor. insa

Diauolares sūt vilissime meretri/ (niens. ces. parui stipēdij. Uel Diauole ſm Papiā. Uel he alio nomīe dicūt diuoltres. vt vide turvelle Hug.

Diplois. ploidis. f. t. duplex vest⁹. z ꝺr a diplo. as. eo q̄ sit duplex amict⁹. z ē vest⁹ militar⁹. vñ Psal. Sic diploide ꝓfusione sua.

Diplonia. nie. f. p. i. dupler locutio. z ꝺr a diplo. as. Jñ est diplom⁹. a. ū. i. duplicat⁹. Et h diplonatar⁹. i. duplicator.

Dipondi⁹. dij. m. s. i. duo pōdera. s. genus pōder⁹ er duob⁹ assib⁹ ꝓpositū. Uñ in euāgelio. Nōne duo passeres veniūt dipōdio

Dipsa. pse. f. p. z h dipsas. sadis. z h dipsis. h⁹. sis. vel sidis. gen⁹ ē ꝏpēt⁹. z interp̄tat sitibunda. Uñ z latie ꝺr situla. qꝛ quez mordet siti facit pire. vñ Deutro. viij. Jn q̄ erat serpēs flatu adureus z scorpio ac dipsas. vbi dic glo. Dipsas gen⁹ aspidis. q̄ latie ꝺr situla. quēcūq̄ momorderit. siti p̄imit vl perit. adeo p̄ua vt cū calcat nō videat. cui⁹ venenū ante extinguit q̄s sentiat. nec tristiciam sentit moritur⁹.

Diptica. ce. f. p. tabula manual'. q̄ z pugillar⁹ ꝺr z ephimer⁹. Uñ q̄dam. Clerice dipticas lateri ne dep̄sser⁹ vnq̄. Uel ſm Papiaz. Diptici sunt tabule q̄b⁹ corruptores amorē suū inscribūt puell'. z pō. pti. Uñ i decretis. p̄tiij. q. ij. canone. Sane p̄fert. circa p̄ncipiū ꝺr. Et in sacr⁹ diptic⁹ scp̄sert. q̄d glo. ibidē exp̄ōit dicēs. Diptice. a dico. cis. Et dicit ea dē glo. postea q̄ diptice sunt columne in q̄b⁹ imagies⁹ patr⁹ i suo cathalogo ponūt.

Dipthōg⁹. f. s. est ꝯglutinatio duaꝝ vocaliū in vna z eade syllaba vim suā retinentiū. Et sunt q̄tuor. s. au. eu. ae. z oe. q̄ꝝ due scribūt z p̄ferūt. scz au. z eu. alie due scribūt z nō p̄ferūt. s. ae. z oe.

D

Dira.re.f.p.i.furia.ꝛ ðr a durus.qꝛ dura sit Et dicũt ꝓprie eumenides vel erinnydes in inferno.furie in terra.dire in celo.q̃i deoꝝ ire.qꝛ ex ira deoꝝ ꝓueniũt.ꝛ est etymol'.non ꝓpositio ſm Hug.Pap̃.di.Dire dee penarũ dicũt vltrices.

Dir⁹.a.ũ.i.crudel'.re⁹.immisericors.asperator.detestabil'.Qꝛãt ðr dir⁹.q̃si diuina ira inundat⁹.etymo.est nõ ꝓpositio.Prope ãt ðr dirum q̃d diuina inferꝛ ira.Dr etiã dir⁹.i. magn⁹.ꝛ pð.di.Unñ q̃daz.Blãdicie plusq̃ ira venena nocẽt.

Dis.ɔ.t.ꝛ h dite.gtõ h⁹ ditz.i.diues.opulẽ t⁹.sz neutꝛ i singlari nõ ẽ in vsu.Et ꝓpatur dis.ditior.ditissim⁹.Jtez dis.ditz.i.pluto. a ditãdo.qꝛ nris mortibꝫ orbẽ suũ ditat.

Dis grece latine ðr bis

Discerniculũ.li.pe.cor.ornamtũ ꝙ giale.vt acus cũ q̃ ꝙgo discernit ꝛ diuidit capillos.

Discidiũ.dy.n.s.i.sepatio.diuortiũ.a discindo.dis.eo q̃ ꝗs a pacto discedat.Jñ discidiosus.a.ũ.q̃ freq̃ns ẽ in discidꝫs.ꝛ q̃ discidia amat.Põt et dici dissidium a dissido

Discinct⁹.a.ũ.i.delegat⁹.remissus (dis. incõposit⁹.ꝛ ðr a discingo.gz.q̃d est deligare.Unñ.iij.Reg.xxij.Non glorieꝛ accinctus eque.vt discinct⁹.

Discipling.ne.ðr a disco vel discipul⁹.quia discit pleua.Et est disciplina in discipulo. doctrina in mgro.facultas vel ꝓfessio vl' scientia in vtroq̃.

Discipul⁹.li.m.s.q̃ addiscit.Jñ discipula. le.th ꝛ h discipularz.ꝛ h.re.Et discipulat⁹ tus.tui.

Discofor⁹.a.ũ pe.cor.i.discũ ferẽs.Unde Hiero.i plogo Daniel'.Cũ ꝙ ad abachuc veneraꝛ ꝛ de iudea ad chaldeã raptũ discofor lectitabat.

Discolor.lorz.ɔ.t.i.diuersoꝝ coloꝝ.vl' alteri⁹ colorz.vñ Hiere.xxij.Nũq̃d auis discolor hereditas mea mihi.

Discol⁹.la.lũ.pe.cor.i.discors a scola.indoctus.idiotha.illiteraꝛ.a scola diuisus ꝛ diuersus.Unñ.j.Pe.ij.Hõ tñ bonis ꝛ modestis.sz etiã discolis.

Discors.ɔ.t.q̃i diuersi cordis.vel q̃i deorsum a corde alteri⁹.Jñ h discordia.die.Et discordiosus.a.ũ.

Discretio.onis.f.t.diuisio.scia.discussio q̃ rũlibet rerũ ꝓsideratio ad q̃d tendãt.Et vt dicit q̃dã poeta.Oiby in reby res ẽ discretio sũma.Jtẽ discretio ẽ attributio act⁹ vl' passionis alicui cu excluſiõe alic⁹ vel alicui.

Discriminãt.inis.i.picl'm vite.aliq̃n discriminẽ ðr linea vl' distãtia q̃ diuidit capillos capitis alic⁹.q̃nq̃ ðr differẽtia.sepatio in duo. Uel ſm Pap̃.Discrimẽ ẽ picl'm.distãtia labor a discernẽdo.qꝛ aliq̃n duaꝝ rerꝫ sepatõ ostẽdit q̃ ꝓiũcte esse pñt.vt in ornamtis mulierꝫ.Unñ discrimialia dicunt q̃ diuidũt capillos p mediã frontẽ.

Discrimialis.t.ꝛ h le.q̃d diuidit.ꝛ ðr a discrimẽ.et h discrimiale.lis.Et sũt ꝓprie discrimialia mulierꝫ capitis ornamta dicta q̃ caput mulierz a viro discernũt vel crines di

Discũbẽs.tz.oĩs.t.i.ad discũ sedẽs (uidũt ꝛ fercula sumẽs.a discũbo.bis.

Disc⁹.ci.m.s.i.scutella.ꝛ ðr a scus q̃d ẽ rotundũ.q̃ olim ꝛ scus dicebaꝫ.sic ꝛ disc⁹ a rotũditate.sz nũc disc⁹ ðr.qꝛ et escas ꝛ fercula apponit.vel potꝫ est etymol'.discus q̃i dans escas.Jñ h discul⁹.li.dimi.i.paru⁹ discus. Et discũbẽs.i.ad discũ sedens.Et nota q̃ discus ꝓprie est scutella ꝛ nõ mẽsa.lz ꝙ ea ponaꝫ q̃nq̃ ꝙ notonomiã Et a disc⁹ dictus est discus lud⁹ plũbee scutelle.ꝛ ipa plũbea scutella.qꝛ facta erat ad similitudinez scutelle. ꝛ in aerẽ ꝓiciebaꝫ.q̃ lud⁹ nũc ðr lud⁹ ꝓiciẽdi lapidẽ.Unñ Orati⁹ in poetria.Jndoctus q̃z pile discive trochi ve q̃escit.Disc⁹ etiã ðr mappa vel mẽsale.Unñ ꝛ aialia dicunt apparuisse Petro in disco.q̃d alibi liber Actuuz apl'oꝝ lintheũ vocat.Unñ.Discus scutellaz mẽsam notat atq̃ mapellã.vel sic.Est disc⁹ ludus disc⁹ q̃z regia mẽsa.Disc⁹ scutella sit tibi discus q̃z mappa

Disert⁹.a.ũ.nomẽ.i sapiẽs.eloques ꝛ facũdus.ꝛ ðr a dissero.ris.ꝛ ſm Hug subtrahit vnũ s.q̃uis sint duo in ꝙbo.pticipio.ꝛ ꝙbali.vt dissiero.disserior.dissert⁹.Unñ ꝛ prima coꝛripit in disert⁹.Unñ Orati⁹.Fecũdi calices quẽ nõ fecere disertũ.Et ꝓpak.disertus.tior.tissim⁹.Alij dicũt q̃ disert⁹ ꝓpõit a di.ꝛ ars.interposita s.ꝛ sic est nomẽ.Luz ꝙ est pticipiũ scribit ꝙ geminũ s.Jñ disertatio.et ẽ ciuilis sapientia.vt.L.de or.cog. l. qualis.

Disinteria.rie.f.p.pe.acuta.i. diuisio continuationis.vel vlceratio intestinorũ.Et fit anteceden̄ fluoꝛe quẽ greci diarã vocant.ꝛ ðr ab interia vel enteria.q̃d est intestina Et ſm hoc pt dici disinteria vel disenteria ſm Hug.Pap̃.ꝙ dicit q̃ disinteria est sanguine⁹ fluxus ventris cũ excoriatõe intestinoꝝ

Disnoicus.i.suspicios⁹.q̃ plus recipit q̃z emittit.et viꝺr esse ꝓpositũ a dis. qꝺ ẽ diui

sio. vel diuersum ꝛ noic⁹ ꝙd est infirm⁹. Jñ disnoicus qui nō equo mō recipit ꝛ emittit
Dispect⁹.a.ū.i.ptempt⁹. Et dispectio fasti diū. supbia.
Dispendiū.dij.n.s.ꝛ h dispensa.se.i.nimia largitas vel nimia dispensa.ꝛ dr a dispēdo. dis. Et dispendiū dr ꝙd est ɔriū cōpendio. .i.longū ꝛ inutile. Jñ dispēdiosus.a.um.i. long⁹ ꝛ inutilis. Et ɔpar dispēdiosus.sior. sissim⁹. Jñ h dispēdiositas.tatis. ſm Hug. Papias vero dicit. Dispendiū damnū vel detrimentū.
Dispēsator ſm Pap. dr cui credit⁹ administratio pecuniaꝝ.qr ꝑus ꝙ dabāt pecuniaz nō numerabāt sz appēdebāt eam
Dispēsatio est iurs cōis ꝓuida relatio vtilitate seu necessitate pēsata. ſm Hug. in spe. ti. de dispē. Uel sic. Est rigoris iurs p eū ad quem spectat canonice facta relatio .j.q. vij. nisi rigor. ꝛ ca. se. Qñqz tñ dispēsatio capit impropꝛe. s. p iurs declaratōe. vt in. c. ḧn tanallis. de iureiur.
Displosus.a.ū.i.dissut⁹.apt⁹.dirupt⁹.
Dissyllab.a.ū.i.duaꝝ syllabaꝝ.et dr a dis ꝛ syllaba.
Dissit⁹.a.ū.pc.cor.i.sepat⁹.
Dissuria est arida vrine digestio vl difficultas mingendi.
Dissutus.a.ū.pe.p.i.disiunct⁹. ꝛ in sutura fractus.
Distichon.n.s.et h distichiū inuenit.i.carmen vel opus duoꝝ ꝙsuū. ꝛ dr a di.i.duo.ꝛ stichon ꝙd est ꝙsus. Uñ Theodol⁹ Quos i distichij carmē ɔplecterꝫ emi. Itē distichō dr ꝙddā gen⁹ dicēdi.cū.s.autor totū loquit ꝙ se sine ꝙsona introducta.
Distinct⁹.a.ū.i.diuisus.sepat⁹. designat⁹. punctat⁹. determinat⁹.
Distinctio.onis.i.diuisio.pūctatio.sepatō Et distinctois tres sunt spēs.s.colū.coma. ꝓiodus.de ꝙb⁹ vide locis suis.
Districtus.a.ū.i.seuerus.asper.austerus.ꝛ compat.
Distrophos dr oda illa que semp in secundo versu repetit varietatem versus. vide infra in strophos.
Diualis.ɔ.t.ꝛ h le.pe.p.i.diuinus. Uñ diualis dr ɔnceps vel impator.ꝙ quasi deus habebat.
Diuersiclinīū.nij.n.s.i.loc⁹ vbi diuerse vie ɔiunguñt.ꝛ dr a diuersus.a.ū.ꝛ clino .nas. qr illic diuerse vie acclinant. vel qr illic via inclinat ad diuersa. ꝙd alit grece dr h etero clitū. Item eteroclita siue diuersiclinia dicunt ꝙdam nōia in arte grāmatica qi ad diuersa se inclinantia. s. ꝙ inclināt se ad diuersas dictōnes in diuersis casib⁹. vt Jupiter Jouis. vel ad diuersas sigtiones. vel ad diuersas declinatōnes. vel ad diuersa genera in diuersis numeris. vt vespera. re. vas. vasa. celum. celi.
Diuersoriū.rij.n.s.i.diuersitas viaꝝ.s. vbi viator ad callem diuertit. vel loc⁹ remotus ab alio. vel receptaculū. s. hospitiū vl hospitale. ꝛ dr a diuerto. ts. qr illuc diuertim⁹. vel qr ei diuersis vīs ibi ɔuenit. Uñ in Luca. Nō erat ei loc⁹ in diuersorio. Et vt dic. glo. Diuersoriū est dom⁹ int duos muros duas hās ianuas. vt scz ex diuersis vīs recipiat aduenientes. et sigt ecclesiam int paradisuz et mundū.
Diuersus.sa.sum.i.diuisus. sepatus. non concors. mal⁹. ꝛ ɔpar. Jñ h diuersitas.tatis id est. varietas
Diuerticulū.li.n.s.i.flexus viarū. vbi vna via diuertit ab alia. vel ipe callis p quē diuertim⁹ ab alia via. qi diuersa via.
Diues.ɔ.ge. declinabile. sz ois ꝓstructione dr qi diu habēs. i. cupiens diuitias. i. opulent⁹ vel pecuniosus. siue vtaq siue nō.
Diuitiosus.a.ū.i.cupiosus. plen⁹ diuitijs. Jn diuitiositas.tatis. i. copiositas.
Diuidens.dentis.m.t.i.ouis vel agn⁹ duos habens tm dentes. ꝛ dr a duo ꝛ dens. Itez diuidens.tis.ois.g. potest esse pticipiuz de diuido.dis.
Diuidia.die.f.p.i.discordia vl bellona. Jñ diuidiosus.sa.sum.i.discordiosus. ꝙ p suaz discordiaz alios diuidit ꝛ discordare facit. ꝙ et diuisiosus dr.
Diuidiculū.li.n.s. dr castelluz in diuisione terraꝝ positū.
Diuiduus.a.ū.ꝙ diuidit vel diuidit. Jnde diuiduitas.tatis. ꝛ p ɔpositōez indiuiduus a.ū. ꝛ h indiuiduitas.tatis.
Diuin⁹.a.ū.ꝙd ē deoꝝ. vel ptinēs ad deos. et dr a diuus.a.ū. Et diuini dicunt celestes deificati. Item diuini ꝙ tractāt de deo. qui magis ꝓprie dicūt theologi. Et diuini ꝙ diuinant ꝛ astutia q̄dam fraudulenta hominibus futura cōiecturant. Jnde diuinitas tatis.
Diuinator. futura ɔtemplans dr. et semp i malo accipit.
Diuinatio accipit tripl̄r. Primo p scientia theologie. a qua theologi dicūt diuini. Se

D

cundo p scīa infusa a deo. z sic accipit Pro uerb. xvj. Diuīatio in labijs regis. Nam i iudicio nō errabit os ei⁹. Tertio p scīa magica vel fallaci⁹ phanatione vel ⁹phetizatōne qua falsi⁹ phe z magi fingūt se ꝓuidere vl̄ p scire futura. ita capit in. l. nemo. C. de male. z mathe. Et vt dic̄ Uarro. q̄ttuor esse genera diuinatōis. i. terrā. aquā. ignē. aerē. hinc Geomantiam. hydromantiā. aeromantiaz pyromantiā dicim⁹

Diuisorīū ór cella ab alijs diuisa.

Diuoltres vilissime meretrices. q̄ se suaqz gra nūmoz ꝓbent. Et dicūt diuoltres. q̄si desideriū volantes. vel q̄i p nūmo volute.

Diuortiū. n. s. ór q̄i diuersum. i. via vl̄ semita i diuersū tendēs. z pōit generaliter p separatōe z diuisiōe. z subtfugitione. Unde Diuortiū ſm Hoff. z Hosti. est int̄ viz z mulierem legitime facta ſepatio. z ór a diuersitate mentiū. q̄ hi q̄ matrimoniū distrahunt i diuersas ptes eunt.

Diurnus. a. ū. i. vni⁹ diei. vel durās p vnuz diem. z ór a a diu ſm q̄ accipit p determinato ſpacio tpis.

Dius. a. ū. i. diuin⁹ z sanct⁹. z ór a de⁹.

Diuturn⁹. a. ū. ór a diu ſm q̄ accipit p̄o indeterminato ſpacio tpis. z est q̄d hz indeterminatā ſignificatōem tpis. sic diurn⁹ determinatā. Et diutin⁹. a. ū. in eodē sensu. i. longus. pli⁹. diu durās. ꝓtinuans. z ór diutinus. na. nū. a diu sic diurn⁹ ſm Hug. Pap. ꝓo dicit. Diutina dicta ab eo q̄ diu duraverit. diuturna a perpetuitate dicta. quasi eterna.

Diu⁹. a. ū. i. deificat⁹. z ór a de⁹ Dz de⁹ ē sp. diu⁹ ꝓo fit q̄i q̄ ex mortali fit īmortal. vñ ſm Pap. Divus ór de⁹ vel impator. q̄ post mortē velut de⁹ habet.

D ante D

Docibilis. ꝑ. t. z h̄ le. z h̄ z h̄ docilis. et h̄. le. p syncopā differūt. Nam docilis ē discipulus q̄ facile docet. Nō em̄ ór docilis. q̄a sit doct⁹. sed q⁹ doceri potest. Est em̄ ingeniosus z ad discendū parat⁹. Docibilis ꝓo est liber q̄ facile discit vel disci potest. ponit tñ vnū. p altero. Uñ Job. vj. Erunt oēs docibiles dei. i. dociles.

Docill⁹. li. m. s. i. clepsydra.

Documen. inis. q̄d z h̄ documen inuenitur pe. cor. i. documentū.

Doctiloqu⁹. qua. quū. q̄ docte loq̄t. Jñ doctiloquiū. quij. i. doctū eloquiū. vel docta z sapiens locutio.

Dodona. ne. fe. p. i. dea glandiū. Et dodona et dicta est q̄dam silua epiri. a dando dona. i. glandes hōib⁹. Jñ dodone⁹. nea. neū. possessiuum.

Dodrans. antis. est q̄dam ps assis q̄ et nouem vicijs pficit. nec ór ad totū. vt Insti. ó here. instī. §. hereditas.

Dogma. t§. n. t. i. doctrina vel iteratio doctrine. vel decretū. placitum. ꝓsensio. cōsolatio. Jnde dogmaticus. a. ū. i. doctus sagax prudens. sophistic⁹. instruens vel instruct⁹ vel ꝓsolatus.

Dolabra. bre. f. p. z h̄ dolabr⁹. bri. p eodem. scz instrumēto dolandi. s. ꝓo pipenni. Jnd dolabella. le. z h̄ dolabellum. li. ambo diminutiua.

Dolatura. re. f. p. i. dolatio. vel id q̄d dolando aufert de ligno. vel id cuz q̄ dolat. z ór a dolo. as. a q̄ etiam dolatilis. ꝑ. t. z h̄. le. id est aptū ad dolandū. z h̄ dolatoriuz. rij. loc⁹ in q̄ dolat.

Dolīū. lij. n. s. ór vas terre rotundū.

Dolo vel dolon. onis. a dol⁹ ór. Et sunt dolones tela abscōdita in ligneis vaginis ꝓpt dolū. z et ipe lignee vagine dicunt dolones inter quas latet pugio sub specie baculi. et dicunt sic. eo q⁹ fallant z decipiant ferro cū ꝓferant speciem ligni. Nos etiam vulgus greco noīe oxos vocant. i. acutos. Unde et apud medicos acut⁹ morbus oxea ór. ab oxi q̄d est acutū.

Dolor. oris. m. est corpis inq̄etudo. Et nota q⁹ dolor nō est lesio sz lesionis sensus.

Doloros⁹. a. ū. i. plen⁹ dolore.

Dolosus. a. ū. i. insidiosus. vel malign⁹. eo q⁹ deludat. Ut ei decipiat occultā maliciaz blādis ſmonibus adornat

Dolumen. inis. n. t. idē est q̄d dolabra.

Dol⁹. li. m. s. i. fraus. malicia occulta blandis ſmonibus adornata. calliditas mentis. Et ór a dolore. eo q⁹ dolorē inferat. Uel cōponit dolus a deludo. q̄i del⁹. eo q⁹ deludat z decipiat. Et fit dolus a īo. insidie loco vel telo. fraus circa fidē mutuatā. Et est dolus cū aliud agit. aliud simulat. Et inde p compositionē subdolus. a. ū. Et subdol⁹. li. subtantiuum.

Doli capax est ꝓtim⁹ pubertati. s. q̄n mas habet vndecim annos z dimidiū. Tunc ei potest delinquere. preterq̄z in adulterio. ſm Accur. Femia ꝓo q̄n hz nouē z dimidium ānos. vt. no. ff. de re. iurz. in. l. pupill⁹. Aug⁹.

DO

ño dicit in epla ad renatum q puer ꝺr doli capax. cũ est septẽ annoꝝ. qr tũc mẽtiri z verũ loq̃ pt. vt no. in. ca. omis vtriusq; sexꝰ. de pe. z re.

Doma. matis. n. t. greci tectũ dicũt. põt etiã dici doma tectũ. vel etiaz atriũ q̃d nõ tegit. Uñ Phisiologꝰ. Decz pilis eiꝰ fiat sub domate fumꝰ. Et. ij. Reg. v. Domatũ fistulas Et appellãt domatũ fistule cannales. quibꝫ stillicidia defluebant.

Domesticꝰ. a. ũ. i. notꝰ et familiarꝭ. q̃i in domo eadẽ stans.

Domestici sunt libertꝰ. colonꝰ. ascꝓtitius. mercẽnariꝰ. omnes de familia alicꝰ siue sint liberti siue nõ. z omẽs familiares q̃ habitãt cũ aliq̃ z vxor. z si sunt in ciꝰ ptate z ꝓpinq̃.

Domestici iudices dicũt esse ex q̃bꝫ ꝑ magꝝ pte ius pendet z ꝓsiliũ. Hi etiã dicũt assessores. eo q ꝓ assidẽt iudici. z in cause cognitiõe suũ põẽt ꝓsiliũ vel officiũ. vt patet ex Rub. C. de assess.

Domicellꝰ. li. z dominellꝰ. li. dicũt a dñs ꝑ diminutõez. z domicella. le. z dominella. le. ambo dimi. a dña. Domicellꝰ ex z domicella dicũt qñq; pulcri iuuenes magnatũ seu liberoꝝ. siue sint seruiẽtes siue nõ.

Domiciliũ. lij. n. s. i. domꝰ fastigiũ z altitudo. z ꝺr sic q̃si ciliũ domꝰ. Dr tñ qñq; domiciliũ domꝰ ipa vel habitatio vel mansio. vel ius z ptãs ſm Hug. In psal. aũt vbi sic ꝺr Sic̃ nycticoraz in domicilio. Dicit glo. vl in parietinis. q̃ vulgo dicunt ruine vbi parietes stant sine tecto. Dr aũt parietina q̃si parietũ ruina

Domiciliũ alicꝰ est ibi vbi maiorẽ ptez fortune sue ꝓstituit vel magnã ptẽ bonoꝝ suorũ. vel si ibi hz larem. i. familiã. vt. C. de inco. z censi. l. si cues. li. x.

Domicula. le. f. p. i. parua domꝰ.

Domiduca. ce. f. p. pe. cor. Juno ꝺr. qr vsq; in domũ puellas maritatas introducere credebatur.

Dominatio. onis. idẽ est q̃d dominatꝰ. Dominatões et dicũt q̃dã angeli. Et vt Greg. dicit. Ea angeloꝝ agmia q̃ mira potẽtia ꝓeminẽt ꝑ eo q eis cetera ad obediendũ subiecta sunt. dñatões vocant.

Dominicꝰ a. ũ. a dñs vel dña ꝺr. Jñ domica. ce. substãtiuũ ꝑ ꝑma feria. z h z dñicalis z h le. q̃d sumit tã a dñica ꝑ illa die q̃z a dominicꝰ. a. ũ. Et vt Pap. di. Dñicus dies ꝑ inde ꝺr. qr in eo resurrectõis dñi nr̃i a christianis gaudiũ celebrat. Jtẽ h dominicꝰ. dict est q̃dam egregiꝰ ꝓfessor. pater et institutor ordinis fratrꝝ ꝑdicatorꝝ.

Dominiũ. nij. n. s. i. ius. tutela ptãs. Jnde dominosus. sa. sum. i. imperiosus. dominꝰ et homo q̃ habz ardua pcipere. s. hõ magne autoritatis.

Dominiũ directũ ſm Azo. in sum. de iure emphi. ꝺr hẽ ille q̃ possidet ciuilit tãcz dñs et ideo ꝺr hẽ dominiũ directũ. qr sine omni alia obligatõe liberam ptãtem hz rei. q̃liter non est in illo q̃ habet dominiũ vtile vel mixtum

Dominiũ vtile ſm Azo. ꝺr hẽ ille q̃ solum naturaliter possidet z nõ ciuiliter. vt emphyteota z vsufructuariꝰ z feudatariꝰ.

Dominꝰ. m. s. i. heros. z ꝺr a domꝰ. eo q ꝺomui ꝑsit. Qz aũt dñs ꝺr q̃i dans minas. vl q̃i dans munꝰ scz seruitiũ. vel dans minꝰ. s. pene. etymol. est nõ ꝓpositio. Et ꝓponit cũ h ntõ legũ. z ꝺr dominus legũ. iurisꝑitꝰ. sed qñ sunt due ptes tũc ꝺr dñs legũ solꝰ imperatoꝝ. qr ipe hz ptãtem condendi z destituendi iura.

Domini recti. erãt q̃daz officiales defensores ciuitatũ z municipioꝝ.

Domini minoris magistratꝰ sic dicti. quia dñi recti. qr suffragio duoꝝ eligebant. vnꝰ ꝓstituebat a plebe. alter a maioribꝰ. vt. C. ꝺ iudi. l. vl.

Domnꝰ. ni. z h domna. ne. ꝑ syncopã dicũt a dñs dña. q̃d ꝓprie ꝓuenit claustralibꝰ. sed dominꝰ domina mũdanis. Uñ in eccla cãtat Jube domne bñdicere. z domnꝰ abbas domnus ꝺr.

Domꝰ secũde vel q̃rte declinatõis est q̃ cõstat ex parietibꝰ. recto et fundamẽto. ptegẽs nos a caumatibꝰ z imbribꝰ. Uel est vniꝰ familie habitaculum. sicut vrbs vnius pli. z sicut ꝺrbis domicilium est totiꝰ humani generis Jtem domꝰ ꝺr cõmixtio viri z vxoris et etiam familia. sed incipit a duobꝰ. Nam ꝓprie familia est liberi ex liberis legibꝰ suscepti a femore dicta. Jtem aliq̃ sumit ꝑ agnatõe. vt. l. cũ vnꝰ. in ꝑn. ff. de ali. z cib. le. z ad sylle. in ꝑn. Recipit etiam ꝑ oibꝰ gerentibꝰ eadem signa vel arma. Jñ domuncula le. i. parua domꝰ.

Domusiuramenti. i. domꝰ federis. s. tabernaculum

Domussaltus libani. de qua habet. iij. Re. vij. dicebat. quia erat edificata de lignis libani.

Donarium. rij. n. s. idem est q̃d donũ. Jtez

D

donariū est locꝰ vbi dona q̄ offerūt in templo reponūt. Et donariꝰ.a.ū. q̄d donat vel q̄d facile donari potest.

Donatica.ce.fe.p.i. corona q̄ autor donat. Et donaticꝰ.ca.cū. q̄d donat vel accipit

Donatio ꝼm Azo. in sum. C. de dona. ē rei licite nullo iure cogēte mera liberalitate facta collatio. vt. ff. e. ti. l. donaria.

Donatio ante nuptias vel ꝓpt nuptias ꝼm Azo. est illa quaz facit spōsus vel aliq̄s suo noie spōse vel alteri noie spōse.

Donatio causa mortis ꝼm Hosti. est timore mortis imminentis. vel future alicꝰ rei ꝓuide et liberalit facta collatio. Et hꝰ tres sunt spēs Prima cū q̄s donat metu mortalitatis future ꝛ nō instantis. Secūda cū q̄s donat metu mortalitatis instantis desperās ꝺ ꝓualescētia et hꝰ donatio ꝓpt ei q̄ est int viuos. Tertia q̄n magis vult se hīe q̄ cū cui donat. ꝛ magis donatariū q̄ suū heredē.

Donatio int virū ꝛ mulierē ꝼm Azo. i sum. est q̄ fit ꝓstante matrimonio q̄ ꝼm leges ē ꝓhibita. ideo ne mutuo amore inuicē spoliarent. donatōnem nō sperātes sz ꝓfuga ergase facilitate abutentes. Nec esset eis studiū liberos potiꝰ educandi.

Donatio inter viuos ꝼm Azo. in sum. ē q̄n rē quā dono. malo hīe illū cui dono q̄ me.

Donatio mera. ē eadē cū simplici .s. q̄n iter viuos donatio fit. Q̄nq̄ etiā ꝺr pura liberalitate nō ob cām secutā. Si ꝙ fit ex causa p̄cedēte. tūc ꝺr remuneratio potiꝰ q̄ donatio. vt. C. de bo. liber. l. cuz oportet. §. cū autem.

Donatio facta ob cām interpositā ꝼm Host. in sum. est q̄dam donatio int viuos q̄ fit ob cām interpositā. ꝛ denotat vt aliq̄d fiat vel non fiat. vel ꝓpter q̄d fiat donatio secuta ꝓpter finem iuxta ea q̄ habent. l. j. §. j. ff. de do

Donatio pfecta ꝛ pura est spēs do- (na. nationis simplicis. ꝛ est q̄n statim pura liberalitate trāsfert dominū rei date.

Donatio imꝑfecta siue ꝺditōnalis vel sub modo. est etiā spēs donatōnis simplicis. Et est q̄n statim trāsfert dominiū rei date ꝛ nō nisi sub ꝺditōne. vel mō vel in diē. vt dono tibi si rex intrauerit italiā. vel dono non ꝙ tuū sit hinc ad annū. vel aliq̄d hmōi

Donatio simplex ē q̄ cām nō hz. ꝛ cum donās nll'o casu velit ad se redire q̄d dedit vel datuꝝ se ꝓmisit. vt. ff. de dona. l. j.

Donatio spōsalitia ꝼm Azo. ꝺr illa q̄ a spō so spōse fit vel ecōuerso lz raro accidat.

Donatꝰ. ti. est q̄dā autor. Hinc lib ab eo cōpositꝰ ꝺr donatꝰ Jñ h ꝛ b donatista. ste. qui seq̄t donatū. vel q̄ studet in eiꝰ libro

+ Donatiste dicūt q̄dā hetici a donato q̄daz afro dicti q̄ asserebāt filiū dei esse minorem p̄ie. ꝛ minorē filio spūmsanctū.

Donifer. a. ū. vel donifer. ri. pe. cor. cor. qui defert dona.

Donū. ni. n. s. est datio irreddibilis. Et differt a munere. q̄ donū deo debet. munꝰ ꝙ obōi. Jtē donū honorariū est. munꝰ ꝙ debitū. vt patrono. Ham ꝓpie munera dicūtur obsequia q̄ pauperes diuitib loco munez̄ soluūt. sic dicta. q̄ manib accipiūt vel dātur. Jtē donū dātis est a dando vel donando. munꝰ accipiēt a manib. vel muniendo vel monendo. ꝛ pdu. do. Unꝺ Ouidꝰ de arte. Placat donis Jupiter ipe datis.

Dorcas. cadis. f. t. i. caprea. ꝛ ꝺr a dorcas vt dorco. q̄d est videre. eo ꝙ acute videat et delonginq̄. Ue etiā ibices dicūt q̄si auices. eo ꝙ instar auiū ardua ꝛ excelsa teneāt. ꝛ i sublimis habitēt. ita vt de sublimitate vix humanis obtutib pateant. Jtē dorcas ꝓpriū nomē est mulieris.

Dorciū. cij. q̄daz mulier sic dic dicta causa adulatōis ꝛ blādimenti. q̄i iuuēcula. et ꝺr a dorcas. ꝛ interptat pulcra visu.

Dorco. onis. m. t. i. auidꝰ vorator. dictꝰ sic a dorcas. q̄d est videre. q̄ solo visu accēdit ad leccacitatē.

Dorꝰ fuit filiꝰ Neptuni. Unꝺ dorij vel dores q̄dā greci dicti sunt. q̄ ab eo originē duxerūt Jñ doricꝰ. a. ū.

Dorica. ce. pe. cor. est vna ex linguis grecorū quā habēt egiptij ꝛ syri.

Dorsum. n. s. est illa ps a ceruice vsq̄ ad renes. ꝛ ꝺr a durus. q̄i dursum. eo ꝙ illa pars corpis sit durior ad modū saxi. fortis ad portandū ꝛ ppetiendū.

Dos. tis. f. t. ꝺr q̄d datꝝ vxori a marito q̄n nubit. Donatio q̄d datꝝ eidē ab eodē ꝓpt deuir ginatōez. Parafernū q̄d datꝝ ei ab amicis ꝓpter nuptias p aliq̄t dies ꝼm ꝺsuetudinē diuersaꝝ terraꝝ. ꝛ ꝺr Parafernū a para q̄d ē iuxta. ꝛ fernos q̄d ē dos. q̄ iuxta z ꝓpter dotē datꝝ. Et nota ꝙ antiquꝰ ritus erat vt maritus ꝛ vxor inuicē se emerēt ꝛ dotarēt. ne vxor viuere ꝛ ancilla. ꝛ iō dicūt dotē q̄i doit. q̄ p̄cedēte in nuptijs viri donatōe seq̄t dos vxoris. Et nota ꝙ dos q̄nq̄ ꝺr ꝓprietas ꝛ ꝓpt aliq̄. Unꝺ Boetiꝰ in ꝓmo de ꝺsolatōne dicit. Ut breuiter oēs eiꝰ dotes includāt. pīi silis est.

Et ꝓdu.o.ante.t.vñ Ouid.de reme. Quaꝫ potes in peius dotes deflectere puelle.
Dos ſm Azo.ī ſum.C.de iur.dotiū.eſt q̄d dat̄ a muliere marito.vl' ab ei⁹ p̄re.vl' ab extraneo ꝓpt̄ onera matrimonij ſupportanda.
Dos aduenticia ſm Azo.eſt q̄ nō ꝓficiſcit̄ a parēte vel tāq̄ꝫ a parente.vt ſi extrane⁹ dederit p̄ri vt daret ī dotē.l.ꝓfecticia.§.quis certā.ff.de iur.do. Uel ſi p̄r nō tāq̄ꝫ p̄r.ſꝫ vt extrane⁹ dedit.puta q̄r debebat filie.et eius volūtate dedit in dotē viro.vt dicta.l.profecticia.§.fi.v̄.ceteꝝ.
Dos ꝓfecticia eſt q̄ nō a p̄re vel tanq̄ꝫ a p̄re vel ab auo vel ꝓauo ꝓfecta eſt.ſ.d̄ bonis ei⁹ vel facto ei⁹ ꝓ filio vel nepote ei⁹.vl' quā ali⁹ de mādato eoꝝ ꝯſtituit.vt preſes aut curator dedit de bonis alic⁹ eoꝝ.ſi erat parens ꝓdigus vel furioſus.
Dotalis.ꝯ.t.ꝛ h̄ le.i.doti aſcp̄t⁹ vel in dote habit⁹.ꝛ d̄r a dos. Jñ dotalici⁹.a.ū.idē q̄d dotalis. Jñ h̄ dotaliciū.cij.i.dos vel dotis precium.
Dotat⁹.a.ū.q̄ dotē hꝫ. Jñ dotatim et dotate aduer.i.abundanter.
Doxa grece.latīe d̄r gl'a. Jñ doxula.i.parua doxa ſiue gl'ia.

D ante R

Dracena.ne.f.p.i.vxor vel filia draconis.ꝛ d̄r a draco.
Drachma.me.q̄ddā pōd⁹.ſ.octaua ꝑs vncie ꝛ denarij pōd⁹.trib⁹ ꝯſtās argēti ſcrupulis.i.decemocto ſiliq̄s ſm Hug.Papi.v̄o di.Drachma octaua ꝑs vncie.ꝯſtat a trib⁹ ſcrupulis.
Drachma denarij gen⁹ vel certū pond⁹ argenti. Unde Luce.xv. Aut q̄ mulier h̄ns drachmas decē.ꝛc̄
Draco.onis. d̄r a greco dracon. Greci em̄ draconē dracontē vocant.ꝛ d̄r ſerpēs.et eſt draco temploꝝ.anguis aquarū.ſerpēs t̄re. Dū em̄ eſt in tēplo ꝓprie d̄r draco.dū in aq̄s anguis.dū ī terra ſerpēs.Glo.āt Eſa.xxvij dicit ꝙ draco vt ferūt in terra ſerpit.natat ī aq̄s.volat in aere. Et vt dic̄ Jſid̄.etymo.xij Draco maior eſt cūctoꝝ ſerpentiū.ſiue oīm animantiū ſup terrā.q̄ ſepe a ſpelūcꝫ abſtractus fert̄ in aerē.ꝯcitat̄q̄ꝫ ꝓpt̄ ipum aer. Eſt aūt criſtat⁹.ore paruo ꝛ artꝫ fiſtulis.ꝑ quaſ attrahit ſpūm ꝛ linguā exerit. Uim aūt nō in dentib⁹ ſꝫ in cauda hꝫ.ꝛ verbere poti⁹ q̄ꝫ ictu nocet.innoxi⁹ eſt a venenis.ſꝫ id̄o huic ad mortē faciendā venena nō erūt neceſſaria.q̄r ſi quē ligauerit occidit.a quo nec elephas tut⁹ eſt ſui corꝑis magnitudīe. Nam circa ſemitas delitescēs ꝑ q̄s elephātes ſoliti gradiūt̄.crura eoꝝ nodis illigat.ac ſuffocatos ꝑimit. Gignit̄ aūt in ethiopia.ꝛ in india.ꝛ in ip̄o incendio iugis eſtus
Draconari⁹.narij.i.vexillifer.vexillarius.ſignifer.q̄ fert vexillū vbi ē draco depict⁹
Dracontea.tee.q̄daꝫ herba q̄ vulgo d̄r herba draconis.q̄r haſta ei⁹ varia ſit in moduꝫ colubri ꝛ ſimilitudinē draconis imitet̄.vel q̄r eam herbā vipera timeat.Pap̄.v̄o dicit. Dracontea herba dicta ſic.q̄r a ſanguīe draconis fert̄ nata ꝛ eſſe draconis colorꝫ.ꝛ flos ei⁹ vt lingua draconis. Si q̄s radicē hui⁹ herbe ſanis ꝯfricet manib⁹.ſerpētes ſine ꝑiculo prendet.
Draconia.nie.vel draconita.te.f.p.quedaꝫ gēma ex capite draconis eruta.
Dracul⁹.li.dimi.i.paruus draco.
Dragma.tꝫ.n.t.eſt queſtio ſiue īterrogatio. Jñ dragmatic⁹.a.ū.i.interrogatiu⁹. Unde q̄ddam gen⁹ loquendi d̄r dragmaticū.ſ.q̄d fit inter interrogantē ꝛ reſpondentē.ꝛ ꝓprie ꝑ ꝑſonas introductas.vt in Terentio ſm Hug.Pap̄.dicit ꝙ dragmaticon eſt genus dicendi.in q̄ poeta nuſq̄ꝫ loq̄t̄.ſꝫ ꝑſone ītroducte tm̄.
Driades.dee arborum.a drindos quod eſt arbor.
Drindides.didis.m.t.d̄r q̄dā lapis a drindos q̄d eſt arbor.
Drindos grece.i.arbor latine.
Drindus.di.arbor.ꝛ d̄r a drindos.
Dromedari⁹.rij.m.s.camelari⁹.q̄ ſcꝫ ducit dromedos. Uñ Eſa.vj.Dromedarij.madian ꝛ epha.
Dromedus.di.m.s.ꝛ h̄ dromeda.de.q̄ddā gen⁹ cameloꝝ.minoris q̄dē ſtature ſꝫ velociorꝫ.vñ a velocitate currēdi nomē habuerūt. Centū em̄ ꝛ ampli⁹ vno die miliaria ꝑgere ſolent.et d̄r a dromos grece.q̄d d̄r curſus vel velocitas latine.
Dromo.onis.m.t.lōga nauis ꝛ velox ī curſu.ꝛ d̄r a dromos q̄d ē curſus.velocitas.vl' curuitas.
Dromones dicunt̄ q̄ p̄erant nauib⁹ ad ſeruandum traiectū maris in h̄ reipublice militantes ꝛ maris tranſitum tenentes vel tuentes.C.de.offi.p̄fec.pretoris.afri.l.ij. Uñ adhuc eoꝝ naues nomine vulgari dromones appellant̄.

DV

D ante V

Dualis.ꝑ.t.ꝛ h.le.gemin⁹.diuisus Jñ hec dualitas.i.duplicitas.altriplicitas.

Dubitatio est q̃dã color rhetoric⁹. et fit cũ aliq̃s ostẽdit dubiosũ se esse ꝛ ignorat q̃d sit poti⁹ eligenduz. vt Tu q̃s es ignoro q̃ te q̃z noĩe dicam.

Dubi⁹ q̃si duui⁹.i.incert⁹.q̃si duaꝝ viaruz vel q̃i duas vias tenens.

Dubi⁹ in fide est infidelis. de here.c.j.

Dubiũ siue obscuꝝ ꝓbũ interp̃tandũ est ꝓ reo. nisi in q̃ttuor casib⁹.s. qñ agit de cã liberali.ꝺ ioffi. testa.de matrimonio.ꝛ de dote. vt de fide instru.c.int̃ dilectos.in glo.vl.de re iudi.c.vl. Jtẽ dubia sunt in meliorẽ ptez interp̃tanda.ꝺ re.iuꝝ.estote.in q̃b⁹ ad cõez intelligẽtiã ꝓboꝝ r̃curredũ ẽ.c.et lr̃is.ꝺ sponsa. Et tutior via i dubijs ẽ eligẽda.ꝺ homi. ad audientiã.ꝛ de spon.iuuenis.

Ducat⁹.tus.tui.i.dignitas ducꝭ vl̃ eⁱ⁹ terra Et ducat⁹.i.duct⁹ vel guida.ꝛ ꝺr a duꝝ. Et cor.pmã.

Ducẽti.te.ta.ꝺr a duo et centũ. Jñ ducenti es aduer.ntierale.ꝛ ducẽtesim⁹.a.ũ.ꝛ ducẽ ten⁹.na.nũ.

Ducẽtarij dicũt duces vl̃ mgr̃i ducentorũ militũ.q̃ꝝ dignitatẽ dicim⁹ ducenã.

Ducentupl⁹.a.ũ.i.ducẽties tm̃.

Ducilla.le.dimi.i.parua duꝝ.

Ducill⁹.li.dimi.i.paru⁹ duꝝ.

Ductilis.ꝑ.t.ꝛ h le.ꝺr quicq̃d ferendo. ferendo vel extendẽdo ꝓducit.s.es vel metallum q̃ duci ꝓt in longũ vel latũ. Uñ. Malle⁹ ars ignis argentũ ductile cudit. Ars follis forma fornax vas fusile fundit. Quelibz infusa cribrũ vas futile futit. Ars argylla rota fornax vas fictile fingit. Ars nasa labor tibi lignũ fissile findit. Jñ ductilit⁹ aduer.et ductile⁹.a.ũ.ꝛ ducill⁹.la.lũ.q̃d et docyll⁹.la.lij.ꝺr.i.clepsydra.

Ductor.oris.m.t.ꝺr a duco.cis. Jnde ductrix.cis.ꝛ duct⁹.tus.tui.ꝛ ductim aduerb. .i.tractim.

Duellum ꝺr singularis pugna.que fit ꝓpter ꝓbationẽ alic⁹.ita vt q̃ vicerit probasse credat.ꝛ victus in ꝓbatione defecisse.ꝛ dicitur quasi duebellũ vel dubellium.i.duoꝝ bellũ factum ad ꝓbationem veritatis.ac si p testes quis intentionem suam fundasset. vt c.ij.de pur.vul. Jñ duellator.toris.ille q̃ duellum pegit.et h duellio.onis.i.pugil.q̃ etiã duellus ꝺr. Et inde p compositõnem pduellis.lis.i.pugil.q̃ pseuerãter durat in duello. Unde. Militz est bellum fortz pugilisq̃ duellum.

Dulcz.ꝑ.t.ꝛ h.ce.i.suauis.iocũd⁹. amabil⁹. mitz.misericorꝺ. Jñ dulciculus.la.lũ.i.aliq̃ntulũ dulcz.

Dulcorat⁹.a.ũ.i.dulcedie replet⁹.

Dulensis.sis.f.t.i.charitatiua fuit⁹ q̃ fit inter duos.ꝛ ꝺr a duo. vel deriuat a dulia q̃d est seruit⁹

Dulia.lie.se.p.i.fuit⁹ q̃ exhibẽda est dõi. sic̃ latria est fuit⁹ q̃ debet deo.ꝛ ꝺr a dulos Et ꝓpõit cũ hyper q̃d est supꝝ.ꝛ ꝺr hyperdulia.lie quasi supra dulia.ꝛ h ꝓpi humanitati debetur.

Dulos grece ꝺr seruit⁹ latine.

Dumetũ.ti. pe.pl̃.i.loc⁹ dumo plen⁹.q̃d et dumicetũ.ti.ꝺr.i.spinetũ.

Dum⁹.mi.m.s.est spina .vel poti⁹ spinarũ collectio. Jñ dumosus.a.ũ.i.spinosus .vel spinis plen⁹. Jñ dumose.aduerb.ꝛ hec dumositas.ꝛ h ꝛ h dumalis.et hoc.le.id ẽ.spinosus.

Duo a dyo ꝺr.pluraliter hi duo. he due.et h duo.gtõ hoꝝ duoꝝ.haꝝ duaꝝ.boꝝ duorũ vel duũ.dtõ bis duob⁹.zc

Duodecẽnis.ꝑ.t.ꝛ h ne.i.duodeci annorũ. et ꝺr a duodeci ꝛ ann⁹. Jñ h duodecenniũ. nij.i.spaciũ duodecim annoꝝ.

Duodecim ꝺr a duo ꝛ decẽ.ꝛ est.o.g. numeri plis ꝛ indecli.

Duodenari⁹.a.ũ.ꝺr a duodecim.a q̃ etiã h duodenari⁹.rij.ꝛ duodecim⁹.a.ũ.ꝛ duodecies.aduer.i.duodecim vicib⁹.

Duodẽnis.i.duodecim annoꝝ.ꝛ vidr cõponi a duodecim ꝛ ann⁹.sic̃ septẽnis a septẽ et annus.

Duoden⁹.a.um.a.duodecim ꝺr.

Duodeuiginti.i.duo min⁹ deviginti.

Duonus.i.bonus q̃ libenter tribuit.ꝛ ꝺr a duo.is.

Duplex.o.g.i.duplus.a.um.

Duplicari⁹.rij.m.s.q̃ duab⁹ ptib⁹ fauet.scz fraudulent⁹.

Duplicatio est allegatõ q̃ dat reo ad infirmandũ replicatõez actoris.vt Jnsti.de repli.§.rursũ. Uel fm alios est elusio vel anibilatio replicatõis.ꝛ hz fieri a reo ꝺ replicatioẽ actoris

Duplonia.vt ꝺr.ff.de ꝑ.obli.l.ꝓtinuus.§. cũ ita est inter duplicatum vel sterilitas fm glo.ibidẽ.vel ꝺr ille q̃ duplatavtiꝭ dicta.vt ille q̃ fortuito tpis euentu de duab⁹ dietz sa

Ea

cit vnam.
Durã.indecli.est q̃dã fluui⁹ iuxta quẽ gygãtes edificauer̃t turrim. Itẽ sic̃ dr Daniel.iij Durã est cãp⁹ in q̃ rex nabuchodonosor posuit statuã aureã.
Duribuc⁹ dr ille q̃ nũq̃ vult aperire os.
Duricies.ei.f.g.i.duricia.t dr a dur⁹.
Dur⁹.a.ũ.i.asper.firm⁹.vel nõ mollis. Jn dure.duriter.aduer.t duritas. tat̃.t ꝓpõit durus.pdur⁹.a.ũ.pdur⁹.a.ũ.t ꝯdur⁹.a.ũ. t edur⁹.a.ũ.i.valde dur⁹.
Dusi⁹.sij.m.s.demon q̃ boies educit a sensu.vel q̃ ducit eos vsq̃ ad mortẽ. Pap̃.dic̃. Dusios galli demones noiant. q̃s romani faunos ficarios dicũt.
Dussis.f.t.i.duo asses
Dustria.pe.cor.in simplici non est in vsu. sz in compositis.s.industria.i.nobilitas.et venit a noie adiectiuo dustrius.a.um.i.nobil quod in se.genere substantiuat̃.sicut curi⁹. iurius.
Dux.cis.ꝯ.t.dr a duco.cis.et designãt dignitatẽ t officiũ. Dr em dux q̃ sit ductor exercit⁹ sed nõ statim q̃cũq̃ ꝓnceps vel duces sunt etiã reges dici possiunt. Jn bello ꝓ melius est ducẽ noiare q̃ regẽ. Nam h nomẽ exprimit in plium ducentẽ. Jnde ducissa. Jtem dux componit h t h redux.cis. et h t h tradux.cis.

E ante A uel B

Acides.pe.cor.i. Eaci nepos.id ẽ Achilles. Ũ q̃dã. Aio te Eacida romanos vincere posse.
Eadẽ.me.pr̃.q̃n est ablatiu⁹ casus. Jn reliq̃s casib⁹ me.cor. Ũ. Jn reliq̃s eadẽ. facit ablatiu⁹ eadẽ. Et est pnomẽ ꝓpositũ ab is. et dem.t ponit in se. ge.t in neu. t declinatur sic̃ suũ simplex.
Ea tenus.sũt due ptes.t sub duob⁹ accentib⁹ pferũt.i.eodẽ mõ. vel eadẽ rõne.
Ebriolus.la.lũ.dimi.i.aliq̃ntulũ ebri⁹ Ũ Plaut⁹. Tristes ac ebrioli incedũt. Et corripit o.
Ebrius.a.ũ.i.extra mensurã bibẽs.t dr ab e.t bria.q̃d est mensura. Jn ebriosus.a.ũ. q̃ sepe t multũ bibit.et h ebrietas. tat̃. Item ebri⁹ q̃nq̃.ebriosus sepe t multũ bibit. Ũ ebrietas aliq̃n. Ebriositas frequẽs vini temulentia.
Ebur.eboris.os elephantis. Jn eburneus a.ũ.illud q̃d est de ebore. vel q̃d est candidũ sicut ebur. Ũ in Lant̃. Collũ tuũ sic̃ turris eburnea. Jnuenit etiam eburn⁹.na.nũ. in eadem sigtione. Unde Virgilius in.vj. enei. Prosequitur dictis portaq̃ emittit eburna.

E ante E

Ecbasis.hui⁹ ecbasis.est euagatio ꝓter materiã.t dr ab e.q̃d est extra.t basis q̃d est fundamentũ. q̃si extra materiã q̃ est fundamentũ.cũ fm materiã inq̃rendi sint sermones. Ũ doctrinale. Extra materiã describens vana vagat̃. Autor t hãc plẽs ecbasim dixere figurã. Quidã dicũt eubasis.p eu diptongon Et est eubasis bona digressio sicut sepe autores faciunt q̃n relicta materia digressionẽ faciũt.
Ecclesia.sie.f.p.ꝙuocatio interptat̃.q̃ oẽs ad se ꝙuocat.et est fideliũ. Sz synagoga q̃d interptat̃ ꝯgregatio ꝓprie est iudeor. q̃ius etiã ecclesia dicta sit.sed nostrã apli nunq̃ synagogã dixerũt.sz semp eccl'iam siue discernendi causa.siue ideo.quia inter ꝯgregationem t synagogam et ꝙuocatõnem vnde ecclesia nomen accepit distet aliq̃d. q̃a scz ꝯgregari pecora solent quor̃ greges ꝓpe dicim⁹. Conuocari aũt est magis ꝙtentũ ratione sicut sunt hoies. Ut aũt notaret iudeorum infidelitas. dicta est horũ synagoga.i. ꝯgregatio quasi pecor̃ t indiscretor̃. Et vt fidelitas nostra ipso vocabulo innueretur. dicta est nostra eccl'a.i.ꝙuocatio. q̃i rõnabilium t discretor̃. Que eccl'a dr catholica.i. vniuersalis. Non em sicut ꝙuenticula hereticor̃ in aliq̃b⁹ regionũ partib⁹ coartat̃.sed ꝓ totum orbem terrarũ dilatata diffundit. Jnde ecclesiola.le.dimi.et ecclesiasticus .a. um.
Ecclesiastes grece.hebraice coeleth. latine ꝙcionator dr Salomon. Ũ dic̃ Hieronymus trib⁹ noib⁹ vocatũ fuisse Salomonez. scripture manifestissime docent. Pacificus id est.salomonem.t idida h est dilectũ dñi. et q̃d nũc dr coeleth. Ecclesiastes aũt greco fmone appellat⁹.eo ꝙ cetũ.i.eccl'am congreget.quẽ nos nũcupare possum⁹ ꝙcionatorẽ.eo ꝙ loquat̃ ad ꝓpl'm.et sermo eius nõ specialiter ad vnũ.sz ad vniuersos generaliter dirigit̃.
Ecclesiasticũ libr̃ Jesus filius Sirach nepos Jesu sacerdotis magni Hierosolymitani cõposuit.q̃ liber apud latinos ꝓpter eloquij similitudinẽ titulo salomonis ꝓnotat̃ Dicit⁹ aũt ecclesiastic⁹. q̃a de totius ecclesie

E

disciplina religiose uersatõis. magꝫ sit editus cura ꝛ ratione. Hic apud hebreos reperit. sz inter apocrifos habeꝫ ab eis.

Echin⁹. ni. i. paru⁹ piscicul⁹ semipedalis sic dict⁹. qz berendo naue retineat. Licet enim ruãt venti. lz sonãt. pcelle. nauis tñ q̃ radicata in mari stare vidꝛ nec moueri non retinẽdo. sz tñmõ adherẽdo Ut eñ dic̃ Aug⁹. Hõ cõtingit h̃ ex ꝓpria fortitudie. sz ex naka ei⁹. Hunc latini morã appellant. eo ꝙ cogat morari nauigiũ. Et hic dꝛ h̃ echin⁹ vas ad similitudinẽ illi⁹ piscis factũ. Idẽ Amb. in ix. hexameron dic̃. Echin⁹ aial exiguũ vile ac despicabile. mariũ loquor. plerũq; index fuke tẽpestatz. aut trãq̃llitatz. aut nũci⁹ solet esse nauigãtib⁹. Deniq; dũ pcellã vẽtoꝛ ꝓsenserit. calculũ validũ arripit. eumq; velut saburram vehit. ꝛ tãq̃ ancoꝛã trahit. ne exꝛcruciek fluctib⁹. Itaq; se nõ suis liberat viribꝫ. sz alieno stabilit ꝛ regit pondere. q̃ viso. nauta velut signo fuke pturbatõis tabescũt ꝛ sibi p̃cauẽt. nẽ eos umpatos turbo ip̃ouisus ũeniat. et ꝓ. ꝓmã. Unde Lucan⁹ in. vj. In medijs echin⁹ aq̃s oculisq; draconum.

Itẽ inuenit echin⁹ ꝑ iritio. Unde dic̃ Amb. i vj. hexame. Echin⁹ iste terre⁹ quẽ vulgo iriciũ vocãt. si q̃d insidiaꝛ ꝓsenserit spinis suis claudit. ataq; in sua arma se colligit. vt q̃cũq; cũ eum cõtingere putauerit vulneret.

Idemq;. Hic echin⁹ fuki. puidẽs gemmas sibi respirãdi vias munit. ꝛ cũ boream flatu rũ collegerit septẽtrionalẽ obstruit. qñ notho cognouerit detegi aeris nubila. ad septentrionalẽ se ꝓfert. vt flat⁹ declinet obuios ꝛ e regione notios.

+ Eclipsis. sis. f. t. ẽ defect⁹ solis vel lũe. vl̃ alterꝰ rei. In dictamie ꝺo si fiat defect⁹ dictionis vl̃ oꝛois dꝛ eclipsis sz defect⁹ lr̃e vl̃ syllabe nõ dꝛ eclipsis. sz auferesis. vel syncopa vel apocopa. Jñ eccliptic⁹. a. ũ. i. defectiu⁹. Uñ linea zodiaci ꝑ quã sol discurrit dꝛ ecliptica. Ad h̃ eñ ꝙ sol vel lũa patiaꝫ eclipsim oportet vt in illa linea sit sol vel luna.

Echo. indecli. n. g. est son⁹ aeris vel vallij vl̃ rupiũ vel montiũ. i. son⁹ reditiu⁹. qz est imago ꝛ repsentatio vocis. Quidã tñ dicunt ꝙ echo satũ est q̃d hũane voc̃ sonũ captans. verba loquentiũ imitaꝫ. Et dꝛ sic. qz ad vocem rñdens alieni. efficit imago ꝛmonis. sz poti⁹ ꝛ veri⁹ vidꝛ h̃ euenire a naka locoꝝ. sic cõualliũ. ꝛ hmõi ꝛm Aug. Papias dicit ꝙ echo est vox aeris. son⁹ in silua vel in cauernis resonãs. Unde Sap. xvij. Aut resonãs de altissimis mõtib⁹ echo.

Econom⁹. pe. cor. grece. latine dꝛ dispẽsator dom⁹. minister. q̃ mõ aduocat⁹ dꝛ vel dispẽsator ꝓprie familie. Jñ economia. i. dispẽsatio talis. ꝛ economic⁹. a. ũ. pe. cor. i. dispensatiuus. Jñ economica. i. scia q̃ instruimur ĩ dispẽsatione ꝓprie familie.

Ecors. dis. o. g. q̃ sine corde. ꝛ dꝛ ab e ꝛ cor et est idem q̃d excors Jnuenit etiã hic ꝛ hec ecordis. ꝛ h̃ ecorde.

Ecquis. i. ecce q̃s. ꝛ dꝛ ab en aduerbio. ꝛ q̃s mutata n. in c. vt ecq̃s.

Eculeus est gen⁹ tormenti ad modum crucis dispositũ. L. de male. et mathe. l. ꝛ si excepta. in fi.

E ante D

Edacul⁹. la. lũ. pe. cor. i. aliq̃s tulũ edax. vorax. ꝛ dꝛ ab edax.

Edax. cis. o. g. q̃ multũ ꝛ assidue comedit. ꝛ ꝓpat. Jn edaciter aduer. ꝛ h̃ edacitas. tatis. ꝛ cor. ꝑmã in ntõ ꝛ in obliq̃s. Uñ Ouidi⁹ de reme. Rumpere liuor edax iam magnũ nomen habem⁹.

Eden hebraice dꝛ paradisus terrestris. ꝛ interpꝛtat delicie. Unde eden dꝛ ꝑ eiden q̃d ẽ videre. et ꝛm h̃ ꝓt etiã ꝓuenire illi loco. Est eñ ibi visus diuin⁹ q̃dãmodo ꝛ deliciosus

Edentatus. a. um. i. extra dentes. q̃ dentib⁹ caret.

Edentul⁹. la. lũ. i. extra dẽtes. q̃ dẽtib⁹ caret Uñ Brecium⁹. Dente carẽs edẽtul⁹ est sz natus hẽ. Qui dentes habuit nec hz dentes nec habebit. Est edentat⁹. ꝑ⁹ est infans. vetus alter.

Edepol. i. ꝑ edem pollucis. aduer. iurãdi.

Edes. edis. f. t. i. domus. ꝛ dꝛ ab edo. es. est. qz ꝓmo facta fuit ad edendũ. Jn euangelio aũt dꝛ de Zacharia. q̃ perijt inter altare et edem. ꝛ dꝛ h̃ edem. i. templuz.

Edicula. le. dimi. i. parua edes. ꝛ cor. cu. vñ Augu⁹. in. q̃. li. de ciui. dei. Ne animi malisq̃ ꝑcipue cauenda sunt mores corrumpẽtur humani. nulla sacra edicula dignuz putauerunt.

Edictũ. ti. n. s. i. ꝓceptũ siue mandatum. et ꝓprie regum et impatorum. Unde in Luca. Exijt edictũ a cesare augusto. Quãdoq; idem est q̃d generaie statutã ꝓncipis. Unde Edicunt reges. indicit festa sacerdos. Et differt a ꝓstitutõe. qz ꝓstitutio ꝓt eẽ generalis vl̃ spãlis. vt. l. j ff. de ꝓsti. ꝓnci. Qñq; idẽ est q̃d statutũ vel mandatũ ꝓtoris. sic omia

E F

p̄toria edicta. vt edictū de albo scribendo. et de in ius vocando. ⁊ hmōi. de quib⁹ vide spe. de act. seu peti. ꝓponendis. §. postremo. v̄. nūc dicam⁹. de edic.

Edictū ꝓhibitoriū est illud in q̄ regulariter oīs ꝑmittit̄ q̄ nō ꝓhibet̄. vt in ꝓcuratorib⁹ ⁊ testib⁹. ff. de testi. l. j. ⁊ de trāsla. p̄la. c. inter corpalia.

Edictū ꝑmissoriū est illud qd̄ regulariter ē ꝓhibitoriū. ⁊ tn̄ in certis casib⁹ ꝑmittit̄. vt ī c. romana.

Edictū ediliciū est idē q̄d actio edilicia Nā actio edilicia ab edicto edilicio descēdit. vt l. cum aūt. §. hec actiōes. iūcto. §. edilicie. ī l. fi. de edi. edic.

Edictū p̄toriū est q̄d pretor edixit iubendo mādando. vel ꝯstituendo. vt fecit in edicto de dam. infec. vt. ff. de dā. infec. l. p̄tor. ait

Edictū successoriū est q̄ ꝓuidet̄ creditorib⁹ ne eis longa mora fiat.

Ediliciū. cij. n. s. honor vel officiū edilis. et d̄r ab edilis. a q̄ et̄ edilitas. tat⁹. illud idez. et edilici⁹. a. ū. i. res ꝑtinēs ad edilem.

Edilis. lis. m. t. pe. cor. i. custos edis. qui custodiebat de dignitate ⁊ officio erariū vl̄ capitoliū vel curiā reg⁹ siue imꝑatoris ne morbosa aīalia. vt capre vel porci. ⁊ hmōi ītrarent et aerem ibi corrūperēt.

Edilis olim dicebat̄ q̄ nō solū ꝯstituebat̄ a plebe ad h̄ vt pesset edib⁹. s̄z et̄ p̄fuit plebiscitis. q̄ etiā edituus dicebat̄ a noīe edes ⁊ verbo tueor. q̄r tuebat̄ edes ne in ciuitate eēnt dom⁹ ruinose. vel inordinate posite in p̄iudiciū reipublice.

Ediles curules sunt ꝯstituti postq̄ placuisset plebi. q̄ et̄ curāt de edib⁹ patr̄ ⁊ negociatiōib⁹. vel etiam de edēdis curā habebāt. vt no. ff. de offi. p̄fec. vigil. l. j.

Edilis cerealis d̄r a cerere. q̄r p̄fuit annone. i. frumēto distribuendo.

Edissa. se. vrbs mesopotamie. quā cōdidit Nemroth q̄ antea dicta est areth.

Editio. onis. f. t. i. expositio. ⁊ d̄r ab edo. is.

Edit⁹. a. ū. pe. cor. i. alt⁹ vl̄ manifest⁹. vel natus. vel emissus. cōposit⁹. exposit⁹.

Editu⁹. tui. tuo. idē ē q̄d edil̄. s. custos edis. ⁊ d̄r ab ede ⁊ tueor. q̄i edē tuēs ⁊ custodiēs. Vn̄ boni poete dicunt̄ editui. q̄r ꝑ carmina sua fortia facta viror̄ custodiūt.

Edom fili⁹ Esau. a q̄ idumei. ⁊ interp̄tatur terren⁹ aut sanguine⁹

Edulis. ꝯ. t. ⁊ h̄. le. i. habilis ad edendū.

Eduliū. lij. n. s. i. cib⁹. ⁊ d̄r ab edo. is. Vn̄ dicit Pap̄. Eduliū ab edēdo dictū q̄i p̄gustiua comestio vel esca. edulia cibi alimēta apta ad manducandū.

Edul⁹. li. i. estor vel vorator q̄ mlt̄ū cōedit.

E ante F

Effabilis. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. q̄d aptū est vt q̄s loquat̄ illd̄. ⁊ ꝯpōit̄ cū in. ⁊ d̄r h̄ ⁊ h̄ ineffabilis ⁊ hoc le.

Effectiu⁹. a. ū. q̄ hz vel p̄t h̄re effectū. vt medicina est effectiua sanitat⁹.

Effamen. inis. n. t. i. loquela. locutio.

Effeminati dicūt̄ sacerdotes Cibelis. q̄ d̄r mater oīm deor̄ nat̄ali actu. vt dic̄ mgr̄ in historijs sup. iij. Re. Itē effeminati dicunt̄ molles ⁊ eneruati ad fragilitatē feīe deducti Itē dicūt̄ castrati ⁊ femīs turpit̄ abutētes vel in ephebos turpit̄ peccātes

Effeminatoriū. rij. dom⁹ meretricū.

Efferat⁹. a. ū. d̄r mente ferina effectus sine ratione.

Effer⁹ra. rū. i. valde ferus. crudelis ⁊ īmansuetus.

Effeta. i. adaptio vel adapire. sic marc⁹ euāgelista expōit. ⁊ cor. pe. vn̄ Aurora. Effeta sic audit sic homo v̄ba sonat.

Effet⁹. a. ū. i. debilis. q̄i sine fetu. ⁊ sine fortitudine viri. ⁊ d̄r ab ex. ⁊ fetus. a. ū. Sz ꝓprie d̄r de muliere effeta q̄i extra fetū posita. que iam parere nō p̄t. Et hinc facta ē translatio vt ille dicat̄ effet⁹ q̄ iam euacuat⁹ est a virib⁹ et ꝓdu. fe.

Efficax. cac⁹. o. g. i. potēs. q̄ nullā difficultatē hz in q̄libet re facienda. s̄z eam ad effectū ducit. Vn̄ ⁊ eam medicinā dicim⁹ efficacez q̄ efficit illud ꝓpter q̄d data est. ⁊ comparat̄. Pap̄. di. Efficax effect⁹ capax q̄ facile p̄t implere q̄d vult.

Effigies. ei. f. q̄n. i. imago.

Effractores dicunt̄ q̄ siue diurni vl̄ nocturni furādi causa solēt domos effringere. vt. ff. d̄ effrac. ⁊ expila. l. j. ⁊ ij. vl̄ q̄ carcerē seu aliq̄d frangūt vt euadūt.

Effraim fili⁹ Joseph dict⁹ est. q̄r auxit eum de⁹. Et ex eo vocabulo in linguaz nostram trāsfert̄ augmentū.

Effrate⁹. tea. teū. pe. ꝓd. d̄r ab effraim. ⁊ scribit̄ ꝑ geminū. ff. sed ephrateus ab ephrata. per ph.

Effrenat⁹ a. ū. d̄r. q̄r p̄ceps ⁊ ꝓnus ⁊ sine freno rationis sit.

Effrenis. ꝯ. t. ⁊ h̄ ne. ⁊ effren⁹. a. ū. in eodem sensu. i. sine freno.

EG

Effrons.ontis.ɔ.g.i.inuerecūd⁹ sine frōte ⁊ sine verecūdia.⁊ ꝺr ab ex ⁊ frons.

Effugiū.gij.i.fuga.effect⁹ fuge.vel loc⁹ refugij.⁊ ꝺr ab effugio.gis. Uñ Job.xj. Et effugiū peribit ab eis.

Effug⁹.a.ū.pe.cor.i.fugitiu⁹.vel extra fugiens.q̄ scz ꝓtinue ⁊ sepe fugit.

E ante G

Ega grece latine ꝺr capra.

Egens.tis.o.g.i.nō hns.vel opus hns.⁊ ꝺr ab egeo.ges.

Egen⁹.a.ū.pe.p.i.paup.egens.inops.

Eger gra.grū.i.tristis l infirm⁹.⁊ ꝺr ab egeo ges.eo q egeat viribꝫ l leticia. Jñ egritudo dinis.i.tristicia vl infirmitas.⁊ hec egrimonia nie.idē.⁊ egrot⁹.ta.tū.i.eger ꝓpe aio.⁊ egrotus corpe. Jtē eger.i.tristis ⁊ infirm⁹ ad tps Scz egrot⁹ tm infirm⁹ ⁊ diu ⁊ sepe. Uñ q̄dā Ingemit egrot⁹ qz lāguet corpe tot⁹. Eger lāguescit mētis vicīū qz crescit.

Egestas.statis.f.t.i.pauptas vl inopia.et est egestas peior q̄ pauptas.pauptas ei honesta p̄t esse.scz egestas sp ē turpis Jñ egestuosus.a.ū.i.egestate ⁊ miseriꝫ plen⁹.

Egestus.a.ū.i. euacuat⁹ vel foras p anum emissus vel vomit⁹. Uñ q̄dā. Post res egestas multos affligit egestas.

Ege⁹ egei.pī fuit theseī.postea ꝺs mar⁊ factus.qñ ī illō se p̄cipitauit. Jñ ege⁹ dictū ē mare illō in q̄ se p̄cipitauit. Jñ ege⁹.a.ū.et hec egeator.oris.i.hortator nauis in mari.

Egilopiū.pij.n.s.⁊ hec egilops.pe.i. vlcus vl caro q nascit in angulis oculoꝝ Uñ Ouidius de viribꝫ herbaꝝ. Egilopam curat si q̄s cōmasticat illā. Jñ egilopic⁹.a.ū.pe.cor. q̄ ta' ē infirmitatē patit vel curat.

Egypt⁹.ti f.s.est q̄dā regio. Jñ egyptius.tia.tiū.⁊ inter ꝓtā egyptiū lingua hebraica affligētes. qz afflixerit pl'm dei pus q̄ diuino auxilio liberaret. Et egyptiac⁹.a.ū.pe.cor. Uñ in q̄libet mēse dicūt duo mali dies egyptiaci.qz ab egyptijs fuerūt deph̄ēsi p̄m q̄sdā. Jn egyptoꝝ o erāt pitissimi astronomi. ⁊ inuenerūt q̄sdam ꝓstellatōes esse nociuas actibꝫ hoīm.in his diebꝫ.i.in aliq̄ hora hoꝝ diey.⁊ ideo notauerūt hos dies. scz nō debēt obseruari.qz scta mater eccl'a ꝓhibet fidem talibꝫ adhiberi.

Egloga.ge.ꝺr q̄i egaloga.⁊ ē p̄mo ꝺ capris vel q̄ de rusticis vel vilioribꝫ rebꝫ.vl ꝺr eloga.i.capn⁹ p̄mo.vel ꝓpt̄ feditatē ⁊ turpitudinē materiei.vt apō satyricos.vl qz ibi p̄mo habeat ꝺ capris p̄cipue.vt apō Uirgiliū in buccol'.⁊ cor.pe.vñ Uirgili⁹ Egloga verbena sq̄ adole pingues.et mascula thura.

Ego.onis.⁊ egona.ne.i. seculū.vel vt dicit Pap. Egones penul.pdu.sunt sacerdotes rustici.

Egoceron.ontis.q̄ddā aīal q̄d alio noīe ꝺr capcorn⁹. Et p̄t dici p eodē aīali egeceron. vel egeceros.⁊ acut' in fine. Uñ q̄dam. Est tibi saturne dom⁹ egocerōtis ⁊ vne.

Egomet.i.ego ⁊ nō ali⁹. vñ di. Priscian⁹ in iij.li.ꝺ casibꝫ pnois Dicedo ego dico vl' possum ⁊ sol⁹ ⁊ cū alio itelligi.solet tñ met addita plerūq̄ significantiā vel discretōez ostendere. Egomet.i.ego ⁊ nō ali⁹. Necnō egoip se.l'egometipse. Et nota q̄ syllaba adiectio imutat spēz sz nō figurā. Uñ egomet est speciei derivatiue ab ego.sz figure simplicis.

Egregi⁹.a.ū.i.nobil'.maxi⁹.p̄cipu⁹.⁊ ꝺr ab e ⁊ grex.q̄i extra gregē alioꝝ.⁊ ꝓpat. Egregius magis egregi⁹ egregiissim⁹. Jñ egregietas.tatis.talis ꝓprietas.scz nobilitas.

Egrumonia.nie.f.p.i.tristicia vl' infirmitas ꝺr ab eger.

E ante J

Eiulath indie regio sic dicta. eo q̄ possessa sit ab Eiuloth filio Jectan post diluuiū

Eiulat⁹.tus.tui.i.ploratꝰ vel clamor p̄ doloꝝ ꝓfusus.

Eiulatio.onis.idē est q̄d eiulat⁹.

E ante L

El.eloi.⁊ eloe.noīa dei sunt apud hebreos. et interptat' el dē vel kiros q̄d est fortis. Est ā̄t el apō hebreos pmū nomē dei.eloi scōm eloe tertiū.

Elamite.pe.produ.dicunt' Perse ab Elam filio Sem.

Elate sunt palmaꝝ folia q̄ sursuz eleuāt' nec pendēt decorsū sic aliaꝝ arboꝝ. Elate et palmaꝝ sunt ꝓductiores rami ⁊ excellētiores interdū aurei coloris crispātes vl' circūstantes.⁊ sp ad excelsa tendentes.nūq̄ virorum amittūt. Quidam elatas abietes dicūt.ita di. Pap.⁊ p̄m h ꝺr elata q̄i eleuata ab effero effers.⁊ pō.la. Uñ q̄dā Lāt.v.vbi ꝺr. Lo me ei⁹ sic elate palmaꝝ. pducunt ibi mediā de elate.sz h nō videtur qz ibi glo.dic. Alia translatio. Crines ei⁹ abietes. Abies grece elates vocat'. Uñ ibi elate vel elates non est latinū sz grecū videt'.⁊ ideo multi corripiūt hanc syllabam la. ad differentiam de elate

pro ramo palme. z p ipa palma. et adiectiue elat⁹. a. ū. z vt dicūt. Elate est nomē arboꝛ silis palme altitudine vel foliis

Elat⁹. a. ū. i. extra lat⁹. qi eleuat⁹. supbus. et ꝺr ab effero. effers. Inde ħ elatio. i. iactātia ꝓfidentia.

Elbus. a. ū. siue elbidus. da. dum. est colꝛ medi⁹ int nigrū z albū. et ꝺr ab albus. Inō elboe qi alboe. dicūt vites vel vue. neqꝫ pur puree. neqꝫ nigre. neqꝫ albe. quas qdā varias appellant.

Eleadaberim hebraice. deuteronomiū gre ce. qdam liber est.

Eleazar interptat dei adiutoꝛiū.

Electros ꝺr ab helios qd ē sol. Jū ħ electꝝ tri qdā spēs metalli. eo q ad radiū solis clari⁹ auro argēto qꝫ reluceat. et sūt tria genera electri. Unū gen⁹ est gūmi. qd fluit ab arboribꝫ z durescit i lapidē. qd z succinū ꝺr. Secundū gen⁹ electri ē qd ex auro z argēto fit. auri. s. tribꝫ ptibꝫ z argenti vna. Tertiuꝫ est metallū qd naturalit inuenit z ꝑcio habetur. Unū. Electꝝ succ⁹. electꝝ gēma vocat. Electrū cūctis plucēs dico metallū.

Electuariū. rij. n. s. ꝺr ab electō rerū qbus ꝓficitur.

Elect⁹ a. um. i. splendid⁹. excelsus. clarus. ex aliis lectus. Jū electio. onis. cū qs ex multis eligit.

Electio est alic⁹ psone idonee ad dignitatē vel fraternitatē siue societatē seruata forma canonice facta vocatio.

Elefrons grece ꝺr mons.

Elegans. tis. o. g. ꝺr valēs. excellēs. nobilis. egregi⁹. decēs. pulcer. bon⁹ Jū elegātia. tie. pstātia. excellētia. pulcritudo. valitudo. Jū etiā elegāter. i. vrbane nobiliter.

Eleg⁹. ga. guꝫ. i. miser. z ꝺr ab eleison qd est miserere. Unī viri sancti de miseria dicūt ele gi. Jū ħ elegia. gie. i. miseria. z elegiac⁹. a. ū. i. miser vel de miseria ꝓposit⁹. z coꝛ. le. Unī Boet⁹. Et versꝰ elegi fletibꝫ oꝛa rigant. Et vt Pap. dicit. Elegiacū carmē dictū q modulatio eiusdem carmis miserꝰ queniat. qđ metrū ꝓstat ꝑmo ꝑsu heroico. secūdo pentemimeri ꝑma heroica. scꝺa dactylica. vt Carmina q qndā studio florente pegi. Flebilis heu mestos cogoꝛ iure modos

Elementū ꝺr qi ilimentū. ab ile. q ꝺe⁹ ꝑmo de nihilo creauit ilem. z ex ile fecit elementa z ex elemētꝰ oia alia. Uel ꝺr elemētū. qi elicimentū. q omia ex elemētꝰ elicita sūt et extracta. Uel ꝺr elementū. qi eleuamētū. q vnuꝫ sup aliud est eleuatum. s. aqua super terram aer sup aquā. ignis sup aerē. Uel elementū qi alimentū. q oia aialia alunt in elementꝰ. Et nota q elementū qnqꝫ ꝺr ipm eleātatū vt terra quā videm⁹ z calcam⁹. z aqua quā videm⁹ z potam⁹. z sic de aliis. qnqꝫ est etiā ipm verū elementū. cui⁹ quelibet ps est eiusdem generis cū ipo toto. vt elementū terra ꝺr illud coꝛp⁹ cui⁹ qlibet ps est terra. z sic de ceterꝰ. sꝫ ħ poti⁹ ad phiam ptinet. Jū ħ et ħ elementarꝰ. z ħ re. i. res elemēti. vel qđ pertinet ad elementuꝫ. Et q elementū est prima ps coꝛpis in cōpositione z vltima in resolutione. inde est q quodā modo loquendi. qcqđ est ps ꝑma alic⁹ rei in ꝓpositōe z vltima in resolutione ꝺr elementū. vt lra est elemētum vocis litterate. et dictio est elementum vocis significatiue.

Elemon grece. misericoꝛs latine.

Elemosyna. ne. f. p. i. mandatū misericoꝛdie. vel mun⁹ datū ꝓpter deū. z ꝺr ab elemonia qđ ē misericoꝛdia. z syna qđ est mandatum. vel ꝺr ab ely qđ est de⁹. z syna mandatum. quasi mandatū dei. Ipse em̄ mandauit fieri eam. Unī in Luca. Date elemosynam. et ecce oia mūda sunt vobis. Uel ꝺr ab ely. z moys aqua. quasi diuina aqua. Sicut em̄ aqua extinguit ignem. sic elemosyna extinguit peccatum. Et nota q sunt septem elemosyne coꝛporales q ꝺtinent in ħ ꝓsu. Uisito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condo. Jtē septez sunt elemosyne spūales. q continent in hoc versu. Consule. castiga. solare. remitte. feroꝛa. Jū ħ elemosynarius. rij. et hec elemosynaria. rie. et mobiliter elemosynarius. ria. rium.

Elenchus. chi. m. s. i. titul⁹ libꝛi. eo q totū opus illuminet. Unde euangeliū Luce sic intitulatur. Elenchus Luce. id est. titulus. Hinc etiam elenchos vocamus ꝑciosos lapideꝰ in superficie oꝛnamenti. eo q illuminēt illud. Et qcunqꝫ ꝑciosi lapides in loco nobili ponūt dicūt elenchi. Unī Juuenalis.

Auribꝫ extensis magnos cōmisit elenchos

Elenchos etiā ꝺr in dialetica qddam genꝰ argumētationum. scz syllogismus contradictionis. Et diffinitur sic. Elench⁹ est syllogism⁹ contradictōnis vni⁹ z eiusdem. nō nois solum sed rei z nois. non synonymi. sz eiusdem. sed ex his q data sunt de necessitate accidere. non connumerato quod erat in ꝓncipio fm idem z ad idem. similiter et i eodem tempe.

El

Elephant⁹.ti.m.s.ꝛ elephas ꝙd ħz n.i obli
ꝙs elephantꝫ.tis.ſz nō in ntō eſt aīal quod
apud Jndos vocaſ barrbus.vnde ꝛ e⁹ vox
barrbit⁹ ðr.ꝛ ðr ab elephon ꝙd eſt mons. a
magnitudine ſui corpis.eo ꝙ formā mōtis
ꝓferat. Et vt ðr mire caſtitatꝫ eſt.ita vt ſi p/
dat ꝓiugē nulli copuleſ.inſ ſiluas ſolus cō
morat. Biennio aūt portat fetū.nec ampli
ꝰs ꝙs ſemel gignit.nec plures ſed vnum tm̄
Viuit aūt trecentis annis.

Elephantia.tie.f.g.eſt q̄dam ſpecies lepre.
et ðr ab elephas.q; ſic̄ elephas eſt maior oi/
bus alīs aīalib⁹. ita paſſionib⁹ ceteris hec
maior eſt.

Elesmoth liber eſt qui ðr Exodus.

Eliachim interptaſ reſurrectio dñi.

Elicon.conis.m.t.eſt vnū de duob⁹ cacu/
minib⁹ parnaſſi in q̄ ſolebat eē olim ſtudiū
et ðr ab elicio.cis.q; olim eliciebaſ inde ſa/
pientia. Jñ elicon⁹.a.ū.

Eliconis.eliconidis.f.t.ðr muſa q̄ i parnaſ
ſo habitabat.vel femia illius loci.et dicitur
ab elicon.

Elimas interptaſ mag⁹. Et ſic omē nomē
maleficioꝝ appropriatū eſt Elime mago in
actib⁹ apl'oꝝ.ꝛ cor.pe. Uñ Aurora. Obſtat
eis elimas mago vtens arte recenti.

Elinguis.ꝙ.t.ꝛ ħ gue.i.ſine lingua.l' mut⁹
et ðr ab e.ꝛ lingua.

Elion ꝙntum apud hebreos nomē dei. Et
interptaſ excelſus.

Elypſis eſt q̄dā ſpēs metaplaſmi.et eſt qñ i
ſcantione abiciſ ꝙ ſonās cū p̄cedēti vocali.
qñ ſequēs dictio incipit a vocali.ꝛ ħ fit fre
quenter in hac lr̄a m.vt apō Oratiū. Oib⁹
ħ viciū eſt cantoribꝰ inſ amicos. Qñq; fit i
hac lr̄a s.vt apō Catonē. Succeſſus indi/
gnos noli tu ferre moleſte. Qñq; abiicitur
ſine vocali.vt apō Oratiū. Regis opus ſte
rilis diu pal⁹ aptaq; remis.

Eliquus.qua.quū.i. pur⁹ liquid⁹.vel liq̄re
plenus.

Eliſabeth interptaſ dei mei ſaturitas. Uel
dei mei iuramentū.

Elyſius.a.um.i.valde ſolut⁹.vel extra ſolu
tionē poſit⁹. Uñ ꝛ elyſij in inferno dicūtur
campi vbi requieſcūt aie btōꝝ ſm fabulas
poetaꝝ. Et dicūſ illi campi elyſij q̄ſi ſoluto
rū.vel q̄ſi extra ſolutionez politoꝝ.ſunt eñ
ibi cōmorantes beati.ꝛ ita nūq; patiuntur
diſſolutionem.

Eliſus.ſa.ſum.pe.pō.i.valde vel extra.vel
euidenter leſus.ꝛ ðr ab elido

Elixū.xi.n.s.vocaſ ꝙd in aqua ſolū decoqſ
Lixa em aqua ðr.eo ꝙ ſit ſolu... Uñ mem
bra loco mota lixa dicūſ.

Elleboꝝ fluui⁹ eſt. Jtē ħ ellebor⁹.ꝛ ħ ellebo
rū eſt q̄dam herba q̄ circa fluuiū illū pluri/
mū naſcit. Hāc romani veratꝝ dicūt. quia
ſumptū in potu mentez in inſaniā deducit.
Eſt aūt ellebor⁹ pabulū nocens eſca tñ co/
turnicū.ꝛ plerūq; tpaſ ad ſalutē hoīſ.ꝛ cor.
pe. Uñ Macer de viribꝰ herbaꝝ. Qualiter
ellebor⁹ ſit nob accipiend⁹.

Elogiū.gij.n.s.i.eloquiū. puerbiū.ꝛ reſpō
ſum diuinū.ꝛ ignominia ꝛ ordo ꝛ text⁹ car
minū.ꝛ ꝓpe maloꝝ vel criminū.vel textus
maloꝝ geſtoꝝ.vl' deoꝝ myſteriū. Jnde hic
elogi⁹ ꝙſicul⁹.

Eludiani heretici q̄dā ab Eludio dicti.qui
dicūt poſt natiuitatē x̄pi mariā alios filios
de viro Joſeph peperiſſe.

Elul nō ebul.vt q̄daz legūt ſm Bedam ðr
ſeptember.vel ſm alios october.

Elumbis.bis.ꝙ.t.et ħ be.i.debilis.q̄i extra
lūbos.i.extra fortitudinē.

Elut⁹.a.ū.pe.p.i.mūd⁹.madid⁹.inſipid⁹.

Eluuies.ei.ꝛ ħ eluuiū.uij.ꝛ ħ eluuio.onis.
.i.nimia aquaꝝ inundātia.vel deſtructio ex
aquaꝝ abūdantia.ſ.diluuiuz.

E ante R

Emacitas.tatꝫ.f.t.i.emendi auiditas

Emacul⁹.a.ū.pe.cor.i.aliq̄ntulū emax.

Emāceps.pis.m.t.q̄ cū p̄mo fuiſſz māceps
ia m ab illa ſuitute ꝛ ptāte eſt liberat⁹.

Emācipatio ſm Alzo.ē relaxatio patrie po
teſtatꝫ corā iudice facta.ꝛ ðr q̄i extra manū
id ē.ptātem patris poſitio.q; qñ filius extra
manū p̄is ponit. tūc emācipaſ.vt in ti.C.
de emanci.libero.

Emācipat⁹ ðr filiꝰ vel nepos ꝙ a ūgo ꝛ po/
teſtate vel manu p̄is vel aui eſt relaxatus ꝛ
ſui iuris effect⁹.

Emāſor ðr q̄ diu vag⁹ fuit extra caſtra tādē
rediēs ad caſtra.vt.ff.de re.mili.l.iij.§. emā
ſor.ꝛ pōit de pe.di.j.§.pene. Uel ðr q̄ immi
nente lite fugit extra caſtra.ꝛ pace reforma
ta redit.

Emanuel hebraice. q̄d in latino ſm̄ oē ſigt
nobiſcū de⁹.ſ.q; p ꝙginē de⁹ natus hoīb⁹
in carne apparuit.

Emaus ꝓprium nomē caſtelli.q̄d poſt nico
polis dictū eſt.

Emax.acis.i.emptor auid⁹.vl' quod facile
emit. Jñ emaciter aduer.

EM

Emblema.matꝫ.n.t.i.eminẽs sculpta.vl' or namẽtũ vasoꝝ. vel varietas pauimẽti siue diuersitas coloꝝ ĩ pauimẽto q̃ dr Zithostra tos.vel frustũ auri vel argẽti. Uñ ꝓuden tꝰ in sychomachia. Sordẽt argẽti emble/ mata.ꝛ pd̃.ble.ꝛ corripit ma.

Emboliſmꝰ.mi.m.s.i.ſupaugmẽtuꝫ. Jñ h ꝛ h emboliſmal'.ꝛ h le.i.ſuperexcreſcẽs .vt an nus emboliſmalis dr q̃i ſuperexcreſcẽs. qꝛ ſu perat duos annos p̃cedẽtes vna lunatione Habet em̃ annꝰ emboliſmal' tredecĩ lũatio nes.ſ.duodecĩ ſic̃ alĩ anni cõmunes . et illã tertiãdecimã ſupadditã q̃ nllo mẽſi tribuit

Embꝛis.ɔ.t.ꝛ h bre.i.ſñ mẽbro.ab e.ꝛ mẽ brũ.q̃i extra mẽbꝝ.i.extra fortitudinẽ.

Emcmor.ɔ.t.me.cor.i.oblitꝰ.

Emenſus.ſa.ſum.q̃i extra mẽſus. vel euidẽ ter menſus.

Emeras interp̃tat̃ dies.

Emeritꝰ.ta.tũ.i.iam extra meritũ poſitꝰ. q̃ nõ ꝓt iam mereri ꝛ exercere officiũ ſuũ. ĩmo liberat̃ et ſolutꝰ eſt a labore ſui officij. Sic miles olim poſt ſexagĩta annoſ nõ cogebat̃ militare ſꝫ ſoluebat̃ a labore ſolito .ꝛ dabat̃ ei ager vel villa vel alĩ ꝺ vñ viueret.ꝛ tc̃ erat emeritꝰ. q̃i extra meritũ poſitꝰ.qꝛ nihil po/ ſtea labore ſolito merebat̃. Jnde h emeritio onis.tal' ꝓprietas vl' tal' libatio. Jtẽ emeriti milites veterani.qꝛ iã ſoluti a militia ſunt.

Emerita ciuitaſ quã poſtq̃ ceſar edificauit veteranoſ ibi ꝓſtituit/vl' emeritꝰ.i. valõ me

Emigraneꝰ ꝧmis capitꝫ. Uñ dicimꝰ (rit dolorẽ capitꝫ emigraneũ eſſe.

Emina.ne.f.p.q̃dã mẽſura mediũ ſextariuꝫ ꝓtinẽs ad emendũ vinũ vel annonã.

Eminẽs.oĩs.g.i.excellẽs.apparẽs. Jñ emi nul'.i.aliq̃ntulũ eminẽs.

Eminꝰ.i.pcul.q̃i extra manũ.ꝛ ꝺr ab e.ꝛ mi nus. Ꝺꝫ cõminꝰ.i.ꝓpe.a ɔ ꝛ minꝰ. Uñ q̃dã Eminꝰ ad lõge.ſꝫ cõminꝰ ad ꝓpe ſpectat Et ſunt aduerbia loci.

Emiſſariꝰ.a.ũ.i.valde ad mittẽdũ aptꝰ.ſic̃ ſũt curſores regũ vel alioꝝ diuitũ q̃ freq̃nt mittũt̃ ad nũcia ferẽda Jtẽ hircꝰ apõpeius dicebat̃ emiſſariꝰ.qꝛ emittebat̃ in deſertum Apõpeius grece.emiſſariꝰ latie. Jtẽ h emiſ ſariꝰ.rij.ꝺr equꝰ fortꝫ et vel or.q̃ extra alios eligit̃.ꝛ ad eq̃s mittit̃ ad coitũ Jdẽ ꝛ admiſ ſariꝰ ꝺr. Jtẽ emiſſariꝰ ꝺr p̃curſor.gladiator. vel flagitioꝝ ꝛ luxurie ſatelles. Uñ. Emiſſa riꝰ equus hircus atq̃ ſatelles.

Emiſſiciꝰ.a.ũ.q̃d ſepe ꝛ cito in diuerſa loca emittit̃.vt ocul'.ꝛ ꝺr ab emitto.

Emola.le.eſt vas coq̃nariũ ſic̃ caldaria vel coculũ. Cocula ãt dicunt̃ vaſa coq̃ne a co/ quẽdo dicta.oĩa nãq̃ vaſa cauſa coquendi pata cocula dicũt̃.vñ Eſdre.ij. vbi nos di cimꝰ Hoſtias coxerũt in emulis ꝛ ollis.gre ci hñt. Hoſtias coxerũt in eneis ollis

Emolimentũ.ti.n.s.ꝓprie eſt lucrũ molen/ dini.ſ.q̃d habeat̃ ex molẽdino ꝓpt̃ molituraꝫ ſꝫ ponit̃ ꝓ q̃libet lucro. vel ꝓ q̃libet cõmodi tate. Uñ Malach.iij. Et q̃d emolimentuꝫ qꝛ cuſtodimꝰ p̃cepta eiꝰ. Uel emolimentum capit̃ ꝓ ſuſtẽtamẽto in diſpoſitõe ꝓtento .ꝛ onere ſibi annexo .qꝛ ex emolimẽto regulat̃ onus. vel onerꝫ vel q̃libet alio medio diſpo nente concluſum videt̃ .ꝛ materia ſubiecta patitur.

Emorrois.roidis.eſt q̃dam infirmitas qñ aliq̃s patit̃ fluxũ ſanguiniſ.ꝛ ꝺr ab hemach q̃d eſt ſanguis. Jnꝺ emorroiſſus.ſa.ſum. q̃ talem infirmitatẽ patit̃. Uñ in euãgelio ꝺr. qꝛ dñs mulierẽ emorroiſſaꝫ ſanauit.i.fluxũ ſanguinis patientẽ.q̃d etiã emorrogius ꝺr Jtem ꝺr q̃ ſanguinẽ mingit ꝓ vrinam. Jtẽ emorrois ꝺr q̃dam ſerpẽs.q̃i ſanguinolẽta q̃a eius quem mordet totum ſanguinem ef fluere facit.

Emphaſis eſt exp̃ſſio loq̃ndi.ꝛ fit cũ volen tes exp̃mere aliq̃d accidẽs vtimur noĩe ſub ſtãtiuo ꝓ adiectiuo ſignificãte illꝺ accidẽs ad maiorẽ exp̃ſſionẽ.vt ſi ponat̃ ſcel' ꝓ ſcele rato.virtꝰ ꝓ vtuoſo.

Emphyteoſis.oſis.f.t.i.melioratio.ſiue cõ tractus meliorationis. Unde cũ quis dat agrum alicui vt excolat et melioret illum. iſte dat agrum in emphyteoſim. Et ille ac/ cipit in emphyteoſim.ꝛ videt̃ ꝓpoſitum ab en q̃d eſt in.ꝛ phitos q̃d ẽ fides.ꝛ theſis po ſitio.q̃i in fide poſitio. Jnde h et h emphi/ teota ꝛ emphyteoteca.q̃ rem accipit in em/ phyteoſim. Et emphiteoticus.ca.cum. q̃d ꝓtinet ad emphyteoſim. Et emphyteoteca ri'.ria.riũ.idem quod emphyteoteca vl' em phyteoticus.

Emphyteomata.vel Emphyneumata ꝧm Azo.ſunt res meliorate Uel melioratõnes quibus ager labore ſic retinentis melior ef ficitur.

Empicus.m.s.ꝺr ſpuens ſanguinẽ.et pd̃. pe. Uñ Macer de betonica. Empicos tuſ ſimq̃ iuuat ſuſpiria ſedat. Etiã ꝧm Papiã Empici dicunt̃ illi q̃b collectio facta eſt in pulmone vel toꝛace.ꝛ crepuerit ꝛ ſananerit Jdem ſunt ſanioſi.

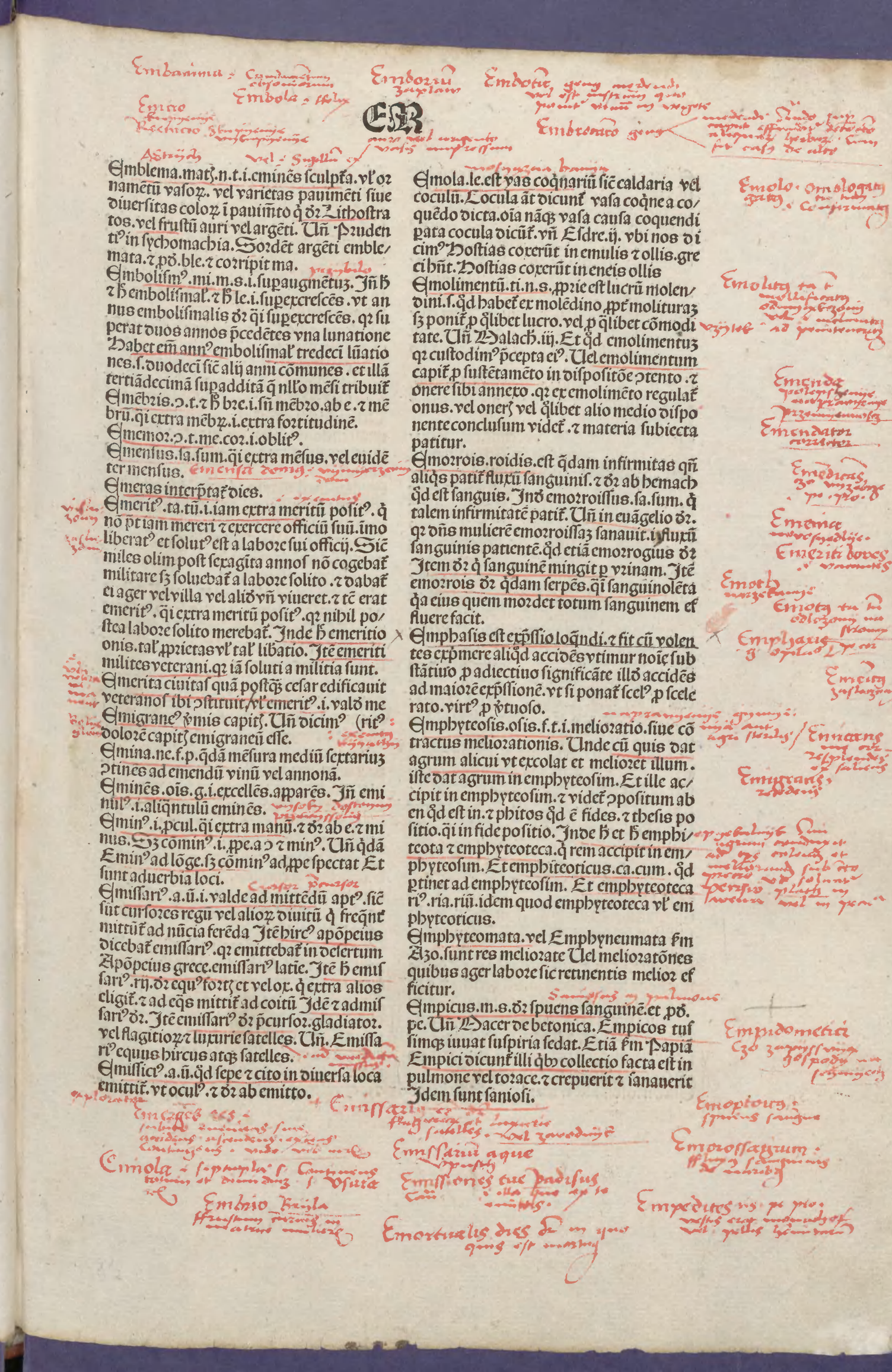

Empyreū.n.s.dr q̄i int⁹ ardēs.ab en q̄d est in.⁊ pyr ignis.q̄si intus igneū nō ardore sz splēdore.⁊ est celū ītellectuale vel spūale.

Empirici.pe.cor.sūt medici q̄ solā experiētiā siue practicā sectant̄ vel sequunt̄.

Emplastr̄.stri.n.s.dr ab en q̄d est in.⁊ plastes forma.eo q̄ sup formaz morbi inducit̄. Pōt etiā dici implastr̄.

Empos.tz.ɔ.t.i.patiēs emptor. Item empos p̄t esse ɔpositū ab en q̄d est in.⁊ potz.q̄i nō potens.cui adimit̄ ptās.q̄i adempta potestate.i.īminut⁹

Emptic⁹.a.ū.i.empt⁹ vel facilis ad emēdū. Unde s̄ui empticij dicebant̄ illi q̄ in seruitutē emebant̄.

Emptoriū.rij.n.s.loc⁹ vbi emit̄.q̄d ⁊ h̄ emptiriū dr.vn̄ Joseph⁹ in.ix. Ad portū nauigare ad emptiria neq̄q̄ p̄ualuit. Et dr emptoriū vbicūq̄ negociatōes exercēt̄. Inuenit̄ etiā h̄ emporiū.q̄d deriuat̄ ab empo grece.q̄d latīe dr for̄ vel mercatū. Et dr emporiū ꝓprie loc⁹ iuxta mare vbi negociatōnes vel mercatōnes exercent̄. Jn̄ emporic⁹.a.ū. q̄d ptinet ad emporiū. Jn̄ emporica charta dr q̄ddam gen⁹ charte.q̄r in ea merces inuoluunt̄ cū sit in scp̄turz min⁹ idonea.

Emulus.la.lū.i.diligens vel inuid⁹.vel sequax.vel eiusdē rei studiosus.

Emūctoriū.rij.n.s.i.purgatoriū.s. ferr̄ cū q̄ candelaz emūgim⁹.⁊ dr ab emūgo.gz. Jn̄ etiā emūct⁹.a.ū.vel emūx⁹.xa.xū.i. purgatus. Un̄ Exo.xxv. Emūctoria q̄z et vbi ea q̄ emūcta sunt extinguūt̄.

Emunitas s̄m Goff.ī sum.est libtas ɔcessa ecclesijs vel ecclesiasticis p̄sonis ⁊ reb⁹ alijs ad eas spectātib⁹. Uel est p̄uilegiū ecclesiastice libtatz vel p̄sonar̄ vel rerū ad eā ptinētiuz.⁊ dr ab e.q̄d est extra.⁊ munia.i. officia vel onera.a q̄b⁹ ecclesie sunt īmunes.

E ante N

Ena.i.vnitas.

Encaustū.ti.dr ab en q̄d est in.⁊ caustos q̄i mustum.scz tinctura scribēdi. Idem incaustum.

Encenia.nior̄.dicūt̄ initiatōnes vel initia siue noua festa.sic dedicatōes ecclesiar̄.⁊ dr ab en.q̄d est in.⁊ cenon q̄d est nouū. Uel dicunt̄ illa dona vel fercula q̄ amic⁹ infert alteri causa honorz vel reuerētie vel amorz.et p̄cipue in p̄ncipio noui anni. Uud. Est nouū cenon ex hinc encenia dicas.

Enchiridion.i.liber manual̄.⁊ dr a chiros q̄d est man⁹.⁊ en q̄d est in. Itē enchiridion dr instr̄m medicor̄ sic dictū.q̄r manu astrīgat̄ dū plura ɔtineat ferramēta.

Enclesis.sis.f.t.i.īclinatio.⁊ dr ab en ⁊ cleo q̄d ē inclinare. Jn̄ encletic⁹.a.ū.i. īclinatiu⁹ vt encletica ɔiūctio dr illa q̄ inclinat se sub accētu p̄cedētz dictōis.remittēdo suū accētū in illa ⁊ inclinat accentū illi⁹ sup̄ se.vt q̄i sub accentu illi⁹ p̄ferat̄

Endecas.adis.f.t.i.vndecī.⁊ dr ab ena q̄d est vnitas.et deca.

Endecasyllab⁹.a.ū.i.vndecim syllabar̄.

Endelicia.cie.f.p.fuit mater siches.i.aīe.et interp̄tat̄ intima etas vel absoluta p̄fectio. Uel endelicia s̄m Calcidiuz perfecta etas. quasi endos lechia.i.intima etas s̄m Aristotelem absoluta p̄fectio.s̄m Platonē. aīa mundi.

Endiadis est cū duo adiungūt̄ substātiua. et alter̄ resoluit̄ in adiectiuū. vt Arma virūq̄ cano.i.armatū virū.

Endogenia.i.nat̄a. Jn̄ endogenic⁹.a.ū.i. natural̄.⁊ endogenice aduer.

Endor grece.aries latine.

Endromis vel endromides.i. vestz villosa de arietinis pellib⁹ facta. q̄ induebant̄ rhomani ɔ̄ frig⁹.et dr ab endor q̄d ē aries. Uel endromis dr duplex vestz.duplex palliū forte ⁊ villosum ⁊ hyemale.

Eneades.de.m.g.i.fili⁹ vel nepos Enee.et etiam q̄cūq̄ descenderūt ab Enea dicūtur eneades.vt romani.⁊ inde subtracta de.syllaba dr h̄ eneas.eneadis filia vl̄ neptz enee. Item inuenit̄ h̄ ene⁹.enei.et inde h̄ enides. de.⁊ subtracta de.syllaba. ab eo q̄d deberet dici eneides fit h̄ eneis.dis.i.filia vl̄ neptis enei. Sz iam h̄ noīe magz vtimur ꝓ historia facta de enea.⁊ cor.pe.eneades. Und̄ liber Uirgilij sic intitulatur. Incipit eneis Uirgilij.⁊ corri.pe.eneidis. gtūs de eneis. h⁹ eneidis.vel eneidos.

Eneator.toris.i.cornicen.cornicrepa.lyricen.lyricinator.s.ere canens.vel in eneis instrumentz canens.

Energia est vis ⁊ efficacia effect⁹. Un̄ Hieronym⁹ in epl̄a ad Paulinū. Habet nescio quid latentis energie viue vocz actus.⁊c. Energia etiaz dr agilitas.⁊ rer̄ gestar̄. aut q̄i gestar̄ sub oculis inductio. Dr etiā animi anxietas. Und̄ Fulgenti⁹. Demones p energiā nō credim⁹ illabi aīe. Et nota q̄ inuenit̄ inerguminus ⁊ inergia scp̄tum p in. ⁊ idez valet.q̄r tantū valet en apud grecos

EN

quantū in apō latinos. Uñ hmōi noīa greca siue notha q̄ pdictā ꝓpositiōem hñt i sui ꝓpositōe pñt scribi scribūt indifferenter mō p en. mō p in. vt encaustū z incaustū .enthymema z inthymema.emplastrū z iplastrum energumin⁹ z inergumin⁹.et sic de similib⁹. Uel ōr energia interior labor vel interior operatio.ab en q̄d est in.et erge q̄d est opa/ rio vel labor.

Energumin⁹.i.demoniac⁹.a demone pos/ sessus z verat⁹.z ōr ab en q̄d est in.z erge q̄d est op⁹ vel labor.et mene q̄d est defectus vel luna q̄i inefficax.non laborans.nō operās. sed in ope deficiens.vel ōr energumin⁹.ab en.i.in.z erge labor.et mene defect⁹.noys.i. mens .quasi laborans in corpe. deficiēs in mente.

Eneruis.uis.ꝺ.t.z ħ ue.i.sine neruis solu/ tus.debilis.effeminatus.ab e.q̄d est sine.et neruis.q̄i sine neruo.i.ỹture.

Engaddi.indecli.c̄ loc⁹ vbi finit mare mor/ tuū.z interpr̄at hebraice fons.i.baptismus vel ocul⁹ celi aut vitulor.

Enigma.matis.n.t.est ꝑmo figuratiuus vel obscura locutio.sine similitudo vel questio occulta vl̄ obscura.q̄ difficile intelligit nisi aperiat.vt illud Judic. De comedenti exi/ uit cib⁹.z de fort̄i egressa est dulcedo.signifi cans exore leonis fauū esse extractū. Jñ ħ z ħ enigmatista.ste.q̄ vl̄ q̄ obscure z figuraliť loq̄t.Et enigmatic⁹.ca.cū.i.obscur⁹ ad ex/ ponendū.vel q̄ p enigmata loq̄t.

Enixa.i.conata ad efficiendū aliq̄d.vl̄ par tu liberata.

Ennoian.i.in mēte.i.accidens q̄d ōr esse in mēte.q̄ nullo corporeo sensu cōphendit.ꝫ solo intellectu mēt̄.Jñ ennoimatic⁹.a.ū.i. accidentalis. Unde Jsido.accidētales dif finitiones vocat ennoian vel ennoimaticas quia non substantialia.sed accidentalia de clarant.

Ennos interpr̄at habitator vel pfundū.

Ennosige⁹.ōr ab ennos q̄d interpr̄at habi tator z sigeū q̄d est q̄daꝫ mons iuxta troiā. vnde dict⁹ est Neptun⁹ ennosige⁹.i.habita tor.sigei illi⁹ pmontorij in q̄ habebat tem/ plum iuxta troiam. Uel ennosige⁹ interpr̄a tur pfundū silentiū. Ennos em pfundū ōr sige silentiū vel latibulū.z vocat Neptun⁹ sic a pfunditate marꝫ.z a silentio q̄d est in p fundo marꝫ. Uel ennosige⁹ ōr ab ennos q̄d est habitator.z siche q̄d est pfundū.q̄i ennosiche⁹.i.habitator pfundi.

Enoch interpr̄at edificatio. Jpsi⁹ em noie ciuitatem edificauit Cain fili⁹ Adam

Enodis.dis.ꝺ.t.et ħ.de.pe.p.i.sine nodo. extra nodum

Enormis.mis.ꝺ.t.z ħ me.i.deformis.tur/ pis.inanis.grandis .irregularꝫ. illitterat⁹. crassus.sine mēsura vel forma.

Enos leticie loc⁹ interpr̄at.

Ens.entꝫ.o.ge.p̄t esse nomē vel pticipiū de sum.es.est.

Ensat⁹.ta.tū.i.ense armat⁹.z ōr ab ensis

Ensiciū. cī.occisio facta cū ense.z dicit ab ensis.

Ensicul⁹.li.m.s.i.paru⁹ ensis

Ensifer.ra.rū.pe.cor.q̄ fert ensem.

Ensis.sis.m.t.i.spata.z ōr a secando.

Enteria.rior.i.intestina.

Entheca.ce.i.reposite rei copiosa suba . q̄si in theca reposita. Uel entheca.ce.i. peculiū vel ꝓpriū. Jñ enthecari⁹.ria.riū.z ħ enthe/ cari⁹.rij.i.negociator.pe.p.est theca sicut et apotheca.

Enthymema.n.t.est q̄dā gen⁹ argumenta tionis.i.festinata ꝓclusio.z ōr a thymo q̄ ē mens.z en q̄ est in.q̄i in mente vnicū.qr in enthymemate vnū ex vno infert. Uel ōr ab en z thymos. vel thyme q̄ est mens .z mo/ nos vnū.q̄i in mēte vnū.qr vna ꝓpositio ta/ cet in mēte vel retinet. Enthymema aūt est syllogism⁹ impfect⁹.i.ozo in q̄ nō oib⁹ ꝓposi tionib⁹ anteponit festinata infertur ꝓclusio vt Omne aial currit.g̃ omis hō currit .Jn hac argumentatōe subintelligit ħ ꝓpositio ois hō est aial .z nō apponit ibi. qr si appone ret esset syllogism⁹

Enū.ni.n.s.ōr ab es. Jñ ħ enulū.li.dimi.i. paruū enū.s.caldariū.

E ante D

Eos.eoi.grece ōr sol vel oriēs.vl̄ pm⁹ splē/ dor aeris clarescēt.q̄ aurora ōr.

Eous.eoi.pm⁹ equ⁹ solis.declinat et adie/ ctiue.eous.a.ū.i.orientalis. Et nota q̄ sol q̄t tuor equos hz̄ ōr. ꝓpr̄ q̄ttuor ꝓprietates q̄s in se hz z ostēdit q̄tidie. Nā de mane ōr eo/ us.i.oleos vel rubeos.qr tūc est aurora. Cir/ ca tertiā hō pallet.qr tūc ascēdit aera.et tūc ōr echous.qr tūc apparet i aera siluis z mō/ tib⁹. Jn meridie ōr pyrous.z tunc feruet et maxime circa horā nonā. Sz hora vespero rū in occidente. z tūc ōr phylogeus . qr tūc apparet subire terram.

E ante P

Epacta est nūer⁹ inuariabilis dat⁹ ānō ad sciendum q̄ta sit luna in kalēdis cuiuslibet mensis. t ōr ab epi q̄d est sup̄. t aucta q̄d est augmentū. i. excessus anni solaris supra lunarem.

Epanalepsis vel epinalepsis est ꝼmonis in p̄ncipio ꝼsus positi eiusdē in fine repetitio vl̄ replicatio. vt Multa sup̄ pamo rogitās sup̄ Hectore multa.

Epar. n. t. est intestinū aīal̄. s. iecor vl̄ ficatū Et ōr ab epi q̄d ē sup̄. eo q̄ sup̄ positum sit. Jñ epatic⁹. a. ū. pe. cor. q̄ patik in epate. Et facit gtūs epatʒ. p t. pe. cor. ꝼm vsum. tñ ꝼm Hug. facit eparʒ vel epatʒ.

Epatiari⁹. a. ū. q̄d p̄tinet ad epar. vñ Plautus. Cū te morbꝫ agitat epatiari⁹.

Epenthesis est appositio ad mediā dictōz lr̄e vel sy̆llabe. vt Reliq̄as danaū. p reliq̄s. t indupator. p impator.

Ephebia. bie. f. p. est p̄ma ps adolescentie ꝼm Pap̄. Ephebia etiā ōr iuuenū eminens pulcritudo. vel collectio ephebo⁹. et ōr ab ephebus. Et vt dicit Alexander. Quo p̄stant pueri loc⁹ est ephebia dict⁹. t sic ponit p ephebian.

Ephebian. f. g. est loc⁹ p̄stitutōnis vbi iuuenes meretricabāt t p̄stituebāt. Unde. ī. Mach. iij. Sup̄ h̄ p̄mittebat t alia centū q̄nq̄ginta si potcitari & ꝯcederet gymnasiū t ephebian sibi ꝓstituere.

Epheb⁹. m. s. i. valē lucid⁹. s. iuuenis pulcer t imberbis. Jñ ephebiol⁹. li. di. i. paru⁹ epheb⁹. Et p̄t mobilit declinari. epheb⁹ babū t ephebiol⁹ la. lū. pe. cor. Sz ephebꝫ pō. pe. Uñ Lucan⁹ i tertio. Brandeuosq̄ senes mixtʒ armauit ephebis.

Ephi q̄dā mēsura est. s. triū modioz.

Ephimera. re. q̄dā piscʒ q̄ vno die orit et in eodem morit. Jñ ōr Ephimera. re. pe. cor. febris simplex t nō molesta. que in vno die affligit hominem. et eodem die perit. quasi sup̄ diem non excedēs. q̄ vltra vnū diem nō solz durare. Et inde h̄ ephimerʒ. idis. genus est histozie. s. vni⁹ diei digestio. vl̄ vni⁹ diei regularʒ abbreuiatio. cōputatio. calculatio. Ephimerʒ et ōr tabula manualis. vel lib̄ in q̄ q̄tidiani act⁹ scribi solent. Et sonat ephimerʒ apud nos diurnū vel q̄tidianum. Nam qđ latini dicūt diurnuz. greci dicunt ephimerida. Uel ephimerʒ ōr ab epi. i. sup̄. t mereo. es. q̄d est dolere. Jñ ephimerʒ. meridis. ōr tabula vel lib̄ in q̄b vsurarij scribūt denarios q̄s mutuo dāt ad pignora q̄ recipiūt. p qđ cognoscūt si lucrāt vel nō. Et si dānificāt dolēt sup̄ dāno qđ ipis crescit.

Ephot. indecli. est vestʒ sacerdotal̄. qđ latīe interp̄tat supindumentū. Erat em̄ palliuz suphumerale. q̄ tota sacerdotalis ambitio tegebat. Et erāt duo genera. vnū lineum et simplex q̄d sacerdotes habebant. Aliud ex diuersis coloꝛib auro gēmisq̄ ꝓtextū. hūs in vtroq̄ humero lapides duos smaragdinos auro cōclusos. in q̄b sculpta erāt noīa patriarchaꝝ. q̄ olim pōtifices vtebant. Uñ Uestis ephot p̄prie dicatur pōtificalis. Et auro mūdo filo q̄z texta q̄terno.

Ephrata. te. pe. cor. ciuitas est que dicta est Bethleē. t nō ōr vltima accentuari ī ephrata. Jñ ephrate⁹. tea. teū. pe. pō.

Epi grece. latine ōr sup̄.

Ephialtes est q̄dam species phantasmatis q̄ p̄tingit in somnis. t ōr ab epi q̄d est sup̄. t altes qđ est p̄mēs. q̄i sup̄ p̄mēs. q̄ suo pōdere videt suffocare t grauare dormientē.

Epibata. te. p. t. pe. cor. grece q̄d latīe dicit laic⁹ vel supueniēs. h̄ nihil negocij hz in naui. sz naulo dato ī alias terras ire disponit. t ōr ab epi qđ est sup̄. t baton qđ est nauis.

Epicaustoꝛiū. rij. n. s. est instr̄m qđ fit super ignē causa emittēdi fumū. t ōr ab epi t caustos q̄d est incensuz. Jtē epicaustoꝛiū ōr locus vnguētoꝝ. vbi se vngebāt ad ignē. vel vbi vnguenta fiebāt ad ignē. Epicaustoꝛiū etiā ōr loc⁹ discernēdi causas. Et in q̄libet istaꝝ significationū accipit ꝓpetent in passione sancti Thome.

Epicen⁹. na. nū. pe. p. i. sup̄ cōe. Uñ q̄dam noīa dicunt epicena. vt aq̄la.

Epicyclus. cli. pe. p. i. paru⁹ circul⁹ positus sup̄ maiorē circulū. ita vt epicycli cētꝝ sit ī linea maiorʒ circuli.

Epictasis. sis. f. t. est adiectio lr̄e vel sy̆llabe sup̄ statū dictōis.

Epicur⁹. ri. m. s. q̄dā gen⁹ pꝺoꝝ q̄ curam sup̄ cutē corpis habebāt. t ōr ab epi t cura. vel cutʒ. Dicebāt em̄ voluptatē esse summū bonū. ignorātes q̄ aliā esse voluptatē p̄ter carnalē. dimissa aīa. tm̄ corpi curā impēdebāt Jñ epicure⁹. rea. reū. Uel epicurei dicti sunt ab epicuro q̄daz philosopho amatore voluptatʒ t vanitatʒ. nō sapiētie quem ipsi phi porcū noīauerūt. q̄i voluptatē. q̄ vanitatis t voluptatis amator. non sapientie. summū bonū voluptatem corpis asserebat

Ep

cui⁹ traditõnes epicurei seqbant. Un̄ dicebãt deũ ex puidẽtia nihil agere. In mũdo oĩa ꝓstare ex corporib⁹. Animã nihil aliõ eẽ q̄z corp⁹. Un̄ t dixisse ferk. Non ero postq̄z mortu⁹ fuero.

Epicus.ca.cũ.i.laudabil'.t ðr ab epos.id ẽ laus. Un̄ Martialis. Epica vulgo lyrica q̄z pagina ꝓsonaret. Uiðr tñ h̄ epica poni p dactylico. Dactyl⁹ eñ inuent⁹ est ad describendũ gesta heroũ. ex qbꝫ ꝓsecuti sũt laudẽ Uel epic⁹ ðr ab e.t pede.i. psaic⁹ Põt ḡ ibi legi epica.i. psaica.

+ Epidiocesis fit cũ supdictũ i meliorẽ ptem corrigit. vt Istẽ est cert⁹ amãs. imo certior. imo certissim⁹

Epidrom⁹.mi.pe.cor.est q̄ddã gen⁹ nauis. t ðr ab epi t dromos q̄d ẽ nauis. Et ðr epi dromos vel epidrom⁹ velũ seq̃de amplitudinis. s. ad puppim.

Epiphora.re.pe.cor.i.lippitudo oculoꝝ qñ scz pellicula supducit oculo. et ðr ab epi q̄d ẽ sup̄. t phoros q̄d est ferre.

+ Epigrãma.tꝫ.n.t.i.supscptio. s. titul⁹. l' breuis annotatio coꝝ q̄ diffusi⁹ dicũt i sequẽti ope. t ðr ab epi q̄d est sup̄. t grãma q̄d est linea vel lr̃a. Et iã epigrãma ðr illa supscptio q̄ supponit titulo. s. epithauiũ. vel q̄ supponit imagini alic⁹. ad signanduz cui⁹ imago sit. vel ad signandũ aliquã ꝓprietatẽ illi⁹ cuius imago est. t põ. pe. vñ Theodol⁹. Brecoꝝ pm⁹ vestigat grãmata Ladm⁹

Epigrus.gri.m.g.i.clau⁹ q̄ ligno lignũ adheret. t ðr ab epi q̄d est sup̄. t agros q̄d ẽ tractus. qz suptrahit.

Epilema.matꝫ.i.emplastrũ. t ðr ab epi t lema. vel lemos qõ est vorago. qz sup lema. i. vulnerꝫ vel vlcerꝫ vorag̃ine ponat.

Epilensia.sie.est q̄daꝫ passio sic dicta. quia mentẽ apprehendẽs pariter t corp⁹ possidet. Greci eñ apprehensionẽ epilentiã vocãt. Hec passio ðr caduca. t alꝫ lunatio. et morbus comitialis. qz apud gẽtiles cũ comitiorũ dies cuidã accidissꝫ comitia dimittebãt. Cui tanta vis est vt hõ valẽs ꝓcidat t spumet. Hos vulgus lunaticos vocat. eo q̄ p lune cursum ꝓtingat eis. Jñ epilensiac⁹ ca. cũ. q̄ talẽ infirmitatẽ patit. Et epilẽtic⁹. ca. cũ. pe. cor. in eodẽ sensu.

+ Epilog⁹. ga. gũ. idem est q̄d reuolutio. vl' sup perlocutio alic⁹ rei vel supdictoꝝ breuis recapitulatio.

Epimelas ðr cũ in cãdida gẽma supnigrescit color. Un̄ t nomen accepit ab epi t melon qõ est nigrũ.

Epimenia.nioꝝ.pl'is nũeri. i. expẽse vl' ereãa vel tributa q̄ dank p singulos mẽses p⁹ defectũ lune. i. post nouiluniũ.

+ Epimone est trop⁹ i theologia qñ dictio repetit ad maiorẽ certitudinẽ vel desideriꝫ expressionẽ. vt Amen amen dico vob. Alĩ dicũt q̄ epimone fit qñ dictio nõ tota repetit. sz ꝓncipiũ t finis variat. vt Expectans expectaui dñm. Lanẽs canebat Laudãs laudabo.

Epinichia.oꝝ. ðr festiuitas et grãꝝ actio p victoria ꝓhabita. Un̄. ij. Mach. viij. ðr Et cũ epinichia agerẽt hierosolimis. Et ðr ab epi qõ est sup̄. t nichos q̄d est victoria.

Epinirion sicut dicit glo. interlinearꝫ. j. Paral. xv. Jn citharꝫ p octaua canebãt epinirion. tc. t interptat victori deo triũphus t palma. Alia lr̃a dicit epinichion q̄d (vt dicũt) interptat victori deo palma. vel victoris dei triũph⁹.

Epiphania.nie.f.p.i.supna apparitio. et ðr ab epi q̄d est sup̄. et phania qõ est apparitio. Uel ðr ab epi t phone son⁹. Jñ epiphania q̄si supnus son⁹. vel diuin⁹ sonus. qz eo die vox patris sonuit de celo. Hic est fili⁹ meus dilect⁹. Uel plenius t clarius sic pt dici. Epiphania q̄druplici vocabulo nuncupat. Hm qõ q̄druplici miraculo ista dies decoratur Hoc eñ die magi xp̃m adorãt. Cũ eñ xp̃s essz tredecim diez. magi ad eum stella duce venert. t inde ꝓprie ðr epiphania. ab epi. qõ est sup̄. t phanos qõ est apparitio. Eadẽ etiã die reuolutꝫ vigintinouẽ annis et tredecim diebꝫ in iordane baptisat⁹ est. t ob h̄ vocat theophania. a theos qõ est deus. t phanos apparitio. vel phonos son⁹. q̄a de⁹ trinitas tũc apparuit. pater in voce. fili⁹ in carne. spiritussanct⁹ in colũbe specie Jp̃o itez die anno reuoluto. cũ essz xp̃s annoꝝ trigita et tredecim diez. aquã i vinũ mutauit i nuptijs. t iõ vocat bethphania. a beth qõ est dom⁹ t phanos apparitio. qz miraculo facto in domo verus de⁹ apparuit. Jp̃a insup die. reuoluto anno cũ essz xp̃s annoꝝ triginta um⁹ t tredecim diez. satiauit q̄nq̄z milia hoim de q̄nq̄z panibꝫ. sic dicit Beda. Et ob h̄ vocat phagiphania. a phage vel phagin q̄d ẽ buca vl' mãducare. t phanos apparitio.

Epiphia.oꝝ.pl'is nũeri. g. neu. sũt ornamẽta eq̃ꝝ. vt frena vl' pectoralia. vñ Oratius. Optat epiphia bos piger. optat arare caballus. Jñ epiphiare. i. equũ totalit ornare.

Ephirhediū.dij.n.s.z epirhedia in plī dicūt ꝓrie parua z minora vehicula.

Epiſcop⁹.pi.i.pſul.z ōr ab epi qđ eſt ſuꝑ.et ſcopim qđ eſt intendere vel ſpeculari.q̄i ſuperſpeculator z ſupintendēs curā ſubditorū gerēs. Uel ōr ab epi z copos q̄d eſt labor q̄i ſuplaborās.ſ. ſup gregē ſuū.z eſt nomen opis z oneris.vt Paꝑ.dic.ſm illud apoſtoli Qui epiſcopatū deſiderat bonū op⁹ deſiderat.ſz nūc magis videt honoris q̄ oneris. Jñ h z h̄ epalis.z h̄ le.z aduerbiū epalit.z h̄ epiſcopat⁹.us.ui.z h̄ epiſcopiū.pij.i.dignitas vel officiū epiſcopi.

Epiſynnallepha.f.p.i.ꝯcurſus duaꝝ vocaliū in eadē ſyllaba z in eadē dictōe poſitarū cū colliſione vtriuſq̄. Hec alio nomie ōr ſyneresis ſm q̄ſdā. Unū di.Paꝑ. Epiſynallepha vel ſyneresis eſt ꝯglutinatio duaꝝ ſyllabaꝝ in vnā.vt Heri ꝓ nerei.

Epiſtiliū.n.s.eſt capitellū qđ ſupponit colūne.z ōr ab epi z ſtil⁹.q̄ ſupponit ſtilo colūne.Unū epiſtilia dicūt q̄ſi ſup ſtilos.i.ſup colūnas.Et nota q̄ tres ſūt ptes colūne.ſ. baſis.i.fundamētū. ſtil⁹.ſ.illud rectum qđ ſup baſim erigit.Epiſtilium ꝓ ōr illud qđ ſtilo ſupponit.

Epiſtola.f.p.eſt legatio lr̄alis abſenti pſone vel abſentib⁹ mittēt plene ſignis volūtatez. z ōr ab epi z ſtolon qđ eſt miſſio.q̄ſi ſuꝑ miſſio.q̄ ſuꝑ intentionē mittēt gerit officium nūcij.vel q̄ epl'a in dignitate p̄eminet ſimplici miſſioni Jñ epiſtolarij.ꝯ.t.z h̄ re.qđ eſt epiſtole.vel q̄d ptinet ad epl'az. Et h̄ epiſtolare.ris.z h̄ epiſtolariū.i.liber epl'aꝝ.

Epitaphiū.uij.n.s.eſt ſcꝑtura ſue titul⁹ in lapidib⁹ ſepulcroꝝ ſcꝑtus.z ōr ab epi et taphos qđ eſt tumulū vel ſepulcrū.

Epithalamiū.mij.i.cāt⁹ q̄ fit ſup thalamuz .i.ſup ſponſum vel ſponſaz. Jñ epithalamius.mia.miū.ſm Hug.Paꝑ.di. Epithalamia ſunt carmia nuptiaꝝ q̄ decāranť a ſcolaſticis in honorē ſpōſi z ſpōſe. Hoc ꝑmuz Salomon edidit i laudē xꝑi z eccl̄e.et quo gētiles epithalamiū ſibi vendicauerť Unō Hieronym⁹ in epl'a ad Paulinū.c.vij. Salomon pacific⁹ z amabilis.dñi mores corrigit.naturā docet.eccl̄am iūgit z xꝑm.ſctāꝝ nuptiaꝝ dulce canit epithalamiū

Epithematic⁹ ca.cū.i.ſuppoſit⁹ vl' apoſit⁹ Unū Jꝑe ipa ipm ōr epithematheton.i.appoſitiuū.q̄ apponit.i.iūgit cū ꝑma z ſecūda et tertia pſonis.vt Jꝑe lego.ipe legiſ.ipe legit.

Epithetū.ti.eſt adiectiuum q̄dlibet.z ōr ab epi z thek.q̄ ſupponit. Sz ꝓrie epithetū ōr illud adiectiuū q̄d ꝯuenit oī rei alic⁹ maneriei ſz nō ſoli.vt cygni eſt epithetū albꝰ et corui niger. Itē epithetū ōr accidēs q̄d ē ꝓ priū.ſz differūt.q̄ epithetū eſt q̄d ꝯuenit oī rei alic⁹ maneriei ſz nō ſoli.vt eſſe nigrū cōuenit coruo ſz nō ſoli.Proprium ꝯo oīb⁹ vnius maneriei rer⁹ z ſolis ꝯuenit. Jñ epitheton ōr q̄dā figura cū tale accidēs vl' adiectiuū addit tali rei īmediate.

Epitoma.tz.n.t.l' epitome.mes.i.abbreuiatio ſm onis.z ōr ab epi z tom⁹ vl' tomos diuiſio.p̄ciſio.q̄i p̄fectio ſm onis. Unū Hiero. dicit in epl'a ad Paulinū. Paralipomenon lib⁹ inſtrumēti veteriſ epitome tant⁹ ac talis eſt.z̄c. Dī aūt epitoma abbreuiatio veteris teſtamēti qđ ōr unſm.q̄ inſtitutū it i doctrina fidei z moꝝ.z p̄oit h̄ abſolute ꝓ abbreuiatione.q̄ breuit⁹ tāgit p̄miſſa Jñ epitomatic⁹.ca.cū.i.breuiter dicēs vel dict⁹.

Epithymū.mi.i.flos thymi.z eſt tymbre ſimilis.z ōr ab epi z thymū qđ eſt flos.q̄ ſolz ſupponi a medicis alīs adiutorijs p̄cedētibus Jñ epithymic⁹ ca.cū.i.ꝯpiſcibile Et epithymū et ōr thuribuluz. qđ alio noie ōr thymiamateriū.a ſuppoſitōe thymioꝝ. q̄d alio noie ōr thuricremulū. Unde ōr. Pone thymiama in thuricremulo.

Epilenſis eſt eiuſdē ꝙbi in codē ꝙſu ſine aliqua dilatione ꝯgeminatio.vt Ede me. Itē Conſurge ꝯſurge.

Epitrophiū.n.s.eſt dom⁹ in q̄ alunť paupes infantes

Epos grece.latine ōr laus

Epto.onis.i.memoria.

Epudorat⁹.a.ū.i.extra pudorē poſit⁹.

Epudor⁹.a.ū.i.extra pudorē.i. verecūdiam impudēs.z ōr ab e.et pudor⁹ qđ eſt pudore plenus.

Epulū.li.n.g.i ſingl'ari.z hec epule.aꝝ.i plī eſt heteroclitum genere z declinatōe.ōr q̄ſi opulū ab opulētia reꝝ.Et ōr ſm q̄ſdā epulū ꝓ corꝑali.ſz epule.aꝝ.ꝓ ſpūali.i.ꝓ refectione ſcie vel ſtruſ.Unū Plato in Thi. Uenistis ad epulas heſternas.

Epulon⁹.ni.m.s.i.gluto.epulis dedit⁹.q̄ aliter ōr h̄ epulo.onis.Unū Aug⁹ de ciui.dī Epulones etiam deos Jouis paraſitos cē dixerunt.

Epulus.id eſt.luꝝ

E ante H

Equabilis.lis.ꝯ.t.z h̄ le.z ꝓ ſyncopā h̄ et h̄

EQ

equalis.ꝛ ꝑ le.i.sil'is in q̄litate.ꝛ ꝺr ab equo eq̄s. Jñ ꝑ eq̄litas.tat⁊.ꝛ eq̄liter. ꝛ p cōpositionē inequabilis vel inequalis.inequale.i. equalitas.inequaliter.inequabilitas.ineq̄biliter.

Equanimis.ꝫ.t.ꝛ ꝑ me.ꝛ equanim⁹. a.um. .i.equi ꝛ patient⁊ animi. Jñ eq̄nimitas .tat⁊ .i.animi equitas ꝛ patientia.

Equari⁹.rij.i.custos equoꝝ.ꝛ ꝺr ab equ⁹ eq̄ Jñ etiā equaria.rie.

Eques.eq̄tis.ꝫ.t.i.miles. Jñ ꝑ eq̄tissa feia equitans.ꝛ cor.e.sic equ⁹ substātiuū. Unde q̀dam. Et modo vadit eques q̄ solet ire pedes.

Equester.ꝫ.t. vel eq̄stris ꝛ ꝑ equestre. vl' poti⁹ ꝼm modernos ꝑ equester.ꝑ tris. ꝑ tre. q̄ vadit ī eq̄.ꝛ ꝺr ab equ⁹ eq̄. Uñ.ij. Mach.xj. Apparuit p̄cedēs eos equester. Equester et ꝼm Pap̄.sumit p illo q̄ in certaminib⁹ medi⁹ interuenit.p quez vtraq̄ ps equā fidem sectat.ꝛ tūc videt dici ab equus.equa.equū.

Equestris et dignitas erat ī his q̄ romā custo diebāt. Ham ꝛ hi habēt p absentib⁹ reipublice cā. Et dic̄ Accur.q̄ aliq̄ erāt p̄sidētes.q⁹ simplex militia nō erat dignitas

Equidiū.dij.idem est q̄ equinoctiū.q̄i equitas diez cū noctib⁹. Jñ ꝑ ꝛ ꝑ equidialis .et ꝑ le.i.equinoctialis

Equifer⁹.ri.m.s.pe.cor.i.fer⁹ equus ꝛ silue stris.ꝛ ꝺr ab equ⁹ ꝛ ferus

Eq̄man⁹.na.nū.q̄ eq̄lit⁹ vtraq̄ mānu ad gladiū vel ad aliꝺ tenendū vtit⁹.ꝛ ꝺr ab equ⁹ et manus.

Eq̄noctiū.tij.i.eq̄litas noctiū cū diebꝫ ꝛ fit bis in anno.l.in festo scē crucis.ꝛ idibꝫ martij. Uñ. Equa crucis festū dat tpa martis et id⁹. Jte eq̄noctiū ē maxīa dici artificialis ꝛ noctis adeq̄tio. Jñ ꝑ ꝛ ꝑ eq̄noctial'.ꝛ ꝑ le.ꝛ ꝑ eq̄noctialis.lis.tam p paralello q̄s p coluro in q̄ fit eq̄noctiū.

Equiricia.cie. vel equiria est armentū eq̄rū vel vaccaꝝ.ꝛ ꝺr ab equ⁹.

Eq̄statiū.statij.n.s.i.stabulū vbi equi stāt. ꝛ ꝺr ab equ⁹.ꝛ sto.stas.

Eq̄tania.nie.q̄dā terra.ꝛ ꝺr ab eq̄tate aque cuiusda fluuij.q⁹ fere eā cingit. vl' p p̄riū.q̄a obliq̄ eam cingit. vel ꝺr ab aq̄. Jñ eq̄tanic⁹. ca.cū.pe.cor.de illa terra ex̄ns.

Eq̄tat⁹.us.ui.i.act⁹ eq̄tandi. vl' multitudo equitū. Uñ in Lanc'. Eq̄tatui in curribus Pharaonis assimilaui te.

Eq̄uoc⁹.ca.cū.q̄d vna voce pl'a sig̃t. Et describit sic. Eq̄uoca sunt q̄z solū nomē ē cōe et ꝼm illud nomē ratio substātie est diuersa. vt cū aīal significet aīal vez ꝛ aīal pictū. nomen est eis cōe solū et rō subē vtriusq̄ ꝼm illud nomē est diuersa. Dicimus em̄ de leone picto in pariete Ecce terribile aīal .ꝛ de aīali vero q̄ est leo idē dicim⁹ eq̄uocando hoc nomē aīal ad vtrūq̄. Jtez eq̄uocatio sic describit. Est eiusdē dictōis diuersa intentio siue sig̃tio. Uel ꝼm alios. Eq̄uocatio est cū diuerse rerū rationes in eodē noie simplicit' vniuntur.

Equor.oris.n.t.i.mare trāquillū.ꝛ ꝺr ab eq̄litate. Uñ. Cum fremit esse fretum mare dicas cū sit amaꝝ. Pont⁹ ponte caret.ꝫ ab eq̄ ꝺr equor.

Equule⁹.lei.m.s. p q̄dā tormento facto ad modū equi ꝼm Hug. Pap̄. ꝓo dic̄. Equul⁹ vel equule⁹. dimi.ab equ⁹.i.paru⁹ equ⁹. vel gen⁹ tormenti.

Equ⁹ equi.m.s.i.caball⁹.ꝛ ꝺr ab equ⁹. equa equū.eo q⁹ eque currat. Uel ꝺr ab eq̄.as .qz olim qñ eq̄ q̄drigis iūgebant eq̄bāt. Jñ eq̄ eque.feia equi.ꝛ equin⁹.na.nū.pe.p.i.res eq̄ vel ad equū ptinēs. Et scribit p e.solam .et cor ꝓmā Sz equ⁹.a.ū.scribit p ae.diphthōgū.ꝛ pō.ꝓmā. Uñ. Non est dign⁹ eq̄. cui carior est equus equo. Miles pūgit equū .sed iudex iudicat equū. Et nota q⁹ noīa equoꝝ ꝛ genera sunt diuersa.ꝛ diuersis de causis ī posita. Equus nāq̄ est generale nomē oīm equoꝝ. Caball⁹ ꝺr q̄i cauall⁹. qz pede cauat terrā. vel qz pedē hz cauum vt dextrari⁹ Ul' cabo ꝺr equ⁹ castrat⁹. q̄i cauo. Jnde caball⁹ q̄i dimi.i. vilis equ⁹. Dextrari⁹ ꝺr qz p dextrā ducit'. Palefred⁹ ꝺr a passu ꝛ leni ꝛ freno ꝛ ducēdo.qz leni passu p frenū ducit'.ꝛ idez ꝺr gradari⁹ a gradu.ꝛ ꝺr sic. Bradarius est equ⁹ mollis incessus sine successura incedēs Jtē p̄t dici mān⁹.qz manu nitat'ꝛ ducat'.vl' qz māsuetudine manū seq̄t'. Uered⁹ ꝺr equ⁹ q̄ vehit rhedā. Badi⁹ ꝺr equ⁹ q̄si vadi⁹.a vado.is.qz fort⁹ vadit inter cetera animalia. Jp̄e est etiā spadix.quē frenaticū vocāt Et ꝺr spadix a colore palme.quā siculi spadicā vocāt.ꝛ est glaucus q̄ q̄si pictos hz oculos. et q̄dā splēdore pfusos. Ham glaucō albū greci dicūt. Et scias q⁹ equi nō coeūt cū matribꝫ sic nec cameli.

Equ⁹.equa.equū.i.rect⁹.iustus. Et differt a iusto.qz iust⁹ ex lege est q̄si ius custodiens Equ⁹.equa.equū.ex nata. Jñ eq̄tas .tatis. et est ꝯuenientia rez q̄ cūcta coequiparat.ꝛ in paribꝫ rōibꝫ paria iura vel iudicia defide

ER

rat.vt.L.ad.l.falc̃.l.fi. ꝑbi gr̃a. Mutuasti mihi.c.aureos mutuo.mõ equũ ẽvt illi nũe rationi ꝓueniat solutio ꝑm eandẽ q̃litatẽ et q̃ntitatẽ.vt.ff.si cer.pe.l.mutuũ. Itẽ dedi tibi domũ centũ aureoꝝ.dignũ.equũ ⁊ iustũ est vt ꝑm eandẽ q̃ntitatẽ damnũ tibi resarciã. Eq̃tas etiã dr̃ q̃dã mitigatio temperas iurꝫ scpti rigorez.

E ante K

Era.ere.ſ.p.i. pecũia siue mõeta.⁊ dr̃ ab es.

Eramẽtũ.ti.n.s.est instr̃m de ere. sic̃ ferramentũ de ferro.⁊ dr̃ ab es.

Erari⁹.rij.m.s.i.monetarius.et ħ eraria.i. monetaria.vel erari⁹ siue eraria dr̃ q̃cũq; vl̃ q̃cũq; opaꝝ in ere. Item erarius.ria riũ. q̃d ad es vel ad eram ptinet.

Eregione.i.ex opposito.sic̃vna regio oppoĩt alij.vt ꝑ eam distinguik̃.⁊ est q̃dã irregularꝫ vocũ ꝓgeries poti⁹ q̃ꝫ ꝓpositio.

Ere⁹.a.ũ.⁊ ene⁹.a.ũ.in eodẽ sensu.ſ. q̃d constat ex ere.

Ergasteriũ.rij.n.s.est loc⁹ vbi aliq̃d op⁹ fit. ⁊ dr̃ ab erge q̃d est opus.⁊ sterion q̃d est statio.q̃i oparia statio. Et ergasteriũ dr̃ magisteriũ q̃d fit in tali loco.

Ergastulũ.li.n.s.i.carcer rustic⁹⁷ loc⁹ damnatoꝝ.ſ.ad quẽ rei ligati mittebãt⁷ ibi operabant⁷ sibi iniũcta. Ũñ Exo.vj.de ergastulo egyptioꝝ dr̃ Inuenik̃ etiam q̃ꝫ ꝑ carcere corꝑis in q̃ aĩa in hac vita tenet⁷ q̃si incarcerata. Item ergastula dicũt⁷ vincula et cõpedes q̃bꝫ illi q̃ erant in ergastulis ligabãt⁷. Unde Lucanus in.v. Ut ꝓmum fortuna redit seruilia soluit. Agmina cõflato seuas ergastulo ferro exacuere. Papias vero dicit Ergastulũ carcer vel loc⁹ vbi damnati marmora secant aut aliq̃d opant⁷ Itẽ ergastulũ durũ opus aliq̃d dr̃.

Ergata.te.ɔ.p.i.operator vel vicin⁹

Erga grece latine dr̃ opus

Erica.ce.f.p.dr̃ ab Uro q̃i vrica.quia ignee sit ꝑtutis.

Erican⁹.a.ũ.pe.cor.q̃ canit cum ere.⁊ dr̃ ab es.eris.⁊ cano. Idẽ dr̃ erison⁹.

Erici⁹ vel irici⁹ est aĩal spinis suis cooptuꝫ Et dr̃ ab erigo.is. q̃a erigit se quando spinis claudit⁷.q̃bꝫ vndiq; ꝓtect⁹ est contra insidias. Nam statim cũ aliq̃d ꝑsenserit ꝓus se surrigit .⁊ in globũ conuersus se in sua recolligit arma. Huius q̃dam prudentia est. quia vitem ascendit⁊ vuã exacinat vt acini cadant sup terram.tũc spinis suis volutat se sup illos ita vt acini figant⁷ in spinis suis.⁊ sic portat escam filijs suis. Idez aĩal est eracin⁹⁷ irinac⁹. Quidã tñ dicũt⁷ q; sũt diuersa aĩalia. Dicũt ei q; erina cij sunt aĩalia de cauernis petraꝝ aggregatim ꝓcedentia. Erinaci⁹ figurã porcelli lactãtꝫ hz.ſz ꝺ foris spinosus est.

Eridan⁹.i.padus

Erinnys.nys.vel dis.i.furia infernalis. et dr̃ ab eris grece quod latine dr̃ lis.q̃i ad litem et discordiam nata.⁊ pdu.ri. Ũñ q̃daz Ergeq; notat litẽ.signat erinnys idem

Eripes.dis.ge.o.q̃ hz pedes ereos .⁊ dr̃ ab es et pes.

Eris grece latine dr̃ lis. Item eris est ꝑtũ futurum indicatiui de sum es.est. et cor. ꝑmam. Item eris est gtũs h⁹ nois es.⁊ pdu. ꝑmam. Unde q̃dam. Uerbũ fiet eris.gtũs dr̃ eris.

Erison⁹.na.nũ.pe.corr.q̃ sonat cũ ere.et dr̃ ab es.⁊ sono.nas. Idẽ⁊ erican⁹.

Erpica.ce.f.p.instr̃m rusticoꝝ ad terendas glebas.⁊ trahik̃ a bob⁹.⁊ dr̃ erpica q̃si arpica.ab arpe q̃d est rape. Uel q̃i arapeta.i.arata petens.ꝑus cñ terra arak̃ ⁊ postea erpicatur. Jñ erpicar⁹.qui erpicam facit vel trahit.⁊ ꝑt adiectiue declinari erpicar⁹ g.um. Jñ⁊ erpico.as.

Erro.onis.m.t.i.quilibet vag⁹⁷ instabilis Et dr̃ ab erro.as. Ũñ Dra ti⁹ in sermonib⁹ Teqꝫ ipm vitas fugitiu⁹⁷ erro. Uel erro est pusill⁹ fugitiu⁹. qui nõ q̃dem fugit.ſz ex consuetudine q̃dam aberrare solz .⁊ frequenter sine causa vagak̃ tempibusq; in reb⁹ nugatorꝫ ꝓsumptis.tãdẽ licet sero redit ad domũ.vt.l.si quis sit fugitiuus.§. errorem .ff. de edi.edic.

Error est q̃ñ aliq̃d aliter ꝓtingit.vel aliꝺ est q̃ꝫ credit vel putak̃.

Error calculi est error cõputatõis .veteres cñ ꝓputabãt⁷ p lapillos q̃ calculi vocabãt⁷. p eo q; pedibꝫ aliq̃n calcank̃.

Error itolerabil' est error a iure reprobat⁹.

Eruca.ce.f.p.est modic⁹ ꝑmis frondiũ.⁊ dr̃ ab erodo.dis.q̃i eroda. Item eruca est q̃dã herba.et tũc dr̃ ab uro.is.quasi vrica.eo q; ignee sit ꝑtutꝫ.⁊ in cibo sepe sumpta venerꝫ incendiũ sepe moueat.⁊ cor.pe. Ũñ Ouiꝺ. Nõ te min⁹ erucas iubeo vitare solaces.

Erugo.ginis.i.sanguisuga. Item erugo vitiũ rodens ferrũ⁊ segetes.⁊ nascit⁊ h corruptio ex minutissima pluuia circa festũ sancti Johannis. Et ponit⁷ sepe p amore pecunie

Eb

et ðr ab erodo.eo q̄ erodat. Uel ðr ab es erſ
Et ſm ḃ eſt ꝓpꝛie eris. Uñ ðr erugo.q̄ſi eris
rubigo.ſicut ferrugo ferri rubigo. Jñ eru/
gine⁹.nea.neū.i.de erugie exñs.ꝛ erugino/
ſus.ſa.ſum.i.erugine plen⁹.ꝛ pð.ru. Unde
Math.vj. Ubi nec erugo nec tinea demo/
litur.

Eruna.ne.f.p.i.miſeria.inopia. calamitas.
et ðr ab e.ꝛ rumen.q̄ extra rumen.i.cibum.
Jnde erunoſus.ſa.ſum.i.miſer.paup.iops
ſic dict⁹.quia ꝓ inopiam miſer fact⁹ eſuriat
et ſitiat. Et eruno.nas.i.inopem ꝛ miſerum
facere.

Erut⁹ ta.tū.pe.coꝛ.i.extra rapt⁹ vl̄ ereptus
aut euerſus. Uñ Zacharie.iij. Torris eru/
tus de igne.

E ante b

Es.eris.n.t.ðr ab aer.eo q̄ ſit eiuſdē colorſ
cum ære. Jñ ḃ erariuz.rij.loc⁹ vbi pecunia
publica reponit.qꝛ olim ꝑus ibi es repone/
bat. Es em̄ ꝑus olim fuit in vſu auro ꝛ ar/
gento ꝛ ferro nondū inuentſ.ex q̄bꝫ metallis
q̄ꝫ poſtea facta fuiſſet pecunia nomē tñ
erarij ꝓmanſit ab eo metallo .vnde pecunia
initiū ſumpſit.ꝛ qꝛ es vtpote ꝑus inuentuz
habebat in vſu cuiuslibet metalli. inde ē q̄
inuenit⁹ ꝓ quolibet metallo generalit⁹.ꝛ ſcri
bitur ꝑ ae.

Eſca.ſce.f.p.ab edo.es.eſt.ꝛ ðr eſca.eo q̄ eā
os capiat.et eſt etymo. Jñ eſcoſus.ſa.ſum.
.i.eſcis plen⁹.pinguis.craſſus.

Eſcale.lis.n.t.ðr q̄dlibet vas ad eſcas defe
rendas.vel accipiendas aptū.

Eſcaria.rie.f.p.i.mēſa eſcis plena.

Eſcar⁹.rij.m.s.q̄dā piſcis ſic dict⁹.qꝛ ſol⁹
eſcam ruminare ꝓhibet.nam alij piſces nō
ruminant.

Eſchynes ꝛ demoſthenes fuerūt duo ozato/
res. Eſchynes ipugnauit cām Ethenſion/
tis.ꝛ demoſthenes defēdit ꝛ ꝑualuit.ꝛ coꝛ.
pe. De his facit mentionem Hiero. in epla
ad Paulinū.ij.c.

Eſculentus.ta.tum.i.pinguis.vl̄ eſcis ple
nus. Jnde eſculentia.tie.i.pinguedo. craſſi
tudo.

Eſculentū.ti.pe.ꝑ loc⁹ vbi multe creſcunt
eſculi.ꝛ ðr ab eſcul⁹.

Eſcul⁹.li.f.s.eſt arboꝛ c⁹ fruct⁹ eſca eſt.et vt
dicūt q̄dā eſt ſoꝛbus vel neſper⁹ ſm Hug. Et
ſm Pap. eſt arboꝛ glandifera.

Eſebon interp̄tat cingulū triſticie vl̄ cogi/
tatio meroꝛ.

Eſquilie.liaꝝ.pl'is nūeri.q̄dā vic⁹ rome vbi
erat vſtrina publica. Uñ Juuenalis. Eſq̄/
lias dictū q̄ petūt a vimine collē. Qui loc⁹
ðr hebꝛaice carnarium. Et ðr ille loc⁹ eſq̄lie
q̄ſi alitū eſce.qꝛ aues ibi comedebant hoīm
cadauera. Uñ quidaz mons vicinus dict⁹
eſt eſquilin⁹

Eſſedū.di.gen⁹ eſt vehiculi. Uñ Oratius.
Eſſeda feſtinant.ꝛ coꝛ.pe.

Eſſentia.tie.f.p.i.ſubſtantia vl̄ ꝓprietas eſ/
ſendi Jñ ḃ ꝛ ḃ eſſentialis.ꝛ ḃ le. Jñ eſſentia
liter ꝛ eſſentialitas ſm Hug. Pap. ꝓ dicit
Eſſentia.ſuba.naꝑa vel eternitas.eo q̄ ſp ē.
Et differt eſſentia ab eſſe.qꝛ eſſe ē act⁹ eſſen/
tie. Eſſentia aūt ðr cui⁹ actus eſt eſſe. Sub
ſiſtentia cui⁹ actus eſt ſubſiſtere. Subſtan/
tia cui⁹ act⁹ eſt ſubſtare.

Eſtas.atſ.f.t.eſt q̄rta ꝑs anni.ꝛ eſt calida et
ſicca. Et ſunt q̄ttuoꝛ tpa ānī.ſ.hyems .ver.
eſtas.autūn⁹. Uñ. Dat clemens hyemem.
dat Petr⁹ ver cathedrat⁹. Eſtuat vrbanus
autūnat Bartholome⁹.

Eſtacula.le.dimi.i.pua eſtas.

Eſtuer.fera.feꝛ.pe.coꝛ.i.ferens eſtatē vl̄ eſtū
et ðr ab eſtas. vel eſt⁹ ꝛ fero.

Eſtiuus.ua.uū.i.ad eſtatē ꝓtinēs. vñ. Eſti
ua.noꝝ.pl'aliter dicūt loca in nemoꝛibꝫ vbi
in eſtate beſtie ſub vmbꝛa moꝛant vt vitent
caloꝛē. Jtem ab eſtas vel eſtiuus ðr ḃ ꝛ hec
eſtiualis.et ḃ le.i.ad eſtatem vel ad eſtiuum
ꝓtinens.

Eſtoꝛ.oꝛis.i.voꝛator.epulo. māducꝰ. man
daꝛ.ardelio.ꝛ ðr ab edo.es.

Eſtꝛix.cis.f.t.i.mulier guloſa.

Eſtus.us.ui.ðr q̄ivſtus.i.caloꝛ.feruoꝛ. Jñ
eſtuoſus.ſa.ſum.i.plen⁹ eſtu.

Eſus.ſa.ſum.i.comeſus.coꝛroſus.

E ante t

Etacula.le.dimi.i.pua etas.

Etas.etatſ.fe.t.ðr ab euo.q̄ſi euitas. Etas
plerūqꝫ ꝑ vno anno.ꝛ ꝑ ſeptē.ꝛ ꝑ centum.ꝛ
ꝑ quouis tpe ſic dicta .q̄ſi euitas.ſ. ſimilitu
do eui. Nam euū eſt etas ꝓpetua.cuius nec
initium nec finis extremus noſcit.q̄d greci
vocant conas.q̄d aliqñ apud eos ꝑ ſeculo
qñqꝫ ꝑ eterno ponit. Unde apud latinos eſt
deriuatiuū ab euū vel ab eſſe ꝓt⁹ ei⁹ durabi
litatē. Jtem etas ðr duobꝫ modis.aut mū/
di aut hominis. Mundo aūt nō aſſignan/
tur etates q̄ꝫtum ad ſubam.qꝛ ſic in perpe/
tuū durabit.ſz q̄ꝫtum ad ſtatū.ſic em̄ trāſi/
bit mūdus.qꝛ ꝑterit figura mūdi ſm apl'm

ET

Figura inq̃t nō est suba. Et sic mūd⁹ anti/
quat et senescit. z fm h̄ distinguunt mundi
etates metaphorice ad similitudinez etatis
vni⁹ hois Variant em̄ in hoīe etates fm di
uersas notabiles varietates in statu ipsius.
Etates hominis
Ūn̄ ꝓma etas hois ōr infātia vsq̄ ad septē
annos. Et inde vsq̄ ad q̄ttuordecim ānos
est etas scd̄a scz pueritia. necdū ad generan
dū apta. Ūn̄ puer ōr a puritate. q; pur⁹ est.
necdū lāuginē z florē hz genaz Tertia etas
est adolescētia ad gignendū apta z adulta.
q̄ prorogat vsq̄ ad vigintiocto annos. que
tres etates ꝯputant q̄nq̄z ꝓna Quarta est
iuuent⁹ firmissima oīm aliaz etatū finiens
in q̄nq̄gesimo anno. Quinta est seniozis. i.
grauitas. q̄ est declinatio a iuuētute i senec
tutē nondū senect⁹. sz iam nō iuuent⁹. q; se
niozis etas est. quā greci p̄sbyten vocāt. Hā
senez apud grecos nō p̄sbyter sz geron ōr.
q̄ etas a q̄nq̄gesimo āno incipiēs in septua
gesimo anno terminat. Sexta etas est sene
ctus q̄ nullo annoz termino finit. sz p⁹ illas
q̄nq̄z etates q̄ntūcunq̄z vite est senectuti de
putat. Senīū aūt est vltima ps senectutis.
durās vsq̄ ad finē dicta sic. q; termin⁹ sexte
etatis. Etates aūt mūdi sic distinguūt. Haz
Etates mundi
ꝓma etas mūdi fuit ab Adam vsq̄ ad Noe.
in q̄ fuit generis humani institutio z lapsus.
Scd̄a a Noe vsq̄ ad Abrahaz. in q̄ fuit he
neris hūani destructio p diluuiū. et renoua/
tio. Tertia fuit ab ab Abrahaz vsq̄ ad Da
uid. in q̄ fuit circūcisionis z legis institutio
Quarta a Dauid vsq̄ ad trāsmigrationem
Babylonis siue Jude in Babyloniā. in q̄
lex floruit sub regibz z ꝓphetis. Quīta a trans
migratiōe babylonis vsq̄ ad xp̄m. in q̄ fuit
pl̄i captiuatio z liberatio. Sexta a christo
vsq̄ ad finē mūdi. in q̄ est generis humani re
demptio. In septima ergo etate z vltia veīt
xp̄s. Ūn̄ dicit ap̄s ad Corin. Nos sum⁹ in
q̄s fines seculoz deuenerīt. Et nota q; a ꝓn
cipio mūdi vsq̄ ad incarnatiōez xp̄i fluxerīt
anni q̄nq̄z milia ducenti vigintiocto. sic di
cūt Prosper z Eusebi⁹ cesarien̄sis. z Hiero
nym⁹ in chronicis suis. Orosi⁹ aūt p̄sbyter
scribens ad Augustinū dicit sic. Sunt ab
Adam ꝓmo hoīe vsq̄ ad Ninum magnum
vt dicūt regem q̄n nat⁹ est Abraham anni
tria milia centū octogintaq̄ttuoz. q̄ ab oīb⁹
historiographis vel omissi vel ignorati sūt
A Nino aūt vel ab Abraham vsq̄ ad cesa/
rem Augustū. i. vsq̄ ad natiuitatem christi
que fuit anno imperij cesaris q̄dragesimose/
cundo facta pace cū parthis iam porte non
clause sunt z bella toto orbe cessauerūt. col/
ligunt anni duo milia q̄ndecim. et sic colli/
gunt anni q̄nq̄z milia centū z nonagintano
uem a ꝓncipio mūdi vsq̄ ad christū.

Etas legitima sp intelligit ō naturali. non
de ea q̄ p ꝓncipis b̄ficiuz implet. vt. C. de
his q̄ ve. eta. impe. l. vlt.

Etas pupillaris est minoz. xiiij. ānis i masculis. in feia. xij. ff. de ꝓ. sig. l. pupill⁹.

Etas pubertatis diuersimode accipit Nam
in nuptijs ꝯhendis etas pubertatis est i ma
sculo. xiiij. annis. z in feia. xij. annis. vt Jn
sti. de nup. in ꝓn. cū ibi no. Non aūt idē tps
requirit. sz alimēta reqrūt vsq̄ ad puberta/
tē q̄ debent masculo ad. xviij. annū. femine
aūt vsq̄ ad. xiiij. ff. de ali. et ciba. l. mela. ait
in ꝓn.

Etatis venia est ꝓuilegiū q̄d ipetrat minoz a
ꝓncipe vt habeat ꝑ maioze. Impetrat ātē eā
mascul⁹ maioz. xx. ānoz. feia ātē maioz. xviij.
vt. l. ij. C. de his q̄ ve. eta. impe.

Etern⁹. na. num. ōr ab etas. s. q̄d caret ꝓnci
pioz carebit fine. i. q̄d nō habuit ꝓncipium
siue essentie. nec habebit finem q̄lis est solus
de⁹ Jn eterne aduer. Et vt dicit Boeti⁹ in
v. li. de ꝯsolatōe. Eternitas est interminabil'
vite tota simul z pfecta possessio. Et nota q;
eternū est q̄d caret ꝓncipioz fine. Perpetuū
q̄d in tpe incipit esse z caret fine. Sempiter
nū est q̄d cū tēpe incipit esse et in tpe desinit
esse. Tempale est qō i tpe incipit esse et i tpe
desinit esse. Sol⁹ ḡ de⁹ eternus est. Angeli et
aīe ppetue sunt. Mund⁹ z tps sempiterna.
Tempalia sunt hoīes z hoīm facta. Jtē ab
etern⁹ h̄ z h̄ eternalis. z h̄ le. Jn eternalitas
tatis. z eternalit aduer.

Ether. terz. m. t. est supius elementū. s. ignis
z est nomen grecū. Jn ethere⁹. a. ū. z h̄ ethra
ethre. i. spēdoz etheris. Ūn̄ illud in hymno.
Quē terra pont⁹ ethra colūt adorāt ꝑdicāt.
Quidā tn̄ legūt ibi ethera. ita q; sit ntī cas⁹
dicim⁹ em̄ etherē vel ethera. Jnde h̄ ethera
ethere. sz ethra fm Aug. debet dici. Cōmu
nis tn̄ eccl'ie vsus dicit ethera. Jtē ether ōr
supioz ps aeris.

Eteroclitū ōr dictionū irregulariū ꝯ regu/
las artis grāmatice variatio. Uel est sigti vl'
ꝯsigti in vna et eadē pte oratonis variatio. et
ōr ab eteron qō est variū. et clisis declinatio
Etiam eteroclitū est diuersitas viarū. Jtez
eteroclisis est varia declinatio q̄ habz fieri
q̄ttuoz modis. genere vt cclū. li. i singulari.

Jn plurali vero hi celi.lor.Compatiõe.vt bon⁹.melior.optim⁹.Declinatione.vt vas q̃d in singulari est tertie declinatõis z ī pl̄i secũde.Sensu siue sigficatõe.vt ops opis. in singulari p auxilio.Jn pl̄i.s.opes pro diuitijs.

Eterogene⁹.nea.neũ.pe.cor.i.diuersax naturax.z dr ab eteros vl eteron.q̃d est diuersum.z gen⁹ qđ est natura.vt patet in homie q̃ est tot⁹ eterogene⁹.i.diuersax naturarum. Hoc etiã patet in ptibz organicis,vt ī manu vel in pede.qr man⁹ z pes constat ex rebz diuersax nacax.puta ex pelle.carne.neruis.ossibz.zvenis.Sz aliꝫ est in homogeneis.q̃a in homogeneis totũ z ps sunt vni⁹ nacꝫ.sic frumentũ.piper.vinũ.argentũ.caro.z ossa. qr q̃libz ps frumẽti frumẽtũ est.z sic d alijs Et dr homogeniũ ab homos q̃d est vnũ.et gen⁹ nata.q̃ vni⁹ nacꝫ.

Ethic⁹.a.ũ.pe.cor.i.moralis.z dr ab ethos q̃d est mos.Jnd ethica.ce.i.moralitas vel scia q̃ tractat de moribz.Et ethic⁹.a.um.id est ptiũ fm Hug.Jtẽ vt dic̃ Pap̃.Ethica gen⁹ febris est.cui⁹ tres sunt spẽs.pma secũda et tertia.z hz esse in membris.De prima leuiter liberat aliq̃s.de secunda vir.de tertia nunq̃z

Etymologia est expositio vni⁹ vocabuli p aliud vocabulũ.siue vnũ siue plura magis notũ vel magꝫ nota in eadẽ lingua vl diuersis fm rex ptietatẽ vel lr̄ax similitudinez. vt lapis q̃si ledens pedẽ.piger.q̃si pedibus eger.z dr ab etymos vel etymon grece q̃d ẽ verũ latine.z logos sermo.Jnde etymologicus.a.ũ.i.figuratiuus.vel q̃d ptinet ad etymologiam.vel q̃ etymologizat.Jtẽ etymologia est vna spẽs grãmatice scie docẽs de sigñis vel ꝓsignis dictionũ.q̃x sunt q̃ttuor.s.ortographia.etymologia.diasinthecticа.z psodia.

Ethiopeia.peic.f.p.i.ꝓfirmatio mox.ī qua hois psonam fingim⁹ p erpmedis effectibz etatꝫ.studij.fortitudinis.leticie.sensus.meroris.audacie.et dr ab ethos q̃d est mos.et poio.pois.i.fingo.gꝫ.fm Hug.Pap̃.dicit. Ethiopeia est cum fmonez ex aliena psona inducim⁹.vt cũ fingim⁹ psonã mulieris vel vocem.

Ethiops p ps scribit.et cor.pe.tã in ntõ q̃s ī obliq̃.Et ethiopes dicti sũt a filio Cham q̃ vocat⁹ est Chus.a quo origine traxerunt Chus em̃ hebraica lingua ethiops interp̃tat.Jñ ethiopia.pie.f.p.q̃d interp̃tat tenebre.Jñ ethiopic⁹.a.ũ.z ethiopi⁹.a.ũ.ambo gentilia.

Ethos grece.latine dr mos.

Etna.ne.est mons sicilie ex igne et sulpbure dict⁹.

Ethnic⁹.ca.cũ.pe.cor.i.gentilis.

Ethnos grece.latine dr gens.

Ethron⁹.na.nũ.pe.cor.q̃ nullũ hz thronuz scz q̃ nullã pt̃e regni hz.z dr ab e.z thronus q̃ extra thronũ.

E ante V

Eu grece latine bonũ dr.Uel fm Pap̃.Eu vox respõdentiꝫ.Eus vo aduerbiũ est vocãtis.

Eua interp̃tat vita.siue calamitas.siue vetula.qr origo fuit nascendi.Calamitas et ve.qr ꝓpter ꝑuaricatõem causa extitit moriendi.A cadendo em̃ nomẽ sumpsit calamitas q̃ cadamitas.

Euan.tis.m.t.i.bacchus.dict⁹ sic a voce sacrificantiũ pclamantiũ euoe.Uel dr ab eu q̃d est bonũ.q̃ bon⁹ deus.

Euangeliũ.bona annunciatio interpretat Greci em̃ eu bonũ.latine angel⁹ nũci⁹ interp̃tat fm Pap̃.Hugui.aũt dic̃ q angel⁹ dr ab agios qđ est sanct⁹.inde h euangeliũ.i. annunciatio.q̃d ꝓponit ab eu q̃d est bonuz.v. vocali ꝓuersa in ꝓsonantẽ.et fit euangeliũ. .i.bonũ nũciũ.Jñ h euangelista.ste.q̃ euangeliũ composuit.

Eucharis.ris.vel charidis.i.hõ bñ gratiosus.z cor.cha Uñ Ecci.vj.Et ligna eucharis in bono hoie abũdabit.

Eucharistia.stie.i.bona gr̃a.vel gr̃axactõ Et dr ab eu q̃d est bonũ.z charis gr̃a.Uel eucharistia dr sacr̃m panis z calicꝫ.s.sacrificiũ corpis z sanguinis xp̃i.

Euchius.chij.i.bacchus.et dr ab eu quod est bonũ.et chios filius.quasi bonus filius q̃ noie cum Jupiter nomiauit.cũ gigantez interfecit.

Eudoxia.xie.f.p.i.bona gl̃a.claritas.

Eudulia.lie.f.p.i.bonũ seruitiũ.z dr ab eu est bonũ z dulia.q̃d est seruit⁹.

Euent⁹.us.ui.i.casus.finis.pncipiuz.Uñ Ouid.Exit⁹ acta pbat careat ut successibus opto.Quisq̃s ab euentu facta notanda putat.De p̃dictꝫ tribz sigtionibz dicit quidaz. Euent⁹ dic pncipiũ finem q̃z casum.

Eueus filius Chanaan.a q̃ dicti sunt Euei. Jpsi sunt z gabaonite de ciuitate gabaon. q̃ supplices venerũt ad Josue.

EU

Eufemia.mie.i.bona fortuna. ab eu ꝙd est bonuz. Jñ ꝙdam ꝓgo dicta est eufemia.ꝙsi bñ fortunata.

Eufortuniū.nij.i.bonū fortuniū.t ðr ab eu ꝙd est bonū t fortuniuz.

Euphrates hꝰ euphratis.vel euphrateꝰ mas. ge. et h euphrate hꝰ euphrates ē fluuiꝰ meso potamie ð padiso exiēs. copiosissimꝰ gēmis ꝙ p mediaz babiloniā influit.h ab vbertate nomē accepit. Nā hebraice euphrata fertilitas interptat. Mesopotamiā in ꝙbusdā locis ita irrigat sicꝫ nilꝰ alexandriā.t pduc.pe. Undē Lucanꝰ. Tigris t euphrates vno se fonte resoluūt. Item Auroza. Frugifer euphrates natat h ꝙ plurima pfert.

Euphrateꝰ.tea.teū.ðr ab euphrates fluuio sz effrateꝰ p duo.f.ab effrata venit.

Euphonia est pulcra locutio .vt meridies ꝓ medidies. Et ꝑm ꝙsdaz fit duplicit. Uel ꝙn lra trāsponit. vt nobiscū ꝓ cū nob. Uel scribit t nō pfert. vt Circūeo. Circūamicto. ꝓpter malā ꝓsonozositatez.t ðr ab eu ꝙd est bonū.t phonos sonꝰ.ꝙi bona sonoritas vel bonꝰ sonus. Jnð euphonicꝰ. a.um.i.bñ sonans Et excusat cacephaton ꝑm doctrinale. Unde. Cū retices ꝙ turpe sonant euphonia habet.

Eugenes.pe.cor.greci dicūt.ꝙd nos ingenuos vel nobiles.i.boni generꝫ dicimꝰ.

Euictio ꝑm Azo.ī sum.sic diffinit. Euictō ē rei empte l ex alia iusta cā accepta ꝓ sniam iudicꝫ abductio vel vt petat alio euincente omissio. Nec eñ sp est necessariū rem abduci vt viðr euicta.vt.ff.de euic.§.j.

Euidēs.tꝫ.o.g.i.clarꝰ vel apertꝰ. Jñ h euidētia.tie.i.aptio vel claritas. Et ꝓponit cū in.t ðr inceuidēs oīs.ge.i.obscurꝰ vl inaptꝰ Jñ ineuidētia.tie.i.obscuritas.

Euilath filiꝰ Chus.a ꝙ getuli.i.mauri. Jtē euilath ðr ꝓriū terre.

Euitasꝰ.a.um.i.valde vitaꝰ vel euidentꝰ vitaꝰ.t ðr ab euito.tas. Uel potest componi ab e.t vita.t tūc euitasꝰ.i. vita ꝑuasꝰ Unde dicit Pap. Euitasꝰ.i. vita ꝑuasꝰ.id est.perterritus.

Eulogiū.gij.n.s.i.sapia.vel bona fama vel testimoniū.vel cantꝰ. Item eulogia dicunt laudes electe t summatim collecte.vt si ꝙs in imagine alicꝰ laudes scribat eulogia dicunt. Itez eulogia.gie.f.g.ðr ab eu ꝙd ē bonū.t logus.t sunt eulogie bñdictões.salutatões.t bone donationes. Uñ in decretis xxj.di.de eulogijs ad sacra ꝓcilia ꝓstitutis Jñ eulogicꝰ.a.um.t eulogiꝰ.gia.giū. id est. bñdictus.

Eumenis.dis.f.g.furia infernal.ꝙi ī bono deficiēs.t ðr ab eu ꝙd est bonū.et mene defectus.t corr.pe. Uñ Grecismꝰ. Eumenides qr deficiūt bonitate vocant.

Eunuchꝰ.chi.m.g.grecum est.i.spado. Et eunuchia.chie.i.facies. Sz eunuchie.arū. sunt delicie.

Euocatio est dictionū diuersaꝝ itrāsitiua adiunctio.ita ꝙ vna trahat ad ipropzietatē alteriꝰ.vt ego Petrꝰ lego.

Euphemismos est bona ꝝbi ꝓ ꝝbo mutatio.vt Exultabit lingua mea iusticiā tuā.i. exultando ꝓnūciabit.t ðr ab eu ꝙd ē bonū. t phemismos qð ē mutatio.ꝙi bona mutatio. Uñ. Euphemismos erit ꝓ ꝝbo ponere ꝝbū. Exultat dñi voce lingua mea supni.

Eupolis.le.t.pe.cor.latie eupoleos grece.i. bona ciuitas.et ðr ab eu ꝙd est bonū.et polis ciuitas.

Eupzepia.pie.i.pulcritudo.decor.

Euripus.pi.m.s.i.marꝫ estuario.vel locꝰ ī mari piculosus.t ðr ab eu ꝙd est bonū.et ripa.ꝙi bona ripa.ꝓ ꝓriū. vñ Boctiꝰ. Estuātis more ferꝫ euripi.ꝑm Hug.Pap.di. Euripꝰ est reductio maris vel aquaꝝ.ꝙd fit ꝑm crementū vel decrementū lune.

Euroauster.stri.est ventꝰ collateralꝭ.ꝙ ðr ab euro t auster.qr est inter eurum t austrum. Jnueniť etiā euroaꝙlo.

Europa fuit filia Agenoris regꝫ libye quaz Jupiter ab africa raptā.cretam aduexit. et ab ea tertiā ꝑtem mūdi europā vocauit. Jñ europicꝰ.ca.cū.t europiꝰ.pia.piū. Et nota ꝙ sūt tres ꝑtes mūdi.s.europa.libya.t asia De ꝙbꝫ Lucanꝰ in.vj. Europā miseri libyā asiamꝙ timere.

Eurus.ri.m.s.est ventꝰ flans ab oriēte.t ðr ab eos.eoi.ꝙi ab eoo ruens.

Eusebia.bie.i.pietas. Jñ eusebiꝰ.i.piꝰ.t cōponit ab eu ꝙd est bonū.t sebes qð ē pietas ꝙi bona pietas Hinc etiā grece Eiconia ðr eusebes.i.bone pietatꝫ auis. Ferť eñ ꝙ sic alicꝰ a parentibꝫ dū parua est. ita postmodū senes parētes alat.

Eustochiū.f.s.i.bene fortunata .t ðr ab eu ꝙd est bonū.t uchis qð ē iterptat fortuna.

Euticiani ꝙdaz heretici dicti ab Eutice cōstantinopolitano abbate.ꝙ christum pꝰ humanā assumptionē negauit existere in duabus naturis.sed solā diuinā asseruit ī eo eē naturam.

Ex

Euũ.n.s.i.secm vel tps vel spaciũ qđ cum mũdo cepit esse.ꝛ dr ab hoc infinitiuo esse. Euũ et ẽ psentiarꝰ statꝰ oim q̃ sunt ꝛ fuerꝛ futura sunt.i.i cuiꝰ psentia sũt oia pterita et fuꝛa tanꝯ psentia. Jñ euiternꝰ.na.nũ.et euitaneꝰ.a.ũ.i.pdurabilis in euo.

E ante X

Exactio.onis.f.t.i.iniusta petitio.
Exactor.oris.i.iniustꝰ petitor.
Exactꝰ.a.ũ.i.pfectꝰ.pḋlitꝰ.delectabiℓ.
Exallage est mutatio qñ p nũero pℓi singularis ponit.
Examen.inis.i.filũ mediũ q̃ trutina et statera regit ꝛ lãces equãt. Uñ ꝛ i lãcis amentũ dr. Uel examẽ dr lingula q̃ i foramie trutine frit huc ꝛ illuc.secm quam ꝯsiderat eq̃litas põderatoꝛ. Uñ ꝛ examẽ dr iudiciũ.discretio.pbatio.inq̃sitio. Examen ek dr apũ ꝯgregatio.ꝛ p trãslatõem hoim.
Exanguis.ꝯ.t.ꝛ ß gue.i.extra sanguinẽ.vel pallidꝰ.ꝛ dr ab ex ꝛ sanguis.
Exaniatꝰ.a.ũ.i.debilitatꝰ.pterrefactꝰ.cõsternatꝰ
Excedra.dre.ab hydor vel hydro q̃d est aq̃. dr ß hydrꝰ vel hydra serpẽs aquaticꝰ De hydra legit q̃ fuit draco mltoꝝ capitũ .qualis fuit in leerna palude puicie archadie. Hec latine excedra dr.qr vno ceso tria capita excrescebãt. Sz ß fabulosum est. Nam ostat hydram locũ fuisse vomentẽ aq̃s vastantes ciuitatẽ vicinã.in q̃ vno meatu clauso mlti erũpebãt. Qñ hercules vidẽs loca illa combussit.ꝛ sic aque meatꝰ clausit vñ ꝛ hydram dr iterfecisse. Et nota q̃ in aliq̃bꝰ pt. excetra .q̃si excelsa tria. Et ista lra cõmunior est.ꝛ hz mediam naturaliter pductam. Excetre ãt cõpat Hieronymꝰ emulũ suũ.pt detractõnis sibilum. vel forte qr qñ auferꝛ vna via ötra bendi.inuenit detractor aliã viã vℓ plures. Uñ i plogo Esdre dr Jtaq̃ lz excetra sibilet victoriq̃ Sinon incendia iactet Sinon aũt fuit q̃dam pditor cuiꝰ insidijs capta fuit Troia. Et ideo dr victor cui cõpat Hieronymꝰ emulum suũ detractõnis incendia iacentez.
Excelsus.a.ũ.i.altꝰ vel sublimis. Jñ excelsitudo.ihis.i.altitudo.sublimitas.
Exceptio ẽ rei defensio p quã se defendit et tuet ab actore. Et ꝛm Azo.i sum. C.e.ti.qñ q̃ põit large ꝛ iproꝑe p oi ofensiõe.put reo cõpetit.etiã si nulla actori ꝯpetit actio. Et tũc q̃dã vocãt eam exceptõnem facti .vt qñ sine actõne q̃s calũnioſe ponit.
Exceptio dilatoria est q̃ cãm differt. vt Jnstit.e.§.appellant
Exceptio peremptoria ꝛm spe.vocat sic.qr actionẽ vel intentõem agentꝭ pimit.
Exceptio ppetua est q̃ ppetuũ hz effectũ. vt cũ petis a me debitũ. excipio q̃ tu remisisti mihi. Dec exceptõ ppetua dici põt.ꝛ ppetuo ꝯpetit qñcũq̃ actor agit. qr exceptio nõ cõpetit nisi q̃s agat.ff.de excep.l.exceptio.
Exceptio tpalis ẽ q̃ ad tps vtilis ẽ. vt cum petꝭ debitũ.excipio q̃ fecisti pactũ mecũ de nõ petẽdo. Dec exceptio vsq̃ ad annũ vtilis est.postea ꝯ nõ.de q̃ de rescp.c.plerũq̃.
Exceptio anormala ẽ q̃ nõ seq̃t normã aliarũ.qr põt opponi añ litꝭ ꝯtest.ꝛ post.ꝛ infra litis ꝯtest.vt exceptio excõicatõis.ꝛ alie.s.de q̃bꝰ dubitat an sint ppetue an tpales .vt exceptio matrimonij.ꝛ exceptio nõ numerate pecunie.ꝛ nõ nũerate dotꝭ.vt no. Jnstit.de excep.§.appellant.
Exceptio rei iudicate non põt opponi. qñ fit sup eadez re et qñ est ex eadem causa et eadẽ psona.
Exceptor.oris.a.ũ.dr ab excipio.pis. Exceptoria sunt q̃ excipiũt vel debẽt excipi.
Excidiũ.cidij.i.destructio vℓ cuersio vel casus Jñ excidiosus.a.ũ.i.excidio plenꝰ
Excidu.dua.duũ.q̃d facile cadit.
Excipulũ.li.i.venabulũ.ꝛ dr ab excipio. is. eo q̃ excipiat aprũ venientẽ.
Excipu.a.ũ.i.pcipuꝰ et melior.ꝛ dr ab excipio.pis.qr melior solẽt excipi ꝛ eligi.q̃i extra alia.
Exclamatio est cũ freq̃nt clamat.vt O q̃ntis.o q̃bꝰ.o q̃libꝰ es vidnata.
Excluſor.oris.q̃ ꝛ exclusari dr.i.ianitor.q̃ foras excludit hoies.
Excolens.entꝭ.o.g.q̃ excolit. vel purꝰ ꝛ deliciose ꝛ diligenter paratꝰ.ꝛ tũc ꝯpar.excolẽtior.tissimꝰ. Uñ Jobes Lassianꝰ dicit. Excolentiores cibi aie nõ adimũt puritatez.si cũ moderamie sumant.
Excolitꝰ.ta.tũ.i.bñ cultꝰ ꝛ diligent.
Excõmunicatio.f.t.est extra cõionem eccℓe sepatio. vel censura ecclesiastica excludẽs a cõione fideliũ.xj.q.iij.c.nihil.ꝛ.§.euidenter Uel est eterne mortꝭ damnatio.xj.q.iij. nemo epor.ꝛ.c.nulla. Et excõicatõis due sũt spẽs que frequẽter vsitant. de q̃bꝰ.iij.q.iij. Engeldrudam. Una que maior est.et dicit

Ex

anathema. ꝛ excludit ab ingressu ecclesie. et a cõione fideliũ ꝛ a sacramẽtis. Alia minor q̃ solũ sepat a sacraiñtor pceptõe. de q̃ in ca. Si celebrat. de cele. missa. ex nris.

Exconsul est q̃ desijt esse consul.

Excors. cordis. o. g. i. iners. fatu⁹. insipiẽs. ꝛ dr ab ex ꝛ cor. q̃i extra cor. Et i eodẽ sensu ex e. ꝛ cor dr ecors. dis. ge. ois. q̃i sine corde. vñ Orati⁹ in epi. Sub dña meretrice fuisset turpis ꝛ excors.

Excrementũ est q̃d superexcrescit. vt in arboribꝫ q̃d putat. seu q̃d expuim⁹.

Excubie. ar. i. vigilie. custodie. insidie.

Excusatio est alic⁹ iuste cause allegatio. ĩ defensionẽ vel supportatõem alic⁹. ne cogatur cõparere in iudicio. de q̃ in lege. ij. ff. si quis cautionibꝫ

Excusator ſm Azo. est q̃ veit ad ꝓponenduz causas absentie alic⁹ q̃ nõ poterat sit̃ ratõne sui vel cause ꝓcuratorẽ ꝓstituere. vt ĩ causis crimialibꝫ. in q̃bꝫ lz ꝓcurator nõ iterueniat tñ allegatz causis absentie bñ admittit̃. vt ĩ l. absens. ff. de ꝓcura. vel vocat⁹ erat vt ꝓsonaliter cõpareret.

Executor ſm spe. est officiat̃ p quẽ litz executiovl ipi⁹ cause ꝓpatio iubẽte iudice suo expedit̃. Uel ſm Azo. ꝓprie ẽ ille q̃ discussaz cãm et sniam executioni mãdat. q̃ et in iure vocat̃ apparitor.

Execratio. onis. f. t. i. maledictio vl̃ detestatio. Jñ execrabil̃. i. detestabil̃.

Execrat⁹. a. ũ. i. maledict⁹ vel excõicat⁹

Exedra. dre. i. cathedra. thron⁹. sedes. sella. suggest⁹. Uel exedra est camera secreta. vel loc⁹ thesauri. vel loc⁹ subsellior. i. absida vl̃ camera vl̃ loc⁹ q̃dã sepat⁹ modicũ a ptorio vel a pallatio. Uel exedra gen⁹ est fenestre q̃ exteri⁹ dilatat̃. sz interi⁹ coartat̃. Item inuenit̃ exedra ꝓ gazophilatio ꝛ etiam pro thalamo.

Exemplũ. pli. dr ab ampl⁹. pla. plũ. ꝛ dr illꝫ q̃d fit Jñ exemplar. arz. ad cui⁹ sil̃itudinẽz fit Uñ q̃dã. Exemplar gen⁹ ẽ exemplũ q̃d trahis inde. Uel exemplar liber est. exemplum q̃d trahis inde. Et est exemplũ alic⁹ dictivl̃ facti ꝓteriti ꝓpositio. cũ certi autorz noie. vt Omes ꝓ supna patria laborare debem⁹ sic fecit apl̃us. q̃ totverbera passus est. Jtẽ exemplũ est q̃dã spes argumẽtatonis. ꝛ ſm ẽ exemplũ est qñ fit ꝓcessus ab vno ꝑticulari ad aliud. vt athenienses pugnare ꝙ thebanos est malũ. ergo thebanos pugnare ꝙ focenses est malũ.

Exemplaris dr illa substitutio q̃ fit filio furioso seu mente capto in euentu mortz in furore seu nõ sana mente.

Exempt⁹. ra. tũ. i. subtract⁹. sublatus. extractus. ꝛ dr ab eximo. mis. q̃si ex aliq̃ empt⁹. i. tract⁹.

Exempt⁹ dr iste q̃ a suo iudice siue iurisdictione ordinarij subduct⁹ est

Exemptio. ꝓprie est vbi aliq̃ ꝓuẽtualis eccl̃a canonicor. secularium vel regularium mõachorũ vel monialiũ imediate subest pape. Et ẽ duplex. s. vniuersal̃. ꝛ ꝑticularz. Uniuersal̃ est q̃ cũ vniuersitate iurz spectat ad papã. ita q̃ metropolitano aut diocesano nihil iurz maneat in eadem. Particularz est q̃ ꝑ parte in certz casibꝫ ab eor iurisdictõe eximitur. ꝛ alias ptinet ad eosdẽ.

Exeniũ. nij. n. s. mun⁹ paruũ. ꝛ q̃dcũq̃ munus mittit̃ alicui. et dr ab exenos q̃d est pegrinũ ſm Aug. Pap. di. Exenia ꝓmia. dona. munera. bñficia. vñ Eccl̃i. xx. Exenia et dona excecant oculos iudicũ.

Exẽsis. sis. ꝑ. t. ꝛ h̃ se. i. extra sensum. ꝛ dr ab ex et sensus.

Exentera dicunt̃ intestina. q̃ sic dicũt̃ quasi extintera.

Exequie. ar. ꝑ. is nũeri. f. p. i. officiũ mortuorũ. ꝛ obsequa q̃ fiũt circa sepulturã. Jñ h̃ et h̃ exequialis. ꝛ h̃ le. i. ad exequias ptinẽs. vl̃ res exequiar.

Exercitor dr is ad quẽ q̃tidian⁹ questus et vtilitas nauis pertinet. Mgr ꝙ nauis dr cui tota nauis ꝛ ancora cõmissa est.

Exercit⁹. us. ui. i. collectio hoim in expeditione.

Exermis. ꝑ. t. et hoc me. i. extra arma. ꝛ exermus. ma. mũ. idem.

Exesus. a. ũ. i. corrosus. extra vel valõ esus ꝓsumpt⁹. euacuat⁹

Exhaust⁹. sta. stũ. i. ꝓsumpt⁹. euacuat⁹. extenuatus.

Exheben⁹. ni. f. s. q̃dã gẽma ꝑciosa ꝛ candida. qua aurifices aurz poliũt

Exheredatio est alicui⁹ a sua suba vel hereditate exclusio. ꝛ alteri⁹ seu alieni institutio veluti cũ parẽtes exheredãt filios. ꝛ scribũt alienos heredes i testamẽto. Jta accipit̃ Jnsti. de here. liber.

Exitiũ. tij. n. s. i. tor. mẽtũ. vel mors. clades. calamitas. casus aduersus. exit⁹ mal⁹. Jnde exitiosus. a. ũ. ꝛ h̃ ꝛ h̃ exitialis. ꝛ h̃ le. i. periculosum. vel q̃d infert exitiũ. Jñ ꝛ exitiolũ. li. dimi. i. paruũ exitiũ.

Ex

Exiguus.gua.guū.i.paruus.ꝛ ðr ab exigo qð est diuido.qð em exiguū est alterius egz suffragio.ſm Hug.Papias dicit. Exiguꝰ imbecillis.infirmꝰ.multū egēs.paruꝰ

Exilis.lis.ɔ.t.ꝛ ꝫ le.tenuis ꝛ macer.ꝛ dicit ab ex ꝛ hilꝰ.vel exilis quasi sine ilibus. Non em exilis videt habere ilia.vl exilis dicitur ab exeo.qꝛ possit quasi p angustū exire. Inde hec exilitas.tatis.i.tenuitas. Et pdu.pe. exilis.ꝛ videt esse aspirandū qñ cōponit ab hilus.alꝫ nō. Unde Oratiꝰ in epi. Exilis domus est vbi nō multa supsunt.

Exiliū.lij.i.pegrinatio vel damnatio.q̄si extra soliū electio.

Eximiꝰ.i.maximꝰ.p̄clarꝰ.nobilis.sublimisꝰ ꝛ ðr ab ex ꝛ imus.quasi extra umū positꝰ Et habet vim suplatiui. vñ ꝓstruit cū gtō plꝰ. vt Dauid eximiꝰ ꝓphetarꝫ. Uel ðr ab ex qð ē valde ꝛ eminēs.quasi valde eminēs. Inde eximietas.tatis .i. sublimitas. magnitudo. nobilitas.claritas

Eximus.ma.mum.pꝛa signat. Hā exitꝰ.i.finis Unde Ouiḋ.epi. Exitꝰ acta ꝓbat caret successibus opto. Quisq̄is ab euētu facta notanda putat. Itē exitꝰ.i.mors. Itē exitꝰ.i. egressus. Unde ꝓpheta. In exitu ysrael de egypto

Exlex.exlegis.oīs ge.i.sine lege.extra legē.ꝛ dicit ab ex ꝛ lex.

Exodiū.ḋij.i.primꝰ cantꝰ.initiū cantilene. ꝛ ðr ab ex ꝛ oda.qð est cantꝰ. Inde ꝫ ꝛ ꝫ exodiarꝰ.rij.i.ꝓcentor.q̄ cantū incipit añ alios.ꝛ exodiarꝰ.ria.riū.i.ad exodiū vel exodiarium ptinens.

Exodus.di.pe.cor.m.s.i.exitꝰ.ꝛ ðr ab ex et oda qð est via.q̄si itus. viatio extra Hinc q̄dam liber ðr exodꝰ.q̄ cōtinet exitū vl egressum populi ysrael de egypto

Exolet⁹.a.ū.i.excret⁹.nutrit⁹. vel adultus. Unde Plautꝰ in empidico. Domi relicta virginem exoletā.i.grandē.ꝛ ðr ab ex ꝛ oleo. les. Itē exoletꝰ.ta.tū.i. valde fetidꝰ.ꝛ tunc ðr ab ex ꝛ oletꝰ.i.fetidꝰ.ꝛ est nomen

Exomnis.ɔ.t.ꝛ hoc ne.i.extra somnū.et ðr ab ex ꝛ somnus.

+ Exomologesis.f.g.grece.latine ðr ꝓfessio ꝫ ꝑces siue sit laudis.vt cū ðr Matth.xj. Cōfiteor tibi pr celi ꝛ terre ꝛc.siue sit peccatorum. Et differt a letanijs. q̄ iterptant rogationes.qꝛ exomologesis p sola ꝓfessiōe peccatoꝝ agit. Letanie aūt ꝓpter rogandū deum ꝛ impetrandū in aliquo malo misericordiam eius fiunt.

Exorabilis.ɔ.t.ꝛ ꝫ le.qð facile pt exorari.s. ꝑcedere rogata. Inde exorabilit aduerbiū. Et componit inexorabilis.i. nō exorabilis

Exorcismꝰ.mi.est increpatio vel cōiuratio aduersus diabolū vt recedat. vt est illō Zacharie.iij. Increpet in te dñs sathan. Inde hic ꝛ hec exorcista.ste.i.ɔiurator vl increpator. Inuocat em sup cathecuminos. et sup eos q̄ hūt spūm immūdū nomen dñi nostri ihesu xpi.adiurās p eū vt egrediat ab eo.

Exordiū.ḋij.n.s.i.inceptio. Itē exordiū ðr prima ps orōis in rhetorica. Hā ſm Isido. in libro etymo. Partes oratiōis in rhetorica arte sūt qttuor.i.exordiū.narratio .argumētatio.ꝛ cōclusio. Hanc prima auditoris animū prouocat. Secūda res gestas explicat. Tertia fidē assertoribꝫ facit. Quarta finem totꝰ orōis cōplectit. Et vt dicit Pap. Exordiū dicit principiū orōis. q̄d orator i sua causa facit in q̄ reddit auditores benivolos dociles ꝛ attētos. Inde exordiarꝰ.ria.riū. id est.ad exordiū ptinēs. Et ꝫ exordiarius. rij.q̄ incipit vel exordiū facit

Exoria.rie.f.p.i.nascētia.ꝛ ðr ab exoriorꝛ

Exors.ortis.ɔ.t.i.extra sortē.ꝛ abiicit.s. ꝑcedente.x. Unde Sap.ij. Nemo nostꝝ sit exors luxurie nre.i.alienꝰ vel extra sortē

Exorsus.a.ū.i.locutꝰ.ꝛceptꝰ.ꝛ dicitur ab exordio.

Exosus.a.ū.i.valde vel pfecte odiēs.ꝛ construit cū actō. vt exosus bella.i.odiēs valde Et ſm Pap. Exosus est q̄ aliquē odit Odiosus vero qui odit

Expedit⁹.a.ū.i.exolutꝰ.liber.ꝑmptus.ꝛ ðr ab expedio.is.qð idē est qð liberare. explicare.exoluere. Itē expedire.i.ꝓuenire. vl ꝑdesse vel vtilē esse.ꝛ ſm hoc sepe inuenit impsonale Expedit.vt ibi. Expedit vob vt vnus homo moriat ꝙ ꝑpl'o ne tota gens pereat

Expēse sunt sumptꝰ volūtarij ꝛ nō necessarij.ꝛ ðr expēsa q̄si extra pēsas ꝛ debitū facta

Experrectus.a.ū.i.p se vigilās

Expers.pertis.ɔ.t.i.imunis. sine pte. Inde expertꝰ.a.u.i.expers ſm Hugꝫ. Papias vero dicit. Expers.i.extra ptē vl patriā alienꝰ extraneꝰ.inde expertia.i.extranea

Expes.oīs.g.ꝛ deficit in obliq̄s.i. extra spē vel sine spe desperatꝰ Unde Persi⁹. Donec deceptus ꝛ expes. Et est q̄nte decli.

Expilatores ſm Azo.in sum.hi sunt qui ex reb⁹ vacātis hereditatis aliq̄d surripiunt ꝛ expilant.de pe.dis.j.aut facta.

Expinis.ɔ.t. ꝛ ꝫ ne.i.extra spinas. vel sine spinis.ꝛ dicit ab ex ꝛ spina.

Ex

Expiatio.onis.f.t.i.purgatio.pia actio.mũdatio. Expiamen.pe.p.idem.

Expiatus.a.ũ.i.mundatus.

Expletus.a.ũ.i.finitus.

Explicatio.onis.f.t.est allegatio q̃ supplicationẽ infirmat.z est actoris ꝺ reũ. Uñ replicatio est allegatio ꝺ exceptionez. z adiuuat actorẽ. Et supplicatio est allegatio q̃ replicationẽ infirmat z reũ adiuuat

Explicit⁹.ta.tũ.i.extẽsus.finit⁹ vl̃ termiat⁹

Explosa.i.exclusa.c.inq̃sitiõi.de sen.excõ.

Expolia.lie.f.p.p̃da sic dicta.ab expoliãdo.

Expulsor.oris.est aliq̃s expellẽs. Jñ expultrix.cis.mulier expellẽs.z formaf ab expulsor.z deberet dici expulsrix. sz mutaf.s.in.t.

Expuncto⁹ ꝛ ab expungo. Et expũctores dicim⁹ eos q̃ expellũt alios ab hereditate.z delẽt noia eoꝝ de tabula testamẽti. Ul̃ eos sic dicim⁹.qz in signãdis p̃rãt testamentis z eoꝝ inserebãt pũctos q̃ erãt in hereditate. vel eoꝝ quotiẽs expediebat auferebãt noia q̃ erant exheredandi.

Exquestor est q̃ publice pecunie ꝺ gregande ꝺseruãde z q̃rende officiũ habebat. vl̃ ꝛ ille qui q̃storis deponit administrationẽ.vt no. Jnsti.in phe.§.cũq̃.

Extra sunt medie pecoꝝ ptes.intestina fibre ſm Pap. Scõm aũt Hugt.ꝛ hoc extũ.ti.i testinũ.z ꝛ ab exeo.is.vel ab exto as. Unde Ezech.xxj. Interrogauit idola extra ꝺsuluit

Extales z ani idẽ sunt.i. vie alui purgandi. Uñ.j.Re.v. Lõputrescebãt pminẽtes extales eoꝝ. Qõ dicit Ioseph⁹ factũ fuisse ex violenta passione disinterie.vt z putrefacta intestina egererẽt. Unde mures ebullitẽtes de agris comedebãt extales eorũ. Et declinaf. hic extalis.lis.z pducit ta.

Extasis.sis.f.t.pe.coꝝ.i. excessus mẽtis.s. cũ homo ponitur extra statũ sue mentis . sicut in articulo mortis.z ꝛ ab ex z stasis.qõ ẽ status. Uel ſm Pap. Extasis est excessus mentis q̃ fit pauoꝛe mẽtis vl̃ aliq̃ reuelatõe. Jtẽ extasis est q̃dã spẽs metaplasmi.z est extẽsio syllabe ꝺ naturã ꝺbi.vt italiã vado pfugus cũ italiã coꝝ.pma syllaba dici debeat.q̃ diastole a q̃busdã ꝛ. Uel extasis ẽ pductio syllabe naturaliẽ breuis.z interp̃tat extensio.z ꝛ ab ex q̃ est extra. z stasis q̃ est stat⁹.quasi extra,p̃riũ statũ positio.Et ꝛ extẽsio syllabe.qz breuitas extẽdiť in lõgitudinẽ Quidam tñ dicũt extbesis. ab ex z thesis positõ quasi extra suã positionẽ

Exter.ra.rũ.i.vltim⁹.vel extrane⁹.externus z dicit ab extra

Externus.na.nũ.i.alien⁹. Jnde externo.as.are.i.alienare.

Exterus.ra.rũ.i.externus.

Extipex.icis.t.vel extispex.cis.i.augur q̃ inspicit exta.

Extollens.tis.oĩs.g.i.superb⁹.elat⁹.insolens. Jnde extollentia.i.superbia

Extorris.ꝺ.t.i.expers. vl̃ extra terrã posit⁹. exul.z p̃prie expulsus de terra sua vi.z ꝛ ab ex z terra. Ul̃ põt cõponi ab ex z torris. z ꝛ extorris.i.exul,p̃prie cui iterdicebatur ignis patrie.

Extraduce sũt due ptes.z ex p̃positõ. traduce nomẽ.qõ est casus ablatiui ꝺ tradux.cis.

Extrane⁹.nea.neũ. q̃si exterrane⁹.i.extra terram suã posit⁹.z ꝛ ab extra.

Extraordinariũ remediũ est qꝺ ob aliquaz causam extra vel vltra cursum solutũ alicui daf.vt restitutio minoꝛi leso. vl̃ absenti causa iusta necessaria vel pbabili.ad q̃ remedia nũq̃ recurrendũ est q̃diu remedio ordinario locus est ad qꝺ põt haberi recursus.

Extraordinariũ iudiciũ ẽ coꝝã delegato vel quando nõ pcedit in figura iudicij.sz ex officio iudicis in modũ inquisitiõis vl̃ denũciationis.vide tex.iuncta glo.in.c. qm̃ contra.de proba.

Extremus vel extim⁹.ab extra exterioꝝ aduerbio.i.pclar⁹.pcellens.nouissim⁹.

Extricabilis.ꝺ.t.z hoc le.i.explicabil.solubilis.z pducit tri. Uñ Uirgil⁹ in.vj.enei. Hic labor illa dom⁹ z extricabilis error.

Exuberis.ꝺ.t.z hoc bere.ꝛ ab ex z vber pro mãma. Et dicunt exuberes infantes qui extracti sunt ab vbere.

Exul.lis.ꝺ.g.i.extra solũ,p̃riũ posit⁹.z dicit ab exulo.las.remota o. Jnde exiliũ.lij.q̃si extra solũ,p̃riũ positio extra terminũ.z exularius.ria.riũ. q̃ exulat.

Exultatio.onis.f.t.i.gaudiũ Et differt a letitia.quia exultatio est ꝺboꝝ atq̃ mẽbroꝝ letitia ꝺo mẽtis gaudiũ est.

Exut⁹ a.ũ.i.spoliat⁹.extractus .expulsus

Exust⁹.a.ũ.i.cõbust⁹.de q̃ nihil supest.

Exuuie.arũ,i.spolia.vestes.indumẽta.quia exuunt. Exuuie z induuie dicunt tunice serpentũ.qa induunt z exuunt ſm Hugt.Papias vero dicit.Exuuie spolia occisoꝝ hostium vel tunice serpentũ.

Ezechias interp̃tat fortis ꝺñs vel fortitudo domini

Ezechiel interp̃tatur fortitudo dei.vel im-

Fa

perium dei

Fante A

f In latinis dictionib⁹ ponim⁹. vt fama.filiꝰ. In grecis ꝓo dictiõib⁹ ph.vt orpheꝰ.pheton Scire tñ debes ꝙ nõ tã fixis labris est ꝓnũcianda.f.q̃modo ph.atq; hoc soluꝫ interest.sicut dicit Prisciaꝰ in ꝓmo li.maioris

Faba.be.ðr q̃si faga.a fagi qð est comedere Inde Fabariꝰ.ria.riũ.qð fit de fabis.vel qð ptinet ad fabas. Et h̃ fabarius.i. cãtor. Et dicebañ apud gẽtiles cãtores fabarij. qꝛ illo legumĩe maxie vtebañ in cibo. Et p cõpositionẽ hec fabafresa.se.qꝛ eã boies frẽdent.i.frangũt cũ molẽdo eã cõminuũt Vl̃ sunt due ptes. Et ðr fresus.a.ũ.i.fractus.a frendeo.des.

Fabella.le.dimi.i.pua fabula.

Faber.bri.ðr q̃si facer a faciẽdo ferꝝ. r ðr a facio.is .q̃ facies ferrũ. Dinc etiã postea h̃ ꝺbũ traductũ est ad aliaꝝ rerꝝ artifices.s.cũ adiectiõe.vt faber lignariꝰ. faber carpẽtarius. Jñ hic fabercul⁹.li.dimi.r hec fabrisa se vtor fabri. Jñ hec fabrilla.le.r fabercula le. dimi. Jñ r fabrica.ce.locꝰ fabricãdi. Jtẽ faber cõponit hic aurifaber.bri. Jtem a faber bri.ðr faber.bra.brũ.i.ingeniosus. cautus. pulcer.cõpositꝰ. Jñ fabre aduer.qð cõponitur Fabrefactꝰ.cta.ctũ.i.artificiose r ingeniose factꝰ. Et cõponit faber Affaber.bra. brũ.i.valð faber.r etiã infaber.bra.brꝫ.i.nõ faber.nõ pulcer.nec cõpositus.

Faber lignariꝰ ðr nõ solũ q̃ ligna dolat sed generaliter oĩs q̃ edificat.vt.ff.de ꝛ.sig.l.fere.§.fabros.

Fabricẽses dicebañ q̃ erãt deputati armis faciẽdis.reparãdis.r vendẽdis.vt.l.E.e.ti. li.x. Sꝫ Jo.anꝺ sen.excõ.si iuder.li.vj. dicit ꝙ fabricẽsis ðr q̃ publica arma facit.r in publicis fabricis r nõ alibi.r ðat ꝓmiceri vt reponat ĩ publicis armamẽtis.quoꝝ brachia stigmate figurabañ.

Fabrateria.rie.i.ornatꝰ fabroꝝ.vel locꝰ vel domꝰ vbi fabrice sũt. Uel fabrateria.rie.est ciuitas cãpanie. Inde fabratern⁹.na.num. Noia eñ desinẽtia in teria faciũt possessiuũ in nus.r.ꝑcedente.

Fabrilis.ꝺ.t.r h̃ le.pe.ꝑdu.i.ad fabricã ptinens. vel a fabro pfectum.

Fabula.le.f.p.i.res q̃ nec ꝛa est nec verisimilis Et fabula illa est ꝛa que nihil ꝛitatis habꝫ in se Et illa falsa est q̃ aliq̃d ꝛitatis in se cõtinet admixtũ. Sicut eñ est in amore modus nõ habuisse modũ.sic est in fabula veritatis nõ habuisse veritatẽ.r ðr fabula a fãdo.q̃a in solo fatu cõsistit. Jtẽ fabula q̃ñq; ðr hystoria sil̃r a fando.qꝛ eã famur. q̃ñq; locutio. Inde fabulosus.sa.sum.r h̃ r hec fabularis.r h̃ re. Et hec fabulo.onis. recitator fabulaꝝ vel inuẽtor. Et fabular.aris.i. fabulas dicere vel falsa.

Facetia.tie.i.curialitas.vrbanitas. elegantia.suauitas.r ꝓprie i factis.r ðr a facet⁹

Facet⁹.ta.tũ.i.curialis.vrban⁹.ꝓprie de doctrina.r ꝓprie in factis.s.q̃ iocos r lusus gestis r factis cõmodat.r cõpat.q̃ aũt ðr facetus quasi fauẽs cetui.etymologia est.

Facies.ei.ðr a facio.cis.qꝛ facit noticiã hominis.vel qꝛ facta sit a natura. Est eñ facies naturaľ r certꝰ r imutabilis oris habit⁹. Ulꝛ ğ artificialis r varꝰ est.r ꝑm affectõnẽ animi mõ tristis mõ let⁹ Uñ solet dici ꝙ facies facta est. vultus ꝛo fit. Uñ. Cõsistit facies.sed vultꝰ sepe mutat. Jñ faciecula le. dimi.i.pua facies.

Facilis.ꝺ.t.r hoc le.qð de facili põt fieri vl̃ sine difficultate. Et vt dicit Hrecism⁹. Dicitur id facile qð nõ ğuat ad faciẽdũ. Cui nõ pondꝰ ineſt ðr esse leue. Oppositũ facili ğue dico leui q̃z pondus.

Facinus.noris.ðr a facio.cis. Et differt a flagitio. Quidq̃d eñ agit indomita cupiditas ad corrũpendũ aĩm flagitiũ vocat. Sꝫ q̃cq̃d agit vt alteri noceat facinꝰ ðr. Et hec sunt duo genera oĩm peccatoꝝ Sꝫ flagitia peiora sunt q̃ cũ corruperint aĩm.ad facinora ꝓsiliũt. Sunt eñ flagitia in dictis vel cogitationib⁹.sed facinora in factis. Uñ r illa dicunt flagitia a flagitãdo facere.qð sibi noceat.vel a flagitãdo corruptelam libidinis. Sꝫ hec dicunt facinora a facti cõmissione. qꝛ facit qð alteri nocet. Jñ facinorosus. sa. sum. Et nota ꝙ facinꝰ aliq̃n accipit in bona signatõe.s.ꝓ facto qð fere sp discernit et ad iuncto.vt pulcrũ facinꝰ.ꝑclaꝝ facinꝰ

Facitergiũ.gi.i.togilla.siue puulũ gausape ad tergendũ faciẽ.

Factic⁹.a.ũ.ðr a fact⁹. Et ðr nomẽ factici um.qð factũ est ad simulitudinẽ soni illi⁹ rei que noiat. Uel facticiũ nomen est illud qð a ꝓprietate sonoꝝ inuentũ est ꝓ imitatiõez. vt turtur.taratantara.tintinabulũ.

Factio.onis.f.t.i.actꝰ faciẽdi.vl̃ passio fiendi. Et factio ðr ficta actio. Cũ em aliq̃s fingit se aliq̃d facere causa cõmodi alicuius.et

facit vt incõmodet illi. factio ꝓprie ðr. Uñ et factio ðr pditio. Jñ factiosus. sa. sũ. i. fictiosus. q̃ se fingit facere vt plit. facit tñ vt noceat. Jñ z factiosus ðr pditor

Eact⁹. tus. tui. ðr a facio. z ħ factũ. cti. vl' poti⁹ a fio. z ẽ act⁹ faciẽdi vl' passio fiẽdi. Factũ qð fit. Declinat etiã adiectiue. fact⁹. cta. ctũ.

Eacula. le. dimi. i. pua fax. Jnde faculo. las. id est. fũgere faces vel facere

Eaculent⁹. ta. tũ. i. lucid⁹. clar⁹. z ðr a phos. z lẽtos. Jñ faculent⁹. i. plen⁹ luce. lucidus z ornat⁹. Jñ faculent. aduer. Et ħ faculentia tie. i. splẽdor. decusatio.

Eacultas. tatis. f. t. i. facilitas vl' possibilitas. Uñ z facultas alicuⁱ ðr scia illi⁹ i qua p̃ ceteris est facilis z potẽs ad rñdendum. z qð q̃rit soluẽdũ. Facultas etiã ðr q̃libz scientia eo q̃ reddat cũ facilẽ z potẽtẽ ad p̃dicta faciẽda. Jtẽ facultas ðr copia opũ.

Eacũd⁹. da. dũ. i. disert⁹. qr facile fari potest qð intelligit. Jnde hec facũdia. die. z facũditas. tatis. Et ẽ facũdia magnũ dei donum. dũ q̃s cõmode põt eloq̃ q̃ cõmode intelligit Jñ facũdiosus. sa. sũ. z facũdat⁹. ta. tũ. i. plenus facũdia. z Facũdo as. i. facũdũ facere.

Eage vl' fagin grece. i. comedere latine.

Eagin⁹. na. nũ. pe. cor. z fagine⁹. nea. neũ. in eodẽ sensu. qð est de fago vel qð ptinet ad fagum. z ðr a fag⁹. Jñ ħ faginetũ. ti. loc⁹ vbi abundãt fagi

Eagolydores grece mãducãtes maledictũ latine. Fage eñ comedere. lydores maledictũ. z acuit vltima. Uñ Hiero. in plogo super Ezech. dicit. Sz vereor ne illud eis eueniat qð grece significãti ðr. vt vocent fagolydoros. ħ est. mãducãtes senecias. q̃si diceret. vereor ne ipis spõte legentibz z detrahẽtibz eueniat. qð grece signanti⁹ ðr i detestatione talũ q̃s latine. qr apud grecos ꝑbum vsitatũ est z maxie detractiõis expssiuz. vt vocent fagolydoros. i. maledicta comedentes z incorpantes sibi eadẽ q̃ pus maledixerunt detrahẽdo. Quidã ꝑo exponũt fagolydoros. i. comedẽtes maledictũ vl' maledictionẽ. Tales eñ detractores nihil aliud videtur hr̃e in ore nisi maledictões vl' detractiones maledictas. ħ est apud nos mãducãtes senecias. Predicti apud grecos emphatice vocant fagolydoros. Uel fm alios senecia grecũ est. z latine ðr belua immũdũ animal. Hãc Phisiologⁱ dic aliq̃n marẽ. aliq̃n feminam. z qr est aial immũdũ ponit ħ p immũdicia. Et ẽ sensus. mãducãtes senecias. i. q̃d vnⁱ detrahẽdo euomit. aliⁱ audiẽdo deglutit. z ita in hmõi immũditijs delectant sicut famelici i cibo. Uñ mãducãtes senecias. id est. detractionũ immũditias. z delectabiliter mãducãtes. i. incorpantes sibi. s. in occulto ea de q̃b in publico maledicũt

Eagus. gi. est arbor q̃dã glãdifera. z ðr a fagin qð est comedere. qr eiⁱ fructⁱ olim boies comederũt z escã habuerũt. Uñ sepe p agro ponit. qr olim pauit boies sicut modo ager Et pd. fa. Uñ Virgiliⁱ Tytire tu patulere cubans sub tegmine fagi.

Ealcarius. rij. q̃ falces facit. vel q̃ falce secat z ðr a falx. cis.

Ealcastrũ. stri. n. s. ðr instrumẽtũ ferreũ curuum cũ logo manubrio ad dẽsitatẽ vepriũ succidẽdũ. z ðr a falx. qr recuruũ est ad similitudinẽ falcis. Jdẽ z runco. onis. ðr. a runcando veprẽs.

Ealcicula. le. f. p. i. pua falx

Ealcidia lex ðr a Falcidio tribuno plebis. q̃ sub Octauiano ipsam adinuenit ad ħ q̃ q̃s extraneo i testamẽto suo legare nõ possz q̃n ad minⁱ q̃rta ps remaneret heredibⁱ. q̃ si nõ faceret locũ nõ haberet. Et nota q̃ si heredes sunt filij. z sunt q̃ttuor vl' pautior est legitima oĩm est tertia ps hereditatis. Si ẽo sunt q̃nq̃ vel plures. legitima oĩum erit medietas hereditatis. Si aũt sunt extranei siue pauci. siue multi. q̃rta ps hereditatz erit legitima. Et in q̃libet istor casuũ ista legitima est int' ipos heredes vbi plures sunt eq̃liter diuidenda. Uñ q̃dã. Quattuor aut infra dãt natis iura triẽtẽ. Semissem ꝑo dãt natis q̃nq̃ vel vltra. Arbitriũ sequit' subaceterа patris.

Ealco. onis. auis q̃dã est. z ðr a falx. cis. eo q̃ vngues habeat recuruos ad similitudinem falcis.

Ealera. re. pe. cor. ẽ ornamẽtuz eq̃z. sz ponit' q̃nq̃ p ornatiõe aliaz rez. vt ꝑboz. Jtẽ falera inuenit' etiã p superbia z iani iactatiõe. et cor. sa. Uñ Aurora. Plume sũt falere Ciceronis picta poete. Jnuenit' etiã fallere infinitiuⁱ de fallo. lis. z pducit ꝑmã positiõe. Uñ Ouid. epi. Fallere credentẽ non est operosa puellam.

Ealern⁹. ni. mons est i cãpania vbi optimũ abũdat vinũ. Jõ falernũ ðr bonũ vinũ. Jñ falern⁹. a. ũ. z falernic⁹. ca. cũ. pe. cor. z prima qr omnia illa scribunt p vnũ. l.

Eallax. cis. o. g. i. deceptor. z ðr a fallo. is. qr fando decipit. Jñ fallacia. cie. i. deceptio.

Et nota q̄ fallax differt ab eo q̄ mentit. ḡa
ois hō fallax id agit vel dicit vñ qs fallat. ſz
nō ois hō vult fallere q̄ mentit vt ioculato/
res q̄ ſepe mentiūt magꝫ ſtudio delectādi q̄ꝫ
volūtate fallēdi. Uñ ⁊ fallacia ðr apud dia/
leticos in argumētatiōe vel voce aliq̄. vt cū
q̄s videt aliud fari. i. dicere vel ſignare q̄ꝫ ſi/
gnificat. vñ ⁊ homo decipit.
Falſarij ſūt q̄ crimīe falſi tenēt. vl̄ q̄ crimen
falſarioꝝ admittūt. vt ð cri. fal. ad falſario/
rum.
Falſidic⁹. ca. cū. i. falſa dicēs. ⁊ cor. di.
Falſus. ſa. ſum. ſm q̄ſdā eſt ꝓticipiū. ⁊ idez
eſt qð decept⁹. Scðm ꝙo qð eſt nomē falſ⁹.
eſt q̄ fallit vl̄ q̄ negat qð verꝫ eſt. Jñ b falſuz
ſi. ⁊ falſus. ſa. ſū. ðr qð verꝫ nō eſt. q̄a fallat.
Jñ falſe aduer. ⁊ hec falſitas. tatis. ⁊ differt
a mēdacio. qz falſitas ē negare qð verum ē.
Mēdaciū eſt fingere qð verꝫ nō eſt Uñ q̄dā
Si ꝙa ſuppримas falſus agnoſceris eē. Si
falſa ꝙfingas. ſic mēdax eſſe videris. Jtē fal
ſum differt a ficto. qz falſum ad oꝛōes ptinz
vbi vꝛitas ita ſepe videt vt q̄ facta ſint negē
tur. Sz fictuz ad poetas ptinet vbi q̄ facta
nō ſunt facta dicunt. Falſum ḡ eſt qð verū
nō eſt. Fictū qð veriſi'e eſt. Jtē falſus. a. ū.
id eſt. iniuſt⁹. vt falſo q̄rit de ſua natura hūa
nū gen⁹. i. iniuſte. ſic ⁊ verꝫ ðr iuſtū. Et hinc
denari⁹ ðr falſus. q̄ nō hz iuſticiā ſuā. Deeſt
eīm ei vl̄ in pōdere vel i forma vel in ſupſcri
ptiōe. Uñ ⁊ moneta ðr. qz monet ne q̄ trauſ
⁊ inuſticia ſubſit
Falx. cis. eſt inſtrumētū aptū ſegetibꝫ. vine
is ⁊ pratis. ⁊ ðr a filice. qz hac ꝓmuz milites
berā filicē abſcindere ſolebant. Uñ. Falce
puto vineā meto ſata tōdeo ꝓta. Jtē. Falx
merit ⁊ ſcindit. fax vrit. faux q̄z mādit.
Fama. me. f. p. eſt ſine certo autoꝛe inuētus
rumoꝝ. cui malignitas dedit inꝛitū. fides āt
incremētū. Uel ē vehemēs vulgi vel maio/
ris ptis opinio rei de q̄ q̄rit ꝓſentiēs vl̄ ꝓſo
nās. ⁊ ðr a famuloꝝ. aris. q̄ſi famula. quia fa
mulat nobis dū ad modū famule diſcurrē/
do rumores de nobis portat p diuerſas ter
ras. etiā nobis ignorātibꝫ. vel ðr a fando qz
fando guagat. Et ē nomē bonaꝝ ⁊ malaꝝ
reꝝ. ſz ſine adiūcto ſep⁹ accipit i bono. Uñ
Fama volat trāſitq̄ modū q̄cūq̄ ferat. Jñ
famoſus. ſa. ſum. de q̄ fama loquit ſiue bñ ſi
ue male. Uñ qnq̄ accipit in bono. ſz ſepius
in malo. ſ. ꝓ infami.
Famoſū carmē ſm Azo. in ſū. C. de iniuſ. ē
dictamē vl̄ hiſtoria cōpoſita ad alicuius in
famiam.
Famoſus libell⁹ ꝓt dici liber ꝓſcript⁹ ob ali
cui⁹ infamiā. vt. ff. de iniur. l. lex tormētoꝝ.
§. ſi q̄s libeꝝ. Et ꝙponit ei pena capitis qui
edidit libellū vel q̄ inuentū nō corꝛupit. ſed
alij manifeſtauit. ⁊ q̄ eū dictauerit ſi nō ꝓba
uerit ð calūnia. capitaliter punit ſm Azo.
in ſum.
Famelic⁹. ca. cū. i. eſuriēs. ieiunus. ⁊ ðr a fa
mes. ⁊ cor. pe. Uñ. J. Re. ij. Et famelici ſatu
rati ſunt.
Famen. inis. n. t. i. locutio.
Fames. mis. f. g. qð antiq̄ fames. famei. di/
xerūt. vñ adhuc ablatiu⁹ deſinit i e. ꝓducta
q̄ſi ante declinatiōis. Et ē fames appetitus
edēdi. ꝓtuſio faucis. q̄ſi phos meas. ⁊ eſt ety
mologia. Jñ famelic⁹. ca. cū. ⁊ fametic⁹. ca.
cū. ⁊ famere⁹. tea. teū. in eodē ſenſu. i. eſuriēs
Famete⁹ etiā ðr mortifer. ⁊ cor. ꝓmā fames
ſz Fama cā. ꝓdu. Uñ. Hil mage triſte fame
nil clare comparo fame.
Famic⁹. ci. m. s. pe. cor. loc⁹ tabernaꝝ in vr
be quē frequētant ꝓpter famē pellendā.
Familia. lie. f. p. a femur ðr. Et eſt familia li
beri et liberis legibꝫ ſuſcepti. Hā familia p
ſeruis abuſiue nō ꝓprie ðr. Et cōponit cum
pr̄. mater. fili⁹. vt paterfamilias. materfami
lias. fili⁹familias. Et ē familias gtūs grec⁹
Et incipit familia a pr̄e ⁊ termiat in tritauo
ſz ſtirps et lōga generis ſignificatōe vocat.
Jtē familia. familias greco more facit p fa/
milie. Uñ hec familia. lie. vel familias
Familiaris. ꝙ. t. ⁊ b re. i. domeſtic⁹. amic⁹. ð
ꝓpria familia. aſſuet⁹. vſitat⁹. Jnuenit etiam
ſubſtātiue poſitū. vt iſte ē nimis familiaris.
Famulamen. inis. i. famulat⁹. ſuitiū vel ſer
uitus. ⁊ ðr a famuloꝝ. aris.
Famularis. ꝙ. t. ⁊ b re. ðr a famul⁹. ⁊ cōpat.
Jnde famularit aduer. ⁊ hec famularitas. i.
famuloꝝ ſeruitiū vel ſeruitus.
Famulitiū. tij. i. ſeruitiū vel obediētia
Famulul⁹. li. i. puus famul⁹. Jñ famulula.
id eſt. pua famula.
Famul⁹. li. ðr a famuloꝝ aris. Et ſūt ꝓprie fa
muli q̄ ex ꝓpria ſuoꝝ familia ſunt orti Et ðr
famul⁹ q̄li vn⁹ de familia Sz ſeru⁹ ex ꝓditi
one ſuituris. Jñ hec famula. le. ⁊ famul⁹. la.
lū. adiectiue. Et ſūt pla nota idē ſignifican
tia. Uñ. Dācipiū famulusq̄ cliēs et verna
miſter. Atq̄ miſtrator puer aſſecla vernula
ſeru⁹. Satrapa ꝓdictis ꝙūgit atq̄ ſatelles
Hecnō athleta hec vnū ſignificabūt
Fandus. da. dū. qð q̄s debet fari. ⁊ ðr a foꝛ.

t componit. infandus t nefandus.
Fans. tis. o. ge. i. loquēs. t pōt esse nomē vl̄ participiū.
Fantasia. sie. fm Pap. ē imago alicui⁹ corporis visa. t cogitādo in aīo postea figurata. vtputa pīis spēs quā vidim⁹. Fantasia poetica ē rei ingāte sensum dare. vt mirant arbores. Fantasma ꝺo ē quā nūq̄ vidim⁹ spēs aīo figurata. vtputa spēs auis quā nūq̄ vidim⁹ Fantasma visio vana Sz scōm Hugt. Fantasma ōr a phasmos qđ ē apparitio. t hec fantasia. sie. idem qđ phasma. sed phasma sp ē dubia. fantasma vl̄ fantasia qñq̄. Itē fantasia ē de cognitis spēs in aīo figurata. Sed fantasma ē de incognitis. Et hinc tractū ē vt fallacia i argumētationib⁹ ōr fantasia cū apparet aliud q̄ sit. Jñ fantastic⁹. ca. cū. qđ sic apparet. vl̄ qđ ptinet ad fantasma. vl̄ qđ in se ptinet fantasiā Ubi t cellula q̄ est in anteriori pte capitis in q̄ est vis intelligendi ōr fantastica. q⁹ ea hō fantastice t imaginatorie cōphēsa p intellectum pcipit Et p̄dicta noīa pot⁹ scribēda sunt p ph. cū sint greca
Far. farris. ōr q̄ddā gen⁹ ānone. t ōr a frango. gis. Generalit tū noīa semia frugū farra dicunt a frāgēdo. q⁹ olim frangebant i pila añq̄ vsus molaꝝ esset. Jñ farre⁹. rca. rcū. i. de farre exist̄s. vel factus
Farcimen. inis. n. t. t b farcimētū ti. i. repletio extorꝝ vl̄ vētris. i. caro pcisa t minutata eo q⁹ ea intestina farcia nt. i. repleant cū aliarum rerū cōmixtiōe. t ōr a farcio. cis. Jdē farctum. ti. qđ et fertū. ti. inuenit.
Farina. ne. f. p. ōr a far. ris. eo q⁹ ex eo fiat. Jñ hec farinula. le. dimi. i. pua farina. t farinaceus. cea. ceū. i. de farina fact⁹. t farinosus. a. um. i. plenus farina.
Farracū. ci. n. s. est puls ex farre facta. vl̄ piguis cib⁹ generalit. t ōr a far. ris.
Farrago. inis. f. t. i. stramē vl̄ q̄libet vil̄ annona. vl̄ q̄libet mixtura pabulorꝝ. Unū Persi⁹. Jn tenui farragine mēdax. Et hinc fct̄a trāslatiōe farrago ōr multitudo scholariū q̄si despectiue. q⁹ ex diuers t varijs gēt̄ib⁹ sit collecta. Prope tū farrago ē herba hordeacea adhuc viridis t ḡnis ad maturitatē adhuc nō turgescentib⁹
Fartū. ti. vide s in farcimē Itē fartū est supinum de fartio. tis.
Fas. i. licitū. t ōr a facio. cis. Et differt a iure. q⁹ fas est lex diuīa. Jus ē lex hūana. Fas est p alienū a grū trāsire. Nō aūt est ius.
Fascenia. nie. fe. p. i. clausibil̄ vallatio circa castra t ciuitates. q̄ solet fieri q̄busdā fascibus stipulaꝝ t lignoꝝ. t ōr a fascis.
Fascia. cie. i. ligatura. s. pān⁹ q̄ stringit pect⁹ vl̄ māmille mulieris. t ōr a fascis. q⁹ ea tegit pect⁹. t papille cōpmunt Uel ligatura qua puer inuoluit. q⁹ i modū fasciculi corp⁹ ligat.
Fascale. lis. n. t. i. fascia. Et ppie fasciale est latū cingulū q̄ puer circūligat i fascijs
Fascin⁹. ni. m. s. vel b fascinū ni. i. incātatio t ōr a fascis vl̄ fascia. q⁹ in q̄busdā fasciculis vel fascijs herbaꝝ soleat fieri. Fascin⁹ etiaꝝ ōr priapus. q⁹ q̄busdā fascijs solebat olim inuolui cū carebāt brachis. Itē fascin⁹ siue fascinatio ōr etiā vulgo q̄ nocet infantib⁹. dicunt em̄ q̄ndam oculi visu vrētes. q⁹ si hō aliq̄s vl̄ aliud aīal ab eis inspectū fuerit. ex tali visu emarcescit. t hinc eoꝝ act⁹ fascinatio dicitur.
Fasciola. le. di. pua fascia. q̄ vulnera ligant
Fascis. scis. m. t. i. on⁹. Et pl̄r hi fasces. sciū. id est. insignia bonoꝝ. t q̄nq̄ ipi bonorēs dicunt fasces. q̄si a fascibus lignoꝝ. q⁹ ḡues sūt pōdere dignitat⁹ t autoritat⁹ ẽm Hug. Papias etiā dic̄ Fasces. sciū. dignitates ꝓsulares. Fascis colligatio lignoꝝ ad deportandum colligatoꝝ. Unū. pōdera sunt fasces. fasces dicunt honores.
Fasian⁹. ni. m. s. pe. pō. q̄dā auis. t ōr a fasis. sis. vl̄ fasidis. q̄dā insula gretie. q⁹ inde p mū asportat⁹ ē. vl̄ ōr a fagin qđ est comedere. q̄ fagian⁹. q⁹ ei⁹ caro suauis ē ad comedendū.
Fassio. onis. f. t. i. pfessio. t ōr a fateor.
Fassus. sa. sū. i. pfessus. locut⁹. t ōr a fateor. Unū Ouid. i epi. Da veniā fassi mihi nō tua munera tanti
Fastigiū. gij. i. summitas. altitudo. bonoꝝ. Inde fastigiolum. li. dimi.
Fastuosus. sa. sum. i. supbus. t ōr a fast⁹. qđ idē est qđ supbia. Jñ fastuose aduer. t fastuositas. tatis. i. supbia. elegātia. elatio.
Fast⁹. a. ū. i. licit⁹. t ōr a fas. vt fast⁹ dies. i. licitus in q̄ licebat rhomanis negocia agere. causas exercere vl̄ aliq̄d tale. Nefast⁹ ꝺo dies ōr q̄si illicit⁹. q⁹ illicitū aut quasi nephas erat i illo die p̄dicta agere. q⁹ in illo die male ptigerat rhomanis. t ōr nephastus a nefas Et hinc q̄dā liber Ouidij in q̄ tractat de fastis t nefastis diebus. a digniori titulat liber fastoꝝ. Hinc etiā annales libri in q̄b⁹ scribebant facta rhomanoꝝ totius anni. sil̄r a digniori pte dicti sūt fasti. Jnuenit etiā hic fastus. tus. quarte decli. p annali libro. Unde

Fa

Lucan⁹ in.x. An nimis andoni vincet fasti
bus annis. Sz magⁱ ꝓprie p libꝛo annali. ē
scđe declinatōis. Hā fast⁹ p supbia est ōrte
declinatiōis. Unⁱ. Festa dies fast⁹ fastusqꝫ
supbia ferꝫ. Fast⁹.i.licit⁹.fastos q̄z dicito li
bꝛos. Dat terrā fast⁹ opi fastusqꝫ nefast⁹.
Fatat⁹.ta.tū.i. fato destinatus.z ꝺꝛ a fato.
as.are.

Fatidicus.ca.cū.pe.coꝛ.i.fata dicēs
Fatum.ti.n.s.ꝺꝛ a foꝛ faris.z dicūt fatuz es
se quicq̄d de⁹ fat. Uel fatū est tpaⁱ succes̄sio
vel euētus reꝝ a deo puisaꝝ. Et fingūt tria
fata ī colo z fuso z digitis fila ex lana trahē
tibꝫ ꝓpter trina variationē reꝝ. Quedā vero
desinūt esse. q̄dā incipiūt esse. q̄dā ꝓseverant
vⁱ ꝓpter tria tpa. s. p̄teritū qꝺ in fuso iā netū
z inuolutū est. Pns qꝺ inter digitos mētis
trahit. Futuꝝ qꝺ est in lana q̄ in colo ꝯplici
ta est. z qꝺ adhuc p digitos mētis ad fusum
tanḡ pns ad p̄teritū traꝺcie ꝺū est. Et ē idē
fatū z foꝛtuna. Sz in ꝟ differūt. qꝛ foꝛtuna
est in his q̄ foꝛtuitu veniūt. nulla palā cau
sa. Fatū ꝟo est apositū singulⁱ z ita tutū. Sz
ꝟ alteri⁹ ꝓsideratōis est. Scōm ꝟo Quin
tilianū de causis Fatū ꝺꝛ a facio vⁱ fio Unⁱ
ait. Quid est fatū nisi qꝺ fit et nō hꝫ causas.
Boeti⁹ ꝟo in.üij.libꝛo de ꝓsolatōe ꝺic. Pro
uidētia est ipsa diuīa rō in summo oīm p̄n
cipe ꝓstituta. q̄ cūcta disponit. Itē fatū est i
berēs reb⁹ mobilib⁹ dispositio. p quā puidē
tia suis q̄qꝫ nectit oꝛdinib⁹.
Fatus.a.ū.i.locutus.z ꝺꝛ a foꝛ faris
Fatalis ꝺies ſm Ⱥzo. in sum. C. de tē. z re
pa. appel. ꝺꝛ spaciū tpis infra appellās ꝺꝛ ap
pellationē ꝓsequi.
Fatu⁹.tua.tuū.i.stult⁹.z ꝺꝛ a foꝛ.faris. qꝛ i
peritiā suā oīdit fando q̄cq̄d latet ī animo.
vel rīndendo ad interrogata. vel iō ꝺꝛ fatuus
a fando. qꝛ qꝺ nec ipe fat. nec qꝺ alij ꝺicūt i
telligit. Et differt a stulto. qꝛ stult⁹ ē q̄ p stu
poꝛē nō mouet. iniuriā z semiciā pfert nec vl
tus est nec vllo ignominie cōmouet dolore
qꝛ stultus est hebetioꝛ coꝛde. Unⁱ q̄ dā. Ego
stultū me estimo. fatuū esse nō opinoꝛ.
Faudic⁹.a.ū.pe.coꝛ.est ille q̄ vera ꝺicit. cui
cūcti fauet. z videt cōponi a fauco z ꝺico. q̄a
eius ꝺictis fauetur.
Fauilla.le.fe.p.i.scintilla.z ꝺꝛ a phos qꝺ est
ignis. Sz scintilla ꝓprie ꝺꝛ accēsa. fauilla ve
ro extincta z igne deserta. qꝛ fauilla est extin
ctus scintille ignis vel cinis.
Fauillus.li.ꝺimi.i.puus fau⁹. Jdē etiā fa
uulus.li.ꝺꝛ.

Fauissoꝛ.oꝛis.est piscatoꝛ q̄ sp rogat z fauet
deo vt sibi bñ eueniat. z ꝺꝛ a fauco.
Fauⁱ⁹.a.ū.i.leuis z ponderosus. z ꝺꝛ a fa
uonius.nij.q̄ ꝺꝛ ventus lenis
Fauni ꝺicti sunt q̄dā ꝺij siluaꝝ. a fando vⁱ
phonos. qꝛ voce nō signis oñdebāt futura
in lucis ꝓsulti a paganis. Hi vulgo incubi
vⁱ incubones. a rhomanis ꝟo fauni ficarij
ꝺicuntur.
Fauoni⁹.nij.lenis vētus q̄ z zephyr⁹ ꝺꝛ. Et
vocat sic. qꝛ ei⁹ fauoꝛe flores ꝓducunt z ter
ra germinat. Unⁱ Ouiꝺ. Usqꝫ sub aduentu
spirātis leue fauoni. Jn fauoni⁹.nia.niū. et
ꝟ fauoniū.nij. leue odiū qꝺ cito trāsit et ca
dit ad modū illi⁹ vēti. Fauonij etiā ꝺicebā
tur spurij. q̄ ex p̄ie ī certo z matre vidua sunt
geniti. z ꝟ iō. qꝛ quedā aīalia fauonio spiri
tu bausto ꝓcipe extimant
Fauoꝛ.oꝛis.m.t.i.auxilium. laus. assensus.
Jn fauoꝛosus. a.ū.i. fauoꝛe plen⁹. Jdē z fau
toꝛ⁹.ria.riū. a. fautoꝛe. z ꝟ z ꝟ fauoꝛabilⁱ. z ꝟ
le. Jn fauoꝛabilitⁱ aduer. z bec fauoꝛabilitas
tatis.
Faust⁹.a.ū.i.felix cui foꝛtuna fauet. Jn ad
uer. fauste. felicit. pspere. z bec faustitudo. di
nis. i. felicitas. Et faustⁱ⁹ cōponit. infaustus
a.ū.i. infelix. cui foꝛtuna nō fauet sz sp est ad
uersa. z ei nō ꝓtingit nisi male
Fauōꝛ.oꝛis.m.t.i.laudatoꝛ. ꝓsensoꝛ ī malo
z ꝺꝛ a fauco. ues. Jn fautio. onis. i. laus vel
ꝓsensus ī malo. sic amicicia ꝓsensus ī bono
Qꝺ em ē amicicia int bonos ꝟ idē est fautō
int malos. Jn fautiosus. a.ū.i.i malo con
sentiens.
Fauⁱ⁹. ui. mel est in cera. s. briscа. z ꝺꝛ a fagin
grece qꝺ est comedere latine. q̄si fagus. quia
magis comedit q̄z bibit.
Faux.cis.m.t.ꝺꝛ a phos qꝺ est vox. Et sūt
fauces anguste fistule gutturis. q̄si phos. i.
voces p qs vocat spūs ab intimo pectoꝛe ex
iliens. sonū voc̄ emittit. Et ꝺꝛ sic. vel a fun
ꝺēdis vocib⁹. vⁱ qꝛ p eas famur voces. Uel
fauces ꝺicunt a phos qꝺ ē aer. q̄si phos ca
pientes. i. aere Ut ꝺicunt fauces a fagin qꝺ ē
comedere. z ſm ꝟ fauces ꝺicunt maxille qꝛ
comedim⁹. Et ad silitudinē fauciū ꝺicūtur
fauces loca stricta z anguста sic est aditⁱ⁹ via
rum int altos mōtes. Silr ad silitudinem
fauciū ꝺicunt fauces ostia fluuioꝝ z etiⁱ⁹ in
mare. qꝛ locⁱ⁹ ille solet esse strictⁱ⁹ z angustus
ad modū fauciū. vⁱ qꝛ p illū locū aq̄ z nauis
exeūt sicut p fauces voces. Unⁱ. Faux ē fas
q̄z licet resecat falx fax q̄z lucet

Far.cis.f.r.i.teda.ꝛ ðr a phos qð est lux.qa facit lucē. Jnde facula.le.i.pua far.

F ante E

Febris morbꝰ q̄dā.ꝛ ðr a feruco.ues. qr facꝫ hoiem feruere. Vl ðr a frigeo.ges.qr facꝫ hoiem frigere Et desinit actus singlaris i em vel i im. vt febrē vl februm.ꝛ ablatiuꝰ i e vel i i.ꝛ actus plalis i es vel i is. vt febres l februs Februa.orū.n.s.plis numeri.i. sacrificia ꝛ purgatiões.q̄ olim solebāt fieri ꝓ aiabꝫ defunctoꝝ Jñ februat⁹.a.ū.i.purgat⁹.a.ū. Et h februꝰ.bruꝰ.i.pluto. Februi etiā dicūt manes.qr i eis fiebāt hmōi purgatões. Et a februꝰ vl februꝰ ðr h februari⁹.rij.q̄dā mensis dict⁹ sic.q̄si sacrificatoriꝰ vl purgatoriꝰ siue purgatiuꝰ.qr i illo mēse olim p̄cipue fiebant februa ꝓ aiabꝫ defunctoꝝ ipi plutoni.

Feciał.lis.m.t.q̄si fedialis.i.sacerdos ꝓ quē federa fiebāt.vel q̄ bella annūciabat.q̄ portꝰ dicebaꝫ secularis Uñ olim feciales dicebāt fediales.qr ꝓ eos federa fiebāt.sic ꝓ sec̄ares bella. Fecialis g̃ ꝓrie dicebaꝫ ille q̄ legatiõe vtebaꝫ ꝓ federe ꝛ pace ẽm Hugꝯ.pap.dicit Feciales dicunt ꝓ quos federa ꝛ bella indicebant.i.sacerdotes.

Fecimū.nij.n.s.ðr a fex Et dicūt fecinia minuti acini ꝛ dure cutis.qr plꝰ fecis faciāt q̄s alij acini.

Fecula.le.dimi.i. pua fex. Fecula etiā dicit vua decocta vel pinguis.

Feculentꝰ.a.ū.i.fetidꝰ.ꝛ ðr a fece vel fecula. vel ðr a fece.ꝛ lētos qð est plenū. Jñ feculentus.ta.tū.i.fece plenꝰ vel fetidꝰ. Jñ hec feculentia.tie.i.feditas

Fecūdꝰ.da.dū.i.fertilis vel abūdās. q̄si fetundꝰ.i.fetu vndās vl q̄si fetū dās. Jnde fecūditas.tatis. Jtē cõponit fecūdus. infecūdus.da.dū.i.nõ fecūdus.sterilis.

Fedosus.sa.sum.i.fedus.da.dū.

Fedꝰ.derꝫ.ē pactū vl pax q̄ fit int dimicātes ꝛ ðr a fedꝰ.da.dū. Fuit ei olim ꝓsuetudo. qñ cū aliqs vellet inire fedꝰ .q̄dā porca sacrificaret in hūc modū. maior ex utra pte.ꝛ mior ex alia. siue esset ipator. siue rex. siue aliꝰ princeps. tenebāt illā porcā ꝛ ipam pcutiebāt et turpit occidebāt. qi dicerēt. sic occidat ille q̄ a pace resilierit.ꝛ ide dictū est fedꝰ a porca feda.ꝛ turpit occisa.cuiꝰ mors optabaꝫ ei q̄ a pace resilierit. Vl ðr fedus a fide. Uel ðr ab hirco ꝛ hedo f.lra addita. vel portꝰ posita ꝓ h.q habet in h noie hirc⁹.ꝛ ðr fedꝰ sic.qr hircus ꝛ hedꝰ cū porca ĩmolabāt in federe faciendo. Et fedꝰ puenit pacē.sz federis partes sūt inducie dicte.quasi i dies oci. vl iducta ocia.ꝛ scribit ꝓ oe.diphthongū. Jnuenit fedus.da.dū.adiectiuū.i.turpis.deformis. sordid⁹.ꝛ ðr a fedo as. Jñ fede.di⁹.sime.aduer.ꝛ h feditas.tatis.ꝛ scribit ꝓ e.soluꝫ ꝓduc tñ ꝓmā. vñ. Sordidꝰ ẽ fedꝰ ꝓ pacto dicto fedꝰ

Fel.lis.ðr a follis eo q̄ sit follicul⁹ gestans humorē q̄ vocaꝫ bilis. Et ðr fel tā follicul⁹. qr ille humor.ꝛ scribit ꝓ geminū l.i gtō Jnð felle⁹.lea.leū.i.de felle eqñs. vel amaꝫ

Felena.ne.f.p.q̄dā bestia valde timida.s.cerua. Et ꝓ eode inuenit h feles indeeli. Unde Ouidius in.v.meta. Feles soror phebi nivea saturina iacta.

Felix.cis.o.g.i.beat⁹. fortunat⁹.dives. Et ðr felix.ꝛ q̄ dat felicitatē.ꝛ q̄ accipit.ꝛ per qð daꝫ felicitas.vt felix tps.felix loc⁹. Jn felicit er aduer.ꝛ felicitas tatis. Et ꝑð.fe. Uñ Lucan⁹ in.iij. Felix q̄ potuit mūdi vitare ruinam. Quo iaceat iā scire loco ꝛc.

Femella.le.dimi.i.pua femina.

Femellari⁹.rij.i.mulierari⁹.femineis vel femineo opi dedit⁹. vl femineos hūs mores.l volūtati femine dedit⁹ ꝛ obnoxius.qui alio noie ðr uxorarius.

Femen.inis.n.t.ðr a femur.ꝛ sunt ille ptes femoꝝ q̄bꝫ in eōtādo tergis eāꝝ adherem⁹. Uñ ꝛ ꝑliatores olim sub feminib⁹ amisisse eās dicebant. Uel femē.inis.ē coxa femine. Unde Lañ.vij. Et iūcture feminū tuoꝝ sicut monilia. Jñ h feminale.lis.brache femi naꝝ.eo q̄ tegant femia. Et hinc ðr femē qñ ꝙ pinguedo illa q̄ est ī pube mulieris. Et femur q̄ est ī pube viroꝝ. Hec tñ ꝓprietas sepe corrumpit apud autores vtētes ꝑdictis vocabulis indifferenter

Femina.ne.f.p.ðr a phos qð ē ignis. quasi ignita.qr vehemēt⁹ viro ardet ꝛ ꝑcupiscit. Uel ðr a feriditate.q̄si ferida.qr generat fetū Jñ h ꝛ hec femella.lez feminella.le.ꝛ feminula.le.oia dimi.ꝛ femine⁹.nea.neū. ꝛ femininꝰ na.nū.i.res femic. vel ptinēs ad feminā. Jtē femina pōt esse pluralis nūeri ꝓ coxis mulierum.a femen.inis.

Femur.oris.n.t.pe.cor. Et sunt femora ab inguine vsq̄ ad genua. dicta a femia.qr ibi est distinctio ei⁹ ꝛ viri. Uel femur ē coxa virilis ꝓrie. Jñ h femorale.lis. brache viroꝝ eo q̄ femora tegāt. Et scias q̄ femur. et genus.ꝛ stirps ðr.

Fenerator.oris.q̄ dat ꝛ q̄ accipit fenꝰ.quasi fenoris actor.

Fe

Eeneſtra.ſtre.ſ.p.ðr a phos qð eſt lux. ḋa lucẽ ferat.vel qr p ea videam⁹ foꝛ lucẽ. Uñ et feneſtra ðr q̃ſi ferẽs nos extra. Uel feneſtra cõponit a phos ⁊ miſtro.qr miſtrat lucẽ domui. Et ſunt ꝓprie feneſtre q̃bꝫ exterioꝛ pars angusta ẽ.ſz interioꝛ diffusa. Jñ feneſtrella, le.i.qua feneſtra.⁊ feneſtrat⁹.ta.tũ.

Eeniciũ.cij.ẽherba fullonũ.q̃ nigrã facẽ tinctura. Uñ Eſa.j. Si fuerit pec.v.q̃i feniciũ

Eeniculũ.li.pe.coꝛherba q̃dã. ⁊ ðr a fenum qr tirſus hꝫ herbe ⁊ radices acuũt viſũ. Jñ ⁊ feniculũ ðr q̃ſi oculoꝝ fenũ. vel ðr ſic.quia hec herba eſt calida ⁊ ſicca,

Eenũ.ni.n.s.ðr a phos qð eſt ignis. qr facile igne accendit. vel eo flãma facile nutrit.et ſcribit p oe.diphthongũ.

Een⁹.noꝛis.n.t.i. vſura.ſz vſura eſt lucrũ de capitali acceptũ Fen⁹ ꝙ lucrũ de vſura acceptũ. Uel vſura ẽ ſine determiato tpe.ſicut q̃ accõmodat duodeciz denarios p vno denario q̃tq̃t meſibꝫ acceptoꝛ voluerit. Fenus ꝙ eſt cũ tpe determiato.ſicut q̃ accõmodat viginti p triginta vſq; ad meſem Uñ fenus vocat auiduz.qr q̃ ſic accõmodat ſp auet vt illud tps veniat cito. Uñ Lucan⁹. Dic vſura vorax auide qð in tpe fen⁹ Jndifferenter tamẽ vtimur ꝓdictis vocabulis. Jñ fenere us.rea.reũ.

Eera re.ðr oĩs beſtia.⁊ ðr a fero fers eo q̃ toto coꝛpe ferat.vl qr vtat naturali libertate ⁊ deſiderio ſuo.⁊ volũtate ꝓpria ferat.fere ſũt etiã ſi nõ ſeuiũt. Beſtie ꝙ a vaſtando dicte ſunt.q̃a moꝛſu vel vngulꝫ ſeuiũt.quaſi vaſtie. Jñ ferin⁹.na.nũ.i.de fera exiſtẽs.

Eeraculus.la.lũ.i.aliq̃tulũ ferat.

Eeralis.ꝙ.t.⁊ hꝫ le.mortalis. lugubꝛis.funebꝛis.⁊ ðr a feron qð eſt moꝛs.

Eeratrũ.tri.n.s.ðr a fera. Et ſunt feratra tecta ſiluaꝝ ſpiſſa

Eeraꝛ.cis.o.g.i.fecũdus.abũdans. Jñ feraciter aduer.⁊ hec feracitas.tatis.

Eerculũ.li.n.s.i.miſſoꝛium. ⁊ ðr a fero fers. Ferculũ etiã ðr meſa ſup quã ponũt fercula. Jtẽ ferculũ etiã ðr vaſculũ in q̃ portatur ferculũ. Uñ in Lañ. Ferculũ fecẽ Salomõ rex de lignis libani ẽm Hugꝫ. Papi. ꝙ dic. Ferculũ diſc⁹.meſa edentiũ.aut vaſculum miſſoꝛum.in q̃ epule ferunt

Eerentari⁹.rij.m.s.i.vexillifer vl fundibulus vel ſagittari⁹.qr ferat arcuz. Uñ Amb. ſup Egiſippũ. Sz vt ſolet in ferentarioꝝ pliꝫ plura vulnera q̃ neces inferebant.

Eeretrũ.tri.n.s.eſt q̃ddã inſtrumentũ cuz q̃ portant corpa moꝛtuoꝝ.⁊ ðr a feron. qð eſt moꝛs.eo q̃ ferat moꝛtuũ.q̃ aũt ðr feretrũ q̃i ferẽs atrũ etymo.eſt. Quidã tñ volunt deriuari feretrũ a fero fers.quia ferat moꝛtuos. Alij dicũt feretrũ dici q̃ſi ferat tetrũ.i. moꝛtuũ.ſz potiꝰ eſt etymologia.

Eeria.rie.i.ceſſatio ab ope ſeruili.⁊ ðr a ferio.ris. Uñ ⁊ feria ðr feſtiu⁹ dies in q̃ ceſſare debem⁹ ab opibꝫ ſeruilibꝫ.in q̃ ſola res diuina debet geri.⁊ ðr feria a ferẽdis victimis.⁊ ſm ꝗ ſoli feſtiui dies dicunt ferie ꝓprie in q̃bꝫ ſacrificia ꝓcipue ſolẽt fieri. Sz qr q̃libz die debem⁹ ceſſare a vicijs.inde eſt q̃ q̃libet dies poteſt dici feria. Scõm q̃ conſuetudinẽ chriſtianoꝝ ſic appellãdi ſunt dies. Dies ſolis ꝓma feria vel dies dñica. Et dies lune ſecunda feria Et dies martis tertia feria. Et dies mercurij q̃rta feria. Et dies Jouis q̃nta feria. Et dies veneris ſexta feria. Et dies ſaturni ſeptima feria. Et eſt duplex ſenſus.q̃a ꝙ dies ab initio habit⁹ ẽ feriat.iõ dies dñica nuncupat ꝓma feria.qr ꝓim⁹ dies eſt a feria.i.a ſabbato qð feriale ſolet eſſe. Dies lune ðr ſecũda feria.qr ſecũd⁹ a feria.i.a ſabbato.⁊ ſic de ceteris. Uel dies dñic⁹ ðr ꝓma feria.q̃a eſt ꝓma dies ſeptimane q̃ eſt feria. et ſic de alijs. Jtẽ ferie ſunt q̃dã ſolẽnitates in q̃bꝫ cauſe tractari nõ debẽt

Eeriat⁹.ta.tũ.i.feſtiu⁹.ꝓpe q̃dẽ dies feriati dicunt.q̃bꝫ res diuina fit.⁊ abſtinere etiaz oportet hoĩem a litibꝫ ⁊ opibꝫ ſeruilibꝫ

Eerin⁹.na.nũ.eſt poſſeſſuũ.⁊ ðr a fera .et hꝫ ferina.ne.i. venatio. Uñ Uirgil⁹. Implent veteris bacchi pinguiſq; ferine.

Eermentũ.ti.n.zyma.⁊ ðr a feruꝰeo.ues.qr et creſcat. Jñ fermẽtat⁹.ta.tũ. Uñ q̃dã panis ðr fermentat⁹.i.fermẽto coꝛrupt⁹. Et qr parum fermẽti totã maſſam paſte coꝛrũpit. iõ q̃ñq; ponit ꝓ pcto.qr etiã puũ mortale magnã maſſam virtutu mortificat.qr q̃ in vno offendit fact⁹ ẽ oĩm re⁹. reite apl'o.

Eerocia.cie.ſ.p.idem eſt qð ferocitas.⁊ ðr a feroꝝ. Unde Martialis. Pythagorici edocuerunt ferociã animi cũ tibꝫ mollire. Et in hymno martyꝝ. Di ꝓ to furias ateq; ferocias.

Eeron grece.latine ðr moꝛs.

Eeronia.nie.q̃dam fons vel palꝰ.⁊ ðr a fero fers.eo q̃ ꝓferat vtilitatẽ biberibꝫ. Et hec ferocinia.nie.ðr dea illi⁹ aq̃ vel fontis.

Eerrari⁹.rij.q̃ in ferro opat. vel q̃ ferruz eq̃ facit.⁊ ðr a ferrum

Eerriminatio eſt ciuſdẽ generis materiarũ

solidatio et ɔiūctio. vt si cypho argēteo fundus ferr⁹ apponat. de ℔ no. in. l. in rem. ff. ō rei vend.

Ferrifodina. ne. locus vbi ferrū fodit.

Ferrugo. ginis. i. ferri rubigo. Itē ferrugo ōr q̄dā color sil'is ferro. z est purpure subnigre. z fit i hispania. Inde ferrugine⁹. nea. neum. de ferrugine exist̄es. z ferruginosus. a. ū. id est. plenus ferrugine.

Ferrū. ri. n. s. est metallū q̄ddā. z ōr a far farris. q; farra. i. semia frugū terre ɔdit. Jñ ferreus. rea. reū. i. de ferro exp̄ns. Itē a ferrū ōr ℔ ferramētū ti. instrumentū ferreū. z accipit collectiue. z ℔ ferrū. ri. p ferro eq̄. q; ex puro fit ferro. Et i tali significatōe ferrū hz pl'alitatē. Et nota q; purgamēta ferri sūt rubigo z scoria. Itē repit ℔ ferrū. ri. mas. ge. p ꝓprio noie. q; q̄litas vocis essentiā rei non mutat potest tñ declinari ℔ ferrus ri.

Fertilis. lis. ɔ. t. z ℔ le. i. abūdās. ml'ta ferēs Fertilis ager est Fructuosus ꝑo quicunq; compendio est

Fertū. ti. i. oblatio q̄ altari offert. z postea a pōtificib⁹ sacrificat. z ōr a fero fers. Itē fertum q̄nq; ponit ꝑ fartū. vide s̄ fartū

Feruidus. da. dū. i. calid⁹ z iracūdus. Jnde feruide aduer. z hec feruiditas. tatis.

Ferula. le. f. p. pe. cor. q̄ddā gen⁹ herbe. z palmatoriū inde factū ōr ferula. Dicit em̄ Lor nut⁹ q; ferula ē gen⁹ feniculi qđ crescit i mōte gargano. z inde affert a pegrinis i modū retorti baculi. qđ ē tā calide nature q; cū auster flat q̄ sil'r est calid⁹ fit q̄dā ꝓfrict⁹ z ꝓfractio int' herbas illas. z inde ꝓcreatur ignis adeo magn⁹ q; q̄nq; cōburit tota regio. a q̄ cōbustione beata Agatha siculos z romanos liberasse legitur.

Ferularīū. rij. loc⁹ vbi ferule abūdāt. z ōr a ferula. Et p codē inuenit ℔ feruletū. ti.

Feruoriū. rij. i. caldarū. z ōr a feruco. ues

Fer⁹. ri. m. s. ōr a fero. fers. Un̄ ps̄. Singularis fer⁹ depast⁹ est eā Et hec fera. re. dc q̄ s̄ loco suo. Et a fera deriuat fer⁹. a. ū. i. crudel' dur⁹. asper. Jñ feritas. i. crudelitas. Et hic z hec z ℔ ferox. cis. i. crudel'. immāsuet⁹. Itē a ferox ōr ferocitas. tatis. Et hec ferocia. cie. i codē sensu. Et nota q; ferox est anim⁹. ferus est leo. Itē ferocitas sepe laudi habet. Est ei ferocitas militū. z ferox iuuēt⁹ ōr. Sz feritas diri animi ē. Et ferox cōponit ℔ z hec z ℔ pferox. cis. z cor. fe. Un̄ Lucan⁹ in. iij. Hō sonipes in bella ferox nō iret in equor.

Fescenia. nie. f. p. mulier q̄ expellit fascina. Fescenini. nor. m. g. pl'alis numeri sūt carmina q̄ dicit mulier q̄n expellit fascinū. Et he fascenine. ar. carmia q̄ mulier dic̄ mouendo cunas vt sopiat puer. Et q̄nq; fascenine dicūt laudes. Un̄ habet in q̄dā sermone q; angeli astātes dño nato i pesepio canebāt Gl'ia i excelsis ɔdo. z in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. ꝑ fascenīnis q̄si loco fascenina r. id est tales fascenīnas dicebāt circa eū vt q̄i dormiret. s. gl'ia i excelsis ɔdo ɔc̄. z sic laudabāt eū. Itē inuenit fescenin⁹. a. ū. a. fescenino oppido. Un̄ Orati⁹ Fescenina p hūc inuēta licētia mor. fm Aug. Pap. etiā dic̄. Fescenina cātica nuptialia q̄ i nuptijs cātāt. Fescenin⁹. a. ū. i. nuptial'. a fescenino oppido q̄dam campanie.

Fessus. a. ū. ōr a findo. dis. q̄si fissus. i. diuisus a sanitate. nec ia integer salute. Et ē generale nomē. ad oīa em̄ refert. dicim⁹ ꝑo fessus aīo. fessus corpe. qđ magꝭ ēpr̄iū z fessus rer⁹ ad casū veniētiū q̄i iops copior. z fm ℔ est nomē. fm ꝑo q; ē ꝓtcipiū ōr a fatisco. cis

Festial'. ɔ. t. b⁹ festial'. i. sacerdos vl' orator ꝑ quē bellū idicit z pax cōponit. q̄ z fecial' ōr.

Festinitacula. le. dimi. i. pua festiuitas.

Festiu⁹. ua. uū. idē est qđ fest⁹. Un̄ ꝑ trāslationē ōr hō festiu⁹. i. let⁹. cōpt⁹. suauis. Jnd festiue aduer. Et ℔ z hec festiual'. z ℔ le. Jñ festiualit'. z hec festiualitas. tatis. i. solēnitas l' suauitas. dulcedo. ornat⁹. letitia. Et ōr festiuitas q̄si festiditas. a festis dieb⁹. z ē etymo.

Festra. stre. ōr a fenestra ꝑ syncopā. i. pua fenestra. Un̄ Macrobius de saturnalib⁹. Festra quidē est minusculū ostiū i sacrario.

Festuca. cc. i. stips. s. minimū pōd⁹ vl' puluis vel atom⁹. Jnde effestucare. ℔ hū iuris. i. abrenunciare

Festulū. li. pe. cor. i. paruū festū

Festū. ti. ē illō lignū i sūmitate dom⁹ ad qđ oīa dirigūt signa z q̄ q̄uēūt Jñ ℔ festū ti. ꝑ solēnitate. Sic ei ad festū lignū signa dom⁹ q̄ueniūt. sic ad festū. i. ad solēnitatē hoies cōueniūt. Vl' festū ōr a feria. q̄i feriatū. Jñ fest⁹. a. ū. vt fest⁹ dies. Et sūt festi dies tñ ocij z religiōis. q; i eis sola res diuina fit. Et nota q; festi dies dicūt ex ɔsuetudine. sz solennes q̄ ad hoies ptinēt. vt parētela. vt cuz q̄s defūcti officia expleuerit ōr solēnia ꝑstitisse.

Fetulent⁹. ta. tū. i. plen⁹ fetore. Jñ fetulēntie. i. fetiditas

Fetura. re. i. fet⁹. part⁹. z ōr a fet⁹. a. um.

Fetus. us. ui. i. part⁹. nat⁹. filiⁱ m'ierꝭ. vl' pecoris. z ꝓprie adhuc exist̄es i vtero. sic dict⁹.

F

q; adhuc ī vtero foueaf. licet p iã parto ĩue niaf. Uñ fet⁹.a.ũ.i.plen⁹.z qñ liberatus. vt ista mulier est feta.i.partu vl' filio plena. vel iam liberata. Et sil'r si inueniaf feta partu. id est liberata vl' plena.

Scrutina res.i.fetida z inq̃natissima ac mu liebris.sordida actio.q̃ p mulierẽ fetũ facere potest ꝑm ꝑapiã.

Feudũ.di.est bñficium z beniuola actio tri bues gaudiũ capiẽti.capiẽsq; tribuẽdo ī id qđ facit.z sua spõte pata Uel feudũ est illud bñficiũ qđ ex beniuolẽtia alicui⁹ ita tradit alicui.vt ꝓprietate rei q̃ in feuduz daf penes dantẽ remanẽte vsufructũ ciusdẽ rei ita ad accipientẽ trãsferat.vt ad eũ heredesq; suos masculos z femias si de eis noiatim dictuz fuerit z ī ꝑpetuũ ptineat.ad ꝟ vt ipe et ei⁹ he redes fidelit ꝑ fuiãt dño.siue illud seruitium noiatum dictũ fuit a dño q̃le esse debeat.siue indetermiate.pmissũ sit. Dicit autẽ feudũ a fidelitate vl'a fide.quã vasall⁹ dño ꝓstare te neẽ. Hec eĩm ꝺz aliq̃ inuestitura fieri ei q̃ fide litatẽ facere recusat.nisi feuduz eo pacto sit acq̃situ.vt de eo fidelitas nõ ꝓsteẽ vt in ꝺsti tutiõibꝫ feu.p q̃s fiat inuesti. z p q̃s recipit. ibidẽ in q̃bus cau.feu.amit.in.c.ij.§.j.in vsi. feu.no.

Feudũ legiuz ꝑm spe.est qñ causa z occasio homagij cepit a dño.vt q̃ baro dixit alicui pauꝑi militi q̃ aliquã rẽ immobilẽ sibi da ret si ei faceret homagiũ.z illã dedit.talis res vocaf feudũ legiũ.z tal' vasall⁹ homologi⁹

Feudatari⁹ est q̃ feudũ recipit.q̃ etiã vasal lus dicitur

Fex.cis.f.t.ꝺz a figo.gis.q; se mergẽdo ī fun do vasis affigit. z ꝺz a fedo.as.

F ante J

Fiber.bri.m.s.est qꝺdã aial qđ cũ venato res sequunt se castrat.z sibi mentulã findit. vñ z alio noie ꝺr castor.q; ipe se castrat. ꝑm quosdã. Jñ fibrin⁹.na.nũ.z ℔ fibrinũ.ni. la na illi⁹ aialis. Jñ hec fibrina.ne.ꝺr vestis q̃ tramã de fibri lana habet.

Fibra.bre.f.p.idẽ est qđ vena.sz differũt.q̃a fibra est ipsa chorda scz ipse follicul⁹ p quez sanguis discurrit. Uena ipe sanguis cursus Uel fibre sunt iecoris extremitates sic dicte q; apud gentiles ī sacrificijs ad phebi aras fe rebant ab ariolis vt ibi respõsa acciperent. Fibre etiã dicunt vene interiores.vl' vene ie coris.vl' viscera vl' membroꝝ iũcture. Inde fi broſus.a.ũ.i. plen⁹ fibris. Uñ ī hymno scti Johis bap. Ut q̃ant laxis resonare fibris

Fibula.le.f.p.ꝺr illud q̃ pect⁹ femiaꝝ ornat z ꝺr a fibuli greco. Uel fibula ꝺr firmatorũ q̃ pallũ tenet ī hũeris.vl' cingulũ in lũbis.

Jñ ℔ fibulariũ.rij.illud qꝺ apponit in mãtel lo.vel p qđ ĩmittunt fibule ne dissipẽt man tellũ. Et poti⁹ scibẽdũ est p ph.ꝓbibula

Ficari⁹.rij.q̃ colligit fic⁹. Jtẽ ficari⁹. rij.ꝺr q̃dã de⁹ siluestris.i.pan vel faun⁹ vl' satyr⁹. z ꝺr a fic⁹. Uñ Hiere.l.ꝺr. Habitabũt dra cones cũ fatuis ficarijs.vbi dic glo.interli nearis.i.cũ boĩbꝫ siluanis. Alij dicũt q; fica rij dicunt fauni z satyri q̃ int fic⁹ z alias ar bores morant qui Esa.xxxiij.onocẽtauri z pilosi appellant.

Ficatũ.ti.i.iecur siue epar.z ꝺr a ficus

Ficedula.le.pe.cor.q̃dã auis a ficu dicta.q; fic⁹ magis edat. Hec eadẽ z ficedulẽsis dici tur. Quidã tñ dicũt q; ficedulenses sũt par ui pisces.

Ficetũ.ti.pe.p.loc⁹ vbi crescũt arbores fici

Ficosus.a.ũ.qñ deruat a fic⁹ p morbo. ꝺr tali infirmitate plen⁹. Ficosus.a.ũ. etiã põt dici a fico arbore.q̃si plen⁹ illis arboribus. Et a ficu fructu.q̃si plen⁹ tali fructu.s.ficũ

Fictici⁹.cia.ciũ.z ficticiosus sa.sũ.i.q̃ fingit vl' qđ fingit. Jtẽ ficticij vl' ficticiosi ꝓprie sũt falsi amici z simulatorꝝ.s.q̃ fingũt facere ali qđ ad seruitiũ amici.z faciunt vt ei incõmo dũ ꝓstẽt Uñ z fictio ꝺr falsa z ficta amicitia q̃si ficta actio.z ficticij dicunt ficte agẽtes

Fictilis.ꝯ.t.z ℔ le.pe.cor.qđ facile fingi põt vel qđ iã fictũ ẽ.z ꝺr a fingo.gis. Uñ et vasa terrea fictilia vocant.q̃si ficta z cõposita vt aliquã formã habeãt

Fictor.oris.m.t.q̃ cõponit l' ornat aliq̃d. sic̃ q̃ capillos mulieꝝ linit z ptractat vngit et mitigat. Jñ fictor⁹.ria.riũ.q̃ fingit l' q̃ fingit

Ficulnea.nee.ẽ pua ficus.z ꝺr a fico arbore. Jñ ℔ ficulnetũ.ti.loc⁹ vbi crescũt ficulnee. qđ z ℔ ficetũ ꝺr a fico. Et ficulne⁹.a.ũ.de fi culnea cristẽs. vl' ad ficulneã ptinẽs. qđ z fi ceus.cea.ceũ.z ficuln⁹.a.ũ.ꝺr. Fice⁹ etiã põt deriuari a ficu fructu.

Fic⁹.ci.f.s.p arbore. Uñ Luc.xiij. Arborez fici habebat q̃da. Et ꝺr a fecundus.eo q; sit fecũdior z feracior omnibꝫ alijs arboribꝫ. qꝫ bis vel ter generat fructũ i anno. z vno ma turescẽte alter orit. Hinc z carica ꝺr fructus ei⁹ vel massa fructuũ ei⁹ z copia. Jñ hec Fi cus.us.u.p fructu illi⁹ arboris q̃rte decli. z desinit ablatiuus in ubꝰ Inuenit etiam p q̃ dam infirmitate.sil'r ficus.us. quarte decli.

seo differũt q3 fic9 p morbo est ge.m.sz ficus p fructu est.g.fe. Lecilian9 tñ voluit q fic9 p morbo esset secũde decli. Uñ Martial' coquus. Cũ dixi fic9 rides ꝗsi barbara verba Et dici ficos Leciliane iubes. Dicem9 fic9 ꝗs scim9 in arbore nasci Dicem9 ficos Leciliane tuos. Itẽ ꝑsus. Arbore de fico maturos collige fic9. Sz tumidos ficos null9 mihi mittat amic9. Inuenit etiã fic9 ci.fe.g. scõe declinat p fructu. Hiere.xxiij. Et ecce duo calati plen ficis Itẽ Marẽ.xj. Nõ eñ erat tps ficoꝝ. Uñ Grecism9. Est fic9 morbus est fic9 fruct9 z arbor. Dicit h ficus pro morbo. sed p reliquis hec.

Fidecula.le.dimi.i.pua fides.

Fidelia.lia.f.p.i.olla dicta a fidelis.q3 sit fidelis in ꝗdo. Uñ Persi9. Respõdet viri/di nõ cocta fidelia limo. Fidelia etiã põt eẽ plis numeri.z tũc declinat h z hec fidelis et h le. vt in psal. Fidelia oĩa mã.ei9.

Fideliola.le.dimi.i.pua fidelia siue olla

Fidelis.p.t.z h le.i.fidus.z or fidel' ab eo q dicit vl' pmittit bonũ. Uñ ꝗdã. Est vir ĩ obsequijs fid9. sermone fidelis. Jñ fideliter aduer.z hec fidelitas.tatis.

Fidelitas fm Hosti.nihil aliud ẽ nisi iusiurandũ. qđ a vasallis pstat dño.

Fides.dei.f.g.est q veracit credim9 qđ neq/ꝫ videre valem9.z or a fio fis. Hã credere cũ possum9 qđ videm9. Et est fides si in aĩo fiat qđ dictũ est vl' pmissum. vel placitũ inter vtrosq3. ꝗsi int deũ z hoiem. Uñ z Aug9. dicit q fides or ex h q fiũt dicta Et nota q or hec fidis.dis.p chorda.z cor.pmã. Item inuenit hec fides.dis.p ꝑgine ꝗdã.z cor.etiam pmã.z hec fides.dei.qđ etiã cor.pmã. sz Fido.is.ꝑ bũ.pr. pmã. Uñ. Orphea nulla fidis tagit q tagere fidis. Itẽ. Virgo fides fidis ẽ resonat fidis ĩ citharãdo. Jugit amicoꝝ corda fides fidei. Ponit etiã fides fidei p credulitate z p articulo fidei. Uñ. Credulitasq3 fides articulusq3 fides. Et nota q si cut dicit Paul9. Fides est substãtia speranday rey argumẽtũ nõ apparentiũ. Et appellatur h fides substãtia. nõ q substãtia sit in genere substãtie. sz q ꝗdã ꝓprietatẽ hz substãtie. sicut eñ substãtia est fundamẽtũ z basis oĩm alioꝝ entiũ. ita fides ẽ fundamentũ totiꝰ spũalis edificij. Et p hũc modũ or etiam q lux est hypostasis colorũ. q3 ĩ natura lucis oẽs colores fundant.

Fideicõmissum ẽ illud legatũ vl' relictũ qđ pmittit fidei heredis alicui dandũ ab eo cũ testator dicit. heres fidei tue committo vt des legata z cõmissa. vt fm Azo.ĩ sum.C.e.ti.§.sequitur

Fideicõmissari9 est ille cui9 fidei legatũ vel relictũ cõmittitur.

Fideicõmissaria hereditatis petitio ẽ q cõpetit ei cui fideiussoria hereditas restituit ex senatusconsulto trebelliano. vt q hz agros pfines q p ipam diuidant agri vl' fundi.

Fideiussor est q aliena obligatiõz in sua recipit vel suscipit fidẽ. pncipali nihilominus manẽte obligato. videlicet q se p alio obligat vt eo scz pncipali debitore nõ satisfaciẽte ipe satisfaciat. Et or q si iussu alterius ponẽs fidẽ suã. vt Jnsti.e.ti.in pn.z.ff.e.l.j.z.ij.

Fideiussor in rẽ suã or q fideiubet p aliqua re in ea causa q̃ res futura est ei9. Uerbigra. Dedi procuratorẽ ad defendẽdũ ĩ causa mea. z fideiussi p eo iudicatũ solui. h casu fideiussor in rem meã dicor. vt.l.si defunctus.ff.de pcur.

Fideiussio ita fit Si iterroget fideiussor sic fide tua iubes q iste debeat. Et ille rñdeat fideiubeo. vt Jnsti.e.ti.§.in stipulationibus Hodie tñ fm Hosti.in sum.e.ti.§.qualiter. vulgares vtunt h modo.es fideiussor p tali.z pmittis mihi p eo.z iste respondet sic. vl' promitto.

Fidicẽ.inis.pe.cor.m.t.q canit cũ fide siue chorda.z or a fidis.chorda.z cano.is.

Fidicina.ne.pe.cor.f.p. citharista q̃ cũ fide canit.z or a fidicen.

Fidicula.le.f.p.or q̃dã gen9 tormẽti.s.parua chordula vñ ligabant man9 martyꝝ.z or a fidis chorda. Unde Prudẽti9 in hymnis. Ignis z fidicule seniãt.z tũc or a fides.q3 h genere tormẽti rei in eculeo torq̃bant vt fides inueniret. Idẽ etiã vngula or.

Fidifragus.ga.gũ.i.fidẽ frangẽs.

Fidis.dis.f.g.i.chorda citbare.z or a findo dis.fm Dng3. Uel fm Pap. fidis.i.chorda dicta.q3 sibi fidẽ seruet. ne alteri9 sonos imitetur.z cor.fi. vide s̃ in Fides.

Fiducia.cie.f.p.or a fid9. Et ẽ fiducia ĩ bonis rebꝰ z ĩ malis. sz sepi9 in bonis rebꝰ. Jñ fiducialis.p.t.z h le.z fiducialit aduer.z hec fiducialitas.tatis. Itẽ a fiducia or fiduciarius.a.ũ.i.fid9. Itẽ fiducia ẽ cũ res aliq3 fimẽde pecunie mutue grã vel mancipat vel ĩ iure creditur.z hinc fiduciarius dicit possessor.vel qui rem aliquã fiducialiter accipit.i. in fiducia z tutela.

Fidus.da.dũ.i.fidel.qđ z fisus or.sz nõ est ĩ

vsu.z dr a findo.dis. Et cõponit.bifid⁹.da.
dum.trifid⁹.da.dũ.q̃drifid⁹.da.dũ.multifi/
dus.da.dũ.qđ est fissum in duas vl tres vel
q̃ttuor vl multas ptes. Jtẽ fid⁹ potest deri/
uari a fido.dis.z tũc dr fid⁹ q̃ fidit z in q̃ q̃s
fidit.z dr fid⁹ amic⁹.fidelis amicus. Jñ fide
dius.sime.aduer. Jtẽ Fidus cõponit infi/
dus.da.dũ.i.nõ fid⁹. z pfidus.da.dũ.z.p.fi.
Uñ Lucan⁹. Jnfidus ꝓmis ducibꝫ dubi/
usqꝫ ꝓri. Jtẽ infidus pot cõponi ab in z fi/
des.z tũc cor.fi. Uñ Virgilij in quodã libel
lo. Jnfida me celeri facta tulisse mora Silr
sic de pfidus z de cõsimilibꝫ.q si cõponat a
fidus p.ꝓmã vt pfidus.i.valde fid⁹.si aũt a
fides cor.fi. Uñ quidã. Perfidus est nequã.
pfidus corde fidelis. Jtẽ. Nõ caret ille fide
cui mẽtis gratiam fidi.

Figmen.inis.i. figmẽtũ.z hinc b figmẽtum
ti.i.cõpositio.iuẽtio. Jñ figmẽtat⁹.ta.tum.
id est.fictus.

Figul⁹.li.pe.cor.i.ollari⁹. luti ꝓpositor. qui
lutũ ꝓfingit z redigit in aliquã formã.z dici
tur a Fingo.gis.

Figulina.ne.pe.pdu.est fornax in q̃ coquũt
figuli vasa terrea.s.ollas.

Figura.re.i.forma vl similitudo. Et est figura
bois.forma nature. Jtẽ figura in gramati/
ca est ex eodẽ vel diuersoꝫ pueniẽs q̃dã dispo
sitio dictiõis. Tres aũt sunt figure.s. Sim
plex.cõpositia.z decõpositia.

Filatilia.ꝑ.p.dr q̃ vel q̃.p mercede filat.z dr
a filum.li.

Filialis.ꝑ.t.pe.pd.res filij vl filie vl ptinẽs
ad filiũ vel filiã. Jñ filialit aduer.z hec filia/
litas.tatis.z hec filiatio.onis.i eodẽ sensu..s
ꝓprietas q̃ q̃s dr filij⁹ vel filia.

Filiaster.stri.m.s.q filiã hz vtrorẽ. vl potius
ꝑuignus. Jñ hec filiastra.i.ꝑuigna.

Filiat⁹.ta.tũ.pe.p.i.curuat⁹.z dr a Filũ.q̃a
filum cito curuat

Filica.ce.i.curiat.z dr a phile qđ ẽ mulier

Filicariũ.rij.loc⁹ vbi filix abũdat.z dr a Fi
lix.cis. Filicetũ.ti.pe.p.idem.

Filice⁹.cea.ceũ.de filice exist̃es. vl ad filicez
ptinens.z dr a filix.cis.

Filiol⁹.li.i.pu⁹ filij⁹. vel quez de sacro fonte
leuam⁹.z dr a filij⁹. Jtẽ a filia dr hec filiola.i.
pua filia. vl etiã quam ꝺ sacro fonte extrahi
mus

Filij⁹.lij.m.s.dr quasi famul⁹ a familia. Jñ
hec filia.lie.z desinit datiu⁹ z ablatiu⁹ i aby.
vt filia filiabꝫ.ad differentiaz masculini. Et
dicunt filij z filie a familia.qz ꝓmi exist̃t in
ordine nascentiũ. Familia em̃ incipit a patre
z terminat in tritauo Sz stirps ex longinq̃
generis sanguie vocat. Quida tm̃ dicũt q filius dr a philos qđ est amor.qz sit amor pa/
tris vl matris. Uel dr a filo generatõis Est
em̃ filij⁹ filũ generatiõis ꝓcedẽdi in posteris
sed vbi deest filij⁹ frãgit filũ generatõis .nec
vltra ꝓcedi ꝓt Scõm ꝙo Aug. filij⁹ dr.qz fit
vt ille.i. vt pr̃.sz potiꝰ est etymo.q̃s cõpositio
z ꝙuenit ꝓprie filio dei.qz ꝑ oĩa filijs est patri
Et nota q q̃dripartit⁹ est ordo filiorꝫ.s.vnige
nit⁹.ꝓmogenit⁹.medij⁹.z nouissim⁹.ꝓmo
genit⁹ dr añ quẽ null⁹. Unigenitus dr ante
quẽ vl post quẽ null⁹ ẽ nat⁹. Medij⁹ int̃ oẽs
Nouissim⁹ post oẽs. Jdẽ est z minim⁹ a mo
nade. Nouissim⁹ aũt qz nou⁹. Hã ceteri ꝑce
dẽdo antiq̃ores exist̃unt. Jtẽ q̃ttuor modis
dicunt filij.s.natura. vt filij naturales. Jmi
tatiõe vt iudei cũ dicunt filij abrae ipsi⁹ fi/
dem imitãtes ex gẽtibꝫ Adoptiõe.z põt ad/
optari q̃libet taz masculꝰ q̃s femia. dũmodo
sit minoris etatis pr̃e adoptiuo ita q filius
naturalis ei⁹ esse possit. Doctrina sic aplus
appellat eos filios q̃bꝫ enãgeliũ pdicauit.

Jtẽ dicunt filij liberi.qz sic seruꝰ est in ptãte
dñi.sic filij⁹ est in potestate pris. Et inde eti
am fit filio emãcipatio vt sit liber a pre sicut
seruo manumissio. Ul dicunt liberi qz ex li/
bero sint matrimonio orti. Hã filij ex libero
z ancilla orti fuilis ꝺditiõis sunt.sp em̃ qui
nascit deteriorẽ parẽtis statũ sumit.

Filiusfamilias dr q̃ est i ptãte pris vl pẽtis
vt accipit int̃.l.fi.ff.de bis q sui vel alieni iu/
ris sunt.sicut filij⁹ emãcipat⁹ dr q extra pote
statem patris est

Filij naturales fm Azo.i sum.C.e.ti.sunt
mꝰtiplices. Alij sũt naturales z legitimi vt
q nascũt ꝑ legitimũ thorꝫ. Alij sũt legitimi
tm̃ vt adoptiui. Alij naturales tm̃.vt nati
ex ꝓcubina vnica z i domo indubitato affe
ctu ꝓiũcta. Alij neqꝫ naturales neqꝫ legiti/
mi.vt q ex illicito z dãnato coitu nati sunt

Filij spurij dicunt q de adulterio ex soluta
cũ nõ soluto vel ecõuerso ꝓcepti sunt

Filiussalt⁹ dr david Uñ.ij.re.xxj.dr Tertiũ
q̃z bellũ fuit i gob ꝺ philisteos i quo pcussit
adeodat⁹ filiussalt⁹ polymitarꝰ bethleemi/
tes goliad getheum

Filix.cis.m.t.q̃dã herba ꝺ c⁹ cinere fũt vi/
tra.z dr a filũ.qz ei⁹ folia q̃si fila sũt.z cor.pe.
in gtõ. Uñ Virg.in.ij.geor. Et filicẽ curuis
inuisam pascit aratris.

Filtrũ.tri.n.s.dr a filũ.qz ex filis.i.pilis aĩa

F

liū fit. Jñ Filtrat⁹.ta.tū. Filtrū etiā ōr que dā herba venenosa. Uñ ⁊ sepe inuenit⁹ p ve neno acutissimo positū.

Filum.li.n.s.ōr a philon. vl ōr filū q̄si pilū qz ex pilis animaliū fit.

Fimari⁹.rij.ōr homo vel equus q̄ portat fi mū.⁊ ōr a fimus.

Fimbria.brie.f.p.ōr extremitas vestis. vl fi lum qđ appendit ad decorē ī extremitate ve stis. sicut fit in stolis ⁊ manipulis. Jtē Fim brie dicunt ille scissure vel lingule ī tunicis ioculatoꝝ ⁊ q̄rundā nobiliū q̄ poti⁹ dissolu tionis signa sunt q̄m nobilitatis. Jñ fimbri atus.a.ū.i.fimbriis ornat⁹

Fim⁹.mi.m.s.i.ſterc⁹ qđ p agros iacit. qđ vulgo letamē ōr.qz suo nutrimēto leta facit arua ⁊ reddit pinguia.⁊ cor.pmā. Uñ q̄daz Fetat vbiq̄ fim⁹ vitiosi corpe fim⁹.

Finis.nis.incerti ge.i.termin⁹.⁊ ōr a finis qz agroꝝ fines funiculis sunt diuisi. Uñ p/ pheta. Funes ceciderūt mihi in pclarꝭ Dē suraꝝ eiꝰ linee in terraꝝ partitiōe tēdūt vt dimensionis eq̄tas teneat. Et nota q̄ finis ōr termin⁹.ꝯsūmatio.moꝛs.patria. Unde. Est finis patria moꝛs ꝯsūmatio meta. Jñ h̄ ⁊ hec final⁹.⁊ h̄ le. Jñ finalit. Et ē finis cō/ summās.⁊ est finis ꝯsumēs. Uñ finis ꝯsu/ mēs.⁊ ꝯsummatio finis Jn eo q̄ ꝯsummat siue pficit h̄z nomē maris. seu h̄z se ad mo/ dū maris. Jn eo q̄ ꝯsumit h̄z se ad modum femie. Uñ q̄nient est icerti ge.i.mas. vl fe.

Finitim⁹.ma.mū.i.q̄pinqu⁹.vicinus

Finit⁹.ta.tū.ōr a finio.nis. Jñ finitiū ua. uū.qđ finit vel finit.⁊ cōponit infinitus ta. tū.i.nō finit⁹.s.cui⁹ mēsura nō habet finem Et infinitiu⁹.ua.uū.i.nō finitiu⁹. Et hinc quidā mod⁹ ꝙbi ōr infinitiu⁹

Firmaculū.li.pe.cor. vel firmatoriū ē illud quo aliq̄d firmat

Firmamentū.ti.n.s.ōr eo q̄ nō sit ūualidū. neq̄ remissuz. vl celū in q̄ sidera sunt .⁊ ōr a firmo.as.eo q̄ firmū sit nec casui subiacēs

Firm⁹.ma.mū.i.valēs. sz firm⁹ ex natura. valēs ꝙo ex p̄cipuis viribꝫ. vt athleta.⁊ ōr a formon qđ est calor.q̄si cū calore.⁊ cōparat. Jñ firme.mi⁹.sime.aduer.⁊ etiā firmiter ōr. Et hec firmitas.tatis.⁊ hec firmitudo.nis. qua aliquid firmat.

Fiscella.le.f.p.dimi.i.pua fiscina. Et h̄ fis/ cellus.li.i.mollis casei appetitor.

Fiscina.ne.f.p.i.vas vl corbul⁹ ex iūcis vel vimine fact⁹.in q̄ fit case⁹.⁊ cor.pe. Uñ Uir gili⁹. Nūc facil rubea ꝯtexit fiscina ꝙga. Jñ

fiscinula.le.pe.cor.di.i.pua fiscina.

Fiscus.sci.m.s.i.sacc⁹ vl bursa regis vbi pu blicus cēsus reponit. Uel est sacc⁹ regi⁹ in quē reducunt vl cui applicant bona bānito rū vl pscriptoꝝ.ita accipit.ff.locati.l.sz ad/ es.§.fisc⁹.Ponit tñ q̄nq̄ p q̄libet sacco. Jñ h̄ ⁊ hec fiscal⁹.⁊ h̄ le.⁊ h̄ fiscale.lis.i.reddit⁹ re galis. Dia em̄ publica dona dicunt fiscalia Et vt dicit Aug⁹.ꝺ auaros. Qđ nō accipit xp̄s accipit fisc⁹. Jtē fisc⁹ etiā est pellis in q̄ testiculi sunt.

Fissilis.lis.ꝺ.t.⁊ h̄ le.qđ facile findi vl fran/ gi potest.⁊ cor.pe.

Fissus.sa.sum.i.diuisus vl scissus.⁊ dicit a findo.dis. Jñ hec fissura.re.i. scissura.⁊ scri bit p geminū s.sz fisus.sa.sū.a fido.dis .per vnū. Uñ. A fido fisū sz findo dat tibi fissuz

Fistula le.f.p.ē instrumētū ad canendu ex canulis ꝯpactū.⁊ ōr a phos qđ est vox.⁊ sto lon qđ est missio.qz voce vl aere emittit Uñ q̄dā Fistula dulce canit volucrē dū decipit guceps. Jñ ⁊ fistula ōr aq̄duct⁹ ⁊ meat⁹.q̄a aquā fundat ⁊ emittat sic fistula instrumen tū voces. Fistula etiā ōr q̄dam infirmitas. Jñ fistulat⁹.ta.tū.⁊ fistulosus.sa.sum.q̄ illā patit infirmitatē. Uñ. Fistula dulce canit. est fistula morb⁹ dur⁹ Fistula etiā ōr aroma vl arbustula breuis aromatica q̄ ⁊ casia ōr. Uñ Lañ.iiij. Fistula ⁊ cinamomū cū vni/ uersis lignis libani

Fixula.le.f.p.i.phibula q̄ ad firmādū palli/ um infigit.

Fix⁹.a.ū.i.stabilis.firm⁹.⁊ ōr a figo.is. Jn/ uenit etiā fissus.sa.sum.a findoꝝ.deris. Uñ A figoꝝ fixus.a findoꝝ sit tibi fissus.

F ante l

Flabellū.li.muscariū.s.cū q̄ muscas abigi/ mus ⁊ flatū facim⁹.⁊ ōr a flabꝝ.

Flabꝝ.brī.i.vētus vl flat⁹ vēti.⁊ ōr a Flo.

Flact⁹.cta.ctū.i.marcid⁹.⁊ ōr a flacteo

Flagitiū.tij.n.s.i.dedec⁹.petūz.⁊ ōr a flagi to.as. Jñ flagitiosus.a.ū.i.viciosus.libidi/ nosus.turpis.crimiosus.sic dict⁹.qz freq̄nt flagitet ⁊ appetat libidinē.vl noceat sibi. Jñ flagitiose si⁹.sime.aduer.⁊ h̄ flagitiositas.tis

Flagrū gri.n.s.ōr a flo.as.⁊ iñ h̄ flagellū.li. dimi. Et sūt flagra l flagella ꝙgule vl poti⁹ sūme ptes ꝙgaꝝ.qz cū flatu ⁊ crepitu ī corpe sonāt. Ul sūme ptes arboꝝ dicunt flagella. qz crebros ventoꝝ flat⁹ sustinēt. Eadez rōe dicunt ⁊ flagra. Jtē q̄a flagrū pcutit et vrit ōr flagrū q̄nq̄ verberatio.q̄nq̄ ardoꝝ.

Flamma ðr radi⁹ flat⁹ ignis. vl' fum⁹ ardẽs
ꝛ dicit a flo.as.ꝙa flatu excitat. Inde flam/
mula.i.pua flãma.
Flamen.inis.m.t.ðr sacerdos Jouis. ꝛ ðr
a filũ.ꝙsi filamẽ.qr reliqas a collo p fila pen
dẽtes porter. Ul' iõ ðr a filo.qr quicũqꝫ erat
sacerdos.i signũ sacerdotij deferebat almu
ciũ.sed ingruẽte calore cũ er calorꝫ nimieta
te nõ posset id deferre. ligabat sibi capillos
quodã filo. vl' flocculũ lane filo in ðtice liga
tũ deferebat in signũ sacerdotij Sz flamen
a flo.as.nen.g.i.flat⁹.spiramẽ. vl' vent⁹ Uñ
hoc flamẽ flat⁹. ħ flamẽ pflyterat⁹. Dũ can
tat flamẽ rũdet filꝰ amen
Flameũ.mei.n.s.est vitta siue insula nupti
arũ tenuis ꝛ rubea.ꝙ vtebãt nubẽtes ad de
signandũ pudoris lesionẽ. operiẽtes vultũ
cũ ea. Uñ Lucan⁹ i.ij. Lutea dimissos ve
larũt flamea vult⁹ Jñ Flameolũ.li.i.puus
flameũ. Uñ Prudẽti⁹ i sychomachia. Fla/
meolũ stropheũ diadema monile.
Flame⁹.mei.m.s.i.pminister sacroꝝ
Flamira.re.i.sacerdotissa.ꝛ ðr a Flamẽ
Flaminia.idẽ.vel est filia sacerdotis
Flamineũ.nei.n.s.i.sacerdotiũ vel officiuꝫ
flaminis.
Flamniger.ra.rũ.pe.cor.i.gerẽs flammã.
Flãdria.ðrie.pe.cor.ꝙdã ꝓuincia vel comi
tat⁹. Inde ħ ꝛ hec flandriẽsis. nat⁹ vl' nata
de illa ꝓuincia vel illo comitatu
Flat⁹.us.ui.i.vent⁹.spũs.vel aer
Flatilis.lis.pe.cor.p.t.ꝛ ħ le.i.facil' ad flã/
dũ. Inde Flatilit aduer.ꝛ hec Flatilitas
Flauus.ua.uũ.i.albꝰ vel rubeus.ꝛ ðr a fla
ueo.ues.ſz ꝓprie flau⁹ est ꝙ vulgo dr blũdus
Flaui etiã dicti sunt anglici teutonici flan/
driẽses. Jtẽ flaua est arena. Flaua est spica
cũ est matura Inde flaue.ius.sime.aduer.ꝛ
hec flauedo.inis. Et vt dicit Brecism⁹. Fla
uus est crinis.ſz fuluũ metallũ. Unde. Dic
apte flauũ crinẽ fuluũqꝫ metallũ
Fleuus.ua.uũ.i.vanus
Flexibil'.lis.p.t.ꝛ ħ le.qð facile flectit vl' fle
cti pt. Inde flexibilit aduer.ꝛ hec flexibili/
tas.tatis.
Flexuosus.sa.sum.i.plen⁹ flexu.nõ rect⁹. vl'
ꝙ nõ cedit recta via. Jñ flexuositas.tatis.
Floc⁹.ci.m.s.i.pua massa lane vl' niuis.et
ðr a flo.as.qr leuit flatu impellit huc ꝛ illuc
Inde floccul⁹.li.dimi.i.pu⁹ floccus.
Flora.re.f.p.est dea floꝝ.
Floralis.lis.p.t.ꝛ hoc le.qð ptinet ad floꝛ
deã.ꝛ ðr a flora re. Et plr floralia.liũ. vel flo/
ralium. festa floꝛe ꝙ ab antiqs celebrabãt
Jtẽ inuenit hic ꝛ hec floralis.ꝛ hoc le.qð p/
tinet ad flores. Et tũc ðr a flos. Uñ ꝛ flora/
lia dicunt tpa florum.
Florarũ.rij.locus vbi flores crescũt vl' vbi
reponunt
Floretũ.ti.loc⁹ vbi flores abundant.
Florulent⁹.ta.tũ.i. plen⁹ floꝛib⁹. ꝛ ðr a flos
ꝛ lẽtos.qð signat plenitudinẽ. Florulẽti sũt
cãpi ꝛ prata Sz floride sũt arbores ꝛ herbe
Flos.oris.m.t.ðr a fluo.is. ꝙsi fluos.et flo/
res.ꝙsi fluores.qr cito fluãt. Inde floꝛ⁹. rea
rũ. de floꝛib⁹ tot⁹ existẽs vel floꝛib⁹ plenus.
vel pcreandis floꝛib⁹ aptus.
Flosc⁹.li.i.puus flos.ꝛ cor.pe.
Fluctic⁹.li.i.pu⁹ fluct⁹.ꝛ cor.pe.
Fluctiuagus.a.ũ.pe.cor.i. vagãs p fluct⁹.
Fluidus.da.dũ.i.madid⁹ vel currẽs. Inde
Fluiditas.i.madiditas.decursio
Flumen.inis.n.t.est aq decurrẽs Sz fluui
us ipse aq decursus ðr. Et a flumen flumi/
neus.nea.neũ.
Fluor.oris.m.t.i.decursio vl' madiditas
Flustrũ.stri.i.aq vel vnda crispans.ꝛ dicit
a fluo.is. ꝓpꝰe flustra sunt maris mot⁹ si
ne tempestate fluctuãtis. Uñ quidã. Uasta
bant in flustris.ac si diceret. Jn salo ꝛ i cris/
pantibus aquis.
Fluuid⁹.da.dũ.idẽ est qð fluid⁹. Uñ Luca
nus. Trahit iners telũ fluidũ ꝓtagia pestis
Fluuiol⁹.li.dimi.i.paru⁹ fluuius.
Fluu⁹.uij.m.s.est ipse aq decursus. Jñ flu
uiosus.sa.sum.ꝛ ħ ꝛ hec fluuiat'.ꝛ hoc le.

F ante D

Foca ꝓprie nomẽ cesaris. vel foca ðr porcus
vel piscis marinus
Focaci⁹.cia.cũ.a foc⁹ ðr.ꝛ ðr panis focaci
us in cinere coct⁹. Idẽ ꝛ subcinericꝰ ðr
Focaria ðr coquinaria a foco. Uñ.j. Re.viij.
Filias ꝙz vestras facier sibi vnguẽtarias et
focarias. Jtẽ focaria ðr ꝓcubina.
Focaris.p.t.ꝛ hoc re.est aliqð bñs i se ignẽ
ðtualit.ꝛ ðr a foc⁹. Uñ focarẽ petrã vulgus
vocat.ꝙ ferro pcussa scintillã emittit
Focariũ.rij.locus in ꝙ fit ignis.
Focus.ci.ðr a phos qð est ignis.ꝛ colo.is.
vel a foueo.ues.qr fouet ignẽ. Ignis etiã est
ipsa flãma.ꝛ ꝙcqd ignẽ fouet foc⁹ vocat. siue
sit ara. siue sit illud in quo ignis fouetur. si/
cut locus in quo ignis fit in domib⁹. pont
tñ qñqꝫ p igne. Inde foculus.li.id est. puus
focus.

Fodina .me. pro

Fodine dicunt loca vel fouee vbi aliqd foditur. dis. xxj. cleros

Foliobalsamū. mi. m. s. ðr foliū balsami vl liquor manās de certis foliis illi⁹. z ðr a folium z balsam⁹. Uñ in grecismo ðr. Balsamus est arbor foliū foliobalsama reddit. Et fm hoc dicendū est foliobalsamum. ita q nō est o. tertia syllaba. sed bal. sed potest dici q ibi est syncopa

Foliū. lij. n. s. ðr a foueo es. q⁹ fouet florem qñ pus prūpit. vel ðr a fluo. is. q⁹ facile fluit Et inde foliū ðr quedā herba. q⁹ sine radice vlla innatat huc z illuc. Et dicūt q pceedat de fontibus paradisi. z colligit in littoribus Indie. z inde pficit pciosum vnguētū. qđ vocat foliatū. Itē folia dicunt librorum pter similitudinē foliorum arborum. vel q⁹ ex foliis. i. ex pellibus fiūt. quorum ptes pagine dicūtur. q⁹ sibi inuicē cōpingant. i. cōiungātur. Itē a foliū dicit⁹ foliat⁹. ta. tū. i. habēs folia. vel abundās foliis. vel curuat⁹. Itē foliuz cōponit trifoliū. qnqz foliuz. z cor. fo. Unde Alexander. Pampin⁹ est foliū vitis ramusculus huius

Follicia cie. vel follentia. tie. i. vanitas. superbia. stulticia

Follicul⁹. li. i. paru⁹ follis Follicul⁹ etiaz ē theca frumēti in q granū seruat interi⁹ Dicit sup spicā vallo instructa munimen ptendit ne auiū minorum morsibus spica suis fructibus exuat. vl vestigiis pterat. Et vbicūqz aliqd ita cōtinet. potest etiā dici follicul⁹

Follis. lis. m. t. mantibus fabri. z ðr follis q si fouis a fouēdo. q⁹ fouet ignē flādo. Et qa folles inflant q si quadā re inani. inde est q follis ðr stult⁹. supbus. van⁹. inflat⁹

Fomen. inis. n. t. i. nutrimentū. esca q⁹ fouet z dicit a foueo. ues.

Fomentū. ti. n. s. i. nutrimentū. esca

Fomes. itis. m. t. idē est qđ fomē vel fomentū. s. nutrimentū. esca q⁹ fouet. Fomites etiam dicunt scintille q⁹ prilūt ex ferro cādente. sicut a stule q⁹ cadūt ex asseribus cū dolant.

Fomes ðr radix fm Pap. Unde peccatum originale dicit fomes.

Fonasgū vl fonasgo indecli. ðr qđā potio z ðr a phonos qđ est son⁹. z ge. qđ est terra. z ðr sic. q⁹ creat vocē. Hā terra creat oia. q potione vtebant poete cū recitare habebāt.

Fons. tis. m. t. ðr quasi aquā fundēs. z ðr a fundo. eo q⁹ aquā ex se effundat. Est enī origo nascentis aque

Fontana. ne. idem est qđ fons.

Fontanus. na. nū. i. iuxta fontē habitans. vl ad fontē ptinens. z dicit a fons.

Fonticul⁹. li. dimi. i. puus fons.

Fontosus. sa. sum. i. plen⁹ z abūdās fōtibus.

Forago. ginis. ðr illud filuz alteri⁹ coloris qđ mulier ponit i capite vel i fine. vel i latere tele. ad distinctiōz vl ornatū faciendū

Foramen acus dē q Matth. xix. Facilius est camelū p foramē ac⁹ trāsire tē. sic exponitur in hystoriis. Quidā dicūt in hierusalem fuisse portā q dicebat ac⁹. ad quā cū veniebant cameli p cōpendio vie. cū oneribus suis nō poterāt ptrāsire vel subire eā. exonerati ergo trāsibant. z iteꝝ receptis oneribus minabant. Scōm hoc ḡ similitudo vocat. nō impossibilitas. Oportet eñ auaz amorē opū dimittere. si vult ad vitā ingredi eternā

Itē alia expositio. Facili⁹ signat hic minus positiuo sui ptrariū. i. min⁹ difficile. qa min⁹ impossibile. Potest eñ de⁹ facere vt camel⁹ p foramē acus trāseat nullo obstāte periculo. Auaz vero q hic noie diuitis intelligit ponere in glia. si potest de potētia nō potest de iusticia. Foramen etiā ðr pspicuitas alicuius rei grosse scz ligni.

Forane⁹ ðr qui foz tenet vel de foro venit. iij. q. vij. pegrina.

Forceps. cipis. m. t. est instrumentū fabrile cū q tenet ferrū ad fabricandū. licet antiqui posuerūt hoc nomē in se. ge. Uñ Heni⁹ Signare oportet frontē calida forcipe. Et ðr a ferrū z capio. q si ferriceps. eo q ferrū cādens capiat z teneat. Uel ðr forceps quasi formiceps. qa cū eo aliqd formū capim⁹ z tenem⁹ Hā formū est calidū. Itē ferrū cōponit cuz filo. z ðr hic forfex. cis. qua incidit filū. quasi ferrū filoz. i. aptatū ad fila incidēda. Uel cōponit a foris z capio. qa capiat qđ foris ē in veste vel in pāno. Et fm hoc prie est fullonū. Itē cōponit ferrū cū pilo. et dicit hec forpex. cis. qua incidit pil⁹. s. ferrū piloz. scz aptatū ad pilos incidēdos. Et ab istis tribus nominibus descēdūt tria diminutiua. s. hec forcicula. hec forficula. z hec forpicula. Uñ. Forfice fila piluz cape forpice. forcipe ferrū. Itē Fex est filoz. ceps ferri. pex q⁹ piloz. F. cedit filū. c. ferrū. p. q⁹ capillū. Ul sic F. resecat filū. p. pilū. ceps q⁹ ferrū

Forcul⁹. li. pe. cor. de⁹ q⁹ preest foribus vt eas custodiat. z ðr a fores. rū.

Forensis. sis. ꝛ. t. z hoc se. i. in foro vel in foris manēs z habitās Uñ Orati⁹. Ac velut innati triuijs penetq forenses

FD

Fores.rūm.f.g.plīter.i.porte.ꝛ dr a foris vl foras.qr foris ponunt ꝛ foris aperiūt ꝛ volunt. In singulari tñ inuenit genitiu⁹ foꝛis actūs forē.ablatiu⁹ fore.

Forica.ce.f.p.i.cloaca ad quā publica ciuitatis stercora ꝯfluūt ꝛ pīciunt. Ā latrine dicunt a latēdo.s.cloace ꝑuate.q̄ in domib⁹ latent. Forica etiā dicunt fosse extra portā ad quā ꝯfluūt immūdicie.ꝛ dr sic qr foris ē. Si ꝯo est intra portā dr latrina. Itē forica dr q̄cquid immūdum foras iacit.

Foresta est loc⁹ vbi fere inhabitāt vel inclu dunt. ꝛ vbi q̄s habet vsum venādi ꝓm Bernar.de dona.cū dilect⁹.in glo.j.

Forinsec⁹.ca.cū.i.extrane⁹.ō foris veniens vel extrītēs. Et ponit forinsec⁹ q̄nq̄s aduer.sicut ꝛ intrinsec⁹ ꝛ extrinsecus.et cor.pe.

Forma.me.f.p.i.pulcritudo.pulcra dispositio.ꝛ dr a formon qđ est calor ꝓprie em̄ calor sanguinē mouet ꝛ sanguis pulcritudinē Inde formosus.sa.sū.i.pulcer cui calor sanguis extruborē pulcritudinē creat Inde formose.sius.sime.ꝛ hec formositas.tatis. Itē a forma per cōpositionem biformis. triformis.conformis. deformis. diffoꝛmis. informis.vniformis.multiformis.a q̄b⁹ aduerbia q̄litatis.ꝛ noīa ꝓprietatis in tas. vt biformiter.tas.ꝯformiter.tas.deformit.tas vniformiter.tas.ꝛc.

Formella.le.dr paru⁹ casē⁹. Uñ magister in hīstoꝛijs sic exponit illud qđ scribit.j. Regū xvij. Decē formellas caseꝯ.i.decē caseos paruos ꝛ recētes. Uñ Alex.neq̄. Caseꝯ exiguꝰ dat qđ formella figurat. Itē formella.le. et formula diminutiua sunt a forma.ꝛ sunt ꝓprie instrumēta alutariorꝝ.q̄b⁹ formāt subtalares

Formica dr a fero qđ est porto.ꝛ mica.eo q̄ ferat micas annone. Uñ Ouid. Brāde opꝰ exiguo formicas ore gerētes Inde formicinus.na.nū.ꝛ formicē.cea.ceū.ꝛ h̄ formicarium rij.loc⁹ formicarꝝ.qđ ꝛ formicetum dr Et dicit quidā sapiēs. Exemplū ꝑbet nob formica laboris. De q̄ dicit Isid.etymo.xij Formice solertia multa. Prouidet em̄ i futurꝝ.ꝛ preparat estate qđ comedat in hyeme In messe aūt colligit triticū.hordeū nō tangit. Dū pluit ei sup frumētū totū eūcit

Formicales.lūm.m.g.plr.i. forcipes fabroꝝ.qr phorma.i.caluda ō fornace extrabūt

Formicoleon.ontis.m.t.est aial quū formicis satis infestū.qđ se in puluere absc̄odit.et formicas frumētū gestātes interficit.ꝛ dr a formica.ꝛ leon qđ est leo.q̄si formicā ruz leo vel certe formica pariter ꝛ leo. Proinde autem formica et leo vocatur. quia alīs animalibus vt formica est. formicis autem vt leo est

Formicula.le.dimi.i.pua formica.

Formido.inis.f.t.i.pauor vel met⁹ l timor sed differūt qr formido obūcit oculis l aīo sine habita rōe.ꝛ maxime puulis. Sed pauor cū timiditate animi subita ē. cōturbās oculos.q̄ tamē soluit rōe vel tpe nō ꝯstat. Met⁹ est interior mot⁹ animi subitus siue cordis.factus ex aliq̄ tristi recordatōe. Sz timor est accidēs dolor mētis extrinsec⁹ ex aliqua occasione accidenti. Itē formidines etiā dicunt pēne sagitte alligate. q̄b⁹ venatores ceruos capiunt.

Formidolus.la.lū.pe.cor.q̄ hz formidinez. Inde formidulosus.sa.sum.in eodē sensu.i. qui patit formidinē. Ponit tñ improꝑe pro eo q̄ infert formidinē. Uñ Saluſti⁹. Nō alicna virt⁹ semp est formidulosa.his.i.inferēs formidinē. Inde formidulose sius.sime.adu er.ꝛ formidulositas.tatis.

Formidus.da.dū.pe.cor.i.calidus.ꝛ dicit a formus.

Formon.i.calor vel ignis. Jñ form⁹.a.um dixerūt antiq̄ calid⁹ ꝛ feruēs.ꝛ dr h̄ formuz. id ē.calida materia ferri.sic extrabit ab igne

Fornax.cis.dr a phos qđ est ignis.q̄i ph⁹ vrna.vel q̄si phos vrgēs. Itē fornax.cis.dr cebat quedā dea apud gētiles. Indehec fornacula.le.dimi.ꝛ h̄ fornacalū.lij. vel fornacale lis. Et dicunt fornacalia festa illi⁹ dee apud antiq̄s. Fornacalia etiā dicunt q̄dā īstrumēta ad opus fornacis aptata.

Fornicatio.onis.f.t.ē cuiuslibet illiciti coitus gen⁹ q̄ fit extra vxorē legitimā.specialit in vsu viduarꝝ.meretricū vl ꝯcubinarꝝ.

Fornix.cis.m.t.dr arc⁹ triumphalis iuxta supbiā gentiliū in signū victorie erect⁹. Et sicut dr in hīstoꝛijs sup.j. Regū.xv. Fiebat de mixtis vel palmis vel oliuis. Et sicut dicunt ibi.depingebat series belli ꝛ gl'ia triūphi.ꝛ dicebat fornix quasi foris nitēs.i.apparēs.q̄a in loco eminēti fiebat vt ab oīb⁹ posset videri.ꝛ cor.pe.in obliq̄s. Uñ Virgilius enej. v. Uenia conspicio atq̄ aduerso fornice portas. Uel fornix dr arc⁹ lapideus ꝛ dicit a fornax.q̄a de coctura fornacis extruit. vl quia curuat⁹ ꝛ arcuat⁹ sit vt fornax Et q̄a meretrices solēt meretricari in hmōi fornicib⁹.ideo etiā fornix dicit lupanar.scili

cet dom⁹ meretricū. Ūñ Juuenalis. Leno num pueri ḧcunq; in fornice nati. Itē Bre/ cismus. Fornix lenonis locus est pariē me/ retricis. Ast arc⁹ muri dr exterior. Itē est ar cus fornix ꝫ fornax sara purit.

Fors.f.g.i.euent⁹ rei.r dicit a foros. Ūñ se pe inuenit positū aduerbialiter p aduerbio euent⁹.nec habet ꝫ nomē nisi istas duas vo ces.ntō ꝫ fors.ablatiuo ab hac forte.

Fortis.tis.o.r.r ꝫ te.fm Rabanū dr a fero fers.eo q; fortiter ferat aduersa et quecūq; ac cidūt. Scōm yo Jsiō.a ferro. ḋa durus sit ad flectendū nec molliat. Et est fortis ad pe ricula. Jnuict⁹ ad labores q; aūt dr fortis. quasi phos vl phormon tenēs. etymologia est. Jñ fortit.tius.sime.aduer.r hec fortitu/ do.dinis.vna de q̄tuor cardinalibꝫ ꝑtutibus. Et est fortitudo mētis q̄ aduersa eq̄ni miter tolerat.licet q̄ñq; dicat.corpis. Et de scribit sic. Fortitudo est piculoꝝ ꝓsiderata susceptio r laboꝝ diuturna perpessio. vt sic nō timeam⁹.r sic ē fortitudo ꝺ timorē. Itez fortis cōponit.q̄fortis.tāfortis.valdefortꝫ

Fortuit⁹.ta.tū.id qđ forte ꝓtingit.vt bona fortune r̄palia. Jnde fortuitu aduerbiū euē tus.p quo etiā q̄ñq; inuenit fortuito ablati uus positus aduerbia liter

Fortuna.ne.f.p.dr q̄si forte vna.ḋa vir aut raro pmanz eadē. Ūñ depingit eius imago q̄si voluēs rotā ꝓpt sui volubilitatē. Et scri/ bunt ibi versus. Blozior elat⁹. descēdo mi/ norificat⁹. Jnsum⁹ axe teroz.rursus ad astra feroz. De qua dicit Jsiō.etymo.vii.vbi loq̄ tur de dīs gentiū.

Fortunā a fortuitis nomē habere dicūt.q̄si deā quandā res humanas varijs casibus r fortuitis illudentē. Ūñ r eā cecā appellāt eo q; in q̄libet passim incurrēs sine vllo exami ne meritoruz r ad bonos r ad malos venit. Sz hec dea aut nihil est.aut est r̄palis euēt⁹ rez a deo puisaz Scōm ꝑap. Fortuna dr felicitas.euent⁹.ecūt⁹. Et licet fortuna se ba beat ad pſperitatē r ad aduersitatē. tamē si ne adiūcto sp accipit in bono. Jñ fortuna/ tus.ta.tū.i.cui fortuna fauet.r sp est pſpera Et cōponit. Jnfortunat⁹.ta.tū. cui fortūa semp est aduersa.r vtrūq; cōpat.

Fortunū.nij.n.s.pſper euētus.

Forul⁹.li.pe.cor.i.bursa vel scriptoriū.r dr a for⁹ p foramine.q; crebro sit pforatum ad pennas r cornua imponenda Uel theca vl cista librorz Ūñ Juuenalis. Dic libros da bit ꝫ r forulos mediāq; minerua

Foz.ri.n.s.dr loc⁹ deputat⁹ ad emēdū vel vendendū.r dr a foris.q; sp sit foris. Forus etiā dr loc⁹ vbi tractant cause.r tūc dr a fan do. Jñ ꝫ forulū.li.dimi.i.puū foz.

Forūapij qđ Api⁹ senator ꝺdidit.

For⁹.ri.m.s.ad multa eq̄uocat. For⁹ ei est etercendaz litiū loc⁹.a fando dictus. Uel a ꝓphoronio rege q; ꝓmo grecis litteris legem dedit.vt de ꝺ.sig.c.for⁹.r.vij. dis. Moyses. Et ꝺstat ex trib⁹.s.causa.lege.r iudicio. Fo/ rus etiā est loc⁹ vbi vna calcat.sic dict⁹.ḋa pede calcātis feriat.qđ r calcatoriū dr. Itez forus etiā dr vbi res vēdunt.a fando. vl qz foris est. Et for⁹ est rabularij nauis.a feren do.qz ferat incessum hoīm. For⁹ etiā dr fo/ramen illud i naui p qđ rem⁹ immittit.a fo/rando. Ūñ ḋā dicūt. Causat venditaq; fo/rū.signataq; foramen. Jnueniesq; foros dat q; carina foros.

Fossa.se.f.p.i.fouea. Jnde fossatū dictuz eo q; multas fossas habeat.

Fossor.oris.ille q; fodit terrā.

Fossoriū.rij.i.ligo cū quo fodit.

Fotilis.lis.o.r.r ꝫ le.i.nutribilis.vel aptus ad fouendū.r cor.pe.

Fotiniani .pe.pdu.q̄dā heretici a Fotinio gallogrecie ymirme epo dicti q; hebionitarū heresim suscitās.asseruit xp̄m a Maria per Joseph nuptiali coitu fuisse ꝓceptū

Fotio.onis.f.r.i.nutritio.r dr a fouco.

Fotus.ta.tum.r for⁹.ta.tū.i. nutrit⁹.refo/ cillat⁹.refect⁹.r dr a fouco.

F ante R

Fractic⁹.cia.ciū.qđ facile frāgi pōt.

Fractill⁹.li.m.s.cauda vel fragmē pānī fis/ si.causa ornat⁹ pendēs ex inferiori pte. Fra ctill⁹ etiā dr vill⁹ i tapeto l' alia vestē villosa

Fract⁹.cta.ctū.i.debilitat⁹. lacerat⁹.disso/ lut⁹.r dr a frāgo. Jñ ꝫ fractio.nis.r hec fra ctura.re.r ꝫ fragmē.r fragmentū.ti.

Fraga.pōma siluestria.vel gen⁹ rubicunde herbe q; terre adheret.r dr camelia.vel loca mōtosa. Jnde fragosus.sa.sum.

Fragidica.ce.i.ihl⁹.r dr a frāgo.gis.

Fragilis.lis.o.r.r ꝫ le.i.debilis.r cōpatur. Jñ fragilitas.tatis.r fragilit aduer.

Fragor.oris.m.r.est tonitruū vel al⁹ son⁹. r dr a frāgo gis.qz q̄q; sicca r arida facile frā git. Jñ fragosus.sa.sum.i.plen⁹ fragore.vel asper.vel spissus densitate rez fractaruz.vt sunt loca in siluis vbi frequēter fiūt frago/ res fractione ramoz arboz.

Fr

Fragus.gi.m.s.l.curuatio genuū. vl' ipsuz genu.z ðr a frāgo.qr videt ibi os fractū.

Framea.mee.f.p.ē gladi⁹ ex vtraqz pte acutus.z ðr a ferrū.qsi ferrea. Idē est z spata et romphea. Sz machera est gladi⁹ long⁹ ex vtraqz pte acut⁹. Uel ꝯm alios framea ðr q si fremea.a fremo.mis.qr meticulosos freme re facit. Uñ ꝓpheta. Erue a framea de⁹ aiaz meā. Uñ Alex.nequā. Jd qð dat gladi⁹ fra meā signare memeto. Itē framea mltas alias significatiões habet q possunt hñi p hoc ꝙsus. Framea vindicta rog⁹ ensis lācea dicta. Framea mors anime de⁹ hic defendat ab hac.

Francigena.ne.ꝯ.p.aliqs vel aliq genit⁹ vl' genita a franco. vel in francia.z ðr a franc⁹. z genero vel genitus

Franciſta.ſte.ðr a franc⁹ Et ſunt franciſte ſignuā q ante ꝙſules ferebanť vt ſecures.ſic dicte a ꝙſuetudine francoz.

Franc⁹.ci.fuit qdā dux francoz. Jnde hec francia.cie.z franc⁹.ca.cū . Uel frāci dicunť a feritate moz Jñ dicta ē frācia cie.terra eorum.z hinc franc⁹.ca.cū.gentile.

Fratellum.li.n.s .i. ſtillicidiū ſtercoris vel ſterquilinꝝ

Frater.tris.m.t.a fructu ðr.qꝛ aūt ðr frater ꝙſi fere alter etymo.eſt,ꝓprie aūt fratres ſunt q ſunt nati ex eodē pre.ſz diuerſis matribus vñ dicunť fratres eo qꝛ ſint ð eodē fructu.i. ſemine nati. Sz germani ſunt q ſunt ex eadem matre.ſz diuerſis patriby ꝓcreati. Unde z germani dicunť qſi ab eadem genitrice manātes nō vt aliq dicūt ex eodē germie. q tm̄ fratres dicunť. Itē germani dicunť veterini.qa ſunt ex diuerſis patrib⁹ z vno vtero editi. Germane etiā intelligunť vt germani z ſoroꝛ vt frater. Et eſt ſoroꝛ ex eodē ſemine dicta.qꝛ ſola cū fratriby in ſorte cognatiōis habeť. Si ꝙ habeāt eundē pīem z eandez matrē dicunť frēs germani Et ſil'r intellige de femineo ſexu. Quattuoꝛ aūt modis i ſcripturis ſacris fratres dicūť. Natura vt eſau z Jacob. Petr⁹ z Andreas. Cognatiōe qui ſunt de eadē familia ſiue parētela ſiue ꝙſanguinitate.vt Abraā z Loth. Uñ Ben.xiij. dixit abraā ad nepotē ſuū loth. Nō ſit rixa iter me z te z inter paſtores meos z tuos. fratres enī ſum⁹. Hente vt oēs iudei iter ſe fratres dicunť. Uñ apl's ad Ro.ix. Optabā ei egoipſe anathema eſſe a chriſto p fratribus meis q ſunt cognati mei ſm carnē q ſunt iſraelite. Affectu etiā frēs dicunť.z ħ duplici ter.ſ.cōiter z ſpēaliter. Cōiter ſcz cōmuni affectu ſicut oēs hoies q de eodem patre nati ſunt fratres vocanť.z pari germanitate ad inuicē ꝙiungunť. Uñ. Dicite his q oderunt vos.fratres noſtri vos eſtis. Spāli affectu oēs xp̄iani frēs vocāť. Uñ pſ. Ecce qꝫ bonum z qꝫ iocundū habitare fratres in vnuz Et nota qꝛ ꝯm iura inueniť fraternitas ſpiritualis q attendiť inter illū q ſuſcipiť de ſacro fonte.z filios z filias carnales patris ſui ſpūalis vel patrini. De ꝓdictoꝛ matrimoio ſine aliq dubitatōe ita teneas qꝛ oēs filij duoꝛū cōpatrū ſiue añ cōpaternitatem geniti ſint ſiue poſtea.poſſunt legitime matrimonialiter copulari.excepta illa pſona q mediante cōpaternitas eſt cōtracta. Nā illa pſona nunqꝫ poteſt copulari alicui filioꝛ patriſ ſui ſpiritualis.

Fratres ꝙſanguinei ſunt fratres ex eodē patre z ex eodē ſanguie geniti.ita exponit tex.i §.ſunt aūt cognati. Jnſti.de legi.ag.ſuc.z.l. itaqz.L.e.ti.

Fratres patrueles ſunt duoꝛ fratrū filij

Fratres vterini ſūt filij eiuſdē matris.vt exponit glo. Jnſti.de legi.ag.ſuc.§.ħ habēdū

Fratercul⁹.li.dimi.i.puus frater.

Fraternꝰ.na.nū.i.res fratris vel ad fratres ꝓtinēs. Jnde fraternitas.tatis.z ħ z hec fraternalis.z ħ le.z fraternalitas.tatis.

Fratriſſa.ſe.f.p.eſt vxoꝛ fratris.

Fratrīa.rie.i.filia vl' vxoꝛ fratris.vel ꝙgregatio.z ðr a frater.

Fratruꝰ.ui.m.s.i.filiꝰ fratris. Jnde hec fratrua.true.i.filia vel vxoꝛ fratris. Jñ ħ z hec fratruel'.z ħ le.qð ꝓtinet ad frēm.vl' res fratris. Uel fratruelis.i.filiꝰ fratris vl' filia fratris vl' fratrui. Et ðr fratruelis vel fratruꝰ ꝙſi frater aliꝰ.ſz eſt etymo. Fratrueles etiam dicunť duoꝛ fratrū filij.

Fraus.diſ.f.t.i.dolꝰ.ſz differūt.qꝛ fraus eſt circa fidē mutuatā. Dolꝰ in aīo. Jnſidie vero loco vl' telo. Jñ fraudulentꝰ.ta.tū.i.plenus fraude. Et ħ z ħ fraudulēs.tis.i eodem ſenſu. Jñ fraudulēter aduer.

Fraxinetū.ti.pe.p.locꝰ vbi fraxini creſcūt.

Fraxinꝰ.ni.pe.coꝛ.qdā arboꝛ.z ðr a fragus qꝛ magꝭ in aſperis z mōtanis locis ſolet naſci.ſicut z fragꝰ. Uel ðr a frāgo gis.qꝛ facile frangiť. Jñ fraxineꝰ.nea.neū.

Frea.free.i.poteſtas vl' mūdia.z a parente ſuo relicta. Et ðr a fremo.mis. Uñ ħ mūdium.dij.ðr dominiū.

Fremebūdus,da,dū,i.ſimilis frementi.vl'

Fr

qui cito fremit
Fren.neu.g.indecli.q̃dã exagitatio furoris a cerebro descẽdens.t ör a frendeo.
Frenesis.sis.m.t.ipsa rabies.t ör a fren Jñ frenetic⁹.ca.cũ.q̃ frenesim hz.qz dẽtes ꝯcutiat. Uel frenesis ör ab impedimẽto mẽtis qz greci frenas mentẽ dicũt.
Frenũ.ni.n.g.in singulari.sz ĩ plurali inuenit mas.ge.t neu.s.hi freni.t h frena.t dicit a frendeo.des.qz dẽtib equi sp cõcutit t impmit. Hã equi h semp frendẽt.i. impmũt dentib t ꝯcutiũt t mordẽt. vl ör a fremo.qz facit equũ fremere.t pdu.fre. Uñ Ouid⁹. Prepositis frenis sepe repugnat equ⁹. Jnde frenulũ.li.pe.cor.i.puũ frenũ.
Frenuscul⁹.li.pe.cor.ör a frenũ. Et sunt frenuscula vlcera circa rictũ oris silia his que fiunt iumẽtis asperitate frenoz.
Frequẽs.ois.g.i.mult⁹ vl assidu⁹ vl creber qz sepe fruat curia. Prope quidẽ frequẽs ör q̃ assidu⁹ est in curia.t sepe fruit ea.t cor.fre. Uñ Ouidi⁹. Ut redit atq; frequẽs longuz formica p agmen.
Frequẽtidic⁹.ca.cũ. qui frequẽter dicit. vel frequẽs est in dicẽdo.sicut est incãtator.t ör a frequẽs t dico.
Fresus.sa.sũ.i.fract⁹.cõtrit⁹.ꝯcussus. Uñ t fabã fresam dicũt.q̃a habet thecã molitã id est.fractã.ꝯcussam.t ꝯtritã
Fretũ.n.s.ör a feruco.ues.co q feruerat. vel a fremẽdo. Et est ꝓprie fretũ ipse feruor marz sz ponit p mari. Jtẽ fretũ est angustũ et q̃si fluẽs mare.ab vndaz feruore dictũ. vt gadi tanũ t siculũ Et noiat mare diuersis noibz Uñ. Cũ fremit esse fretuz mare dicas cuz sit amaz. Pont⁹ põte caret.sz ab eẽ ör equor
Fret⁹.ta.tũ.i.fult⁹.tut⁹.impauid⁹.t dicit a fretũ p ꝓtrariũ.qz fretũ facit hoiem pauidũ Uel ör a feruore.qz feruor t ira reddit hoiez impauidũ. Uel poti⁹ ör a fruor.eris. Fruitio natura solet rez ꝯferre tutelã. Jlle eĩ est fret⁹ q̃ auxilio alicui⁹ fruit. Hõ aũt fret⁹ est pricipiũ sz nomẽ.t põ.fre.sz fretũ.ti.cor.caz. Uñ. Poscit nauta fretum.tu debilis appete fretũ. Jtẽ. Jntrat nauta fretũ. ventoz turbine fretus.
Frigdor.oris.m.t.i.frigus
Frigidariũ.rij.loc⁹ vbi aliquid ponit ne calore corrumpat.
Frigidus.da.dũ.ör a frigeo.ges.t cõpatur Jnde frigide.dius.sime.aduerbiũ. t hec frigiditas.tatis
Frigilla.le.f.p.est auis q̃ frigore cãtat.et dicitur a frigeo.ges.
Frigores.oz.pluralis numeri. mas.g.i.frebres que faciũt hoiem frigere.
Frigorosus.sa.sum.i.plen⁹ frigore.
Frigus.goris.m.t.i.gelu.t ör a frigeo.
Fritillũ.li.n.s.i.molinellũ in q̃ piper terit.t ör a frãgo.gis.qz gna piperis vel alia frãgit t est pforatũ ab inferiori pte.t inde piper tritũ recolligit. Ponit etiã ꝓ q̃dã vase pforato p qd solẽt pisci taxilli ne fiat ibi fraus. Und Juuenalis. Paruoq; cadere monet arma fritillo.
Friuol⁹.la.lum. pe.cor.i.van⁹.inutilis.medax.caduc⁹.incert⁹.dubi⁹.simulat⁹.qui pre cẽ. Uñ friuolũ q̃si fere valẽs obolũ. Jnuenit q̃q; scriptũ p b.fribol⁹.la. lũ.sz antiquitas est ꝓprie aũt friuola dicunt fictilia vasa t inutilia.
Frixa.xe.f.p.i.carbonella.s.paz carnis q̃ super carbones cito solet decoq̃.t ör a frigo.gis. Et h frixũ.xi.gen⁹ cibi dictũ a sono quẽ facit qñ ardet in oleo vel sagimie.
Frixatura.re.f.p.t h frixura re.i eodẽ sensu. sz coctura illa.tal actio.vl qd frigit
Frixura ör a frigo.gis.sed frixatura a frixo as.frequẽtatiuo
Frixoriũ.rij.n.s.patella vel ferrũ sup qd coquit. Uñ ꝓpheta. Eõfrixa sunt ossa mea tanq; in frixorio. Jtẽ frixoriũ cõponit cuz con. vt cõfrixoriũ.t ör patella.sartago
Frondator.oris.m.t.q̃ frondes colligit ad pastũ aialiũ.vel q̃ euellit frõdes a vitib vt citi⁹ maturescãt. Ul q̃ canit frõde. Ul auis quedã q̃ exfrõdib nidũ facit. Uñ Virgili⁹. Hic alta sub rupe canet frõdator ad aural
Frondat⁹.ta.tũ.t fronde⁹.dea.deũ.t frõdosus.sa.sum.differũt.qz frondeũ est qd ö frõdib totũ est. Frõdatũ vl frondosum est qd frondes hz t eis abũdat. vt locus arborum sicut gramineũ t graminosum
Frondicula.le.dimi.pe.cor.i.pua frons
Fronit⁹.ta.tũ.i.prudes vel sapiẽs.t dicit a phronos vl phron⁹. Et cõponit infronit⁹. ta.tũ.i.insipiẽs.insulsus. Unde Eccĩ.xxiij. Ãimo irrcuerẽti t infronito ne tradas me. Sed ibi cõiter legit infrunito.
Frons.dis.f.t.ör a foros. q̃si forons.q̃a ferat virgulta vel vmbrã. Ul ör a fluo.is. q̃a cito fluat. Jñ frõdosus.sa.sum.i. plen⁹ frondib. Jñ frondositas.tatis.abũdãtia frondium. Et frons frõdis est arboris.sz frons frõtis est ps capitis. Uñ. Frons soluũ frondis.frons est in vertice frõtis.

Fr

Erontíſpiciũ.cij.n.s.i.inſpectio frõtis.Uñ
z anterioꝛ ps eccl'ie frontíſpiciũ ðꝛ.
Eructuariꝰ.ria.riũ.i.vtilis vel fructu abũ/
dans.vl' ad fructũ ptinẽs. Jtẽ fructuariꝰ ẽ
q̃ rei dñs nõ eſt.vt in.l.vti.fru.ff.ſi vſufruc.
pera.tñ in q̃busdã caſibꝫ p dño habeť.ſ.in p
cipiẽdis fructibꝫ.ff.de vſufru.l.ſi titij.§.j.
Eructꝰ.us.ui.ðꝛ a fruoꝛ. Jñ fructuoſus.sa
ſũ.z fructuoſe.ſiꝰ.ſime.z h̃ fructuoſitas Jtẽ
fructꝰ.cta.ctũ..eſt ptcipũ de fruoꝛ.eris.
Eructꝰ dicunť q̃ ſupſunt deductis expẽſis.
q̃ fiũt gr̃a fructuũ q̃rẽdoꝝ colligẽdoꝝ z cõ/
ſeruandoꝝ.qð locũ hz tã in bone q̃z in male
fidei poſſeſſoꝛibꝫ z in p̃donibꝫ.vt.ff.de peti.
here.l.ſi a te.§.fructꝰ. Fructuũ añt aliꝫ ſũt in
duſtriales.vt frumẽtũ.vinũ.oleũ.z ſil'ia. ſcz
lac z lana.q̃ ſine induſtria hoĩs nõ ꝓueniũt
Aliꝫ ſunt fructꝰ naturales q̃ ex ipa natura p
ueniũt ſine magna induſtria hoĩs.vt poma
pira.ficus.z hmõi.
Eructꝰ pcepti dicunť q̃ aliq̃ modo ſunt a ſo
lo ſepati.z in hoꝛreis recõditi
Eructꝰ pcipiẽdi dicunť q̃ immaturi ſũt.q̃s
verus dñs poſſidet.
Erugalis.lis.ꝑ.t.z h̃ le.i. vtilis.ſobꝛiꝰ.mo/
deratꝰ.ꝓtinẽs. Jñ frugaliter aduer.z h̃ fru/
galitas.tatis.i.vtilitas. parſimonia. mode
ſtia.ꝓtinẽtia.tẽperantia parcitas. ſobꝛietaſ
Eſt añt frugalitas ỹtꝰ inter auariciã z ꝓdi
galitatem
Erugeria.rie.dea frugũ.z ðꝛ a fruge.
Erugi.oĩs.g.indecli.p oẽs caſus.i. bonus.
vtilis.valẽs.tẽperatꝰ.modeſtꝰ. Ull' ſm Pri
ſcianũ frugi eſt dtũs huiꝰ noĩs fruges. z fi/
gurate z itranſitiue ꝯiungit cũ oi caſu.cum
vtroq̃ numero.cũ q̃libet genere. Uñ Ecci.
xxxj. Homo frugi. Jdẽ dicas de nhili.coꝛ/
di.mãcipi.nemancipi.
Erugifer.ra.rũ.i.ferẽs frugẽ.i. vtilitatez vel
fructũ. Et hec frugifera.re.i.terra.z hic fru/
gifer.id eſt.ager.
Erumen.inis .n.t.i.ſumma z eminẽs ps gu
le vl' gutturis.ꝓxima ps gurgulioni.q̃ cib
z potio deuoꝛat.q̃ ſapoꝛ cibi z potꝰ diſcerni
tur.z q̃ fruimur cibis z veſcimur.Et eadem
ructa z rumẽ. Sz rumen i beſtia. Ructa vl'
rumen i hoĩe. Sz in greciſmo ðꝛ. Hutturis
eſt imũ rumẽ.frumẽ q̃z ſummũ.
Erumentũ.ti.n.s.ðꝛ a frumen vel fruoꝛ.qꝛ
p̃cipuũ eſt ad fruendũ. Jñ frumẽtoſus.a.ũ.
id eſt.plenꝰ z abundãs frumẽto
Eruſtratꝰ.ta.tũ.ðꝛ laboꝛis fructu euacua/
tus.illuſus.z ðꝛ a fruſtroꝛ.aris.
Eruſtũ.ſti.n.s.ſine r.in vltima ſillaba eſt p
ticula carnis vel panis.z ðꝛ a frumen.qꝛ ca
pitur a frumine.
Erutex.cis.m.t.i.dẽſitas ỹgulaꝝ vl' puaꝝ
arboꝝ vl' ſpinaꝝ.z ðꝛ a fruoꝛ.eris. vl' a fru/
ge.q̃ añt ðꝛ frutex q̃ſi frõde terrã tegẽs.ety/
mologia ẽ.z coꝛ.fru. Uñ Ouið. de arte li.iij
Turpe pecꝰ mutilũ turpis ſine gmine cãpꝰ.
Et ſine frõde frutex.z ſine crine caput. Jtez
in epi. Mons fuit apparẽs frutices in ỹtice
rari. Jñ frutetũ.ti.locꝰ vbi frutices creſcunt
Uñ Hiere.xj. Et cõbuſta ſũt fruteta eiꝰ.
Erux.vl' fruges.gis.f.g.ſz ntũs deficit i vſu
ſm Pap.ðꝛ anni vtilitas.alimonia. copia.
cibaria.annona. Et ſũt fruges liq̃de.frumẽ
ta ỹo arida z ſicca. Et ſunt frumẽta oĩa que
habẽt ariſtas.fruges ỹo reliq. Et nota q̃ ſe
getes dicunť dũ ſerunť.a ſerẽdo.i.ſeminan/
do. Meſſes dũ colliguntť.a meto.tis.fruges
dũ fruuntť.a fruẽdo.i.veſcẽdo

F ante V

Eucatꝰ.ta.tũ.i. coloꝛatꝰ vl' fuco ſuppoſitꝰ.
Et vt dic̃ Pap. Fucata depicta.tincta.ad/
ulterio ꝓtamiata.ficta ñ ỹa.i.diuerſi coloꝛ
Eucoſus.ſa.ſuz.i.ſuptinctꝰ fuco.z ðꝛ a fucꝰ
Eucꝰ.ci.eſt maioꝛ ape.minoꝛ ſcabꝛone.z ðꝛ
a fagin qð ẽ comedere.q̃ſi fagꝰ.eo q̃ alienoſ
laboꝛes edit. Hõ eĩ mellificat. ſz aliaꝝ mel
comedit. Uñ Uirgiliꝰ. Ignauũ fucꝰ pecuſ
a p̃ſepibꝫ arcet. Et hinc h̃ fucꝰ.ci. genꝰ her/
be vñ fit quedã tinctura q̃ ſil'r ðꝛ fucꝰ.et p q̃
libet coloꝛe naturali ſuppoſito ðꝛ fucꝰ.quia
alienũ mentiť coloꝛẽ. Uñ Sap.xiij. Rubi/
cundũ faciẽs fuco coloꝛẽ. Jtẽ fucꝰ ponit q̃
dã ſimilitudine p deceptõe q̃ ſupponiť veri
tati celãde. Uñ Boetiꝰ de ꝓſolatõe. Jntelli
go inq̃t multiplices fucos illiꝰ ꝓdigꝫ.
Fuga.ge.põt ptinere ad illũ q̃ fugit. z tunc
deſcẽdit a fugio. vl' ptinere ad illũ q̃ inſequi
tur fugiẽtẽ.z tũc ðꝛ a fugo.as Uñ. A fugio
fuga cũ venerit ſit tibi fugiẽtis. Sz fugo ſi
caput illiꝰ ſolet eſſe fugãtis
Fugax.cis.o.g.i.aſſiduꝰ. frequẽs in fuga.et
cõpat. Jñ fugacitꝰ.z h̃ fugacitas. tatis
Fugilꝰ.li.m.s.ferrũ q̃ extrahiť ignis de pe/
tra.z videť dici a phos qð eſt ignis z gero.q̃
ſi phos gerẽs. Jñ fugillo.las.i.ignẽ ð petra
fugillo extrahere. Jndeh̃ fugillatoꝛ.oꝛis.et
hinc ꝓ figurã fugillatoꝛes dicunť vmbre de
monũ.qui igne ferunt.
Fugitiuꝰ.ua.uũ.ðꝛ a fuga. Et fugitiuus re
cte nemo ðꝛ niſi q̃ fugit dñm. Ha ſi puulus

FV

puer a nutrice aut a schola discesserit fugitiuus nō est.

Fulcimen.inis.n.t.i.sustētamentū. firmamētum.auxiliū. Fulcimētum.ti.idem

Fulcrū.cri.n.s.ꝓrie ōr spōda siue pes lecti ꝛ ōr a fulcio cis.q; fulcit lectū Inuenit q̄q; p ornamēto lecti. Jn̄ fulcrat⁹.ta.tū.i.fulcrū habēs.

Fulgethra.thre.lux que apparet aī tonitruum.ꝛ ōr a fulgeo vel fulgēs.ꝛ ethra. q̄si fulgens ethra. vel quasi fulgor ethre.h̄ grece ōr casma. vulgo aeris portic⁹. Et h̄ ꝓrie etiam ōr splēdor ignis.

Fulgetū.ti.i.fulgor.ꝛ ōr a fulgeo

Fulgid⁹.da.dū.i.splēdid⁹.ꝛ cōponit. p̄fulgid⁹.ꝛ c̄fulgid⁹. ambo ꝓ valde fulgid⁹.

Fulgor.oris.m.t.i. splendor.ꝛ ōr a fulgeo. Un̄ in euāgelio. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

Fulgor⁹.ra.rū.i.splēdid⁹.ꝛ ōr a fulguro

Fulgur.uris.est ictus celestis iaculi.ꝛ dicit a fulgeo. Fulgus idem.

Fulica.ce.f.p. vl̄ fulex.cis.q̄dā auis. ꝛ dicit a fuligo.inis Ul̄ fulica ōr q̄si fuliga.q; caro ei⁹ q̄si leporina sapit. Lagos em̄ grece lep⁹ ōr latine. Un̄ ꝛ apud grecos lagos vocat.ꝛ est auis stagnēsis.i. in stagnis ꝛ paludibus morās. Hec habet nidū in medio aq̄ vl̄ petris q̄s aqua circūdat. maritimoq; sp dolectat ꝓfundo.q̄ dū p̄senserit maris cōmotionē fugiēs i vado ludit ſm Jsi.ꝛ cor.li. Un̄ Alex. Cū fulicis puppisq; petunt excelsa volando.

Fuligo.inis.f.t.i.nigredo illa q̄ depēdet de trabib⁹ ꝛ fit ab igne.ꝙ aūt ōr fuligo q̄si fumo ligata.etymo.est. Jn̄ fuligine⁹. nea.neū. id est.niger.vl̄ de fuligine exn̄s.vl̄ ad fuligine⁹ ptinēs. Jtē a fuligine fuliginat⁹.ta.tū.i. fuligine denigrat⁹.qđ pōt esse ꝓtcipiū . ꝛ fuliginosus.sa.sum.i.plen⁹ fuligine. Et ꝓducit fuligo pe.ntī.sz penul.gti cor. Un̄ Juuenalis. Jlle supciliū madida fuligine tinctum. Obliquo ꝓducit acu.rē.

Fulina.ne.f.p.i.coq̄na Jn̄ fulinari⁹.rij.id ē coqu⁹.ꝛ fulinari⁹.ria.riū.

Fullo.onis.m.t.q̄ pānos parat ꝛ excādidat ꝛ eos fulgere facit ſm Hugt. Papias dicit.

Fullo lauandari⁹. decorator.

Fulmen.inis.n.t.est ict⁹ celestis iaculi. ꝛ ōr a fulgeo.ges. Jn̄ fulmine⁹. nea.neū. Et nota ꝙ ſm opinionē Hugt. q̄n duo vl̄ tres vl̄ plures vēti i aere intercipiūt nube aliquaz cā ꝓfringūt ꝛ collidūt.ꝛ ex illa collisiōe fiat son⁹ in aere ꝛ ꝓcreat ignis ꝛ son⁹ ille ꝓrie ōr tonitruū. q̄si ton⁹.i. son⁹ terrēs. quia terreat

Splēdor illi⁹ ignis ꝓrie ōr fulgethra vl̄ fulgor. Jgnis ille siue iaculū ex eo factū vl̄ ict⁹ illi⁹ iaculi ꝓrie ōr fulgor vel fulg⁹ vl̄ fulmē. a fulgēdo vel fulg⁹ feriēdo vl̄ ꝓcutiēdo. Sz ꝓrie ōr fulgur. q; incēdit ꝛ vrit Fulg⁹. q; tāgit. Fulmen. q; findit. Sūt em̄ tria genera fulminis. Unū qđ afflat. ꝛ tāgit. ita q; n̄ vrit Secundū qđ vrit. Tertiū qđ findit. ꝛ ideo cū trib⁹ radijs depingit fulme. Hinc ꝛ trifidam flammā ōr habere. q̄q; tū p̄dicta nomina ꝓfundunt. ꝛ dicunt esse noīa vnius et eiusdem rei.

Fultus.ta.tū.i.sustentat⁹. subnixus.

Fulu⁹.ua.uū.i.rube⁹ aliquantulū. vl̄ cū nigro rube⁹. ꝛ compat. Jnde fulue aduerbiū. ꝛ hec fuluedo.dinis.

Fumariū.rij.i.camin⁹ ꝓ quē exit fum⁹

Fumidus.da.dū.ꝛ fumosus.sa.sum.idē scz fumo plenus

Fum⁹.mi.m.s.ōr q̄si phos meās. ꝛ est etymologia. Jn̄ fumosus.sa.sum.ꝛ fumositas tatis. Jnde fumul⁹.li.dimi.

Funalis.lis.ꝰ.t.ꝛ h̄ le.ptinēs ad funē. et ōr a funis. Et h̄ funale lis.idē qđ funis. Et funale licini⁹ ad candelā faciendā. Un̄ et sepe ponit ꝓ candela. Et dicunt funalia licinij a funib⁹ int̄ cerā q̄s aī vsum papyri cera circūdatos habuere maiores

Funambul⁹.li.pe.cor. est ille q̄ sup funē ambulat. ꝛ ōr a funis ꝛ ambulo.

Functoriū.rij.i.transitoriū ſm Papiā.

Funct⁹.cta.ctū.i. vsus.ꝛ ōr a fungor.geris. Hinc functi dicebāt q̄dā gen⁹ ciuiū q̄ fungebant officio ꝛ honore aliquo.

Funda.de.ōr a fundēdis lapidibus. q; ex ea lapides fundant. i. mittant. Jtē inuenit hec funda.funde.gen⁹ piscatorie retis. q; i fundū mittat. Jdē ꝛ iaculū a iacio. ꝛ tūc deriuatur funda a fund⁹.di.

Fundamentū.ti.ōr a fundo.as.dictū sic. q; sit fund⁹ domui. ꝛ est etymo. Jdē ꝛ cemētum. q; cesō crasso lapide surgat.

Fundan⁹.ni.i.rustic⁹ q̄ fundos colit.

Fūdibalū.li.n.s.machina bellica. Un̄ pūt dici fundibulariū q̄ talib⁹ machinis pūnt. ꝛ videt cōponi a funda ꝛ balim qđ ē iacere vl̄ emittere Un̄.j. Wach. vj.ōr. Et statuit illic balistas ꝛ machinas ꝛ ignis iacula ꝛ tormēta ad lapides iactādos ꝛ spicula ꝛ scorpios ad mittēdas sagittas ꝛ fundibala.

Fundibal⁹.li.m.s.ꝛ h̄ fundibulari⁹.rij.ꝛ h̄

FU

ꝛ hec fundibalista.ste.in eodē sensu.i.cū funda iaciens ꝛ emittēs.ꝛ cor.ba.

Fundibula.le.pe.cor.i.funda.

Fundator.oris.m.t.q̄ cū funda iacit

Fundula.le.f.p.i.pua funda

Fundulus.li.i.pu⁹ fund⁹. Itē fundul⁹ dr q̄ dam piscis pu⁹ q̄ fundo adheret

Fūdus.di.m.s.dr ꝛ p fundo aq̄ ꝛ p agro.ꝛ ꝑprie p allodio co q̄ fundat aqs vel opes siue diuitias. Et dr fund⁹ tā in ciuitate q̄ extra. Ūñ fund⁹ dr vrbanū edificiū ꝛ rusticanum ſm Hugt. Multi dicūt q̄ p fundo aq̄ dr b fundū. sz p agro hic fund⁹. Ūñ dic⁹ papias. Fundi sunt possessiones agri.campi. p dia.vici. Fundū.ima ps aq̄.fundū maris imū. Ūñ Brecista. Allodiū fund⁹ dicas fū duz marʒ imū. Itē. Fund⁹ fundit opes dif fundit funda lapillos. Fūdū cū tenui mur mure fundit aqs. Et dic Isid. Fund⁹ dict⁹ est q̄ in eo fundat ꝛ stabilit patrimoniū

Fundus ē māsio alicui⁹ cū accessionib⁹

Fundus dotal' est q̄ matrimonio cōtracto datus est sponso.

Fund⁹ q̄si dotalis dr q̄ tradit⁹ est spōso nō dū secuto matrimonio.p q̄ ꝛ supiori dicto. facit.l.j.ff.de funda.dota.

Fund⁹ instruct⁹ est edificat⁹ vel cultus.

Fund⁹ vigēs est terra q̄ mō nō aratur. licet olim fuerit fertilis.alias q̄ modo arat'. licet olim fuerit sterilis.

Fund⁹ lumatroph⁹ alias militatroph⁹ dr a trophus.i.descriptio.ꝛ milite.q̄si descript⁹ ad vsum militū q̄ imperiū custodiūt. vt.C. de fun.limitato.l.j.ꝛ.l.si accipit'.li.xj. Aliter dr fund⁹ limitosus.vt ibidē.ō fū.limi.ꝛ pal.

Fundus saltuēsis est fund⁹ in q̄ est salt⁹. C de fun.saltu.li.xj.

Fundus revelat⁹ dr q̄ olim erat palustris. nunc aūt fact⁹ est seren⁹.alias terren⁹. C. de fun.pa.l.fi.li.xj.

Fundū diuidi in certas regiones.ē ipm diuidi in determinatas ptes.

Fung⁹.gi.i.bolet⁹.ꝛ dr a phos qđ est ignis eo q̄ fungi aridi ignē acceptū ꝯcipiāt ꝛ retineant. Uel dicunt fungi a fungor.geris.ſm vocē.a defungor ſm significationē.q̄ ex eorum genere q̄dā sunt interemptorū Unde ꝛ defuncti mortui dicunt. Ūñ q̄dā. Boleti leti causa fuere tui. Inuenit etiā fung⁹ p veteri panno

Funiculus.li.i.paruus funis.

Funis.nis.m.t.i.chorda.ꝛ dr a phos qđ est ignis.q̄ funes aū vsum papyri olim in vsu luminis fuerūt circūdati cera.

Fun⁹.neris.n.t.i.cadauer.ꝛ dr fun⁹ a funibus accēsis.i.cādelis.quos aū feretrū ante papyri vsum cera circūdatos ferebāt. Inde funer⁹.rea.reū.ꝛ funest⁹.sta.stū. ꝛ h ꝛ hec funebris.ꝛ h bre.oia in eodē sensu.s.luctuosus mortalis. Tñ differūt ſm ꝑprietatē.q̄ funebre est luctuosū. Et funereū est qđ ex funere ꝓstat.vel qđ ad fun⁹ ptinet. Funestū ꝯo qđ funere est inquinatū. Et funebris cor.pe.naturaliter. Ūñ Orat⁹ in epi. Ira truces inimicitias ꝛ funebre bellū

Funusculū.li.i.puū funus.

Fur furis.m.t.ꝑprie est ille q̄ clam ꝛ plerūq̄ de nocte rē alienā amouet inuito dño gratia lucrandi. Et subaudi sine armis. vt i auten.sz nouo iure.C. de fur.ꝛ ser.cor. Et dicit a furn⁹.na.nū.qđ est nigrū.q̄ vt plurimū in obscuro furat'. Sz latro dr q̄ latet in siluis ꝛ expoliat trāseuntes. Ūñ. Fur latet in furno.latro se fert obui⁹ vltro Et pdu.fu.i gtō Ūñ Orat⁹ in epi. Et dñm fallūt ꝛ psunt furibus ergo. Inde furūculus.li.dimi.i. paruus fur.

Fur manifest⁹ dr q̄ in ipso maleficio ē deprehensus. vel i loco in q̄ cōmissum est furtū vl' post furtū factū duz tñ de furto deprehendit' antecz deportauerit ad locū ad quē destinauerit. Jnsti.e.ti.§.manifestus.

Fur nō manifest⁹ dr q̄ cū re furtiua in ipso actu furādi nō deprehendit'. sz iā deportauerat ad locū ad quem destinauerat.nihilominus postea ꝓuinci' de furto.

Furabula.lor. numeri pl'is.ge.neu.i.tenebre.q̄ furant nobis vsum ꝛ discretiōz rer.

Furca.ce.f.p.dr a fur ꝛ cilleo.q̄ ibi fures cillent.i.mouent.ꝛ hz min⁹ pene cz crux.q̄ statim strāgulat ꝛ interficit. Itē furca ē instrumentū q̄dā rusticor.ꝛ ſm h dr a frumētuz ꝛ cilleo.q̄ cū ea mouet frumentum i area.

Uel furca dr a fero fers ꝛ caput.q̄ antiq̄ solebant deferre capita occisor. hominū i ea. Inuenit etiā furca trāslatiue p q̄dā violentia. Ūñ Orat⁹ i epi. Naturā expellēs furca tñ vsq̄ recurret. Jñ furcat⁹.ta.tū.qđ cōponit' bifurcat⁹.ta.tū. trifurcat⁹.ta.tū.

Furcella.le.dimi.i.pua furca

Furcelles.liū.f.t.sunt ꝑprie ille furce vbi suspendunt fures ꝛ latrones.q̄ ibi cillent

Furcifer.ra.rū.pe.cor.i.ferens furcā. et dr a furca ꝛ fero. Furcifer etiā dicebat olim qui ob leue delictū cogebat a dominis ignominie magis cz supplicij causa furcā circa viaz

ferre.ꝑdicās peccatū suū .z monere ceteros ne q̄d simile peccarēt. Furcifer etiā dicebat̄ homicida damnat⁹ ad furcā . vel qui dign⁹ erat furca.q̄ cōsuetudo olim erat dānatos sua patibula portare ad locū suspēsionis.sicut legit̄ xp̄m iesum dn̄m nostr̄ fecisse.

Furcula.le.dimi.i.parua furca

Furfur.furis.m.t.ꝺr a farina.vl' farre.quia eor̄ purgamentū est. Jn̄ Furfure⁹.rea.reū. id est.de furfure fact⁹. Et vide fur simplex ē latro.sz fur geminatū.i.furfur.est cib⁹ porci Un̄ q̄dā Fur simplex est latro.geminatū fit cibus apr̄o. Et est ge.mas. licet q̄dā dixerūt esse ge.neu.ꝓtra q̄s dicit̄. Furfura q̄ dixit sp̄ de furfure vixit. Jtē furfur.furis.est quedaz auis que nō pascit̄ nisi furfure.hec eadez ꝺr furfurio.onis.

Furia.rie.f.p.i.insania.z ꝺr a ferio.ris.q̄ ferit cor̄da hoim̄ z ea reddit cōmota. Jn̄ h̄ et hec furialis z h̄ le. Jn̄ furialit̄ aduer. Et hec furialitas.tatis. Et furiosus.sa. sum.q̄ ritu furiar̄ ferit.z ab eo furor nūq̄ recedit. Et furiatus.ta.tū.q̄ furit ex causa. Jtē furie.arū. sunt pene infernales.eo q̄ furere faciāt.

Furibundus.da.dū.i.similis furēti.

Furnus.ni.m.s.ꝺr a furfure.q̄ panis ex eo fact⁹ ibi coquit̄. Vl' ꝺr a phos q̄ est ignis.i de furn⁹ q̄si phos vna. Jnde furnari⁹.ria. riū.i.ad furnū ptinēs.z h̄ furnari⁹.rij.z hec furnaria.q̄ vel q̄ custodit furnū. Jn̄ furnul⁹ li.i.puus furnus.

Furo.onis.m.t.q̄ddā animal.z ꝺr a furnus Tenebrosos eīm z occultos cuniculos effodit.z eīcit p̄dam quā inuenit.

Furtū.ti.n.s.est alicne rei inuito dn̄o ꝺtrectatio. Jn̄ furtim aduer.z furtiu⁹.ua.uū.et furtuosus.sa.sum.i.plen⁹ furto.q̄ sepe committit furtū. vl' q̄ ptinet ad furtū. Furtuosus etiā ꝺr q̄ pugnat vbi merces certa paratur. Jn̄ etiā furtulū.i.puū furtū.

Furtū ꝺceptū est cū q̄s p̄sentib⁹ testib⁹ apd̄ aliquā rē furtiuā q̄rit z inuenit.vt Jnsti.ꝺ obli.q̄ ex delic.nas.§.ꝺceptū furtū.

Furtū oblatū est cū q̄s rē furtiuā alicui obtulit.vt port⁹ penes cū q̄s penes se inueniret

Furtū phibitū ꝺr cū q̄s volentē rē furtiuā q̄rere phibuit.vt dic.ti.de obli.ex dilec.§.est etiā.vbi ꝺr q̄ he actōes furti ꝺcepti oblati.p phibiti z nō phibiti in dissuetudinē abierūt.

Fusari⁹.rij.m.s. ꝺr q̄ facit fusos. z adiectiue fusari⁹.ria.riū.q̄d ad fusum ptinet.

Fuscina.ne.q̄ddam̄ instrumētū ferreū z tridens q̄ vtunt gladiatores ad se capiendum piscatores ad pisces capiēdos.coqui ad carnes extrahēdas de caldaria vel de lebete vl' de olla .z cor.pe. Un̄ in Aurora. Carbones carnes forceps vel fuscina tollit. Jn̄ fuscinula.i.pua fuscina.

Fusilis.lis.ꝺ.t.z h̄ le.q̄d tm̄ fundit̄ sicut ductile q̄d tm̄ malleo ꝓducit̄ ꝓm Papias

Fusoriū.rij.n.s.i.vas in q̄ aliq̄d ifundit̄

Fustis.stis.m.t.i.pal⁹ vl' bacul⁹ ad ꝓberandum. Et dicunt̄ pali fustes q̄si fixi stātes.q̄ fixi in fossis stant.

Fusus.sa.sum.i.fugatus vl' pstrat⁹. sparsus z ꝺr a fundo.dis. Jn̄ fusio.onis.z fusum aduer. Jtē a fundo dis.h̄ fusus.si.i.instrumētū filādi.eo q̄ p eū fundat̄ q̄d netū est. Jnde fusellus.i.puus fusus.

Futilis.ꝺ.t.z h̄ le.q̄d cito z facile decurrit. l' decurrere ꝓt. Uel futilis ꝺr q̄d nihil pōt retinere quēadmodū nec illud vas q̄d dr̄ futs. Un̄ ꝓpr̄ie futilia dicunt̄ vasa illa fictilia que cassa z rimosa nō tenēt ea q̄ immittūtur Et hinc facta trās̄latiōe futilis ꝺr hō van⁹. superflu⁹.loquax q̄ nihil scit velare. nec audita pt retinere nec abscōdere. Un̄. Futile vas illud q̄d nulla receptio claudit. Sic homo futilis est diuulgās omne q̄d audit.

Futis.tis.ꝺ.t.q̄ddā vas in templo vbi reponebat̄ q̄d de sacrificio restabat. Non enim licebat cuiq̄ manu tāgere vl' effūdere. Vas aūt illud os habebat amplū z latū.fundum vero accutissimū.adeo q̄ instare non posset Unde statim inclinabat̄.ita q̄ illud sacrificiū q̄d intus erat effundebat̄.q̄ nō licebat illud reseruari.

Futurus.ra.rū.potest esse ꝓticipiū de sum. es est.z de fio fis fit Et p h̄ cognoscit̄ q̄ est ꝓticipiū de sum.q̄n exponit̄ p ei⁹ futurum.vt Sum futur⁹ episcop⁹.i.ero epūs. q̄n aūt exponitur p futuꝝ de fio fis.tunc est participium eius.vt Sum futurus miles.i. ego fuaz miles.

G ante A

G Apud latinos nulli⁹ syllabe est terminalis.nisi cū loco ꝺ.vel b.ponitur.vt in ad vel sub vel ob ꝓpositōne.vt Agger. Aggredior. Suggero.

Gabaon fuit quedā ciuitas. Jnde hic et h̄ gabaonita.te.nomē patriū. Et eadē ciuitas gabaa dicit̄.

Gabelus.li.ꝓpriū nomen cuiusdaz viri. Et pdu.pe. Un̄ Aurora. Angel⁹ implet opus. iamq̄ gabel⁹ adest.

Gabriel hebraice in nostra lingua interpta
tur fortitudo dei. Ubi em potetia diuia vel
fortitudo manifestat Gabriel mittit.
Gaddir.ris.n.t.ciuitas est in hispania.
Gades.dis.f.t.ciuitas est.t gades.dis.insu
la est in fine hispanie q dirimit europam ab
africa.in q Herculis colūne inferunt.que d
noie insule gades dicte sunt.
Gaius.gai.gaio.ppriū nomē ciuisdā viri.
Gala grece latine dr lac.
Galata.te.cois ge.nomen ppi ad quē scri
psit beat⁹ Paulus. Et dicit a gallus. Item
galata est nomen gētile.t cor.pe. Unde Au
rora. Inde petit galatas phrygiā lustrans
regionem
Galatia.tie.puintia galatar.
Galaticie.ar.f.p.i. leticie.delitie. lauticie.s.
cibi delicati ppie ex lacte t intestinis facti.
Inde galaticiosus sa.sum.i. delitiosus
Galaxias vel galaxia.xie.i. lacte⁹ circul⁹. q
vulgo dr via sancti Jacobi. Et scias q ga
laxia q idē est qd via lactea siue alba.vel la
cteus circul⁹.nihil aliud est nisi multe stelle
parue quasi cōtigue in illo loco orbis in q
bus diffundit lumen solis.t ideo videt cir
culus albescēs q si fum⁹.
Galbanū.ni.n.s.est gen⁹ pigmēti vel succ⁹
et lac ferule. Jn h galbanus qdā color inde
fact⁹.t hinc galbane⁹ nea.neū. t hoc galba
nū.ni.qddā gen⁹ vestiū dictū a galbaneo co
lore q est sublucid⁹ t subalbo cū pallore. Un
Lucan⁹ in.ix. Nic ebulū stridet peregrina
q galbana sudāt Jnuenit tn in mas.genere
Ecci.xviij. Quasi galban⁹ non incisus. Et
vt dicit Papias. Balbanū est spēs multis
apta medicaminib⁹.
Galea.lee.f.p.pe.cor.i.cassis. Sz cassis ē de
ferro t militū. Galea ex corio t est peditum.
Jn h galear.aris.i.galea.t galeat⁹.ta.tus. q
habet galeā. Jnuenit etiā hec galea.lee.pe.
pd.genus nauigū. Un. Ārmo caput galea
pelagus pcurro galea.
Galeron grece latine dr coriū.
Galerus.ri.t h galer.ri.t hoc galerium.rij.
in eode sensu.s.pille⁹ ex corio .t ppie ex pelle
cese hostie factū. Jnde galerat⁹.ta.tū.i. gale
rum habēs.vel galero ornat⁹.t pd.pe. Un
Stati⁹ thebaidos. O hnubitq comas t tē
perat astra galero.
Galicia.cie.f.p.dr a gala qd est lac.eo q gi
gnat boies candidiores reliqs hispanie po
pulis. Inde gallician⁹.na.nū.gētile. Di ga
liciani grecā origine sibi asserūt. Un t natu
rali ingenio callent.
Galilea.lee.f.p.regio est palestine. Jn galile
us.lea.leū. Et galile⁹ interpt at volubilis.
Un sepe inuenit galilei sunt.i.volubiles Et
est duplex galilea.s.superior t inferior.tra op
tima t ferax.t cor.pmaz. Un Aurora. Nic
tantā terrā galileā pace beauit.
Galla.le.f.p.est instrumentū cerdonū q co
ria purgant t dealbant. Galla etiā dr qdaz
herba t fruct⁹ quercinuz. Un fit qsi puluis
ad aptāda coria.q silr galla vocatur. Galla
etiā fuit nomē cuiusdā mulieris Jn h galla
ri⁹.rij.t gallicari⁹ rij.i.cerdo q in galla opat
Et adiectiue declinat gallari⁹.a.ū. vl gallic
ari⁹.ria.riū.qd ptinet ad gallā.
Gall⁹.li.fluui⁹ est phrygie de q boies potā
tes reddunt insani t ebrij Un sacerdotes ci
beles dicti sunt galli.ab illo fluuio vbi coli
tur cibele.de q potātes in sacrificio nimieta
te furoris agitabant.q si vini nimietate. Ul
dicti sunt galli q si gallinacij.qr castrati sūt
Et p cōpositionē archigall⁹.li.i.archipsby
ter t q si pnceps gallor
Galliac⁹.ca.cū.pe.cor.i.gallic⁹
Gallicinū.nij.t h gallicat⁹.us.ui.in eodez
sensu.s.cant⁹ galli. Un t qdā ps noctis dr
gallicinū vel gallicant⁹ a cātu galli.
Gallina.ne.f.p. tā p vxore galli. q p qdam
signo celesti.
Gallinaci⁹.cia.ciū.qd ad gallinā ptinet
Gallinaci⁹ etiā dr gallus.qr vocē t formaz
galline exprimit. Gallinaci⁹ etiā capus vl ca
po dicit.qr q si gallina ē. Un gallinacios di
cimus ibecilles t molles siue vxorarios ho
mines. Et nota q gall⁹ gallinaci⁹ dr q qua
si gallina nutrit pullos.qr mulieres solēt ei
deplumare ventrē t fricare cū vtica.q talit
vtricat⁹ libentissime cubat super pullos et
nutrit eos sicut mater t gracilliat sicut gal
lina. Jtē gall⁹ gallinaci⁹ repto cibo dat vo
cis signū vt gallina.
Gallinella.le.f.p.i.pua gallina.
Gallinula.le.dimi.idem.
Gallio.onis.ppriū nomē viri. de q habetur
Actz.xviij.t pd.pe.in obliqs.
Gallogrec⁹.a.ū.dr a gallo t grec⁹. Gallogre
ci idē sunt q t galate. Jn h gallogrecia.cie.
eadē regio q t galatia. Siqdē olim galli in
auxiliū a rege bythinie euocati. regnū cū eo
pacta victoria diuisērūt. sicq de eisdē grecz
admixti. pmū gallogreci dicti sūt. t eor re
gio gallogrecia. nūc ex antiq noie galate di
cunt. t eor regio galatia.

Ga

Gallulus.li.dimi..i.puus gallus.

Gallus.li.est auis q̄dā.z ōr gall⁹ q̄si castr⁹. vel castrat⁹.a castro.as.q; int̄ aues hec sola castrat. Jtē a gala greco ōr gallus.la.lū.taz ꝑ gētē q̄ꝫ ꝑ boie illi⁹ gētis.z dicti sunt galli a cādore corꝑis. Scōm em̄ diuersitatē celi z facies hoīm z colores z corꝑoꝝ qualitates z animoꝝ diuersitates exist̄t. Et hinc rhomanos graues.gaios leues.afros versipelles.gallos natura feroces z acriores īgenio videm⁹.qō natura climatū facit. inquā.nō necessitate sz quadā inclinatōe vl' dispositōne. Un̄ inuenit̄ apud autores q; p̄dicta gentiū nomia designāt ꝓprietates p̄dictas. vt Jste est afer.q̄si malign⁹ z ꝑsipellis ſm Uguitionē. Et a gall⁹ deriuat̄ gallia lie.regioꝝ. Et sunt tres ptes gallie .s.comata. togata.brachata. Gallia comata est lōbardia icz ab alpib⁹ vsq; ad rubiconē. Gallia togata est ab alpib⁹ vsq; ad mare britanicū. Gallia brachata est q̄ rheno adiacet vt ps burgundie.lotoringia.flandria.colonia.z terra ligonensiū.z etiā q̄dā alie regiones ꝓtinent in gallia brachata. Et hinc gall⁹.la.lū.gentile.z gallican⁹.na.nū. Ꝓpe tm̄ gall⁹ q̄ in gallia nat⁹ est ōr .gallic⁹ ex gallia lat⁹.gallicanus q̄ ex gallia aliq̄d affert. Jtē galli germani sunt teutonici.sed galli senones sunt franci. Papias aūt sic dicit. Gallie sūt tres. Togata.i.lombardia ad morē rhomanoꝝ. Comata.i.burgundia. Brachata.i.teutonica a lōgis brachis. Un̄. Sunt populi galli tenebris dāt cātica galli. Gall⁹ auis.ppls. fluui⁹.bacchiq; sacerdos

Gamaliel interꝓtatur retributio dei

Gamma est tertia lr̄a apud grecos.

Gamo grece nubo dicit̄ latine.z iñ gamos id est.nuptie vel vxor vel mulier. Et cōponit̄ monogam⁹. vnigam⁹.bigam⁹.trigam⁹. quadrigam⁹.pentagam⁹.sexagam⁹.i.q̄ vl' q̄ vni vl' duob⁹ vel trib⁹ vel q̄ttuor vel quiq; vel sex nupsit. Jñ hec monogamia. vnigamia.bigamia.trigamia.q̄drigamia.pētagamia.sexagamia.ꝓprietas q̄ q̄s ōr monogam⁹ vnigam⁹.z sic de singulis.z coꝝ.ga.

Ganearia.rie.s.p.id ē.taberna.z ōr a ganea qō est leccacitas.qz ibi multa inutilia ganiunt. Jnde hic ganear⁹.id est. tabernar⁹.et hec ganearia.i.tabernaria.

Ganeo.onis.i.leccator in ganea.

Ganeū.nei.ōr a ganeo.nis.s.loc⁹ in terra de fossus.ad quē ad ludendū.z scortandū confluebant. Sz vbiq; est leccacitas ille loc⁹ potest dici ganeū.qz ibi multa inutilia ganiunt. Jnde hec ganea.nee.leccacitas q̄ in ganeo fit. Jnuenit̄ ganea q̄q; ꝓ putana. sz h̄ fit ꝓter exp̄ssionē leccacitatis. Jñ h̄ gane⁹. nei.i.luxurios⁹ leccator.

Ganges.gis. m.t.quidā fluui⁹ q̄ exiens de paradiso pgit ad regiones indie. Hic z phison ōr.i.caterua.q̄a decē magnis fluminib⁹ sibi adiunctis implet̄ z efficit vn⁹. Et ōr ganges a gangari⁹ q̄ fuit rex indie.

Garamas.mātis.m.t.q̄dā rex fuit apollinis fili⁹. Jñ hec garama.me.q̄ddā oppidū qō ille in africa cōdidit.z ex suo nomine Baramā appellauit. Et hic z hec garamas. mantis.q̄ dam popul⁹ africe locū illū inhabitās. Un̄ Lucan⁹. Nudi garamātes arāt.

Gargan⁹.ni.pe.p.mons in apulia. Sed ꝓ boie cor.pe. Un̄. Mons est gargan⁹.sz garganus incola mōtis.

Garrulus.la.lū.dicit̄ q̄si graculus.z dicit̄ ꝓ prie garrul⁹ qui vulgo ꝑbosus appellat. accedente leticia nec volens nec valēs tacere. Est z sumptū nomē a graculis auib⁹. quia ipoꝝtuna loquacitate semp strepūt.nec vnq; quiescūt. Jnde garrulitas. tatis.i.ꝑbositas.vel talis leticia.

Gastaldus est maior dn̄s q̄ habet curā exteriorꝝ rex ep̄i.

Gauata.te.s.p.est vas escariū.q̄si cauata.q posita ꝓ c. Et differt a concha.qz hec cauata.illa concaua.

Gausape.pis.n.t.i.mātile. Et inuenit̄ ꝓ q̄dam genere pallij. Et cuz deberet regulariter facere ablatiuū in i.frequēs vsus habz vt faciat in e.tm̄. Et ab isto ablatiuo fit pl'e gausapa.nam a gausapi gausapia deberet esse.z nō gausapa ſm Hugt. Priscian⁹ aūt in.iij libro sic dicit. Antiq̄ssimi z hec gausapes et hec gausapia.z h̄ gausape.z plurale neu.hec gausapa.quasi a ntō gausapū.ptulisse inueniunt. Jtē in eodē Gausape facit ablatiuū i e. Un̄ Oratⁿ⁹.ij.ſmonū. Gausape purpureo mēsam pterfit z alter. Un̄ Persi⁹ q̄si in e.tm̄ desinēte suprādicti nois ablatiuo gausapa dicit pluraliter.nō gausapia. Jā chlamydes regū iā lutea gausapa captis.

Gaza.ze.s.p.lingua persarū dicunt diuitie thesaur⁹. Jñ h̄ gazetū.ti.pe.p.i.gazaꝝ repositoriū.qō z ꝓ ipsa gaza ponit. Et hec gaza gaze.quedā ciuitas palestine.qz ibi Cābises rex persaꝝ thesauros suos posuit cuz bellū egyptijs intulisset. Jñ h̄ gazetū.ti. vinum inde latum.

GE

Gazophylatiū.tij.n.s.arca vel locꝰ vbi cō/munis cēsus reponebaꝫ. Uel vbi i tēplo col ligunꝫ ea q̄ in vsus indigentiū pauperꝫ reſ/uanꝫ ſm Hug. In hiſtoriis aūt ſup cuāge liū dr qꝫ gazophylatiū erat arca deſup fora men hūs.poſita ad dextrā ingrediēt̄ib cō/tra altare.in q̄ mittebaꝫ pecunia offerēt̄ium ad ſartatecta tēpli inſtaurāda ꝛ ſeruabatur In Ezechiele aūt gazophylatia dicunꝫ cel/lule que vbi theſauri recōdunꝫ.

Gazophylax.lacis.vl lagis.xtrūq; eī iue/niꝫ mal.g. Un Joſephus. Ad̄ pmiſit vt q̄n opꝰ eſſet a gazophylage peteret eiſdē ponti/ficem Iſmaelē ꝛ Ezechiā gazophylacem. Et dr Gazophylax q̄ pēst gazophylatio vl qui cuſtodit vel ſeruat illud.

Gazula.le.dimi.pua gaza.

G ante E

Ge grece latine dr terra. Jn hic geon fluuiꝰ de paradiſo exiēs. ꝛ vniuerſam ethyopiā cin gens.dictꝰ ſic.qꝛ incremēto ſue inundatio/nis terrā egypti irriget. Dic apud egyptios nilꝰ vocaꝫ.pter limū quē trahit q̄ efficit fe/cunditatē. Un ꝛ nilꝰ q̄ſi nilon.i.limū trahēs. Ā antea nilꝰ latine melo dicebaꝫ. ꝛ ſcribiꝫ geon p e.ꝛ nō p i.ſm Aug.ꝛ Pap.ꝛ etiā ſm Iſiđ.xiij.li.etymo. vbi agit ō fluminib Un de patet qꝫ Heñ.ij.ꝛ Ecci.xxiiij. dicendus eſt geon nō gion. Bion eī eſt q̄dā locꝰ in q̄ in/unctꝰ eſt Salomon in regē.ō quo habeꝫ.iij Reg.j. Et poſuerūt inq̄t ſalomonē ſup mu/lam regis Dauid.ꝛ adduxerūt eū in gion

Gedeon interptaꝫ expimentū iniq̄tatis coꝝ ꝛ pdu.pe.gti. Un Aurora. Angelꝰ accedit cū Gedeone loquēs.

Gehēnon eſt vallis quedā iuxta hieruſalez q̄ fuit filioꝝ Hennon.ꝛ inde dicta eſt gehē/non. q̄ſi terra Hēnon vel filioꝝ eiꝰ. Et fuit hec vallis olim ꝓſecrata idolis.ꝛ ſcelere ido latrie plena.repleta cadaueribꝫ mortuoꝝ. Jbi eī hebrei filios ſuos īmolabāt demo/nib. Jñ dicta eſt gehēna.i.locꝰ ignis et ſul/phuris.infernꝰ vl pena inferni. Futuri eī ſupplicij locꝰ vbi pctōres ſunt cruciadi pdi cti loci vocabulo deſignaꝫ ſm Hug.

Gela.le.fluuiꝰ ſicilie.qꝛ frigidꝰ ē. Jñ q̄dam ciuitas dicta eſt gela.ꝛ h gelaꝰ.a.ū.

Gelicidiū.dij.i.gelu cadēs.ꝛ dr a gelu.

Gelima.me.f.p.i.garba vel coma ſegetis.et dicit a genu ꝛ ligo. gas.quia cū manu ligaꝫ ſup genu.

Gello vel gillo.onis.dr ruſticꝰ inept, q̄ ali ter bacalis vel bacalaris vel lucalis dr.

Gelonus.ni.quidā ꝓpius.qꝛ ſit frigide zone ꝓpinquus.ꝛ dr a gelu.

Gelos grece latine dicit riſus.

Gelu.neu.ge.indeclinabile in ſingulari. ſed gelua geluū in plurali.i.friguſ.ꝛ dr a geqō ē terra.ꝛ ligo.as.eo qꝫ ligat terrā.id ē.ſtringat. Jnde gelidus.da.dū.ꝛ cōpaꝫ. Jnde gelide. dius.ſime.aduer.ꝛ hec geliditas.tatis. Et coꝛ.ge. Uñ Ouidius epi. Queq; micat geli do paraſis vrſa polo.

Gemebūdus.da.dū.i.ſimilis gemēti. vel q̄ facile gemit.ꝛ dr a gemo.mis.

Gemellipera.re.pe.coꝛ.q̄ geminos parit. et dr a gemellꝰ ꝛ pario vel pariēs.

Geminꝰ.na.nū.i.duplex vel duo.ꝛ dr a gi/gno.nis Jnde gemini dicunꝫ duo ſimul nati.ꝛ nō tm duo ſimul nati dicunꝫ gemini. ſz etiā plures. De geminis vno abortiuo alter qui legitime fuerit natꝰ volpicꝰ dr. Gemini etiā q̄q; dicunꝫ pares.ſimiles.eq̄les. Jnde gemellꝰ.la.lū.dimi. Itē Beniamin qꝛ vtra/q; mam eq̄ vtebaꝫ p dextra.geminꝰ ē dictꝰ ꝛ eius filij geminei. Un.ij. Re.xx. Uir gemi neus.ꝛ videt qꝫ deberet dici.vir geminꝰ.ita q̄ i.eſſet i penultima ſyllaba.ſi vſus nō obſi ſteret.q̄a cōiter dr geminꝰ p e.

Gemma.me.dr q̄ guma.quia inſtar gumi tranſlucet.ꝛ ſcribiꝫ p duo m.ꝛ pdu.primam Un Ouidꝰ epi. Hec pciū ſtupri gēmas au rumq; poposci. Jñ gēmatꝰ.ta.tū.i. gemmul abūdans.ꝛ gēmoſus.ſa.ſum.i.plenꝰ gēmis vel pulcer.ꝛ gēmoſe.ſiꝰ.ſime.aduer.

Gemmula.le.f.p.i.pua gēma.

Gena.ne.eſt locus lachrymaꝝ. vel inferior ps oculoꝝ. iſta ps vultꝰ que eſt inter malas ꝛ auriculas vnde barba inchoat.ſic dicta. qꝛ ibi barba gigni incipit. Bena etiā dr pal pebra. Un Terentiꝰ. Hodie nō cōprehēſi ge nam. Et coꝛripit ge. Unde Ouidius epi.v. Et ſecuri madidas vngue rigēte genas. Itē aurora. Et ſteriles habuit ꝛ ſine flore genas

Genealogus.ga.gū.i.de geneſi loquens. ſi/cut beatus Mattheus. Jñ hec genealogia gie.i.generatio. vel ſermo de genere. vl linea generationis.

Genearcha.ē.p.i.ꝓnceps vel caput totius generis.ꝛ dr a geneſis ꝛ archos.

Gener.generi.id eſt.maritꝰ filie.ꝛ dr a gyne. qō eſt mulier.quia ꝓpter mulierē habeꝫ. vl a genus.qꝛ ꝓpter augmentandū genꝰ aſciſciꝫ. Unde. Sum ſocer eſq; gener tibi ſi mea fi/lia nupſit

Generalis.ȝ.t.ꝛ h̄ le.i. vniuersalis.ꝛ ðr a genus. Jñ generaliť.liꝰ.ſime.aduerbiū.ꝛ generalitas.i. vniuersalitas. Nomē etiā generale ðr qđ in diuersas ſpēs poteſt diuidi. vt animal ꝛ arbor.

Generoſus.ſa.ſum.i.nobilis.boni generis ꝛ ðr a genꝰ. Licet em̄ rustici genꝰ habeāt.nō tm̄ dicunť generoſi Soli em̄ nobiles ſolent deſcribere ſuas genealogias. Un̄ ipi ſoli dicunť habere genꝰ nō ruſtica.licet genꝰ habeant. Un̄ ꝛ aborigines dicunť q̄ſi ſine origie Jñ generoſe ſiꝰ.ſime.ꝛ hec generoſitas.tatis id eſt.nobilitas.pulcritudo.

Geneſar eſt ſtagnū ſiue lacꝰ in iudea ampliſſimus.lōgitudine centū q̄draginta ſtadijs extendiť.latitudine q̄draginta diffunditur. Lacꝰ etiā iſte ðr ſtagnū genezareth.

Geneſis.f.t.i.natura vl̄ generatio.ꝛ dicit a gigno.nis.ſm Hugꝯ. Uel potiꝰ ſm alios a genos qđ ē natura. Jnueniť etiā h̄ geneſis. gtō huiꝰ geneſis vl̄ ſecos. q̄dā liber veteris teſtamēti ſic dictꝰ.qr exordiū mūdi vl̄ generatio in eo cōtineť.

Geneſtra.ſtre.pua arbor ꝛ vtil̄ mulieribꝫ pter lanificiū qđ ide habeť ſm Hug. Ul̄ vt dicit Pap̄. Geneſtra genꝰ ꝓgulti amariſſimi

Genetliacꝰ.ca.cū.pe.cor.i.mathematicus

Genetliaci q̄dā magi dicti ſūt ꝓpter ꝓſiderationes naturaliū diez. qr geneſim hoīm p duodecim ſig̃ celi deſcribūt ſiderūq̄ curſuz naſcentiū mores ꝛ actꝰ ꝛ euētꝰ p̄dicare conātur.i.q̄ ſigno fuerit natꝰ. aut quē effectū habeat vite q̄ naſciť Ni ſūt q̄ vulgo mathematici vocanť. Jñ h̄ genetliacū.ci.i.natiuitas

Geniatꝰ.ta.tū.i.gratꝰ.delectabilis.

Geniculū.li.dimi.i.puū genu. Jñ h̄ ꝛ h̄ genicularis.ꝛ h̄ re.qđ ptinet ad genu. Et hec genicularis quedā herba q̄ obrepellendam vim ſcorpionū ſubſternit

Genimen.inis.n.i.generatio vl̄ germē.ꝛ ðr a gigno.nis.ꝛ cor.pe.tā in ntō q̄ in obliquis Un̄ Matth̄.xxiij. Genimina viperaꝝ q̄s oſtēdit vobis fugere a vētura ira

Genioſus.ſa.ſuz.i.plenꝰ genio.ſ.genio deo. vel genio.i.ingenio.

Geniſta.ſte.ȝ.p.ðr a genꝰ. ꝛ ſunt geniſte q̄dam heretici ſic dicti.qr de genere Abrae ſe eſſe gloriank. Hā ꝛ in babyloniā cū veniſſet ppl̄s dei.plericq̄ relinquētes vxores ſuas babyloniis mulieribꝫ adheſerūt.q̄dā aūt iſraeliticis ꝓiugijs tm̄ ꝓtēti.vl̄ ex eis geniti duz reuerſi eſſent de babylonia diuiſerunt ſe ab omni populo ꝛ aſſumpſerūt ſibi h̄ nomē geniſte iactantie cauſa.

Genitale.lis.n.t.ðr a genio deo vl̄ a gignēdo. Et genitalia dicūť q̄dā corpis ptes.ſ. ſexus virilis ꝛ feminei. Nec ꝛ pudēda ꝛ verēda.a verecūdia dicūť vñ ꝛ opiunť. Dicūtur etiā inhoneſta.qr nō habēt ſpēm decoris ſic mēbra q̄ in pmptu ſunt.idē qđ veretrū. Jñ hic ꝛ hec genitalis.ꝛ h̄ le.qđ ſpectat vel ptinet ad genitale vel ad genitura ſm Hugui. Papias etiā dicit Genitalia vñ vir generat aut mulier parit.

Genitiuꝰ.ua.uū.qđ ptinet ad genituraſ. ſecz naturalis.ꝛ genitiua forma. vel imago .i.q̄ genitꝰ eſt. Et h̄ genitiuꝰ.ui.p quodā caſu.qr alios caſus ex ſe gignit. vl̄ qr p ipm genꝰ ſignificamꝰ. vt cū ðr. h̄ genꝰ Priami.

Genitor.toris.m.t.ðr a gigno. nis. ꝛ eſt nomē nature vl̄ origis. Sꝫ ꝓ dignitatis ꝛ honoris. Un̄ ſenes patres dicimꝰ.

Genitura.re.i.generatio.l'ſecl'i poſteritas.

Genitꝰ.ta.tū.ðr a gigno.nis. Et h̄ genitus ti.p filio.ꝛ hec genita.p filia. Et componiť. genitꝰ. Jngenitꝰ.ta.tū.i.nō genitꝰ.ꝓmogenitus.ta.tū.ꝛ vnigenitꝰ.ta.tū Primogenitꝰ an quē nullꝰ eſt genitꝰ. Unigenitꝰ añ quem ꝛ poſt quē nullꝰ eſt genitꝰ.

Genꝰ.nꝭ.m.s.de q̄ peſt nuptijs. vel deus nature.ꝛ ðr a gigno.nis .qr q̄ſi vim habeat oīm rez gignendaꝝ Uel ðr a gignēdis liberis. Jñ h̄ genialis.lis.ðr lectꝰ qui ī nuptijs ſternit.ſ.in q̄ ſpōſus ꝛ ſpōſa cubāt Sz cubile eſt ꝛcubinalis lectꝰ.a cubādo.nō a gignēdo dictus. Jñ h̄ ꝛ hec genialis ꝛ h̄ le.i.naturalis vel nuptialis vel voluptuoſus .ꝛ hinc genialiter aduerbiū.i.naturaliter vel nuptialiter vel voluptuoſe. Un̄ Ouidꝰ.ꝓ. meta. Hoſpitis aduētu feſtū genialiter gerit. Jtē genius ꝛ geniū inueniunť in alijs ſignificationibus. Geniū bonoꝝ priuatꝰ. Genꝰ honor publicus ſm Hugꝯ. Papias vero dicit Geniū honor aūt dignitaſ. vigor. ordinatō

Genialis.gtus.ꝓpinquus.affinis.

Genorbadū.di.n.s.qđ vulgo dicit gerinouus. Un̄ quidā Burilegus bñ ſcit cuiꝰ genorbada lambit.

Genos grece latine ðr barba.vel natura

Gens gentis.f.t. eſt ab vno principio orta multitudo. vel ab alia natione ſm propriaz collectionem diſtincta. vt Grecie. Italie. Dicta gens ꝓpter generationes familiaruz. a gignendo. ſicut naſci a naſcendo. Gens genus eſt nationis vel familie. vt Claudie Julie.

Gens ad q̃litatẽ referť. vt pomi pecoris. Et nota q̃ gens inuenit in eode sensu in q̃ gentilitas. Unī in actib⁹ ap'or. Ecce conuertimur ad gẽtes. Et in euãgelio. In viã gentium ne abieritis.

Gentilic⁹. ca. cũ. pe. cor. i. de gẽtib⁹ existens. vel ad gẽtiles ptinẽs. ꝛ dr a gẽtilis.

Gentilis. lis. ɔ. t. ꝛ b le. dr a gẽs. ꝛ sũt gẽtiles ꝓprie q̃ nec circucidunť vt iudei. nec baptizãtur vt xp̃iani. Unī ꝛ gẽtiles dicunť q̃a tales existũt. vt sunt geniti. Sz christiani ita non sunt vt fuerũt geniti. q̃r sunt baptizati. Similit' ꝛ iudei mutanť. q̃r circũcidunť. Jñ gẽtilitas. tatis. i. collectio gentiliũ. vl' ꝓprietas qua aliq̃s dr gẽtilis. ꝛ gẽtilic⁹. ca. cũ.

Gentos. i. decẽ. ꝛ cõponiť cũ bis. ꝛ dr viginti. q̃si biginti. ꝛ cũ tris. ꝛ dr triginta ꝛc̃.

Genu. n. g. in singl'ari indecli. sz in plurali. genua. genuũ. mbs. Et sunt genua cõmissiones femorũ ꝛ crurũ dicta a gena. ne. eo q̃ in vtero sint genis apposita. Jbi eñ coherent sibi. q̃r infans in vtero caput tenet inclinatum inter genua

Genuin⁹. na. nũ. i. natural'. Et b genuin⁹ nid ẽ. dẽs maxillaris. ꝛ etiã q̃libet dẽs p̃t dici genuin⁹. a genio l' gigno. q̃r naturaliť gignit habet. Unī Persi⁹. Et genuinũ fregit in illis.

Gen⁹. neris. n. t. pl'a signat. ꝑmo eñ signat ꝑncipiũ generatõis. vt rhomul⁹ fuit ꝑncipium rhomanor. Jtẽ gen⁹ sumiť p multitudine ab vno ꝑncipio delcẽdete. vt rhomani sunt vnũ gen⁹. Jtẽ dr loc⁹ nascẽdi. Item sumiť p parẽtela. vt ille ẽ de genere meo. Jtez est discretio sex⁹. Jtẽ siguat materiẽ. vel ẽ generalis ɔditio ꝓprietatis. vt iste arbores sut eiusdẽ generis. Jtẽ dr vnũ de q̃nq̃ vniuersalib⁹. ꝛ describiť sic. Gen⁹ est qd̃ ꝑdicatur de pluribꝫ differẽtibꝫ specie in eo qd̃ qd. Jtẽ capiť p accidẽte ptiumoratiõis

Geograph⁹. phi. m. s. i. terre descriptor. ꝛ dr a geos terra ꝛ graph⁹ scriptor. Jñ hec geogphia. phie. i. terre descriptio.

Geomãtia. tie. f. p. i. diuinatio q̃ fit in terra. ꝛ dr a geos qd̃ est terra ꝛ mantia diuinatio. Et nota q̃ demões exp̃sse inuocati aliq̃n futura pnunciãt p hoies viuos. sic in arreptic̃is patet. Et hec diuinatio fit p pbitones. Q̃nq̃z ꝛo futura p̃nunciãt p aliq̃s figuras vel signa. q̃ in reb⁹ inanimatis apparẽt in aliquo corpe terrestri. puta vngue l' ferro. aut lapide polito. ꝛ vocať geomãtia. Si aũt in aq̃ hydromãtia. Si aũt in aere aeromantia. Si aũt in igne pyromãtia. Si aũt in visceribus animaliũ immolator. in aris demonum vocať aruspiciũ.

Geometer vl' geometra. i. terre mẽsor

Geometria. trie. i. mẽsuratio terre. Hec enim terra. metron grece mẽsura dr

Georgic⁹. ca. cũ. pe. cor. i. agricultor. vel de cultura terre tractãs. Unī liber Virgilij ititulat' liber georgicor. i. de cultura terre ꝛm Hugt. Pap. ꝛo dicit. Georgia terre opa vel cultura Jñ ꝛ georgicũ carmẽ. de terre cultura factum. Georgic⁹ rusticus oparius terre rusticanus

Gerara. re. ꝛ geraris in pl'ali dr Beñ. xx. Et est gerara pe. cor. puincia. vbi Berſabee oppidũ cõstat. Unī Aurora. Saphaciã geram q̃s liber iste notat.

Gergesé⁹ filⁱ chanaan. a q̃ gergesei.

Gereon. onis. fuit rex hispanie tricorpor. qd̃ nihil aliud fuit nisi q̃ fuerũt tres fratres tãte ꝛcordie. vt i trib⁹ corpib⁹ q̃si vna aĩa esset. Ul' q̃r ille habuit tria regna. Prefuit ei Balerice maiori ꝛ Balerice mĩori. ꝛ Ebuso sz his trib⁹ insul'. ꝛ iõ fict⁹ ẽ esse tricorpor.

Germania. nie. f. p. terra diues pl'is ĩmanib⁹. ꝛ dr a gigno ꝛ ĩmania. Unī ꝓpter fecũdita tẽ gignẽdor. pl'or. ĩmaniũ. dicta est germania. Et sũt due germanie. s. supior iuxta septentrionalẽ oceanũ. interior circa rhenum. Ul' dr germania q̃si gerẽs ĩmania q̃r pl'imũ abundãt ibi corpa ĩmania hoĩm. ꝛ ĩmanes natiões seuissimis durate frigoribus. Que mores ex ipo celi rigore traxerũt. Feroces animi sũt ibi hoies ꝛ sp indomiti. raptu venatuq̃ viuẽtes. Nor. pl'ime gẽtes varie armis discordes habitu. linguis dissone. ꝛ origine vocabulor. incerte. Jñ german⁹ a. um ꝛ germanic⁹. ca. cũ. i. de germania existẽs vel nat⁹. Et hinc germanic⁹ ci. q̃dã cesar q̃ germaniã deuicit. l' q̃r eo anno nat⁹ est. q̃ pr̃ ei⁹ germaniã deuicit.

German⁹. na. nũ. dr a genitrix ꝛ mano. nas. Prope q̃dẽ germani vl' germane dicũť q̃ vl' q̃ habẽt eandẽ matrẽ sed diuersos pres. i. ab eadẽ genitrice manãtes. Et hinc q̃ddaz genus anatũ dicunť germane q̃r pl⁹ ceteris diligant ꝛ nutriãt fratres.

Germani etiã dicunť q̃ habẽt eundẽ patrẽ. ꝛ eandẽ matrẽ.

Germen. inis. i. furcul⁹ p̃gnãs. vel botr⁹ q̃ exit a ramo. vl' a radice turgescẽdo. i. initiuz florz. ꝛ dr a gigno. Et germe dr semẽ. Ul' dr a gero. ris. Jñ germine⁹. nea. neũ. de germie existẽs vel ad germẽ ptinẽs.

Geron.ontis.vel geronta te.i.senex. Jñ geronteus.tea.teū.z geronticꝰ, ca.cum.id est. senilis

Gerotecomiū.mȳ.m.s.i.hospitale.locꝰ venerabilis in q̄ paupes z ꝓpter senectutē solā infirmi hoies curanť z pascunť.

Gerra.re.f.p.i.nuga vl' ineptia.z ōr a gero. ris. Et gerra est piscis insipidꝰ z nullius saporis. Jn pl'ali ꝙo adhuc aliud signat. Haz gerre.raz.dicunť sepes ferrec circa altaria z choros. Jnde gerratus.ta.tū.i.gerris circū datus z septus.

Gersa.se.f.p.i.baltea.z ōr a gero.ris.

Gerulus.la.lū.q̄ gerit.i.baiulꝰ.portatoꝛ.somarius.iumentū.z ōr a gero.ris.

Gerula.nutrix.portatrix.z inueniť h̄ nomē substātiue positū in quolibet genere

Gerundia vel gerūdiua dicunť quedā nomina q̄ gerūt omnimodā significationē suoꝛū verboꝛ. Et insup si veniūt a ꝓbis actiuis vel cōib⁹ vtrāq; gerūt significationē.s. actiuā z passiuā ꝫm Hugȝ. Alij dicūt q; gerundiū descēdit a ꝓbo actiuo z passiuo z īpersonali neutro cōi z deponēti. Et si descēdit a ꝓbo actiuo.exponiť p ꝓbū actiuuz. vt Magistꝛ legendū est Virgiliū. Si ꝓo descēdit a ꝓbo passiuo.ɔz exponi p passiuū. vt Magistꝛ honoꝛandū est a discipulis.i.magistrū dignū est honoꝛari a discipulis

Gesa.se.f.p.est genꝰ armoꝛ.qȯ gallice dicitur gisarma.vel cesa. cese.a cedēdo. Et gese vel cese gallozū.pila rhomanoꝛū. sariſſe macedonum.

Gessemani interꝑtať villa pinguissima

Gesson.locꝰ egypti in q̄ habitauit Jacob

Gestatoꝛiū.rȳ.illud in quo aliq̄d poꝛtatur vt feretrū.z ōr a gesto.as.

Gestiūcula.le.dimi.id est.pua gestio.vl' res aliqua minuta

Gestoꝛiū.rȳ.n.s.i.ferculū.z ōr a gero.

Gestuosus.sa.sum.i.flexibilis. z diuerſ modis agitabil'. Jñ gestuose aduer.i. agilit.flexibiliter.z hec gestuositas.tatis.

Gestus.ta.tū.i.factꝰ.portatꝰ.administratꝰ. Et h̄ gestꝰ.us.ui.i.actus.vel coꝛpis agitatō Jnueniť etā h̄ gestū.sti.p actū.

Gete.i.gothi.post getuli dicti.

Getulia.lie.f.p.qdā terra. Hinc getulus la.lum.nomen gētile.a q̄ getulicꝰ.ca.cū. Et vt fertur getulia piscatoꝛes nō habet

G ante J

Gibberus.ra.rū.q̄ sarcine nimis incumbit: sed succūbit.z ōr a gibber

Gibbus.m.s.id est.struma. Sz struma est tumoꝛ in pectoꝛe Gibbus ī posterioꝛi.scz in doꝛso. Un Juuenalis. Strumosū atq; vtero pariter gibboq; tumentez. Jnde gibbosus.sum.q̄ habet gibbuz.sicut strumosus q̄ habet struma.z cōparať. Jnde gibbose. sius sime.aduerbiū. z hec gibbositas. tatis. Jtē a gibbus hic gibber.buius gibberi.q̄ habet gibbū. vel poti⁹ ipse tumoꝛ.s.idē qȯ gibbus Jnde gibberosus.sa.sum.q̄ habet gibberū. q̄ pluribꝫ tumoꝛibꝫ onerať. Quidā tamē ponunt differentiā inter gibbus z gibber Unde. Jn doꝛso gibbus. in pectoꝛe gibber habetur.

Gigantꝰ.tea.teū.a gigas dicit. Unde Humeri.rȳ. De genere gigāteo.z pd.pe. Unde Ouidꝰ. Jamq; gigātes uectā faucibꝫ etnā. Transierunt ꝛc̄.

Gigantimachia.chie.f.p.id est.pugna gigātium aduersus deos.z dicit a gigas et machia.i.pugna.

Gigas.antis.ꝑ.t.dicit a ge.qȯ est terra.z gigno vel genitꝰ.quasi gegātes.id est.de terra geniti. Uel dicunť gigantes quasi gegines. id est.terrigenes.q̄a filij terre fabulose dicūť fuisse. Ge em̄ terra.gignes genꝰ ōr.

Gillo.vide supra gello.

Gymnas.dis.id est.pugna.lucta.cursus.z dicit a gymnos qȯ est nudꝰ.q̄a solent nudi exerceri in talibꝫ ludis. Jnde h̄ gymnasiuz. sij.id est.gymnas.vel locꝰ in quo fiebat. Ām em̄ in loco alieno certātes cincti erāt.ne nudarenť.postea relaxato cingulo repēte prostratꝰ z exanimatꝰ est q̄dā cursoꝛ.qre exꝑcilij decreto archonipomenes vt nudi deinceps exercitarenť ꝓmissum est. Ex illo deinceps z gymnas z gymnasiū dictū est a nuditate.qz iuuenes nudi exercēť ibi. vbi sola tm̄ verēda coopiebanť. Et hinc facta trāslatōe studiū scholariū z magistroꝛ ōr gymnas.et locꝰ studij ōr gymnasiu.z q̄nq; ipm studiuz. quia sicut in palestra coꝛpꝰ. sic ī studio animus exerceť. Et hinc accidit vt oīum ꝓprie artiū exercitiū vl' locꝰ exercitij gymnasiū dicať vt schola. Et vt dicūt q̄dā Hymnasium grece exercitiū vocať latine. Et hinc Hymnasiū dicit generalis locꝰ exercitioꝛ. Haz et balnea.z loca scholariū z cursoꝛ z athletarum gymnasia sunt.q̄a ibi hoies ī sui artis studio exerceanť.

Gymnasiarches.chis.ꝓnceps in gymnasio z ōr a gymnasiū.z archos ꝓnceps.

Gil

Gymnasiolū.li.i.puū gymnasiū vel pu⁹ locus studij.vel puū studiū.

Gymnasista.ste.ꝯ.g.luctator. palestrizator ⁊ dr a gymnas.dis.

Gymnia.nie.f.p.i.exercitiū qđ fiebat ī gymnasio. Hec gymnitia.tie.idem.

Gymnicus.ca.cū.dr a gymnas.vt gymnicus ludus. Est ⁊ gymnic⁹ lud⁹ velocitas.⁊ virīū gloria. Cui⁹ q̄nq; sunt genera.s. salt⁹. cursus.iact⁹. virtus.⁊ luctatio.

Gymnos grece latine dicit nud⁹.⁊ vertitur in latinū.⁊ dr gymn⁹.na.nū.

Gymnosophista.ste.ꝯ.p.i. doctor vel magister in gymnasio.⁊ dr a gymnos ⁊ sophista. ⁊ inde gymnosophiste dicti sunt q̄dā philosophi.q̄ nudi p opacas idie solitudines solebāt philosophari.adhibētes tm̄ genitalib⁹ tegmīa ad modū inuenū q̄ nudi exercebant ī cāpo. Unde Hiero.in epistola ad Paulinū.c.j. Ut gymnosophistas ⁊ famosissimā solis mensam videret in sabulo.

Gyne grece.latine mulier dicit.

Gynecēū.pe.acuta.est loc⁹ vbi multe mulieres ꝓuenūt. vel est lupanar. vel textrinū qz ibi multitudo feminaꝝ ad meretricādū vel ad op⁹ lanificij exercēdi cōueniūt. Inde gynecear⁹.ria.riū.q̄ vtit vel pest gyneceo. vel textor in gyneceo.

Gynecearij sunt q̄ pannos impiales texūt. inserēdo sericū ⁊ auꝝ.

Gyneceū etiā dr loc⁹ vbi ħ fiūt.vt.L.ō mulieg.⁊ gynecea.li.ꝛj.

Gingina.ne.est caro vbi dētes gignunt. et dr a gigno.nis.eo q̄ ibi dētes gignant. Jn̄ ginginar⁹.ria.riū.qđ ad gingiuā ptinet.

Gion loc⁹ est vbi Salomō fuit inunct⁹

Gipsum.psi.n.g.cognatū est calci.⁊ ē nomē greciū. Jn̄ gips⁹.sea.seū.de gipso existēs vel ad gipsum ptinēs. Et gipso.sas.i. gipso linire. Inde gipsat⁹.i.gipso linit⁹.

Giraculū.li.est illud cū q̄ pueri ludūt.qđ in summitate canne vl̄ baculi voluit.⁊ contra ventū cū impetu defert.

Girgillus.li.m.g.dr instrumētū feminaruꝝ qđ alio noīe dicit volutoriū.⁊ dr a girus.ri. qz vertēdo in girū inde fila devoluunt. Filū eīm de colo ducit in fusum.a fuso ī alabrū vel traductoriū.ab alabro in girgillū vl̄ de volutoriū.a girgillo in glomicellū.a glomicello in pannū.a pāno in telā. Itē girgillus est lignū mobile ex q̄ funis in puteū cū situla dimittit ad hauriendā aquā.

Girouagus.a.um.i.errone⁹.instabilis.circumcirca vagans

Girus.ri.m.s.⁊ hoc girū.ri.inuenit.i.circuitus.curuus.corona.circul⁹.

Git est gen⁹ leguminis simile cimino ī ꝺnti tate.sed nigri coloris.⁊ in pane dulcorando spargit.vt dicit glo. Esa.xxvij. Uel vt dicunt medici. Bit calidū ⁊ siccū est in secundo gradu. Et est git herba que inter frumētū orit.⁊ semen nigrū.⁊ quasi triangulū fac. aliquantulā habēs amaritudinē virtutēbz dissoluēdi ⁊ cōsumendi.

G ante L

Glabellus.la.lū.i.nud⁹.sine pilis Jn̄ ħ glabella.le.ḡna capitis.qz nuda est ⁊ sine pilis.

Glaber.bra.brū.i. lenis facie.imberbis. sine pilis.curiosus.nud⁹ vel timorosus. Unde Aug⁹.de ciuitate dei. Glabros inq̄t aut male barbatos videm⁹.

Glabrio.onis.m.g.i.calu⁹ vel imberbis vl̄ timorosus.⁊ dicit a glaber.

Glaciecula.le.i.pua glacies.

Glacies.ei.dicit q̄si gelaquies.i.gelata aq̄.⁊ dicit a gelu ⁊ aqua. Inde glacialis ⁊ boc le. id est.frigid⁹.glacie plen⁹. De glacie dic̄ Donatus. Pater me genuit eadez mox gignit et me

Gladiator.oris.m.t.dr qui gladio dimicat Et est nomē cuiusdā officij .qđ olim rhome exercebat in arena. Inde hec gladiatura.re. ars illa. vel lud⁹ ille. Et gladiatori⁹.ria.riū qđ ptinet ad gladiatores. vel qđ exercetur a gladiatore. Uñ gladiatori⁹ ensis.i.ensis gladiatoris.⁊ gladiatori⁹ ludus qui exercetur a gladiatore.

Gladius.dij.m.s.i.ensis.pugio.mucro.vel spata. Gladi⁹ tū generalit dr. Ensis in plio Sz ensis ferrū tm̄ est.gladi⁹ vo tot⁹. Proprie aut gladi⁹ dr q̄si guladius.qz gulā diuidit. Hā cetera mēbra securi magz solēt truncari sz gladio collū tm̄.⁊ ad ħ primū fact⁹ est ⁊ ē etymo. Et scias q̄ mucro.ensis.spata.sūt synonyma. Jn̄ gladiol⁹.li.pu⁹ gladi⁹. Gladiol⁹ etiā dr q̄dā herba.qz sit folijs gladio similis.tirso cubitali.floribꝫ purpureis.

Glandicula.le.i.pua glās. Et cor.pe.

Glandiosus.sa.sum.i.glandibꝫ abūdans

Glandula.le.f.p.⁊ ħ glandulū.li.idē. scz ps intestinoꝝ. vel nod⁹ qui sub cutis nascit ex humoꝝ abundātia.⁊ cor.pe.

Glans.dis.f.t.est fruct⁹ quercuū. Glandes etiā dicunt masse plūbee facte ad modū glādiū.que pjciunt cū fundis.

Gl

Glarea.ree.i.argilla.ſ.terra humida vel lapilli parui q̃s fluuius trahit. Unū Job.xxx. Aut ſup glaream.

Glaucoma.matis.qđ antiqui dicebāt hec glaucoma.me.i.macula in oculo vl̃ nebula vel caligo oculoꝝ ꝛ obſcuritas. Unū Plautus. Glaucomā oculis ſubĳciem⁹. eũq̃ ita faciem⁹. vt qđ videt ne videat

Glauc⁹.ci.m.s.dicit̃ q̃dā piſcis.ꝛ dr̃ a glaucū qđ greci dicũt albū.eo q̃ ſit albꝰ Jñ glaucus.ca.cū.i.ſplẽdid⁹. vt oculi glauci.i. ſplendidi.habẽt em̃ candorẽ admixtū virori. Et glaucus.a.ū.i.ſubniger. Eſt em̃ glauc⁹ color ferrugine⁹ ſubniger. Et glauc⁹ viridis ꝛ flauus. Glauc⁹ ꝙo albꝰ.ſplendid⁹. ſubniger rube⁹.flauus.viridis dicit̃.q̃ Glaucus dicitur albꝰ vel ſplẽdid⁹ vel flau⁹ tractū ẽ a greco.q̃ ꝙo glaucus dicit̃ viridis vel ſubniger tractū eſt a glauco.q̃ dicit̃ de⁹ maris. Hã color maris viridis ꝛ ſubniger eſt. Jnde glaucitas.tatis.ꝛ hec glaucedo.inis.

Gleba.be.f.p.i.dur⁹ ceſpes cũ herba.ꝛ dicit̃ a globꝰ.q̃a ſit quaſi globꝰ Jnde hec glebula.le.ꝛ hec glebella.le.dimi.ꝛ gleboſus.ſa.ſum. ꝛ inde gleboſitas.tatis. Jtẽ a gleba b̃ glebonis.i.ruſticus.aratór.

Glycerũ.f.s.ꝑriũ nomẽ mulieris.cã adulationis ꝛ blandimẽti quadã diminutione impoſitũ. vt mea glycerũ.quaſi mea dulcicula.ꝛ dicit̃ a glyci.

Glyci vel glycon grece.latine dr̃ dulce

Glyri⁹.ria.riũ.ꝛ glyric⁹.ca.cũ.i.ſtupid⁹.tor pens.ſomnolent⁹.q̃ multũ dormit

Gliri⁹.ria.riũ.etiã dr̃ ꝺ glire fact⁹ vl̃ ad glirem ptinens.

Glis.ris.q̃ddã gen⁹ muriũ qđ multũ dormit.ꝛ dr̃ ſic.q̃ ſomn⁹ facit glires pingues ꝛ creſcere. Tota em̃ hyeme dormiũt.ꝛ q̃i mortui exiſtũt.eſtate reuiuiſcũt. ꝛ dicit̃ a gliſco.cis. Al q̃ etiã glis gliſſis.i.cardu⁹.q̃ aliter dicitur lapa. Jtẽ a gliſco.cis.dr̃ hec glis glit̃. terra argylloſa. Unū. Blis ãial.glis terra tenax.glis lapa vocat̃. Ris ꝓmus.glitis tenet altera.tertia gliſſis. Ris ãial.tis terra tenax ſis lapa vocat̃ Hic ãial.hec terra tenax.hoc lapa vocat̃. Sic gen⁹ ꝛ nomẽ cognoſcit̃ et genitiu⁹. Jtẽ a gliſco.cis.hec glis glidis. id eſt.muſa panis vel vini.

Gliſſoſus.ſa.ſũ.i.lapoſus.vel lapa ſeu gliſſe plen⁹.ꝛ dr̃ a glis gliſſis.

Glute⁹.tea.teũ.i.terre⁹.ꝛ dr̃ a glis.tis.

Gliroſus.ſa.ſum.i.argilloſus.ꝛ dr̃ a glis.tis

Globꝰ.bi.m.s.ꝛ b̃ glom⁹. mi.ꝛ b̃ glom⁹. meris.differũt. Blom⁹ meris.eſt coadunatio ꝛ glomeratio filoꝝ Blom⁹.mi.illud idẽ vl̃ circulus. Globꝰ ꝙo eſt aliaꝝ rex coadunatio ꝛ cumul⁹. Dñ ꝑrie dicit̃ globꝰ q̃libet ſolidũ ꝛ rotundũ.ſ.ſolida rotũditas hñs tres eq̃les dimẽſiones. vt mũdus. Unū mũd⁹ dicit̃ ꝑrie globoſus vel globat⁹. Unū Martialis Mũdus genit⁹ ex q̃ttuor elemẽtis. Jdẽq̃ tot⁹ in modũ ſphere globat⁹ Jñ globoſus.ſa.ſum.ꝛ cõpar. Jñ globoſitas.tatis

Gloria.ric.i.frequẽs fama cũ laude.ꝛ dicit̃ a clar⁹.quaſi claria a frequẽtia claritatis.vl̃ dicit̃ gloria q̃ſi glaurea.i.gerẽs laureã. ꝛ eſt etymo. Jnde glorioſus.ſa.ſum.ꝛ cõpar. Jñ glorioſitas.tatis. Et cõponit̃ inglorioſus. ſa.ſum.q̃ eſt ſine gl̃ia.i.triũphis.ꝛ inglorioſus immemor glorie.

Gloriola.le.dimi.i.pua gl̃ia.

Glos.glotis.ſ.t.i.cognata.ſ.vtr fratris.ſz glos.oris.i.flos.ſed glos.glottis. eſt lignuz putridũ. Unū. Blos ris.flos eſt.ſz glos glotz femina fratris. Blos glottis lignũ vet⁹ ẽ de nocte ſerenũ

Gloſa.ſe.dicit̃ a gloſſa qđ eſt lingua. Et diſtat inter comentũ.gloſam trãſlationẽ.ꝛ textum. Cõmentũ expoſitio ẽ ꝙboꝝ iuncturam nõ ꝙſideras.ſz tm̃ ſenſum. deſeruit em̃ expoſitiõi ſnie alicuⁱ libri ꝛ nõ cõſtructiõi littere. Accipit̃ tm̃ q̃q̃ cõmentũ largi⁹. ſcz ꝑ quolibet libꝝ.ꝛ tũc ſic diffinit̃. Cõmẽtũ eſt pluriũ ſtudio vel doctrina in mẽte habitoꝝ in vnũ collectio. Gloſa eſt expoſitio lr̃e ꝛ ipſi⁹ ſnie. que nõ ſolũ ſniam ꝫ etiã ꝙba attendit. Uel gloſa dicit̃ expoſitio ſnie lr̃am ꝓtinuãs ꝛ exponẽs. Uel dicit̃ gloſa q̃ſi gloſſa.i.lingua.q̃ tanq̃ lingua doctoris adeſſz ꝛ exponeret. ſic lr̃e exponẽde inſiſtit ꝛ ſenſuz enucliat. Trãſlatio eſt expoſitio ſnie ꝑ aliaz linguã. Text⁹ eſt liber ipſi⁹ doctoris continens tractatũ ſine lr̃e vel ſnie expoſitõe. Et a gloſa dr̃ hec gloſula.le.i.pua gloſa. ꝛ gloſari⁹.ria.riũ.q̃ gloſat vel q̃ gloſat.

Gloſſa.ſe.i.lingua.ꝛ pdu.pmã Unde. Oſſe caret gloſſa ꝑ quã franguñ ꝛ oſſa. Jñ gloſſula.i.pua gloſſa

Gluten.tinis.n.t.eſt terra tenax vtil̃ ad cõpages nauiu ꝛ aliorꝝ vaſorꝝ.qđ ꝛ bitumen. imis.dr̃. Jnde glutine⁹.nea.neũ.i.de glutine exiſtẽs. vel ad gluten prinẽs. ꝛ glutinoſus. ſa.ſum.i.plen⁹ glutine. vel tenax

Glutinũ ni.n.s.dicit̃ q̃dq̃ ꝙiungit. ſcz vinculum. Jñ b̃ glutinariũ.rĳ.idem. Prope tñ glutinũ eſt illud tenax qđ fit de glutine ad

GR

aliqđ liniendū.7 cor.ti. Uñ in Aurora. Jn uiscat lim⁹.sic 7 ex glutino q̄dam.
Gluto.onis.m.t.i. leccator vel deuorator.

G ante N uel D

Gnarus.ra.rū.i.sciēs.perit⁹.doct⁹.scz q̄ ex arte scit qualiter aliqđ fiat vel sit faciendū vel qualiter fieri debeat. siue illud faciat siue nō.7 dr gnarus p narus.7 apponit g. p̄ p̄ thesim.
Gnatus.ti.i.fili⁹.q̄si generat⁹. Et hec gnata.i.filia.quasi generata
Gnauus.ua.uū.dr p nau⁹.7 apponit ibi.g. p̄ pthesim.
Gnidus.di.gnido.insula est.de q̄ Actȝ.xx vij. Et vix deuenissem⁹ circa gnidū
Gnostici q̄dā heretici q̄ p̄ter excellentiā scientie se ita appellare voluerūt. Aiam naturā dei esse fingūt.deū aūt esse bonū 7 malū suis dogmatibꝫ fingētes
Golgotha syrū est 7 interptat calvaria.nō ob caput vl calvitiū ade.qđ mētiunt ibi sepultū.sed ob decollationē damnatoꝝ. Uñ Joh.xix. Hebraice golgotha
Goliardi.bufones.ioculatores idē sunt.
Golias.lie.p̄riū nomē cuiusdam philistei. quē interfecit dauid. Uñ Aurora. Exiguus magnū vicit puer ille Golią
Gomor.mēsura est antiqua cōtinens q̄nq̄ sextarios.
Gorgon interptatur terror.
Gorgones q̄s fingūt poete metetrices fuisse crinitas serpētibꝫ.q̄ se aspiciētes cōuertebant in lapidē habētes vnū oculū q̄ inuicez vtebant Fuerūt ꝑo tres sorores.s.Stēnio Euriale.7 Meduſa vnus pulcritudinis. Phorcynis filie vni⁹ oculi.q̄ ita spectatores stupefacicbāt.vt etiā p̄ter eos putarēt in lapidē sc. Gorgones dicte.q̄si george.i.terre cultrices.nā ge.terra.orge cultura dr

G ante K

Grabatū.ti.n.s.i.reclinatori capitȝ susceptō. 7 videt cōponi ex gra.qđ est caput.7 batin. qđ est grad⁹.s.ad qđ gradimur vt ibi caput reclinem⁹. Ben⁹ lecti est.et pđ.pe. Jnuenit etiam h̄ grabatū.pe.cor.p gremio.vñ Pro gremio grabatū p lecto pone grabatū
Graculus.li.auis quedā.7 dr a garrio.ris. Est em̄ loquacissimi gen⁹ aialis.7 vocibus importunū.7 cor.cu.
Gradale.lis.dr a grad⁹.quia gradatim canitur post responsoriū fm Hugȝ. Quidam tñ dicūt graduale.lis.
Gradari⁹.rij.i.palefred⁹.7 dr a grad⁹. Et ē equ⁹ mollis incessus sine succussatura innitens 7 incedēs. Et gradari⁹.ria.riū.quod fit gradatim.
Gradatio color rhetoric⁹ est 7 fit cū de p̄cedēti voce subsequēs formaf.q̄si p gradū vocū vt Quid leui⁹ fumo vl flāma:flamē. q̄d flamine:vēt⁹.q̄d vēto:mulier.q̄d ml'iere nihil.
Graduꝰ.ui.i.mars.7 dr a grad⁹.q̄ gradatim incedit ad bellū. Uel graduꝰ a gradin dicit qđ est vibratio haste. Uel graduꝰ dr q̄si craton duus.i.potēs deus.
Gradus.dus.dui.dr illud p qđ ascēdit ad altare vl ad pulpitū vel ad aliū locū.
Grad⁹ etiā est stat⁹.7 p̄rie dignitatis. Et ḡdus est iter ordinatū. Jn gradatim.i. p gd⁹ Itē gradus fm Hoff.7 Hosti.in sum.de cōsan.7 affi.est quedā habitudo siue distātia p sonaꝝ ad inuicē ꝑ sanguinitate 7 affinitate sibi ꝑiunctaꝝ facta collatiōe ad cōem parētem. Uel est vni⁹ p̄sone distātia ad aliā in linea cōsanguinitatis. vt.l.j.cū se.§.vsq̄ ad.§ affinitatis.
Grāme.mes.grece latine dicit linea.vñ greci dicūt h̄ grāma.tos.i.lra. Uñ Theodol⁹.
Grecoꝝ p̄mus vestigat grāmata Cadmus Jnde grāmat⁹ q̄ sumit initiū legēdi.vl qui paginas legere potest.
Grāmatica.ce.vel grāmatice.ces.dr a grāma qđ est littera.q̄si lralis sciētia.nō a p̄ma pte sui.q̄ p̄mo tractat de litterȝ.ſz p effectū. q̄ efficit litteratū. Uñ sic describit
Grāmatica est scīa recte scribēdi recte p̄nūciandi recte ꝑstruēdi gnara.
Gramen.inis.n.t.poteſt dici q̄libet herba. 7 dr a germino.nas.eo q̄ germinet.sicut robur oīs ligni cutis.7 spēs.q̄ sit firmissima. Specialit tñ gramen est q̄dā herba q̄ nascitur ex humano sanguie Et etiā q̄dā alia herba.que etiā mortua recēti herba renascit. et vulgo ita vocaf.7 dr sic.q̄ multū germinando multiplicet Uel dr a titu.s.ab agro.quia plurimoꝝ agroꝝ sit Uñ 7 ipsum greci a gremite nuncupauerūt Q̃nq̄ etiā inuenit p radice tal herbe. Jn gramine⁹.nea.neū.qđ totū est ex gramine.vel qđ ad gramē ptinet.et ḡminosus.sa.sū.qđ gramine abūdat.vt loc⁹.
Grandeu⁹.ua.uū.pe.pđ.i. grādis eui.s. senex.7 dr a grande 7 euū. Uñ Jnnoc.lxxvij. dis. Quicūq̄ in ꝑbo grandeu⁹ ꝛc.
Grādiloquus.qua.quū.i. grādia loquēs.
Grādis.dis.p.t.7 h̄ de.i.magn⁹ Sz grādis

Gk

ad corp⁹.magn⁹ ad aīm referē. Jñ grāditu/
do.dinis.z hec grāditas.tatis. Et cōponīt
grandis.pgrandis.tāgrandis.q̄ grandis.i.
valde grandis.
Grandison⁹.na.nū.i.grandia sonās
Grandiuscul⁹.la.lū.pe.cor.i. aliquantulus
grandis.
Grādo.dinis.ōr a granū.eo q̄ similitudinē
grani habeat. Jñ grandine⁹.nea.neū.z gn/
dinosus.sa.sum.
Granū.ni.n.s.est generale nomē cuiuslibet
semis.z ōr a grādis.dā crescēdo gīnde effici
tur. Per excellentiā tñ frumentū ōr granus.
Jñ ħ granulū.li.z ħ granellū.li.dimi.z ħ gr̄/
narīū.rij.loc⁹ vbi granū reponīt
Graphia.phie.i.scriptura.z ōr a graphos.i.
scriptor. Jñ graphi⁹.phij.z ħ graphīū.phij
id est.stil⁹ cū q̄ scribīt in cera.
Grassator.oris.m.t.q̄ crudelit agit.latro.p
dator. seuiēs crudelit z homicida
Grates.tiū.f.g.i.grē. Sz gītes deo agūtur.
Hra ꝙo hoibꝫ.sz sepe vnū p alio ponīt.
Gratia.tie.ōr a gratis. Et est donū vel do/
natio.amor.z ōr grā q̄i gratis data. Jñ hec
gratiola.le.dimi.i.praua grā. Jñ gratiosus
sa.sum.i.plen⁹ grā. Et ōr ꝓprie gratiosus q̄
plus vnicuiq̄ q̄s meret tribuit.
Gratuit⁹.ta.tū.i.gratis dat⁹ z habit⁹.
Grat⁹.ta.tū.tria signat. Hā grat⁹.i.grāz f/
uans.gratiosus.acceptabilis.placit⁹. Et g̃
tus.i.memor bñficij. Et grat⁹.i.remunera/
tus. Et pō.pmā. Unī Orati⁹. Grata supue
niet q̄ nō sperabīt hora.
Grauascell⁹.li.m.s.i. aliq̄ntulū grauis
Grauis.uis.p.t.z ħ ue.ōr a grādis. dā que
grādia sunt.grauia solēt esse. Et est graue ō
natura.sz grauidū de accidēti.i. fecūditate.
vt arbor gūida pomis z mulier grauida fe/
tu. Jtē graues dicim⁹ autēticos. venerabi
les. Unī z ꝺceptibiles leues dicimus. Et ōr
grauis p ꝓsilio z constātia.dā nō leui motu
dissilit.z fixa ꝓstātie grauitate ꝓsistit. Jnde
hec grauitas.tatis.i.firmitas. venerabilitas
maiestas.z hec grauedo.dinis.
Grauitas ex pōdere animi z snīa ꝓstat Sz
grauedo vl grauitudo corpis ē Jtem q̄nta
bois etas ōr grauitas q̄ est declinatio a iu/
uētute in senectutē. nec dū senect⁹. sz iā non
iuuent⁹. Jtē grauis multa signat. Unī. Pō
dus. pson⁹. vir. lectio. femina pgnās. Qōcq̄
molestat ōr esse graue.
Grauison⁹.na.nū.z grauidic⁹.ca.cū. z gra
uiloqu⁹.qua.quū.i.grauia sonās. dicēs. lo/
quēs.i.pōderosa.molestia.vehemētia
Grec⁹.ci.fuit rex grecie. Jñ hec grecia.cie.z
hinc grec⁹.ca.cū.z grecul⁹.la.lū. Jtem greci
diuisī sunt in q̄nq̄ ptes. Quidā dicūt attici
q̄dā boetes.q̄dā coles.q̄dā dores.q̄dā iades
Unī z lingue grecorus dicunt q̄nq̄.s.attica
boetica.colica.dorica.iadica.
Gremiū.mij.m.s.i.sin⁹. Jñ gremiolū. li.di
mi.z gremiosus.sa.sum. z gremiatus.ta.tū
q̄ habet gremiū.
Gressus.us.ui.i.passus.vl pes.vl vestigiū
pedis.z ōr a gradior. Jtē gressus.sa.sum.p/
ticipium.
Gressutus.ta.tū.pe.pō.q̄ magnos habz pe
des. vel magnos facit gressus.
Grex.gis.differt ab armēto.dā armētū ma
ior est animalium. vt eq̄rum.bouū. Grex mīo/
rum. vt caprarū. ouiū
Grill⁹.li.nomē hz a sono vocis.ħ retro am
bulat.terrā terebrat.stridet vocib⁹. venat ei
formicā. Jñ ħ grilletū ti.loc⁹ vbi abundant
grilli.
Griphes.phis.m.ge.vl griphe.phes.ē aīal
q̄drupes z pennatū. Sunt em̄ griphes ali/
tes fere.z sunt in oib⁹ leonib⁹ silues ꝓter alas
z facies.q̄bus aq̄lis ꝓueniūt.z multus eq̄s
infestāt z eis inimicant adeo q̄ eq̄tem arma
tū cū equo in sublime rapiāt. Uel ſm Remi
giū. Griphes sunt aīalia terribilia z fortia
q̄ corp⁹ habēt leonīnū. pedes aūt z alas z ro
strū vt aq̄la. ideoq̄ p terrā currūt vt leones
p aera volāt vt aues.
Grip⁹.pi.i.supbus.ceruicosus. Unī canes su
perbos z ignobiles gripos vocam⁹. dā ꝓ
ceteris supbi sunt.
Grossus.sa.sum.i.rudis.villan⁹. Jñ ħ gros
sitas.tatis.z hec grossitudo.inis.z ħ grossici
es.ei.z ħ grossus.si. Et sūt grossi fic⁹ imatu/
re.inabiles ad comedēdū. z ꝓprie ꝑmittue. q̄
ad pulsū vēti facile cadūt. Unde Apoc.vj.
Sicut fic⁹ mittit grossos suos.cū a vento
magno mouet.
Grucula.le.dimi.i.pua grus.
Gruin⁹.na.nū.q̄d ptinet ad gruem
Grum⁹.mi.i.cumul⁹.acerv⁹.ꝓgeries. Jñ ħ
grumul⁹.li.in eodē sensu. Jtē grum⁹ vl gru
mul⁹ ōr ager a tumore. z ħ gruma.me. cru/
sta q̄ fit in lateribꝫ dolijꝫ ꝓter vinū. Jñ gru/
mosus.sa.sum.z ħ grumositas.tatis.
Grunda.de.f.p.i.inferior ps tecti capane a
q̄ stillat aq̄. Jñ hec grūdula.le.dimi.z ħ grū
dator.rij.ipē qō grūda vl qō stillat a grū/
da. vel sup qō stillat. Et p compositiōz. hec

ſuggrunda. dc. q̃d eſt inter tectū ⁊ parietem. vel ipſa grunda.
Grus gruis auis q̃da. ⁊ dr a ſono vocis

G ante H

Guadia debita ꝓſtitutio. Jñ guadiare. id ē guadiā ꝓſtituere vel guadiā firmare
Guardia feuda ſunt q̃ ꝓſtituunt aliq̃bus ꝓpter cuſtodiā rei dñi ꝓſtituētis
Guardio dr ille cui tal' cuſtodia eſt cōmiſſa vel dr guardian⁹ q̃ etiā eſt ſupior inter frēs minores cuſtodiēs ꝓuentū
Gubernio. nis. i. gubernator. ⁊ dr a gubno
Guidagia. dicunt q̃ dant ꝓ ducatu vl' ꝓductu p terrā alicui⁹ vt ſecuri⁹ vadat. ſz gabelle dāt de ꝓtractib⁹ vt d emptōe ꝓemptore ⁊c
Gula. le. f. p. i. anterior ps colli. poſterior ꝓ dr ceruix. ⁊ dr a gala. q̃ illa ps colli ſolet eſſe cādida. vl' dr a gutture. Jñ guloſus. ſa. ſū. i. leccator. ⁊ guloſitas. tatis. ⁊ cor. gu. Unde Aurora Lepas poſt māna turba guloſa petit
Gulo. onis. ⁊ gulon⁹. ni. ambo ꝓ leccatore
Gul⁹. li. gen⁹ nauigij pene rotundū ad modum gutturis
Gumi. n. g. indecli. eſt lachryma arbor. q̃ ē q̃ſi gutta. ⁊ ꝓmo gutta exit a ligno. ⁊ ide dicit. ⁊ fit gumi. Jñ gumoſus. ſa. ſum.
Gurd⁹. a. ū. i. ineptus. ſtultus. inutilis. iportun⁹ ⁊ ꝓcipue in comeſtatiōib⁹ recipiēdis
Gurges. gitis. m. t. ꝓprie eſt locus alt⁹ ⁊ pfundus in flumine. Per tapinoſim tñ ponit ſepe ꝓ mari vel ꝓ loco ꝓfundo in mari quā tapinoſim ſolēt etiā autores elcuare p adiūctionē epitheti iſti⁹. ſ. magn⁹ ⁊ alt⁹. vel vaſt⁹ vel ꝓſimiliū. ⁊ dr gurges a guttur. q̃ eſt q̃ſi gutur flumis. Et cor. pe. in gtō. Unde Ouidi⁹ d arte. Quo mūe credis gurgite piſcis erit.
Gurgulio. onis. f. t. q̃dā ps i ore. cui ꝓtimū eſt rumē. cui⁹ meat⁹ ad os ⁊ nares ꝓtendit. habēs viā q̃ vox ad linguā trāſmittitur. vt poſſit ꝓba collidere. Itē gurgulio inuenit ꝓ quodā verme q̃ comedit legumia. ſz i hac ſignificatiōe debet poni⁹ ſcribi ꝓ c.
Gurguſtiū. ſtij. cella modica vl' dom⁹ pauper. angusta. ſecrera. ⁊ tenebroſa. Ul' locus tabernar⁹ tenebroſus vbi turpia ꝓuiuia fiunt. Ul' vbi piſces mittunt. vl' rete piſcatoriū. Unde Job. xl. Nūq̃d implebis ſagenas pelle ei⁹. ⁊ gurguſtiū piſciū capite ei⁹.
Gurgutin⁹. na. nū. i. ad gurgitē ptinēs. ⁊ dr a gurges. gitis. ⁊ pdu. ti.
Guſtus. us. ui. vn⁹ de q̃nq̃ ſenſib⁹ corpis
Gutta. te. eſt aq̃ que ſtat ⁊ paꝛ fluit. Stilla ꝓ q̃ cadit. hinc ſtillicidiū ſtilla cadēs. Stiria em̃ grecū. i. gutta. Jñ dr ſtilla dimi. Duz aūt ſtat ⁊ pēdet de tectis vel arboꝛib⁹ q̃ſi glutinoſa gutta ē. Unde gutta q̃ſi glutta. i. glutinoſa a glutine. dū ceciderit ſtilla. Butta etiam dr q̃dā infirmitas. Itē gutta eſt q̃dā ſpecies aromatica ſuauis odoꝛis. guſtus autē amariſſimi. ⁊ dr alio noīe aroma. Unde. Eſt pluuie gutta ſpecies vel aromatis extat Dicitur ⁊ ſepe paſſio gutta foꝛe
Guttoſus. ſa. ſum. i. guttis plen⁹.
Guttula. le. dimi. i. pua gutta.
Guttulus. li. quidā minut⁹ piſcis.
Guttur. turis. n. t. eſt ps colli. ⁊ dr a garrio. garris. q̃ſi garrur. q̃ inde garrit⁹ ꝓcedit. ⁊ pdu. ꝓmā. Unde Aurora. Qđ guttur tranſit nō cōperitur ibi.
Guturna. ne. f. p. i. infirmitas gutturis. q̃ ſolet cū inflatiōe gutturis euenire. Jñ guttur noſus. ſa. ſum. habēs talē infirmitatē
Gutturniū. nij. q̃ddā vas aq̃tile in inferiori pte pfoꝛatū qđ inferi⁹ deguttat aquā
Gutt⁹. ti. m. s. gen⁹ vaſis vnguētarij. p breuitate a gutta dict⁹. Jñ b guttū. ti. vnguentum in eodē repoſitū. Unde Juuenal'. Nō opposito pauid⁹ tegit inguina gutto
Guua vel guina. vas vitreū vel cucurbita qđ vētoſa dr. ⁊ videt dici a gula q̃ſi guloſa i ſanguine accipiēdo. Papias ꝓ dicit. Bua vas vitreū q̃ a latinis a ſiſitudine cucurbite vētoſa vocat. q̃ aīata ſpū p igniculū in ſupficiē trahit ſanguinē

H ante A

Habel interptat iuſt⁹ vel luct⁹ q̃ nomine ꝓfigurabat occidēdus. Idez ⁊ vanitas. q̃ cito ſolut⁹ vl' ſublat⁹ eſt ⁊ ſubtractus.
Habena. ne. f. p. i. lor. ⁊ retinaculū freni. ⁊ dr ab habeo. q̃ ea habem⁹. i. retinem⁹ eq̃s. Jñ habenat⁹. ta. tū. i. habenā habēs. vl' habena ornatus.
Habenula. le. dimi. i. pua habena
Habilis. lis. ꝓ. t. ⁊ b le. i. ad habendū cōmodus apt⁹ ⁊ oportun⁹. cōgru⁹. ⁊ cōpat. Jnde habilit⁹ aduer. ⁊ b habilitas. tatis. ⁊ cōponit. inhabil'. i. nō habil'. Jñ inhabilitas. tatis.
Habitabilis. lis. ꝓ. t. ⁊ b le. q̃ habitari pōt. ⁊ dr ab habeo. Et cōponit inhabitabilis. i. nō habitabil'. ⁊ b habitaculū. li.
Habit⁹. us. ui. i. q̃litas corpis p applicatiōz aduenies. difficile mobilis. Habit⁹ ille nihil aliud ē q̃ habilitas ad actū. Itē habit⁹

est vestimētū. vt Iste monach⁹ habitū gerit monachalē. Itē habit⁹. i. stat⁹ vl̄ voluntas vl̄ appetit⁹ l̄ act⁹ siue passio habēdi. Itē habit⁹ est ptcipiū de habeo. Itē habit⁹. ta. tū. ponit p pingui. Iñ habitudo. inis. i. cōpositio corpis. vl̄ moles vl̄ pinguedo. Uel habitudo ōr aptitudo vl̄ ꝓprietas habendi. vel ꝙueniētia. Iñ habitudinari⁹. ria. riuz. q̄ aliqua habitudine se habet ad aliq̄d. vel qō ptinet ad habitudinē

Haeriani q̄dā heretici ab haerio dicti sunt. Di offerre officiū vl̄ sacrificiū p defunctis spernūt.

Halit⁹. tus. i. odor. vl̄ spūs. ꝛ pdu. ba Unde Halit⁹ est flat⁹ alitus nutrit⁹ habeē

Hamis. tis. m. t. i. fustis aucupabil̄. s. ꝙgula q̄ sustinet rete q̄ capiunt fere. vl̄ que leuat rete in quo capiunt aues.

Ham⁹. mi. m. s. est ferrū recuruū cū q̄ capiūtur pisces. ꝛ pō. ꝓmā. ſz amo. as. cā. cor. Uñ Unā sp amo cui⁹ nō soluor ab hamo. Hamus etiā est macula lorice. ꝛ pō. ꝓmā. Inde hamat⁹. ta. tū. i. curuat⁹ ad modum hami vl̄ vncinis circūdatus. vl̄ squamis cōtextus. Uñ. j. Re. xvij. Et lorica hamata. Dicit enī ham⁹ asser ꝙclau⁹. q̄ subtegit terre in vineis sub arboribꝫ descendēdis. vl̄ in domo circa scrinia ꝛ thesauros. vt si aliqñ fur ingrediat eius pedibꝫ infigat. ꝛ ita fur deꝓhendatur. ꝛ sic cor. ꝓmam

Hara. re. qñ ponit p stabulo porcoꝝ aspiratur. ꝛ cor. ꝓmā. ſz p altari pō. ꝓmā. ꝛ nō aspiratur. vide ē in ara.

Hasta. ste. f. p. ab astu ōr. q̄ astutū q̄rit dām in ea vtenda.

Hastifer. ra. rū. qui fert hastam.

Hastiger. ra. rū. i. hastā gerēs.

Hastile. lis. n. t. pe. p. ponit p ligno lancee. ꝛ p pte cādelabri a stipite directe pcedēte.

Hastiludiū. dij. q̄dā lud⁹ milit⁹ cū hastis. s. qñ eq̄tes currūt ꝛ frangūt hastas

Hault⁹. us. ui. attractio. euacuatio. vel bibitio. Itē hault⁹ ē ius hauriēdi aquā ō puteo vicini cui eo inuito iure fuit utis ascribit

Hauritorīū vel hausorīū. n. s. ōr loc⁹ ō quo vel vbi haurit. vl̄ instrumētū hauriēdi

Hauritor⁹. ria. riū. qō ptinet ad hauriendū

Haustra. stre. f. p. qō ꝛ haustꝫ inuenit. i. rota hauritoria. ab hauriēdo aquas. qō etiā hic girgillus ōr. qr in giꝫ vertit.

H ante E

Hebdoas. adis. pe. cor. ē spaciū septē dieꝝ. ꝛ ōr ab hepta qō est septē. ꝛ doas qō est dies. Et similit⁹ dicit h ogdoas. adis. spaciū octo dieꝝ. ꝛ ōr ab octo ꝛ doas.

Hebdomas. dis. ꝛ h hebdomada. de. ōr ab hepta grece. qō latine ōr septē. q̄si heptomada a numero septē dieꝝ q̄ꝝ repetitiōe ꝛ mensis ꝛ anni ꝛ secula pagunt. Uñ Dañ. ix. Hebdomas vna. ꝛ cor. do. Iñ hebdomadari⁹. ria. riū. qō ptinet ad hebdomadā. Et hic hebdomadari⁹. rij. q̄ p hebdomadā curā gerit p socijs sup cibarijs vl̄ in choro officiū facit. Et vt dicit ꝓꝑ. Hebdomada deberet scribi p. p. nā derivat ab hepta greco. i. septē latine. ſz q̄a apud latinos p. añ d. nō reperitur trāsit p. in b. Itē hebdomades etiā sunt cōceptiōes q̄ fiūt in mete. q̄ partim note sunt oīb⁹. vt Si de equalibꝫ. eq̄lia demas. q̄ relin quunt sunt eq̄lia. ptim nota sapiētibꝫ tm̄. vt incorporea i loco nō esse. Et declinat. hec hebdomas. adis. ꝛ pl̄r hebdomades. harū hebdomadum.

Heber. fuit pnepos Sem. ꝛ interptat trāsitus. Et hec interptatio ē mystica. eo q̄ ab ei⁹ stirpe trasiret de⁹. nec pseueraret in eis translata ad gētes gr̄a. ex ipo ei orti sūt hebrei. ab heber hebre⁹. a. ū. qō interptat trāsiēs vl̄ trāsitus. vl̄ trāsitor. ꝓpter ꝓdictā cām Uñ hebrei dicti sunt q̄dā heretici. q̄si trāsitores. q̄ noīe admonent. vt de peioribꝫ ad meliora trāsean ꝛ pristinos errores relinquāt.

Heben⁹. ni. pe. p. f. g. arbor q̄ cesa durescit in lapidē. cui⁹ lignū nigrū est. ꝛ ōr hebenū. Iñ hebenin⁹. na. nū. i. de hebeno existēs.

Hebes. betis. i. piger. tard⁹. obtusus. stupidus. amens.

Hebeo. onis. vl̄ hebeon onis. i. paup. Iñ hebeonei vel hebeonite dicti sūt q̄dā heretici. q̄si a pauptate intelligētie. Ebiōnē enī p. p. uentu solū viꝝ iustū putāt effectū. Di semi iudei sūt. ꝛ ita tenēt euāgeliū vt legē carnaliter seruēt. Iñ hebeone⁹. nea. neū. ꝛ hebeonicus. ca. cum.

Hebetudo. inis. f. t. i. pigricia. fatuitas. obtusio. tarditas. Et inuenit scriptū p bi. q̄dā tū volūt q̄ scribat p be.

Hectheca. cc. ōr solariū. Uñ dic glo. sup illō Ezech. xlj. Hectecas et vtraq; pte tē. Hectecas q̄s rome vocāt solaria de cenaculorū pietibꝫ eminētia. vl̄ menialia ab eo q̄ ea primo inuenit.

Hector. oris. pe. gti cor. sic greca. ꝓpria i or. vt Actor. oris. Hector. oris. Uñ Ouid.. Hectora donauit pamo. pce mor⁹ achilles.

HE

Hedera.re.pe.cor.est gen⁹ herbe qđ arboribꝫ adheret.7 dr ab hereo.res.qđ arboribꝫ repẽdo adhereat. Jnde hederin⁹.na.nũ.

Hedus.di.m.s.est fetus capelle. Jñ hedul⁹. li.dimi.i.puus hedus.

Helchana interptat dei zel⁹ vel dei possessio 7 cor.pe. Uñ Aurora. Hechana q̃ dominũ possessio dr illos.

Helcison vel potiꝰ eleison est q̃ddam ꝑbum grecu.7 idez est qđ miserere. Uñ dr. Christe eleison.i.christe miserere.

Helena.ne.pe.cor.ꝑriũ nom̃ cuiusdã m̃lier.

Heliades.de.mal.g.filiꝰ vel nepos sol'. 7 dr ab helios qđ ẽ sol. Et subtracta de. syllaba ab heliades.dr ħ helias.adis.filia vl' neptis solis.

Helias.ꝑriũ nomẽ.7 interptat dñs deus.

Heli vel potiꝰ eli lãma asabathani.idem qđ deꝰ meꝰ.deꝰ meꝰ.vt qđ dereliq̃sti me.

Heliodorꝰ.ꝑriũ nomẽ cuiusdã viri.7 iuenit pe.pdu. Uñ Oratiꝰ.hospitio modico recto comes Heliodorꝰ. Jnuenit etiã 7 corrupta Uñ Pãtheon. Corpꝰ Heliodori fodiũt ab euntq̃ lateter. Sic em̃ theodorꝰ cor.pe.m̃ cõem vsum.ita 7 Heliodorꝰ.licet aliq̃ iuniat pe.p. Uñ Juuenal'. Lautor pueros ar tẽ dicẽs theodorꝰ.qđ autoritati aicribimꝰ

Helios grece latine dr sol

Heliotropia.pie.quedã gẽma valde clara 7 ꝓspicua q̃ colores mutat m̃ variatiõs colorum i sole. vñ rubea apparet in mane 7 vespe 7 dr ab helios qđ est sol.7 tropos qđ est̃ uersio. Uel dr sic.qr posita i labris eneis.radios solis mutat sanguineo colore repcussos ꝛ extra aquã i modũ speculi solẽ accipit Jnuenit etiã heliotropiꝰ.pῦ.p eodẽ lapide.

Heliotropiũ.pῦ.elt q̃dã herba.7 dr ab helios qđ est sol 7 tropos cõuersio.qr sol' motibus folia circũacta ꝙuertit. Uñ 7 a latinis solsequiũ dr . Nam 7 sole oriẽte flores suos aperit.sero claudit cũ sol occubuerit Jpsa ẽ quã latini icubũ siluaticũ vocãt. Hec 7 verrucaria dr.qr extinguit verrucas.

Helisei interptat dñi salꝰ.qr m̃tas ꝑtutes fecit.7 famẽ pellẽs ꝓp̃m a morte liberauit et saluauit.

Hema grece sanguis interptat latine.

Hematria.i.sanguinolẽta ꝓpter m̃ta bella.

Hemicyclus.cycli.i.dimidiꝰ circul⁹.7 dr ab hemis 7 cyclꝰ. Uñ hemicyclꝰ q̃nq̃ dr sedes dimidiũ circulũ hñs.i.arcũ.

Hemina.me.q̃dã mẽsura mediũ sextariũ cõtinẽs.7 dr ab hemis qđ est dimidiũ.

Hemioli⁹.lia.liũ.i.cõtinẽs totũ 7 dimidietatẽ. Jnde hemiolicus.ca.cũ.

Hemis dicũt greci dimidiũ.

Hemisphariũ.rῦ.i.dimidiũ sphere. Et sunt duo hemisphaeria.s.supi⁹ 7 inferi⁹. Supius colim⁹ nos 7 antei nr̃i. Inferi⁹ colũt antipodes nr̃i 7 eor antei si tñ vere ẽ istos pl'os eẽ

Hemistichiũ.chῦ.dr dimidi⁹ ꝑsus. 7 dr ab hemis qđ ẽ dimidiũ.7 stichos qđ est ꝑsus.

Hemitheos.thei.i.dimidi⁹ deꝰ.s.q̃ ex pte patris vel matris ẽ tñ deꝰ.ſm poetas

Hemitogiũ.gῦ.n.s.i.dimidia toga.7 dr ab hemis 7 toga.qđ est vestis

Hemitriceꝰ.cei.i.febris acuta. Et sunt tres hemitricei.minor.medi⁹.7 maior.

Henatini gigãtes.siue robusti.siue potẽtes. aut humiles cõsurgẽtes.

Hennon vallis tritricie vl' vallis interfectõis

Henophor.ri.vas vinariũ aptũ ad ferẽdũ vinũ.7 dr ab henon qđ est vinum. 7 phoros qđ est ferre.

Henon grece latine dr vinũ.

Henomellũ.li.i.vini vel mulsi 7 mellis ꝓfectio.7 dr ab henon qđ est vinũ 7 mel.

Hepta grece latine dr septẽ

Heptheminmeris.est q̃dã spes eclure. q̃ septima syllaba naturalit̃ correpta pducit. Septima dico respectu triũ spõdeicor pedum vt ħ. Tantal⁹ 7 sene perit iuuria mense. Et fit i ꝓncipio ꝗrti pedis. siue sup septimam syllabam

Herba.be.dr ab aruo. Jacto em̃ semie in aruũ nõ lõgo tpe post ipm pullulat i herbam. vl' q̃ terre fixis radicibꝫ adheret Jñ ħ herbarũ.rῦ.i.locꝰ vbi herbe crescũt vl' abũdant. Jñ herbeꝰ.bea.beũ.ō herba factꝰ.vl' ad herbã ptinẽs.vel viridis.7 herbosus.a.ũ.plenꝰ 7 abundãs herbis. Et herbidus.da.dũ.pe. cor.i.herba plenꝰ.herbosus.vl' q ħz herbam Jñ ħ herbiditas.tatis.

Herbilis.ꝓ.r.7 ħ le.pe.cor.i.herba abũdãs. Herbilis etiã vocat̃ anser herba pastus.

Herbula.le.pe.cor.i.pua herba

Hercules dr q̃si heris cleos.i. lite glorioſus ab heris qđ est lis.7 cleos gl'ia.vl' q̃si heros gl'iosus.ab heros 7 cleos. vl' q̃si here.i.dñe. sc̃z Junonis gl'ia.ab hera 7 cleos. Jñ herculeus.lea.leũ.7 herculinꝰ.na.nũ.

Hereb.bi.i.infernꝰ.7 dr ab hereo.q̃a nimis adheret illi quẽ capit Et ẽ hereb.ꝑ ie tartarus.s.pfundissimꝰ locꝰ inferor.7 cor.pe.vñ Lucan⁹ i.ῦ. O vtinam celiq̃ deis herebiq̃ liceret.

HE

Heredica pa. e. ꝯ. p. q̄ alteri⁹ hereditatē capit
Heredipeta. te. ꝯ. p. q̄ alteri⁹ hereditatē petit vel cupit.
Herediscinda. de. ꝯ. p. q̄ alteri⁹ hereditatem scindit vel ausert.
Hereditacula. le. dimi. i. pua hereditas.
Hereditalis. lis. ꝯ. t. t̄ le. ꝛ hereditari⁹. a. ū. in eodē sensu. s. ad hereditatē ptinēs. vl̄ q̄ hereditatē accipit vel accipe debet
Hereditas ē successio ī vniuersū ius. qđ defunct⁹ habuit. vt. ff. de ꝓ. sig. l. nihil. aliđ est hereditas. ꝛ. l. bonoꝝ. e. ti.
Hereditas addita. ē illa de q̄ heres se intromisit autoritate ptoris. imo autoritas ptoris nō est necessaria. sz sola volūtas sufficit. vt insti. đ here. q̄. ꝛ diff. §. Itē extraneꝰ. Secus in petitiōe bonoꝝ possessiōis. vt ibi no.
Hereditatꝰ. tus. tui. i. hereditas.
Hereditū. dī. i. pdiū hereditatis.
Heremicola. le. f. p. i. heremū colens.
Heremipeta. te. ꝯ. p. q̄ heremū petit.
Heremira. te. ꝯ. p. đr ab heremꝰ. q̄si ab aspectu hoim remotꝰ. Morat ei in heremo solitariꝰ. Idē ꝛ anachoreta. Jū heremiticꝰ. ca. cum. ꝛ pducit mi.
Heremiū. mī. i. heremus.
Heremꝰ. mi. f. s. đr ab hereo. es. p ꝓriū. q̄ nū q̄ vl̄ raro fit ibi māsio. vl̄ heremꝰ đr iuia solitudo vbi nūq̄ habitatū ē Sz desertū vbi aliq̄n habitatū ē. ꝛ nūc derelictū est. Jū heremiticus. ca. cum.
Heres. dis. ꝯ. t. đr ꝓprie filiꝰ heri. q̄ hero succedere dz ī hereditate. licz ꝛ heredes dicant alīq̄ ī hereditatē succedunt. vl̄ heres ē ille q̄ succedit ī vniuersū ius defūcti. l. cū heres. ff. đ diuer. ꝛ tē. pscrip. vl̄ ē dñs hereditatꝫ. q̄ fit a diciōe ī volūtarijs. §. fi. insti. đ here. q̄. ꝛ diffe. Sz i necessarijs defert ipo iure hereditas
Heredē instituere. ē aliquē post mortē suā loco sui in oīb⁹ bonis suis dñm ꝓstituere.
Heres ab intestato. ē ille q̄ succedit ī ius defuncti sine oī testamēto. vt Insti. de here. q̄ ab intestato deferunt
Heres fideicōmissariꝰ. ē cui ex fideicōmisso relicta ē hereditas dāda illi cui testatoꝛ disposuit. dicēdo sic. fidei tue cōmitto. vt t̄ des illi.
Heres legatariꝰ. ē ille q̄ legatū accipit. l̄ cui legatū factū ē. vt. l. q̄tiēs. C. đ here. insti.
Heres legitimꝰ. ē q̄ ex lege. xij. tabulaꝝ. aut ex iurꝫ ptī. etiā sine testamēto succedit defuncto. vt sūt agnati. ꝓximi. Insti. de legit. agnat. in ꝓn.
Heres necessariꝰ ē seruꝰ heres institutꝰ in testamēto dñi sui. ab eo q̄ facultates suas hz suspectas. ne possit ex ipis satisfieri creditoribꝫ. q̄bꝫ ē obligatꝰ adeo q̄ nō credit alienū hereditatē suā adire. si heredē cū instituerit q̄ seruꝰ heres factꝰ. iō necessariꝰ đr heres. q̄ siue velit siue nolit cogit suā hereditatē adire vt satisfaciat creditoribꝫ. vt Insti. đ here. qua. ꝛ diffe. §. j.
Heres suꝰ. đr filiꝰ q̄ est in potestate pr̄is. tpe mortis ipsi⁹ patris
Heres domesticꝰ đr q̄ ē in ptāte moriēt̄ tpe mort̄. dū eu⁹ alꝰ no pcedit. Filio ei⁹ supstite ꝛ ī ptāte pr̄is exīte. nepos ex eo q̄ ī ptāte aui est. suꝰ heres nō est. Insti. de here. q̄. dif. §. sui
Heres substitutus. đr q̄ aliꝫ heredi instituto substituit. ꝙbi gra. Si testatoꝛ ita dicat. ille heres esto. q̄ si nō velit. vl̄ nō possit eē heres iste esto ei substitut⁹. Et t̄ siue scđo. tertō. vl̄ q̄rto loco alio ī locū instituto deficiēte substituat. Hā secūđ đr oīs q̄ post ꝑmū sequit. etiā si decim⁹ sit. ff. de vul. substi. in ꝓn.
Heredes sui ꝛ legitimi fm Azo. đ suis ꝛ legitimis heredibꝫ appellāt q̄ in ptāte moriēt̄ fuerūt. vt filiꝰ. filia. nepos. neptꝫ. ex nepote natus. ex filio. pnatꝰ. pnata. seu pnepos. pneptis. legitimi ꝛ naturales. vl̄ etiā legitimi tātum vt adoptiui.
Heredes testamētariꝫ dicunt q̄ ex testamento hered̄s scripti sunt.
Heredes tutoꝝ. licet nō sint tutores. tenent tū in q̄busdā q̄si tutores ichoatiōis. s. ꝓ defectū omissum. vt. ff. de here. insti. l. j.
Heresiarcha. che. ꝯ. p. i. heresis ꝓnceps. scz q̄ falsam de fide opinionē gignit. vl̄ ꝓmo iuenit. sicut Arrianꝰ. ꝛ aliꝫ ꝯsimiles.
Heresis. sis. vl̄ seos. f. t. ab electōe đ. eo q̄ q̄ cuiq̄ vnā opinionē hereticā vl̄ disciplinā sibi elegerit. putat eā eē meliorē. vt. xxiij. q. iij. here. Vl̄ heresis iterptat diuisio. ꝛ ē grecū
Hereticꝰ đr errās ī fide. Ulī q̄cūq̄ ī fide dubitauerit friuola adhesiōe hereticꝰ cēset. vt c. j. de here. Etiā ꝓ hereticō habet q̄ scient hereticū nō reuocat. vt. e. ti. c. ij. Et fm Aug. hereticꝰ đr q̄ certā opinionē nouā ꝛ puersaz gignit vl̄ seq̄t gra alicuiꝰ tpal̄ cōmodi. vel alicuiꝰ gl̄ie. vel ꝓncipat⁹. Itē q̄ puertit sacramēta eccl̄ie. sic symoniacꝰ. j. q. j. eos. Itē sacre scripture puersus intellectoꝛ. xxiij. q. iij. heresis. Itē oīs excōicatꝰ. iiij. q. j. qđ autem. Itē romane eccl̄ie publicꝰ iurnatoꝛ. xxij. di. oīs. Itē q̄ aliter sentit de articulis fidei q̄s romana eccl̄ia. xxiij. q. j. hec est fides.

Heretic⁹.ca.cū.diuisus ab vnitate fidei eligēdo qđ sibi mel⁹ videt. Sz scismatici sūt. q ab alijs sūt segregati. Solo em ꝓgregatōnis gaudēt discidio. qz eodē cultu z eodē ritu incedūt vt ceteri. z q̄si eadē opinant. heretici ꝙo penit⁹ alia opinant.

Herilis.lis.ꝙ.t.z h̄ le.i.res heri vl̄ ptinēs ad herū. z ꝺr ab her⁹. Jñ h̄ herilitas.tatis.

Heritudo.inis.f.t.i.dominatio.

Hermaphrodit⁹.ti.m.s.z h̄ hermophrodita. ꝺr q̄ vel q̄ vtrūq; sexū hz. z ꝺr ab herma. qđ est masc⁹. z phrodi. qđ femia nūcupat. Dic alio noie ꝺr androgen⁹. hi dextrā māmillā virilē. sinistrā mulierē hñtes. vicissiz coeūdo z gignūt z pariūt. Et qz talis homo nec vir nec mulier videt. iō q̄dam similitudine hermaphrodit⁹ ꝺr castrat⁹. quia nec vir nec mulier videt. Vl̄ hermaphrodit⁹ ꝺr ab hermes qđ ē mercur⁹. z phrodita qđ est ven⁹. i. fili⁹ veneris z mercurij q̄ commixt⁹ ex illis vtrūq; sexū hūit. Jō ab illo ꝺr hermaphrodit⁹ z hermaphrodita ī q̄ vterq; sex⁹ apparz

Hermagedo.ꝙsurrectio in ꝑoꝛa. siue mons globosus interptatur

Hermenia.nie.ꝺr interptatio. Et ſm grecā declinatiōz hermenias facit gtūm qđ cōponit cū peri. z ꝺr perihermenias

Hermeneuma.atis.i.interptatio. z ꝺr ab hermenia. Jñ hermeneumatizo.zas.i.interptari

Hermeneutic⁹.ca.cū.i.interptatiu⁹. z ꝺr ab hermenia.nie.qđ ē interptatio. Jñ q̄ddā genus loq̄ndi ꝺr hermeneuticū.i.interptatiuū. qūo sez aliquā rē interptamur.i. exponim⁹. vel enarram⁹. vt in rhetoꝛica oꝛōe. vel ī vulgari ſmone Sunt aūt tria p̄ncipalia genera loquēdi.s.ꝺragmaticū. didascalicū. hermeneuticū. siue enarratiuū. Dragmaticum est qđ inteꝛ interrogantē z rñdentē fit siue ꝑfatur. qđ sez decisum est frequēti interrogatione z rñsione. vt in dialectico tumultu Et ꝺr dragmaticū q̄si interrogatiuū. a dragmatis. qđ est interrogatio. Didascalicū ē qđ ꝙsistit int̄ doctoꝛē z discipulū. Et ꝺr didascalicū q̄si doctrinale. a didascalo. qđ est doctoꝛ vel magister. Hermeneuticū vel enarratiuū est. qđ cōsistit inter cōtinua oꝛationem decurrentē z audientē. vbi vn⁹ cōtinue loq̄tur. alter vel alteri tacēt z audiūt. Et differt a didascalico in h̄. qz illud fit cū doctrina. illud ꝙo mūne est doctrinale

Hermes.me.m.g. vel hic hermes.mis. vl̄ hermetis.i.interptatiu⁹. z ꝺr ab hermenia. Jñ z mercur⁹ dict⁹ est hermes. qz est interpres dei z hoīm. Jñ hec herma.me. z hec hermula.le. dimi. ꝺr imago mercurij z statua. Dic etiā tractū est vt q̄libet statua z ꝑcipue sine manib⁹ dicat herma. vel hermula.le. Silr ꝺr capitellū colūne supi⁹ et inferi⁹. s. qđ supponit z supponit colūne ꝺr herma. Herma etiā apud grecos masc⁹ ꝺr.

Hermogenes.nis.pe.coꝛ. ꝓriū nomē viri.

Hermon.onis.mons est.

Herne lingua sabina. saxa vocant.

Hernia.nie.ē tumoꝛ vl̄ defluxio intestinoꝝ in mentulā. Jñ hernioſus.sa.sum. talem tumoꝛē intestinoꝝ patiēs.

Hernic⁹.ca.cū.pe.coꝛ.i.saxosus vel mōticulosus. vel q̄ habitat ī locis saxosis vel mōticulosis. z ꝺr ab herne. Unū Virgil⁹. Et rosi darius hernica saxa colūt.

Herodes interptat pellic⁹. vl̄ gl'iosus. clar⁹ z est etymo. Et nota q̄ tres fuerūt herodes. Prim⁹ fuit Herodes ascalonita. fili⁹ Antipatris. q̄ ꝑm⁹ alienigena regnauit ī Judea post Hircanū. Jste totū regnū obtinuit dolo. Jste Herodes pueros interfecit bethlemitas a bimatu z infra. Fuit alt⁹ Herodes antipas q̄ fuit fili⁹ ist⁹. sub q̄ passus est dñs vt habet Luc. xxiij. Qui etiā decapitauit iohannē baptistā. vt habet Matth. xiiij. Jste etiā idē Herodes adiudicāte cesare impatore successit patri in galilea. z frater ei⁹ Archelaus in iudea. Fuit z tertⁱ herodes qui dictus est agrippa nepos magni Herodis a quo Jacob⁹ frater Johānis occisus ē gladio. vt habet Actꝫ. xij. Primus q̄ Herodes dict⁹ est ascalonita. Secūd⁹ antipas. Tertius agrippa. Unū. Ascalonita necat pueros Antipas Jobem. Agrippa Jacobū. claudens in carcere Petrū.

Herodias.adis.z h̄ herodi⁹.dij. inuenit ꝓ eodē. z i. gri mutata in a. z assumpta des. fit hic herodiades. herodiade. nomē patronomicū. i. fili⁹ vel nepos herodis. z hinc subtracta de. syllaba. fit hec herodias.dis. i. filia vl̄ neptis herodis.

Herodi⁹.dij. idē est qđ herodes. Jtē herodi⁹ est rapacissima auis. oīm volatiliū maioꝛ. z aquilā vincit. Jta dicit glo. sup illud psal. Herodij dom⁹ dux est eoꝝ. Alia lr̄a habet. Fulice dom⁹. Jtē Deutꝫ. xiij. sup illō. Hec aūt ne comedatꝫ. Accipitrē iuxta gen⁹ suuꝫ herodiū ꝛc. Dic glo. interli. Vulgo grifalco ꝺr. q̄ aquilā rapit

Herodion.onis. idē est qđ herodi⁹. Pap. ꝙo dic Herodi⁹ grece. fulica. i psal. ardea putat

He

Heroicus.ca.cū.ōr ab heros. Uñ ōr. Hoc ē heroicū carmē. Heroica gesta.q̄ sunt ō magnis viris ꝛ heroicis. Et heroic⁹ inuenitur ꝑ dactilic⁹. qz gesta herouz dactilico metro solent describi.

Heroicū carmen

Heroys idis.f.g.i.baronissa.l.vxor. Heroīs Inde intitulat⁹ est liber Ouidij epl'aꝝ. Incipit liber heroidū. qz fere oēs epl'e ī eo ꝓtēte sunt misse ab heroicidis ad viros. Et si aliq̄ ibi est missa a viro ad mulierē nō fuit de ꝓpositō autoris.

Heroides

Heronic⁹.ca.cū.i.heroic⁹. vel antiquus.

Heros.herois m.g.i.baro vel vir fortis ꝛ sapiēs ꝛ potēs. q̄si vir her⁹.ꝛ q̄i dñs terre.et ōr ab her vl heros. Uel ōr heros q̄si ethere⁹. qz ꝑ sapiētia ꝛ fortitudine celo dign⁹ est. Proprie q̄dem heroes dicunt. q̄ olim post mortē credebat deificari ob sua merita. vt Hercules. Eneas ꝛ ꝓsil'es. Et ē h̄ nomē tractū a Junone. Grece enī Juno dicta ē hera. Uñ q̄dā ei⁹ fili⁹ heros dict⁹ est

Herus.ri.m.g.i.dñs terre. Jñ hec hera.id ē dña.ꝛ cor.he. Uñ Esopus. Utilit' seruit nemo duobꝫ heris.

Hesdras.dre.interꝑtat adiutor.

Hesperia.rie.i. hispania.ꝛ ōr ab hespero stella q̄ in ea ꝑte lucet. Et hec hesperia respectu italie.q̄ ōr sil'r hesperia. Siquidē hesper⁹ fuit frat' atlātis pulsus a germano italiā tenuit.eāq̄ de suo noīe. vl' noīe ꝑstine regionis. quā reliq̄rat hesperiā appellauit. Si g̃ dicas hesperiā sine additamēto. italiā signat. Si addis aliq̄d ꝑm diuersa addita pōt signare nūc hispaniā. vt si dicas vltimā vl' aliq̄d tale.nūc italiā. vt si dicas magnā vel ꝓsimile. Jñ hesperi⁹.ria.riū.i.hispan⁹ vel italic⁹. Et hec hesperes.ridis.i.italia. vl' hispania. Jñ filie atlantis dicte sunt hesperides. vl' ab hispania. vel a patruo hesperon.

Hesperia

Hesperon

Hespera.re.dicūt greci.i.hora q̄ est inter diem ꝛ noctē. vel ecōuerso inter noctē ꝛ diem. Uñ h̄ hesper⁹.ri.stella occidētalis q̄ ī vespere post solē apparet. Hec etiā ōr vesper⁹ ꝛ vesper.ꝛ cor.spe.

Hesperus

Hester indecli.mulier quedā fuit.

Hestern⁹.na.nū.ōr ab heri ꝑ herin⁹ cā alternitatis vitā de. Hestern⁹ dies.i.heri.ꝛ hesternus civ.i.heri coct⁹.f.ab heri seruat⁹

Hesterna

Hex dicūt greci sex.

Hexameron.i. liber sex dierꝫ.ꝛ ōr ab hex qō est sex.ꝛ emera qō est dies

Hexameter.tra.trū.i.ꝑsus ꝓstās ex sex metris vl pedibꝫ.ꝛ cor.pe.naturalit'. Uñ q̄dā. Fungit hexametrū pedibꝫ sex mobile metrū

Hexaplois.ōr ab hex qō est sex.ꝛ plois qō ē plica. q̄si sex hñs plicas.i.sex colūnellas. Et ꝑm quosdā debet ꝓferri hexaplis. qō ē triuz syllabaꝝ. Oy eīm diphtong⁹ greca q̄ sonat i. tam apud nos q̄ apud grecos. Uñ Hieronym⁹ in plogo Josue. Ut ꝑ grecoꝝ hexaplois que ꝛ sumptu ꝛ labore maximo indigent editionē nostra habeāt. Et ponit' hexaplois hic ꝑ sex exemplaribus vel interpretationibus

Hexaptot⁹.ta.tū. est nomē sex casus hñs. et cor.pe. Uñ illa noīa dicunt' hexaptota. q̄ in vno numero ꝛ genere sex diuersas terminationes hñt in diuersis casibꝫ. vt vn⁹.

H ante J

Hyacinth⁹.thi. fuit q̄dā puer ꝑsus in florem ꝑm poetas. Uñ ꝛ ille flos sil'r dict⁹ ē hyacinthus.ꝛ est purpure⁹. Et hinc q̄dā lapis ē dictus hyacinth⁹ hñs purpureū ꝛ ceruleū colorem ad modū illi⁹ floris. Uñ flos est hyacinth⁹. lapis est hyacinth⁹ homoq̄. Jñ hyacinthus.tha.thū.ꝛ hyacinthin⁹.na.nū. qō ē de colore hyacinthi.

Hyas.adis.f.g.est q̄ddā signū celeste. Et q̄libet stella illi⁹ signi potest dici hyas. ꝛ h̄ signū est in fronte tauri. Et dicūt hyades ab hyados grece qō ē pluuia latine. qz ortu suo efficiunt pluuias. Uñ ꝛ latini succulas illas appellāt. Uel dicūt hyades ab hydor qō est aqua.ꝛ cor.pe. Uñ Aurora Grece dicuntur hyades gutte pluuiaꝝ.

Hialin grece latine dicit' vitrū. Jñ h̄ hialū. li. q̄ddam gen⁹ purissimi vitri. Jñ hialinus. na.nū.i. vitreus.

Hiatus.tus.tui.i.fissura.aptio terre.ꝓruptō terre ꝑfunda q̄si int⁹. Sz ꝓprie hiat⁹ est oris hois aptio. Itē hyat⁹ est q̄ddā vicū qō cōtinet sub barbarismo. Uñ dicit donat⁹. Fiunt aūt barbarismi ꝑ hyat⁹. Et dicūt hyatus. q̄tiēs due vl plures vocales ꝓnunciāt simul. vt musa amabit. vl' muse aonides

Hybernus.na.nū.ōr ab hyems. Uñ hybernū tps est int hyemē ꝛ ver. q̄si hyeme ꝑnum. qō tps plerūq̄ a ꝑte totā hyemē signat. Uñ ij. Desdre.ix. Multitudo magēst ꝛ tps hybernū. Jñ h̄ hybernū ni.ꝛ h̄ hybernaculū.li ꝑ codē.i. dom⁹ in q̄ hyemam⁹ i expeditione. Et hec hybernia.nie.puincia quedā. qz ibi ē hyems ꝓcipue dura. Jn hybern⁹.na.nū.et hybernic⁹.ca.cū.ꝛ h ꝛ h̄ hybernēsis.ꝛ hoc ie. gentilia.

Hy

Hiberus.ri.m.g.fluui⁹ hispanie. Jñ hec hiberia.rie.dicta est hispania. Et hiber⁹.ra.rũ gẽtile. Et nota q⁹ hiber⁹ gẽtile designat gentem hispanie.z quẽlibet de illa gẽte. Et causa differẽtie ad nomẽ fluuij apocopat ab autoribꝫ ntũs tm̃.z ꝺr hiber.ra.rũ.z hiber.beri Et hinc hiber.beris. nomẽ alteri⁹ gẽtis ab iberis pfecte.q̃ est vltra armenią. Dicit tm̃ z hiber.beri.p hispania.z hiber hiberꝫ qm̃ de illa gẽte loq̃mur q̃ est vltra armenios. z hiberus.ri.i.fluui⁹. Cm̃ Lucan⁹ in.iiij. Qui p̃stat terris tibi nomẽ aufert hiber⁹.

Hydor vel hydro grece.latine ꝺr aqua.

Hydra.ꝺre.vl̃ hydr⁹.ꝺri. vide s̃ in excedra

Hydria.ꝺrie.est q̃ddã vas aq̃tile.z ꝺr ab hydor vl̃ hydro grece.qđ ẽ aq̃ latine.z torr̃.pe. Hydri⁹.rũ.i.aquari⁹.z ꝺr ab hydro.

Hydrophoba.be.i.aq̃ meat⁹. Hũc morbꝫ latinꝰ ab aq̃ meatu lymphaticũ vocant. Et fit ex canis rabidi morsu.l̃ ex ei⁹ spuma quã si homo vl̃ bestia tetigerit.aut dementia repleť.aut in rabiez verteť. Et ꝺr ab hydro. et phobos.qđ greci timorẽ vel meatũ dicũt.

Hydromalũ.li.pe.p.i. vnguentum qđ fit ex aqua z malis macianis

Hydromãtia.tie.est diuinatio q̃ fit in aqua. z ꝺr ab hydro z mãtia.qđ est diuinatio. Est em̃ ꝓprie hydromãtia in aque inspectiõe vmbras demonũ euocare.z imagines z ludificatiões eoꝝ videre.z ab eis aliq̃ ibi audire. vbi adhibito sanguine etiaꝫ infans phibeť suscitari.qđ gen⁹ diuinatõis a pl̃s ferť illatum. Jñ hydromãti⁹.tia.tiũ. vl̃ hydromãticus.ca.cũ.q̃ talẽ artẽ exercet diuinãdi.

Hydromellũ.li.n.s.est aq̃ mellita.q̃ constat ex aq̃ cocta z melle.z cõponiť ab hydor.i.aq̃ z mel. Jdẽ z medo ꝺr Sꝫ multum est qđ fit ex aqua cruda z melle.

Hydropis.pisis. vel hydros.pis.i.aquosus humor. Est em̃ humor succutane⁹ cũ inflatione z anhelitu fetido Jñ hydropic⁹.ca.cũ pe.cor.q̃ talẽ infirmitatẽ patiť.et hec hydropisis.idẽ qđ hydropis.z cor.pe.

Hyems.mis.ꝺr ab hemys.qđ est dimidiuꝫ. qr tuc breuiori z diminuto vsq̃ ad medietatem vl̃ vltra sol p̃tiť circulo.vl̃ poti⁹ ab hyein.qđ est pluere. Et est hyems frigida z humida. Jnde h̃ z hec hyemalis z h̃ le.

Hiera grece latine ꝺr sacrũ vel sanctũ.

Hierapigra vel hierapitagra.ꝺr a hiera. qđ est sacrũ.z pigra qđ est medicina. q̃si sacra l̃ sancta medicina ꝓpter ei⁹ vtilitatẽ Est enim optima medicina

Hierarcha.che.i.sacer p̃nceps.sic eps.z ꝺr a hiera qđ ẽ sacer.z archos qđ ẽ p̃nceps. Jnꝺ hierarchia.hie.ei⁹ ptãs vl̃ sacer p̃ncipatus. Et sũt tres hierarchie.z i q̃libet sũt tres ordines angelorꝫ Jñ hierarchic⁹.ca.cũ.i.sacer vel sacrat⁹.vel ad hierarchiã ptinẽs.vt act⁹ hierarchici.i.ad hierarchiã ptinẽtes

Hierapolis.pe.cor.quedã cuitas.

Hieremias interp̃tať excelsus dñi.q̃ dictũ est ei. Ecce p̃stitui te sup̃ gẽtes z regna.

Hieroboã interp̃tať supi⁹ diuꝺicãs.vl̃ causa pp̃li aut diuisio pp̃li. siue discernẽs populum.qr in regno ei⁹ diuisus fuit pp̃s israel. z p̃cisus a regno stirpis Dauid.

Hieronym⁹ interp̃tať sacra lex. Fuit ei sctũs id ẽ firm⁹.z mũꝺ⁹ vl̃ sanguĩe tinct⁹.vl̃ sacro vsui deputat⁹.sic vasa tẽpli dicebanť sacra. qr sacro vsui deputata. Et nota q⁹ cũ olim i ecc̃lia vnus q̃sq̃ caneret qđ volebat theodosi⁹ ip̃ator Damasũ papã rogauit. vt alicui viro docto ecc̃lasticũ officiũ cõmitteret ordinãdũ. Jpe igiť scies hieronymus i lingua latina greca z hebraica pfectũ z i oi scientia sũmũ.eidẽ p̃dictũ officiũ cõmisit. Hieronym⁹ g̃ psalteriũ p ferias distinxit.z vnicuiq̃ feric ꝓpriũ nocturnũ assignauit.ac gl̃ia pr̃i z.c. i fine cuiuslibet psalmi dicẽdũ instituit.Deinde epl̃as z euãgelia p ãni circulũ decãtãdas ceteraq̃ ad officiũ ptinẽtia.p̃ter cãtũ rõnabiliť ordinauit. Visitq̃ idẽ de bethleem ad sũmũ põtificẽ z tã a papa q̃m a cardinalibus fuit valde approbatũ z ꝑpetuo autenticatũ Tandẽ aũt i ore spelũce vbi dñs iacuit monumẽtũ sibi p̃struxit.vbi expletis.xcviij. annis z mensibꝫ sex sepult⁹ fuit

Hierosolymipera.te.pe.cor.p.p. peregrin⁹ q̃ petit hierusalem

Hierusalẽ grece latine pacifica vl̃ visio pacꝫ interp̃tať. Jtẽ hiebꝫ p̃priũ nomẽ fuit cui⁹ dã viri. Jñ hiebusc⁹.a.u. Hiebusei edificauerť hiericho. Un̄ z dicta ẽ hiericho q̃si hiebico. qr hiebꝫ hierl̃m ãpliauit.iõ hierl̃m dicta ẽ hiebꝫ. Sic̃dẽ hierusalẽ p̃mo dicta est salẽ a cõditore q̃ dicebať salẽ.postea dicta ẽ hiebꝫ ab ampliatore q̃ vocat⁹ ẽ hiebꝫ.vl̃ a hiebuseis habitatoribꝫ .postea illis duobꝫ noibꝫ coniũctis p cõpositõnẽ sctꝫ hiebꝫ z salẽ dicta est hierusalẽ q̃si hiebusalẽ.z videť pferendũ esse p geminũ s.sed dic q⁹ in cõpositione vnũ s. abiciť. Nec postea a Salomone dicta ẽ hierosolyma.quasi hierosalomonia. Et nota q⁹ inueniť hec hierosolyma.me.z he hierosolyme.marũ.z hierosolymis indecli.in eodẽ

ſenſu ſcz ꝑ illa ciuitate. Et hec etiã corrupte a poetis ſolyma dicta ẽ. Et poſtea ab helio hadriano vocata eſt Helia. In ipa eſt ſion. q̃ hebraice ſpeculatio interp̃tat. qz in ſublimi cõſtructa z de lõge veniẽtia cõtemplat. Et nota q̃ hieruſalẽ hiſtorice eſt nomẽ ciuitatis cuiuſdã. Tropologice eſt typ9 aïe fidelis. Allegorice figura eſt eccl'ie militantis. Anagogice typũ gerit eccl'ie triumphantis Itẽ ſcias q̃ hieruſalẽ ciuitas euerſa eſt a nabuchodonoſor. reſtituta eſt a Neemia z ieſu ſummo ſacerdote. Euerſa ꝙ eſt a rhomanis. reſtituta eſt ab helio hadriano. ſed non in eodẽ loco. nec in ꝑſtinũ ſtatũ. vt dicit gloſa ſup illud Iſaie. xxv. Poſuiſti ciuitatẽ in tumultũ. vrbẽ fortẽ in ruinã. q̃ aũt i alio loco ſit modo hieruſalẽ q̃ eſſet cũ fuit dominus crucifix9 patet ex h̃. q̃a locus in q̃ crucifixus eſt dñs. z hor9 in quo ſepult9 eſt. modo ſunt in medio ciuitatis. z tũc erãt extra. Vñ aplus ad Heb. xiij. Propter qõ z ieſus vt ſanctificaret populũ ꝑ ſnũ ſanguinem extra portã paſſus eſt.

Hieu ꝓnũ nomẽ viri. z interp̃tat patiẽs vl' faciẽs ſiue cõmot9 vel cõmotio.

Hilaramen. inis. n. t. i. letitia vel gaudiũ. et dr ab hilaro. ras.

Hilari9. riũ. q̃dã ſanct9 dict9 ab hilaro. ras. q̃a ſp fuit hilaris in dei ſeruitio. Et hinc hilario. onis. ꝑ alio ſancto.

Hylas eſt fluui9 aſie. Itẽ hylas vel hyla fuit q̃dam armiger. vel amaſi9 hercul'. q̃ fuit raptus a nymphis. cũ exhauriret aquã de q̃dã fonte ſm fabulas poetaꝝ.

Hyle. hyles. f. ge. interp̃tat ſilua. z dicta ẽ ſic ꝑmordialis materia. quã quidã vocauerũt ſiluã. q̃dam poſſibilitatẽ. q̃dã inter aliquid z nihil. q̃dam inter aliquã z nullã ſubſtãtiã. quidã receptaculũ omniũ formaꝝ. q̃dã corpus incorporeũ. z alĳs adhuc noĳs phĩ eaz vocauerũt. Si q̃ris vtꝝ hyle ſit aliq̃d vl' nihil. nõ h̃ cõcedim9. ſz eſt int aliquid et nihil. Deh̃ dicit Calcidi9 ſup Platonẽ. Sicut nihil videdo videm9 tenebras z nihil audiendo audim9 ſilentiũ. ſic nihil intelligẽdo ĩtelligimus hylẽ. Vñ Aug9. Cũ aliq̃d informe cõcipio. ꝑ nihil intelligo q̃ intelligã. Et ab hyle dict9 eſt hyle9 quidã gigas ꝓpter cõfuſionẽ z magnitudinẽ elementoꝝ.

Hylus. li. m. s. z hilũ. li. gnũ. puramẽ qõ adheret fabe vel medulla pẽne. ſ. illud tenue q̃d eſt in medio pẽne.

Hymen. inis. m. g. eſt mẽbranula illa in qua puer inuoluit̃ in vtero matris. q̃ alio nomine matrix dr. In qua ſunt ſeptẽ cellule forma humana ĩmpſſe. nec plures. Vñ nõ contingit plures q̃ ſeptẽ pueros ſimul concipi a muliere.

Hymene9. nei. de9 nuptiaꝝ. Aliq̃n aũtẽ ponit̃ ꝑ nuptĳs. q̃q̃ ꝑ coitu. z interp̃tat dor miens. z pdu. pe. Vñ Ouid. Maior hymeneus. adeſt nõ illi gra lector. Itẽ Ouid. Ecce vocãt hymeneo z ignibꝰ atria fumãt.

Hymnican9. ni. q̃ canit hymnos.

Hymnidic9. ca. cũ. q̃ dicit hymnos

Hymnigraph9. pha. phũ. i. hymnorum ſcriptor. Ĩ hec hymnigraphia. phie. i. hymnorum deſcriptio.

Hymniloqu9. qua. quũ. q̃ loquit̃ de hymno. Itẽ ꝑ eodẽ hymnilog9. ga. gũ. Ĩ hymnilogia. gie. i. ſmo vl' laus de hymno

Hymniſta. ſte. ꝑ. g. q̃ facit vel cãtat hymnos.

Hymn9. ni. m. g. laus dei cũ cãtico. Proprie em hymn9 ẽ ꝑtinẽs laudẽ dei. Si g̃ ſit laus z nõ ſit dei nõ eſt hymnus. Si ſit laus et ſit dei. z nõ cantet nõ hymn9 eſt. Si ergo ĩ laude dei dicit̃ z cãtat tũc ẽ hymn9. Cui ꝓtrarium ẽ threna. qõ eſt canticũ lamẽti z funer̃

Hun quedã menſura eſt. ſ. ſextarior.

Hinnitus. tus. tui. ꝑ geminũ n. clamor ẽ eq̃rum. Et pd. ni. Vñ Job. xxxix. Aut circũdabis collo eius hinnitũ.

Hinnul9. li. dr filꝰ ceruoꝝ. Ĩ hinnulinus na. nũ. z hinnule9. lea. leũ. in eodẽ ſenſu. et h̃ hinnule9. lei. idẽ eſt qõ hinnul9. Vñ Cañ. ij. Sil'is eſt dilect9 meus capree hinnuloq̃ cervorum.

Hypalage ſm Iſi. fit q̃tiẽs ꝑ ꝓtrariũ ꝙba ĩtelligũt. vt date claſſibꝰ vẽtos. cu ecõtrario claſſes vẽtis. z nõ vẽtos claſſibꝰ dem9. Itez Perflauit fiſtula buccas. Uel eſt cõuerſio caſuũ vel ꝓſtructionũ vl' q̃q̃ tor9 ſentẽtie z dr ab hypo qõ eſt trãs. z allage. qõ eſt mutatio. Ĩ hypallage. i. trãſmutatio.

Hypaton dicũt greci iccur Ĩ hypatic9. a. ũ q̃ patit̃ in iecore. vl' ptinẽs ad iccur. z cor. ti.

Hyper grece. i. ſup latine.

Hypaſpiſtes grece idẽ eſt qõ ꝓtector latine. Vñ Hiero. in plogo Ben. Ariſtes eiuſdem ptolomei hyperaſpiſtes

Hypbaton eſt q̃dã trãſcẽſio ꝙbor ordinem turbas. Vl' eſt lõga z ſupgrediẽs ꝓſtructionis vl' ſnie trãſcenſio. ſ. cu ꝙbũ aut ſnia ordine cõmutat̃. Cui9 q̃nq̃ ſunt ſpẽs. ſ. hyſterologia vel hyſteron. pteron. anaſtrophe. parentheſis. temeſis. ſyncreſis.

HI

Hyperbole est dictio fidem excedēs augēdi minuendi ve causa. Augēdi. vt iste est niue cādidior. aquilis velocior. leonibus fortior Minuēdi ve. vt Terrebit te sonit⁹ folij volātis. ⁊ denigrata ē sup carbones facies eoꝝ

Hyperbolic⁹. ca. cū. i. excedēs veritatē elat⁹ ⁊ d̄r ab hyperbole

Hyperbore⁹. rea. reū. i. sup qd̄ boreas flat. et d̄r ab hyp. ⁊ boreas. Uñ ⁊ q̄dā mōtes dicūt̄ hyp̄borei. sup quos ⁊ a q̄bꝫ boreas flat. q̄ et hyperbata. te. dicunt̄.

Hyp̄catalectic⁹. vide s̄ in catalectic⁹.

Hyp̄dulia vide supra in dulia.

Hyp̄phanus. na. nū. i. sup̄bus. ⁊ d̄r ab hyp. ⁊ phanus. qd̄ est apparitio. Jñ h̄ hyp̄phania. nie. i. sup̄bia. s. cū aliq̄s vult apparere sup illd̄ quod est.

Hypereon. onis. i. sup omīa. ⁊ d̄r ab hyper. ⁊ on. qd̄ est totū vl̄ omne. qd̄ qñq̄ d̄r de ioue. q̄ sup oīa est. qñq̄ de sole. q̄ supra faciē toti⁹ terre in circuitu fert̄. qñq̄ de quodā gigāte. q̄ sup omnes alios fuit

Hyp̄lydi⁹ d̄r ab hyp ⁊ lydi⁹. qd̄ est acut⁹ sonus in musica. ⁊ est hyp̄lydi⁹. idē qd̄ lydi⁹. s. acut⁹ son⁹ in musica.

Hyp̄sintelicon. i. plusq̄ p̄fectū. qd̄ p̄teritum apud grecos designat rē multo añ p̄teritā. ⁊ ⁊ d̄r ab hyp. ⁊ sintelicon. qd̄ est p̄fectū.

Hyp̄sophia. phie. i. sup̄grediēs sapiētia.

Hyphen interp̄tat̄ copulatio. Est enim hyphen mod⁹ pronūciandi q̄ cōsistit in continua p̄latōe dictionū sine vlla distinctōe. vt hic Popul⁹ gētiū ⁊c̄. Et d̄r sic q̄r vna dictio sub. i. post aliā sine distinctiōe copulatim p̄fertur.

Hippocentaur⁹. ri. idē est qd̄ centaur⁹. s. mōstrū ex parte homo. ⁊ ex p̄te equ⁹. sicut onocētaurus monstrū ex p̄te asin⁹. ⁊ ex p̄te homo Nā onos asin⁹ d̄r. Et d̄r ab hippos quod est equus ⁊ centaur⁹.

Hypocrita. te. ꝯ. p. d̄r fictor. simulator. repr̄esentator alteri⁹ p̄sone. Simulat em̄ se eē id qd̄ nō est. Et d̄r ab hypo. ⁊ crisis. qd̄ est iudicium. q̄a dū int⁹ mal⁹ sit bonū se palā ostendit. ⁊ ideo de eo habet̄ falsum iudiciū dū falso vultu incedit. ⁊ simulat qd̄ nō est. Jñ hypocrisis. sis. i. simulatio

Hypodiacon⁹ vel hypodiacon grece d̄r sub diaconus latine

Hypodromus. mi. m. s. i. stabulū equoꝝ. vl̄ tormentū factū ad modū vel ad similitudinem equi. ⁊ d̄r ab hippos qd̄ est equ⁹. et dromos qd̄ est curuitas. Uel Hypodrom⁹. mi. d̄r locus obscur⁹. ⁊ domus declinādi ad necessitate. vel locus supra vel citra q̄ sunt arcus deambulatorij sup quos hoīes ambulant. ⁊ s̄m hoc hypodrom⁹ cōponit̄ ab hypo qd̄ est sub. ⁊ dromos qd̄ est curuitas. Ul̄ ab hyp. qd̄ est supra ⁊ dromos qd̄ est cursus. q̄r desup homines currūt ⁊ ambulāt Unde in legenda beati Sebastiani dicit̄. Tūc iussit eū in Hypodromo palatij tamdiu fustigari q̄ꝫdiu spiritū exalaret. Et cor. dro. Unde Hypodromiq̄ decus par sit locus his duodenus.

Hypophora est obiectio que potest fieri ab aduersario. ⁊ d̄r ab hypo qd̄ est sub. ⁊ phoros qd̄ est fero. i. dico.

Hippogabus. bi. m. s. i. nauis q̄ equi trahūt̄ ⁊ d̄r ab hippos qd̄ est equ⁹.

Hypogeū. gei. i. sub terris ꝯstructū edificiū. qd̄ nos antrū vel speluncā dicim⁹. ⁊ dicitur ab hypo. ⁊ ge qd̄ est terra. Sz h̄ hypogeus. mas. ge. d̄r sol. q̄a sub terris vadit ī nocte. vl̄ Hypoge⁹ d̄r ab hyp. qd̄ est sup. ⁊ ge qd̄ ē terra. q̄a in die sup terrā ferat̄. Unde Aurora. Uulpibꝫ hypogeis associand⁹ abis

Hypolidi⁹. dij. grauis son⁹ in musica. qui et sublidi⁹ d̄r. ab hypo ⁊ lidius

Hippomanes. nis. mas. t. quasi velox ad modū equi. vnde p̄pter suā velocitatē d̄r sup̄asse Atlantē cursu. Sz h̄ hippomanes indeclinabile. neu. ge. est quedā herba q̄ se comedentes facit furere. Uel potius hippomanes est virus qd̄ stillat ab inguine eque ex nimia luxuria dū amoris rabie fertur. Et d̄r ab hippos qd̄ est equ⁹ ⁊ mano. nas. q̄r ab inguine eque distillat. Hoc nouerce ⁊ malefice solēt colligere. et potionem mortiferā inde facere. quod venenū similiter dicitur Hyppomanes

Hypopirgiū. gij. neu. s. dicit̄ illud ferreū instrumentū qd̄ retinet ⁊ sustinet ligna ī igne. ⁊ dicit̄ ab hypos ⁊ pyr. ⁊ gero. quasi subtus ignē gerens.

Hypo. i. sub. Sz hyppos. i. equus.

Hypostasis. sis. f. t. id est. substātia intellecta sine forma. scz p̄mordialis materia. et d̄r ab hypo. q̄d est sub. ⁊ stasis. q̄d est stat⁹ vl̄ stās. q̄si substans. q̄a habet substare omnibꝫ accidentibꝫ. ⁊ in se omnia accidētia recipit. nullo tamē informat̄. Jnde hypostatic⁹. ca. cū. Et nota q̄ greci vtunt̄ eodē modo h̄ nomīe hypostasis sicut nos vtimur h̄ noīe p̄sona. Uñ potest dici q̄ tres p̄sone sunt in diuinis vel hypostases. i. tres subsistētes

H

Hippotam⁹.mi.i.equus fluuialis.scz ꝺdam piscis sic dict⁹.qz sit equo sil'is.dorso.iuba. hinnitu.rostro resupinato a ꝑmis dentib⁹. cauda tortuosa.vngulis binis.die in aquis cōmorat.nocte segetes depascit.

Hypotheca.ce.f.p.est cuz res cōmodat sine dispositione pignoris pacto vl' cautione sola interueniēte. Et differt a pignere. quia pignus est qꝺ ꝓpter rē credita obligat. Item fiducia differt ab vtroqꝫ. Est aūt fiducia cuz res aliqua sumende mutue pecunie gr̄a vel mancipat vel in iure credit. Jtē Hypotheca ⁊ idē qꝺ apotheca. Jñ Hypothecarius ria.riū.qꝺ ad hypothecā ptinet Et hic hypothecarius.i.apothecar⁹. vel q̄ rem noīe hypothece accipit

Hypothesis ⁊ causa vbi cū certa psona cōtrouersia est. Et hypothesis est subtātia vel disputatio ꝛꝺitio vl' suppositio vl' ꝛsensus Jnde hypotheticus.ca.cū.i.cōditional'.vel suppositiu⁹.ꝛ dicit ab hypo.qꝺ est sub.ꝛ thesis . qꝺ est positio. Jnde hypothesis .id est. suppositio.

Hypsensis.est vbi diuersa ꝟba singulis q̄/busqꝫ clausulis ꝓprie subigunt.vt Sic regē adiit.ꝛ regi memorat.nomēqꝫ genusqꝫ.

Hir vigil interꝓtat

Hyrcania.nie.⁊ quedā silua q̄ subiacet scythie. Jnde hec hyrcania.nie.ꝺdam regio illi silue adiacens Jnde hyrcan⁹.na.nū.pe.pō. Unde Auro⁊a. Post annos plures hyrcanus surrupit vnū.

Hircin⁹.na.nū.pe.pō.ꝛ hircosus.sa.sum.in eode sensu q̄ est fetid⁹ instar hirci.q̄si qui sudore corꝑis fetido fetet. Hircin⁹ etiā ē possessiuū de hircus.

Hircus.ci. vide infra in hirquus.

Hirquul⁹.li.dimi.m.g. puer libidinosus et lasciu⁹ vt hircul.ꝛ q̄ oculos ꝫ retorquet ad angulos ex nimia lasciuia.

Hirqu⁹.qui.m.g.fm Suetoniū. est oculorum angul⁹ vbi putredo colligit. Et q̄a ex nimia lasciuia ꝛ luxuria solēt quidā retorq̄re oculos ad hirquos Jnde ⁊ hic hircul.ci. caper.scz animal lasciuū ꝛ petulcū ꝛ ferues semp ad coitū. Cui⁹ oculi ad libidinem in trālsuersum aspiciūt.ꝛ ad hirquos retorq̄nt ꝛ inde dict⁹ est hircus. Dicit eū in naturali hist⁹ia hircos ita libidinosos esse vt indignent si videāt aliqꝫ coeūtes.vt in eos impetū faciant. Jnde hirculus.li.et hirciolus li.dimi.

Hirsutus.ta.tū.i.asper pilis.vel pilosus.vt hircus. Jñ hirt⁹.ta.tū.p syncopā ꝓ hirsut⁹. ta.tū. Unde sancto Johe ⁊. Prebuit hirtum tegumē camel⁹. Prope quidē est hirsut⁹ cuius pili erecti extāt.

Hirudo.dinis.i. sanguisuga.ꝛ ⁊ ab hereo. eo q̄ carni adhereat. Et pō.ru. Unde Horati⁹ Flō missura cutē nisi plena cruore hirudo. Jnde hirudine⁹.nea.neū.ꝛ hirudin⁹.na.nū in code sensu. Jnuenit hec hirundo.dinis. ꝓ n.ꝓ quadā aue. Jñ hirundinin⁹.na.nū. et hirundine⁹.nea.neū.in code sensu. Hirūdinus etiā ⁊ paru⁹ filiꝰ hirundinis. Unde Ales hirundo volat nat hirudo.agitat arū do. Uel sic. Cantat hirundo. fugit hirudo. crescit a rundo.

Hyschiros grece.latine dicit fortis.

Hispan⁹.ni.fuit quidā rex ꝺditor hispanie. Jnde dicta est hispania.nie. Et hic hispan⁹ na.nū.gentile ꝛ possessiuū.ꝛ h ꝛ hec hispaniensis.ꝛ h se.gentile. Et habet sex ꝓuincias. scz terraconēsem.cartaginēsem. lusitaniam galiciā.beticā.ꝛ trans fretū in regiōe africe. tingitaniā Et sunt due hispanie.scz citerior que in septētrionali plaga a pirenio vsqꝫ ad cartaginē porrigit. Ulterior q̄ in meridie a celtiberis vsqꝫ ad gadicanū fretū extēditur. Citerior aūt ꝛ ulterior dicta est q̄si citra vl' vltra. Sed citra q̄si citra terras. ꝛ vltra. vl' qꝺ vltra sit. vel quia nō sit post hanc vlla et alia terra.

Hispid⁹.da.dū.i.asper.setosus.pilosus .hirsutus.squalidus.ꝛ cor.pe.

Hister.stri.m.g.fluui⁹ est q̄ ꝛ danubi⁹ dicit. Uñ histri dicti sunt. Siquidē de colcho insula quidā missi ad psequēdos argonautas a ponto intrauerūt hist⁹ fluuiū.ꝛ inde a vocabulo amnis q̄ a mari recesserunt histri dicti sunt. Jñ hec histria.rie.dicta ē terra quā incoluerūt. Jñ hister.stra.strū.gentile. Et h histrix.cis.ꝺdam aial q̄drupes spinosum. q̄a in terra illa abundat.

Hist⁹ia ⁊ ab hist⁹in.qꝺ inter ꝓtat videre vel cognoscere. Antiquit⁹ cīn nullus scribebat hist⁹iā.nisi qz interfuisset.ꝛ ea q̄ scribē da essent vidisset. Ul'iō dicit ab hist⁹in.qz diu ꝓterita ad nostrā memoriā ꝛ noticiā reducit. Est aūt hist⁹ia res gesta a memoria hoīm ꝓpter vetustatē remota. Jn nostro tñ vsu vel si nup vel aliquātulū res retro gesta sit tamē dicit hist⁹ia . Jnde hist⁹iola .ole. diminutiuū

Hist⁹ic⁹.ci.q̄ hist⁹iā describit vl' narrat.ꝛ cor.ri.ꝛ potest adiectiue declinari.

HD

Hístoriograph⁹.phi.i.descriptor hístoriarꝝ
Jñ hístoriographia.hic.hístorie descriptō.
Hysterologia vel hysteronproteron.est sen/
tentie cū verbis ordo mutatus.vt Torrere
parāt flāmis ⁊ frangere saxa.Nō sic intelli/
gas.Hysterologia est mutat⁹ ordo sentētie
cū verbis.vt in pdicto exēplo.Torrere pa/
rant ⁊c.Primo eñ solēt in mola frāgi triti/
cum.⁊ postea torreri.i.flāmis coqui Ergo ⁊
sensus ⁊ ꝓba ꝓfundunt.Jtē Uirgili⁹.Do
riamur ⁊ in arma ruam⁹.Jtē nutrit ⁊ pepit
Jtē ⁊ vomit ⁊ potat.
Hístrio.onis.m.t.i. gesticulator. ioculator.
q̄ diuersos gest⁹ ⁊ habit⁹ hoīm scit repñta/
re.⁊ dr ab hísterion qđ est gesticulari. qsi hi/
sterio. Uñ hístriones dicebant repsentato/
res comediarꝝ q̄ in recitatōe laruas sue faci
ei apponētes repsentabant habit⁹ ⁊ gest⁹ di/
uersorum
Hiulcus.ca.cū.i.hiās.fissus. rimosus.et dr
a hio.as. Jn estate terra est hiulca.cū est fis/
sa ⁊ rimosa calore solis.Et cōponit.Semi
hiulc⁹.ca.cū.i.aliq̄ntulū hiās aptus ex pte

H ante D

Holigopomenon.est sub paucis ꝓbis mul
torꝝ cōprehensio vt h Urit amor paridem.
Uel hic.Mors mala.mors int⁹.mal⁹ act⁹.
mors foris vsus.Tumba.puella.puer.laza
rus ista notant.
Holocarpaniū.nū.n.s.dr ab holon quod ē
totū.⁊ carpos qđ est fruct⁹.quasi tot⁹ fruct⁹
⁊ corripit pa.
Holocaustoma.matis.n.t.idem est qđ holo
caustū.⁊ pdu.pe.ntī.sed pe.gti cor.
Holocaustū.ti.n.s.i. sacrificiū qđ olim fi/
ebat de animalibꝫ brutis.⁊ dr ab holon. qđ
est totū.⁊ caustos qđ est incēsum.q̄si totū in
censum.q̄a totū incēdebat⁊ cōburebatur ⁊
nō comedebat
Holofernes dr ab holon qđ est totū. et fero
fers.⁊ necis.quasi ferēs omnib⁹ necē. vñ bñ
diabolū signat.
Holographū.phi.i.testamētū manu auto/
ris totū scriptū.⁊ dr ab holon qđ est totuz.⁊
graphia scriptura.
Holon grece latine dicit totū.
Holoseric⁹.ca.cū.i.tot⁹ ex serico. ⁊ dr ab ho
lon qđ est totū.⁊ seric⁹ Jñ hec holosericа.ce
quedā vestis tota ex serico facta.
Homagiū idē est qđ fidelitas.tñ spe.e.ti.ī li.
de feu.ponit illā differētiā q̄ homagiū est d
bis q̄ ad tpalia ptinēt. Et ideo p spualibus
indignū est vt q̄s homagiū facere cōpellat.
Fidelitas tñ p spualib⁹ pstat.qr plati bñ p/
stant fidelitatē.vt in.c.antiqua.de priuileg.
Uel potest sic describi. Homagiū est que
dam astrictio ꝯuitutis liberi hois facta do
mino suo p pactionē vel petitionē siue stipu
lationē.pmittēte libero hoīe dño suo fideli
tatē.⁊ cōstituēte se hoīem vel vasallū suum.
Et in aliq̄b⁹ ptib⁹ fit h̄ modo.ille q̄ facit ho
magiū corā dño suo flectit genua tenēs ma
nus suas ꝓiūctas simplicit inter man⁹ dñi.
iusiurandū de fidelitate pstans. Et mutuo
se in signū fidelitatis osculant.
Homagiū decretale tale est. Hā heres hois
mei q̄ cū de ꝓsuetudine possit infeudari. ⁊ p
ꝓsequēs in homagiū succedere dr infra cer/
tum tps me in dñm agnoscere ⁊ fidelitatem
mihi pstare.⁊ ego tenear eū rōe talis feudi ī
hoīem recipe.⁊ in recipiēdo videar sibi ius
feudi decernere.ꝛpter qđ dici potest homagi
um decretale.
Homagiū edictale siue hereditariū ſm spe.
est qđ aliq̄s habet eoipso q̄ est heres. Hā eo
ipso q̄ adit hereditatē hois mei psonā ei⁹ re
psentat.⁊ videt hois homagiū subīsse.
Homagiū legiū ſm spe.est qđ fit ímpatori
vl' regi nulli⁹ alteri⁹ fidelitate salua. Jllud
aūt qđ fit alijs nō dr legiū.qr fit vel iuratur
salua ímpatoria vel regia fidelitate.
Homagiū nō legiū.est qñ aliq̄d excipit.pu/
ta facio tibi homagiū excepta fidelitate q̄m
dño tali legio tenear. vl' saluo q̄ possum cū
voluero dñm legiū mihi ꝓstituere. vl' saluo.
q̄a nolo tibi ꝙ talē iurare
Homeosis est mīn⁹ note rei p similitudinez
ei⁹ q̄ magis nota est demōstratio.⁊ interpre
tat sil'itudo. Hui⁹ tres sunt spēs. Jcon.pa/
bola.paradigma.i.imago.cōpatio.exēplū.
vide locis suis
Homeoptoton est cū in sil'es casus exeunt
ꝓba diuersa. Sicut apud Enniū inuenit.
Merētes.flētes.lachrymātes.⁊ miserātes.
ſm Donatū. Uel ſm Bedā. Homeoptotō
est cū diuersis casib⁹ variat ord̄. vt ait ap'l⁹
Roꝝ.xj. Qñ ex ipso ⁊ p ipsum ⁊ in ipso sūt
oīa.ipsi gl'ia in secula.
Homeoteleuton est cū sil'i modo dictiones
plurime finiunt. vt eos reduci.q̄s relinq. de
uehi.q̄s deseri malui.⁊ fit ꝛprie in verbis. vt
abijt.absceſſit.euasit.erupit.
Homer ocētonas ⁊ ꝓgiliocētonas. excerpti
ones queda sunt de libris Homeri ⁊ Uirgi
lij in duob⁹ libris redacte.in q̄b⁹ m'tri ꝓsus

HD

preter dictorum autorum intentionē adaptant xpo. Uñ Iero. in epla ad Paulinum vj. Quasi nō legerim⁹ homerocētonas z ✠/ giliocentonas. i. opuscula de ✠sibꝫ Homeri z Uirgilij cōpositā Et pdu. to. Quidā sane excerptores librorꝫ Homeri z Virgilij trāscurrētes. vbicūqꝫ inuenerūt aliq̄d qđ sue materie possent adaptare pūcto signauerūt. vt qñ cōpilarēt ꝓmptius inuenirēt. z ab hmōi punctatiōe cētones dicūt scripta ex ✠sibus cōpilata hincinde collectis. z ✠m materiam ꝓtinuatis. Cēto em̄ vt dicūt est ✠bū grecū. idē qđ pūgo. Jñ ōr cēto. onis. idē qđ pūct⁹. Et declinat ✠ virgiliocēto. onis. ✠ Homerocēto. tonis. Uñ virgiliocētonas z homerocētonas sunt actī plēs greci.

Homicida. de. pe. p. i. hoīez cedēs. i. occidēs

Homicidiū. dij. ōr hois occisio ab hoīe fctā

Hominiū. nij. n. s. i. hois fuitiū. vel est idez qđ homagiū.

Homo. inis. ɔ. t. ōr ab hum⁹. q̄i humo. q. ex humo est effect⁹. Jñ q̄ttuor dimi. s. homūculus. homūcio. homul⁹. z homullul⁹. Haz vt dic̄ Prīs. in. ij. li. q̄ geminat l. añ us. vel a. vl um. vel i ulus. vla. vlū. faciūt itez dimi. vt homull⁹. homullul⁹. pauxill⁹. pauxillulus. Et potest dici q hō q̄ttuor dimi. habuit ꝓpter ei⁹ q̄ttuor trāsgressiones. Prima fuit in paradiso. Secūda legꝫ natural. Tertia legis mosayce. Quarta legꝫ euāgelice. Diminutus est etiā hō in tpib⁹. q. antiq̄ssimi vt dic̄ Prīscianus in. vj. li. declinabāt hō homonis. sed mutata ē o. pō. in i. cor. z dicim⁹ hō homīs. Uñ Enni⁹. Uulturis in siluis miserꝫ mandebat homonē.

Homophagia. gie. f. p. vna vl̄ similis comestio. z ōr ab homos. qđ est vnū. z phagin qđ est comedere.

Homogene⁹. nea. neū. i. vni⁹ nature. vide supa eterogeneus.

Homonym⁹. ma. mū. i. equoc⁹ ✠m dialecticos. s. vnū nomē ꝑncipalit̄ ex diuersꝫ impositionibꝫ plura significās. Jñ ✠ homonyma me. i. equocatio ✠m Hugꝫ. Uel vt Prīs. dic̄. Homonymū est vnū nomē plura significās z ✠ in ꝓprijs z appellatiuis Jn ꝓprijs vt pirrhus filꝰ achillis. z Pirrh⁹ rex epirotarꝫ Jn appellatiuis vt nepos. filꝰ filij. z nepos luxuriosus. Jtē acies ferri. oculorꝫ z militū

Homopasia. est attributio ꝓprietatꝫ vni⁹ alteri. vt Lingua mea meditabit iusticiā tuā Lingue em̄ est loq̄. z cordis meditari. Unō qđ cordis est attribuit lingue

Homophosis ē expositio ignoti p eq̄ l̄ magꝫ ignotū. vt q̄d est palmito. as. ꝑtaxo. as. Uel qñ p grecū exponit latinuz. vt q̄d est homo. Antropos

Homos grece latine ōr vnū.

Homousion vl̄ homousios. i. vni⁹ z eiusdē sube vl̄ assimilatio. z ōr ab homos quod est vnū vl̄ vsia. qđ est essentia vl̄ suba. Uñ Jesus xp̄s dñs noster dict⁹ ē homousi⁹. i. vni⁹ essentie vl̄ substātie cū p̄re. Uñ ipe dic̄ Joh. vj. Ego z p̄r vnū sum⁹. Jtē ✠m Papiā. Homousio. i. silis substātie. quia qualis de⁹ talis imago eius.

Homozeusis interp̄tat silitudo p quaz minus note rei p silitudinē ei⁹ q̄ magis est nota. pandit demōstratio ✠m Hug.

Honest⁹. a. ū. q̄ nihil hz turpitudinis. q̄si statū honorꝫ ꝓseruas. Jñ honestas. tatis. ppetuus honor. q̄si honoris stat⁹

Honor vl̄ honos ✠m Pap. est gra dignitatis collacio i rebꝫ vl̄ dictis. ꝑmiū. sacrificiū. dignitas aliq̄. Ul̄ est reuerētia alicui exhibita. z est i honorāte. z attendit nō solū i reuerētia sz etiā in admīstratiōe eoꝝ q̄ sūt corpi necessaria. Et vt dicit phs in. viij. ethi. Uirtutis ꝑmiū honor est. z attribuit bonis.

Honorcul⁹. li. pe. cor. i. puus honor.

Hora. re. cū h. est diez. z est spaciū in q̄ meditas alicui⁹ signi oriē in oriente. z medietas alteri⁹ occidit i occidēte. Jtē Ora. re. sine h. est regionū vl̄ finiū vel vestiū. Cū em̄ regionē vel finē vel extremitatē vestimētoꝝ designare volum⁹. p ✠ nomē scribēdū est sine h. Jtē aliq̄n est plural numeri de os. oris. ora. Uñ. Oras mūdus hz. nos horas. chlamys oras. Aspiras horā vbi tps significabit.

Hordeace⁹. cea. ceū. vel hordeice⁹. cea. ceum. qđ fit de hordeo vel est.

Hordeolū. li. dimi. i. puū hordeū. Jñ ✠ hordeol⁹. li. dimi. pulssima collectio i pilis palpebraꝝ i medio lata hordei gnū similās

Hordeū. dei. est q̄ddam gen⁹ frumēti. et ē frigidum z humidū.

Horno. aduer. tpis. i. ✠ anno. z ōr ab ✠ z annus. Jñ horn⁹. na. nū. z hornotin⁹. na. num pe. cor. in eodē sensu. i. hui⁹ anni. designat tamē q̄nqꝫ tps indeterminate.

Horologic⁹. a. ū. pe. cor. q̄ i horologio colligit horas. vl̄ qđ ptinet ad horologiū.

Horologiū. gij. n. s. vbi hore leguntur. i. colliguntur vel intelliguntur

Horoscop⁹. pi. m. s. i. horaꝝ inspector. et ōr ab hora. z copos qđ est labor vl̄ intētio. q̄si

H

in cognitiõe horaꝝ intendẽs vl laborãs. vl ör ab hora ꝛ scopim qõ est speculari. qz p horas natiuitates hoim speculãt dissimili ꝛ diuerso fato. Jnde hoc horoscopiũ. pỹ. i. horarum speculatio.

Horreũ. rei. est locꝰ vbi reponit hordeũ. ꝛ ör ab hordeu. dei. qsi hordeũ. Generaliter tñ locus vbi reponit annona qlibet ör horreum vel ör ab horreo. res. qz spicis horret.

Horridulꝰ. la. lũ. dimi. i. aliqntulũ horridꝰ

Horridus. da. dũ. i. terribilis. abominabilis frigorosus. tremẽs.

Horripilatio. onis. est qñ pili capitis p horore eriguñt.

Hortolanꝰ. ni. m. s. i. cultor horti. Et nota. q antiq dicebãt hortulanꝰ p u. in scõa sylba. sz moderni dicũt hortolanꝰ p o.

Hortꝰ. ti. m. s. i. ager amen⁹ oleribꝰ abũdãs vl padulus. Jñ hortulꝰ. li. dimi. i. puꝰ hortꝰ

Horula. le. dimi. i. pua tpis hora

Horus. ri. q̃ primus horas inuenit

Horuſpex. cis. vel horiſpex. cis. ille q̃ inſpicit horas. Et h horuſpicꝰ. ci. i. horaꝝ inſpector. q etiã horoscopus ör.

Hoſpes. tis. ꝯ. t. q̃ recipit ꝛ q̃ recipiꝫ. ꝛ ör ab hoſtiu ꝛ peto. q̃ſi hoſtipes. i. hoſtiũ petẽs. qi hoſtio pedẽ inferat. Antiqtus eñ hoſpites. q̃ recipiebãt ꝛ q̃ recipiebant venientes ad oſtium ꝛ ponebãt pedẽ in eo. ꝛ firmabãt q vnꝰ nõ deciper aliũ. Uñ q̃ recipit ꝛ q̃ recipiꝫ hoſpes ör. Uterqz eñ ponẽdo pedẽ i oſtio amicitie pactũ firmabãt. Uñ q̃dã. Est q̃ ſuſcipitur. ꝛ q̃ me ſuſcipit hoſpes

Hoſpitariꝰ. rij. ꝛ hec hoſpitaria. rie. custos hoſpitij. ꝛ ör ab hoſpitiũ

Hoſpitiolũ. li. dimi. i. puũ hoſpitiũ.

Hoſpitiũ. tij. n. s. vbi q̃s ad tps hoſpitati iure inhabitat. ꝛ inde trãſiẽs migrat. Hoſpitium ꝓo ſcholariũ est. sz domꝰ est burgẽſis. q̃ eam locat.

Hoſpita. te. f. p. in ſingulari q̃ recipit vl recipiꝫ in hoſpitiũ. ſ. pegrina. aduena. sz in pl̃ali est ge. neu. hñs tm ntũm. actũm. ꝛ vtrũ. ꝛ sic est etcroclitũ. Uñ pl̃r ntõ hec hoſpita. actõ hec hoſpita. vtõ o hoſpita.

Hoſpitabilis. lis. ꝛ b le. ꝯ. t. q̃ libent hoſpitatur. vel q̃ est dignꝰ vt recipiat in hoſpitiũ

Hoſpitalis. ꝯ. t. ꝛ b le. pe. p. q̃ benignꝰ ꝛ pnꝰ est ad hoſpitandũ. Jtẽ hoſpitale. lis. n. ge. ẽ vbi pegrini recipiunt i hoſpitio Jñ h hoſpitalariꝰ. rij. custoꝫ hoſpitaľ. vel q̃ est de hoſpitali. Et h hoſpitalaria ric. in eodẽ sensu.

Hoſtia. stie. f. p. ör ab hoſtis. Hoſtie aũt erãt sacrificia q̃ fiebãt añqz pgeret ad hoſtes. q̃ſi p hoſtibꝰ deuicẽdis facta. Sz victime erãt sacrificia q̃ poſt victoriã victis hoſtibꝰ imolabant Et erãt victime maiora sacrificia qz hoſtie. Uñ. Uictima p victis dat. hoſtia p supandis.

Hoſtiator. oris. m. t. i. viator. q̃ ꝛ hoſtiarius ör. qz custodit hoſtiũ. Et unde hoſtiariꝰ ör i eccl̃ia ab officio. qz pñt hoſtijs tẽpli. Jpse eĩ tenẽs clauẽ oĩa intꝰ ꝛ exteriꝰ custodit. ꝛ iter bonos ꝛ malos hñs iudiciũ. fideles recipit. ꝛ infideles respuit. ꝛ hec ostiaria. rie. q̃ custodit ostiũ. ꝛ hoſtiariꝰ. a. ũ. qõ ptinz ad hoſtiũ

Hoſticapa. pe. ꝯ. p. q̃ vel q̃ capit hoſtem.

Hoſticida. dc. ꝯ. p. q̃ vel q̃ cedit hoſtem.

Hoſticinda. ꝯ. p. q̃ vel que scindit hoſtem

Hoſticꝰ. ca. cũ. i. hoſtilis vl inimicꝰ. vl hoſtz ꝛ coz. sti. Uñ in Aurora. Hoſtica sunt eius colla subacta manu.

Hoſtilis. lis. ꝯ. t. ꝛ b le. qõ ptinet ad hoſtem. ꝛ pdu. pe. Jñ hoſtilit aduer. ꝛ hec hoſtilitas tatis. i. inimicitia.

Hoſtimentũ. ti. n. s. i. eqmentũ. eqlitas. vl illud ꝯ qõ podus exequat in libra

Hoſtiolũ. li. dimi. i. puũ hoſtiũ.

Hoſtis. tis. ꝯ. t. ör ab hoſtio. tis. qõ est eqre. qz eq̃ fronte eat ad bellũ. Propꝫ q̃dẽ hoſtes dicunt q̃ equales sũt ꝛ eqliter sibi inuicẽ debent. q̃ſi q̃ nihil sibi debẽt. nec vnꝰ magis te nec alteri qz ecõtrario. Uñ hoſtes ꝓprie non pñt esse christiani iter se. nec hoſtile pliũ inter eos. qz christiani sp debẽt sibi iuicẽ aliqd saltẽ causa xpianitatis. sz christiani ꝛ sarracenꝰ ꝓprie dicunt hoſtes. qz nihil sibi inuicez debẽt. Si eñ vilissimꝰ sarracenꝰ caperet regẽ frãcie. tantũ deberet illi qztũ rex frãcie deberet illi si eũ caperet. Uel hoſtes dicunt ab ostiendo. i. equãdo menia victoꝝ. Solẽt ei hoſtes victores menia victoꝝ hoſtiũ adeqre. i. cũ terra eq̃ facere. i. destruere ꝛ deicere p trã

Hoſtiũ. stij. n. s. i. introitꝰ domꝰ. ſ. ianua. ꝛ ör ab hoſte. qz hoſtes arcet. ꝛ sic aspirat in pncipio. Ul potiꝰ ör ab obstãdo. ꝛ sic nõ aspirat. ꝛ sil̃r oĩa q̃ veniũt ab eo nõ aspirantur. Hinc etiã hoſtia dicunt fluuioꝝ exitꝰ i mare. ſ. loca vbi intrãt mare. qz hoſtibꝰ illuc solemꝰ occurrere. ꝛ nos eis ibi opponere. Uel dicunt loca illa hoſtia. qz p illa loca tanqz p hoſtia in domũ intrãt flumina mare. vl res exportãt vl important p loca illa tãqz p hoſtia. Ul qz homies p loca illa tanqz p hoſtia egrediunt ꝛ ingrediunt fluuiũ vel terrã suaz quasi domũ

HV

Hostoriū.riū.n.s.ōr lignū cū q modi⁹ vl̄ sep-
tarius adequat.illud videlicz lignū qō du
cit sup mēsurā.vt si q̄d ibi est supfluū amo
ueat.z si q̄d deest suppleat.

H ante V

Huiuscemodi ē.p.g.z indecli. ab hui⁹ z mo
di.z iterponit ce.syllabica adiectio.z desīgt
iste gūs modi q̄litatē.vt huiuscemodi.i.tal⁹
Human⁹.na.nū.qō hz hūanitatē vl̄ qō pti
net ad hoīem. Itē human⁹.benign⁹.māsue
tus.mitico:s.q̄ circa hoīes hz amorē z mi
seratiōis affectū. Et p.p̄mā. Vñ Ora. Hu
mano capiti ceruice pictor eq̄nā. Jūgere si
velit varijs īducere plumas. Jñ hūanitas
tat⁹.z ēp̄rietas q̄ q̄s ōr hō.z hūanitas.id ē.
māsuetudo.mitico:dia.q̄dā affectio q̄ nos
inuicē tuemur.

Humectus.cta.ctū.i.humid⁹

Humeralis.lis.p.t.z b̄ le.qō ptinet ad hūe
ros.z ōr ab humer⁹. Et h̄ humerale.lis.ōr
q̄ddā palliū.qō z sup humerale ōr. Vñ Ec
cl'i.xl v. Et humerale posuit ei.

Humeroll⁹.li.q̄ extremitati axis infigit.

Humer⁹.ri.m.s.ōr ab arm⁹.q̄ armer⁹. vt ces
set distinctio hoīm q̄z sunt humeri ad aīa
lia q̄drupedia.q̄z sūt armi. Jñ humerosus
sa.sum.i.fortis z magnos hñs humeros

Humid⁹.da.dū.qō interi⁹ hz humorē. Sz
vnidū qō exteri⁹ habet humorē. Jñ hec hu
miditas.tatis.

Humil'.lis.p.t.z b̄ le.i.abiect⁹.ignot⁹. vl̄ mi
tis.z ōr ab hum⁹.q̄si humi accluus. Et cō
parat humil'.lior.illim⁹. Vñ Dañ.üij. Hu
millimū hoīem. Et scribit p duo l.suplati
uus.licet hūilis scribat p vnū l. Format ei
ab humil'.remota is.z addita lim⁹. Et sunt
q̄nq̄ suplatiua q̄ desinūt in lim⁹. Vñ. Jn li
mus q̄nq̄ dat fag⁹ cetera linque.

Humor.oris.m.t.ōr ab humeo.mes. Jñ hu
moro:sus.sa.sum.i.hūore plen⁹. Et pdu.pri
mā humor no mē.sz humor.aris.passiuū de
humo.as.cor.eā. Vñ q̄dā. Me terret q̄ hu
mor.nō terret q̄ sonat humor.

Hum⁹.mi.f.s.i.terra.z p̄rie hūida.z inferior
Et nota q̄ hum⁹ ē q̄si p̄riū nomē terre. Vñ
z caret plitate.z cor.hu. Vñ Horatius epi⁹.
Luxuriat frigido sanguine pinguis hum⁹

Hus terra est in finib⁹ idumee.z interpt̄at fe
stinans vel p̄siliator

I ante A

I est nomē dñi fm qō est inuisibilis ex quo z allelu.quod est laus vl̄ laudare cō
ponit alleluia.i.laus inuisibilis.vl̄ laudate
inuisibilem.

Iabel interpretat ascensio

Iabin interpt̄at sapiēs.vl̄ sens⁹ siue prudētia

Iachus.chi.m.g.i.bacch⁹. Vñ Virgi. Po
pulus alcide gtissima vitis Jacho.

Iacob interpt̄at supplātator.q̄ in ortu suo plā
tam nascētis fratris apprehēdit.vl̄ q̄ postea
fratrē arte decepit.

Iacobipeta.te.p.p.q̄ vel q̄ petit eccl'iaz san
cti Jacobi

Iacoby zebedei a p̄re cognominat⁹ ē quē cū
Johāne relinquēs.rez p̄rem secuti sūt. Hi
sunt filij tonitrui q̄ etiam boanerges ex fir
mitate z magnitudine fidei nominati sunt.
Dicē Jacoby filī⁹ zebedei frat Johis.q̄ p⁹
ascēsionē dñi ab Herode occisus ē. Et iter
pt̄at supplātator.q̄ cura carnis supplātauit
dño vocāte.z ipam carnē herode cruciante
p̄tempsit. Jñ Jacobitan⁹.na.nū.z b̄ et hec
iacobenk.z b̄ se.

Iactātia.tie.i.arrogātia.supbia.vanitas

Iactura.re.f.p.i.iact⁹ Jactura etiā ōr damn
nū.z p̄rie qō naute patiunt cū imminēte z i
grauescēte tēpestate.res suas i mare iaciunt
scz panē.vinū.pānos.z generalit q̄cq̄d hñt
q̄nq̄s.ne ipa nauis nimio pōdere rez sbmer
gat. Jñ hic iactari⁹.rij.q̄ frequenē damnuz
patit.z p̄rie q̄ ita res suas iactat. Et iactua
rius.ria.riū.i.dānosus.patiēs vel inferens
damnū. Inter damnū aūt z iacturā est dif
ferētia.q̄ iacturam scientes z vltro patimur
Damnū vo insolito z nobis nescientib⁹. Itē
iactura aliq̄n capit p quocūq̄z dāno alicui
p violētiā illato vndecūq̄z pueniat. Vel ōr
lesio facta cū lapide vel ligno.

Iaculū.li.n.s.i.missile.z ōr a iacio.cis.eo q̄
iacit z mittit impetuose Itē iaculū ōr q̄ddā
rete piscatoriū. Jñ iaculator.oris.q̄ iaculuz
iacit vel facit

Iaculus.li.m.s.quidā serpēs volatil'.a iaci
endo dict⁹.q̄ de arboribus se iacit sup aīalia
z ea p̄mit. Vñ Lucan⁹ in.ix. Et natrix vio
lator aque iaculiq̄z volucres.

Iair interpt̄at vigilās siue illuminās.

Iairus.iairi.p̄riū nomē cuiusdā viri.cui⁹ fi
liam dñs suscitauit.vt habet Marc.v. Et
interpt̄at illuminās siue illuminatio seu vi
gilic.aut vigilāti⁹.z pō.pe. Vñ in Aurora.
Mensa leui splēdet curat nata iairi.

Iambus.bi.est quidā pes metric⁹ p̄stās ex bre
ui z lōga. Et ōr a iambusim.qō ē reph̄ēdere

vel detrabere venenū. qz inuent⁹ fuit ad describendū venenū ire. z reprehensiões z detractiones. Ūñ Orati⁹. Archilocū ꝓprio rabies armabit iambo. Jñ iambe⁹. bea. beū. z iābicus. ca. cū. Et est bisyllabū iambꝫ. cuius ī ꝓdicto ꝑsu sit trisyllabū ꝑ diresim iambo.

Iamin. i. dextra. z cōponit cuz ben. z dicitur beniamin

Iamnes ītrp̄tat marin⁹ siue vbi ē signū ei⁹ Cessit em̄ z defecit signū ei⁹ coz̄ signis mysi. Ūñ dixerūt magi. Vic digit⁹ dei est

Ianiculū. li. templū Jani. z dr a ian⁹. Janiculū etiā dr oppidū q̄dā italie. Et h̄ ianiculus mons apud rhomā. qz ibi olim colebat Janus.

Ianitor. oris. q̄ z ianuator dr. i. custos ianue sc̄z q̄ obseruat ianuā. z dr a ianua

Ianitrix. cis. f. t. dr illa q̄ obseruat ianuā. Et ianitrices dicūt vxores duoz fratꝝ qñ eam dē ianuā terētes. vl ꝑ cādē ianuā iter hñtes

Iantaculū. li. n. s. dr cib⁹ q̄ soluit ieiunū añ prandium.

Ianua. nue. f. p. dr ꝓprie ꝓmus ingressus. primus introit⁹. f. porta. z dr a ian⁹. qz ian⁹ est de⁹ ꝓncipioz. cui antiq̄ oēm introitū z exitū sacrificabāt. Uel ianua dr ostiū ꝑ qd videm⁹ in cellarijs ꝑ qd videri pōt int⁹ et extra. sicut ianus videt añ z retro Itez a ianua porta dicta est ianua q̄dam ciuitas iuxta mare sita. z est qsi introit⁹ z porta lōbardie. tuscie. puincie. Jñ h̄ z hec ianuēsis. z h̄ se patriū. z ianuin⁹. a. ū. possessiuū.

Ianuari⁹ mēsis q̄dā. z dr a ianua. qz ianua ē z introit⁹ anni. Uel dr a iano. qz ianuarius est ꝓncipiū anni. sicut ian⁹ est ꝓncipiū oīm opez. Et unde ianuari⁹. a. ū. h̄ alio nomīe ioanom⁹ dr. qz oīm mensiū est pr.

Ian⁹. ni. a paganis dict⁹ est de⁹ ꝓncipioꝝ Et dr bifrōs. i. hr̄e duas frōtes. f. an z retro Et ꝑm h̄ dr ian⁹ mūdus vel celū. qđ hz duas facies. i. duas portas. f. orientē z occidentem. vl cancrū z capcornu. Sz cū Jan⁹ dr q̄drifrons h̄ refert ad q̄ttuor mūdi ptes vel ad q̄ttuor elemēta. vl ad q̄ttuor anni tpa

Iapbet ītrp̄tat latitudo Ex eo em̄ pp̄ls gē tiu nat⁹ est. Et qz lata est ex gentib⁹ multitudo credētiū ab ula latitudine iapbet dict⁹ ē

Ias. viride dr.

Iaspis. dis. f. t. q̄dā gēma ꝑciosa ē z viridis. Jas em̄ viride. pinasum gēma dr.

J ante B

Iber. cis. f. t. gen⁹ est q̄drupedalis aīalis. sc̄z capr̄ea. q̄ alio nōīe dr dorcas. Et dicunt ibices. q̄si auices. qz instar auiū ardua z excelsa teneāt. z ī sublimi inhabitāt. ita vt de sublimitate vix humanis obtutib⁹ cerni possint Ne si qñ aduersitatē aīaliū vl hoīm ꝑsenserint. de culminib⁹ saxoꝝ altissimis sese ꝑcipitantes fuisc̄ se cornib⁹ illesas suscipiunt. ꝓm Papiā. Et declinat hec iber. h⁹ ibicis. z coz. bi. in oblic̄s. Ūñ Job. xxxix. Nūq̄d nosti tps partus ibicū in petris. Ūñ. Cornua fert iber Job testis z ibicis inde.

Ibis. ibis. vl ibidis. f. t. est ciconia. f. auis immūda. qz nūq̄ ꝓicit se ad volandū nisi ꝑ⁹ potet aquā. qz rostro posteriora purgat. Et q̄a auis est immūda. ī⁹ Ouidi⁹ vocauit ibī aduersariū suū z corriualē q̄ cum vxore sua mechabat. z libz quē in eū scripsit sic ītitulauit. Ouidi⁹ in ibim. i. ꝛ ibim. Ūñ sic dicit

Ibidis interea tu q̄z nomē habe

Ibix. cis. f. t. auis est aq̄tica serpētib⁹ inimica. vt dicit glo. sup illud Jsa. xxxiij. Possidebūt eā onocrotal⁹ z eriti⁹ z ibix. Itē Jsidor⁹ etymo. xij. Ibices aues meridiana plaga vocat. q̄ nili fluēta inhabitāt. Ūñ. Ibix ibicis auis ē niliq̄ fluētis. Et pō. pe. gti.

J ante L

Icar⁹. ri. fuit fili⁹ Dedali. Jñ icari⁹. a. ū. Et hinc mare dictū est icariū in q̄ submersus ē. z h̄ icaria. rie. insula iuxta quā submersus ē.

Ichthyophag⁹. a. gū. i. pisces comedēs. et dr ab ichthy⁹ qđ est piscis. z phagin qđ est comedere. Jñ ichthyophagi sūt q̄dā ꝑplī. qz vnādo in mari valeāt. z piscib⁹ tiñ alant.

Ichthyus. thyi. q̄dam piscis est

Icon est ꝓsonaꝝ inter se vel eoꝝ q̄ ꝓsonis accidunt cōparatio. vt Uidim⁹ gl̄iam ei⁹. gloriam quasi vnigeniti a patre.

Icon. onis. z hec iconia. nie. z hec icona. ne. i. imago. vel signū ꝑm Hugf.

Iconom⁹ vel potī econom⁹. pe. coz. est tam pecunie q̄z frugū z oīm q̄ possident dispēsatoz. Jñ economic⁹. a. ū. xenofont⁹ pulcer liber est. q̄ nō gubernationē ville sz dispēsatōnē vniuerse dom⁹ tullio ītrp̄tāte designat.

J ante D

Idaliū. lij. q̄dā silua ī cypro insula in q̄ colit ven⁹. Ūñ z ipa ven⁹ z q̄dā terra ei adiacēs dicta est idalia. lie. vel idalis. lis. vl idis Jñ idalus. lia. lū.

Idea idee. pe. acuta exemplar vel forma. z dr ab idos qđ est forma. Jñ h̄ z hec idealis. z h̄

JE

idealc.i.formal'.imaginari⁹.
Idem cõponit' ex is.7 demũ.q̃si is demũ.h̃ ẽ item ex is.7 ei⁹ femininũ est eadẽ.7 neutrũ idẽ.p̃ correpta q̃ in masculino ꝓducit'. Unĩ. Neutrum curtat idẽ.sz mas ꝓducit' idẽ. Et geminat' cõpositio i neu.g. Dicim⁹ eñ idemtidẽ. id est.idem 7 idẽ.
Idida.de.pe.cor.nomẽ est Salomonis.7 interpretat' dilect⁹ dñi ꝓpter deũ. vl' amabil' dñi ꝓpter dñm.
Idin.interpretat' videre.
Idioma.tis.n.g.est ꝓprietas loquẽdi in q̃libet lingua.7 dr ab idios qđ ẽ ꝓpriũ 7 omnm qđ ẽ fmo vl' modulatio. Quot eñ sunt linguae.tot sunt 7 idiomata. Unusq̃sq̃ eñ suo idiomate loquit'.
Idiopathe.thes.greca declinatõe.7 h̃ idiopathia.thie.i.ꝓpria passio q̃ aliũde nõ infert' sed intrinsec⁹ nascit'.
Idios grece latine dr ꝓprium.
Idiota.ɔ.p.i.illiterat⁹.indoct⁹.7 insipiens. 7 dr ab idus qđ est divisio. 7 iota qđ est lra. q̃si divisus a lris. Et pdu.pe. Unĩ. Uir bene vestit⁹ in vestib⁹ esse putus. Credit' a mille q̃z uis idiota sit ille.
Idithũ interpretat' transiliẽs eos vel saltans. Unde. Saltator est idithũ.sed amabil' idida constat.
Idolatra.tre.pe.cor.i.cultor idoloꝝ.s.q̃ cultura quã dz impẽdere deo suo creatori ipendit idolo. Jñ h̃ idolatria.trie.i.cultura idoloꝝ.s.quã idolatra idolo impẽdit
Idoliũ.lij.dr loc⁹ vbi idolatre venerãt 7 colunt idolũ fm Pap. Unĩ.p. Lor. viij. In idolio recumbentẽ 7c
Idolothitũ.ti.n.s.cõponit' ab idolũ 7 theos qđ est de⁹. q̃si idolo deificatũ.i.sacrificatũ.i. illud qđ idolo ꝓsecrat' 7 offert'. Et fm cõpositionẽ penultima deberet corripi quã q̃daz ꝓsueuerãt ꝓducere. Et põt dici q ẽ simplex. 7 deriuat' ab idolũ.7 sic ꝓduc̃.pe.sicut hmõi noĩa a noib⁹ deriuata. Unĩ q̃daz. Est locus idoliũ qđ tibi dat' idolothitũ Unĩ.p. Lo. viij Idolothitũ manducãt.
Idolũ.li.i.simulacrũ.qđ hũana effigie factũ 7 cõsecratũ est.7 dr ab idos qđ est forma
Idone⁹.nea.neũ.i.irreprehensibilis.apt⁹. vtil' ꝓuenies. q̃si ꝓformis cuilibet. 7 dr ab idos. qđ est forma. Jñ idoneitas tatis.i.ꝓuenientia.aptitudo. vtilitas.
Idos grece latine dicit' forma. Jñ hec idea. idee.i.formalis.
Idumea.mee.quedã regio indie. Jñ idumeus.mea.meũ.pe.acuta Et interpretat' rufa vl' rubea.seu terrena.aut sanguinea
Idus.iduũ.idib⁹.f.q̃rte decli.pl'is numeri.i. divisio Unĩ quida dies mẽsis dict⁹ est idus quasi divisio.qr tũc dividebant' a nũdinis. que durabãt a nonis vsq̃z ad id⁹. Uel quia tunc dividit' mẽsis.nõ qr in idib⁹ sit medietas cuiuslibet mẽsis. sed q̃a in idib⁹ est divisio mẽsis quantũ ad appellationẽ diei. Ab idib⁹ eñ mẽsis nõ cõputat' nisi p kalendas sequẽtis mẽsis.

J ante E

Iecur.oris.i.epar.sive ficatũ.7 dr iecur quasi iapyr.qr ignis ibi iacet.7 ibi habeat sedẽ q̃ in cerebrũ subuolat.7 inde ad oculos 7 ad alia mẽbra diffundit'.7 calore suo succũz et cibo tractũ fit in sanguinẽ. Et nota q̃ antiq̃ dicebant h̃ iecor.oris. vl' iecus.oris.p q̃ nos dicim⁹ h̃ iecur.oris. Et ꝓsistit in iecore ꝓcupiscẽtia. Sicut eñ corde sapim⁹. ita iecore amam⁹.7 cor.r.pe.gti. Unĩ. Splẽ ridere facit cogit amare iecur.
Ieiuniũ.nij.dr q̃ddam intestinũ tenue semp vacuũz. Jñ dr ieiuniũ .qr sui inedia viscera vacua 7 exinanita exist̃t Et est ieiuniũ parsimonia vict⁹ 7 abstinẽtia ciboꝝ. Qñ autẽ ieiunia q̃ttuor tpib⁹ anni agant' his versib⁹ habetur. Ult cruc lucia. cinis. charismata dia. q̃ det vota pia. q̃rta sequẽs feria.
Iepte interpretat' aperiẽs vel apertus.
Iesse interpretat' in sole sacrificiũ. vel incẽsum vel incẽdens sive incẽdiũ.7 fuit pr̃ Dauid.
Iesus hebraice grece soter.latine aũt salutaris sive saluator interpretat'.qr cũctis gẽtib⁹ salutifer venit.
Ietro.cognitor ꝓbitatis interpretat'.

J ante G

Ignar⁹.ra.rũ.i.insci⁹.rudis.7 dr ab in 7 narus.vel ab in 7 naris. Et q̃ ignorat 7 q̃ ignoratur sic appellat'. Et dr ꝓprie ignar⁹ q̃ est oblitus 7 pdidit memoriã. q̃si sine naribus. Olfecisse eñ veteres scisse dicebãt Et nota q⁹ apponit' huic noĩ gnar⁹ p ptheſim.7 oĩb⁹ ab eo deriuatis. Quidã tñ dicũt q⁹ sit ibi naturaliter.7 in cõpositione n.no trãsit in g.sz subtrahit'. Et põ.pe. Unĩ quidã. Pãdit' 7 ignarꝫ questio certa frequẽs.
Ignau⁹.a.ũ.i.iefficat'.piger. insipiẽs. stult⁹. Jñ ignauia.uie.i.pigritia.tarditas.stulticia 7 est corpis.
Ignear⁹.ria.riũ.i.ignem cõtinẽs. Inde hoc

Il

ignearium.rij.i.focarium
Igneus.nea.neū.i.ad ignē ptinēs vl de igne
etiās.vel resplendēs vl ardēs.z ōr ab ignis.
Jñ igneol⁹.la.lū.pe.cor. Uñ Prudēti⁹ in li
bro hymnor. Uigor igneol⁹ nō vrit
Ignibulū.li.i.thuribulū.z ōr ab igne
Ignicrem⁹.ma.mū.pe.cor.i.igne crematus.
vel igne cremās.
Ignicul⁹.li.dimi.i.puus ignis.
Ignis.nis.m.t.ōr ab in z gigno.q̄si nō gig
nēs.q̄a nihil ab eo gigni pōt.sz p̄sumit cun
cta q̄ rapit.z ēp̄rie ignis ipsa flāma. Nō ār
souet ignē foc⁹ est. Et sūt tres spēs ignis.s.
lux.flāma.carbo. Et nota q̄ ignis i sua spe
ra nō lucet.q̄ sic tegeret corpa celestia
Ignitj serpētes in numeri diccbant̄ q̄ mini
mi z veloces erāt ad modū scintillar. Uel
q̄ tactu veneno inflāmabāt vsq̄ ad tumo
rem z rubore igneū.ita ōr in hist⁹rijs
Ignuom⁹.ma.mū.pe.cor.i. ignē vomēs. et
ōr ab ignis z vomo.mis.
Ignobilis.p.t.z b̄ le.i.nō nobilis.obscurus
p̄tempt⁹.q̄ fere nō cognoscit̄.cui⁹ z nomē et
gen⁹ ignorat̄.
Ignominia.nie.id ē.infamia.quasi ꝫ nomē.
Sed ignominia imponit̄ potestate alicui⁹.
Sz infamia fit multor⁹ p̄sentiēte sermone.
Jñ ignominiosus.sa.sum.i.infamis.vitupe
ratus. Et vt dicit Jsid⁹.in.v.etymo octo pe
nar genera in legib⁹ p̄tineri Tulli⁹ scribit.
sez damnū.vincula.verbera.talionē.ignomi
niā.exiliū.seruitutē.z mortē Jnuenit̄ etiam
ignominiū.nij.vt dicit Papias. Ignomi
nium dictū.eo q̄ desinat habere nomen is
qui in aliquo crimine deprehendit̄. quasi si
ne nomine.
Ignorās.antis.oīs.ge.ōr nesciēs.negligēs.
obliuiosus Jñ ignorātia.i.obliuio.negligē
tia.ignauia.
Ignotus.ta.tū.i.obscur⁹.nulli not⁹. ignobi
lis.incertus.

Jante I

Ile.ilis.tertie decli.z in singulari z in plura
li.vel tm pl̄alis numeri Uñ Alexāder. Jlia
declinat tibi tertia sz nō nisi pl̄a.z sunt Jlia
intestina pua z rotūda circa renes aialium.
Et dicunt̄ ab ilios q̄d est obuoluere.q̄ nos
ibi obuoluim⁹. Uñ Lucan⁹ in.iij. Alligat
z mediū cōpssis ilib⁹ artat Et ꝑm quosdam
cōponit exilis q̄si extra ilia.
Ilex.cis.f.t.est quedā arbor glādifera.z dici
tur ilix q̄si elex.ab eligendo siue eligo.gis.q̄a
hui⁹ arboris fructū p̄mū boies elegerunt.z
scribit̄ p ynū l.z pō.p̄mā. Uñ in aurora ōr.
Tres iuuenes vidit stātes inde sub ilice ma
bre. Jñ ilice⁹.cea.ceū.i.de ilice existēs .vl ad
ilicem ptinēs.
Ileos grece latine ōr obuoluere. Jñ ilios vl
ilion obuolutio.z ōr dolor intestinor. q̄ in
testina sepe p dolore obuoluunt̄. Jñ iliacus
ca.cū.q̄ talē infirmitatē patit̄. Hi z tormino
si dicunt̄.ob intestinor tormēta.
Ilus fuit quidā rex troian⁹. Uñ troia dicta
est ilium Et nota q̄ troia dicta ē regio Asie
Jliū vo est ciuitas troie. Qñz tñ troia acci
pitur p illa ciuitate.z tūc iliū accipit̄ p q̄dā
eminentissima turri illi⁹ ciuitatis. Et inde i
uenit̄ b̄ ilion indecli.z b̄ iliū.ilij.z b̄ ilios ili
or.z hinc potest dici b̄ ilius .ilij. Jñ b̄ z b̄ ili
ensis.z b̄ se. Et iliac⁹.ca.cū.i.troian⁹.z b̄ ilia
des.adis.troian⁹.z subtracta de.syllaba ōr
ilias.dis.femina troiana.
Illecebra.bre.f.p.i.carnalis delectatio q̄ ho
minē illicit.licet z p alia delectatiōe iueniat̄
Jnde illecebrosus.sa.sum.i.delectabilis.il
lecebris plenus.fallax.insidiosus. Jñ illece
brositas.tatis.
Illectus.cta.tū.i.illaqueat⁹.seduct⁹.in licio
posit⁹. Uñ Jac.j.ōr. Abstract⁹ z illect⁹ zc.
Illepidus.da.dū.i.insuauis.insipid⁹.
Illex.cis.ois.g.q̄ ducit aliquē in fraudē. q̄d
etiā absolute p fraudulento ōr z deceptore.
Uñ Plaut⁹. Esca est meretrix z pect⁹ ilex.
Illibatus.ta.tū.i.intact⁹
Illiberalis.lis.p.t.z b̄ le.i.nō liberalis.
Illicitus.ta.tū.i.nō licitus.
Illiria.rie.f.p.regio est iuxta mare adriaticū
que ōr schlauonia. Jñ illiris.dis.z illiricus
ca.cū.pe.cor. Uñ Rox.xv. Usq̄ ad illiricū
zc Et illiris ōr idē q̄d illiria.z hec illirica.ce
herba quedā q̄ in illiria abūdat.
Illiterat⁹.a.ū.i.sine lr̄is.nō litterat⁹.idiota.
Illotus.ta.tū.pe.p.i.nō lot⁹. immūdus
Illunis.nis.p.t.z b̄ ne.i.sine luna vl obscur⁹
Illustris.stris.p.t.z b̄ stre.i.p̄clar⁹. p̄spicuus
nobilis.q̄ valde illustrat̄.
Illuuies.ei.f.g.ōr squalor vl īmūdicia.mor
bus vel sordes.z ōr ab illuo.is.q̄d est macu
lare.q̄ deturpat z maculat rē in q̄ est Unde
Virgil⁹ eneid.iij. Respicim⁹ dira illuuies ī
misſaq̄ barba. Et Deut.xxviij. Sup filij z
filie carnib⁹.z illuuie secūdinar.i. sup illuui
osis z putridis secūdinis. vt fiat Endiadis

Jante R

IR

Imaginatio.onis.f.t.vis aie.q̄ q̄s cōprehēdit formas cū materia re absente. Sed hoc aut est recordatiōis.aut imitatiōis.aut cōfictionis. Recordatiōis cū rē imaginamur q̄ pus fuit subiecta nostro sensui. Imitationis cū rē silem nō eandē. Cōfictiōis q̄n cōformam⁹ aliq̄d i mēte q̄ in rer numero natura nō patit̄ inueniri. vt chimerā ex capite leonis.pectore boīs. vētre asini.cauda ꝑpentis. Prima imaginatio nobis cōis est cum belua.scda ⁊ tertia est ꝓpria boīs.

Imago.inis.f.g.repsentatio alicui⁹ rei. ⁊ dr ab imitor.aris.q̄si imitago.q⁹ imitat rē cuius est in corpalib⁹ liniamētis ⁊ dispositiōe partiū. Jñ imaginari⁹.ria.riū.q̄ ptinet ad imaginē. vel q̄ pcipit vmbratilit̄ ⁊ quadaz imaginatiōe.

Imbecillus.la.lū.⁊ h ⁊ h imbecillis.⁊ h le.in codē sensu.i.sine baculo.i.sustentamēto virium.i.debilis.fragilis.

Imbellia.lie.i.debilitas.fragilitas

Imbellis.lis.cōis.t.⁊ h le.i.cueruis.fragilis debilis.

Imber.bris.m.t.pluuie vis repētina. ad nubes vel pluuiā ptinēs.sic dict⁹.q⁹ terrā imbriet ad germinandū

Imbriciū.cū.n.s.p q̄ aq̄ elicit̄.s.lauarium. fluariū. vl cānal.q̄ alit̄ dr imbrex.cs.et corpe.gti. Uñ Prudēti⁹. Imbriciby ruptis vndātis desup aurī. Imbrices etiā dicunt tegule.q⁹ capiūt imbres.

Imbricul⁹.li.dimi.i.puus imber.

Imbric⁹.ca.cū.pe.cor.⁊ imbricosus.sa.sum. id est.pluuiosus.⁊ dr ab imber

Imbul⁹.buli.m.g. pe.cor.portic⁹ lata ⁊ spaciosa. Et dr imbul⁹ q̄i inambul⁹ loc⁹ ad ambulandū spaciosus. Fm Aug. Pap. ꝓo dic. Imbuli dicti. vl q⁹ sub volumie sunt. vl q⁹ sub bis abulam⁹. Sūt ei planetaꝝ portic⁹.

Imeon vel imon grece dr ceruix.

Imitator⁹.ria.riū.i.dign⁹ imitatiōe. vl qui aliquē imitat

Immanis.nis.ꝑ.t.⁊ h ne. q̄ nō est bon⁹. sed crudel.terribilis.effer⁹.⁊ dr ab in ⁊ manum. q̄ est bonū. q̄si sine manu.i.bono. Fm Pap. Immanis dr ingens.informis. hispidus ⁊ horrēd⁹. Itē immanes sūt q̄ electis cogitationib⁹ se extollūt. Ita exponit Grego.i moral. illud Job. xxxvj. Immanib⁹ abscondit lucē. Idē aliter exponit in manib⁹. vt sint due dictōes. Utraq; expositoz inuenies i moral.

Immatur⁹.ra.rū.i.nō matur⁹.acerb⁹ Unde Isa.xviij. Añ messem ei⁹ tot⁹ efflorebit ⁊ immatura pfectio germinabit. Jñ h immaturitas.tatis.i.nō matura.acerba. Immaturitas etiā dr nocturnū tps q̄ nō est matuꝝ.i. oportunū vt aliq̄d agat vigilādo. q̄ etiam vulgo dici solet hora īportuna.

Immemor.oris.q̄ oblit⁹ est.⁊ cor.me. Uñ q̄ dam. Immemor accepti nō timet esse boni.

Immemoratio.onis.f.ge.i.obliuio. ingtitudo.nō recognitio. Uñ Sap̄.xiij. Bonorū dñi immemoratio

Immitis.ꝑ.t.⁊ h te.i.nō mitis

Immot⁹.ta.tū.potest esse ptic̄piū de immoueor. Uel pōt esse nomē cōpositū ab i ⁊ motus.q̄si nō mot⁹

Immūdus.da.dū.impur⁹. Jñ immūdicia. cie.i.impuritas.

Immunis.nis.ꝑ.t.⁊ h ne.i.sine munio.i.tributo.s.liber q̄ nulli est tributari⁹. Uñ ⁊ sepe immunis dr expers.alien⁹.sine pte. Itē immunis.i.nō munific⁹. q̄si sine munio.i.munere. Uñ in puerbio veteri dr. Immunes ciues odere sui Itē immunis dr q̄ nō facit munia.i.officio nō fungit. Est em̄ oī priuilegio vacu⁹ ⁊ dono.s. vitiosus. piger. vētri indulgens. Jñ h immunitas.tatis.

Impar.impar.ris.oīs.g.i.sine pare.nō par.infimus.inequalis.

Impatiēs.tis.o.g.i.nō patiēs.sine freno Jñ impatiēter aduer.⁊ h impatiētia.tie.

Impedatura.re.f.g.p.dr pede mēsura. vl impressio. vel inuestigatio. Peda añt dr vestigiū boīs.

Impendiū.dij.n.s.⁊ hec Impēsa.se. ambo ꝑ expēsa vl dispēsa. Impenit̄ etiā impēdiuz ꝑ studio ⁊ sedulitate. Jñ impēdiosus.sa.sū. id est.sedul⁹.intēt⁹.⁊ impēdiositas.tatis.

Impenetrabile.i.inaccessibile.fm Papiā

Impenitēs.tis.oīs.g.i.nō penitēs.

Impator.toris.m.t.q̄d dr aliqñ indupator. du.syllaba interposita cā metri.⁊ tūc oportet m.mutari in n.añ d. Jñ impatrix.tricis.⁊ impator⁹.ria.riū. Et h imperiū.rij. i.ptās. iussio.ꝑpetuū regnū. Jñ h ⁊ hec impialis.⁊ h le.⁊ impiosus.sa.sum.i.alt⁹. nobilis.⁊ auttentic⁹.impio ⁊ ptāte ⁊ dignitate plen⁹. Jñ impiose.si⁹.sime.aduer. ⁊ hec īperiositas.tatis.i.maiestas.

Imperit⁹.ta.tū.i.nō perit⁹.nō instruct⁹. nō doct⁹. Jñ imperitia.tie.

Impers.tis.i.expers.sine pte. Uñ Amb.super Egesippū. Uestro ꝑlio oēs iplicabūtur. nec erit nra vlla regio vti impers decor

Impetigo.inis.f.t.i.sicca scabies pueniens

I

cū asperitate z rotunditate forme. Jñ impetiginosus.sa.sum.i.scabiosus. Jñ hec impetigo.nis.sitas.tatis.i.scabiositas

Imper⁹.tus.tui.z ḃ impes.tis.i eodē sensu.ai seruor.incursus.impssio. Jñ ipetuosus.a.ū id est.furibūd⁹.cū impetu oia faciēs.

Impiger.gra.grū.pe.cor.i.nō piger.

Impi⁹.a.ū.q̄ sine pietate ē.z ponit p infideli iniq.qr nō est equ⁹.sz ineq̄lis.z p̄uis opibus maculat⁹.z ois ipi⁹ ē iniqu⁹.sz ñ ecōuerso.

Implumis.ȝ.t.z ḃ me.i.sine pluma.sine barba. Et pō.plu. Un Ouiō. Implumes caluę puer cetusq̄ fuerūt.

Impluuiū.uij.i.lauariū.guttatoriū.p quod decidit pluuia in domū.

Impolit⁹.ta.tū.ōr inordinat⁹..nō coplanatus.nō sculpt⁹.

Impomentū.ti.n.s.est id qō extremi⁹ i cena ponit.sicut sunt nuces z poma.

Imporcitor.oris.m.g.q̄ porcas facit.i. sulcos in agro. Nota porca ōr terra eminēs inter duos sulcos.

Importun⁹.na.nū.i.infest⁹.pteru⁹.inq̄et⁹.z ōr ab in z portun⁹.qr nō ḃz portū.i.q̄etz sine oportuno. Unō Importuni dicunt q̄ in naufragiū cito ferunt. Jñ hec importunitas.tatis.i.infestatio.inq̄etudo.

Importuosus.sa.sum.loc⁹ vacu⁹ portubus. Jñ hec importuositas.tatis.

Impos.tis.ȝ.g.i.impotēs q̄ votū suū ad effectū deducere nō p̄t.pusillanimis.

Impostor.oris.m.t.i. deceptor q̄ male agit. Jñ impostor⁹.ria.riū.i. deceptor⁹.ria.riū. Et impost⁹.sta.stū.i eodē sensu.s. deceptor⁹ mal⁹.puer⁹. Un Stat⁹ thebaidos. Dēs cūctis imposta manet. Et hec impostura.re id est.deceptio dol⁹. Un. Decipit impostor. dol⁹ impostura vocat.

Imprecatio.onis.f.t.ōr optatio mali

Improb.ba.bū.i.nō pb⁹.vel insatiabilis.importun⁹.pscuerās. Un Labor improb⁹ oia vincit. Et ōr improb⁹ q̄si instās.prohibenti.z est etymo. Un in Brecilmo. Improb⁹ ē aliq̄s ꝓbis factisq̄ pteru⁹. Jñ improbul⁹.a.ū. pe.cor.i.aliquantulū improb⁹.

Improperiū.rij.n.s.i. puitiū.dedec⁹. iuuria. derisio. Un in psal. Improperia improperantiū tibi ceciderūt sup me.

Improuisus.sa.sum.i.nō puisus.z ōr ab in. z puisus. Et est improuisum qō nō puidet.sz subito accidit qō fit.

Imprudēs.tis.ois.g.i.nō prudēs.vl valde prudēs.in q̄ sensu raro iuenit Un Virgili⁹ in georg⁹. Nūq̄ imprudētibꝫ imber offuit.

Impubes vel impuber.vl impubis.beris.i. puer q̄ nondū habet barbā.vel q̄ nondū generare potest.

Impudēs.dētis.i.nō pudens.nō verecūd⁹. cui pudor z pudicitia p̄cul est Un Dañ. viij Eōsurget rex impudēs facie. z cor.pu. Un Ouidi⁹ de arte. Si doct⁹ videare rudi petulans ve pudēti.

Impudicus ca.cū.i.adult.obscen⁹.libidinosus corruptor.z ōr ab in z pudic⁹. Quidam tū dicūt q̄ cōponat ab in z podice.qr podicem.i.fetorē dicit q̄ turpitudinē infert

Impulsus.sa.sum.i.valde pulsus. vel intus pulsus.z ōr ab ipello.lis.z ḃ ipulsus.sus.

Impunis.nis.ȝ.t.z ḃ ne.z impun⁹.na.num in eodē sensu.i.nō punit⁹.sine pena Et qñq̄ impunis ōr ūnus. Jñ impune z ipuniter aduer. Et hec ipunitas.tatis. Et ē impune sine pena.liber.sine vidicta. vt Jmpune nō cedit.i.nō ḥz successū. vl nō accidit sine pēa

Impunit⁹.ta.tū.i.nō punit⁹.q̄ penā euasit

Impur⁹.ra.rū.i.nō pur⁹.coinq̄nat⁹.pollut⁹ turpis.fedus.

Imus.ima.imū.i.depssus.infim⁹.

In ante N

Inaccessus.sus.sui.loc⁹ q̄ nō accedit.

Inaffabilis.lis.ȝ.t.z ḃ le.i. insuauis.z austerus ad loquendū

Inanis.nis.ȝ.t.z hoc ne.ōr ab in z vanus.q̄ si inuanus.i.valde van⁹.z vim nullā habēs Inde inanitas.tatis. Et inanio.nis.niui.i. inanē facere.adnihilare.euacuare.depmere. Et pdu.a. Un Cato. Hoc faciūt stulti. q̄s glia vexat inanis.

Inauris.ris.i.anul⁹ q̄ in aure pforata gestat Item inaures dicunt phylacteria idolor.sicut dicit glo.sup Beñ.xxv.

Incātator.oris.q̄ artē incārandi ꝓbis pagit.

Incastratura.re.f.p.ōr incauatura lignor p quā mutuo sibi copulant. sicut patet i extremitatibꝫ asser ꝓtinuator.z ōr Incastratura.q̄a in ea quasi in castro vniūt ligna z muniuntur.

Incaustū.vide supra en caustū.

Incenat⁹.ta.tū.i.nō cenat⁹ Un Dañ.vj. Et abiit rex in domū suā z dormiuit īcenat⁹

Incendiari⁹ est q̄ ob inimicitiā aut p̄ gratiā edes.arbores.siue segeres incēdit.vt.ff.ō penis.l.capitaliū.§.incendiari⁹

Incenis.nis.ȝ.t.z ḃ ne.q̄i sine cena.i. ieiun⁹ z dicitur ab in z cena.

IN

Incensum.si.i.thus.vel ōr holocaustū.eo q̄ ab igne cōburat̄ ⁊ ꝓsumat̄ dū offert̄.⁊ ōr ab incendo.dis.

Incentiu⁹.ua.uū.⁊ h̄ incentiuū.ui. qđ incēdit.vt estus libidinis. desideriū carnis. stimulus.irritamentū.⁊ pdu.pe.

Incentor.oris.fm Isiō. dr a b eo q̄ incēdat. atq; inflamet. Et addit Incētor est q̄ prava suggestione cor alioꝝ succēdit. ⁊ psuadēdo inflammat

Incert⁹.ta.tū.i.dubi⁹. nō cert⁹.obscur⁹.

Incessus.sus.sui.i.itio.⁊ ōr ab incedo.dis

Incestus.sta.stū.q̄si incast⁹.q̄ cū moniali cō sanguinea vl̄ ꝑgine ꝓcūbit. Jñ h̄ incestū.sti Et incest⁹.us.ui. talis coit⁹ illicit⁹.

Incestuosus ōr q̄ cognatā vl̄ affinē vel etiā sanctimonialē nefario amore vl̄ coitu violat seu maculat.siue in matrimonio.siue sine matrimonio.

Incinct⁹.cta.ctū.i.nō cinct⁹ Itē incincta.tef.g.i.p̄gnans.q̄si sine cinctu.q; p̄cingi fortiē vter⁹ nō ꝑmittit.

Incircūscript⁹.ta.tū.i. termino carēs.q̄ circumcludi neq̄t.

Inciſiu⁹.a.ū.i.nō ī tpe sect⁹. vel īmatur⁹. vel supflu⁹. Unde Orati⁹ ī odis. Ut gaudet incisiua decerpēs pira. Et h̄ inciſiuū.ui.substātiue p̄t dici supfluū illō q̄d incidit de aliqua materia.

Incitamentū.ti.i. inflāmatio.puocamētū.

Inciti dicūt calculi q̄ in ludo scaquoꝝ oīno moueri n̄ p̄nt. Jñ ⁊ boies egētes iciti vocāt q̄bꝫ spes vltra,pcedēdi.i.pficiēdi nulla restat

Inclemēs.tis.o.g.i.ieiorabil⁹. crudel⁹. immisericor.impi⁹. Jñ inclemēta.tie.⁊ pdu.cle. Unde i aurora.Donec honoret eas sumi clementia regis.

Inclyt⁹.ta.tū.i.gl̄iosus.inuict⁹.illustris.

Includor.oriſ.m.t.⁊ h̄ includor.oris.ōr ille q̄ vicinoꝝ claudit pecora pro forefacto. fm Hugſ. Includor etiā p̄ōt dici q̄ aliq̄d includit.sic aurifaber q̄ includit gēmā in anulo. ⁊ pdu.pe.tā in ntō q̄ in gtō.

Incola.le.ꝑ.p.pe.cor.ōr q̄ in aliquā regionē domicilū ꝓtulit vl̄ ꝓtrahit. q̄si sedē ibi positur⁹ vl̄ māsionē.ita q̄ trāsactis decē annis domicilū retinuit.licz etiā cā studij ibidem steterit. vt.ff.de ꝙ.sig.l.pupill⁹.⁊.l.incola. vl̄ q̄ ꝓpriā terrā colit. Itē incola.i. aduenticius Incola em̄ nō indigena ſz aduenā dicit⁹.

Incolat⁹.tus.tui.i.inhabitatio vl̄ mansio. Unde pha. Heu mihi q; incolat⁹ me⁹ plōgatus ē.i.inhabitatio.pegrinatio.māsio

Incolumis.mis.ꝑ.t.⁊ h̄ me.idē. est qđ columis. Et est ibi i nō p̄uatiuū.ſz intētiuū.q̄si valde erect⁹.fortis.stabil⁹.alacer. Jñ hec incolumitas.tatis.i.sanitas.alacritudo.

Incōmodū.di.i. dispendiū.damnū.

Incōmutabilis.lis.ꝑ.t.⁊ h̄ le.i.nō mutabil⁹. vt de⁹ q̄ sp idē ꝑmanet.nec mutat̄.

Incōpetēs.tis.oīs.g.i.incōueniēs. Jñ h̄ incōpetentia.i.incōueniētia

Incōplet⁹.a.ū.i.nō cōplet⁹ Unde a dialectici termin⁹ cōplet⁹ ōr q̄ ꝓlat̄ ex plūb⁹ dictiōib⁹ vt hō alb⁹. Termin⁹ ꝙo incōpletus ōr ille q̄ vnica dictiōe ꝓtent⁹ est. vt hō.

Incōcinn⁹.na.nū.i. incōgru⁹. nulli ꝓcors. ī quo discordant mores inter se ⁊ ab alīs Jñ incōcinnitas.tatis.

Incōditus.ta.tū.i.incōpositi⁹.inordinatus. impolitus.rudis.

Incōiugus.ga.gū.i.dissimilis.nō eiusdē cōiugij.⁊ ōr ab in ⁊ cōiugus.

Incōsultus.ta.tū.ōr ab eo q̄ nō accipiat cōsiliū.⁊ ōr ab in ⁊ cōsultus.

Incōsutilis.lis.ꝑ.t.⁊ h̄ le.i.cū paucis futuris ⁊ cor.pe. Unde Joh.xix. Erat aūt tunica icōsutilis.i.cū paucis futuris. vt esset minoris sumpt⁹. Pauperes em̄ solēt q̄sto min⁹ p̄nt pānos diuidere.⁊ paucas ptes facere. vt fortiora sint indumēta ⁊ miōris sumpt⁹. Quidaz ꝙo sic exponūt. Incōsutil⁹.i.sine sutura ac⁹. ſz reticulato ope facta.⁊ io apte scindi non poterat. Sz nō est verisil⁹.q; ista tunica tāte esset artificiōsa.cū xp̄s paup esset ⁊ sūme hūilis.

Incōtaminat⁹.ta.tū.i.ipollut⁹.incorruptus. nō deturpat⁹.nō ꝓfanat⁹

Incōtinēs.tis.o.g.i.nō ꝓtinēs. Jñ hec incōtinētia.tie.i.nō cōtinentia.

Incuba.be.ꝑ.g.pe.cor. q̄ vel q̄ semp incūbit vel incubat.

Incubi vel incubones.idē q; pilosi.q̄dā demones sunt q̄ assumūt corpa ad opprimendas mulieres vl̄ supponētes se viris.q; sunt spūs multū luxuriosi.

Incudine⁹.nea.neū.qđ ptinet ad incudē.

Incunabula sunt infantis p̄mordia.

Incuria.rie.f.p.i.negligētia.ab eo q; cure nō sit fm Papiā.

Incuriosus.a.ū.q̄ est sine cura ⁊ sollicitudie

Incus.dis.ōr īstrumētū ferreū sup qđ fabricat.⁊ ōr ab in ⁊ cudo.dis.q; ī ea cuditur aliq̄d.i.feriēdo ꝓducit. Ueteres em̄ nō incudem ſz intudē vocabāt.q; in ea metallū tundatur.i.tendat. Unde intudis ōr malle⁹ a tūdendo.i.tendēdo.

IN

Indago.inis.f.t.i.inuestigatio.inq̃sitio.
Indecor.oris.i.inhonor⁹.vide s̄ decor
Indefessus.sa.sū.i.infatigabil᷑ vl᷑ indeficiēs.
Indemnis.nis.ꝯ.t.ꝛ b̄ ne.i.sine dāno vl᷑ damnatione.s.nō damnat⁹. Un̄ Prosper. Indēnis ꝓpriū seruat sapia cēsum.
Indemutabilis.ꝯ.t.ꝛ b̄ le.i.incōmutabilis
Indeptus.ta.tū.i.acq̃situs
Indetonsus.sa.sum.i.nō detonsus
Inder.cis.oīs.ge.q̃ indicat. Jn̄ b̄ indicium. cij. Inder etiā dr penultim⁹ digit⁹.s. collateralis pollici.q̃a eo indicam⁹.ꝛ tūc est tantus mas.g.ꝛ cor.di.in gtō.
India.die.q̃dam regio. Jn̄ indus.da.dum. ꝛ indic⁹.ca.cū.gentile. Un̄ ꝛ q̃ddā gen⁹ coloris dictū est indicū. q̃a in indicis calamis i uenit spuma adherēte limo.ꝛ est coloris cianei mixturā purpurei cerulei q̃ mirabilē reddens. Et indic⁹.ci.q̃dam lapis albꝰ. Unde Job.xxviij. Nō ꝓferet tinctis indie coloribus. Et nota q̄ indie tres ab hīstoriogꝑbis asserunt. Prima est que ad ethiopiaz mittit Secūda que ad medos. Tertia que finē facit. Jn banc ingressus est bartholome⁹ apostolus.
Indictio.onis.est numer⁹ annor̄ cōsistēs ex trib⁹ lustris. Est aūt lustrū q̃nquenniū. Itē indictio.i.edictio. vl᷑ annūciatio.siue edictū Itē indictio solet appellari indictionū cycl⁹ id est.q̃ndecim annor̄ tps. vt patet. Q̃q̄ etiā indictio appellat᷑ q̃libet annus illi⁹ temporis.vt prim⁹ ann⁹ dicat᷑ ꝓma indictio.secund⁹ secunda.tertiꝰ tertia.ꝛ ita ꝑ singulos annos. Sic vsq̄ ad q̃ntūdecimū annū indictiones venientes rursus ad ꝓmū anni ꝓncipiū reuoluunt᷑. Quādoq̄ etiā dicebat᷑ oliz indictio illud temp⁹ in quo cōsimilia tributa ꝓsoluebant᷑ rhomanis.scz spaciū quinq̄ annor̄. Et nota q̄ indictiones inuēte sunt ad denotādū quo tpe aliq̄d actū sit. Et inoleuit talis ꝓsuetudo a rhomanis. ꝛ talis appellatiōis rō ab eis sumpsit exordiū. Rhomani eīm debellato orbe ꝛ sibi tributario facto.triplicē ordinē tempor̄ ad triplex gen⁹ tributor̄ ꝓsoluendū ꝓscripserūt. Erat enīz edictū in vniuersos dictioni eor̄ subditos vt semp infra q̃ndecim annos auro vl᷑ argēto ere ferro soluerēt tributa. Et hoc tali ordine. vt ꝓmo q̃nquennio soluerēt aur̄ ꝛ argentū ad sustentādū rempublicā. Et ita illi q̃nq̄ anni dicebant᷑ ꝓma indictio. Deinde in alio q̃nquennio.id est.in alīs q̃nq̄ annis solueret᷑ es ꝛ hmōi metallū ad faciēdas ima ginēs illustrib⁹ viris q̃ ꝓmeruerāt et ad depingenda fortia facta eor̄ vt essent ī memoriā. Un̄ finitis ꝓmis.v.annis in ꝓncipio sexti anni fiebat edictū. vt deinceps solueret᷑ es. Et isti q̃nq̄ anni dicebant᷑ secūda indictio. Jn tertia indictiōe soluebat᷑ ferrum.ex quo fiebāt arma ad debellādos hostes. Un̄ finita secūda indictiōe in ꝓncipio vndecimi anni fiebat edictū. vt in illis q̃nq̄ annis solueret᷑ ferrū. Ultra aūt numer⁹ q̃ndecim annor̄ nō ꝓcedebant. Et appellatū est hoc tēpus q̃ndecim annor̄ indictio vna. vel indictionū vn⁹ cycl⁹.in quo plenarie mūdus expleuit.qđ a rhomanis indictū erat. Sic aūt tē rhomani actiōes suas notabiles ꝑ indictiōes annotauerūt.sic eccl̄ia rhomana adhuc spūalia ꝓsoluens tributa .notabilia facta ꝑ indictiones cōsueuit annotare. Itē indictio reperit᷑ in alīs significatiōib⁹ a ꝓdictis. Un.ij. Regū.v.vbi dicit᷑. Et erat indictio triginta milia viror̄.i.summa eor̄. q̃b̄ indicebat᷑. Uel sicut in hīstoriis exponitur. Indictio est ibi determinata hoīum collectio .sicut est cohors vl᷑ legio. Itē indictō ꝑ exactione vel ꝓceptio gūi ꝛ intolerabili ponit᷑.ij. Deidre.viij. vbi dr Nec vlla alio indictio irroget ꝛc. Jnuenit etiā idicio casus ablatiui hui⁹ nois indiciū.cij. sz tūc cor.añpenultimā. Un̄ Ouid.epi. Eminet indicio ꝓdita flāma syo.
Indict⁹.cta.ctū.i.ꝓceptū vl᷑ annūciatū. Un̄ ij. Deidre.iij. Sz nec indicto.i.nōdū imperato vel annūciato.
Indifferēs.tis.oīs.ge.i.nō differēs.sine differentia.i.idē vel similis. Jn̄ hec indifferentia.tie.i.idētitas vl᷑ exꝑssa similitudo.
Indigena.ne.ꝯ.p.dr q̃si inde genit⁹. vl᷑ q̃si in eo loco nat⁹ in q̃ habitat ꝑm Jsi⁹.
Indigēs.tis.oīs.g.paup.egēs. Jn̄ indigentia.tie.i.pauptas.egestas.
Indiges.getis.i.deificat⁹. Prope q̃dē indigetes dicunt᷑ de hoīb⁹ facti dei ꝛ īmortales. Et dicunt᷑ indigetes ab indigeo ꝑ ꝓtraiū. quia nulli⁹ rei indiget. Un̄ ꝛ q̃libet dr dicit᷑ tur q̄nq̄ indigetes.sz imꝓpꝛ et abusiue Ul᷑ indigetes dicunt᷑ q̃si inter deos agētes.i.cōuersantes. Uel quasi de die in diē agētes.i. proficientes. vel quasi numerū dicr̄ augentes. vel quasi inde geniti.i.ex terra. Be enim terra dicit᷑. Uel indiges apud quosdā dicit᷑ ab indigito.tas. Et dicebatur indigetes.in digetei.apud antiquos quos nominare non audebant.

IN

Indigestus.sta.stũ.i.inordinat⁹.nõ cõsumptus.vel nõ cõfect⁹.Jnde indigestio.onis. qñ cib⁹ nõ digerit.i.nõ cõficit.
Indignus.na.nũ.i.nõ dign⁹.inhabilis.
Indigu⁹.ua.uũ.i.paup.egen⁹.indigẽs.
Indiscretus.ta.tũ.i.insipiẽs.nõ facund⁹.nõ eloquens.
Indisertus.ta.tũ.i.ineloquẽs.
Inditus.ta.tũ.i.imposit⁹.immissus.insert⁹.
Indiuidu⁹.dua.duũ.qđ nõ diuidit.vl' non diuidit.Jñ indiuiduitas.tatis.Et nota q indiuiduũ ꝺr trib⁹ modis.vel carẽtia ptiz vt atom⁹.vel duritia vt adamas.vel qr p ifiorꝛa sue nature philosophice diuidi non potest.vt Socrates.
Indocilis.lis.ꝯ.t.z ℔ le.pe.coꝛ.i. nõ docilis. q nihil discere põt Sz indoct⁹.cta.ctũ.ꝺr q nondũ discit.sz tñ discere põt.
Indoles.lis.f.t.pe.coꝛ.ãsi sine dolo.i.eras iuuenilis.ingeniũ.origo.pgenies ꝑm Hugt. Scõm ꝙo papiã Jndoles est origo vel incrementũ soboꝛ.nobilitas generis.pgenies ꝓpago.Scõm aũt Jsiꝺ.in.r.etymo. Jndoles ꝓprie est imago q̃dã vl' signũ vl' initiũ future pbitat⁹.sic apparet in multis pueris.
Indomitus.ta.tũ.i.inuincibilis.effrenatus impudens.
Inducie.arũ.sunt ptes federis.z ꝺr ab induco.cis.quasi inducta ocia. vel ꝺr ab in z dies z ociũ. vñ inducie ãsi in dies ocia. Jnde inducian⁹.ria.riũ.z ℔ z hec inducialis.e ℔ le.vt Hoc est tps inducial.i.in q̃ habẽt vel debent haberi inducie
Inductio.onis.f.t.est quedã spẽs argumentatõis apõ logicis.Et ꝑm ℔ sic ꝺscribit.Inductio est ozõ p quã fit pgressio a pticularibus ad vniuersale.vt ℔ Sortes currit Plato currit.z sic de singulis.q̃ois hõ currit
Inducula.le.pe.coꝛ.id est.indumentũ. et ꝺr ab induo.
Indumen.inis.n.t.q̃cq̃d induim⁹.Vñ Joseph⁹ in.xvij.Qñ ciuitatẽ intrabat puat⁹ in duminib⁹ vtebat.Jñ ℔ indumẽtũ.ti.
Induperatoꝛ aliqñ ꝺr impatoꝛ. interposita diu.causa metri.qr in heroico carmine imperatoꝛ stare nõ potest.z ibi est epenthesis.
Industri⁹.a.ũ.z ℔ z hec industrius.z ℔ stre.p codẽ ꝺr.i.studiosus.agil'.vigilãs.efficax.pleneras.impiger.sollers.Jñ industrie aduer. z ℔ industria.ie.i.assiduitas.studiũ.cupiditas.ardoꝛ.auiditas.pseuerãtia.sollertia.vigilantia.
Induuie.ax.pl'is numeri.i.indumẽta.z ꝓpe tunice serpentũ Ecclẽ ecruie.qr eruunt.sic induuie induunt.
Inedia.die.f.p.i.paupt⁹as q̃ est in ede.i.in re familiari.z ꝺr inedia q̃si sine esu. Vñ Job. xviij. Jnedia inuadat costas illi⁹.
Ineffabilis.lis.ꝯ.t.z ℔ le.qđ q̃s nõ põt loq̃. vl' qđ q̃s põt loq̃ cũ difficultate. Vñ z deus est ineffabil'.nõ qr dici nõ pt.sz qr finiri sensu z intellectu hũano nullatenus põt.Et qr nihil de eo digne dici põt.iõ ineffabilis ꝺr. Sil'r z eadẽ rõe q̃ddã nomẽ dei ꝺr ineffabile
Inefficax cis.oꝭ.g.i.nõ efficax.f.q̃ nõ pt deducere ad effectũ qđ intẽdit.Et ꝑm Papiaz Inefficax agnau⁹.iners.piger.
Inenarrabil'.ꝯ.t.z ℔ le.pe.coꝛ. qđ enarrari ñ põt.vel qđ cũ difficultate narrat.
Inenodabilis.ꝯ.t.z ℔ le.pe.coꝛ. qđ solui nõ potest.
Ineptiola.le.pe.coꝛ.dimi.i.pua ineptia.
Ineptus.ta.tũ.i.apto ꝓtrari⁹.ãsi nõ aptus. id est.stult⁹ ꝑm Papiã.Hugt.ꝙo dicit. Ineptus.ta.tũ.i.indiscret⁹.q̃ acq̃rit.sz nõ habz modũ in expẽdendo.
Inergia idẽ qđ energia.vide s energia.
Inergumin⁹.idẽ qđ energumin⁹
Inermis.mis.ꝯ.t.z ℔ me.z Jnerm⁹.ma.mũ in codẽ sensu.id est.sine armis.sine viribus. Vñ Virgilius. Tũc studio effuse matres z vulgus inermũ.
Iners.tis.ois.g.ãsi sine arte.q̃ ad nihilũ faciendũ.vel patiendũ est aptus. Jñ ℔ inertie.i.hebetudo q̃ q̃s nescit q̃d facere debeat et nimia pigricia
Inerticula.le.f.p.id ẽ.vitis nigra.quã greci amarano vocãt boni vini z lenis. Vñ et sic ꝺr.qr iners interpellãdis neruis habeat
Inertie⁹.ca.cũ.i.q̃uis.ignar⁹.remissus.
Inexorabilis.ꝯ.t.z ℔ le.i.nõ exorabilis.inflexibilis.implacabil'.z immisericoꝛs.q̃ nulli⁹ pciby flectit.Hinc etiã ꝺr Jnexorabile odium inter eos est.id ẽ.tale qđ pacificari vl' exorari ad pacẽ nõ potest
Inexpiabilis.ꝯ.t.z ℔ le.qđ nõ purgat vl' qđ expiari nõ potest.
Infaber.bra.brũ.i.inartificiosus.inornat⁹. Jñ infabre aduer.i.inornate. Vñ Orat⁹ i li. ꝑmo. Quid sculptũ infabre q̃d fusũ durius eẽt.
Infamis.ꝯ.t.z ℔ me.i.sine bono noie.vl' male fame. Jñ infamia q̃si nõ bona fama.
Infandus.da.dũ.i.execrãdus.sceleꝛatus. nec nominãdus.quasi qđ nõ debz nomiari. nec aliquis de eo fari. Et in codẽ sensu ꝺr nefandus.da.dum.

IN

Infans.tis.oīs.g.id est.nō loquēs.⁊ cōpat̄.
infans.tior.tissim⁹. Uñ Prudētius in libro
hymnoꝝ. Largite mihi carmē infantissimo
Dicitur etiā infans pro puero.⁊ tūc est gene
ris cōis tm̄. Et est infans vsqꝫ ad septēniuꝫ
⁊ dicit̄ infans.quia nesciat fari.id est. nō ex
pedite ⁊ distincte loqui.cum nō habeat ad
huc bene ordinatos dētes. Jñ infantia.tie.
id est.etas infantis.
Infantilis.lis.ↄ.t.⁊ h̄ le.i.res infantis. vl̄ p
tinens ad infantē. Jñ infantilit̄ aduer.
Infantiosus.sa.sum.i.plen⁹ infantia.i.infan
tilis.
Infantul⁹.li.⁊ infanticul⁹.li. ⁊ infantiol⁹.li.
⁊ infantill⁹.li.p geminū l.oīa p puo infante.
Infaustus.sta.stuꝫ.id est.infelix cui fortuna
nō fauet.sed semp est aduersa ⁊ ei nō cōtin
git nisi male.
Infectus.cta.ctū.i. nō fact⁹. Uñ dr̄. Qd̄ est
p infecto haberi nō pōt.⁊ dr̄ ab in et factus
Uñ Uirgili⁹. Et pariter facta atqꝫ infecta
canebat. Potest etiā esse pticipiū de inficior
inficeris.
Infensus.sa.sum.id est.iratus.offensus.cō
motus.molest⁹.
Inferie.aꝝ.pl̄alis numeri sūt sacrificia facta
inferis p mortuis.⁊ dr̄ ab infer⁹.ri.
Infernas.atis.cōis.ge.i.de inferno existēs.
vel q̄ infernū colit.sicut supnas.atis. dr̄ q̄ ē
supnus.vel q colit supna.
Infern⁹.ni.m.g.in singulari.sꝫ in pl̄ali neu.
tm̄.hec inferna noꝝ. Et dr̄ infern⁹ ab infra.
qꝛ sub terra dr̄ esse. Sicut em̄ cor est in me
dio hoīs.ita ⁊ infern⁹ ī medio terre credit̄ eē
Uel infern⁹ dr̄ ab infero.fers.q̄a aīe reoꝝ il
luc inferant̄. Jñ h̄ ⁊ hec infernal̄.⁊ h̄ le.et in
fernus.na.nū.i.infernalis vel im⁹.vel infer
no suppositus
Infertū.ti.n.s.vinū qd̄ altari offert̄ vl̄ libat̄
⁊ dr̄ ab in.⁊ fertum.qd̄ est oblatio q̄dam.vel
deriuat̄ tm̄ ab infero infers.
Inferus.ri.m.g.p inferno vel deo infernali.
scꝫ p deo mortuoꝝ vl̄ p manib⁹. sic̄ sup⁹ p
deo celesti.vel p deo viuoꝝ.
Infessus.sa.sum.i.nō fassus.negās.
Infestus.sti.idē est qd̄ iratus .infensus. ↄtra
rius.molest⁹.inq̄etus.et dr̄ ab in ⁊ festus.q̄si
nō festus.nō festiuus.
Inficie.arū.pluralis numeri.id est. negatio
nes.mendacia.
Infidus.di.q̄ caret fide.sꝫ infidelis qui carꝫ
firmitate.vides in fidus.
Infimas.atis.ↄ.t.dr̄ ab infim⁹. Et dicūt̄ in
fimates infimi ⁊ mīores in pp̄lo.q̄ aūt infi
mi vl̄ infimates dicunt̄ q̄si in fine positi.ety
mologia est.
Infim⁹.ma.mū.i.im⁹.sꝫ differūt. Uñ ī Gre
cismo dr̄. Infim⁹ ordine sit im⁹ at ille loco.
Et ponit̄ etiā infim⁹ p defecto l̄ infra posito
Infinitus.ta.tū.i.nō finitus.scꝫ cui⁹ mensu
ra nō habet finem
Infinitiu⁹.ua.uū.i.nō finitiu⁹. Et hinc q̄dā
modus ꝟbi dr̄ h̄ infinitiuus. ui.⁊ h̄ infiniti
uū.ui.qꝛ psonā verbi nō definit.
Infirmus.ma.mū.i.nō firm⁹.q̄si sine phor
mo.i.calore.
Informis.ↄ.t.⁊ h̄ me.i.turpis.⁊ dr̄ ab ī ⁊ for
ma.q̄si sine formitate.nō qꝛ oīno careat for
ma.sꝫ qꝛ careat pulcra ⁊ p̄cipua forma
Infortuniū.nij.id est.aduersitas,mala fortu
na.infelicitas.miseria.
Infrenis.ↄ.t.⁊ h̄ ne.⁊ infren⁹.na.nū.id est.si
ne freno.indomit⁹.q̄ frenis nō regit̄
Infrequēs.entis.i.nō frequēs.rar⁹.non assi
duus. Jñ īfrequētia.tie.i.raritas
Infrunit⁹.ta.tū.pe pd̄.idē est qd̄ infronit⁹.i.
nō frunit⁹.i.stult⁹.insipiēs.indiscretus.sine
freno rōis.⁊ dr̄ ab in ⁊ frumē.qd̄ est ps gut
turis vbi cib⁹ sapit. Jñ infrunit⁹.q̄i sine fru
mie.i.sine sapore sapie. Uñ Eccꝫ.xxiij. Ani
mo infrunito ⁊ irreuerēti ne tradas me. In
uenit̄ etiā ibidē infronito.
Infucatus.ta.tū.i.sincer⁹.sine fuco.
Infula.le.est fasciola sacerdotalis capitis al
ba in modū diadematis.a q̄ vitte ab vtraqꝫ
pte dependēt.q̄ infulā vinciāt. vñ ⁊ vitte di
cte sunt q̄a vinciāt. Sꝫ infula plerūqꝫ lata
erat.plerūqꝫ tortilis de albo ⁊ croco
Infusoriū.rij.n.s.vas in quo est oleū qd̄ po
nitur in lucernis. Itē infusoriū dr̄ p qd̄ pij
citur ablutio calicꝫ.
Ingeniculās.antis.oīs.ge.i.genu vl̄ genua
flectens vel inclinās
Ingeniū.nij. est interior vis animi q̄ sepe in
uenim⁹ q̄ ab alijs nō didicim⁹ dictū q̄si int⁹
genitū.s.a natura Jñ h̄ ingeniolū.li.dimi.⁊
ingeniosus.sa.sum.⁊ ingeniositas.tatis.i.
astutia. calliditas.prudētia.subtilitas.
Ingenuus.ua.uū.i.nobilis q̄ in genere hꝫ li
bertatē cū facto sicut libert⁹. Unde greci in
genuos.eugenes vocāt.quia sunt boni gene
ris. Inde hec ingenuitas.tatis.i.nobilitas
Et cor.ge. Uñ Ouidi⁹ de arte Dedecet inge
nuos tedia ferre sui.
Ingloriosus.sa.sum.i.īmemor gl̄ie.vl̄ q̄ est
sine gloria.i.triumphis.

IN

Inglori⁹.ria.riū.i.sine glā.absq; honore.idē qđ inglorioſus. Uñ ąđā. Nec ḡras gl'iam ꝛ nō dolebis cū inglori⁹ eris

Ingluuies.ei.f.g.i.voracitas. ꝛ dr ab inglutio.tis.vel dr ab in ꝛ gula.ḡſi ī gulā veniēs. Jñ ingluuioſus. ſa.ſum.i.vorax.

Ingrat⁹.ta.tū.tria ſignat. Hā ingrat⁹.i.non grat⁹.nō acceptabilis. Et ingrat⁹.i.immemor bñficij. Et ingrat⁹.i.irremunerat⁹. Et dr ingrat⁹ ḡſi ſine gra. Uñ. Dicit ingrat⁹ acceptor īmemor oīs bñficij. Et cui⁹ merita ſequit retributio nulla. Et cui dicēdi deeſt ḡtia vel faciēdi. Jñ gratitudo.inis.

Inguen.inis.neu.g.ps corpis circa pudenda.ſic dicta.ab vnguo.gis. +

Inhabilis.lis.ꝑ.t.ꝛ b̄ le.i.nō habilis

Inhibitor.oris.m.t.i.pedell⁹. q̄ ꝛ angari⁹ et exactor dr.ꝛ dr ab inhibeo.bes. qr nimis petendo ꝛ iniuſte ferēdo inhibet hoīes.vl' q̄a ī hibet lites inter eos

Inhuman⁹.na.nū.i.nō human⁹.ſ. effrenis. effer⁹ ꝛ crudelis.ꝛ imiſericors. Jñ inhumanitas.tatis.i. feritas.crudelitas. impietas. Itē inhuman⁹ ꝑt dici ſtudēs tot⁹ deditus ſtudio.q̄ raro ꝓuerſat cū hoīb. Uñ Orati⁹ Surge ꝛ inhumane ſenū depone camene

Initiū.tij.n.s.ꝛ eſt initiū rei a q̄ aliq̄s īcipit vt fundamentu dom⁹. ſz ꝓncipiū ꝓbor eſt exordium.

Inimic⁹.ci.q̄ſi nō amic⁹.ꝓtrari⁹.infideł. Jndebic ꝛ hec inimicał.ꝛ b̄ le.

Ininterptabilis.lis.ꝑ.t.ꝛ b̄ le. qđ interptari nō pōt. vel nō abile ad interptandū. Unde Heb.v. Jninterptabilis ad dicendū

Iniquus.qua.quū.i.nō equ⁹. Jñ iniq̄taſ.tatis. Et cor.ꝑmā. Uñ Pamphil⁹. Semp in iquor ſcel⁹ impedit acta bonor.

Initus.ta.tū.pe.cor.i.inceptus

Iniuri⁹.ria.riū.i.tortuoſus.nō ſeruās ius.ꝛ dr ab in ꝛ ius.q̄ſi ſine iure. Jñ b̄ iniuria.rie. id ē.iniuſticia. q̄ſi ſine iure vel ꝯ ius.qđ ſcz fit aliq̄d ꝯ ordinē iuris. Jñ iniurioſus.a.ū. id eſt.ꝓuiciator.inſectator.iniuri⁹. vl' poti⁹ ille q̄ patit iniurīā ab aliquo. Jnde iniurioſitas.tatis

Iniunx.iugis.ꝑ.t.dr ab ī ꝛ iugū. Et ſūt iuges boues nōdū iugo ꝓiucti. Jdē dicūt ſeiuges.q̄ſi ſeorſum a iugo. Uñ in Breciſimo dr. Bos nōdū domu⁹ a multis dr iunx.

Innocēs.tis.oīs.g.i. nulli nocēs.

Innocu⁹.cua.cuū.i.innocēs.ꝛ cui nō nocet

Innoxi⁹.a.ū.q̄ſi ſine noxa. Innoxi⁹ ꝓprie dr cui quilq̄ nō nocere nouit.nec ipe alij.

Innuba.be.i.innupta q̄ adhuc nulli nupſit ꝛ q̄ adhuc vultū ſuū nō velat. Et cor.nu. ſic ꝓnuba.licet nubo.bis.ꝑducat eā

Inofficioſum teſtamentū dicit qđ factuz eſt cōtra officiu pietatis.vt.l.ij.ff.de inof.teſt. q̄ ſcz extrane⁹ heres inſcribit. alias inſtituit. Idem ſi nō extrane⁹. Fil⁹ vero ꝓprius aut ꝑteritur.aut inique exheredat.hoc eſt qñ pater vel mater fecit teſtamentū. Idē ſi fil⁹ in teſtamēto patrē ſine cauſa exheredat. Etiaz ſi frater fratrē exheredat trib⁹ ꝓſonis inſtitutis in duob⁹ caſibus. Itē officiū inter ꝓlem ꝛ filiū dicit pietas. Inter patronū ꝛ libertū dicit obſequiū. Inter deuz ꝛ hoīem religio. Inter hominē ꝛ hoīem ſtat in noīe generali vt qđ debet homo hoi ex natura.ff.de ſer.ex por.l.ſeruus.

Inofficioſa donatio dicit que contra officium pietatis facta eſt.ꝛ fit ad ſimilitudinem inofficioſi teſtamēti.vt.C.eo.ti.l.j.ꝛ p totuz titulū ſequentē.quia pene liberi vel parētes excludunt a bonorū ſubſidio. vel ex ꝓpoſito donātis.vel re ipſa q̄ p ſe ſufficit ad reuocationē donatiōis.licet ꝓpoſitū vel ꝓſilium donātis nō interueniat.vt no.in glo.in l.ſi liqueat.C.e.ti.

Inops.pis.omnis generis.id eſt.ſine opib⁹. pauper.ꝛ dicit ab in ꝛ ops. quod eſt diues. fecundus.opulentus. Sed differunt īops ꝛ pauper.

Inops ꝓprie dicit qui nihil habet.qui nec ſibi ſufficere poteſt nec alīs largiri. Sz pauper dicit.qui licet alīs largiri nō poſſit.ſibi ipſi tamen ſufficit.vnde ꝛ copulationē recipiunt vt ibi. Ego ſum paup ꝛ inops. Et alibi. Pauperi ꝛ inopi tu eris adiutor Uel inops dicit ab in ꝛ ops.pis.ꝑ terra. quaſi ſine terra.id eſt.inſepultus.ſcz qui caret ſepultura. Jnde hec inopia.pie.ſm Hugt. Unde in Breciſimo dr. Nullⁱ poſſeſſor inops homo dicit eſſe.

Inquilin⁹.ni.i.aduena.quaſi incolēs aliena. Nō em ꝓpriā ſedē.ſz in terra aliena inhabitat.ꝛ dr ab incolo.lis Sz differētia eſt inter inquilinū ꝛ aduenā vel incolā. Hā inquilini ſunt qui emigrāt.ꝛ nō ꝑpetuo ꝑmanēt. Aduene vel incole aduenticij ſunt ſz ꝑmanētes Idem ꝛ accole. Peregrini ſic dicunt. qr parentes eoz ignorant. Sunt em de longinq̄ regione. Jndigene vero ſunt inde geniti et ī eodē loco nati vbi habitant. Uel inquilin⁹ dicit ab in ꝛ culina.ſcz vilis ciuis ꝛ aduēticius ſm quoſdam

IN

Inquisitio.onis.i.pscrutatio. Uel est alicuius criminis p superiorē respectu inferiorū suorū inuestigatio. vt in titu. de accu. ⁊ inq. ⁊ denunc.

Insana.ne.f.p.est genus herbe que si edatur insaniam facit.

Insanus.na.nū.id est.nō san⁹.amēs vl' furiosus. Jñ insania.i.furor.amētia.

Inscitia.tie.f.p.i.ignorātia. Uñ Orati⁹ i epi. Sed turpē putat inscitie metuitq; lituram Itē Sap.xix. Aliā assumpserūt sibi cogitationē inscitie Itē Sap.xiiij. Sz ⁊ i magno viuētes inscitie bello Et nota ꝙ inscitia format ab insciti gtō de inscitus. ta.tū.addita a.qz regula est. J añ cia breuiat in denoiatiuis.q̄ formant addita cia. vt Just⁹.sti.iusticia. Sz inscitia nō format addita cia.sz addita a. vt inscit⁹.ti.addita a. fit inscitia. ⁊ iō nō pducit i.ante cia. Uñ ⁊ scribit p t.in pe. sillaba. Itē inscitia est sine doctrina. Inscientia ꝟo sine scientia.

Inscius.a.ū.quasi sine sciētia.⁊ dr ab in ⁊ scius qd est sciens

Inscriptio est q̄dā libell⁹ quem accusator offert iudici sub hac forma. Ego. N.coraz vel apud N.ptorē vel iudicē refero tale reū legz iulie.de adulterio qd cōmisit cū B.dū esset cū ea.mense tali.in domo tali.cōsule tali regnante. Et operat inscriptio ꝙ accusator si crimen nō pbauerit qd iposuit ad talionem obligatur.

Insensis.sis.ɔ.t.⁊ h̄ se.i.sine sensu.

Insidie.az.pluralis numeri.fe.ge. dr ab insideo.des. Et fiūt insidie loco vl' telo. fraus circa fidē mutuatā.dolus in aīo. Jñ insidiosus.sa.sum.

Insignis.nis.ɔ.t.⁊ h̄ ne.i.pclar⁹.ornat⁹.nobilis.gloriosus.magne fame.q̄si habēs eminēs signū p alijs. Jñ h̄ insigne.gnis.substātiue.i.ornamentū.

Insipidus.da.dū.pe.cor.i.nō sapid⁹. Jñ insipiditas.tatis.

Insipiens.tis.oīs.g.i.nō sapiēs.⁊ dr ab in ⁊ sapiens.quasi sine sapore ⁊ sapiētia. Jñ hec insipientia.tie.

Insitio.onis.f.t.idē est qd plātatio. Uel insitio dr cū fisso trunco surcul⁹ inducit. Etiaz insitio est tps serēdi aliq̄d. vel actio q̄ serit. Unde Ouid. de reme. Uenerat insitio fac ramū.ramos adaptet

Insolens.tis.oīs.g.i.supb⁹.fatu⁹.moribꝫ nō cōueniens. Jnde insolētia.tie.id est.supbia. fatuitas.

Insomnis.nis.ɔ.t.⁊ h̄ ne.i.sine somno. pui/gil q̄ dormire nō potest. Jñ hec insomnia.e. id est.vigilia vel vigilātia. Et h̄ insomniuz. qd videt p somnū. Est ⁊ quedā species somnij.vide infra in somniū.

Insons.ontis.oīs.g.i.innocēs.innoxi⁹ Uñ Esop⁹. Insontis animos florida lingua polit. Jñ hec insontia.tie.s.innocētia.

Instans.tis.dr tps simplex. Et sic describit qd cū sit finis pteriti ⁊ pncipiū futuri. vl' cū incipit statim esse desinit. Ul' instās est breuissima ps tpis q̄ nō expectat successionem. Itē potest esse pticipiū de insto.as.

Instantia.tie.est tps quo iudiciū discutit.et finiri debet.c.venerabilis.de iudi.

Instar.neu.g.indecli.i.sil'itudo. vl' poti⁹ ad similitudinē. Habet em̄ in se vim hui⁹ ppositionis ad. Uñ nō dz recipe ppositionē ad. nisi in expositiōe. Uñ dicēdū est. Hoc est instar illi⁹.i.ad sil'itudinē illi⁹. Aliqn tn iuenit adinstar.sz tūc ppositio abūdat

Instinctus.cta.ctū.i.instigatio.psuasio. stimulatio.incitatio.

Instita.te.f.p.ē quedā vestis talaris.q̄ et stola dr. Instita etiā latū cingulū dr. cū q̄ puer ligatur in cuna. Instite etiā vt dic̄ Papias sunt parue linteole q̄ mortuū inuoluūt. Uñ Joh.xj. Ligatus manus ⁊ pedes institis.et corripit sti.

Institor.oris.id ē.mercator.⁊ dicit ab insto as.quia instat mercibꝫ emēdis. Unde Job xxviij. Filij institorꝫ ⁊c. Uñ Qui vēdit merces mercator dicit ille Institor est instat q̄ p pcio minuendo. Mercator vēdit institor illud emit.

Institor est ille q̄ tabernis vinis vendendis vl' alicui alteri negocio est ppositꝰ.l.institor pma.ff.de insti.acci.

Institutū.ti.n.s.⁊ hec institutio.onis. id est morū informatio. Sed ponit etiā p q̄dam libro legali tantū in plurali.he institutiōes. institutionū.⁊ hec instituta.horꝫ institutorꝫ dicit. Et dicit liber institutionū. q̄si instructionū.qz in h̄ pmis legū pceptꝫ instruimur vel q̄a in statū humani vel romani iurꝫ nos erigit. vt dicit Accurꝫ.in glo. in pn.institutionū vel institutorꝫ.

Institutio.est pmus grad⁹ oīm instututorꝫ. vt no.C.de libe.pte.l.j.etiā si mille essent fm leges. Sed fm canones Institutio ē ecclie vel ecclesiastici beneficij collatio.q̄si ius habentem ad beneficiū p psentationē int⁹ vel in bñficium statuēs.

In

Instrumentū artis dr p qđ ipsa ars opat
Instrumentū in iure dr q̄cq̄d causam instruit. Uel instrumentū est scriptura ad assertōnem seu pbationē alicui⁹ rei facta.
Instrumentū publicū est solennis ⁊ rite ordinata scriptura p autentice psone manuz publice facta causa memorie.c. scriptura. ō fide instru.
Instrumentū priuatū est qđ p manū ꝓuatā confectū est. vel a tabellione.nō tñ in forma publica scriptuz.vt q̄ nec nomē imperatoris nec ꝓsulis.nec pape apposuit
Insubulus.li.q̄ddā instrumentuz in texēdo tela.i.circa qđ pānus vel stamē inuoluit. et dr ab insubulo.las.q̄ insubulat.i.pforatur vt possit inuolui ⁊ retineri p volūtate texētis
Insula.le.dr terra vndiq̄ mari circumsepta. vñ insula dr.q̄ in salo sit sita.i.in mari
Insularij.serui sunt q̄ in insula retinent. vt .l.in lege.ff.de ꝑ.sig.
Insulsus.sa.sum.i.nō salsus.q̄si sine sapore salis vel sapie. Unde Job.vj. Aut poterit comedi insulsum qđ nō est sale ꝓdit.i.
Insult⁹.tus.tui.m.g.i.iuasio. aggressio. q̄si saltus in aliū impetuose fact⁹
Integer.gra.grū.i.incorrupt⁹.icolumis.plenus. Iñ integritas.i.religiositas.castitas
Intellect⁹.intelligētia.⁊ intelligibilitas differūt. Prope quidē intellect⁹ est vis aie ꝓprehensiua incorporeaz substātiaz formis sb tracta z vel formaz circa eas. Intelligētia ꝓo est vis aie q̄ aspirat vt aliq̄d circa diuinā substantiā cōprehendat. Intelligibilitas ꝓo est quedā vis aie oīm formaz in quadaz simplicitate cōplicatiua absq̄ ordine naturali vel tpali.⁊ tali modo deus cōprehendit res.q̄ eas oēs vno intuitu absq̄ omni successione dr cōprehendere.
Intemerata.incorrupta.intacta.⁊ nulla temeritate violata.
Intemperies.iei.⁊ b intemperiū.rij. vbi nulla securitas ⁊ nullū tēperamentū est
Intempestiu⁹.ua.uū.i.incōgru⁹.incōueniēs nō in suo tpe venies.sz añ vel post. Unde Boetius in ꝑmo de cōsolatione. Intēpestiui fūdunt vertice cani.
Intempest⁹.ta.tū.incōgru⁹.inutilis. q̄si sine tpe.i.actu. Unde nox dr intempesta q̄si incongrua.q̄ nō habet idoneū tps gerēdis rebus. Et nota q̄ quedā ps noctis dr intēpestum. vide s in crepusculū.
Interasile.dr interpolatū.celatura.⁊ plano. Planū em̄ inter celaturas q̄si rasum videt.
Intercalaris.ris.ꝑ.t.⁊ b re.i. interpositiuus vel interpontu.i.qđ interponit. vt Uersus intercalaris dr q̄ sepe interponit. Iñ b intercalaritas.tatis.i.interpositio.
Intercapedo.inis.i.diltātia localis.vt inter duos parietes
Intercessor dr q̄ p alio p̄ces facit vel fundit. Jte dicim⁹ intercessorē illū q̄ intercedit ⁊ interponit se int' debitorē ⁊ creditorē ad hoc q̄ ei pecunia mutuet.⁊ est q̄si fideiussor ⁊ constitutor.
Intercliū.lij.i.spaciū qđ est inter duo supcilia.qđ sine pilis est.
Intercolumniū.nij.dr illud qđ est int' duas colūnas vel spaciū diuidēs eas.⁊ dr ab inter ⁊ columna.q̄si inter columnas existēs. Unde iij. Regū. vij. Media intercolūnia q̄drata non rotunda
Interconfiniū.nij.termin⁹ vel loc⁹ inter duos fines existens.
Intercus.cutis.ois.g.i.illa res quā patimur inter carnē ⁊ cutē.sic est infirmitas vel mal⁹ humor vl aliud hmōi Iñ intercutic⁹.ca.cū ⁊ intercutane⁹.nea.neū.⁊ intercutan⁹.na.ū. oia ꝑ eo qđ est inter cutē ⁊ carnē.
Interdictū.ti.n.s.dr ab interdico.cis.quasi interim dictū.s. qđ interim annunciat a iudice.nō q̄ ꝑpetuo maneat.q̄si q̄diu dictū ⁊ statutū est a iudice. Nota hic q̄ in generali interdicto debēt ista ꝑterri ab eccl'ia.i. Baptismus puuloz.penitētie morientiū. Pōt etiā episcop⁹ puulos baptizatos cōfirmare. Jtē semel in mēse vel septimana ꝑtim interdictū ⁊ etiā excōmunicatū ad eccl'iam aliquaz ꝓuocare ⁊ ei ꝑdicare. Jtē pōt eucharistia in morte vere penitētib⁹ dari. Unde decretal' noua. Permittim⁹ eccl'iaz ministris semel i hebdomada tpe interdicti. nō pulsatis cāpanis.voce submissa.ianuis clausis.excōmunicatis ⁊ interdictis exclusis missaz solennia celebrare.causa cōficiēdi corp⁹ dñi. qđ decedētib⁹ in penitētia nō denegat. Jtē permittit q̄ clerici decedētes q̄ pene suauerut interdictu.in cemiterio eccl'ie.sine cāpanaruz pulsatiōe.cessantib⁹ solēnitatib⁹ oīb⁹ cū silētio tumulent. Jtē cōcedit q̄ in cōuētualib⁹ eccl'ijs bini ⁊ bini vel simul tres horas canonicas valeāt legere.pot⁹ q̄s cātare ianuis

IN

clauſ ⁊ interdictis ⁊ excõicatis excluſis. vo
ce itaq; demiſſa q; exteri⁹ nõ poſſunt audiri
Per qõ patet q; interdicti ⁊ multo forti⁹ ex
cõmunicati nõ debẽt auſcultare horas ca
nonicas. Itẽ pegrinis accipiẽtib⁹ ſignũ cru
cis. ob reuerentiã crucifixi nõ eſt penitentia
denegãda. qõ etiã alijs pegrinis poteſt miſe
rico⁹diter indulgeri Itẽ nota q; extrema vn
ctio nõ debet dari alicui pſone laico vel cle
rico vel etiã religioſo in loco generali inter
dicto ſuppoſito. niſi ſup hoc habeãt ꝓuilegi
um ſpeciale.

Interdictũ olim erat quedã forma ⁊ ſolen
nis ꝓceptio verbo⁹ qb⁹ ꝓtor aliq̃d fieri iu
bebat vel phibebat. qõ tũc maxime faciebat
cũ de poſſeſſione vel quaſi poſſeſſione int̃ ali
qs ꝓtẽdebat. vt iſti. ff. interdi. circa ꝑn. ff. e. ti.

Interdictũ de aqua quotidiana ⁊ eſtiua da
tur habẽti ius aque quotidiane. vel etiã eſti
ue ducẽde ad ꝑdia ſua. cũ aliqs ducere ꝓhi
bet. vt. ff. e. ti. l. j. in ꝑn.

Interdictũ de aqua de caſtello ducẽda. daf̃
habẽti ius ducẽdi aquã de cannali vl̃ caſtel
lo ad irrigandũ.

Interdictũ de arboribꝫ cedẽdis. daf̃ ꝯ hos
q; habẽt arbores quaꝝ folia pendẽt ſup edi
ficia vicinoꝝ vel agrũ. ita q; eis damnu in
ferãt. ⁊ cõſulit eis q; hmõi arbores ſuccidãt
⁊ ligna tollãt. ⁊ eas deglobẽt a terra vſq; ad
q̃ndecim pedes. Idẽ eſt ſi ꝑ radices munaf̃
periculũ. vt. l. j. ℔. de interdic. Et ℔ interdi
ctũ ꝓhibitoriũ eſt.

Interdictũ ꝺ cloacis ꝑuatis reficiẽdis. Si
volẽs q̃s ſuã cloacã ꝑuatã vel etiã publicaꝝ
vel fiſtulas vel meat⁹ reficere vl̃ purgare. vl̃
de nouo facere ab alio ꝓhibeꝺ. tũc ꝓuſum
eſt ei de interdicto cloacis. qõ eſt interdictũ
publice deputatũ. ⁊ ꝑuatũ de ꝑuatis cloacꝫ
⁊ eſt ꝓhibitoriũ. Et etiã eſt aliud reſtitutoriuꝫ
ſcꝫ qõ daf̃ ꝓtor inititenẽ in cloacaꝫ meã vel
publicã. vl̃ qõ ĩmiſſum ĩ cloacã impedit. vel
q̃ iubeꝺ auferri qõ ĩmiſſum ẽ. vt. ff. de cloacis
l. j. ⁊. §. j. ⁊. §. deinde. ⁊. §. cloace. l. ſi. e. ti.

Interdictũ de aq̃ pluuiali arcẽda. vel de aq̃
pluuia. Si facis op⁹ aliq̃d in fundo tuo ꝑt
qõ aqua pluuial̃ nocere poteſt fundo vici
ni tui. daf̃ ꝓtor te actio pluuie arcẽde ꝑ quã
tuis expẽſis op⁹ teneris deſtruere. ⁊ damnũ
ꝓtinges emẽdare. Si ꝯ poſſideas op⁹ ab
alio factũ teneꝫ patiẽtiã pĩtare vt deſtruaf̃.
ar. l. j. ⁊. ij. §. iij. in fi. ⁊. l. ſi tertiꝰ colonꝰ. §. cel
ſus ſcribit. ff. ſiquidẽ aliꝰ. ff. e. ti. ⁊ ſpe. ibidẽ

Interdictũ de fonte ẽ qõ daf̃ ei q; duxit aq̃m
de fonte ℔ anno. nec vi nec clã nec ꝑcario de
alteri⁹ fonte vl̃ lacu. puteo. piſcina. foſſa. ſta
gno. vt. ff. e. ti. l. j. in ꝑn.

Interdictũ fraudatoriũ eſt q̃ tutoris credi
tor pupillo teneꝺ. vt ſi cũ ꝓſilio fraudis ꝑti
cipaſſe ꝓſtabit vt fraudareꝺ. vt. ff. de ſoluꝺ. l.
pupilli circa ꝑn. Hoc interdicto teneꝺ q; frau
dẽ pricipãdo emit a creditore q; nõ ſit ſoluẽ
do meli⁹ forte diceret a debitore

Interdictũ de glãde legẽda vel alios fruct⁹.
daf̃ ei cui⁹ glãs vel ali⁹ fruct⁹ in fundũ alie
nũ ceciderit. vt ſingulo tertio die legere ⁊ ex
portare liceat. Et glãdis noĩe oẽs fruct⁹ cõ
tinenf̃. vt. l. vnica. ff. e. ti.

Interdictũ de itinere actuq; ꝑuato reſtituẽ
do ꝓhibitoriũ ad tuẽdas tñmodo ruſticas
ſeruitutes daf̃ ꝓtor ꝓhibẽtes aliquẽ vti ſer
uitute ſua. vt. ff. e. ti. l. j. §. j. Et daf̃ cõfeſſoria
ꝓtor negantẽ ſeruitutẽ. vt. l. ſi forte. §. ſciẽdũ
ff. ſi fruit⁹ vẽdi. Et etiã aduerſus eũ q; alium
iniuſte ꝓhibet ſua vti fruitute. imo etiã tunc
daf̃ ꝓfeſſoria. vt dicto. §. ſciẽdũ. l. ꝑal.

Interdictũ de libero hoĩe exhibendo cõpe
tit vnicuiq; de populo ad petendũ in publi
cum hominẽ libeꝝ ꝓtor ⁊ aduerſus eu q; li
berũ hoĩem inuitũ captũ dolo malo detinꝫ
in ſeruitute.

Interdictũ de liberis exhibẽdis ſeu deducẽ
dis daf̃ patrib⁹ ſeu parẽtib⁹ ꝯ eos q; liberos
ſeu nepotes in poteſtate coꝝ exiſtentes ſine
coꝝ volũtate detinẽt. vnde. l. j. ff. eo. ti. ait ꝑ
tor. Qui q̃ ve in poteſtate Lucij Titij eſt. ſi
is ea ve apũd te eſt. dolo ve tuo factũ eſt. q̃ mi
nus apud eſſet. ita eũ eã ve vt exhibeas.

Interdictũ ꝺ migrãdo daf̃ inquilino vt ipſe
libere cũ rebus ſuis poſſit de habitatõe mi
grare. ſi tamen locatori ſatiſfaciat. ⁊ de pẽſi
one toti⁹ tpis. vt. ff. e. ti. l. j. §. ſi pẽſio.

Interdictũ de mortuo inferẽdo habet locuꝫ
vt q̃s nõ ꝓhibeaf̃ mortuũ inferre ⁊ ſepelire q̃
licet ei inferre ⁊ ſepelire. vt. ff. e. ti. l. j. in ꝑn. vt
ſi via ꝓhibeaf̃ vel ſepulcrũ edificare. vl̃ lapi
des ad edificandũ ꝑ fundũ ducere. vt. ff. e. l. j
§. prꝫtor ait. ⁊. §. ſi iter mihi. §. vim habere. et
§. finali.

Interdictũ momentanee poſſeſſionis ẽ quo
agit̃ de poſſeſſione retinẽda. ſicut vti poſſi
detis. vt. ff. vti poſſi. l. j. §. j. vel q̃ agit̃ de poſ
ſeſſione adipiſcẽda. vt eſt q̃ꝝ bonoꝝ quoruꝫ
legatoꝝ. vel q̃ agit̃ de poſſeſſiõe recuperanda
vt vñ vi. ff. e. ti. §. j.

Interdictũ ne q̃d in loco ſacro fiat. ⁊ oĩa ſe
quẽtia hmõi danf̃ cuilibet ex populo ad ex

hibendū ne fiat.ꝫ quā phibitionem si q̄d factum fuerit interdicto q̄ vi aut clam suis sūptib⁹ vel destruere cogēt omne q̄d factū fuerit.aut in pristinū statū reducere.vel reddere tenetur.vt.ff.ne quid in lo.pub.l.ij.§.ait ꝓtor q̄ in via.

Interdictū ne q̄d fiat in loco publico vl' itinere. Hoc interdictū phibitoriū est Et tam publicę vtilitatib⁹ q̄s ꝑuatoꝝ ꝙ ꝫ ꝓspicitur. Loca eñ publica vtiq; ꝑuatoꝝ vsib⁹ deseruiūt iure scripto ciuitatę. vt.l.j.§.j.

Interdictū ne q̄d fiat in mari vl' flumine publico ripa ve ei⁹ q̄ pcl⁹ nauigaret.aut in via publica q̄ peius eat. Hoc interdictū dat ꝑpetuo oīb⁹ z in oēs hz cōdēnationē in id q̄d actorę interest. vt.l.j.in fi.ff.de via publi.et itinere pub.reficiēdo.

Interdictū ne q̄d fiat ī flumīe publico vt aliter fluat q̄s ꝓtor estate fluxit.i.vt aq̄ fiat altior.depressior.rapidior. cū incōmodo cuellētium.vt.ff.ne q̄d in flu.publi.l.j.in ꝑn.§.non aūt omne.

Interdictū de noui opis nūciatiōe dat ei q̄ phibet edificare post q̄s satisdederit.vt.ff.eo.ti.l.ꝓtor ait.§.ꝫ aūt interdictū.

Interdictū de loco publico fruēdo est publice vtilitatis cā ꝓpositū.q; tuetur vectigalia publica.q̄ phibet q̄s vim facere ei socio vel ei⁹ q̄ conduxit locū publicū fruendū ab eo qui locādi ius habuit q̄ min⁹ loco publico sibi frui liceat ex.l.locatiōis vl' cōductiōis. z hec habent in.l.j.§.j.z in ꝑn.ff.de lo.pu.fru.

Interdictū de pcario q̄d restitutoriū est.dat ei q̄ pcario rogauit z pcario habet.imo etiā si nō rogauit dū tñ possidet.vt.ff.e.ti.l.in rebus.§.j.z ꝙ totā legē pcariū videt rogare.et habere si rogauit ꝓ se z habet ꝓ suo.vl' si rogauit pcurator su⁹ vel negotioꝝ gestoꝝ z ipse ratū habet.vt.ff.e.ti.l.certe.§.j.dū tñ acciat in ꝓsonā suā ꝓtractū.alit nō.vt.ff.d̄ acqui.poss.l.possessio.§.fi.

Interdictū q̄d vi aut clam dat aduersus cū q̄ in loco alteri⁹ aliq̄d op⁹ ꝓstruxit vl' destruxit.dū tñ sit factū in solo.ff.e.ti.l.j.§.ꝫ interdictū. Et etiā si vi.i.ꝑ violentiā.aut clam.i. occulte sine notificatiōe alteri facta fecit cū timeret ne si sciret sibi prohiberetur vt.ff.eo.titu.l.j.

Interdictū quoꝝ bonoꝝ a ꝓtore inuentū ē. z dat filio emācipato aduersus heredez vel possessorē.vel ꝓtra illū q̄ ꝑ herede vel possessore possidet.ad vniuersa bona adipiscēda. nō ad singulas res. Et est duplex.i.directū z vtile.Directū dat ei q̄ est bonoꝝ possessor. Utile dat ei q̄ succedit in re ciuili ex testamēto vel ab intestato.

Interdictū quoꝝ legatoꝝ cōpetit heredi ad repetendū legata q̄ sine volūtate ei⁹ legatarius occupauit repetet itaq; heres. vt deducat falcidiā.alioq̄n si repeteret statim repetitur⁹ exceptiōe doli poterit remoueri

Interdictū de riuis est vtilissimū.q̄a riuos. specus.z septa reficere z purgare ꝓtor aque ducēde causa ꝑmittit.dū tñ nō alit aquam ducat q̄s ꝓtore estate fluxit. vt in.l.in ꝑn.ff. de riuis.

Interdictū saluianū cōpetit dño fundi aduersus colonū in sua domo habitantē.z ei⁹ heredes de reb⁹ coloni tacite pigneratis ꝑ mercedib⁹ quas colon⁹ in fundū intulit. vt l.j.ff.e.ti.

Interdictū de sepulcro edificādo locū habz vt q̄s nō ꝓhibeat edificare sepulcrū q̄ licet mortuū inferre

Interdictū de tabulis exhibēdis dat omnibus q̄b⁹ aliq̄d est ascriptū in tabul' vel pure vel in diē.vel sub cōditiōe.siue sint heredes siue legatarij.siue cōmissarij.

Interdictū de ripa muniēda merito ꝓpositū fuit. Hā ripas fluminū publicoꝝ reficere et munire vtilissimū est.ne ob id omissum nauigatio deterior fiat. vt in.l.vnica.§.j.ff. de ripa muniēda

Interdictū vt in flumine publico nauigare liceat.est q̄ ꝓspicit ne q̄s in flumine publico nauigare.nauim ratē ve agere vel ī ripa onerare phibeat Sz vt ꝑ lacū.fossam.stagnuz publicū nauigare liceat.vt.l.vnica.§.j.et in ꝑn.ff.e.ti.vbi subdit vulpian⁹. Lac⁹ est q̄ ꝑpetuā habet aquā. Stagnū ꝓ eo q̄d tpalē cōtinet aquā ibidē stagnantē q̄ q̄dē aqua plerūq; hyeme colligit. Fossa est receptaculuz aque manufactū.

Interdictū vñ vi locū habet cū q̄s possessionē soli ꝑ vim amisit. Et dat directe ꝫ deiectorē illi q̄ vi de possessiōe alicui⁹ rei ītmobilis deiect⁹ est sine oī causa vt restituat possessio de qua deiect⁹ est.z oīa ablata. imo dato q̄ ibidē essent aliq̄ que penes violentū fuerint mortua. vel aliq̄ res que casu fortuito perierunt.nō ꝓpter ꝫ liberabit.sz in totū ꝯdēnabitur ad eaꝝ extimationē.q̄ nec mortalis.nec fortuit⁹ casus liberat deiectorē.

Interdictū de vi z vi armata cū interdicto vñ vi.dat z ꝓponit ei q̄ deiect⁹ est. Fuit enim equissimū vi deiecto subuenīri.ꝯ ad recupe/

IN

randā possessionē h̄ interdictū inuentuz est. Ne q̄d eñ p vim omittat̄ legib⁹ ꝓspicit̄ publicoꝝ ⁊ p̄uatoꝝ necnō cōstitutionib⁹ principū. vt.l.j.ff.e.ti.§.h̄ interdictū .⁊ .§.se.

Interdictū vti possidetis locū habet in reb⁹ immobilib⁹.s.si de fundi vel ediū possessiōe ꝯtendit̄. Insti.e.ti.§.sz interdictū. Habz etiam locū in corꝑalib⁹. vt in quasi possessione ⁊ dat̄ possidēti ciuiliter ⁊ naturaliter. vl̄ etiā quasi possidēti gr̄a retinēde possessiōis. Et ꝓponit̄ quotiēs inter litigatores ꝯtentio est. vtrū possideāt. quia alteruter magis se possidere affirmat

Interdictū vtrobiq̄z. idē est cū īterdicto vti possidetis. nisi q̄ in h̄ differūt. q̄z illud locuz habet cū q̄stio est de retinēda possessiōe rerū mobiliū. vt.ff. vtrobiq̄z.l. vnica.§. h̄ interdictū. Sz vti possidetis locū habet cū q̄stio ē de retinēda possessiōe reꝝ īmobiliū

Interdictū de vxore deducēda marito. dat̄ marito aduersus eū q̄ dolo eaz obtinet sine volūtate mariti. licet ipa volēte.ff.e.ti.l.j.

Interdiu cōponit̄ ab īter ⁊ diu.i.interim dū dies est. Inde interdi⁹.dia.diū.i.iugis ⁊ cōtinuus. Inuenit̄ etiā ꝑdius.dia.diū.in eodem sensu.

Interduca.ce.i. Juno.⁊ d̄r ab inter et duco. cis.eo q̄ intererat qñ puelle marita bant̄. vl̄ q̄a eas introducebat. vel q̄z interim dū erāt in itinere eas ducebat. Est eñ ꝓnuba q̄ etiā domiduca dicebat̄. q̄z vsq̄z in domum puellas maritatas introducere credebat̄. ⁊ ꝓdu. penultimā

Interesse hoc verbū cū ꝓnoīe neutrali ponit̄ ⁊ qñq̄z signat dānū q̄d euenit. qñq̄z lucrum amissum. Damnū q̄d accidit. v̄bi gr̄a. Persuasisti familie mee q̄ de domo vl̄ possessiōe cederet. q̄ facto damnū mihi euenit. tu teneris ad interesse mihi p̄standū.i.dānū q̄d passus sum resartiēdū. Itē de lucro amisso ponit̄ exemplū. Debuisti mihi soluere cētū aureos rhome. tu soluere desideras basilee. extimandū est q̄ꝫtū īterfuerit mea pecunia suo loco mihi solutā fuisse.i.lucrū q̄d ex mea negociatiōe ⁊ ex loco facere potuissem. Et hec actio ꝑ quā h̄ fit d̄r arbitraria loci. Vl̄ interesse est damnū emergēs. vel lucrū cessans super eo q̄d dari vel fieri omissum ē. verbi gr̄a In papia mihi dare pecuniā ꝓmisisti tl̄i die ⁊ nō fecisti. h̄ dāni ⁊ lucri rō est habēda. Dāni. q̄z in mora fuisti ⁊ nō soluisti die tali sic̄ ꝓmisisti. nō habui vt soluerē. q̄re penā incurri ⁊ damnū. q̄d nō incurrissem si mihi loco ⁊ termino p̄fixis soluisses. nec damnū h̄ passus essem. Lucri etiā ꝯsideratio habēda est. q̄a si mihi in loco ⁊ termīo debitis soluisses mercimonia cōparassem. ⁊ multa lucratus fuissem. Est ḡ interesse extimatio dāni q̄d taliter euenit. vl̄ lucri q̄d cessat ex eo q̄d aliq̄d tibi nō det̄. vl̄ nō fiet vt debet

Interesse ꝯuentū est scz cū nō facis q̄d ꝓmisisti mihi. vel cū nō fecero q̄d ꝓmisi tibi. aliđ interesse est cōmune.s.extimatō cōis damni vl̄ lucri. q̄d euenit vl̄ cessat. Aliud singulare. scz extimatio que euenit ex speciali casu. vel vtilitate. vide de hoc specu. titu. de fruc. interesse.

Interia q̄d ⁊ enteria etiā d̄r.i.intestina. Inđ Interici dicunt̄ q̄ dissolutionē patiunt̄ ventris. ⁊ ꝓdu.ri.

Interiectio q̄dā ꝑsoratōis indeclinabil̄ apđ latinos. ⁊ d̄r ab interiaceo.ces.

Interitio.onis.f.t.i.mors. Vñ ꝓph̄a. Eripuit eos de interitionib⁹ eoꝝ

Interlinearis.ꝯ.t.⁊ h̄ re. q̄d est inter lineas. ⁊ d̄r ab inter ⁊ linearꝫ. Vñ q̄dā glose dicūt̄ interlineares q̄ sunt inter lineas. Vel interlinearis pōt deriuari ab interliniū.nij.

Interluniū.nij.i.spaciū tp̄is q̄d videt̄ int̄ defectū lune ⁊ crementū eiusdē

Intermin⁹.na.nū.i.sine termīo exñs Vñ in hymno sancte trinitatꝫ d̄r. In simplici substātia v̄tus manēs intermina. Papias v̄o dicit. Intermina.internūcia mediatrix inseperabili termino carēs

Internecio.onis.f.g.q̄si quedā hoīs magna nectio. mors vl̄ pena. Interneciū d̄r bellū ī quo oēs perierūt nullo remanēte.

Internicida.de.idē q̄d homicida. q̄si enicida.s.q̄ falsum testimoniū fecit ⁊ commisit. ⁊ ob id hoīem occidit. Iñ hec internicies ciei. mors ab illo facta

Internicidiū.dij.vl̄ interniciū.i.mors. occisio. quā internicida cōmittit. Et internicidiū vel interniciū q̄si q̄dā hoīs enecatio Et iudiciū internicidij dabat̄ in internicidā et accusatorē ei⁹ ⁊ possessio bonoꝝ sequebatur Interniciū etiā d̄r bellū in q̄ oēs ꝑierūt nullo remanēte.

Internodiū.dij.spaciū int̄ nodos. vel illud grossum os q̄d est ī genu. Et d̄r internodiū. q̄z īnodat sll̄ crus ⁊ coxā int̄ se. Vñ Ouid. ī v.meta. Mollia nodosus facit internodia poplex.

Internunci⁹.cij.⁊ h̄ internūcia.cie.q̄ vl̄ q̄ inter duas ꝑtes aliq̄d nūciat. vl̄ nūciū portat

IN

Jñ ꝑ internūciū.cij.id qđ internūci⁹ nūciat vel portat.
Intern⁹.na.nū.i.interior.z ðr ab int⁹.
Interpola.le.est q̄dā vestis q̄ dū sit vet⁹ ad nouā spēm reducit.z fit quasi noua.
Interpres.ptis.ꝯ.t.ðr q̄ diuersa genera linguaꝝ nouit.s.qui vnā linguā exponit p aliā vel vnā linguā trāsfert i aliā.z ðr ab inter et pres.qđ est diues.qr interptes ditāt loq̄laz. transferētes vocabula ð vna lingua in aliā. Uel ðr pars ptis.qr iterpres ē medi⁹ duaꝝ linguaꝝ.cū trāsfert vl exponit vnā p aliā.
Interscalare.ris.est lignū ex trāsuerso i scala positū. Jñ interscalaris.ꝯ.t.z ꝑ re.ðr interpositiu⁹. Uñ ꝙsus interscalaris ðr q̄ nō ꝓtinue interponit ad modū scalariū in scala
Interscapulū.li.n.s.est spaciū qđ est int scapulas.z cor.pu.
Intersignū.ni.vl intersigniū.nij.qđ est inter duo signa. vel signū qđ ē int aliq̄s.sic aliq̄d solet mitti ð vno loco ad aliū causa signi et noticie
Interstitiū.tij.i.interuallū.spaciū inter aliq̄. z ðr ab inter.z sto.stas.
Interuallū.li.n.s.i.spaciū inter capita vallor.i.stipitū q̄b vallū fit. Uñ z cetera spacia q̄cq̄ dicunt interualla. Sz magis ꝓprie interuallū ðr spaciū tempor. Intercapedo ꝙ localis distātia ꝓprie appellat. Jñ ꝑ interuallulū.li.dimi.
Interuent⁹.tus.tui.i.intercessio.
Interula.le.f.p.i.camisia.z ðr ab int⁹.qr intus iuxta carnē induit. Jñ interulat⁹.ta.tū id ē.interula siue camisia indut⁹. Jte ab interula ðr interul⁹.la.lū.i.interior. Et cor.pe. Uñ Martial⁹ capel. Quin etiam interulos gaudēs dissoluere nex⁹.
Intestata hereditas.ē que testimonio scpta nō est.aut si scripta sit iure.tñ nō est edita
Intestabil⁹.lis.ꝯ.t.z ꝑ le.q̄ nō est dign⁹ vt in testē recipiat.vl vt testamētū faciat.
Intestat⁹ ðr q̄ oīno nō fecit testamētū. vel si fecit iz no rite z postea rupit ex certis causis vel si ex iusto testamēto nemo sit heres. Jnsti. de hered.q̄ ab intesta.deferūt.in ꝑn.
Intestin⁹.na.nū.i.intrinsec⁹.ca.cū.z ðr ab intus. Jñ ꝑ intestinū.ni. Et dicūt intestina interiora.qr in interior pte corpis cohibent. q̄ ideo lōgis nexib⁹ ad modū circuloꝝ ordinata sunt. vt susceptas escas paulati egerāt z supadditis cibis nō impediant. Ul intestin⁹ ðr ab in z testa. Jñ bellū ðr intestinum qđ est int testas.i.muros ciuitat⁹. Et intesti na interiora.qr q̄si in testa recōdita sunt
Intronisatio.onis.ē alicui⁹ in suā dignitatem vl suū thronū introductio.vel iuestitura
Intimas.atis.ꝯ.t.i.interi⁹ habitās. vl secretari⁹.vel ꝙsiliari⁹.creditari⁹.q̄ scit secreta z ī tima cordis vel dom⁹.
Intolerabilis.lis.ꝯ.t.z ꝑ le.qđ nō valet. nec debet tolerari.z scribit ꝑ vnū l.
Intonsus.sa.sum.i.nō tonsus.
Introne⁹.nea.neū.i.interior.z ꝓprie q̄ q̄dā importunitate se igerit ītro vt comedat.
Introrsus.sa.sum.i.intrinsec⁹. Sz freq̄nti⁹ introrsum inuenit in vi aduerbij.
Inualitudinari⁹.i.languēs.sine valitudine ſm Papiā.
Inualitudo.inis.f.g.i.debilitas. ībecillitas. infirmitas
Inuectiu⁹.ua.uū.i.detractori⁹.malignus.z ðr ab inuecho.is.Et ꝑ inuectiuū.ui.z ꝑ inuectiua.ue.ipa inuectio.detractio.vituperatō Uñ z q̄dā liber Ciceronis dict⁹ ē Inuectiue.aꝝ.ꝓpter inuectiuas factas ibi ī cātilenas
Inuestitura ē alicui⁹ i suū ius introductio.et est ꝓprie possessio vl possessiōis traditio.
Inuentari⁹.ria.riū.i.facilis ad inueniēdum Ite inuentariū in iure ðr libell⁹ q̄dā in q̄ oīa bona hereditaria q̄ apud aliquē inueniunt ꝙscribūt.z oīa in illo libello ꝙtinēt.vt sciat q̄s tū eo tpe vl die q̄ scribebat in bonis suis ꝙtinebat.
Inuidētia.tie.i.iuidia.z ðr ab inuidēs. Unde Aug⁹. Hō ess iuidetia si eēt ꝙcors differētia
Inuid⁹.da.dū.q̄ inuidet. Jñ hec iuidia.die. Et est inuidia odiū aliene felicitat⁹. Uel inuidia est ex aliena felicitate i aīo cuiuscunq̄ innata tristicia. Jñ inuidiosus.sa.sū.cui inuidet.z raro q̄ iuidet. Uñ. Inuidiosus ego ñ iuid⁹ esse laboro. Et vt dic orat⁹ Inuidia siculi nō inuenere tyranni. Tormētū mai⁹ tē. Prisciā⁹ dic. Inuid⁹ q̄ habet inuidiā.
Inuiolat⁹.a.ū.i.itact⁹.iteger. ſm Pap.
Inuit⁹.ta.tū.i.nō volēs.q̄ ꝙ vitā.i. volūtatem.z ðr ab in z vita.
Inui⁹.a.ū.i.nō patēs vie. vbi nō ē via. extra viam.z ðr ab in z via.
Inuolutrū.tri.n.s.i.inuolutio cuiuslibz rei. qđ sit cū in nostris dictis aliud inuolut q̄s dici videat.ſm Aug⁹.Pap⁹.ꝙ dicit. Inuolutrū.abscōsum.occultū.dictū sic q̄ in se habeat aliud inuolutū. Uñ Ezech.xxvij. Involutris hyacinthinis.
Inuoluul⁹.li.m.g.pe.cor. q̄dā bestia q̄ vt homines facili⁹ decipiat inuoluit se aliq̄ re.

Jante D

Ioab interptaf spirās. vel dñi robur
Ioas interptaf vbi est incēsum dñi. Propa etymologia est nois. Iste ē q̄ sil'acra cōbussit
Ioathan ūerptaf pfect⁹. pulcer. etymologia nois est. Fecit em rōez in ꝓspectu dñi. z por tam dñi edificauit excelsam.
Iob interptaf dolēs ꝓpter pcussionē carnis. z passionē dolor
Iocista. ste. ꝑ. g. q̄ vel que iocis semp intēdit. quasi in iocis stans
Iocosus. sa. sum. i. vsus iocis. vl' plen⁹ ioc
Ioculus. li. dimi. i. puus iocus.
Iocund⁹. da. dū. i. let⁹. hilaris. z dr a ioc⁹. qr semp iocis sit apt⁹. z hilaritate frequentior. Iñ iocūditas. tatis.
Iocus. ci. m. g. in singl'ari. sz i pl'ali. m. z neu. hi ioci. z hec ioca. i. lepos. vrbanitas. festiuitas. ridicul⁹. Et ē ioc⁹ ꝓprie in ꝙbis.
Ionas vl' iona interptaf colūba vel dolens Colūba p gemitu. qñ in vētre ceti triduo fuit. Dolēs ꝓpter tristiciā quā de salute habuit niniuitaꝝ. vl' ꝓpter hederā subito arescentem cui⁹ vmbra regebaf ꝺ solis ardorē.
Ionathan interptaf colūba dñi.
Ionic⁹ dr q̄dā pes metric⁹ ab inuētore. vl' p x pter numeroꝝ vl' sylla baꝝ ineqlē sonū. Jonos em grece ineqle dr. Dz em q̄ttuor sylla bas. duas breues z duas lōgas Et ē ionic⁹ duplex. s. maior z mior. vel a maiori vl' a minori. Jonic⁹ maior vl' a maiori ꝓstat ex duabus lōgis p̄cedētib⁹. z duab⁹ breuib⁹ sequētib⁹. vt Alcerrim⁹. Jonic⁹ minor vl' a miori ꝓstat ex duab⁹ p̄mis breuib⁹. z duab⁹ sequētib⁹ lōgis. vt pamabas Uñ Lōgat primores z curtat posteriores. Pes ionic⁹ maior. obui⁹ huicꝫ minor. Itē ionica ē vna ex linguis greco
Ioppe. ioppes. ioppen. ioppe. oppidū palestine maritimū. Iñ Joppita. te.
Iordanis. nis. m. g. iudee fluui⁹ a duob⁹ fontib⁹ noiat⁹. quoꝝ vn⁹ ior. alter dan dr. hi copulati iordanē faciūt. Nasciꝫ sub libano mōte. z diuidit iudeā z arabiā q̄ post mr̄os circūit⁹ iuxta hiericho i mare mortuū fluit. Et interptaf riuus iudicij.
Ios. i. fluuius
Iosaphat interptaf iudiciū dñi
Ioseph qr mater aliū sibi addi optauerat vocauit augmētū. Huc pharao saphanet appellauit. qđ hebraice absc̄ditor reptor ꝛonat qr obscura somnia reuelauit z pdixit sterilitatē. Interptaf em saphanet egyptio sermone. saluator mūdi. qr orbē terre ab immi nēte famis liberauit excidio
Iosue interptaf saluator. Jpe em in figura xpi ꝓpm a deserto liberauit. z in terrā pmissionis induxit. Et dict⁹ est Josue bennū vl' bentheleon. i. fili⁹ Nun. Itē dict⁹ est iesus filius Naue. Uñ Piero. in plogo Regū. Et incipiūt a iesu filio naue. q̄ apud eos Josue bennun dr.
Iota ꝓprie dr hec lr̄a j. apud grecos. z est minor ceterꝫ lr̄is. qr vno ductu fit ꝑm Augu. Sz qñqꝫ ponit simplr̄ ꝓ q̄libet lr̄a. Unde i Matthco. Jota vnū aut vn⁹ apex nō ꝓteribit a legē.
Iotacism⁹. mi. ē vbi i. plurimū sonat. vt si dicas Juno Jouis iure irascit. Ul' iotacism⁹ est cū ꝙbor ꝓiūctio in hui⁹ i. lr̄e assiduitate collidit. vt in ꝑdicto exemplo patz. Uel ꝑm Aug. Jotacism⁹ est vocaliū lr̄aꝝ exil' pnūciatio. Ul' qñ in iota lr̄a est duplicat⁹ son⁹. s. qñ ꝓ vno iota pnūcianf duo. vel ecōuerso. vel qñ vnū exili⁹. duo spissi⁹ sonāt. Hā vnū spissi⁹ duo exili⁹ ꝓferri debēt
Iouensiles. ꝑ. g. i. dij ad nūcia pferēda deputati q̄si Joui. i. creatori saltatores. z dr a iouc z salio. Et cor. si. Uñ Martialis capell'. Lymphe dīq̄ iouensiles. Uel ꝑm aliā lr̄aꝝ nouensiles
Iouinianiste q̄dā hereticī a Jouiniano q̄dā monacho dicti. asserētes nullā nubentiuꝝ z ꝙginū esse distantiā. nulluſq̄ inf abstinentes z sil'r epulātes esse discrimen
Iouon⁹. i. ianuari⁹. qr oīm mensiū est pr̄

Jante P

Ipapāti. indecli. i. obuiatio vl' occursus. z dr ab ipa grece. qđ latine dr ire. z anti. qđ est ꝑ. Uñ rep̄sentatio dñi i tēplo. i. festū purificationis beate ꝙginis dr ipapāti. qr tūc symeon xp̄o occurrit z obuiauit. z i vlnis suis accepit eū. z in tēplo p̄sentauit. ꝑm Aug. Papias etiā dic̄. Jpapāti grece. obuiatio dr symeonis. s. z anne z ceteroꝝ. z scribit ꝑ a. ante penultima syllaba
Ipse. ipsa. ipsum potest iūgi cū ꝓma z scda z tertia ꝑsona. vt ipe lego. ipe legis. ipse legit. Sz cū ꝓma z secūda figuratiue. cū tertia sine figura. z est p. de scda sillaba. Et vt dicit Prician⁹ in. xij. li. de pnoib⁹. Illud attēdē dū q̄ cū ille illud. iste istud. is id. faciunt neutra. ipse solū qđ z ipsus inuenit a vetustissimis platū. neutrū in um. desinēs fecit. Uñ

IR

Terenti⁹ in andria. Ipſus mihi Dau⁹. qui intum⁹ eſt eoꝝ ꝓſilȳs. Ipſa eīn q̄ q̄buſdā viſa eſt rō nō adeo firma videt. iō in um. facit neutrū. q̄a in us deſinit maſculinū. Hā ali⁹ cū in us terminet. aliud tn neutrū facit.

Ante H

Ir. neu. ge. indecli. i. palma. man⁹. Unū. Si vis mnā. vir na. dabit tibi nātis in ir mna

Ira. re. f. p. eſt furoꝝ recēs cito trāſiēs. que ſic diffinit Jra ē repētina aī motio ex q̄ nō puenit odiū. Uel ira ē ſanguis accēſio circa coꝝ ſm phm. Et tē ira breuis furoꝝ. ſz iracundia vl̄ odiū q̄ idē eſt inueterata ira de vltiōe ſp cogitās. Itē ira eſt pñs cōmotio animi. z ex cauſa naſcit.

Iracūdia ē vtiū nāſale z ꝑpetuū Et ſic iratus eſt. p tpe ꝓcitat⁹ Jracūd⁹ frequent irat⁹ z leuiter.

Iris. iris. vl̄ iridis. m. g. eſt arc⁹ celeſtis. z ōr ab aere. q̄ſi aeris. eo q̄ ab aere deſcendat ad terrā. Sz arc⁹ ꝑprie ē via ipſi⁹ dee. ſed Iris ipſa dea. Et ōr iris q̄ſi eris. q̄ latine ōr lis. qr raro mittit niſi ad lītē z diſcordiā ꝓcitandā. Et eſt nūcia z pediſſeq̄ Junonis. Et nota q̄ iris nihil aliud ē q̄ nubes ſoli oppoſita radȳs ſolis multipl'r informata. Ea eīn eſt natura lumioſi coꝝpis. vt ſp in oppoſitā ptē radios dirigat Sol eīn cū ſit luminoſū coꝝ pus radios ſuos mittit ī ptē oppoſitā ī qua q̄ nubē inuenit q̄ in vna pte ſui ē denſa. ī alia dēſioꝝ. in alia dēſiſſima. Itē in alia ſui pte eſt rara. z in alia rarioꝝ. z i alia rariſſima. Jn illa q̄ eſt dēſa ſolares radȳ q̄ſi in vitro i/cluſi rubeū colorē faciūt. in dēſioꝝ ceruleū. ī denſiſſima nigrū. Itē in rara pte faciūt viridem. ī rarioꝝ croceū. in rariſſima albam Et ita ſm maioꝝ denſitatē illi⁹ nubis magȝ accedit ad colores nigredini affines. Scōm maioꝝ raritatē magīs accedit ad colores albedini affines. Preterea nubes illa q̄dā coꝝ pus eſt cōpoſitū ex q̄ttuoꝝ elemētis z aquo lum. q̄ ſolis radio accēſa a q̄ttuoꝝ elemētis quadripartitū ꝓtrahit colorē. Cōtrahit ab igne rubeū. ab aere ceruleū ſiue luciduz vel purpureū. ab aq̄ viridē. a terra nigrū. Dinc eſt q̄ ſi videat iris ī mane. videt in occidēte. ſz in veſpe videt in oriēte. Si in meridie videt in ſeptētrione. Jn meridie videri nunq̄ poteſt cū ſol ī oppoſita pte nunq̄ poſſit eſſe. Et hinc ꝑpt varietatē coloꝝ iris ōr q̄dā gēma. z etia q̄dā herba. qr ei⁹ flos coloꝝ varie tate celeſtē arcū imitat. Unū. Circul⁹ eſt iris lapis eſt. herba q̄ ōr iris.

Irinos eſt ſeries oꝝōis vl̄ ꝓſtructio tenoꝝ ſuū vſq̄ ad vltimū ſeruās. vt apō Virgiliū Jn ꝓncipio celū ac terras cāpoſq̄ liquētes Lucentēq̄ globū lune titaniaq̄ aſtra Spiritus int⁹ alit. ſm Donatū. Beda vero dic. Jrinos. i. ꝓueniētia ōr qñ ſeries oꝝōis tenoꝝ rē ſuū vſq̄ ad vltimuz ꝓuat. nulla videlicet alia cauſa vl̄ ꝑſona mutata. vt in pſal. De⁹ in noīe tuo ſaluū me fac zc. vſq̄ dū ait. Et ñ ꝓpoſuerūt zc.

Ironia eſt trop⁹. p ꝓtrariū qđ conat⁹ oñdēs. id eſt. trop⁹ oñdens id p ꝓtrariū qđ conat⁹. i. qđ vult. vt in libro regū Clamate voce maiori. De⁹ eīn baal forſitan loq̄t. vel ī diuerſorio eſt. aut dormit vt excitet. Hāc niſi grauitas pnūciatiōis inuerit. ꝓfiteri videbit. qđ negare ꝓtēdit ſm Donatū. Hugȝ. ꝑo dicit. Jronia ē ſnīa pnūciatiōi ꝓtrariū hns itellectū. ſ. ſic. Laudās vt vituperare itelligat

Irrefragabilis. lis. ꝝ. t. z b̄ le. i. inuincibil⁹. cui reſiſti vel inſtari nō pōt.

Irregularitas ē q̄dā nota ſiue impedimētum canonicū ex facto ſiue de facto puenies. q̄ ḡs ad eccl'iaſticos ordines ꝓmoueri z iā ꝓmot⁹ in eis mīſtrare phibet. z degradari ſiue deponi q̄nq̄ meret.

Irreuerēs. tis. i. nō reuerēs. inuercūd⁹. Jn irreuerētia. tie.

Irrigu⁹. a. ū. i. madid⁹ vl̄ fertil' vl̄ fecūd⁹ vel ſtercorat⁹. z ōr ab irrigo. as. Unū Oratiꝰ i ꝑmonibꝰ. Irriguo nihil ē eluci⁹ horto. Et b̄ irriguū. gui. Unū Judic. j. Irriguū ſupi⁹ zc.

Ante B

Is. ea. id. ſcribit ſine h. Unū in pl'ali ȳ. z ee. et ȳs. ſine h. debēt ſcribi p geminū i. Sz hi. he. his debēt aſpirari. z p vnū i. z p vnū e. ſcribi Et nota q̄ id eſt. z b̄ eſt. ſunt due ptes. vt cuz ōr Marc⁹. id eſt. Tull⁹. vl̄ Marc⁹. hoc eſt Tull⁹. Jd eſt vl̄ b̄ eſt. nō ꝓt eſſe vna dictio cōpoſita. qr ꝓſtat ex ntō z ꝓbo. Etiā nō ſunt ꝓiunctiōes expoſitiue vt q̄dā putauerūt. q̄a nec etiā talis ſpecies ꝓiunctionū inuēta eſt. Sūt g̃ oꝝōes expoſitiue. Et illud. pnomē b̄ venit demōſtratiue. z b̄ pnomē id relatiue. z reſpicit itellectū p̄cedētis termini. z nō ſuppoſitū. z iō ſumit in neutro genere. z in ſingulari numero

Iſaac interp̄tat riſus ſm Papiā.

Iſachar interp̄tat merces. z coꝝpe. Unū in aurora. Eſt aſin⁹ fortȝ Iſachar recūbans ī pe metas.

I

Isagoga.ge.i.institutio vl introductio. Un apud dialecticos introductiões ad arte dialecticã isagoge dicũt. Et etiã liber porphirij dr isagoga.qr introductor est ad libr pdicamẽtor. In h isagog.gi.introductor frr. Isboseth vir pfusiõis interptat

Isealid.da.dũ.dr ab excolo.lis.vt ager iscalidus.qñ excolit.qr iã a cultura exierit.sic excõsul.qr a pfulatu discesserit.

Isis.idis.f.t.est dea lanificũ.fm fabulas egyptior.q habuit duos frẽs.s.osirim t typhonem. Et ipa dea Isis nupsit osirim.p marito.qõ alter frat dolẽs eũ occidit.q ꝓpter osirim cũ filio suo ozo fugit i biblũ syrie q̃rẽdo occisũ osirim amarissime lamẽtando donec or crenit.q interfecit typhonẽ patruũ suuz. sui pr̃is occisorẽ t frẽm.ac suũ auunculũ

Isopus.pi.ẽ herba apta pulmonibꝫ purgãdis. Isop etiã dr sparsoriuz aq̃.qr in q̃busdã locis fit ex illa herba.vl dr sic.ꝓpter sil'itudinẽ purgatiõis. Et ẽ fe.ge.fm Hug. Invenit tñ in neu.ge.h isopũ. Un Macer ô viribꝫ herbarꝫ. Et isopũ siccũ calidũ q̃z terti illi. Est i vtroq̃ grad tc. Et fm aliq̃s cozr. penl. Un in Aurora Pectoris hũores isopi decoctio mũdat. Itẽ ali dicẽ Isop ẽ herba purgãs de pectore phlegma. Alij dicunt q isop sit grecũ.t põ.pe. Un Bernardus ait. Pectoris herba cauas.rupes insedit isopo. Itẽ ali. Ad pulmonis op pfert medicamẽ isop. Itc. Jus sinapis cerebr.sz purgat pectus isopus.

Ispalis.est q̃dã ciuitas hispanie. In ispaliẽ sis.sis.p.t.t h le.

Israel.m.g.indecli. t etiã declinabile inuenit hic israel.h israel. Jacob dict fuit israel.et interptat vir videns deũ. Js.eñ dr vir.ra.videns.el.de Tũc eñ nomẽ h accepit qñ tota nocte luctat vicit angelũ in certa mie.t oriẽte lucifero bñdict ẽ.t iude ꝓpt visionẽ dei.israel appellat ẽ. Sic t ipe ait. Udi dñm facie ad faciẽ. Et ex hinc.xij. tribꝫ filiorꝫ israel vocabulũ sortite sũt. Un Exo.xiij. Fugiamus israelẽ In h t h israelita.te.pe.p.t israelitic.ca.cũ.pe.cor. Et solẽt q̃dã in h noie israel tacere s.qr s.añ r. in eadẽ syllaba sonare nõ pt in latinis dictoribꝫ.sz errãt. Hõ eñ israel est latina dictio vl greca sz barbara.t in barbarꝫ dictiõibꝫ i multis licet barbarizare. Hõ eñ barbaries vl lingua hebrea artat regulis artis grãmatice

J ante T

Italia.lie.dicta ẽ ab Italo rege. Et nota q italia olim a grecꝫ occupata mag grecia dicta ẽ. Jñ italic.a.ũ.t ital.la.lũ. Sz h magis dr ab italo rege.t cor. pmã italia.licz aliq̃ inueniat lõga p ultimã.vt italiã pfug. tc. vt dicit Donat.

Iter.iteris.neu.g.t h itiner.neris.t h itio.onis t h itus.us.oia ab eo.is.sz differũt.qr it est via q̃ iri ab hoie q̃q̃ ꝑsum pt.sz iter t itinera diuersaz hñt significatiõz. Iter ei est loc trãsitu facil. Un t eũ appellam aditus. Itinera ũt est iter lõge vie t ipe labor ambulãdi.vt q̃ velis puenias. Accipiũt tñ q̃nq̃ in eadez significatiõe Et fm h ex istis duobꝫ noibꝫ.i. iter t itiner effectus est vnũ h mõ. Iste tñs iter est i vsu.sz eor obliq̃ nõ sũt i vsu. Itẽ isti obliq̃ itinerꝫ.neri.nere.sũt i vsu.sed eoz ntũs aboleuit.t sic factũ ẽ vt ex istꝫ obliq̃s t ex illo ntõ iter efficeret vnũ nomẽ.t declinat h iter itineris.

Itinerarche dicũt itinerꝫ custodes.ab eo.is t archos grece.i. ꝓnceps.h nomẽ trahẽtes. qr ad pucia turelã p singl'a loca pacꝫ t q̃etis faciũt istare custodiã.vt.l.j.L.ô cust.reo.

J ante V

Iuba.be.f.g.p.ẽ crinis eq̃ t etiã aliozꝫ aialium irratõnabilium.t dr a iubeo.bes. Juba etiã dr crista q galee supponit.vl ꝓpt noticiã vl ꝓpt frustratoz ictuũ. Jñ iubar.a.ũ.i.crinis. vl cristat.t iubosus.a.ũ.i.iubꝫ abũdãs Iubar.barꝫ.i.splẽdor vl initiũ ort sol.vl sol vl lucifer.t dr a iuba.be.qr ꝓpt radios q̃dlibet istoz videt iubatũ.qr dirigit radios ad modũ iubarꝫ. Et cor.pmã. Un. Exẽplũ q̃si sol collaterale iubar.

Iubile.lei.m.g.i.ann reqetiõis gaudij t leticie remissiõis.q fuit libtatis donabat.debita relaxabat.captiui absoluebat.possessiões gris restituebãt. Ita dic Hug. In hutoz ꝙs aũt sup Beñ.xiij. dr Ab hac victoria abrae tradũt iubileũ habuisse utũ ꝓ hac remissione captiuoz. Jobel ei remissio vl initiũ dr. Jñ iubile.i.remissiu vl initiãs Ob h autẽ ꝓstitut est q̃nq̃gesim. qr tũc erat Loth. vt dicũt q̃dã q̃nq̃gunta annoz.vl tũc erat q̃nquagesim ann ex quo dñs de locut erat abrae i via.vl ex q̃ egressus ẽ de taurã Et nota q si iubile derivat a iubilo.as.tũc dicendũ est iubile p i.in añpenul.syllaba. Si autem a Jobel tuc dicẽdũ est iubele p e.in añ penul.syllaba Jn pma aũt syllaba causa euphanie scribit p u.t nõ p o.

Iubilus.li.i.argut⁹.sonor⁹ ꝛ letabūd⁹ cantus. Proprie quidē iubil⁹ est vor ꝓfusa pre gaudio. Uel fm quosdā Jubil⁹ est gaudiū qđ ꝓbis explicari nō pōt.nec tñ penit⁹ reticeri. Uel iubil⁹ est cū tāta leticia corde cōcipit quāta fmonis efficacia nō explet. vt dic̄ Papias. Uñ in Grecismo dr. Fert inexpleta iubil⁹ leticia mētis.

Iuda fili⁹ Jacob.ꝓfessio interptat. Qñ em̄ eū pepit Lia.laudē dño retulit dicēs. Nūc sup̄ dño ꝓfitebor. Et nota q ꝑ filio iacob inuenit Judas vl Juda.de.ꝛ iuda indecli. Jñ iuda.de.vel iuda indeclinabile.tā ꝑ populo q̄z ꝑ terra indeor. Et qñ est indeclinabile debet accētuari in fine iuda causa differētie fm Hug. Uñ Alexā. Cū declinat demittit vltima iuda. Cū manet immota ipsius postrema leuat. Et a Juda vel iudea dr iudaicus.ca.cū.

Iudas iacobi q̄ appellat alibi lebe⁹ figuratū nomē habz a corde.qđ nos diminutiue corculū possum⁹ appellare. Ipse ī alio euāgelio Tadde⁹ dr. quem ecclīastica hīstoria tradit missum Edillam ad Abagarū regē.

Iudas scarioth vl scariothis.vl a vico in q̄ nat⁹ est. vel a tribu Jsachar vocabulū sumpsit.q̄dā ꝓphagio futuri in ꝺdēnationem sui. Jsachar em̄ interptat merces.vt signaret ꝑ ciū pditiōis.quo vēdidit dñm. Scarioth interptat memoria mortis.qr non repēte ꝓsuasus.sz diuti⁹ meditat⁹ pegit scel⁹.

Iudei dicunt q̄ mosayca legē ad lr̄am imitātes tenēt circūcidēdo.ꝛ alia legalia faciēdo.

Iude⁹.dea.deū.dr a iuda filio Jacob.qđ nomē scissura decē tribuū hebreis iposuit. Nā añ hebrei vl israel dicti sunt.sz extq̄ ī duo regna pp̄lus dei diuisus est. tūc due trib⁹ q̄ de stirpe iuda reges habebāt iudeor nomē sortite sunt. Reliq̄ ps decē tribuū q̄ in samaria regē sibi ꝓstituit.ob pp̄i magnitudinē ꝓstinū nomē obtinuit israel. Et interptat iude⁹ ꝓfessor siue ꝓfitēs. Nomē ꝙo mō nōduz eis ꝙuenit.interptatio añt ei⁹ ab eis lōge absentat. Nō em̄ ꝙo noie nūc dicunt cōfessores,sz diffessores poti⁹

Iudex.cis.dr quasi ius dicens pp̄lo. vel iure disceptās.ꝛ est tymo. Jure añt disceptare. ē iuste iudicare. Nō em̄ est iudex.si nō est ī co iusticia.vt in.c.fo⁹.§.in oī q̄z negocio.de ꝑ. sig. Et iudex est.q̄ ex iurisdictiōe ꝓpria aut sibi delegata.ꝛ cōmissa ius hz sup causas litigior vel litigator cognoscēdi.

Iudex ordinarius est ille qui habet potestatem iudicandi a sēiure suo hocipso q̄ est talis. vt episcopus.baliuus.preses.puincie.ꝛ consimiles

Iudex delegatus est ille q̄ habet potestatem de causa aliq̄ cognoscēdi ab aliq̄ sibi cōmissam.q̄ etiā dr iudex extraordinari⁹.

Iudex cōpetēs dr q̄ cause iurisdictiōz habet cū exercitio dato qđ ꝑ exceptionē possit elidi.siue exceptio ꝓtingat psonā.vt qr suspectus.siue iurisdictionē vt qr rescriptū surrepticiū.vt ī glo.ī cle.cū lite.vt lite pē.

Iudex incōpetens est in quē licz ꝓsenserim⁹ vel quia ipe nulla iurisdictionē habeat. vel quia interuenit error in adducēdo vel adeūdo ipm̄.vel quia vi cōpulsus sum in eum cōsentire.

Iudex cōpromissari⁹ est ille q̄ ex cōpromisso id est.ex ꝓsensu ptiū et ex litigantiū electiōe de causa cognoscit.q̄ nullā hz iurisdictionē ꝓpriā seu delegatā.ff.de arbi.l.j.

Iudices pedanei dicunt illi q̄z officiū est de minutis causis ꝛ infimis cognoscere. ꝛ iurti lib⁹ vel vilib⁹.licet sint ordinarij.

Iudices cartularij erāt olim q̄ ab impatore ꝑnulegiati erant. vt q̄ vellēt corā eis litigare possent.sz ipsi nō poterant cogere aliquē ad litigandū corā eis. Et dicunt etiā hodie iudices ordinarij creari a comite palatino.q̄ non habēt administrationē nisi habitu. vt no.ī.l.j.ff.de iudi.ꝛ.l.fi.C. vbi ꝛ apud q̄s resti.agen.sit.

Iudices domestici. vide s̄ domestici

Iudicē delegare est vice sua aliū de causa cognitur⁹ ꝓstituere

Iudiciū. Dec dictio multipliciter signat.ꝑmo modo idē est qđ casus fortuit⁹. vt dicit. Hoc de meo iudicio venit. Secūdo est discretio. vt dicēdo. Jn pueris nō est iudiciū. facit Jnsti.q̄. nō est pmis.fa.testa.§.preterea Tertio est actio. vt cū dicit. Judiciū familie herciscunde.ff.de iudi.l.in familie Quarto est vltima volūtas testatoris. Quīto est iudiciū vel sentētia iudicis.le.j.ff.de re iudi. Sexto ponit ꝑ examinatione vel deliberatione. Septimo ꝑ autoritate. lxij. dis.ca.ij. Octauo qñq̄z ꝑ pena.l.dis.ca. expurgabit. Nono capit ꝑ unitātia vel ordinatione cause discutiēde in iure corā iudice. sic sumit in ti.de iudi.ꝛ in l. ꝑerandū.§.j.C.de iudi.ꝛ.ff co.ti.l.ꝑponebat. Et in hac significatiōe diffinit s.c. Judiciū est act⁹ legitim⁹ triū ꝑsonarum.s.iudicis.actor.ꝛ rei.sup eadē q̄stione. aut sup eodē iudicio contract⁹.de ꝑ.ligni.c.

forus.in glo. Et dr iudiciū.qi iuris dictio t ostēsio. Et est iudiciū duz discernit. Causa cū ponit. Justicia cū finit. Et a iudicius dr ꝟ iudiciolū.li.dimi.t iudiciarī.ria.ruz.qđ ptinet ad iudiciū.t ꝟ t ꝟ iudicial'.t ꝟ le.i eo dem sensu.

Iudiciū ꝓtradictoriū dr.si dicerē ꝟ esse ꝓsue tudinē.t tu aduersarī me diceres non esse ꝓsuetudinē.vt ī.c.abbate.ī glo.fi.de ꝑ.sig.

Iudicia capitalia sunt qbꝫ caput eximit a ci uitate morte vl exilio.de his vide Jnstit.de pub.iu.in.§.publicoꝝ

Iudicia publica sunt de publicis cauk. et di/ cunt qsi populica.qr cuilibet de pl'o cōmis/ sa est exequtio vt ꝺ crimē lese maiestatis. in q oēs de pl'o pñt accusare. Qñqꝫ iudiciū pu/ blicū dr esse iudiciū qđ intēdit a crimie.de ꝟ Jnsti.de pub.iu.in pn.

Indicia ꝑuata.sunt q ciuilit tractant siue ī tentantur.

Iudith vidua laudāda q interfecit holofer/ nem.t liberauit israel de manu hostis.t iter ptak laudās.vel iudea.vel ꝓfitēs.

Iugabil'.lis.ꝺ.t.ꝟ le.qđ etiā ꝟ t ꝟ iugalis t hoc le.inuenit p syncopā.i.iungibilis.vl iu/ go habilis.

Iugalis.lis.ꝺ.t.ꝟ le.i. iugo assuet.sb iugo posit.qsi domit. Jte inuenit iugal'.i. iun/ gibil'.t tūc dr a iugabil' p syncopā. Uñ.ꝝ.re gū.viij. Subneruauit oēs iugales curruū.

Iugerꝝ.ri.fm q cōiter accipit est spaciū ter/ re qđ vnū aratꝝ pt arare ī die. Et inuenit hic iuger.gerꝭ.i eadē significatōe. Jsid.dic i lib. etymo. Jugerꝝ ꝓstat lōgitudine pedū ducen torꝝ qdraginta.latitudine centis viginti

Iugis.gis.ꝺ.t.ꝟ ge.i.assidu.ptinu. pseue rās.t pd.pmā.sed iugū eā cor. Uñ. Expers esse iugi veneꝭ nequeo pce iugi.

Iugitas.tatis.f.t.i.assiduitas. pseuerātia

Iuglans.dis.dr a Joue t glās. Et dicūtur iuglādes castanee.qsi iouis glādes.qa sunt ꝓsecrate ei.vl qr sunt cibꝫ ioue dign.

Ingul.li.i.guttur vl gutturis icisio. Uñ Lu can i.ꝝ. His dabit ꝟ pacē iugulus finemqꝫ malorꝝ.

Iugulū.li.dimi.i.puū iugū.

Iugū.gi.n.s.est cacumē mōtis.t dr a iungo. gis.qr pinqtate iugorꝝ colles iūgant. Inde iugosus.a.ū.i.cacuminosus vel mōtuosus Dicit etiā iugū illud ligneū instrumētū cuz q̄ boues iugunt. Uñ qdā silitudine iugū dr fuit.t inde ꝟ iugul. Et cor. pmā iugū Uñ psper. Nō fuile ḡuat libera corda iugū.

Iulian.na.nū.est nomē possessiuū de Juli us cesar. Jñ iulian.ni.dr ppriū nomē cuius dam viri.

Iulus.li.fuit fili Enee. Et est bissyllabū.li/ cet qnqꝫ causa metri ponat trissyllabuz. Et hinc cesar dict est Juli.qr de eiusdē proge nie pcessit. Uñ illud. Juli a magno dimis/ sum nomē iulo. Jñ iuli.lia.liū.nomē posses siuū.t hec iulia.lie.quedā colūna rhome ī cu ius summitate est vrna.in q posita fuerūt os sa t cinis corpis cesaris.t hinc dicta ē iulia Jtē a iulio impatore dict est hic iuli.lij.q/ dā mensis.q primo vocabat qntilis.sz postea in honorē Julij cesaris q eo mēse natus est. vel qr in eo aliquā victoriā obtinuit dictus est Juli. Jñ iuli.lia.liū.

Iulos pprie dr pma barba.s.lanugo.

Iumentū.ti.dr a iuuo.as.vel a iuuamētū p sincopā bos vl equ vel asin.t dicūt hmōi aīalia iumēta.qr nostꝫ labore vl on suo ad iutorio subuectādo t arādo iuuēt. Hā car/ penta trabit bos.t durissimas terre glebas vomere euertit. Equ t asin portāt onera. t hoīm in gradiēdo labore tēperant. vñ t iu mēta appellāt.qr iuuāt hoies Eadē q̄z dicū tur armēta. Jñ iumētari.ria.riū. qđ ptinet ad iumentū.t hic iumentari.rij.t ꝟ iumen/ taria.rie.custos iumēti.

Iuncata.te.est lac ꝓcretū t iuncis inuolutuz. t dr a iuncus.ci.

Iuncus.ci.i.scirp vel papyr.t dr a iūgo.gis qa eo aliqđ iungit t ligat. vel qr iūctis radi cibus hereat. Jnde hic iuncul.li.dimi.et ꝟ iuncetū ti.loc vbi iunci abundāt.t iunce. cea.ceū.id est.de iuncis existēs.vel ad iūcos ptinēs.vl macer.vl subtil ad modū iūci.

Iungibilis.lis.ꝺ.t.et boc le.aptus ad iun/ gendum.

Iunipyr.ri.q̄dā arbor cuius cineres pleno anno fuāt ignē.t dr q̄si gignipyr.i. gignēs pyr.i.ignē.qr ptectū diu teneat ignē.adeo vt si prune ei cinere fuerint coopte vsq ad an/ num pueniūt.vl qr ab amplo vsq ad acutū finit vt ignis.

Iuni.nij.mēsis quidā. vide infra mai.

Iumt.cis.f.t.idē est qđ iuuēcula.i.pua bos. fm Hug. Pap. ꝓ dicit. Jūces boues iuue nes. Et pd.pc.gti. Uñ Persi. Tot tibi ī flā mis iumcū ometa liqescūt.

Iuno.iunonis.f.g.dr a iuuo.as.quasi iuuās nouos. Est em iuno diuina bonitas q̄ no/ uos iuuat.qa creata grā sua nutrit. Est eti am aer q̄ similit iuuat nouos.qr infantes a

Iu

calido ⁊ humido vtero veniẽtes. ⁊ similiũ q̃ litatũ bñficia poscẽtes recipit fouẽs humo/re ⁊ caloze. ꝺa ipe sol⁹ inter elemẽta calidus est ⁊ humid⁹. Hec etiam esse ꝺr lucina. i. dea part⁹. Uel iuno ꝺr q̃si iano a ianua. i. ianua ꝓpagatiõis femina. ꝺa q̃si portas matro/na pandit. ⁊ naturas nubẽtiũ marit⁊. Est em̃ dea pturientiũ ⁊ nubentiũ. Iñ iunon⁹. nia. niũ. i. res ptinẽtes ad iunonẽ. vel res iu/nonis. sicut pauo. q̃ dicit auis iunonia. Uñ Ouidi⁹ de arte. Laudatas oñdit auis iuno nia pẽnas.

Iupiter. iouis. est vn⁹ de septẽ planet⁊ errati cis in suis q̃litatib⁹ tẽperat⁹. calid⁹ ⁊ humi dus. Malicia nãq⁊ saturni tẽperat. Cursuz suũ in duodecim ãnis cõplet. Itẽ ſm fabu/las poetaꝝ ferk alioꝝ deoꝝ pat⁹. ⁊ ꝺr a iuuo. vel iuuãs. ⁊ pr̃. Et põ. ꝓmã positiõe. Unde Ouidi⁹ in epi. Iupiter esse piũ statuit q̃dcũ q̃ iuuaret. Et inuenit in ntõ iupit vel iouis. vt dicit Prisciã⁹ Uñ moderni vtunt tm̃ h ntõ iupiter. Huguitio aũt dicit. A iuuo. as ꝺr hic iouis. hui⁹ iouis. ⁊ h iupiter. teris. vel iupitris. Antiq̃tus em̃ ita declinabant oia ista. ſz postea obliq̃ isti⁹ nomis iupiter. ⁊ iste ntũs iouis aboliti sunt. Uñ postea ex obli/q̃s isti⁹ nti iouis. ⁊ isto noie iupiter facta est quedã cõmixtio. ⁊ redacta sunt quasi i vnũ nomẽ. ſcz hic Jupiter. hui⁹ iouis. Iñ h et h Jouialis. ⁊ h le.

Iuramentũ. ti. est affirmatio vl̃ negatio sa/cre rei assertiõe vl̃ attestatiõe firmata. scõm Hoff. vel adhibita religiõe ſm Pla.

Iuramentũ asserto rũ. est cũ iurat de p̃senti. vel de ꝓterito sic esse vl̃ nõ esse. fuisse vl̃ non fuisse. Sz iuramẽtũ ꝓmissoriuz est q̃n iurat de futuro aliq̃ ꝺ datuꝝ vl̃ factuꝝ. Aliq̃n eti/am iurat p execrationẽ. vt Si h non fecero. h accidat mihi vl̃ filijs meis. aut hmõi.

Iuramẽtũ calũnie. est cũ q̃s iurat se bona fi/de ⁊ nõ animo calũniãdi agere vl̃ rñdere. nec egisse vel respõdisse. vñ illud iuret q̃ sibi lis iusta videt. Et si q̃ret rex. nõ inficiet. Nihil pmittet. nec falsa ꝓbatio det. Utilis tardet dilatio nulla petet. c. j. de iura. calũ. i glo. iiij.

Iurat⁹. ta. tũ. ꝺr a iuro. as. ⁊ ponit actiue vl̃ passiue. Uñ Ouiꝺ. Tu mihi iurat⁹ p numi na matris aq̃se. actiue dixit. Et alit. Jura/ta numina nõ reducũt te. passiue dixit.

Iurgiũ. gij. i. litigatio vl̃ verberatio. ⁊ dicit a iurgo. gas. q̃si iurꝫ garriũ. vl̃ q̃si iuris actio ſm Hug. Ul̃ ſm Pap. Jurgiũ ꝺr ꝓuicium casualis ꝓtentio. Idẽ iurgamẽ. inis.

Iuridicialis. lis. ꝓ. t. ⁊ h le. q̃ de iure tractat. Uñ ⁊ q̃dã ꝓstitutio i arte rhetorica ꝺr iuri/dicialis. ꝺa de iure tractat

Iuridicus. ca. cũ. i. rect⁹. q̃ dicit ius.

Iurisc̃sult⁹. i. iurisperit⁹ ſm Papiã

Iurisdictõ est ptãs de publico introducta cũ necessitate iurꝫ dicẽdi vl̃ eq̃tatis statuende. ſm Azo. ⁊ ꝺr a ius. ⁊ dicio. onis. q̃ ẽ ptãs

Iurisprudẽtia. est diuinaꝝ ⁊ humanaꝝ rerũ noticia. iusti atq⁊ iniusti scia. iusti scz ad facie/dũ. iniusti ad euitãdũ. qz nõ sufficit scire q̃d sit iustũ aut iniustũ. nisi ⁊ ipaꝝ rez ꝓtrariaꝝ vel coꝝpaliũ habeat q̃s noticiã. ſm quã ſm varias ꝓditiões varia iura sunt statuenda. Insti. de iusti. ⁊ iu. in ꝓn.

Ius. iuris. ꝺr a iubeo. bes. qz iubet. Et ẽ ius lex diuina. Fas lex humana. Trãsire autez p agrũ alienũ fas est. Jus ꝓ non est. Itẽ ius ꝺr esse lex scripta. Itẽ leges humane sũt. Iu ra diuina sunt. Itẽ ius generale est. Lex ei⁹ spẽs. Et caret h nomẽ ius gtõ. dtõ. ⁊ ablto pluralib⁹ ſm vsum. Et nota q̃ ius repit in alijs significatiõib⁹. Uñ. Jus aq̃. ius rectũ ius ꝺr esse potestas. Itẽ ius ꝓphanũ ꝺr bro/diũ vel aq̃ in qua coquũt carnes porcine. q̃ ꝓphane sunt iudeis. Et vt dicunt q̃dã. Jus iuris ꝓ lege. vl̃ potestate. vl̃ rõe. ꝓ ris. Sed ius iutꝫ p t. ꝓ aq̃ vel brodio. Uñ. Jus iutis mãdo. ius iuris i agmine pãdo.

Iusiurandũ. di. n. g. i. iurisiuratio

Ius naturale est q̃ est cõe oi natõi eo q̃ vbi q̃z instinctu nature habet. nõ aliq̃ ꝓstitutiõe facta ab hoie. sed ab ipso nature ꝓditore. vt maris ⁊ femine ꝓiunctio. liberoꝝ succesio. ⁊ puerorꝝ educatio. Itẽ ius naturale ꝺr cq̃/simũ. veluti q̃ tibi nõ vis irrogari. alijs nõ irroges. Inde dicunt etiã pcepta naturalia que in lege ⁊ euãgelio ptinent. vt Nõ mech/aberis ⁊c.

Ius ciuile inuenit accipi diuersimode. vt di. j. c. ius naturale. Uno mõ est q̃ d q̃q̃ pl'us vl̃ quecz ciuitas sibi ꝓpriũ diuina humanaq̃z causa ꝓstituit ſm Isiꝺ. li. v. scõo ꝺr ius ciui le. l. xij. tabulaꝝ. tertio ꝺr q̃ ex legib⁹ plebis/citis. ꝓstitutiõib⁹. senatusc̃sultis. ꝓncipuz decretis. vl̃ auctoritate prudẽtiũ inuenit. q̃r to ꝺr ius. q̃ nõ est ptoriũ. q̃nto ꝺr disputa/tio prudẽtiũ. q̃ fuit facta sub lege. xij. tabula rũ. sexto q̃q̃ habem⁹ scriptũ ꝺ iure. septio q̃q̃ iure naturali vl̃ iure gẽtiũ subtrahit. vl̃ q̃ nõ est ius naturale vl̃ gẽtiũ. Et sic ca/piẽdo ius canonicũ ꝺr ius ciuile. Et ita su/mit. j. di. ius aũt. aut nakale. vt i glo. j. no. i fi.

IB

Ius gētiū. est sediū. i. hostiliū occupatio. nuntio. bella. captiuitates. fuitutes. postlimi nia. federa pacꝫ. iducie legatoꝝ ñ vetādoꝝ vel violādoꝝ. religio. ꝓnubia inter alienige nas ꝓhibita. Et dr ius gentiū. qz eo omnes fere gētes vtunt. c. ius gentiū. j. dis.

Ius aureoꝝ anuloꝝ ꝝ ōsdā dr. qđ olim li berti anulos aureos ferre nō poterāt. Sed ꝝ Azo. est ꝓuilegiū qđ ꝓcedebāt libertꝫ in signū semplene ingenuitatis. Uuebāt ei vt ingenui. sꝫ moriebant vt liberti.

Ius militare ē belli inferēdi solēnitas fede ris faciēdi nep. signo dato egressio i hostes ꝛ pugne cōmissio. Itē signo dato receptio. Itē flagitij militarꝫ disciplina si locꝰ defe rat. Et ꝝ canones q̄ fugit i bello publico infamis est. vj. q. j. infames. Et ꝝ leges ca pite puniunt. ff. de re mili. l. cause. §. q̄ in acie

Ius poscēdi. ē ex habitatōe domicilij ꝛ com munitatis.

Ius patronat. ē autoritas siue ptās quā pa tron. hz i libertū. Alit ꝝ Hoff. ē autoritas siue ptās ꝓueniēs ex bñficijs añ ꝓsecratiōz eccl'ie collatꝫ. Et ꝓuenit ex trib. s. fundatōe dotatiōe. ꝛ edificatōe. aut sola collatōne. vt xxj. q. vj. filijs. ꝛ c. q̄cūq. xvij. q. ij. abbates. Uñ. patronū faciūt. dos. edificatō. fund.

Ius publicū est qđ generalit. al's ꝓncipaliter ad publicā deseruit vl' spectat vtilitatē. ve luti ne i portis vl' muris ciuitatis. ꝛ alijs sa cris iudicijs vl' sacerdotijs vl' magistratibꝫ aliq̄d cōmittat vel inferat

Ius priuatū dr qđ spēalit. ad singularē vtili tatē ptinet. secū dario tñ etiā ad rēpublicam vt i pactis ꝛ ꝙuētionibꝫ mutuis ꝓuatorum spēalit. initis ꝓspicit. Insti. d. iusti. ꝛ iu. §. ij.

Ius q̄si naturale. est qđ dñs vl' patron. hz i seruū vel libertū.

Ius q̄ritū dr a q̄rino. i. a rhomulo. ꝛ est ꝓpriꝫ rhomanoꝝ. qz nulli tenēt. h ius nisi q̄rites. i. romani. ꝝ Isid. li. v. etymo.

Ius sibi facere l' dicere ē aliq̄d facere qđ ma nifeste spectat ad iudicꝫ officiū. s. qđ a iudice faciendū sit. veluti. q̄s rē suā ꝓpria rapuit au toritate. putās sibi h licere i iure ꝓtect se h fecisse. de q̄ q̄rit vtroq; casu ipe fac. vñ debet sustinere ꝓtrariū calculū. i. ꝓtrariā sniam vt p debito q̄ teneris alicui. is pign. tuū capit te inuito ius qđ sibi iure cōpetebat amittit.

Ius ptorū. est qđ ptores iduxerūt ad imēdi supplēdi. vl' corrigēdi iuris ciuilis gra. vt. ff. de iusti. ꝛ iu. l. ius aūt Hoc etiā ius dr bono rariū. q̄a qui honores gerūt. s. magistratus. autoritatē huic iuri dederūt. vt insti. de iu na. gen. ꝛ ciui. §. ptoris q̄z edicta.

Ius succedēdi habet heres. Itē patron. in bonis liberti.

Ius versutū. dicūt ꝓstigia. vestigia. siue ca ptiones ꝓboꝝ. q̄by obumbrāt delicta Et di cebant ꝓsuta ꝝ Azo. q̄a q̄s repellebat ab actiōe p quasdā versutias. i. machinatiōes verboꝝ.

Iuris auspiciū. i. exordiū litis. vt in. c. pasto ral'. de cau. pos. ꝛ. l. de excep. l. penl'. ꝛ de co dicill'. l. vlti. j. rñso.

Iuris ꝓcepta tria sunt. s. honeste viuere. alte rū nō ledere. ꝛ ius suū vnicuiq; tribuere

Ius canonicū diuidit in decretū ꝛ decreta les. q̄z volumē dr extrauagās in q̄nq; libris materie respectu iurꝫ ciuil. Quoꝝ liboꝝ ma teria his habet ꝓsibꝫ. Pars ꝓor officia. cre at eccl'ieq; mīstros. Altera dat testes. ꝛ cete ra iudicioꝝ Tertia de rebꝫ ꝛ vita ꝓsbytero rum. Dās thoꝝ q̄rta mulieꝝ q̄ docet ea. Ul tima de vitijs ꝛ penis tractat eorūz. Uel sic Judex iudiciū. cler. spōsalia crimē

Ius ꝙo ciuile diuidit in q̄ttuor libros ꝓnci pales. s. ff. C. Insti. ꝛ Autꝫ. Quib addit col latio decima. seu liber feudoꝝ ꝛc.

Iusta. oꝝ. plis numeri. i. exeq̄e mortuoꝝ. q̄a iustū est. vt hō hoiem. cinis cinerez sepeliat. Uñ Ouid. Iniusta iusta pegi.

Iusticia. cie. f. p. est ꝓstās ꝛ ꝓpetua voluntas reddes vnicuiq; qđ suū est. Et differūt ius ꝛ iusticia. qz ius ē ars eq ꝛ boni. sꝫ iusticia ē ꝓstās ꝛ ꝓpetua volūtas. vl' est ꝓr. tribuens vnicuiq; qđ suū ē. Itē oē ius ē iusticia. sꝫ nō ecōuerso. Itē ius dr in re. sꝫ iusticia in actu ꝛ exercitio vl' opatōe. Un ꝛ dr iusticia q̄si iu ris stat. vl' statio. qz p iusticiā stat ius. id est. exercetur.

Iustitiū. tij. i. taciturnitas iurꝫ ꝛ cessatō. ꝛ dr a ius ꝛ taceo. l' dr a ius ꝛ statio q̄i iurꝫ statio .i. iurꝫ cessatō. tūc ei ius stat. i. cessat cū nō ex ercet. Uñ Luca. i. ij. Ferale p vrbē iustitiū

Iust. ita. stū. dr a ius q̄si ius tuēs vl' tenēs. s. q̄ ius custodit. ꝛ ꝝ legē viuit. Et differt iu stus ab eq̄. qz iust. ex lege est. q̄si ius custodi ens. equ. ex natura est.

Iut. ta. tū. i. adiut. ꝓncipiū de iuuor. aris

Iuuenal'. lis. ꝙ. t. ꝛ h le. qđ ptinet ad iuuenez vl' lasciu. siue stult. ꝛ fatu. ad modū iuue nis. Inuenit etiā h ꝛ h iuuenil. ꝛ h le. i eodez sensu. Uñ Orati. i epi. Altra iuuenales tar dat arena pedes. Inuenit etiā h iuuenal. lis ꝓriū nomē viri. ꝛ desinit ablatiu. i e. tm.

Iuuencul⁹.li.dimi.i.puus iuuēc⁹. Jñ hec iuuencula.le.q̄ alio noīe ꝺr iuuīr.

Iuuenc⁹.ci.m.s.i.bos nouell⁹ cum a vitulo diſcedit.z iuuare incipit hoīs vſus terrā ex colēdo. Jñ h̄ iuuēca.ce. Et cor.pmā. Unde Ouidi⁹ epi. Quāmale ieqles veniūt ad aratra iuuenci.

Iuuenis.nis.ꝑ.g.ꝺr a iuuo.as .quia iuuare poſſe incipit Et eſt iuuenis in ipo etatis incremēto poſit⁹ z ad auxiliandū parat⁹. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt h̄ z hec iuuenis.z h̄ ne ꝓpabāt.iuuēcis.iuuenior.ſim⁹.ſz mō iuuenis cōparat tm̄ p duo genera z caret ſuplatiuo z habet cōparatiuū irregularē.ſ. h̄ z hec iunior.z h̄ iuni⁹. Et hunc ꝺr h̄ Juni⁹.nij.q̄daz mēſis.ſicut mai⁹ a maioribꝫ. Jñ iuni⁹.a.ū. vt Junie kalende.

Iuuētus.tutis.f.t.eſt collatio iuuenū. z etas plurimor iuuenū. Sz iuuēta.te.etas vni⁹ iuuenis. Et eſt iuuentus vl iuuēta a.xxviij. anno vſq̄ ad q̄nquageſimū. Jtē iuuēt⁹ etiā ꝺr dea iuuētutis.

Ixion.onis.m.g.pater fuit centauror q̄ iunonē de cōcubitu interpellauit. z interp̄tat dignitas. Uñ z ꝺr ixion q̄ſi anxion.qō ē dignitas. vel q̄ſi anxion ab ango.gis.quia dignitas reddit hoīem anxiū. Jñ ixione⁹.nea neū.z hinc ixionides.ixionide.filiꝰ vl nepos ixionis.z ſubtracta de ſyllaba ꝺr h̄ ixionis. hui⁹ ixionidis.filia vl neptis ixionis. Et eſt ixion.onis.auis de genere vulturis alba. et minor q̄ vultur. Uñ Deut.xxiiij. Ixion p aue in q̄buſdā libris ꝺr.

K ante Al

Et q.q̄uis figura z noīe videat̄ aliquā habere differētiā cū c.tñ eādem tā in ſono vocū q̄ in metro cōtinēt poteſtatē. Et k.quidē penit⁹ ſupuacua eſt. Nulla em̄ videt rō cur ſequēte a. debeat ſcribi k. Cartago et caput ſiue p c ſiue p k. ſcribant.nullā faciūt nec in ſono nec i poteſtate eiuſdē ꝓſonātis differentiā. ſicut dicit Priſcian⁹ in pmo maioris. Et vt dic̄ Pap. Dia greca qualicūq̄ ſequēte vocali p k. ſcribenda ſunt.ſz h̄ a ſcriptoribꝫ nō ſeruat. Uuitio ꝺr dicit q̄ hec figura k ſupfluit apud nos.ſz nequaq̄ apud grecos. Ubi em̄ nos ſcribim⁹ c.greci ſcribūt k.z vocāt apud eos kappa. Jn nullis ḡ latinis dictionibꝫ debet ſcribi k.ſed tm̄ in grecis Jn notis ꝺr indifferēter p̄t ſcribi tā c.q̄ k.q̄ em̄ reducte ſunt ad latinitatē p̄nt ſcribi p c. Sed q̄ a grecis habēt originē p̄nt ſcribi p k.

Kala grece latine lata ꝺr.

Kalendariū.rij.liber eſt vbi kalēde diſtincte ſunt.z ꝺr a kalende.aꝝ.

Kalende.aꝝ.i.pm⁹ dies mēſis. z ꝺr a kalo. qō eſt voco.q̄ eo die ſolebat pōtifex aſcēdere turrim ō conſuetudine rhomanoꝝ.z volēs nūciare quota eſſet luna eo die. vl pncipiuz menſis.dicebat pluries kalo.kalo. q̄ſi voco vos. venite z videte etatē lune. vel pncipiū mēſis.z ideo mēſis ille dic⁹ eſt kalēde.quaſi vocatiōes. Uel aliter de conſuetudine rhomanoꝝ erat q̄ in pncipio cuiuſlibet menſis celebrarēt nūdinas.z eas incipiebāt in nonis.q̄ ergo vēturi neſciebāt pncipiū menſis.ideo ſemp in pma die p̄co turrim aſcēdebat.z totiēs vocabat kalo . quaſi voco vos ad nūdinas.q̄t dies reſtabāt vſq̄ ad diez in quo volebāt incipe foꝝ. vt ſi q̄rto die. quat dicebat kalo.ſi in ſexto ſexies. vñ z ille menſis habet q̄ttuor nonas. iſte ꝺo ſex nonas. qō ideo ſic diuiſerūt vt latrones neſcirēt qñ deberet eſſe foꝝ.q̄ abſcondebant in ſiluis.z venientes ad foꝝ occidebāt z p̄dabant. Uel kalēde dicunt q̄ſi colēde q̄ pma dies cuiuſlibet mēſis colebat antiq⁹ in honore Junonis. Uñ in libro Faſtoꝝ. Uēdicat auſonias Junonis cura kalēdas. Uel dicunt kalēde a kalon qō eſt bonū. quia in pmo die mēſis ſolebāt ſibi inuicē munuſcula mittere z dare z ex illo bonā fortunā p totū mēſez ſibi ſperabāt euenturā. Hone a ūt dicebant a nūdinis.q̄ p tot dies durabāt nūdine q̄t ſunt none. Uel dicebant none.q̄ i iſtis diebus null⁹ de⁹ habuit feſtuz.q̄a p tales dies durabāt ſola feſta nūdinaꝝ z nō deoꝝ. Uñ Ouidi⁹. Nonaꝝ tutela deo caret.i.none carent tutela dei vt fiat hypallage. Id⁹ ꝺo dicunt q̄ſi diuiſiones.ab iduo qō eſt diuido. q̄ fere quelibet mēſem diuidūt in duas partes cōles. vel q̄ tūc pl⁹ diuidebat a nūdinis. Ab iſtis ḡ tribꝫ diebꝫ appoſitis dictōibꝫ numralibꝫ.ceteri oēs denominant. vt. vj. kalendas.iij.id⁹.iij.nonas.tē. vt patet in kalēdario. Et in oībꝫ iſtis ſubintelligēda eſt hec dictio añ. vt ſit ſenſus.iij.nonas.i.q̄rto die añ nonas.vj.kal'.i. ſexto die añ kal'.tē. Et nota q̄ vbi ponit⁹ numer⁹ binari⁹ circa p̄dicta.nō debz pferri ſic.ſecūdo kal'.ſecūdo nonas.vel ſecūdo id⁹.q̄ hec dictio ſecund⁹ ꝺr a ſequor ſeq̄ris.talis aūt dies nō ſequit diez kalendaꝝ.nonaꝝ.vel iduū.ſz p̄cedit. Unde debet dici p̄die kal'. p̄die nonas. vel idus.i.

priori die añ kal. nonas vel idus. Itē nota. q̄ festa que occurrūt in kalēdis nonis z idibus debēt in ablatuo pnūciari. s. kalendis. nonis. z idibꝫ. aplis. luna tali. Et est sensus Luna est in kalēdis. nonis. vel idibus. Qñ ꝯo festa pcedūt debēt pnūciari in actō. Et est sensus. Luna est talis tali die añ kalēdas nonas. vel idus. Unde Kalo siue colo nos dicim⁹ esse kalendas.

Kalo. onis. m. t. i. ille q̄ fert ligna. z ꝺr a kalon. qđ est lignū. kalones etiaz dicunt galee militum

Katherina. ne. ꝓpriū nomē cuiusdā sancte ꝙginis. z ꝺr a catha. qđ est vniuersum. z ruina quasi vniuersalis ruina. Omne eīm edificiū diaboli in ea vniuersaliter corruit. Hā in ea ruit edificiū supbie p humilitatē quā habuit. Carnalis ꝯcupiscētie p ꝙginitatē quā seruauit. Cupiditatis mūdane. q̄ oīa munda despexit.

Kyrios p vnū r. i. dñs. kyrrios p duo r. i. porcus siue sus.

Kyrie eleyson. i. dñe miserere Et sunt due ptes z nō dictio cōposita. Hā kyrie. i. dñe. eleison. i. miserere

L ante A

LAbarū. ri. i. signū bellicū qđ ex auro fit z lapidibꝫ pciosis in vexilluz sancte crucis trāsformatū. int⁹ alia bellica lugna pciosius erat. qđ impator z cōsules adorabāt Hoc signū z adorationē ei⁹ Cōstantinus fieri iussit.

Labdacismus est vbi l. plurimū sic sonat. vt sol z luna luce lucēt. Labdacism⁹ etiā est vel si p vno l. duo pnunciant. vel q̄tiēs vnū l. exili⁹. duo largi⁹ sonant. Nam vnū largi⁹. duo exili⁹ pferri debēt.

Labecula. le. dimi. i. pua labes.

Labellū. li. dimi. i. puū labrū. Jñ labellulū. li. aliud dimi.

Labeo. onis. m. t. i. tabernari⁹ vl leccator. z ꝺr a labor. eris. Et Labio fuit q̄dā legispe/ritus. z etiā quidā vilis poeta.

Laberint⁹. ti. i. pplexū edificiū q̄le erat apd creta factū a Dedalo. z ꝺr h laborint⁹. quia nemo posset inde labi. vel q̄ erratilis ē. z ad labendū facilis. z ꝺr a labor. beris. Vl dicitur laborint⁹ p o. a labor. oris. z int⁹. qa habet intus laborem

Labes. bis. f. t. i. putredo. pnicies. ruina. miseria. z ꝺr a labor. beris.

Labilis. lis. ꝯ. t. z h le. qđ cito labit. vel in q̄ quis facile labit.

Labiolū. li. dimi. i. puū labium.

Labina. ne. f. p. terra aquosa z mobilis z labilis in qua q̄s facile labit.

Labiosus. sa. sum. q̄ grossa habet labia

Labor vl labos. oris. i. studiū. cura. vigilie miseria. calamitas. conat⁹. z ꝺr a laboro. as Jñ laborosus z laboriosus. sa. sum. i. plen⁹ labore. q̄ patit laborē. z q̄ exigit laborem vt fiat.

Laborosus. sa. sum. i. grossa bñs labia.

Labrucetū. ti. loc⁹ vbi labruste abundāt

Labrū. bri. z h labiū. bij. ambo a lambo. is. differūt. q̄ labiū ꝺr sup⁹. labrū infer⁹. Uel labiū mulier. labꝝ viroꝝ ꝓpter pilos. quam asperitatē signat h lra r. posita in h noie labrū. Unde Labra sunt viroꝝ sz labia sūt mulierū. Uel labrū est vasis. labiū ꝙo oris Unde z labrū inuenit⁹ p ipso vase in q̄ pedes lauāt z tūc labrū ꝺr a lauādo q̄si lauū. q̄ lauatio siue lotio infantiū in eo fieri solet. Jdē dicit z gluens.

Labrusta. ste. fe. p. vitis siluestris sic dicta. q̄ i labrīs. i. extremitatibꝫ terre vel agroruz finibꝫ z marginibꝫ nascit. Et ponit q̄nq̄s ꝓ fructu illi⁹ vitis. Unde Jsa. v. Et expectauit vt faceret vuas z fecit labrustas.

Labrustetū. ti. i. loc⁹ vbi labruste abūdant.

Labrustosus. sa. sum. i. plen⁹ labrustis

Lac. lactis. n. t. a colore noiat. eo q̄ sit albꝫ liq̄. Leucos eīm grece. albū dicūt. Cui⁹ natura ex sanguīe pcreat. Hā post partū si q̄d sanguinis nondū fuerit veteri nutrimento ꝯsumptū. naturali meatu fluit in māmas. z eaꝝ ꝙrute albescēs lactis accipit qualitatē. Et a lac ꝺr h lactis. tis. q̄dā ps intestinoꝝ. Et lactis est id q̄ lac coagulat. z vt dicūt illud intestinū est quedā pellicula in q̄ lacī q̄/busdā locꝭ coagulat. Unde Persi⁹. Pulmone z lactibꝫ tūctis. Lactis etiā ē gtūs de lac

Lacer. ra. rū. i. lacerat⁹. Jñ lacerosus. sa. sū. in eodē sensu.

Lacerua. ue. f. p. est palliū fimbriatū q̄ olim soli milites vtebāt. z ꝺr lacerua. q̄ sit lacerātis. i. amputatis capitibꝫ fimbriaꝝ. neqꝫ ita laxis vt sūt penulaꝝ. i. palliоꝝ. Unde Juuenal. Crispin⁹ tyrias humere reuocāte lacernas. Jñ laceruat⁹. a. ū. i. illo pallio indutus. Unde Juuenal. Ipse laceruate dū se iactaret amice.

Lacertosus. i. fortis q̄ magnos hz lacertos z ꝺr a lacert⁹. Unde Ouiꝺ. i. xj. meta. Dura iacertosi fodiebāt arua colom. Itē lacertosus

id est.plen⁹ lacertis.z ðr a lacert⁹.vel a lacer ta reptili.
Lacertul⁹.li.z ħ lacertell⁹.li.dimi.a lacert⁹. Itē lacertul⁹ etiā ðr auis quedā
Lacertula.le.z lacertella.le.dimi.a lacerta
Lacert⁹.ti.m.s.ðr brachiū.z ðr a lacero.qz sit ad lacerandū habilis.vl' qz a corpe videt lacerat⁹. Et ēpzie lacert⁹ supior ps brachij vel muscul⁹. Et hinc deriuat lacerta.te.et ħ lacert⁹.ti.q̄dā reptile sic dictū.q̄a brachia habeat. Vl' qz lacerta in horto solet morari. ideo qñq̄ ponit⁹ p hortulo. Et lacert⁹ siue la certa ē cōplex⁹ brachior.ſ.tantū spaciū q̄z tū aliq̄s brachijs pt cōplecti Et cor.pmam lacert⁹. Uñ Ouidi⁹ epi. Est aliud collū soli tis tetigisse lacertis.
Lachesis ſm poetas vna ē de trib⁹ parcz q̄ trahit filū.i.pducit vitā.z iterptat sors vl' al teratio quā recipim⁹ i hac vita.z ðr lachesis q̄si lactis chesis.i.pductio vite
Lacinia.nie.est vestis lacerata vel ora siue extremitas vestimēti Jñ lacinios⁹.sa.sū.i. laceratus vel pānosus.
Lachrym⁹.me.f.p.i.gutta fluēs de oculis. z ðr a lacero.as.q̄a lacerat mentē. Uñ. Dē te tristamur qñ oculis lachrymamur. Jnde lachrymos⁹.sa.sum.i.plen⁹ lacrymis vl' la chrymas pferens.
Lachrymabil'.p.t.z ħ le.i.flebil' vel tristis.
Lachrymula.le.dimi.i.pua lachrym⁹
Lactans.tis.q̄ lac pbet.lz lactēs cui prebe tur lac.
Lactatū.ti.cib⁹ q̄ fit ex lacte.vt ex lacte amy gdalorum.
Lactcol⁹.la.lū.pe.cor.idē qđ lacte⁹.
Lacte⁹.tea.teū.de lacte exīs.vl' ad lac pti nēs.vl' albū vt lac. Jñ ħ lacte⁹.vel ħ lactea. q̄dā circul⁹ in celo.i.galaxias
Lactuca.ce.fe.p.herba q̄dā.z ðr a lac. eo q̄ ex abūdantia lactis exuberet.vl' feminas la cte nutriētes ipleat. Hec etiā in viris vene ris vsum coercet. Jñ ħ lactucetū.ti.z hoc la ctucariū.rij.loc⁹ vbi lactuce crescūt z abun dant.z lactucari⁹.ria.riū. Et vt dic Macer Frigida lactuce vis pstet z hūda valde.
Lacturn⁹.ni.de⁹ q̄ pest segeti lactēti
Lacula.le.f.p.q̄dā vestis q̄ q̄sdā lac⁹ q̄dra tos cū pictura habet intextos.
Lacuna.ne.q̄ alio noīe ðr lac⁹.z est fossa vbi remanēt aq̄ post effusionē imbriū vl' ad quā pfluunt immūdicie. Et ēpzie intra sozes sic sozica extra. Et q̄dā sil'itudine lacuna ðr vē ter vel fossa vētris. Jñ ħ lacunar.naris.qđ qñq̄ idē est qđ lacuna.
Lacunar.naris.n.t.i.testudo q̄ solet esse i ca meris z in domib⁹ arcuata z pcaua ad mo dū lacune. Antiq̄tus em̄ fiebant testudines curue pcaue in domib⁹.z iō lacunar dicit⁹ a lacuna.vl' a lacu.qz testudo quosdā lac⁹ ro tundos vl' q̄dratos gipso. vel alijs colozi bus hz depictos cū signis intermicātibus. Uñ etiā ipa testudo sepe ðr lac⁹. Uñ Luci lius. Resultāt edesq̄ lacusq̄.Et inde ħ lacu nariū.rij.p eo dē. Itē lacunar est pñctio tra biū.a lacu.qz sicut plures riuuli in vno lacu ita trabiū capita z lignoz̄ i vno loco pueni unt. Itē lacunar idē est qđ lacuna. Et lacu nar ðr suppellex dom⁹ vel loc⁹ vbi tota sup pellex dom⁹ reponit. Itē lacunar ðr lāpas ardens in aere.z tūc ðr a luce z aer.qz lucē p beat aeri
Lacus.cus.cui.m.g.z etiā ħ lac⁹.ci.scde declinatōis iuenit.i.cuppa in qua vinū decur rit.z fossa q̄ alio noīe ðr lacuna.z est recepta culum aquaz. Et differt a stagno z piscina. Stagnū em̄ est aq̄ stās artificio .et habens pisces. Piscina est aq̄ stās artificio carēs pi sciby. Uñ z ðr a pisce p pzrariū. Lac⁹ est aq̄ stans naturalit' vel paz fluens. siue habeat pisces siue nō
Laganū.ni.n.s.est q̄dā gen⁹ cibi.qđ pus i aqua coquit'.postea in oleo frigit'. Et fūt la gana de pasta.q̄i q̄dā mēbranule.q̄ qñq̄ ita tim in oleo frigunt'.z postea melle cōdiūtur. qñq̄ pus in aq̄ coquunt'. postea in oleo fri gunt' Illa ſo i vulgo dicūt crustella.ista la sania.Et cor.ga. Uñ in aurora Lagana la ta notāt z fratris z hostis amorē.
Lagena.ne.f.p.est vas vinariū pzie.licz eti am aq̄tile inueniat Uñ in euāgelio. Itē i ci uitatē z occurret vobis hō lagenā aq̄ baiu lans.Et p.pe.Uñ aurora.Corpa subdētes morti fregere lagenas
Lagois.f.g.q̄dā auis bñs lepozinā carnē.z ðr a lagos qđ est lep⁹.Et etiā lagois ðr pi scis quidā eadē ratione
Lagos grece ðr cursus vl' velocitas. Unde apud grecos lepus vocat lagos vl' lageos. eo q̄ velocit' currat. Et inde q̄dā vitis ðr la geos grece.lepozina latine.qz velocis currat ad maturitatē vt lep⁹. vl' qz vinū ei⁹ venas hoīm cito transit
Lagūcula.le.dimi.i. pua lagena. Uñ Jsa. v.Decē iugera vineaz facient lagunculam vnam
Laic⁹.ca.cū.i.popularis.z ðr a laos.qđ est

populus.qđ dicit a laas.qđ est lapis. Jnde laic⁹.qr dur⁹ z extrane⁹ est a scia lr̃a. Jñ ħ z hec laical z ħ le. Jñ laicaliter aduer. z laicalitas.tatis.ꝓprietas qua q̃s ór laic⁹.vl laicoꝝ ꝯgregatio.

Lama.me.f.p.est loc⁹ voraginosus.vl lapis i via abrut⁹ z obrut⁹.z ór a lema l lemos. Lemos ei l lema ór vorago Jñ ħ lama me.loc⁹ vbi via aspera vl voraginosa. Jñ lamosus sa.sum.i.voraginosus.plen⁹ lamis. Jtē lama.i.frustū latū auri vel argēti vl alteri⁹ metalli.z tūc ór a lat⁹.ta.tū.eo q lata sit et spaciosa ſm Hug. Papias aūt dicit. Lame dicunt ꝯfractões viaꝝ q̃ fieri solēt pluuia intereuenięte. Lame facture cuiuslibet metalli sunt.

Lamma asabathani. Matth.xxvij. Eli eli lamma asabathani. Hoc est.de⁹ me⁹.de⁹ meus.vt q̃d dereliquisti me.

Lamech interp̃tat pcutiēs.qr pcussit z ĩterfecit Layn.qđ z ipe postea ppetrasse vxori confitetur.

Lamẽtatio.onis.i.lachrỹme.gemit⁹. fletus vlulatio. Jñ lamẽtabilis.i.flebilis

Lamia.mie.f.p.i.stria ór q̃si lania.a lanian do pueros.qr fabulant vetule lamias tanuis clausis domos ĩtrare. infantes corrũpere ac laniare.z postea vivos restituere.z habẽt facies hois z corp⁹ bestiaꝝ. Sup illud aūt Threñ.iij. Sz z lamie nudauerūt mãmas dicit glo. Lamia crudelior suis feriby q̃ cetere bestie ór. Un lamia q̃si lania dicit. qr catulos suos laniare fert Jtē Jsa.xxxiij dicit glosa. Lamia pedes habet eq̃nos. cetera mẽbra vt femina.

Lamina.ne.i.pua lama. Jñ Job.xix. Quis mihi det vt exarent i libro stilo ferreo z plũbi lamina. vl celte sculpant in silice.

Lampas.padis.f.t.z ħ lampada.de.ór vas q̃dda qđ eccleſiã illumiat. Et ꝓprie lampas. est vas vl flãma in vertice lucẽs.z ór a lambo.bis.qr lambẽtis modũ oñdere videtur. Un fax z cãdela ór lãpas Et facit actūs singularis lampadẽ vl lampada

Lana.ne.i.vell⁹.z ór a lanio.qr laniat cum carpit. Uel qr olim lane ꝑus laniarent.id ẽ. euellerent.nõ tonderent. Un z vell⁹ dictũ ẽ a vellẽdo. Jñ lanosus.sa.sum. z lanut⁹.a.ũ. id est.lanã hñs.vl lana abundãs .z laneus. nea.neũ.de lana existẽs.

Lancea.cee.est ꝓprie hasta habens ĩ medio amentũ.z ór a lace.p libra.qr eq̃ lace.i.equali amento põderata vibret.

Lanceola.le.dimi.i.pua lãcea.vel ẽherba.

Landula.le.i.alauda.gen⁹ auis est.

Langor.oris.m.g.i.dolor.infirmitas.labor. stupor.pigritia.defect⁹. Jñ langorosus.a.ũ id est.plen⁹ langore. Et scribit sine u.taꝝ in ntõ q̃ in gtõ.

Languidus.da.dũ.i.infirmus vel exhors. stupidus vel deficiẽs.

Laniari⁹.rij.i.retiari⁹.z ór a lana

Laniatoriũ.rij.i.macellũ vbi carnes laniãt z ór a lanio.as.

Lanic⁹.ca.cũ.pe.cor.i.lane⁹.z ór a lana

Laniena.ne.f.p.dom⁹ medicoꝝ vbi laniãt infirmi. Un Prudenti⁹ in libro hymnoruꝝ. Laniena q̃n seuit hypocrita

Lanifex.cis.m.t.q̃ vel q̃ lanã facit.vel q̃ vel que ex lana opatur.

Laniger.ra.rũ.i.gerẽs lanã vt ouis.

Lanio.onis.m.g.q̃ laniat.q̃ etiã laniſta.ste. ór.z lani⁹.nij. Laniones z laniste z lanij dicunt carnifices z homicide z macellatores. a laniando scz carnes.

Laniscus.sci.fasciola ex lana facta.

Lanocul⁹.la.lũ.q̃ frequẽter lanã adhibz ad infirmos oculos tergẽdos.

Lanuginosus.sa.sum.i.plen⁹ lanugine

Lanugo.inis.f.t.lana sup poma. vl flos tribuli.q̃ postq̃ bñ siccat est.leui flatu effertur in aerẽ.z ór a lana.qr colorẽ lane hz.z est levis ad sil'itudinẽ lane. Un Sap. v. Spes impij tanq̃ lanugo est q̃ a vẽto tollit. Item lanugo ẽ ꝑma barba ad similitudinẽ lane.z pducit nu.

Lan⁹.ni.m.g.q̃dã fluui⁹ ẽ vltra danubiũ.

Lanx.lancis.f.g.est lat⁹ disc⁹.z ór a lat⁹.tatũ. Sz ꝓprie laces sunt scutelle de libra pendẽtes. Et hinc lanx ponit q̃nq̃ ꝑ libra. Un Homer⁹. Sustinet auratas eq̃li põdere lãces. Et ſm ħ cõponit.ħ bilanx.cis.libra vl statera duas q̃si habẽs lances.

Laodicia.ciuitas asie.z iterp̃tat amabilis tribus.

Laas grece latine ór lapis. Jñ apõ grecos laos ór ꝑpl⁹.quasi lapide⁹. vel dur⁹.qr nõ sequitur rationẽ

Lapa.pe.f.p.gen⁹ est tribuli.herba spinosa. sic dicta eo q habeat ĩgentẽ caulẽ p terrã dispositũ. Hec herba a grec̃ philãtrop⁹ dicit Et ꝓpõ.ꝑmã. Quidã tñ dicũt q̃ gemineꝝ ibi p.z sic est ibi positio.

Lapas.atis.ſm magistꝝ ĩ historijs est cibus ex oleribus cõfect⁹. Jta ór in lib. Judith.

Lapatica.ce.f.p.q̃dã herba que i cibo sũpta

stomachū ꝓfortat. venerē repmit. vrinā pro uocat. ructū excitat

Lapene. stelle fulgētes.

Lapes grece. ignorātia vl turpitudo latīe.

Lapetū. ti. pe. pō. loc⁹ vbi lape abūdant vl crescunt.

Lapicedina. ne. pe. pō. loc⁹ vel dom⁹ vbi lapides cedunt. qō z lapicidina ōr.

Lapicida. de. pe. pd. i. lapidis cesor.

Lapide⁹. dea. deū. i. de lapide exīs.

Lapidicedi⁹. dīj. i. cesor lapidis

Lapidosus. sa. sum. i. plen⁹ lapidib⁹

Lapillus. li. dimi. i. puus lapis.

Lapis. dis. ōr fm Hug. a laas qō est lapis Uel a ledo. dis. q ledit pedē. q aūt ōr lapis quasi ledēs pedē. etymo. est. z est lapis moll. Petra ꝓ dura z aspera. Saxa aūt herēt. z de mōtib⁹ excidunt. Petra grecū est. z ōr. p/prie de duris. a petros qō est durꝫ vel firmū Silex lapis dur⁹ q z focaris ōr.

Lapista. ste. f. p. est gen⁹ vasis lapidei z aqrij z ōr a lapis.

Lappates fm glo. Judith. x. ōr cib⁹ ex oleribus ꝓfect⁹. Uñ q̄dā lappates cib⁹ est. z olus cōponit eundē. Hug. ꝓ dicit. Lappates carice. ficus sicce.

Laquear. aris. n. t. i. ꝓiūctio trabiū in sūmitate dom⁹. z ōr a laque⁹. Uel laq̄aria sunt q̄ sup tigna ponunt. z ipsis tignis illaqueant. Itē laquearia sūt q̄ camerā subtegunt et ornāt. Sz laquear ipa testudo camere ōr. instar laquei curuati facta. qō alio noīe ōr tedo z lacunar. Jñ ℔ laquearīū. rij. idē q̄d laq̄ar. Jñ laquear⁹ ria. riū. Uñ Joseph⁹ i. viij. De lignis celatꝫ ope laq̄ario auroꝫ vestitis

Laqueat⁹. ta. tū. ōr laquearib⁹ ornatū. vl testudinatum. ad modū laquei curuatū. Uñ Aggei. j. vbi nos dicim⁹. In domib⁹ laq̄atis. Septuaginta īterptes dicūt. In domib⁹ ꝓcauis. Itē laqueat⁹ ōr laqueis capt⁹ vel ligatus.

Laqueol⁹. li. dimi. i. pu⁹ laque⁹.

Laquetism⁹. mi. m. g. i. tendicula. z ōr laquetimus. q̄si laque⁹ tēlus.

Laque⁹. que. i. vinculū vel retiaculū. z ōr a liciū. qz de filo solet fieri.

Lar. laris. m. g. i. dom⁹. z ōr a largior. gīris. vel a larg⁹. gi. qz inde ꝓcedit largitas. Et h lar. larꝫ. ōr ignis. Uñ in antiqꝫ puerbio ōr. Uidi larē in laribus. i. ignē in domib⁹ Itē lar laris. ōr q̄dā nympha q̄ ꝓpter garrulitatem suā dicta ē lar lar. q̄si latrās. sz ꝓpter turpē sonū abscisa est vna syllaba. z dicta ē lar.

Et ꝓ. ꝓmā lares. Uñ Lucan⁹ i. v. O vite tua facultas paupis anguſti lares. O munera nōdū intellecta deū. Itē lar fuit q̄dam rex. sz tūc facit gtīm lartis. iterposita t. causa differētie. ponit etiā lar ꝓ loco vbi fit ignis

Lardariū. rij. loc⁹ vbi lardū fuat z retinet.

Lardū. di. n. g. est pinguedo porci adherēs cuti. z ōr a lar. qō est ignis vl dom⁹. eo q in igne ꝓsumat. vl qz in lare. i. i domo repositū ꝓseruat. Uel ōr lardū. q̄si large aridū. vl poti⁹ est etymo. Jñ lardulū. li. dimi. z lardosus sa. sū. i. plen⁹ lardo. Et lardo. das. t. lardo ī pinguare. vl guttatim lardo assare. vel lardatū facere

Largiflu⁹. flua. fluū. i. larg⁹ Jñ largiflue ad uerbiū. i. affluēter.

Largitor. oris. m. g. i. donator. Jñ largitrix. f. g. pe. p. tā in ntō q̄ in grō. i. donatrix.

Largitio. onis. i. retributō. donatio. z ē ambitiosis. sz largitudo l largitas ē būanitatꝫ.

Largiuscul⁹. la. lū. i. aliquātulū largior.

Larg⁹. ga. gū. i. abūdās. affluens. z q̄ libent dat Et cōponit plarg⁹. q̄s larg⁹. dilarg⁹. omnia ꝓ valde larg⁹.

Larua. ue. est simulacrū qō terret. qō vulgo solet dici masca. qz apponit faciei ad terrēdū pueros. Itē larua ōr malefic⁹ icantator. z vmbra demonū. vl demon. Dicūt em̄ laruas esse demones factos ex hoibus q̄ meriti mali fuerūt. q̄ꝫ natura ōr esse terrere puulos z in angul garrire tenebrosis. Uñ i hymno apl̄oꝝ Petri z Pauli. Laruas repellunt demonū vltra mūdi limites. Et inde tractū ē illud qō apponit faciei ne q̄s cognoscat. Ut ad terrorē ōr larua. q̄ videt esse imago ōmonis fm Hug. Pap. etiam dicit Laruenoctie vmbre dānatoꝝ aīe. Larua imago quā q̄s portat añ vultū. Jñ laruula. le. dumi. id est. pua larua.

Lar⁹. ri. vt dic̄ glo. Leuitꝫ. xj. aīal est tā ī terra q̄ꝫ in aq̄s habitās. volat em̄ z natat. Itez Deutꝫ. xiiij. dic̄ glo. vt auis volat. vt aquatī le natat. pua auis ē vt ferē nigra et pinguis. semp habitās iuxtā aq̄s. nec pt lōge volare. Uñ z agiles hoies frequēter eā capiūt

Lasciu⁹. ua. uū. ōr q̄si laxiu⁹. qz sit laxꝫ. i. solut⁹ z van⁹. z ōr a luxꝫ. a. ū. Prope lasciu⁹ est q̄ꝫ luxuriā est solut⁹ z van⁹. qō vulgariter verosus vl petulās ōr. Jñ lasciuia. uie. id ē. luxuria.

Lasciuiosus. sa. sum. i. luxuriosus. plen⁹ lasciuia. q̄ multū z petulāter ludit.

Latebra. bre. f. p. i. obscuritas. Jñ latebro/

La

sus.sa.sum.i.plen⁹ latebra.vel obscurus
Lateralis.ꝯ.t.ꝛ boc le.i.a latere ex̄ñs
Laterculus.li.dimi.i.puus later
Later.teris.m.t.est gleba cocta vñ fit mur⁹ Et dicunt lateres a lat⁹.ta.tū.qz lati ꝛ spacioſi formant. Et nota hāc naturā later ſ. qz ꝗto plus abluit tāto plus exasperascit ꝛ deterior fit. Vñ quidā volēs signare seruire se inutiliter cuidaz a quo nunq̄ remuneratōz ꝺsequi deberet. interrogatus a q̄dam quid ageret. puerbialiter dixit. Lauo laterē. qua si inutiliter seruio. sicut inutiliter laborat q̄ latere lauat.
Laterici⁹.cia.ciū.i.de latere ex̄ñs
Laterna.ne.f.p.ꝺz a lateo.tes.qz ibi int⁹ lateat candela. Vñ dicit ꝓpias Laterna ꝺz eo qz ignis in ea luceat ꝛ lateat. vas lucerne est.ꝛ coz.ꝑmā. Vñ. Quo cādela latet tibi sit locus ille laterna
Laternula.le.dimi.i.pua laterna
Later.cis.f.t ꝓprie est aq̄ subterranea. ꝛ ꝺz a lateo tes.qz latet i venis terre. Quilibet tñ liquoꝛ ꝺz latex. ſz determiare p adiunctū. vt bacchic⁹ latex. vl aquatic⁹ latex. ꝛ sil'ia
Latomia.mie.f.p.est lapidis cesio
Latom⁹.mi.i.cesoꝛ lapidū. ꝛ ꝺz a laas .qꝺ ē lapis. ꝛ tomos qꝺ est diuisio sectio vel inciſio. q̄a incidit lapides ꝛ diuidit.
Latibulū.li.pe.coꝛ.i.latebra vl obscuritas
Laticosus.a.ū.i.aq̄tic⁹ vl aq̄sus vl liq̄ros
Latinus.na.nū.pe.pd. Et ꝓprie latini dicti sunt italici.a latio vel latino patre lauinie. Sꝫ postea etiā latini dicti sunt ꝛ alij extra italia. sed nō nisi litterati ꝓprie q̄ litteras habent latinas. Jñ hec latinitas.tatis.i.multitudo latinoꝝ. ꝛ ꝓprietas q̄ q̄s ꝺz latin⁹. vel lingua latina
Latini dicebant olim q̄dā q̄ ita erāt a dñis manumissi vt erāt in vita liberi. ꝛ gauderēt plenaria libertate ī bonis suis. ſz in morte ꝑ ui erāt. q̄re post obitū coꝝ nō poterāt succedere heredes coꝝ. ſz bona coꝝ tanq̄ ꝓuoꝛuz ad dños deuoluebant
Latiū.tij.ponit ꝓ rhoma Et vt dicūt histo rie. Saturn⁹ e grecia Jouē filiū fugiēs circa fines vbi nūc rhoma ē latuit. ꝛ ab eo⁹ late bra latiū est appellata. Vñ Lucan⁹ in ꝓmo. Bentiby inuisio latiū ꝑbere cruoꝛē. Et latium potest ibi poni adiectiue. vt latiū cruoꝛē id est. rhomanū cruoꝛē. Jñ lati al'.ꝯ.t.ꝛ h̄ le. Vñ idē in eodē. Percussit latiale caput.
Latrat⁹ est vox canū
Latria.tric.est ꝓuit⁹.q̄ soli deo ꝺz exhiberi ꝛ exhibet. Et est latria q̄dā ꝓtus cardinalis.ꝛ reducit ad insticia. Dosultit em latria i eo qꝺ reddit deo qꝺ sibi debet. ꝛ ꝓpter h̄ ad iustici am reducit. nō quasi spēs ad gen⁹. sed sic ꝓtus annexa ad ꝓncipale q̄ ꝓticipat modum ꝓncipalis
Latrienſis.ꝯ.t.ꝛ h̄ se.q̄ latriā impēdit
Latrina.ne.pe.p.est puat⁹ secessus.ſ. doca.q̄ latet in domo i loco ꝓuato. vñ ꝛ puata ꝺz.q ab̄ ꝺz latrina. q̄i latrat⁹ ani.qz ibi an⁹ latrat. etymo. est. Sup illud ab̄. uij. Reg.x. Destruxerūt edē baal. ꝛ fecerī p ea latrinas Dicit magister i histoꝛij.ſ. subterraneos cuniculos ad mūdandas vias vrbis.
Latro.onis.ꝯ g.ꝺz a lat⁹. Et dicūt latrōes satellites magnatū q̄ circūdāt latera eoꝝ q̄si lateroneſ. Jtē latro ꝺz vispilio q̄ in siluis latet ꝛ exꝑoliat trāseūtes. ꝛ tūc ꝺz a lateo. tes Jnde latrocinū.nū.
Latrunculus.li.dimi.i.puus latro.
Latumia.mie.est vinculū.catena.carcer. vl custodia carceris
Lat⁹.ter.ſ.n.t.est ꝑs coꝛpis hūani vl alteri⁹ rei. ꝛ ꝺz a lateo. tes. qz nobis iacētiby latet. ſz latus ta.tū.i.ampl⁹.patul⁹.spacioſus.a lato tas. Vñ. Est ampl⁹ lat⁹. etiā lat⁹ est hois ꝑs Estq̄ ꝓrus in i.gtūs in crisq̄ scōi.
Latuſculū.li.di.i.puū latus
Lauacrū.cri.n.s.i.lotio .ablutio.ꝛ coꝛr. pe. naturalit. licz ī ꝓsu positiōe possit eā ꝓducere. Vñ auroza. Jllud de lauacro gallica lingua tenet.
Lauatio.onis.i. baptism⁹. ablutio. Unde Ecci.xxxiij. Qui baptizat a mortuo. ꝛ iterū tāgit mortuū. qꝺ ꝓficit lauatio ei⁹.
Laudabil.ꝯ.t.ꝛ h̄ le.q̄ dign⁹ ē vt laudet.
Laudū est ſnia arbitri.
Lauerna.ne.est dea latronū ꝛ furū.
Laur⁹.ri.f.g.ꝛ h̄ laur⁹.us.ui.ꝛ h̄ laurea. ree q̄dā arboꝛ q̄ nunq̄ viriditatē deponit. qua si laud⁹ vl laudea. vñ a laus ꝺz qz olim cum laudiby ea victoꝝ capita coꝛonabant. Vñ laudea dicebat. ſz postea mutata est ꝺ. in r. ꝛ ꝺz laurea. Et inde laure⁹.rea.reū.i. de lauro ex̄ñs. vel ad lauꝝ ꝑtinēs. Et h̄ laurea.ree.i. victoria vl coꝛona de lauro. Jñ laureatus. ta.tū.i.laurea coꝛonat⁹. Jtē a laurea ꝺz hoc laureū. rei. Jñ h̄ laureolus.li. Laureū etiā ꝺz remuneratio q̄ ꝓsequebat ex ludo. ꝓ q̄ laurea coꝛona victoꝛes remunerabant. Laureolū ꝓ ꝺz lud⁹ ille. Et dicūt q̄dā q̄ lud⁹ ille est disc⁹ vl ꝓga q̄ supponit ꝓge ꝛ ibi volut. Vñ Juuenal'. Laureolū veloꝛ etiam bene

Le

lentulus erit.

Laus.dis.f.t.ẽ ipa virt⁹ inītẽs q̃ etiã sine celebratiõe ꝓstat. Itẽ laus claritas. ornamentũ.dec⁹.gl'ia.nomẽ. Itẽ laudatio est ipsa laudantis oratio.

Lausans.i.laudãs. Lausantes.i. laudãtes

Lauticia.cie.z hec laucia.cie.i.epulaꝝ magnificẽtia. Prope laucie vl' lauticie dicũt delitiosi z delicati cibi vel mũdicie. Jñ lauticiosus.sa.sum.z laucios⁹.sa.suz.i.delitios⁹ Jnde lauticiositas.tatis.z ħ lauciositas.tꝫ. id est.deliciositas

Laut⁹.ta.tũ.i.lauat⁹.ta.tũ. siue lot⁹. z ōr a lauo.as. vel lauor.aris. Itẽ laut⁹ accipitur actiue ſm q̃ est nomẽ.z tũc tantũ valet lautus.q̃tũ se bñ pcurãs q̃si mũde z deliciose se pcurãs. Unde Greg⁹. Lautiores cibos q̃n q̃ sine culpa sumim⁹.i.pciosiores vel delicatiores.

Lazar⁹ interp̃tat adiut⁹.eo q̃ a morte a domino fuerit resuscitat⁹.

Lante E

Lea.lee.l'leena.ne.ōr vxor leonis. Unde Job xl. Uor leene z dẽtes catulorꝝ leonũ cõtriti sunt.

Lebes.etis.m.g.pu⁹ cacabꝰ coq̃nat'.z facit actũs singularis lebetẽ vel lebeta Jñ sumit ħ lebeta.te.ꝓ eodẽ. Unde lebetas iuenit in pl'i numero.in veteri testamẽto.vt patz Exodi. xxvij. Et pō.pe.gtī. Unde aurora. Dignos pl byteros credo signare lebetas. Et nota q̃ ꝓ prie cacabꝰ appellat' vas eneũ Lebes ꝙ vas lapideũ.

Lebe⁹ dict⁹ est Judas Jacobi.

Lecca.ce.est ꝓprietas lingẽdi.z ōr a lingo.gis Jñ ħ leccacitas.tatꝫ.z ħ leccator.oris.z hec leccatrix.cis. Hã taliũ est lingere

Lechi.i.maxilla.sicut habet Judic.xv.

Lechit⁹.ti.m.g.ẽ vas.l.ampulla ō auricalco.ſm Aug. Pap. ꝙ dicit. Lechit⁹ i regnorũ libro.ampulla olearia. Et pdu.pe. Unde i doctrinali ōr. Et pducunt lechit⁹ z hermophroditus.

Lectica.ce.i.curr⁹ in q̃ defert lect⁹.z ōr a lectus. Uel ẽ cortina circa lectũ. vl' etiã ipse lectus.z ōr tũc lectica ſm q̃sdã a lectis herbis z est idẽ q̃ thor⁹ ſm Aug. Papias ꝙ dicit Lectica ōr lect⁹ imperatorꝝ. Et p.pe. Unde ouidius. Lectica dñe dissimulãt abi. Itẽ Isa. lxvj. In lectic̃ z in mulis z in carrucis. Jñ lecticari⁹.rij.q̃ ducit currũ. vl' q̃ facit lectulos vel q̃ in lectulo iacẽs portat'. Et lecticarius

ria.riũ.mobiliter in eodẽ sensu. vl' q̃ ptinet ad lecticã.z ħ hec lectical'.z ħ le.i eodẽ sensu.

Lectio.onis.fe.t.id q̃ legit'.

Lectisternũ.nij.i.lect⁹.strat⁹.z ꝓparat⁹ Ul' loc⁹ in q̃ lectuli sternunt'.i.ꝓparant'. Ul' panni z stramẽto lectorꝝ. Uel loc⁹ in q̃ boues sedere vel iacere ꝙsueuerũt.

Lectiuncula.le.di.i.pua lectio.

Lector.oris.m.t.ōr a legẽdo.i.pcurrendo. Unde z nauis ōr legere.q̃cq̃d ptransit. Uel a legẽdo.i.colligẽdo omia q̃ legit quasi collector. Uel a legẽdo.i.figuraꝝ sonos pnũciãdo. Et differt a ptícipio.qr nõ ꝙueniunt alicui ex eadẽ causa Participiũ em̃ ꝙuenit alicui ex actu vel passiõe.ſz nomẽ ꝙbale ꝙuenit alicui nõ ex actu vel passiõe.ſz ex frequentia vel assiduitate vel industria. Dicit em̃ aliqs lector.vel qr sciam.vel etiã peritiã hz legẽdi vel qr assidue vel qr frequẽter legit. Unde et ab officio dicũt in eccl'ia lectores a legendo frequẽt sicut psalmistę a psalmis canẽdis.

Lector⁹.ria.riũ.qō ptinet ad legẽdũ vl' ad lectorem.

Lectrũ.tri.z ħ legiũ.gij.ꝓ eodẽ.ſ.ꝓ pulpito. z dicunt' a lego.gis.

Lectus.cti.ōr a legẽdo.qr antiq̃ solebãt legere in lectis.q̃ z circa lectulos habebãt parietes illitos cera. vt si aliq̃d dignum memoria occurreret animis.eoꝝ statim graphio i illa cera illud designarẽt ne possent tradere oblitioni. Jñ lectul⁹.li.dum. Et nota q̃ exterior ps lecti ōr spōda.interior pluteũ. Itẽ lectus.ta.tũ.mobiliter declinat'.z tũc est pticipiũ de lego.geris.

Ledo.onis.f.g.i.maris exundatio.sic̃ malma est ciusdẽ retractio.

Legatio.onis.f.t.i.missio.z ōr a legat⁹

Legatũ.ti.est donatio q̃dã in testamento.a testatore relicta. Jnsti.de lega.§.j.z ff.de lega.ij.l.legatũ. Et differt a caduco.qō ſz cũ fil⁹ deest cadit sup nepotẽ.vl' aliũ de cognatione.ſz legatũ extraneo dimittit' Unde Juuenalis Legatũ oẽ capis necnõ z dulce caducum. Jñ legatari⁹ z hec legataria.cui aliq̃d legatũ est.vel q̃ vl' q̃ legatũ accipit.

Legat⁹.ti.m.s.z hec legata.te.i.missus.siue missa.vel nũci⁹ vel nũcia.z ōr a lego.gas.ꝑ mittere. Unde. Legatus missus legatũ mortę relictum

Legat⁹ est ille cui certa patria vl' puĩcia cõmittit' gubernãda.vt ī.c.nouit.de appel. Potest etiã dici legat⁹ q̃cũq̃ ab aliq̃ ad aliqs ẽ missus. Aliter legatos dicim⁹ cosdez quos

Le

aduocatos vl̃ patronos causaꝝ q̃ in foꝛēsi
bus negocijs p̃eminētib litigātib suū p̃e
bēt patrociniū. Et nota q̃ sūt tria genera le
gatoꝝ. Quidā de latere dñi pape mittūtur.
vt cardinales q̃s appellat frēs. Et tales p̃nt
absoluere hoīes sue ⁊ alteri⁹ puincie. in pro
uincia ⁊ extra. ⁊ eq̃parāt p̃sulib. Alij sunt
nō de latere. sꝫ datiui. Illi simpl'r in legatio
nē mittunt. vt p̃lati q̃ tm̃ absoluūt puincia
les ⁊ in puincia. nō extra p̃stitutos. Et equi
parant p̃sidib puinciaꝝ Tertij sunt natiui
q̃ suaꝝ eccl'iaꝝ p̃textu legatōne funguntᷣ. vt
archiep̃s cātuarienſ. de q̃ in. c. j. de offi. dele.
no. li. vj. Et sūt q̃ttuoꝛ. s. archiep̃s eboꝛacēſ
cantuariēsis. remēsis. ⁊ pisan⁹. vt no. in. al. c.
j. eo. ti. li. vj.

Legat⁹ pcōsulis. ē cui pcōsul postq̃ puinci
am est ingressus mādat iurisdictionē deter
minatā ⁊ assignatā. aut q̃q̃ ī utinere moꝛā
passus vel necessariā trahēs. vt in. l. aliqñ. d̄
offi. pcōsu. ⁊ lega.

Legia. gie. f. p. ē pua nauis. ⁊ dꝛ a lego. gis. eo
q̃ legat. i. pcurrat ⁊ ptrāseat aq̃s

Legibilis. ɔ. t. ⁊ h̄ le. apt⁹ ad legendū.

Legifer. ra. rū. i. legē dās vel ferēs

Legio. onis. f. g. dꝛ a lego. gis. q̃ legebank. i.
eligebank q̃ deberēt esse de legione. Uel dꝛ a
lex. gis. q̃ lege ī castris se habebāt. vel lege ī
legiōe depositi erāt. Prope q̃dē lingua ma
cedonū dꝛ phalāx vl̃ phalāga Halloꝝ cater
ua. nr̃a legio. Et sūt i legione sex milia sexcē
ti sexa gintasex hoīes. In cohoꝛte q̃ngenti.
In manipulo ducēti. In ceturia centū. In
turma vl̃ ala triginta. Sꝫ turma est peditū
Ala militū. In decania decē sūt ſm̃ Hugꝫ.

Legionari⁹. ria. riū. de legiōe ex̃ns. vl̃ ad le
gionē ptinens

Legista. ste. ɔ. g. q̃ docet legē. vl̃ qui vacat le
gibus.

Legitim⁹. ma. mū. i. bon⁹ ſm̃ legē habit⁹ vl̃
fact⁹. ⁊ coꝛ. añ penk. Unū Ouid. de arte Legi
timū finē flāma virilis habet.

Legumē. inis. dꝛ a lego. gis. q̃ legik. i. colli
gik manu. Unū ⁊ legumē q̃si lectū manu dꝛ. ⁊
est etymol'. Ul'legumē a lēgēdo. i. eligendo.
Uetereꝭ eī queq̃ q̃ meliora erāt. s. fabā. pisā
⁊ lenticulā legebāt. i. eligebāt. Ul'q̃ melio
ra eligunk p̃ semie. Et p̃dꝛ. pe.

Leguminari⁹. rij. ⁊ h̄ leguminaria. ric. q̃ vel
q̃ custodit vl̃ vēdit legumia. Et adiectiue le
guminari⁹. ria. riū. q̃d fit de legumine vl̃ q̃d
ptinet ad legumē.

Lelex. lcleg. ɔ. t. q̃dā pl'us ē q̃ p̃mo dicebak
lex legis. sꝫ postea cā differētie gemiata ē syl
laba. Jñ lelegi⁹. gia. giū.

Lema vel lemos grece. latine dꝛ vorago

Leman⁹. m. q̃dā fluui⁹ in alemānia

Lembꝫ. bi. m. g. i. pua nauicula. ⁊ dꝛ a lego.
gis. Jñ lembul⁹. li. dimi. Alio nōe dꝛ linter
. i. carabꝫ. q̃ naue ī fluuijs ⁊ paludib vtunk

Leminas. in lybia tradūt trūcos sine capi
te nasci. ⁊ os ⁊ oculos hr̃e in pectoꝛe. Ita di
cit Jsiō. xj. etymo.

Lemur. lemuris. m. g. fuit frat rhomuli. Unū
lemur q̃i remur. Lemures dicti sūt p̃prie fan
tastice apparitiones ⁊ nocturne q̃ apparebant
Rhomulo p⁹ mortē rhemi quē interfecerat.
vl̃ interfici fecerat. Et iō dicti sūt lemures.
q̃si remures. Quelibet tm̃ fantastice apparitī
ones ⁊ nocturne dicūk lemures. Unū Horati⁹
epi. Nocturnos lemures portentaq̃ thesa
laride

Lena. ne. i. leccatrix vl̃ p̃siliatrix stupri. Le
na etiā iuenk p q̃dā genere pallij. Unū persi⁹
Lui circa humeros hyacinthina lena.

Lendex. cis. f. g. i. tarm⁹. ſmis ī lardo

Lendicul⁹. li. dimi. i. puus lens.

Lendosus. sa. sum. lendib plen⁹. ⁊ dꝛ a lēs.
lendis.

Lene⁹. nei. m. g. i. bacch⁹. ⁊ dꝛ a lenio. nis. q̃
leniat curas. vl̃ q̃ sit lenis ad portādū. Uel
lene⁹ a lenoy. q̃d ē lac⁹. vl̃ cuppa in quē vel in
quā vinū decurrit exp̃ssum. Et etiā bacch⁹
dꝛ. p ducere lacū. Jñ leni⁹. a. ū. i. bacchic⁹

Lenimen. inis. i. lenimentū

Lenipes. pedis. oīs. g. i. lenes hñs pedes. ⁊
coꝛ. pe. tā nti q̃ gti.

Leno. onis. m. ge. ē q̃ pciū p cōperto stupꝛo
accipit. vl̃ dānatā de adulterio duxit. vel q̃
eā adulterio subijcit. vl̃ adultex se fac. vl̃ q̃
stū de adulterio vxoris accipit. vl̃ q̃ manci
pia q̃tiaria hꝫ. l. q̃ taberne vl̃ alicui negoci
ationi ꝓponit meretrices vt pl⁹ lucret. Et h̄
est infamis. vel q̃ vxoꝛē depḃēsam ī adulte
rio ī matrimonio retinuit. vt. C. ad. l. iuliā.
de adul. l. crimē lenocinij

Lens. dis. f. g. est fet⁹ sextupedis. Sꝫ lens.
tis. est q̃dā gen⁹ legumis. Unū q̃daꝫ. Lens
lēdis capiti. lens lentꝫ ꝓuenit oꝛi. Itē alius.
Lens moꝛdet p d. moꝛdet si capiat t. Item
Lens aial lēdis. lens p legumie lentis.

Lēticula. le. di. q̃dā legumē idē q̃ lēs len
tꝫ. Itē lēticula. pua ⁊ rotūda macula ī carne
ad silitudinē lētis. Jñ lēticulosus. a. ū. i. ple
nus lēticul'. Et i his significatiōib lēticula
dꝛ a lens lētis. Itē lēticula dꝛ vas olearuꝫ.

LE

ex auro ⁊ argẽto ꝓprie. ⁊ tũc ōr a liniendo. qz reges ⁊ sacerdotes inde liniebãt ⁊ inũgebãt

Lentigo. ginis. f. t. i. vestigiũ ꝑuula ꝙ macularũ in corpe. s. lẽticula. ⁊ ꝑdu. ti. Uñ q̃dã. Est bona lens comedi. nõ lentigo facit. Jñ lentiginosus. sa. sum. i. plen⁹ lẽtigine

Lencisc⁹. sci. f. g. q̃dã arbor dicta a lẽtus. q̃a cuspis ei⁹ lenta sit. i. mollis ⁊ flexibilis.

Lentos grece ōr plen⁹ vel plenitudo latine Et hinc cõponunt desinẽtia in lent⁹. vt violent⁹. somnolent⁹.

Lent⁹. ta. tũ. i. flexibilis. vt lẽta salix. Et lentus. i. ociosus Et lent⁹. i. piger ⁊ tard⁹ Et lẽtus. i. mollis nõ fortis. vt arc⁹ lent⁹. Et lentus. i. nõ bñ sicc⁹. vt frumentũ est lentũ cum nõ sit bñ siccũ. q̃ aũt q̃dã dicunt lent⁹. i. plenus, ꝓter hec cõposita violent⁹. somnolentus, ⁊ silia. friuolũ est. Hunc̃ eñ lent⁹ inuenit in tali significatiõe. nec ꝑdicta noia cõponunt a lẽtus. sz a lẽtos greco. qđ sigt plenitudinẽ ſm Aug. Pap̃. dicit. **Lent⁹.** i. tardus. segnis. inefficax. languid⁹. ociosus.

Lenul⁹. li. dimi. i. paru⁹ leno

Lenũculus. li. dumi. i. puus leno.

Leo. a leon abiecta n. dicim⁹ nos latini hic leo. onis. Et vt dicit Jsido. ti. etymo. Leo grece iterptat rex latine. eo q̃ sit ꝓnceps omniũ bestiaꝝ. Uirt⁹ coꝛ in pectore ẽ. Firmitas i capite. Cũ dormiũt vigilãt oculi. Cũ ambulãt cauda sua cooperiũt vestigia sua. ne eos venator inueniat. Cũ genuerint catulos tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ catul⁹ dormire ferẽ. tũc deinde pñs rugitu vl fremitu veluti tremefact⁹ cubilis loc⁹ suscitare ōr catulũ dormientẽ. Circa boies eñ coꝛ natura est. vt nisi lesi neq̃ant irasci. Patet ei coꝛ misericordia exẽplis assiduis. Prostratꝰ eñ parcunt. captiuos obuios repatriare ꝑmittunt. hoiem nõ nisi i magẽ fame interimũt.

Leuchrysil. m. t. gẽma est colore aureo vena cãdida interueniẽte. ⁊ ōr a leucos. qđ ẽ albũ ⁊ chrysos. qđ est auꝝ.

Leonin⁹. na. nũ. pe. pō. i. res leonis. vl ad leonem ꝑtinens

Leontophon⁹. phoni. f. g. est q̃dã bestia modica. ⁊ ōr a leon qđ ẽ leo qz si capiat ⁊ exurat ⁊ ei⁹ cinere carnes aspse ponãt ꝑ vias. leões necãt. si q̃ntulũcũq̃ ex illis sumpserint.

Leopardus. leopardi. m. g. qđ regulari⁹ diceret leonispardi vt ex vtraq̃ ꝑte declinaret Et nascit leopard⁹ ex adulterio leene ⁊ pardi. vel parde ⁊ leonis. Et hinc leoparda. de ſm Aug.

Leos apud grecos eq̃nocũ est. **Leos.** i. ꝑceps vl rex. Uñ greci dicũt leon q̃dã aial. qz ꝓnceps sit oĩm bestiaꝝ

Lepid⁹. da. dũ. i. sale sapiẽ ꝑdit⁹. suauis. curialis. mollis. dulcis. Jñ lepiditas. tatis. ⁊ lepidul⁹. la. lũ. i. aliquãtulũ lepid⁹ Et h̄ lepida de. i. antiq̃ꝝ patrũ imago. Et Brecism⁹ facẽ differentiã int lepid⁹ ⁊ facet⁹ Uñ. Sz ꝑbis lepidus aliqs factisq̃ facet⁹.

Lepos. oris. m. g. est dulcedo ⁊ suauitas in ꝑbis. ⁊ ōr a lep⁹. qz leporina caro suauis est. ⁊ ꝑdu. pe. gri. sz lep⁹. oris. eã coꝛr. Uñ. Silua tenet leporẽ. sapiẽtis lingua leporẽ. Lepos etiã interptat vrbanitas. ⁊ fit q̃n vnus vel ad vnũ fit locutio pluraliter. vt Hostis bone ꝑsul.

Lepra. pre. ẽ asperitas cutis squamosa cuz ꝓritu. ⁊ ōr a lepida herba cui ẽ silis i asperitate ⁊ squamositate. Jñ leprosus.

Lepus. oris. m. g. est aial timidũ. ⁊ ōr a leuis ⁊ pes. q̃si leuis pes. qz leues hz pedes ⁊ velociter currit. Jñ leporin⁹. na. nũ. pe. ꝑdu. ⁊ lepori⁹. ria. riũ. pe. coꝛr. Jte h̄ leporia. rie. ōr q̃dam vitis q̃ cito tẽdit ad maturitatẽ.

Lepuscul⁹. li. dimi. i. pu⁹ lep⁹. Uñ Prouer. xxx. Lepusculus plebs imalida

Lesibilis. ꝑ. t. h̄ le. idẽ qđ ledibilis.

Lesio. onis. i. lesura.

Lesus. sa. sum. i. affluct⁹. offensus.

Letalis. ꝑ. t. h̄ le. i. mortalis.

Letamẽ. inis. n. t. i. fim⁹. sic dictus. eo q̃ suo nutrimẽto leta reddat gramina.

Letania. nie. i. rogatio vl inuocatio et ꝓprie ꝑ mortuis facta. ⁊ ōr a letũ. ti. ſm Aug. Papias vero dicit. Letanie grece. latine dicũt rogationes q̃ inducunt ꝓpter rogandũ deũ ⁊ impetrand. i.

Lethargꝰ. gi. m. g. morbꝰ obliuionẽ afferẽs ⁊ somnũ. ⁊ ōr a lethe. qđ interptat obliuio. Uñ in Boetio phia inqt. Lethargũ patit. s. cõem morbũ illusaꝝ mentiũ. Jñ Lethargicus. ca. cũ. pe. coꝛr. i. obliuiosus vl q̃ lethargum patit. Et h̄ lethargia. gie. pe. acuta. ipa obliuionis infirmitas. s. oppressio cerebri cũ obliuione ⁊ somno iugi.

Letat⁹. ta. tũ. i. mortu⁹ vel mortificat⁹. ⁊ ōr a letũ. ti. Uñ Ouidi⁹ meta. Quo simul ita ruit letata q̃z coꝛpa vidit. Et scribit ꝑ oe diphthongũ. sic letũ. Jnuenit etiã letat⁹. ta. tũ. a letor. letaris. pticipiũ. Uñ in ps. Letat⁹ sum in bis q̃ dicta sunt mihi. Et tũc scribit ꝑ ae. diphthongũ. sicut letor. aris.

Lethe. thes, i. pal⁹ infernalis. ⁊ ōr a leo. les.

Le

qz delet memoriã. Uñ z interpretat oblíuio qz ex q̃ aie bibũt de aq̃ illi⁹. patiunt oblíuio nẽ peccatoꝝ. ſm poetas. vel futuroꝝ. ſcõm phos. Jñ lethe⁹. thea. theũ. i. infernal⁹. vel pt̃inẽs ad lethem. vl̃ obliuioſus. Uñ z lethea papauera dicim⁹. qz oblíuionẽ mãdẽtib⁹ cõferũt. Et acuit pe. Uñ Lucan⁹. in. iij. meta. Nõ lethee ꝓiunt obliuio ripe

Lethes. ſ. g. quedã arbor cui⁹ ſucc⁹ guſtat⁹ ꝓfert obliuionẽ. z dr a lethe. Jtẽ lethes compoñt cũ phagin qđ ẽ comedere. z dr h̃ lethophagus. gi. fruct⁹ illi⁹ arboꝛ. ſ. q̃ valet ad irritandũ amorẽ. Uñ Ouidi⁹ de remedio. Jllo lethophagos. illo ſerenos ĩ antro. Eſſe puta zẽ. Uel legit ibi letophag⁹ p oe diphthõgum in ꝑma ſyllaba. z ſine h. in ſcda ſyllaba. Eſt aũt letophag⁹ vermis corpa mortuorũ comedẽs. z dr a letũ. ti. qđ eſt morſ. z phagin qđ eſt comedere.

Letifer. ra. rũ. pe. cor. i. ferẽs mortẽ z dr a letũ z fero. Uel letifer. ra. rũ. i. ferẽs letitiã. z dr a letus vel letitia. z fero. fers.

Letũ. ti. i. mors. z ſcribit p oe. z dr a leo. les. qđ in ſimplici nõ eſt in vſu. Jñ letũ. res ipſa q̃ delet vitã. Uñ q̃dã. Linque metũ leti. naz ſtultrũ eſt tpe oi.

Letus. ta. tũ. p ae ſcribit. i. hilaris. gaudens z dr a lat⁹. qz lata z extẽſam hz facie. Solẽt eñ leti facie diſtendere. ecõtra triſtes corrugare. Jtẽ a let⁹ ti. addita. cia. fit letitia. cie. q̃ li laticia. Et eſt letitia vult⁹. gaudiũ mentiſ. exultatio ꝓ o ꝓbor z membroꝝ. Jtẽ let⁹ cõponit. pletus. q̃ plet⁹. tamletus. id eſt. valde letus.

Leua. ue. f. g. i. ſiniſtra. z dr a leuo. as. qz aptior eſt ad leuandũ z portãdũ aliq̃d. Jpa ei portat clypeũ z enſem z cetera vt dextera expeditior ſit ad agẽdũ. Jñ leu⁹. ua. uũ. i. ſiniſter. vel mal⁹. vel puerſus.

Leuatoriũ. rij. loc⁹ in quo leuat vel planat aliquid.

Leucos greci dicũt album.

Leucothoe. leucothoes. f. g. i. alba dea. ſ. aurora. vel uno mat portuũ z dr a leucos quod eſt albũ. z theos de⁹. ſm Hug. ꝑpias etiã dicit. Leucothoe vel leucothea. i. alba dea q̃ eſt aurora.

Leuca. ce. f. p. finit paſſibꝫ mille quingentis Leucas galli vocãt greci ſtadia. nos miliaria ſm ꝑpiã.

Leui interpretat addit⁹ vel aſſumpt⁹

Leuita. ue. q̃dã menſura terre q̃ q̃ngẽtꝫ paſſibꝫ finit. z dr a leuo. uas.

Leuiathan eſt ſerpẽs tortuoſus in aq̃s. ſ. dr abolus in mũdo. q̃ in hui⁹ ſeculi mari volubili verſat aſtutia. z interpretat addimẽta eorum q̃z ſcz niſi hoĩm q̃bus in padiſo ſel⁹ cupa ꝑuaricatiõis intulit. z hãc vſq̃ ad etnaz mortez quotidie peſſimis ſuggeſtionib⁹ extendit q̃bus dñ reatũ fenore peccati multiplicat. penas ꝑculdubio ſine ceſſatione coaceruat.

Leuidẽſis. m. g. q̃dã veſtis dicta. q̃a charo filo z leuiter ſenſata ſit. z videt cõponi a leuis p nõ ponderoſo z denſus

Leuiga. ge. inſtr̃m leuigãdi. qđ etiã complanatoriũ dr.

Leuipes. dis. oĩs. g. pe. cor. i. leues hñs pedes. ſ. planos z agiles.

Leuir. leuiri. m. g. i. cognat⁹. ſ. mariti vl̃ vxoris. q̃ſi leuis vir.

Leuis. ɔ. t. z h̃ ue. hz duo ſignificata. Leue eñ. i. agile z nõ põderoſum Et leue. i. planũ ſcz qđ pilis z aſperitate caret. Et ſm h̃ etiã eſt differẽtia in tpe. Uñ q̃dã. ꝓ o plano leuis. p leuitate leuis.

Leuita. te. pe. p. i. diacon⁹. z dr a Leui filio Jacob. De leui eñ leuite exorti ſũt a q̃bꝫ in templo dei myſtici ſacramẽti miniſteria explebãt. Di grece diacones. latine miſtri dicunt. quia ſicut in ſacerdote conſecratio. ita ĩ diacono miniſterij diſpenſatio habet. Jñ leuiticus. ca. cum penul⁹. cor. res leuite vel pt̃inens ad leuitã Unde quidã liber appellatur Leuitic⁹. ci. eo q̃ leuitaꝝ miniſteria z diuerſitates victimaꝝ. totuſq̃ in eo ordo leuitic⁹ annotetur.

Leuitiſſa. ſe. i. vxor leuite. vel q̃ habet illud officium.

Leuitonariũ. rij. i. collobiũ lineũ ſine manicis. i. dalmatica. q̃li egyptij monachi vtunt. Hoc leuite olim vtebant

Leunculus. li. dimi. i. puus leo.

Lex legis. f. t. eſt ius ſcriptũ. aſciſcẽs honeſtũ. phibẽs ꝓtrariũ. Uel lex eſt ſcriptuz. pl̃o ꝓmulgatũ. magiſtrato q̃rente z pl̃o reſpondente. Solebat eñ magr̃ ciuitatꝫ cũ aliq̃m legẽ vellet ꝓſtituere. aſcẽdere pulpitũ in media cõtione z q̃rere a pl̃o ſi vellet illud ratũ eẽ. z accepta reſpõſiõe a pl̃o deiceps p lege habebat. Jtẽ lex eſt ꝓſtitutio pl̃i q̃ maiores natu ſimul cũ plebib⁹ aliq̃d ſanxerũt. ſcõm Jſido. li. v. z dif. j. lex eſt. Et dicit glo. q̃ olim pl̃s ſtatuit leges. Sz hodie trãſtulit hanc poteſtatẽ in imperatorẽ. Jnſti. de iu. na. gen. z ciui. §. ſz qđ ꝓncipi.

Lex aq̃lia loquit in eo casu cũ q̃s culpa sua alicui damnũ dederit. veluti equũ. seruũ vel aliud aial occiderit vl̃ vulnerauerit seu ve/ stẽ suã ciderit. aut in illis reb⁹ dãnũ dederit. talis tenet ad damnũ restituendũ siue pec⁹ tradere in extimationẽ

Lex cõmissaria. ꝓprie nõ ẽ lex neq; senat⁹cõ sultũ. sz pot⁹ pactũ. Et hz locũ cũ ita vẽdi/ tor conuenit cũ emptore. vt si nõ fuerit solutũ p̃ciũ totũ vl̃ ps cũ q̃dã portio stati soluta ẽ. vt in tali die vl̃ tpe sit res iempta vl̃ inuẽdi ta si dictũ sit vt redeat possessio vl̃ dominiũ ad vẽditorẽ. Tale aũt pactũ nõ hz locuz in pignerib⁹. sz i emptiõib⁹. vt. ff. de le. cõmiss. l. vlt. z. l. si fundus.

Lex cornelia de falsis penam irrogat his q̃ falsum testimoniũ dixerũt. vl̃ falsũ testamẽ tũ vl̃ aliud q̃dlibet instrumẽtũ scripserunt. aut sigillauerũt. aut al's falsũ cõmiserũt. pu ta i moneta vl̃ mẽsura. Et dr cornelia a cor nelio inuẽtore. Dr etiã testamẽtaria

Lex cornelia de siccariis loq̃t de his q̃ ho/ minẽ dolo malo iterficiũt. s. telo vl̃ iactu fur tiuo. z hmõi. Vl̃ etiã dr lex cornelia de vene ficijs a veneno. puta qñ q̃s aliũ iterficit ve neno aut magicz sufurrz vl̃ incãtatiõib⁹. vel qz mala medicamẽta publice vẽdidit.

Lex duodecĩ tabularꝝ. fuit origo toti⁹ iurz ciuil. fm glo. Jnsti. de iu. na. gẽ. z ciui. §. ex ñ scripto. i ꝑ. origo. ff. d origi. iur. l. ij. §. j. Et dr lex iscripta i. xij. tabul. q̃ꝝ decẽ a ciuitatibus athenẽsiũ z lacedemoniorꝝ a decẽ virz fuert allate. Et due ad illaꝝ declaratõz p eosdem decẽ viros postea addite. vt dic glo. in ꝑ. de cem viros. §. deinde. c. Moyses. dis. viij.

Lex falcidia. dis. ij. c. q̃dã. in fi. ꝓhibet ne q̃s in testamẽto pl⁹ extraneis legare possit q̃z vt q̃rta ps sit herediby data. Dr aũt falcidia a falcidio tribuno autore. Vl̃ fm Azo. dicta est a fabri falce. i. diminutiõe. qz iã in primo singularib⁹ relictis resecat legatz. vt falce re secant segetes.

Lex fauia de plagiarijs. eos ꝓsequit q̃ libe/ ros aut ꝓuos vl̃ filios alienos ab vrbe vl̃ d vna ꝓuincia ad aliã subducũt z eos vẽdũt fraudulẽter inscijs dñis z patrib⁹ suis. vt. ff. ad. l. fa. de pla. l. j. z. l. lege.

Lex fusia. al's susia vel suffia canina non p/ mittebat i testamẽto manumissiões fieri ni si vsq; ad certũ modũ vl̃ numer ꝓuoꝝ. licet int̃ viuos sit. Sz hodie ista sublata ẽ z mul tomagz h̃ liceret i vltia voluntate. Et dr ca nina forte a q̃dã iducta q̃ canis vocabat

Lex heliascẽtia deditioꝝ. ẽ de lata libertate de q̃ Jnsti. q̃ z q̃. mo. manumit. nõ. pos. §. ea dẽ lege heliascẽtia q̃ dño mĩor viginti ãnis nõ alit̃ manumittere ꝓmittit. q̃z si vindicta. id est ꝑga ꝓtorz apud cõsiliũ. i. apud locũ cõ silij sup h̃ iusta cã manumissiõis approbata fuerint manumissi. vt ibidẽ tex. inq̃t.

Lex iulia d adulterijs z stupro. pseq̃t adul/ teros z eos q̃ sine vi ꝑgies z viduas aut ho nesta s aut honeste viuẽtes corrũpũt aut vi olant. Et nõ solũ temeratores aliaꝝ nupti/ arũ gladio punit. sz etiã eos q̃ cũ mascul ne/ fandã libidinẽ exercere audẽt siue nõ verent Jnsti. de pub. iu. §. item lex iulia. d adulterijs

Lex iulia d ambitu punit eos q̃ p ambituz seu ambitiõz muneribz datz ad honores ad officia publica accedũt seu succedũt. d quo Jnsti. d pub. iud. in. §. sũt ꝓterea in glo.

Lex iulia lese maiestatz. eos punit q̃ in ꝓnci pẽ aut in rẽpublicã aliq̃d cõmittũt z machi nant. Et est ꝯ tales statuta pena capitalis. Jtẽ q; vsq; ad q̃rtã ꝓgeniẽ nõ succedũt nati ab eis nisi p ꝓncipẽ dispẽset cũ eis

Lex iulia repetundaꝝ loq̃t de his plectẽdis q̃ tpe administrationis aliq̃d acceperint vt iudicarẽt vel nõ iudicarẽt vel aliquẽ in vin cula deijcerẽt vel nõ.

Lex iulia de residuis punit eos q̃ officiũ pu blicũ aut administrationẽ habuerũt. et tpe administratiõis sue publicã pecuniã quaz acceperũt in q̃dcũq; negociũ erogandã reti nuerũt z nõ erogauerũt. vel q̃ rẽpublicã q̃m acceperũt tradẽdã in cõi erario nõ reposue/ rũt ibidẽ. sz penes se furtiue z dolose retinu/ erũt. vt. ff. ad. l. iuli. pecu. l. ij. z. l. iij. §. lege.

Lex iulia de vi publica punit eos q̃ vim cũ armis fecerũt vel intulerũt. Et ẽ pena d por tationũ. vt Jnsti. de pub. iudi. §. item lex iulia

Lex iulia de vi ꝓuata punit eos qui sine ar mis inferũt i publicatione tertie ꝑtis bono rũ. Si aũt vi rapt⁹ ꝑginis. vidue. vel san ctimonial'. aut alias fiat faciẽtes z opẽ flagi tio dãtes. pena capitis puniũt. Jnsti. d pu bli. iudi. §. item lex iulia. de vi ꝓuata.

Lex iulia norbana loq̃t de latina libertate. vt Jnsti. de liber. §. libertinoꝝ aũt.

Lex iulia de annona cõpetit ꝓtra illũ q̃ fa/ cit vel ꝓcurat annonã fieri cariorẽ qz in hoc ledit respublica. vt. ff. ad. l. iuliã de annona. lege. ij.

Lex iulia peculiat⁹ cõpetit ꝯ illos q̃ pecu/ niã vel rẽpublicã vel sacrã vel religiosaz fu/ rant. vt insti. de publi. iudi. §. lex iulia.

Lex iulia mistellia al's vistellia. hz locuz qñ marit⁹ relinq̄t vxori ī testamēto aliq̄d sb̄ certa ꝯditiōe si alteri nō nupserit. ⁊ ꝯditiōe nō seruata ñ tenet̄ heres dare relictū ꝑ istā legē.

Lex ortēsia lata. i. facta. ⁊ a rege nomē sortita est q̄ eā statuit ⁊ fecit. q̄ ꝯcordauit int̄ plebē ⁊ ꝓpl'm ⁊ ꝑncipē q̄ ꝯstituit̄ vt nō min⁹ aut pl⁹ valeāt plebiscita q̄z lex ꝓpl'i. de q̄ Insti. de iu. na. gē. ⁊ ci. §. sz ⁊ plebiscita.

Lex papia patrū ꝯtinet p̄mia ꝓ suscipiēdis liberz. ⁊ d̄r a Papio autore. al's papiniana a Papiniano autore. vide de h̄ Insti. ꝑ quas ꝑso. no. ius acq̄. in. §. sancitū etenim.

Lex pompeia de patricidijs. al's paricidijs punit eos q̄ patri aut matri. aut auo ꝓauo. aut alteri de ꝯsanguineis. aut parētib⁹ suis mortē infligūt.

Lex ꝓpl'i antomastici. d̄r lex ꝑ excellētiam

Lex publiciana. dicta est a publiciano p̄tore autore.

Lex rhodia de iactu subuenit his q̄z merces causa cōis ꝑiculi euitādi eiecte sūt. ⁊ ꝓpt̄ iactū nauis salua facta ē. Quib⁹ dat̄ actō ꝯ magistrz nauis. vel eos q̄z merces sūt salue Et d̄r rhodia ab insula rhodo. al's rhodis. ī qua antiq̄t⁹ plurimū fuit vsus mercatorz

Lex satyra. est q̄ de pl'ib⁹ sil' loquit̄ rebus. dicta sic a copia rerz. ⁊ q̄si a saturitate

Lex attilia loquit̄ de cōmissiōe tutele in ꝓuincijs. ⁊ ꝓ p̄sidib⁹ earū rhome p̄cario vrbani ⁊ maiori ꝑte tribunorz plebis. de q̄ Insti. de attilia tu.

Lex vitellia loquit̄ de liberto appetēte ea q̄ ingenuis tm̄ cōpetūt. puta honores ⁊ dignitates. asserēdo se ingenuū esse.

Lex viarz d̄r solitaria excellētia.

Lex municipalis d̄r quā aliq̄ ciuitas cōstituit sibi. ⁊ est ius ciuile. Insti. de iu. na. gen. ⁊ ciui. §. j. in tex. ⁊ in glo.

Lex canonica appellat̄ diuina. c. nimis. d̄ iureiurā. ⁊. c. d̄ iura. calū. Et lex ciuil' d̄r lex humana. c. ij. de p̄scrip. li. vj. Pōt tñ ius canonicū dici lex hūana. qz sunt ī eo multa ab hominib⁹ statuta. licz respectu aliorz iuriū ciuiliū dicat̄ lex diuina. Sil'r lex ciuil' p̄t dici diuina aliq̄ respectu. imo sacra d̄r. ⁊ ꝑ ip̄az q̄s religiosus efficit̄. vt. C. de leg. ⁊ ꝯsti. l. leges.

Lex interp̄tat̄ pausatio vl' s̄mo. Et īde barbarolexis. s̄m Hug. Pap. v̄o dicit. Lexis grece. latine locutio. i. q̄libet syllaba. vl' vox q̄ scribi dz vel potest.

L ante I

Lia interp̄tat̄ laboriosa. Utiq̄z fuit laboriosa in generādo. Plures em̄ dolores q̄z Rachel fecunditate pariēdi perpessa vel experta est.

Libamen. inis. n. g. i. sacrificiū vel cib⁹. ⁊ d̄r a libo. as. ⁊ ꝓd̄. ba. Et scias q̄ sicut d̄r in historijs in p̄ncipio. Leuitz. triplex eorz q̄ offerebant̄ occurrit discretio. Aut em̄ erat oblatio de aīalib⁹. ⁊ sacrificiū dicebat̄. nec añ octauū diē natiuitatis poterat offerri. nec eadem die ⁊ mater ⁊ fet⁹ ei⁹. Aut de sicca materia. vt d̄ simila pane thure. ⁊ ꝓprie dicebatur oblatio. Aut de liquidis vt de vino et oleo. qd̄ ꝓprie libamē l' libatio dicebat̄. licz his nominib⁹ scriptura q̄ñq̄z indifferēter vtat̄. Itē alibi d̄r libamē ⁊ libamentū erat simila oleo glutinata ⁊ vinū q̄ cū hostia adolebant̄. vt quasi vinū ⁊ panis ⁊ caro dño offerant̄

Liban⁹. ni. m. g. mons phenicū altissimus. dictus sic ꝓpter thus qd̄ ibi colligit̄. vñ fit libatio s̄m Hug. Uel vt Pap. dicit. Liban⁹ est phenicū mons. in q̄ cedri sunt altissime. Alter Liban⁹ est mons arabie. vbi colligit̄ thus. Sz hic liban⁹ arbor est arabie immēsa atq̄z ramosa. succū aromaticū fundēs Et d̄r ꝓprie hic libanus ꝓ monte. hec liban⁹ pro arbore. hoc libanū ꝓ thure. q̄ aūt d̄r Eccl'i. xxiiij. Quasi liban⁹ nō incisus. in mas. g. autoritati ascribim⁹. Item liban⁹ ponit̄ ꝓ tēplo. Esaie. xxxiij. Confusus est liban⁹ ⁊ obsurduit. vbi dicit glo. Confusus est liban⁹. id est. templū. ⁊ obsurduit ne ibi audiant̄ p̄ces a dño sicut añ.

Libasi⁹. sij. m. g. i. bacch⁹. ⁊ d̄r a libo. as.

Libatoriu. rij. loc⁹ vbi sacrificat̄.

Libat⁹. ta. tū. i. sacrificat⁹. vl' parūper degustat⁹. Et cōponit̄ illibat⁹. ta. tū. i. nō tact⁹

Libella. le. i. ꝑua libra.

Libellul⁹. li. dimi. i. ꝑuus libellus.

Libell⁹. li. pluribꝫ modis accipit̄. p̄mo ē ꝑuus liber vel codicill⁹ vel cedula in q̄ actor causam ⁊ actionē exp̄mit. Et est duplex. q̄dam accusationis. ⁊ ille in criminalib⁹ locū habet. Et q̄dam ꝯuentiōis. ⁊ ille in ciuilib⁹. Et debēt plura cōtineri in libello. vt in his v̄sib⁹ ꝯtinet̄. Quis. quid. corā quo. q̄ iure petatur. ⁊ a q̄. Recte composit⁹. q̄sq̄z libell⁹ hz. secūdo ponit̄ ꝓ pane azimo seu succineritio. vt. C. de epis. audiē. l. iudices. vbi tex. inquit q̄ incarceratis debz victualis substātia ministrari vel tradi libellis duobus aut trib⁹ diurnis. Et dicit glosa ibi. id est. panibus. a libum. bi. vel a liba. be. quod est panis albus

Libatio vel sacrificatio
Libatio vel gustatio liquidorum
Libamentum
Libanotes
Olibanum
Libantes
Libatoria vasa
Libelliones
Libellus collecta
Libellus repudij
Libellus eris aliem
Es alienum

vel succinerici⁹. tertio capit⁹ p ꝑcib⁹ p̄incipi oblatis. ℒ. qñ libel. p̄n. ob. fa. lit. ꝺtes. quarto p iudice delegato. ff. de offi. ꝺsul. l. nec q̄s ꝙ. q̄nto p scriptura demādatoris. sexto p̄o scriptura recusatōis. septimo p scptura q̄m vir dat vxori quā repudiat z illa ōr libellus repudij. octauo p scriptura appellatōis. ff. ō appel. l. j. nono p scriptura quā iudex dat appellanti. s. aplis. de appel. c. cordi. li. vj. decimo p scriptura infamatoria. q̄ ōr libell⁹ famosus quā null⁹ ꝺz scribere nec dictare sub pena capitis ꝓm leges. ꝓpe tñ libellus ē scriptura agētis q̄stionē ꝓtinens z futuram actionē depromēs.

Libēs. tis. o. g. i. volūtari⁹. q̄si plena voluntate volēs. z ōr a libeo. bes.

Liber. ra. rū. ōr q̄ nō subiacet iugo ꝯuitutis z ōr a libero. as. Jñ libertas. tatꝭ. Jtē a libero. as. ōr ħ liber qō in q̄ttuor ꝙ significatiōib⁹ inuenit. Hā liber. i. cortex vel codex. bacch⁹. vel ingenu⁹. sz ē differētia in gtō. Hā p bacchо l' igenuo fac gtm liber beri. sz p codice l' cortice liber. bri Uñ. Liber est bacch⁹. vel vir sine cōpede nat⁹ Ac liber est codex vl' raptus ab arbore cortex.

Liber. beri. ōr filiꝰ ingenu⁹ q̄ ex libero matrimonio sit nat⁹ vl' ortꝰ. Hā filij ex libero z ancilla orti. ꝯuilis ꝺdition⁹ sūt. Semp ei q̄ nascit deteriorē ꝑtū parētū sequit

Liber. beri. ōr bach⁹. q̄ liberat hoiez a curꝭ vel q̄ mares in coeūdo p ei⁹ bñficiū emissis seminib⁹ liberāt. Jtē liber muliebri z delicata carne depingit. q̄ dicūt mulieres ei attulisse vinū ꝓpter excitandā luxuriā vel libidinē. vñ z trons ei⁹ pampino cingit. sz iō corona vitreā z cornu hz. q̄ cum gte z moderate vinū bibit leticiā ꝑstat. cū vltra modū. excitat lites. z q̄si cornu addit. Uñ illud. Cū venere z baccho lis ē. sz iūcta voluptas. Unꝺ Ouiꝺ. Una parāt aīum veneri si plurima sumas.

Liber. bri. ē interior tunica vl' ps corticꝭ q̄ ligno adheret z ōr a libero. as. q̄ liberat z dēfendit ĩteri⁹ lignū. vl' q̄ iste ĩterior cortex defendit ab exteriori. vl' ōr liber a liberato cortice. i. ablato. Est ei mediū q̄ddā int' lignū z corticē. Jñ liber ōr in q̄ legim⁹. q̄ añ vsum charte vl' mēbrane de libris arbor⁹ fiebant volumia z cōpaginabāt. Uñ z scptores a libris arbor⁹ librarij vocāt. Et ide dicti sūt bibliopole z antiq̄rij. Sz librarij sūt q̄ nova scribūt z vetera. Antiq̄rij qui tm vetera. vñ z dicti sūt. Ul' ōr liber a libertate legetium. q̄ olim sol' liberꝭ studiū legēdi dabat

Liberalis. lis. ꝙ. t. z ħ le. i. larg⁹. human⁹. benign⁹. s. q̄ libent donat z nō murmurat. Jñ liberalitas. tatꝭ. i. largitas. hūanitas. benignitas. z p libertate ĩuenit. sz ꝓprie libertas ē ꝺditiōis. liberalitas ꝙo bñficētie z largitatis. Jtē liberal' ōr q̄d ad liber⁹ ptinet. Uñ q̄ dā artes dicunt liberales. q̄ nō nisi liberis licebat eas addiscere. vl' q̄ volūt liberū ab oi cura z solicitudine Uñ pauper studere n̄ pñt. q̄ nō sunt liberi ab oi cura, ꝓpt defectū rer⁹ tpalium.

Libertas est natural' facultas ei⁹ q̄d cuiq̄ facere libet. nisi qō vi aut iure ꝓhibet. Jnsti. de iure pso. in ꝓnc. Et ħ facultas q̄ꝫ is late pateat. tñ ei q̄ꝫ resistit de facto. vt q̄ñ non possum⁹ qō desideram⁹. vl' de iure. vt q̄ñ nō facere furtū aut rapinā ꝓhibemur.

Libertas latina. fuit libertas q̄ habebat q̄d si moreret ille cui dabat libertas tūc tenuit. sz si supuixit tūc nō tenuit. Sz hodie ē correcta p. l. j. ℒ. de lati. liber. tol.

Libertas fideicōmissoria. ē qua testator ꝺrecte voluit cōpetere. sz p manumissiōz alteri⁹ cui⁹ fidei ħ cōmisit. s. vt manumitteret.

Libertas testamētaria. est q̄ ex ipo testō ꝺrecte cōpetit. vt. ℒ. de testa. ma. i p̄n. i glo.

Libertas vindicta. ē q̄ fit p vindictā. ℒ. de vindi. liber. in p̄n. glo.

Libert⁹. ti. ē q̄ ex ꝯuo fact⁹ ē liber q̄si liberatus a iugo ꝯuitutis. Jñ liberta. te. q̄ de ancilla facta ē libera. Et ħ libertin⁹. ni. filiꝰ liberti. z ħ libertina. ne. filia liberti. q̄si de liberto nat⁹ vl' nata. Et libertin⁹. na. nū. ad libertū ptinēs. Jtē libert⁹ cōponit. collibertus vel colliberta. q̄ vel q̄ cū alio ē libert⁹ vl' liberta vl' fit. Est g̃ ordo ꝯu⁹ libert⁹ q̄ de ꝯuo fit liber. Jtē collibert⁹ vel manumissus. libertinus filiꝰ liberti filiꝰ libertini simpl'r iā liber. Uñ libert⁹ p̄m⁹. libertinus q̄ secuꝺ⁹. Tertiꝰ est liber posteritasq̄ sua. Jn legib⁹ aūt ꝓ eo dē habent libert⁹. collibert⁹. libertin⁹. i. ꝓ illo q̄ ex iusta cā a ꝯuitute manumissus ē Magister aūt ī hist⁹ sup illud Actuū. Surrexerūt aūt q̄ꝺā de synagoga libertinoꝝ sic dicit. Libertini a regiōe sic dicti. vl' liberti. i. manumissi. q̄ cū p̄us fuissent ꝯui postea fuerūt libertati donati. z sic fuerūt de seruili ꝺditiōe q̄ ꝓmo fidei restituerūt.

Libert⁹ abortiu⁹. ē q̄ in testamēto ei⁹ q̄ abort⁹ est. i. mortu⁹. manumittit.

Libert⁹ assignatici⁹ ē quē patron⁹ ei⁹ ex liberis suis esse velit. ip̄m assignauit.

L

Libya.bie.filia fuit Epafi que regnū libye poſſedit.ex cui⁹ noie terra illa dicta ē libya. Jñ libyc⁹.ca.cū.z h̄ z h̄ libes.vel libys.i. libyc⁹.Et h̄ libyc⁹ vent⁹ flās a libya.q̄ aliter dr afric⁹.Et liby⁹.a.ū.i.libyc⁹.z hi z he liby es indecli.q̄dā ꝓpli libye.Unō Ezech.xxvij. Perſe z lydij z libyes.Et dr libya tertia ps orbis.Uñ Lucan⁹ in.vj.Europā miſeri li/ byam aſiamq̄ timere.

Libyana.ne.q̄ddā gen⁹ charte.ſic dicta ad honorē libye.z libyan⁹.na.nū.i.libyc⁹.

Libido.inis.f.t.i.voluptaſ.vl luxurioſa vo lūtas.z dr a libet.vel a libero.q̄ puellaꝝ cor poze depingit.Jñ libidinoſus.ſa.ſū.volu/ ptuari⁹ vl luxurioſus.qz facit qđ libet.Et libidine⁹.nea.neū.Et ſm Pap.Libido cu/ piditas aī eſt.Sūt aūt multe varieq̄ libidi nes.ſic vlciſcēdi.q̄ ira vocat vl habēdi pecu niā q̄ auaricia noīat.z cetere.Lū igit nō ad dit cui⁹ libido.nō ſolet aīo occurrere niſi il/ la q̄ in carne illa corruptibili pl⁹ oīb⁹ ſeuit. Nec aūt ſibi nō ſolūmodo corp⁹.vez etiā i trinſec⁹ totū cōmouet z vēdicat hoiem.

Libitina.ne.dea libidinis.qđ etiā.p feretro z morte accipit

Libitus.ta.tū.pe.cor.dr a libet.z cōponit illibitus.ta.tū.i.nō libitus.Et hic libit⁹.tus tui.z hoc libitū.ti.

Libra.bre.f.p.pficit duodecim vncijs.z in de habet pfecti pōderis gen⁹.qz totꝰ itat vn cijs.q̄t meſibo ann⁹.z dr libra.qz ſit libera et cūcta in ſe pōdera p̄cedētia vl minora ꝓclu dat. Et nota q̄ libra dicunt viginti ſolidi. qz tantū ſolēt pōderare.Jtē libra dr q̄ddaz ſignū in celo.qđ ſol itrat i ſeptēbr.z dicit li bra.qz tūc dies z noctes equant.Et cōponi tur libra.h z h̄ bilibris.z h̄ bre.i. duaꝝ libra rū pond⁹ vl meſura.z ſic trilibris z quadri/ libris.z pducūt li.ſic z libra naturalit pduc li.ſz liber.bri.cor.li.Uñ.Pro centum libris nolo carere libris

Libramentū.ti.i.equamentū

Librari⁹.ria.riū.qđ ad libra ptinet.Jtē li/ brari⁹ vel libraria dr q̄ vel q̄ in libra apponē do pōdera cās rez determiat.vl dr tenēs li bra.Jtē librari⁹ vl libraria dr fu⁹ vl ācilla. qz ad libra.i.ad meſurā cibū accipiāt.Jtē li brari⁹ vl libraria ſcriptor vl ſcriptrix.q̄ vl q̄ ſcribit libz vl libros vendēs vl cuſtodiēs.z pō.li.Uñ Heſter.viij.Scribis z librarijs regis.

Librellū.li.q̄dā flos.z dr a libro.as.q̄a cre/ ſcendo cito ſurſum libret

Librilla.le.ē bacul⁹ cū corrigia plūbata ad libradū carnes.Et librilla dr inſtrm libran di.i.pcutiēdi lapides ī caſtra.ſ.mangan⁹

Libripēs.dis.dr tenēs libra.qđ de mau e⁹ pēdeat libra.vl libra pēdēte ſuſtineat Unde Flem⁹.Qui libra tenet appellat libripēs

Libū.bi.ē panis īmolatici⁹.ſ.q̄ ſacrificat vl offert.alio noie dr placēta.Uñ Hūe.xxviij. Preter holocauſtū ſempiternū z liba ei⁹.

Liburnia.nie.q̄dā regio cui⁹ hoies ſūt agi/ les.z ad currēdū habiles z veloces.Jnde li burn⁹.a.ū.gētile.Et qz liburni ſūt veloces. iō qua nauis z habil ad currēdū dr h̄ libur na.ne.Et qz ſil illi liburni ſūt adeo agiles z veloces.iō ab illis dr h̄ liburn⁹.q̄ddā ge/ nus curr⁹ velociſſimi Uñ Juuenal.Diues z ingēti curret ſup ara liburno Et ab eadez rōe dr h̄ libura⁹.ni.ꝓco vl diſcurſor.Unde Juuenal.Prim⁹ clamāte liburno.

Licētia.tie.ꝓprie ē abuſio z īpropetas cū ali q̄s de ꝓceſſu hoc cōi vl aliq̄ facit qđ nō dz vl ꝑ artē.Uñ licētia autorꝫ dicim⁹.cū corripiūt pductas.vel pducūt correptas.z dr a liceo. ces.vl a licz.qđ eſt licitū.inde licēs.tis.ti.ad dita a.fit licētia.Jtē licētia dr q̄cūq̄ ꝓceſſio Jtē licētia dr cōmeat⁹.qđ vulgariter dr com/ meatio.Jñ licētioſus.ſa.ſum.i.laſciuus vel cui omnia licent.

Lycia.cie.regio ē.Jñ lyci⁹.cia.ciū.pe.cor.f. Uñ Ouidi⁹ epi.Sāguine tricolomi lyciā tepefecerat haſtā.Autores tñ qñq̄ poetica licētia penul.ith⁹ nois pducūt.

Liciatorū.rij.lignū in q̄ liciū inuoluit

Lychnos grece.latine dr lux.vl lumē vl lu/ cerna.Jñ h lychn⁹.ni.vel lychun⁹.ni.ī eodez ſenſu.i.funis cādele q̄ ardet ī cādela.vel cin cendela lucerne.Et dicunt ſic.quia dent lu men z ponunt qñq̄ p ipſis cādelis vl lucer nis.Uñ Virgili⁹ i primo eney.Fit ſtrepitus tectis voceſq̄ pampla volutāt. Atria depē dent lychni.

Liciniū.nij.gen⁹ veſtis.dictū a ligo.gas.qz textura eius ligata eſt p totū.q̄ſi lignū.et eſt c.poſita p g.

Lycyſc⁹.ſci.z hec lycyſca.ſce.dr a lycos.qđ ē lup⁹.z cynos qđ ē canis.Et vt dic Plin⁹. Lycyſci vl lycyſce dicunt canes nati ex lu/ pis z canib⁹.cū forte int ſe cōmiſcent.

Licitatio.onis.f.g.eſt ꝓprie qñ aliq̄d vēdit. z emptores ſup ſe augmētū vl dimunutionē faciūt.vel ſponſionē.vl pmiſſionē.Uñ z ſe/ pe licitatio dr ſpōſio vel pmiſſio.ſz ꝓprie p̄ dicto modo facta

Libraria vel Bibliotheca

Librarij Compagnatores

Librarij

Mangan

Liburnia

Licentia

Licitatores et Proſcriptores

Licitarij dicunt q̄ emēdo vendēdo l' ꝺducē do rē aliquā. vl' negociādo aliq̄d aliud. plus offerēdo alter alterꝫ ꝺtēdit supare.

Liciū.cij.filū innodatū tele p qō stamē trahitur z licit.

Licon vl' potꝰ glycon grece.latīe ꝺr dulce.

Lycos grece.latine dicit lupus ab auiditate vel rapacitate.q̄a rabie rapacitatis q̄ inuenit trucidat.

Lictor.oris.m.g.q̄ de officio portat gladiū z securim ante regē vel impatorē. vt ad puniēdos reos p̄sto sit.z dicit a lito.tas. quasi litor.q̄a litat z interficit reos. Uñ z q̄cunq̄ regi vel iudici vel alicui p̄sidi obsequunt ad puniēdos reos.lictores dicunt. Itez lictor dicit portitor cadaueꝝ.scz q̄ portat cadauera ad bustū vel sepulturā. Itē lictor potest dici leccator. vel q̄ lingit.z tūc ꝺr a lingo.gs.

Lydia.die.regio est. Inde lydꝰ.da.dū.z lydius.dia.diū. Uñ Ezech.xxx. Ethiopia et libya z lydij.

Lien.enis.mas.ge.p i.id est splen.sz lyen p y. id est. venus.

Lienon.id est.leue.

Lienteria.rie.ꝺr a lienon.qꝺ est leue. z enteria.qꝺ est intestina.q̄si molle intestinū .quia cibū tanq̄ p aliena intestina nullis obstātibus facit plabi.qualēcunq̄ em̄ cibum acceꝑit incoctū egerit. Jñ lienteric⁹.ca.cū. q̄ talē infirmitatē patit.

Lyeus.lyei.m.g.i.bacchꝰ. vel vinū dictū ab eo q̄ curaz soluat. Jñ lyeꝰ.ea. eū.i. bacchicꝰ. Et pꝺ.pe. Uñ Ouidi⁹ de arte. Turpe iacēs mulier multo madefacta lyei.

Lignū.ni.ꝺr a lychnos greco.co q̄ incēsuz ꝺuertat in lume. vl' qz cōuersum i ignē lumē faciat. vel qz aptū eit flāmis z luminib⁹. Jñ ligneꝰ.nea.neū. de ligno existēs .vl' ad lignū ptinēs.z h̄ lignariū.rij.locꝰ lignoꝝ. vl' ligno rū aceruꝰ. Itē hic lignariꝰ generalit opifex lignoꝝ appellat.

Ligo.onis.m.g.i.sarpa q̄ddā instrumentū rusticanū ad fodiendū aptū. z ꝺr a leuo.as. q̄a leuat terrā. Uñ ligo.q̄si leuo.z ligones q̄ si leuones. Et pdu.pe.gtī.sz ligonis.ligonem nomē gētile eā corrupit.

Ligula.le.i.pua fascia vel corrigia cū q̄ aliquid ligat. Inde ligulatꝰ.ta.tū.i.ligulis ligatus. vl' plenꝰ. Et h̄ ligulatꝰ.ti.i. coquꝰ cui multe ligule sunt necessarie ꝓpter veteres pānos quos induit.

Liguria.rie.q̄ddā puincia in q̄ sunt vercelle nouaria.mediolanū.papia.dicta sic ab abundātia leguminis. Itē hic z hec liguris vl' ligus.guris.gētile.

Liguriꝰ.rij.m.g.quidā lapis p̄ciosus dictꝰ a linx.qz sit ex vrina lincis tpe ꝺurata. Uñ Exoꝺ.xxxvj. Liguriꝰ achates.

Ligusticꝰ.ca.cū.pe.corꝺr a liguria. Unde Juuenalis. Naz si pcubuit q̄ saxa ligustica portat. Itē hoc ligusticū.ci. q̄ddā herba a liguria dicta.qz abūdat in liguria

Ligustrū.stri.q̄ddā flos dictꝰ a liqueo.ques. qz cito liquet z marcescit. Uñ Uirgilꝰ. Alba ligustra cadūt vaccinia nigra legunt.

Liliū.lij.ꝺr flos lactꝰ z q̄ddā herba lactei coloris.sil'r ꝺr liliū a lacte.q̄si lacteū .z lilia q̄si lactea.quoꝝ cando⁹ est in foliis.

Lima.me.f.p.ē instrumētū fabrile z ferreū q̄ meralla rodunt.poliunt.minuunt.z purgant.z ꝺr a limꝰ.qz limū aufert de metallis

Limaca.ce.f.p.z limax.cis.p eodē verme.qz in limo morat. vl' de limo nascit. vl' qz totꝰ ē immūdus z limosus.

Limariꝰ.rij.i.retariꝰ.z ꝺr a limꝰ.

Limas.matis.f.g. vestis q̄ ptendit ab umbilico vsq̄ ad pedes.z ꝺr a limꝰ.qz inferi⁹ in extremo sui habet lumbū limū .i.obliquū.et eadē vestis ꝺr limus. Hac publice vtebant serui z coqui.

Limbellus.li.dimi.i.puus limbꝰ.

Limbulus.li.dimi.i.puus limbus.

Limbꝰ.bi.quā nos ornatū dicimꝰ. fascio la est q̄ ambit extremitatē vestiū.aut ex filis. aut ex auro ꝓtexta.assumptaq̄ extrinsecꝰ in extrema pte vestimenti vl' chlamidis. Dicit etiā limbꝰ q̄ñq̄ circūit⁹ cuiuslibet rei vl' ornamarz. vel vestis vl' chlamidis. Jñ limbosus sa.sum. limbo ornatꝰ vl' plenꝰ. Itē limbꝰ poni⁹ p quadā pte inferni. Quattuor em̄ sūt loca inferni.s.infernꝰ dānatoꝝ. limbꝰ puerorū purgatorioꝝ. z limbꝰ patrū.

Limen.inis.est terminꝰ domꝰ vel lignuz in foribꝰ domoꝝ p qō intratur. dictū a limes. Nā limina ostioꝝ dicunt a limes.qz transuersa vt limites sunt.z p ea sicut p limites i agros.in domū introeat vel exeat. Jñ h̄ z h̄ liminaris.z h̄ re.ad limitē ptinēs. Et hoc limunare ris.idē qꝺ limen.

Limes.mitis.m.g.i.callis.z ꝺr a limꝰ. q̄a p trāsuersum ducit z extra viā. Uel limes est terminꝰ agris positꝰ vl' pratis seu cāpis. vel etiā ꝺr meta. Itē limes ē regionū vel finiuz. Lumē ꝓ ediū. Et limes corr.pe.gtī. Unde Prosper. Angusto virtꝰ limite celsa petit

Liminarche dicunt̄ p̄ncipes locoꝝ. in q̄bus sūt diuersaꝝ. puinciaꝝ. aut regnoꝝ diuersorum limites ⁊ termini. Jñ colliminarche. q̄ cōfinia oppida vel ciuitates tenēt trās limitem locoꝝ.

Limin̄isc⁹. sci. virgula inter duos punctos iacēs. ⁊ dr̄ a limo. as. i. obliq̄. qr̄ ex trāsuerso iacet. Et ponit̄ in his locis q̄ sacre scripture interp̄tes eodē sensu. sed diuersis sermonib⁹ transtulerūt.

Limin̄iū. nn̄. n. s. i. captiuitas. exiliū. expulsio extra limē vel extra domū. Et cōponit̄. postlimin̄iū. nn̄. i. reuersio de exilio ad iura q̄ amiserat. vl̄ ius q̄ d̄ q̄s vēdicat sibi sup rebus suis post reuersionē d̄ exilio. vide infra loco suo.

Limis. mis. ꝯ. t. ⁊ b̄ me. ⁊ lim⁹. ma. mū. i. obliquus vl̄ distorquēs oculos. s. strabo. Jñ b̄ limes. mitis. i. callis. Et inde cōponit̄ b̄ ⁊ b̄ sublimis. ⁊ b̄ me.

Limitan⁹. ni. deus q̄ p̄est limiti q̄ etiā termi nus dr̄. ⁊ dr̄ a limes. tis.

Limosus. sa. sum. i. plenus limo

Lympha. phe. i. aq̄. ⁊ dr̄ a nympha. mutata n. in l. Lympha etiā dr̄ q̄dā humor vel spuma in frōte canū q̄ dispersa p caput insaniunt ⁊ in rabiē vertunt̄. ⁊ dr̄ a lympha liquore. qr̄ ad modū illi⁹ discurrit. vel qr̄ patiētes b̄ vitiū vitāt ⁊ timēt aquā

Lymphatic⁹. ca. cum. i. insan⁹. ⁊ dr̄ sic. eo q⁹ aquā timeat quē greci hydrophobā dicunt. Et dr̄ p̄prie lymphatic⁹ q̄ vitiū ex aq̄ cōtrahit. cui⁹ vitiu est huc ⁊ illuc cursu ire. sūpto vicio a fluore aq̄. Sz iā pocte vsurpant nomen b̄ generaliť p furiosus. Unñ lymphaticus. p̄prie dr̄ canis a lympha quaz hz. ⁊ hinc translatū est ad alia.

Lympid⁹. da. dū. i. pur⁹. lucid⁹. clar⁹. manifest⁹. qsi lymphid⁹. Et cōpar̄ lympid⁹. dior. dissim⁹. Unñ Ezech. xxiij. Sup lympidissimā petrā effudit illud.

Limula. le. dimi. i. pua lima.

Lim⁹. mi. f. g. terra hūida ⁊ cenosa. sicut q̄ ē in p̄fundo aq̄. ⁊ dr̄ a leuis. Jtē adiectiue declinat̄ lim⁹. ma. mū. i. obliqu⁹ vl̄ distorquēs oculos. s. strabo

Linari⁹. rij. i. rectari⁹. ⁊ dr̄ a linū. ⁊ linarius. ria. riū. ⁊ b̄ linariū. i. loc⁹ vbi abi abundat linum vel semē lini

Linea. nce. est corda cū q̄ aliq̄d dirigit̄ ⁊ dr̄ a linū. ni. eo q⁹ fiat de lino. Et si nō fiat etiā d̄ lino tñ linea dr̄. Et etiā signū qd̄ p lineaz fit dr̄ linea. vt i scptura. Et linea etiā lōgitudo dr̄ sine latitudie Jtē linea ē collectio psonarū ab eodē stipite descēdētiū diuersos gd̄us p̄tinēs ⁊ nūeros distinguēs. Jtē i veteri testamēto appellat̄ linea stricta. camisia totuz corp⁹ op̄iēs. q̄ ita strictis manicis adherebat corpi vt nulla iesset ruga. ⁊ descēdebat vsq⁹ ad pedes. vñ grece poderſ. i. talarſ dicebat

Linearis. ꝯ. t. ⁊ b̄ re. qd̄ p̄tinet ad lineā. ⁊ cōponit̄ interlinearis. ris. ⁊ b̄ re.

Line⁹. nea. neū. de lino ex̄ns. vl̄ ad linū p̄tinens. ⁊ dr̄ a linū

Lingua. ue. dr̄ a linguo. gis. qr̄ ea lingim⁹. vel dr̄ a ligo. as. qr̄ ligat ꝯba ⁊ voces p articulatos sonos. vl̄ dr̄ a ledo. dis. qr̄ dētib⁹ illidit. Sic ēñ plectrū chordis ita lingua illidit dētib⁹ ⁊ vocalē efficit sonū. Jñ linguo sus. sa. sum. i. loq̄la plen⁹ ⁊ abūdās. s. loquax. Et linguat⁹. ta. tū. q̄ magnā habet linguam vl̄ in lingua potēs. Jtē lingua ponit̄ p̄ linguagio. Unñ. j. Lox. xiij. Siue lingue cessabūt. Sūt aūt tres lingue sacre. s. hebraica. greca. ⁊ latina. q̄ maxie toto orbe colūt̄. Et his linguis tytul⁹ sup crucē dñi fuit script⁹ vt habet Joh. xix. Jtē lingua est eq̄ocum. Unñ Est instrumētū mod⁹ actidioma loq̄ndi. Et ramēq⁹ libre lingua vocari solet

Linguax. cis. oīs. g. i. mlt̄ loquax. assidue loquēs. copiosus lingue. Jñ linguacitas.

Linguilata. te. f. p. piscis q̄ formā hz lingue. vel auguratrix siue incātatrix mulier

Lingula. le. i. pua lingua.

Liniamentū. ti. i. dispositio. silitudo. vel figura similitudinis.

Linifex. cis. pe. cor. tam in ntō q̄ in gtō. qui vel q̄ facit vel opar̄ linū.

Linificiū. cij. est ipa lini opatio.

Linipes. dis. m. g. ⁊ b̄ linipediū. dij. in eodē sensu. s. lineū calciamentū.

Linistema. matis. ē vestis ex lino ⁊ lana cōtexta. ⁊ dr̄ a linū ⁊ stamē. qr̄ i stamine linū. ⁊ i trama lanā habet. ⁊ pdu. ite.

Linna. ne. f. p. i. sagū q̄dā ⁊ molle. ⁊ ē gallorū. Quibusdā ei natiōib⁹ sua cuiq⁹ p̄pria vestis ē. vt parthis. sarabere. gall̄. linne. germanis. renones. hispanis. stringes. sardis. mastruce. Et a linna. linnat⁹. a. ū. i. linna ītut⁹.

Linosis. sis. f. t. morb⁹ splenis. ⁊ dr̄ a lien. qd̄ est splen. Et hinc linosus. sa. sum. ⁊ lienosus. sa. su. i. splenetic⁹. q̄ patit̄ in splene. Unñ plautus. Lor vt opinor lienosum habet.

Linter. terſ. f. r. i. pua nauicula dicta a linio quia vadit ⁊ currit sup aquā q̄si liniendo. et cor. penul. gtī.

Linteū.tei.i.velū qđ in lectulo sternitur.vl mantile.z ðr a linū.ni. Inde ꝫ linteamē.nis qđ in lectulo sternit.z pð.pe.nti. Et a linteū ðr hoc linteolū.li.dimi. Unū Ezech.xxx. Fascietur lintheolis.

Linū.ni.ðr a lenis.qr sit molle z lene. Uel greci dicūt linatin.z inde nos dicim⁹ linū.

Lynx.cis.generis incerti.z hec lynca.ce.p codē aīali.qđ vulgo ðr lup⁹ ceruari⁹.z dicit a lycos.qr in lupoꝝ genere numerat.z ē eis sil'is Et ðr lynx oculos habere tā acutos.vt etiā visu parietes penetret. Inde ðr lynce⁹.cea.ceū.z ꝫ lynce⁹.cei.dict⁹ fuit qđā habens oculos tā claros z tā acutos q exist̄s i sicilia vidit naues exeūtes de africa.vt ðr. Itē lynce⁹.cea.qđā mons archadie. dict⁹ sic ab abundantia lupoꝝ.

Lyntea.te.dicta est dea bestiarum. Hec dea splēdor vel vivacitas visus itelligit. Dicit aūt hec dea magis dea bestiaꝝ q̄ bouum.qr acuti⁹ vidē bruta aīalia q̄ boues. Unū nocte habēt sui visus cōtempamentū qa tunc aliqua inuenīūt obstacula de die aūt qr nulla inueniūt.fere nihil videt

Liperus.ra.rū.i.tener.mollis.delicat⁹

Lipitudo.dinis.lachrymatio vel putredo oculi.z ðr a lippus.pi.

Lippus.pa.pū.p geminū p.ðr q̄ hz oculos lachrymātes qđā marcore plenos.z dicit a pus.i.putredo.i.a putredine oculoꝝ. vt derivatio sumat ab vltima syllaba.qđ aūt dicitur lipp⁹. quasi liquorē putridum p oculos emittēs.pot⁹ ē etymologia q̄ cōpositio.

Lipsanū.ni.grecū est.z est ge. neu. Proprie lipsana dicunt reliq̄e q̄ remanēt fm Hugo. Inuenit etiā lipsanū vt qđā dicūt p vase i quo ponunt ossa sanctoꝝ. Pap.etiā dic. Lipsana reliq̄e. Johes epūs in qđā sermone de annūciatiōe dñica dicit. Palestina lipsanū abrae habet Joseph ossa vnū amplectit sepulcrū moysi nec inuenit sepulcrū

Liquamen.inis.n.t.z ꝫ liquamētū. ti.p eodem. Liquamē proprie ðr piscīū. qr soluti i salsamentū pisciculi eundē humorē liquāt. Cuiusmodi liquor ðr salsugo vl muria.sed proprie muria ðr aqua sale cōmixta z effecta gustu i modū maris.

Liquescētia.tie.f.p.i.apparētia vel defectus vel liquiditas.z ðr a liquescēs.tis.

Liquid⁹.da.dū.i.fluid⁹.manifest⁹.clar⁹.p spicuus.z ðr a liqueo.ques.

Liquor.oris.m.t.aq̄.humor.soluta puritas

Lyra.re.f.p.ðr quoddā instrumētū canēdi. z ðr a lyrin.quasi a varietate vocū. qr diuersos sonos efficit.z cor.pmā. Itē lyra ðr sulcus.z proprie aratri.z p.pmā. Unū. Pollice tango lyram.facio cū vomere lyrā.

Lyricen.inis.m.g.i.cū lyra canens

Lyricina.ne.mulier que cū lyra canit.

Lyric⁹.ca.cum.i.dulcis z suauis.z ðr a lyra Unū carmina Oratū dicunt lyrica.qr cū lyra cantabant. vel a lyrin ðr lyric⁹.ca.cū.id ē vari⁹ vel diversus. Et hinc carmina Oratū dicūt lyrica a varietate carminū q̄ in eis ptinēt. Et lyrici poete. qr lyrica scribebant. Itē lyric⁹ cōponit plyric⁹.ca.cū.i. dulcis et delectabil' sup alios vl sup cantū lyre.

Lyrin grece.latine dicit diversitas vel varietas.

Lis.litis.f.t.ðr a limes.mitis .qr cōmittit i ter duos.z mota finit. Rixa inter multos et iniuria cōstat. Et ðr lis a ptētione limitis q̄ agros divisit. Unū. Limes erat posit⁹ litez vt discerneret agri. Et pducit i.añ t. Unū q̄dam Absentis ptem studeas i lite tueri. Et scribit litiū gtūs plurat p t.z etiā retinet sonum t.licet ponat inter duas vocales.et ꝫ ad differētiā de liciū.cij. Et facit actūs plalis es.vel is. Unū Licero in frumētaria. Sedasti inquit etiā litis illoꝝ.

Litē pendere.est lutis ptestationē esse.vl litē in certo esse cū tū ambigu⁹ sit ei⁹ exit⁹.z cuē tus. Hā litis z iudicioꝝ cuēt⁹ est incert⁹.ff.ð peculio.l.qđ debet.

Litē ptestari ðr qñ actor ponit intētionez suā z actione coram iudice p aliquē.z ille statī negat.tūc est lis ptestata z ðr pēdere.nam i suspēso sunt oīa donec lis sopiat.i.terminet vel ad superiorē negociū trālmittat.

Litis ptestatio est negocij pncipal' ab actore z reo bincinde facta narratio.quā narratiōnē pcedere ðz libell⁹.nisi forte de psensu ptiū remittat.

Litigiosa res est sup qua lis mouet vel mota est.

Litis quasi ptestatio est qñ aliqs quent⁹ in iudicio sup rebus mobilibus qs possidet nomine alieno.noīat dñm i iudicio.z accipit īducias ad denūciandū dño.vt ad iudicē veniat vl mittat.si ipe dñs nō cōparet in termio sibi dato.tūc lis est qsi ptestata p dñm. siue habet p ptestata ad interrūpendū lōgi tpis pscriptionē.vt in.c.qñ frequent.§. in aliis. v.q li sup.vt lite nō ptest.

Lisa vel lisan hebraice ðr apls grece.missus latine fm Papiā.

LY

Lisciuiũ.uũ.dr a lixen qđ est qq̃.qr fit ex aq̃ mixta cineri

Lysis interptat solutio.

Listrimos est cũ plures sensus in vnũ locũ breuiter expeditos coaceruat.z cũ qdã festinatione decurrit. vt Licero rẽpublicã queritãs vitãqz hoim ꝓiuges liberos ẽm Pap.

Lithargyrũ.rỹ.purgãmẽtũ argẽti qđ spuma argẽti vocat z fit ex argẽto z plũbo.z dr a lithos qđ est lapis.z argyros.qđ est argentũ. Idẽ z h lithargyrũ.ri.dr. Jñ lithargyricus.ca.cũ.qđ fit de lithargyro vel qđ ptinet ad lithargyrum

Littera.re.f.p.sic diffinit. Est mĩma ps vocis cõpolite. vl est vox induidua q̃ scribi pt z dr a lego.z iter vel itero.q̃si legittera.qr legẽdo iterat. Jnde h z hec lr̃alis.z h le. vt Sciẽtia litteralis q̃ de litteris tractat. vel que litteratũ efficit. Itẽ a lr̃a dr h litterat⁹.ti.z hic litterator.oris. et litterat⁹.ta.tũ. Littérator vel litterat⁹.non dr ille q̃ habet multos libros.z inspicit z reuoluit. vt monach⁹ q̃ ꝓprie potest dici antiq̃rius.qr antiquas hystorias hz ad manũ. sed ille dr litterator vel litterat⁹ q̃ ex arte d rudi voce scit formare lr̃as z ꝓiũgere in syllabis. z syllabas in dictiõibꝫ.z dictiões in orõibꝫ. z orões sic ꝓgrue pferre z accẽtuare. Unde Hiero.sup Matth. Litterator inqt erat q̃ grãmat⁹ grece dr.

Litteratori⁹.ria.riũ.qđ ptinet ad lr̃as. vel ad litteratore.vl qđ tractat de lr̃is vl qđ efficit litteratorẽ vel litteratũ

Litterari⁹.ria.riũ.idẽ qđ litteratori⁹.vl litteris plen⁹. Unde Aug⁹.de ciui.dei. Cũ q̃daz litterari⁹ Uarronis opa ꝑdicaret

Litterula.le.dimi.i.pua lr̃a.

Lithimos.i.impatiẽtia calcata. vl crudelitate irrisa.z dr a lithos.

Lithos grece latine dr lapis.

Lithostratũ.ti.n.s.z hec lithostrata.te.id ẽ pictura arte elaborata.z dr a lithos.qđ ẽ lapis.z stratos qđ est variatio. Fit aũt puulis cristis ac taxillis.i.quadratis lapillis.tinctis in varios colores. Idẽ dr lithostratos.z hic lithostrat⁹ Unde Joh.xix. Jn loco q̃ dicitur lithostratos. Est g̃ lithostratos variatio colox in pauimẽto.z cõgeries diuersox lapidũ.diuersox colox.vel pauimentũ vel opus mirifice factũ. vel etiã aliud op⁹ dum taxat sit lapidum varioꝝ colox. Et nota q̃ glo.interli. Joh.xix.dicit. Lithostratos grece.i.iudiciũ vel iudiciale latine.

Liticen.cinis.i.canẽs cũ lituo.z dr a litu⁹ z cano. Jn h liticina.ne.pe.cor. mulier q̃ cum cornu cantat.

Litote.tes.vel litota.te.vt ait Brecism⁹ sub scemate.interptat min⁹ dicẽs z pl⁹ signans vt Hõ nou⁹ imo vet⁹. Jste nõ est insipiens sed sapiẽs. Ben⁹ z spẽs nõ vident simplicit dici.imo multipl'r. Et munera nõ spernas. p libẽter suscipias. Uel ecõuerso cũ plus dicit z min⁹ signat. vt dicit Pap. Et vt dic doctrinale. Fiet sub ea firmãdo negatio bina. Et sic litrote fit cũ due negatiões vnã faciunt affirmationẽ. vt Sedeo necnõ z scribo z dr a liton.qđ est dissolutio.qr due ptes resoluunt in vnã

Litura.re.i.delẽtio vel feditas. nõ q̃liscũq̃ sed maxime litterarũ.

Litus.oris.n.g.est terra aque vl mari vicina.z dr a ledo.dis. qr fluctu elidat vl illidatur. Uel dr a lito.tas.qđ ẽ sacrificare. qr marinarij piculis marinis liberati .in litore solent dijs marinis litare. Unde Donat⁹ dicit i cõmento sup Uirgiliũ.q litus dr locus iuxta altare vbi litatio vel mactatio bestiaꝝ fiebat. Seruꝰ aũt ꝓtradicit ei dicẽs. hoc nõ valere.qr ꝓma hui⁹ nois litus ꝓducit. Unde Ouidi⁹ epi. Hõ ꝓfectoris litora boby arat. Sed ꝓma hui⁹ ꝑbi lito corripit. h tñ magis friuolũ est.quia sepe syllaba que ꝓducit in ꝓmatiuo.corripit in derinatiuo. vel ecõuerso Uel litus dr a ligo.gas.qr ligat terrã. Jũ litoralis.rea.reũ.z h z hec litoral.z h le. Jnuenit etiã lit⁹.ta.tũ.a lino.nis.z cor.li.

Litu⁹.tui.m.s.i.cornu gracile.z dr a lito.as qa eo ꝙocabant ad litandũ Lituus etiam dr bacul⁹ curu⁹ q̃ augures vtebãt vel pastores.z tũc est ge.fe.

Liuens.tis.i.niger.liuidus.inuid⁹.

Liuidus.da.dũ.i.niger.subniger.irat⁹.inuidus.z dr a liueo.ues.

Liuor.oris.m.t.i.liuiditas.vel inuidia dolor vel vuln⁹ ẽm Aug. Pap. dicit. Liuor ẽ macula nigra.nigredo vel iuidia. Prope autem liuor est plaga ꝑgaz. inflatio vulneris cũ pallore. Et põ.j. Unde Ouidi⁹. Pascitur i imis liuor polt facta q̃scit.

Lixa.xe.m.p.i.mercẽnari⁹.puta q̃ sequit⁹ exercitũ in expeditiõe.z portat aquã ad opus exercit⁹ in castris.

Lixabund⁹.da.dũ.q̃ latis incedit passibus ad modũ lixe.vel silis luxanti.

Lixen.i.aq̃.z dr a luxor.q̃si luxen.quia sit soluta.

L D

Lixiuiũ.uñ.i.liſciuiũ.ꝛ ðr a lixen.
Lixor.oris.m.t.portitor aque.
Lixus.a.um.i.in aqua coctus.

L ante D

Locator.oris.ẽ ille q̃ rẽ aliquã ꝑ certo ꝓcio vel certa mercede alicui vtendã ꝓcedit. vel aliũ re ſua mercede ſibi ꝓuenta vti ꝓmittit. vt cũ loco tibi domũ meã ad habitãdũ i ea. ego dicor locator Tu ꝙ q̃ ſic vteris ſeu ad vſum recipis ꝓductor nũcuparis. vt in.c.j. de lo.ꝛ ꝓdu.

Locul⁹.li.dimi.a loc⁹.vñ ꝛ locell⁹ aliud di. Eſt aũt locul⁹ pe.cor.pu⁹ loc⁹. Itẽ locul⁹ eſt burſa Vñ Job.xij. Fur erat ꝛ loculos hñs ea q̃ mittebãt portabat. Itẽ eſt feretrũ. Vñ Luc.vij. Et tetigit loculũ.i.feretrũ.

Locuples.pletis.oĩs.g.i.diues.ꝛ ðr a locus ꝛ plen⁹.q̃ſi locis plen⁹. ꝛ plurimaꝝ poſſeſſionum poſſeſſor.

Loc⁹.ci.nomẽ eteroclitũ eſt. Hã in ſing̃lari eſt ge.maſ.h̃ loc⁹.ſz ĩ pl̃ali ẽ ge.m.ꝛ neu.hi loci ꝛ h̃ loca. Et ðr loc⁹ tam ſuba q̃ ãntitas q̃ aliq̃d locale circũſcribit. Itẽ loc⁹ ðr maria ꝓſitio vl̃ habitudo vñ trahit argumẽtũ tã in dialectica q̃ in rhetorica. Jñ h̃ ꝛ h̃ local⁹. ꝛ h̃ le.q̃ loco ꝓtinet vel circũſcribit. Jñ local̃iter aduer.ꝛ h̃ localitas.tatis. Et nota.q̃ loc⁹ ꝓprie eſt ãntitas circũſcribẽs corp⁹ Sz hec loca.ðr ꝓprie de his dicũt in q̃b⁹ poſſeſſiones habẽt. Loci aũt ad logicos ꝓtinent. Et ſic talis fit diuiſio locoꝝ.aliꝫ intrinſeci. aliꝫ medij Itẽ loc⁹ eſt ſedes argumẽti. vel id ex quo ad ꝓpoſitã q̃ſtionẽ ꝓueniẽs trahit argumentũ. Itẽ loc⁹ ðr facultas.copia.ptãs. ꝓditio.tps.occaſio.oportunitas.dignitas. autoritas.honor.magnitudo.maieſtas.faſtigiũ.ſplẽdor.grad⁹.gl̃ia. Et vt greciſmus dicit Argumenta locos.homies loca dicis habere

Locuſta.ſte.eſt puñ aĩal dẽte noxiũ.ꝛ pl⁹ q̃ cetera aĩalia frugib⁹ nocet.ꝛ ðr a lõg⁹ et haſta.eo ꝙ pedib⁹ ſut lõgis velut haſta. Rabanus aũt ſup Matth.dicit. Jn dict⁹ Arnulphi galliaꝝ epi repim⁹ minimũ gen⁹ locuſtarum fuiſſe in deſerto iudee q̃ paſt⁹ eſt baptiſta.ꝛ vſq̃ hodie apparẽt ꝙ corpuſculis ĩ modũ digiti man⁹ exilib⁹ ꝛ breuib⁹ in herbis facile capiunt.cocteq̃ in oleo paupeꝝ p̃bẽt victum. Chryſ.ꝓ dic. Jſte loculte ſũt volatilia q̃dã mũda.ſz pua.ꝛ nõ ſatꝫ i altũ volãtia

Locuta ra.tũ.ꝓtipiũ ſcribit ꝙ c.licet ſuũ ꝓ bũ.ſ.loquor ſcribaꝫ ꝙ q. Dicit em̃ Priſcian⁹ ꝙ deponẽtia deſinẽtia ĩ quor.mutãt eã in cu ꝛ ſumẽtia tũ.faciũt ſupinũ. vt loq̃r.locutum ſequor.ſecutũ.

Lodix.cis.m.g.q̃cq̃d in lectulo ſupponit. ꝛ ꝓprie pañ⁹ villoſus.ꝛ pdu.pe.gti. Vñ Juuenal. Magne mẽtꝫ op⁹ nec de lodice parata

Logic⁹.ca.cũ.i.ſmocinaꝫ vel rõnalis. et ðr a logos q̃ eſt ſmo vel rõ. Vñ logica ðr triuiũ q̃ſi ſermocinaꝫ.q̃a conſiſtit in ſmonibus ꝛ excellẽter dialectica ðr triuiũ.qr ꝑ alijs artibus triuꝫ conſiſtit i ſmonib⁹. Et inuenit̃ grece declinari ꝓ eodez.hec logice.ces. Vñ logici dicunt triuiales vl̃ dialectici. Itẽ logica ðr quedã ſpẽs medicine.i.rõnaꝫ Vñ logici dicunt q̃dã medici q̃ diſcuſſis etatũ.regionũ. vel egritudinũ q̃litatib⁹ artis curã rõnabiliter ſcrutant̃. Et a logica ſm quãlibet ſignificationẽ ei⁹.h̃ ꝛ hec logicalis.ꝛ h̃ le. Jñ logicalit̃ aduer.ꝛ hec logicalitas.tatis.

Logiſma.me.ſ.p.t.cogitatio vl̃ ſmo vel rõ. ſm Hug. Pap. ꝙ dicit.logiſm⁹ cogitatio.

Logiſtric⁹.ca.cũ.pe.cor.i.ſmocinaꝫ vel rõnalis.vel cogitabilis.

Logiũ.gij.n.s.i.rõnabile rñſum.i.ſine ĩuolutro.ꝛ ðr a logos q̃ eſt rõ. Itẽ h̃ logiũ.gij. ðr manuale.ſ.exigu⁹ pãnus ꝛ duplex auro ꝛ gẽmis.ꝛ q̃ttuor ꝓtext⁹ coloꝛib⁹ hñs magnitudinẽ palmi ꝑ q̃drũ cui itexti erãt duodeci lapides ꝓcioſi. Hic pañ⁹ etiã rõnale ðr.ꝛ ſuperhumerali circa pect⁹ põtifex ãnectebat.

Logograph⁹.i.ſcriptor publice rõis.ꝛ ðr a logos q̃ eſt rõ.ꝛ gꝛphos ſcriptura.

Logos.i.ſmo vel rõ ſm Aug. Vl̃ ſm Hieronymũ in epla ad Paulinũ. Jn principio ĩquit erat ꝓbũ ꝛ ꝓbũ erat apud deuz ꝛ deus erat ꝓbũ. Logos grece multa ſignat. Haz et ꝓbũ eſt.ꝛ rõ.ꝛ ſupputatio ꝛ cã vniuſcuiuſq̃ rei ꝑ quã ſunt ſingula q̃ ſubſiſtũt q̃ vniuerſa recte intelligim⁹ in chriſto.qr videlicz chriſt⁹ ðr ꝓbũ.q̃tũ ad pris dicẽtis manifeſtationẽ Cauſa q̃tũ ad rez creationẽ. Rõ q̃tum ad creatarũ ordinationẽ Supputatio q̃tũ ad ordinatoꝝ diſtinctionẽ.

Logotheca.cc.ɔ.p.q̃ vel q̃ ſmonẽ facĩ ppl̃o Vel q̃ edictũ imperatoris vl̃ alicui⁹ ꝓncipis populo nũciat.

Loligo.inis.f.t.q̃dã piſcis. vt dicũt ſepia.q̃ hz ſtrumã nigerrimi coloꝛ ꝛ amariſſimi ſapoꝛ plenã Vñ ponit qñq̃ ꝑ numia amaritudine. Ponit etiã loligo ꝓ herba amara. Jñ loligine⁹.nea.neũ.ad loliginẽ ptinẽs .vel de loligine exñs. Et loliginoſus.a.ũ. plenus et

L

abundãs loliginib⁹.
Lolĩ.lij.n.s.illa mala herba q̃ crescit inter segetes.malũ semẽ facit qđ sil'r ðr loliũ. Jñ lolios⁹.sa.sum.i.plen⁹ lolio
Lõganim⁹.ma.mũ.z h̃ z h̃ lõganimis.z h̃ me.p codẽ.s.q̃ nullis passionib⁹ pturbat sed ad vniuersa sustinẽda paties est.
Longeu⁹.ua.uũ.i.lõgi eui.s.senect. Jñ h̃ longeuitas.tatis.i.lõgi cui⁹ vita vl' etas
Lõginqu⁹.q̃.quũ.i.remot⁹. Jñ lõginq̃tas
Longiturn⁹.na.nũ.i.diuturn⁹.lõge durãs Jñ lõgiturnitas.i.diuturnitas. Unde Baruth.iij. Jn lõgiturnis diebꝫ. Et.iij. Ut scias sil' vbi sit lõgiturnitas vite. Uel ſm aliã lram. Ubi sit lõgiturna vita.
Long⁹.ga.gũ.ðr a lien co q̃ sit porrectũ ad modũ lienis. Et cõpar lõg⁹.gior.sim⁹. Jnð lõge.gius.sime.z h̃ lõgitudo.inis. Et cõponit long⁹.bilong⁹.oblong⁹.semilong⁹. Jtez tamlong⁹.q̃long⁹.i. valde long⁹.
Lophos vel por⁹ laphos grece.i.ceru⁹
Loquacul⁹.la.lũ.pe.cor.i.aliquãtulũ loq̃x
Loquax.cis.o.g.i.assidu⁹.abundãs in locutione. Jñ h̃ loq̃citas.tatꝫ.i. abũdãs locutio
Loquela.le.p vnũ l.pe.p.z ðr a loquor.
Loramentũ.ti.ðr a lorꝫ.z dicunt lorameta plura lora vel laq̃ria vel in parietib⁹ tabule.vel aliq̃ ligna q̃ mittunt.
Lorari⁹.ria.riũ.qđ ad lorꝫ ptinet. vel tort⁹.z solut⁹.vel ligat⁹.z h̃ lorari⁹.rij.i.tortor
Lore⁹.rea.reũ.i.tort⁹.vl' solut⁹.vel ligatus. vel ad lorꝫ ptinẽs.
Lorica.ce.pe.p.ðr a lorꝫ ri.q: lorꝫ carz. Solis em̃ circulis ferreis ptexit Jñ loricat⁹.tatũ.q̃ habet loricã.vel lorica indut⁹
Loripes.dis.p.g.i.claudus.q̃ hz pedes tortos ad silitudinẽ lori.vel q̃ habz pedẽ ligneum q̃ busdã lorꝫ religatũ. Et cor.pe.tã ĩ ntõ q̃ in gtõ. Uñ Juuenalis. Loripedẽ rectus derideat ethiopẽ alb⁹.
Lorꝫ.ri.i.corrigia.vl' coriũ.vl' habena freni Et pdu.lo. Uñ Orati⁹ in epi. Seru⁹ bñs p̃ciũ loris nõ vteris aio.
Loth interptat declinãs vel inuict⁹. q̃a factis sodomorꝫ nõ psensit.sz eoꝫ illicita carnis incẽdia declinauit
Lotio.onis.i.ablutio vel lauatio.
Lotiũ.tij.est lixiuiũ cũ q̃ vestes abluuntur. Uel lotiũ ðr vrina. Et vt dicũt.vrinas hominũ.sz lotia dic asinoꝫ
Lot⁹.ta.tũ.i.ablut⁹.z ðr a lauo.uas.

L ante V

Lubric⁹.ca.cũ.i.labilis.z ðr a labor.beris. Prope lubricũ est illud qđ q̃tomagꝫ tenet. tãtomagis labit.vt anguilla. Et etiaz illud ðr lubricũ in q̃ qs labit.vt via lutosa z aq̃sa z glacies. Uñ in ps. Fiat via illoꝝ tenebre z lubricũ. Et vt dicit Pap. Lubric⁹ differt a labili.q̃a labile est qđ labit sicut fluui⁹ Lubricũ ꝯo nõ ðr ppie q: labit.sz in q̃ qs labit.
Jtẽ lubric⁹ ðr q̃cq̃d labit dũ tenet.vt pisces z serpes. Un. Labil' est fluui⁹. dicat lubric⁹ anguis. Jtem lubric⁹ aliquãdo dicit levis. vitiosus.friuolus.van⁹.inept⁹.lasciu⁹.luxuriosus.defluens.
Lucanar.aris.n.t.fouea in luco.z ðr a luc⁹.
Lucanica.ce.q̃ddã gen⁹ cibi.z vt dicũt salcicia.z ðr a lucania.q: pmo i lucania ẽ facta
Lucanista.ste.p.p.q̃ legit lucanũ vl' imitat.
Lucan⁹.ni.q̃da poeta.z ðr a lux.q: inl' cetteros poetas eluxit.z vt dilucide tractaret lõgum ꝯstructõis hypbaton sp euitauit. Jtez lucan⁹.a.ũ.adiectiue potest esse patriũ vl' gẽtile. Jtẽ hec lucania.puincia vltra rhomam
Jtẽ inuenit hec luca.ce.q̃dã ciuitas Jñ lucanus.na.nũ.patriũ.z h̃ z hec lucẽsis.z h̃ se
Jtẽ inuenit h̃ Lucan⁹.ni.i.splẽdor maturinus.z tuc cõponit añ lucan⁹.ni.i.eruptõ aut orꝫ añ lucẽ canẽs.i.albẽs.z adiectiue añlucan⁹.na.nũ.i.añ lucẽ surgẽs.
Lucar.aris.n.t.pecunia vl' pciũ ex luco collectũ.qđ vulgo ðr siluaticũ.z forestage gallice.z ðr a luc⁹.ci.z pð.pe.gtĩ Jtẽ inuenit hic lucar.aris.m.g.p quadã aue q̃ pulcre z dulciter canit pmo mane qñ lux emanat.et tũc ðr a luce.z cor.pe.gtĩ.
Lucas iterptat ipe psurgẽs. vl' ipe eleuãs. z ðr a luce. Jpe em̃ fuit psurgẽs a mũdano rũ amore.eleuãs se i amorẽ dei p ptẽplatiõz.
Lucellũ.li.i.puũ lucrũ.
Lucerna.ne.ðr a luciniũ vel a luce q̃si intra se lucẽ arcens. Est tñ brevis hec syllaba lu. Uñ Persi⁹. Disponite pinguẽ nebulã dorsmire lucernã. Jñ hec lucernula.le.dimi.i.pua lucerna.z h̃ lucernariũ.rij.i. candelabrũ. q̃a sustinet lucernã.z lucernosus.a.ũ.i.plen⁹ lucernis.z lucernari⁹.ria.riũ .qđ ptinz ad lucernã.z h̃ lucernari⁹.rij.q̃ facit lucernas.z h̃ lucernaria.rie.vtor ei⁹.vl' etiã mulier faciẽs lucernas.
Lucibilis.p.t.z h̃ le.qđ aptũ est vt luceat
Lucidari⁹.rij.q̃dã liber in q̃ multa elucidãtur.z ðr a lucidus.
Lucidul⁹.la.lũ.pe.cor.aliquãtulũ lucid⁹
Lucid⁹.da.dũ.i.splẽdid⁹.z differt a lucibili

qz lucidū ē qđ aliūde illumīaī. Lucibile ꝺo
ēſt qđ ꝑ ſe lucet. Jñ luciditas.tatis.
Lucifer.ra.rū.pe.coꝛ.i.lucē ferēs. Jtē ħ lu-
cifer.ri.i. venꝰ vl̄ ſol.z ħ lucifera.re.i.luna.qz
ꝑ alīꝭ ſtellis iſte ferūt lucē. Lucifer aūt ſolē
p̄cedēs z mane nūciās tenebꝛas nocꝛ lumi
ne ſui fulgoꝛ aſpgit. Lucifer etiā metapho-
ꝛice ꝺꝛ q̄dā angelus malus.
Luciferani hereticī a Lucifero ſmirne epo
oꝛti.q epos catholicos q̄ inſtāti pſecutōe
pfidie arrianoꝝ pſentiētes erāt.z poſtea coꝛ
recti ī cathedrā redire delegerūt. damnātes
qđ ꝑus crediderī. ſiue qđ credidiſſe diſſimu
lauerī. q̄s eccl̄ia catholica materno recepit
ſinu tanq̄ ꝑetrū pꝰ flctū negatiōis. hāc illi
matris charitatē ſupbe accipiētes cos reci-
pere volētes ab eccl̄ie coīone receſſerūt. z cū
ipſo lucifero autoꝛe ſuo q̄ mane oꝛiebāt ca-
dere meruerūt.
Lucifuga.ge.ɔ.g. lucē fugiēs.z ꝺꝛ a lux z fu
gio.gis Jtē hec lucifuga.ge. ꝺꝛ q̄daz auis q̄
ſemp fugit aſpectū diei.
Lucigena.ne.ɔ.g. luce genitꝰ vel genita.
Lucina.ne.dea ꝓꝑ.ſ.iuno vl̄ pallas vl̄ dia-
na.z ꝺꝛ a lux eo q̄ naſcētibꝰ p̄beat lucē. vl̄ qz
p̄ſit in luce naſcētibꝰ.z eos recipit z fouet. vt
fingūt poete Et dēpta media ſyllaba ꝺꝛ hec
luna. Et pꝺ. pe. ſicut alia denoīatiua deſinē
tia ī na. ſic vult ꝑriſ. Et ī greciſmo ꝺꝛ. Jꝑa
q̄ caſtrēſis ſimul eſt lucina curialis.
Lucinia.nie.auis q̄dā eſt q̄ mane canere in
cipit.z ꝺꝛ a luce.qz cātu ſuo ſigt oꝛtū diei. q̄i
lucidia. Hec eadez ꝺꝛ acredula. Hec vulgo
ꝺꝛ roſinolꝰ.i. philomena Unꝰ Oratꝰ i ſmo.
Lucinias ſoliti īpenſa p̄ādere coemptas
Luciniū nȳ.cincēdela lucerne.qz ꝺat lumē
Lucratiuꝰ.na.uū.i.acq̄ſitꝰ.qđ aliq̄s lucrat.
vel ꝑ qđ q̄s lucrat.z ꝺꝛ a lucrū.
Lucrinꝰ.ni.m.g.q̄daz lacꝰ dictꝰ a lucrū. q̄a
olim ꝑ copiā piſciū vectigalia magꝝ pſtabat
Jñ lucrinꝰ.na.nū.
Lucrū.cri.i.acq̄ſitio. vl̄ ex negocio īcremen
tū. Jñ lucroſus.a.ū.i.plenꝰ lucro
Lucra.te.i.pugꝝ z ꝺꝛ a latꝰ laterꝭ.i.a cōplexu
lateꝝ q̄ꝺ comiꝰ certātes inmtunt. q̄ greca
appellatōe atlethe vocant.
Luctific⁹.ca.cū.pe.coꝛ.q fac vl̄ deſignat lu-
ctum. vel de q̄ habeī luctꝰ
Luctuoſus.ſa.ſum.i.plenꝰ luctu.
Luctꝰ.tus.tui.i.ploratꝰ.z ꝺꝛ a lugeo.
Lucublādus.a.ū.i.lucēs blāde.
Lucubratio.onis.f.t.nocturna vigilia Jñ
lucubratiūcula.le.di.i. vna modica vigilia.
ſcz ſtudiū z vigilātia vniꝰ noctꝭ vl̄ minimuꝫ
de luce.
Lucubrū.bri.i. modicū lumē vel modicus
ignis q̄ ſoleꝭ ex ſtuppa z cera fieri. ſz vñcūq;
fiat ſic ꝺꝛ.z fit in vmbꝛa. Jdē z lucubra.
Lucubratꝰ.ta.tū.i.paꝛ lucēs.
Luculēt⁹.ta.tū.i.plenꝰ luce.i.clarus.aptus
ſplendidꝰ.z ꝺꝛ a luce z lētos.qđ ē plenū Unꝰ
z hō ꝺꝛ luculēt⁹.q̄ eſt lingua clarꝰ. z ſmone
ſplēdidꝰ. Jñ luculētia.tie.i.claritas et lucis
plenitudo.
Luculeū.lei.genꝰ ē albi marmoꝛis.z naſcī
in chio inſula.cui luculꝰ pſul nomē dedit.q̄
delectatꝰ ī illo p̄mū romā vexit vl̄ aduexit.
ſolūq; pene ħ marmoꝛ ab amatoꝛe nomen
accepit
Luculus.li.i.puus lucus
Lucus.ci.m.g.i.dēſitas arboꝝ ſoli lucē de
trahēs.i. neinꝰ adeo denſum q̄ ſol ibi lucere
nō pōt. Unꝰ ꝑ ꝓtrariū ꝺꝛ lucꝰ a lucēdo
Ludibꝝ.z ħ le.aptꝰ ludo vel ad ludendū
Ludibꝝiū.rȳ.i. deriſio.z qđ illudī.z dicī a
ludo.is. Uel ludibꝝiū ē res aliq̄ q̄ ludo z cō
temptui hr̄i digna eſt. Und.q. Bach. viij.
Ludibꝝio habite ciuitatis iniuriā.
Ludibūꝺ⁹ da.dū.i. ludo plenꝰ z ſil̄is ludēti
Ludicrū.cri.n.s.i.ludꝰ.z ꝺꝛ a ludo.dis. Et
ludicrꝰ.ra.rū.z ħ z ħ ludicris. z ħ cre.z i pl̄a
li ludicres.ludicra.z nō ludicria. vt vult pſ-
cianꝰ.z ſūt in eodē ſenſu. ſ. ludo plenꝰ. vel qđ
ludis geriī. Jñ ludicroſus.a.ū.i.plenꝰ ludi-
cris. vl̄ ludibilis. ſm Aug. ſap. ꝺo di. Lu
dicra ſunt ludoꝝ carmia vl̄ turpia z inho-
neſta. vl̄ certamīa q̄ i ludis gerūī. Et coꝛ. di.
Unꝰ auroꝛa. Ludicra dicturus ocia noſtra
noces.
Ludiꝰ.ꝺi.m.g.i. ioculatoꝛ. Jñ hec Ludia.
ꝺic.i. ioculatrix.
Ludix.cis.f.g. q̄dā veſtis ē.z ꝺꝛ a ludo.dis.
Et dicūī ludices veſtes a ludis theatri. Cū
eīn egrediebāī ꝺ ludi pſtibulo iuuenes baꝝ
velamēto tegebāt caput z faciē ne cognoſce
renī. qz ſolebat erubeſcere q̄ lupanar itrauit
Ludul⁹.li.pe.coꝛ.ꝺi.i.puꝰ ludus
Luecula.le.dimi.i.pua luces.
Luces.luis.f.t.i.macula.ſoꝛdes. vl̄ peſtilen-
tia.moꝛbꝰ repētinꝰ.z ꝺꝛ a luo.is.ꝑ deturpa-
re. vl̄ ꝺꝛ a labe. vel a luctu. qz luctuꝫ facꝭ. Eſt
eīn repentinꝰ lāguoꝝ ſil̄ cū moꝛte veniēs.
Lugubꝝis.ɔ.r.z ħ bꝛe.i.flebilis.
Luidꝰ.da.dū.i.maculoſus. vl̄ lue.i.tabeſ flu
ens.z ꝺꝛ a luces. Jtē luidꝰ repiī ꝑ eodē
Lumbago.ginis.f.t.i.lumboꝝ debilitas

L

Lūbare.rſ.n.t.qđ ꝛ ħ lombar.barſ ðr ꝑ apocopā.i.cingulū circa lūbos.ꝛ ðr a lūbi.quia eo lūbi religant̄ vl̄ qꝛ lūbis inhereat Jdē ðr ꝛ corale.ꝛ bracharīū.ꝛ renale Sz ꝓprie renale eſt qđ renib⁹ alligat̄.ſicut vētrale circa vētrem cingulū

Lumbatoriū.rij.idem qđ lumbare.

Lumbifragiū.gij.n.s.i.fractio lumboꝝ.

Lumbric⁹.ci.pe.p.ꝑmis ītestinoꝝ.ꝛ terre.ꝛ ðr a lubric⁹.l̄ lūbi.q̄i lubric⁹.qꝛ labik.vl̄ qꝛ ī lūbis ſit. Jñ lūbricoſus.a.ū.i.plen⁹ lūbric⁹.

Lumbulus.li.dimi.i.puus lumbi

Lūbi.bi.ob libidinis laſciuiā dict⁹ ē.qꝛ ī viri corpe voluptaſ cā in lūbis eſt.ſicut i vmbilico in femins.

Lumē.inis.ðr a luo.is.qꝛ luit.i.purgat ꝛ delet tenebꝛas Jñ lumine⁹.a.ū.ð lumīe ex̄ñs.l̄ ad lumē ꝓtinēs. vel clar⁹. Et luminoſus .ſa .ſum.i.clar⁹.eo q⁹ ex ſe habeat lumē. Sz luminatū eſt qđ aliūde lumē accepit.

Lumiare.ris.n.t.i.lumē. vel qđ lumē facē.et ðr a lumē.ꝛ h ꝛ ħ lumiarſ.ꝛ ħ re. adiectiuū.

Luna.ne.f.p.dicta ē q̄ſi lucina.qꝛ luce lucet aliena Lume ei a ſole accipit ꝛ acceptū reddit. Et ē eadē luna diana ꝛ ꝓſerpina.ſz luna in celo ðr.diana ī ſiluis.ꝓſerpina ī infernis.

Jñ lunat⁹.a.ū.i.curuat⁹ ad modū lune iam dimidie. Et lunatio.onis.i.tꝑs ī q̄ luna recedit a ſole ꝛ poſtea ꝓſeq̄t eundē Jtē lunatō id eſt.curuatio.ꝛ tūc ðr a luno.as . Jtē inuenit̄ hec luna.ne.ꝓ quadā ciuitate olim edificata ad modū lune iā dimidie. ſz mō deſtructa eſt. Jñ h ꝛ ħ lunēſis.ꝛ ħ ſe.

Lunatic⁹.a.ū.q̄ ſinḡl̄ lunatiōib⁹ vexat.ꝛ mēte laborat.ꝛ ðr a luna.qꝛ ſinḡl̄ lunatiōi bus ꝓtingit cū luna ē plena. Hos etiā lunaticos vulg⁹ vocat.qꝛ ꝑ lune curſū ꝓcomitāt eos inſidie demonū. Et nota q⁹ ex vitio lūe nō patiūt lunatici ſz demōes eos his vexāt tp̄ib⁹.vt ꝑ lunā infamēt lune creatorē.

Lunula.le.di.i.pua luna. vel eſt q̄ddā gen⁹ moniliū. ꝓpe lunule ſūt auree bullule dependētes ī ſil̄itudinē lune facte. Un Jſa.ij Jn die illa auferet dñs ornamētū calciamē toꝝ ꝛ lunulas ꝛ torques. Jñ lunulat⁹.ta.tū id eſt.moniliat⁹.lunulis ornat⁹.

Lupa.pe.vxor lupi. Et etiā meretrix ðr lupa.ꝓpter ſimilitudinē rapacitaſ.

Lupanar.aris.i.ſtibulū.dom⁹ meretricū.

Lupari⁹.rij.ꝛ ħ luparia.rie. ðr canis qui lupos ꝑſequit̄.ꝛ ad ħ officiū eſt p̄cipuus.

Lupatū.ti.n.s.q̄ddā gen⁹ aſperoꝝ frenorū factu ad modū dētiū lupoꝝ.q ineq̄les ſunt.

Lupatꝰ chamꝰ Cuyoma

Sil̄r ꝛ lupatus ineq̄le ē ꝛ gnⁱ mordet. Alij dicūt q⁹ lupatū ē molinellū ip̄i⁹ freni.ꝛ ꝑ.pa

Lupcus.ci.i.pan. vl̄ ſacerdos panis.ꝛ ðr lupercus.q̄ſi lupos arcēs a pecoꝛib⁹.qꝛ pan.i. de⁹ paſtoꝝ lupos arcet. Jñ h lupcal.cal̄.pe. pdu.feſtū vel tēplū panis.vel foſſa paſtoralīū ludoꝝ ī loco q̄ſi theatrū facta

Lupillus.li.dimi.i. puus lupus.

Lupinariū.rij.ꝛ lupinetū.ti.i codex ſenſu i. loc⁹ vbi creſcit vel abundāt lupini.

Lupin⁹.ni.m.s.pe.p.q̄ddā gen⁹ legumīs.ꝛ ðr a lup⁹.qꝛ ſonitu ſuo terret lupos. Cū em̄ lup⁹ lupinos ītrat.ip̄i folliculi ſonāt.ꝛ ita il le terret Jtē lupin⁹.a.ū.adiectiuū.i.res ꝑtinens ad lupū. vel de lupo ex̄ñs.

Lup⁹.pi.ē beſtia vorax q̄ valde inſidiat̄ ouibus.ꝛ ðr a lycos grece.qđ ðr lup⁹ latie. Uel ðr lup⁹ q̄ſi leop⁹.qꝛ q̄ſi leoni ita ſit illi ꝓtus in pedib⁹. Un q̄cq̄d pede p̄ſerit non viuit. Accipit̄ etiā lup⁹ ꝑ lupato. Un Qui.triſtiū Et placide duros accipit ore lupoſ.i.frenoſ Jtē lup⁹ etiā ðr q̄dā piſcis ad ſil̄itudinē lupi.qꝛ etiā improba voracitate piſces alios ꝓſeq̄t. Lup⁹ etiā ðr ferre⁹ arpax.q̄ ꝛ canicꝫ ðr. Et ðr ſic.qꝛ ſi q̄d ī puteū ceciderit rapit ꝛ extrahit. Jtē lup⁹ etiā ðr morbꝰ q̄ vt pl̄imū in q̄libet diuite ðr naſci. Et ðr ſic.q̄a rodit carnē boīs ſic lup⁹. niſi remediū aliq̄ fiat. ſcz gallina vl̄ aliud ḡal loco dolēti ſuppōat

Lura.re.f.p.i.os vētris vel cullei.

Lurco.conis.m.g.i.auid⁹ ꝛ imūdus deuorator.q̄ multū ꝛ turpit̄ comedit.

Lurid⁹.da.dū.i.pallid⁹. obſcur⁹. tenebꝛoſus.ſordid⁹.ꝛ ðr a lura. Sz ꝓprie lurid⁹ color.ðr color mortui. Uel lurid⁹ ðr a loro.qꝛ hmōi habeat cutē.ſ.pallidā.

Luſcicio.onis.ip̄m oculoꝝ vitiū.

Luſcilioſus.ſa.ſum.q̄ ꝛ luſticioſus.ſa.ſum. ðr.i.q̄ veſpe nil videt.ꝛ ðr a luſc⁹ vel luce

Luſc⁹.a.ū.q̄ tm̄ hz vnū oculū ꝛ altero carz. ꝛ ðr a luce ꝛ carēs.q̄a luſc⁹ paꝝ lucē hz.vl̄ qꝛ caret lūce.ꝛ nō lucib⁹. Ul̄ ðr a luce ꝛ cuſtos. q̄ſi lucē cuſtos.ſ.oculi nō oculoꝝ.

Luſor.oris.m.t.ðr a ludo.is.ꝛ luſorī⁹.a.ū. ꝛ ħ luſoriū.rij.loc⁹ vbi ludit̄.

Luſtral̄.lis.n.t.ꝛ ħ le. Jdēq; ꝛ luſtrabil̄.bile.i.q̄d facile ꝑt luſtrari. Jtē luſtralis qđ luſtrat. vel qđ aptū eſt ad luſtrādū.i.purgādū ꝛ circūdandū vel luminandū

Luſtramē.inis.n.t.i.purgatio vel circūitio vel luminatio.

Luſtric⁹.ci.pe.coꝛ.i.nou⁹ dies naſcētium.ꝛ ðr a luſtro.ſtras.qꝛ forte ī tali die puer pur-

gabatur apud gentiles.
Lustro.onis.m.g.ōr ille q̄ vagus est ⁊ nihil aliud agit. nisi q̄ foras lustret
Lustrū.stri.ōr spaciū q̄nq̄ annoꝝ. ⁊ ōr a lustro.as. q̄ olim sp i fine q̄nquēnij solebāt lustrare ciuitatē ⁊ purgare. faciēdo in circūitu ei⁹ amburbale. Sil⁹ circa agros faciebant Unū in hymno. Lustra ser ia pacta ⁊c. Jtez lustrū ōr obscuꝝ latibulū ferarꝝ. i. cubile ferarꝝ. Et lustrū ōr lupanar meretricū. Et in vtraq̄ significatōe ōr a lustro.as. p ꝓtrariū q̄ paꝝ illustrat. i. illumiat. Unū Lustra cubile fere q̄nquēnia lustra fuere. Uel sic. Lustrū circūitus. spaciū. purgatio. silua.
Lusus.sus.sui. i. locus. a ludēdo dictus.
Lutat⁹.ta.tū. i. iunct⁹ ⁊ luto obuolut⁹. ⁊ ōr a luto p ceno. ⁊ ē tractū a porcꝫ q̄ se luto obuoluūt Et p̄t eē pticipiū ō lutor. aꝛ. passiuo
Luter.teꝛ. i. cōcha. vl cātar⁹ aquari⁹. scōm Hug. Luter etiā ōr lauatoriū ⁊ q̄dcūq̄ vas purgandis sordib⁹ deputatū. Unū q̄dā. Dic luteres vasa purgādis sordib⁹ apta
Lute⁹.a.ū. i. croce⁹. vl q̄si rube⁹ vel rose⁹. et ōr a lut⁹ p colore. Jū luteol⁹. la. lū. Jtē a lutū p ceno ōr lute⁹ tea. teū. i. sordib⁹. vel luto plen⁹. Jtē lute⁹ ōr de luto ex̄ns. vel ad lutuꝫ ptinens.
Lutosus.sa.sum. i. luto plen⁹ vel sordid⁹. ⁊ ōr a luto p ceno.
Lutulent⁹.ta.tū. i. sordid⁹. fetid⁹. luto plen⁹ ⁊ ōr a lutū ⁊ lētos. q̄ ō est plenū Jū lutulētia tie. i. fetulētia. fetiditas. sordidatio.
Lutū.ti. i. sordes terre. cenū. ⁊ ōr a luo p turpare vl maculare. Uel lutū ōr q̄si lotū p cōtrariū. q̄ nō sit lotū. i. mundū. Et nota q̄ inuenit̄ h lut⁹. ti. p q̄dā colore crocco. ⁊ q̄si rubeo. Et differūt ī tpe. q̄ lut⁹ p colore ꝑmaꝫ ꝓducit. sꝫ lutū p ceno cā corripit. licet q̄ncq̄ gr̄a metri h̄ distinctio ꝓfundat̄. Jtē lutū est supinū de luo. is. ⁊ tūc pō. ꝑmaꝫ. Unū. Tell⁹ vnda lutū faciūt ⁊ a luo lutū. Jtē. Lenū dico lutū. croce⁹ color sit tibi lut⁹. Uas luteū fragile. toga lutea tegmē herile.
Luuio.onis. i. rabes. flux⁹. fetiditas. sordes vel turpis voracitas. Unū in hymno. Dēti bus pulsa luuione. i. rabe vicioꝝ vl̄ feditate
Lux.cis. f. t. ꝓprie est ipa suba. sꝫ lumen q̄ō a luce manat. i. cadoꝝ ⁊ splēdoꝝ lucꝫ. ⁊ ōr a luceo. ces. fm Hug. Sꝫ Pris. videt velle q̄ luceo deriuet̄ a lux.
Luxos grece. latine ōr solutio.
Luxus.xus. i. solutio libidinis. voluptas. delectatio. dissolutio. abūdātia. licꝫ etiā porrect̄ p q̄libet supfluitate ⁊ magnificētia. ⁊ ōr a luxos. Et lux⁹. a. ū. i. libidine solut⁹. Unū ⁊ mēbra loco mota dicūt luxa. i. soluta. Jnde luxuria. rie. idē q̄ lux⁹. s. solutio libidinis p prie. Sꝫ mō ampliata ē appellatio. vt luxuria dicat̄ supfluitas ī coitu. ⁊ ī cibo. ⁊ ī vestitu. ⁊ etiā in alijs reb⁹. Jū luxuriosus. sa. sum id est. solut⁹ ī voluptatib⁹ ⁊ ī libidie ꝓmpt⁹. Sꝫ pdig⁹ est sumptuosus q̄ oia porro agit ⁊ q̄si p̄cit. Jtē a lux⁹ ōr h luxuries. ei. idem q̄ luxuria. Sꝫ luxuria ꝓprie ē in coitu. Luxuries ī alijs attēdit̄. Et differt luxuria vel luxuries a libidine. Unū Factū luxuries notat affectūq̄ libido. A lux⁹ p̄mū dic a libet esse secundū.
Luza interp̄tat̄ nux vel amygdalū.

R ante A

Littera. obscuꝝ i extremitate dictionū sonū hꝫ. vt Templū Apertum in p̄ncipio. vt Dagn⁹. Mediocrē in medio. vt Umbra. Jtē sola hec seminocalis post s. ponit̄ q̄ō mutaꝝ est. vt Smaragdus. ⁊ añ liquidā. vt Rhamn⁹. ⁊ añ s. posita in finali syllaba noīs. more mute interposita i. facꝫ gtīn. vt hyems. hyemis. velut inops inopis. Celebs. celibis. Jtē m. trāsit in n. et maxime d. c. q. t. sequētib⁹. Uocali q̄ꝫ sequēte incipit b. vt combust⁹. cōburo. Finalis dictiōis subtrahit̄ m. ī metro plerūq̄ si a vocali incipiat sequēs dictio. vt Jllū expirātē trāsfixo pectore flāmas. Uetustissimi tñ nō eā sp subtrahebāt. Enn⁹ in. x. aīaliū. Jnsignita fere cū milia miliū octo. Anceps etiaꝫ vel liq̄da ōr. q̄ p⁹ mutā posita sic̄ l. n. r. in eadem syllaba cōem facit sillabā.
Macedo.donis. fuit q̄dā rex. Unū q̄dā terra dicta ē macedonia. Jū macedon⁹. ma. niū. ⁊ h ⁊ h macedo.ónis. ⁊ h ⁊ h macetes. tꝫ. gētilia. Et cor. ce. Unū Lucan⁹. Jn macedū terras miscēs aduersa secūdis. Item Auroza. Paulo vir macedo p⁹ h in troiade paret.
Macedoniani. heretici a macedonio ep̄o dicti sunt negātes deū esse spūmsanctū.
Macellū.li. n. s. ōr a macto.as. q̄ ibi mactā tur pecora. Jū macellulū. li. dimi. ⁊ hic macellio.onis. ⁊ h macellari⁹. rij. q̄ pecora mactat ⁊ carnes vēdit. Uel macellū ōr a macero.as. q̄ ibi carnes macerant
Macer.cra.crū. i. tenuis ⁊ subtil⁹. Jū macritudo.inis. ⁊ h macies. ei. i. exilitas corporis.
Macer etiā est ꝓprium nomen.
Macera.re. i. macellū. Jū h macerari⁹. id est

Ma

macellarius.
Maceria.ric.f.p.ōr a macros. Et macerie dicunt lōgi pietes q̄b vince vl aliud claudūt
Itē maceria ōr mēbranula secūdinaz.q̄ involuunt pueri i vtero.q̄ diuidit in ptu.z sequit pueꝛ. Un sup Beñ.xxxviij. Quare diuisa est ꝓpter te maceria.dic vna glo. Secūdiaz mēbranula quā rupit cū manū emisit
Macerio.onis.i.macerіaz ꝓstructoꝛ
Machera.re.f.p.pe.pō.i. gladi⁹ lōg⁹ ex vna pte acut⁹.z ōr a machia qō est pugna
Machia grece.latine ōr pugna
Machil.ē tunica talaꝛ tota byacintbina habens ad pedes septuagintaduo tintinabl'a. totidēq̄ imixta ac dependentia malapunica. z acuit in fine.
Machina.ne.f.p.oē qō ingenio parat. vt manualis balista.z sil'ia.z ꝓprie illa q̄ ad pugnā parant.licet etiā q̄libet artificiosa cōpositio vl ꝓstructio dicat q̄nq̄ machina. Et inuenit etiā machina p insidijs.z coꝛ.pe.
Machinis.inis.ōr a machina. Et sunt machines instra edificioz sic dicta a machinis q̄b insistūt ꝓpter altitudinē parietū.
Machinosus.sa.sū.i.plen⁹ machinis vl argumētosus.z ingeniosus ad machinas faciendas.vel insidiosus.
Machinula.le.dimi.i.pua machina
Macia.cioz.pl'alis numeri.i.intestina. scz q̄ sordes eicuūt. Inuenit etiā macia.cie.p q̄dā specie valde clara.
Maciecula.le.dimi.i.pua macies.
Macilent⁹.ta.tū.i.macer.macie plen⁹ Inde macilentia.tie.i.macies.
Macoꝛ.oris.i.macies.z ōr a macco.cis.
Macredo.inis.i.macies. Un auroza. Ador talis macule nulla macredine fusca.
Macrobi⁹.bij.lōgeu⁹ iterꝑtat.z ē nomē ꝑsi platonici latini.z ōr a macros qō est lōgum z bios.qō est vita.q̄si lōge vite.
Macrobij etiā dicti sunt q̄dā in india.xij.pedum statura habētes.
Macrocosm⁹.mi.i.maioꝛ mūd⁹.z ōr a macros qō ē longū.z cosm⁹ mūd⁹. Un Brecismus. Sz signas mū dū maioꝛē p macrocosmū. Hic alio noīe ōr megacosm⁹.
Macrologia.est lōga sniа res nō necessariaꝛ copendes.vt Legati no ipetrata pace retro vñ venerāt domū reuersi sunt.
Macros vl macron grece.latine ōr longū
Mact⁹.ta.tū.i.magis auct⁹.i.plen⁹ gl'ia. scz bon⁹.valēs.z ōr a magz aduerbio z auct⁹.
Innenit etiā mact⁹ p mactat⁹.z tūc dicit a mactoꝛ.arz Et nota q̄ nulla terminatō istiꝰ noīs mact⁹.cta.ctū.est i vsu.nisi terminatō vti.s.macte q̄ terminatione vtimur tā p ntō q̄ p vtō.
Macula.le.i.nota.vitiū.turpitudo. macula etiā ōr squama lozice.z filū retis.
Maculat⁹.ta.tū.i.ꝓtaminat⁹.deturpat⁹.coꝛruptus.inq̄nat⁹.z ōr a maculo.las.
Madian z epha regiones sunt. vbi habitāt dromedarij.
Madiditas.tatis.idē est qō madoꝛ.doris
Madidulus.la.lū.i.aliquātulū madidus.
Madid⁹.da.dū.i.humid⁹.z ōr a madeo.
Madi⁹.dij.ꝑm ꝓsp.mēsis q̄dā sic dict⁹. eo q̄ tūc terra madeat.q̄ z mai⁹ ōr.
Madoꝛ.oris.m.t.i.pluuia.humiditas
Madula.le.vas ad vrinā recipiendā. qō etiam hoc madellū ōr.
Magale.lis.n.t.ōr a magar.q̄si magare l.posita ꝓr. Et sunt magalia case pastorales vl case afroꝝ viles. Eadē z mapalia .sz i magalia ꝓma ꝓducit.z i mapalia coꝛrupit.
Magal lingua punica noua villa ōr.
Magdalū.li.q̄ddam oppidū fuit. Inde magdalen⁹.na.nū. Hinc dicta est Maria magdalena Et h̄ magdalene.nes.grece.z acuit in fine.z interꝑtat turris ꝑm Hug. Et est g. eiusdē syllabe cū d. Et nō q̄ cū addit maria debet dici maria magdalena.licet h̄ nomen magdalena ꝓ q̄ndaz noticiā sumat ꝓ maria peccatrice. Potest etiam dicit magdalene si magdalene ponat expositoꝛie.
Magister.stri.i.autoꝛ.didascalus. eruditoꝛ. Inde hec magistra.stre.z hic magisterculus li.i.puus magister in psona. vel potiꝰ in sciencia. Inde magistercula.le. Itē a magister.stri.dicit magistra.stra.strū.adiectiue.z hoc magisteriū.rij.honoꝛ vel dignitas vel officiū magistri.z hic z hec magistralis.z hoc le Itē magistri dicunt maiores ciuitatis. vel senatoꝛes.cōsules.iudices Un hic magistratus.tus.tui.coꝝ dignitas Et sepe magistratus inuenit collectiue p ipis scz q̄ magistratū habēt. Et magistrat⁹ est verbale hui⁹ ꝓbi magistro.as. Itē magister ꝓponit cū gtō militū.z ōr magistermilitū.hui⁹ magistrimilitū.z tunc notat dignitatē magnā quaz q̄s habebat in vrbe Rhomana.z is modo dicitur marescalc⁹. Sz q̄ sunt due ꝓres potest fieri suppositio p quocunq̄ aliquos milites magistrante.
Magmas locus quidā est.de quo habetur. .j. Regū.xiij.

M

Magnamẽtũ.ti.i.diuinamẽtũ.z p syncopã. h magnẽtũ.ti.q̃dã pinguissimũ extũ l' secũ dũ pfectũ. Pap. etiã dic Magnẽtũ alij pinguissimũ ĩtestinũ.alij secũda pfecta. Lornutus ꝙ q̃cq̃d mactaf.i.distrahit.

Magnal'.lis.n.t.z h le.i.magn⁹.vl' q̃ magꝫ facit. Uñ illud. Loq̃bant' varijs linguis apl'i magnalia dei.

Magnanim⁹.ma.mũ.pe.cor.z h z h magnanimis.z h me.i eodẽ sensu.i.audax.fortis.magni aĩ ad difficilia ĩcipiẽda z patiẽda. Unde Judic.v. Magnanimor repta est ꝓtentio.

Jñ magnanimitas.tatis.f. spõtanea rex difficiliũ aggressio.

Magnas.natis.n.t.q̃ magn⁹ ẽ ĩ ppl'o z potẽs Et p eodẽ dr magnat⁹.ta.tũ.pe.p. Uñ Ecclĩ.xx. Uir prudẽs placebit magnatis

Magnes.netis.m.t.q̃dã lapis pciosus indicus.ferrũ ad se trahẽs.z p.pe.gti.

Magnific⁹.ca.cũ.i.sublimis.generosus.gloriosus.q̃ magꝫ facit. Jnde magnificẽtia. tie. spõtanea rex difficiliũ ꝓsummatio.

Magniloqu⁹.qua.quũ.q̃ magna loquit' Jñ h magniloquiũ.quij.i.magna locutio.

Magn⁹.na.nũ.cõparf irregulariť.maior maxim⁹ Et cõponit' pmagn⁹.pmagn⁹.tammagnus.q̃magn⁹.oia.p valde magn⁹.

Magog z gog. sunt gẽtes ferocissime inter caspios mõtes z mare caspiũ.a magno alexandro incluse.z he sunt exciture circa finem mũdi.z magnã stragẽ hoĩb illature

Maguderis.m.g.vl' maguder p apocopam Et ẽ maguderis secũd⁹ caul' q̃ nascit in tirso abscisso.vl' ipe tirsus abscisus Uñ Prisciañ⁹ dic q̃ sigt frugẽ.i.gen⁹ caul' q̃ nascit ex ea pte cui⁹ radix sirpis auellit. Ul' vt alij dicũt saliginẽ. Et fac actũ ĩ im.z ablatiuũ ĩ i.tm. Uñ. Jn im tm faciũt h q̃rtum noia casum. Uim burim tussim maguderimq̃ sitimq̃.

Magi.gi.m.g.z vt dr ĩ hist'ijs magi dicũt a magnitudine scie. Quos ei greci phos.pse magos appellãt.iudei scribas.latini magistros ſm Aug. Pap. dicit Magi olim stellaꝝ interptes dicebãt.s.q̃ pdiuinabãt qualiter se haberet q̃sq̃ cũ nascereť.sicut de his legit in euãgelio q̃ natũ xpm annũciauerunt.

Cui⁹ artis sciẽtia vsq̃ ad euãgeliũ fuit cõcessa.vt edito christo nemo deinde natiuitatẽ alicui⁹ de cetero ĩterptaret. Postea magi etiã dicti sunt q̃ vulgo incãtatores z malefici ob facinor magnitudinem nũcupãt. Di elemẽta ꝓcutiũt. mẽtes turbãt hoĩm. et sine vllo veneni haustu violẽtia tm carminis iterimũt. Jñ magic⁹.ca.cũ. Et nota q̃ oriẽtales solẽt pualere i arte magica. Uñ q̃nq̃ oẽs orientales dicũt magi. Et diuiditur ars magica ĩ pstigiũ z maleficiũ. Prestigiũ ẽ sensuũ humanor illusio. ſm h incredibiles rerũ mutatiões videnť fieri. vt.s.terre cumul⁹ videať castr.lapillus talentũ.seges cohors militũ galeata. Maleficiũ aũt cũ generalit' possz dici q̃dlibz malefactũ. h tñ specialiter illud dr q̃ nob ita demões subijcim⁹. vt nob pareãt misfatica nra deferentes. Uñ q̃dam. Uir mag⁹ ẽ magn⁹.mag⁹ ẽ cũ fit lup⁹ agn⁹.

Maialis.lis.m.t.por domestic⁹ z pinguis carẽs testiculis.

Maiestas.tatis.f.t.i.honor. dignitas.splendor.z dr a maior.q̃si maior ptãs. Jñ maiestatiu⁹.ua.uũ.i.potestatiu⁹.

Maiorica z minorica.insule sunt hispanie. maior z minor.q̃ z baleares dicunť.

Maius.maij.q̃dã mẽsis dict⁹ a maioribꝫ siquidem⁹ a iunioribꝫ. Cũ em rhomul⁹ instituisset rẽpublicã.diuisit pplm ĩ duas ptes.s.ĩ senes z ĩ iuuenes.i.i maiores z minores.z ad honorẽ ptiũ ab illis ptibꝫ duos mẽses noiauit.s.a maioribꝫ maiũ. a iunioribꝫ iuniũ. sic habeť in Quiñ.fastor. Dai⁹ dr a maiestate.vl' a maia mre mercurij.z iuni⁹ a iunone l' iuuẽtute vl' a pũctiõe romanor z sabinor.

Maiuscul⁹.la.lũ.pe.cor.i.aliq̃ntulũ maior

Mala.le.f.p.i.maxilla.z dr a malon qđ ẽ rotundũ.q̃ rotũda ẽ. Uel dr mala q̃si mola. a molo.lis.vl' a mãdo.dis. Et ẽ mola supior. mãdibula ꝙ inferior. Prope aũt male sunt eminẽtes ptes sub ocul'.sic dicte ppť rotũditatẽ. Jtẽ a malon dr h mal⁹.li.q̃dã arbor.q̃ fruct⁹ ei⁹ oĩm pomor sit rotũdissim⁹. Uñ z illa sunt ꝙ mala q̃ vehemẽter sunt rotũda. Jñ h malũ.li.fruct⁹ illi⁹ arboris. Et h mal⁹.li.arboris nauis dr.q̃ rotund⁹ ẽ ad modũ mali.vel dr mal⁹ q̃si malle⁹.q̃a q̃i q̃busdã ligneis malleolis sit. q̃r volubilitate vela facil⁹ eleuanť. Uñ Jsa.xxx. Donec relinq̃mini q̃si mal⁹ nauis. Et pũ.pmaz mala p maxilla.et mal⁹ p arbore.z malũ p fructu.z mal⁹ p arbore nauis.et hi mali.lor.p dẽtib⁹.et malo ꝙbũ.i.magis volo. Sz mal⁹.la.lũ.z h malum.li.i.peccatuz.corripiũt pmã. Uñ. Dala mali malo mala ꝓtulit oia mũdo. Jn rate tristi malũ cũ frãgit nauita maluz. Dalo carere mal' q̃r mala mãdere mal'. Dala etiã dr ouis alba.z inde cõponit. malonom⁹

Malach hebraice.latine rex interptaf.

Malachias interptaf angel⁹ dñi.i.nũci⁹. q̃

Ra

quid em̄ loquebat q̄si a dño esset mādatum ita credebat

Malachim.i.regū.q̄ tertio t q̄rto regnorum volumie ꝓtinet. Meluiq; ē multo malachim.i.regū. q̄z malachod.i.regnoꝝ dicere Nō em̄ multarum gētiū reg̃ describit. sz vnius israelitici pl̄i q̄ in tribub duodecim ꝓtinet sicut dic̄ Hiero.in plogo regū.

Malagma.matis.n.t.q̄ddā medicamētū. et ór a mal⁹.la.lū. Ul malagma ór.q̄ sine igne marcet.i.ꝓterit. Sine igne ór.q̄ herbe l̄ species ex q̄bꝫ fit nō decoquunt.sz macerant.i. ꝓterunt. Et ór malagma sic. q̄si molagma. q̄ molēdo.i.terēdo agit Uel pōt dici malagma. q̄si malū agēs.i.educēs curādo. Unde Sap.xvj. Et neq; herba neq; malagma sanauit illos.

Maledic⁹.ca.cū.i.maledicēs.t cor.pe. Itez maledic⁹ est q̄ obloquit boi.ei detrahēdo. t eū obloquūs dep̄mēdo.vt.c.j.de cle. maie.

Malefic⁹.ca.cū.pe.cor.i.malefaciēs.incāta/tor. Jū b̄ maleficiū.cij.

Malefid⁹.da.dū.q̄ est vna dictio cōpositra ex male t fides.signat illū q̄ leuitatē bz t nō seruat fidē. Sz q̄ sunt due ptes signat illuz cui nō seruat fides.vt iste ē fidus male inter hostes.

Malicia.cie.f.p.ór cogitatio p̄ue mētis.

Malicios⁹.la.sum.i.deterior malo. q̄a frequēter mal⁹.callid⁹.astut⁹.ꝑsut⁹.subdolus insidios⁹. Jū b̄ maliciositas.tatis.

Malign⁹.na.nū.i.mal⁹.rixos⁹. Et ꝓprie ór. q̄ malicie votū t op⁹ pagit. Jū malignitas tatis.i.malicie op⁹ vel votū.

Maliuol⁹.la.lū.ór a mal⁹.t volo vis. Inde maliuolēs.tis. Jū maliuolēter.ti⁹. sime.adu er.t hec maliuolētia.tie.

Malleator.oris.m.g.ór faber ferrari⁹

Malleol⁹.li.dimi.i.pu⁹ malle⁹. Itē malleolus.pe.cor.ór nouell⁹ palmes inat⁹ p̄oz ani flagello.dict⁹ sic.ob sil'itudinē rei.q̄ in ea pte qua decidit ex veteri sarmēto p̄minens vtriusq; mallei spēm ꝓbet Jn glo.aūt Dañ. vij.dicunt malleoli vimina vl sarmēta arentia.t cor.o. Un quidā. Malleoli sarmenta notāt atq; vimina sicca.

Malle⁹.lei.est instrumētū fabri.t ór a mollis lis.quasi molle⁹.q̄a mollit ferrū. vel q̄ dum calet t molle est cedit t ꝓducit illud. Jū malleolus.li.dimi.

Malluuiū.uij.vas ad abluēdas man⁹.t ad sordes manuū recolligēdas aptū. Jū malluuian⁹.na.nū.vt malluuiane sordes.i.sor-

des manuū in malluuio collecte.

Malo.onis.m.g.t ór a malon.q̄ est rotundū. Malonē greci comā capitis dicūt quez nos cirrū vocamus.

Malobatrū.tri.n.s.q̄ddā vngnentū. a mal' laudis sic dictū

Malogranat⁹.ti.q̄dā arbor cui⁹ fructus ór malogranatū.ti.q̄ habeat g̃na interi⁹ Jdē t malupunicū. Et nota q̄ sepe inuenit malū/granatū ꝓ malog̃natū .t malagranata ꝓ malogranata.

Malomellū.li.gen⁹ pomi melliflui t dulcis.t ór a malū t mel.q̄ fruct⁹ ei⁹ bz sapor ē mell'. vel quia in melle seruet.

Malon grece.latine ór rotundū.

Malonom⁹.mi.pastor.ouū. Mala em̄ dicitur ouis alba.nomos pastor.t cor.pe.

Malua.ue.ór q̄dā herba.t ór a mollio.lis.q̄ si mollia.q̄ ventrē molliat. Jū maluaceus. cea.ceū.rea malue.vl' ꝓtinēs ad maluā.

Maluace⁹ etiā ór vilis.nō bon⁹ vt malua

Malucia.cie.q̄daz vestis dicta a malua. q̄a ex maluaz stamine ꝓficit.quā alij malocinā alij mauellā vocāt

Malū.li.i.pomū.t ór malū mlt̄z modis. Est ci malū armenicū l armeniacū.q̄ ab armenia p̄mū sit aduectū. Et ē malū cidoniū dictū ab oppido crete ex cui⁹ pomo cidonicum ꝓficit. Et ē malū maciani⁹ a loco dictuz vñ p̄mū aduectū ē Et ē malū amerinū.q̄ amari sit sapoz. Et ē malū psicū.q̄ eā arborē in egypto iserunt Persi⁹. Dec arbor i pśida fructū siccū generat interfectoꝝ.apō nos ꝓ rotūdū t suaue. Et ē malū punicū dictū sic. q̄ ex punica regiōe sit aduectū. vl q̄ g̃na habeat rubea.q̄i punicea Jdē t malū g̃natū q̄ int corticz rotūditatē g̃noz ꝓtineat mlt̄itudinē. Jtē vt dic̄ Paſ. Mala dulcia vix egerunt.flegma nutriūt.fell ardorē mouēt.infatiōes faciūt.q̄ sunt frigida t hūida. Mala ꝓ acida t maka oiby cōmoda sūt t bñ digerunt Sūt t agrestia mala.stridūt cocta bñ

Mal⁹.a.ū.ór a melan q̄ ē m/grū.q̄ niger sit t puerilis. t cōpat anor male. mal⁹.peior.pessim⁹. Jū male pei⁹ pessime aduer.t b̄ malicia.cie.t b̄ malū.li.ſbitātiue.

Mābres iterp̄tat mare pelliceū. vl marci capite. Et fuit p̄riū nomē cuiusdā. Un q̄dā ciuitas dicta fuit mābre noīe illi⁹.

Māma.me.f.p. ór a malū li.q̄ rotūda est vt malū. Jnde māmilla.le.dimi. Et sunt mamme mulier.māmille viroꝝ. vbera pecorum. Papille ꝓ sunt capita māmaꝝ q̄ sugentes

(digerunt.

Ma

cõphendũt. Et cor. ꝑmã mãmilla. Unde Juuenal. Et nulꝫ visis triginta clara mãmill' Licet i illo ꝓsu ꝓma ponat lõga Mãmillas vir hz. pec⁹ vber. femia mãmas

Mãmona interꝓtat diuitie. z ẽ nomẽ demonis q̃ ꝓest diuitijs. z dr a mãmon. nõ qr i eis ditiõe sint diuitie. sz qr eas vtiꝫ ad decipiendũ. irretiẽdo laqueis diuitiaꝝ.

Mãmotreph⁹. phi. puer q̃ lac diu sugit

Man. i. videre. Ul' vt dic̃ ꝑap. Man qd̃ est mãna. iterꝓtat q̃d est h̄. Cũ eĩ de⁹ ꝓuis pluret mãna filijs israel. q̃si mirãtes dixerunt. Manhu. h̄ est. q̃d est h̄.

Manaa iterꝓtat mun⁹ vl' sacrificiũ vl' holocaustũ vl' ꝙsolatõ. Unde Baruth. j. De q̃bus emite holocaustomata z th⁹ z facite manaa. vbi aliq̃ libri hñt misericordias vel manna. sz manaa est ꝓa lra

Manasses hebraice. dr oblitio latine. Unde dict⁹ est Manasses q̃si obliuiosus. eo q̃ ꝑ ei⁹ Jacob sit oblit⁹ laborꝝ suorꝝ.

Manceps. pitꝫ. m. t. i. ꝓu⁹. z dr mãceps quasi manu capt⁹. qr maxie illi h̄ noie celebãt q̃ in bello capiebãt. z i suitutẽ redigebãt. Inde h̄ mãcipiũ. pij. i eodẽ sensu. sz mõ ampliata est appellatio h⁹ nois mãceps vl' mãcipiũ vt dicat filiꝰ vl' filia nõdũ emãcipata a ꝑre. Et ide q̃d manu capi z subdi ꝑt dr mãcipium vt hõ. equ⁹. ouis. Hec eĩ aialia statĩ vt nata sũt mãcipia esse putãt. Hã z ea q̃ de numero bestiaꝝ sũt tũc videt mãcipia esse. q̃n capi l' domari ceperit. Itẽ mãceps cõponit cum e vt emãceps. z cũ ne. vt nemãceps. Et vt dicit ꝑap. Mãcipiũ nõ serũ sz ꝙditioꝝ sigt.

Mãcin⁹. na. nũ. q̃ vtiꝫ sinistra mãu ꝓ dextra vel ecõuerso. z ꝓ. pe.

Mancipi. indecli. q̃d̃ manu capi ꝑt.

Manc⁹. ca. cũ. dr q̃si manu carẽs.

Manc⁹ etiã dr cui aliq̃d deest ad ꝑfectionẽ Jn mãcat⁹. ta. tũ. i. manu truncat⁹

Mandatela. le. i. mandatũ

Mãdatũ. ti. n. s. q̃d mittit. Ul' mãdatũ. i. ꝑceptũ. Unde dñs i euãgelio Joh. Mãdatum nouũ do vob. Ul' mãdatũ ꝑm Azo. ẽ officium ab eo q̃ gtuitũ gtis suscipit exhibẽdum

Mandator dr ille q̃ aliq̃d mãdat alicui vt sibi vel alĩ aliq̃d faciat.

Mãdatariꝰ ẽ q̃ mãdatũ suscipit ad iplẽdum

Mãdibula. le. inferior maxilla. z dr a mãdo. dis. Unde Judic. xv. Jnuẽtaq̃ maxillã. i. mãdibulã asini. Et infra. Jn maxilla asini z in mãdibula pulli asinaꝝ deleui eos.

Mãdo. onis. m. t. q̃ mlt̃ mãdit. i. leccator. ar delio. gulo. comedo. auid⁹. eluo. z epulo. Et ĩ eodẽ sensu h̄ z h̄ z h̄ mãdax. cis. z ꝑ. pe. gtĩ.

Mãdra. dre. m. g. i. bubulc⁹. z dr a bob⁹ sibi cõmẽdatꝫ. vel qr noĩa bouũ mãdat memorie. Ul' mãdros dr ouis. Jnde mãdra. pastor ouiũ

Mãdragora. re. pe. cor. est gen⁹ pomi similis quo peponi. odore vl' sapore vl' specie. vel qr habeat mala suaue redolẽtia i magnitudine mali maciani. Unde z cã etiã latini vocãt malũ terre. Hãc poete antropomorphos appellant. eo q̃ habeat radicẽ formã hois similantem. Antropos ei grece latine dr hõ. Cui⁹ corter vino mixt⁹. ad bibẽdũ dat illis q̃s corp⁹ ꝑpter curã secãdũ est. vt soporati dolorẽ non sentiãt. Hui⁹ spẽs duc sũt. Femia foliꝫ lactuce sil'ib⁹. mala generãs i sil'itudinem pruno. Masculꝰ foliꝫ bethe sil'ib⁹. De h̄ autẽ pomi genere q̃dã opinãt q̃ acceptũ in escaꝝ femmis sterilibꝫ fecũditatẽ pariat Unde Gen. xxx. Egressus Ruben tẽpe messis triticee. in agro reperit mãdragoras q̃s matri Lie detulit. Et infra. Dormiat tecu. hac nocte ꝓ mãdragoris filij tui vir tu⁹.

Manduc⁹. ci. pe. ꝑ. i. ioculator. ore blãs. turpiter mandẽs.

Manc. nomẽ indecli. ẽ vel aduerbiũ tpis. et dr a manũ. q̃d est bonũ. Quid ei melius mane q̃n de tenebris deuenit ad lucẽ.

Mane. terbel. phares. exponit in terciu Dan. v. Unde Mane terbel q̃ phares vigili si mẽte notares Rapta resignares z meliora dares

Manes. nũ. mlt̃. actõ manes vl' manis. mge. i. dij infernales. z aie infernales. z dicunt a manũ q̃d est bonũ ꝑ ꝓtrariũ. qr nõ sũt boni. sz efferi z crudeles. Ul' manes dicũt a mano. as. qr late manãt ꝑ auras Et ꝑ. ꝓmam Unde Horat⁹ epi. Carmĩe dij superi placant carmine manes.

Mãgo. onis. m. t. i. mercator. z ꝓprie vẽditor eq̃. z dr a man⁹ eo q̃ mãu agat eq̃s. z etiã q̃ libz mercator ꝑt dici mãgo. qr res suas manu. nie. ẽ lane mẽtz aliena (nu agat tio. furor. dicta sic ab insania. quã greci mãmã vocãt. Ul' dr a mantin. q̃d ẽ diuinare. qr h̄ amẽtes z insanos facẽ. q̃s alij efficiunt letu alij tristes. alij furiosi. Mania etiã dr q̃dã fu

Manica. ce. pe. cor. ẽ catena (ria infernal' vl' vinculũ q̃ captiuoꝝ man⁹ ligãtur. z dr a man⁹. q̃i manũ capiẽs. Unde ꝓpha. Et nobiles eoꝝ i manicis ferreis. Itẽ manica ẽ illa ps tunice q̃ est ab hũero vsq̃ ad manũ. Unde dicit ꝑap. Manice sũt vicula q̃b⁹ man⁹ viculãt licz etiã tunicaꝝ sint. Jn manicat⁹. ta. tũ.

Manichei.heretici a q̄dā persa extiterunt.q̄ vocat⁹ est manes. Dic duas naturas z duas substātias introduxit.s.bonā z malam.et ais ex deo q̄si ex aliq̄ fonte manare asseruit Testamentū vet⁹ respuūt.nouū ex parte recipiunt

Manifestus.sta.stū.i.apert⁹.clar⁹.cert⁹.z ōr a manus z fest⁹.quasi ad manū posit⁹ z pmptus. Hā manifest⁹ exponi solet z nō absco di. Un etiā dicit manifest⁹ quasi manēs festus.z est etymologia. Itē in festo oia debēt extrahi pulcriora z in apto poni.vnde z dicitur manifest⁹.i.pmptus.apt⁹.z palā positus Inde manifestari⁹.ria.riū.q̄ manifestat vel manifestat.vel manifeste z apte aliquid faciēs. Itē manifestū est publica z famosa p clamatio.ex certa scientia z certis autoritatibus pueniēs. Et potest manifestū pbari per multos testes vl autores. nō tamē p tot qō fiat notoriū. vide glo.iij.in.c.cōstitutionum de ẏ.sig.li.vj.z.vj.q.ij.placuit. Spe.ti. ō notorio crimine.§.sequit ō manifesto.circa pncipiū.vbi ōr. Manifestū est.qō patet pluribus sed nō omnib⁹. Sz notoriū omnib⁹ publice patet.

Mantin grece.i.diuinare.

Manipularis.ȝ.t.z ħ re.z manipulari⁹.ria.riū.ad manipulū ptinēs. vel de manipl'o existens.vt manipulares milites. q̄ sūt de manipulo. Manipulares etiā dicūt⁹ eos qui signa ante regē portāt. Et componit cōmanipularis.ris.

Manipul⁹.li.est tūs segetis q̄ntū man⁹ capere potest.z ōr a man⁹ q̄si manū implēs .z est etymo. Itē manipul⁹ ōr societas ducentoꝝ militū.q⁹ anteq̄ signa essent manipulos.id est.fasciculos stipule vel alicui⁹ herbe sibi.p signis faciebāt.vel q⁹ olim bellū manib⁹ incipiebāt. Inuenit etiā manipl⁹ p syncopam Un Lucan⁹ Lōuocat armatos extēplo ad signa maniplos. Itē manipul⁹ ōr ornamentu sinistre man⁹ sacerdotis.

Manna indecli.z ħ māna.natis.pe.cor.ōr q̄ dam cib⁹ qualis de celo cecidit filijs israel.z ōr a manū qō est bonū.q⁹ bonū erat. Cuius cūq̄ em̄ rei saporē exigebat q̄ māna comedebat.talē habebat. Un Sap.xvj.°Paratum panē de celo pstitisti illis sine laboze oē delectamentū in se habentē.z ois saporis suauitatē Uel māna dictū est a manbu aduerbio admiratis apud hebreos.q̄si qō signū est ħ. vel qd est ħ. Et inde a māb.u.i.ab admiratōne quā in mane habuerūt cū pmū māna repererūt.dictū est māna. Cū em̄ in mane primo vidissent māna. admirātes ceperūt dicere manbu.quasi dicerēt.qd est ħ.q̄ bonuz.q̄ dulce. Inuenit etiā ħ māna.ne.neu.ge. sicut z pasca.ce.sz ħ videt esse regulas Prisciani q̄a nullū nomē neutrū in pma declinatione vel q̄nta inuenit. Sz pt dici q⁹ Prisciān⁹ intelligit de nominib⁹ latinis.

Mann⁹.ni.i.palefred⁹.z ōr a māsuet⁹. eo q⁹ mansuetudinē manuū sequat.vl q⁹ māsuetus sit.vl a man⁹.q⁹ manu nitat z ducat.

Mansionari⁹.ria.riū.i.manēs.vel ad māsionē ptinēs.z ōr a maneo.nes.

Mansiuncula.le.dimi.i.pua māsio

Mansuci⁹.cij.i. edar.ad mādendū parat⁹.

Mansuet⁹.ta.tū.i.mitis.nulli iuriā faciens vel domit⁹.q̄si manu vl manui assuet⁹

Mansus.sa.sum.i.comest⁹.z ōr a mādo.dis Itē māsus.sa.sum.i.māsuet⁹.z tūc ōr a māsueo.sues.fm Hug. Itē māsus pōt deriuari a maneo.nes. Un dic Pap. Māsa comesta.māsueta.māsus dict⁹ a manēdo.q⁹ integrū sit duodecim iugeribus. Itē māsus scōm vulgare italicoꝝ ōr pōs terre q̄ duob⁹ bobus sufficit in vno anno ad laborandū

Mātia.tie.i.diuinatio.z ōr a mātos. Et ab eo cōponit necromātia.pyromātia.aeromātia.hydromātia.geomātia. chiromātia.oromzomātia.de q̄b⁹ vide locis suis.

Mantica.ce.f.p.i.sarcina.s.mola. z ōr a manus. Jñ manticat⁹.ta.tū.i. mātica onerat⁹. z corripit ti.

Manticula.le.dimi.i.pua mātica.

Manticula etiā ōr pera pastoralis.

Manticul⁹.li.dimi.i.pu⁹ mantell⁹.

Mantile.lis.pe.pō.z ħ mātele.lis.i. velamen mēse vel mapa.z ōr a mādo.dis.q̄si mādele. vel mādile. Uel mātile siue mātele q̄i manu tergile.z fm ħ prue sic ōr gausape.q⁹ i tergēdis manib⁹ pbet.vñ z ōr mātile vl mantele quasi manus tela.

Mantos.i.diuinatio.z ōr a mantin. qō ē diuinare. Itē ħ mante.tes.illud idē.s.diuinatio.s.vitio positoꝝ.i.punitoꝝ a deo. Et hinc filia Tiresie dicta est mantes .quasi diuinatrix. Uel mantes dicta est tā diuinatio q̄s filia Tiresie.a manes z tueor.quia manes tuetur.

Mantua.tue. q̄dā ciuitas lōbardie. de qua oriūdus fuit Uirgili⁹. Un Ouidi⁹ Mantua Uirgilio gaudet. Uerona catullo. Peligne gētis gl'ia dicar ego. Jñ mantuanus.na.nū.patriū vel gētile.

MA

Mantus.ti.est breuis amict⁹.z ōr a manus quia man⁹ tegat tantū.

Manualis.lis.ɔ.t.z ℔ le.ad manū ptinēs.et hoc manuale.lis.ꝑ quodā libro q̄ q̄ ad manum semp habet.

Manubie.biaꝝ.i.excubie q̄ p spacia noctis vigilāt.z ōr man⁹.qr p man⁹.i. cateruas fiunt. Manubie etiā dicunt spolia extunie. q̄ victis extrahunt.sic dicte qr manibꝫ victorum extrahunt ſm Hug. Papias ꝯo dicit. Manubie spolia.rapine.res de preda mānu collecte. Manubie dicte sunt.qr manibꝫ detrahunt.i. vestes mortuoꝝ. Un Ezech.xxv. viij. Et diripies manubias infinitas

Manubriū.brij.ōr manica vel manicū cuiuslibet ferri.z ōr a man⁹.qr manu tenetur. Inde manubriat⁹.ta.tū. Et videt cōpositū a manu z bria.qd est mēsura.qr ita cōmēsurat q̄ possit teneri manu.sicut patet i cultello z securi.

Manulea.lee.i.manica.z ōr a man⁹. Jñ manuleatus.ta.tū.i.manicat⁹.

Manū grece.latine ōr bonū.

Manumissio.onis.est datio libertat⁊.ff. de acq.re.domi.l.adeo.§.cū q̄s.in fi. Et manumissus ōr q̄ est liberatus a manu z potestate dñi.z ōr sic quasi extra manū.i.potestatē domini sui missus.

Manupiariū.rij.i.gausape.q̄si man⁹ pians. Man⁹.nus.nui.f.g.ōr a mun⁹. eo q̄ sit tot⁹ corpis mun⁹. Ipa em̄ ori cibū ministrat.et facit z dispēsat.oia dat z accipit. Un ab aristotele.man⁹ appellat organū organoꝝ. Jñ manu⁹.ta.tū.i.magnas hns man⁹. Et cor. ꝑmā. Un Prouer.xj. Man⁹ in manu ñ erit innocēs malus.

Manutergiū.gij.ē togilla cū q̄ tergit man⁹. Manzer.zeris.m.g.est fili⁹ scorti.vl adulterinus. Un Deut.xxiij. Nō ingredietur manzer. hoc est de scorto nat⁹.in eccliaz dñi vsq; ad decimā generationē. Jñ māserin⁹.na.nū.id est.adulterinus.

Mapa.pe.i.togilla.z ōr a man⁹ quasi manupia.i.n.anū pianſ. Jñ hec mapella.le.vl mapula.le.vel mapellula.le.dimi. Mapa etiaz dicit pictura vel forma ludoꝝ. Unde dicit. mapa mūdi

Mapalia.pastoralia.tabernacula.

Maranatha.vt dicit q̄dā glosa sup illud.j. ad Eoꝛ.xvj. Sit anathema maranatha. Sit anathema.i.separ⁹ a deo vl ꝺēnatus Maranatha.i.donec veniat dñs. vel i aduētu dñi. Maranatha em̄ interpt⁊ domin⁹ venit.

Maratron grece.i.feniculum

Marcescibilis.ɔ.t.z ℔ le.i.putrescibilis.

Marcha ōr comitat⁹ terre alicui⁹. Unde et marchio ōr ꝓnceps vel dñs marche. Marcha etiā ōr q̄ddā pond⁹.s.media libra. vt ōr marcha argēti.

Marciaton.n.g.gen⁹ vnguenti.

Marcidul⁹.la.lū.i.aliquātulū marcid⁹.

Marciduſ.da.dū.i.putrid⁹.arescēs.lāguēs Jñ hec marciditas.tatis.

Marcioniste q̄dā heretici a marcione stoico pho appellati.q̄ Cerdonis dogma secut⁹.alterz bonū.alterz iustū dñm asseruit tāq; duo ꝓncipia creatiōis z bonitatis.

Marcor.oris.i.marciditas.macies.defect⁹ q̄dā. Jñ marcorosus.a.ū.i.plen⁹ marcore.

Marcul⁹.li.i.pusill⁹.malle⁹ z ē dimi.a marcus.qd z martellus ōr

Marcus.ci.ōr malle⁹.et est marc⁹ maior q̄s malle⁹.z ōr a mollo.lis.sicut z malle⁹.vel q̄a maior est z fortior ad cedēdū. Marc⁹ etiaz ōr quidā euāgelista.z interpt⁊ excelsus mādato. Excelsus vtiq; ꝓpter euāgeliū altissimi qd ꝑdicauit Uel sublimis mādato ōr ratione pfectiōis in vita. qr nō solum suauit mādata cōmunia.ſz etiā sublimia.sicut sūt ꝓsilia. Et vt ōr in quadā chronica Claudi⁹ imperat Marc⁹ euāgelista scribit.apli p orbem diuidunt Marc⁹ alexādrie martyriuz compleuit.

Mare.ris.n.t.potest dici aquaꝝ generaſ collectio.z ōr a meo.as.quasi meare qr semp est in motu. Dis em̄ aquaꝝ collectio siue salsa sit siue dulcis.abusiue ōr mare. Un Bed. Cōgregatōes aquaꝝ appellauit maria. Sꝫ ꝓrie mare ōr cui⁹ aque amare sunt. Idē ōr equor.pelag⁹.fretū.pont⁹.oceanus.abyssus Inde marin⁹.na.nū. Et marinar⁹.ria.riū. quasi iuxta mare exīs. Itē inuenit mare tiberiadis.z est idē qd lac⁹ tiberiadis. Itē inuenit mare rubrū. Et vt ōr in hist oriꝫ sup Exo. Mare rubrū non est aq̄ rubea.sed omnis terra circūstans rubea est .ex qua viriaſ gurges z inficit.vñ minū acutissimū decerpitur.q̄cqd etiā ad clum in fructib⁹ est i būc colorē cadit. Ob ℔ gēme ibidē rubee inueniunt q̄ humo inuolute. z inter arenas attrite terre colorē z maris habēt. Et vbi nos dicimus rubꝝ.hebre⁹ habet cānosum.eo q̄ canne in litoribꝫ abūdant. Itē inuenitur mare mortuū. Et ōr mortu⁹ vt dicit Jsiꝺ ꝓpter ℔ q̄ nihil gignit viuum.nihil recipit ex genere

Ma

viuentiū. Hā neq̄ pisces habet. neq̄ assue/tas aq̄s z letas mergēdi vsu patīt auces. sz q̄ cunq̄ viuētia mergēda tēptaueris. quacūq̄ arte demersa. statim resiliēt. z q̄uis vehemē terilisa. statim excutiunt. Hoc z mare sali/nariū vocāt. qđ est in iudea

Margarita. te. f. p. est quedā gemma p̄ciosa candida a mari dicta. Unī dicit Isidor⁹. xvj etymo. Margarita p̄ma cādidaq̄ gemmaq̄ quā inde margaritā aiunt vocatā q̄ in con chulis maris h̄ gen⁹ lapidis inueniat. In/est em̄ in carne cochlee calcul⁹ nat⁹ sic ī cere bro piscis lapill⁹. Signīt aūt de celesti rore. quē certo anni tpe cochlee hauriūt. Itē inue/nīt hoc margaritū. ti. Prouerb. xxv. Inaurs aurea z margaritū fulgēs qui arguit sapien tem Inuenīt etiā hec margarita. te. p q̄dam ꝑgine gl'iosa. a margarita gēma dicta.

Margo. inis. incerti generis licet q̄dā dixe/rint q̄ sit cōis. est lit⁹ maris. z ōr a gyro. ras z mare. quasi gyrās mare. Trāsfert etiā hoc nomē margo vt dicat q̄dlibet lit⁹ vel limb⁹. z generaliter extremitas. vel extrema ps cu/iuslibet rei. Inde margine⁹. nea. neū. z hic et hec marginalis. z hoc le. qđ ptinet ad mar/ginē. vel qđ est in margine. Unī glose dicun tur marginales que sunt in marginib⁹ libri. ad differentiā interlineaq̄ glosaq̄. q̄ sunt int lineas textus.

Maria. rie. f. p. mater dn̄i ꝓpter claritatē Unī z Maria illuminatrix siue stella maris in/terp̄tat. q̄a genuit lumē mūdi. De viris z fi/lijs duaq̄ mariaq̄ sororq̄ beate marie matris dn̄i. vide s̄ Eleopha s.

Marisan. octauus mēsis est.

Marisca. ce. f. p. ōr ꝓpie vesica q̄ circa podi/cē mariū ex nimio fricatu ex vsu agēdi op⁹ sodomiticū solet eructare. Unī Iuuenalis. Si podice leni. Scindunt tumide medico ridente marisce. Dicit tamē q̄q̄ marisca q̄ libet vesica que ex assiduo carnis fricatu na scitur.

Maritellus. li. m. s. dimi. i. puus marit⁹. z h maritella. le. pua vxor vel marita

Maritim⁹. ma. mū. q̄si iuxta mare exīs. Jn hec maritima. me. ōr terra q̄ iuxta mare est. Uel maritima dicunt loca mari vicina. sic dicta. q̄si maris intima.

Marit⁹. ti. m. g. vir q̄ cōiugē habet. z dicit a mas. Inde hec marita. te. i. vxor. Et marit⁹ ta. tū. ptinens ad maritū. vel maritā. vel ma ritat⁹. ta. tū. Et h̄ z h̄ maritalis. z h̄ le.

Mars. martis. ōr de⁹ belli. Et p ipo bello in/uenīt. z ōr a mas. maris. q̄ mariū ē mars Ad h̄ em̄ q̄ sit mars. i. bellū p viros pugnat ma xime apud nos vbi soli mares pugnāt.

Marsia. sie. quedā terra est. Jn̄ marsus. a. ū. Uel marsi sunt dicti. q̄si martē sciētes vl' si/tientes. q̄ bellicosi sunt Et q̄ marsi multū valēt incātatione serpentū. iō q̄q̄ inuenīt marsus p incātatore serpentū. Nūq̄ gene/raliter p incantatore

Marsilia. lie. q̄dā puincia est siue regnū.

Marsupiū. pij. saccul⁹ pecunie. siue bursa. z ōr a marsupon greco. qđ greci sic vocāt.

Martell⁹. li. dimi. mediocris malle⁹.

Martyr. tyris. ꝑ. g. grece. latine ōr testis Unī z testimonia. grece martyria dicunt. Inde martyr testis ōr. q̄ ꝓpter testimoniū xp̄i pas siones sustinuit. z vsq̄ ad mortes p veritate certauit. Et inde h̄ martyriū. rij. cruciatus martyris. vel loc⁹ vel templū martyris. q̄ ī memoria martyris sit ꝑstructū. vel q̄ sepul/cra ibi sunt sanctoq̄ martyq̄

Martij. tia. tiū. i. ad martē ptinēs. vl' bellico sus. z ōr a mars. Et h̄ martij. tij. q̄dā mēsis sic dict⁹ ꝓpter martē romane gētis auctores Fuit em̄ pater Rhomuli. Et iō Rhomul⁹ ī honorē patris. p̄mū mēsem ob ei⁹ noīe mar tiū vocauit. Uel iō martij ōr a marte. q̄a in eo est festū martis. z ei ꝑsecrat⁹ est mēsis ille. q̄ eo tpe cūcta animātia ad martē aguntur cōcubendi volūtate. Et idē ōr mēsis nouo rū. quia martij olim erat initiū anni. Et in/de martius. tia. tiū.

Mas. maris. m. ge. i. masculus vel maritus. z corripit ma. Unde. Illibata timet fossorez gleba timescit. Ad maris accessum ꝑginita tis honor.

Masculus. la. lū. i. masculini sexꝰ. vel fortis. vel baro. vel vir. z ōr a mas. Et hinc mascu lin⁹. na. nū. Et cōponit cū cō z ōr cōmascu/lus. la. lū. Fm Hug. Et fm Pap. masculus est dimi. a mas.

Masloth liber est q̄ ōr ꝓuerbia salomonis

Maspiter. maspiterꝭ. vl' maspitris. m. g. id ē martis pr̄. z ōr a mars z pr̄ Uel maspiter ōr maris pr̄. z tūc cōponit a mas z pater.

Massa. i. villa vl' casula. vl' massa apō hebre os graue podus ōr. z ꝓpie metalli alicuius Jn̄ h̄ massari⁹. rij. cui cōmissa est cura tot⁹ familie. Et hec massaria. rie. Itē massa pala taq̄ inuenīt. z ōr pond⁹ ficuū Fic⁹ em̄ inter palas cōpresse dicunt palate. Unī magister in histor⁹ ij. Regū. xvj. Onerati massis pa lataq̄. i. ficuū. q̄ int tabulas q̄s palas dici/

mus presse cõpingunt.

Massageta vel massagetes ðr a massa qð est pðdus gue. z geta qð est goth⁹. Et sũt massagete vt ðr gẽtes habitãtes inter scythas. z albanos. Et corr. pe. Uñ Lucanus in. ij. Agmina massagetẽ scythius nõ alliget iste. Uñ Hiero. in epla ad Paulinũ. p. c. Pertrã siuit caucasũ albanos scythas massagetas

Massic⁹. ci. mons ẽ vbi optimũ vinũ abundat. Et ponit qñq; p vino. Jñ massic⁹. a. ũ. z massicũ. ci. p optimo vino.

Mastigia. gie. ↄ. p. mal⁹ z necꝫ seru⁹ vel ancilla. z ðr a mano. as. ẽ qsi a stige manãs. Jtẽ mastigia potest deriuari a magistico. cas. et tũc est generis fe. z est corrigia baltei. vl' quamantell⁹ cõglutinat ante. Et ponit qñq; p flagello.

Mastix. cis. m. g. gen⁹ coloris est. z vt ðr lentisci arboris gutta est. Jnde hec masticina. ne. quedã vestis. qr colorẽ masticis habz. fm Hug. Et vt ferũ. Mastix est gen⁹ gumi ↄsolidans dentes.

Mastruca. ce. f. p. vestis sardoꝝ ex pellibꝫ ferarꝫ. z ðr a mõstrũ qsi mõstruosa. qr ꝙ ea vtitur qsi in ferarꝫ habitũ trãsformat. Jñ mastrucat⁹. ta. tũ. i. mastruca indut⁹

Mater. tris. ðr a meter grece qð idẽ est quod mater. qꝫ aũt ðr mater qsi mãmas tritas habens. vl' quasi mãmas gerẽs. etymo. est. Jñ matercula. le. dimi. pua mater vel in statura vel in diuitijs. Et matern⁹. na. nũ. z h̃ z hec maternalis. z h̃ le. Et ꝓducit ꝓmã mat' naturalit'. Uñ Ouiñ. epi. Mater eris tauro senior ipe truci. Jtẽ materfamilias. materfamilie. vel materfamiliaꝝ. fe. ge. i. mater super familiã. vel ꝙ ꝙ quandã iurꝫ solẽnitatẽ in familiã trãsit mariti Tabule eñ matn monimenta ipsius sue emptois. Ul' materfamilias est illa ꝙ plures cnixa est qr familia ex duobꝫ esse incipit.

Materia. rie. ðr a mater. qsi mat' rei. Jñ materiola. le. dimi. Et est materia i vocibꝫ z scientijs. sz materies i alijs rebꝫ. Jtẽ a materia materiat⁹. ta. tũ. qð ex materia ↄstat. Et materio. as. i. materiã ↄstruere. Et h̃ z h̃ materialis. z h̃ le. ad materiã ptinẽs. vel ex materia ↄstãs. vel i sua materia designãda posit⁹. Uñ z hoc vocabulũ ðr materialit' positũ. qð ponit ad designandũ materiã suã. i. se ipsum z qualitatẽ suipsi⁹.

Matertera. re. est soror mris. z ðr a mater. qi altera mater. sic amita ðr soror prris.

Matesis. sis. pe. cor. i. vanitas.

Matclis. sis. pe. ↄ. z sine aspiratõne. i. diminatio. Jñ matematic⁹. ca. cũ. i. diuiator. Uñ Juuenalis. Nemo matematic⁹ geninũ indemnat⁹ habebit

Matheſis. pe. cor. cũ aspiratiõe. i. doctrina. sz quadruuiũ. Un. Scire facit matheſis. sz diuinare matesis Jñ mathematic⁹. ca. cũ id est. doctrinal'. quadruuialis. Et h̃ mathematica. ce. i. scia q̃druuial' sine quadruuiũ. q̃si doctrinal' scia. vl' qr ꝓ illã venit ad theologiã. q̃ est doctrina doctrinaꝝ. z scia sciaꝝ vel qr maior doctrina sit i mathematica q̃ i alijs. Et cũ in alijs artibꝫ solo ſmone sit doctrina. in hac etiã visu fit. qr qð ẏbo ðr. z ratione sub figuris oculis oñdit'. Uel ðr doctrinalis. qr circa posteriora ↄsistit. qr ibi fit doctrina de corpibꝫ ꝓ ea q̃ circa corpa sunt. Uñ mathematica dat iitũ. physica. ꝓfectũ theologia ↄsumat imꝑfectũ.

Mathesicẽtrũ. tri. n. s. i. disciplinalis vl' doctrinalis pũct⁹ circuli. z ðr a matho vl' mathesis. z centrũ qð est punct⁹.

Matho grece. l. disco latine.

Matricida. de. ↄ. p. pe. pð. q̃ vl' q̃ occidit matrem. Jñ h̃ z h̃ matricidalis'. z hoc le. res matricide vel ꝓtinẽs ad matricidã. z h̃ matricidium. dij.

Matricula. le. pe. cor. est dimi. de matrix. cis. qð etiã ꝓ cartula iuenit'. z ꝓprie ꝓ cartula ꝓmissiõis Uñ in vita beati Siluestri legit' qꝫ habebat nolã viduaꝝ z orphanoꝝ i matricula sua scripta. h̃ est in ꝓmissiõis cartula.

Matrimes. mis. ↄ. t. q̃ vel que viuit supstes defuncta matre. Ul' matrimes ðr puer filis matri. Unde z ðr tũc matrimes q̃si matrem imitans.

Matrimoniũ. nij. idẽ qð nuptie. z ðr a mater z sic diffinit'. Matrimoniũ est viri z mulieris legitima ↄiũctio. indiuiduã vite ↄsuetudinẽ retinẽs. xxvij. q. ij. §. j. z de ꝓsumpt. c. illð de puer. in fide. ex lris. Et subaudi h̃. s. ad ꝓpositũ in q̃ debẽt esse tpe quo nubũt vel matrimoniũ ↄtrahũt. Jniti. de pa. po. in ꝓn. Et matrimoniũ est duplex. s. vex z ꝓsumptum. Uex qð cõtrahit inter ꝓsonas legitimas ꝙ ẏba apta nullo impedimẽto subsistẽte. Presumptũ ðr qñ inter ꝓsonas legitimas interuenit tractat⁹ de ↄtrahẽdo. vel ẏba apta in euentũ tñ ↄditiõis vl' arbitrij alieni z succedit copula carnal'. vt inqt Hoff. Et nota qꝫ nõ ðr patrimoniũ. licet a dignioꝝ debeat ñi eri denominatio. z tantũ votũ habeat pat' i liberos. sicut mater. qr mater maꝝ exercitiũ

RA

vel officiuz exercet circa liberos q̃ pater. qz añ partũ onerosa. in ptu dolorosa. z pᵖ partum laboriosa. igiꝯ ad honorẽ eiꝰ dr matrimoniũ. vt de ꝑuer. infide. c. ex lr̃is. Et q̃ matrimonij sunt tria substãtialia q̃ dicunt bona eiꝰ. f. fides. ples. z sacramẽtũ Et si apponitur ꝑditio ꝫ aliqđ istoz nullũ erit matrimoniũ. Exemplũ de ꝑmo. Si dico. Lõtrahotecũ si te p q̃stu adulterandã exposueris. nõ est matrimoniũ. qz est ꝫ bonũ fidei. qđ ꝑsistit in eo q̃ alter cõiugũ suũ corpᵖ. qđ suũ nõ est sz cõsortis sue nõ exponat vel det alteri. alꝫ est adulter. fur. z fidei fractor. Exemplũ ỏ secundo. vt si dico. Lõtrahotecũ. si generatõnẽ plis euites. si venenũ sterilitatis accipias nõ est matrimoniũ. qz ꝫ secundũ bonũ. f. bonũ plis ꝓpter quã multiplicandã fuit matrimoniũ a deo institutũ. Exẽplũ tertij. Si dico. Lõtrahotecũ donec dirtiorẽ vel pulcriorem habebo. nõ tenet matrimoniũ. qz est cõtra sacramẽtũ indiuiduitatis qz nullũ debz esse diuortiũ inter ꝑiuges.

Matrina. ne. f. p. q̃ aliquẽ ỏ sacro fonte leuat vel in eccliam introducit Itẽ matrina. i. nouerca. z pdu. pe.

Matrix. cis. f. t. est locᵖ ꝓceptiõis. vel pellicula q̃ puer inuolui in vtero matris. z dr a mater. qz fetᵖ i ea generat. Semẽ em̃ receptum matris ꝓfouet. cõfotũ corporat. corporatũ i mẽbra distinguit

Matrona. ne. f. p. q̃ ia nupsit z genuit. z dr a mater. q̃si mater nati. vel qz potest fieri mat Jñ hic z hec matronalis. z ꝫ le.

Matros vel potꝰ meter grece. latie dr mat.

Matruelis. lis. f. t. idẽ qđ matertera. Itẽ ꝫ z ꝫ matruel. z ꝫ le. ptinẽs ad matertera. Matrueles etiã dicunt filij vel filie matertere

Matthe⁹ in hebreo donatᵖ exꝑmit. Jdẽ etiam appellat leui ex tribu a q̃ ortᵘ est. Jn latino aut ex ope publicani nomẽ accepit. qa ex publicanis fuit electᵘ. z in apostolatũ trãslatus. Et scribit ꝑ duplex t. sic z Matthias

Matthias q̃ inter aplos sine cognomẽto solus habet. interpꝛat donatᵖ vt subaudiat ꝑ iuda. Jste em̃ in loco Jude electᵘ ẽ ab aplis cũ ꝑ duobꝰ sors mitteret. vñ z Matthias potest dici a manũ qz est bonũ. z thesis positio. q̃si bonũ positũ ꝑ malo. f. ꝑ Juda.

Matur⁹. ra. ru. dr q̃si mãdurᵘ. i. ad mãdẽdũ apt⁹. Itẽ matur⁹. a. ũ. i. festin⁹.

Matusalẽ interpꝛat mortuᵘ est. Euidẽs etymologia est nois. Quidã em̃ eũ cũ pre trãslatũ fuisse. z diluuiũ ꝑiisse putauerũt. sz iõ hoc noie dictᵘ est vt significet nõ vixisse eũ ꝓst diluuiũ. sz in eodẽ cataclismo fuisse defunctũ Vixit em̃ Matusalẽ filiᵘ Enoch nõ gẽtis septagintanouẽ annis. vt dr Beñ. v.

Matuta. te. pe. pd. i. aurora. vel dea q̃ ꝑest illi hore. f. q est inter noctẽ z diem. z dr a mane Jñ matutinᵘ. na. nũ. z ꝫ matutinũ. ni. taz ꝓ ipo officio q̃ ꝓ ipa hora in q̃ canit vl pulsatur. Sz plaliter matutini. noꝝ. ipa officia. Jñ ꝫ z ꝫ matutinalis. z ꝫ le.

Mauors. tis. m. t. i. mars. Jñ mauortᵘ. tia. tiũ. ptines ad mauortẽ. vel bellicosus. Dr etiã mauors matronale ornamentuz q̃si mas vel q̃si mars. Signũ em̃ est maritalꝫ dignitatis. z potestaz est caput in q̃ est. Caput ei mulieris vir est. Unde z supꝝ capiti mulierz est. Jdẽ z stola dr.

Maurici⁹. ci. dr a mauron. qđ est nigrũ Fuit em̃ niger ꝓpter sui despectionẽ z mũdi cõtemptũ. Mauriciᵘ martyr vir inclitᵘ. z i sanctissima legiõe q̃ thebea dr duxerit esse phibet. Et debet scribi ꝑ c. Unde. Dicere mauriti multi voluere periti. Sed puto maurici iubet ars z regula dici.

Maurusia. sie. eadẽ terra est q̃ z mauritania z dr a mauron vel maurᵘ. Jñ maurusiᵘ. sia. siũ. adiectiue.

Mauron grece. latine dr nigrũ.

Maurᵘ. ra. rũ. dr q̃dã ꝑs. a mauron qđ ẽ nigrũ. qz boies illiꝰ ꝑli nigri sunt. Estifero q̃ ꝑ pe calore afflati. spẽm atri coloris trahunt. Jñ mauritania. nie. terra quã possidebant. Et hinc mauritanᵘ. na. nũ. z maurᵘ. ra. rũ. q̃ cunq̃z ẽ de terra illa. siue sit niger siue nõ Ut maurᵘ dictᵘ est a medis q̃si medᵘ Medi em̃ in africa trãsfretauerũt. z mixti sunt cũ libys q̃z nomẽ libyes paulatim corrũpe ceperunt barbara lingua mauros ꝓ medos appellãtes

Mausoleũ. lei. dr sumptuosũ monumentũ a mausoleo rege sic dictuz. Unde dicit Jsidorᵘ etymo. xv. Mausolea sunt sepulcra regũ sine monumẽta. dicta sic a mausoleo rege egyptioz. Hã eo defuncto vxor eiꝰ mire magnitudinis extruxit ei sepulcrũ intantũ vt vsq̃ hodie oĩa monumẽta ꝑciosa ex noie eiꝰ mausolea nũcupent. Et pd. pe. Unde Lucanᵘ. Pyramides claudũt indignaq̃z mausolea Itez q̃dã. Qui mausoleũ pnũciat aut canopeuz. aut teloneũ. baud recor esse reũ.

Maxilla. le. di. a mala. Jñ ꝫ z ꝫ maxillaris. z ꝫ re. z ꝫ maxillaris. ris. dens molaris.

RANTE E

RE

Meādrus.dri.m.g. vel ħ meander.dri.i.flexuositas cuiuslibet amnis.qđ etiaz generaliť ꝑ qualibet tortuositate ꝛ deceptōne inueniť Uñ ꝓudentiꝰ i libro hymnoꝝ. Tortuose serpēs q̄ mille ꝑ meandros fraudesqz flexuosas agitas q̄eta corda. Et unde etiā dr meander vl meādr² q̄dā amnis asie flexuosus sicdict².qz sit flexuosus ꝛ nūq̄z currat rect².

Meapte ꝓnomē est.i.mea causa. Et est speciei deriuatiui a mea. Et ē figure simpliciś. Et pte est syllabica adiectio. Hā vt dic ꝓriscianus in.xij.li. Hec syllabica adiectio pte addiť q̄nqz ablatiuis.femis possessiuoꝝ ꝓnominuz.vt meapte.tuapte.suapte. nostrapte. vestrapte. Et vt exponit ꝓap.meapte.tuapte.suapte.i.mea.tua. sua.ꝓprie mea causa. vel meapte.i.meo vsu vel more.

Meat².tus.tui.i.trāsit².decursus. Jtē cōductus ꝑ quē aliq̄d trāsit dr meat².

Mechanic².ca.cū.i.adulterin².ꝛ dr a mechus. Uñ artes dicūť mechanice.q̄si adulterine respectu liberaliū.etiā quēcūqz remouēat defectū ꝛ ꝓferāt cōmoditatē vel vtilitatem. Jñ hec mechania.nie.i.scia hūanoꝝ operū. necessitati coꝛpoꝝ obsequentiū.

Mechia.chie.i.adulteriū.ꝛ dr a mech².

Mech².chi.i.adulter.ꝛ ħ mecha.i.adultera.

Mech².a.ū.adiectiue.i.adulter.a.ū.

Medela.le.pe.pdu.i. medicatio siue medicamentum.

Mediānus.na.nū.i.medius.

Mediarcit².ta.tū.i.in medio statut²ꝛ artat²ꝛ dr a medi²ꝛ arceo.

Mediator.oris.m.t.q̄ ꝓiūgit ꝛ inť aliq̄s est medi² vt eos ꝓiūgat ꝛ pacificet. Uñ Jesus xp̄s dr mediator dei ꝛ hoīm. qz inť deū ꝛ hominē ꝓstituť ē medi². vt homines ad deuz ꝓduceret.

Medica.ce.q̄ddā genꝰ legumīs.ꝛ dr a media ꝓuintia.qz a medis ē trāslata in greciaz tpe quo eā xerxes rex ꝑsaꝝ ĩuasit. Hoc genꝰ legumīs semel serť ꝛ decē annis ꝑmanet.ꝛ quater vl septies ꝑ annū ꝑt rescindi. Et hec herba abūdat venetijs.ꝛ est trūm folioꝝ.ꝛ sp viresc.it. Quidā dicūt qꝛ sit illud legume qđ vulgo dr trificū Jtē medica est q̄dā arbor ꝑmū a sportata a medis. vñ ꝛ dicta ē. Hāc greci hydromellā.latini citrū vel citriā vocant qz ei² poma ꝛ folia citri odorē referūt maluz ei² est inimicū venenis. Hec arbor pene omni tpe plena ē pomis.partim maturis.ptim acerbis.paret adhuc i flore positz.qđ in alijs arboribꝫ raꝝ est. Et dicūt qꝛ reuera ħ arbor est citr².sz Apulei² ħ negat Jtē inueniť ħ medic².ci.i.physicus.ꝛ ħ medica.ce.ꝛ adiectiue medic².a.ū.ꝛ tūc deriuať a medeor.deriś.

Medicina.ne.dr q̄si modicina.qz cū mō debet exhiberi. Jñ ħ ꝛ hec medicinal².ꝛ ħ le.ad medicinā ꝑtinens.

Medieſtin².na.nū.i.in medio stās.vl medium tenēs.ꝛ dr a medi²ꝛ sto.stas.ꝛ teneo. Jtē medieſtin².na.nū.i.i medio ciuitatiś existēs.ꝛ tūc cōponiť a medi².ꝛ astin. qđ est ciuitas Uñ Ouidi² i epi. Tu medieſtin² tacita precerura petebas. Jtē medieſtin² dr balneator. Jdē ꝛ mediuſtin².

Mediminor.ni.m.s.dr a mina vel emina.q̄si media mina.vl mesura q̄nqz modioꝝ sic dicta.qz mediť q̄nqz modijs.q̄ sunt ꝑfecti numeri medietas. Et ĩuenit mediminū ꝑ mediminoꝝ ꝑ syncopā. Uñ Licero i frumētaria. Sz tritici septies mediminū ex niphonis oꝛoīb tollit. Mediminū ꝑ mediminorū ꝑ syncopā posuit.sic iugeꝝ ꝑ iugeroꝝ.

Mediocris.ꝑ.r.ꝛ ħ cre.cui mediū q̄d sufficit q̄si q̄ excedere nō vult vltra vl citra.sz ī medio.i.in ꝑtute ꝓsistere. Jñ mediocriter aduer.ꝛ mediocritas.tatis.

Mediocricul².la.lū.i.aliq̄tulū mediocris.

Mediolanū.ni.ciuitas est ī lombardia.ꝛ dr a medi²ꝛ lana.qz sus media lana fuit inuenta in ei² edificatōe Et fuit factū mediolanū a gallis illuc olim veniētibꝫ expulsis īdigenis. Jñ ħ ꝛ ħ mediolanēsis.ꝛ ħ se.

Medioxim².a.ū.qđ est inť mediū ꝛ extremū vt due habitabiles zone q̄ sunt inť extremas ꝛ torridā.q̄ media ē.medioxime sūt Et dij q̄ sunt inť aereos ꝛ terrestres vl inter aereos ꝛ celestes.medioximi sunt. Uñ Plaut². Atqz ita medij deiqz superi iseri ꝛ medioximi. Et Martial² capel. Quos greci demones.latini medioximos vocāt.

Meditatiūcula.le.di.i.pua meditatio.

Mediterrane².nea.neū.dr q̄si in medio terre habitās.vl mediū terre tenēs. Uñ.ij. Dachab.viij.ꝑ mediterraneā fugiēs

Meditatio.onis.f.t.i.excogitatio. deliberatio.ꝛ dr a meditor.aris Et q̄ etiā meditatiuus ua.uū. Uñ ꝓba dicūť meditatiua que designant meditationē.

Meditullīū.lij.i.medietas.s.id qđ i medio ē. vt in ouo vitell².ꝛ q̄cq̄d eminet i medio rote dr meditullīū.ꝛ eminēs locꝰ i medio cāpo Medi².di.fm ꝓap.dr internuci².pacificator.actor ꝓcuratic. Jtē medi².a.ū.adiectiue. Jñ medietas.tatis.Et medio.as.ꝛ cor.ꝑmā

RE

Jtē medi⁹ ꝺr q̄ diuidit ⁊ sequestrat. Medi/ator ꝓ q̄ ꝯiungit ⁊ pacificat. Jtē medi⁹ cō ponit cū fidus. ⁊ ꝺr mediusfidi⁹. aduer. iurā di. i. p mercuriū q̄ mediator est ⁊ fidus inter pres deor ⁊ hoīm. Uel mediusfidi⁹ cōponi tur a medi⁹ ⁊ fides. q̄si mediate fide.

Mediustin⁹. ni. i. balneator. q̄si i media vsti/one posit⁹. Jdē ꝺr medieslin⁹

Medo. onis. potio melle mixta. ⁊ ꝺr a mel q̄i melo. Jdē ⁊ med⁹ q̄si mel⁹. q⁹ ex melle fit. sic calamitas ꝑ cadamitas ꝺr. Jdē ⁊ mulsū q̄i melsum. vl a mulceo. sz mulsū ex aq̄ cruda l̄ vino. Sz medo vl̄ med⁹ ex aq̄ decocta fit

Medulla. le. f. p ꝓpie ꝺr illō molle qđē in cō cauitate ossis interi⁹. ⁊ ꝺr a medi⁹. q⁹ in me/dio est. Jtē medulla q̄nq̄ large sumit ꝑ inti mis lignor. ꝑ adipe frugū ⁊ hmōi. Un̄ et ꝺr medulla cedri. ⁊ medulla tritici. Jn̄ medulli nus. na. nū. pe. pō. i. ad medullā ptinēs vl̄ de medulla etn̄s Sz hec medullia. le. ꝓpriū no/men est cuiusdā femine.

Med⁹. di. q̄dā rex. a q̄ dicta est media regio l̄ puincia. A qua med⁹. da. dū. gētile. ⁊ pdu. ꝑ mā medus. ⁊ media ab eo descendēs. Unde Dañ. v. Dari⁹ med⁹ succedit in regnū.

Meduſa. ꝓpriū nomē filie phorcynis. ⁊ inter ptat obliuio q̄ oēs aspicientes se dicta est in saxa ꝙuertere.

Mega vl̄ megalon grece ꝺr magnū latine.

Megacosm⁹. mi. i. maior mūdus. ⁊ ꝺr a me/ga vel megalon vl̄ cosm⁹. qđ est mūd⁹. Jtez alio noie ꝺr macrocosm⁹.

Megera. re. q̄dā furia infernalis. ⁊ interptat magna cōtentio.

Megistus. i. maximus.

Mel. mellis. n. t. grece appellatiōis est. qđ ab apib⁹ nomē hr̄e pbat. Hā apis grece. melisse ꝺr. Jn̄ melle⁹. lea. leū. ⁊ mellin⁹. na. nū. ⁊ mel licus. ca. cū. Et dic Auicēna. vbi loquitur ꝺ simplicib⁹ medicinis. sic dicēs. q⁹ mel est oc/cul⁹ ros cadēs sup flores ⁊ alias plātas. et sup lapides qđ apes recolligūt Et aliq̄n est ros manifest⁹ q⁹ pñt colligere hoies. Jn idē em̄ redit generatio mānatis. q⁹ māna scōm Auicēnā est ros. ⁊ est de genere mellis in ter ris calidis cadēs spissi⁹ melle cōi. Un̄ ⁊ exic cat. ⁊ multā ꝑtutē ꝓtrahit ab eo super quod cadit.

Mel silueſtre ꝺr mel i silua reptū ſm Hiero nymū. Cū q̄ videt ꝓcordare Jsidor⁹ etymo. ex. dicēs. Lāna de roze mel gerit. inuenit q̄nq̄ in arundinū foliis. Un̄ ⁊ Uirgili⁹. Dactē/nus aerij mellis celestia dona Siquidē huc usq̄ in iudea ⁊ arabia colligatū repit. ramis inherēs in similitudinē salis Arnulph⁹ aūt quidā exposit⁹ sic dicit. Jn deserto Judee sunt arbores folia lata ⁊ rotūda habētes la cteī coloris ⁊ mellici saporis q̄ natura fragi lia manib⁹ ꝓfricant ⁊ edunt. Ebryc. autem sic dicit. Uel siluestre inueniebat in trūcis siue arūdinib⁹ Sūt em̄ quedā arūdines ple ne melle naturalit. de q̄ fit zuccar.

Mela. le. quedā vestis a melan dicta eo q⁹ sit nigro coloꝛe.

Melan grece. latine ꝺr nigrū.

Melancholia. lie. fe. p. est nigri sanguis cum melle mixtio. ⁊ est pessima cōpletio. ⁊ dicit a melan qđ est nigrū ⁊ chole. qđ est fel. eo q⁹ sit ex nigri sanguis fece admixta abūdātia fell̄

Jn̄ melancholic⁹. ca. cū. in q̄ melācholia do minat. Melācholici etiā ꝙuersationē huma nā refugiūt eo q⁹ gaudiū cū alijs hr̄e nō pñt Et est melācholia frigida ⁊ sicca.

Melanur⁹. ri. q̄dā piscis. dict⁹ a melan. qđ ē nigrū. q⁹ nigrā hz caudā ⁊ nigras pēnas. et i coꝛpe lineas nigras

Melchisedech interptat rex iust⁹. Rex q⁹ im perauit salē. iust⁹ q⁹ discernēs sacramēta le/gis ⁊ euāgelij. nō pecudū victimas. sz obla/tionē panis ⁊ calicis i sacrificiū obtulit

Melchisedechiani dicti sunt q̄dā heretici ꝑ eo q⁹ melchisedech sacerdotē dñi nō hoiem fuisse sz ꝑtutē dei esse arbitrant

Melchon. qđ sonat rex eoꝝ. idolū est ammo nitaꝝ. de q̄ dicit glo. ij. Re. xij.

Melculū. li. dimi. i. puū mel. ⁊ coꝛ. pe.

Melisse grece dicunt apes

Melibe⁹ est ꝓpriū nomē rusticū bucolicū pa storale. Un̄ Uirgili⁹ in bucol. O Melibee de⁹ nobis hec otia fecit

Melior. oris. p. t. ⁊ h̄ meli⁹. ꝺr a mollior. liris quasi mollior ⁊ nō durus

Melipepo. onis. q̄ddā gen⁹ peponis. et ꝺr a melo ⁊ pepo. ⁊ pd. pe. tā in nrō q̄s in grō.

Meliuscul⁹. la. lū. i. paꝝ vel aliq̄ntulū melius ⁊ est dimi. a meli⁹.

Mella. le. quā greci latio vocāt. q̄ vulgo ꝓpe formā ⁊ coloꝛe faba syriaca ꝺr. Arbor ei est magn̄ fructū ferēs ⁊ comestibilē ⁊ gustu dul/cem. vn̄ ⁊ mella dicta ē. De q̄ in laudē sapie ꝺr. Et sup mellā dulcē est. Jtē inuenit h̄ mel la. le. ꝑ q̄dā fluuio. Et cōponit cū a. vt amel/la. amelle.

Mellātes. tis. m. t. q̄dā lapis melleū ⁊ dulcē succū emittēs. ⁊ ꝺr a mello.

Mellarū. rij. n. s. vas in q̄ mel ꝓseruat. vel i

RE

quo vinū ponīt. vel vue calcant.
Mellicratū. i. ꝑfectio ꝑstās ex aqua ⁊ melle. quā latini mulsum vocāt.
Mellifluꝰ. a. ū. i. fluēs ⁊ abundās melle ⁊ dulcedine.
Mello. indecli. erat ꝓcipitiū ⁊ q̄si quedā pfūda vorago vallis. ⁊ postea ipa ciuitas vocata ē mello. Ita ꝺr i hiſtoꝛijs. Andreas ꝓ q̄ dā exposituꝛ sup illū tertū. iij. Re. ij. Salomon edificauit mello ⁊ coeq̄uit vorag̃ ciuitaſ cē. sic dicit. Idē est vorag̃ coeq̄re ⁊ mello edificare. ꝓcedētis em̄ expositio est. q̄ aūt supponīt ⁊ p idē accipi ꝺz. mons sion i q̄ arx erat ciuitas da uid dicebaī. Int̄ montē ⁊ ciuitatē erat q̄dā vasta pfunditas ⁊ vorago mello noīe hāc repleri. ⁊ reliq̄ solo coeq̄ri ꝓstituit salomon
Meloſlos. f. p. arboꝛ q̄dā in africa. eo q̄ habeat floꝛē in sili'tudine maloꝛ. vl' ꝺr sic lingua punica. Ex hac pfluit lent⁹ succ⁹. qui a loco armoniac⁹ ꝺr
Melon grece. rotundū ꝺr latine
Melopeus. pei. i. dulcis cant⁹. vel cāt⁹ fictoꝛ. ⁊ ꝺr a melos ⁊ peo. q̄ ꝺ est fingo.
Melos. f. g. q̄dā insula ex numero cycladum olim rotūdiſſima. ⁊ ꝺr a melon. q̄ ꝺ ē rotūdū. Iñ h melinū. ni. gen⁹ coloris. q̄ eiusdē metalli feraꝛ sit melos Itē melos ꝑt deriuari a mel. Et declinat h melos. odis. vl' h melos i decli. i. dulcis cāt⁹. dulcis modulatio. Iñ h melodia. die. ⁊ h melodiama. atis. in eodem sensu.
Meloſon⁹. na. nū. pe. coꝛ. q̄ dulciter sonat
Melota. te. f. p. vl' mel⁹. li. vel melo. onis. q̄ddā aial. s. taꝛ⁹. ⁊ ꝺr a mel. eo q̄ fauos mell' petat. ⁊ assidua mella captet.
Melo etiā olim dict⁹ ē nil⁹. ⁊ a melo ꝺr h melotes. tis. ⁊ h melota. te. q̄dā vestis de pilis l' de pellib⁹ illi⁹ aialis facta. a collo pēdens vsq̄ ad lūbos. q̄ monachi vtunt. Et iste habitus est necessari⁹ ꝓprie ad opis exercitiū. Ea dē ⁊ pera vt dicūt. Iñ Deb. ij. Circūierūt in melotis ⁊ i pellib⁹ caꝓnis. Quidā dicunt q̄ melota sit vestis aspera de pilis camelοꝛ facta. ⁊ pdu. pe. Iñ. Nic si ꝓcedat ⁊ idē melota vocatur
Mel⁹. la. lū. i. dulcis. vl' dulcit sonās vl' ptinēs ad melodias. vl' q̄ ꝓsistit i melodijs. vel q̄ tractat ꝺ melodijs. Iñ melic⁹. a. ū. p eodem.
Mēbrana. ne. f. p. illa pellis tenuiſſima q̄ est in alis vesptilionis Dī etiā mēbrana charta vel pgamenū. q̄ ex mēbris aialiū excoꝛticet. Et hic sumit. ij. Thimo. iiij. Affer tecū et libꝛos. maxime aūt mēbranas.
Mēbranula. le. dimi. i. pua mēbrana
Membrulū. li. dimi. i. puū mēbrū.
Mēbꝛ. bꝛi. n. s. ps coꝛpis. Iñ mēbꝛat⁹. a. ū. id est. magꝰ hns mēbꝛa. Et mēbꝛosus. sa. sū. idē. vel mēbris plen⁹. Iñ mēbꝛositas. tatis. mēbꝛoꝝ magnitudo. vel plenitudo ⁊ abundātia. Itē mēbꝛ cōponīt h ⁊ h vnimēbris. ⁊ h bꝛe. bimēbris. bꝛe. trimēbris. bꝛe. quadrimēbris. bꝛe. sexmēbris. bꝛe. emēbris. bꝛe.
Memere. i. tristis.
Memeris. idē q̄ meris. i. diuisio. vel ps. et coꝛ. penul.
Memon grece latīe ꝺr mēoria vl' monimētū
Memoꝛ. oꝛis. q̄ memoria tenet. ⁊ q̄ memoria tenet. ⁊ ꝺr a memoꝛa. ras.
Memoria. rie. f. p. est firma cōpbensoꝛ moꝛa in mēte. Iñ memoꝛosus. sa. sum. q̄ bone ē memorie.
Memphis. i. egypt⁹. Et ꝺr egypt⁹ mēphis. a mēphi ciuitate egypti quā edificauit Dē phus fili⁹ Jouis. vt dic̄ Jsiꝺ. Et declinat. hec memphis. h⁹ mēphis vl' mēpheos. Iñ Hiere. ij. Filij thaneos ⁊ mēpheos. Iñ mēphitic⁹. ca. cū. Iñ Hiero. in epla ad Pauli nū. Sic pythagoꝛas adijt mēphiticos vates. i. egyptios phos. ⁊ coꝛ. pe.
Mena. ne. q̄dā piscis. q̄ cū luna creſcit et decreſcit. ⁊ ꝺr a mene q̄ ꝺ est luna vel defect⁹
Menādriani q̄dā heretici q̄ mūdū nō a deo. sed ab angel' factū esse asserūt. ⁊ dicunt a menandro mago discipulo simonis
Menas. nadis. f. g. i. sacerdotissa bacchi.
Menceps. pitꝭ. ꝺis. g. i. mēte capt⁹. insan⁹. et ꝺr a mēte ⁊ capt⁹. Quotiēs em̄ capt⁹ cōponitur vl' iūgit cū dictō ꝺsignāte mēbꝛ. ip̄ ꝺsignat carentiā ist⁹ mēbꝛi. vt Menceps. i. mēte capt⁹. oculiceps. i. capt⁹ ocul' cē.
Menda. de. f. p. ⁊ h mendū. ꝺi. i. macula. maxime illa q̄ solet esse i libꝛis nōdū emēdatis. Iꝛ mēdū in alijs reb⁹. Et ponīt q̄ñq̄ ꝓ mēdacio vl' culpa coꝛpis. Et a mēda ꝺr mēd⁹. a. ū. id ē. soꝛdid⁹. maculosus. Iñ Oui. de reme. Tūc aio signa q̄ꝺcūq̄ i coꝛpe mendū est.
Mendaciolum. li. dimi. i. puū mendaciū.
Mendaciū. cij. fm Augꝭ. ē falsa signatio vocis cū intētiōe fallēdi. Et nota q̄ vt dic̄ Augustin⁹ in li. de mēdacio. octo sūt genera mēdacioꝝ. Primū est q̄ ꝺ fit in doctrina religionis. vt xp̄m nō esse natū de ꝑgine vel nō esse passum. vel sil'e ꝺ articulos fidei. Secūduꝫ vt aliquē ledat iuste. q̄ ꝺ tale est vt nulli plit ⁊ obsit alicui. vt est mēdaciū detractionis. ⁊

RE

falsus testis in causa criminali. Tertiuz qđ alicui ꝑdest ita vt obsit alicui. q̃uis non ad immũdiciã corꝑalẽ. vt mendaciũ testis i cã pecuniaria. Quartũ qđ fit sola mentiẽdi fallendiq; libidine. sine cã z vtilitate. qđ miruz mendaciũ est. Quintũ qđ fit sola placẽdi cupiditate. vt mendaciũ adulatoꝛ. Sextũ qđ nulli obest z ꝑdest alicui ad vitandũ piculũ pecunie. vt si q̃s pecuniã alicui⁹ iniuste tollendã a fure vel p̃done vbi sit nescire se mẽtiatur. Septimũ qđ nulli obest. z ꝑdest alicui ad euitandũ piculũ ꝓsone. vt si q̃s mentiat. nolẽs ꝑdere hoiem q̃situ ad mortẽ. Octauũ est qđ nulli obest. z ad h̃ ꝑdest vt ab ĩmunditia corꝑali aliquã tueat. vt si volẽte corꝛumpere ꝑginẽ mẽtiat eã esse ꝓiugatã

Mẽdacul⁹. a. ũ. di. i. aliquãtulũ mẽdax.

Mẽdax. cis. q̃ mentẽ alteri⁹ fallit. Et ẽ differentia ĩter mendacẽ z vanũ. qz mẽdax ꝺr q̃ gtia z spe lucri vel volũtate decipiẽdi mentit. Sz van⁹ q̃ sine cã vel vtilitate mẽtit. Inde mẽdacitas. tatiꝭ. Itẽ mẽdax. i. fragilis z mutabilis. Uñ ꝓpha. Dis hõ mẽdax

Mendicul⁹. la. lũ. i. paup. tenuis.

Mendic⁹. a. ũ i. ex toto paup. Et ꝺr a man⁹ z dico vl̃ duco. q̃si mãdic⁹. qz mos erat antiquit⁹ egenũ os claudere z manũ extẽdere. q̃si manu ducere. vel q̃si manũ ducere. Jñ h̃ et hec mẽdicitas. tatis.

Mẽdosus. sa. suz. i. maculosus. sordid⁹. spurcus. turpis ĩ factis. Sz mẽdax in ꝓbis Jñ mẽdose aduer. i. maculose. turpiter. mẽdaciter. Uñ Ozati⁹ ĩ epi. Falsus honos iuuat z mẽdax infamia terret. Quẽ nisi mẽdosum zc.

Mene. i. defect⁹ Uñ apud grecos luna dicit mene. eo q̃ singul' mẽsibꝫ deficit. Et sic mene. i. luna vel defectus

Menia. niũ. nibꝫ. sunt ꝓprie muri ciuitatis. a munio. nis. q̃si munia. qz muniãt ciuitatẽ. sed abusiue dicunt menia oĩa edificia ciuitatis z scribit ꝑ oe diphthongũ.

Menianũ. ni. n. s. i. solariũ. z ꝺr a menia. q̃a meniby solet addi. Uel Menianus collega Crassi in foro fecit macerias vt essent loca in q̃bꝫ spectãtes insisterẽt q̃ ex noĩe eius menia appellata sunt. Hec z solaria dicunt. q̃a patẽt soli. Et inde ioleuit postea ꝓsuetudo. vt meniana domibꝫ adiacerẽt. Jñ meniana tus. ta. tũ. i. menianis ornat⁹ z ꝑparatus.

Meniat⁹. ta. tũ. i. meniby circũdat⁹. ꝓstruct⁹ vel abundans.

Mennon fuit fili⁹ auroze. rex oriẽtalis. Jnõ mennoni⁹. a. ũ. Hic in troiano bello perijt. cui⁹ filie mutate sunt ĩ aues. que ab eo dicte sunt mennonides. De cateruatim ex egypto ad iliũ volare dicunt iuxta mẽnonis sepulcrũ. z inde iliẽses menonides eas vocãt. q̃nto aũt anno ad iliũ veniũt z cũ biduo circũ uolauerit. tertia die ineũtes pugnã vicissim se vnguibꝫ dilacerãt.

Mens. tis. est ꝑs aĩe q̃dã. ꝑ quã oĩs rõ intelligẽtiaq; ꝑcipit. mẽs vocata. eo q̃ emineat ĩ aĩa. ſm Pap. Uel est ipa aĩa duz meminit. z sensibilia ad memoriã reducit

Mensa. se. est tabula sup quã comedit. z ẽ ꝓprie paupez. z ꝺr a mene qđ est defect⁹. multa eĩ ibi solẽt deficere. Sz tabula diuitũ ẽ. quasi tenabula. qz tenet mꝛa Uel mẽsa ꝺr q̃ si mẽsurata. qz mẽsuratim res ibi ministrãt. Uel mẽsa quasi comesa. a comedo. is. Jñ h̃ z hec mensalis z h̃ le. ad mẽsam ꝑtinẽs Et h̃ mensale. lis. i. mantile.

Mensicol⁹. li. dimi. i. puus mẽsis.

Mensis. sis. m. g. ꝺr a mene qđ est luna. quia ſm lunatiões mẽses olim fuerũt distincti. q̃ aũt ꝺr mensis. i. mene sali⁹. etymo. est. Quot aũt dies q̃libet mẽsis habeat. his ꝑsibus declarat Juni⁹ aplis septẽbꝫ nouẽbꝫ tricenos Pl⁹ vnũ rel̃iq̃. Iz habet febꝛu⁹ octo vicenos Cui sibi sext⁹ fuerit supaddit vn⁹. Et nota q̃ mẽsis nouoꝝ ꝺr marti⁹. qz anni initiũ hic mẽsis est apud hebꝛeos. q̃ olim erat apũd romanos.

Mẽsor. oris. m. g. q̃ mẽsurat. Uñ Zacha. ij. Jn manu ei⁹ funicul⁹ mẽsoꝝ.

Mensoriũ. rij. n. s. qđ est in mẽsa. vt mãtile. z vas escarũ.

Menstruũ. strui. n. s. ꝺr qđ solet euenire ſm mẽsem. vel ſm circuitũ lune. sic̃ dolor capitiꝭ z ꝓfluuiũ sanguis mulieris. z ꝺr a mẽse. ꝓprie mẽstrua sunt supflu⁹ sanguis mulieris dicta a circuitu mẽsis vel lune. q̃ solet h̃ ꝓuenire ꝓfluuiũ. Hec z muliebria dicũt. qz sola mulier aĩal mẽstruale est. Cui⁹ cruoris ꝓtactu fruges nõ germinãt. accescũt musta. morimunt herbe. amittũt arbores fet⁹. ferrũ rubigine coꝛrũpit. nigrescũt era. Si q̃ canes inde ederint in rabiẽ efferunt. glutinũ asfalti. qđ nec ferro nec aquis dissoluit. cruore ipso pollutũ spõte dispgit. Jñ h̃ z h̃ mẽstrualis. z h̃ le. qđ patit mẽstruũ. vel ptinẽs ad menstruũ. Et mẽstruosus. a. ũ. z mẽstruat⁹. ta. tũ id ẽ. mẽstruis pollut⁹. vl̃ mẽstrua patiẽs.

Mensula. le. di. i. pua mensa

Mensura. re. f. p. res aliq̃ suo mõ vel tpe circumscripta. Uel mensura est q̃cq̃d pondere

RE

capacitate.lōgitudine.altitudine.latitudīe aioꝫ finiť. Nec aūt eſt ps corpis aut tpis. Corpis. vt hoīm.lignoꝝ.colūnaꝝ.ꝛ ſimiliū lōgitudo vl̄ breuitas Tpis. vt horaꝝ.dieꝝ annoꝝ. Prope aūt mēſura dr quia ea metiamur aliq̄d. vt vrna vl̄ amphora Jſiō. etiam dīc. Prope ăt mēſura vocata ē. qz ea fruges mēſurāť. atq; frumētū. i. hūida ꝛ ſicca

Mēſurn⁹. na. nū. i. mēſtru⁹. ꝛ dr a mēſis

Mēſus. ſa. ſum. vide infra in metior. tus.

Mēta. te. f. p. ē herba odorifera. de q̄ Macer

Trita canis morſu ſupaddita cū ſale curat.

Mētula. le. dr ꝑga virilis. vel vas vitreū. vl̄ de⁹ hircoꝝ. Unū. Mētula vas vitreū deus hircoꝝq; papus.

Mentū. ti. dr q̄ſi mouentū. a moueo. es. qz ſp eſt i motu. Vl̄ dr mētū qz inde mādibule oriant. vl̄ qz ibi iūgant. Jū mētoſus. a. ū. ꝛ mētať. ta. tū. i. hñs magnū mentū.

Meraca. ce. f. p. q̄dā potio. de vino ad vitia tū cerebꝝ purgādu facta. Jū merac⁹. a. ū. i. purgatoꝛi⁹. ꝛ pō. pe. Unū Perſi⁹. Antibiras meli⁹ ſorbere meracas.

Meracul⁹. la. lū. aliq̄ tulū merax. ꝛ dr a merax. Et h meraculū. li. q̄dā potio de vino facta. idē qđ meraca.

Merax. cis. oīs. g. i. pur⁹. clar⁹. defecat⁹. Et cōpať merax. tioꝛ. ſum⁹. Unū Deut. xxiij. Et ſanguinē vue biberēt meraciſſimū. Jū meracitas. taſ. i. puritas. claritas.

Mercat⁹. tus. tui. cet⁹ multoꝝ vendentiū vl̄ ementiū. vl̄ loc⁹ vbi vēdiť vl̄ emiť. Unū Eze chiel. xxvij. Et auro qđ ꝓpoſuerūt i mercatu tuo. Et h mercatū. ti. res q̄ vēdiť et emiť. Et poniť q̄q; p merca tu

Mercedari⁹. rij. m. s. Fu⁹ vl̄ ali⁹ q̄ diſtribuit pecuniā ſub dño ſuo.

Mercedoni⁹. nij. q̄. p laboꝛe ſuo īpenſo dat mercedē. ſ. dño q̄ ſoluit mercedē oparijs ſuis. ꝛ dr a merces. ꝛ dono.

Mercedula. le. dimi. i. pua merces

Mercēnari⁹. rij. i. pcio ꝺuct⁹. ſ. q̄ accipit mercede. Jdē ꝛ baro. qz forꝛ ē in laboꝛib⁹. a bari qđ eſt gūis. i. forꝛ. cui ꝓtrari⁹ ē leuis. id eſt. infirmus.

Merces. cedis. i. pmiū vl̄ pciū. ꝛ dr a mercor vel merx. cis. Sꝛ pciū cū par ꝓ pari datur. merces cū minus.

Mercula. le. dimi. i. pua merx

Mercidi⁹. dij. i. ꝓpter mercedē dicēs l̄ loq̄ns. ꝛ dr a merx. cis. ꝛ dico.

Mercimoniū. nij. idē qđ merx. vel res que ꝺ vna pria portať ad aliā vt charī⁹ vendať.

Mercurial⁹. lis. ꝛ h le. i. res mercurij vl̄ ptinēs ad mercuriū. Jnueniť etiā h mercurialis. ꝓ ꝓrio noīe cuiuſdā viri

Mercuri⁹. rij. de⁹ mercatoꝝ ſic dict⁹ q̄ſi mercatoꝝ kyrios. Mercuri⁹ eñ nepos atlātis. multaꝝ artiū ꝓtus claruit. q̄s ꝛ homies docuit. vñ poſt mortē deū eſſe voluerūt. Et interpťať ℞mo vel eloquētia. nā mercatoribus maxime neceſſaria ē affabilitas. Vl̄ dr mercuri⁹ q̄ſi mercatoꝝ chere. i. aue. Jlli ei ad rū venaliū coemptionē pace ſalutatōis alliciūt. Uel mercuri⁹ dr q̄ſi medi⁹ currēs. eo qꝺ ℞mo medi⁹ currat inť auditorē ꝛ loquētem. vñ ꝛ hermes grece dr. i. interpres. Et ℞m hoc bñ dr de⁹ mercatoꝝ. qz inť emētes ꝛ vēdentes ℞mo eſt medi⁹. iō fingiť brē pēnas. q̄a cito diſcurrit. q̄ cito exit ab oꝛe loq̄ntis. et replet aures audiētis. Hūci⁹ dr qz p ℞monem oīa cogitata enūciank.

Merda. de. ꝛ h merdū. di. dr a mer⁹. a. ū. p cōtrariū. qz nō eſt mera. Vl̄ dr a merꝛ qđ eſt diuiſio. vl̄ ps. qz ſterc⁹ i dīgeſtiōe diuidiť ab eo qđ incorpať. ꝛ p ſeceſſum emittiť. Jū merdula. le. dimi. Et p cōpoſitiōꝝ merdifer. a. ū. pe. cor. i. merdā ferens.

Merēda. de. dr cibꝰ q̄ in nona ſumiť Jdem ꝛ añcenia. nie. ꝛ dr a mer⁹ ꝛ edēd⁹. q̄ſi mere edēda. q̄a tūc pur⁹ panis datť de ꝓſuetudine. vl̄ dr a meridies ꝛ edēda. q̄ſi poſt meridiē edenda. Jū h merēdula le. di.

Meretricula. le. dimi. i. pua meretrix.

Meretrix. cis. f. g. i. ſcortū. ꝛ dr a merces ꝛ trico. as. q̄ſi p mercede boīem tricās. i. īpedies vl̄ decipiēs Ull̄ dr a mercor. arꝛ. qz mercať pciū libidis. Jū meretrici⁹. a. ū. ꝛ h meretricium cij. dom⁹ meretricū. vl̄ turpis act⁹ earū. vel officium.

Merga. ge. f. g. i. furca cū q̄ ſegetes vel fenuꝛ ſup currū leuať vel cona ſegetis portať.

Merges. tis. m. g. i. garba ſegetis. ſ. gononuſ ſiue cona vel manipul⁹ ꝛ dr a mergo. gꝛ. qz ligatus mergiť in terra.

Mergul⁹. li. m. g. pe. cor. ē dimi. de merg⁹ Et eſt eq̄ocū ad ferrū qđ mergiť i lāpade. ꝛ ad tenendū papyꝝ ꝛ ad aquē mergū.

Merg⁹. gi. m. g. q̄dā auis dicta ſic ab aſſiduitate mergēdi.

Merg⁹. oris. neu. g. ſitula cū q̄ aqua ꝺ puteo trahiť ꝛ dr a mergo. gis.

Meridies. ei. dr q̄ſi medidies. i. medi⁹ dieſ. qz aūt dr meridies qi mer⁹ dies. qz tūc mer⁹ dies ē. i. purior. etymo. ē. Jū meridian⁹. na. nū.

Meringa. ge. f. p. ē pellicl'a ī aure vbi fit au/

ditus.
Meris.i.diuisio vel ps.
Merisce dicti sūt q̄dā heretici q̄ separāt scri
pturas ⁊ ptiunt.nō credētes i oīb⁹ ꝓphis.di
cētes alīs ⁊ alīs spiritib⁹ ꝓpheasse. Et di
cunt a merꝫ qđ est diuisio vel ps.
Meritoriū.rij.domūcula vbi ciues res suas
faciūt.vl' vendūt.⁊ vbicūq; mercimonia te
nent vl' taberna vl' loc⁹ tenebrosus vbi pa
rant adulteria ⁊ fornicatōes ꝺr meritoriuꝫ
Jñ ħ meretoria ꝺr meretrix.sic etiā caupo
na tā.p loco q̄ p femīa. Eadē ꝺr ⁊ meraria.
Ul' a merēdo.vl' a mero.i.vino. Jtē merito
rius.ria.riū.qđ mereť.vl' qđ dignū ē merito
vel remuneratiōe
Meritū.ti.n.s.est bñficioꝝ p̄mū. qđ quisq;
mereť. Jtē merit⁹.ta.tū.adiectiue. ⁊ ponit
emerit⁹.ta.tū.⁊ immerit⁹.ta.tū.
Merops.pis.ꝺr q̄dā auis viridis coloris q̄
etia apiaster ꝺr.qꝛ libēter apes comedit.⁊ eti
am gall⁹ ꝺr merops.pis. Merops etiā fuit
ꝓpriū nomē cuiusdā boīs.
Merosus.sa.suꝫ.i.vinosus.⁊ ꝺr a merꝫ. Me
rosum dicim⁹ vinū. Meracā potionē.
Merotheca.ce.pe.p.s.meri.i vini custodia.l'
repositoriū. Jñ ħ merothecari⁹.rij. vini cu
stos.l' etiā repositor. Jñ ħ merothecaria.ie.
Merul⁹.li.⁊ ħ merula.le. auis nigra. ⁊ ꝺr a
mer⁹.ra.rū. q̄si mera volās.vel mer⁹ qꝛ mere
cātat. Uel merula ꝺr q̄si modula. eo q̄ mo
duleť. Uñ ⁊ olim dicebať medula. Jū meru
linus.na.nū.pe.pō.
Merū.ri.n.s.i.vinū.⁊ ꝓprie bonū ⁊ claꝝ. et a
fece segregatū.⁊ ꝺr a meris.qđ est diuisio vl'
ps. Jñ mer⁹.ra.rū.i.pur⁹.clar⁹.manifestus.
Jñ meritas.tatis.i.puritas. claritas. scđm
Hugꝫ. ſap. ꝺo dicit. Merꝫ vinū purū sigt.
Nā merꝫ dicim⁹ q̄cq̄d puꝝ ē.sic aqua mera.
nulli vtiq; rei iniecta vl' admixta. ⁊ cor.me.
Uñ Auror⁹. Nāq; merꝫ reddit cor letū. spe
raq; figurat. Et Ouid⁹ de reme. Nō stupe
ant multo corda sepulta mero.
Merꝫ.cis.est ipa res q̄ vēdiť.ꝫ ntūs nō est i
vsu. Uñ Apoc.xviij. Merces eorum nemo
emet amplī⁹.mercē auri ⁊ argēti
Mespila.le.arbor ꝺr spinosa fructum i silitudi
nē maloꝝ faciēs.ꝫ paulo breviorē. ⁊ dicit a
malū ⁊ pila.qꝛ pillule formā habeāt et⁹ pōa.
Mesopotamia.puincia ē grecie.dicta sic.qꝛ
ambiať fluminib⁹ trigide ⁊ eufrate.
Messias hebraice.grece xp̄s.latīe vncť ꝺr
Messicula.le.di.i.pua messis.⁊ cor.pe.
Messio.onis.f.g.ꝺr a meto.tꝫ. Uñ Job.xxix

Et ros morabiť in messione mea.
Messis.sis.f.g.i.segeſ. Sꝫ seges a serēdo dū
seminať. Messis a metēdo dū matura colli
giť. Messis etiā ꝺr tps vel actꝰ metēdi
Messor.oris.m.g.q̄ metit.
Messoriū.rij.i.vas escarū ⁊ ꝺr a mēsa.quasi
mensorium.
Messor⁹.a.ū.aptus ad metendū.
Messulus.la.lū.i.matur⁹ ad messem.
Mest⁹.a.ū.i.tristꝫ.⁊ ꝺr a mereo.es. ⁊ tīm no
mē.nō ptcipiū vt q̄dā voluerūt. Et est me
stus naturaliť. Tristis ꝺo casu. Idē et me
rēs Jtē melt⁹ vl' merēs alio. Tristis aspectu
Jñ ħ mestitia.cie.⁊ ħ mestitudo.inis. Et est
mestitia cordis. Tristitia ꝺo vult⁹. Jtē tri
stitia ipsi⁹ spūs ē.⁊ fit q̄nq; ex aliq̄ accidenti
dolore.ꝫ mestitia vitiū naturale ꝓpetuū est.
Meta.te.f.p.i.circūit⁹. vel alicui⁹ rei finis l'
termin⁹. Meta etiā ꝺr ꝑmissio.vl' configio
id ē.obligatio i die nuptiaꝝ. Jtē meta est p
positiō greca.⁊ valꝫ tīm q̄tū trās vel de vel
uxta.
Metacism⁹.mi.ē.m.lr̄e p scās̄ionem collisio.
Et ē o.scđa lr̄a sic videť velle Hug. Jtē Pa
pias dic. Notacism⁹ ē quoties m. lr̄am vo
calis seq̄ť. Sꝫ metacism⁹ ē q̄ties vocal' se
quiť m. vt bonoꝝ.auruꝫ. Et ita vult q̄ scđa
lr̄a sit o.in vno loco. Jn alio ꝺo loco q̄ sit e
Sꝫ cōiter i donato in.ca.de barbarismo in
fine scribit p e.in secūda lr̄a vbi ꝺr. Sūt eti
am male cōpositiōes.i.cacosyntheton quas
nōnulli barbarismos putāt.in q̄b⁹ sūt meta
cismi.labdacismi.⁊ iotacismi.⁊ ħ magꝫ placꝫ
Metalēsis ē dictio gdatim pgēs ad id quod
oñdit. ⁊ ab eo qđ pcedit id qđ sequiť insinu
ans.vt Labores fructuū tuoꝝ mādūcabiſ
labores eīn posuit p his q̄ laborādo acq̄rūt
boīes.ſm Bedā. Uel metalēsis ē distinctio
gdatī pgēs ād id qđ oñdit.ſ.de causa euēni
re ad causatū p mlta media. vt ꝑ aliquot
mea reg̃ vidēs mirabar aristas. Hinc eīn g
datim pgit dictio vl' distinctio ad id quod
ostendit.quia per aristas segetes.per sege
tes estates.per estates annos intelligere de
bemus.
Metallū.li.n.s.ꝺr a metallon. qđ interp̄tať
spes.qꝛ natura ei⁹ ea est.vt vbi vna vena ap
paruerit.ibi sit spes inueniēdi aliā. Septez
aūt sunt genera metalloꝝ. Auꝝ.argentū.es
electrū.plumbū.⁊ qđ domat oia ferꝝ. Spe
cialiť tīm ħ noīe ꝺr q̄ddā metallū Jñ metalli
cus.a.um. Et nota q̄ q̄nq; hmōi noia com
plexiua.vt es ⁊ metallū sunt noia generalia.

qñcz specialia. ꝓout sunt generalia i vtroz numero declinãt. qz multe sunt spẽs eris z metalloz. ꝓout sũt spẽalia declinãt i singulari tñ. vt auz z ferrũ ꝛc.

Metamorphosis. phosis. vl' phoscos. id est. trãsmutatio. z ðr a meta qð ẽ transf. et morphosis. qð est mutatio. z ꝑprie subẽ. Vñ in titulo ouidiano ðr. Incipit lib̃ metamorphoseos. ꝑñt tñ ibi esse due ꝓtes ꝑ appositionẽ. vt Incipit liber meta morphoseos. i. ð mutatiõe substãtie. Greci em̃ carẽtes ablatiuo gtiñ ponũt ꝑ eo ꝓstructũ cum ꝑpositiõe ad modũ ablatiui

Metaphora. re. est rez ꝓbozcz trãslatõ. z ðr a meta qð est trãs. vl' iuxta. z phoros. qð est ferre. Hec aũt fit ẽttuor modis. s. ab ãmali ad aiale. vt Thiphin aurigam celeres fecere carine. Ab inaiali ad inaiale. vt Pelagus tenuere rates. Ab aiali ad inaiale. vt Exiccatus est ꝓtex carmeli. Ab inaiali ad aiale. vt Auferã a vobis coz lapideũ.

Metaplasm⁹. ẽ trãsmutatio qdã recti solitiqz ñmonis i alterã spẽm metri. ornatus necessitatis ve cã. z ðr a meta qð est trãs. z plasma qð est forma q̃si trãsformatio. qz lr̃a vel syllaba. vel ei⁹ accidẽtia de ꝓpria positiõe in aliã spẽm trãsformanť. Eui⁹ ñm Donatum sunt ẽttuor decim spẽs. s. ptheſis. epẽthesis. paragoge. aferesis. syncopa. apocopa. extaſ. systole. diaeresis. synaeresis. vl' epitynallepha. elipsis. antithesis. metathesis. de qbus vide locis suis

Metarpus. pi. m. g. i. castroz metatoz

Metathesis est trãslatio lr̃az in alienũ locũ ꝓte nulla tñ ex dictõe sublata. vt Euãdre ꝓ Euãder. z h̃ fit cã necessitatis. Vñ Ouidius. Agnoscẽs i me frat̃ meleagre sororẽ. Haz si dixisset meleager. nõ fuisset ꝑsus

Metatoz. ozis. m. g. q̃ castra designat

Metatari⁹. rij. m. g. q̃ foro ꝓponit reb⁹ q̃ venduť metã pcij Jdẽ etiã licitatoz z taxatoz ðr

Metell⁹. li. m. g. mercẽnari⁹ q̃ metit.

Meticul⁹. la. lũ. pe. coz. z meticulosus. a. ũ. i. formidulosus

Metis. tis. f. g. ðr q̃libet loc⁹ de se fetorẽ emittens. z ðr a mitto. tis. Ul' vt dicit Seruius. Metis ẽ ꝓprie fetor terre q̃ ex aq̃s sulphureis nascit. z i siluis plurimũ abũdat ꝑ dẽsitate arboz. Vñ Persi⁹. Gutture sulphureas lente exalãte metites.

Metodica. ce. q̃dã spẽs medicine q̃ remedia sectat̃ z carmia. z ðr a metod⁹ qð ẽ remediũ. Jñ metodici dicũť hi q̃ nec elemẽtoz rõem observãt. nec tpa nec etates. nec causas. sz sõlas morboz substãtias

Methodus. di. i. via vl' poti⁹ final' terminus z ðr a meta qð est trãs. z odos. qð est via. q̃si trãsitiuũ. i. breuis via. Vñ Aris. in ꝓncipio topicoz dic̃. Propositũ q̃dẽ negocij est methodũ inuenire. a q̃ poterim⁹ syllogisare de oi ꝓblemate ex ꝓbabilib⁹. Jnde dialectica transumptiue ðr method⁹. qz ad omniũ methodoz principia viã habet. Sola em̃ dialectica probabiliť disputat de ꝓncipijs oĩm artium.

Metonomia est veluti q̃dã trãsnoiatio. Huius sunt mlte spẽs. aut em̃ ꝓtinens ponit ꝑ ꝓtẽto. vt. Fundite hydrias. i. vinũ. vl' aquã q̃ est in hydrijs. Aut ꝓtentũ ꝑ ꝓtinẽte. vt dimittite arcã ire. z aspicietz. vt habeť. j. Re. xj. Hõ em̃ arca vt dic̃ Beda. sz plaustz q̃ ꝓtinebatur arca vl' boues ire poterãt. Aut inuentoz ꝑ inuẽto. vt Sine cerere z baccho ven⁹ friget. Ceres ẽm poetas ðr fuisse dea z inuẽtrix frumẽti. z bacch⁹ inuẽtor vini. Per istos ḡ inuẽtores signanť inuẽtiones siue inuẽta. Per venerẽ intelligiť ꝓcubitꝰ. vt sit sensus. Sine cerere z baccho friget ven⁹. i. sine pãe z vino deficit voluptas. Aut ecõuerso iuẽtũ ꝑ inuẽtoze. vt vinũ ꝓcamur. i. bacchũ vini inuẽtorẽ. Jtẽ ꝑ efficiẽte effect⁹. vt frig⁹ pigrum. i. efficiẽs pigriciã. Aut ecõuerso. effectus ꝑ efficiẽte. vt Spumãtia frena. i. equ⁹ Fit etiã cũ materia ponit̃ ꝓ materiato. vt Accinct⁹ ferro. i. gladio. Ul' ꝓsequẽs ꝑ añce dẽte. vt Pallet. i. timet. Et ðr a meta qð ẽ de z onoma. qð ẽ noiatio. vl' nomẽ q̃si denoiatio. qz vnũ ꝑ alio noiať. Vñ z h̃ trop⁹ a tullio vocať denoiatio

Metreta. te. q̃dã mẽsura ẽ liq̃doz. z ðr a metior. iris. vl' a metron greco qð ẽ mẽsura Et licet vrna z ãphora z q̃cq̃d pl⁹ vl' min⁹ capit. sic bñ posset dici metreta. tñ iõ h̃ spẽaliť sibi h̃ nomẽ assũpsit eo q̃ sit mẽsura ꝓtecti nũeri id ẽ. denarij. Vñ Joh. ij. Lapidẽtes singule metretas binas vl' ternas. Eadẽ ðr metron

Metric⁹. a. ũ. ðr a metz. Vñ ars metrica ðr q̃ est vl' tractat de metris vl' ptinẽs ad metra Et ꝓpoñť bimetric⁹. a. ũ. trimetric⁹. ca. ũ quadrimetric⁹. a. ũ. iã bimetric⁹. a. ũ.

Metron vl' metros grece. latie ðr mẽsura

Metropol. lis. ciuitas ad cui⁹ mẽsurã alie ciuitates disponũť. s. vbi est archiepc̃s. z dicť a metros. qð est mẽsura. z polis ciuitas Jñ metropolitan⁹. a. ũ. z h̃ metropolitanus. ni. archiepc̃s illi⁹ ciuitatis.

R J

Metrū.tri.n.s.qđ ꝯstat ex vno pede. Uñ ille ꝟsus ðr hexameter vbi sūt sex pedes. Itez metrū ðr legitima pedū ꝯiūctio.z fm ħ metrū qñq; ðr ꝟsus.qñ ꝯstat ex duob iambis Itē metrū ðr ḋcq̄d mēsura syllabaꝝ pficiť. vt in rychmis. Et fm quālibet ei⁹ significationē cōpetēter ðr a metros qz mēsuris pedū vel syllabaꝝ fit.i.mēsurādo syllabas lōgas z breues. vl numeꝝ syllabaꝝ i ꝯstructōne ei⁹. Et cōponiť metꝝ bimeter.tra.trū.trimeter.a.ū.tetrameť.a.ū. pētameter. tra.trū iambmeter.a.ū.hexameter.a.ū.vbi sūt duo tria.q̄ttuor.q̄nq;.vel sex metra. Et cor.ꝑmā metrū. Uñ. Ambulat i tenebris errādo cleric⁹ ois. Qui sine metroꝝ lege legēda legit

Metus.us.ui.est mot⁹ aī interior subit⁹ factus ex aliq̄ tristi recordatōne. Ul fm iuristas. Met⁹ est instātis vel futuri piculi mentis trepidatio.

R ante J

Mica.ce.f.p.reliq̄e panis .vel qđ cadit ðr pane dū frangiť z comediť.z ðr a minut⁹.ta.tū quasi minutati cadēs. Uñ micat⁹.a.ū.i.contritus.z in micas diminut⁹ z ꝯfract⁹. Mica etiaz poniť ꝑ pane modico q̄ fit in curijs magnatoꝝ vel in monasterijs.z ꝑđ.ꝑmā mica nom̄.sz mica ꝟbū eā cor. Uñ. Ebare phebe mica dabiť tibi cū sale mica.

Michael.elis.vel michael indecli.interꝑtať q̄s vt de⁹. Et q̄tiēs mire ꝟtutz aliq̄d agitur michael mitti phibeť.vt ex ipo actu et noie deť intelligi q̄ null⁹ ꝑt facere qđ facere ꝑuallet de⁹.vt diċ beat⁹ Gregoꝛi⁹

Michanemites. tis.m.g.i. michanator vel ꝓnceps michanatoꝝ.z ðr a michania.

Michania.nie.i.ingeniositas. Uñ michanicus.ca.cū.i.ingeniosus

Micheas interꝑtať q̄s ħ. vel q̄s iste.qm̄ minať samarie ob cām simulacroꝝ illo mō q̄ ðr de heliu. Quis est iste inuoluēs snias sermonib⁹ imperitis.

Micon interꝑtať celsum.

Microcosm⁹.mi.i.minor mūd⁹.s. homo qui ðr minor mūd⁹ Minor.qz nō ꝯstat ex q̄ttuor elemētis īegraliť.sic maior mūdus Dūdus ꝟo ðr ꝓpter exꝑssam silitudinē quaz habet cū maiori mūdo.z ðr a micron qđ est minor.vel breuis.z cosmos qđ est mūdus.

Micrologꝰ.gi.m.g.q̄ breuiter loquiť.vl qui magnā rē annullare cupiēs.q̄i puā despiciēdo narrat. Uñ ħ micrologiū.gū.i.breuiloq̄ū z corripit lo.

Micros vl micron interꝑtať mior vl breuis.

Micropsych⁹.chi.m.g.i.pusillanimis.z ðr a micros.i. minor.z psyche.qđ est aia

Migale.lis.pe.cor.aīal est natū ad deridendum.dolosum.rapax.ingluuiosum.

Migma.atis.n.t.est hordeū cū palea. Unđ Isa.xxx. Et pulli asinoꝝ q̄ o pank terrā commixtū migma comedēt.sic in area vētilatuz est. Et nota q̄ Dañ.xij. Migma ē hordeum cū palea vñ faciūt mulieres decoctionē. fortē ad nitorē faciei. Quidā tñ dicūt ibi smigma ꝑ s. vide infra smigma.

Milago grece.piscis dictus.qz euolat super aquā.q̄ quotiēs cernit tēpestas signat.

Miles.itis.ðr a mille.qz i vno numero erat olim mille.vtpote ꝑ millenariū distinctu.vel qz vir vn⁹ de mille erat elect⁹ vt militiā exercēret. Uñ ħ z ħ militaris.z ħ re. Et ðz miles scribi ꝑ vnū l.ꝑđ.tñ ꝑmā. Uñ q̄dā. Miles pūgit equū.sz iudex iudicat equū. Et nota. q̄ mlesiusticie nostro tpe ꝑt esse vna dictio cōposita.z tūc ꝑtinet ad q̄dā officiū reddē di iusticiā. Sz qñ sunt due ꝑtes miles iusticie.ðr q̄cūq; est miles iust⁹.

Miletū.ti.q̄dā loc⁹ est.de q̄ habeť Actu.xx. z ꝑdu.pe. Uñ in aurora. Leti cū Paulo peruenim⁹ vsq; miletū.

Miliariū.rij.vl miliare.ris.spaciū mille passuū. vel mille eq̄trū.z ðr a mille q̄si millenarium. Mēsuras viaꝝ nos dicim⁹ miliaria.sz greci stadia.gallici leucas.

Militia.tie.eit officiū miluz.z ðr a miles. vñ qñ vn⁹ miles ꝑcutit aliū z deiecit ðr militiā facere. Et militia ðr expeditio. Et etiā q̄daz loc⁹ rome sic vocat⁹ est vbi olim milites p militiā solebāt recēscere z curari.

Militaris.ris.z ħ re.i.res militris. vel qđ ꝑtinet ad militē.

Milito.onis.m.g.i.miles.z ðr a miles.

Miliū . lij.n.s.eit gen⁹ semis minuti. a mlti tudine fruct⁹ dictū.qz vt ðr q̄ vnū granum milij semiat.postea facē mille. Uñ mile⁹.lea.leum.z milin⁹.na.nū.z miliace⁹ cea.ceū.

Mille . ge.oīs.pl alis nūeri.i decli.ðr a ml r⁹. quasi multe Uñ plr hec milia.hoꝝ.milium Et cōponiť duomilia.triamilia.q̄ttuor milia.z sic de alijs. Et differt mille a milia. Hā mille copulat millenariū.milia ꝟo plres millenarios copulat indetermiate. vñ recipit ħ adiūcta.duomilia.triamilia Et etiā ꝑt esse ozō.z sic ꝯstruiť.duo milia hoim currunt.z ꝑt esse vna dictio.z tūc sic ꝯstruiť.duomilia hoies currt.lz sit tm̄ neu.g.iūgiť tñ imediate

et intransitiue cū masculino.femenino z neutro genere.vt duomilia homies. duomilia mulieres.duomilia aialia. Et scribit mille p duplex l.milia ꝙo p vnū l

Millen⁹ na.nū.ōr a mille. Jñ millenari⁹.a.um.millesim⁹.a.ū.z ħ millenariū.

Mille⁹.lei.m.g.i. calciamentū.zpprie calci⁹ regis ōr mille⁹ ꝑpter diuersos ei⁹ pūctos

Millus.li.i.collare circa collū canis

Milnus.ui.est auis rapacissima.z q̄si sp domesticꝫ auib⁹ insidiat.z ōr a mollis.q̄si moll⁹ qz auis mollis ē.z viribꝫ z volatu. Jñ milvinus.na.nū.

Mimilog⁹.gi.pe.cor.q̄ mimos docet. vel al loquit.vel mimis loquēs. Jñ mimilogiū.gij id est.locutio mimi.

Mim⁹.mi.m.g.i.ioculator.zpprie rex hūanaꝫ imitator.sic olim erāt ī recitatōe comediaꝫ.qz qñ ꝙbo recitator dicebat.mimi motu corpis exp̄mebāt. Jñ ħ mima.me. id est. ioculatrix.

Mina.ne.f.p.ōr libra vna vl talentū.sic dicit Pap. Et subdit. Mna grece appellat. et habet.lx.siclos.qui faciūt obolos mille.cc. Augustio aūt sic dicit: Mina in pōderibꝫ dragma vl due libre.z semis extimat Mna aliud pōdus ē qđ appēditur centū dragmis

Jtē minas altitudines muroꝝ dicum⁹.

Minax.cis.o.g.i.iracūd⁹ z feruid⁹. Jñ minacit aduer.z ħ minacitas.tatis.

Minera.re.fe.p.ōr herba vel radix vel vena terre. Jñ mineralia.i.corpa ī venis terre generata.vt plumbū vel aliud metallū.

Minerua.ue.apō grecos athena ōr.i.femia. Apud latios aūt vocata q̄si dea z multarū artiū inuētrix.s.lanificij.oliue.z fabrice. Ea dē dicta ē z pallas.a pallone insula thracie. vbi nutrita fuit.l qz pallātē gigātē occidit

Miniator.oris.q̄ minio scribit vel p̄parat minū.z ōr a minio.as.

Minograph⁹.phi.m.g.q̄ minio scribit. Jñ minogphia.phic.scptura cū minio facta

Minister.stri.i.q̄si mior ī statiōe.vl qz officium debitū manibꝫ exeq̄t. Jñ hec ministra.stre.z minister.stra.strū.z ħ z ħ ministralis.z ħ le.res ministri vl ptinēs ad ministr.

Ministercul⁹.la.lū.i.puus minister.

Ministerarches.i.p̄nceps ministerij.z ōr a minister z archos.qđ est p̄nceps.

Ministerū.rij.i.seruitū.vl officiū mistri.

Minū.nij.n.s.gen⁹ ē coloꝝ rubei.z dicit a minuo.is.eo q minuat añq̄ coloꝝ inde efficiat. Jtē mini⁹.nij.ōr q̄dā fluui⁹ galicie. Et ħ z hec minia.nie.q̄dā ꝑla.

Minorcul⁹.la.lū.i.paꝝ minor.

Minotaur⁹.ri.monstrū dictū.qz ex homīe.i. pasiphe z tauro nat⁹ fuit.caput taurinū.per cetera mēbra homo fuit.

Minsabilis.p.t.z ħ le.qđ facile mingit.l qđ cito emingum⁹.sicut nimis aq̄sum z paꝝ coctum.z ōr a minso.sas.

Minsatoriū.rij.loc⁹ vl vas ad mingendū.s. qđ recipit vrinā. Minsateriū idē

Minutia.tie.i.minima cuiuslibet rei portio Ūn legit in passione beati Vincētij martyris. Sales ignibꝫ sparsi crepitātibꝫ minutijs p mēbra dissiluit.

Minurritio.onis.i. cātilenā minutissimārū auiculaꝝ.

Minuscul⁹.la.lū.i.paꝝ minor

Minutal.tal.n.t.i.minutū frustū. vl gen⁹ cibi.sic dictū a minuo.is eo q fiat de piscibꝫ z micis z minutis olerib⁹ minutatī p̄cisis. Ūn Juue. Vesternū solit⁹ medio fuare minutal

Minutul⁹.la.lū.i.aliquantulū minut⁹.

Minutū.ti.q̄ddā pōd⁹.s.media ps q̄drātis. Ūn Paup vidua misit duo minuta.i. q̄drātē. Ūn in alio euāgelio ōr.q misit in corbonā vnū q̄drantē. Jtē minut⁹.ta.tū.adiecti ue declinat.

Mioparo.onis.ē nauicula vl scapha piratarū ex vimine z crudo corio⁹ texta. Ūn legitur ī historijs. Hēs saxonū mioparonib⁹ nō viribꝫ vtūt.fuge port⁹ q̄s bello pati.z pō.pavñ. Barca celox paro dēt muscul⁹ mioparo

Mirabil⁹.lis.p.t.z ħ le.ōr a miror.aris.qđ idē est qđ pspicere.vl laudare.l p miro bre. Jñ mirabilit aduer.z mirabilitas.tatis.

Miraculū.li.n.s.ōr a miror.aris.z licz mlta naturalia q̄ q̄tidie fiūt q liqñ dicūt miracla. ꝑprie tñ ōr miraculū qđ fit ꝫ ꝓsuetū cursum nature.vt pt⁹ ꝙgis.resuscitatō mortui.z cōsilia. Jñ miraculosus.a.ū.i.plen⁹ miracul

Mirica.ce.f.p.nomē est arboris q̄ genestra ōr.z ōr ab amar⁹.qz valde amara ē.z nascit in deserto z in saxosa humo Ūn Viere.xvij Quasi mirice in dekto.z pdu.pe. Ūn Ouidius meta. Perpetuoqꝫ virēs buxus tenuesqꝫ mirice.

Miridicus.ca.cū.i.mira dicēs.

Mirific⁹.ca.cū.q facit mira. Jtē mirificēs. entis.idē. Jñ hec mirificētia.tie.

Myrmex grece.latine ōr formica

Myrmica.ce.i.formica.z ōr a myrmicon vl myrmex. Jñ myrmice⁹.cea.ceū.i. formiceus z hec myrmicea.cee.i. verruca corpis.

M

Myrmicites.tis.m.ge.q̃dã gẽma q̃ formice reptãtis effigie imitat̃

Myrmicoleon.onis.m.g.idẽ est q̃ formicoleon. Un̄ Job.xiij. Tigris perijt eo q̃ n̄ haberet p̃dã. Un̄ fm aliã lr̃am myrmicoleon.

Myrmicoleon q̃ppe puĩ aial est. valde formicis aduersum.q̃ se ĩ puluere absc̃dit. et formicas frumẽta gestãtes interficit.interfectaq̃ cõsumit. Myrmicoleon aũt latine dr̃ vel formicaꝝ leo. vel certe ex p̃ssius formica parit ⁊ leo. Recte aũt formica ⁊ leo noiat̃.q̃ siue volatilibꝫ siue q̃busdã alijs minutꝫ aialibus formica est. Ipsis autez formicis leo. Has em̄ vt leo deuorat.sz ab illis q̃si formica deuorat̃

Myrmidones gens greca.dolipes dicti.p̃pter astutiã.q̃si myrmice.i.formice.

Miro.onis.m.g.i.miratoꝛ. ⁊ dr̃ a miroꝛ.aris. Jtẽ miro.onis.i. vnguẽtari⁹.sz tũc dr̃ a miron grece.q̃d latine dr̃ vnguentũ

Mirobalanũ.ni.dr̃ a miron ⁊ balanũ.q̃d est vnguentũ de balano factũ.q̃si redolẽs balanũ.q̃ ex glande balani odorata fit.

Mirocop⁹.pi.i. vnguentari⁹.q̃ laborat circa vnguẽta facieda vl̃ vendẽda. ⁊ dr̃ a miron. q̃d est vnguentũ.⁊ copos labor. Et idẽ dicitur chirocopus.

Miron grece.latine dr̃ vnguentũ

Miropola le.q̃ vl̃ q̃ vẽdit vnguẽta.⁊ dr̃ a miron.⁊ pole.q̃d est vẽdere. Jn̄ h̄ miropolium lij.i.dom⁹ vnguẽtaria. vbi vendũt̃ vnguẽta Eadẽ dom⁹ dr̃ ⁊ ꝓpola.le.a p ⁊ pole.q̃d ẽ vẽdere.q̃si p vẽdere facta. h̄ etiã noie p̃t dici q̃libet dom⁹ ad vẽdendũ aliq̃d facta.⁊ p̃d. po.

Mirotheca.ce.i. vnguẽtoꝝ repositoriũ.

Mirrha.rhe.f.p.arboꝛ est q̃ grece smirnia dr̃ cui⁹ ꝑgulta arabes exurũt vt meli⁹ exudent ⁊ fructificẽt.sicut dr̃ ĩ hystoriꝭ. Jtẽ mirrha est gumi illi⁹ arboris.⁊ dr̃ mirrha. q̃i amara Un̄ Jsid̃. Mirrha est arboꝛ arabie altitudinis q̃nq̃ cubitoꝝ sil̃is spine cui⁹ gutta viridis ẽ ⁊ amara. vñ ⁊ nomẽ accepit Et mirrha gutta ei⁹ sp̃te manãs p̃ciosior est.elicita corticis vulnere viliorꝫ iudicat̃.⁊ sic p̃tz q̃ mirrha dr̃ tã arboꝛ q̃z gutta illi⁹.

Mirrhũ.rhi.vnguẽtũ ẽ odorifer̃ ex mirrha factũ Un̄ Judith.x. Unxit se mirrho optio

Myrteũ.ti.loc⁹ vbi myrt⁹ crescit.

Myrte⁹.tea.teũ.de myrto ex̄is.vel ad myrtum p̃tinẽs.

Myrt⁹.ti.est q̃dã arboꝛ q̃ in litore maris abundat.⁊ dr̃ a mari. Un̄ a grecꝫ myrene dicit. Uel dr̃ myrt⁹ eo q̃ mire redoleat. Jn̄ myrtus.sa.sum.i.plen⁹ myrtis

Misach int̃prat̃ gaudiũ vel risus. Jdem ⁊ Misael.q̃ int̃prat̃ p̃p̃s dn̄i.

Miscelio.onis.m.g.q̃ nouit artẽ miscẽdi diuersos cibos vel pot⁹.⁊ dr̃ a misceo.ces.

Miscelane⁹.nea.neũ. ⁊ miscelan⁹.na.nũ.i eo dẽ sensu.i.mixt⁹. Jn̄ h̄ miscelaneũ.i. cõmixtũ. vt cib⁹ gladiatoꝝ. Uel miscelaneũ dicit̃ vas in q̃ p̃ãdia gladiatoꝝ miscebãt̃. Unde Juuenal̃. Fictile sic venit̃ ad miscelanea ludi.

Misellus.la.lũ.dimi.paꝛ miser. Jn̄ misellus.la.lũ.siꝛ dimi.pe.coꝛ.

Miser.ra.rũ.fm vocẽ dr̃ a mitto.tꝭ. sz fm significatiõz ab amitto.tꝭ. Et ꝓpie miser dr̃ q̃ oẽm felicitatẽ amisit. Miser etiã dr̃ tristis. Jn̄ miseria.rie.erũna vbi nulla ẽ felicitas.

Misericoꝛs.dis.oꝛis.g.dr̃ a miseꝛ. l̃ potiꝰ a miserãs.⁊ coꝛ q̃si miseꝛ vel miserãs coꝛ hñs sup aliq̃ẽ afflictũ cõpatiẽdo. Jn̄ misericoꝛdia.die.q̃ miseꝛ vel miserãs faĉ coꝛ dolẽtis aliena miseria. Jn deo tn̄ est misericordia sine vlla coꝛdis miseria. Et differt a miseratõne.q̃ hñ velle misericordia ẽ. ⁊ hñ facere miseratiõis. Est ei miseratio misericordie actõ q̃ misericordia tm̄ affect⁹ coꝛdis ẽ.q̃ cõpellimur vt miseꝛ subueniam⁹ vl̃ cõpatiamur si succurrere nõ valeam⁹.sz miseratõ ex ope comꝓbat̃.

Missus.a.ũ.dr̃ a mitto.tꝭ.⁊ h̄ missus.si.i.nũci⁹.⁊ h̄ missa.i.nũcia. Et hinc ĩ eccl̃ia dr̃ missa.q̃ p̃ces nostras ferat ⁊ mittat ad deũ. Sz missa ꝓpie dr̃ ĩ tpe sacrificij q̃n cathecumini foras mittũt̃ clamãte leuita. Si q̃s remãserit cathecumin⁹ exeat foras. Et inde missa. q̃ sacramẽtis altaris interesse nõ p̃nt.q̃ nõ dũ regenerati noscunt̃.

Missat̃.lis.p.t.⁊ h̄ le.ad missam p̃tinẽs.⁊ dr̃ a missa. Et h̄ missale.lis.p q̃dã liꝺr dr̃ ꝑtinẽt mysteriũ misse.⁊ pdu.sa.

Missatic⁹.ca.cũ.pe.coꝛ.q̃ freq̃nt̃ mittit̃. ⁊ dr̃ a misso.as. Et h̄ missatic⁹.i.nũci⁹. ⁊ h̄ missatica.i.nũcia.⁊ h̄ missaticũ.i. nũciũ.q̃d p missaticũ mãdam⁹ Jtẽ inuenit̃ h̄ missatic⁹.ci.q̃ frequẽter canit missam.⁊ tũc dr̃iuat a missa.

Missia.sie.q̃dã puincia.⁊ dr̃ a messis .quasi messia a messiũ puẽtu. Un̄ ⁊ eã veteres ceres horreũ appellabãt. Jn̄ missus.sia.sium. ⁊ coꝛ.si.

Missilis.lis.p.t.⁊ h̄ le.i.ad mittendũ habilis Un̄ ⁊ q̃ddã iaculũ h̄ missile dr̃.⁊ coꝛ.pe. Un̄ Prudenti⁹. Missile de multis q̃ frustra miserat vnum

M

Missilia al's missalia. dicunt donalia. vel q/dã pstationes qs nou⁹ ptor creat⁹ mittebat in vulg⁹. z qõ qsqz apphẽderet ei⁹ fieret. vt in coronatiõe pape vel impatoꝛ fieri solet. vt p h̄ pssura minuat. de q glo. in. ℌ. h̄ amplius. Insti. de re. diui.

Missicius cia. ciũ. ad mittendũ apt⁹. vel qui militiã exhibet. z ꝺr a mitto. tis.

Missoriũ. rij. concha modica vbi aliq̃d liq/ris immittit. z ꝺr a mitto. tis.

Mysta. ste. ꝯ. ge. i. secretari⁹. vl' mysterij auctor. z ꝺr a mystis grece qõ latie ꝺr mysteriũ

Mysteriũ. rij. n. s. i. secretũ. diuinũ. z figuratiuum seu occultũ. z ꝺr a mystis vel mysticen. Jñ mystic⁹. ca. cũ. i. sacer. diuin⁹. occult⁹. figuratiu⁹. eo q i se secretã z reconditã habeat intelligẽtiã. s. cũ aliud ꝺr z aliud intelligitur. Et h̄ mysteriũ. rij. i. sacramẽtũ sacrũ vel absconditũ vel pfiguratio occulta. vl' occultũ secretũ. q secretã z reconditã hz disputationẽ z intelligẽtiã. Et differt a ministeriuz. q ministeriũ in tpalibꝫ attẽdit. sz mysteriũ i spualibꝫ. vt fuit incarnatio Jesu xpi. z sicut est cõsecratio panis z vini i altari. z similia. q secretã in se ꝓtinẽt intelligẽtiã. ꝓprie mysteria dicunt. Unꝺ apls. j. Loꝛ. xv. Ecce mysteriũ vobis dico Oẽs q̃dẽ resurgem⁹ sed non oẽs imutabimur. Et pducit e. in mysteriuz. Unꝺ Orati⁹. Pandim⁹ interdũ doctis mysteria regũ. Licet i libro sacrificioꝝ corripiatur. Unꝺ mysteriũ ferꝛ pcinuisse cruci. Sed forte h̄ ꝓpter necessitatẽ metri accidit

Mystis vl' mysticen grece. latine ꝺr secretũ

Mystrũ. stri. i. latex oditi. z ꝺr a mystis

Mitia. tie. f. p. i. mãsuetudo. Jtẽ mitia ẽ plurale neutrũ de mitis.

Mitilena. ne. q̃dã loc⁹. ꝺ q̃ habet Act. xxviij Et pꝺ. pe. Unꝺ in aurora. Post tãtas clades nos insula q̃ mitilena.

Mitis. tis. ꝯ. t. z h̄ te. i. humilis. mollis. benignus. nõ dur⁹. matur⁹. Unꝺ poma dicũt mitia. matura. z mollia. z pdu. mi. Unꝺ Ouid⁹ de arte. Sz caret insidijs hoũn. q mitis hirundo. Et nota q licet mitis z mãsuet⁹. vel mititas z mãsuetudo idẽ videant i essentia. differũt tñ in efficacia. q mititas attendit i affectu. Mitis eñ vt dicit glo. super illud Matth. v. Beati mites ꝛc. Mitis inq̃t est quẽ mẽtis asperitas seu amaritudo nõ afficit. sed simplicitas ad omnẽ iniuriã sustinẽdã patienter instruit. Mitis est quẽ nec rãcor nec ira afficit. sed oĩa equanimiter sustinet. Mansuetudo ꝺr attẽdit in effectu. Unꝺ dicit Cassiodor⁹ sup psalteriũ. Mãsueti. q si manusueti. i. tolerãtes iniurias. nõ maluz p malo reddentes.

Mythos grece. fabula ꝺr latine fm Pap.

Mitra. tre. fe. p. pilleũ phrygeũ caput percingens. quale est ornamentũ capitis denotarum feminarũ. Sed pilleũ virorꝝ est. mitra feminarꝝ. Mitra etiã est episcoporꝝ. Et mitra funis est q̃ media nauis vincit.

Mitridates. rex ponti ꝺr fuisse. z cor. pe. Unꝺ in Aurora Antoni⁹ Marc⁹ z Mitridates id in aurem.

Mythus. thi. m. g. i. fabulosus. iocosus. z relatu dulcis. z ꝺr a mythos.

Mna. mne. vide s in Jr. z in Mina.

R ante D

Moab z Ammon filij Loth. a q̃bꝫ moabite z ammonite dicti sunt.

Mobilis. lis. cõis. t. z hoc le. id est. motioni habilis.

Moderatus. ta. tum. id est. tẽperatus. Et est moderatus qui nec plus nec minus facit q̃ debeat.

Modern⁹. na. nũ. i. isti⁹ tpis. z ꝺr a mod⁹. Jñ hec modernitas. tatis.

Modestus. sta. stũ. i. tẽperat⁹ z discret⁹. nec pl⁹ q̃cqz. nec min⁹ agẽs. nec etiã irascẽs. Jñ modestia. stie. i. mansuetudo. verecũdia. Et est modestia in facto sed mod⁹ in dicto vl' cõcupiscentia.

Modic⁹. ca. cũ. i. rõnalis. mẽsurat⁹. moderatus. Et modic⁹. i. puus. sz ipꝛopꝛie z abusiue ꝺr. Jñ modice aduer. Et h̄ modicitas. tatis. Et cõponit modic⁹ immodic⁹. ca. cũ. i. intemperat⁹. immẽsurat⁹

Modiolus. li. dimi. i. puus modi⁹. fm Huguitionẽ. Dicit etiã modiolus pe. corr. illud grossum lignũ in rota p q̃ caput axis imtitur. in q̃ radij in circuitu infixi sunt. Et ꝺr tũc modiolus a modio. q. i modũ modij capax est z cõcauus.

Modius. dij. est mẽsura libraꝝ quadraginta quattuor. i. sextarioꝝ vigintiduoꝝ. z ꝺr a mod⁹. q in suo modo pfect⁹ est. Cui⁹ numeri causa inde tracta ẽ. q in pncipio deus viginti duo opa fecit. Hã prima die septẽ opa fecit. id est. materiã informẽ. angelos. lucem supioꝛes celos. terrã. aquã. z aerẽ. Secũda die firmamentũ solũ Tertia die quattuor. s. maria. semina. sationes. z plataria. Quarta die solem lunam z stellas. Quinta die tria. scilicz pisces z reptilia aquarum z volatilia

RD

Serta aũt die q̃ttuor scz bestias .pecudes. reptilia terre z hoiem. Et facta sunt oia vigintiduo genera in diebꝫ sex. Et vigintidue generatiões sunt ab Abraã vsq̃ ad Jacob ex cui⁹ semine nata est ois gẽs israel. Et vigintiduo libri sunt veteris testamẽti vsq̃ ad Hester. Et vigintiduo sunt lr̃a⁹ elemẽta. q̃ bus ꝓstat diuĩe legis doctrina. Dis igit̃ exemplis modi⁹ vigintiduoꝝ sertarioꝝ a moyse fm sacre legis doctrinã effect⁹ est. Et q̃uis diuerse gentes huic mẽsure pondus vel adꝫciat ignoraãter vel detrahãt. tñ apud hebreos ꝓstitutiõe diuĩa tali rõe seruat. Item modi⁹ est cui arbor nauis insistit ob similitudinẽ mẽsuralis vasis sic dict⁹

Modulamen.inis.i. cãtatio dulcꝫ z mellica

Modul⁹.li.dimi.i.pu⁹ mod⁹. Jtẽ h̃ modul⁹ li.trop⁹.cant⁹ q̃ pcinit̃ in ꝓncipio misse. vel matutini.vel vesperar̃.

Modulamen

Modus.di.m.s.i.termin⁹.finis vel mẽsura. vel maneries.vl̃ ꝓditio.vel tẽperamẽtũ. Et ponit̃ dtũs z ablatiu⁹ huius noĩs.s.modo adverbialiter p nunc vel aliq̃n vel pauloante. vel tãtũmodo. Et cõponit̃ Amodo.i.deinceps. Tñmodo.solũmodo.z postmoduz.i. postea.z admodũ.i. valde. Jtẽ iste gtũs modi cõponit̃ Jstiusmodi.illiusmodi.aliusmodi.huiusmodi.cuiuscemodi.nomĩa indeclinabilia.z oĩs generis Modus etiã est accidens verbi.

Moys grece latine ꝺr aqua

Moysaicus.ca.cũ.pe.coz.res moysi. vel ad moysen ptinẽs.z ꝺr a Moyses.z tacet̃ pmũ y.in pnũciatiõe.licet scribat̃.

Moyses.si.i.aquatic⁹.z ꝺr a moys qꝺ est aq̃ qr in aq̃ fuit inuent⁹.z ex aq̃ sumpt⁹. Unde Moyses interptat̃ sũpt⁹ ex aq̃. Jnuenit em̃ eũ ad ripã fluuij expositũ filia Pharaonis. quẽ colligens adoptauit sibi z vocauit euz Moysen.qr de aq̃ assumpsit eũ.

Mola.le.f.p.ꝺr lapis lat⁹ z rotũd⁹ in q̃ molitur z acuit ferruz.z ꝺr a molo.lis.z mola.le. ꝺr puls ex farina z aq̃ z sale.q̃ olim victime inter cornua pfundebanꝫ.z si patiẽtes erãt bone erãt.z si recalcitrabãt male erãt z reꝺcieb anꝫ. Jñ p cõpositionẽ ꝺr îmolo.as.i.sacrificare.q̃si molã infundere. Jtẽ mola.le.ꝺr lapis in q̃ frumentũ molit̃ z terit̃.z ꝺr a molẽdo. Uel fm Jsiꝺ.ꝺr mola.q̃si mala.a malon id est a rotũditate sui. Mola asinaria ꝺr q̃a eũ ea molit asinus.qr in q̃busꝺã molẽdinis voluit rotã cũ mola. Uel mola asinaria ꝺr g̃uis z põderosa.vt asin⁹.qr onerat asinũ. Et corripit mo.

Molaris.ris.p.t.z h̃ re.ad molã ptinẽs.z ꝺr a mola. Et h̃ molaris lapis mole. vel vñ fiunt mole. vel magn⁹ ad modũ mole. Et hic molaris.dens maxillar̃.qr cibũ illis dẽtibꝫ quasi mola molim⁹.

Molendinũ ni.n.s.dom⁹ vbi molit̃ farina z terit̃. Jnde hic molendinari⁹.rij.z h̃ molendinaria.rie.

Moles.lis.f.g.i.difficultas.magnitudo.magnũ põdus.z pdu.pmã.scz molo.lis.z mola le.cor.mo. Unñ. Quc frumẽta molit mola.sit moles tibi põd⁹ Hõ leuitate mole. scz aq̃ currit rota mole.

Molestus.sta.stũ.i.eger.tristis.turbat⁹.z ꝺr a moles.q̃si a mole turbatiõis. Et molestus etiã ꝺr molestiã inferẽs.inq̃etãs. Jñ h̃ molestia.stie. Jñ molestiosus.sa.sũ.i.molestiã inferens.

Molimẽ.inis.n.t.i.conamẽ.z ꝺr a molior.liris. Põt etiã hr̃e significatões de molior.

Molimẽtũ.ti.n.s.i.conamẽ.z ꝺr a molior.

Molitor.oris.m.t.artifex.fabricator.z põ.li Unñ Quiꝺ.i.x.meta. Primeq̃ ratis molitor Jason.z ꝺr a molior.ris.

Mollestra.stre.pellis ouina. z ꝺr a mollis.

Mollicia.cie.z hec mollicies.ei.i eoꝺẽ sensu scz fragilitas.eneruatio.mitigatio.

Mollicul⁹.la.lũ.i.aliquãtulũ mollis.

Mollis.lis.p.t.z h̃ le.i.fragilis.tener. tpat⁹. bland⁹.iocũdus.placid⁹.un ꝺr bis lenis.effeminat⁹.z ꝺr a molliꝺ.lis.qr vigorẽ sex⁹ enervati corpis dedecorẽt.z q̃si mulier emolliat̃ Et cõponit̃ pmollis. q̃mollis. Et inuenit̃ mollis nom̃ z v̄bũ.z vtrũq̃ pmã.pducit positione. Unñ q̃da. Tu ꝺr bis mollis me blandis femina mollis

Moloch quoꝺdã idolũ fuit

Molosus.si.i.magn⁹ canis.z ꝺr a molo.lis. q̃si ad molẽdũ apt⁹ seu parat⁹ Uel molosus fuit pr̃ pirrhi. Jñ dicta ẽ molosia. q̃dã terra scz epir⁹. vl̃ ps epiri. Jñ molosus.sa.sũ.z molosi⁹.sia.siũ. Et h̃ molosus.si.q̃dã pes ꝓstãs ex tribꝫ lõgis. dict⁹ a saltatõe molosoꝝ quã exercuerũt armati. Et h̃ molosus.si.p cane. qr ibi optimi z magni abũdãt canes Et hic molosic⁹.ca.cũ.i.mozdax vl rapax. Dic etiã videt dici h̃ molosi⁹ q̃dã lapis viridis z gn̄dis.z pducit lo.

Molucrũ.cri.ꝺr illꝺ cũ q̃ mola ptinẽt. Et molucrũ.i.tumor vẽtris.z ꝺr a mola.

Momen.inis.n.t.i. momentũ tã p motu. q̃s p spacio tpis.z cor.pe.gti.

Momentū.ti.minimū tps a motu sideꝝ dictū.quasi monimentū.qꝛ cito ⁊ ī trāsitu monet tā breue spaciū tpis. Momentū etiā dꝛ stilus in q̄ mometa colligunt.qꝛ cito ad modū mometi inclinat. Itē momentū statere. Isa.xl.dꝛ stil⁹ vl lingula ī trāsuersali ligno posita.p quā dinoscit vtrū lāces in trutina equaliter pōderent. Et nota q̄ hora est vicesimaq̄rta ps diei naturalis. Punctū est q̄rta ps horę. Momentū est decima ps pūcti vel q̄dragesima ps horę. Jñ momentane⁹.nea.neū.⁊ mometari⁹.ria.riū.i. trāsitori⁹.cito transiēs.paꝛ durans.

Monach⁹.chi.grece.i.singularis latine.⁊ dꝛ a monas qđ est singularitas.eo q̄ singularis sit ⁊ solitari⁹. ḋa monachi a secularibꝫ actibꝫ ⁊ vita segregati.q̄si soli morant. Si ḡ solitari⁹ interptat vocabuluꝫ monachi. q̄d facit in turba q̄ sol⁹ est.q̄ aūt dꝛ monachus quasi vni⁹ aīe custos.etymo.est. Et sūt plura genera monachoꝝ.s.cenobite.quos ī cōmuni viuētes possum⁹ appellare Anachorete. Idē ⁊ heremite cē. Et a monach⁹ dꝛ hec monacha.che.⁊ facit datiu⁹ ⁊ ablatiu⁹ pluralis monachabꝫ. Et hic ⁊ hec monachalis ⁊ hoc le.⁊ ħ ⁊ hec monachilis.⁊ ħ le.⁊ monasticus.ca.cū.

Monar.i.stultus.

Monarcha.che.i.p̄nceps vni⁹ ciuitatis.vel singularis p̄nceps.s.quia singularē possidꝫ principatū.sicut Alexander apud grecos.⁊ Juli⁹ apud rhomanos. Jñ hec monarchia chie.i.singularis p̄ncipat⁹ vel potestas.

Monarsicul⁹.li.i.stult⁹.iracūdus.⁊ dꝛ a moneo.nes.⁊ ardeo.vl ardoꝛe.qꝛ cito mouet ad iram. Unꝫ Plaut⁹. Quid tu monarsicule p̄sumis cē.⁊ coꝛ.pe.

Monas.monadis.i.singularitas.p̄ncipiuꝫ scz numeri q̄ dꝛ vn⁹ vel vnitas.i.singularitas. Jñ ħ ⁊ ħ monal.⁊ ħ le.i. vnial. singlaꝛ. Jñ monalitas.tatis.i.singularitas.⁊ monaliter aduer.i. vnialit.singulariter.

Monasterū.rij.n.s.habitatio monachoꝝ.⁊ dꝛ a monos.⁊ sterion.qđ est statio. q̄si singularitas ⁊ solitaria statio.qꝛ ibi habitātes a secl'aribꝫ segregati actibꝫ ⁊ vita.q̄i soli morant Jñ ħ monasteriolū.li.dimi.⁊ ħ ⁊ ħ monasterialis.⁊ ħ le.

Monedula.le.f.p.est auis q̄dā.⁊ dꝛ a moneta.q̄si monetula.qꝛ cū auꝝ vel aliquā monetā inuenit aufert ⁊ occultat.⁊ coꝛ.pe.

Moneta.te.f.p.i.nomisma.⁊ dꝛ a moneo.es qꝛ monet ne q̄ fraus in metallo vl pōderesit Jñ ħ monetari⁹.rij.⁊ monetari⁹.ria.riū. Et ħ monetariū rij.loc⁹ monete.q̄ etiā dꝛ monetū. Itē moneta dicta ē Juno.qꝛ monuit romanos p anserē. Unꝫ Lucan⁹. Flumina castrensis miscebis flāma monete.

Monial'.lis.f.t.pe.pō.i.monacha. Jñ ħ ⁊ ħ monialis.⁊ ħ le.⁊ cōponit sanctimonialis

Monibilis.lis.⁊ ħ le.qđ cito monet.

Monile.lis.n.t.q̄dā ornamentuꝫ pectoris mulieris.⁊ dꝛ a munio.nis.eo q̄ muniat pectus mulieris ne leccatoꝛes possint manū imittere in sinū ei⁹. Uel a monēdo.qꝛ castitatē monet. Monet em̄ videntes eā abstinere ab ea tāq̄ viro p̄iūcta.qꝛ sole maritate olim ferebāt monilia. Uel dꝛ monile a munere.qꝛ p munere solebat dari. Unꝫ in.xx.etymo.dic⁹ Jsidoꝝ. Monile ornamentū ex gēmis ē qđ solet ex femina q̄ pēdere collo. dictū a munere Hoc etiā serpētū dicit.quia cōstat ex amphoꝛulis quibusdā aureis.⁊ varijs gēmis in moduꝫ factureꝝ serpētis. Plerūq̄ etiā per monile omnia ornamēta mulierū signātur. ⁊ pducit ni.

Monimen.inis.n.t.⁊ ħ monimentū.ti.p qđ ad aliq̄d monemur.⁊ nos aliq̄d reducit ad memoriā. Unꝫ hist⁹oie dicunt monimēta.qꝛ p̄terita ammonēt.⁊ ad memoriam reducūt. Et etiā indicia amoꝛis.s.q̄ nobis relinquūt in signū amoꝛis ⁊ memoriā. monimēta dicunt. Et dꝛ monimentū.quasi monēs mentē. Unꝫ Grecism⁹. Mometū dicas tps monimen monimentū.

Monitoꝛiū.rij.loc⁹ monendi.sic schola vbi discipulos docem⁹ ⁊ monem⁹. Jnuenit etiā monitoꝛiū p monimē.

Monocentaur⁹.ri.m.g.i.monstrū caput habens bouis.

Monoceros.rontis.m.g.i. vnicoꝛnis.et dꝛ a monos qđ est vnū.⁊ ceros.qđ est coꝛnu.eo q̄ in medio frōte habeat vnū coꝛnu.⁊ ē idez aīal qđ rhinoceros. Pōt etiā declinari latine monocer⁹.ri.⁊ rhinocer⁹.ri.

Monocolos.qđ hz vnā metri varietatez.et dꝛ a monos.i.vnū.⁊ colon.qđ est mēbꝝ.

Monocosm⁹.mi.genus vehiculi qđ ab vno iumēto trahit. Et ħ monocosmuꝫ.i.carrus vnū tm̄ poꝛtās.⁊ dꝛ a monos ⁊ cosm⁹.

Monocul⁹.li.i.qđ vnū hz oculū tm̄.

Monogam⁹.mi.pe.coꝛ.q̄ vni tm̄ vxoꝛi nupsit. Jñ monogama.vxoꝛ vni⁹ viri.

Monopol'.lis.f.g.ciuitas sub se bñs ciuitatē vnā. vel quasi vnica ⁊ singularis ciuitas. scz que reliquis in aliqua regione melioꝛ sit

RD

ꝛ liberior. ꝛ cor. po.

Monopoliū. lij. est statio vbi vna res vēdit ꝛ dr a monos. qđ est vnū. ꝛ polo. qđ est vēdere. Uel monopoliū est alicui⁹ negociationis aut officij supioris vnica exercitatio cum p rogatiua ꝛ singulari inito pacto. verbigra. Causa negociatiōis aliqui inter se paciscuntur ne possessio aliqua p̄cio minori vendat. q̄ ipsi inter se ꝓstituerūt. Uel vēditores pannis vel cuiuscūq; negociatiōis inter se pacti sunt vt rē aliquā venalē vtilē ꝛ necessariam reipublice nō debēt p minori p̄cio q̄ cōuenerūt vēdere. vel ne aliquos īstruāt ī arte sua nisi filios vel nepotes. vt ipsi soli cōmodū artis vel negociatōnis faciāt ꝛ habeant. Isti em̄ dicunt monopoliū exercere. Et grauissime puniēdi sunt. q̄ directe hmōi p̄uentiones sunt cōtra p̄ncipē. Itē monopol⁹ est q̄ vult esse sol⁹ in ciuitate vēditor. scz is q̄ impetrat q̄ sibi soli liceat in ciuitate aliqua speialia vendere emere vel facere. Item monopoli sunt qui impetrant q̄ ipsis solis liceat huiusmodi facere. etiā in vendēdis reb⁹ certum p̄reciuz statuere contra qđ nemini licet vendere.

Monoptor⁹. ta. tū. i. vnū casum hns.

Monos grece. latine dr vnū vel singularis.

Monostichon vel monostichiū. neu. g. opus vn⁹ ꝑsus. ꝛ acuit in fine

Monostroph⁹ dr oda illa q̄ tm̄ vnam metri varietatē habet.

Mons mōtis. m. g. altus terre tumor Et dicit in tria. s. radicē. latus. ꝛ iugū. qđ ē summitas mōtis. Idē ꝛ collis. Et dr a moueo. ues. eo q̄ a terra q̄si in altū moueat. Ul⁹ p cōtrariū dr mons a moueo. qr minime mouet de loco ad locū. Uel a munio. nis. q̄a munit nos. Uel ab emineo. eo q̄ emineat. Hā scōm Isidor. Montes sunt tumores terrarū altissimi dicti. qr sunt eminētes. q̄ aūt dr mōs quasi moles opposita soli nascēti. etymo. est. In montan⁹. na. nū. Uñ quidā. Pro vanis ꝑbis montanis vtimur herbis. Montan⁹ ni. m. g. etiā dict⁹ est q̄dā vir ꝓprio noīe. Itez a mons dicit montana. nom. tantū in plurali numero. id est mōtes. ꝛ ꝓprie mōtes magni. Unde Luc. j. Abijt in montana cū festinatione.

Montani dicti sunt q̄dam heretici q̄ tpe psecutōis in mōtib⁹ latuerūt. q̄ occasiōe ea catholice eccl̄ie corpe diuiserūt

Mōticul⁹. li. di. i. pu⁹ mons. Jñ mōticulosus. sa. sum. ꝛ mōticulositas. tatis

Montu⁹. a. ū. ꝛ hinc mōtuosus. sa. sum. in eōdem sensu. i. arid⁹ asper. macer. incult⁹. plen⁹ mōtib⁹. Jñ mōtuositas. tatis.

Monstrū. stri. n. s. vt ait Pap. est qđ extra naturā nascit. vel nimis grāde vel nimis breue ꝛ dr a mōstro. as. qr mōstrat aliq̄d futuꝝ Et sicut dic̄ Hugs. Mōstrū ꝓprie est qđ statim monstrat q̄d appareat.

Monumentū. ti. n. s. est sepulcrū mortuorū. ꝛ dr a moneo nes. qr monet trāseūtiū mētes vt cogitēt de morte. Itē monet ad memoriā defuncti ꝛ ad sui ꝓtemptū.

Mora. re. f. p. i. impedimētū. tarditas. mora aūt est q̄ impedit. tarditas q̄ impedit. Item mora in re. tarditas in boīe. Jñ morula. le. dimi. ꝛ morosus. sa. sum. i. tard⁹. ꝛ hec morositas. tatis. Et cor. p̄mā. Et a mora dr moratus. ta. tū. ꝛ cor. p̄mā. Sz q̄n deriuat a mos p ducit p̄mā. Itē inuenit etiā hec mor⁹. ri. p q̄dam arborē. ꝛ h̄ moꝝ. ri. ꝛ plalit h̄ mora pro fructu. ꝛ pducit mo. Uñ. Sūt matura mora. pira. persica. coctana mora.

Moracia. cie. f. p. i. nux dura diu kuata

Moralis. lis. ꝑ. t. ꝛ h̄ le. qđ ptinet ad mores. vel qđ habet mores. vel q̄ tractat de moribꝫ Jñ h̄ morale. lis. p q̄dā libro q̄ tractat dr moribꝫ. et hec moralia. liū. p eodē libro. ꝛ h̄ moralitas. tatis. Et nota q̄ morale ꝑbū siue imitatiuū dr ꝑbū signans morē sui rei p̄mittui vt patriso. i. morē p̄tis gero.

Morat⁹. ta. tū. i. moribꝫ instruct⁹ ꝛ informatus. ꝛ bonos hns mores. Itē morat⁹. id est. sequēs mores Itē morat⁹. i. fm mores dscriptus. i. fm ꝓprietates Et pducit p̄mā. Unde Horati⁹ i poetria. Interdum speciosa iocis morataq̄ recte. Itē morat⁹. a. ū. p̄t deriuari a mora. Est etiā pticipiū de moror. aris. ꝛ tūc cor. p̄mā. Uñ. Dos me moratū. mora me facit esse moratū.

Morbꝫ. bi. m. g. s. i. infirmitas. ꝛ dr a morte. eo q̄ inferat morte. Jñ morbid⁹. da. dū. i. infirm⁹ vel insan⁹. Et morbosus. sa. sum. id ē. plen⁹ morbo ꝛ assuet⁹. vel qr sua corruptiōe morbū infert. Uñ porci ꝛ capre ꝛ hmōi alia. lia dicunt morbida. qr corrūpēdo aerē morbū inferūt. Jñ morbositas. tatis.

Mordax. cis. oīs. g. dr a mordeo. des. ꝛ comparat. Jñ mordacit⁹ aduer. ꝛ h̄ mordacitas. tatis. Et cōponit p̄mordax. i. valde mordax ꝛ pdu. pe. gti. Et a mordax dr mordaculus. la. lū. i. aliquātulū mordax

Moribūdus. da. dū. i. silis morienti. vel mori incipies. hmōi em̄ noīa in būdus desinētia

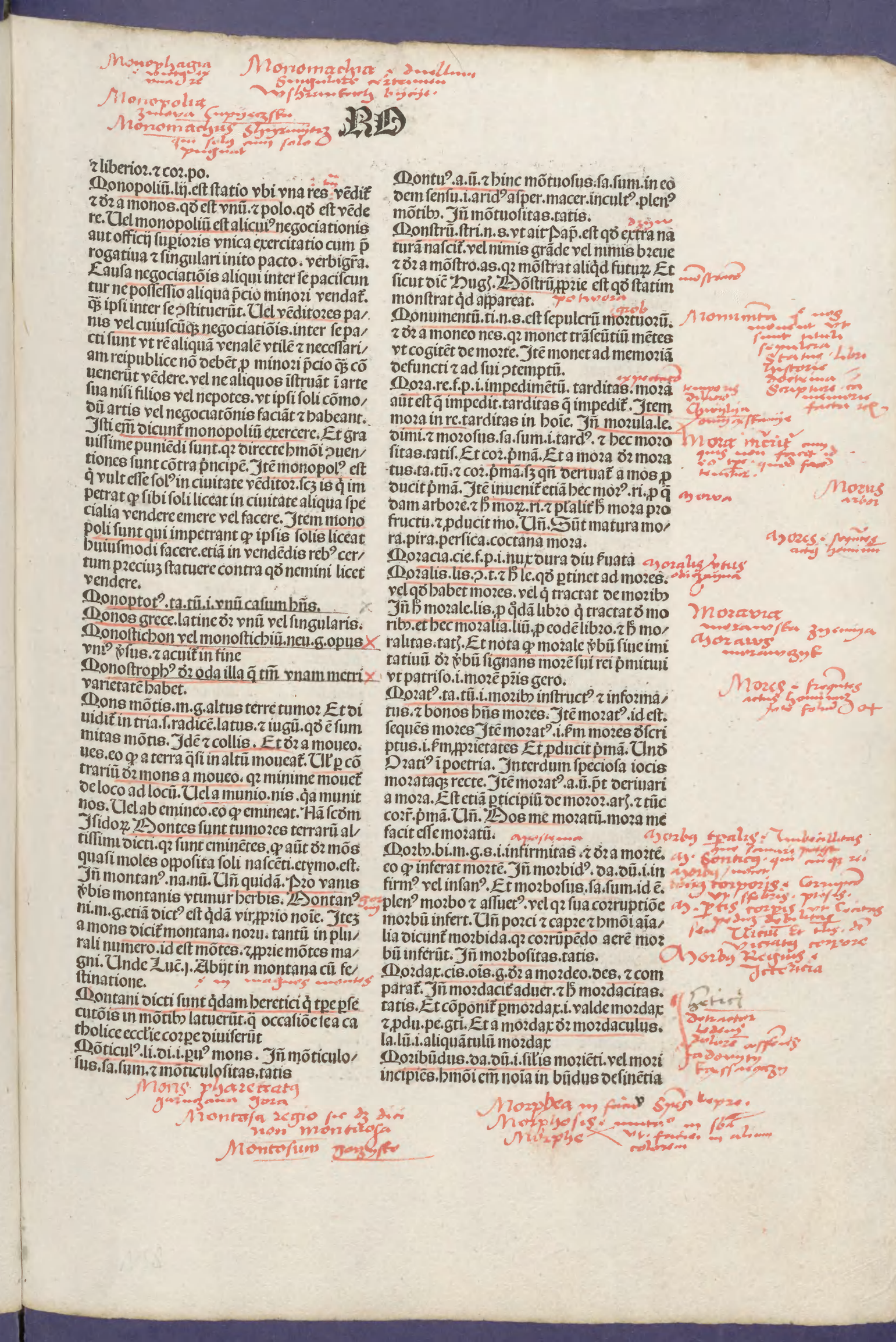

signāt silitudinē vel aptitudinē. Unī. Osus plena notat. būdus similat. bilis aptat
Moriger.a.ū.i.obediēs.z ōr a morigeror
Morio.onis.fm Pap.i.amēs.z ōr a morte. eo q̄ nō vigeat itellectu. Moriones vulgo dicunt fatui.nō multū a pecoribꝫ distātes. z pducit mo. Unī q̄dā. Nō est vngēdus.furiosus morio paruꝰ.
Morosus.sa.sum.i.lasciuꝰ. fastidiosus.tardus.supbꝰ.vel nobilis.z ōr a mos. Tñ morosus potiꝰ ponit in mala significatōe q̄z in bona.q̄si malos hñs mores. Et pduc pmā
Itē morosus pt derivari a mora.z tūc corr. pmā. Unī. Vos me morosum mora me facit esse morosum.
Morphea.phee.q̄dā infirmitas.s. qñ aliq̄s mutat in aliū colorē. z ōr a morphe.quod ē mutatio.
Morphosis.sis.i.mutatio ꝓprie subē. Et ponit simplr p mutatiōe.z ōr a morphe.et vsios qđ est substātia.
Moros.tis.f.t.est dissolutio corpis z aie.vl p uatio vite. Et ponit p qualibet destructiōe z corruptiōe. z ōr a mordeo.des.quia moros mordet Ul a morsu pmi boīs q̄ vetite arboris pomū mordēs mortē incurrit. Ul dicit moros q̄si amaror.q̄ sit amara Et sūt tria genera mortꝭ.s.acerba.īmatura z merita. Acerba infantiū.immatura iuuenū. merita.i. naturalis senū. Itē aliter fm ternariū distinguit moros. Alia est natural.alia fatalis. alia casualis. Naturalis ē.q̄ de natura cōtingit. cui vltra centū viginti annos nō est ꝓcessuz q̄ naturaliter centū viginti annis pt hō viuere. Fatalis est.q̄ ꝓtingit fato.i.ꝓstellatione. Tali em ꝓstellatiōe pt q̄s nasci vel disponi q̄ viuit plꝰ vel minꝰ fato nonaginta annis. si tres cursus saturni extitiuz creat. nisi forte benignitas aliaꝝ stellaꝝ supet cursum. Casualis.id est.accidentalis. est que contingit vel contingere potest aliquo accidēti.scilicz per occisionē vel submersionē vel ruinam.z huiusmodi
Morsilis.lis.ꝓ.t.z b le.qđ ē aptū ad mordēdū. Jñ morsiliter aduer.z cor.si.
Morsus.sus.sui.i.actꝰ vel passio mordendi vel vulnꝰ qđ fit mordēdo.vel bolꝰ. Jñ morsellus.li.dimi. Itē morsus.a.ū.inuenit ī activa significatiōe.q̄ mordet z comedit.quasi nō ieiunꝰ. Jñ cōponit immorsus.sa.sum. id est.ieiunꝰ q̄ nihil momordit. Unī Oratꝰ in fmo. Flagitat immorsus refici. Inuenit etiā morsus,sa,sum.in passiua significatiōe a mordeor.deris.
Mortalis.lis.z b le.i.morti subiacēs. Que/cūq̄z sunt a luna inferiꝰ.sunt mortalia.id est morti z corruptiōi subiacētia. Jñ mortalit aduer.z b mortalitas.tatis. Et b z b mortalis substātiue.i.hō in oī genere. Et q̄tuis multa alia sint mortalia. ōr tñ hō mortalis p excellētiā miserie z angustie Pluribꝰ enim mortib.passionibus.angustijs.miserijs.tribulatiōib.doloribꝰ z infirmitatibꝰ subiacz miser hō q̄z aliqua alia res. Unī cuz inuenit mortalis positū substātiue in mas.ge. vel fe.ge. vel in cōi genere sp designat boīez. Et cōponit hic z hec immortal. z b le. Jñ immortalitas.tatis. Et immortalis etiaz ponit p deo p excellentiā immortalitatis z incorruptionis.
Mortariū.rij.n.s.ōr a morte eo q̄ ibi iam semina in puluerē redacta z mortua ꝓdiātur. Vel cōponit a morte.z tero.ris.q̄ ibi q̄cq̄d terit morit. Jñ b mortariolū.li.di.
Morticinꝰ.na.nū.pe,pdu.i.morte cesus. z īterfectꝰ.z ōr a mors z cedo.dis.z pd.pe. Itē morticinꝰ.na.nū.ōr a mors. z cado.i. morte cadēs.sicut q̄n est mortalitas aīaliū. z tunc cor.pe. Unī. De cado morticinū.ō cedo morticinū. Itē. Morticina ferro cadūt. morticina morte. Morticina de cedo comedunt. Morticina de cado comedi nō dñt. Morticinū nō est nomē nisi mortuoꝝ. Sed mortalia nomē est viuentiū corpoꝝ. Et inde b morticiniū.nij.talis mortalitas vl morticinū. Et nota q̄ morticina Esa.v. vbi dicit. Morticina eoꝝ tē.pdu.penl.q̄ dicit glosa Morticina eoꝝ ꝓtrata a rhomanis. Item morticina Hiere.vij.p.pe. Et erit morticinū ꝓpli huiꝰ in cibū.
Mortuariū.rij.ōr qđ q̄s reliq̄t ī morte.vt in c.ꝓquerēte.de offi.iudi.ordi.
Mortuꝰ.tua.tuū.est ptcipiū de mortior.reris Et cōponit semimortuꝰ.a.ū.i.ex pte mortuus. Immortuꝰ.tua.tuū.i.nō mortuꝰ. vl val de mortuꝰ.
Mor?.ri.q̄dā arbor.z deriuat a greco mauron.qđ latine ōr nigꝝ.eo q̄ fructus eiꝰ sit niger. Jñ b morꝝ.ri.fructꝰ eiꝰ. Hāc arborē latini rubū vel celsam appellāt.q̄ fructꝰ eiꝰ vel virgultū rubeat
Mos.moris.m.g.i.ꝓsuetudo.vt Talis mos est in ptib nris.i.talis ꝓsuetudo.z Iste seq̄t morē patre sue.i.ꝓsuetudinē. Sz differunt q̄ mos est qđ fecit mora. Unī z sic diffinitur Mos ē q̄dā lōga ꝓsuetudo ō moribꝰ tracta

RV

tantūmodo. Uel sic. Mos ē q̄dā lex vinēdi nullo vinculo astricta. siue lex nō scripta sed tm̄ vsu eni retēta. Uel mos est vetusta ꝛ pro bata ꝓsuetudo siue lex nō scripta. Sz ꝓsue tudo est q̄ddā ius moꝛib⁹ institutū qđ ꝓ lege suscipiť cū lex deficit. Itē mos. i. ꝥtus hois sz ꝓprie in pl'ali hz hāc significatiōez. vt Iste ba hz bonos moꝛes. ꝛ ꝓprie ꝺr de bono. sicut viciū de malo. Jñ moꝛosus. sa. sum. ꝛ pduc ꝺmā mos moꝛis.

Moscul⁹. li. dimi. a mos moꝛis. i. puus mos Jñ moscillus. li. aliud dimi.

Mot⁹. tus. ꝺr a mouco. ꝛ mot⁹. ta. tū. adiec tiue. Et vt dic̄ Aristo. in ꝓdicamētis. sex sūt genera mot⁹. i. generatio. coꝛruptio. augmē tatio. diminutio. alteratio. ťm locū mutatō Sex ergo modis mouet res. i. generādo vel coꝛrūpēdo. vel augmetando. vel diminuen do. vl' alterādo. vl' ťm locū mutādo. Et no ta q̄ generatio est exit⁹ a nō esse in esse. Coꝛ ruptio ē ꝓgressus ab esse ad nō esse. Augmē tū est p̄existētis q̄ntitatis additamentū. Di minutio est p̄existētis q̄ntitatis minoꝛamē tū. Alteratio ē mutatio a ꝓpꝛia q̄litate ad ꝓpꝛiā vl' mediā. vt cū q̄s mutať ab albedi ne ī nigredinē vel ī medios coloꝛes. Mot⁹ aūt ťm locū est mutatio ab vno loco ī alterꝫ Mot⁹ ťm locū sex sunt spēs siue differētie. sc̄z sursum. deoꝛsum. añ. retro. dextꝛ. sinistꝛ Ad oēs eām has ptes fit mot⁹

Mozina. ne. f. g. gen⁹ est repositoꝛiū. ꝛ dicť a mod⁹. qđsi modina. z. ꝓ d. sic̄ antiq̄ssimi sole bant dicere. hozie ꝓ hodie

R ante V

Mucid⁹. da. dū. ꝺr a muc⁹. ꝛ ꝺr mucid⁹ pa nus q̄ hz musam vl' mucuz. Unū Juuenalis. Uix fractū solide iā mucida frusta farine

Mucro. onis. i. cuiuslibz rei acumē. ꝛ dicť a macros qđ ē longū. Unū sepe inuenť ꝓ gla dio. Et sunt ista synonyma. ensis. gladius. mucro. spata. romphea.

Muc⁹. ci. m. g. est lanugo q̄dā. vl' putredo in pane ex vetustate pueniēs. ꝛ ꝺr a marceo. es q̄si marc⁹. Jñ h̄ mucoꝛ. oꝛis. idē. Sed ꝓprie muc⁹ ī pane. mucoꝛ ī vino ꝛ aq. i. musa vini. Jñ mucoꝛosus. a. ū. Itē muc⁹ p̄t deriuari a mūgo. gis. ꝛ tuc muc⁹ ē putredo q̄ ꝺ naso ex trahiť ꝛ p̄icť. Jñ muculent⁹. a. ū. i. sozdid⁹. plen⁹ muco. Jñ h̄ muculētia. tie. i. abūdan tia ꝛ plenitudo muci.

Musa. fe. idē est qđ muc⁹ vel mucoꝛ.

Mugil. lis. q̄dā piscis velocissim⁹. ꝛ ꝺr a mł tum ꝛ agilis. eo q̄ sit multū agil' in fugiēdo retia piscatoꝛ. Hā vbi dispositas senserit ī sidias ꝓfestim retroꝛsum rediens ita trāsilit rete vt volare videať. ꝛ coꝛ. pe. gti.

Mugit⁹. tus. tui. pe. pdu. i. voꝛ boū. stridoꝛ. doloꝛ.

Mulcebꝛis. bꝛis. ꝓ. t. ꝛ h̄ bre. i. suauis. delec tabilis. mulcibilis. ꝛ ꝺr a mulceo. ces. Itē h̄ mulcedo. inis. i. suauitas

Mulcibilis. lis. ꝓ. t. ꝛ h̄ le. i. suauis. delectabiľ

Mulcifer. feri. m. g. ꝺr a mulceo. ces. ꝛ ferrū. Et h̄ mulciber. beri. vel bꝛi. ꝺr a mulceo. ces ꝛ imber. ꝛ vtroq⁹ hoꝛ noīm vocať vulcan⁹. est enī faber Jouis. ꝛ iō dic⁹ est mulcifer. i. mulcēs ferrū. Idē ꝛ mulciber. qꝛ mulcet im bre. i. aquā. ꝛ pando ferrū. vel qꝛ mulcet ferꝛ imbre. i. aqua.

Mulctrale. lis. ꝛ h̄ mulctrū. tri. ꝛ h̄ mulctra. tre. vas in q̄ int⁹ mulget. i. lactať

Mulctrū etiā vel mulctra ꝺr boꝛa mulgēdi ꝛ h̄ mulgariū. ꝛ h̄ mulcꝫ idē. s. vas in q̄ mul get. Uel mulcrū ꝺr nouū lac

Muliebꝛia. bꝛiū. pl'aliť dicūť mēstrua. quia mulier solū aīal mēstruale ē. Et dic̄ mgr ī hi stoꝛijs sup illud Beñ. Desierant sare mulie bꝛia. i. mēstrua. q̄b⁹ deficiētib⁹ deficit vis pa riendi.

Mulier. eris. fe. t. ꝺr a mollis. q̄si mollier. q̄a mollis ē ꝛ debilis respectu viri. Jō ꝥ⁹ viri est maioꝛ. ꝛ mulierꝫ minoꝛ. vt patiēs viro essz sc̄z ne feminis repugnātib⁹ libido cogerꝫ vi ros alias appetere. vl' in aliū sexū ꝓruere. Dr̄ g mulier ťm femineū sexū nō ťm coꝛruptōz integritatꝫ. ꝛ h̄ ex sacra scriptura. Hā eua sta tim facta de latere viri nōdū ꝓtacta a viro. mulier dicta ē ibi. ꝛ formauit eā in mulieres q̄ aūt ꝺr mulier q̄si mulcēs viꝫ. vl' q̄si molli ens viꝫ. etymo. ē. ꝛ pdu. pe. in obliq̄s. Unꝺ Stať⁹. Si q̄ deū soboles si q̄ mulierꝫ oꝛi go. Jñ h̄ ꝛ h̄ muliebꝛis. ꝛ h̄ bre. res mulierꝫ. vel ad mulierē ptinēs. Jñ muliebꝛitas. tatꝫ ꝛ muliebꝛiter aduer.

Mulierari⁹. rį. m. g. freq̄nt⁹ mulierꝫ appetitoꝛ vel voluptati mulierꝫ dedit⁹.

Muliercula. le. dimi. i. pua mulier

Mulio. onis. muloꝛ custos. vel sessoꝛ vl' du ctoꝛ. ꝛ ꝺr a mul⁹. Et h̄ mulio. lį. ꝓ eodē. Et a mulio. mulionic⁹. ca. cū.

Mulle⁹. lei. m. g. ē gen⁹ calciamētoꝛ. Et di cti sunt mullei a mullo pisce siue a coloꝛe ru boꝛ. q̄lis ē coloꝛ mulli piscis. Itē adiectiue ꝺr mulle⁹. lea. leū. qđ ptinet ad mullū piscē

Mulsa. se. f. g. p. potio q̄dā ex vino vel ex aq̄

v ꝛ

Mꝫ

z melle facta. z ðr a mulceo. Eadē ðr z ƀ mulsum. sīl'r a mulceo vl' a melle. q̄si melsum. Inuenit etiā ƀ mulsum ꝓ nouo vino. Neemie. viij. Comedite pinguia z bibite mulsum. i. vinū nouū. Uel fm glo. mulsum est vinum melle dulcoratū. Itē mulsum idē est qđ medo. Ponit etiā mulsum i alia significatōe in grecismo. i. ꝓ lacte. a mulgeo. ges. Uñ dicit. In q̄ mulget lac tps mulcra vocat Unde est mulctrale. mulsū qđ defluit ide. Itē mulsus etiā ē supinū de mulceo. ces. z mulgeo. ges.

Multa. te. i. vindicta. pena. Uñ. iiij. Re. xxiij Imposuit multā terre cētū talēta argēti.

Multa. te. est aīaduersio. vl' pena pecuniaria arbitrio iudicis inflicta ad correctiōz malorz morz. Pena est aūt certa ipsita a lege. quaz q̄scz euitare pt. vt no. in. l. q̄ncūcz. in glo. sup ꝑ. vel tertio. C. de. k. fugi. z in. l. multa. ff. de condi. z demon.

Multat⁹. ta. tū. i. ꝑberat⁹. punit⁹. dānat⁹.

Multatio. onis. i. ꝑberatio. punitō. dānatō

Multiciū. cij. Et sunt multicia vestes subtiles z lucidissime facte de nobili serico. vl' nobilissima lana vl' lino. Et dicūt sic a multitudine colorz. vl' a multitudine ꝓteriōis filorz. Quo cm̄ vestis est subtilior. eo plura fila in eo ꝓtexunt. Uel dicūt sic. qr fua lenitate corp⁹ hoīs demulceāt suauit'. Uñ Iuuenal'. Quid faciūt alij. cū tu multicia sumas.

Multicolor. loris. i. ml'torz colorz. z ðr a ml'tus. z color. oris. z ē ge. cō. z cor. cō. Inuenit tñ aliqñ in neu. ge. in pl'ali nūero. Uñ Ezechiel'. xvj. Et sumpsisti vestīmēta tua multicoloria. z opuisti illa.

Multifari⁹. ria. riū. i. multū vel multa loq̄ns z varijs modis. Iñ multifarie aduer. Et inuenit actūs q̄ncz aduerbialit posit⁹. multifariā ꝓ multifarie. i. multis modis. multiplici sermone.

Multifid⁹. da. dū. i. fissus in multas ptes

Multiformis. p. r. z ƀ me. ðr a mult⁹. ta. tū. z forma. Cū q̄ cōponit etiā bis. tris. q̄ttuor. z septē. z ðr ƀ z ƀ biformis. z ƀ me. triformis. z ƀ me. z abūcit s. de bis z tris. in biformis z triformis. q̄driformis. me. septiformis. me. i. duarz vl' trīū vel q̄ttuor vel septē. vel ml'tarz formarz. Et hinc multiformit'. biformit' triformiter cē. Et multiformitas. tatis. biformitas. tatis. cē.

Multiloqu⁹. qua. quū. q̄ multa loquit'. Inđ ƀ multiloquiū. quij. i. multa locutio

Multipedes. dis. m. g. i. ꝑmis capitis. ml'tos habēs pedes. z cor. ti.

Multiplica. ce. f. g. i. vestis ml'tas plicas habens. z ðr a mult⁹. z plica. z cor. pli.

Multiuol⁹. la. lū. ðr a mult⁹ z volo. as. q̄si ꝑ diuersa volās Uñ mulier ðr multiuola. q̄ ꝑ diuersa loca volat. Itē multiuol⁹. la. lū. id ē. multa volēs. z tūc cōponit a mult⁹ z volo. vis. z cor. uo. semp.

Mult⁹. ta. tū. ðr a moles. Qđ cm̄ multus est molē facit Uñ z ðr mult⁹. a. ū. q̄i molē tenēs vel tuēs. z est etymologia.

Mul⁹. li. a mola ðr. qr molendo tarde ducat molas in gir. Ul' mul⁹ ē nomē grecū Industria q̄ꝑ hūana diuersum aīal i coitū coegit. ficz adulterina pmixtiōe gen⁹ aliud reperit. Iñ ƀ mula. le. z facit dtūs z ablatiu⁹ pluralis mulabꝫ.

Mulus z mula spēs aīaliū ab eq̄ z asino generant. nec generāt.

Mūdiū. dij. n. g. i. dominiū. z ðr a mūdus.

Mūdus. da. dū. i. pur⁹. ītegr. sine macula. z cōpact. mūdus. dior. sim⁹. Iñ mūde. dius. sime. Et ƀ mūdicia. Et ƀ mūdū. di. i. mūdicie pciū. vel qđ facit mūdiciā. Uñ in libro Deuter. Accipiāt mūdū muliebrē z q̄ ad vsū necessaria sunt. i. vnguēta z pigmēta z cetera q̄bus mulieres mūdiores z ornatiores hñt

Mūdus. di. fm Isiđ i. xiij. etymo. ðr a moueđo. qr sp in motu ē. Nulla cm̄ reqes ei⁹ elemētis ꝓcessa ē. Idē in. xiij. Mūdus est celū z terra z mare. z q̄ in eis sunt opa dei Mundus latine a phīs dict⁹. eo q⁹ i sempiterno motu sit. Greci ꝙo de ornamēto nomē mūdo iposuerūt. q̄ꝑ diuersitatē elemētorz z pulcritudinē sidez. Appellat cm̄ apđ illos cosmos qđ signat ornamētū Nihil cm̄ mūdo pulcrius aspicim⁹ oculis carnis. Et nota q⁹ mundus q̄ncz ðr vniuersitas creaturarz. s. qđ cōstat ex q̄ttuor elemētis totz. q̄ncz mūdus ðr archityp⁹. q̄ncz hō. vñ z microcosm⁹ ðr. q̄ncz supior. z dignior ps magni mūdi. s. firmamentū p excellētiā. qr p̄cipue est i motu. z q̄a p̄cipue purz z mūdū est. nihil hñs terrene fecis z ḡuitatis. Mūdi etiā noīe amatores mūdi designāt. Uñ Joh. j. Mūdus p ipm factus ē. z mūdus eū nō cognouit. In primo loco designat hūc mūdū. In scđo amatores mūdi. Iñ mūdan⁹. na. nū. z ƀ z hec mūdial'. z ƀ le. Et p cōpositōz mūdiuag⁹. ga. gū.

Munerari⁹. rij. q̄ munera dat z ðr a mun⁹. et munerosus. a. ū. i. larg⁹ vel munere dign⁹

Muniac⁹. ca. cū. ðr a muniū. Et muniaci dicunt regis ꝓsiliarij. vel q̄ munia. i. officia sua adimplēt. vel tributarij. vel largi

RV

Municeps.cipis.ꝛ h̄ ꝛ h̄ municipal'.ꝛ hoc le ꝛ municipari⁹.ria.riū.oīa ī eodē sensu. Hoc em̄ noīe cēsent castellani ī municipio nati.et pmanētes.ꝛ etiā milites stipendiarij q̄ p custodiā municipij munera capiūt Et etiā originales ciues.ꝛ in loco officiū gerētes dicūt sic.Et etiā q̄ddā gen⁹ rhomanoꝝ ciuiū olim dicebat sic. Ūñ Act.xxj.Paul⁹ cū depphēderet dixit.Ego sum Paul⁹ tarsens nō ignote ciuitat municeps.volens eis significare q̄ esset ciuis rhoman⁹.ꝛ statim eū dimiserunt. Jtē municipalis.le.ꝛ municipialis le.ꝛ municipiari⁹.vel municipari⁹.ria.riū. pōt dici qđ ptinet ad municipiū.

Municipiū.pij.n.s.ꝺr a muniū ꝛ capio.ꝛ est municipiū qđ manēte statu ciuitat ius aliqđ maioris vel minoris officij a p̄ncipe impetrat.Et ꝺr municipiū a munꝫs.i.officijs qꝝ tm̄ munia.i.tributa debita vl̄ mūera reddit.Hā liberales ꝛ famosissime cause ꝛ q̄ ex p̄ncipe pficiscunt.ibi nō agunt.De em̄ ad dignitatē ciuitat ptinēt.Uel municipiū ꝺr caltꝫ munitissimū.ꝛ p̄prie ī p̄finio regionuꝫ vbi solēt morari stipēdiarij milites p custodia.Ūñ ꝛ ꝺr municipiū q̄si capiēs munia.i. munera,p̄t stipēdiarios milites ibi p custodia manētes ꝛ munera capiētes

Municiū.cij.n.s.i.obsidio. Ūñ.iij̄.Re.xix. ꝺr. Rex assyrioꝝ nō ingredief vrbē hāc. nec circūdabit eū munitio.

Munificēs.tis.o.g.ꝛ h̄ ꝛ h̄ munifex ī eodem sensu.i.munific⁹.Et cōpar munificēs.tioꝝ.sim⁹.Jñ munificēter.ti⁹.sime.aduerb. Et hec munificētia.tie.i.largitas. Et nota. q̄ positiu⁹ munificēs nō est ī vsu.ſz loco ei⁹ subit munific⁹.ꝛ fit cōpatio anomala. munificus.tioꝝ.simus.

Munific⁹.ca.cū.i.larg⁹.q̄si munera faciens. vel q̄ munū.i.officiū qđ ꝺz adimplet scōm Aug.Pap.etiā dic̄.Munific⁹ honorificus largitoꝝ.liberal'.larg⁹.copiosus.a būdans

Munimen.inis.i.defensio.firmamētū. auxilium.ꝛ pdu.pe.nti.

Munimētū.ti.n.s.i. firmamentū. defensio. auxilium.

Munitiūcula.le.dimi.i.pua munitio.

Munitoriū.rij.loc⁹ in q̄ fiūt munimēta. vel ipsum munimentū.

Muniū.nij̄.i.debitū.officiū vl̄ tributū. vel mun⁹.ꝛ ꝺr muniū qꝝ manu sit factū. Ūñ de beato martino ꝺr. Munia tua devotus implebo.

Mun⁹.ner.ſz.n.t.i.donū. Et dat mun⁹ ex merito.ſz donū ꝓfert ex grā. Ūñ q̄dā.Dat meritū mun⁹.ſz ꝓfert grā donū

Munusculū.li.ꝺi.i.puū mun⁹. Jnde munusculari⁹.a.ū.q̄.p mūere fuit.vl̄ q̄ mun⁹ dat

Murale.lis.n.t.idē est qđ mur⁹

Murena.ne.f.p.ꝺr a mus.qđ ē terra.ꝛ ē q̄dā gēma quā humoꝝ sub terra putāt dēsatum coloꝛe.vñ ꝛ nomē assumpsit.

Murena etiā est q̄dam piscis sil'is anguille. Ūñ dic̄ Jsiō.etymo.xij̄.Murenā greci ysmi renā vocāt.eo q̄ cōplicat se ī circulos.hanc feminini tm̄ sex⁹ esse tradūt ꝛ cōcipe a serpēte.Ob id a piscatoribꝫ tāq̄ a serpente sibilo euocat ꝛ capit. Jctu aūt fustis difficulter interimit.ferula aūt p̄tin⁹. Jam hr̄e ī cauda certū est Hā capite pcussa vix interimit.cauda aūt pcussa exanimat. Jñ murenula.le.dimi. Murenula etiā ꝺr q̄ddā ornamētū muliex.qđ scz auri metallo ī ꝓgulas latescente quadā flexuosi ordinis catena ꝓtexit in sil'i tudinē murene ꝛpētis.q̄ ad collū ornanduꝫ aptat.h̄ interdū auri ꝛ argēti ꝓtexit ꝓgulis Ūñ Lañ.j.Murenulas aureas faciem⁹ tibi vermiculatas argēto

Murex.cis.f.g.i.eminēs acutū ꝛ p̄ruptuꝫ et exesum saxū.vl̄ cacumē mōtis Ūñ ꝛ murex ꝺr frutex. vel ꝓgultū aspex ī acutis ꝛ pruptis mōtibꝫ.Et inde h̄ murex ꝺr q̄dā piscis. scz cochlea marꝫ.sic dicta ab acumīe ꝛ asperitate q̄ alio noīe cōchilū vel cōcha ꝺr. Uel qꝝ circūcisa ferro lachrymas purpurei coloris emittit.ex q̄bꝫ purpura tīgit. Ūñ ꝛ ostꝫ appellatū est.ꝛ hec tinctura ex teste hūore elicitur.Et hinc murex sepe inuenit p ipsa tinctura.sepe p ipa purpura.Et cor.pe. in obliquis.Ūñ Ouiō.epi.Scilicꝫ ipa gerā saturatas murice vestes Jtē idē de arte.Cōsule de gēmis de tincta murice lana.

Murgissor.rſ.i.callid⁹ ꝛ fallax murmurator

Muria.rie.f.p.supior fex olei.ꝛ ꝺr a mur⁹.eo q̄ sit oleo q̄si p muro.qꝝ naturali⁹ retinet liq̄rem q̄ꝫ si esset sine fece

Muricida.de.pe.p.q̄ mures iterfic ꝛ cedit.

Murileg⁹.gi.m.g.ꝛ h̄ murilega.ge.i.catt⁹ vl̄ catta.qꝝ legit.i.colligit mures. Ūñ quidam

Murileg⁹ bñ scit cui⁹ genoꝝbada lābit.

Murin⁹.na.nū.res muris.vel ad murē pti nens.ꝛ pducit ri.

Muriscid⁹.di.m.g.hō ignau⁹ ꝛ remissus.et piger.ad nihil aliō vtilis nisi ad mures scindendos.i.excoriādos.ꝛ cor.sci.

Murmur.murſ.n.g.fm modernos. Jnuenit tm̄ in mas.ge. Un Job.vij. Et murmur

multus erat de eo in turba.
Murtetū.ti.n.s.i.aq̄ calida ꝺ terra manās. .f.balneū.ꝛ ꝺr a morior q̄i moritetū.eo ꝙ ibi morbi moriāt ꝛ pereāt.vel q̄si mortuetū. ꝺa a mortuis.i.ab inferꝫ tradit venire. Unꝰ Ora tꝰ i epi. Sane murteta reliq̄. Legit ꝫ et hec murteta.ꝛ ponit ꝙ balneis myrtꝫ obsitis
Murꝰ.ri.m.s.ꝺr a munio.is.eo ꝙ muniat.ꝛ ꝺr murꝰ q̄si muniēs robur.ꝛ ē etymol. Jñ ꝫ murulꝰ.li.di. Et ꝫ ꝛ ꝫ muralꝭ.ꝛ ꝫ le. qꝺ ptinet ad muꝝ.ꝛ muratꝰ.a.ū.i. muro ornatus. Itē ꝫ muratorꝰ.oꝛꝫ.i.faciēs muꝝ
Mus.idē est qꝺ terra. Jñ ꝫ mus.murꝫ.q̄ꝺdā aīal.qꝛ sub terra facꝫ suū cubile.ſm hugꝫ. Papꝫ.ꝙo dic. Mus terra Mus pusillū aīal id ē.sorex. Alij dicūt mures.qꝛ ex hūore terre nascāt. Unꝰ dic Basiliꝰ i nona omel. hexameron Mures ꝛ ranas ex terra generari videmꝰ. Deniq̄ in egyptiacis ꝓhebis si pluuias largiores eſtiuo tpe fuderit .mox infinitꝫ muribꝰ regio tota repleꝭ
Musa.se.f.p.ꝺr a moys qꝺ est aq̄. Et ſm philosophos sūt nouē muse.i.nouē instra loq̄ndi.s.duo labia.q̄ttuor dētes ꝓncipales.plectrū lingue.arteria gutturis.ꝙcauitas pulmonis. Et ꝫ instra dicūt muse. a moys. qꝺ est aq̄ qꝛ sine humectatōe istoꝝ nō pōt nasci vox. Itē musa ꝺr qñq̄ cātilena. qñq̄ sapia. Et a musa ꝺr musicꝰ.ca.cū.ꝛ musaicꝰ.ca.cū Astrologi ꝙo nouē musas dicūt nouē sonos q̄ celestē armoniā faciūt. Primi septē sunt septē planetaꝝ. Octauꝰ ē firmamēti. Nonū q̄ dē assignāt terre q̄ licet nō moueaꝫ p se. moueꝫ tñ circūactiōe aliaꝝ sperāꝝ circa ipsam Et adeo hz sonū raucū. vt vix etiā cōputeꝫ inter alios sonos.
Musach.erat archa in q̄ reponebantꝫ donaria regū vel ꝓncipū ad reficienda sarta tecta tēpli. Unꝰ.iij. Reg.xvj. Musach q̄z sabbati qꝺ edificauerat i tēplo.ꝛ ingressum regꝭ exterius ꝙuertit i templū dñi.
Musca.ce.est aīal puū volatile ꝛ debile ꝛ ꝺr a mus ꝙ terra vl ꝙ sorice. q̄si muris esca. et ē etymologia.
Muscetū.ti.ꝛ ꝫ musculetū.ti.locꝰ vbi abundant muſce. Et ꝫ muscariū rij.ꝛ ꝫ muscariū.rij.ꝙ codē loco vl multitudine muscarū vel ꝙ flabello q̄ muscas abigim⁹
Muscerane⁹.nei.ē aīal exiguū aranei forma ꝛ murꝫ.qꝺ ꝛ solifuga ꝺr.qꝛ diē fugiat. Et ꝺr muscerane⁹.qꝛ ei⁹ morsu aranea ītimit.
Muscio.onis.m.g.ꝺr q̄si mustio.qꝛ mustuꝫ bibat.ꝛ ꝺr a mustū. Jdē ꝛ bibio.onis.
Muscipula.le.f.p.deceptio ad mures capiēdos.sic multricula.ꝛ ꝺr a mus ꝛ capio. Et ponit generalit ꝙ q̄libet deceptōe Jñ muscipulatorꝝ.oris.i.deceptoꝝ. Itē muscipula ponit ꝙ pedica.i.laqueo q̄ pedes ligant.
Musco.onis.i.magꝝ musca.ꝛ ꝺr a musca. Et muscosus.a.ū.i.plenꝰ ꝛ abūdās muscis Jñ ꝫ muscositas.tatꝭ.i.abūdantia ꝛ plenitudo muscaꝝ.
Muscula.le.dimi.i.pua musca.
Musculosus.sa.sum.i.fortꝭ.lacertosus. plenus musculꝭ. Jñ musculositas .tatꝭ.i. fortitudo.plenitudo musculoꝝ.
Musculꝰ.li.pe.coꝛ.i.puꝰ mus.ꝛ musculꝰ etiam ꝺr curuū genꝰ nauigij. Et musculi dicūtur capita neruoꝝ ex sanguīe ꝛ neruis copulata.s.illa nodosa caro q̄ ē i tibijs ꝛ brachijs ꝛ ꝺr musculꝰ a muriū similitudine.qꝛ lateat in mēbris sic mures sub terra. vl qꝛ dispositā ē ad similitudinē murꝭ. Jdē ꝺr ꝛ lacertꝰ. In hac significatōe iuenit a palladio positū vbi docet eligere bonos eqs dicens ꝙ pulcritudo boni eq̄ in his cognoscit. Si coꝛpꝰ eiꝰ ē vastū ꝛ solidū.latꝰ lōgissimū.clunes rotunde ꝛ maxie pectꝰ late patēs ꝛ totū coꝛpꝰ musculoꝝ dēsitate nodosum.pes siccꝰ.coꝛnu ꝙcauū.altꝰ calciatꝰ. Itē musculi sunt cochlee. de quaꝝ lacte ꝙcipiūt ostree. Et dicūt musculi q̄si masculi.qꝛ sunt masculi ostrearū. et etiā balenaꝝ. Eoꝝ ei coitu ꝙcipe balene phibent. Itē musculꝰ ꝺr bellicū machinamētū sile cuniculo q̄ murꝰ ciuitatꝭ pfodit ꝛ dissoluit.ꝛ tūc ꝺr a murꝰ. q̄si murusculus.
Muscꝰ.ci.q̄ꝺā herba vl lanugo in fontibꝰ ꝛ circa arboꝛes crescēs. Jñ muscosus.sa.sum muscꝰ plenꝰ ꝛ coopt Unꝰ Virgi. Muscosi fontes ꝛ sono mollioꝛ herba. Inde muscositas.tatis.
Musica.ce.ē vna de septē artibꝰ liberalibꝰ.ꝛ ꝺr a moys.qꝺ ē aq̄.qꝛ tractat de vocibꝰ vl ꝺ ꝓportionibꝰ vocū.ꝛ sine hūoꝝ bñficio nulla cātilene vl vocis stat vl subsistit delectatio. Jñ musicꝰ.ci.q̄ tractat de musica. vl q̄ docz cā.ꝛ musicꝰ.a.u.ꝛ ꝫ ꝛ ꝫ musicalꝭ.ꝛ ꝫ le.i codē sensu. Itē musica.i.sapia.ꝛ tūc deriuatur a musis q̄ sūt cā sapie.l instra sapie ꝛ eloq̄ntie
Muscino vocat aīal qꝺ ex capra ꝛ ariete nascit. Est aūt dux gregꝭ. Muscino monstruꝫ sile simie ſm papiā.
Musio.onis.ꝺr a mus.eo ꝙ muribꝰ infestꝰ sit. Hūc vulgꝰ cattū a captura vocat. Alij dicūt ꝙ captat.i.vidz. Hā tāto acute cernit vt fulgore lumis noctis tenebras super Ul

Na

musio ór fatuus.
Musiū.sij.i.nidꝰ muris.z ór a mus
Mustaciū.cij.n.s.potꝰ q̄ ex musto fit et alijs potionibꝫ. Uñ Iuuenal. Causa nec est q̄re cenā z mustacia pdas.
Mustela.le.q̄ddā aīal.z ór a mus z telon. qđ est longū.q̄si lōgꝰ mus. Et sunt duo genera mustelarꝫ. Unū ē siluestre distās magnitudine. Alterꝫ ī domibꝫ oberrās. hec igenio subdola ī domibꝫ vbi nutrit catulos suos trās fert. mutatq̄ sedē. ꝓpētes etiā z mures pseq̄t. Falso aūt opināt q̄ dicūt mustelā ore ꝯcipere aure ptū effundere. Jñ mustelinꝰ.a.ū.pe.p. .i. ptinēs ad mustelā. vl̄ ó mustela eiꝰ. et ħ mustelariū.rij. fouea mustele. q̄z mustelinū ór
Mustricula.le.instrūm ad mures capiendos dicta sic.q̄z stringit mures
Mustū.sti.ē vinū nouū ex p̄lo statī sublatuz z ór a mus qđ ē terra. eo q̄ creditꝫ i se hr̄e terram z limū mixtū. Jñ mustꝰ.sta.stū.i. nouū Uel p̄t deriuari mustum a mulceo.ces. eo q̄ mulsum sit. i. suaue ad bibendū
Mutatoriū.rij. vestis preciosa. p q̄ sumenda alia mutaꝫ. z ór a muto.tas. Uñ legitur. iij. Re. v. de Naaman q̄ cū tulisset decē mutatoria vestimētorꝫ detulit lr̄as ad regē israel
Mutilꝰ.la.lū.i. minutꝰ. trūcatꝰ. sine cornibꝫ. vel alia p̄te. Et a mutilꝰ dicti sunt mutili q̄drāguli q̄ minꝰ hñt. Et mutili dicūt capita trabiū. q̄z mutilata sūt. z cor. pe. Uñ Ouid. Turpe pecꝰ mutilū turpis sine ḡmine cāp⁹
Mutꝰ.ta.tū. ór a mugio. gis. eo q̄ mugiat z ñ loq̄t. Uocrei eiꝰ nō est ꝓmo nisi mugitꝰ. Uocalē em̄ spūm p nares q̄si mugiēs emittit
Mutuꝰ.tua.tuū. i. mutuo datꝰ vl̄ acceptꝰ. et ór a muto.tas. Jñ ħ mutuū. q̄z mutuo daꝫ z accipiꝫ. q̄ aūt ór mutuū q̄si meū tuū. q̄z id qđ a me tibi daꝫ ex meo tuū fit. etymo. est

Nante A

Nabal stultꝰ interp̄taꝫ vel insipiēs.
Nabīl.lis. ꝑ.t. z ħ le. pe. cor. i. ad nādū abiꝫ. z ór a no.nas. Et nabūdꝰ. da. dū. i. faciꝫ ad nādū. vel sil⁹ nāti.
Nablū. bli. hebraice. grece psalteriū. latīe organū ór ꝼm Pap. Ponit tñ dr̄a inꝫ psalterium z nablū. q̄z psalteriū ē canora citara de cē cordis coaptata q̄ pcutiꝫ cū plectro. Nablū ꝯo duodecī sonos hñs digitis tangiꝫ
Nabulū. li. i. merces nautica. z ór a no. nas. eo q̄ natare videaꝫ cū p mare trāsferꝫ.
Nactꝰ. a. ū. i. inueniēs. acq̄sitꝰ. adeptꝰ. ꝓsecutus. Uñ. ij. Mach. xiij. Tps aūt oportunum demētie sue nactꝰ.
Naides sunt dee aquarꝫ vel nympharū. vel nymphe pluuiarꝫ z fontiū
Nanea. nee. media. pō. dī dea fortune. vl̄ ór diana. de q. ij. Mach. j.
Naos grece latine ór templū.
Naophylax grece custos tēpli ór.
Napea est dea florꝫ.
Napocaul.lis. m. g. genꝰ oleꝝ. q̄ cū sit saporis sil⁹ napo. nō in radicē sz ī tirsum cōdescendit vt caulis.
Napta. te. f. p. vt ī daniele legiꝫ. genꝰ ē fomitis apō ꝑsas. q̄ maxīe nutriūt incēdia. alij ossa oliuarꝫ q̄. p̄iciunt cū amurca arefacta. naptam esse dicūt ꝼm Aug. Napta etiā ꝼm papiā ór purgamētū lini. vl̄ cuiuslibet rei. Plini⁹ aūt dic Naptā circa babyloniā mō liq̄di bitumis pfluere. z nutriēdis ignibꝫ amicā esse. vt etiā lōge a dmora ignē ꝯcipiat. Uñ Ignē napta fouet. manatq̄ bitumis instar
Ossa p hāc olei repta vocāt amurca
Napꝰ. pi. ór a rapa. q̄si rapꝰ. z ór sic ad sil⁹itu dinē rape. nisi q̄ foliꝫ ē latior. z radicis gustu subacrior. Hois aūt affinitas est inde q̄ vtriusq̄ semē ī alterꝫ vicissim mutaꝫ. Hā rapa ī alio solo (vt ór) p bienīū mutaꝫ ī napū. in alio ꝯo solo napꝰ trāsit in rapā.
Nar. naris. q̄dā fluuiꝰ q̄ bz duos meatꝰ ad modū nariū. vl̄ q̄z p nares erei tauri exit Jñ narinꝰ. na. nū. pe. pd.
Narcissus genus herbe odorifere purpuree fabulose dicta a puero ciusdē noīs. cuiꝰ mēbra dicūt in hūc florē trāsisse.
Nardꝰ. di. f. g. herba ē spicosa z aromatica. fragili radice. sz nigra z foliꝫ dēsa. q̄z summitates ꝓsurgūt ī spicas. Jñ ħ nardū. di. ór vnguentū. vl̄ ꝓfectio ex eo facta nardū pisticū ór. i. fidele. puꝝ. sine oī impositura z commixtura cōpositū. nō adulteratū alijs herb. Piſtis em̄ grece. latine ór fides.
Nardū spicatū ór. q̄z spēs nardi ī eo sit. vel q̄z spicis z foliꝫ nardi est ꝓfectū
Naricia. cie. q̄dā regio. Jñ naricꝰ. a. ū.
Naricꝰ. ci. i. bruc⁹. cuiꝰ nares sp stillāt.
Naris. ris. f. g. ór a narꝰ. ra. rū. z dicunt nares q̄si gnares. q̄z p eas cognoscim⁹ z scim⁹ aliq̄d odorare. Uel nares dicuntur a mano nas. q̄a p eas manat odor z spūs. Et sunt ī eis tria officia. vnū ducendi spiritū. aliū capiendi odorē. tertiū ducendi purgamentuz cerebri. Et producit primā. Unde Ouidꝰ de arte. Ferre noue nares tauroꝝ terga recusant.

Na

Narratio.onis.f.g.ɔr a narro.as.Et est ſm Tulliū Narratio rer gestar aut q̄si gestar expositio. Aliqñ em̄ res gestas. exponimus aliqñ nō gestas.q̄ tñ sunt ad narratōis offi ciū q̄si geste. Debet aūt narratio esse breuis. lucida.z verisimil'. Breuis ē qñ non nisi ne cessaria cōphendit.habito respectu ad mate rie quātitatē. Lucida esse dr.i. intelligibilis z apta ſm capacitatē ingenij auditor.nihil hñs ambiguū. nihil tortū. nihil curuū. non sumēs ꝓncipiū a remot; nec nimis lōge ma teriā ꝓsequēs.de his aūt q̄ ptinēt ꝓncipalit nihil omittēs. Verisil'is ē narratio si reb⁹ et ꝓsonis debitas circūstātias assignem⁹. nar rātes.vt mos z opinio z materia videbitur postulare.

Narratiūcula.le.dimi.i.pua narratio

Nar⁹.a.ū.i.sciēs.perit⁹.s.q̄ ex arte scit q̄liter aliq̄d fiat.vl' sit ad faciēdū. vel fieri debeat. siue illud faciat siue nō. Et aliqñ g. apponit p ptheſim.z ɔr gnarus.

Nasilis.lis.ɔ.t.z h̄ le.ad nasum ptinēs.z ꝓ. pe. Et h̄ nasile.lis.qđ nasum ꝓtegat.

Naso.onis.dict⁹ est Ouidi⁹.qr magnū ha buit nasum Uñ Cato. Nasonē petito

Nassa.se.q̄dā instr̄m ex viminib⁹ tāq̄ rete ꝓtextū ad capiēdos pisces.

Nastale.lis.n.t.cingulū vl' fibula qđ restrin git palliū circa collū.

Nasturciū.cij.q̄dam herba q̄ acrimonia sui nasum torquet.z ɔr a nasus z torqueo

Nasus.si.m.g.est id p qđ odor ītrat z exit.et est ps faciei.z ɔr a nar⁹.a.ū.q̄si nar⁹.qr sapi ens est ī discernēdo res odore.vl' ɔr a nādo. qr sp nat.i.fluit putredinē. Vl' nasus ɔr ela tio. Et a nasus ɔr h̄ nasell⁹.li.z nasicul⁹.li.z nasitell⁹.li.oīa dimi. Et nasosus.a.ū.et na sut⁹.a.ū.ī eodē sensu.i.magnū hñs nasum.

Natale.lis.n.t.z h̄ natal'.lis.in eodē sensu.i. natiuitas. Uñ Quid. de arte. Parcite nata les timidi numerare deor Cesarib⁹ ꝓtus cō tigit añ diē. In kalēdario tñ vt dicit Aug. differūt natale lis.z natiuitas. qr ibi natiui tas appellat a mrē ī terra.vt natiuitas.chri sti.sancte Marie.sctī Johis baptiste. Et nota q̄ beata ꝓgo z sanct⁹ Johes baptista ī vtero ī nouo testameto sanctificati sūt Jnd est q̄ eor natiuitatē ex vtero p alijs sctis ec clesia celebrat Sz natale vl' natalis ɔr obi tus vel dies obit⁹ sctor.qr eor obit⁹ ī terra fuit natiuitas ī celo Tūc ei de nō esse ad esse de morte ad vitā.de tenebris ad lucē. de exi lio ad regnū transierūt.

Natalici⁹.cia.ciū.i.natal'.vel ad natalē siue natiuitatē ptinēs.z ɔr a natal'.z h̄ natalici um.cij.i.natiuitas.

Natatoriū.rij.i.loc⁹ in aq̄ vb freq̄nt natar. z ɔr a nato.as.Dr etiā h̄ natatoria.rie. Uñ in hist oria sup illō Jo.ix. Uade laua ī nata toria siloe ɔc. ɔr. Siloe fons ē ad radicē mō tis sion q̄ nō iugiter aq̄s.sz ī certis hor; ebul lit.cui⁹ aq̄ vt exciperēt q̄si stagnū nō lōge a fonte ꝓstructū erat quā collectōez mō nata toriā.mō piscinā scꝑtura vocat. Uel ſm q̄s dā ɔr natatoria a nato.as.p antifrasim. q̄a ibi null⁹ natabat.sic z piscia.qr piscib⁹ caret

Nates.tis.f.g.ɔr illa ps inferior mollis cir ca posteriora.s.clunis.z ɔr a nitēdo.qr ī nati bus nitimur.dū sedem⁹. Uñ ꝓglobata est in eis caro.ne p mētis corpis mole vl' face os sa dolerēt. Raro tñ iuenit ī singl'ari.z pō.p mā.sz nato.as.eā cor. Uñ q̄dā Quēuis arte nates tñ apparēt tibi nates

Nathan.interꝑtat dedit.siue dātis.

Nathanael interꝑtat donū dei.qr dol⁹.i.si mulatio dono dei ī eo nō fuit

Nathīnei hebraice.hypodiacōi grece. sub diaconi latine dicūt. Et dicūt nathinnei.i.ī humilitate deo seruiētes.

Natica.ce.i.nates. Jñ naticosus.sa.sū.ma gnas hñs nates.

Naticula.le.di.i.pua nates

Natio.onis.f.g.i.ꝓprietas nascēdi.s.act⁹ vel passio nascēdi. Prope natio ɔr gēs ſm ꝓpriā cognationē z collectionez ab alia distincta. vt greci.italici.frāci. Et natio.puincia cor ū est. Et natio q̄ñq̄ regio. vel terra pax vl' ni hil habitata ɔr.

Natiuncula.le.dimi.i.pua natio

Natiu⁹.ua.uū.i.naturalis vel genitiu⁹.

Natrix.cis.f.g.mulier q̄ natat. Jtē h̄ natrix ɔr q̄dā ſpēs q̄ veneno suo inficit aq̄s ī q̄bus fuerit. Uñ Lucan⁹. Est natrix violator aq̄ iaculiq̄ volucres. Uel ſm q̄sdā ē ge.se. Sz Lucan⁹ mas.g.s.violator retulit ad ſpentē. Legit in q̄busdā libris rinatrix.

Natura.re.f.g.ɔr a nascor.z idē est q̄ natiui tas. Et natura ɔr de⁹.qr oīa creauit et nasci fecit. Et natura ɔr q̄libz creatura. Et natu ra ɔr cōplexio. Et nata ɔr q̄dā vis naturali ter reb⁹ insita.de sil'ib⁹ sil'ia ꝓcreās. Natura etiā ɔr q̄dā sigtio vocabuli z cā est q̄re voca bulū nascat.i.ponat. Natura etiā ɔr ipositio vl' inuētio vocabuli.qr vocabulū nasci nihil aliud est q̄z ꝓt⁹ natural' ex ꝓprio bñplacito ipm inuenīri vel imponi.

Na

Naturalis.lis.ꝛ ꝫ le.i.ad naturã ptinẽs.vel de natura ꝓcedẽs. Uñ naturales dicũt filij ꝓcubinaꝝ.q̃s sola natura genuit.ñ bonestas ꝓiugij.ꝛ ꝓducit ra.

Nat⁹.tus.tui.i.natiuitas.ꝛ ór a nascor.ris Et nat⁹.ta.tũ. Et ꝫ nat⁹.ti.i.filij⁹. Et ꝫ nata id ẽ.filia. Et sepe solẽt iuenri p g.p pthesim id est.positiõz.vt gnata.gnate.gnat⁹.vel sine g Est ei ó naturali itegritate istaꝝ dictionũ.q̃ ór gnat⁹ q̃i generat⁹.ꝛ gnata quasi generata.

Nauał.lis.ꝺ.t.ꝛ ꝫ le.i.ad nauẽ ptinẽs. Uñ Aristo. Necesse ẽ nauale bellũ fore vł nõ fore. Itẽ ꝫ nauale.lis.loc⁹ vbi naues stant.scz port⁹.vł loc⁹ vbi fabricãt.Hoc ꝛ textrinuz vocãt.ꝛ ꝓducit va.

Nauarchus.chi.i.ꝓnceps nauis

Nauarg⁹.gi.i.magister nauis.ꝛ ór a nauis ꝛ argus fm ꝑpiã.

Nauci.indecli.n.g.i.puta mẽ nucis.vł exterior cortex nucꝫ.vł id q̃ ẽ intra nucleũ nucꝫ q̃si in medio q̃ est nigꝝ q̃ñ nux desiccat.vł illud in q̃ volut nucle⁹.q̃ q̃dẽ nihil valet.ꝛ ideo nauci ponit ꝓ nihilo.

Naucler⁹.ri.vel naucleri⁹.rij.q̃ nauẽ in sorte ꝛ potestate hz.ꝛ ór a nauis ꝛ cler⁹.ꝛ ꝓ.cle. Uñ Act.xxvij. Ctesurio aũt magꝫ credebat gubernatori ꝛ nauclero.

Naufragiũ.gij.n.s.i.nauis fractõ.q̃ ꝛ naufragũ.gi.ór.

Naufrag⁹.ga.gũ.i.nauẽ frangẽs.vł q̃ patit naufragiũ picritatus

Nauicula.le.dimi.i.pua nauis. Itẽ nauicula.le.aliud dimi.idẽ.

Nauicular⁹.rij.i.nauis custos ł nauifer

Nauigabił.ꝺ.t.ꝛ ꝫ le.q̃ aptũ natũ ẽ ad nauigandũ.i.vt nauiget.sic hõ.vel vt nauigeť. sicut mare.

Nauigiũ.gij.i.actio nauis.ſ. nauigatio.vel nauis.vel multitudo nauiũ.

Nauis.nauis.f.g. Greci dicũt nays.iñ nos dicim⁹ nauis iterposita u.ꝓsonãte.vel ór a no.nas.vł nauis ór.q̃ gnaꝝ.i.peritũ rectorẽ querat.Et fit actũs plalis i es.vel i is.vt has naues vł nauis.Et actũs singłarꝫ i em. vel ī im.vt hãc nauẽ vł nauim.ꝛ ablatiu⁹ in e.vel in i.

Naulũ.li.n.s.ór põciũ p trãsmeatiõe datũ.siue q̃ ꝺať p his q̃ portãt in nau.ꝛ ór naulũ quasi nauis lucrũ.

Naum iterptať germẽ siue ꝓsolator orbis. Increpat ei ciuitatẽ sanguinũ.ꝛ p⁹ euersiõz illi⁹ ꝓsolať sion dicẽs. Ecce sup mõtẽ pedes eũgelizãtis ꝛ annũciãtꝫ pacẽ.ꝛ acuiť ī fine

Naumachia.chie.i.nauał pugna.ꝛ ór a nauis ꝛ machia.q̃ ó est pugna

Naupic⁹.ci.nauis pr̃.i.dñs vł factor.et ór a nauis ꝛ pr̃.ꝛ cor.pi.

Naupl⁹.pł fuit palamedis.a q̃ nauplia dict⁹ ẽ q̃dã lud⁹ ab eo iuent⁹.vł in honorẽ illi⁹ ꝓmo celebrat⁹ circa ei⁹ sepulturã. Et fit ó q̃ tuor pomis.duobꝫ ī aerẽ missis. Uñ Ouiꝺ. de arte. Discе etiã duplici genitalia nauplia palma. Uertere zc.

Nausea.see.i.vomit⁹ i naui ex turbatõe cere bruptер aquã vel fetorẽ. Ul' poti⁹ nausea ẽ voluntas vomẽdi sine effectu.ꝛ ꝓprie in naui. Jñ nauseola.le.dimi.

Naustrolog⁹.gi.nauis dispẽsator.vel allocutor.vel exhortator.ꝛ cor.pe.

Nauta.te.m.g.q̃cũq̃ ducẽ nauẽ ł nauigãdo laborat.ł maior i naue Jñ ꝫ nauita.te.p eo dẽ. Hoc freq̃nti⁹ vtebãť antiq̃ q̃ nos

Nautea.tee.aq̃ fetida in q̃ coria macerant

Nautic⁹.ca.cũ.ór a nauta.sic nauitic⁹.ca.cũ a nauita.i.nauał.ꝛ cor.ti.

Nau⁹.ua.uũ.i.doct⁹.sapiens.studiosus.ĩnigilãs.strenu⁹.agil'.ipiger. Jñ naue vł nauiť aduer.ꝛ ꝫ nauia.uie.i.sapia.strenuitas.ĩuigilãtia. Et aliq̃ apponiť g.p pthesim.ꝛ dicitur gnau⁹.ua.uũ.

Nazareth.q̃dã vic⁹ ẽ vł ciuitas in q̃ dñs nr̃ Jesus xp̃s ꝓcept⁹ est ꝛ nutrit⁹. Et interptať flos siue germẽ siue mũd⁹. Jñ nazaren⁹.a.ũ. ꝛ nazare⁹.rea.reũ. Et hinc q̃dã heretici dicti sunt nazarei.q̃ cũ xp̃m q̃ a loco dict⁹ est nazaren⁹ filiũ dei ꝓfiteãť.oia tñ veterꝫ legꝫ cultodiũt mãdata. Nazare⁹ etiã ór sanctus.vł mũd⁹ a merito. Nazare⁹ olim dicebať q̃ sanctimonia nutriebat.ꝛ nihil ꝓfanatũ accipiebat.abstinẽs se a vino ꝛ oĩ sicera q̃ mẽtez ab ītegra sanitate puertit. Et iã nazare⁹ iterptať sanct⁹ dei.fm Aug. Itẽ nota q̃ dicebãtur nazarei q̃dã q̃ ex voto se obligabãt sanctimonie vsq̃ ad determiatũ tps. vł iugiter vt samuel.ꝛ ꝓsecrabãt se dño.ꝛ q̃si sepabant se a cõi vita hoĩm.sic q̃s mõ p vnũ annũ vł duos fuit in hospitali hierł'm.

N ante E

Nea.greci dicunt nauem.

Neapoł'.lis.q̃dã ciuitas.ꝛ ór a nea q̃ ẽ nouẽ.ꝛ poł' ciuitas.q̃si hñs sub se nouẽ ciuitates Ul' ór a neos q̃ ẽ nouũ.ꝛ poł' ciuitas.q̃si noua ciuitas Jñ neapolitan⁹.a.ũ. Et hic neapolitan⁹.ni.dñs vł ep̃s illi⁹ ciuitatis

NE

Nebel interptaꝫ vter

Nebrida.de.f.p.i.planeta q̄ induebaꝫ tpe sacrificij.

Nebris.bridis.f.g.ē pellis lyncis vl̄ cerui.

Nebula.le.ōr a nubes. Exalāt ei valles humide nebulas. q̄ sursum ascēdētes nubes fiunt. Sūt eñ ꝓprie nubes celi. nebule terre ⁊ circa terrā. Uel ōr nebula a nubo.bis. ꝓtegere. qz tegit terrā. Jñ nebulosus. sa. sū. i. obscur⁹ q̄si nebula plen⁹ Jtē in grecismo dicit Aeris ē nubes. nebule de flumie surgūt. Ac panis nebula tibi subtilissim⁹ extat

Nebulo.onis.i.leccator. ⁊ ōr a nebula. quia van⁹ est vt nebula ⁊ cito vanescit

Necesse.n.g.indecli.i.ineuitabile qō aliꝫ esse no pōt. ⁊ ōr a necto.ctis. qz nexū est ⁊ firmū. nec dissolui potest. Jtē necesse. i. vtile. vt necesse est orare deū. ꝙ aūt ōr necesse q̄si nō cessans esse. etymo. est. ⁊ cor. ꝑmā. Uñ Ouidius epi. Ut culpēt aliꝫ tibi me laudare necesse est Jñ necessari⁹. ria. riū. i. ineuitabilis vl̄ vtil. Et h̄ necessari⁹. i. amic⁹. domestic⁹. q̄tidian⁹ q̄si a q̄ nō est cessandū. ⁊ cōponit. pnecessarius. q̄ necessari⁹. ambo ꝓ valde necessari⁹ Jnuenit etiā h̄ necessariū ꝓ ineuitabili. vel vtili. positū substātiue. Et ponit necessario ⁊ necesse. ꝓ necessarie aduerbialit.

Necessitas.tatis.f.t. ⁊ necessitudo.inis. differūt. qz necessitas aliq̄d fieri cogit. ʒ necessitudo. i. amicitia. dilectio. affect⁹. affinitas. ꝓpinq̄tas. vel vinculū ꝓpinq̄tatʒ. vt vxor vel filij. ʒ h̄ ꝓprietas sepe ꝓfundit. Et hic necessitudinari⁹. ria. riū. Et nota ꝙ triplex est necessitas. s. absoluta. sicut necessariū est deū esse. vel triangulum habere tres angulos. Alia necessitas est ex causa efficiēte. q̄ ōr necessitas coactionis. Tertia est necessitas ex suppositione finis. Et hec est duplex. qz vno modo dicit necessariū sine quo aliquid non potest cōseruari inesse sicut nutrimentū alicui. Alio modo sine quo non potest haberi. qō ptinet ad bene esse. sicut equus dicit necessarius ambulare volēti. ⁊ medicina ad h̄ ꝙ hō sane viuat

Necromātia.tie.i.diuinatio mortuor. vl̄ q̄ fit ꝓ mortuū. ⁊ ōr a necros. qō est mortu⁹. et mātia. qō est diuinatio. qz q̄busdā incātationib⁹ videnꝫ mortui resuscitati diuinare ⁊ ad interrogata rñdere. ad q̄s suscitādos humani cadauerʒ sanguis addit. Ham amare sanguinē dicūt demones. Jdeoq̄ quotiēs necromātia fit. cruor aq̄ miscet. vt colore sanguinis facili⁹ ꝓuocent. Jñ necromātic⁹. ca. cum. ⁊ necromātius. tia. tiū.

Necros grece ōr mortu⁹ latine

Nectar.taris.n.g.i. dulcis liq̄r. vinū pigmentatū. ⁊ cor. pe. gti. Uñ Lucan⁹. Stipant et dulci distentāt nectare cellas. Jñ nectare⁹. rea. reū.

Necula.le.i.pua nex. i. mors. ⁊ ē dimi. ō nex. licet nex nō sit in vsu.

Neemias. ꝓsolator. sic Nesdras interp̄retat adiutor. Quodā eñ ꝓphagio futuri noīa ista ꝓsortiti sunt. Fuerūt eñ ad adiutoriū ⁊ cōsolationē oi illo ꝓpl̄o redeūti ad patriā. Naz ⁊ templū dñi reedificauerūt. ⁊ muroꝝ ⁊ turriū op⁹ ipsi restauerūt.

Nefand⁹. da. dū. qō q̄s nō debet fari

Nefari⁹. ria. riū. i. nō dign⁹ farre. ⁊ ōr a ne et far. q̄ cibi genere vita hoim ꝓmo sustētabaꝫ. Uel nefari⁹. i. nefand⁹. nec dicēd⁹. a ne et fos faris. Uel nefari⁹. i. sceles⁹. a nefas.

Nefas.n.g.indecli. q̄si nō fas. i. illicitū. Uñ ⁊ q̄nq̄ ponit ꝓ scelere. qz illicitū est. Jñ nefarius. ria. riū. i. sceleſtus.

Nefasti dies erāt in quibus non licebat ius fari.

Nephrend⁹. di. m. g. i. porc⁹ domesticus carens testicul̄. ⁊ ōr a nephren. qō dicūt greci renes. Uel ōr a frēdeo. des. qz nō frēdet dentibus. Dic alio noīe ōr maial. q̄ ⁊ cituris ōr nat⁹ et apro silueſtri ⁊ domestica porca. Et hic ōr h̄ ⁊ h̄ nephrēdis. is. porcul⁹ vel porcula adhuc lactēs. eo ꝙ nihil frēdeat. i. nihil dētib⁹ ꝓcutiat ⁊ ꝓminuat. Et eadē rōe nephrēdis ōr infans. q̄si nō dētib⁹ frēdens. i. ꝓcutiens aliq̄d. vl̄ cōmunēs dētib⁹. Et a nephrēdus vl̄ nephrēdis ōr nephrēdin⁹. na. nū. Et nephrēdici⁹. cia. iū. vt nephrēdina caro. ⁊ nephrendinū ferculū. Et unde h̄ nephrēdiciū. dicī. i. annuale tributū. qō rustici suis dñis circa natiuitatē vel alio tpe anni solēt afferre. Et etiā qō pui discipuli suis doctoribus apportāt dum tpat sit carneū. s. porcell⁹ vel huiusmodi

Nephresis.f.g.q̄dā morbi. s. dolor renum. ⁊ ōr a nephren. qō greci dicūt renes. Jnde nephretic⁹. ca. cū. pe. cor. q̄ talē dolorē patit. et cor. pe. Uñ Macer de viribus herbaꝝ. Jdez nephreticis elixū sumere iussit.

Negatio.onis. est enūciatio alicui⁹ ab aliq̄ vt Hō nō est lapis.

Negatiūcula.le.dimi. i. pua negatio

Negligētia.tie. ē ei⁹ qō fieri ōr vl̄ ꝑ omissio

Negocita.te.ꝝ.g.pe.p.i. negociator. institor opifex. mercēnari⁹

NE

Negociū.cij.n.s.i.mercat⁹.vl' act⁹ alicuius rei.cui ꝓriū est ociū.z ōr a nego.as.z ociū.q̄ negās ociū. Uel negociū q̄si nec ociū.i. sine ocio. Dō etiā negociū signat actionē ꝙ mo dū cause qō ē iurgiū litꝫ. Est ꝙ negociū i cau sis. Negociatio i cōmercijs. vbi aliqd datur vt maiora q̄s lucret. Jñ negociolū.li. dimi. Et negocios⁹.sa.sum.i. vtilis vel plen⁹ ne/ gocio z rebꝰ agēdis intētus.

Nemāceps.cipis.i.emāceps.z ōr a ne.z mā ceps.q̄si q̄ iā nō est māceps. Jtē a māceps z nemāceps ōr mācipi z nemācipi noīa inde/ clinabilia.oīs.g. Ul' fm ꝓrīs.pot⁹ sunt dtī ꝓdictoꝝ noīm figuratiue ꝓiūcti cū quolibꝫ genere z cū q̄lubet nūero z cū q̄lubet casu in/ trāsitiue. Uel mācipi ē cōpositū a manu.et capio.qō vlter⁹ cōponit cū ne.z ōr nemāci/ pi.z sunt noīa indecli.z oīs.g. Res mancipi ōr q̄ cū alienat.i.q̄ cū potestate vēdentꝫ tran sit in potestatē emētꝫ q⁹ manu capi potest vt equ⁹. Sꝫ res nemācipi ōr q̄ cū ꝓmisso modo alienat.manu capi nō ꝓt.vt Ager.

Nemo.siue sit ex nō z hō cōpositū.vt q̄bus/ dam videt.siue nō.cōis.ge.ē.z o.mutata i i. z addita nis.fit gtūs nemis.z ōr nō solū de hominibꝫ.sꝫ etiā de dijs.

Nem⁹.oris.n.g.i.silua.z ōr a numē q̄si nu/ mus.a numinibꝫ ibi sacrificatꝫ z cultꝫ. Jnō nemorosus.sa.sum. z hinc nemorose aduer. z hꝫ nemorositas.tatꝫ.z corr̄.ne. Uñ. Donat ligna nem⁹ q̄ corde numine nem⁹.

Nenia.nie.est funebris cāt⁹.s. cātilena q̄ fit sup mortuū. Et ponit qnqꝫ ꝓ cātilena pue/ roꝝ.q⁹ pueroꝝ ē flere z facile mouēt ad fletū. Jtē nenie dicunt viles z vane fabule. Unō Piero.in plogo pētateuci. Et hiberas neni as libris autēticis ꝓferūt. Hiberas nenias appellat fabulas ab hiberis.i.hispanis iuen tas. vel apud eos vulgatas. Jtē vt q̄dā di/ cunt Nenia ōr cātilena q̄ fit sup mortuo vel sup cunis pueroꝝ vt dormiāt. Jtē nenie fa/ bule viles. Jtē nenie.i.nuge. Uñ. Nenia nu tricis dict⁹ q̄si cant⁹ ianis. Quē canit infan ti somnū sic repat illi. Jtē in grecismo dicit Nenia sut nuge funebria carmia nene. dicit nche.q⁹ nenie nō potuit i ꝙsu poni. Et est ne nia nomē onomatopeiū. vl' ficticiū. q̄si fictū a sono. vt ne.ne.ne.z maxīe q̄ꝫtū ad cātilena q̄ fit sup cunis pueroꝝ.

Neomenia.nie.q̄dā festū iudeoꝝ. qō faci/ unt in nouilunio.z ōr a neos qō est nouum. z mene.qō est luna.q̄si noua luna vl' nouilu/ nium. Uñ neomenia sonat inouatio lune.z q⁹ iudei i legitimis suis lunatōes ꝙ mēsibus habebāt ex lege.iō diē noue lune vocabant kalendas legales.z erat dies solēnis apud eos. Et nota q⁹ septē solēnitates legales erāt sabbatū.neomenia.phase.pētecostes.festum clangoꝝ.festū ppiciatiōis.scenophegia. Ali as festiuitates adiecerūt his hebrei ꝓpter va os euēt⁹.sicut encenia z phurim.i.festū Es/ ther.sꝫ nō dicunt legales.i.lege instituite.

Neophic⁹.ci.grece.i.nouell⁹.nouici⁹.rudis. fidel'.vel nup renat⁹.z ōr a neos.qō ē nouū. z phicos qō est fides Uel a neos z phico.qō est q̄ro.q̄si nou⁹ q̄sitor. Qui em̄ ad fidē nup ꝙuersus est de fide q̄rere solet

Neos grece.nouū ōr latine

Neoteric⁹.ca.cū.pe.cor.ōr a neos. Et sunt ncoterici hoies hui⁹ tpis nouicij recētes vl' cōmunes.

Nepa.pe.f.p.q̄dā serpēs q̄ natos suos ꝙsu/ mit excepto eo q̄ in dorso ei⁹ insederit vl' in/ heserit.postea ipe q̄ seruat⁹ est ꝙsumit patrē. Et ōr nepa q̄si necās pt⁹.i.necās filios. vel nepa q̄si necās pt⁹.i.filiū q⁹ necat patrē. Et hic tractū ē q⁹ hoies q̄ bona parētū ꝑ luxuri am ꝙsumūt nepotes dicunt.id est.luxurioſi z ꝓdigi.

Nephi.i.purificatio.

Nepos.potis.m.g.i.filiꝰ filiꝫ vel filie.et ōr a nascor.scerꝫ.q̄si nat⁹ p⁹.s.post filiū vel filiaꝫ. Jñ nepotul⁹.li.di. Etiā nepos capit ꝑ filio tratris.c.ij.de arbi.c.fundamēta.de elect.li. vi. Et nepos.potꝫ.puñ ꝙgultū.q⁹ de pomo q̄si de filio nascit. Jtē nepos cōponit.h̄ pne pos.filij pnepotis.q̄si ꝓpe nepote. Dic ab/ nepos.filij pnepotis.q⁹ abiūgit ab nepote. Dic atnepos.filij abneportꝫ. Trinepos. fili us atnepotꝫ.q̄si tetranepos.i.q̄rt⁹ p⁹ nepo/ tē. Jtē nepos ōr luxuriosus.ꝙsumptor.dict⁹ a nepa q̄dā genere scorpionū qō natos suos ꝙsumit. vt s̄ dictū est in nepa.z tūc est ge.cō.

Jñ nepotatio.onis.i.luxuria

Neptalim.latitudo vl' dilatatio vel cōpa/ ratio interptat

Neptis.tis.f.g.ōr filia filiꝫ vl' filie. Jñ nepti cula.le.di. Et cōponit pneptis.abneptis.at neptis.trineptis.

Neptun⁹.ni.de⁹ marꝫ.l'ipm mare.z ōr a ne in.i.mare.z ptai.i.volare. q̄si volans mare. Uel ōr a nubes.z tono.as.q̄si nube tonans Dare em̄ vapoꝝabilit' erectū nubes facit.z ꝓtrario vētoꝝ pulsu tonitrua creat. Uel ōr a nubo.bis.q⁹ nubit z tegit terrā. Jñ neptu nu⁹.nia.niū.z pducit pe.

Neogamus.

NE

Neq3.o.g.ɔ indeclinabile.i.malꝰ. Sꝫ malꝰ vt dicũt naturaliter. Neq3 ꝙo ꝙ neq̃t se ꝓtinere a sceleribꝫ. Itẽ nequã ꝺr luxuriosus.qr incõtinens est. Jñ nequicia.cie.i.malicia ɔ luxuria. Unñ quidã. Nequicia est q̃ te nõ sinit esse senẽ. Jñ nequiciola.le.dimi.

Neq̃s.nequa.neq̃ vel neq̃d.ꝺr a ne ɔ q̃s q̃/ si nõ aliq̃is

Nere⁹.rei.m.g.ꝺr de⁹ maris. Et ponit ꝓ ipo mari.ɔ interp̃tat mot⁹.qr mare sp est in motu. Jñ hec nereis.nereidis. nympha marina.q̃si nerei filia. Et hec nerina. ne.ɔ neri/ nis.nis.ꝺr filia nerei.

Nero.onis.ꝓriũ nomẽ cuiusdã tyranni pse cutoris eccl̃ie. Itẽ nerones rhomani impa/ tores post Augustũ dicti sunt.

Neruice⁹.cea.ceũ.i.de neruo eꝛ̃is. Unñ Ju dicũ.xvj. Si septẽ neruiceis funibꝫ ligatus fuero. Uel ſm aliã lr̃am neruicis.ɔ tunc est ablatiu⁹ pluralis de neruic⁹.ca.cũ.qđ idem est qđ neruice⁹.

Neruꝰ.ui.est vinculũ membroꝝ dict⁹ a greco. Greci eĩ neruos neura vocãt. Alij latine vocari neruos putãt co q̃ artuũ ꝓiũctiones sibi inuicẽ inhereãt. vñ dicunt ab inherendo. Jñ neruul⁹.li.dimi. Et neruosus.sa.sum.i.plen⁹ neruis.vel fortis.robust⁹.firm⁹. Et q̃ñꝫ sic ꝺr supbꝰ. Jñ neruositas.tatꝫ. et neruat⁹.ta.tũ. Et neruulosus.sa.suꝫ. idẽ qđ neruosus. Itẽ neru⁹ ponit ꝓ cippo q̃dam pedũ tormẽto. Unñ Job.xiij. Posuisti i neruo pedẽ meum.

Nestoriani q̃dã heretici a Nestorio ꝓstanti nopolitano epo nũcupati.q̃ beatã Mariaꝫ ꝝginẽ nõ dei sꝫ hois tm̃mõ genitricẽ asseruit. vt aliã pſona carnis.aliã faceret deitatis. nec vnũ chr̃istũ in ꝝbo dei ɔ carne credidit. sed sepatum atq̃ seiunctim alteꝝ filiũ dei. alterũ filiũ hois ꝑdicauit.

Netus.ta.tũ.i.filat⁹.ɔ ꝺr a neo.nes. ɔ hĩc netus.us.ui.i.filamen. Unñ Marcial⁹ capell⁹. Et cãdẽtis byssi netibꝫ ludebaꝝ.

Neuma.matis.n.g.ɔ hec neuma.me.i.vocũ emissio.modulatio. Jñ neumatic⁹.a.ũ.id ẽ. modulatoꝝ dulcꝫ ɔ suauis.cõsonas Et coꝝpe.in tertia decli. Unñ in Auroza. Chr̃istus mons vite cũ sancti neumatis igne.

Neuter.tra.trũ.gtõ neutri⁹.i.nec iste. nec ille. null⁹ Et nota q̃ antiq̃ dicebãt neuter.tra trum.gtõ neutri.tre.tri. dtõ neutro. tre.tro. Unñ adhuc dicim⁹ Cui⁹ generis.neutri. Est eĩ neutri gti casus.

Neutrobi.i. in neutra ꝑte.s. in neutro loco. qđ etiã ꝺr neutrobiq̃. Unñ Plaut⁹. Neutro biq̃ habeo stabile stabulũ.

Neu⁹.ui.m.g.i.macula q̃ nascit in coꝝpe hominis Et ponit q̃ñq̃ ꝑ culpa vl̃ offensa Jñ neuulus.li.dimi.i.pu⁹ neu⁹.ɔ neuosus .sa.sũ id est.plen⁹ neuis. Jñ neuose aduer. ɔ h̃ neuositas.tatꝫ. Unñ Berñ. in Lañ. ſmone.lxvj dicit. Si i ꝓscia neu⁹ fuerit.nec qđ ex ea pdierit carebit neuo.

Nex.cis.i.mors vl̃ supplicium.ɔ ꝺr a neco.as. sed ntus nõ est in vsu. quẽ tamẽ Ambrosi⁹ sup Egesippũ posuit dicẽs Et erut nex mortuoꝝ plurima.

Nexibilis.lis.ꝺ.t.ɔ h̃ le.pđ ɔ h̃ ɔ hec nexilis. ɔ hoc le.inuenit. Et est nexibilis vel nexilis qđ potest necti. vel qđ multis nexibꝫ ẽ nexũ. vt rhete.

Nexus.a.ũ.i.ligat⁹.ꝓiunct⁹.ɔ ꝺr a necto.ctꝫ. Et nexus.xus.cuiuslibet rei ligatura. Jnđ nexuosus.a.ũ.i.nexibꝫ plen⁹.

N ante J

Nibat⁹.ta.tũ.i.splẽdidus.ɔ ꝺr a nive. Et h̃ nibata.te.aq̃ ex nubibꝫ vel ex niuibꝫ

Nice vel nicos grece latine dicit victoria vl̃ victus.

Nicea.cee.quedã ciuitas.ɔ ꝺr a nice q̃si victorialis.quã Alexander cõdidit in Jndia post victoriã.

Nicepolis.polis.pe.coꝝ.q̃dã ciuitas. Hãc August⁹ fecit.ɔ a victoria sic appellauit post q̃ꝫ devicit Antoniũ

Niceteriũ.rij.ꝺr a nice vel nicos. Et dicunt niceteria philateria q̃ gestabãt athlete facta de summitatibꝫ armoꝝ q̃ a victꝫ acceperãt. ɔ ea collo suo suspẽso gerebãt.q̃tiẽs victores extiterãt.q̃si signa victorie.

Nichanoꝝ.noris.ꝓriũ nomẽ.de q̃ ꝺr in Auroza. Ense metũt dextrã .linguãq̃ nichanoris hostes.

Nicodem⁹.mi.pe.pd.ꝓrium nomẽ cuiusdã viri est.

Nicolaite dicti sunt q̃dã heretici a q̃dã Nicolao diacono eccl̃ie hierosolymaꝝ.qui cuꝫ Stephano ɔ ceteris ꝓstitut⁹ est a Petro. q̃ ꝓter pulcritudinẽ relinquẽs vxorẽ dixit. vt quicũq̃ vellet vteret ea.postea ꝝ sa est in stupꝝ talis cõsuetudo vt inuicẽ ꝓiugia cõmunicarent.

Nicola⁹.lai.ꝓriũ nomẽ.ɔ interp̃tat victoria populi.id est.vitioꝝ q̃ sunt popularia et vilia.ɔ dicit a nice.quod est victoria et laos populus. Unde Grecista.q̃ laos ẽ popul⁹.

NJ

monstrat vere Nicolaꝰ.

Nictages.heretici a somno nūcupati q vigilias noctis respuāt superstitionē esse dicentes iura temerari diuina qui noctē ad requiem tribuit.

Nyctalopꝰ.ni.i.quedā passio qua p diē visus denegat patentib⁹ oculis.ꝛ nocturnis irruētib⁹ tenebris reddit. Vl' ecouerso die reddit nocte denegat.ꝛ ór a nictos qđ ē nox. Jnde nyctalinicꝰ.ca.cū.q talē morbū patit

Nyctamen.inis.n.ꝛ.i. vigilamen.

Nycticoraxꝛacis.a q̄busdā noctua q̄ et bubo appellat. Quidā aūt dicūt esse orientalez auē q nocturnꝰ corꝰ ór.ꝛ ór a nyctos qđ est nox.ꝛ coraxꝛ qđ est corꝰ q̄si corꝰ noctꝫ.qr ꝺ nocte volat. vel qr de nocte vigilat

Nyctiliꝰ lia.liū.i.nocturnꝰ.ꝛ ór a nyctos.q̄d est nox. Et ħ nyctiliꝰ.lij.i.bacchꝰ.qr ꝺ nocte ei sacrificabāt. vel de nocte potatōni vacabant ꝛ inebriabant.

Nyctimene nyctimenes.f.g.i.noctua

Nyx.huiꝰ nyctos grece.latine ór nox

Nyctꝰ.tus.i. vigilamē vl' motꝰ palpebraꝝ.

Nidor.oris.m.g.i.odor.ꝛ p̄prie assaroꝝ.

Nidulꝰ.li.pe.cor.i.puꝰ nidus. Vñ Job.xxx Jn nidulo iam moriar.

Nidus.di.p̄prie habitatio volucꝝ. ex diuersis virgultis ꝓtexta

Nigellꝰ.la.lū.i.aliq̄ntulū niger. Jñ nigellus.la.lū.aliud dimi.

Niger.gra.grū.ór q̄si nubiger.i.nubē ꝛ obscuritatē gerēs.vñ ꝛ a nubes ór.qr nō est serenꝰ.ꝫ fusco optꝰ.ꝛ videt esse cōpositio. Jtē niger cōponit subniger.i.aliq̄ntulū niger.ꝛ corripit ni.

Nihilū.li.n.g.inuenit.ꝛ p apocopā ór ħ nihil indecli. A q̄ p syncopā ħ nil indeclinabile. Et ór nihilū q̄si nō hilū.i.nō aliq̄d. Nam ħ hilꝰ. vel ħ hilū.ór illud tenue qđ est in penna.qđ nulliꝰ valoꝛ est. Jtē inuenit ħ ꝛ ħ ꝛ ħ nihili indecli. vl' portꝰ p̄m Hugꝫ.est gtūs .et figuratiue ꝓstruit cū q̄libet casu ꝛ genere. et cū vtroq; numero ītrāsitiue. vt nihili homo nihili hoīs.nihili hoi.ꝛc.i. nulliꝰ vtilitatis. vel p̄cij vel valoris hō. Et debēt p̄dicta scribi p h.ꝛ sine c.

Niliacꝰ.ca.cū.ptinēs ad nilū. vl' egyptiacꝰ. ꝛ ór a nilꝰ. Et niloticꝰ.ca.cū.in eodez sensu. Vñ Lucanꝰ in.ix. Rege sub impuro niloticа regna tenēte.

Niligena.ne.cōis.g.pe.cor.genitꝰ a nilo.vel in egypto

Nilotis.tidis.egyptiacꝰ.ꝛ ór a nilꝰ.

Nilus.li.m.g.i.fluuiꝰ egypti sic dictꝰ.q̄si nilion.i.limū trahēs q̄ fecunditatē efficit

Nimbꝰ.bi.m.g.i.dēsitas nubis in tēpestate obscura.ꝛ ór a nubes. Et sunt nimbi repentine pluuie. Sz pluuias vocamꝰ lētas ꝛ iuges. q̄si fluuias vel q̄si fluētes. Jñ nimbosus sa.suz.i.tēpestuosus.nubilosus. Et hīc nimbus vētus aq̄ mixtꝰ. Jtē nimbꝰ est fasciola trāsuersa ex auro insuta in lintheo.qđ est in fronte feminaꝝ. Jñ nimbosus.sa.sum. vel numbatꝰ.ta.tū.i.numbo ornatꝰ

Nimmarꝰ.i.maritꝰ cuiꝰ vxor mechat ꝛ ipse tacet.

Nympha.phe.f.g.est dea aq̄ꝝ.ꝛ spēaliter fontiū.ꝛ ór a nubes.qr a nubibꝫ aq̄ veniūt.ꝛ habent originē.ꝛ dicunt nymphe cedē q̄ ꝛ musę.nec imerito. Hā aq̄mot musam efficit. Jtē nympha ór ipa aq̄. Vñ nympha ór spōsa in nuptijs.sic dicta p officio lauatiōis.qđ etiam ad nomē nubētis alludit. Vñ Ouidepi. Grata ferūt nymphis p saluis dona maritꝫ ꝛ cōponit cū para.qđ est iuxta.ꝛ dicit paranympha.

Ningidꝰ.da.dū.i.niuidꝰ.cādidꝰ.ꝛ cor.gi.

Nisus.sus.sui.i.conamē.ꝛ ór a nitor.teris. Et nisus.sa.sum.pticipiū. Jtē ħ nisus.si. p qua dā aue q̄ alio noie ór alietꝰ. ꝛ ór a Niso rege magarēsiū.q in illā auē ꝑm fabulas poetaꝝ mutatꝰ fuit.ꝛ pō.p̄mā. Jtē nisi est conīunctio.ꝛ tūc cor.p̄mā. Vñ q̄dā. Nō sunt q̄n qꝫ nisi dño dare vulnera nisi. Nō est tuta nisi sine nisō filia nisi.

Nitedula.le.pe.cor.q̄ddā aial q̄si ignis ī nocte lucēs.ꝛ ór a niteo.tes.

Nitella.le.f.p.i.puus nitor.

Nitens.tis.o.ge.pticipiū de niteo.tes.i. lucens.micās.splendēs.ꝛ cor.p̄mā. Jtē nitēs pticipiū de nitor.teꝛ.i.incumbēs.laborans ꝛ tūc pō p̄mā. Vñ enitēs.renitēs ꝛ ꝓsimilia pñt pe.corri.ꝛ pducere diuersis respectibus Vnde. Rex byssо renitēs asinus sit clune renitens. Jtē. Est virgo renitens ad amātum ꝓba renitens

Nitidus.da.dū.i.splendidꝰ.clarꝰ.ornatus. cultꝰ.pbꝫ.ꝛ ór a niteo.tes.q̄si nitoris datꝰ. Jñ nitiditas.tatis.

Nitor.oris.m.g.i.splēdor.cādor.ꝛ ór a niteo tes.ꝛ cor.p̄mā.ꝫ pdu.pe.gtī. Sz nitor.teꝛ. ꝓbū eā pducit. Vñ. Res est pulcra nitor. in quē sup oia nitor.

Nitrū.tri.n.s.q̄daꝫ spēs terre silīs minuto sabulo.cui si aq infundit fumigat .ex q̄ medicine fiūt.ꝛ sordes vestiū ꝛ corpoꝝ lauant.

Salmetra

N

Un ꝛ ðr a niteo vel a nitẽdo. qꝛ res nitidas facit. Uel ðr a nutria regione vel oppido vbi nascit. natura ei⁹ nõ multũ distat a sale. Hz eñ ꝑtutẽ salis. ꝛ sit ꝛ oriẽ in litoribꝫ canescẽtibꝫ siccitate ſm Aug. Paũ. ꝙ dicit. Nitꝛ spẽs sal ex aq̃ ꝛ terra factũ inuenit ī egypto. Nitrũ de aq̃ fit ex nimio solis calore ī palestina. Un Prouer. xxv. Acetũ in nitro. Itẽ Hiere. ij. Si laueris te nitro. ꝛc̃.

Niuosus. sa. sum. i. niue. plen⁹. ꝛ ðr a nix

Nix. niuis. fe. g. ðr a nubes. qꝛ a nube venit. Jn niue⁹. nea. neũ. i. cãdid⁹. ꝛ h ꝛ h niual. et h le. ꝛ cor. ni. nix. niuis. ꝛ ab eo veniẽtia

Nixus. us. ui. i. pt⁹ vl conat⁹. ꝛ ðr a nitor. teris. Itẽ ðr mobilit nix⁹. a. ũ. pticipiũ.

N ante D

Nobilis. lis. o. r. ꝛ h le. i. ingenu⁹. generosus ꝑclar⁹. festiu⁹. venust⁹ ꝛ ðr nobil q̃si notabil eo q ꝙ facile notat. s. cui⁹ nomẽ ꝛ gen⁹ cognoscit.

Nocticorax. racis. vl nycticorax. ĩpa est ꝛ noctua. qꝛ noctẽ amat. Est eñ lucifuga ꝛ solez videre nõ patit. ꝛ cor. co.

Nocticula le. pe. cor. dimi. de nox. i. pua nox Itẽ nocticula. i. luna.

Noctiluca. ce. q̃dã ſmis nocte lucẽs. ꝛ ðr a luceo. ces. vel a lux. ꝛ p. lu.

Noctipugn⁹. a. ũ. i. obscur⁹. ꝛ ðr a nox ꝛ pugno. qꝛ q̃si noctib cõpugnat vl cõpugnat

Noctiũ. ctij. dixerũt antiq. a q cõponit trinoctiũ. q̃drinoctiũ. q̃nq̃noctiũ. eq̃noctium. Itẽ ſm q̃sdã noctiũ est gtũs pl'alis de nox

Noctua. tue. hec ꝛ nyctimene ðr. ꝛ ðr a nox ꝙ eo ꝙ de nocte circũuolat. ꝛ ꝙ diẽ nõ possit videre. nã ex orto splẽdore sol' visus illi⁹ hebetat. Nãc aũt sola ĩsula cretẽsis nõ habz ꝛ si veniat aliũde. statim morit. Noctua aũt nõ est bubo. nã bubo maior est.

Nocturn⁹. na. nũ. ꝛ h ꝛ h nocturnal'. ꝛ h le. res noctẽ. vel ptinẽs ad noctẽ

Nocu⁹. cua. cuũ. i. nocẽs. vl' cui nocet'. ꝛ cõponit Jnnocuus.

Nodell⁹. li. ꝛ nodul⁹. li. ãbo di. i. pu⁹ nod⁹

Nodus. di. m. g. i. ligatura. iuolutio. ꝛ ðr no dus ī exercitu dẽsa peditũ multitudo. ꝙ difficultate dict⁹. qꝛ vix possit solui. Jñ nodosus. sa. sum. i. plen⁹ nodis. ꝛ cõponit. enodis trinodis. q̃drinodis. Et hinc trinodiũ. quadrinodiũ. ꝛ p. no. Un Ouid⁹ epi. Ossa mei fratris claua pfracta trinodi. Idẽ Ouid⁹ ī meta. Mollia nodos⁹ fac̃ iternodia poplex.

Noe interpt'at reqes. qꝛ sub illo oĩa vetera opa quieuerũt ꝙ diluuiũ. Un ꝛ cũ pr ei⁹ vocaret nomẽ ei⁹ Noe dixit. Jste requescere nos faciet ab omnib opib nr̃is.

Noemi interp̃tat ꝓsolata. qꝛ marito ꝛ liberꝭ peregre mortuis Ruth moabitidẽ in ꝓsolatione sua tenuit.

Noetiani hereticꝭ a q̃dã Noeto vocati. q̃ docebãt xp̃m eundẽ esse ꝛ p̃rem ꝛ spũmsanctũ. ipsamq̃ trinitatẽ in officioꝝ noib nõ psonis accipiũt. Un ꝛ patripassiani vocant'. qꝛ patrẽ passum dicũt.

Noys. i. mẽs vl' rõ. sũma ps aĩe. Jtez noys. volũtas dei vl' mẽs q̃ puidẽtia ðr.

Nola. le. f. g. q̃dã ciuitas cãpanie. Itẽ h nola. le. illud tintinabulũ qð appẽdit' collis cañũ. vel pedib auiũ. vel aliud qð appẽdit' frenis ꝛ pectoribꝫ equoꝝ. vt cũ q̃dã sonitu ĩcedant eq̃. Et ðr a nola ciuitate. qꝛ ibi ꝑmũ fuit factũ ꝛ inuentũ tale instr̃m. ꝛ ãpliato noĩe inuenit nola ꝙ qualibet pua cãpana. vel ꝙ q̃libet cãpanella refectoriũ. Et cor. no. Un nolis plural' numeri casus ablti cor̃. no. sz nolis ꝑbũ pdu. no. Un q̃dã. Cui⁹ colla nol' resonant hec tãgere nolis.

Noma forte apud grecos nõ est ĩ vsu. sz apponit'. ꝛ ðr onoma idẽ qð nomen. ꝛ ðr a nemin ꝑbo greco qð ẽ tribuere. q̃si tribuẽs. q̃a tribuit vnicuiq̃ rei qualitatez. Et cõponit' cũ dis ꝛ tris ꝛ tetras. ꝛ ðr h dionymũ. trionymũ. tetraonymũ. Itẽ cũ polis. ꝛ ðr polyonymũ. dionyma. trionyma. tetraonyma. polyonyma. sunt duo vel tria vel q̃ttuor. vel plura noĩa idẽ signãtia ꝛ appellatiua. Jñ dionymus. ma. mũ. trionym⁹. ma. mũ. tetraonym⁹ ma. mũ. polyonym⁹. ma. mũ. in eodẽ sensu. s. ille q̃ habz duo vel tria vel quattuor vl' plura nomina.

Nomen. inis. ðr ab onoma greco. qð idẽ est qð nomẽ. sicut dic̃ Prisc. Uel vt alĩ dicunt a notamine. q̃si notamẽ. qꝛ ꝙ ipm subam ꝛ q̃litatẽ alicui⁹ notam⁹. Nomẽ etiã ðr fama vel opinio. Jñ nominosus. sa. sum. i. famosus. Itẽ a nomẽ cõponit h binomen. inis. i. duo noĩa. h trinomẽ. inis. q̃drinomen inis. i. tria vel q̃ttuor noĩa. Jñ h ꝛ h binomis. et h me. trinomis. ꝛ h me. quadrinomis. ꝛ h me. Et binom⁹. a. ũ. ꝛ trinom⁹. a. ũ. quadrinomius. a. um. q̃ duo vel tria vel q̃ttuor noĩa hz. Et vt dicit Priscian⁹. ꝑpriũ noĩs est signare substantiã ꝛ qualitatẽ. Hominũ aliud ꝑpriũ. aliud appellatiuũ. Propriũ nomẽ est illud qð ꝑ uatã subam ꝛ puatã qualitatẽ signat. vt Johãnes. Appellatiuũ nomẽ est illud qð naturaliter cõe est multoꝝ. q̃s eadẽ substãtia vel

NO

qualitas generalis vl̃ spēalis iūgit. generaľ vt aīal. spēalis vt hō. Spēs ꝓprioꝝ nouem tm̃ sunt q̃ttuor. s. nomē. ꝓnomē. cognomē. ⁊ agnomē. Nomē est ꝓprie ꝓriū qđ imponitur alicui nō hñti nomē. vt Socrates. Prenomen qđ imponiť alicui cā dr̃e. vt Lucius catilina. Cognomē est cōe totius cognatiōis nomen. vt Scipio. Agnomē qđ imponiť alicui euētu. vt ab africa dict⁹ ē Scipio africanus. q⁹ deuicit africā.

Nomia vel nomos grece. i. lex.

Nomisma. atꝫ. n. t. i. figura vl̃ imago q̃ fit in numis. vl̃ etiā idē est qđ num⁹. ⁊ cor. ꝑmam Uñ Horatius in epi. Retulit acceptos regale nomisma philippos.

Nomius. mia. mūm. i. legaľ. ⁊ dr̃ a nomos ľ nomia. Itē h̄ nomius. i. pastor a nomeos. i. a pascuis sic dict⁹ Jñ nomius. a. ū. i. pastoraľ Uñ apollo dict⁹ est nomius. i. pastoraľ. vel legalis a lege chordax.

Nomos grece. dr̃ pastor latine.

Nonaginta dr̃ a nouē ⁊ gētos. qđ est decē. q̃ si nonies decē. Jñ nonagenarius. ria. riūm. ⁊ nonagenarius. ria. riūm. ⁊ nonagesimus. ma. mūm.

Nonaria. ric. i. meretrix. ⁊ dr̃ a nona. q⁹ ante nonā nō licebat ei exire de pītibulo. Cōsuetudo eī erat olim apud rhomanos vt vsq; ad nonā horā de cōmodo reipublice disputarēt. neq; alicui delectatōni añ nonā vacarent. Uñ meretrices dicte sunt nonarie. qa ad horā nonā ⁊ nō añ de pītibuľ exibāt. ne si ꝑus egrederent uuenes impedirēt.

Nonarius. ria. riūm. dr̃ a nouē. Et nouenarius. a. ūm. ⁊ nouenarius. ni. ⁊ nouenarius. riūm.

None. nonaꝝ. qđā dies mēsis. s. qnt⁹ vel septim⁹. q⁹ tūc incipiebāt nūdine. Jñ h̄ ⁊ hec nonalis. ⁊ h̄ le.

Nongēti. te. ta. i. nonies centū. ⁊ dr̃ a nouē ⁊ centū. ⁊ mutať c. in g. añcedēte n. sicut etiā in q̄dringēti. q̄ngēti. septingēti. octingēti. Jn alijs aūt noibꝫ retinēt c. vt tricēti. ducēti. sescenti vel sexcenti.

Non⁹. na. nūm. dr̃ a nouē. Et h̄ nona. ne. p q̄dam hora diei.

Noris. f. g. q̄dā ciuitas ē. Jñ noric⁹. ca. cum vt noric⁹ ensis. q⁹ ibi optimi fiūt enses.

Norma grece. i. regula latine. Et iñ dr̃ norma cemetarioꝝ. ad quā oportet rñdere structurā parietū extra quā nihil rectū fieri pōt. Itē a norma cōponiť. abnormis. denormis enormis. inormis. oīa in eodē sensu. s. deformis. turpis. inanis. ⁊ grādis. irregularis. illiteratus. crassus. Jñ h̄ abnormitas. denormitas. enormitas. inormitas. Uñ. Rustic⁹ abnormis sapiēs crassaq; minerua.

Nota. te. f. g. i. macula vel culpa vel signum qđ aliq̄d notat. vt lite vl̃ reprehensione. Jñ h̄ notula. le. ⁊ hec notella le. ambo di. Et ē notula breuis lucida ⁊ apta traditio cor. q̄ fūt alibi diffusi⁹ ꝓtractata. Itē a nota dr̃ h̄ notari⁹. rij. q̄ notas facit. vt i chartis publicis Et adiectiue notari⁹. ria. riūm. qđ ad notariū vel notas ptinet. Uñ ⁊ ars notaria dicta ē. q̄ olim ꝑsuitebat in solis notuľ. Itē note dicunť argumēta. sig̃. rōes. iudicia. testimōia. ꝓiecture. suspicatōes. Et cor. ꝑmā nota. sed not⁹. ta. tūm. eā. pdu. Uñ. Est i frōte nota furti ꝑ crimine nota.

Noth⁹. thi. m. g. ⁊ hec notha. the. q̄ vel q̄ natus vl̃ nata est de nobili pr̃e ⁊ ignobili mr̃e. sicut de cōcubina. Et dr̃ noth⁹. q⁹ nat⁹ sit dē nota. i. de infamia ⁊ culpa. huic ꝓtrarius est spuri⁹. q̄ scz nat⁹ est de nobili mr̃e ⁊ ignobili patre. Jñ noth⁹. tha. thūm. adiectiue. Uñ nomina a grecꝫ. i. pte detorta dicūť notha. quia nobilē h̄nt ꝓiem. i. ꝓncipiū. s. grecismū. ⁊ ignobilē matrē. i. finē. s. latinitatē. Sūt q̄ latina noīa q̄ ꝓncipiū ⁊ finē h̄nt latinū. vt alb⁹. Greca sunt q̄ grecū h̄nt ꝓncipiū ⁊ finem. vt agios. Notha ꝙo sunt q̄ grecū h̄nt ꝓncipiū sꝫ latinū finē. vt pater. Ex affinitate tm̃ ꝓncipiū notha qñq; dicunť greca. Sꝫ ex affinitate finis qñq; dicunť latina ꝯm Hugꝫ.

Notorius. ria. riūm. i. manifest⁹. Et ꝯm iuristas notoriū multipl̃ dr̃ vl̃ diſtinguiť. Hā aliud est notoriū iurꝫ. aliud facti. Notoriū iurꝫ est de q̄ qs est canonice ꝓdēnat⁹. vel i iure ꝓfessus. vl̃ p legitimas ꝓbatōes ꝓuict⁹. Notorium ꝙo facti est cui⁹ testis ē ppl̃s. ⁊ dissimulationi siue iustificatiōi nō est loc⁹. Et itelligitur ppl̃s esse testis siue sit crimē oibꝫ notū q̄ sunt i loco illo siue maiori pti. Itē i notorio iurꝫ exigiť qñq; ꝓbatio ꝯ negantē. Jn notorio ꝙo facti nō req̄riť ordo iurꝫ qui est alꝫ regulariť obseruād⁹. Euidētia em̄ patrati sceleris clamore nō indiget accusationis Et si forte iudex velit taliť delinquētē ꝯm qđ ius postulat corrigere vl̃ punire. ⁊ ille appellat. ñ est appellatiōi hmōi deferēdū Itē notorium facti subdiuidiť. q⁹ aliud ē notoriū facti permanētis actu. vt cū qs publice tenet adultera vl̃ ꝯcubinā in domo Aliud ē notoriū facti trāseūtis actu. vt si aliq̄s i publico interficit hoiem. vl̃ fec̄ sacrilegiū. vel aliq̄d simile Aliud ē notoriū facti ꝑsumpti. vt si aliquis publice habit⁹ ē ꝑ filio. ꝑsanguineo ľ affini

ND

alicui⁹. Et h̄ a q̄busdā dr notoriū p̄sumptū. Dicūt aūt qđ est notoriū iurſ. notoriū facti. z notoriū p̄sumptū. Et ē notoriū p̄sumptū. vt si aliq̄s publice habit⁹ est p filio alicuius vbi nō sequit alia pbatio neq; req̄rit. q; eniz aliq̄s sit filius⁹ isti⁹. nō p̄t vere pbari. Idē dicūt in fornicatōe. Si em̄ clericus iuuenis z cupid⁹ secū habeat euidenť in domo iuuenculā suspectā. nō est notoria fornicatio. sz p̄sumpta. Hā vt dic̄ Ouid. epi. A iuuene z cupido credať reddita ygo.

Notria. trie. f. g. i. pinna.

Not⁹. ti. qđā vet⁹. s. auster. z cor. p̄mā. sz notus. ta. tū. p cognit⁹. pducit p̄mā. Un̄ q̄daz Perflat sūma not⁹ crebro mihi flāmie not⁹.

Not⁹. ta. tū. i. cognit⁹. z dr a nosco. scis.

Nouacula. le. f. g. i. rasoriū. z dr a nouo. uas q; nouat boiem. Un̄ Judicſ. xiij. Nouacula nō ascēdet sup caput ei⁹ Et p̄s. Quasi noua cula acuta fecisti dolū Nouacla etiā dr ferreum instrumētū quo solet radi z parari pergamenum.

Nouale. lis. n. g. z h̄ nouāle. lis. in eodē sensu id est. ager q̄ singul' annis renouať arādo. vl' q̄ p̄mū nou⁹ p̄rescindit z arat. vel q̄ alternis annis vacat nouādaz sibi viriū cā. z dicta a nouo. uas. Un̄ Virgil⁹ i bucol'. Impi⁹ hec tā culta noualia miles habebit. Ecce i neu. ge. posuit. Idē i geor. Alteri⁹ si tu tōsas patiare nouales. ecce i se. ge. Et h̄ z h̄ nouālis i uenit in eodē sensu ſm Hug. Pap. ꝺo dicit. Nouales dicūm⁹ siluas vl' cāpos nup̄ satos

Nouatiani heretici a nouatio rhome vrbis p̄sbytero exorti. q̄ aduersus Lornelū cathedrā sacerdotalē conat⁹ suadere heresim instituit. noluit apostatas suscipe. z rebaptizans baptizatos.

Nouatio est p̄oris debiti a p̄oz obligatōis ptib⁹ h̄ voletib⁹ exp̄sse i aliā obligatioz trās fusio vl' trāsactio. ſbi gra. Debui tibi centū aureos sub ꝺitiōe si nauis venerit ex Asia placuit int' nos nouare obligatioz. vt illud qđ debui tibi sub ꝺitiōe pure z sine ꝺitione debeā.

Nouell⁹. la. lū. dr a nou⁹. Jtez nouella. le. dr ram⁹ arboris tener z nou⁹. Un̄ p̄s. Filij tui sicut nouelle oliuaz.

Nouē nomē numerale pl'is nūeri. o. g. indecli. z dr a nea greco. qđ est nouē.

Nouēber. mēsis q̄dā dict⁹ a nouē z ber. q̄a non⁹ a martio p̄mo mēse. z tūc ibres abun-

Nouēnis. nis. ꝺ. t. z h̄ ne. i. nouē an- (dāt noz. z dr a nouē z ann⁹. Jn̄ h̄ nouēnium nū spaciū nouē annoz.

Nouēsiles. pl'is nūeri. ꝺ. ge. q̄dā dij sic dicti a nouē z salio. q; nouē insultib⁹ nauem infestāt. Un̄ dicūt q; si euaserit nauis decimū insultū nō deinceps timēt. Un̄ Lucan⁹ in. v. Hoc fatū decim⁹ ductu mirabile fluct⁹ Jn valida tūc puppe leuat. Pap. etiā dic̄. Nouēsiles. i. saltatores ionis.

Nouerca. ce. f. p. patris vxor secunda. dicta ab eo q; noua supducať. z cor. p̄mā. Un̄ q̄dam. Gaudet i afflictos seuire nouerce potestas. Jn̄ nouercalis. ꝺ. t. z h̄ le. i. ad nouercam p̄tinēs. vel mal⁹ vel pessim⁹. q; nouerca solet esse mala p̄uignis.

Nouici⁹. cia. ciū. i. nouiť q̄uersus. z dr a nouus. q̄si ad noua pat⁹. Et cor. ꝺ. añ c. Juuenal' tñ necessitate cōpulsus eā pducit dicēs. Jā sedet i ripa tetrūq; nouici⁹ horret

Nouiluniū. nij. tps q̄n luna noua est. i. cū incipit illumiari a sole.

Nou⁹. ua. uū. i. recēs. nō vetust⁹. s. i. p̄ncipio sui. z dr a neos vl' neon. qđ ē nouū. Et nota q; nou⁹ dr q̄nq; inusitat⁹. q̄nq; magn⁹. Jtez nouissim⁹ ē suplatiu⁹ de nou⁹. z tñ mutat ei⁹ significatioz. Dr em̄ nouissim⁹. i. vltim⁹. Et raro iueniť in ea significatōe quā dz hr̄e suplatiu⁹ isti⁹ positiui nou⁹. ua. uū. Un̄ Dat. xx. Sic erūt nouissimi p̄mi z p̄mi nouissimi id est. vltimi.

Nox. noctſ. qđ grece dr nyx. nyctos. est solis absentia q̄diu ab occasu ad ortum rursus ascēdat. Jn̄ hec nocticula. le. dimi. Noctſ p tes sunt septē. s. vespe. crepusculū nē. viꝺ s in crepusculū.

Nota. te. f. p. i. culpa. delictū. z dr a noceo.

Not⁹. a. ū. i. nocu⁹. culpabil'. mal⁹. z dr a nota. Jn̄ h̄ z h̄ notiāl'. z h̄ le. idē qđ not⁹.

N ante H

Nubes. bis. f. g. fm Jsiꝺ. in. xiij. etymo. dr a nubo. bis. i. tego. q; nubit. i. tegit celū. Jn̄ et nupte. q; vult⁹ suos velēt. z neptunus. eo q; nubat. i. mare z terrā tegat. Nubes aūt aer sdēsitas facit. Uēti em̄ aerē cōglobāt. nubēq; faciūt Jn̄ nubecula. le. dimi. i. pua nubes z pducit nu.

Nubid⁹. da. dū. i. obscur⁹. z dr a nubes. quasi nubi dat⁹. z cor. bi.

Nubil'. lis. ꝺ. t. z h̄ le. i. ad nubēdū habilis.

Nubifer. ra. rū. i. ferēs nubē. z cor. pe.

Nubiger. ra. rū. pe. cor. gerēs nubē.

Nubilū. li. i. nubes vl' obscuritas. z dr a nubes. Jn̄ nubil⁹. la. lū. i. obscur⁹. spissus. Un̄

NV

Nuidꝰ tristiꝰ. Cū fuerꝭ felix multos numerabis amicos. Tpa si fuerint nubila solus eris. Jñ nubilosus. sa. sum.

Nucicula. le. dimi. i. pua nux.

Nucilla. le. i. amygdala. f. minor nux.

Nucleariꝰ. rij. f. g. arbor q̄ fert nuces et ór a nux. Jñ nuclariū. rij. idē vl̄ locꝰ vbi nuces crescunt.

Nucleꝰ. clei. id qđ lateat ītra testā nucꝭ. r ór a nux. vl̄ nucleꝰ ór a nubo. bis. co q̄ duro corio sit nuptꝰ. i. tectꝰ. Jñ nucleolꝰ. li. dimi.

Nucula. le. dimi. i. pua nux.

Nudipes. dis. f. g. i. nudis pedib. Jñ ħ nudipedalia. lie. i. nuditas. r ꝓprie pedū

Nudulꝰ. la. lū. pe. cor. i. ex toto nudꝰ.

Nudꝰ. da. dū. i. expoliatꝰ. siue vestib⁹ exutꝰ. Jñ hec nuditas. tatis.

Nuga. ge. f. g. i. beffa. derisio. mēdaciū. turpitudo. macula. r ór a nugor. arꝭ. Jñ ħ nugula. le. r ħ nugella. le. ābo. di. r nugosus. sa. suz id est. plenꝰ nugis. Jñ nugositas. tatꝭ. Jñ ħ r hec r ħ nugax. acis. i. vanꝰ. fatuꝰ. q̄ assidue nugis intēdit. Jñ nugacitas.

Nugaculꝰ. la. lū. i. aliquātulū nugax.

Nugicanꝰ. na. nū. pe. cor. i. cancs nugas.

Nugidicꝰ. ca. cū. pe. cor. i. nugas dicēs

Nugiger. ra. rū. i. nugas gerēs.

Nugigerulꝰ. la. lū. pe. cor. i. nugax portitor. r turpis nūcius

Nugipar. ra. rū. pe. cor. i. nugas pariēs

Nugas. oīs. ge. indecli. ī singulari r in pl̄ali ide est qđ nugax. Et vt dicūt nom̄ est hebreum. Un Sophonie. iij. Nugas q̄ a lege recesserāt congregabo. Nugas. i. vanos. vl̄ q̄ ad nullā vtilitatē prinēt. Dic qđā expositio vt nosse possim⁹ hebraicā linguā oim linguarum esse matrē

Nullateꝰ. vl̄ est dictio cōpositā. vl̄ potiꝰ q̄ dam irregularis vocū cōgeries. loco vnius dictiōis posita.

Nullꝰ. la. lū. ór a nō r vllꝰ. r fac gtūs nulliꝰ. Fm modernos. r dtūs nulli. Tn antiq̄ dixerunt gtō nulli. nulle. nulli. dtō nullo. nulle. nullo Un Hiere. xij. Lūbare qđ nullo vtui aptum est.

Numa. rex rhomanoꝝ q̄ pꝰ rhomulū secundꝰ regnit. ħ pmꝰ romanis sacra īstituit ór.

Numariꝰ. rij. m. g. ór a numꝰ. Et dicebātur numarij qđā ciues q̄ publicū numū erario inferebāt. Itē a numꝰ ór ħ numaria. rie. lex ō numis.

Numatꝰ. ta. tū. i. plenꝰ numis. Un Orati⁹ i epi. Ac bñ numatū decorat suadela venꝰ q̄

Numella. le. qđdā genꝰ catenaꝝ q̄ quadrupedes liganť. innumerꝭ maculis ꝓtectū. Jñ numellatꝰ. ta. tū. i. numella ligatꝰ.

Numen. inis. n. g. i. diuinitas. vl̄ ipe deꝰ vel dei ptās vel maiestas. Et cor. pe. gtī. Jñ numinosus. sa. sum. i. plenꝰ numinib⁹.

Numeraria. rie. f. g. dea numeri

Numerꝰ. ri. m. g. ór a Numa impatore rhomano. q̄ primo repperit nūez apd rhomanos Et ē numerꝰ collectio vnitatū. siue aceruus ex vnitate pfusus. Et fm ħ tm̄ pl̄alitas ór numerꝰ. s. binariꝰ vl̄ ternariꝰ. vl̄ maior nūerus. Itē numerꝰ ór qñq̄ singl̄aritas. i. vnitas. Humerꝰ etiā ór accidēs ptiōrationis. s. q̄dā modꝰ designādi q̄ dictiōi inest. eo q̄ per ipm fit pmo. vl̄ tāq̄ de vno vl̄ tāq̄ de pl̄ib⁹. qđ p determinationē discernit. vl̄ ꝓstructōr ei. Jñ numerosus. sa. sum. i. multꝰ. numero abundās. Et numerositas. tatis. i. multitudo. Et numerariꝰ. ria. riū.

Numida. de. lingua numidaꝝ vage r icerte sedes dicunt Jñ ħ r ħ numida. de. pe. cor. id ē. vagās. incertꝰ. incōstās. infidel̄. Et qa olim numide vagabāt huc r illuc nō hītes certā mansionē. iō dicti sūt numide. Jñ ħ numidia. die. terra coꝝ. Et hinc mō sumit ħ et hec numida. de. q̄ est de terra illa. siue sit instabilis siue nō. r numidicꝰ. ca. cū. idē.

Numilꝰ. li. dimi. i. pauus numꝰ

Numisma. atꝭ. n. t. idē qđ numꝰ. r numisma id est. numi pcussura. figura. imago q̄ in numis fit. Idē r denariꝰ ór. Un ór numisma. q̄si numi imago. Un Mat. xxij. Ondite mihi numisma cēsus. at illi obtulerūt ei denariū

Numosus. sa. sum. i. numis plenꝰ. Jñ ħ numositas. tatis.

Numulariꝰ. rij. i. monetariꝰ. mēsariꝰ. cāpsor negociator Un Matth. xxv. Oportuit g̃te cōmittere pecuniā meā numulariis.

Numulꝰ. li. r numullꝰ. li. ābo. di. i. pauꝰ numꝰ

Numꝰ. mi. i. denariꝰ. r ór q̄si nomꝰ a nomie q̄ noiat. vl̄ q̄ noib⁹ ꝓncipū numi effigiant. q̄ vo q̄dā dicūt q̄ a numa pōpilio. vel a numero dicat. nō pcedit. cū numꝰ ꝓmā lōgam habeat. r numa vl̄ numerꝰ ꝓmā breuē. aliter necessariū essꝫ q̄ numꝰ p duplex m. scriberet qđ tm̄ antiq̄ autoritati r vtui repugt. Un Juuenal. Crescit amor numi. q̄tū pecunia crescit. Itē Orati⁹ i epi. Et bñ numatū decorat suadela venusq̄. Itē Cato. Dues hz numū. sz numꝰ nō hz ipm. Et olim numꝰ dicebat argyr. q̄ fiebāt numi ꝓmū de argēto qđ grece argyros ór. Et tria q̄runt i numo.

N

scz metallũ.figura.z põdus.z si aliq̃d istorũ defuerit num⁹ nõ erit.

Nũcins.cij.m.g.z hec nũcia.cie.q̃ vl̃ q̃ nũciat.Et h̃ nũciũ.cij.qõ nũciaĸ.Lõfundit tñ h̃ ꝓprietas.Jñ nũciolus.li.dimi.z hec nũciola le.z h̃ nũciolũ.li.dimi.z cor.o.

Nũdine.arꝝ.plis nũeri.Jn singl'ari autẽ ro inuenit.z sũt nũdine mercãtiũ public⁹ ꝙ tus ad merces emẽdas vel vẽdendas

Nũqs cõponit ex nũ z qs. z mutaĸ m. in n. sequẽte q.Lũ qui aũt nũqz cõponit nũ.

Nuper⁹.ra.rũ.dicebãt antiq̃.i.nou⁹.nouici us.a nup aduerbio.sz nuper⁹ dr q̃si nup ve nẽs.sz nouici⁹ q̃si ad noua pat⁹.Un̄ Plau tus.Postulasti hoiem nupeꝝ atqz nouiciũ. Jñ nupere aduer.z hec nuperitas.tatis.

Nuptie.arꝝ.viri z mulierꝭ legitia ꝓiũctio.in diuidua vite ꝓsuetudinẽ ꝓtinẽs.Et dicũt a nubo.bis.eo q̃ nubẽtiũ capita i solẽni bñ dictiõe velabãt.z q̃si nube coopiebãt.Jnõ hec nuptiole.arꝝ.i.gue nuptie.z h̃ z h̃ nuptia lis.z hoc le.

Nuptie secũde dicũt oẽs q̃ sequũt ꝑmas.licet sint tertie q̃rte vl̃ q̃nte ꝛc.vt si aliqs nubit post ꝑmas nuptias.L.e.ti.si qs.ĝ.tale

Nuptoriũ.rij.vel nuptatoriũ rij.dom⁹ vl̃ locus vbi fiũt nuptie.vel vbi nubũt.

Nupt⁹.ti.i.marit⁹.z hec nupta.te.i. vxor.et dicunt a nubo.bis.i.tego eo q̃ vultus suos nubãt.vel velẽt.i.tegãt.Jñ nupt⁹.ta.tũ.

Nur⁹.rus.rui.f.g.ẽ vxor filij sic dicta.a novus.ua.uũ.q̃ nouella z iuuẽcula ẽ.vñ z pro iuuẽcula sepe ponit.z cor.nu.Un̄.Ac vxor nati dr eẽ nur⁹.z cõponit cũ p.z dr ꝑnurus rus.i.vxor filij filij.i.nepotꝭ.z dr ꝑnur⁹.q̃i p Nus sensus.Jñ cõponit an⁹.q̃ (pe nuꝝ si sine nus.i.sine sensu.idẽ est qđ vetula.

Nutabũdus.da.dũ.i.dubi⁹ z incert⁹ nutãti silis.z dr a nuto.tas.

Nutio.onis.f.g.i.ꝓsensio.ꝑmissio.

Nutrici⁹.g.ũ.q̃ nutrit vl̃ nutritur.z dr a nutrio.tris.Et h̃ nutrici⁹.cij.q̃ nutrit vl̃ nutritur.Et hec nutricia.cie.in codẽ sensu.

Nutricula.le.dimi.i.pua nutrix.

Nutritor.oris.m.ge.dr q̃si nutu eruditor.z pdu.pe.tã in ntõ q̃z in gtõ.sz ꝑmã hz cõem i ꝓsu Jñ nutrix.cis.f.g.dr cã euphonie.Deberet em dici ꝑm formationẽ hec nutritrix.cis sz cã euphonie.siue alternitatis mediã sylla bã cõcidit.z p.pe.gti.

Nutritor⁹.ria.riũ.q̃ nutrit vel nutrit

Nutus.tus.tui.i.volũtas.ꝓsensus vl̃ gest⁹, vel signũ z ꝑtim oculoꝝ

Nux.cis.f.g.ablatiuo nuce.e.i um.fit nucũ gtũs pl'alis.z dr a noceo.ces eo q̃ vmbra vl̃ stillicidiũ folioꝝ ei⁹ primis arboribꝰ noceat Hãc alio nõe ũglandẽ vocãt.q̃si iouis glãdẽ.Fuit ei hec arbor ꝑm poetas ꝓsecrata iouí.Et dicũt nuces general'r oĩa poma tecta cortio durioꝛe vt pinee.nuces.castanee.auellane.glãdes.amygdali.hĩc z nuclei dicti sũt q̃ sũt duro cortio nupti.i.tecti.At ecõtra oĩa poma exteri⁹ mollia.i. mollẽ corticẽ habẽtia dicũt ꝑtim poma vel mala.sz cũ adiectione terraꝝ i q̃bꝰ antea nata sũt.vt ꝓsica. punica maciana.cidonia ꝛc.z cor.ꝑmam nuxi gtõ. Un̄ aurora.Arida ꝑga nuces iteꝝ ꝑgo ocũ

O ante N

O Nomen est lĩre.z ẽ neu.idecli.Et vt dicẽ ꝑsci.o.pl'a figr.Un̄ O stupet o dubitat.vocat.idignat.adoptat. Clamitat.ꝙrit.velut exẽplis repit.Vl̃ sic. O dolet.o clamat.vocitat mirat z optat.O dedignat se nominat vt phibet

Obab interꝑtat spes

Obba.be.gen⁹ est calicis.

Obduct⁹.a.ũ.i.secret⁹.vel obuelat⁹ vl̃ opt⁹ z dr ab obduco.cis.Un̄ z cicatrix dr obducta qñ et optiõe labioꝝ vulnerꝭ sibi adherẽtiũ apparet caro iteꝝ.Sil'r cicatrix parietis obducta dr qñ scissura vel rimule operiunt.

Jñ hec obductio.onis.i.obducta actio.optio.delectio.obuclatio.Et obduct⁹.tus.i.cadẽ significatõe.Obductio etiã dr moꝛs.q̃ i morte palpebre obducũt.i.ꝰ se ducũt i clausione oculoꝝ.z sil'r labia i clausione oris.

Obeditio.onis.f.g.i.obedientia.Un̄ Ro.vj. Siue obeditiõis ad iusticiã

Obel⁹.li.pe.p.dr q̃dã ꝑgula iacẽs sic facta. q̃ apponit i ꝓbis vel sentẽtijs supflue iteratis.vel i bis locis vbi lectio aliq̃ fallacia vel falsitate notata est.vt q̃si sagitta iugulet supflua z falsa ꝓfodiet.Obelos ei sagitta dr Alteriꝰ ẽ alia ꝑgula sic facta z ponitur i bis de q̃bꝰ dubitat an tolli debeãt l' apponi

Oberat⁹.ta.tũ.i.ere ꝓduct⁹.Un̄ i vita beati Martini.Oberatos hz meos scriptores

Obesus.sa.sum.pe.p.i. pinguis. imo pl⁹ q̃z pinguis.Prope q̃dẽ obesus pinguis z rotũ dus vndiq̃z.q̃si circũq̃z esset esus.Et ẽ obesus.forinsec⁹.crassus.intrinsec⁹.Un̄ Benek zh.Obesis carnibꝰ.

Obex.cis.m.g.i.obstaculũ qđ obijcit.Jnuenit etiã in fe.ge.apud autores.

Obit⁹.t⁹.i.moꝛs.trãsit⁹.z dr ab obeo.obis

O

Et differt a morte. qz obit⁹ ptinet ad bonos hoies. mors bonis z malꝫ z etiã bestijs ꝓueit
Oblatũcula. le. dimi. i. pua oblatio
Obligatõ est iurꝫ vinculũ q̃ necessitate astringimur mutuo ꝓtrahẽtes. vt Insti. d obli. in pn. Et est duplex. s. ciuil' z ptoria. Ciuilis q̃ aut legibꝫ ꝓstituta. aut certo iure ciuili cõprobata ẽ. Oꝫ ptoria ẽ quã ptor ex sua iurisdictione ꝓstituit q̃ etiã oneraria vocat
Oblit⁹. ta. tũ. est pticipiũ de obliuiscor. cerꝫ. z tũc pd. pe. Itẽ est pticipiũ de oblino. nerꝫ. z tũc corr. pe. Un̄. Immemor oblit⁹ manet oblit⁹ atq; linit⁹. Uel fm grecꝫ. Immemor oblit⁹ notat oblit⁹ immaculat⁹. Hinc obliuiscor est illi⁹ obliuio caput.
Oblõgus. ga. gũ. dr ab ob z lõg⁹. Et illõ dr oblõgũ qõ in medio dilatat. sz in capitibus restringit. vt nauis z ouũ.
Obnixus. a. ũ. i. ℈ conat⁹. l' subiect⁹. hũilis.
Obnoxi⁹. cia. xiũ. i. subdit⁹. z dr ab ob z noxius. Ul' obnoxi⁹ dr ab ob z noxa. Propẽ q̃ dẽ obnoxi⁹ alicui dr q̃ ꝑ noxã. i. culpã. vl' ꝑ pter offensam aliquã illi ẽ suppositꝰ. debitus vel obligat⁹. z ponit ꝑ subiecto vl' suppositoquocũq; mõ.
Obol⁹. li. pe. cor. i. dimidi⁹ scrupul⁹ q̃ pẽsat siliq̃s tres. hñs cerates duos. chalcos q̃ttuor. z fiebat olim ex ere ad istar sagitte. Unde etiã a grecꝫ nomẽ hz. Dr ei ab obel⁹ qõ est sagitta. Obol⁹ etiã dr medalia siue medietas
Obrizũ. rizi. i. auꝫ dictũ sic. qr (denarij. obradiet splẽdore. Est eñ colorꝭ optimi qõ hebrei offon. greci chiron vocãt. Ul' obrizũ dr q̃si obrude auꝫ. z est etymo. Et pdu. pe. positiõe. qr z. est duplex ꝓsonãs
Obscen⁹. na. nũ. dr ab ob z cenũ. vl' ab ob z cena. qsi ℈ cenã. Hã obscena sunt cene ℈ria. z iterponit s. Hã vt dic̃ Prisi. i. ij. maio. Ob q̃z est qñ assumit s. cũ cõponit cũ dictiõe incipiẽte a c. vt obscur⁹. obscen⁹. Uel obscen⁹ ꝑt cõponi ab obs z canẽdo. Un̄ dic̃ Pris. in ix. li. Inuenit obs a q̃ cõponit obscen⁹. Obscen⁹ eñ ꝓprie dr d voce. Clor ei obscena dr i. dura z turpis. licz ꝺ alia re ũmũda z turpi dicatur.
Obscur⁹. ra. rũ. pe. p. dr ab ob z cura. z interponit s. z ꝑ ꝓprie obscur⁹ q̃ est ob curã. i. ℈ curã hoim. i. de q̃ nõ curãt hoies. Itẽ obscurũ id ẽ. obuelatũ. tectũ. tenebrosũ. Itẽ obscura dicebant sacrificia q̃ de nocte fiebãt ꝓserpine vl' alij i loco obscuro. Jn̄ obscure aduer. z hec obscuritas. tatis.
Obses. sidis. ꝯ. g. i. vas vadis. z corr. pe gti z dr ab obsideo. des. z dicũt ꝓprie obsides. q̃ ab obsessis dãt. vl' q̃ dari solet. z cuz honore custodiri.
Obsoniũ. nij. n. s. i. pu⁹ cib⁹ z delicat⁹. q̃ p⁹ cenã ℈ somnũ sumit. Itẽ q̃libet modicus et delicat⁹ cib⁹ int' alios sumpt⁹ dr obsonium. qõ vulgo cõpanaticũ dr. Jn̄ obsonat⁹. tus. act⁹ obsonãdi. vl' ipsa cena vel obsoniũ. vel sumpt⁹ q̃ expẽdit' in cena siue obsonio.
Obstetrix. cis. f. g. me. cor. i. femia q̃ sterã tractat. s. q̃ colligit puer de vẽtre ꝓcedẽte. et dr ab ob z stera. vl' ab obsto. as. qr obstat pturi
Obstinat⁹. ta. tũ. i. i malo indura/ (enti tus. offirmat⁹. vl' intẽt⁹. Jnuenit etiã obstinat⁹ i bona pte. i. i bono ꝓposito firm⁹ z stabil. Un̄ Ruth. j. Uidẽs q̃ obstinato esse aio
Obstip⁹. pa. pũ. i. iclinat⁹. z dr ab ob z stip⁹. qr q̃ petit stipẽ z accipit. caput iclinat. vl' cõponit ab ob z stipes. q̃si ℈ stipẽ inclinat⁹.
Obstringill⁹. li. m. g. q̃ddã gen⁹ calciamẽti z dr ab obstringo. gis. Et sũt obstringilli q̃ ꝑ plãtas cõsuti sunt. z ex supiori pte corrigia ꝓtrahunt vt stringãt vñ z uoiant.
Obstruct⁹. ta. tũ. i. ꝑclusus. oppilatus
Obstrusus. sa. sum. i. stolidus. hebes. stultus.
Obtut⁹. tus. i. intuit⁹. visus. aspectus. facies immobil. intẽtio oculoꝝ.

O ante L

Occa. cc. q̃dda instrm ad terrã scindẽdam si
Occator. oꝛ. i. insitor arboꝝ. (cut rastrũ vl' subrũcina ror. sator. vl' actor. arator. hos oẽs agricole pagani deos habuerũt
Occasio. onis. f. g. i. facultas. copia. ptãs. cõditio. rps. loc⁹. casus. fortũa z etiã põit ꝑ cã.
Occasus. sus. sui. i. occidẽs. ab occidẽre ibi sole. Un̄ ꝓpha. A sol' ortu vsq; ad occasum. Itẽ occasus dr obit⁹. euersio. occisio. vel dies supma. z dr ab occido. dis.
Ocean⁹. ni. dr ab ocys. i. velox. qr velox ẽ. vl' oceanus dr a celo. vt deriuatio sumat a media syllaba. qr oceanũ. i. mare magnũ sil'itu dinẽ hz cũ celo i colore. Jn̄ ocean⁹. na. nũ. et h ocianides. de. i. fili⁹ vl' nepos oceani Jn̄ h oceanis. nidis. filia vl' neptis oceani. fm huguicꝫ. vl' fm Pap̃. Oceanũ greci z latini iõ noiant. qr i circuli mõ abiat orbẽ. siue a celeritate q̃ ocy⁹ currat. z cor. pe. Un̄ theodol⁹. Sol petit oceanũ frig⁹ succedit opacũ. Et

D

nota q oĩa maria ꝓtineãt ad oceanũ. et ſm deſcriptiõz factã ſub iulio ceſare maria mediterranea toto orbe habitabili ſũt trigita

Occidẽs.tz.m.g. vbi ſol occidit. Jñ h̃ z h̃ occidẽtal'. z h̃ le. res occidẽtz. vl' ptinẽs ad occidẽtẽ ſm Hug. Pap. ſo dicẽ. Occidẽs dict'. q diẽ facit occidere. Abſcõdit ei lumẽ mõdo z tenebras ſuppinduxit

Occiput.pitz.poſterior ps capitz õr. Uñ in greciſmo õr. Sinciput anterior ps capitis õr eſſe. Occiput ac ptẽ deſigt poſteriorẽ. Jñ h̃ occipitiũ.tij.idẽ qõ occiput.

Occult'.ta.tũ.i.abſcõſus.tect'.clauſus.z p ducẽ ꝓmã poſitiõe. Uñ Oratius i ꝓma cpl'a Occultũ viſus decurrit piſcis ad hamũ.

Occupatio ẽ color rhetoric'.z fit qñ dicim' nos ꝓterire aut neſcire aut nolle dicere h̃ q̃ ma ꝛie dicim'. h̃ mõ. Quid referã q̃ntis tua ſit maculata iuuẽt' flagicijs Et greciſ. dicit

Occupat h̃ color cũ qd trãſire parabat. nec trãſit. Preterco cedes furia furta rapinas. Tedia forte darẽ ſi ꝓba iſta referrẽ

Ocell'.li.di.i.pu' ocul'.z cor.ꝓmã. Uñ i aurora. Spõſa colũbinis ſine felle potiꝫ ocell'

Ocyma.me.õr vehiculũ velox.z õr ab ocys z pducit cy.

Ocys grece õr velox latine.z cõpar ocyor.ſym'. Et nota q vt dicẽ Hug. antiq̃ dicebant oc'.ca.cũ.i.velox.ab ocys greco. Et ide ocyor.ocyſſim'.ſz oc' mõ nõ eſt i vſu.z tõ ocys grecũ ſubit loco poſit. ui.z õr ocys. cyor. ſimus. Jñ ocyus. ocyſſime. aduer.

Ocitabulũ.li.q̃dã põd' eſt hñs drachmas ſedecim. ſcrupulos q̃dragintaq̃nq;.

Ociũ.cij.n.s.i.q̃es. ſecuritas.ſz ociũ corpis eſt. q̃es aĩ. Jñ ocioſus.a.ũ.i.q̃et'. ſecur'. ocio vacãs. ocio plen'. nil operãs. iutil'. Uñ ſ̃bũ õr ocioſũ. qõ ſine vtilitate z cã pferẽ. Jñ ocioſitas.tz. Itẽ ociũ philoſophicũ ẽ ſtudiũ. q̃ phs ociãt qñ ſtudz.ſz ociũ vl'gare qñ vacãt ab ope ſuili. Et nota q tripler ẽ ociũ. ſ. deſtitutoriũ. qõ ẽ ribaldoꝝ q̃ apõ arbẽas ſuſpendebãt z õ h̃ õr q ocioſitas z voluptas arma ſũt hoſtis antiq ad mikas aĩas capiẽdas. de renũ. niſi cũ ꝑdẽ. ꝙ. vex ſi ꝑpt'. Scõm ẽ reſtitutoriũ qñ q̃s ceſſauit a labore z iterꝫ accedit ad op' Tertiũ retributoriũ. qõ dat' emeritz z ſenib'. Jñ ociolũ. li. i. puũ ociũ. Jñ ociabũd'. a.ũ.i. ocioſus. l' ſilis ociãti. z p. o añ c

Ocrea cree. õr a crus. Et ſunt ocree tibialia calciamẽta q̃ ſuras tegũt. ſic dicte. q crura tegãt. Jñ ocreat'. ta.tũ. q ocreas hz. et ſunt ocree ſiue de ferro ſiue de corio ſint

Octau'.ua.ũ.õr ab octo. Jñ h̃ octaua. ue. i. octau' dies alicui' feſtiuitatz. Et octen'.na nũ. z octonari'.ria.riũ. z h̃ octonari'.rij.

Octingẽti.te.ta.i.octies cẽtũ. z õr ab octo z centũ. z mutat' c. in g. añcedẽte n.

Octo nomẽ numerale indeclinabile

Octoginta.o.g.nũeri pl'is.i.octies decẽ.

Octuber.brz.q̃dã mẽſ'. ab octo z imb dict'. eſt ei octau' a martio q ẽ ꝓncipiũ ãni. Jñ h̃ z h̃ octubrz z h̃ bre. z vt dicũt q̃dã dz ſcribi ꝑ o. i ſeda ſillaba q ꝓpõit ab octo Alij dicũt q dz ſcribi ꝑ u. q mutat o iu i ꝓpoſitõne cã

Octuſſis.ſis.m.g.i.octo aſſes (euphonie. vl' pciũ octo aſſiũ. Uñ Orati' i ſmo. Quãto eteni pua q̃ſti q octuſſib' heu.

Ocular'.a.ũ.z oculoſus.a.ũ.z ocule'.a.ũ. i eodẽ ſenſu. ſ. plen' ocul'. z cõpar oculoſ'. ſior ſim' Itẽ iuenit oculiſſim'.a.ũ.q̃ plen' ẽ oculis. vl' qõ freq̃nt inſpicit ab ocul'. ſic dicũt q dã. Oſtũ aice tue oculiſſimũ ẽ. eo q oc'i tui ſp aſpiciũt i illõ. Uñ Plaut'. Dic primum illõ oſtũ oculiſſimũ ſalue. Itẽ ocular' iueniꝫ tur i alio ſenſu. ſ. manifeſt'. apt'. acut'. vt Fides oculata. i. manifeſta z apta. ſ. q ocul' hẽt

Ocul' li.m.g. vidẽt dici ab occulo.is. qõ ẽ ab ſcõdo. Uñ dicẽ Jſi. ꝓ. etymo. Oculi dicti ſũt q eos calioꝝ tegmĩa occultãt ne q̃ incidẽtz i iurie offenſiõe ledãt. ſiue q occultũ lumẽ hñt. i. ſecretũ. vl' int' repoſitũ. Di int' oĉs ſenſus viciniores aĩe exiſtũt. Jn ocul' ei oẽ mẽtz iudiciũ ẽ. l' ai ꝓturbatõ. vl' hilaritas i ocul' apparet. z cor. ꝓmã z ab eo deriuata. Uñ Ouidius. Jnuitz ocul' hec mea ꝓba leges

D ante D E et F

Oda grece latine õr laus. z oda õr cãt'. z oda finis. z odos via. Dic q̃dã lib' Oratij intitulat' lib' odarꝫ. i. cãtuũ l' laudũ. q ibi laudare i tẽdit. Et q̃liber ei' diſtinctõ õr oda q̃ſi laus

Odenta õr dens (vel cãtus

Odeporic'.ca.cũ.i.itinerari' vl' viatorius. Sz odeporiũ õr laus cãtilene.

Odibil'.lis.p.t. z h̃ le. i. odio habit' vl' habil'

Odiũ.dij.i.iueterata ĩimicitia õ vltõe cogitãs. Jñ odioſus.a.ũ.i. odio plen'. odio habitus. z q̃nq; õr ſic odio hñs. Et i eodez ſenſu

Odiolũ.li.di.i.puũ odiũ (odiloc'.a.ũ.

Odolla.le.q̃dam locus eſt.

Odor vl' odoꝛ.m.g.õr ab aere. q tractu aerꝫ ſentit. Et õr odor. ꝑe de bono. Jñ odorus. ra.rũ. i. odore plen'. ſ. q̃d ex ſe mittit odorem vt flos. th'. pomũ. Jñ odore aduer. Et ꝓponit odor. odorifer. a.ũ. qõ odorẽ fert Et odo

Of

risequ⁹.q.quũ.pe.cor.q odorẽ seqt.vt canis. Et licz ħ nomĩa odox.odorifex.odoratũ.z odorisequ⁹ ita distinguãt.vt odox dicatur qđ ex se emittit odorẽ.vt flos. Jdẽ z odorifera rũ. Odoratũ qđ odore receptũ ẽ.vl qđ odorẽ pcipit.l odorẽ aliũd accipit z odorisequũ qđ odorẽ seqt vt canis. Pfundũt tñ ħ vocabula apđ autores.z sepe p se iuicẽ posita inueniũt. Et nota q sũt qtuor noia q faciunt ntiã in or vl in os.vñ Bis duo sunt or z os cause retinentia rectos. Arbor odorifer labor: bis sociat honor.

Odorabil.lis.z ħ le.qđ aptũ ẽ ad odorãdũ.

Odorcul⁹.li.di.i.puus odor

Odoria.rie.dea q odoribus putabat posse. et p ipo odore iuenit. Unde Plaut⁹ i amphitrione. Odoria afficit plures filios.

Oestrũ.stri.n.s.qddã gen⁹ muscax.l. asil⁹.l taban⁹.et dr grece a sono quẽ facẽ.z ita oestx nomẽ grecũ ẽ z ficticiũ. Oestx ponit qnqz p sapia vl spũ poetico.q sic oestx alia monet z pũgit. ira z spũs poetã. Unde Statius thebaidos. Tps erit cũ laurigero tua fortis or oestro facta canã.

Offella.le.di.đ offa.i.pua offa.z subtrahit đ offella vnũ f.qnqz i metro. vt possit pma breuiari. sic dic̃ bug. Et sic videt velle hug.q offella debeat scribi p geminũ f.licz vnũ aliqñ subtrahat cã metri. Jtẽ dic̃ Pap. Offa gemi nat f. fac̃ tñ dimi. non geminata f. ofella. q i diminutõe multa mutãt. Unde qdã. Nec ẽ excepta quã gusto libent ofella

Offa.fe.frustũ panis hũectati.z dr ab ob.et fans.qi obfans.i.ꝺ fante.eo p noceat fanti. q os iplet Unde Dañ.xiiij. Offa picz. Unde Offa nocz fanti.sz pdest curiẽti. Jn ħ offart⁹.ij .i.coqu⁹.z offatum.i.pticulati.z offat⁹.a.ũ.i. pticulat⁹.cõminut⁹ Et vt dicũt dra ẽ inter offaz z vipã. Uipa ci ppe fit i vino. vñ vipa dr qsi panis i vino. Offa i alijs liqribꝫ.

Offendix.cz.m.g.i.nod⁹.z ppe q restringit z remittit.vel q liber ligat.

Offensa.se.i.culpa.forefactũ.

Offensaculũ.li.i.scandalũ vel ira vel impedimentũ.z dr ab offenso.sas.

Offendiculũ.li.i.culpa.vl id ad qđ pedẽ offendum⁹.vel obex.vel impedimẽtu.

Offensio.onis.f.g.i.culpa.forefactũ

Offensiũcula.le.dimi.i.pua offensio.

Offensus.sa.sum.i.lesus.vel cõmot⁹ ad irã.

Offerẽda.de.i. ãtiphona q canit cũ oblatio dr celebrari.z dr ab offero.feris. Jñ offerẽd⁹. da.dũ.i.dign⁹ offerri

Offertoriũ.rij.i.oblatõ qi pfertũ.qz pmo loco fit oblatõr p ea sacrificiũ z offertorium dr. loc⁹ vbi reponũt l vbi fiũt oblatões.z dr ab ob z fertũ.ti.qđ ẽ oblatõ qdã.vl pt deriuari Officina.ne.f.p.dr loc⁹ vbi fi- (ab offero unt officia.z p.fi.l officina ẽ qsi tuguriũ.l tegmẽ.qñ vicz palee.i.stramia ponũt s arbores.vt pastores subt ẽ cũtes ab ibꝫ ptegãt

Officiũ.ij.dr mltz mõis.pmo.misteriũ.scdo obsequiũ.tcio act⁹ psone corrigẽtz.xxj.q.j.monach⁹.qrto plebania.đ sta.mo.qđ dr Jtẽ aliqñ sumit p dignitate l psonatu.đ pbẽ.ad ħ.declẽ.ñ resi.qz đ pcel.pbẽ.c.ij.§.j. Aliqñ p litigio.xxj.q.j.đ pñtiũ.i fi. vbi litigãtes dicũt officiũ exercere.itẽ is cui missa ẽ dispẽsatõ hz officiũ Jtẽ is q hz ptãtẽ secl'arẽ z tabellionatũ. Jtẽ dr pposita.sz ppe ẽ aliđ a dignitate z psonatu.z dr simplex officiũ qñ qs hz administratõz aliqz rez sine aliq progatiua i choro l capl'o vltra alios sui ordis rõe hmõi officiũ.z sic hz on⁹ ãnexũ sine honore l progatiua honorz. vt syndici. pcuratores. gastaldi.j. q.iij.saluator.p.i noie Jtẽ vicedñs q hz cpatũ disponere dr hẽ officiũ. lxxxix.di.§.officiũ.j.q.j.si qs cps.j.rñ. Jtẽ officiũ fm cardinalẽ ẽ ptãs exñs i iudice exercẽdi oia ea q pertinẽt ad ei⁹ iurisdictõz.z capit ħ iurisdictio generalit. vt icludat oia ptinẽtia ad merũ z mixtũ iperiũ. Jtẽ officiũ ppe dr qđ hõ debz hoi ex natura. vt i.c.cũ i offi.de reita.

Officiũ iudicz fm gof.ẽ ptãs iudicz a iure assũpta.et hz locũ tã i his q añ iudiciũ fiũt qꝫ i his q i iudicio occurrt faciẽda.z iplorat loco pncipal actõis.cũ alia ordinaria actõ deficit. vt i.c.fi.đ of.iu.z ẽ duplex.s.nobile z mercenariũ. nobile iõ appellat qr a seipo iterpõit nec iure actõis seu obligatõis. vtputa si minor petit se restitui i integz.ħ nõ cõpetit iure obligatõis qr iudex ñ fuit obligat⁹. nec iure actõis sz iudicz officiũ mitricordit iplorẽt ẽ. Mercenariũ iudicz officiũ ẽ. seu sic appellat.qr defuit actõi itẽtate. puta peto a te vigiti actõe mutui. iudicz officiũ defuit mihi hac actõe. qr ꝺdenat te. vt restituas mihi. xx

Officiosus.a.ũ.i.sedul⁹ officio itẽt⁹. Jñ hec officiositas.tz. Jtẽ officiosa dicũt q ꝓtinent pietatẽ q nulli obsũt z alicui psũt. Sicut a ꝓtrario testimoniũ dr iofficiosuz qđ ẽ ꝺ officiũ pietatz.dis.ix.si ad scꝑturas. in glo.j.

Offula.le.di.i.pua offa

Ophimach⁹.chi.pe.cor.ẽ qddã aial qđ pugnat ꝺ serpentẽ. de q habet Lucã.xj. Et dr ab ophis. qđ ẽ xpens.z machia. qđ cit pug-

OG

Ophiophagite ps ethiopũ dicta q̃ serpentes comedat. Ophis eĩ grece serpẽs. phagin comedere. fm Pap. z põ. gi.
Ophis vl' ophi grece. latine dr serpẽs.
Ophite q̃dã heretici a colubro noiati dicentes ipm colubrũ in padisum induxisse veritatis cognitionẽ.
Ophites. tis. q̃dã pu⁹ ꝓpens multas z quasdã maculas. Et vt dicũt stellio ẽ. Vñ Lucan⁹. Quã puis pict⁹ maculʼ theban⁹ ophites. Vñ z q̃dã lapis ꝓpẽtũ maculis silis dictus est ophites
Ophiulc⁹. ci. i. ꝓpentin⁹. z dr ab ophi. qõ est serpẽs. sic dict⁹ ẽ esculapi⁹ q̃ in specie serpẽtis colebaʒ apõ romanos. z cinct⁹ ꝓpẽte trãslatus fuit i celũ. vñ dr ophiulc⁹. q̃si ꝓpẽtis custos. vl' ophiulc⁹ dr q̃si ꝓpẽs loq̃ns. Legit ci in fabulʼ poetaꝝ. q̃ q̃dã ꝓpẽs locut⁹ ẽ cũ ope vxore saturni z eã docuit vsũ seminãdi. et pĥuc volũt q̃dã intelligere ꝓpentẽ q̃ Eua decepit. qz postq̃ peccauit sine agricultura viuere nõ potuit
Ophix grece. latine dr aux.
Ofni interptaʒ discalciat⁹. Fuit eĩ filius heli electus in ministeriũ sacerdotij cui⁹ amissionem suo exꝑssit vocabulo

O ante Guel l

Og. interptaʒ pclusio. rex basan fuit
Ogdo dicũt greci octo. Jñ h ogdoas. ogdoadis. i. octo. vel octonarius. z apud nos. hi z he z h octo idecli. ct. positis p gd.
Olax. olacis. o. g. i. olid⁹ q̃ assidue olet. z cõparat. olax. cior. simus. Jñ olaciter. ci⁹. sime. adu er. z hec olacitas. tatis.
Olda iterptaʒ distinctio siue diuerticulum
Olea. lee. dr fruct⁹ oliue. vl' ipa arbor oliue. Uel fm Jsiõ. Olea ipa arbor est. fruct⁹ oliua. succus oleĩ
Oleagin⁹. na. nũ. i. de olea exĩs. vel ad oleã ptinẽs. z cor. gi.
Olearĩũ. rij. vas vbi oleũ reponit
Oleaster stri. m. g. i. siluestris oliua vʼ olea Et vt dicit Jsiõ. Oleaster dr. qz sit folijs oliue similis. sz latioribꝫ arbor inculta z siluestris. amara atq; infructuosa cui insert⁹ oliue ramus vim mutat radicis z ꝓtit i ꝓpriã q̃litatẽ
Oleomella. le. q̃dã arbor. z dr ab olea z mel. eo q̃ ex ei⁹ truco oleũ defluat i crassitudine mellis sapore suaui.
Olerin⁹. na. nũ. pe. p. i. ol⁹ vʼ de olere exĩs.
Oletũ. ti. i. fetor vl' loc⁹ vbi freq̃nt mingit. q̃ ꝑ guiter fetet. z dr ab oleo. les. Ponit etiã p q̃libet re fetida. Jnuenit etiã olet⁹. ta. tũ. i. fetidus. Et cõponit exolet⁹. ta. tũ.
Oleũ vel oliuũ fm Hug. p codẽ accipit. i. pinguedine oliue. Et vt dicũt Oleũ si q̃s interq̃s mersus. et ore emiserit. clariora faciet ea q̃ prius fundi regũt occulto. Hã ei⁹ natura hz vt cibos cõdiat. lumini fomẽtũ pbeat. z lassũ lõgo itinere corp⁹ dũ eo vnctũ fuerit. pstine sanitati restituat.
Olfatoriũ. rij. dr ab olfacio. cis. Jñ h olfatoriolũ. li. dimi. vas vnguẽtariũ muliebre. i q̃ odoramẽta gestant.
Olfact⁹. ta. tũ. i. odorat⁹. ta. tũ. z dr ab olfacio cis. Et h olfatus. tus. tui. p odoratu.
Olid⁹. da. dũ. i. fetid⁹. z dr ab oleo. les.
Oliban⁹. pe. cor. i. albũ incẽsum. z cor. pe.
Olympias. adis. z h olympica. ce. i codẽ sensu. festu vel solenis lud⁹ qõ vel qui fiebat ad honorẽ iouis semel p q̃nquenniũ. ne si vltrius prẽderet in negligẽtiã z obliuionẽ corrueret. vel si citra p q̃nquẽniũ celebraret. expense nimietas eos gũaret. Jn ipa celebratione lex talis erat q̃ q̃cũq; victor existeret ibi in aliq̃ ludo hret qõcũq; mun⁹ vellet reqrere Vñ inuenit in rhetorica. vt quicũq; tyrannum interficeret olympicaꝝ pmiũ acciperet Jñ olympicus. ca. cũ. z olympiac⁹. ca. cũ. pe nultima cor.
Olympus. pi. q̃dã mons macedonie. tãte altitudinis vt i ei⁹ cacumie nec vẽtus sentiat nec nubes se colligãt. qz excedit istũ aerẽ humidũ in q̃ aues celi volitãt. qõ ab eis pditũ est q̃ solebãt nescio q̃z sacrificioꝝ causa memoratũ montẽ ascẽdere z aliq̃s notas i puluere scribebãt q̃s p alio ãno itegras inueniebãt. qõ fieri nõ posset si locus ille vẽtis aut pluuia pateret. Deinde tãta ẽ tenuitas illius aeris. vt nõ suspirare durarẽt. Jlluc eĩm ire nõ poterãt nisi spõgias humectatas naribꝫ applicarẽt. vñ crassior ẽ z suetũ spm ducerẽt Di ergo idicaucrũt etiã nullã auẽ i loco illo aliq̃n vidisse. z dr ab holon qõ ẽ totũ. z phos qõ est lux. q̃si totus lucẽs. qz ẽ q̃si celũ altitudine sua. vñ z sepe ponit p celo. Jñ Olympi⁹. pia. piũ. z olympic⁹. ca. cũ. z h olympũ. pi. i. mons vel oppidu. Jñ h olympica. ce.
Oligopomenon est sub paucis ꝓbis multoꝝ cõprehensio. vt h Urit amor Paridẽ nupta z rapit. armat atridẽ vltro pugnaʒ. fit machina troia cremaʒ.
Olitor. oris. i. ortolan⁹. s. custos oleruz. et dr ab olus. Olitor etiã dr simarus q̃ portat fimum. z cor. li.

Oliua.ue.ðr ab oleon.qð greci dicũt oliuã. Jñ ħ olea.olee.ꝛ ab iſtis ħ oliuũ vel oleũ. Oliua arbor.olea fructꝰ.oleũ vl oliuũ liq̃r. bacca fructꝰ. Sꝫ ħ ꝓprietas ꝓfundit̃ ſepe.q̃/dã dicũt olea vl oliua arbor. Ab oliua ðr ħ olinetũ.ti.ꝛ ħ oliuariũ.rij.locꝰ vbi oliue creſcũt.ꝛ ħ ꝛ ħ oliuarꝫ.ꝛ ħ re.ad oliuã ptinẽs.ꝛ ꝓducit li.oliua.

Olifer.ra.rũ.pe.cor.i.ferẽs oliuas

Olla.le.f.g.vas ad coq̃ndũ aptũ.ꝛ ðr a bullio.lis.q̃ſi bolla eo q̃ bulliat i ea aq̃ igne ſuppoſito. Vl ðr ab oleo.les.eo q̃ diu ſuet immiſſum odorẽ. Jñ ħ ollariꝰ.rij.q̃ fac̃ ollas.

Ollifer.a.ũ.q̃ fert ollas vl portat.

Ollula.le.dimi.i.pua olla

Olor.olorꝫ.auis q̃dã.ſ.cygnꝰ. Unde Ouidi epi. Ad vada menãdri ꝓcinit albꝰ olor. Jñ olorinꝰ.na.nũ. Itẽ inuenit̃ ħ olor.olorꝫ.i.fetor.ꝛ tũc deriuat̃ ab oleo.les.

Olꝰ.lerꝫ.q̃dã herba ortolana.ꝛ ðr ab alẽdo. q̃ ꝑmũ hoĩes alebãt̃ ð olere añq̃ fruges vel carnes ederẽt. Olꝰ etiã ðr cibꝰ iñ factꝰ.ꝛ ſum Oluſculũ.li.di.i.puũ olꝰ (mitas herbaꝝ

D ante R

Omaſus.ſi.m.g.i.tripa vl vẽtriculꝰ q̃ ꝓtinz alia viſcera.ꝛ ðr ab omen.q̃ i ipo rex euẽtꝰ inſpiciebãt.ꝛ ꝑ.ma. Unde Oratꝰ i epi. Patinas cenabãt omaſi. Itẽ aliꝰ. Roſcit̃ ꝑ naſuz mulier q̃ vẽdit omaſum.

Omega.ðr ab o.qð ẽ apð grecos nomẽ iſtiꝰ elemẽti o.ꝛ mega l megalon. qð ẽ magnũ. q̃ noie vocãt ħ elemtũ o.cũ ꝓducit̃. Cũ ſo breuiat vocãt iſtð elemẽtũ.ꝛ illiꝰ repſentatiuaz figurã omicron q̃ſi breuis vel minor o. a micros qð eſt breuis ſiue minor.

Omelia.lie.grece.latie ðr ſmo vl colloq̃ũ.et ðr ab omelein.i.colloq̃. Ul omelia ðr popularꝫ ſmo.vl cãtꝰ ꝑlaris.l dulcꝫ cãtꝰ.a.tractꝰ

Omen.inis.i.auguriũ l hoſpitiũ.ꝛ ðr ab ore q̃ſi orimẽ.q̃ fit ore augurũ. Jñ ominoſus.ſa.ſũ.i.plenꝰ augurio.vl fortunatꝰ. Unde q̃ntilianꝰ de cauſ. Senex ominoſus morte filij mei viuo. Jñ ominoſe aduer.i.fortunate ꝛ cor.pe.gti omen Unde.iij. Re.xx. Nõ accepe rũt viri ꝑ omine.

Omẽtũ ti.n.s.mapa vẽtris.ſ.mẽbrana q̃ cõtinet maiorẽ ptẽ inteſtinoꝝ.ꝛ ðr ab omen.ꝛ q̃nq̃ dicunt̃ omẽta inteſtina

Omnebonũ.ni.ꝑtiũ nomĩ.m.g.ẽ. q̃ q̃litas voc̃ eſſentia rei nõ mutat. Et ideo licz omne bonũ cõponat̃ ex duobꝰ rectꝰ nõ declinat̃ tñ ex vtraq̃ ꝑte recti.ſꝫ tñ i fine.vt omnebonũ omneboni.

Omnimorbia.bie.q̃dã herba ſic dicta.eo q̃ multis morbis ſubueniat

Omnipotẽs.tis.m.g.q̃ oĩa ꝑt.ſ.deꝰ. Uere eĩ deꝰ oĩpotẽs ẽ.q̃ ꝑt q̃cq̃d vult fieri.vl q̃a ꝑt q̃cq̃d poſſe ẽ potẽtie. Et q̃ ptz q̃ deꝰ nõ põt peccare.mẽtiri.vinci vl mori.q̃ ꝑdicta ꝛ cõ ſimilia poſſe nõ eſt potẽtie.ſꝫ defectꝰ ꝛ ipotẽtie. Itẽ oĩpotẽs ꝑt declinari adiectiue ħ ꝛ ħ ꝛ ħ oĩpotẽs. Jñ hec omnipotẽtia.

Omnis.ꝑ.t.ꝛ ħ oẽ.eſt nomẽ diſtributiuũ.ꝛ fac̃ actiñ ꝑſalẽ in es vel i is.vt oẽs l oĩs. Et differt a totũ.q̃ oẽ ptinet ad mltitudinẽ. totũ ad magnitudinẽ. Oẽ ſingularia ꝓtẽta ſub noie cõphẽdit cui adiũgit̃ diſtribuẽdo. Sꝫ totũ ptes ſingl'ares ꝓtẽtas ſub noie cui adiũgit̃ ꝓphẽdit. vt totꝰ hõ.i. totalit̃ acceptꝰ.ſ. cũ oĩbꝰ ſuis ptibꝰ.ſ.hõ ꝛ q̃libet ꝑs hoĩs.

Omnitenẽs.tis.m.g.i.deꝰ q̃ oĩa tenet. Item ꝑt declinari adiectiue.ħ ꝛ ħ ꝛ ħ oĩtenẽs. entꝫ Jñ hec oĩpotentia.tie.

D ante N

On grece ðr gens. Et hinc etiã deꝰ dictꝰ eſt on.q̃ ſup oĩa eſt.ꝛ in oĩbꝰ eſt.

Onager.gri.m.g.pe.cor.i.ſilueſtris ꝛ ferꝰ aſinus.ꝛ ðr ab onos qð eſt aſinꝰ.ꝛ ager vel agri os.qð eſt ferꝰ vel agreſte.

Oneſimꝰ.mi.pe.cor.ꝑtiũ nomẽ viri eſt.

Oneſiphorꝰ.pe.cor.ꝑtiũ nomẽ viri.

Onias.onie.ꝑtiũ nomẽ viri.ꝛ acuit pe.

Onyca herba aromatica ẽ ſm Papiã. Uel vt ðr in hiſtorijs Onyca ðr oſtreola qua ſuauere redolẽs.magnitudie hũani vnguis. Inde ꝛ onyca.q̃ onyx grece.vnguis latie ðr. Oſtreola aũt eſt q̃dã piſcꝫ. Itẽ Alexãder neq̃ dic Ungula dat nob qð ꝛ onyca ſigit ꝛ onyx.

Onycinꝰ.m.g.pe.cor.eſt genꝰ lapidis vl metalli ſm Papiã. Et ẽ appoſitiua ꝓſtructio cũ ðr lapis onycinꝰ. Põt etiã declinari mobiliter.onycinus.na.nũ.poſſeſſiuũ de onyx.et tunc ꝓducit pe.

Onyculꝰ.li.pe.cor.idẽ lapis q̃ ꝛ onyx.

Onyx.nycis.q̃dã gẽma appellat̃.dicta ſic.eo q̃ habeat i ſe ꝑmixtũ cãdorẽ in ſimilitudinẽ vnguis hũani. Onyca eĩ greci vnguẽ dicũt Jñ ħ onycus vel onyculꝰ ꝑ codẽ lapide. Et cor.pe.gti.onycis.

Onocentaurꝰ.ri.m.g.bõ mixtꝰ aſino natura agreſtis.ꝛ ðr ab onos.qð eſt aſinꝰ ꝛ cẽtaurus.eo q̃ ſupiorꝰ ꝑs ſit ſil'is hoĩ.poſteriorꝰ ſo aſino vt dicit Papias.

Onocrocalꝰ.li. vl onocrocalon q̃dã auis.et

OP

ōr ab onos. qō ē asīn⁹. eo q̄ faciē gerat asini
Hā sic ōr sculpta facies ⁊ obducta. Vl̄ ono
crocalos grece. latie lōgū rostr̄ ōr. ⁊ ē auis
sil'is cygno. ⁊ cor. pe. Vñ in aurora ōr. Par
onocrocal⁹ cygno sonitū dat in vndis
Onoma grece latine ōr nomē
Onomatopeia. peie. i. ꝓfirmatio vl' cōfictio
nōis vt ī noie fictitio. ⁊ ōr ab onoma. qō est
nomē. ⁊ peio. qō ē fingo Onomatopeia tam
qñq̄ ita large sumit⁹ q̄ etiā cōphēdit ꝑbi cō
firmatōes. Jñ onomatopei⁹. a. ū. ad onoma
topeiā ꝑtinēs. vl' platū vl' fictū ꝑ onomato
peiā. ſm Hug. Donat⁹ aūt ī tractatu ō tro
pis sic dic̄. Onomatopeion ē nomē fictus a
ſono. vt tinnitus erſ. clāgorq̄ tubar̄. Beda
ꝙ dic̄. Onomatopeion ē nomē de ſono fa
ctū. vt cinbalū tinniēs clāgor tubar̄. Et sil'r
ꝑprietas aīalū. vt rugit⁹ leōis. balat⁹ ouis.
ruditus asinor̄. sibil⁹ ſpentū. latrat⁹ canū.
ceteror̄q̄ voces ꝙfuse aiantiū. q̄ in ſcripturis
ſctis ſepe repiūt. vt ī Job. xxx. Rugit⁹ leōis ⁊
vox ſeene. Et ferueſ ⁊ frendēs ſorbet terrā
Onos grece. latine ōr asinus.
On⁹. erſ. n. g. i. sarcina. pōd⁹. ⁊ cor. pe. gri Jñ
h onuſculū. li. ⁊ onust⁹. sta. stū. i. sarcinatus.
Et onerosus. sa. sum. i. pōderosus

D ante P

Opac⁹. ca. cū. pe. pdu. i. obscur⁹. vl' viriditā
te ꝓdēsus. Jñ hec opacitas. tatis
Opalia. sūt opis dee festa. q̄ ⁊ fautia ōr. q̄ fa
uet frugibꝫ. ⁊ faria etiā vocat. q̄ tūc puer fa
ri ꝑmū ⁊ loq̄ incipit cū eā attingit.
Opella. le. f. g. di. i. pua opa. l' domūcula vbi
opes vēdunt. vl' vbi officia agūt in foro
Opera. re. f. g. ōr ī rebꝫ agēdis ſedulitas. vel
studiū. intētio vl' labor vl' auxiliū.
Operepciū. ꝑcij. i. vtilitas vl' neceſſitas. ſm
Hug. Uel ſm Paſ. Operepciū est neceſſa
riū. vtile vel magne opere.
Operimen. inis. n. g. i. tegimē. ⁊ pdu. ri.
Operosus. a. ū. i. laborioſus. ītent⁹. studioſ⁹
⁊ ōr ab opa. Uel operosus ōr ab ope. i. vtil'
vel opibꝫ plen⁹
Opic⁹. a. ū. i. corrodēs. ⁊ ōr ab opico. as. Vñ
Juue. Et diuīa opici rodebāt carmīa mu
res. Et hinc opici dicūt balbutiētes. ⁊ ꝙba
q̄dammō diminuētes
Opic⁹ etiā ōr q̄ alteri⁹ lingue gen⁹ corrūpit
Opifer. a. ū. i. opē ferēs. ⁊ ōr ab opis ⁊ fero
Opifex. cſ. pe. cor. ꝑ. g. i. opē faciēs vl' ferēs. ⁊
ōr ab opis ⁊ facio vl' fero. Itē opifex. cſ. i. ar
tifex. pitus. ſ. opus faciēs

Opilio. ōnis. custos vl' pastor ouiū. ⁊ ōr ab
oue q̄si ouilio. ⁊ ēidē qō ouilio. Nota ꝙsus
differētiales ō grecismo. Māgo caballorū
sit. porcorūq̄ subulc⁹. Āst asini pastor aga
so. boumq̄ bubulc⁹. Mulio mulorū. dux
ennoicusq̄ caprar̄. Hā caper ē ennos. ouiū
q̄ sit opilio dux. ⁊ p. o. opilio. Vñ Uir. i bu.
Ueit ⁊ opilio tarō venere bubulci. Alex. ꝙ
dic̄. Dux ē opilio cui nomē oule mīstrat.
Opinat⁹. a. ū. i. opulēt⁹. fecūdat⁹ ⁊ ōr ab opi
mo. as. ⁊ cōpar opinat⁹. tior. sim⁹. Vñ Ju
dith. ij. Ciuitatem opimatissimā. i. opulētis
simā. q̄dā trā legūt ibi opinatissimā. i. famo
Opim⁹. ma. mū. i. opulēt⁹. di (sissimā.
ues. abūdans. pinguis. pfluēs. fertil. campe
stris. ⁊ pō. pe. Vñ Ora. i epi. Jnuid⁹ alteri⁹
marcescit reb⁹ opimis
Opinat⁹. a. ū. i. opiniōe pcept⁹ vl' manifest⁹.
Et cōparat opinat⁹. tior. sim⁹. Jñ opinate. ti⁹
sime aduer.
Opinar. cſ. ꝺ. g. i. freqnt opinat⁹. l' manifest⁹
sic dicim⁹ leccatorē opinacē cē. i. manifestuz
Opinio. onis. f. r. i. putamē. l' suspi (oīb.
tio vl' fama. ⁊ ꝑprie ōr dubia. Et ē opinio q̄
dā extranea positio. vt vult Aristo. i. ij. topi.
Paſ. ꝙ dic̄. Opinio. rumor. fama. nomē. au
Opinosus. a. ū. i. opinione ple (ra pl'ar
nus. pceptus vel pcipiēs.
Opipar⁹. a. ū. i. elegās vl' abūdās Jñ opipa
re aduer. i. elegant vl' abūdant. ⁊ cor. pa.
Opit. opitr. l' opiterꝫ. i. iupit. q̄si opis pat. i.
auxilij. vl' illi⁹ dec. f. tre. vl' opū pr̄. ⁊ tūc ꝙpo
nit ab opis ⁊ pr̄. vl' opie ōr q̄si obiter. i. puer
q̄ nat⁹ est post obitū pr̄is. Jdē ⁊ posthum⁹.
Uel ōr opit puer cui auo viuo pr̄ est mortu⁹
añq̄ ille puer nasceret. Et ōr opiter q̄i obpa
ter. q̄ au⁹ i loco est pr̄is.
Opobalsamū. mi. i. incisio vel cauerna l' cor
tex balsami. vel liq̄r manās de ꝙcisiōe corti
cis balsami ꝑ cauernas. Cortex ꝙ illius li
gni pcussus ꝙgulis ferreis ꝑ cauernas exti
mit odoris diſtillat guttas.
Oportun⁹. na. nū. i. vtilis. ꝙueniēs vl' neces
sari⁹. Jñ oportunitas. tatis. i. facultas. co
pia. vtilitas
Opos ōr incisio vel cauerna vel cortex.
Oppidan⁹. na. nū. i. castellanus. i oppido ma
nēs. ⁊ pdu. da.
Oppidulū. li. dūni. i. puū oppidū.
Oppidū. di. ōr q̄libet ciuitas ꝓter rhomam.
Et oppidū ōr castr̄. ⁊ ꝑprie magnū castr̄. Et
pducit ꝑmā. Vñ Lucan⁹ in. iij. Eruerent
nulli vallarēt oppida muri

Or

Oprobriũ.bꝛij.n.s.i. vituperiũ.dedec⁹.derisio. Jñ ħ oprobriolũ.li.dimi.

Ops.opis.f.g.ꝛ plr̃ he opes opũ.sz ntũs singularz deficit ꝑm vsum. Et ẽ nomẽ diuersiclíniũ.i.aliud signat i singulari ꝛ aliud i plr̃i.

Opis.opi.opẽ.ope. i.auxiliũ.tutela.studiuz nisus. Sz opes i plr̃ali.i.diuitie. Inuenit tñ qñqz in singlari ꝑ diuitijs. ꝛ i plr̃ali ꝑ auxilio Et hinc hec opis.opis.q̃daz dea q̃ putabat opib⁹ ꝑesse.ꝛ cor.o. Uñ. Querit paup opem qrit auar⁹ opes. Et nota q⁹ ops ꝑ terra habz ntũm in vsu.ꝛ interposita i. facit gtĩm opis. ꝛ est ꝓmitiuũ. Et ꝺr ops terra.eo q⁹ opem ferat frugib⁹.q̃ alio noie ꝺr cybele. Jtẽ ops antiq̃tus dicebat in oi genere.i. diues.fecũd⁹. opulent⁹. Et ide ꝑt cõponi inops.i. paup.

Optati⁹.tia.tiuz.ꝛ interposita v. cõsonante frequenti⁹ ꝺr optatiu⁹.ua.uũ.i.desideratiu⁹ Jñ ħ optatiu⁹.tiui.quidã mod⁹ ꝙbi.q⁹ designat optationẽ.

Optimas.matz.ꝑ.g.ꝺr ab optim⁹. Et sunt optimates optimi ꝛ maiores ꝛ honorabiliores in plr̃o. Et etiã milites electi dicũt optimates. ꝛ ꝓducit ma.

Optatio.onis.f.g.ꝛ ꝑ syncopã ħ optio.onis id est.desideriũ vl̃ electio. Et optiões etiam dicti sunt q̃dã milites.q⁹ sunt electi.

Opulent⁹.ta.tũ.ꝛ ħ ꝛ ħ opulẽs.tis.i eodem sensu.i.diues. vl̃ opib⁹ abundãs.ꝛ plenus.ꝛ vtrũqz cõpatur.

Opus.peꝛz.n.t.ꝺr ab ops opis. q⁹ ẽ terra.et est id q⁹ fit.sz opatio ipa rei actio est. Et ab op⁹ ꝺr ħ opusculũ.li.i.puũ op⁹. Et opariusria.riũ.ad op⁹ ꝑtinẽs. vel q̃ facit op⁹ Et hic operari⁹.rij.ꝑ codẽ. Et oposus.sa.sum.i. vtius. vel opibus plen⁹.

Or ante K

Ora.re.sine aspiratiõe signat finẽ vel extremitatẽ reg̃.ꝑcipue regionũ vl̃ vestiũ. Uñ.j. Reguz.xxiij. Dauid oram̃ ꝑscidit chlamydis saulis.q̃qz est plr̃is nũeri de os.ozz.ꝛ sic etiam nõ aspirat.sz q̃ signat rps aspirat

Oraculũ.li.i.diuinum rñsum ꝛ ꝺr ab os ozz q⁹ ore petit ꝛ ore dat. Et oraculũ ẽ loc⁹ vbi dat rñsum.ꝛ sic accipit oraculũ ꝑm Hugui. Papias etiã dicit. Oraculũ celeste rñsum. l̃ ipsum delubrũ. Et ꝑm quosdã ꝺr ab oro.as Uñ in hystoriis ꝺr Rñsum diuinũ oraculuz ꝺr q⁹ orantib⁹ dat.

Orariũ rij.ꝺr limbꝰ q̃ apponit ore.i. margini ꝛ extremitati alicui⁹ vestimẽti causa ornat⁹ ꝛ ꝺr ab ora.re.ꝑ extremitate vestiũ. Jtẽ orarium ꝑt dici ab os oris.ꝛ tẽ orariũ ꝺr peplũ scz insula illa q̃ uuoluit ꝛ opit ora.i. vult⁹. Orariũ etiã ꝺr stola sacerdotis.eo q⁹ orões ꝛ quelibet sacramẽta ecclesie sine eo fieri nõ debent.

Oratio.onis.f.g.ꝺr q̃si oris rõ. nã orare est loq̃ ꝛ dicere Est aũt orõ ꝓtext⁹ ꝙbuz cũ sensu. Lõtext⁹ aũt sine sensu nõ est orõ. q⁹ nõ ẽ oris rõ. Jtẽ orõ petitõ est.q⁹ orare idẽ est qꝺ petere.ita dic̃ Pap̃. Jtẽ orõ copulata ꝛ ligata est i metris.absoluta in psa.allocutiua in eplis.disputatiua i dialeticis. relatiua i historiis. Jtẽ orationũ alia pfecta.alia impfecta Perfecta ẽ illa q̃ pfectũ sensum generat i aio auditoꝛ.vt hõ currit. Ul̃ orõ pfecta est ordinatio dictionũ ꝓgruã pfectãqz sniam demonstrãs. Impfecta orõ est illa q̃ impfectũ sensum generat i aio auditoꝛ.vt alb⁹ hõ

Oratiũcula.le.dimi.pua orõ.

Orator.oris.i.actor.defensor.patron⁹.causidic⁹.aduocat⁹.ꝑm Papiã.

Oratoriũ.rij.i.loc⁹ orãdi tm̃ orõi ꝺsecrat⁹.i q̃ nemo aliq̃d aliꝺ agere ꝺz nisi ad qꝺ factũ ẽ vnde ꝛ nomẽ accepit.

Orbis.bis.m.g.i.rotũditas circuli.ꝛ etiam cuiuslibet rei.ꝛ ꝺr a rota.q⁹ q̃si rota ẽ. Jtem orbis ꝺr circul⁹ septimane. Uñ Job.j. Cũqz in orbẽ trãsissent dies ꝓuiuꝰ. Jtem orbis ꝺr mũdus vel circul⁹ terre ꝓpter rotũditatẽ. Jñ ħ orbicul⁹.li.dimi. Et orbicul⁹ ꝺr etiaz q̃libet breuis rotella. Et cõponit orbis cuz terre vel terraꝝ.ꝛ ꝺr ħ orbis terre vel orbis terraꝝ.m.g.qꝺ dinoscit ex sui ꝓncipio.sicut q̃sqz.q⁹ scz orbis est mas.ge.ꝛ qs.

Orbita.te.pe.coꝛ.i. vestigiũ carri vl̃ rote.ab orbe ꝛ rota dicta.s.act⁹ q̃ pec⁹ agi solet Et ꝺr orbita q̃si orbis iter vel via

Orbiũuci.cõponit ex integris diuersoꝝ generꝝ ꝛ nũeroꝝ. Et videt mirabilis cõpositõ Et declinat orbiũuci.gtõ orbiũcuoꝝ.dtõ orbioucis ꝛc. Liuitas em̃ est q̃ vocat orbiũ.et vocat vei.sz corrupto noie nũc ꝺr orbeuet⁹. ꝛ inde ꝓprie dicebant ciues orbiti.siue vicentani. Uel ꝓiunctim orbitiuicentani. q̃ nunc dicunt orbiuetani

Orbus.ba.bũ.i.puat⁹.cec⁹.sz orbus q̃ filios amisit.sz cec⁹ q̃ oculos pdidit.sz sepe vnum ponit ꝑ reliq̃. Jñ ħ orbitas. tatis.i. amissio oculoꝝ vl̃ etiã filioꝝ. Jtẽ orbꝰ ꝺr sine parentib⁹ ꝑm Hug. Jtẽ Grecism⁹ ponit talẽ differentiã. Uñ cec⁹ inutilit gerit instrumẽta videndi. Lumie puat⁹ violẽter ꝺr orbꝰ. Dñ orbatus.cecat⁹.vel viduat⁹.

Orr

Orca.ce.vas olei vl' spēs āphore magne. et ōr ab orce.qō ē recipe.z h orce⁹.cei. qsi vce⁹ p eodē vase. Jñ h orceol⁹.li.di.

Orcas.cadis.qddā gen⁹ olinar.z ōr ab orce.qō ē recipe.qz multū liqris pcipit. Vl' orce etiā ōr grece rotundū. Jñ orci apud grecos dicunt testiculi ppt rotūditatē. Et inde qdā olive dicūt orcades qsi testiculares. qz in modū testiculoz crescūt.z cor.pe.orcades

Orce grece.latine ōr recipe. Uel orce grece. ōr etiā rotundū latine.

Orcestra.stre.i.pulpitū vl' cathedra nobiliū z ōr ab orce qz eos sepatim a pl'o recipiebat Et orcestra dicebat loc⁹ sepatus ī cena. vbi nobiles sedebāt Uñ z sepe ponit p nobilib⁹ Uñ Juuenal'. Quos reportādis posita est orcestra cathedris.

Orcula.le.pe.cor.dimi.i.pua orca.

Orcus.ci.m.g.i.infern⁹ z ōr ab orce.qō ē recipere.qa sp parat⁹ est recipe. vl' qz multa recipiat. Uñ Orat⁹ in epi. Quid vici ptsunt. aut horrea si metit orc⁹. Brādia cū quis nō exorabilis auro.

Ordinari⁹ est q iure suo vel pncipis beneficio vniuersalit' iurisdictionē exercere pt vbi libet. Itē est is cui vniuersitas causarū cōmissa ē. Uñ fm spe. officiales ep̄oz ordinarij vocant'. Itē fm Boff. ordinari⁹ iudex est q a collegio eligit'.z a supiore confirmat'. vt electus in rectorē.q p confirmationē sortit' iurisdictionē.sicut z ep̄s in oīb pter ea q maiorē discussionē exigūt. Itē ordinari⁹ miles ē q p integrū ordinē militat.q alio noīe ōr gregarius.i.humilis.

Ordinarij locoz sunt nō tm ep̄i.sz etiā q̄cūq; inferiores q hnt institutionē z destitutōz c.cū ab eccl'iaz.de offi.ordi.z.c.iij.§.in cōferendis.eo.ti.li.vj.

Ordinaria onera sunt illa q ex pstitutiōe vl' psuetudine pstant'. vt q qlibet talis fund⁹ l' dom⁹ qlibz anno tm debeat pstare dño suo vel pncipi Sz extraordinaria onera sunt q extra cursum z morē ex opinato euētu. vl' casu seu necessitate emergēte inducuntur. vt si dñs velit maritare filiā suā. vl' guerre immineāt.z iō a suis subditis exigat aliqd.

Ordinat⁹.ta.tū.i.dispositi⁹.electi⁹.

Ordo.inis.m.g.i.dispositio vl' gd⁹.et ōr ab ordioz.dirs. Jñ ordinari⁹.ria.riū.i.ordie statut⁹ fact⁹ vel elect⁹. Et h z hec ordinal'.et h le. Itē ordo ē vnū sacrm de septē.

Orea.rce.i.mons.z ōr ab oros.qō est visio. Jn hec orea s.adis.i.nympha vl' dea mōtiū

Oretis.tis.i.vomit⁹ exiēs ab ore.z ōr ab os oris. Jñ hec oreta.te.poliphagia.i. mlta comestio.numū desideriū comedēdi Et ptingit h infirmitas cū extra naturā comedim⁹

Organic⁹.ca.cū.pe.cor.i.ad organū ptinēs

Organū.ni.pe.cor.ē generale nomē oim instrumētoz vl' vasoz musicoz. Dr etiā specialiter p qdā instrumēto. Organū etiā dicit modulatio q fit ī cātilena z ppie cū talib⁹ instrumentis vel vasis. Jñ h z hec organista.ste.q vel q in tali instrumēto canit.

Orge grece dr ira.

Orgia.orz.pl'is nūeri tm.sacra bacchi ministeria vl' sacrificia.dicta a saltatiōib⁹.

Oria.rie.i.frenū qō ori iponit.z ōr ab os.

Oric⁹.ca.cū.pe.cor.i.loqr.z ōr ab os oris.

Oridic⁹.ca.cū.pe.cor.i.ore dicēs.

Oridurus.ra.rū.i.aspere loqns.l' q nō vult apire os.z pdu.du.

Oriēs entz.m.g.p oriētali plaga mūdi Jñ h z hec oriētal'.z h le.pt etiā eē.g.o.z pticipiū.

Orificiū.cij.n.s.i.foramē inferi⁹.z ōr ab os orz.z facio. Ponit etiā p qlibet foramine. Et vt dic̄ Amb. Uētris duo sunt orificia

Origanū.ni.qdā herba calida.

Origenes ppriū nomē doctorz.de q ōr. Ubi cūq; Origenes bn posuit null⁹ eo melius.z vbi male null⁹ eo peius.

Origeniani heretici ab origene autore errorū sunt.dicētes qp nō possit videre fili⁹ patrē. nec spūssanct⁹ filiū. Alias qz in pncipio mūdi peccasse dicūt.z p diuersitate pctōz ō celis vsqz ad terraz diuersa corpa qsi vincula meruisse.eaqz causa factū eē mundū

Originari⁹.rij.i.vernacul⁹.

Originarij dicūt ascripticij.s.litones sic dicti co qp ita glebe sūt astricti qp trā sine volūtate dñi sui ñ pnt dimittere.dicti originarij qz ad trā talē ipa origie pris aui paui ad fui tutē ten ēt.z bi fm leges fui glebe vocant'.q fm vulg⁹ manētes a manēdo dicunt

Origo.inis.f.g.i.gen⁹.stirps.pncipiū. Jnō origine⁹.nea.neū.z h z hec originalis.z h le. Jñ originalit' aduer. Uñ originale pctūm ōr qō ab origine natiuitatz ptrahit.

Orion.onis.m.ge.ōr qddā astz añ thauri vestigia fulgēs Et dr orion qi vrion.ab vrina.i.ab inundatōe aqz. Tpe em hyemis oritur.z mare z terras aquis z tēpestatib⁹ turbat fm Papiā.z pducit pmā syllabā et mediam orion. Uñ Ouidi⁹. Obtitit orion lacona nitētib⁹ astris. Itē orion inuenit p qdam citharedo.z tūc pdu.pe.sz pmam cor.

Ork

Un̄ Virgili⁹. Orphe⁹ in siluis inter delphinas orion. h̄ sumit̄ p̄ citharedo. Et nota q̄ ꝑm Lucanū. orion pō. pe. in gtō. Un̄ dic̄ i. j. ge. Ensifer i nimiū fulget lat⁹ orionis. Jdē i ix. f. Teste tulit celo dec⁹ z ficti orionis. Sz Ouidi⁹ i meta. xiij. corripit dicēs. diuersas q̄ vrbes nitidūq̄ orionis ensem. Plurimus vsus sequit̄ Ouidiū q̄ Lucanū. Un̄ in vocabul' in q̄b autores sibi ꝓtrariāt. sp tenenda est ꝓsuetudo loci in q̄ legit̄.

Orund⁹. da. dū. nomē. i. nat⁹ vel nascēdus z regit gtm. Un̄ in Boetio. Si reminiscar̄ cui⁹ patrie sis oriūdus

Orix vt dicit glo. Jsa. lj. aīal est immūdum nec sacrificijs aptū. Et vt dicunt q̄dā. Orix est aīal q̄ddā in heremo silē capre. cuius pili sunt reflexi ꝓsus caput ꝫ naturā oīm aīaliū Alij dicūt q̄ sit mus aquatic⁹ q̄ cū capt⁹ est ꝓjcit̄ in vjs siue ī cōpitis. Alij dicūt q̄ orix est aīal silē muri q̄ nos dicim⁹ glirē. Et declinat̄ h̄ orix. origis origi origē r̄c̄ De q̄ habetur Deut. xiij. Origē camelopardulū. Homina em̄ desinētia in x. faciūt gtīm in cis vel in gis. exceptis nix. nox. senex. z suppellex.

Oriza. ze. maneries est pulmēti. z vt dicunt de hordeo.

Orizon. zontis. m. g. media sphera apparēs super terrā ꝑm papiā.

Ornia ītērptat anathema l' anathēatizatio

Ornix ē gallina siluestris vel vt dic̄ Papias Ornix est gallina africa pinguissima.

Orizomātia. tie. i. diuinatio q̄ fit in pectore. vel ī ortu. vl' in gustu pulloꝝ. z ōr ab ornix. q̄ ītērptat gallina siluestris. z mācia. q̄ est diuinatio.

Oroma visio ītērptat ꝑm Papiā.

Oros orontis ꝓpriū nomen cuiusdā montis Hinc videt dici. h̄ Orontes. tis. dux licioꝝ qz magn⁹ fuit.

Orphanotrophiū. phij. hospitale vl' ali⁹ locus venerabil' in q̄ orphani ꝓuersant̄ vl' pascunt̄. Jn̄ h̄ z h̄ orphanotrophita. te. q̄ vel q̄ est custos orphanotrophij. siue dñs siue domina talis loci.

Orphan⁹. na. nū. idē est q̄d pupill⁹. Sz illō grecū nomē est. z h̄ latinū. Un̄ in ps̄. vbi legit̄. Pupillo tu eris adiutor. grec⁹ hz orphāo.

Orsum. si. i. ꝓncipiū loquēdi vl' locutio. z ōr ab ordior. diris.

Orsus. sa. sum. i. incept⁹. z ōr ab ordior. dirs Et h̄ orsus. sus. sui. i. act⁹ ordinādi telā. vel locutio. vel ꝓncipiū locutiōis

Orticola. le. pe. col. i. ortolan⁹. z ōr ab ort⁹ z colo quasi ortū colēs

Ortygia. gie. quedā insula. s. delos.

Ortigometra. tre. q̄dā auis. z vt dicūt ē coturnix. q̄ gregē duc̄ terre eā appropinq̄ntē accipiter vidēs rapit. ꝑm Hug. Pap̄. etiā dic̄ Ortigometra. gen⁹ auiū. i. coturnices. quas veteres vesci iterdixerūt. Solū em̄ h̄ aīal sicut hō morbū caducū hz. Et pō. pe. ab Alexandro. Un̄. dic coturnices desīgre ortigo/

Ortilio. onis. m. g. idē q̄d ortolan⁹ (metra

Ortix. ortigis. f. g. grece. latie ōr coturnix

Orthodox⁹. xi. m. g. i. vir recte gl'e. s. recte credēs. z vt credit viuēs. z ōr ab orthos. q̄d est rectū. z doxa gl'ia. Quo noīe nō p̄t vocari q̄ aliē viuit q̄z credit. Jn̄ h̄ orthodoxa. xe. i. femina recte gl'ie. Et h̄ orthodoxia. xie. i. recta gl'ia. z p̄t declinari adiectiue. orthodox⁹. xa. xū. ꝑm Hug. Pap̄. ꝓ dic̄ Orthodox⁹ grece rite catholic⁹ hō ōr. fide rect⁹. z vita. pba bil' q̄ latine vir recte gl'ie dī. z p. pe. positiōe.

Orthogomen⁹. na. nū. i. recte accētuatus. z ōr ab orthos. q̄d ē rectū. z gomenos. q̄d ē accent⁹. q̄si nō encleticat⁹.

Orthogon⁹. na. nū. i. recte angulat⁹. z ōr ab orthos z gonos. q̄d ē angul⁹. z h̄ orthogonium. nij. i. rect⁹ āgul⁹ z figura plana. Est em̄ triangularis. z hz angulū rectū. z cor. go.

Orthographia. phie. pe. acuta. i. recta scriptura lrax z syllabax. z ōr ab orthos q̄d est rectū. z graphia scriptura

Ortolan⁹. i. cultor ort̄i. z ōr ab ort⁹. ti.

Orthoneumen⁹. a. ū. i. recte modulat⁹. et ōr ab orthos q̄d ē rectū. z neuma Un̄ q̄dā pnomina apud grecos. s. discretiua dicūt orthoneumena q̄si recte modulata. i. recte accētuata. ad differētiā illox q̄ sunt inclinatiua

Orthonoycus. q̄ tm̄ emittit q̄ntū recipit. et ōr ab orthos. quod est rex. et noycus. Jnde orthonoycus. q̄ equo modo recipit z emittit z cor. pe.

Orthos grece. latine ōr rectū

Ortus. ta. tū. ptcipiū ab orior. oriris. Et h̄ ortus. tus. tui. i. natiuitas. Et h̄ ort⁹. ti. scdē declinatōis. qz sp ibi aliq̄d oriat. z nunq̄ sit sine fructu ꝑm Hug. Pap̄. ꝓ dicit. Ortus ta. tū. nat⁹. genit⁹. subito visus Ort⁹ ꝓ tus tui. natiuitas. genitura. subita apparitio. p̄cessus. Ortus ꝓ orti orto. ager amen⁹ oleribus abundās vel paradisus. Ort⁹ oleruz inde dict⁹. qz semp ibi aliq̄d oriat. Hā cum alia terra semel ī anno aliq̄d creet. ort⁹ nūq̄ sine fructu est. Jn̄ ortul⁹. li. dimi. id est. pu⁹ ortus.

Ante O

Os.oris.n.g.ꝺr ab oſtiū.q̄ſi oſtiū. qr p ipſū quaſi p oſtiū cibos ītromittim⁹.z ſpūm foras eycim⁹.vl qr p os egrediañ ẏba z igrediañ cibi. Et pducit os oris.ſz os oſſis corripit. Uñ. Os oris loquit corio veſtit os oſſis. Ab os oris ꝺr h̄ os oſſis.qꝺ antiq̄ dicebant h̄ oſſum.z h̄ oſſu.z inde gūs pluraſ oſſuū.ſed nūc dicim⁹ os oſſis oſſe oſſuū. p i. in penultima ſyllaba gti pluralis. Et dicit⁹ oſſa ab oze.eo q pateāt in oze aperti⁹ q̄z alibi.imo in alia pte corpis nō patent. Hā vbi q̄z cute z viſceribꝫ obtecta celañ Uel dicuntur oſſa ab vro.vris.quaſi vſta.qr olim cremabantur.

Oſa.ſe.f.g.q̄ddā gen⁹ calciamēti.z ꝺr ab os oſſis.qr p̀mo de corys boū oſe facte ſunt.et q̄ꝫuis nunc ex alio genere fiāt.priſtinū tamē nomen retinēt Inde oſatus.ta.tū.id ē.oſas habens.

Oſanna hebreū eſt.z accētuañ in fine.Et vt dicit Hieronym⁹ in .cxvij. pſalmo q̄ manifeſte de aduētu ſaluatoꝛ ſcript⁹ eſt p eo q in ſeptuaginta habeñ interp̄tib⁹.O dñe ſaluū me fac. In hebreo legim⁹.Oſanna.Adonai oſanna.qꝺ manifeſti⁹ Symmach⁹ interp̄tat⁹ eſt dicēs.Obſecro dñe ſaluū me fac.obſecro. Hemo ḡ putet ex duob⁹ ẏbiſ.greco videlicet z hebreo ſm̄one oſanna eſſe cōpoſitū.ſed totū hebraicū.z ſignare q aduēt⁹ x̄pi ſal⁹ mūdi ſit.necnō p hoc q ſubūgit Oſanna.i.ſal⁹ in excelſis.pſpicue oñdit q aduēt⁹ x̄pi nō tm hominū ſal⁹.ſed toti⁹ mūdi ſit terrena iungēs celeſtib⁹ vt omne genu ei flectat celeſtiū.terreſtriū.z infernoꝝ.Elt aūt vt dic̄ Remigi⁹ Oſanna cōpoſitū ex integro z corrupto.Oſi cm̄ latine ꝺr ſalua ſiue ſaluifica. Anna ẏo apud illos interiectio obſecrātis. Hā apud illos ab obſecrāte ꝺr anna.ſic apꝺ nos latinos a volēte ꝺr heu. Et ſm̄ h̄ deberet dici integre oſianna.ſz corrupte ꝺr oſanna dempta i. vocali.z interp̄tat oſanna ſalua vl ſaluifica obſecro.qr ſicut dictū eſt. oſi interp̄tat ſalua vel ſaluifica. anna eſt interiectio obſecrātis apud hebreos. Et ſubaudit populū tuū vl totū mundū.hoies z angl'os ipſoꝝ ruinā ex hoib⁹ reparādo. Quidaz dicūt q oſanna interp̄tat ſal⁹. q̄ſi dicat. Dñe tibi debeť ſal⁹ mūdi. Auguſtin⁹ ẏo dicit q oſanna eſt vox obſecrātis.magis affectū indicās q̄z rē aliquā ſignās.ſicut ſunt i lingua latina interiectiōes.Et ideo Oſanna in aliam linguā tranſferri non potuit.ſicut nec racha.

Oſaureū.rei.dict⁹ eſt Ehryſoſtom⁹.z declinat tm̄ in fine.licet cōponat ex duob⁹ rectis ſicut z omne bonū

Oſcen.oſcinis.m.g.q̄ oze canit. vel folijs vl alio modo vt decipiat aues.z ꝺr ab os z cano.Dicunt etiā oſcines q̄libet aues oze canētes.i.cātu auguriū faciētes ſm Hug.Et Papias etiā dic̄.Oſcines oze canētes aues dicunt quaꝝ auguriū voce capit.vt corui.z cor.pe.oſcines.

Oſcillū.li.q̄ddā gen⁹ ludi.ſ.cū funis ſuſpendit de trabe.in q̄ pueri z puelle ſedētes ipſe/lunt huc z illuc.z ꝺr ab os oris.z cilleo eo q ibi ora cilleañ.i.moueañ huc z illuc. Item oſcillū li.i.puū oſculū.z tūc eſt dimi.ꝺ oſculum.z eſt ſimplex.

Oſculū.li.formať ab os.addita culū.ſicut a mas maſcul⁹.z a flos floſcul⁹.z a mus muſcul⁹.Et eſt oſculū.dimi. de os oris.q̄ſtū ad vocē.Et qr aliā habuit ſignificatiōz a ſuo p̀mitiuo.ideo os facit aliud dimi.ex ſe.ſ. oſculum.i.puū os vt dicit Priſ.Et differt oſculum a baſio.qr oſculū eſt religionis. Uñ ꝺr Recepit eū i oſculū pacis Baſiū ẏo ē amoꝛz Suauiū luxurie z libidinis. Uñ. Baſia cōiugib⁹.ſz oſcula dañ amicis.Suauia laſciuis miſcent ḡta puellis.Itē oſculū filijs.pacem amicis.Baſiū vxoꝛib⁹.Suauiū ſcoꝛz Item Oſculū charitatis.Baſiū blanditiei Suauiū voluptatis.

Oſor.oris.m.ge.i.oditoꝛ.z ꝺr ab odi odiſti. Uñ Plaut⁹ i amphitrione.Scito illū maꝺiꝺū z incōtinentē atq̄ oſorē vxoꝛz ſue.ſm Hug.Pap.aūt dic̄.Oſor.oris.ab odio.dis dict⁹.i.inimic⁹ q̄ aliū odio habet.

Oſſeus.ſea.ſeū.pe.cor.i.de oſſib⁹ exñs vl factus.vel ad oſſa ptinēs.vl oſſib⁹ plen⁹. Invenit etiā h̄ oſeū.ei.p burſa inteſtinoꝝ. Uñ Auicēna.Cū inteſtina deſcēdunt i oſeū cē. z tūc p.pe.z ſcribit p vnū s.

Oſſiculū.li.dimi.puū os.

Oſſifragū.gi.i.oſſiū fractio.ſicut dicimus aliquē fecille oſſifragiū.qr oſſa alicui⁹ fregit

Oſſifrag⁹.ga.gū.i.oſſa frangēs.z cor.fra.

Oſſillū.li.dimi.i.puū os

Oſſoſus.ſa.ſum.i.oſſib⁹ plen⁹.

Oſſulū.li.dimi.i.puū os.

Oſtentū.ti.ꝺr moſtꝝ ſiue res admirationez faciēs.qꝝpoſita ad oculū p̄t oñdi.

Oſtent⁹.tus.tui.ꝺr irriſio z maxie q̄ fit cum aliq̄ ſigno notabili.q̄ irriſus oſtēdit. Unde

O X

Hebreoꝝ. vj. Crucifigẽtes filiũ dei ⁊ ostentui habentes.

Ostentaculũ. li. i. demonstratio.

Ostia. stie. est quedã ciuitas. Jñ ostiẽsis. vt epꝰ ostiensis.

Ostra grece. latine ỏr testa. Jñ ħ ostra. ostre. testa cuiusdã piscis. Et hinc ħ ostreũ ostrei. ⁊ ħ ostrea. stree. q̃dã piscis q̃ in ostra latitat. Sz ostrea. oꝝ. p ipis pisciby ỏr in neu. ge. sz Ostree. aꝝ. in le. ge. sunt carnes eoꝝ. Jnde ħ ostrearꝰ. rij. q̃ piscẽ illũ vẽdit vel capit Et ħ ostrũ. stri. i. purpura. qz ostroꝝ sanguĩe tingit Jñ ostreꝰ. strea. streũ. i. purpureꝰ. ⁊ ostreatus ta. tu. i. purpuratꝰ. Et ħ ostrearꝰ. rij. q̃ ipurpura opat, vel q̃ eã facit vel tingit. ſm Hug. Papias dic. Ostrea aialia marina. dicta a testa. qz mollicies carnis iterioꝝ mutatur vl minuit. Grece em̃ testa ostra ỏr.

Ostratites. tis. m. g. q̃dã lapis q̃ silitudinez teste habet. ⁊ vsus est p punice.

Ostratꝰ. ti. m. g. i. pauimẽtũ testaceũ dictum ab ostra. q̃a q̃busdã minutis ⁊ fractis testis vel lapidiby calce admixto fiat Jñ ħ ostratarius. rij. q̃ ostratũ facit. ⁊ ostratariꝰ. ria. rium ad ostratariũ ptinẽs.

Osus. sa. suz. i. odiẽs. ⁊ ỏr ab odi. odisti. ⁊ hz vim ptcipij. vñ ꝓstruit cũ actõ ad modũ ꝓticipij.

D ante Tuel V

Ota grece. latine ỏr auris. Jñ ħ otagia. gie. dolor auricularꝝ.

Ouale. lis. n. t. corona q̃ppter pugnã daꝝ victoribꝫ. ⁊ ỏr ab ouo. uas.

Ouatio. onis. i. leticia vl exultatio victorũ sz q̃ exhibẽt q̃si triũphus victoribꝫ.

Ouicula. le. dimi. i. pua ouis.

Ouile. lis. n. t. i. caula ouiũ. ⁊ p. pe. Uñ q̃dã Dux est opilio cui nomẽ ouile ministrat

Ouilio. onis. i. opilio. ⁊ ỏr ab oue

Ouilla. le. dimi. i. pua ouis.

Ouinꝰ. na. nũ. pe. pỏ. i. res ouis. vl de oue existens. vt carnes ouine.

Ouis. ouis. f. g. ỏr q̃si oblauis. ab oblatiõe. eo q̃ antiq̃tus i initio. nõ tauri. sz oues sacrificarent. seu in sacrificio mactarent. Prisciaꝰ ꝓo dicit q̃ descẽdit a greco. Breci em̃ dicũt oyos ⁊ nos cã vitãdi hiatũ ouis dicimus. Ex his sz ouiby q̃dã dicunt bidẽtes. qz inter dẽtes suos duos altioꝝ hñt. cũ q̃bus dicũt nasci. q̃s gẽtiles maxie i sacrificiis offerebãt. ⁊ coꝝ. pmã ouis. sz ouũ. ui. pdu. Uñ Que male fetet ouis nõ est melioꝝ triby ouis. Jtẽ. Nõ est vilis ouis. centũ mihi chãrioꝝ ouis.

Ouispex. cis. cõ. ge. q̃ vel q̃ viscera ouiuz inspicit. ⁊ coꝝ. spi.

Ouũ. ui. dicũt greci oum. ⁊ interposita u. cõ sonãte. inde nos dicim⁹ ħ ouũ. ui. Uel dicit ouũ q̃si vuũ ab vua. eo q̃ sit humiduz sicut vua. qz sicut vua exteriꝰ sicca ẽ ⁊ interiꝰ vuida ⁊ humida. sic ouũ exteriꝰ siccũ est ⁊ interius humidũ. Jñ ħ ouulũ. li. dimi. ⁊ ħ ouiculũ. li. silr dimi. ſm Hug. Et p. pmã. sed ouo. ouas. eã coꝝ. Uñ. Prudẽs frater oua. cũ dãt tibi sepiꝰ oua. Papꝰ ꝓo dicit. Oua dicta. q̃a sunt vuida ab eo q̃ intrinsecus humoze sint plena. Hã humidũ est qđ exteriꝰ humorẽ hz vuidũ qđ interius.

D ante X

Oxea. oxee. vel oxia est acutꝰ morby l velox. ⁊ ỏr ab oxi. qđ est acutũ vel velox. qz cito trã sit vel necat. vt frenesis. Et ħ oxea vel oxia. acutꝰ accẽtus. Sũt em̃ decẽ figure accẽtuũ q̃ a grecꝭ puerbioꝝ distinctiõib apponunt. Oxi apud grecos ⁊ acutũ ⁊ velocẽ sigt. Jnỏ oxus. xa. xũ. i. acutꝰ vel velox. Uñ ⁊ q̃ddã genus teli acuti ỏr ħ oxus. xi. Et morborũ q̃dam dicunt oxi. q̃dã chronici. Oxi sunt q̃ cito interficiũt vl trãseunt. Chronici aũt sũt. q̃ diu languere faciũt. Jtẽ ab oxi qđ est acutũ. ỏr apud grecos acetũ oxi. eo q̃ sit acutũ Jtẽ ab oxi qđ est acutũ vel velox ỏr oxi q̃dã medicina.

Oxiphalꝰ. li. genꝰ est mẽsure. ſ. acitabulũ vel ocitabulũ. ⁊ ꝓprie ad acetũ ferendũ. vñ et ỏr oxiphalꝰ q̃si oxiphoꝝ. vel ỏr a phalon. qđ ẽ lignũ. eo q̃ ligneꝰ sit. ⁊ coꝝ. pha.

Oxigaros. m. g. vel ħ oxigarꝰ. gari. i. acetuz cũ liquamine.

Oxigoniũ. nij. in q̃ tres anguli sunt acuti. et ỏr ab oxi qđ est acutũ. ⁊ gonos qđ ẽ angulꝰ. ⁊ oxigonꝰ. na. nũ. i. hñs tres angulos acutos

Oximel. n. g. vl oximellũ. li. ẽ aceti ⁊ mellis pmixtio. i. duas ptes hñs aceti ⁊ tertiã mell vñ talꝭ ꝓfectio dulcedinẽ retinet ⁊ acorẽ.

Oximentũ. ti. acetũ cũ vino mixtũ.

D ante Z

Oza oze. ꝑriũ nomẽ cuiusdã viri. De q̃ hẽt. ij. Re. vj. Jratꝰ est dñs indignatiõe ꝑ Oza. Et infra. Et vocatũ est nomẽ loci illiꝰ ꝑcussio Oze. Et nõ debet accẽtuari in fine cũ sit declinabile. Et interꝑtat Oza robur vel vtsio. sive videꝭ. vel robustus.

Ozias.oza. vel ozi. ītērptāt robur. Ūñ Ozias dict⁹ est. qz interptāt fortitudo dñi Ipe ē q z Azarias duplici noīe. Iste est q illicituz sibi sacerdotiū vēdicare conat⁹ est. lepza in fronte pcussus est. vt ōz. ij. Paral'. xxvj. Itez iij. Regū. xv.

Ozimū. mi. ōr ab oza vl' ozi. qō ītērptāt robur. Et ozima intestina boū dicunt. s. tripe qz i eis pſistit fortitudo. Ūñ Persi⁹. Cū bñ distincto cātauerit ozima neruo.

P ante A

P Littera apud hebreos nō habetur nec vllū nomē est apud eos qō hoc elemētū sonat. Abusiue igit accipienda sunt noīa hebrea. qñ p p. inuenīūt apōnos scripta.

Pabulū. li. a pascēdo ōr. s. past⁹ vl' pascua. Ūñ pabulosus. sa. sum. pabul' plen⁹.

Pacat'. tis. p. r. z h̄ le. i. pacē designās l' ad pacē ptinēs. Ūñ Ouid. in vj. meta. Circūit extremas oleis pacalib⁹ horas.

Pacat⁹. ta. tū. i. pacificat⁹. z ōr a paco. as. q̄ li pacē tenēs. Et cōpar fm q est nomē pacatus. tior. sim⁹. Ūñ ad Heb. xij. Fructu pacatissimū exercitatz p eā reddet iusticie.

Pacifica. dicebat oblatio q̄ fiebat p pace ad deū vl' ad hoīes. vl' qz ad bonū pacz fiebat sic salutaria sacrificia p salute data vel dāda vl' refuāda offerebāt. sic ōr i hist⁹rijs.

Pactio. onis. f. g. i. pactio. pditio. pmissio

Pactor⁹. ria. riū. i. ad pactū ptinēs. et ōr a pactū. z h̄ pactoriū. rij. adē qō pactū. vel loc⁹ vbi fit pactū.

Pactū. cti. est int' ptes ex pace pueniēs scriptura. legib⁹ ac moribus cōprobata. de ſ. sig. c. pactū. Vel pactū est pſensus duoz vl' pluriū in idē placitū. s. ad dandū vl' faciēdū aliq̄d alteri ab altero coz. ff. de pac. l. j. §. j. et ōr a paciscor. scerz. q̄si de pace factuz. vel pacis actū. Itē fm quosdā pactū est cōtract⁹. q̄a paciscēdo diuersas in idē pstrahim⁹ volūtates. Et capit qñq; late p eo q̄ nō trāsit in cōtractū noiatū. vt vēditio ꝛc. Et sic pactū p̄t dici pstract⁹ innoiat⁹. vt trāsactio. do vt des ꝛc. Qñq; stricte p simplici pacto gtuito facto. vt pmitto tibi decē ꝛc. Et sic a trāsactiōe et pollicitatiōe differt. qz pollicitatio est solius offerētis. Et assignat differētia inter pactū z trāsactionē. qz pactū est de re certa z nō litigiosa z gtuita. Trāsactio vo de re incerta z litigiosa z nō gratuita.

Pactū puentū ōr. qō sub certis vbis z sub certa forma factū expssum z redactū est.

Pactū tacitū ōr. qō in veritate nō est expsse factū. sz ex aliq̄ lege spēali ac si fieret statutū et casū habere iubet. vbi gra. Londuni domū a Seio. z res meas intuli. i hoc casu res nec illate p mercede dom⁹ debent. Seio iure h̄ statuēte vl' iubēte lege pigneri ita eē obligate. ac si spēalit' z expsse inter nos pcorda tū esset z puentū dato tū q̄ nō pueniemus. z sup hoc diximus.

Pactū adiectiōis in die talē est. vt vēdo tibi domū. z si potero hre maius pciū vsq; ad mēsem. ego repeto ipam domū.

Pactū legis cōmissarie est. vt vēdo tibi domū. z si nō soluerz infra mēsem. volo q̄ sit in empta. C. de pac. inter ēp. z vē.

Pactū psonale est qō nō general'r fit. sz tm̄ p vna psona vel duab⁹. Et ōr p tāto psonale. qz fit psone soli. sic q̄ tali z nō alteri. pdesse possit. vt si paciscor pecuniā a te mihi debitā nō petituza te sz a tuo herede. tūc illud pactū tm̄ psonā tuā tuet z nō heredē tuū.

Pactū reale vel i rē est generale. z nō ptinet spēaliter vnā duas vl' plures psonas. sz generaliter cōplectit oēs ad qs illa res ptinet. vel ptinere pt. vt cū debitū meū oīno remitto tā tibi q̄z heredib⁹ tuis. ita vt omēs libere mini tu z heredes z fideiussores. z null⁹ mihi reseruet regressus ad pecuniā vel ad rem petendā.

Pactū nudū dici p̄t qō ab oīb⁹ iuris solennitatib⁹ est destitutū. i. iurz solēnitatib⁹ egerz qñ nec chirographū. nec instrumentū interuenit. q̄ pactū cōfirmet vl' roboret. Et ōr nudū a causa q̄ sufficere p̄t ad pfectā obligationē. vt do. vt faciaſ. facio vt des ꝛc. Cuius modi puētiones dicunt pstract⁹ innominati. Itē ōr nudū a foro negocij. vt qñ negociuz nō incidit i certū nomē pstract⁹. vt in nomie emptiōis. vēditionis. locatiōis z similium. Itē nudū ōr a rei interuētu vt tali nō intercedat res q̄ posset suo interuētu pfectā reddere causam obligatiōis. sicut i mutui dati ōne. Itē ōr nudū a ptinētia. qñ si in ptinentiꝫ pstractū adiiciat pactū ex pcedēti obligatiōe vires pstrahit vt videat inesse cōtractui. z causam vestire vt pactū qñ sel' factū ē z post traditionē intercedit res si vestit' interuentu rei. Pactū vestitū ōr sex modis fm q̄ sex modis vestit'. s. re. vbis. lris. pſensu. pstractu. coherētia. z rei interuentu. fm Hoff. Inſti. de ver. obli.

Padus. di. fluui⁹ lombardie. sic dictus ab

Pa

vno triũ fontiũ. ex qbꝫ hz oziginẽ q̃ padꝰ ꝺr Ite fluuꝰ padus dictꝰ est eridanꝰ a phetõte in eũ submerso q̃ eridanꝰ dicebat. Jñ padanus.na.nũ.pe.p.

Paganismꝰ.mi.i.ritꝰ ꝛ mos paganoꝝ.

Paganꝰ.na.nũ.i. villanꝰ vl̃ incultus. ꝛ ꝺr a pagꝰ qꝺ est villa. Et qcũqꝫ habitat ī villa ꝺr paganꝰ. Preterea qcũqꝫ est extra ciuitatẽ ꝺi id ẽ. eccl̃iam ꝺr paganꝰ. qsi villanꝰ. ꝛ nõ habitãs in ciuitate dei. i. eccl̃ia. sz lõge est ī pago ꝓm Hug. Scõm Jsiꝺ. aũt pagani dicũtur a pagis athenienſiuꝫ vbi oꝛti sunt. Jbi ẽm in locis agrestibꝫ ꝛ pagis. gẽtiles lucos ꝛ ydola statuerũt. ꝛ a tali initio pagani vocabulũ soꝛtiti sunt. Jñ paganicꝰ.a.ũ. ꝛ h paganitas. tatꝭ. i. mlt̃itudo ꝛ collectio paganoꝝ. vl̃ ꝓprietas q̃ pagani dicũt. vl̃ terra eoꝝ.

Paganicũ aduenticiũ. est peculiũ qꝺ ex ꝓpera foꝛtuna aduenit veluti ex testamento cognatoꝝ vel etiã agnatoꝝ

Pagella. le. ꝺimi. i. pua pagina. Unꝰ Piere. xxxvj. Cũqꝫ legisset tres pagellas vl̃ q̃ttuor scidit illuꝺ scalpello scribe

Pagina.ne.f.g.i. ps folioꝝ libꝛoꝝ ꝛ ꝺr a pãgo.gis. ꝓ iũgere vl̃ impellere. qꝛ pagine sibi inuicẽ cõpinguñt. vl̃ qꝛ folia ibi iũguntur. Pagina etiã ꝺr qñqꝫ charta. qñqꝫ liber. qñqꝫ scꝓtura. Unꝰ ꝓsueuit ꝺici. Hoc inuenit in ꝺiuina pagina. Jñ h pagunula. le. ꝺimi. i. ꝓua pagina.

Pagulus.li.i. puus pagus.

Pagꝰ.gi.i. villa. ꝛ ꝺr a pige qꝺ apud grecos sonat fons. qꝛ iuxta fontes ville solẽt edificari. Et ꝓducit ꝓmã.

Pala.le. elt instrm̃ q̃ vẽtilañ frumẽtũ. vt a palea purgeñ. vide infra in pale.

Paletredꝰ.ꝺi.pe.p. est genꝰ eq̃ qui alio noie ꝺr mãnus. ꝛ gꝺariꝰ. ꝛ ꝺr a passu ꝛ leni. et freno. ꝛ ducẽdo. qꝛ leni passu ꝑ frenũ ducit.

Palãs.antꝭ.o.g. q̃ nũqꝫ in aliq̃ loco habet certã mãsionẽ. ꝛ ꝺr a palo. las. Jñ palãter. i. manifeste l̃ vagãter. Et palabũꝺꝰ.ꝺa.ꝺũ. i. errabũꝺus. vagabũꝺꝰ. ꝓm Hugꝭ. Unꝰ Judic. ix. Due aũt turme palãtes ꝑ campũ aduersarios ꝓseqũbant. Pap. ꝙ ꝺicit. Palantes gaudẽtes. palã vagãtes. ꝺisꝑsi. Palãter. id elt. incõpolue vl̃ ꝺisperse.

Palanteũ. tei. n.g. q̃ꝺã oppiꝺũ in palatino mõte. vbi mõ est rhoma. Et qꝛ palanteũ altum erat. ideo palanteũ ꝺr murꝰ altus. vl̃ fastigium.

Palata.te.pe.p. massa q̃ fit ꝺe palis. Et palate sũt masse q̃ ꝺe recẽtibꝫ ficubꝫ cõpingi solent. quas ĩter palas ad solẽ siccãt. Et sic ſumitur. ij. Re. xv.

Palatinꝰ.na.nũ. pe.p.i. ꝺe palatio etñs. et tũc ꝺr a palatiũ. Ul̃ palatinꝰ. na. num. i. ptinẽs ad palatũ. ꝛ tũc ꝺr a palatũ

Palatinꝰ comes ꝺr q̃ curã gerebat ꝑcipuã. vt missis notoꝝijs suis negligẽtiã iuꝺicũ argueret. L. ꝺe offi. recto. l. nullã.

Palatiũ. tij. ampla ꝺomꝰ in q̃ multi vagari ꝑñt. Jñ palatinꝰ. na. nũ. pe. p. i. ꝺe palatio etñs. Uel h palãs. antꝭ. rex fuit archaꝺie. in cuiꝰ honoꝛe regina aulã ipi noie ꝙꝺitã palatiũ vocauerat. Sic ĝ appellauerũt a palãte h palatiũ. Et coꝛ. pa. Unñ Lucanꝰ in. iij. Uix oꝺisse vacat phebea palatia cõplet

Palatũ. ti. ꝺr a palatium. eo q̃ magnũ sit ꝛ amplũ. vl̃ qꝛ sit q̃ palatiũ oꝛis vl̃ lingue. vl̃ ꝺr a palo. as. qꝛ ibi lingua vagat. Ul̃ palatũ ꝺr quasi poletũ a polo. qꝛ ibi ꝑ sui ꝙcuitate celi hz sit̃itudinẽ. Unñ ꝛ greci palatum vranon vocãt. Jñ palatinꝰ. na. nũ. i. ad palatium ptinens.

Pale.laꝝ.f.ge. plis nũeri. i. ꝺoꝛsi ꝺextera leuaq̃ eminẽtia mẽbꝛa. ꝛ ꝺicunt a palin. qꝺ ẽ motꝰ. vel lucta. qꝛ ĩ luctãꝺo eas ꝓmimꝰ. qꝺ scꝫ luctari vel luctã greci ꝺicũt palin. Jnuenit etiã in singulari hz ĩ alio sensu. qꝛ scꝫ palaꝺr vẽtilabꝛũ ꝛ latũ instrm̃ ferreum ad opus ignis. Pala etiã ꝺr ille ꝙcauꝰ locꝰ in anulo ĩ quo ponit lapis ꝑciosus.

Palea.lee. sic ꝺicit Jsiꝺ. in. xvij. etymo. ꝺr a pala eo q̃ pala vẽtileñ vt frumẽta purgẽtur. Uel a pale frugũ inuẽtrice. quã gẽtiles cererem esse volũt. De q̃ Uirgilꝰ. Te q̃z magna pales. ꝛ te memoꝛãda canem. Uel ꝺr a pabulo eo q̃ palea sola pascẽdis ãialibꝫ ꝓmũ ꝑbebat. Cuiꝰ natura ex ꝙtrario frigida est in tãtũ vt obꝛutas niues fluere nõ sinat. adeo calida vt matureſcere poma cõpellat. vt ꝺicẽ Augꝰ. ꝺe ciui. ꝺei. Et coꝛ. pa. Unñ in auꝛoza Hõ vult nuꝺari paleis ꝺonec sit aꝺusta Jñ hec paleola. le. ꝺimi.

Paleare.rꝭ.n.t. ꝛ h palearũ.rij. locꝰ vbi palee reponunt. ꝛ ꝺr a palea. Et etiã sic ꝺr peil̃ q̃ sub collo bouis fluitat huc ꝛ illuc ad moꝺũ palee. Jñ h ꝛ h palearꝭ ꝛ h re. Uel a pelle deruat̃ h palearꝭ. vl̃ palearũ rij. pellicula q̃ pẽꝺet an pect̃ bouis. q̃si pellearũ. Uel sic ꝺr a palo. las. qꝛ vagat̃ huc ꝛ illuc et fluitat. Jñ palearia ꝺicũt quedã ptes iugi q̃ sub illa pelle colligant. ꝛ coꝛ. pa. Unñ Quiꝺ. meta. xj. Lolla toꝛi extãt aruis palearia pendẽt.

Pales.f.g. indecli. vel pales.lis. elt ꝺea pa/

balorũ. Jñ hic palatualis.ci⁹ sacerdos. Et plr hec palilia. boz paliliũ vel palilioz. illi⁹ dce festa. Uñ Perſi⁹. Fumosa palilia feno. Et palilios⁹. ſa. ſum. i. fumosus. a festo pal' in quo fenũ cõburebaſ.

Palestina. a philistijm vrbe oĩs regio circa eã dicta ẽ palestina. Jñ palestin⁹. a. ũ. gẽtile

Palestra. ſtre. ðz lucta vl' loc⁹ luctatõis. z ðz a palin. qð ẽ lucta. vel mot⁹. qz ibi freq̃nt se moueãt. Uel ðz a pale dea pastoz. in cui⁹ honorẽ ꝓmo fuit celebrata. Uel a palude q̃ vngebanť luctaturi añq̃s haberẽt oleuz. Jñ palestric⁹. ca. cũ. z hec palestrica. ce. q̃ in palestra luctaſ. Et qz ad palestrã fortes vocabãtur. iõ palestrica q̃nq̃s ꝓ forti ponit ſm hug. Pap. ſo dic. Palestra grece lucta. vbi athlete exercẽt se. Luctatio q̃ fit i gymnasio. z corripit ꝓmã. Uñ Ouid. in. xvi. epiſ. Aut fera nos retinẽt aut vncta dona palestre.

Palimbacchi⁹. bacchij. idẽ est qð antibacchius. ſ. pes cõtrari⁹ bacchio. Cõstat em ex ꝓmis duabꝫ lõgis z tertia breui. vide s̃ i antibacchius.

Palin. i. itez. Itẽ palin. i. mot⁹ vel mobilitas. Itẽ palin. i. lucta.

Palinodiũ. dij. ðz a palin. qð est itez. z oda qð est cãtus vl' laus. Et polinodia dicũtur laudes iterate vl' cant⁹ iterati. Jñ palinodius. dia. diũ. i. itez cãtaſ vl' laudaſ. Et h̃ palinodic⁹. ci. q̃ palinodia facit vel dicit.

Paliſc⁹. ci. ðz a palin. i. itez. q̃si itez veniẽs. vel q̃si itez nat⁹. Uñ paliſci dicti sunt duo filij Jouis. z etnc. q̃si bis editi. qz sel' de matre z postea itez de terra. ſm poetas. Unde Ouid⁹ in. v. meta. Stagna paliſcoz. rupta feruentia terra.

Paliſma. matis. loc⁹ lucte. z ðz a palestra.

Paliurus. ri. cardu⁹ est ſpinosus z asperrimus. De q̃ habeť Jſa. xxxiij. Papias etiam dicit. Paliur⁹ herba asperrima z ſpinosa. et pdu. pe. Uñ Virgili⁹ in bucol. Carduus z ſpinis surgit paliurus acutis

Palla. le. f. g. q̃drũ palliũ mulieꝫ deductuz vlq̃ ad vestigia. affixis i ordine gẽmis dicta sic a palin. i. a mobilitate. q̃ circa finẽ est h⁹ i dumẽti. Uel qz ẽgis vibrãtibꝫ sinuata crispeť Uel ðz pãn⁹ q̃drus q̃ tegiť z ornať altare

Pallas. dis. ſ. g. dea belli est. z ðz a palin. i. a motu z excussione haste. Uel ðz pallas a pallone insula thracie vbi nutrita fuit. Uel q̃a pallantẽ gigantẽ occidit. q̃ z minerua dicit. q̃si mortaľ. vel qz min⁹ varias artiũ. q̃a fuit inuẽtrix multoꝫ ingenioꝫ vt dicunt. Et a pallas h̃ palladiũ. dij. imago vel simulacrũ palladis Et palladi⁹. a. ũ. ad palladẽ ptinẽs

Paller. icis. ꝯ. g. i. adulter vel iuuenis.

Pallidus. da. dũ. q̃ habet pallorẽ. deformatus. abiect⁹ vultu. diuersi colorꝫ. z ðz a palleo. les. Jnde hec palliditas. tatis. Et est ſignũ amorꝫ palliditas Uñ q̃dã. Pallida furtiuũ facies manifestat amorẽ.

Palliũ. lij. ðz a palla qð est palliũ. Est ẽ palliũ q̃ miſtrantiũ scapule tegũť. z vt dũ miniſtrãt expedite diſcurrãt. Uñ Plaut⁹. Si q̃d factur⁹ es appẽde in humerꝫ palliũ z pergas q̃tũ valet tuoz pedũ. pmptitas. vel ðz palliũ a pellibꝫ vñ fiebat ꝓmũ. Sz mõ dicitur palliũ q̃ddã gen⁹ pãni ex serico. et q̃libet mãtellus. Jñ palliolũ li. dimi. i. puũ palliũ. Et palliat⁹. ta. tũ. i. palliũ hñs vl' pallio idutus. Pot etiã palliat⁹ deriuari a pallio. lias Et tũc palliat⁹. i. pallio tect⁹. vel occult⁹. cooperť. vt ille hꝫ ꝙba palliata. i. occulta. cooperta. Et ꝓducit ꝓmã palliũ. Uñ Auian⁹. Exiguo puus circũdans pallia collo.

Pallor. oris. m. g. i. deformitas. timor.

Palma. me. ðz a pãdo. dis. q̃si pãsa z extẽsa. Est em palma man⁹ extẽsa. ſ. extẽsis siue expassis digitis z explicatꝫ. Cui ꝙtrari⁹ est pugnus. ſ. man⁹ digitis ꝙtractis z clausis Est ğ palma extẽsa. pugn⁹ ꝙ clausus. Itẽ a palma manu ðz h̃ palma. me. q̃dã arbor. q̃a ad man⁹ victorꝫ ornata est. vel qz oppassis ẽ ramis in modũ palme hoĩs. Est em arbor insignis victorie. pcero decorocꝫ virgulto diuturnis etiã vestita frõdibꝫ. z folia sua sine vlla succesſiõe cõſeruãs. Hãc greci phenicẽ appellãt. qz diu durat. et noie auis illi⁹ arabie q̃ multis annis viuere phibeť. Que dũ i multis locis nascať. nõ tñ in oibꝫ fructus proficit maturitatẽ. Frequẽter aũt in egypto et ſyria. Sola hec arbor vulgo fulminari minume creditur. Fruct⁹ aũt ei⁹ dactyli dicũť ad digitoz similitudinẽ. Jtem palma ðz victoria. qz palma arbore victores coronabãtur Jñ h̃ z hec palmaľ. z h̃ le. z palmosus. ſa. sũ. id ẽ. victoriosus. triũphalis. aiosus. Et hoc palmariũ. arij. palme ꝓmiũ. z ðz palma. q̃si pacis alma. qz a victoribꝫ ferebať. z ẽ etymo. Uñ palma man⁹. palma est arbor. victoria palma. Palma notat laudem. belli victoria

Palmes. mitis. m. g. ðz ram⁹ vi(finem tis vbi vua nascit. z ðz a palma. pter fecũditatem. z cor. mi. in obliq̃s

Palmentũ. ti. locus vbi palme abundãt et crescunt.

Palmula.le.dimi.est a palma. Et palmula etiã est extrema latitudo remi qz extẽsa est ad modũ palme Et palmula est instrm rusticorum i area cũ tribꝫ vl qttuoꝝ vel etiã plibus ramis.eo qꝫ habeat ramos extẽsos.sicut palma digitos fm Hug. Et Pap. dicit. Palmula extrema latitudo remi.q mare impellitur. Parmula gubernaculi ps una

Palm⁹.mi.m.g.qdã mẽsura.s.palme.z ðz a palma,p manu. Et est palm⁹ a pollice vsqꝫ mimũ digitũ extẽta man⁹. Pugill⁹ ꝺo ẽ cõtractis digitis pugn⁹.sicut dicit qdã glosa Isa.xl. Jn palmul⁹.li.m.g.di.i.pu⁹ palm⁹.

Palpebra.bre.f.g.i.sin⁹ oculoꝝ.z ðz a palpo.as.qz palpebre sp mouent pilis in ordie astantibꝫ ad eoꝝ munitionẽ. Et ꝺcurrũt iõ inuicẽ.vt assiduo motu reficiãt intuitũ. Jn palpebrosus.sa.sum.i.magnas hns palpebras.z cor.pe.

Palpo.onis.q palpat vt cec⁹.vel palpo ðz adulator. Un. Palpo manu tractãs,et palpo vocat adulãs.

Paludamentũ.ti.n.s.qdã vestis regũ z imperatoꝝ.q vtebat rex vl impator ad oñden dũ bellũ in ꝓmo esse futuꝝ.z ðz a palã.qa tũc oibꝫ fiebat etiã palã z manifestũ bellũ in ꝓmo esse futuꝝ Jnde paludat⁹.ta.tũ.z paludamẽrat⁹.ta.tũ.i.paludamẽto indut⁹. vl paludamentũ hns.

Palũbes,bis.m.ge.i.siluestris colũba q in arboꝝibꝫ mdificat. Sꝫ colũba q in domibꝫ. Et dicunt palũbes a pabulũ.qz sunt fortes pabulo.q aũt dicũt palũbes qi parcẽtes lũbis.sicut colũbe colẽtes lũbos.etymolo.est. Jnuenit etiã h palũbus.bi,p pullo palũbis Un Persi⁹. Aut cur nõ poti⁹ teneroꝝ palũbo. Jn palũbin⁹.na.nũ.fm Hug.

Palus.paludis.f.g.ðz a pales dea pabuli. qz paleã.i.pabulũ nutriat iumẽtoꝝ. Jn paludosus.sa.sum.z h z h palustris.z hoc stre sil⁹ paludi.vel in palude extns vel crescẽs. Et paludan⁹.na.nũ.paludi ummixt⁹.vel in palude morãs. Et põ.lu. Un Lucan⁹. Tu ta fruge triconos addit nil lesa palude

Pal⁹.li.ðz sudes vl lignũ qð terre infigit i vineis.z ðz a palã.qz in apto figit. Jn paxillus.li.dimi.i.puus palus vineaꝝ.

Pamphil⁹.li.iterptat tot⁹ amoꝝ.z coꝛr.pe. Un Paphile tolle man⁹ male nũc offendis amicã. Jaqꝫ redit an⁹ paphile tolle man⁹.

Pampin⁹.ni.foliũ vitꝫ.z ðz a palmes.eo qꝫ a palmite depẽdeat. Jn papine⁹.nea.neum qð totũ est de papinis. Et papinosus.sa.sũ. qð ẽ plenũ papinis.z coꝛ.pi. Un Ouidius. Nõ hic papineis amittit vitib⁹ vlmus.

Pan grece latie ðz omne. Jn h pan panos dict⁹ est qdã de⁹ pastoꝝ.que in sil⁹itudine nature formauerũt.qz volũt eũ rex z tot⁹ nature deũ esse. vn pan.q si oia dicũt.

Panates.herba est ex q pfluit succ⁹.q z pã natus dicit.

Pancelenos ðz a pan.qð ẽ omne. z celenos qð est luces.z ðz pancelenos.q noie ðz luna in plenitudine.q si tota lucens.

Pancrariũ.rij.n.s.gen⁹ est spectaculi.vt fieri solet ab his q cũ bestijs ꝺgrediunt ferocissimis.z ðz a pancracioꝝ.aris.

Pancra.cre.i.rapina.

Pancraciũ.cij.i. tormentũ vel flagellũ. vel quidã lud⁹ q fit subtrahẽdo aliq̃d de manu in manũ. Uel pancraciũ est colluctatio cuz fustib⁹ vl loc⁹ lignis circũdat⁹.in quo certo ordine stãt pugnãtes.vt in pugilibꝫ videm⁹ Blo.est in.l.q actiõe.§.si qs in colluctatiõe. ff.ad.l.acqui.

Pancrus.cri.lapis vari⁹ pene ex oibꝫ coloribꝫ ꝓstãs.z ðz a pan qð est omne.

Pandecta.te.f.g.liber oia ferẽs z ptinẽs sic totũ corp⁹ legis.vl vet⁹ z nouũ testamẽtum fm Hug. Papias videt dicere pandecter.

Pandiculari⁹ rij.m.g.hõ hiãs z toto corpe oscitãs.z ðz a pando dis.

Pandona.ne.quedã porta apud romam q semp pandebat.z ðz a pãdo.dis.

Pandoꝝ.cis.i.ebriosus vel gulosus leccator.q sp pãdit ora,pter escas.z ðz a pãdo.is Jn pãdociũ.cij.i.leccacitas vel ebrietas. taberna.vel caupona.

Panduca.ce.f.g.gen⁹ est organi

Pandus.da.dũ.i.curu⁹.z ðz a pando.dis. Sꝫ pandũ,prie est qð dirigit capita i inferiorem ptẽ.Curuũ qð in supiorẽ. Omne tamẽ curuũ põt esse pandũ.z ecõuerso diuerse respectibꝫ. Jn pãdulus.la.lũ.i. aliq̃tulũ curuus. Et cõponit repãdulus.la.lũ.

Panegyrista.ꝺ.g.i.laudis decãtator

Panegyric⁹.ca.cũ.i.laudãdo decãtat⁹. Jn panegyrice.i.laudãter.laudabiliter.z h panegyricũ.ci.s.licẽcioſum z lasciuiosum gen⁹ dicendi in laudibꝫ alicui⁹. Jn cui⁹ specie z cõpositione hoies multis mẽdacijs adulant

Paneta.te.ꝺ.p.q vel que facit panẽ

Panphagi⁹.gia.giũ.ðz qsi oia comedẽs.et ðz a pan.qð est omne.z phagin qð ẽ comedere. Un z panphagi dicti sunt qdã homies i ethyopia.qbꝫ est cibꝫ omne qð mãdi potest z

oia fortuitu gignētia.

Pangitoriū.rij.n.s. locus vbi multi simul canunt.s.chorus

Panice⁹.cei.m.g.ꝛ hec panicea. cee.q̄ vel q̄ facit panē.ꝛ ōr a panis.ꝛ panice⁹.cea.ceum ad panē ptinēs, vel de pane exist̄s. sicut dicim⁹ paniceas mēsas.q̄ ad panē comedēdū parant.vel que fiūt de pane.

Paniciū.cij.q̄ddā genus annone.ꝛ ōr a panis.qꝛ in q̄busdā locis eo hoīes sustentātur vice panis.vñ ꝛ ōr paniciū.q̄si panis viciū qꝛ vice panis fungit̄ ꝑm quosdā.

Panicul⁹.li.dimi.i.puus panis

Panifer.cia.cōis.g.q̄ vel q̄ facit panē. Jdē ꝛ panific⁹.ca.cū. Un̄.j. Re.viij. Filias q̄z vestras faciet sibi vnguentarias ꝛ focarias et panificas.

Panificiū.cij.loc⁹ vbi panis fit, vl' factō panis.vel artificiū pistoris.ꝛ ōr a panifico.

Panificina.ne.s'l'r ōr loc⁹ vbi fit panis.

Panis.panis.m.g.ōr a pan.qō ē omne. q̄ cū oī cibo apponit̄ vel q̄ omne aīal eū appetit. Jtē vt ōr in hist̄oriis sup Exodū. Panes ꝓpositōis vocant duodecim panes azymi ō simila mūdi valde.q̄ ponebātur sup mēsam seni altrinsec⁹.ꝛ ꝓstabāt singuli de duabus decimis ephi . ꝛ singul' supponebat̄ patena aurea.ꝛ sup patenā pugill⁹ thuris. Joseph⁹ dicit ꝓphialas aureas superpositas plenas thure. Jn diluculo sabbati recētes et calidi panes imponebant̄ mēse.ꝛ erāt ibi immoti vsq̄ ad sabbatū sequēs. Tūc illis sublatis et thure incēso sup altare noui cum alio thure substituebāt. Sublatos ꝓ solis sacerdotes comedebāt. vñ sacerdotales dicebāt Ul'etiam ideo qꝛ vt ait Joseph⁹ dñs ꝓceperat q̄ soli sacerdotes panes illos formarēt ꝛ coq̄rent ꝛ ponerēt in mēsa. ꝛ tollerēt. Dicebant etiā panes ꝓpositiōis.qꝛ ꝓpositi erāt coꝝ dño in memoriā sempiternā duodecim tribuū filioꝝ israel.vel pozzo positi.i.a lōgo tēpore positi.qꝛ p totā hebdomadā. vl' in eternū p successionē ponēdi.

Pānosus.sa.sum.i.cincinnosus.vilib⁹ pānis indut⁹. Jtē pānosus pōt dici plen⁹ ꝛ abundās pānis. Jn̄ h̄ pānositas.tatis.

Pānuci⁹.cia.ciū.i.pānosus.vilib⁹ pānis indut⁹.ꝛ ōr a pān⁹. Et h̄ pānucia.cie.ōr q̄dam vestis qꝛ sit de diuersis pānis abscissa.

Pannus.nī.m.g.ōr a pan.qō ē omne.qꝛ ab oi boie appetit. Jn̄ pāniculus.li.di.i.paruus pannus

Panoci⁹.cia.ciū.ōr a pan.qō ē omne. ꝛ ota vel oti.qō est aurꝫ. Et sunt panocij ꝑm q̄sdā apud schytas q̄dā boies mōstruosi cū diffusa magnitudine auriū vt omne corp⁹ ex eis contegant.

Panselenos.i.tota lux noctꝫ.s. luna plena. vel plenluniū.ꝛ ōr a pan qō est totū. ꝛ selenos.qō ōr lux noctis

Pānsus.sa.sum.i.aptus.extēsus. diffusus.s. q̄ambulat nudis pedib⁹

Pantapoles grece.ōr negociator q̄ multa vendit.q̄ latine seplassari⁹ ōr.

Pānther.therꝫ.actō pānterē vel ra.ꝛ h̄ panthera.re.pe.p.gen⁹ lupi.ꝛ ōr a pan qō est oē. eo q̄ oīm aīaliū sit amic⁹ nisi draconis. vel quia in sui generꝫ societate gaudeat. ꝛ ad eā dem similitudinē q̄cq̄d accipit reddit.

Panthe⁹.thei.de⁹ in se oia repsentās.ꝛ ōr a pan.qō est omne.ꝛ the⁹ de⁹ q̄i oīm de⁹. Jdē q̄ ꝛ pan. Et h̄ pantheū vel pantheon.tēpluꝫ illi⁹ dei. vel templū oīb⁹ dīs ꝓsecratū. sic̄ est templū oīm sctōꝝ. Et vt ferūt rhomani cum vniuerso orbi dñarent̄. q̄ddā templū maximū cōstruxerūt in cui⁹ medio suū idolū collocātes. oīm puinciaꝝ simulacra p circuitū statuerūt. respiciētia rectis vultib⁹ idolū romanoꝝ. Si q̄n aūt aliq̄ puincia rebellaret. ꝓtinuo arte diabolica illi⁹ puincie simulacrū idolo romanoꝝ posteriora voluebat. tā q̄ꝫ innuēs q̄ ab ei⁹ dominio recessisset. Lon citati ergo romani ad ipam puinciā copiosum exercitū destinabāt ꝛ ipam suo dñio sb iugabāt. Uer̄ nō suffecit romanis q̄ oīm puinciaꝝ simulacra i vrbe sua haberēt. quin pot⁹ fere singulis dīs tēpla singula cōstruxerūt. tanq̄ q̄ eos oīm puinciaꝝ victores ꝛ dños effecissent. sꝫ qꝛ oia idola tēplū ibi hīe nō poterāt. ad maiorē sue vesanie ostentatōꝫ vnū templū ceteris mirabili⁹ ꝛ sublimi⁹ in honorē deoꝝ oīum erexerūt. ꝛ pantheon qō sonat oī deo nūcupauerūt. Pōtifices ei idoloꝝ ad maiorē ꝑli deceptionē finxer̄t q̄ sibi a Lybele quā oīm deoꝝ matrē appellabant fuit umpatū. vt si de oīb⁹ gentib⁹ veller̄t victoriam obtinere, filijs suis templū magnificū fabricarent.

Pantomim⁹.i.p oia ioculator.ꝛ ōr a pan.l' panton.i.omne ꝛ mimus.

Pan⁹.ni.m.g. virgula illa circa quā trama ī uolunt̄.ꝛ ōr a pānus.qꝛ eo pānus texit̄. Jdez ꝛ cannell⁹ ōr.qꝛ ꝛ de cānis fit in q̄busdā locꝫ Un̄ Lucili⁹. Jntētus mōstret rect⁹ sub tegmine pan⁹. Jn̄ h̄ panucula.ule.di.nauicula textricū qꝛ ei⁹ discursu pāni texunt̄

Papa.pape.i.admirabilis maior pr̃ et cu/stos.z dr a pape.qd est interiectio admirãtȝ. quia vices dei gerit in terris. Et vicar⁹ illi⁹ est.cui⁹ est terra z plenitudo ei⁹.c.tua. de deci.z.ix.q.iij.cũcta p mundũ. q añt dr papa quasi pater patrũ etymo.est. Jñ h z h papalis.z hoc le.z hoc papale.lis.Et h papar⁹ tus.tui.

Papas.pantis.i.gnartio. qr circa culinas papã do incedit. Uel papas dr pedagogus. cui infantis disciplina cõmittit. Uñ Juue nalis. Timidus p̃gustat pocula papas. Sz hic papas.atȝ.dr grece q̃dã gen⁹ lini cãdi/dissimi z mollissimi.

Papauer.ueris.n.g.herba est somnifera.de qua dicit Uirgil⁹. Letheo pfusa papauera somno Sopore ei languẽtib⁹ facit. Et alia est vsualis.alia agrestis.ex q̃ fluit succ⁹ q̃ api on appellat. Et papias addit. Papauer silu/aticũ.i.agreste cũ aceto tritũ z fonti impo/situ sedat dolorẽ. Succ⁹ ꝓ oc⁹ si frontẽ ex eo pungas ei q̃ vigilias patit somnũ cũ so/pore adducit.

Papbus.f.g.insula ẽ veneri ꝓsecrata. Jnd papbi⁹.pbia.phiũ.qd sepe iuenit p venere⁹. res.reũ. Et ide q̃dã oliue dicũt paphie

Papia.f.g.admirabilis ciuitas.z dr a pape Jñ h z h papiẽsis.z h se. Et dr papia.quasi paupib⁹ pia. Hec olim dicebat ticinũ.

Papias.pie.nomẽ cuiusdã autoꝛ z ꝓseqnt libꝛi sui siue voluminis

Papilio.onis.f.g.auicula quedã q̃ i suo ad uentu meret admiratiõz. De q̃ dicit Jsidor⁹ in.xij.etymo. Papiliones auicule sunt q̃ ma xime abundãt floꝛẽtib⁹ maluis z faciunt na sci vermiculos de stercore suo. q̃ simili nomi ne nũcupant. Et addit Papias. He auicu/le lumine accẽso cõueniunt z circũuolitãtes ab igne.primo interire cogunt. Jnde papi/liones dicunt tẽtoria ad similitudinẽ illius auis volãtis.

Papilla.le.f.g.est caput mamille.z dr a pa/po.pas. qr pueri eã q̃si papãt dũ lactẽt Dã milla eñ est ois eminẽtia vberis. Sz papil la est illud breue vnde lac trahit. Et cor.pa. Unde Uirgil⁹. Dasta subexertã donec p/lata papillam.

Papyrio.onis.est loc⁹ in q̃ crescũt papyri.

Papyrus.ri.f.g.pe.pdu.q̃dã herba vel ge/nus iunci. vt dicũt. Et dr papyr⁹ q̃si parãs pyr.i.ignẽ.eo q in cereis z lampadib⁹ ponit ad ardendũ. Dicit etiã hec papyrus charta bombicinata.siue bombicina. Jnde papy/rus.ra.rũ.ad papyꝛ ptinens. vel de papyro existẽs. Dicit etiã papyri⁹.ria.riũ.pro eodez. Uñ Jsa.xviij. Que mittit in mare legatos. z in vasis papiriis. vel papyri super aquas. Jn vasis papyreis.id est.in nauib⁹ de papy ris.i.iuncis.que papyri tãte sunt magnitu/dinis ꝛm historiã Alexandri vt naues fiãt ex eis. Uel in vasis papyriis. id est.chartis de papyris factis.quas egyptii per legatos mittebãt duob⁹ tribub⁹ euntes per aquas. Uel in vasis papyriis.id est.pyxidibus ō pa pyro factis.in q̃bus cõtinebant vel defere/bãtur epistole misse ab egyptiis per legatos ad exhortandũ z animandũ duarũ tribuuz iudeos.

Papula.le.sicut dicit Jsid. est puisima cu tis erectio circũdata ruboꝛe.z iõ papula di/cta est quasi papilla. Hugz.añt dicit. Papu la est carb̃icul⁹. fũt em̃ papule minutissima vlcera q̃ i.alcunt alicui in cute.z doloꝛẽ affe rũt z scabiẽ z ardoꝛẽ. Uñ Uirgil⁹ in geoꝛ. Ardẽtes papule atq; immũdis oleꝛia sudoꝛ Dẽbra sequat ꝛc. Jñ papulosus.sa.sum.i. papulis plen⁹. Jñ papulositas. tatis.i.ple/nitudo z abũdantia papularꝝ. Et papulẽt⁹. ta.tũ.in eodẽ sensu. Jñ h papulẽtia.tie. idez qd papulositas.

Par paris.deriuat a paro.as.q̃tũ ad vocẽ sz q̃tu ad significationẽ a cõparo.ras. Pro pte eñ pares sunt q̃ inter se cõparari pñt. Jñ pariter aduer.z h paritas.tatȝ. Et com ponit par Lõpar.ris.i.coeq̃lis.ꝓsil⁹is. Dis/par.ris.i.dissil⁹is. Impar.ris.i.nõ simil⁹.non par. Separ.rȝ.i.seoꝛsum a pari.i.dissimilis. Suppar.ris.i.subiect⁹ pari. Jñ disparitas. cõparitas.iparitas.separitas.supparitas. z est par ois ge. cũ suis cõpositis.z coꝛr. pa. Uñ Ouid.epi. Si q̃ voles apte nubere nu/be pari. Jnuenit etiã h par.paris. tm̃ i. n.g. vt vnũ par boũ.duo paria caligaꝝ.

Para ꝓpositio greca est.i.iuxta.vel apd vel re vel pter vel trans.

Parabola.sicut dicit donat⁹ est rex genere dissimiliũ cõpatio.z dr a para qd ẽ iuxta.et bole qd est snia .q̃si similitudo siue cõpatio ex dissil⁹ib⁹ sumpta iuxta snĩam. vt cuz semẽ ponit p euãgelio.leo p xp̃o. Semẽ est ꝙbuz dei. Uicit leo de tribu iuda ꝛc. Jñ parabo/licus.ca.cũ.i.similitudinari⁹ vel parabolis vtẽs. Jtẽ dicit Pap. Parabole grece.latine puerbia vocant.eo q in ipis sub cõpatiua similitudine figure ꝙboꝛ z imagines veri/tatis ostendunt.

Parabolani.sunt medici q̄ ad curādū egra mēbra vl̄ corpa debiliū deputāt dicti pabolani a pabola.qz plapmittūt hoibꝫ q̄ faciūt z qz sepi⁹ vtunt pabolis.vt.C.de epi.z cle.l. parabolani. vbi tex.parabolani q̄ ⁊c.

Paracletꝰ.ti.m.g.i.cōsolatoꝛ.z ꝺr a paracletis.qđ est ꝓsolatio.Et ꝯm ħ spūsanctus ꝺr paraclet⁹.i.cōsolatoꝛ.qz ꝓsolat nos in oibꝫ angustijs nr̄is.Itē paraclet⁹.i.aduocat⁹.z ꝺr a paraclesis.qđ ē aduocatio. z ꝯm ħ ꝓuenit filio.qz ipe p nobis iterpellat apud patrem. Potest etiā spūssanct⁹ ꝓgrue dici paraclet⁹. id ē aduocat⁹ z ꝓsolatoꝛ.qz p nobis aduocat z nos cōsolat.

Paradigma est ꝓpositio vel enarratio exempli hortātis aut deterrētis. Hortātis vt helias hō erat sil̄is nobis passibilis.z oratiōe orauit vt nō plueret sup terram. z nō pluit. Deterrētis. vt Jn illa hora q̄ fuerit in tecto z vasa ei⁹ in domo nō ꝺescendat tollere illa ⁊c. z ꝺr a para qđ est iuxta z digma.qđ ē dignitas vel nomē vel ꝺec⁹ laus z gl̄ia.

Paradisus.si.est loc⁹ in orientis ptib⁹ ꝓstitutus.cui⁹ vocabulū ex greco in latinū ꝓtt hortꝰ.Porro hebraice edē ꝺr.qđ ī nostra lingua ꝺelitie interptat.qđ vtrūq; iunctu facit hortū ꝺeliaꝝ.Est em̄ oī genere ligni z pomiferaꝝ arboꝝ ꝓsit⁹ hns etiā lignū vite.nō ibi frig⁹.nō est⁹.sz ppetua aer̄ temperies.ex cui⁹ medio fons ꝓrupens.totū nem⁹ irrigat diuidit in q̄ttuoꝛ nascētia flumia .Cui⁹ loci aditꝰ post peccatū hoīs intercluſus est.

Paradoxus.xi.i.admirabilis . z ꝺr a paroras. vel para p̄ positiōe greca.qđ est ad vl̄ iuxta.z doxa gl̄ia.q̄si parat⁹ ad vanā gl̄iaz huius mūdi.Jn ħ paradoxa.xe.mulier tal̄.Et adiectiue p̄t declinari paradoxꝰ.xa.xū. Un̄ quidā liber Tullij intitulat Tullꝰ ꝺ paradoxis.qz in eo tractat ꝺe padoxis. Et dicū tur ibi paradoxa dicta vel sn̄ie ad mūdanā gl̄iam ptinētes q̄si laudes gl̄iose l̄ pate. Jn ħ paradoxia.xic.talis gl̄ia.vel laus.

Parafernalia bona vl̄ res parafernales. dicunt res q̄s mulieres iuxta dotē inferūt ī domū viri.a para qđ ē iuxta.z ferna.qđ ē dos. vel donatio Jn̄ parafernale ꝺr q̄cq̄d mulier habet vltra dotē vndecūq;. Et si est cōsuetudo p̄t talia retinere.p se.nec marit⁹ ꝺz se ꝺ bis intromittere.muliere iuita ꝯm Hosti. ꝺ do.z dona.ꝓpter nup.

Paraphraſtes.tis.m.g.i.loq̄x.z ꝺr a para. qđ est iuxta. vel paro.as.z phrasis. q̄si iuxta loquelā vel locutionē. vel parat⁹.i. ꝓmptus ad loquendū Ul̄ paraphraſtes ꝺr ꝓprie non diserto⁹.nō bon⁹ sz mal⁹ interps. Ul̄ ꝯm q̄si dam ꝺr q̄ min⁹ bñ interp̄tat.q̄ scz nō trāsfert lr̄am ex lr̄a.sz sensuz ex sensu. Un̄ paraphraſtes locutor iuxta sensum.sz nō iuxta litterā Un̄ Hiero.in ꝓlogo regū. Uel interp̄tē me existimato si grat⁹ es. vl̄ paraphraſtē si ingt⁹ q̄q̄ mihi oīno cōscius non sum mutasse me q̄ppiā de hebraica veritate

Paragoge.est appositio quedā in fine dictōnis lr̄e vel sillabe. vt magꝫ p magi.z potestur p potest.z amariter p amari. Hāc alij ꝓparalesim appellant.

Paragāda.ornamētū pallij vl̄ vestis q̄dā.

Paragoria.rie.i.mitigatio. et paragoria ꝺr quedā medicina.q̄a lenit

Paragraph⁹.phi.vel ħ pagraphū.phi. nota sic facta.§.q̄ apponit ad sepandas res a rebus.q̄ in cōnexu occurrūt.z coꝛ.g̃.

Parag⁹.gi.auis mali ominis.vt dicūt.

Parakimenon.ꝺr a para qđ est ad.z kimenon.qđ est iacēs.z ꝺr parakimenon.i. adiacens.q̄ noie vocat apud grecos p̄teritū imperfectū.qđ ꝺesignat rē paulo añ pfectā. q̄si adiacēs rps. vl̄ p̄t dici paraq̄menon

Paralella.le.ꝺr a para qđ est iuxta. et sunt paralelle.linee eque distātes.q̄ q̄z̄uis in infinitū ducant.nunq̄ ꝯcurrūt.qđ non fieret si vna lineaꝝ ad aliā pl⁹ ex vna pte q̄z ex alia accederet. Et ħ paralellus.li.z ħ paralellum li.circul⁹ eque distās ab alio. Et sunt circuli illi q̄nq; in sphera qui paralelli vocantur. quasi eque distātes.nō qz equalis sit distantia inter quoslibet sibi p̄ximos.sed qz q̄libet paralellus a sibi p̄ximo ꝯm oēs suas ptes equaliter distat.

Paralipomenon grece ꝺr.qđ nos ꝺerelicto rū vl̄ p̄termissoꝝ ꝺicere possum⁹.q̄ꝺā liber est veteris testamēti sic dict⁹ eo q ea q̄ in lege vel libris regū p̄termissa vel nō plene relata sunt.in ipo summatim z breuit explicā tur. Et ꝺr a para qđ est ꝺe. vel p̄ter.z lipomenon.i.relictū. Et acuit in penul. Un̄ Hieronym⁹ ī epl̄a ad Paulinū. vij.c. Paralipomenon liber instrumēti veteris epitome talis actātus est. vt absq; illo si q̄s sciam scripturarum sibi voluerit arrogare.seipsuz irrideat. Per singula q̄ppe noia iuncturasq; verboꝝ z p̄termisse in libris regū tangunt hystorie.z innumerabiles explicantur euangelij questiones.

Pa

Paralysis.sis.f.g.i. resolutio.s.morbꝰ q̃ membra dissoluũt.t ór a para qđ est re.t lysis.solutio. Jñ paralyticꝰ.ca.cũ.qui patit talẽ infirmitatem

Paralogismꝰ.mi.m.g.i. sophistica argumẽtatio.t ór a para qđ est iuxta.t logos rõ.qsi iuxta rõem vel diffinitionẽ syllogismi. Jnde paralogistic⁹.ca.cũ.

Paranympha.phe.i.pnuba que viro nymphã iũgit.t ór a para qđ est iuxta.t nympha spõsa. Et hinc paranymphꝰ.phi.i.internũcius inter ipositum t iponsam.s.q̃ viro nymphã cõiungit.

Paranomasia.ẽ q̃tienscunq̃ de noie efficit aliud nomẽ.veluti qda denoiatio.vt Terẽtius in comedia. Hõ inceptio est amãtiũ. sz amentiũ ſm Donatũ.

Paranomeon.est cũ ab eisdẽ lr̃is mlta in choãt ꝑba vel finiunt.vt O Tite tu te tãte tibi tãta tyrãne tulisti.vt talis sit ordo.O tite tãte tyrãne tulisti tu te.i.tu ipe tãta tibi.

Parapsis.sidis.f.g.i.disc⁹.t ór a par t absida qđ est lat⁹.t mutat b.in p.t scribit ꝑ ps. Vñ Juuenal⁹. Qui multa magnaq̃ parapside cenat. Et ór parapsis vas q̃dranguluz t q̃drilatriũ.qsi paribꝰ absidis.i.lateribꝰ.

Parasceue.ues.n.g.i. ꝑparatio cene. Hoc noie diccbat feria sexta sabbati in q̃ ꝑparabant necessaria sabbati ſm Aug. Jn histo rijs aũt ór. Parasceue grece latine ꝑparatõ Sic dicebãt feriã sextã.qr in ea ꝑparabant necessaria sabbato.sicut t in deserto duplex colligebat mãna. Grecis em̃ admixti iudei grecis coutebant vocabulis.

Parasitꝰ.ti. ór a parapsis t sitꝰ.qsi in parapside sitꝰ.i.leccatoꝛ. Uel parasitꝰ cõponit a paro.as.t sitꝰ.tus.q̃si parãs.i. repsentãs situs.i.cõpositiões t geitꝰ diuersoꝛ.i.ioculatoꝛ vl leccatoꝛ q̃ scit suo gestu repsentare gestus t cõpositiões multoꝛ. Uel ór a para.i. iuxta.t sitꝰ vẽter.q̃si iuxta vẽtrẽ. Uel a para id est.iuxta vel apud sitos.i.frumentũ.quasi ad aliquẽ frumẽtatꝰ.i.nutritꝰ t pasꝰ. Vñ sitoꝛiũ ór vas vbi cibꝰ de frumẽto solet reponi. Et a parasitꝰ.h parasitul⁹.li.dimi. Et hic parasitaster.stri. Et h t hec parasita.te.t parasitula.le.dimi.

Parastata.te.ór a par t sto stas. Et sũt parastate stipites pares stãtes q̃b arboꝛ nauis sustinetur

Parca,ce.f.g.i.furia infernalis. Et dicũtur parce a parcẽdo ꝑ ꝛtrariũ qr mĩme parcunt Quas tres esse voluerũt. Unã q̃ vitã noibꝰ ordinet. Alterã q̃ cõtexat. Tertiã q̃ rumpat Jncipim⁹ em̃ dũ nascimur. Sum⁹ cũ viuimus. Desinim⁹ cũ interim⁹. Jñ h t h parcalis.t h le.ſm Aug. Pap. ꝙo dicit. Parce fata dicta sunt a paganis q̃ quidẽ tria esse dicunt clotho.lachesis.atropos dicta cataan tifrasim.qr neini parcũt. Uñ. Clotho colũ baiulat.lachesis trahit.atropos occat.

Parcopollex.cis.i.tramellũ.t ór a pco.cis. t pollex.qr pcit pollici.

Parc⁹.ca.cũ.ór a pco.cs.t q̃q̃ desigt auarũ.q̃q̃ inter auaz t pdigum.pl⁹ tñ accedit auaro q̃ pdigo.sicut ecõtrario larg⁹ pl⁹ accedit pdigo q̃ auaro. Uñ q̃dã. Prodig⁹ est ai vicio retinẽda pfundẽs. Larg⁹ q̃ sumpt⁹ facit et rõe libẽter. Parc⁹ q̃ retinet q̃cq̃d nõ postulat vsus. Hã retiet cupide qđ res õpescit auar⁹. Et cõpat parc⁹. cioꝛ.sum⁹. Inde parce sit⁹.sime.aduer. Et cõponit q̃ parcus. pparc⁹.i.valde pc⁹ ſm Aug. Pap. ꝙo dicit. Parce.honeste.moderate.nõ nimiũ.

Parc⁹.a.frugi.qđ est moderatoꝛ.seruatoꝛ.t abstinẽs alieno.suo ꝙtent⁹. Parc⁹ nimis tenax.sordidus.

Pard⁹.di.bestia varia est t velocissima. Jñ cõponit leopard⁹.di.

Parenetic⁹.ca.cũ.i. monitoriꝰ. Uñ q̃dam ode Oratij ititulant parenetice.i.mõitoꝛie.

Parẽs.entis.duũ gencz.i.pr̃ t mr̃. Et facit gtus plalis parentũ. Jnuenit etiã parentiũ qđ ꝑbat p actm̃ plalẽ q̃ desinit in es. vel i is q̃ꝑri est in ium terminatiũ gtiñ. Et dicũt pr t mater parẽtes.a parĩdo t nõ parendo. qđ patz qr parco ꝑmã pducit. sz parẽs in p dicta significatõe ꝑma corripit. Parẽs etiã accipit p cõsanguineo vl affine. Jñ h parẽtela.le.i.cognatio.ꝙsanguinitas. ꝙgermanitas.ꝙtribulitas. Et h t hec parẽtalis.t h le. Jñ parẽtalit aduer. Et h parẽtalitas. tatis.i. cõsanguinitas. Jnuenit etiã parẽs.tis.ois ge.i.obediẽs.a parco.res.t tũc pducit ꝑmã. Unde. Hõ sum ple parẽs.nõ luz nisi parco parens.

Parentalis.ꝙ.t.t h le.ór a parẽs. Et h parentalia.liũ.vel lioꝛ.dies festus paganoꝛuz cũ sacrificabãt aiabus parentũ. ſm Aug⁹. Pap. ꝙo dicit. Parẽtalia dies festi paganorum ꝑpinquitas

Parenthesis.est iterposita ratiocinatio diuersel mie.vt Eneas (neq̃ em̃ patri ꝙsistere mentẽ passus amoꝛ) rapidum ad naues premittit achatẽ ſm Donatũ.quotiẽs sententia inchoat.cicq̃ interponit q̃libet ratiocinatio

parenthesis est. vt in ꝓdicto exẽplo. Debuit eñ dicere. Eneas rapidũ a chatẽ ꝓmittit ad naues. Et sic demũ subiũgere. Neqꝫ eñ patrius amor passus ẽ ꝓsistere mentẽ. Uel parenthesis est ſnie interpositio q̃ ex medio remota ĩteger ſmo ꝑdurat. vt Dij .ceptis (nãnos mutastis ⁊ illas) Aspirate meis.

Parẽticida. de. pe. p. q̃ vl̃ q̃ parentẽ occidit ⁊ dr a parẽs ⁊ cedo dis. Jñ h ⁊ h parẽticidalis. ⁊ h le. ⁊ h parẽticidiũ. dij. i. occisio pentũ

Paries. etꝫ. m. g. dr a par. qr ſp sũt duo parietes. vl̃ a latere vl̃ a frõte q̃ ꝓspiciũt se. aliter structura deformis essꝫ. ⁊ cor. pe. i ntõ ⁊ grõ.

Parietina. ne. pe. p. est parietũ ruina. ſ. vbi parietes stãt sine tecto. ⁊ habitãtibꝫ. Unde Ezech. xxxvj Mõtibꝫ ⁊ collibꝫ vallibusqꝫ ⁊ desertis parietinis.

Parietul⁹. li. di. i. puus paries

Parilis. lis. p. t. ⁊ h le. i. eq̃lis. Jñ parilitas. tatis. i. eqnalitas. similitudo.

Paris. paris. vl̃ paridis fuit filiꝰ ꝓriami q̃ helenã rapuit. Et cor. pe. paridis.

Pariſcꝰ ſci. m. g. q̃ſtor q̃ clamat in foro. ⁊ dr a paro. ras.

Pariton⁹. ni. pe. cor. i. cãtor q̃ parit tonos. ⁊ dr a pario ⁊ ton⁹.

Pariꝰ. rij. dr a paros insula. Et qr ĩ illa insula marmor abudat. ĩõ q̃nqꝫ etiã pariꝰ pomit ꝓ marmore⁹. Q̃nqꝫ etiã pariꝰ plan⁹ vel alb⁹ ad modũ marmorꝫ dr. Unꝫ inuenit. j. Paral. xxix. Marmor parium. Et Hester. j. Pario stratũ lapide.

Parma. me. f. g. leue scutũ. rotũdũ ornamẽtu militare. ⁊ dr a puꝰ. q̃si pua. Et quelibꝫ levia arma pñt dici parme. q̃i pue. Jtẽ parma dict⁹ est q̃dã fluui⁹ a puitate. A q̃ ciuitas adiacẽs dr h parma. me. ⁊ est ꝓ fluuio. m. g. sꝫ ꝓ ciuitate fe. g. Jñ h ⁊ h parmẽsis. ⁊ h se.

Parme⁹. mei. i. partus meus.

Parnassus. si. m. g. q̃dã mons thessalie cuiꝰ duo sũt iuga. Circa ⁊ Musa ĩ q̃bus singulis Apollo ⁊ liber colebãt. Hec iuga a duobus fratribꝫ Litheróne ⁊ Elicone appellant.

Paro. onis. m. g. i. nauis piratarꝫ.

Parochia. chie. i. adiacẽs domꝰ dei vel ĩcolat⁹ vl̃ diocesis. Uel parochia ẽ locꝰ ĩ q̃ degit ꝓpl's alicuiꝰ ecclie deputat⁹. ſm Hoſt. in sum. e. ti. Et parochiarꝫ diuisio ĩcepit a dionysio. xiij. q. j. c. j. Cõstitit aũt ius parochiale in h ſm Hoſt. i sum. e. ti. q̃ oẽs parochiani in diebꝫ dñicis ⁊ festiuis missam audiãt ĩ eccle sijs ĩ quarꝫ parochijs habitãt. vt. c. j. e. ti. de ꝓse. dis. j. si q̃s. Etiã ꝓsistit in decimis ꝓpriis libꝫ q̃ eccl'ie parochiali debent. xvj. q. j. si q̃s laicꝰ. Et ĩ oblatõibꝫ q̃ dãde sũt sacerdoti parochiali. q̃ ꝓpl'o orare dr. x. q. j. qr sacerdotes. Et a parochia dr parochianꝰ. na. nũ. i. de parochia eiusdẽ. Parochiani etiã ⁊ parochij olim dicebãt q̃ legatꝫ reipublice iter facientibus necessaria ꝓbebãt.

Paroemia. ẽ accõmodatũ rebꝫ tribusqꝫ ꝓuerbiũ. Rebꝫ vt aduersus stimulũ calcitra. i. supbis resiste. Tribꝫ vt Lupꝰ ẽ in fabula id ẽ. tace. Ferk q̃z q̃ hõ si a lupo ꝓpius videak amittit loq̃lã. Unꝰ lupꝰ ẽ in fabula. dr cũ aliq̃s ĩ media locutõne tacet. Et vt dicũt aliq̃ naturales Lupꝰ ẽ aĩal venenosũ. ⁊ inficit aerẽ. aer ꝓo infectꝰ veniẽs ad hoiez ipiꝰ arteri as igredit vñ loq̃lã aufert. Qz si hõ ꝓius videt lupũ naturalit ꝓfortak. ⁊ iõ nõ inficit

Parophonista. e. i. cãtator. ⁊ dr a paro. as. ⁊ phonos q̃d ẽ sonꝰ. q̃i parãs. i. icipiẽs cãtus.

Parotida. de. globꝰ q̃ nascit in aure. ⁊ dr a para. i. iuxta. ⁊ ota q̃d ẽ aurꝫ. Jñ parotidus da. dũ. q̃ globos hz in aure. ⁊ cor. ti.

Paroxismũ. i. cõmotio febrꝫ l'etiã alteriꝰ rei

Parricida. de. dr a parẽticida ⁊ abijciũt e. ⁊ u. ⁊ mutat t. i r. vl̃ dr a pie. vl̃ a pari vel a patria. s. q̃ occidit piem. vl̃ parẽ vl̃ patriã pdit. Jñ h ⁊ h parricidal'. ⁊ h le. ⁊ h parricidiũ Et h parricidia. dic. lex d parricidio. q̃ ⁊ parẽticidia dr ſm Hug. Et vt dic̃ Priſ. parricida siue a pari. siue a pie siue a parente cõponat. dicẽdũ est parricida p geminũ r. Et Pap. dicit. Parricida ꝓprie dr q̃ pentẽ occidit. quẽ q̃ dẽ vetereſ pareticidã dixerit. qñ parricidiũ in q̃cũqꝫ itelligi possit cũ sint hoies hoibꝫ pares. Et nota q̃ antiq̃ dixerit patricida. de. q̃ patrẽ occidit. Unꝰ. j. Timo. j. uenit Patricidis ⁊ mꝫicidis. Pap. etiã dic. Patricida ⁊ pricida q̃ pẽtes occidit. Et h ẽ vex ſm ãtiqs. Hã ſm Priſci. ⁊ modernos dicẽdũ ẽ parricida. siue a pari siue a pie siue a pente cõpoat

Pars. ptis. f. g. dr a partior. tirꝫ. Unꝰ Si fueris q̃z diuisor pticulaz. Hãc discas artez maiorẽ suscipe ptẽ. Jñ ptim aduer. Et a pe h ⁊ h partial'. ⁊ h le. Jñ ptialitas. tatꝫ. ⁊ ptialiter aduer. Et cõponit ps. Cõpers. tis. Expers. tꝫ. Impers. tis. oĩa ois. ge.

Parsimonia. nie. f. g. i. abstinẽtia. ſ. mẽſuraz refectõis nõ excedẽs. Et ẽ vr⁹ ſm Hug. Papias ꝓo dic̃. Parsimonia. frugalitas. tẽperãtia. pcitas. pietas. modica ꝓtinẽtia.

Partha. the. ẽ q̃dã puintia. Jñ parth⁹. thathũ. ⁊ parthic⁹. ca. cu. Unꝰ Elect. ij. Parthi et medi ⁊ elamite.

Particeps.cipis.ois.g.i.capiēs ptē. ꝫsors cōscius.aduto2.soci⁹. Un ꝓpha. Particeps ego sum oīm timentiū te.7 co2. pe.tā in ntō. q̄ in gtō.

Participū.pij.n.s.o2 a pticeps. q̄si ptica/piū.q2 ptē suo2 accidētiū capit a ꝫbo. 7 ptē a noīe. Jn h 7 h pticipiaľ.7 h le. Et o2 nomē pticipiale illud quod a pticipio descēdit.vt amās.amato2.trix.7 amat⁹. Jn amatio ꝑm Priscianum.

Particula.le.dimi.i.pua ps. Jn h 7 h pticularis.7 h re. Jn pticularitaľ aduer.7 hec particularitas.tatis.

Particus ci.m.g.i.negociato2.pticulas vē dens.7 o2 a ps.

Part⁹.tus.tui.i.act⁹ vl passio pariēdi.7 id q̄ pariť.i.puer fet⁹.soboles.pgenies. Et definit dtūs 7 ablatiu⁹ pl̄is ī vbo ad differēti/am dtī 7 ablatiui de ps ptis ptibꝫ. Jtē pt⁹. ta.tū.adiectiue.i.acq̄sit⁹. Un Ouid⁹. Hon minor est ꝙtus q̄ q̄rere parta tueri

Parūculus.li.i.pua nauicula pirataꝝ.et ē dimi.de paro.ronis.

Paru⁹.ua.uū.i.exigu⁹.modic⁹.inualidus. Et cōpaŕ paru⁹.minor.mim⁹.irregulariter vl pu⁹ puior puissim⁹ regulariť. Jn pue aduer. Et h puitas.tatis. Et puul⁹.la.lū. Et o2 pu⁹ q̄si paxꝫ valēs.7 est etymo.

Pasca.ce.hebreū est 7 iterptaŕ trāsit⁹.7 o2 a phase.q̄si phasca. Tunc em dīs nr̄ a morte trāsiuit ad vitā.de mūdo ad p̄em. Pasca ei fuit q̄n iudei egyptū exeūtes mare rubꝫ trā fierūt 7 post trāsitū leticie cāticū cecinerunt Et pasca tūc p̄mū celebratū ē. Jn h 7 h pascalis.7 h le. Et nota q̄ pasca declinaŕ irregulariť ꝑm gen⁹ vl ꝑm declinationē. Cū em sit p̄me declinatōis i a. desinēs. nō deberet esse neu.g. Jtē cū sit neu.g. nō deberet esse p̄me declinatōis cū desinat ī a. g̃ deberet regularitē declinari. h pasca pascaꝫ. vl h pasca.ce ꝫ mō declinaŕ ꝫ regulā. h pasca.ce. Uel fortę hebrea ē declinatio. Jtē pascha ꝑm aliq̄s scribit p ch.p oēs casus. Hā apud grecos p chi.lr̄aꝫ scribit.cui⁹ loco nos vtimur ch.ꝑm ꝙ hebreos sine h videť scribi.cū a phase q̄d est trāsit⁹ la tīe.nom̄ h eē videaŕ.vt dictū est

Pascilis.lis.m.g.aīal vl auis q̄ ī manu pa icitur.7 co2.ci.

Pascua.cue. in sing'ari est ge.fe. Un in pl̄. Jn loco pascue ibi me collocauit. ꝫ ī pl̄i est ge.neu.i.pascua.oꝝ. Un Ezech.xxxiiij. Hō ne satis erat vobis pascua bona depasci. in uenit etiā in fe.g.he pascue.aꝝ. Un idē ꝓpha in eodē caplo. Jnsup 7 reliq̄as pascuaꝝ ve/straꝝ ꝙculcastis pedibꝫ vr̄is. Jdē in eodē capitulo. Jn mōtibꝫ excelsis isr̄ erit pascue eaꝝ.

Pasiphe fingiť a poetꝫ fuisse q̄dā solis filia q̄ cū tauri amore fureret Dedalo operā dante.lignea vacca inclusa.ad nepharīū inuitata est.ex qua nat⁹ est minotaur⁹.

Passer.serꝫ.auis q̄dā minuta.7 o2 a pu⁹. q2 pu⁹ est. Jn h passerul⁹.li.di. 7 passerin⁹.a.ū. Et h passerin⁹.ni.ꝑ filio passerꝫ. vl o2 passer a patiēdo libidinē. q2 petulcū. i. luxuriosum animal est.

Passio.onis.f.g.o2 infirmitas. sic dicimus exta/sis ē passio.i.infirmitas. vl o2 q̄litas nata īmutare sensū cito recedēs. vt ira. 7 sic capiť in p̄dicamēto q̄litaꝫ cū o2 Tertia spēs ē passio vl passibiľ q̄litas. Ul o2 mot⁹ in ipso passo. sic dicim⁹ calefactio ē passio calefacti Ul o2 ꝓprietas vt risibile ē passio hois

Passionariū.rij.liber ꝙtinēs passiōes sctō/rum. vel passiones.i. morbos

Passiuncula.le.dimi.i.pua passio.

Passus.a.ū.i.sparsus.diffusus.patēs.extēs⁹

Passus.sus.sui.spaciū seu lōgitudo quiq̄ pedū. Et Hercules iuenit passus .7 o2 a pateo.tes.q2 paret ī itinere. Jn passut⁹.ta.tū.i. hñs magnos passus.

Past⁹.tus.o2 a pasco.cs. Et h pasta.te. Jnd pastill⁹.li.di.q̄dā pu⁹ pastus ex pasta vbi picis vl caro vl alt⁹ cibꝫ icludiť. Un Orat⁹. Pastill⁹ rufillus olet gorgoni⁹ hircū.

Pastinaca.ce.f.g.q̄dā herba cui⁹ radix fit p cipuus past⁹ bois.7 o2 a pasco.cis. Jn pasti naceus.cea.ceū.

Pastophoriū.rij.grece cellula latīe 7 thalamus o2. vel atriū tēpli. vl gazophilatiū. vel puū sacrariū añ templū Et videť dici pastophoriū. q̄si forꝫ sit positū. Glosa aūt super. j. Mach.iij. dicit. Postophoria grece latīe dicūť thalami l cubilia ī q̄bꝫ leuite excubabāt in atrijs dom⁹ dñi. q̄ꝝ cōmemoratio fit ī vltima visiōe Danielꝑphē. Jn historijs aūt super.ij. Re.ix.o2. In porticibꝫ lateꝝ erant pastophoria.i. loca separata ad comedēdū. ī q̄bꝫ sacrificātes de ptibꝫ sacrificioꝝ q̄ cos ptingebāt vescebant coꝝ dño. Jtem pastophoria Amos.j. dicunť loca pastoꝝ pascendis animalibꝫ apta.

Pastor.rꝫ.i.mgr̄ pecorꝫ.custos.7 o2 a pasco cis. Jnde pastorcul⁹.li.dimi.id est paru⁹ pastor. Et pastorius.ria.rium.7 pastoricus.cum. Et hic 7 hec pastoralis.et boc le.in eodem sensu.

Pastos grece.i.spacium

Patagiū.gĩ.i.gula.ad sūmū tunice vel mā telli assuta.z dr a pateo.tes Uel palliū auro vel argēto purpuraq; variatū

Patena.ne.i.operculū calicis.z dr a pateo tes.eo q; sit pates z diffusa. Et videt q; debe ret pferri pe.cor.sz vsus h nō recipit sz oino repugnat.vñ cā pducas.

Patenula.le.dimi.i.pua patena.

Pater.tris.grece dicūt patir.inde nos dici mus pater.i.genitor.q; aūt dr pater q̄si pan thotir.i.seruās oīa.a pan.qđ est omne.z tho tir qđ est seruās.etymologia est Et dr pater multis modis.Dr em̄ pater natura. Itē sil'i tudine cure. Itē pater formal' vel doctrinal' Itē pater etate. Itē pater reuerētia z digni tate. Pater naturalis dr q; generat. Pater si militudine cure dr q; qualē curaz pater gerit filiū.talē ille gerit alteri⁹.z qualē curā pr̄ im pendit filio.talē impēdit ille alteri Pater for malis vl' doctrinal' dr magister q; informat discipulū bonis moribz z disciplinis. Pat' etate senex. Tales em̄ patres appellare sole mus. Pr̄ reuerētia vl' dignitate dr quē reue remur. Ha cui bonorē z reuerentiā impēdi mus sepe patrē vocare solem⁹. Jñ patercu lus.li.dimi.paru⁹ pr̄. Et patern⁹.na.nū. Et hic z hec paternal'.z h le. Jñ paternitas.tatz Et h paternalitas.tatz. Uel dic q; pater i sa cra scriptura q̄nq; modis dr.s. natura. imi tatiōe.adoptione.doctrina.z etiā p honore. reuerētia.z etate. Natura. vt Abraā fuit pa ter Jsaac. Imitatiōe vt in euāgelio dñs di cit. Si filij Abrae essetis opa Abrae facere tis.imitādo sc̄z fidē ei⁹. Itē vos ex patre di abolo estis z desideria pris vestri vultz face re.s.imitādo ei⁹ malicia. Adoptiōe.sicut cū aliqs humana ꝓsuetudine adoptat aliquē i filiū. Et sic̄ nos deo.nō natura sz adoptiōe dicim⁹. Pr̄ noster q; es in celis. Doctrina. sic̄ ap'lus ad Gal'.ait. Filioli mei q̄s iterq; partu rio donec formet xps in vobis. Itē p honore. reuerētia z etate. sicut. iiij. Reg. v. Serui ad Naaman dixerūt. Pater z si rē grandem dixisset rpha.certe facere debueras. Uñ Bre cilm⁹. Est pater h cura. pater est ali⁹ genitu ra. Dic pater etate pr̄ ille vocat honore. Ac summū regē vocat ipa creatio patrē. Et no ta q; qñ latinū est pr̄sus eiusdē significatio nis cū greco nōie vel hebraeo.nulla est ibi de riuatio.sz solūmodo q̄dā detorsio vni⁹ lin gue ad alterā.vt Jacob.inde Jacobi. Et iō ꝓprie loquēdo de⁹ nō deriuat' a theos, nec pr̄ a patir.nec mater a metir.qr idē sunt.nec dif ferūt in significatiōe.nec in mō significandi Itē pater cōponit cū h gtō greco familias. z acuit' in fine.h paterfamilias. hui⁹ patrif familias. Et dr paterfamilias is q; est sui iu ris z potestatis,ꝓprie cuiuscūq; sit etatis. Uel dr paterfamilias. qr oibz in familia sua posi tis.tā seruis q̄z filijs. pater pari deuotiōe cō sulit. Sz q̄cūq; dñat' seruis.h nōie nō debz appellari.z in eode sensu iuenit' pr̄familiarū. vel paterfamilie.fm Hugt. Et nota q; ꝓprie paterfamilias qñ est vna dictio signat illuz q; est dñs hereditatis de iure etiā si nō esset na tus dūmodo esset viu⁹ in vtero matris. Sz qñ sunt due ptes signat illū cui⁹ ples iaz est vna familia.

Patres cōscripti dicebant quor noia i ta bulis aureis scribebant.

Patera.re.f.g.i.magn⁹ z patēs cyph⁹.et dr a pateo.tes.fm Hug.Pap.ꝙ dicit. Patere phiale sunt dicte.qr in ipis potare solemus vel qr patēres sint.dispassisq; labris.z cor. pe. Uñ quidā. Jn fundo patere scio turpia multa patere.

Paterniani q̄dā heretici a Paterno sunt ex orti.q; inferiores corporis ptes a diabolo fa ctas opinātur.

Patibulū.li.tormentū.z ꝓprie furca.et dr a patior. Et est patibuli munor pena q̄z crucis. qr patibulū stati exanimat appēsum. sz crur aff.xos diu cruciat.z cor.bu.

Pathic⁹.ca.cū.i.sodomita. inhonesta z tur pia patiēs.z dr a patior.teris.fm Hugt. Pa pias ꝙ dic Pathici patiētes libidinē. Haz pathos grece passio dr.z cor.thi.

Patiēs.tis.o.g.est pticipiū de patior. teris potest esse nomē.z fm h cōpar. patiens.tior. sim⁹. Jñ patiēter tius.sime.aduer. Et h pa tiētia.tie. Et est patiētia aī vigor aduersita tes fortune z ꝙbor asperitatis equanimiter portās. Prope tñ patiētia corpis est. Tole rantia ꝙ animi.

Patina.ne.f.g.sartago vl' scutella.z dr a pa teo.tes.qr sit patēs. Jñ h patella.le.dimi.et cor.penul.patina. Un Persius. Sed gran des patine.

Patinari⁹.ria.riū.ad patinā ptinens.vl' in patina coct⁹.z dr a patina. Et patinari⁹.rij. qui facit patinas.

Patinula.le.dimi.pua patina.i.patella.

Pathos grece.latine dr defect⁹ vel passio

Patratio.onis.f.g. est opis veneri cōsum matio.z dr a patro.tras.

Patreus.trei.i.vitric⁹.ꝛ ꝺr a pr̃.ꝛ hic patrinus.ꝛ h̄ patriaſter ꝑ eodē.

Patri⁹.tria.triū.ꝺr a pr̃. Et hec patria.trie eſt locus in q̄ quis nat⁹ eſt.ꝛ eſt ꝓprie patria ciuitas vel villa.licet q̄nq̄ ponat̄ ꝑ regione vel puincia. Unꝺ Patri⁹ honor.i.honor patris. vl̄ honor patrie. Itē nomē patriū ē qꝺ a ꝓpo noīe loci deriuat̄.vt a baſilea baſilieſ

Patria poteſtas ſm Azo.in ſum.C.e.ti.eſt ius q̄ddā qꝺ hñt hi q̄ ſūt de impio romano in liberos naturales ꝛ legitimoſ.qꝺ ius alīj nō habent.vt Inſti.de pa.poteſta.

Patriarcha.che.i.ſumm⁹ꝛ ꝑnceps patruꝫ ꝛ ꝺr a pr̃.ꝛ archos.qꝺ eſt ꝑnceps.qꝛ ꝑmuꝫ h̄ eſt apl̄icū retinet locū.ſicut roman⁹.anthiocenus.alexandrin⁹. Jñ h̄ patriarchat⁹.tus.tui.ei⁹ dignitas.vel ei⁹ diſtrict⁹. Et h̄ ꝛ h̄ patriarchalis.ꝛ h̄ le.ſm Aug. Paꝑ.aūt dicit.

Patriarcha grece ſumm⁹ patrū pr̃ interp̄tat qꝛ ꝑmū.i.apl̄icū tenet locū. ſicuꝫ rhoman⁹. anthiocen⁹.ꝛ alexandrin⁹. Sunt eīm autoritate beati petri apl̄i inſtituti Prima q̄dem petri apl̄i ſedes romana Secūda apꝺ alexādriā bti petri noīe a Marco ei⁹ diſcipulo et euāgeliſta ꝰſecrata Tertia apud anthiochiam beatiſſimi petri habeb̄ honorabil̄.eo qꝺ illic ꝑuſq̄ romā veniſſet fuit ꝛ illic ꝑmū nom̄ chriſtianoꝝ nouelle gētis exortū ē Quāuis aūt p orbē diffuſe eccl̄ie catholice vn⁹ thalamus x̄ps ſit.ſancta tū romana eccl̄ia nullis iudicib⁹ ꝰſtitutis ceteris eccl̄ijs ꝑlata ē Aliter ſumūt q̄dā nomē patriarche ꝛ dicunt qꝺ patriarche ſunt minores papa.maiores aūt metropolitanis.Et dicūt qꝺ hec noīa patriarcha.ꝑmas.ꝑ eodē ſupponūt. Hā inter patriarchā ꝛ ꝑmatē nō eſt realis differētia.ſed vocalis. Uel ꝓprie dicūt patriarche q̄ttuor ꝑncipales.ſ.C ōſtantinopolitan⁹.Alexādrinuſ.Anthiocen⁹.Hieroſolymitan⁹.Alīj ꝛo dicūt ꝓprie ꝑmates.ſic aq̄legiēſis. grandēſis bituricēſis.licet ꝛ iſti q̄nq̄ nomient ſe patriarchas.

Patriciani ſunt q̄dā heretici a q̄dam patricio dicti.eo qꝺ ſubſtantiā humane carnis a diabolo cōditā dicūt

Patrici⁹.cia.ciū.i.nobil⁹.ꝛ de genere patrū nat⁹. Itē patrici⁹ eſt is quē impator ſibi elegit i p̄cem.vt Inſti.q̄ mo.ius.pa.po.ſol.§.filiusfamilias.ꝛ C.de ꝰſor.eiuſdē li.l. fi. Uel patriciꝫ dicūt q̄ ꝓuidēt reipublice.ſicut p̄ filio. Uel patriciꝫ ſunt q̄dā nobiles ꝺ ciuitate ꝛ olim dicebāt p̄res ꝑncipū.ſ.ad ꝰſilia p̄stā

Patric⁹.ca.cū.i.patern⁹.ꝛ ꝺr a pr̃ (oa.

Patrimes.mis.i.puer ſupſtes defuncto patre. Uel patrimes ꝺr puer p̄ri ſil̄is. Et cōponit a patre ꝛ imitor.q̄ſi patrē imitās

Patrimoniū.ij.ꝺr hereditas p̄ſ.ꝛ ꝺr a p̄re.

Patrim⁹.mi.ꝺr ille q̄ cū ſit pr̃ hz auū vuū. ꝛ ꝓducit tri.

Patrin⁹ vel patrina ꝺr fili⁹ vel filia ſpūalis cōpatrū vel cōmatrū matris vel p̄ris.quem vel quā q̄s de ſacro fonte leuauit.vel ad ſacramentū ꝰfirmatiōis tenuit

Patripaſſiani ſunt q̄dā heretici q̄ dicūt deum patrē fuiſſe paſſum. Unꝺ dic̄ beat⁹ Aug⁹. Erubeſcāt ſabelliani.q̄ dicūt ipm patrē eſſe q̄ eſt fili⁹ cōfundētes ꝓſonas.q̄ ꝛ dicti ſūt patripaſſiani qui dicunt patrē fuiſſe paſſum. ꝛ ꝓducit pe.

Patrociniū.nij.i.auxiliū.ꝓtectio.defenſio.

Patronymicū ꝺr nomē a noīe p̄ris deriuatiū Hā noia patronymica dicūt eo qꝺ trahūt a noīb⁹ patrū ſm Iſiꝺ.vt eneades Enee fili⁹ q̄uis etiā a matrib⁹ dicant ꝛ ab auis

Patron⁹.ni.i.cauſidic⁹.aduocat⁹ vl̄ defenſor.q̄ talē effectū cliētib⁹ vl̄ alīj⁹ exhibet. vt q̄ſi p̄ illos regat. Jñ hec patrona.ne.ꝛ h̄ patroniſſa ſe.ꝛ h̄ patronat⁹.tus.tui.

Patron⁹ ſm canones ꝺr ille q̄ hz ius p̄ſentandi aliquē ad bñficiū eccl̄iaſticū. Sz ſm leges eſt q̄ manumiſit ſeruū ſuū ſpōte q̄ ſu⁹ ꝺr libertus ei⁹.

Patruelis.lis.ꝰ.t.ꝛ h̄ le. ad patruū ꝓtinēs. ꝛ ꝺr a patru⁹.ꝛ h̄ ꝛ h̄ patruelis.h⁹ lis.fili⁹ vl̄ filia patrui. Filij duoꝝ fratꝝ ſunt patruelеſ inter ſe ſm Aug. Unꝺ Hiere.xxxij. Patruel̄ me⁹ fili⁹ patrui mei. Et ſm Iſi.etymo.viij. Patrueles ſunt dicti eo qꝺ p̄res eoꝝ germani fratres fuerūt inter ſe. Cōſobrini ꝛo vocati.q̄ aut ex ſoroze ꝛ fratre.aut ex duab⁹ ſororib⁹ ſunt nati q̄ſi conſorini. Sobrini cōſobrinoꝝ filij.ꝛ ꝑ.pe.patruelis.

Patru⁹.trui.m.g.frat̄ p̄ris.q̄ſi pater alius. vn ꝛ moriēte p̄re.pupillū ꝺr patruus ſuſcipit.ꝛ q̄ſi filiū lege tuet̄.vt dicit Iſiꝺr⁹.

Patul⁹.la.lū.pe.cor.i.diffuſus.patēs. hz ꝑprie patulū eſt qꝺ ſp patz.vt auris naſus.naris aꝫbor.ꝛ ſilua. Sz patēs qꝺ ad horā patz ꝛ ad horā nō ptz.hz occultat̄ vt ocul⁹. Et cōponit̄ ꝑpatul⁹.la.lū.i.valde patul⁹ ꝛ aptus.

Paucedo.dinis.ꝛ h̄ paucitudo.dinis.i eodem ſenſu.i.paucitas.

Pauc⁹.ca.cū.ꝺr reſpectu multi. vt m̄lti homines.pauci hoies. Et cōpar̄ pauc⁹.cior.ſimus. Jñ pauce.ſi⁹.ſime.ꝛ h̄ paucitas.tatis. Et paucul⁹.la.lū.dimi. Et pauc⁹ cōponit.

perpauc⁹.ca.cū.ꝫpauc⁹.ca.cū.i.valde pau/cus. Itē a pauc⁹ dr pauciēs.entʒ.oīs.g.id ē. pauc⁹.rar⁹.z noiatiu⁹.qñꝫ ponit aduerbia liter ꝓ raro

Pausia.uie.vl' pausia.est q̄ddam gen⁹ olíue quā corrupte rustici pusiā vocāt viridi oleo z suaui sic dicta a pauio eo q̄ pauiat.i.tūdat

Pauid⁹.da.dū.quē vexat trepidatio mētis Habet ei cordis pulsatione. Jñ pauiditas tatʒ. Et dr pauid⁹ q̄ sp pauet.

Pauēs.q̄ ad tps pauet ex causa.z cor.pen'. Uñ Pamphil⁹. Hō mare trāsisset pauidus si nauta fuisset.

Pauimētū.ti.n.g.i.elaboratū solū eccl'ie vl' palatij vl' vici.z dr a pauio.uis.qđ est ferire. pcutere.qz sepe pede ferit vl' qz lapidib⁹ mi/nutiz cesis sit factū. Jñ pauimētat⁹.ta.tū.i. pauimēto ornat⁹.z h̄ z hec pauimētalis.z h̄ le.ad pauimentū ptinēs.

Pauliani q̄dā heretici a q̄dā paulo exorti. q̄ dixit xp̄m nō sp fuisse ſz a maria sumpsisse initium.

Paul⁹.la.lū.i.pu⁹.modic⁹. Jñ paulul⁹.a.ū dimi. Et vt dicit Pris.in.iij.li. Paul⁹ nō ge/minat l.in diminutiuo.nec miꝛ cū au diph thong⁹ post se gemīari ꝓsonantem,phibeat Facit igit Paul⁹.paulul⁹.z ex h̄ pauxill⁹ et pauxillul⁹. Quas formas seruāt femininuz z neutrū paula paulula.pauxilla pauxillula z sil'r neutꝛ. Et ponunt q̄ñꝫ aduerbialiter ista noia paulū paululū z paulo.

Paul⁹ interp̄tat mirabilis vl' reges vel mi les ex tribu beniamin.apl's gentiū scō an/no post passionē dñi baptizat⁹ sub Nero/ne rhome codē die q̄ Petr⁹ decollat⁹ est.

Pauo.onis.auis q̄dā oculatʒ pēnis. nomē de sono vocis hz.q̄ aūt dr pauo q̄si pauore vehēs ore.etymo.est. Habet em̄ horribilem vocē.z sepe incutit audiētī pauorē. Itē ha/bet pulcras pēnas z turpes pedes.z hinc ē. q̄ libēter extendit z respicit caudā z alas.ſz re spiciēdo pedes tristat. Uñ Ouidi⁹ de arte. Laudatas oñdit auis iunonia pēnas. Jn/uenit etiā.h̄ pauus.ui.in eodē sensu. Jñ hec paua.ue.ꝓ femīa. Uñ.iij. Reg.x.dr q̄ classis Salomonis deferebat auꝛ z argentū.den tes elephantoꝛuz simeas z pauos. Et vt re/fert Aug⁹.xix.de ciui.dei. Caro pauonis tā dura est vt vix putredinē sentiat. nec facile decoquit.qz mqt. Cū incredibile videretur euenit vt apd cartaginē nobis apponeret co cta h̄ auis de cui⁹ pectore pulpaꝛ ꝗtum vi lum est discretū fuari iussim⁹.qđ post dierū rantū spaciū,ꝗtū alia caro q̄cūqꝫ cocta pu/trescerz,platū atqꝫ oblatū nihil nostꝛ offen dit olfatū. Jdcoqꝫ repositū ꝓ dies amplius ꝗ triginta.idē qđ erat.inuentū est. Jdemqꝫ post annū.nisi q̄ aliq̄ntulū corpulētie arti/oris fuit z ꝓtractioris.

Pauor.oris.m.g.dr a pauio.uis.eo q̄ men tem hoīs feriat z cedat

Paup.pers.dr q̄si paꝛ potēs vl' paꝛ putās vel paꝛ impans z est etymo. Jñ h̄ paupe/lus.li.z h̄ paupcula.le.dimi. Et paupculus la.lū. Et pauper⁹.ra.rū. Et h̄ pauperies.ei. z hec pauptas.tatis. Sz paupies est dānū. Pauptas ꝓ ꝓditio.z cōponit paup. ppau per.ꝗ paup.i. valde paup. Et vt dic̄ Papias Paup dr q̄ aliq̄d hz.licet paꝛ. Inops ꝓ q̄ nihil hz. Itē nota q̄ paup est ge. cō.declina tione.ſz oīs ꝓstructōe. vñ pōt dici. paup hō femina regnū. Sil'r z diues. Uñ Ouidius. Addidit hesterno marmore diues op⁹ Et h̄ itelligas nisi in terminatōe tem. vel tes. Uñ Tem vl' tes neutrū fugiūt.ſz cetera sumūt

Pauperies.est damnū sine iniuria facientis ipm datū vt ab aiali qđ sensu caret factū. vt si equ⁹ tu⁹ segetē meā pauit.vel alit mihi dā nū dedit. Hō em̄ potest dici iniuriam feciſſe cū sensu careat Jnsti.si qua.pau.fe.di.§.pau peries.vbi dicit glosa.q̄ est mirabilis expo sitio z legalis.

Pausa.se.f.g.i.reqes quādo paululū inter/mittit labor.

Pauxill⁹.li.di.a paulul⁹. vide s̄ in paul⁹

Pauxillus.li.etiā nomē mēsure est.

Pax.cis.fm Boff.est discordie finis.vt i.c. j.de treu.z pa.in glo.j. Itē pax est vinculuz charitatis.vt in.c.nouit.§.ſz forsan.d iudi. Et sunt ſex cauſeꝑter q̄s nō est pax int̄ ho/mines. Prima qz nō pununt maleficia. Se cūda abūdantia tpaliū. Tertia qz non pu/gnam⁹ cū demones. Quarta qz nō ꝓsidera/mus dāna litʒ vbi diuitias corp⁹ z animaz pdim⁹. Quinta dubi⁹ euēt⁹ belli q̄ nō cōsi/derat. Sexta qz nō seruam⁹ p̄cepta dei nec soluim⁹ decimas.z sic qđ nō capit xp̄s tollit fisc⁹.xvij.q.vij.maiores.h̄ ē glo.no.de re.iu. li.vj.ad apl'ice. Et p.pa.pax. Uñ Prosper. Moribꝫ i sanctis pulcra ē ꝓcordia pacis.

Paxill⁹.li.est pu⁹ pal⁹ vineaꝛ. vel paxillus gen⁹ ferramēti.z vt dicit cultrū.

Pante E

Pean.m.g.dict⁹ est sol.a phos qđ ē lux.q̄si phoan.qz luceat. Uel pean q̄si phian.a phi/

PE

tone quẽ interfecit. Unꝫ ꝛ pean peanis dicit qñq; laus ꝛ ꝓrie apollinis. licꝫ ꝛ ꝑ laude generalit cuiuslibet inueniat. ꝛ ꝑ. pe. gti. Unde Virgili⁹ i. x. enei. Eōclamāt socij letū pea/na secuti.

Peccator. toꝝ. dr a pecco. as. ꝛ antiq⁹ hoc nomē tm flagicioſos ꝛ libidinoſos ſignifi/cabat. ſz poſtea trāſiit in appellationē oim i/iquoꝝ. ꝛ dr peccator qſi pellicator.

Peccatū. ti. dr a pecco. cas. Et eſt peccatuz ſm Aug⁹. ſpreto incōmutabili bono. bono cōmutabili adherere. Uel ſic. Peccatū eſt oē dictū vel factū vl ꝯcupitū. qd fit ꝛ legē dei. Uel peccatū eſt volūtas retinēdi vel ꝓſeqn di qd iuſticia vetat. Et nota q⁹ pctā mortalia ſunt ſeptē. q; in h ꝑſu ꝓtinent. Luxus. guſtus. auet. triſtis. furit. inuidet. ambit. Lux⁹. i. peccatū luxurie. Guſt⁹. i. pctūz gule. Auet. i. pctm auaritie. Triſtis. i. pctūm triſticie. ſeu accidie. Furit. i. pctūm ire. Inuidet. i. pctm inuidie. Ambit. i. peccatū ſuꝑbie.

Pecten. inis. m. g. unſtm pectēdi vl tectēdi. plectrū cythare. inferior pubes viri vl muli eris. raſtrū. q̃dã piſcis. agmē vl chorea. Unꝫ Pecten agit telas laudes trahit os ſubit aures. Mulcet ꝛ ē pubes pecten ordo ſimul. De ꝓmo dic Ouidi⁹ meta. vj. Percuſſi feriunt inſerti pectine dētes. De ſcdo dr in. iij. eiusdē. Sepe citharista deducit pectine crines. De tertio Horati⁹. Pectinibꝫ patulis iactat ſe molle tarētū. De qrto dr in theodolo. Traiti⁹ vates cōmouit pectine manes. De qnto Juuenal. Inguina tradūt medicꝫ cū pectine nigro. Pro chorea ponit in Statio vbi dr Pectine amazonio q̃ ꝯcitat orbe lacenas. Pro roſtro ponit Ouidi⁹ dicēs. Raro pectine vertit humū.

Pectic⁹. ca. cū. i. digeſtibil. ꝛ dr a pectus.

Pectinarū. rij. loc⁹ vbi pecten ponit.

Pectinari⁹. rij. ꝛ h pectinaria. ric. q̃ vel q̃ facit pectines.

Pectoralis. lis. ꝑ. t. ꝛ h le. ad pect⁹ ptinens. Et h pectorale. lis. zona circa pectus eq̃ vel mulierꝫ vel alteri⁹ aialis. Unꝫ Hiere. ij. Faſcie pectorales ſue. Et pdu. ra.

Pect⁹. oris. dr a pecto. tꝫ. qr mulieres in pectore ſolent ſibi pectere capillos. Unꝫ dr pect⁹ a plecto. tis. qd eſt flecto eo q⁹ ſit flexuz inter eminētes mamillaꝝ ptes Uel dr a ſpecio. cꝫ Alia q̃dē aialia pect⁹ hñt ad terrā oꝑteſſuz. ꝛ ab aſpectu remotū. ſz homines patēs ꝛ erectū vtpote plenū rōe. ꝛ iō non decebat latere. q⁹ aūt dr pect⁹ qſi peccati thor⁹. etymo. eſt. Jn pectore⁹. a. ū. ꝛ pectoroſus. ſa. ſū magnū habens pectus.

Pectuſculū. li. di. puū pect⁹. ꝛ cor. ſcu.

Pecudari⁹. rij. m. g. i. paſtor. ꝛ dr a pec⁹. dis. ꝛ pecudari⁹. a. ū. ad pecudes ptinēs.

Peculiū lij. eſt puſilla ſuba vl pecunia ſeparata a reb⁹ ꝛ ratiocinijs pris vel dñi data l pmiſſa filio vel ſuo. ff. de pecu. l. depoſiti. §. peculiū. Jtē peculiū dr res parafernalis. ff. de iure do. l. ſi ego. §. do. Jtē peculiū ponit ꝓ hereditate vel patrimonio. C. de epi. ꝛ cle. l. ſi q̃s p̃ſbyter. ff. ad trebel. l. cogi.

Peculiū caſtrēſe eſt qd miles acq̃rit dū militat i caſtris. ꝛ illud ē filij pleno iure tā quo ad ꝓprietatē q̃z q̃ ad vſufructū

Peculiū q̃ſi caſtrēſe dr illud qd aduocatuſ adq̃rit p̃ſtādo cliētulis ſuis patrocinijz in cauſis. Ul qd magiſter grāmatic⁹ logic⁹ vl rhetoric⁹ in ſcholis ſuo lucrat exercitio. in. l. fi. C. de inoffi. teſta.

Peculiū palatinoꝝ dr etiā caſtrēſe. ſ. militū palatij q̃ ꝓncipē ſequunt ſm accur. C. eo. ti. li. xij. in rub.

Peculiū aduenticiū eſt qd filio aduenit ab auo paterno vl materno vel ab altero. vt ex ſpera fortuna. ꝛ ex teſtamēto agnatoꝝ vel cognatoꝝ. ꝛ qd ſic filio aduenit. ipi⁹ eſt q̃ ad ꝓprietatē. p̃ris ſo q̃ ad vſufructū. Et dr alio noīe paganicū aduenticiū.

Peculiū puenticiū. dr illud qd de reb⁹ paternis vl dnicis pficiſcit. ꝛ filio vl ſuo dat. vt in eo negociet. Et illud ē p̃ris q̃ ad ꝓprietatem. ſz filij vel ſui q̃ ad vſufructū. ꝛ etiā al's dr paganicū puecticiū

Peculiū clericoꝝ eſt patrimoniū clericoꝝ Hā peculiū patrimonium appellat. ff. ad trebel. l. cogi. i ꝑn. Unꝫ illd qd a clerico velut ꝓprium poſſideret ei⁹ peculiū dr. ſcdo mō tm ꝛ vſu aliter peculiū dici ſolet filioꝝ ꝛ ſuoꝝ p̃imonū. qd eis a dño vl p̃re dat. vt. ff. e. ti. p to.

Peculiū clericoꝝ puecticiū. ē. qd de bonis eccl'ie ꝓcedit vl qd eccl'ie cōtēplatōe acq̃rit

Peculiū aduēticiū eoꝝdē eſt qd acq̃rit ex ope eoꝝ. vel al's puenit ex intuitu ꝓſone. et h no. Boff. in ſum. eo. ti.

Peculiarꝫ. ꝑ. t. ꝛ h re. i. ad peculiū ptinēs. vl ꝓprius vel ꝑuat⁹ vel familiaris

Peculator. rꝫ. reipublice defraudator et furator.

Peculat⁹. tus. tui. furtū de cōi pecore. ꝛ gēraliter de cōmuni re.

Peculiari⁹. rij. i. armētari⁹. qui cuſtodit pecua vel ad pecua ptinēs.

PE

Pecunia.nie.f.g.ðr a pec⁹ q̃si pecudia.quia olim de corio pecudũ numi incidebãt et significabãt Uel q⁹ ois suba antiq̃t in pecoribꝫ vel pecudibꝫ erat. vñ ꝓprie ðr q̃ cõsistit in hmõi aialibꝫ.sz iã appellatio ist⁹ nois ampliata est ad alia. Jñ pecuniosus. sa.sum.i. pecunia plen⁹.q̃si pecudiosus. Propẽ q̀dem olim sic dicebãt. q̀ plurimã habebat pecuniã.i.pecora.sz mõ ad aliud trãsfert. Jñ pecuniositas.tatis. Jtẽ a pecunia ðr h̃ pecuniarius.ria.loc⁹ vbi pecunia reponit. Et cor.ꝑmã. Uñ Orat⁹ in epi. Et gen⁹ z formã regia pecunia donat.

Pec⁹.oris.n.g.z h̃ pec⁹.cudis.f.g.z h̃ pecu.i declinabile i singlari.sz in pl̃i h̃ pecua pecorũ vel pecuũ.deriuant a pasco.scis. Et dicim⁹ pec⁹ oẽ aial q̃ humana effigie caret z humana lingua.sz ꝓprie nomẽ pecoꝝ his aialibꝫ accõmodari solet q̃ ad vsum hoim aliq̃ mõ spectant.sic q̃ sunt ad vescendũ apta. vt oues z sues. Aut i vsum hoim cõmoda. vt eq̃ boues. Et olim pecora generalit̃ ꝑ oibꝫ aialibꝫ pecudes ꝯo tm illa aialia q̃ edunt.q̃ si vescudes. Sz mõ pecora dicim⁹ maiora. vt boues.eq̃s.asinos. Pecudes ꝯo minora vt oues.capras.porcos. Pecua ꝯo dicim⁹ cõia aialia.z cor.ꝑmã pec⁹. Uñ Ouidi⁹ de arte. Turpe pec⁹ mutilũ.turpz sine ḡmie cãp⁹.

Peda.de.ðr vestigiũ humanũ.z ðr a pes.

Pedagia.dicunt q̃ dant a trãseũtibꝫ i locis ꝯstitutis a ꝓncipe. Et capiẽs pedagium debet dare salutẽ ꝯ ductũ z territoriũ ei⁹ tenere secuꝝ adeo q⁹ si aliq̃s spoliet̃ tenet ei dñs rem rapinã restituere ꝑm Bal.i vsu feu. de pace iura.firma.in.§.ꝓuẽticulas.

Pedagog⁹.gi.pe.p.q̃ sp puerꝝ studentẽ ducit.s.cui puul⁹ assignat.z ðr a pes pedos.qð est puer.z ago agis.co q⁹ agat z ducat puerꝝ vt lasciuientẽ retrenet eratẽ. Jñ h̃ pedagogium.gij.i.magisteriũ.vl̃ officiũ pedagogi circa puerꝝ.vl̃ loc⁹ vbi puer erudit̃ a pedagogo Uñ ad Gal.iij. Lex pedagog⁹ nr̃ fuit i ꝓiesu.vt ex fide iustificemur zc.

Pedalis.lis.ꝑ.t.z h̃ le.pe.p.ad pedẽ ptinẽs Jtẽ pedalis.i.mẽsurã pedis hñs. Et in hac significatõe ponit Viere.li.vbi ðr. Uenit finis tu⁹ pedalis ꝓcisionis tue.q̃si diceret. ita ꝓcidet regnũ tuũ q⁹ nec passus pedis de terra remanebit tibi. Et cõponit semipedalis. bipedalis. Uñ Orat⁹ Tot⁹ moduli bipedalis zc. Pap.dic. Pedal q̃si mẽsura pedis.

Pedana.ne.f.g.i.catena circa pedes.s.compes. Jtẽ pedana ðr pedules nou⁹. vl̃ de veteri pãno fact⁹ q̀ calige veteri assuit.

Pedari⁹.a.ũ.i.nudis pedibꝫ ambulãs.

Pedellus.li. di.i.puus pes

Pedes.ditis.ꝑ.g.i.pedester pedibꝫ ꝑ eq̃ vtẽs Uñ q̀dã. Et mõ vadit equ⁹ q̀ solet ire pedes Et cor.pe.gti.

Pedester.ꝑ.t.vl̃ pedestris.z h̃ stre.i. pedibꝫ ambulãs ꝑm Hug. Pap. ꝯo dic. h̃ pedester. z h̃ pedestris.z h̃ stre. Et illõ magis tenẽt moderni.

Pedica.ce.pe.cor.catena pedũ. vel q̃ddam initrm capiẽdi pedes aialiũ. vel laque⁹ z ðr a pes z capio.q̃si capiẽs pedes. Unde Job xviij. Absc̃dita ẽ in terra pedica ei⁹. Jñ pedicat⁹.ta.tũ.i.catenat⁹ vl̃ pedica capt⁹. Uñ Ouid⁹.meta.xv. Retia cũ pedicis laqꝯs artes q̃ dolosas. Tollite.nec volucrẽ viscata fallite ꝓga.

Pedicul⁹.li.pe.cor.ðr illõ q̃d sustinet fructũ ad ramũ.z ðr a pes. Etiã pedicul⁹ ðr ꝓmiscuis.co q⁹ mimos z multos hz pedes. Jñ pediculosus.sa.sũ.i.plen⁹ pedicul⁹. Jñ pediculose aduer.z h̃ pediculositas.tatis.i.pedicꝯrũ plenitudo z abũdãtia. Pediculi etiã dicũtur q̃dã argẽtea sustẽnacula. a q̃b⁹ vasa vel res q̃libet velut pedibꝫ sustẽtant. Jta ponit in.l.pedicul⁹ argẽteis.ff.de au.z argẽ.le.

Pedicu⁹ cua.cuũ.z pedorosus.sa.sum.qui sordidos hz pedes.z ðr a pedor.doris.

Pedisequ⁹.q̃.quũ.q̀ seq̃t pedes dñi sui.z h̃ pedisequa.q̃.ꝑ ipa famula vl̃ ancilla. Et etiam h̃ pedisequ⁹ ꝑ suo vl̃ famulo. Unde.iij. Re.ij.ðr. Per pedisequos ꝓncipũ ꝓuinciarum. Et scribit vltra syllaba p q.nõ p c. si eñ scriberet p c.diceret pedisseq⁹.q̃si secãs pedes.a seco.cas.z nõ a seq̃r.ris.cõponeret.

Peditat⁹.tus.tui.i.peditũ multitudo vl̃ ꝓpriet⁹ peditãdi.

Pedo.onis.i.pedes vl̃ pedicul⁹. z ðr a pes. Jñ h̃ pedũcul⁹.li.dimi. Jtẽ h̃ pedo.onis.q̃ pedit vl̃ facit bombũ.z tũc ðr a pedo.dis.

Pedor.oris.m.g.i.pedũ fetor vel squalor.z ðr a pes. vñ Luca. Lõguscq̃ i carcere pedor

Pedora.re.f.g.pl̃is nũeri.i.pedũ vl̃ auriũ sordes.

Pes pedos grece.puer latine ðr.

Pedules.lis.m.g.ps caligaꝝ q̃ pedẽ capit.

Pedul⁹.li.z h̃ pedell⁹.li.di.i.puus pes.

Pedũ.di.n.g.i.baculus pastoꝝ recuruus.z ðr a pes eo q⁹ eo coercent pedes aialiũ. Uñ Virgil⁹ i bucol. Et tu sume pedũ zc.

Peduc.cis. videt cõponi a pede.z capio.z sunt peduces laquei q̃b⁹ pedes illaq̃ntur

Pegina .ne.f.g.i.bacul⁹ cū massa plūbi i sū mitate pēdente.z ōr pegina q̄si ppugna . qō antiq̄ dicebāt. Un̄ Iuuenal⁹. Et pegina z iā ad velaria raptos. Et vt dicit Lornut⁹ Ta li baculo scenici ludebāt.

Pelagarʒ.rʒ.ɔ.t.z h̄ rez h̄ pelagiarʒ.rʒ.i. ma gna nauis pelago apta z ōr a pelag⁹.zp.ga

Pelagiani .q̄dā heretici a pelagio mōacho exorti Di libez arbitriū diuīe gr̄e añponūt dicētes sufficere volūtatē ad īplenda iussa diuina.

Pelagin interp̄tat latitudo

Pelag⁹.gi.interp̄tat latitudo. Jñ h̄ pelagus gi.latū z pfundū mare. vl̄ latitudo maris si ne portu z littore. Et ē neu.ge.i singlari.ʒ i pli est ge.m.hi pelagi. Et cor.p̄mā. Un̄ i gre cismo ōr. Qō penit⁹ lateat pelag⁹.mare cuz sit amaz. Jnuenit etiā pelag⁹.gi.m.g. apud antiquos.

Pelasgus.ga.gū.i.grec⁹.z sūt greci dicti pe lasgi a pelago q̄ p pelag⁹ p̄mo vt dic̄ varro ad italiā applicuer̄t. vl̄ sic dicti sūt a pelago Jouis z Lariſſe filio. Jñ h̄ pelasgias. pelas giadis.i.grecia.

Pellex.cʒ.ɔcubina.z ōr a pellicio.cis.eo q̄ pelliciat.i.decipiat vl̄ pellex ōr a pello.lis.q̄ añ vxorē pellex teneť.z postea veniēte vxore de domo pellit. Ul̄ pellex ōr illa p quā vxor de domo pellit.sil̄r a pello.lis.q̄ aūt ōr pel lex q̄si pelle decipiēs.etymo.ē ⁊m hug. Que dā glo.ī.Pet.ī.dic̄.Pellices dicūt meretri ces a pollutiōe. vl̄ a pellis formositate q̄ in cautos alliciūt.z p.pe. Un̄ Oui.in.v.epi. Et mihi p dira pellice blāda fuisti. Jtē i.vj.epi. Argozicas timui nocuit mihi barbara pel

Pelican⁹.ni.vt dic̄ Jsid⁹.etymo.xij. (lex eit auis egyptiaca habitās i solitudine Nili flumis vn̄ z nomē sūpsit. Hā z canapos egy pt⁹ ōr. Ferť si vez ē eā occidere natos suos eosq̄ p triduū lugere.deinde seip̄m vulnera re.z a spersione sui sanguis viuificare filios suos. Aug⁹.etiā h̄ narrat z addit q̄ vt ōr ro stro occidit filios.z rostro sanguinē suū sup eos fundit z viuificat. Et ē auis nimie ma cie i q̄ habitat in solitudine.

Pellicat⁹.tus.tui.i.ɔcubinat⁹.ſ. pctūm q̄d cū pellice cōmittit. z ōr a pellex. Jtē pellica tus.a.ū.i.luxuriosus.pellici dedit⁹.⁊m hug. Pap. ſo dic̄. Pellicat⁹ loc⁹ ɔcubine. ɔcubi natus.

Pellacia.cie.i.fallacia.pellis deceptio.

Pellax.cʒ.o.g.i.decept⁹.fallax. fraudulēt⁹ z ōr a pelle.i.a vultu. Forʒ ei vt fallat arridʒ ʒ int⁹ nequitiā gerit vt dolosus.q̄ aūt dicit pellax q̄si pelle fallax.etymo.est.

Pellicea.cee.q̄ddā indumētū q̄d de pellib⁹ fit.z ōr a pellis. Jñ pelliceat⁹.a.ū.i.pellicea ī dutus. Jtē a pellis ōr pellice⁹.cea.ceū.i. pel libꝰ indut⁹.vel magnā z grossam hñs pellē.

Jnuenit etiā pellicia.cie.z pellici⁹.cia.cium. z pelliciatus.ta.tū.in eodē sensu.

Pellipari⁹.rij.m.g.q̄ parat.i.p̄parat pelles z ōr a pellis.z paro.ras.

Pelluris.rʒ.f.g.i.galea ex corio vel pelle

Pellis.lis.f.g.i.cutis.z ōr a pello.lis.q̄a ex ternas iniurias corpis tegēdo pellit. Jñ hec pellicula.le.dimi.i.pua pellis.

Pelluuiū.uij.n.s.vas ad pedes abluēdos. z sordes pedū recolligēdas a ptū seu paratū Jñ pelluuian⁹.na.nū.

Pelta.te.f.g.ē scutū breuissimū in modū lu ne dimidie factū.q̄ amazones vtūt maxime Un̄.iij Re.x. Fecit Salomon ducēta scuta de auro puro z trecētas peltas de auro pro bato.z ōr a pello.lis. Un̄ q̄dā. Ā pello pelta quia pellit fortiter ictus.

Peluis.uis.f.g. vas vbi pedes lauāt. ſ.cō cha vl̄ aliud vas ⁊m Hug. Et Papias dic̄. Peluis vocat.q̄ ibi pedes lauāt. q̄ autē ōr peluis q̄si pedū lauādoꝝ vas. etymol.est. z facit actū singularē i em. vl̄ in im. Un̄ i cuā gelio Johis. Posuit aquā i peluim. Et ab latiuū in e. vl̄ i i. Et a pelui addita ū. fit gtūs pluralis peluiū. Et actū pl̄alē in es vl̄ in is

Peluſiū.ſij.ē oppidū alexādrinū fortissimū.

Pena.ne.i.supplicium. vl̄ ē delictoꝝ debita coertio vl̄ satisfactio q̄ a lege vl̄ a mīstris le gis īponit.z ōr a pēdo.dis.q̄ penā q̄si debi tū pēdim⁹.i.solum⁹ z sustinem⁹.p forefacto Et sūt octo genera penaꝝ i legib⁹.ſ.vincula ꝧbera.talio.dānū.ignominia.seruit⁹.exiliū. etmoꝛs Jtē penaꝛ suppliciū differūt Pena si ne sanguīe esse pt.ʒ supplicū nō nisi cū san guine. vel supplicū ōr p̄rie cū q̄s ita dānat. vt ei⁹ bona p̄fiscent z i publicū redigāt. Jñ h̄ z h̄ penal⁹.z h̄ le. Jñ penalit⁹ aduer.z h̄ pe nalitas.tatʒ.z scribit p oe diphthongū

Penari⁹.rij.i.cellerari⁹.z ōr a pen⁹ Et pena rius.ria.riū.i.ad penū ptinēs

Penates penatū.m.g.pl̄is nūeri.i. dom⁹ i teriores p̄rie vl̄ domestici z puati dū domi bꝰ p̄sidētes. q̄s antiq̄ i domib⁹ colebāt. z eo rū imagies i domo habebāt. vn̄ z dicti sunt penates. q̄si penes nos nati. z ē etymol. z p ducit na.

Pendul⁹.la.lū.p e.cor. q̄d pēdet z ē elevatū

PE

Penetralis.lis.ꝯ.t.ꝛ h̄ le.ꝛ ꝺr a penetro.as. ꝛ h̄ penetrale.lis.ꝛ h̄ ꝛ h̄ penetrabil.ꝛ hoc le Et ꝺr penetrale qꝺ penetrat vl aptū ē penetrare. Penetrabile ꝺo qꝺ penetrat vl aptū ē penetrari. Qñq̄ tñ ponit vnum ꝓ altero. vt Frig⁹ penetrabile.i.aptū penetrare. Et hoc penetrale.lis. vel h̄ penetral.lis.ē secreta camera.secret⁹ iterior loc⁹ in domo vel i templo vbi dabāt oracula. Et ponit qñq̄ ꝓ domo. In grecismo tales ponūt ꝺsus. Qꝺ leuit penetrari ꝑt penetrabile dices. Qꝺ domus iterior capit h̄ penetrale vocabis. Papias aūt dic. Penetralia iteriora secreta domoꝝ. dicta ab eo q̄ est penit⁹.i.pene int⁹ secreta. Et ſm h̄ videt q̄ debeat dici i psalmo In penetralib⁹ regū ipoꝝ. Et in Amos.iij.ꝛ vj.ꝛ Matth.xxiiij. In penetralib⁹ ꝛ nō i penetrabilib⁹. Et h̄ marie ſm modernos. Dicūt etiā qꝺā q̄ penetrale siue penetral est qꝺ penetrat. Uñ dic. Pap. Penetrale qꝺ penetrat. Penetrabile ꝺo qꝺ penetrat.ꝛ ſm h̄ cō sueuit dici. Est penetral penetrās.penetrabile qꝺ penetrat.

Penicillū.li.ꝛ h̄ peniculū.li.ꝛ h̄ penicilla.le id est.molle gen⁹ ſpōgie ad tergēdos hūores ꝛ scutellas.a pēdeo.des.

Penicul⁹.li.qꝺā pānicul⁹ ꝺe q̄ disci tergūt ꝛ ꝺr a pannus.

Penis.nis.f.g.cauda eq̄na.ꝛ ꝺr a pēdeo.es eo q̄ pēdeat ꝛ suspēsa ferat. Et h̄ penis.nis. id ē.papus.s. virile mēbꝝ.eo q̄ pēdeat.vl qz suspēsus ferat. Ul penis ꝺr a penetro.as.qꝺ est officiū el⁹ circa uūcturā humani generis. ſm Hug.

Penitētia.tie.ꝺr q̄si punitētia eo q̄ hō in se puniat penitēdo qꝺ male admisit. Uel pnia ꝺr q̄si pene tētio.ꝛ ē etymo. Et scribit per oe. diphthongū. Et ē pnia ꝙa ꝛ pfecta mala p̄terita deplāgere.ꝛ plāgēda itez ñ cōmittere id est,ꝓpositū cōmittēdi nō h̄re.

Penitudo.dinis.f.g.i.pnia. Uñ.j. Regū.xv Penitudine nō flectet.

Penit⁹.ta.tū.i.secret⁹.interior.intim⁹.ꝛ ꝺr a penit⁹ aduerbio.q̄si pene int⁹. vel pot⁹ q̄i pan intus.i.totus intus.

Penna.ne.f.g.ꝺr a pēdeo.des.eo q̄ pēdeat. id ē.volet.qz auxilio pennaꝝ mouēt aues ꝛ volāt. Ul pēna ꝺr a pēnū.qꝺ ē acutuz.eo q̄ sit acuta. Jñ pēnosus.a.u.ꝛ pēnat⁹.ta.tū.

Pennula.le.dimi.i.qua pēna.ꝛ ꝺr a penna. Itē pēnula.le.i.summa ps auris.ꝛ tūc ꝺr a pennū.qꝺ idē est qꝺ acumen.

Pennū,ni.dicebāt antiq̄ acutū. Jñ h̄ pennum.ꝺr acumē vel extremitas ferri acuti

Pensatiōes.i.pciū.exolutio.tributā.libratiōes. Uñ.ij. Paral.xxj. Deditq̄ eis pr̄ su⁹ multa munera auri ꝛ argēti ꝛ pēsatiōes.

Pēsilis.lis.ꝛ h̄ le.pe.cor.i.leuis. Reciproca ei sūt pēsilis ꝛ leuis.i.vnū ponit ꝓ alio vicissim Jñ pēsilit aduer.i.leuit.ꝛ h̄ pēsilitas.tis.i. leuitas. Et cōponit ppēsilis.le.i. valꝺ leuis

Pēsio.onis.fe.g.i.libratio.eq̄tio.vl pōderis eq̄tas. Et pēsio pcij solutio vl ip̄z tributū. vl pciū qꝺ dat ꝓ agro ad pensionē cōducto. Jñ pēsionari⁹.ria.riū.ad pensionē ptinens. vel q̄ pensionē reddit

Pensitatiōes.publice ſm Azo.i sū. L.si.ꝓpter pub.pē.vē.dicūt annue exactōes tributoꝝ.vl vestiū auri vl argēti q̄ a certis psonis pstabāt fisco. Siz pēsiones publice dicūt q̄ ad viaꝝ vl pōtiū refectiōz pstāda sūt a possidētib⁹ vt sic fiat oīum datoꝝ q̄dā collatio. Et sic pēsitatio ē q̄si pēsionis solutio

Pēsum.si.n.g.i.deliberatio.cogitatio.ꝓsilii.ꝛ ꝺr a pēdeo des.qz dū aliq̄ꝺ deliberam⁹ pēdem⁹.i.ī pēdulo ꝛ dubio sum⁹ Itē h̄ pensum.si.ꝺr mulieꝝ.s.lana l linū ad op⁹ datuz vel filatura.ꝛ dicitur a pendeo vel pondus. qz ad pōdus ꝛ mēsurā dabāt.

Pēsus.sa.sum.i.pſolut⁹ vl suspēsus vl pōderat⁹ vl librat⁹.cēt⁹.ꝛ ꝺr a pēdo.dis.ꝛ ſm h̄ cōpar.pēsus.sior.sim⁹ Jñ pēse si⁹.sime.aduer. Uñ in epla Felicis pape Jn ep̄io positi sunt i celesti militia.q̄ pēsi⁹ pōderāda est.

Pente grece.latine ꝺr q̄nq̄.

Pētacontarch⁹.chi.pnceps ꝛ magister super q̄nq̄ hoies. Uñ.j. Mach.iij. Cōstituit iudas duces ꝑ l cēturiones ꝛ pētacōtarchos. Ul vt qꝺā dicūt pētacōtarch⁹ ꝺr q̄ q̄nq̄ginta regit. Siz pētarcha q̄ q̄nq̄. Uñ in grecismo ꝺr. Quinq̄ginta regēs pētacōtarcha vocat. Pētarchā dices q̄ sibi q̄nq̄ tenet. Et tūc ꝑt cōpom. pētacōtarch⁹ a pēta qꝺ est q̄nq̄ ꝛ coste decē.ꝛ archos pnceps q̄si pnceps sup q̄nq̄ginta. Pētarcha ꝺo a pēta.qꝺ ē q̄nq̄.ꝛ archos pnceps.q̄si pnceps sup q̄nq̄

Pentagam⁹.ma.mū.pe.cor.q̄ vel q̄ cū q̄nq̄ nupsit. Jñ h̄ pentagamia.mie.i.q̄nq̄ nuptie. vl ꝓprietas q̄ aliq̄s ꝺr pētagam⁹

Pentameter tra.trū.pe.cor.i.ꝺsus cōstans ex q̄nq̄ pediḃ. Uñ illud Ouidij. Hil mihi rescribas attamē ipe veni.

Pētangul⁹.la.lū.i.q̄nq̄ angulos h̄ns. Jñ pentāgulat⁹.ta.tū. Et substātiue h̄ pētāgulus.li.ꝓ tali figura

Pentaphilon herba a nūero folioꝝ dicta.

PE

Hāc latini q̄nq̄ foliū vocāt.

Pentapolis.lis.f.g.pe.cor.ciuitas hñs sub se q̄nq̄ ciuitates. vl regio ille pt̄inēs q̄nq̄ regiones Et hinc spēaliť q̄dā regio in cōfinio arabie z palestine sita dicta est pētapolis a q̄nq̄ ciuitatib⁹ ipio⁹. q̄ celesti igne cōsūpte sunt.i.sodoma.z gomorra.adama.zoboim. z bale.ipa ē segor. Est z alia pētapolis in libya sil⁹ dicta a q̄nq̄ ciuitatib⁹ Eadē etiam cā regio q̄dā dicta ē tripol⁹ a trib⁹ ciuitatib⁹ Pētaptor⁹.ta.tū.pe.cor.nomē hñs q̄nq̄ terminatiōes. vt dñs.z dr a pēte qđ est q̄nq̄.et ptotus casus

Pētarcha.ꝓnceps hñs sub se q̄nq̄

Pētateuc⁹.ci.liber distinct⁹ ī q̄nq̄ volumin⁹. vt sūt q̄nq̄ libri moysi.z dr a pēte q̄nq̄ z teucos volumē. iñ pētateuc⁹.pe.p.i. q̄nq̄ volumia.l liber distinct⁹ ī q̄nq̄ volumib⁹.

Pentecoste.stes.vl pētecosten indecli. dr a pēte qđ est q̄nq̄.z coste decē. q̄si q̄nq̄es decē. qr q̄nquaginta dies sunt a resurrectiōe dñi vsq̄ ad pētecosten vtroq̄ die incluso. z acutur ī fine. Et sonat q̄nquaginta. vel est ipsa q̄nquagena dier. q̄b⁹ cōpletis vltima dies dicebať festū pētecostes.i. cōpletiua q̄nquaginta dier. Et fiebat in memoriā date legis q̄ in q̄nquagesima die ab exitu filiorū israel de egypto est data. Hūc aūt in memoriā sācti spūs dati discipulis.qđ q̄nquagesima die post resurrectōz dñi fiebat. Et sic pētecoste. est eq̄uocū ad q̄nquagenā z ad solēnitatē septem dieb⁹ ꝓtelatā. Iñ in actib⁹ apl⁹or. Cū complerenť dies pētecostes.i. q̄nquagesime Illa em̄ dies erat q̄nquagesima a resurrectione. Et cū inchoarenť dies pētecostes.i. illius solēnitatis septe dieb⁹ ꝓtelate erāt omēs discipuli ī eodē loco in q̄ facta ē electō. Bathie.s.in cenaculo

Pēter⁹ grece.latīe socer. Pētera ꝙ socrus.

Penthemimeris.f.g.i.media diuisio vl me dia ps ꝑsus pētametri. q̄si semiq̄naria diuisio vel ps.z dr a pēte qđ est q̄nq̄.z hemis q̄d est dimidiū. Itē pēthemimeris dr q̄dā spēs cesure p quā post duos diuersos pedes i pncipio tertij pedis syllaba naturaliť correpta pducit. vt patz ī exemplo. Qui petit excelsa dz vitare ruinā. Ecce h̄ syllaba la pducit cū sit naturaliť breuis.z q̄si subleuať q̄dā pducti one.z fit ad ostendendū q̄ licet ille duc syllabe.s.sa z de efficiāt vnū pedē tñ nō sunt eius dē dictiōis. Et dr pēthemimeris q̄ diuisio sup q̄ntā syllabā.qđ dr respectu duoq̄ sponeicoq̄ pedū.qr si duo spōdei pcedūt. q̄ttuor syllabe pcedēt.z erit diuisio sup q̄ntā syllabā.z si duo dactili vel dactyl⁹ z spondeus pcedāt.sp.p duob⁹ spōdeis reputanť

Penula.le.i.palliū q̄ddā z ꝓprie cū lōgi⁹ fim brēis.z dr a pedeo.des.vel dr a penis ꝑ plis. qr maxime tali veste vtunť z apud q̄s initiū habuit. Unde Juuenal⁹. Et multo stillarz penula nimbo. Iñ penulat⁹.ta.tū. illo pallio ī duť⁹.vel illud palliū hñs.fm Hugi. Unde. Timo.iiij.dicit apl⁹s Penulā quā reliq̄ troade apud Carpū veniēs affer tecum z libros Ubi sic dr ī ptinuo. Hec penula fm haimonē data fuit patri Pauli ī insigne a romanis q̄ suscept⁹ est in sociū z ciuē romanū. Unde z Paul⁹ se ciuē romanū appellat. Penula em̄ erat vestis ꝓsulariz q̄ induebanť ꝓsules rhomani ingredientes curiā. Hāc aūt penulā sive vestē Paul⁹ post mortē p̄is ob recordationē sibi retinuit. Uel penula dr volumen legis. Unde Hiero. Uolumen hebreū replico qđ paul⁹ iuxta q̄sdā penulā vocat.z cor.nu.

Penultim⁹.ma.mū.i.pene vltim⁹.s.q̄ est in secūdo loco aū vltimū

Penuria.rie.f.g.i.inopia.egestas.pauptas z ꝓprie q est ī penore.z dr a pen⁹ fm Hugui. Et nota q pen⁹ cor.ꝑmā. sz penuria cā.pō. Unde Virgil⁹ ene.vj. Exiguā in cererē penuria adegit edēdi. Et iō videť q̄busdam q penuria dicať q̄si penurgia.a pena z vrgeo. vl a pena z vro. q̄si pena vrēs vel vrgēs. sz potius sunt etymologie.

Pen⁹.ni.m.g.z h̄ pen⁹.ni.z h̄ penū. ni.z hic pen⁹.nus.nui.z h̄ penu idecli.z h̄ pen⁹.nor. oīa in eodē sensu.i.cellarium.z dicūť a peno greco q̄d dr nutrio.qr ī eo reponunť ea vnde boies nutriūť. Et nota q penora etiā dicūť res necessarie ad nutrimētū vl victū q̄tidianū fm Hug. Et cor.ꝑmā pen⁹ z penū. Sz pen⁹ p cartagīnēsi ꝑ lo pducit ꝑmā. Unde. Est ꝑ l⁹ pen⁹.fuat edēda pen⁹. Et vt dicit Pap⁹. Pen⁹.i. afer p oe scribiť.sz pen⁹ p cellario p simplice.

Peon.medic⁹ q̄dā fuit a q̄ poenia herba p̄bibeť esse inuēta. Itē peon fuit q̄dā autor. a q̄ quidā pes iuen⁹ dicť⁹ est peon. z ꝓstat ex q̄ttuor syllabis q̄libet peon. Sūt em̄ q̄ttuor peones.z sūt ꝓtrarij epitricj. Peon ꝑmus ꝓstat ex ꝑma lōga z trib⁹ breuib⁹ vt legitim⁹ Peon secūd⁹ cōstat ex secūda lōga z ceteris breuib⁹. vt amabil⁹. Peon terti⁹ ꝓstat ex tertia lōga z reliquis breuib⁹. vt habitator. Peon quart⁹ ꝓstat ex q̄rta lōga z pcedētib⁹ breuib⁹. vt babilitas. hūilitas Itē a peon dicť

PE

peoni⁹.nia.niū.z peonic⁹.ca.cū.

Peplū.pli.est matronale pallium ex purpura signatū cui⁹ fimbrie aurei stamis sūmitate resplendēt. Et vt dicūt ꝓprie capitis est

Pepo.onis.idē est qđ melo.onis. ſm Hug. Et vt dic̄ Pap̄. Pepo grecū ē.z origo ei⁹ latinis icerta. cui⁹ natura nimiū frigida difficile digerit.z crescit i sili'tudine cucurbite

Pera.re.f.g.i.saccul⁹ q̄ tasca vulgo dr.z dr dr a pi.qđ ē circū.eo q̄ lata sit z sinuosa. ſm Hug. Ul' vt dic̄ Pap̄. Pera ē pellis a collo pendēs p̄cincta vsq; ad lūbos Est aūt habitus ꝓprie necessari⁹ ad opis exercitiū. Nec etiā melos dr. Itē pera ſportella.saccul⁹ pastoral.i.mātica. Ul' vt dr i hist'oriis sup.j.re. xvij. Pera ē vas i q̄ mulget.vl' panis portat

Perāgaria ē fuit⁹ ꝓsonar̄ z rer̄.z dr q̄si p̄fecta z maḡ angaria. Est aūt angaria fuit⁹ ꝓsonar̄ z nō rer̄. Itē pangarie dicūt exactiones z p̄stationes patrimoniar̄.s.onera q̄dā q̄ p̄dio incūbūt vl' imponūt Et erāt forte exactiones equor̄ vel vecturar̄ ad portādū annonā militib⁹.vt colligit. C.de cursu.pub. an.in rub.li.xij.

Percitus.ta.tū.i.valde velox.

Perculsus.sa.sum.i.aīo cōmot⁹.pterritus. turbat⁹.z dr a pcello.lis.

Perditio.onis.f.g.i. amissio. Un̄ Aurora. Sint tua pditio nobis q̄ dona paralti

Perdi⁹.dia.diū.i.iugis ꝓtinu⁹.z dr a per.z diu.z cor.di.

Perdix.cis.epiceni.ge.de voce nomē habz aūs dolosa atq; imūda.nā mascul⁹ i masculum insurgit.z obliuiscit sexū libido p̄ceps. Adeo aūt fraudulēta est vt alteri pdici ova diripiēs foueat.sz fraus fructū nō hz. Nam cū pulli vocē ꝓprie genitricis audierint naturali q̄dā instictu hāc q̄ fouet relinquūt.z ad eandē q̄ genuit reuertūt. Dr aūt pdix a pdo dis.qđ ē amittere.delere.destruere. Dicit eī Hug.q̄ si mascul⁹ nidū sue ꝓlis iugis inuenit destruit z ova absorbet. Ul' dr a pdēdo eo q̄ amittit ova sua z altera foueat.vl' q̄ destruat nidū. Ul' dr a pdice nepote Dedali quē fabule dicūt in illā auē mutatū fuisse.z p̄.pe. gri. Et nota q̄ p aue declinat̄ pdix. Unde Ouid. Garrula ramosa pspexit ab ilice pdix

Perdix.cis.soror⁹ dedali fili⁹. dr inuenisse serrā z circinū

Perduellio.onis.est q̄ in suos ciues ꝓiuratione exercet.

Perduellis.lis.i.hostis.

Peredia.die.i.edēdi supfluitas sicut bibula bibēdi.z dr a p z edax.

Peregrin⁹.na.nū.dr a pegre.ās q̄si pgēs lāgi⁹ Un̄ pegrini large dicūt oēs q̄ a loco sui domicilij ꝓficiscunt. Prope aūt dicunt romipere ap'or̄.z alior̄ sc̄or̄ limina z oratoria visitātes. Peregrini etiā dicūt oēs q̄ nō sūt de ep̄atu ordinātis. siue sint clerici siue laici ſm Hoff. in sum. de cle. pegri.

Perempt⁹.ta.tū.i.occisus.z dr a perimo

Peremptoriū dr a pimēdo.eo q̄ oīno perimat. vt termin⁹ emptor⁹.vltra quē nō dāt vlteriores dilatiōes. Sil'r exceptio dr peremptoria q̄ pimit actiōez. Etiā citatio dr peremptoria. q̄r oēs alias citatōes abbreuiat z accelerat.

Perēnis.e.t.z b̄ ne.i.iugis.z dr a p z annus ꝓuersa a.in e. Jū penit aduer.z b̄ perēnitas tat̄.i.iugitas.ꝓpetuitas. ſm Hug. Pap̄. sic dicit. Perennis q̄si ꝓpetu⁹ ann⁹.

Perfid⁹.da.dū.i.pdēs fidē.z dr a p z fides. z cor.fi. Et ē mercator̄.z ꝓprie cauponū. Jū b̄ pfidia.die.z pfidiosus.sa.sum.i.plen⁹ pfidia Itē pfid⁹.i.valde fidē vel fid⁹.z tunc dr a p z fidus.z pdu.fi. Un̄. Perfid⁹ est nequā perfidus corde fidelis

Perfuga.ge.c.g.q̄ de vno exercitu fugit ad aliū.z dr a pfugio.gis.z cor.fu.

Perfugiū.gij.i.tuta latebra.loc⁹ refugij.

Perfunctor⁹.a.ū.i. ad pfungendū apt⁹.vl' destructor⁹.leuis z trāsitor⁹ l' imaginari⁹. Un̄ in platone inuenit pfunctoria forma mūdi.i.destructoria z trāsitoria.z dr a pfungor pfungeris

Pergama.morū.sūt edificia troiana.et dr a pyr qđ ē ignis.z gamos qđ ē mlier q̄i p ignē z mulierē destructa. Ul' a p z gamos. Jnde pgame⁹.a.ū.i.troian⁹. Et q̄r pgama altissima erat.ō olim oīa alta edificia vocabātur pergama.

Pergamenū.ni.pe.pdu.i.charta.z dr a pgamo ciuitate.q̄ ibi p̄mo excogitatū fuit z inuentū. Itē p̄t declinari adiectiue pgamen⁹. na.nū.i.res de pgameno.

Pergamū.mi.q̄dā ciuitas. Jū pgame⁹.a.ū z pgamen⁹.na.nū.z b̄ z b̄ pgamēn⁹.z b̄ se.

Pergulū.li.i.puū tugurū i alto positum.z dr a pgo.gis. Et b̄ pgula.le.i.famula.q̄a ad diuersa pgat officia.z cor.gu.

Peri.i.circā vel de.z acuit in fine

Periarchon grece.latine dr de p̄cipib⁹ et p̄cipatib⁹. Archos em̄ greci dicūt p̄cipes Libri sunt sic dicti

Peribol⁹.l.ma.g.z b̄ peribolū.li.deambu-

Pe

latoriū. deambulacrū. spaciatoriū. pambulatoriū. z ōr a peri z ambulo. Itē Ezech. xlij signat murꝫ q̄ erat exterior ad deambulādū z cingebat gazophilatiū cantorꝫ custodiētium altare. z cor. bo.

Perichelis. lidis. f. g. ornamētū mulierꝫ circa brachia. vl̄ poti⁹ circa crura q̄ gressus earū ornat. et ōr a peri qō est circū. z chele. qō ē curuū ſm Hug. Pap. etiā dic. Periscelides armille pedū mulierꝫ. Periscelides dicūt q̄bus noster gressus ornat. Et scribit Papias piscelides p sc. sic antiq̄ ꝓsueuerūt scribere. Sz moderni scribūt perichelides per ch. In grecismo sic ōr. Atq̄ pichelides exornāt brachia nymphis

Periculū. li. n. g. i. experimentū. Unū Terēti⁹ i eunucho. Fac piculū in lris. fac in palestra z ōr a perio. ris. Itē h̄ piculū. li. z qñq̄ syncopat. z ōr h̄ piclū. li. i. discrimen vel dānū. Ih̄ picl̄osus. sa. sum. ſm Hug. Pap. ꝓo dicit. Periculū a perio. ris. q. pene perire faciat. i. discrimē vel experimentū.

Periphrasis. ē descriptio l̄ circūlocutio cū vna res pluribꝫ ꝓbis designat z describit. p pter veritatē splēdide pducēdā vel ꝓbitatem circuitu euitādā. Ih̄ periphrasic⁹. ca. cū. vt Iste loq̄t periphrastice. i. p periphrasiz. z periphrastic⁹. ca. cū. in eodē sensu.

Peri hermenias sunt due ptes. Peri ei greca ppositio ē. z valet tm̄ q̄tū de. Hermenias est grec⁹ gtūs a noīe greco hermenia. qō latīe sonat iterpratio. q̄ gtūs hermenias ponit in intitulatōe illi⁹ libri Aristotel vbi habet. Incipit liber perihermenias. Et est sensus. Liber perihermenias. i. de interpratōe Greci ei carētes ablatiuo ꝓstruūt suas ppositiōes cū gtīs loco ablatiuorꝫ. Quidam tm̄ min⁹ itelligētes vtūt h̄ q̄si noīe cōpositō

Perimetrū. tri. i. linea circūcirca mēsurās. z ōr a peri. i. circū. z metros mēsura. z cor. me naturaliter.

Periodica. ce. ōr a peri. i. circū. z odos via. Periodice febres sunt. q̄s q̄tidianas. tertianas. q̄rtanas vocāt sic dicte eo q̄ certo tpis circulo mouēāt. z ñ ꝓtinue affligāt. z cor. di.

Periodus. di. pe. cor. ōr q̄si circuit⁹ vl̄ ambitus. vel q̄si circa finē. z ōr a peri qō ē circū. z odos qō est via vel finis. Uel period⁹. i. clausura. Itē ſm Pap. Period⁹ vltia distinctio q̄ tota ſnia z claudit. Cui⁹ ptes sunt colus z coma.

Peripatetic⁹. ōr a peri. qō est circū z patos qō est calcas vl̄ ambulās. q̄si circūcalcās vl̄ ambulās. Uel peripatetici sunt q̄dā phi ab ambulatiōe. q̄si circūcalcātes vl̄ ambulantes. q̄a Aristotcles autor eoꝝ deambulans disputare solit⁹ erat. Uel q̄ pambulant de schola ad schola disputātes z inq̄rentes q̄d meli⁹ sue ſnie possent acq̄rere vel adiūgere. z corripit ti.

Peripetasma. matis. neu. g. i. velū vl̄ tētoriū. vel cortina. vel poti⁹ q̄libet adiectio ei⁹ i cirCūitu facta. z ōr a peri z petasma. qō est velū vel tentoriū vel cortina. Unū ꝓprie peripetasma ōr supior ps i cortinis q̄ depicta ē. Improprie tm̄ ōr peripetasma qñq̄ limbꝫ. Antiqui dicebāt h̄ peripetasmatū. ti.

Peripetio incisio scripturaꝝ. vel capitulus vel ſnia ſm Pap. z acuit in fine.

Peripneumonia. nie. i. vitiū pulmonis cuz doloze. z ōr a peri. z pneumonia.

Peripsima. matis. n. t. i. purgamētū qō ejcit de tritico q̄n vētilat. vl̄ purgamētū pomorꝫ z rasura vl̄ limatura cuiuslibet rei. q̄ circum circa res semat. i. diminuat. z ōr a peri qō est circū. z sim⁹. ma. mū. qō est curu⁹. vel semus. qō est imp fect⁹. vel seco. cas. ſm Hug. peripsima ōr etiā q̄libet domorꝫ q̄squilia. Unde. Nō purgas de re dic esse peripsima ꝑe. Ut ſuber pomi q̄squiliasq̄ domi. i. purgamētū vel sordes. Unū apls. j. Corꝝ. iiij. Omniū peripsima factus sum.

Perissologia. est supuacua ꝓborꝝ adiectio. sine vlla vi rerꝝ. vt Ibāt q̄ poterāt z q̄ nō poterant nō ibant.

Peritomū. mi. i. circūcisio. z ōr a peri. qō est circū. z tomos. qō est diuisio. vel inscisio.

Perit⁹. ta. tū. i. doct⁹. instruct⁹. sapiēs. z ōr a perio. ris. Et cōpar. pior⁹. tior. sim⁹. Ih̄ perite⁹. sime. aduer. Et h̄ peritia. tie. i. discretō Et pit⁹ ꝓ tē esse pticipiū de peo. ris. z tūc cor. pe. sz perit⁹ a perio. ris. z tūc p. pe. Unū Orati⁹ i epi. Uiuere si recte nescis. disce de pitis. Et q̄dā dic. Ne tēdas peritū. p⁹ ꝓm tēde pitū. Nō vadit peritū q̄ vult audire peritū.

Periur⁹. ra. rū. pe. cor. ōr a piuro. ras. q̄si p/dēs vl̄ pdēs ius. Ih̄ h̄ piuriū. rij.

Periuriū. ꝓprie dicit q̄n aliqs iurat ꝓtra canonica statuta vel temerarie Et ōr multipliciter. ꝑmo. i. falsa iuratio q̄ si ignorāter adhibita oi diligētia facta fuerit. sic nullū peccatū est. xxij. q. vj. hoies. scdo ōr trāsgressio liciti iuramēti. z sic est mortale. vj. q. j. q̄cunq̄. Illicitū aūt sciēter iurans peccat. sed nō cō traueniens. tertō dicit indiscretū iuramētū z est veniale. xxvj. dis. §. criminis. in fine. iiij.

PE

dicit mẽdaciũ iuramẽto firmatũ. ⁊ ẽ ſp mor tale. xxij. q. ij. qđ ait. Et ẽ crimẽ adeo magnũ q clericꝰ puꝰ ab officio ⁊ bñficio ſuſpendi dz. c. puenit. de fideiuſ. c. inter dilectos. de ex/ceſ. p̃la. ⁊ c. q̃relã. de iureiurã.

Perizoma. matſ. n. ge. eſt q̃dã veſtis hoium antiq̃ſſima. i. ſuccinctoriũ femorale q̃ tm̃ ge nitalia ꝓtegunt. Alij dicũt q ſit tunica foli/is ꝓſuta. q̃lẽ dñs fecẽ ade pꝰ lapſum. Ita dic Hug. tm̃ Beñ. iij. ſcribit. Fecit q̃z dñs deus ade ⁊ vxori eiꝰ tunicas pelliceas. i. de pellib mortuoꝝ aialiũ. vt ſignũ ſue mortalitatꝭ ſe cũ ferret. In hiſtoriis aũt dr ſic Fecerũt ſibi perizomata. i. ſuccinctoria. q̃ſi brachas bre ues. Et p. pe. ntĩ. ſz cor. pe. gtĩ.

Perluſus. ſa. ſum. pe, p. i. valde leſus

Perlitor. toris. m. g. i. occiſor.

Perna. ne. i. petaſo. ſ. bacon⁹ vl̃ baffa porci Un̄ Pap. dic. Perna vulgo q̃ baffa dr. Un̄ q̃dã Eſſe vbi perna retur, nec forſan toꝝs habetur.

Pernicies. cici. f. g. i. mors vel iteritꝰ. ⁊ dr a pneco. as. In̄ pnicioſus. ſa. ſum. i. mortifer. leralis. In̄ pnicioſitas. tatis. Itẽ pnicies. i. velocitas pedũ. ⁊ dr a pnix. i. velox.

Pernix. cis. oĩs. g. pe. cor. i. pnicioſus deſtru ctor. ⁊ dr a pneco. cas. In̄ h̃ pnicitas. tatſ. et pnicioſitas. i. deſtructio interi⁹. Itẽ pnix. cſ oĩs ge. pe. p. in obliq̃s. i. pſeuerãs in conati/bus. vel velox. ⁊ ꝓprie i pedib⁹. ⁊ dr a pernitor terſ. In̄ pnicitas. tatiſ. i. velocitas. ſceleritas Et eſt pnicitas pedũ. Sz celeritas ⁊ veloci tas pennaꝝ vl̃ veloꝝ. Un̄. Pro pnice citũ. p pnice dico nociuũ. Pernitor ꝓmus pneco dat reliquũ. Qui necat eſt pnix. feſtinat cur/rere pernix.

Pernox. pnoctſ. oĩs ge. i. vigilãs. ⁊ ꝓprie no cte. Un̄ de btõ dñico cãtat. Pernox cũ ꝓpo ꝓpriũ nõ poſſidebat lectulũ ⁊c.

Pero. onis. m. g. q̃dã calciamẽtũ ruſticoꝝ amplũ ⁊ altũ. qđ alio noie dr culpone⁹. Et dr a peri qđ ẽ circũ. q ꝑ nimia amplitudine circucirca vagat. In̄ peronat⁹. ta. tũ. i. pero nib⁹ calciat⁹. Un̄ Perſi⁹. Hauiũ ſi poſcat ſi bi peronat⁹ arator

Perpauc⁹. ca. cũ. i. valde pauc⁹. Un̄ Veb. xiij. Eteni ppaucis ſcripſi ⁊c.

Perpẽdiculũ. li. inſtr̃m ẽ cemẽtarioꝝ plum batũ qđ alio noie dr amuſſis. qđ ipi demit/tũt ad ppendẽdũ eq̃litatẽ muri. In̄ h ⁊ h̃ per pẽdicularſ. ⁊ h̃ re. Illa linea dr ppẽdicularis q̃ ſurſum ⁊ deorſum recte dirigit. Itẽ ppen/diculũ li. dr illud vñ lebetes ferũt ⁊ ſuſpẽdũ tur. Et i iſta ſignificatõe dr ppẽdiculũ a per pẽdeo. des. qr i eo lebetes ppendẽt. Pro in/ſtrumẽto aũt cemẽtarioꝝ dr ppendiculuz a ppẽdo. dis. qđ eſt itelligere. ꝓſiderare. aiad/uertere. pcipere. trutinare.

Perpenſilis. lis. pe. cor. i. valde leuis

Perper⁹. a. ũ. i. puerſ⁹. p̃u⁹ nõ rect⁹. iñ ppere aduer. i. puerſe. male. p̃ue. ñ recte. p q̃ ſepe po nit ppriã. qđ ñ dr acui i fine. ſic nec mltifari am nec palã. vñ apl's. j. co. xiij. nõ agit ppriã

Perpes. petis. oĩs. g. i. ppetu⁹. ⁊ cor. pe. gti

Perpeſſiu⁹. ua. uũ. qui freqnt aliquid patit.

Perpeſſus. ſa. ũ. i. valde vel diu paſſus. ⁊ dr a ppetior. terſ. Un̄ Mar. v. Et fuerat mlta ppeſſa a cõpluribꝰ medicis

Perpetu⁹. a. ũ. qđ nũq̃ habebit finẽ. ſed ha buit pncipiũ. vt aime ⁊ angeli. In̄ h̃ ppetui tas. tatſ. ſtat⁹ vite quã hz res aliq̃ ex eo q ha buit pncipiũ. ſz nõ ſit habitura finẽ

Perplex⁹. a. ũ. i. iplicit⁹. irretit⁹. inuolut⁹. col ligat⁹. obſcur⁹. In̄ h̃ pplexitas. ẽ ꝓſtringẽs ⁊ euitabil' neceſſitas peccãdi q̃ puenit ex er ronea volũtate. vt. c. j. ⁊ i ſũ. diſ. xiij. vbi glo.

Perpropes. ra. rũ. i. valde ꝑpes (bo.

Perſepolis. lis. pe. cor. q̃dã ciuitas quã per ius condidit.

Perſeuerãtia. tie. i. aſſiduitaſ. cura. ptinacia Sz pſeuerãtia ẽi ꝓtute. ptinacia ꝓ o i vicio

Perſic⁹ q̃dã arbor. ⁊ dr a Perſo rege q̃ i egy pto ꝓmo inſeruit illã. In̄ h̃ pſicũ. ci. fruct⁹ il lius arboꝝ. Et h̃ pſicetũ. ti. loc⁹ vbi perſici creſcũt. Itẽ adiectiue declinat pſic⁹. ca. cũ. pe. cor. i. perſe⁹ ſiue de pſide exñs.

Perſis. ſidis. mulier de pſida. ſm Pap.

Perſolẽs. entſ. oĩs. g. i. aſſidu⁹. In̄ hec pſo/lentia. tie. i. aſſiduitas.

Perſol⁹. la. lũ. i. aſſidu⁹. ⁊ dr a pſoleo. les. et cor. ſo. Un̄ Plautus. Ebrioſe ⁊ pſole nuge. Si aũt inuenat pſol⁹ cõpoſitũ a p ⁊ ſol⁹, ⁊ tũc pducit ſo.

Perſona. ne. f. g. eſt rationabilis creature in diuidua eſſentia. ⁊ ſm h̃ dr pſona. quaſi p ſe vna. ⁊ eſt etymologia. Et ſm h̃ perſona vi/detur ſpectare ad deitatẽ. Itẽ pſona dicitur hiſtrio. repſentat⁹, comediaꝝ q̃ diuerſ⁹ mo dis pſonat. diuerſas pſonas repſentando. Et hunc pſona dr in grãmatica ipm ſuppoſi tum. qnq̃ ꝓprietas ſuppoſiti. qñq̃ ꝓpetas vocis. qnq̃ vox ipa. qñq̃ modus ſignificã/di. ⁊ quadoq̃ perſonalis ꝓprietas. Itẽ pſo/na dr in eccl'ia qui dignitatẽ hz p̃ ceterſ. Et h̃ ab hiſtrione ſumptu eſt. q̃ diuerſas perſo/nas repzelentando diuerſos ſolet accipere

PE

ornat⁹. z ſm dignitatē ꝑſone quaz habebat
repſentare. Et hinc tractū ē vt ꝑſona dicat
in eccl'ia. Hā ſm diuerſos gd⁹ dignitatis
ꝑſone diſtinguūt in eccia. Et hinc etiā tra-
ctū eſt vt ī grāmatica vna ꝑſona dicat ꝓma
alia ſcda alia tertia. qō fit rōe dignitatſ. Et
deberet ꝑſona penul'. cor̄. dici. ſz ad dr̄am
h⁹ impatiui ꝑſona ꝑſonet. qō cor. ōr pē. pō.
Uñ qdā. Paup ꝑſona nō eſt mea ꝑſona re-
gi. q aūt ōr ꝑſona qi p ſe ſonās. etymo. ē Jñ
h z h ꝑſonal'. z h le. Jñ ꝑſonalit' aduer. z h p
ſonalitas tatſ. Jtē a ꝑſona ōr ꝑſonat⁹. ta. tū
Et h ꝑſonat⁹. tus. tui. dignitas vel officiuz
ꝑſone ſm Hug.

Perſpicu⁹. cua. cuū. i. clar⁹. lucid⁹. pſpicui
peru⁹. z ōr a pſpicio. cis.

Perſpicax. cis. oīs. g. i. clar⁹. ſubtilis vl' pſe
cte z pl'a vidēs. z ōr a pſpicio. cis.

Perſus perſi qdā rex fuit q qndā terrā de-
bellauit. z ei⁹ noīe dicta ē pſia. ſie. z h perſis.
pſidis. z h pſida. de. Jñ pſe⁹. ſea. ſeū. z pſic⁹.
ca. cū. z h z hec pſa. ſe.

Perteſus. a. ū. pmoleſt⁹. odioſus. faſtidit⁹.
Uñ Macrobi⁹. Perteſus neceſſitatſ dixit.
z ōr a tedet.

Pertinax. cis. pē. cor. in ntō. ſz p. in gtō. oīs
ge. i. valde vel impudēter tenēs. dur⁹. pſeue
rans. impudēs. pſtās. irreuocabil'. indocilis
obſtinat⁹. Jñ ptinacitas. tatſ. i. aſſiduitas.
pſeuerātia. ipudētia. Jdē z ptinacia. cie. Et
ſm Pap̄. Perſeuerātia eſt in ꝑture. ptinacia
ꝓ in malo.

Pertuſus. ſa. ſum. i. pfecte ꝓfract⁹. z pō. tu.
Uñ Aggei. j. Jn ſaculū ptuſum

Peruicax. cacſ. i. iprob⁹. pteru⁹. malicioſus
ipoztun⁹. z ōr a p. z vice. qz vice ſuā obtine-
re vult. vl' qz puertit vices rex. qō bonū eſt
iudicādo malū. vl' ecōuerſo. Ul' ōr a p. z vi-
tio. as. co q ī vitio pſiſtat Ul' a p z vitio z ca
dēs. q̄ſi p vitiū cadēs. Ul' a p z virib⁹. et ca-
dēs. q̄ſi p ſuas vires cadēs. vl' cōponit' a p z
vitia quā antiq victoriā dicebāt. inde peru
cax ꝓprie ōr q in poſito ſuo ad victoriā pſe-
uerat. Jñ peruicacia. cie. z puicacitas. tatſ.
ſm Hugſ. Pap̄. ꝓ dicit. Perꝛnicax. i. pſeue-
rās. ptumax. obſtinat⁹. dur⁹. imobil'. et cor.
penſi. z pdu. pe. gti.

Peruigil. i. valde vigilans.

Peruigiliū. lij. i. vigilatio. z ōr a puigil.

Peru⁹. uia. uū. p qō via patet.

Perula. le. dimi. i. pua pera. z cor. pe.

Peruſiū. oppidū i italia. Jñ puſin⁹. na. nū

Pes. dis. maſ. ge. ōr a pos podis greco. qō
idē eſt qō pes. Et accipit' tripl'r. ſ. p' membro
cū q ambulam⁹. Ul' p metroꝝ pede. Uel p
mēſura. Pes ī metro ē ſyllabaꝝ z tēporꝝ cer
ta dinumeratō. Pes ī meſurſ agroꝝ digitoſ
xv. hz. palmos. iij. Jtē pedes dicūt extremi
anguli veloꝝ vel poti⁹ illi duo i naui funes
q extremos veloꝝ angulos tenēt. Jtez pes
cōponit' h z hec z h bipes. dis. tripes. dis. q
drupes. dis. i. hñs vel aptū natū hre duos t
tres vel q̄ttuor pedes. Jñ bipedi⁹. dia. diuz
z h z hec pipedalis. z h le. z hec bipedalitas
tatis Tripedi⁹. dia. diū. z h z hec tripedalis
z h le. z hec tripedalitas. tatſ. Quadrupedi⁹
dia. diū. z h z hec q̄drupedal'. z h le. z h q̄dru
pedalitas. tatſ. z q̄drupedās. dātis. oīs. g. i.
q̄drupes Jtē pes aīe itelligit amoꝝ quo itur
ad delectatiōz q eſt loc⁹ aīe. qz amoꝝ cū pu⁹
eſt ōr cupiditas vel libido. cū ꝯo rect⁹ ē ſeu
bon⁹ ōr charitas

Peſſariū. rij. eſt gen⁹ medicamis. z ōr a pel
ſum. co q int⁹ initiat' vel intromittat.

Peſſulū. li. z h peſſellū. li. i. ſera lignea. q̄ fir-
mat' oſtiū. z ōr a pello. lis. qz pellit' z repellit'.
Et cor. ſu. Uñ Lañ. v. Peſſulū oſtij mei ape
rui. Pap̄. ꝯo dic̄. Peſſulū. i. oſtiū. a pede dic-
tū. Habz ei inferiorē cardinē q̄ſi pedē.

Peſti grece. latine humor ōr. z acuit' in fine.

Peſticula. le. di. i. pua peſtis. z cor. pe.

Peſtic⁹. ca. cū. pe. cor. i. peſte. plen⁹.

Peſtilēs. tis. oīs. g. z peſtilēt⁹. ta. tū. i. plen⁹
peſte. Jñ peſtilētia. tie. z ē idē qō peſtis. Sz
ꝓprie peſtis ē nomē ipi⁹ morbi. Peſtilētia ꝯo
eſt id qō ex ſe efficit morbū. Jſidor⁹ ꝯo dicit
Peſtilētia ēpagiū qō dū vnū apphendit. ce
leriter ad pl'es trāſit Gignit' aūt ex corrupto
aere. z viſceribꝫ penetrādo initit'. Dr̄ aūt pe
ſtilētia q̄ſi paſtulētia. co q veluti incēdiū de
paſcat dū deſcēdit p totū corp⁹. Et ſūt trel
modi peſtilētie. aut ex terra. aut ex aq. aut ex
aere. ſm Papiā.

Peſtis. ſtis. f. g. ōr q̄dā morbꝫ q̄ſ. ſz mēbra
diſſoluunt' z putreſcūt. z ōr a peſti q̄d eſt hu-
mor. Uel ōr peſtis q̄ſi paſt⁹. a paſcēdo. qz ve
luti incendiū depaſcit. dū deſcēdit p totum
corp⁹. et gignit' ex corrupto aere. Et eadē cō
tagiū dr̄. et cōtagio a cōtingēdo. qz quē ꝓti-
gerit polluit. vel quia tactu vn⁹ deſcendit p
omnes. Jpſa et inguina. ab inguinū ꝓcuſſi
one. Eadē et lues a luē vel luctu vel luēdo
dicta. que tanto eſt acuta q non habeat ſpa
cium tpis in quo vel vita iperet vl' mors. ſz
repentin⁹ morbꝫ ſimul cū morte venit. et ē q
ſi idē qō peſtilētia

Ph

Pestuosus.sa.sum.i.peste plen⁹. Jñ hec pestuositas.tatis

Petalū.li.i.forma marmorea instar tessere q̄drata vñ pauimēta sternebant. Unde Josephus in viij. Strauit aūt pauimētū templi petalis aureis. Jtē petalū est lamina aurea in frōte vel i pectore pōtificis q̄ illud nomē dei ineffabile tetragmaton quattuor lr̄is hebraice habebat scriptū

Petaso.sonis.i.pna porci.s.bacon⁹ siue basta. Jñ h̄ petasuncul⁹.li.dimi.z format a petaso o.mutata i vncul⁹ vl̄ i vn.addita cul⁹.

Petasus.si.m.g.z h̄ petasum.si.i eodē sensu q̄ddā calciamētū Mercurij ad volādū.z dr̄ a peto p̄bo greco.qđ ē volare. Unde Martialis coqu⁹.Pataso aut a talarib⁹ citatis cepit p̄ire Mercurius.

Petaur⁹.ri.m.g. q̄ddā lud⁹ q̄n hoīes a tapetib⁹ mittunt i auras.z dr̄ a peto z aura.quasi petēs auras. Uel dr̄ petaur⁹ q̄si petēs taurus. Jn africa ei sunt q̄dā tauri ita edocti q̄ cū cornib⁹ emittūt hoīes i aurā.z illesum inter cornua recipiūt. Et dicūt petauri.q̄si petētes tauri. Ul̄ petaur⁹ dr̄ a peto greco qđ ē volare.z aura.qz cū hō in tali ludo emittit. videt p aurā volare. Unde Juuenalis.An magis oblectāt aīm iactata petauro.

Petic⁹.ca.cū.z petici⁹.cia.ciū.q̄ petit vel q̄ amat aliq̄d petere.

Petili⁹.lia.liū.q̄ sp petit z dr̄ a peto.tis.

Petitio.onis.f.g.i.qo vel postulatio

Peticiūcula.le.di.i.pua petitio.

Petitor.oris.m.g.i.postulator vel questor. z dr̄ a peto.tis.z p.ti.

Petu⁹.ta.tū.i.postulat⁹.z dr̄ a peto.ŧs. Et h̄ petit⁹.tus.tu.i.postulatio.z p.ti.

Petorici.ci.q̄ddam genus curr⁹.z dr̄ a peto petis.

Petra.tre.grecū est.i.lapis.z dr̄ a petros.q̄d est duz.qz dura ē.q aūt dr̄ petra q̄si pedib⁹ trita.etymo.est. Jnde petrin⁹ na.nū.z petrosus.sa.sum.

Petrella.le.di.i.pua petra

Petro.onis.m.g.dr̄ a petra. Sūt aūt petrones pticule q̄ abscinduūt de petris sicut q̄sq̄lias dicim⁹ inutilē materiā q̄ abradit de lignis q̄n dolant.

Petros grece latine dr̄ duz.

Petroselinū.li.est q̄dā herba silis apio. Et dr̄ a petros z selinū.qđ ē apiū .eo q̄ sit simil apio.z na scit in petris z in mōtib⁹ pruptis. qđ nos petrapiū dicere possum⁹ Selinū ei grece.apiū dr̄ latine. Et est gen⁹ apij .Aliud est gen⁹ hyposelinū. Tertiū oleoselinū.et p̄ducit li.

Petr⁹ apl's dict⁹ ē a petra.qz dur⁹ z firmus fuit in fide. Uel petr⁹ dict⁹ ē a petra.i. a xp̄o sup quē fundata ē eccl'ia ſm Hug. Et inter p̄tat petr⁹ agnoscēs vel discalciās. Agnoscēs qz videlicet deitatē xp̄i agnouit. cū dixit.Tu es xp̄s filius dei viui.Discalcians vo interp̄tat.qz pedes affectuū suoz ab oī opere mortuo z terreno discalciauit.cū dixit.Ecce nos reliq̄mus oīa z secuti sum⁹ te

Petulās.tis.o.g.i.luxuriosus.lasciu⁹.ipor tune petēs.pl⁹ petēs.vñ z pcax dr̄.qz petulātia z pcacitas vicina sibi quadā mētis iunguūt insania. vt pl⁹ velit petulās temeritate lasciu⁹ ludo. Jñ petulātia.i.lasciuia.libido importunitas

Petulc⁹.ca.cū.i.ip̄portun⁹ ipetēdo.z dicit a petulor.laris.vñ meretrices petulcas vocā⁹. Et petulc⁹ dr̄ luxuriosus.q̄ sepe petit coitū qđ̄ p̄prie de aialib⁹ irrōnabilib⁹ dr̄

Petul⁹.li.equ⁹ q̄ h̄z albos pedes

Per⁹.ti.m.g.i.guelc⁹.strabo aliquātuluz.s. cui⁹ oculi q̄dā velocitate cito. voluūt huc z illuc.z dr̄ a peto.tis.Et h̄ pera.te.i. guelca.et aliquātulū straba.Et p.pe.ſz peto.tis.z peti infinitiu⁹ cor.pe. Unde. Ulti sibi strabo peti se dicit noīe peti.

Petus.a.ū.i.pectinat⁹.pectine ornat⁹.

P ante H

Phaeton.tontis.filius solis.z dr̄ a phos .qđ ignis.quasi ror⁹ ardēs. Jpe eñ p̄mo vocabat Eridan⁹.q̄ cū male regeret curā patris fulmine a Joue extinctus est z cōbust⁹.a q̄ cōbustione dict⁹ est postea phaeton. Et q̄a tunc cecidit in padū.inde postea pad⁹ dict⁹ est Eridanus.ab illo in eo submerso. Jnde phaetontē⁹.tea.teum.Et hic phaetontides tontide.filius vel nepos illius. Jñ h̄ phaetontis.tidis.filia vl̄ neptis.p̄prie z improprie sororis illius

Phala.le.i.lignea turr⁹.z dr̄ a phalon. Unde Juuenalis.Cōsulit añ phalas delphinoz̄ q̄ columnas.

Phalāx.gs.z h̄ phalāga.ge.lingua macedonū.dr̄ legio siue caterua. Jñ phalāgari⁹.a.ū id est.legionari⁹.s.de phalāga exīs l' ad phalangā p̄tinēs.z phalāgo.gas.i. phalangam facere.

Phalarica.ce.q̄ddā telū ingēs torno factū hñs ferrū cubitale.z rotūditatē ō plūbo ad modū sphere z i ip̄a sūmitate dr̄ ignē hr̄e as/

Ph

fictū. Hoc telo pugnat de turribus. q̄s greci phalas vocāt. z mittit tormēto nō manib. Et qz h telū tormēto mittit. Jñ est q̄ q̄q̄z ponit p tormēto. qđ vulgo dr petraria l mā ganū. Jñ phalaric⁹. ca. cū. qui fert tale telū. vel qđ ptinet ad phalaricā. z cor. pha sicut z phala. Uñ Lucan⁹ in. vj. Hūc aut torquilibꝫ vibrata phalarica neruis. obruat tē.

Phalon grece. latine lignū dr.

Phanatic⁹. ca. cū. i. lunatic⁹. insan⁹ ppt̄ phanū violatū. vl qz ad phanū ducebat vt liberaret. z dr a phanū. z phanaticū dr qđ ptinet ad phanū Et hīc phanatic⁹. ci. i. custos phani. i. sacerdos. Phanatici etiā dicūt q̄ futura canūt. z cor. ti.

Phantasma z phantasia. spēs visiōis. nocturne imagines. vide s in f. lra.

Phanū. ni. i. tēplū. z dr a phonos vl phone qđ est son⁹. q̄si phonū. qz ibi dī rñsa dabāt i voce hūana. Jnuenit etiā aliq̄n phanū i bona pte p eccl'ia. z pducit pmā

Pharao nomē est honorz apd egyptios. sic cesar apd nos. Jn latino aūt exp̄mit denegās eū vtiq̄z deū. siue dissipator. ppt̄ li ei dei fuit afflictor. ſm Pap. Hugt. ſo dic. q̄ pharos ciuitas vl turris q̄q̄z ponit p egypto. vñ inuenit pharius. ria. riū. i. egyptiac⁹ Et hic oēs reges egypti dicti sunt pharaones

Phares interptat diuisio

Pharetra. tre. f. g. pe. cor. vbi portāt sagitte z dr a pheron. qđ ē mors. q̄si pharetra. i. mortis repositoriū Quot ei fert sagittas tot fert z mortes. Jñ pharetrat⁹. ta. tū. i. armat⁹ z instruct⁹ pharetra. vl q̄ hz pharetrā ſm Hug. Pap. ſo dic. Pharetra est teca sagittaꝝ

Pharise⁹. sea. seū. i. diuisus. z dr a phares. qđ ē diuisio. Et hinc q̄dā heretici dicti sunt pharisei. q̄ diuisi iterptant. qz traditiones et obseruatōes legis q̄s illi deuteroſas vocant iusticia pferūt. Uñ z diuisi vocāt a pl'o. q̄si p iusticiā dei. vl qz decalogū legis in membranulis scribētes z cōplicātes eas z ligātes in frōte gestabāt vt religiosi iudicarēt. z iñ pharisei. i. diuisi a pl'o dicti sunt Et vt dr i hist'o rijs sup euāgelia. Tres erāt secte iudeorū a cōi religiōe vita z opinione distātes. pharisei saducei. z essei. Pharisei cultu austero. et victu pauco vtebant. traditiones suas statuētes. q̄s traditiones moysi determinabāt. pactatia chartaꝝ in frōte gerebāt. z in sinistro brachio circūligata. q̄s decalog⁹ inscript⁹ erat. qz dixerat dñs. Hec habebis q̄si qđ ap pēsum. z i manu tua tē. Et h dicebāt phila-

Phaisaicus Secte Judeorū

teria a philacte. qđ est custuare. z thorath qđ sonat legē. Jsti etiā maiores fimbrias alijs deferētes spinas eis alligabāt. q̄s pūcti in deambulatiōe mādatoꝝ dei fierēt

Pharma vel pharmatio lingua syroꝝ dicitur vnguentū vel medicamentū

Pharmacētic⁹. a. ū. dr a pharmacia. Et nota q̄ tria sunt genera curatōis. Unū ē pharmacenticū. a pharmacia. q̄ est medicamētorū curatio. Secūdū est dieticū a dieta. qđ ē obseruatio legis z vite. Tertiū ē chirurgicus a chirurgia q̄ est ferramētoꝝ incisio.

Pharmacia. cie. ē medicamētoꝝ medicina. vl dom⁹ vnguētaria. z dr a pharma. Ul dic q̄ pharmacia largo mō dr oīs medicina maxime cōpositā. sz stricto mō. z ppie pharmacia sumit p medicina laxatiua.

Pharmacopola. le. i. vnguētoꝝ siue medicamētoꝝ vēditor l' vēditrix. z dr a pharmacon. z pole. qđ ē vēdere. Ul cōponit a pharma. z copos qđ ē labor. z dr pharmacopola le. i. vnguētari⁹. q̄ laborat circa vnguēta Et Pharmac⁹. ci. i. malefic⁹. Et her- (cor. po. pharmaca. ce. vl ſm grecā declinatōz pharmace. ces. i. mlier malefica. s. maleficia faciēs

Phaxi. ri. vl h pharos z ſtit i latinū z dr h phar⁹. ri. turris maxia iuxta alexādriā i mari dicta a phos qđ ē lux vl ignis. qz flāmaꝝ indicio lōge videat q̄si phosphoros. vel q̄si phosforos. Oros visio dr. z iñ pharos quasi phoros. i. visio ignis. Uisus ei lumis est ad pñciādū nauigātib⁹ vada z portꝰ itroitus vel portū ibi esse. Hic etiā quelibet montez iuxta portū positū z qualibz turri silr iuxta portū posita sup quē vl sup quā igne accēso posito designabāt nauigātib⁹ ibi eē portuz z itroitū ad portū. pharō vocabāt. vñ z qdā turris i italia dicta ē pharos. ppt̄ vtilitatē tale. Et hinc etiā i porticib⁹ machina ad plucendū fabricata. pharos dicta ē. Jtē a pharos turri alexādrie. q̄dā ciuitas i egypto dicta ē pharos. Et pharos ciuitas vel turris ponit q̄q̄z p egypto. Uñ inuenit pharius. a. ū. id ē. egyptiac⁹. Et hinc oēs reges egypti dicti sunt pharaones.

Phase. i. trāsit⁹ dñi. Nota q̄ q̄rtadecīa die pmi mēſ ad vesperā comedebāt iudei agnū pascale z nox illa dicebat phase. i. trāsit⁹ dñi sic dr i hist'o rijs sup Exo. xij. qz i ea trāsiuit angel⁹ p egyptū pcutiēs pmogeita ab hoie vsq̄z ad pec⁹. z trāsiuit sup tecta hebreoꝝ linita sanguie. z aggressus ē iter trāseūdi isra-el ab egypto.

Phaselꝰ.li.f.g.ꝺr pua nauis habilꝫ ad tranſ/
ſeundū huc z illuc. Phaſelꝰ et ꝺr q̄dā insula
grecie. Jtē hic phaſelꝰ.li.q̄ddā genꝰ legumiꝫ
qꝫ plurimū abūdat i illa insula. vl̄ qꝫ ꝑmuꝫ
inde allatū est. Jñ h phaſeolꝰ.li.dimi. z hoc
phaſelariū.rij.herba phaſeli. vel locꝰ vbi ab
undant. z ꝑdu.pe.phaſelus
Phaſma.me.f.g. z h phaſma. matis. i. appa
ritio, ꝓprie phana z incerta. vt in nocte. Et
hinc quedā fabula menādri dicta ē phaſma
a quadā apparitione.
Phaſmos grece. apparitio interꝑtaꝫ latine.
Phebe.bes.i.luna. z ꝺr a phos qꝺ ē lux vel
claꝝ. Jtē h phebus bi.i.apollo vl̄ ſol. Unꝺ
ꝺicit Pap. Pheby z phebe ſol z luna ꝺicunꝫ
a phos.i.a claritate. Pheby.i.claꝰ. ab eo qꝺ
est phos.i.lux. Hugꝯ.ꝓo ꝺicit. Et phos qꝺ ē
lux ꝺictꝰ est ſol pheby.i.lucidꝰ. z est q̄ſi adie/
ctiuū. vñ pheby apollo q̄ſi lucidꝰ. Uel pheby
grece latine interꝑtaꝫ cōmunis. qꝫ cōmunit
tēperat z frigidos z calidos planetas. Jnde
phebeus.bea.beū.
Pheleti z cereti nomīa sunt indeclinabilia
Et ſonat pheleti admirabiles. Cereti exter/
minatoꝛes. Et ſcribitur ꝑ l. pheleti. ſed Ce/
reti per.r.
Pheniceon grece. latine ꝺr rubeū. Jñ phe/
niceꝰ.cea.ceū.i.rubeꝰ. Unꝺ pheniceam veſtē
ꝺicūt greci quā nos coccineā ꝺicimꝰ Jñ pu
niceus.cea.ceū.i.rubeꝰ q̄ſi phenice⁹. Et h et
hec phenix.cis.i.homo rubeꝰ. qꝫ ꝝ illi ex vici
nitate ſolis ſunt punicei ſeu phenicei. dicti
ſunt phenices. Unꝺ etiā qꝫ ipſi ꝑmi inuento
res lr̄aꝝ fuerūt. adhuc capitales lr̄as rubeo
coloꝛe. i. minio vermilione ſcribimꝰ. vt colo
re repſentemꝰ illos fuiſſe inuētoꝛes lr̄aruꝫ. z
ab eis terra quā coluerūt. ꝺicta ē phenicea.
cie. Jñ h z h phenix.cis. gētile. ſ. q̄cunqꝫ ē de
terra illa. ſiue ſit rubeꝰ ſiue nō. Et phenice/
us. cea. ceū. in eoꝺē ſenſu. Jtē a phenicea ꝺr
penꝰ. pena. penū. ſubtracta aſpiratiōe. z a pe
nus mutata e. in v. fit punꝰ. na. nū. Jñ pu/
nicus. ca. cū. z hinc punicеꝰ cea. ceū. omia in
eoꝺē ſenſu. Et nota qꝫ peni z puni z punici
z punicei ꝺicunꝫ tā illi ꝺe punicea qꝫ cartha
gineſes z affricani Dido quiꝺā q̄ fuit de ty
ro z ſydone ciuitatiꝫ phenicie fugiēs fratrē
ſuū Pigmalionē. venit in affricā cū magna
multitudine ſuoꝝ cū qⅾⅾ carthaginē edifica
uit. Et hinc carthaginenſes ꝺicti ſunt peni
vel puni vel punici vel punicei. z terra carta
gini adiacēs ꝺicta est punica Ṫ poſtea am
pliata est appellatio. z ꝺicta est generaliꝫ afri
ca terra punica. z africani ꝺicti ſunt punici.
peni vel puni. Uñ z q̄ꝺꝺā genꝰ maloꝝ ꝺicit
malū punicū. qꝫ ꝺe illa regione fuit allatum
vel qꝫ ibi plurimū abūꝺet vel qꝫ grana habe
at rubea.
Phenicеꝰ.cea.ceū. in triby ſignificatōiby i/
uenit. Hā phenicеꝰ.i.rubeꝰ. a pheniceon. Et
phenicеꝰ.i.ꝺ phenicea. Et phenicеꝰ.cea. ceū
qꝺ ptinet ad phenicē auē
Phenix.cis.ꝑ.g.i.hō rubeꝰ. z ꝺr a phenicеꝰ
Jtē phenix.i.ho ꝺe phenicia. z ſic ꝺr a pheni
cia. z ſic in iſtis ꝺuaby ſignificatōniby est ge.
cōis. Jtē phenix.cis.m.g.pe.ꝺu. est q̄ꝺam
auis arabie ꝺe q̄ ꝺicit Ambro. in hexame/
ron. Phenix quedā auis i locis arabie phi/
bek ꝺegere. atqꝫ ea vſqꝫ ad annos q̄ngentos
longeua etate ꝓcedere q cū ſibi finē vite ad
eſſe aduerterit. facit ſibi thecā ꝺ thure z mir
rha z ceteris oꝺoꝛiby i quā impleto vite ſue
tpe intrat z moꝛit ꝺe cuiꝰ humoꝛe carnis. ꝑ
mis exurgit. paulatimqꝫ adoleſcit. ac ꝓceſſu
ſtatuti tpis induit alaꝝ tegmīa atqꝫ in ſupe
rioꝛis auis ſpēm formāqꝫ reparaꝫ. Jſiꝺoꝛuſ
aūt ꝺicit. Phenix arabie auis ꝺicta qꝫ colo
rū phenicū hz. vel qꝫ ſit in toto oꝛbe ſingula
ris z vnica. Hā arabes ſingularē phenicem
vocāt. Hic q̄ngētos z vltra annos viuens
ꝺū ſe viꝺerit ſenuiſſe. collectis aromatiū vir
gulis. rogū ſibi inſtruit z ꝓuerſa ad raꝺium
ſolꝫ alaꝝ plauſu volūtariū ſibi incēꝺiū facit
ſicqꝫ itеꝝ ꝺe cineriby ſuis reſurgit.
Phiala.le.pe.coꝛ. vas patulū ad potandū.
vel ad oleū retinēꝺū. z ꝺr ab bialin. qꝺ ē vi/
trū. Uñ phiala q̄ſi biala. qꝫ olim ex vitro fie
bat. Et vt ꝺicit Pap. Phiale vaſa amplitu
ꝺine ꝺiffuſa. coꝛꝺa charitatꝫ ſignificāt
Phibulin greci ꝺicūt. ide nos ꝺicimꝰ phi/
bula. le. z est illud q̄ pectꝰ feminaꝝ oꝛnatꝰ. vel
firmatoꝛiū q̄ palliū tenet in humerꝯ vel cin/
gulū in lūbis. Jñ h phibulariū.rij. illud qꝺ
apponit mātello. vel ꝑ qꝺ imittunt phibule.
ne diſſipēt mantellū.
Philadelphia. phie. ciuitas arabie.
Philantropꝰ. herba q̄ ꝺr lapa. eo qꝫ veſtiby
hoīm inhereat ob ſui aſpiratē. z ꝺr a philos.
qꝺ est amoꝛ. z antropos qꝺ ē hō. qꝫ q̄ꝺā affe/
ctione videt veſtiby hoīm adherere.
Phylargiria. i. auaritia. amoꝛ pecunie l̄ ar
genti. z ꝺr a phylos z argyros
Philateriū.rij.ꝺr mēbꝛanula vl̄ breuicellꝰ
in quo erat ſcripta lex z ſeruabaꝫ. quā deſe/
rebāt aū frontē vel pectus. vt ſic viderētur
religioſi. Sed hoc non fiebat niſi cauſa

Ph

iactantie ꝛ vanitat⁹. vñ ꝛ sepe inuenit ꝑ vanitate. ꝛ dr a phylaxe. qđ est seruare. ꝛ thorat qđ est lex. Unde Matth. xxiij. Dilatãt ei phylacteria sua. ꝛ magnificãt fimbrias.

Phylaxe grece latine dr ꝓuare. Jñ hec phylaxa. re. vas vbi aliq̃d recõdit ꝛ seruat. ℔ fuit a ꝓncipio. sz postea phylaxe in vsum vini transierũt. Et a phylaxe trahit phylaxo. as. id est. seruare.

Phile grece. latine dr mulier.

Phylippica. est liber quẽ scripsit Cicero cir ca Philippum.

Philippis. vbs macedonie. fm Pap.

Philippus. pi. interptat amator equorum. Philos em grece dr amor. ꝛ cõponitur cum hippos qđ est equ⁹. Jñ Philippus. i. amator equoꝝ. Uel Philip⁹ interptat os lãpadis. ꝓpter suã luculentã pdicationẽ. Dr etiaz os manuũ ꝓpter assiduã opationẽ. Philip⁹ etiã dict⁹ est pr̃ Alexãdri putatiu⁹. Jñ ꝛ philippi. porꝝ. dicti sunt cãpi thessalici in q̃bus regnauit. Unde Lucan⁹ Et mutina lẽtos p̃a uos fecere philippos. Et bizantij i q̃b⁹ erat scripta illi⁹ imago. Unde Orati⁹. Retulit acceptos regale nomisma philippos. Jñ philippẽsis. Ad philippẽses scribit apl's. Et scribit ꝑ vnũ l. ꝛ ꝑ geminũ p. ꝛ cor. phi.

Philistim vr̃bẽ cõdiderũt allophili. q̃ ascalon nũc dr. Jñ philist⁹. stea. steũ. Philistei ipsi sũt ꝛ allophili. i. alienigene. qꝝ sp fuerũt ĩ imici israel. ꝛ ab coꝝ genere ꝛ societate sepati. Sz philistĩm ꝑ duo j. dr ꝑ gẽte.

Philohistoric⁹. ca. cũ. pe. cor. i. amator historiaꝝ. ꝛ dr a philos qđ est amor. ꝛ historia. Unde Hiero. i epl'a ad Paulinũ. vij. Et toti⁹ mũdi philohistoric⁹.

Philostratos. pe. ꝑ. ꝓpriũ nom̃ cuiusdã viri

Philocalus. li. pe. cor. i. amator boni. ꝛ dr a philos qđ est amor. i. calon bonũ.

Philocop⁹. pi. pe. cor. i. amator iactãtie qui vult vt labor su⁹ appareat ꝓpter vanã gl'iam ꝛ dr a philos qđ est amor. ꝛ cop⁹. qđ ẽ labor.

Philoge⁹. gei. m. g. pe. ꝑ. quart⁹ equ⁹ solis. ꝛ dr a philos. qđ est amor. ꝛ ge terra. q̃si amãs terrã. Uidet em̃ sol amare terrã cũ p⁹ nonã declinat ad eã. tũc em̃ ad occasum tẽdit

Philon em̃ grece. latine dr foliũ.

Philos grece. latine dr amor.

Philosoph⁹. phi. i. amator sapie. ꝛ dr a philos qđ est amor. ꝛ sophia qđ est sapia. Jnde philosophia. phie. amor sapie. Et hinc philosophic⁹. ca. cũ. Et philosophor aris. i. studere vel docere philosophiã. vl' tractare eaz vel morẽ philosophi sequi. ꝛ potest esse ꝑbũ morale vel imitatiuũ. Et nota q̃ phs ꝓprie dr q̃ diuinaꝝ ꝛ humanaꝝ reꝝ sciam habz. ꝛ omnẽ bene viuendi tramitẽ tenet. Et fert ℔ nomẽ ꝑmũ esse excogitũ a Pytagora. Hã greci veteres cũ antea sophos vel sophistas. i. sapientes vel doctores sapiẽtie semetipsos iactanti⁹ nominarẽt. iste interrogat⁹ q̃d ꝑfiterer. verecũdo noĩe philosophũ. i. amatorem sapiẽtie se esse rñdit. q̃ sapientẽ ꝑfiteri arrogãtissimũ videbat. Jta deinceps. postea poiteris placuit vt q̃stalib⁹ de reb⁹ ad sapiam ptinẽtib⁹ doctrina q̃sq̃ vel sibi vel alijs videret excellere. nõ nisi phus vocaret

Physicus. ca. cũ. i. natural'. ꝛ dr a physis qđ est natura. Jnde physicolo. las. i. diuinare l' pnũciare. Jnde physiculatus. i. diuinat⁹ vl' pnunciatus.

Physica. ce. q̃dã ars q̃ de reꝝ naturis tractat. ꝛ dr a physis qđ est natura. q̃si sciẽtia ꝛ naturis Jñ physic⁹. ca. cũ. q̃ de arte illa tractat. vel qđ ad artẽ illã ptinet. vt physic⁹ liber. Et ℔ physic⁹. ci. ꝛ ℔ physica. ce. q̃ vel que tractat artẽ illã. vel fm artẽ illã

Physiologus. gi. q̃ loquit vel tractat de naturis reꝝ. ꝛ dr a physis qđ est natura. ꝛ log⁹ fmo vel rõ. Et cor. lo.

Physis grece. latine dr natura.

Phiton. onis. m. g. fuit quidã serpens creatus a terra quẽ apollo in parnasso monte interfecit. Et interptat phiton cõsulere. vel dubitatio. ꝛ dr a ꝑbo greco. s. phito qđ est q̃ro. Hinc phiton dubitatio dr. quẽ apollo interfecit. quia sapiẽtia dubitationẽ absoluit Et hinc ipe apollo dictus est phiton vl' phiti⁹. Et hinc phitia phitioꝝ dicti sunt ludi. vl' festa facta in honorẽ apollinis ꝓpter victoriã quam habuit de phitone. Et a phiton dicit phitius. tia. tiũ. vel phiteus. tea. teum. id est apollineus. vel a phitone serpẽte possũt hec deriuari.

Phitonic⁹. ca. cũ. pe. cor. ꝛ ℔ phiton. onis. et ℔ phitonissa. se. i. diuinator vl' incãtator. plenus phitonico spũ. ꝛ diuinatrix vl' incantatrix phitonico spũ plena. ꝛ dicunt a phitone apolline. qꝝ apollo autor fuit diuinatiõis

Phlebotomũ fm Jsidoꝝ etymo. iij. ab incisione vocatũ est. Hã icisio grece tomũ dr.

Phlegeton. tontis. m. g. fluui⁹ infernalis totus ardẽs. ꝛ dr a phos qđ est ignis. vl' phlegi qđ est inflãmans ꝛ tot⁹. Jnde phlegetontea. teum.

Phlegi grece. latine dr inflammãs.

Ph

Phlegma.matis.est vn⁹ de q̄ttuor p̄ncipa
lib⁹ hūoꝛib⁹ hūani coꝛpis sic dictū qꝛ sit fri/
gidū Greci em̄ frigoꝛē phlegmonē dicūt Jñ
phlegmatic⁹.ca.cū.in q̄ dñat phlegma.z qđ
ꝓfert z efficit z generat phlegma.z qđ ꝓtinet
ad phlegma.z qđ ꝓcedit z puenit ex phleg/
mate.Et phlegmatizo.zas.i. phlegmate ab
undare vl̄ phlegma eĳcere.multū talinare z
spuere.
Phlegmen.inis.n.g.ē tumoꝛ sanguīs sicut
vbi abūdant crura sanguīe. Jtez phlegmia
sunt cū in manib⁹ z pedib⁹ callosi sulci sūt
Phleumon. ē moꝛbꝰ inq̄et⁹ cū ruboꝛe z do
loꝛe z tēsione z duricia.z dꝛ a phlegi. qđ est i
flammans.
Phobos grece.latine dꝛ timoꝛ vel met⁹.
Phonos grece latine dꝛ son⁹.z ꝑtic in lati/
nū.z dꝛ phon⁹.i.son⁹. Jñ phonic⁹.ca.cū.cō
sonās music⁹ q̄ docet phonos.z coꝛ.nī.
Phoꝛos grece latine dꝛ ferre.
Phos grecū ē.z ad multa eq̄uocū. qꝛ phos
i.lux. vl̄ ignis.z phos.i. voꝛ.z phos.i. aer.
Phosphoꝛos l̄ phosphoꝛ⁹ grece latie luci/
Photoꝛos.i. visio ignis (fer.
Phrasis.i.locutio vl̄ interp̄tatio vel sermo
ſun. ſap̄.z dꝛ a phraxo ꝟbo greco.qđ idē est
qđ loq̄ꝛ.Et inde phrasis.i. locutio vl̄ mod⁹
loquēdi.Et h̄ phrastes.i.locutoꝛ.
Phrygia.gie.fuit filia europe. Jñ hec phry
gia dicta ē q̄daz ꝓuincia. Hec z dardania a
Dardano filio Jouis. Dmōi regio troia est
quā ex suo noīe appellauit Tros rex troiano
rum pr̄ ganimedis Et sunt due phrygie ma
ioꝛ z minoꝛ. Maioꝛ phrygia smirnā habet.
Minoꝛ ꝟo iliā. Jñ phrygi⁹.gia.giū. Et h̄ z
hec phryx.gis. q̄ noīe sepe vocant troiani.cū
volum⁹ eos appellare timidos. Pro q̄litate
etiam negocĳ autoꝛes dāt troianis diuersa
noīa. Si volūt eos appellare timidos appel
lant eos phryges vl̄ phrygios. Si genero/
sos.dardanidos. Si ꝓfidos laomedonci/
ades. Si foꝛtes.troios. Si audaces hecto
reos. Jtē phrygia.gie.dꝛ q̄dā vest⁹ q̄ alio no
mine dꝛ acupicta.q̄ fit i phrygia. Hi vestis
artifices phrygiones dicūt. qꝛ i phrygia est
repta.vl̄ qꝛ illi ꝓpti sunt i tali vestē faciēda.
Phrygiū.n.g.i.phrygellū.vl̄ q̄dā mitra pō/
tificalis.eo q̄ in phrygia melius fiat. Jnde
phrygio.gas.i.phrygiū apponere vel phrygio
ornare. Jtē a phrygia dꝛ h̄ phrygi⁹.gĳ. q̄dā
lapis q̄ nascit in phrygia
Phroneſis.sis.f.g.i.prudētia vl̄ sapīa.z dꝛ
a phronos qđ est prudens.
Phroniꝰ.ra.tū.i.prudēs vel sapiēs. Et cō
poniꝰ imphroniꝰ.ra.tū.i. insipiēs.insulsus
Unde Eccl. xxiĳ. Aio irreuerēti z imphroni/
to ne tradas me.sz ibi cōiter legit infrunito
Et pducit pe.
Phronos grece.latine dꝛ prudēs. z ꝑtic in
latinū.z dꝛ phron⁹.na.nū.
Phur.i.sors.vt habet Hester.ix. Jn phu/
rim.i.sortium

Pa

Piacularis.ꝛ.t.z h̄ re.qđ piat vel qđ est di
gnū expiatioe.z dꝛ a piaculū.z piacularꝭ dꝛ
hostia q̄ offerꝛ ꝓ peccato.
Piaculū.li.n.g.i.culpa.pctm̄.scel⁹.z dicit a
pio.as.eo q̄ piādū sit.vt Eua intulit piacu
lū.i.mortē.culpā.pctūm.Et piaculuz dꝛ qđ
piat.f.sordis.ablutio pcti.z culpe piatio.re/
mediū culpe.vt Maria ꝓtulit piaculū.i.vi
tam z remediū culpe. Jñ z q̄dā sacrificia di
cunt piacula.
Pica.ce.auis q̄dā.z dꝛ pica q̄si poetrica.qꝛ
pice ꝟba in discrimie vocꝭ exp̄mūt. vt hō.et
si linguas in ſmone explicare neq̄unt. sonū
tm̄ humane vocis imitant.z pdu.ṗmā.sz ob
liq̄ de pice coꝛripiūt pi. Uñ. Sūt nigra vasa
picis rostra redolēta picis. Nigrioꝛ vna ps
pice altera cādida pice
Picea.ce.q̄dā arboꝛ de cui⁹ succo pix efficit
Picta.cta.tinctura siue pictura z dꝛ a pin/
go.gis.
Pictaciū.cĳ.n.g.epl̄a bꝛeuis z modica Jtē
pictaciū dꝛ scedula de mēbꝛana excisa. Jñ
hec pictaciūcula.le.i.mēbꝛanula. Jtē picta
ciū dꝛ illa coꝛn̄ ꝓticula q̄ solee repetiare insu
ta est. Et dꝛ a pingo.gis.qꝛ sicut ꝓtes pictu
re distincte i pauimēto sunt.sic apparz picta
cia in calciamento. Jñ pictaciatus.ta.tū.i.
repetiatus.
Pictauis indeclinabile.f.g.qđ antiq̄ dice/
bant h̄ pictauiu.uĳ.q̄dā ciuitas. Jñ h̄ z hec
pictauiēsis.z h̄ se. Jñ hec pictauia regio ad
iacēs. Et si inueniat pictauēsis nomē gēti/
le.fit p syncopā. Et nota q̄ penultima de pi
ctauis inuenit ꝓducta. Uñ q̄dā ait. Erige pi
ctauis libera tacta caput. Jtē inuenit coꝛre
pta. Uñ alter ait. Pictauis inermis subigit
sua rura nec vltra. Jn talib⁹ emulandus est
vsus autoꝛ.
Pictura.re.f.g.i.imago exp̄mēs spēm alicu
ius rei.z qꝛ a pingo.gis.z dꝛ pictura q̄si fictu
ra.sic̄ pingere q̄si fingere.z ē imago ficta nō
ꝟitas. Jñ picturat⁹.ta.tū.i.pictura variat⁹

Pi

Picus quedã auis a pico Saturni filio dicta q̃ ea in auspicijs vtebat

Pierus.fuit pr̃ nouẽ picarũ. q̃s nouẽ muse deuicerũt. Jn h̃ pieris.idis. filia vel neptis pieri ⁊ qr eas scz pierides muse deuicerũt.iõ ab illis muse pierides dicte sunt.⁊ cor.ri.Et pierius.ria.riũ.i.musatic⁹. Vñ.pierijs tedet inseruisse stilum.

Pietic⁹.ca.cũ.i.pius.cõpassiu⁹.⁊ dr a pius

Piga.ge.f.g.i.summitas natiũ. vl̃ natis. et dr a pige qđ est depssum.qr depssa est. Item piga dr bursa.⁊ prie testiculor. Vñ Horati⁹ Ale mimi pẽat aut piga aut deniq; fama

Pigarg⁹.gi.m.g.q̃dã auis.⁊ dr a pige. qđ ẽ depssiuz qr forte auis qua ẽ.⁊ nũerat̃ int̃ alia comestibilia.Deu.xiiij. Pigargon vel pigargum.

Pige grece dr depssum vl̃ depssio latie. Vñ pige apud grecos dr fons.qr in depssis locꝫ solet esse.

Pigella.le.q̃ddã gen⁹ vasis.s. artopta.⁊ dr a pige.qr depssa est.

Piger.gra.grũ.i.tard⁹.lent⁹.⁊ dr a piget eo q̃ sp eũ pigeat.Et dr piger q̃si pedib⁹ eger. Est em̃ tard⁹ ad incedẽduz. Jn pigritia.tie. Et h̃ pigritudo.dinis.i.torpor.ꝫ pigritudo vigilãtis.torpor dormitãtis

Pigmea.mee.q̃dã regio ẽ. Jñ pigme⁹.mea.meũ.pe.pdu. Et sunt pigmei vt dicit Aug⁹ semicubitales boies q̃ tertio ãno pfecte etatis sunt.septimo senescũt.⁊ dicunt̃ pugnare cũ gruib⁹.⁊ armati deferri ab ipis. sicut narrat Hugꝫ. Jsidor⁹ ꝯo dic. Jn india ẽ gens statura cubitali.q̃s greci a cubito pigmeos vocãt. Vi mõtana indie tenẽt.q̃b⁹ est vicin⁹ oceanus.

Pigmentũ.ti.est ꝯfectio ex vino ⁊ melle ⁊ diuersis spec⁹ suauis ⁊ odorifera.⁊ dr a pila.qr in pila agit̃.i.tundit̃. Vñ.iij. Re.xx. Pigmẽta.i.odoramẽta.ẽm glo. Jñ pigmẽtari⁹.a.ũ ad pigmentũ ptinẽs. Et pigmẽtari⁹.rij.q̃ facit vel vẽdit pigmẽta.⁊ pigmentat⁹. ta.tũ.i. pigmẽto mixt⁹ vel cõditus

Pignerat⁹.ta.tũ.res q̃ ꝑ pignore ponit̃ vel accipit̃.⁊ dr a pignero.as. Vñ Amos.ij.Et sup vestimẽtis pignerat̃ accubuerũt

Pign⁹.noꝫ.p o.neu.ge.i.fili⁹ vel amor vel indiciũ. vel lignũ amoris. vl̃ ꝯfederatio vel ꝯfirmatio amoris. Jtẽ inuenit̃ h̃ pign⁹.neris p e.in obligs.i.vadiuz qđ ꝑ aliqua re dat̃. vt postea recolligat̃. Uel ẽm Papiã. est qđ ꝑt̃ rẽ creditã dat̃. cui⁹ possessionem solũ ad tps cõsequit̃ creditor.ꝫ dominũ penes debitorem est. Vñ quidã. Pignora natoꝝ dicũtur pignera reꝝ. Pign⁹ i o.natũ ꝫ in e.facit esse vadiatum.

Pigra quedã medicina est.⁊ iterptat̃ amara.qr ei⁹ gust⁹ est amar⁹.⁊ pdu.pi.

Piguus.gua.guũ.i.piger vel verecũdus.

Pila.le.i.pilocell⁹ cũ q̃ ludit̃.⁊ dr a pil⁹.eo q̃ sit pilis plena. Pila etiã dr taberna. Pyla etiã dr pes põtis vl̃ qđ sustinet parietẽ. vl̃ et figies homis in cõpitis posita. Et pyla instrumentũ cocauũ in q̃ frumẽtũ terit̃ vl̃ aliud Jn hac significatõe dr a pindo.dis. Et pyla dicunt̃ tela rhomanoꝝ. Et nota q̃ pila ꝑ taberna ⁊ ꝑ instrumẽto ⁊ ꝑ telis ꝑmã pduc̃ ꝫ in alijs significatõibꝫ ea corripit Vñ. Est pyla pes põtis.pila lud⁹.pila taberna. Pyla terit pultes.in bellis pyla ferunt̃. Pila ꝑ pilocello cõponit̃ cũ lud⁹.⁊ dr piludi⁹.a.um ⁊ ludipil⁹.la.lũ.q̃ cũ pila ludit ẽm Hugꝫ.Dicunt tñ alij q̃ pila ꝑ ludo.⁊ ꝑ mẽsula rotũda ⁊ pila ꝑ quadã ciuitate corripit ꝑmã.ꝫ h̃ pylum.⁊ h̃ pyl⁹ instr̃m terẽdi.⁊ h̃ pila ꝑ taberna.⁊ ꝑ vase pistãdi.⁊ ꝑ pede põtis pducit ꝑmã Vñ illud vicios̃um ẽ. Est pyla pes pontis.pila lud⁹.pila taberna. Ha Virgi⁹.i. viij eney. ita dic̃. Saxea pyla cadit.lõgiq; molibꝫ añ. Corrige q̃ pdict̃ ꝓsuz.⁊ dicas. Pes põtis pyla.pila lud⁹.pila taberna. Et h̃ videt̃ ver⁹ q̃ scz pyla ꝑ pede põtis ꝑmã pducat. vt patuit ꝑ Virgiliũ. Jtẽ de pila ꝓ taberna ⁊ ꝑ ludo dicit̃ q̃dã. Ludũ laudo pile, plus laudo pocula pile.

Pylan⁹.ni.q̃ cũ pylo.i.telo gradit̃ armat⁹

Pilasca.ce.i.vas vinariũ corio pilos̃o optũ

Pylata.te.ꝑ.g.i.fur siue latro.⁊ dr a pylu.et latco.tes. Jñ h̃ pylatulũ. tale latrocinũ. q̃a cũ pylo.i.telo lateat.

Pylatus.ta.tũ.i.pylũ bñs vel pylo armat⁹ ⁊ dr a pylo ꝑ telo.

Pilat⁹.ti.interptat̃ os malleatoris.qr dum xp̃s ore suo iustificat ⁊ ꝯdẽnat.more malleatoris vtraq; pcutit. Et cor.pi. Vñ in aurora dr. Mutari titulũ rogat hostis atq; pilatus. Vl̃ vt fert. Pilat⁹ fuit bastard⁹. Unde legit̃ in q̃dã historia q̃ fuit q̃dã rex noie Tyrus.q̃ quandã puellã noie pilã filiã cuiusdã molẽdinarij noie At⁹.carnalit̃ cognouit.et filiũ de ea genuit. Pila aũt ex noie suo ⁊ nomine pr̃s sui q̃ dicebat̃ At⁹ vnũ nomẽ composuit.⁊ nato puero iposuit nomẽ Pilat⁹.

Pilax.cis.m.g.cart⁹ murileg⁹.⁊ dr a pilus. eo q̃ multis pilis abũdat. vl̃ qr ei⁹ pilus est ꝑciosus. Vñ in vita bti Samsonis legit q̃

cellerari⁹ fecit venenum ⁊ pbauit p pilacem
esse mortifer.
Pylentū.ti.n.g.q̄ddā gen⁹ curruū.⁊ dr a py
la.p instro teredi eo q̄ terat terrā.
Pililudi⁹.dia.diū.q̄ cū pila ludit.⁊ dr a pi
la.p pilocello.⁊ ludo.dis.
Pille⁹.m.g.⁊ h̄ pilleū lei.est gen⁹ sacerdota
lū vestimētor in lege q̄ sūt poder abaneth
pilleū.machil.ephot.legiū peralū.bathin si
ue feminalia. Et ē pilleū ex byssо rotundū q̄
si sphera media.caput tegēs sacerdotale.et i
occipitio vitta ꝓstrictū. Hoc greci ⁊ nri tya
ram et galer vocāt. Sz modo pilleū gene
raliter p capello sumit.et dr pille⁹ a pilis.q̄a
pilos capitis tegit.vl qr ex pilis fit. Jñ pil
leol⁹.li.et h̄ pilleolū.li.di.i.pu⁹ pille⁹. Unde
Oratius. Ut cū pilleolo solcas ꝓuiua tribul.
Et pilleat⁹.ta.tū.i.pilleū hns vl pilleo idut⁹.
Piloſi sic dicit glo. Jsa.xxxiij. Mōstra sūt
ad silitudinē hoim.vl demones icubones.
vel satyri.i.siluestres hoies.q̄r forma scdm
Pap.ab humana effigie icipit.⁊ bestiali ex
tremitate terminat. Jsidor aūt ety. viij.sic
ait. Piloſi dicunt.q̄ grece panite.latine incu
bi appellant sine inny ab incūdo passim cuz
aīalibꝫ. Unde ⁊ incubi dicūt ab incubando.i.
stuprādo. Sepe em̄ ip̄obi exiſtūt mlieribꝫ.
⁊ ea pagūt ꝓcubitū.q̄s demōes galli dusi
os noiant.qr assiduc hāc pagūt īmūdiciam
sz quē vulg⁹ incubonē vocat. hūc rhomani
faunūficariū dicūt.
Pylumen.inis.dr q̄cq̄d i pyla tūdit. vl po
tius qd̄ pycit a rebꝫ vel granis i pyla tunsis
⁊ pducit lu.
Pil⁹.li.p capillo dr a pelle q̄si pell⁹ qr a pel
le pcedit. Jtē pyl⁹ dr instrm cū q̄ tūdit ⁊ te
rit i pila. Sz p instro pmā p.alit eā cor. Unde
Qui terit ē pil⁹.pil⁹ ē in frōte capill⁹
Pilū.li.n.g.q̄ddā gen⁹ teli.⁊ ē romanor.et
dr a pello.lis.qr pellit.i.emittit ⁊ torq̄t.⁊ pō.
pmā. Unde Lucan⁹ i.j. Sig̃ pares aq̄la ⁊ py
la minātia pilis. Jtē h̄ pilū.li.ponit p ratio
rio.⁊ p.pmā.vñ.ad tactū pili mille ruere pili
Pin grece.dr altū latine
Pina grece.fames dr
Pinax.nacs.i.pugillars.ephimeris.tabula
manualis ex pino facta Et pinax dr tabula
in q̄ phi figuras faciūt i supposito puluere.
Pincerna.ne.m.g.dr vini dispēsator vl po
tius ꝓpinator.q̄ porrigit ex officio poculū do
mino suo.⁊ dr pincerna q̄si pen⁹ cernēs.i.cel
larū qr sp hz oculu ad vinū suo tpe ꝓpinādū
Pinguis.guis.ꝓ.g.⁊ h̄ pingue.i.crassus.et
eōpar pinguis pinguior.sim⁹.
Pinna.ne.est summitas cuiuslibz rei.sed p
prie tēplor ⁊ muror. ⁊ dr a pin.grece qd̄ dr
altū. Jtē pinna dr qd̄ supeminet i dorso pi
scis.qd̄ alit dr notria. Jñ pinnula.le. dimi.
Jtē a pinna h̄ pinnaculū.li.cuiuslibz dom⁹
vel tēpli fastigiū. Unde Matth.iiij. Et statu
it eū sup̄ pinnaculū tēpli. Et sepep cuiuslibz
rei fastigio ponit. Sm Aug. Beda vero dic.
Pinna vl pinnaculū est sūmitas tēpli. q̄ dr
tabulatū Et Anselm⁹ dicit. Mos erat i pa
lestina q̄ tecta essent plana ⁊ a latere q̄dā ap
podiatiōes.ne q̄s laberet incaut⁹ Pinnacu
lū ꝓ tēpli erat ei⁹ deambulatoriū qd̄ erat ta
bulatū.planū i sūmitate tēpli.in q̄ p̄dicabāt
sacerdotes. Sm gio.de q̄ Matth.x. Qd̄ i au
re auditis.p̄dicate sup tecta.
Pinnirap⁹.pi.i.gladiator.⁊ dr a pinna ⁊ ra
pio.eo q̄ rapiat pinas.i.sūmitates galearuz
a deictis.q̄s colūnis in signuz victorie su
spēsas ferebāt.vel pinnirap⁹ q̄si pēnirapus
scz q̄ plumat aues vel q̄ rapit pennā de capi
te alteri⁹. Qui em̄ se de velocitate iactabāt.
pennā in capite suo ponebāt i signū veloci
tatis. Deniq̄ si q̄s iterueniret velocior rapi
ebat pennā de capite ei⁹. Unde Juuenal. Pin
nirapi cultos iuuenes.iuuenesq̄ laniste
Pinnosus.sa.sum.i.alt⁹.sup̄bus.vl lanios⁹
Jñ h̄ pinnositas.tatis.i.altitudo vel sup̄bia.
vel laniositas.
Pinnula.le.dimi.i.parua pinna Sm Aug.
Unde in Leuit.dr legi pinnula illud p qd̄ pi
scis i altū leuat.licet q̄dā legāt ibi pennule.
Pap. ꝓ dicit Pinnula summa ps auris vl
naris.ab acumine dicta.
Pinniū.nij.p duo n.i.acutū. vt dic Pap.
Pinsus.sa.sum.i.pistrit⁹. vl pinsus.i.trit⁹.
tulus.⁊ dr a pindor.deris Jtē h̄ pinsa.se.ma
ius instrm pinsendi.⁊ dr a pinso.sis. Unde q̄
dam. Hecq̄ pinsis pinsui.neq̄ molis molui.
Jñ h̄ pinsula.le.dimi.
Pin⁹.nus.nui. vl pin⁹ ni.q̄dam arbor.⁊ dr
a pin.qd̄ est altū. vel dicitur a pinnuz .quod
est acutum. q̄si ab acumie foliorum.pinum
aliā picin.aliā greci pecuē vocāt.quā nos pi
ceā dicim⁹.qr deludat picē. Jñ pine⁹.a.um.
⁊ h̄ pinetū.ti.loc⁹ vbi pini crescūt.
Piper.peris.n.g. Et iuenit i mas.ge.dr a pyr
qd̄ est ignis.qr calidū est. vl qr ab igne deni
grat. Et piperis arbor i india nascit in latere
mōtis caucasi.folia hz ad iuniperi silitudi
nē.cui⁹ silua ꝓpētes custodiūt.sz cū maturū
fuerit.incēdunt illa loca vt fugiāt serpētes.

Py

vt possit colligi. sz piperis diuersus ē fructꝰ. Nā qđ immaturꝫ est. piper longū vocat. incorruptū ab igne piper albuz dr. qđ ꝺo cute rugosa ꝛ horrida fuerit ex calore ignis trahit colorē ꝛ ex calore trahit nomē piper. Si leue est. vetustū est. si gue nouellū Uitāda est in his mercatoꝝ fraus Solēt em̄ vetustissimo piperi humecto argēti spumā ꝛ plumbū aspgere vt pōderosi⁹ fiat. Jñ piperat⁹. ta. tū id ē. pipe ꝺdit⁹ vel cōfect⁹. Et ħ piperata. te q̄dā ꝺfectio ex pipe. ꝛ pipere⁹. rea. reū. ꝛ piperinus. na. nū. Et ħ piptn⁹. ni. subitātiue. q̄dā lapis subalbid⁹ cū pictis venis nigris

Pipio. onis. m. g. pullus columbaꝝ.

Pipiūculus. li. ꝛ ħ pipiūcula. le. i. accipiter ꝛ coꝛripit cu.

Piplee. dicūt muse. a pipleo fonte macedonie. vel monte aut peplo veste

Pyr grece. latine dr ignis

Pyra. re. f. g. i. rog⁹ l cōgeries lignoꝝ ī igne ꝛ dr a pyr. qđ est ignis Sz rogus ē dū nōdū est accēsus. Pyra est ex q̄ ardet. Bustū postq̄ arserit. Unꝺ Act. xxviij. Accēsa ei pyra reficiebāt nos oēs ꝓpter imbrē.

Pyracmon onis. faber iouis. fulminū eius fabricatoꝝ. ꝛ dr a pyr qđ ē ignis. ꝛ acmon qđ est inc⁹. q̄si ignea inc⁹. eo q ſp sit uxta ignez ꝛ incudem.

Pyrama. atſ. n. g. ꝛ ħ piramis. idis. q̄dā alta structura q̄ fiebat antiq⁹ ꝰ sepulcꝝ morꝰ tuoꝝ. ꝛ talis edificatio surgit. vt a latitudine incipiat. ꝛ ī angustū finiat sic̄ ignis. Nam apud maiores potētes. aut sub mōtib⁹. vel ī mōtib⁹ sepeliebāt. inde tractū ē vt supra cadauera aut pyramides fierēt. aut ingētes colūne collocarēt. Jtē ꝛ pyramis dr q̄dā figura q̄ in modū ignis ab āplo ī acutū ꝺsurgit.

Pyrata. te. pe. p. i. marin⁹ latro. vispilio Jñ pyratic⁹. ca. cū. ſm Aug. Pap. ꝺo dic̄ Pyrate sunt pdones marini ab incēdio nauiū vl insulaꝝ q̄s capiebāt dicti.

Pyratica. ce. f. g. latrocinū in mari

Pyrene⁹. nei. ꝛ ħ pyrene. nes. mōs hispanie altissim⁹. dict⁹ a pyr. vel qz igne⁹ ē. vl qz igni id est. supiori elemēto ēpinqu⁹. ꝛ pdu. pe.

Pyretru. tri. vl pyretron. q̄dā herba q̄ hz racidem incēdiosam. ꝛ dr a pyr.

Pyrg⁹ gi. m. g. lignū vl tabula ī alea sup q̄d ponunt illa rotūda instrumēta sz p sinedochen q̄q ponit p ipsa alea. vt cum dr. Iste amisit oia in pyrgo. ꝛ dr a pyr. qz illō lignuz est acutū in summitate ad modū ignis.

Pyrg⁹ grece dr turris. a pyr qđ ē ignis. q̄a ad modū ignis cōscendit. Et hinc pyrg⁹ dr eo q ſpēm turris habeat

Pyrit⁹. ti. m. g. s. q̄dā lapis aeris q̄litatē similās. dict⁹ a pyr. eo q plurimū ignis insit ei. Est alī⁹ pyrit⁹ vulgaris. quē viuū lapidez dicūt. s. petrā focarē. qz ferro vel lapide pcussus scintillas emittit.

Pyromātia. tie. diuinatio q̄ fit in igne. vel ī aitris. ꝛ ī scintillatōib⁹ ignis. ꝛ dr a pyr. qđ ē ignis. ꝛ mātia qđ ē diuinatio. Jñ pyromantius. a. ū. ꝛ pyromātic⁹. ca. cū. ꝛ acuit ti.

Pyrop⁹. pi. m. ge. q̄dā spēs metallica ex tribus denarijs auri ꝛ ex lex eris. vel q̄dā lapis flāmatic⁹ sic dict⁹. qz visionē ꝛ colorē habeat ignis. Unꝺ Ouidi⁹. Flāmas imitante pyropo.

Pirrhikius. kꝰ. q̄dā pes metric⁹ ꝺstans ex duabꝫ breuibꝫ. vt Legit. sic dict⁹ a pirrho filio achillis. q ad fun⁹ prīs armat⁹ eo metro salutauit. Unꝺ ꝛ pirrhikia apꝺ grecos saltatio dr.

Pirrhus. rhi. fili⁹ Achillis. ꝛ dr a pyr. quia igneos ꝛ rufos habuit capillos. Jtē pirrh⁹ rex epirotaꝝ. ꝛ sic est nomē ononymū. ꝛ ponit aspiratio post r. ſm Prisci.

Pir⁹. ri. q̄dā arbor. Jñ ħ piꝝ fructꝰ illi⁹ arboris. ꝛ ħ piretū. ti. loc⁹ vbi piri crescūt. Et ħ pirula. le. extremitas a forma ipi⁹ piri. Et coꝛ. pi. ſm Aug. Pap. aūt dic̄. Pirula dr extremitas nasi. a formula piri.

Pis grece. latine dr auꝫ

Pisa. le. q̄ddā gen⁹ legumis. ꝛ dr a pis. qđ ē auꝫ. qz ea pēsabat aliq̄d auri minutim. Et peccāt q̄ dicūt q pisa sit plis nūeri. ꝛ neu. g. sz pisa. oꝝ. Peccauit ḡ q̄ dixit. Nec pisa sut bona. sunt q̄z pinguia. sut sine lardo. A pis vel pisa dicta ē pisa q̄dā ciuitas grecie ab abundātia auri vl illi⁹ legumis. Jñ pise⁹. a. ū. Et plr he pise. aꝫ. q̄dā ciuitas tuscie. qz illi q̄ hac ciuitatē edificauerūt. ab illa pisa ciuitate grecie venerūt. vl pise q̄si pēse. a pensando. i. deliberādo. cū ei ꝓpolleat sapia cū pensatione ꝛ ꝺsilio agit. Jñ pisan⁹. na. nū.

Piscēs. oīs. g. indecli. i. piscans vl piscatoꝝ Un Juuenal. Tuc piscēs accipe dixit

Pisculus. li. dimi. i. puus piscis

Piscina. ne. aq̄ collecta nō hñs pisces. et dr a pisce ꝓ ꝓtrariū. qz nō hz pisces.

Piscari⁹. ri. m. g. i. piscatoꝝ. sz piscatoꝝ ꝓprie q capit pisces. piscari⁹ q̄ vēdit

Piscis. scis. m. g. dr q̄si piscis. a pascēdo. eo q ꝓ lit pasc⁹ boūm. Jñ piscosus. sa. sum. id est. pisciby plen⁹ l abudās. qđ etiā pisculet⁹. a. ū.

PI

ōr q̄si piscib⁹ plen⁹. Jñ hec piscolētia.tie.plenitudo ꝛ abūdantia pisciū.

Piscinor⁹.ra.rū.pe.cor.i.pisciū vorator

Pisantia.ē q̄stio cui nō p̄t vna voce rñderi vt Qua gerem⁹ bellū.q̄ auxīlia nob parata erūt.q̄s erit q̄ subuenire velit cū tā acerbe socios tractauerim⁹.ꝛ vocat a Tullio hec figura interrogatio.

Pissaygra.gre.f.g.i.pix liquida.

Pissaxera.xere.i.pix q̄ dura est ꝛ sicca.

Pistacia.cie.q̄dā arbor a pistis vl̄ pisticus eo q̄ cortex pomi ei⁹ nardi pistici odorē ferat

Pistic⁹.ca.cū.i.fidelis.ꝛ ōr a pistis grece.q̄d latine ōr fides. Un̄ nardū pisticū.i.fidele.purū.nō adulteratū cōmixtiōe aliaꝝ rer.ꝛ corripit sti.

Pistillū.li.n.g.ꝛ b̄ pistellū.li.q̄d ꝛ mas.ge.inuenit b̄ pistill⁹.li. vl̄ pistell⁹ cū q̄ piper terit. vel aliud in mortario.

Pistis grece.latine dr fides.

Pistor.ors.m.g.q̄ facit panē.ꝛ pdu.pe.gti.sz hec pistoris p q̄dā ciuitate.cor.pe. Un̄. pistoris est rect⁹.pistoris sit gtūs.

Pistoris.ris.f.g. q̄dā ciuitas q̄ a q̄busdam nō dr pistoria.ab alīs pistoriū.sz b̄ fit ex cōsuetudine vulgar⁹ ꝑmonis. ꝓpe eñ dr pistoris vt penultima corripiat.ꝛ ntūs sit pars gtō i syllabis. Si ꝓ ibi inueniat pistor ꝓ nto p̄dicti nois dicēdū est lr̄am ibi esse corruptā. Jñ pistorēsis.sis.ꝑ.g.ꝛ b̄ se.gētile.

Pistric⁹.ca.cū.i.mixt⁹ ex diuersis.sicut electuarium.

Pistrinū.ni.loc⁹ vbi pistrit.i.molendinuz. vel furn⁹.ꝛ dr a pistrio.stris Jñ hec pistrilla le.p eodē. Uel pistrinū q̄si pilistrinū. a pilo. qr pilo antea tūdebat ꝛ findebat granū Un̄ ꝛ apud veteres nō molitores dicebāt.sz pistores.q̄si pinsores a pinsendis guis frumēti.i.terēdis. Dolarū em̄ vsus nōdū erat.sz granū ibi pilo tūdebat ꝛ findebat. Et hinc tractū est vt dicat pistrinū pena fuilis.qr serui in pistrinū mittebāt ligati.ꝛ ibi ad modū iumētoꝝ molā trahebāt. Et ꝑm b̄ videt pistrinū magis ꝓprie dici molēdinū q̄z furnus Usus tn̄ hz vt pistrinū vl̄ pistrilla dicatur furn⁹ poti⁹ a pinsendo q̄z a pilo. Et ꝓ.pe. pistrinū. Un̄ Hiero.in plogo Dañ. Cū me in linguel⁹ pistrinū reclusissem.

Pistrix.cis.femia q̄ pinsit. Et b̄ pistrix.tricz q̄dā mōstꝝ marinū.i.balena vt dicūt. Sz pistris p s.nomē fuit cuiusdā nauis Enee

Pitialis.vrine feruor Uel pitiales sūt furfures q̄ fiūt in vrina.

Pitisma.tis.n.g.est gen⁹ ludi q̄ mirabili arte voluit ꝛ girat. Un̄ Juuenal. Qui late demonio pitismate lubricat orbē

Pituita.te.i.hūectatio siue illa infirmitas. q̄ ex abūdantia phlegmatz accidit ꝛ facit capita gallinaꝝ distorq̄ri. Un̄ ꝛ ponit ꝑ vana gl'ia.q̄ meritū ꝓscientie distorq̄t. cū q̄s ad fauorē pl'oꝝ ꝛ ad oculos facit. Et pdu.ꝑma. Un̄ Persi⁹. Somnia pituita q̄ purgatissima mutāt. Et cor.pe.

Pius.pia.piū.i.religiosus.misericors. benignus,ꝓpicius. Jñ pietas.tatz.i.ōt⁹ ꝑ quam patrie ꝛ benuolis ꝛ ꝓiūctis sanguie offīm ꝛ diligēs attribuit cult⁹.vel q̄ sanguie ꝓiūcti benuoli efficiunt.

Pix.cis.f.g.q̄d ex pino fit. Hoc a grecis ōr doma.quā nos ramellā dicere possum⁹.ꝛ unde pice⁹.cea.ceū.de pice etñs vl̄ ad picē pertinēs. vl̄ niger vl̄ obscur⁹.ꝛ b̄ picea.cee.q̄dam arbor de cui⁹ succo pix efficit. Et nota q̄ pix alio noīe apud grecos ōr pissa.se. Jñ ēm q̄dam dr apud nos pix.

Pixis.xidis.f.g.i.bussula.s.vas vbi medici reponunt suas ꝓfectiones. ꝛ ōr a pyxos q̄d dr buxus. Sil'r ōr vas vbi mulieres suas laauaturas ponūt Et sic corrupte dicim⁹ buxū Sil'r ꝥuātes eandē corruptiōz. q̄dā a bux⁹ dicūt b̄ buxis.xidis.ꝑ pixis.xidis. Et facit actūs singularz hāc pyxidem vel pyxida. Et actūs pl'is has pyxides.vl̄ das. Un̄ Ouid. ō reme. Pyxidas inenies ꝛ rez mille colorez

Pyxos grece.latine ōr buxus.

PLANCTUS

Placēta.te.i.libū.focacia. ꝛ ōr a placeo.eo q̄ placeat. Jñ b̄ placētari⁹ rij. ꝛ b̄ placētaria rie.q̄ vel q̄ facit placētas.q̄d etiā ōr b̄ placentin⁹.ꝛ b̄ placētina. Jtē a placēta b̄ placentia tie.q̄dā ciuitas in lombardia.eo q̄ ibi optime fiāt placēte. Jñ placētin⁹.na.nū.nomen patrium.

Placidus.da.dū.i.mitis.māsuet⁹.q̄i placori dat⁹. Jñ placiditas tatis ꝑm Hug. Pap. ꝓ dicit. Placid⁹ q̄ oib⁹ placet,ꝓpit⁹.seren⁹. q̄etus tranquillus

Placit⁹.ta.tū. q̄d placet vel placuit.ꝛ ōr a placeo.ces.ꝛ b̄ placitū.ti.n.g.sil'r a placeo p antifrasim.qr displicet.s.p lite. Jñ placitotas.vl̄ placitor.tarz.l.litigare.ꝛ hinc placitator vl̄ placitatōr⁹.ria.rū. Et b̄ placitatorū.locus vbi fit placitū.

Placor.ors.m.g.i.trāq̄llitas.mitigatio.ꝛ p. pla.vñ Ecc.uij. Cōplectit placorē e⁹,ꝛ p.co

Pl

Plaga.ge.i.vulnꝰ.tuber.q̄si flagra.qꝛ cū q̄dam strepitu.i.flatu z flagris plage corpis i fligunt. Et nota q̄ plaga qñq̄ ꝺr circulꝰ vel ps celi.eadē z clima. Et sūt p patria vl̄ vico aliq̄ accipiūt.z plaga.i.rete vel potiꝰ funis retis. Prope q̄dē plage sūt funes illi q̄b retia tēdunt circa ima z summa ptē.sz ponūt qñq̄ p ipis retib. Et plaga p vulnere pducē p mā. In alijs ꝺo significatōnib eā corripit. vñ. Vulnera sunt plage.regio plaga. sit plaga rete Itē nota q̄ plage q̄ Pharaoni inflicte fuerūt sunt decē. vt pateꝛ i his ꝝsib. Sā guis rana culex muscę pecꝰ vlcera grando. Bruc⁹ caligo mors obtinuere necādo

Plagiariꝰ.rij.z h plagiatoꝛ.toꝛs.i codē sensu.s.vēditoꝛ hoim. vel seductoꝛ hoim vel deceptoꝛ.s.q̄ seducit z solicitat pueros z ꝝos alienos. Vñ apls.j.Timo.j. Plagiarijs mēdacib piuris. Vl̄ plagiariꝰ etiā ꝺr q̄ mācipium aut pecꝰ alienū seducēdo distrahit. Et ꝺr plagiariꝰ vel plagiatoꝛ a plagio.i. obliq̄. qꝛ nō recta via gradit sz pelliciendo dolis z pollicēdo . Vñ Alexāder. Qui pueros vendis plagiariꝰ ē tibi nomē. Itē plagiariꝰ vel plagariꝰ ꝺr retiariꝰ vl̄ plagas faciēs vl̄ inferens. vl̄ curās vt est medicꝰ. q̄si plagā agēs. sz plagariꝰ magꝭ est i vsu i ista significatiōe. Vñ Pap. Plagariꝰ plagas curās.plagiariꝰ q̄ seducē pueros z solicitat ꝝos alienos.

Plagiū.gij.ē plaga vel dolor q̄ pentib vel dñis infert de surreptiōe filioꝝ vel seruoꝝ ab ipis plagiarijs.

Plagilla.le.z h plagella.le.ambo dimi.i.pua plaga.

Plagiosus.sa.sū.vl̄ plagosus.a.ū.i.plagis plenus.

Plagioxipꝰ.pi.i.acutā plagā inferēs. Hoc noie dicunt hoim vēditoꝛes q̄ acuta infert vulnera. Vñ Licero. Videte iudices quēadmodū plagioxipꝰ iste me tractauit.

Plagi⁹ gia.giū.i.plagas faciēs vl̄ curās vl̄ obliquꝰ.qꝛ plage hoiem faciūt obliquari

Plāca.ce.i.rabula vl̄ asser.z ꝺr planꝰ vl̄ platos.co q̄ plana sit z lata. Vñ plācula. le.et h plācella.le.i.pua plāca.z plācꝰ.ca.cū.q̄ pedes bz planos z latos instar plāce.

Planeta.te.m.g.i.errās. Sz h planūta.te. id est.errorē icutiēs. Dicunt ḡ q̄dā stelle planete.i.errātes.qꝛ singulis diebꝫ mouēt oꝛtū z occasum suū. Ne z dicunt planūte.i.errorem incutiētes.qꝛ singul diebꝫ oꝛtū z occasum suū sic variādo hoibꝫ incutiūt errorē. z faciūt eos errare. Vñ ꝝm Qratiū nō debēt planete dici.i.errātes.sz planūte.i.errorē incutiētes planete ei nō errāt.imo cūdē motū z eādē mouēdi legē nūc hñt.quē ab ūtio sue ꝺditiōis habuerūt.sz errare videnꝭ mortalibus.cū ita variant oꝛtꝰ z occasus p diuersa loca. Vñ potiꝰ debēt dici planūte.i.errare facientes q̄s plāete.i.errātes.nō em ipi errāt sed nos circa coꝛ motꝰ errare faciūt. Itē planeta ꝺr febris erratica. Itē planeta ꝺr q̄dā vestis laxa circa oꝛas.qꝛ errātib oꝛis euagat. Et a planeta ꝺr planeticꝰ.ca.cū. z h z h planetaris.z h re. Et planeta ē ge.mas.p stella. In alijs ꝺo significatōib ē ge.fe.z pduc̄ pe. Et ſm Pap. Planetes grece ē ge.mas. vnde apꝺ nos planeta q̄z est ge.mas. Et sūt septē planete.s. Saturnꝰ. Jupiter. Mars. Sol. Venꝰ. Mercuriꝰ. Luna. Itē planeta grece. latine ꝺr casula.qꝛ totū tegit.z sigt caritatē.

Planipes.dis.oīs.g.i.planos hñs pedes. vt Funabulꝰ vl̄ recitatoꝛ cuiusdā fabule.q̄ planipedia dicebat.z dicebatur planipedia die.tale genꝰ fabulaꝝ.qꝛ planis z nudis pedibus recitabat

Planos grece.latine ꝺr erroꝛ vel vagatio

Plāta.te.ꝺr planicies pedū.z ꝺr a planꝰ.qꝛ plāte nō sunt rotūde vt in q̄drupedib. Hō em hō cū sit bipes posset stare. Et sūt plāte anteriores ptes q̄ ex mltis ossib⁹ stāt. Ealr ꝝo ꝑma ps plāte sic dictꝰ a callo q̄ terrā calcamꝰ. Hinc z calcaneꝰ. Itē plāta ꝺr olꝰ qꝺ plātat.z ramꝰ arboꝝ q̄ inserit. Jñ h platula le.dimi.z h z h plātar.z h re. ad plātam pti nens.z h plātare ris.i.plāta arboris proprie Differūt tñ.qꝛ plāte sunt rapte de sumitate arboꝝ.sz plātaria q̄ cū radicib z terra euellunt.z alibi plantant.z h plātatoꝛū.rij.idez qꝺ plantare.

Plātago.ginis.m.g.q̄dā herba z ꝺr a planta p ramo arboꝛs q̄ inserit.qꝛ plāta eiꝰ adheret terre.z p.ta.

Planꝰ.na.nū.pe. coꝛ.i.clarꝰ. certꝰ.equalis. manifestꝰ.aptus.z pdu.pla.

Plasmatoꝛ.oꝛs.m.g.i.formatoꝛ. factoꝛ.

Plasmatura.re.z h plasma.tis.pe.coꝛ.gti.i. factura.formatura.s.qꝺ ē formatū. vl̄ forma z q̄ñq̄ pōit p q̄dā electuario q̄d formatur vocē

Plastes.stis.m.g.t.i.forma l̄ formatio vl̄ figulꝰ. Vñ Jsa.xlv. Jpe deꝰ formās terrā z faciēs eā ipe plastes eiꝰ Et p̄t dici h plastes.hꝰ plaste.z iñ plasticē.s.pictū ex gipso vl̄ alio ef

Plastographꝰ.phi.i.falsus scriptoꝛ. Jñ plastogphia.i.falsa scḝptura Et hoc plastogphū.i.falsum scriptū.z coꝛ.gra.

Platan⁹.ni.q̄dā arbor a latitudine foliorū sic dicta. vl' q̄r ipa arbor patula est ⁊ ampla. Hā greci platos latū vocāt. Expressit autē scriptura h̄ arbor⁊ nomē ⁊ formā dicēs Ec cli.xxiiij. Quasi platan⁹ exaltata sum iuxta aq̄s in plateis Et cor.pe. Un̄ Ouidius. Et platan⁹ hyemal' atq; coloribꝫ impar.

Platea.tee.i. lata ⁊ spacioſa via. ⁊ dr a platos. Jn̄ h ⁊ hec platealis. ⁊ h̄ le. ⁊ h ⁊ hec platearis ⁊ h̄ re.

Plato.onis.q̄dā phs. ⁊ dr a platos. q̄d ē latitudo. Un̄ a latitudine argumēto⁊ sic dictus est. Jn̄ platonic⁹.ca.cū.pe.cor. Et hic ⁊ hec platonista.ste.q̄ sequit platonē. vl' studet in eo.

Platos grece.latine dr latū vel latitudo

Plausidic⁹.ca.cū.q̄ dicit plausum.

Plausificus.ca.cū.q̄ facit plausum.

Plaustrū.stri.n.g. est vehiculū duaꝝ rotaꝝ ⁊ dr a pila.p instro terēdi. vel a pila ludo. q̄si pilaustꝝ. q̄r voluit. Jn̄ plaustellū.li.dimi. et mutata au.in o.dr plostꝝ. Jn̄ plostellū. Jtē vt dicit Pap̄. Plaustꝝ septētrio dictū est. q̄r in modū vehiculi voluit. mō tres ad sūma eleuat. mō q̄ttuor inclinat.

Plaust⁹.sta.stū.i.format⁹.⁊ cōponit ꝑtho/ plaustus.i.ꝑmus format⁹

Plausus.sus.sui.manuū pcussio. exultatō man⁹ repcutiēdo. ⁊ dr a plaudo dis. ⁊ plausus.sa.sū. ⁊ h ⁊ h̄ plausibilis. ⁊ h̄ le. fm hug⁹. Pap̄. etiā dic̄. Plausus.sus. letīcie indicium fauor pl'i. Plausibile ⁊ plaudibile vnū ē. q̄d fit ad aurā pl'i.

Plebes.bei.f.g.ꝑ eccl'ia baptismali. ⁊ ꝑprie i villis inter plebē. ⁊ dr a plebs.bis.ꝑ collecti one hoīm. vn̄ dr sic a polys. q̄r a pl'itate pl'i. Jn̄ pleban⁹.na.nū.ad plebē ptinēs. ⁊ h̄ ple/ banat⁹.tus.tui.ei⁹ dignitas vel distrīctus plebani. ⁊ dr ꝑprie plebs hoīm sz plebes eccle siaꝝ. Un̄ vlēs hoīm dicas sz plebes eccl'iaꝝ fm modernos. Antiq̄ tñ dixerūt plebes bei ꝑ populo.

Plebicula.le.cō.ge.q̄ colit ⁊ amat plebē

Plebiscitū.ti.dr q̄d in cōi sensu plebis sta/ tuit ⁊ sancit Un̄ ⁊ dr plebiscitū.i.scitū ⁊ sta/ tutū pl'i. vel q̄r sciat a pl'o. ⁊ ꝑ.pe. Und̄ ple/ biscitū est q̄ plebeio magistratu.i.tribuno ī terrogāte an oīb placeat plebs instituit di ctū q̄si statutū. Orta em̄ inter plebē ⁊ maio res ciuitatis romane discordia. plebs sibi le ges ꝑstituit. q̄ dicte sunt plebiscita. vt. ff. de orī.iur̄.l.ij.§.ijsdē. Reliqu⁹ ꝑo pl's cū senato ribꝫ ⁊ patrit̄s ius sibi ꝑstituit. q̄d dr lex po puli antonomatice.i.ꝑ excellētiā fm Jsid.

Plebs.bis.dr pl'us ignobilis siue vulgus ⁊ dr plebs a pluralitate. q̄r pl'es sūt ignobi/ les q̄z nobiles. Est em̄ plebs collectio tantū ignobiliū. sz antiq̄ dicebāt h̄ plebes. bei. Un̄ Lucan⁹ in.iij. Potētes vulgus alunt nescit plebes ieiuna timere. Jn̄ h̄ plebecula. le.di. Sz a plebs h̄ plebicula.le.di.⁊ plebei⁹. beia beiū. de plebe etn̄s. vel ad plebē ptinēs. s.ru stic⁹. Et nota q̄ gtūs plebei cor.pe. q̄r regl'a est q̄n gti ⁊ dti q̄nte decli. h̄nt tres vocales ꝓtinuas ꝑducūt e.añ i. vt dies diei. Si aūt habeāt ꝓsonantē añ ei. corripiūt e.añ i. vt fi des fidei. spes spei ⁊c.

Plecta.te.dr q̄libet nex⁹ ex ſgulis vl' papy ro. vel charecto fact⁹. vñ cophinos faciebāt ⁊ dr a plecta.cte. Jn̄ h̄ plectula.le.dimi. Un̄ Joseph⁹ in.viij. Erāt crateres ex crispātib plectulis facte. Plecta etiā dr calix duas an sas hn̄s. Jdē ⁊ crater. fm Hug. Blo. autem iij. Re. vij. sic dicit. Tabule q̄b bases facte sunt. q̄drate fuerāt in q̄b rotūde erāt formu le q̄ coronule siue plecte appellabant circuli q̄dam erant.

Plectrū.tri.n.g.i. gubernaculū nauis. l' lin gua in cor.pe. vel pot⁹ vltima ꝑs lingue. ⁊ ꝑ cussor ī cithare. ⁊ dr a plecto.ctis.ꝑ flectere q̄r flectit huc ⁊ illuc. vl' dr a plecto ꝑ punire. vel ꝑberare. q̄r plectrū ꝑberat ⁊ pcutit Jn̄ h̄ plectellū.li.dimi.i. puū plectrū.

Pleias.iadis.pe.cor.dr signū celeste. ⁊ dr a pluua. ⁊ sunt septe ille stelle. s. pleiades. ⁊ di/ cunt sic q̄si pluuiades. q̄si pluuiā dātes. q̄a eis ori ētibꝫ abūdat pluuia. Uel dicūt pleia des a ꝓleione ꝑ iunge Atlātis matre eaꝝ. vl' a pluralitate. Sunt em̄ septē ⁊ nō apparent nisi sex. Scōm em̄ fabulas poetaꝝ sex ꝑcu/ buere cū dīs. sz vna tm̄ cū mortali. vñ ꝑter verecundiā apparere nō vult. Et nota q̄ ple ias q̄nq; dr signū illud. ⁊ fm h̄ caret pl'i nu/ mero. q̄nq; vna illaꝝ stellaꝝ dr pleias. ⁊ fm h̄ dz pluralē numerū. Et p syncopā inuenit plias pliadis ꝑ pleias pleiadis. Und̄ Job xxxviij. Nunq̄d ꝓiūgere valebis micantes stellas pliades. Et cor̄.pe. Nas stellas dic̄ vulgus gallinam

Plemina.sunt vlcera ⁊ sulci in manib ⁊ in pedibus callosis

Plenilunū.nij.n.g. dr tps q̄n luna ē plena Et vt dic̄ phs. Noctes plenilunij sunt cali diores.

Plen⁹.na.nū.i. distētus. corpulētus. cōple tus. ⁊ dr a pleo.ples. ⁊ pd̄.ple. Un̄ Horatius.

Pl

Omne supuacuũ pleno de corpe manat
Pleonasmos ſm Donatũ est adiectio ꝙbi supuacua ad plenã significatiõz. vt sic. Ore locuta est. Et auribꝫ audite sidera celi. Poterat eñ sufficere si dixisset sic. Locuta ẽ etiam si nõ addidisset ore. Ore eñ loq̃mur nõ oculis vel aure.
Plerꝰ.i.frequẽs.ex maiori pte a plibꝫ deriuat. Jñ pleriqꝫ.i.aliqꝫti.nõnulli. multi. ſm Pap. Et nota q̃ pleraqꝫ fe.ge.acuit pe.ppt cõſortiũ maſ.z neu.ſ.pleruſqꝫ z pleriqꝫ.q̃ de necessitate acuũt penul.
Pleureſis.ſis.f.g.est dolor lateꝛſ acutꝰ cum febꝛe z ſputo ſanguinoleto. z dr a pleron gre ce.q̃d dr latꝰ la tine. Jñ pleuretic⁹.ca.cũ.q̃ talem infirmitatẽ patit. vl ad pleureſim ptinẽs vt pleuretica paſſio.
Plexus.xus.xui.i.flexus vel punitio. Jnd plexuoſus.ſa.ſum.i. flexuoſus vel punitus. Et h z hec plexibilis.z h le.i.habilis ad plectendũ. Jte adiectiue declinat plexuſ. plexa plexum.
Plica.ce.fe.g.dr a plico.cas. Et cõponitur hic z hec z h ſimplex.cis.q̃ſi ſine plica malitie. Jtẽ ſimplus.pla.plũ.i.ſimplex. Jtẽ duplus.pla.plũ. Tripl⁹.pla.plũ. Quadruplus pla.plum. ꝛc.
Plorat⁹.tus.tui.i.flet⁹ vel planct⁹.ſz ploratus lachꝛymaꝝ est.planct⁹ tm̃ vocũ. Flet⁹ ꝙo ad vtrũqꝫ ptinet q̃ plerũqꝫ poete ꝙfudũt
Plosus.ſa.ſum.dr ꝙ plausus.i.repcussus.l' clausus z cõiunctus.
Pluma.me.f.g.dr q̃ſi piluma. a pil⁹ ꝙ capillo. qꝛ sicut pili sunt in corpe q̃drupedũ.ita pluma in auibꝫ Jñ hec plumula.le.z h plumella.le.dimi.i.pua pluma. Et h plumatuz.ti.ceruical vel plutcũ. Et plumat⁹.ta.tuz.i. plumis tect⁹. Et plumoſus.ſa.ſum.i. plen⁹ plumis. Jñ plumoſitas.tatiſ. Et ꝓduc plu. Jtẽ a pluma dr plumari⁹.ria.rium.ad plumas ptinẽs. Jñ h plumariũ.rij.dr op⁹ i modum plume factũ z depictũ ſm Hug. Jn hiſtoꝛijs aũt ſup Exod.dr ꝙ pluma lingua q̃ dã dr acus. Et inde h dr plumari⁹.rij.m.g. id ẽ.opari⁹ q̃cunqꝫ opat cũ pluma.i.cũ acu. Et inde plumari⁹.ria.riũ.dr op⁹ acu pictuz vel variatum
Plumaciũ.cij.i.ceruical vel ſcriptoꝛiũ.
Plumbũ bi.est metallũ fragile z molle.z dr a pila.eo q̃ ex eo ꝓmu pilis factis maris altitudo tẽptata elt. Hui⁹ duo ſunt genera. nigrũ z candidũ.ſz melꝰ est candidũ. Jñ plũbeus bea.beũ.i.de plũbo exñs.
Plumbatũ.ti.i.plũbo aptatũ. vel toꝛmentũ vel flagellũ de plumbo factũ.
Pluralis.lis.ꝫ.t.z h le. dicitur a plus. Jñ pluraliter aduer.z hec pluralitas.tatis.
Plurim⁹.ma.mũ.dr a pl⁹ Et cõponit com plurim⁹.ma.mũ.q̃ſplurim⁹.ma.mũ.
Pluris.ꝫ.t.z h re.dr a pl⁹. Et cõponitur q̃ſ pluris q̃ſplure. cõpluris cõplure.ꝓpluꝛ.re. tãpluris.re.oĩa ꝓ valde pluris
Plus pluris.dr a polys qđ est pluralitas.z elt in ntõ actõ z vtõ neu.ge.in singulari. Jn alijs ꝙo casibꝫ tã in singulari q̃ſ in pli est ge. ois.in vna voce vel in diuersis. Unde cuz p tres casus neutrũ genus obtineat plus. Lasibus in reliquis obtinet omne gen⁹. Et desinit ablatiu⁹ singularis in e. vel in i. vt plure vel pluri. Jtẽ ntũs pluralis facit plures. vel plura.z antiqtas pluria. Jtẽ actũs pluralis facit in es vel in is .plures vel pluris. Jtem plus est cõparatiuũ de multus Unde dicit Priſcian⁹ in.iij.libꝛo Plus q̃z videtur esse cõparatiuũ hui⁹ nois multus.ſz singularis ntũs nõ inuenit nisi neu. ge. Pluralis ꝙo inuenit etiã ois ge.hi z he plures z h plura. Antiq̃ tm̃ pluria dicebãt. Suplatiu⁹ tamen ab hocipso oim generũ inuenit pluri/mus.ma.mũ.
Plusculus.la.lum.id est.parũ plus.et dr a plus addita culus. Et cõponit cõpluſcul⁹. la.lum.
Pluteũ.tei.dr a plãtis q̃ ibi substernũt.i.tabulis ligneis a quibus libꝛi sustẽtant. z pluteum elt ſcriptoꝛiũ sup quod scribit Jtẽ pluteum dicit tabulatũ. vel cratis crudo coꝛio intexta.que in ope faciendo ostio obijcitur. ſm Huguicionẽ. Papias vero dicit. Plutei sũt crates coꝛio crudo intexte. que in opere faciendo ostio iungunt. sed magis est ſm vsum neutri generis.
Pluto.tonis de⁹ inferni dr. Pluto grece.latine dis vel diues dicit. quia infern⁹ omia recipit.
Pluuia.uie.dr q̃ſi fluuia a fluo fluis.qꝛ fluit. Flascit eñ de terre z maris halitu q̃ cũ alt⁹ eleuata fuerit.aut solis caloꝛe soluta.aut vi ventoꝝ cõpressa.stillat ad terrã.z est pluuia lenta iugis aqua. Jñ hec pluuiola.le.dimi.i.pua pluuia
Pneumon grece.latine dr pulmo Ul' pneumon dr ſpus ꝙ quẽ mouet z agitat z aperit pulmo vt capiat flatũ.
Pneumonia.nie.doloꝛ l' tumoꝛ pulmonis

P

P ante O

Pochotrophiũ.phĩ.loc⁹ i q̃ paupes ⁊ infirmi pascũt.⁊ ór a pochos.qđ est paup ⁊ trophos qđ ẽ nutrio. Jñ h ⁊ h pochotrophita ta.q̃ vl q̃ ẽ dñs vl dña tal loci.⁊ pdu.phi

Poculũ.li.i.pot⁹.vel vas cũ q̃ bibit.⁊ ór a poto.tas.q̃si potulũ.

Podagra.gre.q̃dã infirmitas pedũ. ⁊ ór a pes ⁊ agros.qđ ẽ tract⁹.vl agrios qđ ẽ ferũ agreste.imite.crudele.q̃si retractio pedũ.vel fer⁹ dolor pedũ.non oẽ qđ imite est.abusiue agreste vocam⁹. Jñ podoger.gra.grũ.⁊ podagricus.ca.cũ.

Poderis.rs.f.g.vestis sacerdotal.linea corpori penit⁹ astricta.⁊ vsq̃ ad pedes descẽdẽs Uñ ⁊ camisia ⁊ subucula ór.⁊ ór a pos.dis Jñ poders q̃si pedib⁹ herẽs.⁊ cor.pe. Uñ q̃ dã. Talarẽ tunicã poderẽ cẽsere memẽto

Podex.cs.m.ge.i.cul⁹.eo q⁹ fetcat.⁊ ór a pedor.dors. Uñ Juuenal. Sz podice leni

Podiũ.dĩ.bacul⁹ sup quẽ initimur cũ sepe terrã ferim⁹ vñ ⁊ podiu ór vbicũq̃ initimur

Poema.matis.pe.pẽ.in ntõ.⁊ cor.in gtõ.p prie est op⁹ vni⁹. licet generalit̃ p opẽ poete accipiat. Jñ poematic⁹ ca.cũ. Sz poesis est opus multor libror

Poemane⁹.nea.neũ.i.i poemate manẽs.

Poesis.sis.f.g.ipa ars poetãdi. vel figmentu.⁊ ór a poco.qđ ẽ fingo. Ul poesis ẽ materia toti⁹ carmis in q̃ poeta ꝓfat. Uel poesis est op⁹ multor libror. Sz poema ẽ ppe op⁹ vni⁹. Et pducũt e.poesis ⁊ poema. Uñ i grecismo ór. Arte poetria fungor dũ fingo poema. Jpe poeta vocor.sic fictio dicta poesis

Poeta.te.p.g.i.ficto.ppie carmis.alta ꝓbaloquẽs.⁊ ór a poco qđ ẽ fingo Jñ h poetissa se.uxor poete.vl q̃ fingit. Eadẽ ór hec poetrida.de. Et inde poetrid⁹.da.dũ.i.poetic⁹. Jtẽ a poeta poetric⁹.ca.cũ. Et hec poetria. tric.i.ars poetica

Pole grece.latine ór vẽdere.⁊ pdu.po.

Polemos vl polemẽtũ.i.pugn siue bellũ

Polẽta.te.gen⁹ legumis vl farina subtilis de fabis vl de tritico vl de hordeo, vel q̃daz cibꝰ ide fact⁹ ór polẽta. Et ór a polis vl polen pollinis. Et cor.pmã. Uñ Persi⁹. Jnuigilat siliqs ⁊ grãdi pasta polẽta.i. farina mixta aq̃. Jn hist⁹ris aũt sup Josue ór. Polẽta sũt gna tosta ⁊ manibꝰ ꝓtricata ad modũ grani pilo tũsi. vñ ór polẽta q̃si pilẽta. Qui dã tñ tradũt polẽtas esse pultes de purgatissima farina factas.⁊ dictã polentã a pollen. qđ est purgatissima farina

Polya.lye.i.armentũ vl grex. Et q̃libꝰ pluralitas vl collectio eq̃r vl alior iumẽtor vel generalit̃ bestiar ór polya. ⁊ ór a polys. qđ est pluralitas.

Polyandrũ.dri.n.g.i.cumul⁹ terre vl sepulcrũ vl cemiterũ.⁊ ór a polio.lis.⁊ antrũ.q̃si politũ antrũ.qr ibi sepulcra mortuor politũtur.⁊ polyandrũ iterꝓtat mltitudo viror.a polys qđ ẽ pluralitas.⁊ andros qđ ẽ vir. Et fm h ꝓprie ór cemiteriũ ppt̃ multitudinẽ hominũ ibi sepultor

Polictor.ors.m.g.ór a pol qđ e pluralitas.⁊ lictor.ors.qđ ẽ portitor cadauer. Et fm Papiã Polictores sunt humatores ossiuz. siue cadauer sepultores

Polydamas.me.vl matis.m.g.i.multicuba ⁊ mltigam⁹ q̃ plres uxores habet. sicut fuit nero q̃ dict⁹ ẽ polydamas. nam ór fuisse vir oĩm mlier.⁊ mulier oĩm viror. utpote q̃ veste talari sepe idut⁹. ne agnosceret lupanari

Polydectes vel polydect⁹.i.pla (trauit cõtinens.⁊ ór a polys qđ est pluralitas.⁊ dectes.qđ est cõtinens.

Polyloqu⁹.qua.quũ.pe. cor.i. multiloqu⁹. verbosus.vaniloquus.

Polymnia.ór a polys. qđ est pluralitas.et mnimon qđ ẽ memoria. Et dicta ẽ vna musar.⁊ interꝓtat plura recordãs

Polymit⁹.ta.tũ.i.text⁹ vl ornat⁹ mltis colorib⁹ ⁊ rotũdis imaginib⁹.⁊ ór a polys qđ ẽ pluralitas. vel a pol⁹.li.

Polymita.te.q̃dã vestis sic dicta ppt̃ mltos colores ⁊ imagines rotũdas. Jñ polymitari⁹.ria.riũ.i.variat⁹ Uñ i ꝓstructõe taberna culi ꝑcipit vt illa fiãt ope polymitario. Et h polymitarius.i.sculptor vl pictor ĩ tali ope. vel q̃ opat tales vestes.⁊ p.pe. Uñ i aurora q⁹ polymita fuit oscula dãdo pedi. Pap. ꝓ dicit. Polymita vestis multi colorz.a rotunditate ór.qđ est polus.

Polyonos. q̃dã herba quã latine herbam languinariã vocãt.qr milla in nares sanguinem vomit.⁊ ór a polys.

Polyos q̃dã herba q̃ a latinis ór oĩmorbia eo q⁹ multis morbis subueniat.

Polypodiõ dicta ẽ q̃dã herba c⁹ radix ẽ birta ⁊ crinita vt ẽ polyp⁹.⁊ ór a polypo pisce.

Polyptoton ẽ mltitudo casuũ varietate distincta. vt Littora littoribꝰ ꝺria.fluctibꝰ undas. Et nota q⁹ polyptoton grece.latine ór mltitudo casuũ. vbicz multi casus ponũt. ſz uersi. vt in ꝑdicto exẽplo

Po

Polip⁹.pi.m.g.i.fetor.⁊ marie q̄ solet esse ī ciuitate.⁊ dr a polis ciuitas.⁊ pus qđ ē putredo. Sz ponit p q̄libet fetore.sicut i libro fmo. Dr atq; p fetore nasi. vt ibi Veluti balbinū polip⁹ agne. Et de licētia poetica pducit pma. Jtē polyp⁹ ponit p quodaz pisce q̄ multos habet pedes. Unde Ouidi⁹ in.iiij. meta. Utq; sub equoribꝫ deprensuz polyp⁹ hostē. Et tūc cōponit a polys qđ est pluralitas.⁊ pes pedis.⁊ pđ.pmā. vt patuit p Ouidiū.sz p fetore cor.eā. Un in grecismo dicit. Est polyp⁹ naris.oscedoq; dr oris. Polyp⁹ est piscis.polyp⁹ fedatio naris.

Polis p ciuitate pma corr.sz p pluralitate eā pducit. Un Urbs ē dicta polis.dicūtur plurima polys. Polis p ciuitate cōponit. Ħ tripolis.tetrapolis.pētapolis.hexapolis.nepolis.decapolis. vndecapolis.i.regio in se ptinēs vel ciuitas sub se dnās tres vl̄ q̄ttuor vel q̄nq; vel sex vl̄ nouē vel decē vl̄ vndeciz ciuitates. Et a pdictis descēdunt adiectiua scz tripolitan⁹.na.nū. Et Ħ tripolitan⁹.ni.i. dns vel eps illi⁹ ciuitatz vel puincie. et sic distingue ea q̄ descēdūt ab alijs.

Polysyllab⁹.ba.bū.i.pluriū syllabaz.et dr a polys qđ est pluralitas.⁊ syllaba. Et cor.li Un in doctrinali. Que polysyllaba sūt breuies.balistaq; demes. Et ī grecismo. Est plurale polys.⁊ ab Ħ polysillaba dicas. Et ponit hic po.breue cū pducat.

Polysyntheton.ē multis annexa ꝺiuctiōibus dictio. vt Mater pateq; neposq;. Jtē in psalmo. Dns ꝑseruet eū.⁊ viuificet eum ⁊ beatū faciet eū in terra.⁊ nō tradat eū in aniā inimicoz ei⁹.

Polysen⁹.na.nū.i.pluriū sensuū vel significationu.vt Ħ ꝺbū cano est polysenū.

Polystoria.rie.i.pluralitas historiaz. Un ⁊ qdā liber quē solin⁹ cōposuit ex multz historijs vel cōpilatiōibꝫ polystor dict⁹ est.q̄si pluralitas historiaz.

Politic⁹.ca.cū.i.ciuilis.⁊ dr a polis.qđ est ciuitas. Jn Ħ politica.ce.scia q̄ tractat dē gubernatiōe ciuitatū.et Ħ politic⁹.ci.liber vbi describit vita vrbana. Et politici dicūt qui valent in policia.vel qui gubernāt ciuitates.⁊ cor.ti.

Polit⁹.ta.tū.limat⁹.ornat⁹.mūd⁹.planat⁹ sculptus.⁊ dr a polio.lis.

Polyxen⁹.na.nū.qđ est pluriū sensuū vel significationū.⁊ dr a polys qđ est pluralitas. ⁊ xenos.qđ ē sensus. Jnuenit q̄nq; polyxemus.ma.mū.i codē sensu.sz lra corrupta est

Pollen.inis.vl̄ Ħ pollen⁹.ni.i. tenuis flos. farine.vl̄ farina illa minuta q̄ volat ī molendino a mola. Jn polline⁹.nea.neū. de polline fact⁹. vel ad pollinē ptinēs.⁊ cor.li.

Pollex.cis.m.ge.grossior digit⁹.⁊ dr a polleo.les.eo q̄ polleat inter cereros ꝑtute ⁊ potestate.⁊ cor.li.in obliq̄s

Pollinctor.toriz.i.sepultor mortuoz.⁊ dr a pollingo.gis.q̄si pollutoz vnctor.i.cadaueriū crematoz. Un Ezech.xxxix. Donec sepeliāt illō pollinctores. Et hinc pollinctoriū. rij.loc⁹ vbi cadauera ponūt. Et pollinctus. cta.ctū.i.funerat⁹.sepult⁹.q̄si pollut⁹.vnct⁹. id est.cadauer crematū.

Polliones.portitores mortuoz dicunt

Pollutio.onis.i.deturpatio. inq̄natio.maculatio.q̄ accidit aliq̄ cū q̄s corrumpit in somno.

Pollut⁹.a.ū.i.maculat⁹ deturpat⁹ inq̄nat⁹

Pollux.cis.q̄dā de⁹ dr q̄ bonū oē credebat donare.pducit pe.gti.

Polosus.sa.sum.i.alt⁹ vel supbꝰ vl̄ ornat⁹.

Polubz.bri.n.g.i.peluis.

Pol⁹.li.dr a polio.lis. Poli ꝓprie sunt due stelle ī capite axis.⁊ dicūt a poliēdo. q; plani ⁊ rotūdi sūt. Et ponit pol⁹ q̄nq; p celo.q; politū ⁊ sculptū ē varijs stellis. Jtē polus a rotūditate dr.vn̄ p rotūditate ponit.⁊ cor. po.vn̄. Jure poli.n̄ iure fori cōia ꝓstāt.sup-

Pomariū.q̄.loc⁹ vbi poma repo (pleoia nunt.⁊ dr a pomū.mi ⁊ Ħ pomariū mollis ⁊ liq̄dus cib⁹. vel poti⁹ ex pomis factus. ⁊ hec pomaria dea pomoz.

Pomellū.li.dimi.i.puū pomū

Pomerīū.rij.n.g.⁊ Ħ pomerū.ti.p codē.i.locus vbi poma crescūt. ⁊ dr a pom⁹. Uel dr pomeriū loc⁹ prim⁹ muro. q̄si postmenium. vel quasi postmuriū.q; post menia vel post muros positum est

Pomilio.onis.vel pomo.onis.i. venditor pomoz.vl̄ pomoz cultos. Pomiliones etiam dicunt aquaz vel lignoz portitores. q; vili pcio. q̄si pomo cōducebant

Pompa.pe.f.g.i.laus.magnificētia.gl̄ia.p cessio.q̄ solet esse victoribꝫ ī triūpho. vl̄ obsequiū funerꝭ. Et pōpe dicunt ludoz imagies Et dr a greco pōpei.i.publice ostētari. Jnd pompa q̄si publice ostēsa. Et victoria pcedit pompā.q; ituris ad certamē pmiū ⁊ votū victorie pmittebat. Jn pōposus.sa.sum id est.supbꝰ.alt⁹.magnific⁹. Jn pōpose aduerbiū.⁊ hec pōpositas.tatiz. Jtē a pōpa dr pōpatic⁹.ca.cū.pe.cor.i.pomposus.

PD

Põpator.ris.q̃ aliq̃d supbe p̃ sũptuose agit
Pompei⁹.pei.q̃dã nobil⁹ int̃ relig̃s p̃cellens romanꝰ.q̃ multotiẽs pompã duxit.ſz postremo a cesare victꝰ est.
Pompula.le.dimi.i.pua pompa
Pompulẽtus ta.tũ.i.põpa plenꝰ.põposus
Jñ h̃ põpulentia.tie.i.supbia.
Pomulũ.li.di.i.puũ pomũ.
Pomꝰ.mi.arbor q̃dã.z h̃ pomũ.mi.fructus pomi arboris.Et notandus q̃ ois fructꝰ dr pomũ.ſz ꝓprie corticẽ mollẽ hñs.licet spẽaliꝰ poma dicunt mala.
Pondo ĩdeclinabile.n.g.p q̃dã morbo.z p pondere.z dr a põdꝰ.Unꝰ i vita btĩ nicolai hr q̃ auri pondo triũ ℥gunũ ademit pudorem.
Pondꝰ.deris.n.g.onꝰ vl̃ guitas.vl̃ qđ trutinat z mẽsurat.z dr a põdco.des.qr i statera libraꝝ põdeat. hinc z pẽsum dr.q̃si põsum.
Sz abusiue põdꝰ vna libra vl̃ vnꝰ as ẽ Jñ põdusculũ.li.di.i.puũ põdꝰ.Et põderosus sa.sum.z h̃ põderositas.tatis.Et nota q̃ sũt diuersa noia põderꝝ.ſ.trutina q̃z moneta dr z statera.capana.examẽ.calꝰ.siliqua.ceratiobolꝰ.scrupulꝰ.drachma.cochlear.olche.ciathꝰ.ocitabulũ.denariꝰ.solidꝰ.sextula.statera.q̃drans.sichel.uncia.libra.mna.talentũ.centenarium.
Pons.põtis.m.g.i.iter sup fluuiũ.scala nauiũ.edificiũ vltra aquã vl̃ aliquã vallẽ.z dr a pono.nis.qr ad trãsmeandũ ponit
Pontellꝰ.li.illd cui aliq̃d ĩnitit.z dr a põs.
Ponticulꝰ.li.dimi.i.puus pons.
Põtifex.cis.i.eps vl̃ sacerdos.z dr a põtificco.cas.q̃si pontẽ vel iter alijs faciẽs
Pontificatꝰ.tus.tui.dignitas l̃ officiũ epi.
Pontiꝰ iterp̃tat declinãs ꝓsiliũ.Fugit vti q̃ ꝓsiliũ iudicꝝ.accepta ei aq̃ lauit manus suas dicẽs. Jnnocẽs ego sũ a sanguie iusti hꝰ.Et dr a põtus insula de q̃ oriundus fuit Eo ꝙ tpe quo xps crucifixus est.puncie syrie p̃sidebat.
Pontꝰ.ti.m.g.i.mare.z dr a põte p ꝓtrariũ. qr nõ possit põtari siue ibi põs fieri. Uel dr pontꝰ q̃si pũctus.a pũcto.Propẽ eũ põtus dr mare breue.q̃si ad modũ pũcti. Jñ h̃ pontulus.li.dimi.z h̃ põtus.ti.q̃dã insula. eo q̃ sit in põto. Jñ põticus.ca.cũ. Et h̃ põtica.ce.p quadã gẽma
Popa.pe.i.pinguedo ſz ponit q̃ñq̃z pro pingui vel crasso.vel gui.spisso.
Popeanũ.ni.n.g.ẽ q̃ddã vnguẽtũ vl̃ medicamẽtũ ad puocãdũ cutis cãdorẽ.z ẽ crassum. Unꝰ Juuenal.parte tumet facies. aut pinguia popeana spirat.
Popellꝰ.li.dimi.i.puꝰ ppls. Unꝰ Persiꝰ Añ diẽ blando cuidã lactare popello.
Popina.ne.i.coq̃na.z dr a popa.qr ibi tractat pinguedo.z p.pe. Unꝰ Juuenal. Sz cũ puigiles placet instaurare popinas Jñ popinariꝰ ria.riũ.ad popiuã ptinẽs. Et h̃ popinariꝰ.rij.i.coquꝰ.z h̃ popinaria.i.coq̃. vide etiã infra in ppina.
Popino.onis.gluto luxuriosus. ãbro. deuoratoris.coquꝰ vl̃ leccatoris q̃ frequẽtat coq̃nam. Unꝰ Oratiꝰ. Imbecillis ineris si quid vis addi popino.
Popisma.matis.n.g.idẽ est qđ popeanũ Jtẽ popisma ẽ extrema ps coitꝰ dũ pinguedo exit. vel semẽ qđ emittit in coitu. Et hinc ponit p coitu. Unꝰ Juuenal. Prebebit vati crebrũ popisma roganti.
Poples.cis.m.g.i.genu. vl̃ potiꝰ curuatura sub genu.z dr poples.qr post plicã.i.flexaturã hz.z cor.pe.gti.
Popularis.ris.t.z h̃ re.ad ppl̃m ptinẽs. vel familiaris. Pap. aũt dic. Popularis.i.supbus. inflatꝰ. vẽtosus.arrogãs.immemor.incertꝰ. ambitiosus.z dr a ppls.
Populona.ne.i. Juno.z dr a ppls ꝓ vulgo qr credebat tutari ppl̃m.
Populonia.nie.q̃dã ciuitas.dicta sic ab abundãtia pploꝝ. vl̃ qr populona.i. Juno ibi colebatur.
Populꝰ.li.dr a polꝰ qđ ẽ ciuitas. Est eĩ ppls buane multitudinis certꝰ. iurꝭ ꝙsensu z ꝙcor di coione sociatꝰ. Uel ppls ẽ collectio tã nobiliũ q̃z ignobiliũ ciusdẽ ciuitatis. Sz plebs est collectio tm̃ ignobiliũ. Et dr a pluralitate.qr ples sunt ignobiles q̃z nobiles. Ul̃ dr a pleo.ples.qr plebs repler. Uulgꝰ ẽ passim inhabitãs multitudo a volẽdo.qr q̃lib̃ facit qđ vult. Triby tm̃ dicũt turme z ꝓgregationes distincte pploꝝ.sic dicte.qr ĩ ꝓncipio romani fuerũt a romulo distincti trifarie.ſ.ĩ senatores.milites.z plebẽ.q̃ tm̃ triby multiplicate.ꝑstinũ retinẽt nomẽ.Et a ppls dr populosus.sa.sũ.i.plenꝰ ppls. Jñ h̃ populositas.tatis.i.ploꝝ abũdãtia. Jtẽ a ppls populatꝰ.ta.tũ.i.pplo habitatꝰ vl̃ plenꝰ. Jñ hec populatio.onis.ppli abũdãtia. vl̃ ꝓpietas q̃ aliq̃d dr populatu. Jtẽ inuenit hec ppls.li.p q̃dã arbore vel trũco.z tuc pducit pmã.ſz p vulgo cor.cã. Unde populus est arbor.ppls collectio gẽtis. Populus p arbore dicitur a polys quod est pluralitas .quia ex eius radice multitudo pullulat et crescit ac nascitur.

PO

Uñ Quidi⁹. Populeviuẽ p̃cor q̃ ꝓsita margine ripe. Jñ populeꝰ.lea.leũ.ꝛ populin⁹ nanũ.i eodẽ ſenſu. Uñ Beñ.xxx. Tollẽs iacob virgas populeas Et h̃ populeltũ.ti.loc⁹ vbi populi creſcũt.

Porca.ce.f.g.terra illa q̃ eminet inter duos ſulcos.ꝛ dr a por⁹.ri. Sz qđ defoſſum ẽ dr lira. Jdẽ ꝛ ſule⁹. Et dr ſic.qr cũ porca fit.terra elenaſ.ꝛ ita apiſ ꝛ manifeſtaſ. Hec et alio noie dr crebro.onis.qr aq̃ crebro p ipam decurrit.iñ h̃ porcula.le.di. Jtẽ porca.ce dr ſuſ

Porciſterũ.ti.n.g.loc⁹ vbi porci ſtãt. ſcz ſtabulũ porcoꝝ.ꝛ dr a porc⁹.

Porcitor.toꝛ.ſ.q̃ facit porcas. Et cõponiſ i porcitor.torius.p eodem.

Porcula.le.dimi.i.pua porca.

Porc⁹.ci.dr a pur⁹.cata antiffraſim.qr mi/nime ſit pur⁹. vñ ꝛ porc⁹ dr.q̃ſi puro carens Uel dr porc⁹ q̃ſi ſpurc⁹ ꝛ imũdus.qr ingurgitat ſe ceno.ꝛ luto ſe imergit. vñ ꝛ dr porc⁹. qi pus cuſtos.ꝛ ẽ etymo. Jñ porcul⁹ li.ꝛ porcell⁹.li.dimi. Et h̃ porca ꝛ porcula ꝛ porcella. Jtẽ a porc⁹ porcin⁹.na.nũ.ꝛ h̃ porcari⁹. rij.ꝛ h̃ porcaria.rie.cuſtos porcoꝝ.

Porciſma.matꝛ.i.aptio.ꝛ dr a por⁹.ri. Uñ ꝛ illuminatio ſenſus dr porciſma. Et etiã regule q̃s geometre ſupponũt ad aliq̃d oñendũ dicũtur porciſmata.eo q̃ aperiãt ꝛ illuminẽt mentẽ lectoꝝ. Porciſma etiã dr q̃ſt⁹ vl lucrũ

Porme⁹.mei.i.port⁹ vbi freq̃nt meaſ. Uel porme⁹.i.nauta q̃ p vadũ vl portum portat boies vltra fluuiũ.ꝛ dr a port⁹ ꝛ meo.as.q̃ſi portũ meas Uñ ꝛ Charon portitor aiaꝝ vltra paludẽ infernalẽ dr porme⁹

Pormina.i.fornicatio.

Porphirio.onis.vl porphyri⁹.rij.p q̃ ſeptu agita iterptes trãſtulerut pelicanũ auis ẽ q̃ dã.q̃ in lege comedi,phibebaſ.ꝛ p.pe.gti.

Porrigo.ginis.pe.p.ẽ infirmitas que ſolet porcoſ ꝓtingere.ꝛ dr a porc⁹. Uel dr a porrigo.gis.qr de vno porrigiſ ad aliũ. Et poniſ generaliꝛp morbo ꝛ vicio capitiſ carẽ faciẽte.ſ.p ſcabie. Jñ porriginoſus.ſa.ſum.i.porrigine plen⁹ vel ſcabioſus.

Porrũ.ri.n.g.in ſingl'ari.ſz i pl'i bi porri.et h̃ porra.q̃dã herba.ꝛ dr a porrigo.gis.q̃a in longũ porrigiſ. Jñ h̃ porrulũ.li.dimi.ꝛ porroſus.ſa.ſum.porris plen⁹. Et h̃ porrarium rij.loc⁹ vbi porri creſcũt ꝛ abũdant. Et hec porrata.te.cib⁹ de porris. Jtẽ h̃ porrũ.ri.q̃/dam infirmitas q̃ fit in manib⁹ vel i pedib⁹ ad ſilitudinẽ porroꝝ. Et porro aduerbium. qr eni porri plãtaniſ ꝓſequẽter.ſ.vnũ p⁹ alio ideo inde dr porro.i.ꝓſequẽter.aduer.ordis.

Porro etiã dr certe.vel valde vel lõge vl ſed

Porta.te.f.g.dr qua aliq̃d exportaſ vel importaſ.ꝛ eſt ꝓprie vbiũ ꝛ caſtroꝝ.ꝛ dr a porto.tas. Uel porta dr a portatione aratri.et ſm hoc porta ẽ ꝓprie tm vbiũ.ꝛ eſt tractũ a cõſuetudine antiquoꝝ. Antiq⁹ em̃ q̃n deſignabaſ muri ciuitatis.trahebaſ aratrũ in giro ꝛ fiebat aratiũcula vbi muri debebant edificari. vbi aũt debebant eſſe porte ſuſtol/iebatur ꝛ portabaſ aratrũ. vnde porta dicit ab aratro portato. Jnde portari⁹.rij.cuſtos porte.

Portella.le.dimi.i.pua porta.

Portenſis.ſis.m.g.i.ianitor.

Portentũ.ti.n.g.i.monſtr⁹.ꝛ dr a portendo dis. Jñ portẽtuoſus.ſa.ſum.i. monſtruoſus Et nota q̃ portentũ nõ eſt ꝺ naturã natum vt Uarro dic. Hã nihil ꝺ volũtatẽ dei q̃ natura eſt oĩm rer⁹ pt fieri.ſz eſt portentũ nõ ꝺ naturã.ſz ꝺ qđ eſt natura. Jtẽ portentũ.p/digiũ.monſtr⁹.ꝛ oſtentũ differũt Hã portentũ dr.qr aliq̃d p⁹ oñdit Prodigiuz q̃a porro dicat.i.futura p̃dicet. Uel portẽtũ in terra. p̃digiũ in celo.q̃ſi pcul a digito. Vl portentũ qđ porro futur⁹ ſigt.p̃digiũ qđ deuaſtationẽ ſignat. Monſtrũ qđ ſtatim mõſtrat qđ apparet. Oſtentũ qđ aliq̃d futur⁹ demõſtrat Et h̃ ꝓprietas eſt ꝛ abuſione autoꝝ plerũq⁹ corrũpit. Jtẽ differẽtia ẽ inter portẽtũ ꝛ portẽtuoſum.qr porteta ſunt q̃ trãſfigurãt.ſicut ferũt in libya mulierẽ pepiſſe ꝛpentẽ. Portentuoſa ꝓo ſunt q̃ leuẽ ſumũt mutationem.vt natus cũ ſex digitis

Porticulus.li.bacul⁹ puus ad portãdũ babilis.ꝛ dr a porto.tas. Et h̃ porticul⁹.li. vel portuſcul⁹.li.malleol⁹ in naui.cum q̃ gubernator dat ſignũ remigãtib⁹ in vna vel in gemina pcuſſione.

Porticus.cus.cui.fe.ge.id eſt. domus illa que preeſt foribus.ꝛ dicitur a porta.te. quia ibi tranſitus ſit ꝛ non ſit ibi ſtandum. quaſi porta.

Portio.onis.f.g.i.ps vel ptitio.

Portitor.toꝛ.i.ianitor. ꝛ dr a porta. Jtem portitor.i.portator.ꝛ tũc dr a porto.tas

Portula.le.dimi.i.pua porta

Portun⁹.ni.m.g.q̃dã de⁹ marin⁹ q̃ portubus peſt ſm fabulas. Et portun⁹.na.nuz.i. q̃etus.tranquillus.

Portuoſus.ſa.ſum.i.portub⁹ plen⁹ ꝛ abundans. Jñ hec portuoſitas.tatis.

Port⁹ tus.tui.m.g.i.ſtatio nauiũ tuta ꝛ cõ

tinua. z ðr sic a deportādis cōmertijs. quez locū a baiulādis cōmertijs baias vocab it antiq. Et est ꝓprie portꝰ locꝰ ab accessu vētorū remotꝰ vbi naues hyemāt. Et facit dtūs z ablatiuꝰ in vbus. portub. Uñ Judicū. v z in portubꝫ morabaf.

Porꝰ.ri.mimū z subtile foramē in corpe. p qđ sudor emanat. Jñ porosus.sa.sum. i. plenus porijs fm Hug. Pap. ꝯo dicit. Porꝰ meatus. q̄dā trāsitꝰ. vel vie in carne. vl̄ osse subtiliora foramina.

Pos podis dicūt greci. inde nos dicimus pes. dis. Pos etiā inuenit ꝑ poris. Uñ Cato. Doc bibe qđ pos sis. si tu vis viuere sanus. Et cōponit. cōpos. impos. ꝓpos. Possum aūt nō cōponit a pos sz a potis

Positiuꝰ gdus ðr eo q ponat pmꝰ i cōparationis gradib. qđ fundamentū graduū. vel quasi depositiuꝰ. qz deponit ca suz. vt doctꝰ doctior. simus.

Possessio fm Azo. C. de acq. z retinē. pos. ē corpalis rei detetio corpis z ai z iurz amiculo ꝯcurrēte. Ul̄ sic. Est ius q̄dā q̄ aliq̄s rē corpalē vere i potestate hz. Et ðr corpalis rei iō. qz sola corpalia possidēt. Incorpalia aūt dicūt q̄ si possideri z q̄si tradi ꝑ patietiā z vsum. Hā incorpalia nō pñt corpalit appēdi. sicut iura z fuitutes. z iō nō possidentꝰ. c. quest. de fo. cōpe. in glo. ff. de vsuca. l. sequit. §. si vina. Et tñ ꝓscribunt

Possessiones sunt agri. fundi late patētes. publici. puati. q̄s etiaz initio q̄sq̄z vt potuit occupauit atq̄z possedit. vñ nūcupati sunt

Possessiūcula. le. di. i. pua possessio

Postela. le. f. g. i. corrigia q̄ sub cauda eq̄ tendit. sic antela q̄ añ tēdit. Et ðr postela q̄i pꝰ sellā. z antela. q̄si añ sellā. Et fm hꝫ pt dici sic q̄dlibet ornamētū eq̄ añ vel retro. vel manticа que añ portat vel retro. z p. pe.

Posteriora. riorꝫ vocata eo q retro sunt z a vultu auersa. ne dñi illa purgant. inq̄nemur aspectu. Et sunt ꝓprie ipe podex.

Posteritas. tatz. f. g. i. gdꝰ substitutoīs. s. p/genies vl̄ ꝓpagatio filiorꝫ i nepotes. vl̄ nepotū in pnepotes. Hā posteritas a nepote incipit. q̄si postera etas. vel posteritas sequens generatio.

Posterꝰ.ra.rū. i. seq̄ns. Et cōponit ꝑposterus.ra.rū. i. trāsuersus. nō rectꝰ. ñ recto ordine disposit. qñ q̄ ðz cē posteriꝰ factꝰ ē ꝑ

Postbac. q̄daz vocū irregularz ꝯgeries seu aggregatio videt cē. funges loco vnī dictōnis. i. post. Uñ ad Heb. uij. Hūq̄z de alia loq̄r postbac dic. vl̄ hac est ibi syllabica adiectio.

Posthepthemimeris. ris. f. g. q̄dā spes cesure. q̄ ducit syllaba naturaliꝫ breuis posthepthemimerim. i. in pncipio q̄nti pedis. sic perhepthemimerim. i. in pncipio q̄rti. vt hꝫ Ꝺó pax lōga remiserat arma bona repabāt.

Posthumꝰ.mi. z hꝫ posthuma. q̄ vl̄ q̄ nascit post humatiōz prijs. i. post obitū. z cor. pen. Uñ q̄dā. Posthumꝰ ē natꝰ pr exeq̄as genitoris. Et Virgil. i. vj. Tu posthuma ples cē. Impropꝛe aūt q̄libet ðr posthumꝰ q̄ nascitur post testm fm Azo. C. e. ti. Posthumus etiā ðr nepos q̄ post humatiōez aui natꝰ est ꝓprio pre supstite. z ille ꝓprie ðr nepposthumꝰ. q̄si nepos posthumꝰ.

Postica. ce. fe. g. ðr latēs ingressus a pte posteriori. z ðr a post. z hꝫ posticū. ci. idē. z p. pe. Uñ Ouid. Atria fuantē postico falle cliētem. z hꝫ posticiū. cij. p eodem. Uñ Dañ. xiij. Irruerūt famuli p posticiū vl̄ p posticū fm aliā lram. Itē a post postic. ca. cū. i. vlteriꝰ vel a posteriori factꝰ. Uñ Persi. Occipiti/q̄z ceto postice occurrite samne.

Postis. stis. m. g. i. latēs ingressus a pte posteriori. z dicūt postes eo q pꝰ ostiū stēt. Jñ posticul. z hꝫ postell. z hꝫ posterula. le. oīa. di.

Postliminiū. nij. i. reuersio ꝺ exilio ad iura. q̄ amiserat vl̄ ius qđ q̄s vēdicat sibi sup rebus suis pꝰ reuersionē de exilio. Jñ postliminij. nia. niū. q̄ pꝰ captiuitatē reuersus iura sua q̄ amiserat recepit. Unde Prudētius

Nūc postliminio redeuntē suscipit alto.

Postꝑdie. i. altera die post tertiā diē. fm patam. vl̄ fm Hug. Postꝑdie. i. hodie.

Postremꝰ. de multis ðr. posterioꝰ ꝺ duobꝫ. z ðr a post. qđ ꝯpaf post posteriꝰ postremꝰ Jñ posteriꝰ postreme vl̄ posterrime. z hꝫ postremitas. tatz. Et postremꝰ q̄nq̄z in vi positiui accipit. z cōpaf postremꝰ. mioꝰ. simꝰ Jñ postreme. mi. sime. aduer. et postremo. i. ad vltimū. aduer. tpis vel ordinis.

Postridie. i. pꝰ tres dies. z ðr a pꝰ z trz z die

Postulatio est alicui ꝑsone ad dignitatem vl̄ societatē fraternā canonica facta vocatō vel psone ad eligēdū petitio q̄ eligi non pōt Uel sic fm Hoff. est grē petitio.

Postulaticꝰ. cia. ciū. q̄ frequēter postulat vl̄ postulatur.

Potēs. tis. oīs. g. i. rebꝰ late patēs. Jñ potētia. tie. i. valitudo firmi corpis vel potestas

Potētatꝰ. tus. tui. i. potētia vl̄ potestas dominatoris opus pualidū.

PR

Potestas.tatis.qđ ꝙs pōt.z id p qđ ꝙs pōt vel ille ꝙ pōt. Jñ potestatiu⁹ ua.uū.i.potēs vel ꝙ videt dign⁹ ptāte ſm Hug. Pap. ſo dicit. Ptās ỏz qz pateat illi ꝙcꝙd velit Potestas ab eo qđ est posse nomē accepit. vt ỏz in grecismo. Si recte dicas solet esse potentia sam. Dicꝫ potestatē digni. da posse cui vis. Et nota ꝙ sic̄ substātiuū recipit adiectiuuz vt bon⁹ hō. ita ħ ꝟbū sum. vt sum bon⁹. z sumus boni. ita ꝙ nullū aliud substantiuū est ibi necessariū. z ħ in ꝑma z ſcōa ꝑſona. ſz nō in tertia. Unū ꝑt dici. Ego ptās sum bonus ita ꝙ adiectiuū recipiat ꝟbū tm̄ rōe suppoſiti cōsignati. Sz i tertia ꝑſona male ỏz. Potestas est bon⁹. qz ꝟbū tertie ꝑſone nō habz in se suppoſitū finitū. Ptātes etiā vt dic̄ gregoriꝰ vocant hi angeli ꝙ ħ potēti⁹ ceterꝫ in suo ordine receperūt. vt eoꝝ ditiōi virtutes aduerſe subiecte sint. ꝙꝝ ptāte refrenātur ne cordа hoīm tēptare ꝑualeāt ꝙtū volūt.

Potatio.onis.z ħ potio.onis.p ſyncopam Et ē potio idē qđ potatio vl̄ ꝑfectō ex vino z herbis vel medicina. z ỏz a poto.tas.eo ꝙ potatur.

Potis.tis.ꝑ.t.z ħ pote.i.possibilis l̄ potēs z cōpar potis.tior. sim⁹. z ħ cōpatio est tm̄ ſm vocē. qz significatio mutat. potior em̄ et potiſſim⁹. i.melior z optim⁹. Jñ potiter.tius. sime.aduer. z potiſſime qñꝫ ponit ꝑ maxie. vel pcipue ſm Hug. Pap. ſo dicit. Potior melior. ſupior. altior. valētior.

Potomū.mū.ē nauigiū fluuiale tardū z ḡue. qđ nō niſi remigio ꝓgredi ꝑt. Hinc etiaz traiectus ỏz. extētus est em̄ z lat⁹

P ante R

Pragma.matꝫ.n.g.i.cā. Jñ pragmatic⁹. cauſ. i. cauſatiu⁹. vl̄ cauſidic⁹ ſm Hug. Pap. etiā dic̄. Pragma grece. latine cā ỏz. Jnde et pragmatica dicunt negocia. z actor cauſaꝝ z negociorꝝ pragmatic⁹ no iaſ

Pragmatica ſanctio ỏz cauſa i conſiſtorio ꝓncipis vetilata coꝝ ꝓceribꝫ ſacri palatij. z est ꝓstitutio quā impator cōſilio ꝓceruz ſtatuit seu ſanxit. qñꝫ etiā ỏz ꝓfirmatio i ſcriptura facta ab impatore cū cauſe cognitiōe ſup ꝓtractu ꝑmutatōis. vt in. c.j. de rerū p/mu. in glo. Et pragmaticū ſacꝫ est ꝓncipis reſcriptū. vt in. c. fundamēta. de elec. li. vj.

Pragmaticarij sunt ꝙ ſcribūt pragmaticas ſanctiones. z alio mō dicunt ſcrinarij l̄ magiſtri ſcriniorꝝ vl̄ ſcriniorꝝ memoriales eo ꝙ adeptā ſcripturā ſanctiōis i ſcrinio poſitam cuſtodiebāt ad memoriā

Prandeū.dei. quedā zona. z ỏz a prandiū

Prandiū.dij.ỏz ꝙi paratū ab apparatu edē di. qz plura i mane pank ꝙꝫ in ſero ad comedendū. z olim ꝑprie dicebank prādia oīm militū. ſ. cibꝰ añ pugnā. ꝙſi cito patū. ſz nunc ỏz comeſtio i tertia. Jñ ħ prandiolū. li. dimi. i. puū prandium.

Pranſoriū.rij.n.g.dom⁹ vl̄ loc⁹ vbi prādet

Pranſus.ſa.ſum. accipit actiue. i. ꝙ prādet. z tūc deſcēdit a prādeo. des. Jtē accipit paſſiue prāſus. i. comeſt⁹. ꝓſumpt⁹. z tūc deſcēdit a paſſiuo iſti⁹ ꝟbi. qđ iuenit in tertia ꝑſona. ſ. prandet prandebat

Praſis vel praſin grece. latine ỏz viride Jñ praſis ỏz creta viridis

Praſi⁹. ſia. ſiū. i. viridis. z ỏz a praſis. z hic praſius. ſij. qdā lapis viridis

Pratū. ti. n. g. loc⁹ vbi creſcūt ḡmina ꝑ nutrimētis aialiū domeſticoꝝ. Ul̄ cāp⁹ abſq; graui labore z cultura multa ḡmina adminiſtrās. z ỏz a parat⁹. qſi paratū. qz puū exigit laborē culture. Jñ ħ pratellū. li. z ħ pratulū. li. z ħ pratēſis z ħ ſe. z ħ pratū. ti. qđ dā caſtꝫ qz herba pratēſi abūdat. vl̄ qz i prato fuerit ꝓſtructū. Jñ ħ z hec pratēſis z ħ ſe. nomē gentile est.

Prauicors.cordis.oris.g.ỏz prau⁹ corde vl̄ prauī cordis. Unū Eccl̄ij. Prauicors i illis ſcādalizabit. Hec ē lra antiq̄ z correctoriū librorꝝ. Raban⁹ tm̄ dicit prauicordi⁹.

Prau⁹. ua. uū. i. mal⁹ z puerſus. Sz malus naturalit. prau⁹ exercitio z vſu. z pduc̄ hāc ſyllabā pra. Unū ꝙdā Opto placere bonis. ꝑuis odioſus bñ/ꝙs niſi ſit ꝑuis nemo placere poteſt.

Preambul⁹. la. lū. i. añ ambulās. qđ etiā ꝑt ſubſtātiue poni.

Prebēda. ē ius pcipiēdi. puēt⁹ i eccl̄ia collegiata ex actiōe. pueniēs. cōpetēs alicui tāqꝫ vni de collegio. qđ ius ex canonica deſcēdit Nō ỏz em̄ canonic⁹ ſine pbēda esse. vt i. c. relatū. e. ti. Et pcedit ex inſtitutiōe z officio. qz ex ħ ꝙ facit ꝙs officiū ỏz pcipere pbendaz et bñficiū. Jtē pbenda qñꝫ capit large ꝑ iure qđ alicui nō tāqꝫ de collegio iꝫ rōne munitē rij. officij. pauꝑtatꝫ. vl̄ vtilitatꝫ cōcedit. vtendo z fruēdo i vita sua certꝫ reb⁹ eccl̄ie vt reditib⁹ ꝙs canonici recipiūt vel alij. Et laici maxime nobiles bñt tales pbendas

Prebēdarij⁹. a. ū. qđ ptinet ad pbendā

Prebēdarij⁹. ij. ꝙ pbēdā dat l̄ poſſ⁹ ꝙ recipit

Prebēdula. le. dimi. i. ꝙa pbenda

Præbendicula.le.dimi.i.pua p̃benda
Precari⁹.ria.riũ.i.p̃cabilis. Uel p̃cariũ ꝺr
qꝺ p̃ce obtinet.q̃si p̃cadiũ.qr p̃ce audit. t vi
det poti⁹ etymo.q̃z cõpositio. Jñ p̃carie ad
uer.i.p̃cabilit vl̃ p p̃ces. Et p eo sepe iuenit
p̃cario. Uñ terẽt⁹ i eunucho. Jã vl̃ p̃cario
fac.tradas.fm Aug. Paũ. ꝺo dicit. Præca/
riũ est cũ p̃ce creditor rogat t pmittit debi/
torẽ in possessionẽ fundi sibi obligati demo
rari t fruct⁹ capere.dictũ q̃si p̃cadiũ.qr p̃ce au
Precariũ fm Azo.in sum.est id qꝺ (dit.
p̃cibꝫ vtendũ ꝓcedit petẽti.tãdiu q̃diu pati
tur q ꝓcessit. Sz fm Hoff. est illud pignus
obligatũ creditori t a creditore ipi debitori
ꝓcessum t vtendũ.q̃diu patit.t pmittit qui
ꝓcessit.vt est tex.in.l.j.de p̃ca.ff. vbi dic Ul
pian⁹ q ꝫ gen⁹ libertatis ex iure gentiũ descẽ
dit. Et subdit ibidẽ Differt aũt p̃cariũ a do
natiõe.qr q donat sic dat vt nõ recipiat illꝺ
qꝺ dat. Iz q p̃cariũ ꝓcedit.p̃mo sic ꝓcedit vt
recipiat qñcũq placebit. Uel p̃cariũ est cõ/
tract⁹ int̃ dñm t colonũ.t est ꝓtract⁹ gratui
tus t silis cõmodato int̃ vt q̃dã dicerent
hos ꝓtract⁹ nõ differre nisi ꝓbis. q tñ etiaz
differũt in re. Hã licet i multis ꝓueniãt p̃ca
riũ t cõmodatũ.differt tñ p̃cariũ a cõmoda
to.nã cõmodatũ fit ad certũ vsum.nec p̃t re
uocari nisi vsu expleto. Precariũ ꝺo qñcũq
placuerit p̃t reuocari. Jtẽ p̃cariũ qñq ꝺr cõ
tract⁹ de q̃nquennio in q̃nquennũ reuocan
dus. Et si q̃nquẽnio elapso sub taciturnita
te p̃tereat.tũc reuocari itelligit tal ꝓtractus
Dr aũt p̃cariũ tõ qr ẽ ꝓtract⁹ ad p̃ces fact⁹.
Precaria ꝺr donatio ad p̃ces facta vsq ad
mortẽ recipietis.xij.q.ij.sepe.xvj.q.iij.clerici
Et est ꝓtract⁹ ille affinis emphiteosi. Jtẽ p
carie dicunt q̃dã p̃statiões seu ꝓcelliões vsu
fruct⁹ ad p̃ces fctẽ in recõpẽsatiõz ei⁹ ꝓpriета
tis q̃ dat eccl'ie.cui⁹ forma hẽt.x.q.ij.pcarie.
Precatores.tozis.i.rogatores. Jñ p̃catrix.cis.
t.p.pe. Uñ Aug⁹. Admibe p̃catores.i.roga
Precẽtor.ozs.m.g.q in eccl'ia vo/ (tores
cem pmittit in cãtu.s.p̃ncipalis cãtor
Precẽt⁹.tus.tui.i.dignitas l̃ ptãs p̃cẽtozs.
Preceps.pitis.ois ge.q cadit capite inclina
to t corpe sequẽte.t cor.pe.gti.p̃ceps etiam
ꝺr hõ oia sine mõ t cũ piculo faciẽs.
Preceptor.toris.q p̃cipit vl̃ mgr̃ vl̃ doctor.
t ꝺr a p̃cipio.pis.t h p̃cept⁹.tus.tui. t p̃cep/
tor⁹.ria.riũ.qꝺ p̃cipit
Preceptũ.ti.n.g.i.mãdatũ.t ꝺr a p̃cipio.is.
Et fm Pap. p̃cepta sunt q an aliqꝺ facien/
dũ sit.an nõ faciẽdũ docẽt. Et nota q decẽ
sunt p̃cepta decalogi q̃ ꝺtinent in his ẽsib⁹.
Idola sperne.dei nõ sit ibi nomẽ inane.
Sabbata sanctifices.hẽas i honore pẽtes.
Nõ occisor eris.mech⁹.fur.testis iniqu⁹.
Nõ alij nuptã.nec rẽ cupias alienã.
Precidane⁹.nea.neũ.i.apt⁹ ad p̃cidendũ.
Preciniũ.nij.i.laus alic⁹ rei.l̃ laus añcedẽs
Precios⁹.sa.sum.i.multũ p̃ciũ valẽs.t ꝺr
a p̃ciũ. Uñ p̃ciosi lapides dicti sunt.qr cha
re valẽt.siue vt a vilib⁹ discerni p̃nt. siue q̃
rari sunt.oẽẽm qꝺ raꝛ ẽ magnũ t p̃ciosũ vo
cat. Uñ.j. Re.iij. Sermo dñi erat p̃ciosus.
id ẽ.rar⁹. Jñ p̃ciositas.tatis.
Precipiciũ.cij.p̃rupta fossa vel rupes
Precipu⁹.pua.puũ.i.maxim⁹.pm⁹.singla/
ris.senior fm Paũ.
Precisio.onis.f.g.i.añcisio. Jtẽ p̃cisio est q
dã color t ẽ cũ dictis q̃busdã qꝺ cõceptũ est
relinquit in audiẽtiũ iudicio. Uñ Brecista.
Cõcipe ꝓceptũ cela p̃cisio fiet. Ut te ñ equũ
certame ponere mecũ. Hũq̃d ego recolo qꝺ
tu fecisti.sz dicere nolo. Uel p̃cisio fit cuz q̃s
ẽba in aio cõcipit t loq̃ndo interrũpit.
Preciũ.cij.n.g.illꝺ qꝺ p re aliq̃ emẽdat. di/
ctũ a prex p̃cis.qr cũ p̃ce solet dari. Jñ p̃cio/
lum.li.dimi.i.puũ p̃cium
Precluis.uis.i.inclyt⁹.valde gl'iosus. Hã
grece cleos.ꝺr latine gl'ia.fm Paũ. Aug. ꝺo
dicit. Ã p̃cludo.dis.ꝺr h t h p̃cluis.uis.i.
celtic⁹.nobilis. valde fulgẽs.t p.cli.
Preco.onis.m.g.q q̃dã p̃conatu aliq̃d ãnũ
ciat.t ꝺr a p̃mo.mis. Uel p̃co etiã ꝺr mer/
cator q q̃dã p̃conatu iuitat ad merces suas
emẽdas. Jñ h p̃conat⁹.us.ui.tal ãnũciatio
Precocia.cie.gen⁹ vini vl̃ vuaꝛ t ꝺr a p̃co/
quo.q̃s.qsi p̃coq.qr añ alias sole coquit t ci
tius ad maturitatẽ venit. Et cadẽ ꝺr p̃coq/
que. Et h p̃cox.cis. Sz a grecis ꝺr lageos.
eo q veloci⁹ currat ad maturitatẽ.vt lep⁹. t
põt declinari mobilit p̃coqu⁹.qua.quũ.i. p
alijs coctum pmaturꝛ p̃ calore sol' coctum.
Uñ p̃coqua fic⁹ vl̃ vua fm Aug. Paũ. ꝺo
dic. Precocie gen⁹ vuaꝛ dicte q̃si p̃coque.qr
añ alias maturescũt.
Preconiũ.nij.n.g.t h p̃conat⁹.tus.tui.i. an
nuciatio p̃conis. Jtẽ p̃coniũ ꝺr laus vl̃ an
nũciatio laudis.ponit etiã q̃ñq simpl'r p an
nunciatiõe.sz ꝓprie in bono
Precordiũ.dij.n.g.q̃dã intestinũ.t ꝺr a p̃.
t cor.co q p̃sit cordi. Jñ h t h p̃cordial'.et h
le.qꝺ q̃ñq ponit p intimo secretoq t famili
ari fm Aug. Jsiꝺ. ꝺo dic. p̃cordia sunt loca
cordi vicina.qꝺ sensus p̃cipit.dicta sic. q̃a

sit ibi ꝓncipiū cordis ⁊ cogitatiōis.
Precursor.soris.añcedens.pueniēs.
Preda.de.f.g.est cu aliena violēter rapiūt.
Et ſm Aug.pda est de vicinis ⁊ ꝓfederatis
Rapina de hostib⁹.vl pda de tota patria.ra
pina de pte. Itē pda est ex hoste. Lucrū ex
negociatiōe. Lōpendiū,ꝓprie ex pōdere.
Predan⁹.na.nū.i.ō pdio exñs.⁊ ōr a pdū.
Ūñ Amb. Int quiuula pdanas epulas ru
Predestinatio ē ꝓparatio gre i p (ctātē
senti.⁊ glorie in futuro
Prediat⁹.ti.m.g.de⁹ pdioꝝ.s.Saturn⁹ vt
dicunt.
Prediolum.li.dimi.i.puū pdium.
Predit⁹.ta.tū.i.pdīs dat⁹.vl p alīs ditat⁹
⁊ ōr a ps pdis. Uel pdit⁹ ōr a pdo.dis.qō ē
p alīs dare. Et ē pdit⁹ ſm Pap. sublimat⁹
ornat⁹.clar⁹.ꝓclar⁹.anposit⁹.⁊ cor.ti. Unō
Theodol⁹. Predit⁹ ingenio decorauit menia
templo.
Predū.dī.i.possessio. villa.ager. sz ꝓprie al
lodiū.⁊ ōr pdū a pda. qz antiq agros qs ce
perāt pde noīe vocabāt. Ul pdū ōr qz ex oī
bus pribꝫ patrissamilias puidet.i. apparet.
Ūñ ōr pdū qsi puidiū. vl pdiū ōr qsi p alīs
ditās.a p ⁊ dis ditz.qō ē diues. sz potius est
etymologia.
Predo.donis.m.g.i.raptor.⁊ ōr a pda. Et
vt dic Pap. Predo vl pd⁹ ōr q pdā hz l'scit.
Prefatio.onis.f.g.ſm Aug.i.plog⁹.ꝓlocu
tio Ūñ in missa ōr pfatio.qz ꝓcunt añ sacra
mētū corpis ⁊ sanguis xpi. Pap. vo dic. pre
fatio ꝓlocutio libroꝝ q añ oēm narrationē
fit ad instruedas audiētiū aures ad qō opta
uit dicta pfatio. qsi ꝓlocutio.i.ꝓma locutio
Prefaciūcula.le.di.i.pua pfatio
Prefat⁹.ta.tū.i.añ locut⁹.⁊ ōr a pfor.faris.
⁊ pducit fa.
Prefect⁹.cti.i.alīs ppositꝰ.dignitatē desi
gnat. Jn h pfectura.re.ci⁹ dignitas.⁊ ptecto
rius.ria.riū.qō ad pfectū ptinet.⁊ est idē pre
fectus qō pretor.
Prefect⁹ augustꝰ vl augustal.ōr pfect⁹ egy
pti. vt.ff.de off.pfec. augusta.l.vna. L.e.ti.l.
qz impator Hā impator maxim⁹ August⁹ i
egypto ꝓmo pfecti potestatē introduxit
Prefect⁹ pretorio ab ūtio mgr eqtū creat⁹ est
cu dictatores sibi antiqt⁹ mgros militū eli
gerēt.q ꝓncipali solicitudini associati sūmā
post dictatores gerebāt ptātē. h exēplo ꝓnci
pes ad qs gubernaculuz reipublice puenit.
postea elegerunt pfectos pretorio qb⁹ publice
discipline emēdatio ꝓcessa est qz autoritas
ita est ampliata ⁊ adeo approbata. vt nec ab
eoꝝ sentētijs appellari. nec i integrū restitu
tio facile posset postulari. Et erāt qttuor.s.p
fect⁹ pretorio oriētz. pfect⁹ pretorio affrice.cui⁹
sedes est i cartagine. pfect⁹ pretorio illustris. ⁊
pfect⁹ vrbis.ff.de off.pfec.pto.l.j.⁊ ibi nota.
Prefect⁹ vigilū.idē est qō pfect⁹ nocturn⁹.
Hoz aut officiū est ō nocte facere excubias
Prefuerūtqz incēdijs arcēdis.q etiā cauebāt
inqrebat.⁊ puniebāt incēdiarios.fures.gras
satores.effractores.nisi declinq̄ns esset tā fa
mosa psona vt ad pfectū vrbis deberz mit
ti puniēda. Poterāt etiā iudicare de capsari
is q in balneis vestimēta custodiēda fusci
piunt si aliqd dolo fecerūt. vt.ff.de off. pfec.
vigil.l.ij.§.cognoscit.
Prefect⁹ annone dicebaꝫ q de annona.i.de
blada curā habebat.
Prefect⁹ vrbis dicebaꝫ cui ab ipatore con
cessa est vrbis admīstratio q ceterz mgrati
b⁹ ex qcūqz cā ab vrbe pficiscētib⁹ ⁊ recedēti
bus i vrbe relictis ius dicebat.⁊ oīb⁹ digni
tatib⁹ i ciuitate añcedebat sua dignitate. q
cū ab vrbe pgrediebaꝫ nō būit iurisdictiōz.
quā ꝓbere nō potuit i ciuitate. Sz ſm Azo
nē. L.e.ti.extra vrbē itra cētesimum miliare
hēbat iurisdictiōz. vide ō of.pfec. vr.p to.
Prefica.ce.⁊.g.i.sacerdos q incipiebat can
tus ⁊ precrat plangētib⁹.
Prefulgor⁹.ra.rū.ōr pclar⁹.pfulgidus
Pregnas.tz.i.guida.sz pgnās est q cōcepit.
Braunda quā veteri guedo,primā ptui oīdit
Preiudiciū.cij.n.g.i.cause ipedimētū. et ōr
a piudico.qsi sup alia iudiciū.i.dānatio ali
oz. Ūñ Fui⁹ i cōmēto sup Virgiliū. Quic
qd fit ꝓter naturā nō aufert piudiciū gene
ralitati. Ūñ piudiciū.i.pcedēs iudiciū. Ūñ
j. Timo.v. Sine piudicio nihil faciēs.i. si
ne pcedēti iudicio i alterā ptē declinādo
Preiudiciū est qsi qdā platio vl ꝓpositio si
ue prelocutio vm⁹ rei respectu alteri⁹
Preliares dies sunt qb⁹ fas est hostē bello
lacessere. Sic in libro regū legit. Tpe q re
ges solebāt ad bella pcedere.
Prelū.lij.n.g.i.bellū vl pugna.sz pliū,ppe
pm⁹ ꝓgressus ōr. vl ipse ꝓflict⁹. Bellū vero
ipsa guerra. Ūñ dictū est romani sepe victi
sunt i pelio.sz nūqz in bello.qz sepe i ꝓgressib⁹
vincebāt vel i ipis ꝓflictib⁹. sz nūqz i fine vl
guerra. Jñ pliolū.li.dimi.i.puū prelū
Preludiū.dī.ōr pu⁹lud⁹ añ maiorē factus
⁊ ōr a preludo.dis.
Prelū.li.dr trabs q vue calcant.a pmēdo.

Pr

q̄si p̄ressoriū latus. z ōr a p̄re z longū. quia p̄ alijs est valde longū. Uñ in plogo sup̄ p̄uerbia dic̄ Hiero. Sz statim de p̄lo purissime cōmēdata teste suū sapore fuauerint

Prelustris.o.r.z h̄ stre.i. p̄clar⁹. nobilis. altus. q̄ p̄ oib⁹ lustrat z ambit. z p.lu.

Premiū.mij.n.g. ōr a p̄mo.mis. qz p̄ p̄miuz solēt p̄mere alios Ul ōr a p̄ z emo. qō est p̄re alijs emere. Ul a p̄ z munio q̄si p̄munio.i. p̄ officio datū. Pap. ¶o dic̄. Premia mercedes dona. emolimēta. palme. munera. victorie.

Prenomē.inis.n.g.i. nomē qō ip̄onit causa differētie vl cā amicicie. z ōr p̄nomē qz p̄ponitur. p̄rio noi

Prepes.petis.oīs ge. ōr a p̄peto.tis. qō est p̄ alijs petere. Et p̄petes dicūt q̄dā auel. auium em̄ q̄dā dicūt oscines q̄ ore z cātu augurio faciūt. vt corn⁹ .cornix.pic⁹. Quedā dicunt alites q̄ futura volatu oñdere videtur vt aq̄la. accipit. q̄ si aduerse sunt inhibe dicunt. qz inhibeāt. i. vetēt. si p̄spere p̄petes. Et dicunt p̄petes. qz p̄ alijs petunt ad augu ria. vl dicunt p̄petes qz oēs aues p̄. i. p̄rioza petūt. volātes Et ſm h̄ q̄libet auis pōt dici p̄pes. Itē p̄pes ōr velox. qz petat anteriora Sz p̄rie io ōr p̄pes. qz p̄ pedib⁹ hz alterā velocitatē vt auis q̄ p̄ pedib⁹ hz velocitatē alarum. z tūc ōr a p̄ z pes. dis. z cor. pe. gti.

Prepos.tis.oīs.ge.i. valde vl p̄ alijs potes z ōr a p̄ z pos. potz. z cor. pe. gti.

Prepositio.onis.f.g.i. añpositio. vñ p̄positio ōr q̄dā p̄sorōis q̄ alijs p̄ appositiōz vl cōpositionē p̄ponit.

Prepositor.torīs.z h̄ p̄posit⁹. ti. p̄rie in ecclesia. sz p̄tor i cinitate. Jñ h̄ p̄positura. ture ei⁹ dignitas. Itē p̄posit⁹. ta. tū. i. añposit⁹.

Prepositꝰ p̄t dici q̄libet q̄ alijs p̄est. vsus tamē obtinuit vt p̄posit⁹ dicat q̄ quondā porat⁹ curā sup̄ alios gessit. de ꝑ. sig. c. q̄uis

Prepositi labax. al's labox vl ſm alios labioz a labijs dicunt. qz forte corrigebāt eos q̄ male de p̄ncipe loq̄bant

Prepositi sacroz scrinioz erāt illi q̄ p̄erant scrinijs impialib⁹. q̄ al's dicebāt p̄rimi eo q̄ magis p̄ncipi approximabāt q̄s alij.

Preputiū tij. ōr anterior ps pellis papi q̄ p̄putat z p̄scindit iudeis. Jñ p̄putiat⁹. ta. tū. ōr h̄ns p̄putiū p̄cisum sicut iudei q̄ dicunt p̄putiati. Preputiū etiā q̄nq̄ ōr ipe pap⁹ Jñ p̄puciat⁹ ōr magnū h̄ns p̄puciū. i. papum. z p̄putiū aliq̄n ponit p ip̄putiato q̄ habz p̄putiū nō putatū sic sunt getiles z oēs alij a iudeis q̄pter h̄ a iudeis imūdi reputant. Jtē p̄putia dicunt p̄mi fruct⁹. qz imūdi dicebāt sicut p̄putiati. Uñ p̄ceptum fuit filijs israel Leuit. xix. cū intrarēt terrā p̄missiōis vt auferrēt p̄putia arboz q̄s plantarēt

Prerogatiua.ue.i. singularis excellētia vel p̄uilegium.

Prerogatiu⁹.ua.uū.i. excellēs vl ad p̄rogatiuam ptinens.

Prerupt⁹.ta.tū.i. añ rupt⁹. vel ab anteriori p̄te rupt⁹. z ōr a p̄rūpo.pis. Itē p̄rupt⁹ ōr i alto posit⁹. p̄ceps. excelsus. z tūc ōr p̄ruptus q̄si p̄rapt⁹. qz p̄ alijs in altū rapit.

Pres.dis.m.g.i. diues. z ōr a p̄diū q̄si p̄dives. z p̄rie q̄ multa hz p̄dia. z pres ōr medius vel mediator. z pres. id ē. fideiussor vl obses Jñ p̄ cōpositionē cōp̄des dicunt simul fideiussores vl obsides. z sunt iste significatōes tracte ex p̄ma. Diuites cīm solēt esse mediatores int̄ alios z solēt esse fideiussores z obsides. q̄ aūt ōr pres q̄si p̄ alijs diues vl ditās etymologia est.

Presagiū.gij.i. diuinatio futuroz p̄scietia. vel annūciatio. z ōr a p̄sagio.gis.

Presagus.ga.gū.i. p̄scius futuroz.

Presbyter grece. latine senior iterp̄tat nō p̄ etate vl p̄ decrepita senectūte. sz p̄t honorez z dignitatē quā accepit p̄sbyter vocat. Uel iō q̄ illo vtit officio. z si non etate tñ sensu z discretiōe senior p̄sbyter dz esse. Jdeo autez p̄sbyteri sacerdotes vocāt. q̄a sacz dāt sicut epi. q̄ licet sint sacerdotes. tñ pōtificat⁹ apicem nō hñt. qz nec crismate frōtem signant. nec paracletū spūm dāt qō solis debet epis vñ z apud veteres idē epi z p̄sbyteri fuerunt qz illud nomē est dignitatis etatis z officij. Jñ p̄sbytericul⁹. li. z p̄sbytell⁹. li. z p̄sbytericul⁹. li dimi. z h̄ p̄sbytera. re. i. vxor p̄sbyteri. vel sacerdotissa. Et h̄ p̄sbyterat⁹. tus. tui. z h̄ p̄sbyterīū. rij. i. officiū vel dignitas l'ordo p̄sbi.

Presci⁹. scia. sciū. i. p̄sagus futura sciēs

Prescriptio.onis.f.g. ē acq̄sitio dominij super aliqua re. aliq̄ certo spacio tpis possidendo. Ul p̄scriptio ē exceptio rei ex tpe cōgruens. ab autoritate legū vim capiēs. negligētibus penā infligēs z finē litib⁹ ponēs. Et re q̄runt sex ad p̄scriptionē si valere dz. s. titul⁹ possessio. bona fides. res p̄scribēda. psona p̄scribēs. z psona ꝯ quā p̄scribit. Int̄ q̄ possessio z bona fides sunt maxie substātialia. vt no. in. c. illud. de p̄scrip. Et ē q̄dam p̄scriptio lōgi tpis. s. p̄tinuata possessio inter p̄sentes decē annoz. inter absentes viginti. Alia est p̄scriptō lōgissimi tpis. s. trigita vl q̄dragita

Pr

vel centum annoꝝ
Presegmẽ.inis. ór illud qó pscindit.z ór a
pseco.cas.ſm Hug. Pap. ſo dicit. psegmia
ptes corpis incise
Presens.tis.oís.g.ór qcq; alicui qnq; sen
suũ subiectũ est.z ór a p z sensus.qsi p sensi
bus positũ.i.añ sensus.vel psto sensiby.sicut
oculo z alicui sensui. Et ór qnq; psens. pro
sper.z benignꝰ z ppitꝰ.qz q nobis ppitia sũt.
qsi pñtia sunt. Et aliquoꝝ pñtia qsi fauor ẽ
vt deoꝝ. Jñ h pñtia.tie.z hinc psentialitas
tatis.ſm Hug. Pap. ſo dicit. Presens dictũ
qz p sensiby.i.coꝝ ocul. pñs tps ór illud in
stans puctũ qó diuidi nõ pt.qó est finis pre
teriti z pncipiũ futuri. Est igit terminꝰ vtri
usq; cõis. Jtẽ psens.i. pstãs. supstãs. z tunc
deriuat a psum prees.
Presentaneꝰ.nea.neũ.i.in pñtia etis. vl se
pe repsentas.z ór a psentia.
Presepiũ.pij.n.g.z h psepe.pis.locꝰ psepꝭ.
in quo bestie rodunt.
Preses.sidis.cõ.g.q psidet in aliq̃ loco.ſm
Hug.z Pap.dic. Presides rectores sunt p
uinciaꝝ.dicti qz psint.z coꝝ.pe
Presidiũ.dij.i.auxiliũ. vl defensio.ppie que
dat a maiori. Jtẽ psidiũ ór refugiũ.subsidi
um.locꝰ refugij.munitꝰ ad quẽ qs pfugit vt
se defendat ab hostiby
Pressoriũ.rij.i.torcular vbi vue calcãt z p
munt.z potꝰ illud lignũ lõgũ q vue pmunt
z idẽ ór prelum.
Prestãs.tis.i.multũ pcellẽs z p alijs valẽs
Jñ h pstantia.tie.z h.z h prestabilis.z h le.i.
multũ z p alijs valẽs. Pap. ſo dic. Prestãs
añ stãs. nobilis. pseueras. pcipuꝰ. Jñ pstãti
us. signãtius. sublimiꝰ. preclariꝰ.
Prestigiũ.gij.q̃dã spes magice artis.s.hũa
noꝝ sensuũ illusio.z ór a pstringẽdo qz aciẽ
oculoꝝ pstringit. Scõm pstigiũ incredibi
les rerꝝ mutatiões videt fieri vt terre cumu
lus videt castꝝ.z lapilꝰ talentum. seges co
hors militũ galeatoꝝ. Uel cõponit pstigiũ
a p z stige qz q̃dã stigialia facta p.i.añ faciũt
Hãc spem artis magice ór iuenisse mercuri
us. Jñ pstigiosus sa.sum.z h z h pstigialis.
z h le.ſm Hug. Pap. ſo dic. pstigiũ dolus.
fraus. mendaciũ. fallacia. maleficiũ.
Prestites.stitũ.m.g.plis nũeri pe.coꝝ.q pre
sto erãt ad petitiões hoim
Presumptio.onis.ſm spe.ẽ argumentũ ad
credendũ vnũ factũ. surgẽs ex pbatõe alte
rius. vt ex coexistẽtia vel cõiacẽtia psonarũ
suspectaꝝ psumit coitꝰ. c. lris. e. ti. vbi solus
cũ sola. nudꝰ cũ nuda in eodẽ lecto ex psum
ptione violẽta pbant copulari carnalit Sz
ſm Hoff. diffinit sic. est alicui facti dubij ali
quotiẽs plena aliquotiẽs semiplena inuesti
gatio seu pbatio. Jtẽ psumptio est q̃ddã me
diũ intellectuale veritatis eliciẽde ex circum
stantijs insurgẽs. Et sunt tres spẽs psump
tionis. Una ẽ temeraria q̃ psurgit ex malis
hoiby z ex causis pluriby. alis puerilibz z su
spitionib⁹ leuib⁹. Et h repellit z reprobabil
est. ij. q. j. pmo. vj. q. j. oues. de sen. ex. inqsitio
ni. Alia est pbabilis siue verisimilis q̃ psur
git ex multis causis z suspitiõiby. z h admit
tit ad pbationẽ semiplenã vñ adiuuat ad p
bationẽ si sint alia coadminicula. c. a nobis
q̃ ma. accu. pos. ꝟ. glo. admittit etiã ad pur
gationẽ indicendã. c. si q̃s. de pur. cano. ij. q.
iij. pbyter. Tertia est violẽta. q̃ ad pnunci
andũ vel ꝺdemnãdũ sufficiẽs reputatur. vt
xxxij. q. j. dixit dñs. ff. de his q̃ sui vl alie. iur.
sunt. l. filiũ. z. c. lris. de psum.
Presul.lis.cõ.ge.q vel q̃ pest solicitudiẽ. vl
nuc p epo ponit. psul pretor. fauẽs iudex.
actoꝝ z coꝝ.pe.gti.
Presumptuosus.sa.sum.q̃ psumit vel psu
mit. audaꝝ. impudẽs. Jñ psumptuositas.tis
z psumptiuꝰ.ua.uũ.i. psumptuosus. z hic et
hec psumptibilis. z hoc le. Jn h presumpti
bilitas.tatis.
Pretexta.te.q̃dã vestis nobiliũ romanoꝝ.
z ór a ptexo.xis.qz ptexebat ci. qz ea vtebat.
z hac veste vtebãt pueri nobiles vsq; ad q̃n
decim annos sub disciplina. postea vtebãt
virili toga. Jñ ptextatꝰ. ta. tũ. i. ptexta indu
tus vel ornatꝰ. Et h ptexta. te. z hec ptexta
ta. te. s. comedia de factis nobiliũ. sz a latinis
ꝺdita q̃ nulliꝰ pcij erat. Unꝺ Oratꝰ. Ul qui
ptextas vel q̃ docuere togatas ſm Hugui.
Pap. ſo dicit q dicebat ptexta qz ptexebat
ei latior q̃s purpura.
Pretor.oris.m.g.i. ppositꝰ. Sz ppositus i
ecclia. ptor in ciuitate. Et dicunt ptores q̃a
psunt z torq̃ant. vel qz perãt tormẽtis. a pre
z torqueo.ques. Uel dicũt a peũdo. vl pto
res dicunt q̃si ppositores. Uel ptores q̃si p
ceptores ciuitatis. z pncipes. ita q pceptor
sincopet. z dicat h ptor q̃si preceptor. qz pci
piat. Jdẽ z prefecti. qz pretoria potestate pre
sint Jdẽ z q̃stores. q̃i q̃sitores qz p oib⁹ q̃rũt
Jnde hec pretura. re. dignitas pretoris. Et
pretorius.ria.riũ. z h pretoriũ rij. locꝰ vbi p
tor residet ad discutiendũ domꝰ iudiciaria.
z pducit pe.gti.

Pr

Prior est q̄ in vrbe romana iudicio senat⁹ ad dissipandū vl̄ disceptādū dubios act⁹ z causas ordinabat. Et erat ei⁹ officiū annuū vel annale. qz solo anno durabat. z anteq̄z a pl̄o romano ad p̄ncipē trāslata fuisset ptās vel añq̄z romana ptās sub imperatore venirz. habuit potestatē plenā faciēdi ius z statuta z edicta cui⁹ edicta iuris onerarij noīe cen/sent. qz hmōi honore z autoritate pollebāt. vt. L. de offi. pto. l. j. z Insti. de iure gen. na. z ciui. §. ptoz q̄z edita. z no. in. l. certū. L. vñ legit. q̄ ptor viu⁹ poti⁹ dz seq̄ ptorē mortuū q̄z ius ciuile.

Prior fideicōmissari⁹ dicebat ille q̄ de fi/deicommissis relictis cognoscebat. z ius di cebat z reddebat dicens. ius dabo. ff. de orī. iuſ. l. necessarium

Prior pegrin⁹ dicebat ille q̄ inter pegrinos q̄ in ciuitate affluebant vl̄ p̄fluebāt ius red/debat.

Prior vban⁹ dicebat q̄ cū p̄sules ad bel la finitima alis vicina vocarēt ius necessari um in ciuitate reddebat. ff. d orī. iu. l. ij. pal.

Priorij est loc⁹ in q̄ ius ex more redditur. Et iā loc⁹ in q̄ qs p̄fectura exercet cū suis of ficialib⁹ z cām tractare solet. Jdē est domus p̄sidi, p̄uincie assignata. vt loc⁹ deputat⁹ in dicib⁹ ad cognoscendū z deputandū vel ad sentētiandū de causis

Priorij pign⁹ dz illō q̄d alicui dat a iudi/

Priorioli. li. dimi. i. puſ ptorij (ce. vel parua dom⁹ in naui.

Prevaricator. torz. i. trāsgrediēs. z dz a p̄ua rico cas. z dicūt p̄uaricatores legz. i. trāsgres sores legis. qz p alīs z pl⁹ q̄z debēt in legez varicāt. i. claudicāt vel ambulāt

Prejud. nia. uiū. p̄cedēs. p̄curſor. añ positus in via p̄ambulās.

Prex. cis. he p̄ces. hanc p̄cū. sz ntūs singula ris nō est in vsu. i. rogatiōes. supplicationes z corripit p.

Priam⁹. mi. pe. cor. ppriū nomē cuiusdam. z dz a pasce. qđ est emere vl̄ redimere. q̄si em ptus vel redēpt⁹. Et a gtō p̄ami addita des fit p̄amides. h⁹ p̄amide. filj⁹ vl̄ nepos p̄ami z a ntō p̄amides remota de syllaba. fit h̄ pa mis p̄amidis. pe. cor. filia vl̄ neptis p̄ami.

Priapus. pi. fuit iuuenis q̄dā de lapsato ci uitate helleſponti. vñ ōpulsus ē ppt magni tudinē virilis mēbri. z habit⁹ p deo est a fe/minis. z dz de⁹ hortoz. ppter fecūditatē eoz qz hort⁹ nūq̄z est sine fructib⁹. Et pducit pe. Vñ Ouidi⁹ in libro fastoz. Ac rubet horto rum de⁹ z tutela pap⁹. Jtē dz de⁹ fuz et de⁹ auiū. z ab illo dz papus virile mēbz. Vl̄ fm Hugſ. dz a pasce qđ est redimere. qz generis humani iactura redimit. Jñ papismus. mi. pudendoz. tēsio vel passio.

Priasce grece dz emere vel redimere latine

Primari⁹. ria. riū. i. p̄mus. z dz a p̄mus

Primas. matſ. cō. ge. dz q̄ p̄m⁹ habet ī pl̄o Jñ primat⁹. tus. tui. ei⁹ dignitas vel magi/stratꝰ. Jtē p̄mas designat q̄ndā dignitatez in eccl̄ia. z tūc est ge. mas. Et vt dicit Papias Primas. matſ. inter reliqs maiorus dignita tis z potestatis est. z p. pe. gti.

Primeu⁹. ua. uū. pe. p̄to. i. p̄mus i euo. vl̄ p mi eui. i. senex vel p̄mus vel antiqu⁹.

Primiceri⁹. rij. q̄ p̄mū cereū portat añ ep̄m vel regē de dignitate. z dz a p̄mus z cereus. Jñ hec p̄miceria. rie. ei⁹ dignitas

Primitie. arz. pluralis nūeri sunt q̄ p̄mo de frugib⁹ p̄cipiunt. vel q̄ deo p̄mo offeruntur hinc est q̄ sacerdos p̄mā missam cantās di/cit celebrare p̄mitias. Jñ p̄miti⁹. tia. tiū. i. p̄ cipuus. z inter alios p̄m⁹ vel maior. Et de/clinat in pl̄i numero tm̄ fm vsum. Jnuenit etiā in singulari p̄mitia. tie. i. p̄ma ps frugū dño offerēda. Nec aūt debet p̄cepto domi/ni q̄ Exo. xxij. p̄cepit. Decimas z p̄mitias ñ tardabis offerre dño. z vt dicūt h̄ p̄ceptū ex toto fuit cerimoniale. Sz p̄ceptū de deci/mis ptim fuit cerimoniale. z partim mozale Et vt dic⁹ Hiero. Qui plurimū quadragesi mā ptē dabāt sacerdotib⁹ q̄ minimū septage simā. Inter quadragesimā z septagesimā lice bat offerre q̄dcūq̄z voluissent. z h̄ i aridis et liq̄dis. Jn feriis aīal p̄mogenitū dabat

Primipyl⁹. li. m. g. z h̄ primipyli⁹. lij. z h̄ pri mipylarſ. in eodē sensu. vexillifer q̄ portat p̄mū pylū. i. p̄mū vexillū añ regē vel in bello. Jñ h̄ z hec primipylarſ. z h̄ re. z h̄ primipyla tus. tus. tui. dignitas vl̄ officiū primipyli.

Primiurgi⁹. gij. q̄ primā virgam fert ante regem.

Primogenit⁹. ta. tū. i. primo nat⁹. z p⁹ quez est ali⁹ vel alij. sicut Esau dz primogenitus ysaac. Jtē primogenit⁹ dz añ quē null⁹. nec post que ali⁹. z sic xp̄s iesus dz p̄mogenitus beate v̄ginis

Primogenita dicunt ius p̄mogeniture. vñ sup illud Ben. xxv. Paruipēdens q̄ primo/genita vēdidisset. dz in hiſtoriis. Erant aūt p̄mogenita dignitates q̄s habuerūt primo geniti in cognationib⁹ suis vsq̄z ad Aaron. Habebat em̄ p̄mogenit⁹ vestē spēalem qua

Liber priorū et posteriorū

ducebat tm̄ in sacrificio offerēdo. z receptu
rus finalē bn̄dictionē a pr̄e. Itē in solēnita
tib⁹ z cōuiuijs bn̄dicebat mīoribꝫ. z in his
duplicē ciboꝝ portionē recipiebat. Tradūt
etiā q ī diuisiōe hereditaꝫ sp duplū recipet
pmogenit⁹. Nota etiā q pmogenita mors
dr supbia. q̄ fuit pma causa apostasie
Primor.oꝛ.dr maior z dignior in pl̄o. vel
pmus in ordine fm Aug. Pap. fo dic. Pri
mores pe.pd. sunt pmarij primi viri electi.
Un̄ Orat⁹ in fmo. Primores pl̄i arripiūt
populūq tributū.
Primorcul⁹.la.lū.dimi.i.aliq̄tulū pmor.
Primul⁹.la.lū.dimi.de prim⁹. Et inuenit
p pmus. z cor.mu.
Princeps.pis.cō.ge.dr q̄si prim⁹ capiēs vl̄
q̄si primū capiēs. z dr a pmū z capio. q aūt
dr princeps q̄si primū caput etymo. est. Si
em̄ cōpositū esset a caput faceret q̄dē gtm̄ ī
tis. fz qr a capio cōponit z facit ī pis. z desi
gnat ordinē z dignitatē princeps. Jn̄ h̄ pn
cipiū fm Aug. Scom Pap. Princeps di
ctus est qr prim⁹ capiat subam. locum. vel
dignitatem.
Principat⁹.tus.tui.i.dn̄atio. Et vt dic ari
stoteles in.v.ethicoꝝ. Principat⁹ viz oñdit
Est etiā sicut dr q̄dā ordo angeloꝝ q̄b de⁹
maxime principat. vel qr alijs pl̄sunt. z sub
ditos angelos ad explendū diuinū mīsteri
um disponūt.
Prin⁹ grece. lentisc⁹ latine. arbor dicit fm
Pap. Vl̄ fm Aug. Prin⁹ arbor est. scz ilex.
vt dicūt. z est grecū.
Prior.oris. qñq̄ est cōpatiuū a prīdē por
prim⁹. Itē prior qñq̄ non hz vim cōpatiui.
fz simplicit̄ designat ordinē scz sine cōpatio
ne. z tūc prior. pr̄ie dr de duob⁹. prim⁹ de tri
bus vl̄ q̄ttuor vel de pluribꝫ. Hā de dictiōe
dissyllaba qñq̄ solet q̄ri prior q̄nta. De po
lysyllaba. pma quāta. Un̄ de multis. pr̄ie p
mus dicēs. aliusue Sz prior ac alter dic cō
cordare duob⁹. Itē prior qñq̄ designat di
gnitatē in eccl'ia. z tūc est tm̄ mas. g. sicut hic
prior priorꝫ. Jn̄ h̄ priorissa. se. mulier talem
bn̄s dignitatē. vel vxor pōris. Et h̄ porat⁹
tus. ei⁹ dignitas vel district⁹. Et nota q in
uenit̄ sepe prior p melior positū. z tunc sine
dubio hz vim cōpatiui. Et pm⁹ p optimus
z tūc suplatiui significatōz obtinet seu com
paratiui. Un̄ Virgili⁹. Et pmos inuenum
tot miserit ordo pmos. Primos posuit p op
timos. Prim⁹ etiā p maxim⁹ inuenit. Unde.j.
Timo.j.dr. Chr̄ist⁹ venit in hūc mūdū pec
catores saluos facere. q̄z pm⁹ ego sum. vbi
dicit glo. prim⁹. i. maxim⁹. Peior em̄ oīm
sum. qr pl̄secutor. q̄ nō erat peior. Prim⁹ g̃ fu
it nō ordine tpis. fz magnitudine iniq̄tatis.
Priorcul⁹.li.i.puus por. vel in pl̄sona vel in
dignitate.
Priscillianiste q̄dā heretici a pl̄scilliano vo
cati. q̄ in hispania in errore gnosticoꝝ z ma
nicheoꝝ pmixtū dogma cōposuit.
Priscus.ca.cū.i.antiqu⁹. vetust⁹ vl̄ lōgeu⁹
Pristin⁹.na.nū.pe.cor.i.antiquus.
Priuat⁹.ta.tū.i.expoliat⁹. orbat⁹ vl̄ aliena
tus ab aliq̄bus reb⁹. vel honore vl̄ dignita
te. z olim priuati dicēbāt ab officijs public̄
extranei. Est ei nomē magistratū habēti cō
trariū. Itē priuati pr̄ie dicunt q̄ nō sunt cō
stituti in aliq̄ dignitate. xxiij. q. j. q̄ ꝫ. Itē di
cunt oēs exēpti a iure cōi. siue sit collegium.
siue aliq̄ specialis pl̄sona. vij. q. j. petisti. z dis.
iij. priuilegia.
Priuata pl̄sona. est pl̄sona carens functione
publica.
Priuatū ius ē illud qđ p̄cipalit̄ ad singu
loꝝ vtilitatē pr̄inet. vt ī pactis z q̄uentione
singulariū pl̄sonaꝝ
Priuata delicta dicūt. q̄ ciuilit̄ tractant. vt
si mihi furat⁹ sis decē. z ego vt reh abeā ago
nō vt coꝛpaliter puniaꝫ.
Priuign⁹.gni. est q̄ ex pori viro genit⁹ c. di
ctus q̄si puigen⁹. i. ex pori viro genit⁹. vl̄ q̄si
priuat⁹ igne. i. dilectiōe. qr paꝛ diligit̄ a no
uerca vel a vitrico. Un̄ vulgo añ natus dr.
scz añq̄ mater ptraheret cū altero viro. Jn̄
h̄ priuigna. ne. q̄ ex vxore viri nata fuit añq̄
esset vxor sua. Et est filia vxoris ab alio vi
ro priori genita.
Priuilegiū. gij. est lex priuata z singular⁹ q̄
ad vnū pr̄inet vl̄ ad paucos. z pulegiuz dr
p̄rogatiuū vel honor singularis vel pr̄ia p
sumptio. Priuilegiū etiā dr qđ iure debet. z
bn̄ficiū qđ a principib⁹ p̄cedit. Uel pulegi
um est p̄cipis bn̄ficiū ꝫ ius cōe indultum.
Non em̄ est priuilegiū nisi aliq̄d indulgeat
spēale. c. abbatē. de ẏ. sig. z. c. in his. de pul'.
Et dr q̄si priuās legē. vel ē lex priuata. i. vni
us añ alios bonor vel dignitas aut īmuni
tas q̄ sibi ꝓuenit eoꝝ q̄ alijs incūbunt vel q̄
de iure cōi allegant. Jn̄ priuilegiat⁹. ta. tuz.
Et priuilegiar⁹. ria. riū. i. p̄rogat⁹. vel q̄ vtit̄
pulegio. Et nota q pulegiū merit̄ amitte
re q̄cessa sibi abutit̄ potestate. Itē vt dicit
Hieronym⁹. Priuilegia paucoꝝ nō faciunt
legē cōmunem.

Pri

Primus.ua.uũ.i.priuat⁹ vel ꝑius.
Proastiũ.stij.loc⁹ añ ciuitatẽ.s.suburbiũ.z dr a p.i.añ z asty.qđ ẽ ciuitas.ſm bug. Paꝑ. ꝓ dic̃. Proastiũ viridariũ ꝑpe muꝝ arboꝝ.
Proauliũ.lij.n.g.i.porticus
Probatic⁹.ca.cũ.i.pecualis.z dr a pbaton qđ iterptat ouis. Dic dicta ẽ pbatica piscina.i.pecualis.qz cadauera hostiaꝝ ibi abluebant. Unꝰ Joh. v. Erat ãt hierosolymis ꝑbatica piscina q̃ cognoiabat hebraice bethsaida.i.dom⁹ pecudũ latie. Et ſatȝ pcordat cũ greco.ſ.pbaton vl' probatica. Et nota q tres piscine erãt hierosolymis. Una piscina ibi erat q̃ dicebat supior.z ħ erat extra ciuitatẽ. De q̃ Isa. vij. dic̃ dñs ad Isaiã. Egredere i occursum Achaz tu.z q̃ derelict⁹ est. Jasub filꝰ tu⁹ ad extremũ aqueduct⁹ piscine superioris i via agri fullonis. Alia piscina erat inferior.z ħ erat ĩ ciuitate ad vsũ ciuiuȝ. Tertia autẽ erat iuxta tẽplũ q̃si ad radicem mõtis sion. De q̃ piscina sumebat aq̃ ad sacrificia abluẽda. Et fiebat ħ piscina ex congregatiõe aq̃ꝝ siloe qđ erat fons ad radicẽ mõtis sion. In hac piscina nathinei hostias lauabãt siue oues sacrificãdas Itẽ pbatic⁹.i. q̃ pbat vel pbaſ.z tũc dr a pbo.bas.
Probaton grece.latine dr ouis.
Problema.matȝ.n.g. qđ latie dr ꝓpositio.q stio est difficil' hñs aliq̃d qđ disputatiõe soluendũ sit.z cor.pe.gti Jñ pblematic⁹.ca.cũ guis z difficil'.vl' q̃ pblema ꝓponit. Et videt pblema cõponi a p z lema qđ ẽ vorago.qz ꝓponit vt voret z decipiat.z pducit ble.
Prob.ba.bũ.i.modest⁹ morigerat⁹.gt⁹.cõmod⁹.apt⁹.bon⁹. Jñ pbitas.tatȝ.z cor.pro Uñ. Es pb expirat pbitas.es honest⁹ honestas. Labiẽ es fortȝ.fortia morte iacẽt.
Proboscida vl' pmuscida.roſtꝝ elephãtis. qz illa pabulũ ori admouet.z videt declinari.hec pboscis.dis.vl' pmuscis.dis.
Probrũ.bri.n.g.i.crimẽ.turpitudo.ꝓuitũ dedec⁹. Jñ pbrosus.sa.sum.i.dedecorosus Jñ hec pbrositas.tatis.
Procastriũ.trij.loc⁹ forȝ añ castra vel castꝝ z dr a pro z castrũ vel castra.
Procat cſ.o.g.i.petax.quid⁹ petitor ipotun⁹ ad petẽdũ qđ matie solẽt facere pci. z pti net ad meretrices. Jñ pcacitas.tȝ.i.ipudẽtia intpantia.z pcul⁹.la.lũ.i.aliq̃tulũ pcax.
Proceleumatic⁹.ci.vide s̃ in celeuma
Procella.le.f.g.i.subita vis vẽtorꝝ cũ pluuiis.z dr a pcello.lis.eo q pcellat.i.pcutiat.z est pcella ꝓprie terraꝝ z celi. Tẽpestas fluctuum tm̃. Dr tm̃ q̃nq̃ pcella eleuatio fluctuuȝ sȝ ppt vẽtos. Jñ pcellosus.sa.sum.i.tẽpestuosus. Jñ pcellositas.tatȝ.i.tẽpestuositas
Proceres vt ait Paꝑ.sunt ꝓncipes ciuitatis.q̃si pcedes.eo q añ oẽs honore pcedant Itẽ capita trabiũ q̃ eminẽt extra pletes pceres dicũt.eo q ꝓmo pcedãt Hinc facta trãslatiõe ad ꝓmores z ad q̃sdã nobiles pceres dicunt.qz cetere mꝰtitudini ꝓeminẽt. Et declinat ħ pcer.h⁹ pceris.sȝ raro i singl'ari inuenit nisi q Juuenal⁹ dixit. Agnosco pcerẽ tc Et cor. pe.pceres. Unꝰ Lucan⁹ in.v. Fata vacẽt pceꝝ mot⁹ hic cũcta sequunt.
Procer⁹.ra.rũ.i.lõg⁹.alt⁹.formosus.z dr a pcedo.dis. Jñ ħ pceritas.tatȝ.i. longitudo altitudo.z pꝓ. ce. Unꝰ Dañ.iiij. Et pceritas ei⁹ ꝓtingẽs celũ.z Deut.ij. Popul⁹ magn⁹ z mult⁹ z pcere longitudinis tc.z Nũeri.xiij. Popul⁹ quẽ aspexim⁹ pcere statureest.
Processus.sus.sui.i.pser euẽt⁹ l' augmẽtũ.
Processtria.oꝝ. plis nũeri.loca extra ciuitatẽ.sicut pcastria loca extra castra. vel pcestria dicũt loca extra ciuitatẽ degẽdata. p que murus ascẽdit
Procinct⁹.i.apparat⁹ belli vel pugne. Itẽ ꝑcinctus.cta.ctũ.i.expedit⁹.armat⁹
Procliu⁹.ua.uũ.z ħ z ħ pcliuis.z ħ ue.ĩ eo dẽ sensu.i.pcuru⁹ i anteriorẽ ptẽ q̃si ꝑceps. Et ponit q̃nq̃ ꝓ itent⁹.sedul⁹.pmpt⁹. q̃nq̃ ꝓ facil'. Qui ei in pcliuitate ẽ. valde ẽ intẽt⁹ ne cadat.z iõ ponit ꝓ intẽt⁹. Itẽ facile ꝑcipitari pt.z iõ ponit ꝓ facil'. Jñ pcluuitas.tatȝ.
Procõsul dr.q̃ vice ꝓsul' fungit. Unꝰ dicit⁹ dor⁹.ix.etymo. Procõsules subiecti erãt cõsulib⁹.z dicti pcõsules.eo q vice ꝓsulis fun
Procõsul dr iudex ordinari⁹. (gerẽtur. z est iudex a pp'o ꝓstitut⁹ nõ a ꝓncipe.nec ab alio.sȝ añ imperatoriã dignitatẽ creat⁹. cuius officiũ erat i puincijs dirigi.ſ.i regno tributarijs. vt p eũ puinciales sua negocia expedirẽt. Dic ꝓ pluries nõ potuit vti fastib⁹ q̃ sexies. Nemo ei septio est creat⁹ pcõsul. et nisi semel pcõsulat⁹ fungebat insignijs. z in puicia. z ad eũ ptiebat vt ad q̃scũq̃ mgrat⁹ respiceret. ff. de offi. pcõ. l. procõsules.
Procõsullegat⁹.ẽ cui pcõsul puinciã igrestus mãdat iurisdictionẽ.
Procor⁹.ri.pe.cor.ꝓriũ nomẽ cuiusdã viri Unꝰ in aurora. Philipp⁹ pcor⁹. Stephan⁹ preclarus honore. z addit vnũ l. un Philippus vt ꝓma producat.
Procul⁹.li.pe.corr. filꝰ q̃ nascit pre existẽte procul a patria. Et ħ procula.le.i.filia talis

PR

Et procula q̃dã vestis p̃ciosa q̃ de pcul affe
rebat. vñ t ðr procula. q̃si procul lata
Procus. ca. cũ. ðr a pco. r. arʒ. t h̃ proc⁹. ci. i.
petitor t ꝓprie mulier vel noue ꝯiugis t nu
ptiar. Ul ðr a precãdo q̃ frequent solet p̃
cari t petere donis eã quã vult.
Procurator. torʒ. ẽ q̃ aliena negocia mãda
to sibi a dño fctõ gerẽda gtuite suscipit vnũ
vel plura. ff. de nego. gest. l. iij. §. negocium.
Prodigialis. lis. cõ. t. t h̃ le. i. monstruosus.
Jñ h̃ prodigialitas. tatʒ. i. mõstruositas. t h̃
prodigiator. toris. i. prodigioꝝ iterpres.
Prodigiolũ. li. di. i. puũ prodigiũ.
Prodigiũ. gij. i. mõstr̃ turpe t ad vastãduz
paratũ. t ðr a pdigo. gis. Sepe tñ simplr̃ p
mõstro accipit. Jñ prodigiosus. sa. sũ. i. mõ
stris plen⁹. Ul ſm q̃sdã prodigiũ appellatuz
est q̃si porro dictũ. eo q̃ porro dicat. i. porro
significet. t aliq̃d futuꝝ esse portẽdat. Ul p
digiũ pt dici pcul a digito. q̃ pfigurat ali
q̃d remotũ t futuꝝ
Prodigua. gue. i. hostia mlt̃ ꝯsumẽs Jñ h̃
pdiguitas. tʒ. t prodigu⁹. a. ũ. i. ꝯsumẽs.
Prodigalitas. tatis. f. t. i. vastitas.
Prodig⁹. ga. gũ. i. diffusus. vltra modũ lar
gus t effundẽs ſm Aug. Pap. ꝙo dic. Pro
dig⁹. i. pfusus ꝯsũptor. luxuriosus. sumptu
osus. gluto. Uñ pdig⁹ excedit mẽsurã. larg⁹
bonori Seruit. fructificat pc⁹. auar⁹ eget.
Prodig⁹ est q̃ neq̃ tps neq̃ finẽ expensarũ
aduertit. neq̃ modũ. ff. de cur. furiosis. l. j. ſz
bona sua dilapidãdo t dissipando pfundit.
cui interdicit bonoꝝ a mĩstratio a iudice p
legẽ. xij. tabulaꝝ. vel al's a lege. vt q̃ ĩ. l. Ju
li. maiest. cõmisit. vt L. ad. l. Jul. maiest. l. fi.
Proditor est q̃ secreta sibi cõmissa reuelat.
de pe. dis. vj. sacerdos.
Productil⁹. t. t h̃ le. pe. cor. ðr a pduco. cʒ.
et op⁹ illud ðr productile q̃ nõ est fusile. sed
productũ tunsionib⁹ malleoꝝ.
Prophan⁹. na. nũ. i. execrat⁹. sacrileg⁹. t ðr
a pro t phanũ q̃si pcul a phano. ꝓphanũ etiã
ðr q̃ nõ est sacꝝ. Uñ ꝓphani dicũt oẽs laici
t illiterati. q̃si procul a phano. ꝓphie Uñ sup
illõ Ezech. xlviij. Prophana erũt vobis rc.
laica. l. q̃ passim pplo habitare liceat. nõ q̃ ĩ
mũda sint.
Profect⁹. tus. tui. i. it⁹. t ðr a pficiscor. scerʒ.
Itẽ pfect⁹ ðr pficuũ. t tũc ðr a pficio. cʒ. Uñ
qdã. Pro quo profectu ẽ q̃s sepe profectus.
Professio. onis. f. g. i. scia. ſz nõ q̃libet. uno
illa ðr ꝓprie professio alicui⁹ in q̃ ille a se t ab
alijs credit excellere. Uñ professor alicuius
artis ðr q̃ p̃ ceteris se eã scire t alij h̃ ipm̃ p
fitent. Uel professio est studendi alicui⁹ vite
l' scie q̃dã singl'ar̃ electio. Jn nr̃o tñ vsu ðr p
fessio alicui⁹ secta vel disciplina quã profite
tur. siue ĩ ea excellat siue nõ ſm q̃ est x̃piane
professionis. Uñ ðr. Cui⁹ professiõis es tu
x̃piane an Tulliane Et ego feci professionẽ
vel professus sum ĩ ordine fratrũ minoꝝ.
Profestus. sta. stũ. i. dies oĩno fest⁹. t ðr pro
festus q̃si prorsus fest⁹. Profest⁹ etiã dies ðr
vigilia festoꝝ dierũ. q̃si ꝑpe festũ. i. añ festum.
Et q̃libet dies nõ festiu⁹ ðr profest⁹ q̃si lõge
a festo vl' procul. Hinc Macrobi⁹ de satur
nalib⁹ dies oẽs aut festos aut profestos aut
intercisos vocauit
Proficuũ. cui. n. g. i. profectus.
Profligat⁹. ta. tũ. ſm Pap. i. proiect⁹. deiect⁹
uersus. afflict⁹. iteruect⁹. scelerat⁹. t pro. fli.
Prophonesis. ẽ cũ aliq̃s exclamãdo deũ le
titiã vl' indignatiõz expmit. vt O de⁹ in q̃n
tis anim⁹ ꝙiat amãtis. t ðr a pros q̃ est ad
t phonos son⁹. q̃si se hñs ad sonum. i. excla
mationẽ. q̃ hic color ðr exclamatio.
Profug⁹. ga. gũ. pe. cor. i. procul fugiẽs. fu
gitiu⁹. expulsus. Profugus ꝓprie ðr q̃ procul
a sedib⁹ suis vagat. q̃si porro fugat⁹.
Profund⁹. da. dũ. i. prodig⁹. larg⁹. dissipa
tor q̃ nimis profundit. t ðr a profundo. dis
Jñ profunditas. tatʒ. i. prodigalitas. Itẽ p
fund⁹. da. dũ. ðr q̃si procul a fundo hñs sup
ficiẽ. vl' q̃si procul hñs fundũ. t ðr a p t fun
dus. Jñ h̃ profundũ ðr mare altũ. t profun
ditas alicui⁹ rei ſm Aug. Pap. dic. Profun
dũ vorago. altũ. immẽsum. magnũ
Profusus. a. ũ. pe. p. q̃ ĩ vitijs accipit in
actiua sigtiõe. Uñ salusti⁹. Aliena appetens
sui pfusus. ardẽs ĩ cupiditatib⁹. Profus⁹ sui
id ẽ. profundẽs sua. i. dissipãs vl' dispergẽs.
Pap. dic. Profusus. i. larg⁹ dissipator.
Progenies. ei. f. g. i. ꝓpago. posteritas. stirps
t ðr a progigno. nis. Et nota q̃ filij t nepo
tes nõ sunt progenies. q̃ nõ sunt procul ge
niti. ſz pronepotes. t exinde sunt progenies
q̃si procul geniti. t inde progenies icipit a p
nepotib⁹. ſz posteritas a nepote. q̃si postera
tas. Et sic inferi⁹ lõge editi progenies dicũ
tur. ita superius proaui. abaui. atauí. trita
ui. progenitores vocantur. quasi procul ge
nerantes.
Progama ſm q̃sdã ðr pcedẽs scẽptura q̃ p
ples prouincias siue loca destinat. Sz ſm
Aso. in sum. L. e. ti. ẽ scẽptura publice ꝓposi
ta. vt ibi ðr nj. §. mutationes.

Pr

Prohemiū est ꝓmo generalis ꝓambulās in principijs librorꝫ oñdēs i generali q̄ postea ꝓtineant in spāli. interdūqꝫ alia pl̄a cōplectens. vt no. Jo. an. in exordio cle. sup verbo qm̄. ꝛ dr a p vel ptos. qđ ē ꝓmū. ꝛ hemi qđ ē ꝓmo vel modulatio. q̄si prim⁹ ꝓmo vel ꝓma modulatio. s. plogus

Proheres dr q̄ loco heredis fungit. aut instituit⁹. aut substituit⁹. ꝛ pō. he.

Prohibeas. ꝑbū defectiuū. i. phibeas. nec de eo inuenit ampli⁹. Uñ Plaut⁹. Uñ queso vt phibeas

Prolatibilis. lis. ꝯ. t. ꝛ b̄ le. qđ ē aptū pferri.

Prolepsis est ꝓsumptio rerꝫ explicādarꝫ ordine secutarꝫ. vt aq̄le volauerī. hec ab oriēte illa ab occidēte. ꝛ dr a p qđ est ꝓ ꝛ lepsis qđ ē sumptio. q̄si ꝓsumptio

Proles. lis. f. g. i. pgenies. ꝓpago. nati. vel p les. i. filius vel filia

Proletari⁹. rij. m. g. q̄ ad plē tm̄ gignendam vacabāt. Erāt em̄ q̄dā apud romanos q̄ in vrbe sp morabāt cā generādorꝫ filiorꝫ. et nō cogebant ire i arma. ꝛ hi pletarij dicebāt

Prolios herba q̄ florē velut cādorē hz. ꝛ canos hoim capillos facit.

Prolixus. a. ū. i. pduct⁹. lōgus. extēsus. iplicitus. qđ nomē tractū est a lōgis lixꝫ passibus. Jñ b̄ plixitas. tatis

Prolog⁹ gi. i. pfatio. ꝓlocutō. ꝛ dr a ptos. qđ est ꝓmū. ꝛ logos qđ ē ꝓmo. q̄si ptos logus. i. primus sermo.

Proludiū. dij. est imago veri ludi. i. exercitium ꝑm Pap.

Proluuies. ei. f. g. ꝛ b̄ pluuiū. uij. i. aq̄ꝫ iundatio. vl̄ destructio ex aq̄ꝫ iundatōe. vl̄ sordes vl̄ purgatio vl̄ decursus q̄ in cuiuslibet rei larga ꝛ indiscreta effusiōe vl̄ deuastatōe inuenitur.

Promethe⁹ atlātis frat. a paganis deluto finxisse hoies dr ꝓpter mirā ingenij excellētiā celūqꝫ ascēdisse. ignē furatū homib⁹ dedisse. vñ dij irati ipm̄ i caucaso mōte ferrea catena ad saxū ligauerī. eiusqꝫ cordi aq̄lā apposuerūt. hoib⁹ ꝙ febres ꝛ morbos dederūt

Promiscuū vulg⁹ dr ex vtroqꝫ sexu pmixtū ꝛ declinat. pmiscu⁹. a. ū. ꝛ dr a pmisceo. sces.

Jtē pmiscuū gen⁹ i noie qđ grece epicenū. i. supra cōe dr. est qđ sub vna voce ꝛ vno articulo cōphendit aialia vtriusqꝫ sexus

Promontorij. rij. dr mons q̄ pcul apparet p sui eminetia

Promptuariū. rij. n. g. i. cellariū. ꝛ dr a promo. mis. qr inde necessaria victui pmunt. i. pferunt. Uñ ꝑba. Promptuaria eorꝫ plena Et est pmptuariū lōgi tpis. Sz cellarium paucorꝫ dierꝫ.

Prompt⁹ ta. tū. i. parat⁹ ꝛ expedit⁹ ad aliq̄d agendū vl̄ dicēdū. ꝛ dr a pmo. mis. Jñ pmptul⁹. la. lū. i. aliq̄ntulū. pmpt⁹. ꝛ cōponit p pmpt⁹. i. valde pmpt⁹. Jtē pmpt⁹. tus. tui. i. aptio. ꝛ p cōpositiōz ꝛ promptu. i. in apto. sz pot⁹ in ꝓpositio adiūgit pmptu p appositionem.

Promulc⁹. ci. m. g. dr funis cū q̄ nauis ducit vel scapha. q̄ maiorē nauē ducit ꝛ regit.

Promurale. lis. n. g. i. mur⁹ añ murū dictū. ex eo q̄ p munitiōe muri sit

Promuriū. rij. i. añspacū circa murꝫ

Promus mi. m. g. i. cellariū. Et ponit q̄ñqꝫ p custode ipsi⁹ pmi.

Promuscida. vide s in pboscida

Pronefas. scel⁹ ꝯ fas. ꝯ iusticiā. ꝛ sunt due ptes. p interiectio. nefas nomē. Hō ei potest ibi esse ꝑa cōpositio. quia interiectio nō potest compon.

Pronepos est fili⁹ nepotꝭ. sicut pneptis est filia neptis.

Pronoe. es. dr a protos qđ est primū. ꝛ noys. qđ est mens. q̄si ptonoe. i. prima noys. s. diuina mens.

Pronosticū. ci. n. ge. i. signū futuri. ꝛ dr a pnosco. is. ꝛ pnostic⁹. a. ū. q̄ pcognoscit. vl̄ añ signat ꝑm Aug. Pap. dic. Pronostica. puisio egritudinū. dicta a pnoscēdo. Oportet ei medicū pterita pñtia ꝛ futura puidere.

Pronosticon. liber est. ꝛ pt scribi sine g. vel pt addi g. p. pthesim. vt pnosticon vel pgnosticon.

Pronuba. be. dicta ē Juno. qr nubētib⁹ pre eit q̄si pnuba. ꝛ generaliter pnuba dr q̄ altat nubēti. ꝛ q̄ nubētē viro ꝓiūgit. Ipa ē ꝛ para nympha. Jnuenit etiā h̄ pnub⁹. sic ꝛ h̄ para nymph⁹. Uñ Judic. xiiij. dr. q vxor samsonis accepit maritū vnū de amicis ei⁹ ꝛ pronubis. i. panymphis sibi astātib⁹. Et cor. nu Uñ q̄da. pnuba curtat cui pnub⁹ associat. ꝛ Ouidi⁹ i scda epi. Pronuba cteſiphone thalam⁹ vlulauit in illis

Promur⁹. ri. i. spaciū iuxta murꝫ

Pron⁹. a. ū. i. i anteriorē ptē flex⁹. iclinatus curu⁹. subiect⁹. hūil. ꝛ dr a p ꝛ no. nas. tracta metaphora a natāte qr caput i ānteriorē ptē iclinat ꝛ posteriora eleuat. Pron⁹ etiā dr obseqns ꝛ pmpt⁹. Jñ pnitas. tꝭ. i. pmptitudo.

Propagine⁹. nea. neū. i. ad paginē primens vel de ꝓpagine exñs.

PR

Propago.ginis.f.g.i.linea.origo. extensio. flagellū vitis extensum sub terra.ꝛ cor.pe. gti

Propassio.onis.f.g.ōr a.p ꝛ passio.ꝛ ōr pro passio qñ caro titillat viso vulnere. Sz passio qñ ille malꝰ affectꝰ erūpit postea ī effectū Uñ dicit Hiero.in glo. Matth.v.sup illō. Qui viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eam ꝛc.

Propassio ē subitꝰ motꝰ aī sine deliberatōe boni vl mali opis. Passio ꝥo est affectio deliberati aī si sit locꝰ pficiēdi. Itē nota q passio īportat īmutatōnē patiēt. Nō aūt ōr ali ꝗd īmutari simplr qñ id qō est ꝓncipale in ipo immutatū ꝑmanet.ꝛ iō simplr loquēdo qñ rō nō mutat a sui eqtate vel eqlitate non ōr passio.sz ꝑassio.qñ ꝑmo vel incepta passio. Ul ꝑassio qñ imꝑfecta passio.sed passio ōr ꝑsūmata passio ꝑ ꝑsensum

Propatulꝰ.la.lū.i. valde patulꝰ.in palā ductus.corā factꝰ.

Propatruꝰ.trui.frater pauī.

Propensus.sa.sum.i.extēsus.dilatatꝰ. Inde pensius aduerbiū.qñ extensius

Properꝰ.ra.rū.i.festinꝰ ꝛ citꝰ.ꝛ ōr a ꝑpe.

Propes dis.m.g.est funis q̄ pes vel alligatur.qñ ꝑpe pedes.ꝛ cor.pe.gti.

Prophēta.te.qñ ꝑfatoꝛ a ꝑdicendo futura ōr a ꝑfor.farz.qō est ꝑcul ab intētione fari.s. aliud ꝙbo.pferre.aliud corde. Uel ōr a ꝑcul ꝛ phanos qō est sonꝰ qñ lōge ꝑuisa ꝑnūciās Inde h ꝓphetissa.se. vates femia. vl ipa femina ꝓphetās. Et ꝓphetic⁹.ca.cū.ꝛ h ꝛ h ꝓphetal ꝛ h le. Et vt dic Isid.etymo. vij.qs gentiles vates appellāt.hos nr̄i ꝓphetas vocāt.qñ ꝑfatoꝛes.qꝛ ꝑcul fanꝫ.ꝛ futura ꝑdicāt q ꝛ i veteri testamēto vidētes appellabāt.qꝛ videbāt ea q̄ ceteri nō videbāt ꝛ plpiciebāt q̄ in mysterio abscōdita erāt.

Prophetia tie.est ꝑsciētia futuroꝝ Itē prophetia est rer latentiū ꝓteritoꝝ vel ꝑsentiuz vl futuroꝝ ex diuīa inspiratōe manifestatio Eui⁹ septē sunt genera. Primū genꝰ ꝓphetie ōr extasis qō est mētis excessus.sic vidit petr⁹ vas de celo summissū in stupore mentis cū varijs aīalib⁹ Act.x. Secōm ē visio.sicut Isa.vj. Uidi dñm sedentē sup solū excelsū. Tertiū genꝰ est somniū.sic Jacob subnixā ī celo scalā dormiēs vidit Beñ.xxviij. Quartū genꝰ ē p nubē. sic ad moysen ꝛ ad iob post plagā loquit deꝰ De moyse habet Exod.xix Uenia ad te ī caligine nubis vt audiat me pl̄s loquentē ad te. Quintū genꝰ est vox de celo sic ad abraā sonuit dices Beñ.xxij. Ne extēdas manū tuā sup puerꝝ.. Et ad Saulē Act.ix. Saule saule q̄d me pseq̄ris. Sextū genꝰ ē accepta ꝓbola.sic apō salomonez in puerbijs.ꝛ apud balaā cū euocarēt a balach Numeri.xxiij. Septimū genus est repletio spūsscti sicut pene apud oēs ꝓphas.

Propiciatoriū.rij.locꝰ ꝓpitiādi.ꝛ ōr a ꝓpitior.aris.qñ ꝓpitiatiōis oraculū. Et sic ōr ī hist⁹ sup Exo. Propiciatoriū erat tabula aurea cuiusde logitudinis ꝛ latitudis.cuiꝰ ꝛ arca vtrarcā tegere sufficeret. De spissitudine ꝥo eiꝰ nō legit. Hoc dicebat oraculū. qa dñs de illo rūsa dabat. Rūsum aūt ōr oraculū diuinū.qꝛ orātib⁹ dat. Dicebat etiā ꝓpiciatoriū.qꝛ exinde loquēs dñs ꝓpiciabat pl̄o. vel qꝛ die ꝓpiciatiōis dicebāt gl̄iaz domini sp ibi descēdere Et vtraq ꝥo pte oraculi.s.in duob⁹ angulis anteriorib⁹ positi sunt duo cherubin aurei ꝛ productiles.nō scz fusiles sz tūsionib⁹ malleoꝝ ꝓducti. Jn glosa aūt ad Heb.ix.ōr.q dicebat ꝓpiciatoriū siue oraculū.qꝛ ibi apparebat angelꝰ dñi loquēs moysi qñ dñs ꝓpiciatur⁹ erat pl̄o.

Propitiꝰ.tia.tiū.i.bonꝰ.benignꝰ. mitꝫ mitis.plper.placatꝰ.ꝛ ōr a ꝑpe.

Propitiatio.onis.i.placatio.misericordia ꝛ ōr a ꝓpitior.aris.ꝛ ꝓpitiatoꝛ.ria.rūm.ꝛ ꝓpitiarius.ria.riū.

Propina.ne.f.g.locꝰ iuxta balnea publica. vbi pꝰ lauacrū a fame ꝛ siti reficiunt boies. Et ōr sic q̄si ꝑpellēs famē eo q h locꝰ famem pellat.ꝛ dicit greci popina.ꝛ inde corrupte nos dicim⁹ ꝓpina ꝓ tali loco simplr. Uñ ꝓpina modo ōr taberna q̄libet.eo q famē pellat. Jn h ꝓpinula.le.dimi. Et ꝓpino.nas.i. vinū miscere.potū administrare. Jn h ꝓpinatoꝛ.toꝛz.q potū admīstrat. Uñ Ouidius Jn ꝓpinatoꝛ numū q vinū ꝓpinat.

Propinatoriū.rij.domꝰ vl locꝰ vñ ꝓpinat. vel vbi ꝓpinat.

Propinq⁹.nqua.nq̄ū.i. ꝓximꝰ vl ꝑm locu vel ꝑm sanguinē. Jn ꝓpinq̄tas.tatz.

Propinula.le.dimi.i.qua ꝓpina.

Propi⁹.pia.piū.i.ꝓpinquꝰ ꝛ ꝓximus

Propola.le.f.g.domꝰ vbi vēdunt vnguēta ponit etiā ꝑ qlibet domo vbi aliq̄d vēdit

Propōtides ōr illud mare ꝑ qō trāsiit Jo. in specie bouis.vl ꝑ qō iupit⁹ in specie tauri detulit europā. Idē ꝛ alio noīe ōr bosphoꝝ Jnuenit etiā ꝑ noīe cuiusdā stelle

Proportio.onis.se.g.i.sil̄itudo. habitudo. copatio. Jn h ꝛ h ꝓportional.ꝛ h le. Jn ꝓportionaliꝫ aduer.ꝛ h ꝓportionalitas.tatis

t differt a ꝓportione. qz ꝓportio est habitudo vni⁹ ad aliud. Sz ꝓportionalitas plurium habitudinū inter se cōpatio. ſm Hugs. Et nota q̄ loc⁹ a ꝓportione ſm logicū differt a loco a ſimili. qz in loco a ſili accipit cōpatio ſm ſilitudinē inherētiuz. vt ſicut riſibile ieſt hoi. ita t hinnibile ineſt eq̄. Jn loco autez a ꝓportiõe nõ attēdit ſic ſimilitudo inherētiuz ſed cōpatio habitudinis. vt ſicut ſe hz nauta ad nauē. ſic ſe hz mgr̄ ad ſcolas

Propri⁹. pria. priū. i. ꝓuatū ſuū. qđ alī non ptinet. dictū ſic q̄ſi porro ꝓuatū. i. ſepatuz. a cōitate. vel ōr a ꝑpe. qz qđ ꝓriū est ꝑpe est. Et Et cōpar̄ p ſuppletionē magis. ꝓrius magz ꝓrius ꝓprijſſim⁹. Jñ ꝓpe magis ꝓprie p prijſſime aduer. t h̄ ꝓprietas. tatz. Jnuenit tñ propior. Uñ ad Roma. xiij. ſm vnā lr̄az. Hūc ꝓpior est nr̄a sal⁹ q̄z cū credidim⁹. Et nota q̄ ꝓriū ſm dialeticū ōr quadruplicit. Uno mō qđ ineſt alicui ſpēi t nō omni. vt eſſe grām̄aticū ꝯuenit tm̄ hoi t nō oi. Secūdo mō ōr ꝓriū qđ ineſt oi ſz nō ſoli. vt cē bipedē ꝯuenit oi hoi t nō ſoli. Tertio mō ōr ꝓriū qđ ineſt oi t ſoli t nō ſp. vt canescere iest oi hoi t ſoli. ſz nō ſp. qz nō niſi i ſenectute Quarto mō ōr ꝓriū qđ appellat ꝓprie ꝓprium. t ꝓriū p ſe dictū. qđ ineſt oi t ſoli et ſp. vt riſibile ineſt oi hoi t ſoli t ſp. Hō tñ hō ōr riſibilis q̄ actu rideat ſz qz apt⁹ nat⁹ est ad ridendū. Et h̄ quarto mō ōr ꝓriū qđ appellatur vnū de q̄nq̄ p̄dicabilib⁹. Et diffinit sic ab Ariſtotele. ꝓriū est qđ ſoli ineſt. t cōuerſim p̄dicat de re. i. ſpecie t nō indicat q̄d est eſſe. vt riſibile est ꝓriū hois. qz ꝯuerſim p̄dicat de ipſo. Hā ois homo est riſibilis. t oē riſibile est homo.

Propudiū. dij. prescurrilis loc⁹

Propudioſus. ſa. ſum. i. ignominioſus. iniurioſus. turpis. impudibūdus. iuerecūd⁹. impudēs. irreuerēs. infrontuoſus

Propugnaculū. li. ōr a ppugno. nas. t dicūtur ppugnacula pinne murorū ſiue ſummeptes. qz ex his pugnat

Proza. re. f. g. est anterior ps nauis.

Prozeta. te. m. g. q̄ in proza. i. in p̄ncipio nauis morat. vt maior q̄ hortat ſocios vl̄ gubernator. Hā in Jona vbi Piero. gubernatorē. ſeptuaginta ꝓtā interptati ſunt

Proſus. ſa. ſum. i. lōgus t pduct⁹ t plixus t ōr a proſon.

Proſa. ſe. oio pducta t a lege metri ſoluta. t ōr a pſon qi a plixitate ꝓborꝝ. qz nō coartat nūero pedū vl̄ ſyllabarꝝ. ſz i longū p volūta te pducit. vl̄ pſa ōr q̄ſi pfuſa. vl̄ q̄ſi ꝓua. q̄a ꝓuit ſpacioſe t excurrit nullo termino ſibi pfixo vel pfinito. Jñ pſula. le. dimi. i. pua p ſa. t pſaicus. ca. cū.

Proſapia. pie. t h̄ pſapies. ei. i. pgenies. generatio. t ōr a pſipo. pas. qz procul ſipatur t ſpargit vſq̄ in posteros.

Proſceniū. nij. i. loc⁹ añ ſcenā vbi ludebāt l̄ ſacrificabāt ſm Hug. Pap. ſo dic. Proſcenia pulpita ſunt añ ſcenā vbi ludicra exercebant. theatrales ludi

Proſcriptio ē aduerſus abſentē iudicial⁹ p nūciatio vt i poſtez pcul agat. i. maneat ab impio. t tal⁹ ꝺ quē fit pnūciatio tal⁹. t cuius bona palā t apte ſcribunt. ōr proſcriptus.

Proſectū. cti. i. extū. t ōr a proſeco. cas.

Proſelit⁹. ti. e aduena t circūciſus q̄ miſcebat ꝑſo dei. t ē grecū. q̄ aūt ōr pſelit⁹ q̄ſi p cul a ſolo ſit⁹. etymo. ē. Loīt aūt dicūt pſeliti de gētib⁹ ad ritū iudeoꝝ ꝯuerſi. t coꝝ. pe.

Proſeneta. te. ē panymph⁹. i. media perſona. p quā aliq̄s ꝓtract⁹ celebrād⁹ aut ineūd⁹ p curat. t tal⁹ procurator i ſpōſalib⁹ ōr paranimph⁹. q̄ explorat volūtatē hoīm. q̄ t cū q̄b⁹ velint ꝺbere t q̄ ſit facultas ꝓtrahentiū vel cōtrahere volētiū. cui⁹ remuneratio vl̄ merces ōr pſeneticū. t pſiſtit officiū ei⁹ circa amicitias cōplēdas. et circa aſſeſſores ꝓquerēdos ordinarijs iudicib⁹. vide. c. j. de h̄ in glo. ij. de teſti. li. vj.

Proſequiū. quij. i. ſeruitiū. t ōr a pſequor.

Proſerpina. ne. filia cereꝝ. ſ. luna vl̄ ipa ceres vl̄ terra. t ōr a pſerpo. is. qz circa nos ſerpit. t ē luna vicinior nob⁹ t inferior oīb⁹ planetis. Uñ q̄dā. Inferior reliq̄s ē luna planeta planetꝝ. Ul̄ pſerpina filia cereꝝ ōr ſemen vl̄ ſeges. eo q̄ pcul ſerpat a terra creſcendo. Et coꝝ. pe. vñ Virgil⁹ eney. vj. Nec ſibi pulcra ſuū ferri proſerpina munꝰ

Proſeuca ce. ōr dom⁹ paupū t medicoꝝ i q̄ elemoſynas petūt. et ōr a pſeucō grece. qđ latine ōr orare et depcari. Jtē pſeuca ōr oio l̄ depcatio. Jñ pſeutic⁹. a. ū. i. depcatoꝝ. Jñ pſeutice. i. hūiliatiue. et ōpcatorie t depcatiue

Proſic⁹. cia. ciū. t pſiciu⁹. ua. uū. q̄q̄d ſuperfluitatē abſcindit ꝺ q̄lib⁹ materia. qđ alit ōr ſucciſiu⁹. a. ū. et ſuccidaneꝰ. a. ū. et iciſiu⁹. a. um. t ꝑt dici ſubſtātiue. h̄ pſiciū. cij. vl̄ pſiciū. ui. vl̄ ſucciſiuū vl̄ inciſiuum. qđ ita ſuperfluū abſcindit de aliqua materia

Proſicū. ci. ōr ꝑma pſ extorꝝ. t ōr a pſeco. aſ vl̄ poti⁹ pſicū ōr a ꝑs q̄d e ad. t icos q̄d ē ſignū l̄ imago. iñ pſicū q̄i adumagiatō l̄ lignū

Pr

Prosimetric⁹.ca.cū.i.pstās ex psa ⁊ metro.
Prosintū.ti.ꝺr funis q̄ nauis alligat in lit/tore ad palu.⁊ ꝺr a pson qꝺ est longū eo q̄ lō/gus sit.
Prosocer ꝺr mariti au⁹. Prosocrus est vx/oris auia.
Prosodia.die.f.g.i.accētus.⁊ ꝺr a pros.qꝺ est ad.⁊ oda cantus.
Proson grece.latine ꝺr longū.plixū.pductū vel rectū.⁊ acuīt in fine.
Prosopon grecē psona ꝺr latine.q̄si ad faciem. Et nota q̄ ꝫ nomē psona signat subam pticularē.q̄ sonat ī dignitatē. Et sil'r psopa vel psopon apud grecos. Et iō psona nō est nisi i natura itellectuali. Et ſm Boetiū sūptū est nomē psone a psonādo eo q̄ in trage ꝺijs ⁊ comedijs recitatores sibi ponebāt q̄n dā laruā ad repsentandū illud cui⁹ gesta narrabāt decātando.⁊ inde ē etiā q̄ tractū est in vsum vt q̄dlibet idiuiduum homis de q̄ pt talis narratio fieri psona dicaī. Et ex ꝫ etiā ꝺr psopon ī greco.a p qꝺ est in ⁊ sopos qꝺ ē facies.qr hmōi laruas añ facies ponebāt.
Prosopopeia fit q̄n res fingit loq̄ q̄ loq̄ nō pōt. vl' q̄n ſmo dirigit ad rē q̄ nō pcipit.⁊ ꝺr a psopon.qꝺ ē psona.⁊ peo qꝺ est fingo. q̄si fictio psone loq̄nt⁹ vl' fingētis loq̄ vel pcipientꝫ. vt terra loq̄t fontib⁹ ⁊ marib⁹ Ut Ego terra calcoꝝ ab hoib⁹. vl' audite celi q̄ loq̄r.
Prosper.ra.rū.ꝺr faust⁹ secūd⁹ felix. Inde psperitas.tatis.i.successus vel felicitas.
Prostibulū.li.n.g.i.lupanar.dom⁹ meretricū.⁊ ꝺr a pstо.stas.ibi ei meretrices pstāt.i. p pcio stāt.⁊ meretricant. Uel ꝺr pstibulū a psternēdo.eo q̄ post ludos pactos ibi meretrices pstern̄at. vl' ꝺr a pstituo.tuis.qꝺ est p pcio statuere,ponere. qr meretrices p pcio se statuūt.
Prostibula.le.pe.coꝝ.i.meretrix.⁊ ꝺr a pstituo.tuis. Unꝫ Hiero. Int' ꝫginē ⁊ pstibulā
Protector.toꝝ.ē qui stat armat⁹ cū pncipe Unꝫ Olim⁹ ⁊ bellisan⁹ erāt domestici,protectores iustiniani.ſm Accur.
Proteru⁹.ua.uū.i. crudelis. valde terribil'. ⁊ ꝺr a p vl' pros.⁊ toru⁹. Jñ pterue aduer.et pteruia.uie.i.crudelitas vl' terribilitas. Et hec pteruitas.tatꝫ. Unꝫ ī grecismo ꝺr Jmpbus est aliq̄s ꝫbis factisq̄ pteruus.
Protheseosparalāge. q̄dā figura ē ⁊ fit q̄n vna ꝓpositio ponit p alia. vt Accepit eū in vlnas suas.i.int' vlnas suas. Rogitās suppamo.i. de pamo.⁊ ꝺr a pthēseos.qꝺ est prepositio.⁊ palange.qꝺ est trāsmutatio. q̄si ꝓpositionis trāsmutatio.
Prothesis est q̄dā figura ⁊ est apposition q̄dā ad pncipiū dictiōis lre vel syllabe vt gnato p nato.⁊ retulit p tulit.sic eni dicebāt antiq̄ ⁊ ꝺr a pros ⁊ thesis.
Protociū.cij.i.xenodociū.⁊ ꝺr a protos qꝺ est primū.
Protocollū.li. ē abbreuiata scriptura ꝺ alq̄ cōtractu añq̄ charta fiat.⁊ ꝺr a ptos qꝺ ē pmū.⁊ collū.qr ī collis cartaꝝ pmo loco fiebat talis scriptura.⁊ postea habebaī p extēplari. Eadē ⁊ sceda ꝺr.
Protologia.i.subtilis locutō q̄n res singule minutatim pferunt.ſm Pap.
Protomartyr.tyrꝫ.i.pm⁹ martyr.sicut abel in veteri testamēto.⁊ stephan⁹ in nouo.et ꝺr a pros qꝺ est pmus ⁊ martyr.
Protoplast⁹.sti.i.pm⁹ format⁹ vt Adam.⁊ ꝺr a pros qꝺ est pm⁹ ⁊ plasti⁹. Unꝫ in hymno De parētis pthoplasti fraude factor condolens ⁊c.
Protos.i.pmus.⁊ accētuaī in fine
Protribunali.i.intribunali.pthēseospara/lāge.i.ꝓpositio p ꝓpositiōe. Uel p tribunali.i.ad tribunal. Uel p tribunali.i.p iudicio dādo in tribunali.i.i sede iudiciaria.
Protus.ta.tū.i.pmus.⁊ ꝺr a protos.
Prouect⁹.ta.tū.i.pcul vel añ vect⁹.pmot⁹ sublimat⁹.auct⁹.cumulat⁹.vñ.puecta etas ꝺr annis aucta ⁊ cumulata
Prouētus.tus.tui.i. abūdātia.⁊ ꝺr a puenio.nis. Jtē puētus casus bon⁹.cuēt⁹.loꝝ. fruct⁹.piperitas.ſm Pap.
Prouerbiū bij.n.g.i. silitudo. pabola. vbi aliud ꝺr ⁊ aliud itelligit.q̄i post ꝫbū positū vel q̄si ꝫbū p alio. Jñ h̄ puerbiolū.li.dimi. id est.puū puerbiū.⁊ h̄ ⁊ puerbiaī.⁊ hoc le Pap. ꝫo dic̄.puerbia sunt aliud habētia in medulla.aliud in supficie pollicētia.
Prouerbioꝝ libꝝ edidit salomō Unꝫ dicit Jsiō.etymo.vj. Salomō filiꝰ dauid regꝫ israel iuxta nūeꝝ vocabuloꝝ suoꝝ tria volumia edidit. Hoꝝ pm⁹ masloth hebrei. greci pabolas.latini puerbia vocāt.eo q̄ ī ipo sb cōpata silitudine figuras ꝫboꝝ ⁊ imagies ꝫitatꝫ oñderit.ipaz ātē ꝫitatē ad itelligēcā le
Prouidētia.tie.f.g.ſm (gētib⁹ reuauit Boetiū i.iij.ꝺ pstolatōe.ē ipa ꝺina rō in sūmo oīum pncipe pstituta.q̄ cūcta disponit h̄ qꝺ tu iuitissimū ⁊ eq̄ tuātissimū putaſ oīa sciēti,puidētie diuersū videt.q̄cq̄d citra spez videas geri. Reb⁹ q̄dē rect⁹ ordo ē. Opiniōi ꝫo tue,puersa ꝓfusio. Et in.v.libro idē dicit

PS

Quis postulat vt necessaria fiāt q̄ a diuīno lumīe illustrant. cū nec hoīes necessaria faciant esse q̄ videant. diuīa p̄notio naturā rer̄ p̄rietatēq̄ nō mutat. manat itemerata mor̄ taliū arbitrīj libertas. Itē puidētia sumit etiā p quadā cura r solicitudine rer̄ tpaliū in futur̄.

Prouincia.cie.ōr a p vel pcul r victo q̄si p/cul posita r deuicta. Cū ei romani olim vicēdo totū orbē in ius suū redigerēt. pcul posit̄as regiões puincias appellauerūt. puincia etiā ōr regio subiugata r tributaria fctā Jñ h̄ r h̄ puincial'. r h̄ le. i. tributari⁹. Prouincia etiā ōr p̄finiū regionū. Et puincia signat celerit aduer. r puincia. i. puidētia r officiū. vt ex puincia factū ē. i. ex officio. Itē h̄ puincia ōr regio spēalit. vñ comes puicie ōr Jñ puincialis. lis. r h̄ le. gētile nomē.

Prouid⁹. da. dū. ōr a puideo. des. Et ē puidus q̄ puidet. puisus cui puidet. r p cōpositionē improuid⁹. da. dū. r iprouisus. sa. sum Et puid⁹ cor. vi. r puisus pducit vi.

Proxim⁹. ma. mū. est suplatiuus de ppe. Dr̄ em ppeppior rim⁹. Jñ ppeppius. rime. aduer. r h̄ primitas. tat̄. Itē prim⁹ qñq̄ accipit p cognato vl' ppinquo. vl' fm sanguinē. vel fm locū. r fm h̄ hz vim positiui. r cōpar̄ primus primior. r caret suplatiuo. Jn. iij. autē sñā dicit. Dic notādū est primū dici diuersis modis. s. pditiōe pme natiuitat̄. spe uersionis. ppinq̄tate cognatōis. rōne bñficij exhibitiōis.

Prudēs. t̄. ois ge. ōr a pozzo r vidēs. quasi pozzo. i. lōge vidēs. futura pit⁹. vsu doctus. callid⁹. exercitatiōe art̄ instruct⁹. p̄siderat⁹ facūd⁹. q̄ facile fari p̄t. Jñ h̄ prudētia. tie. ꝑtus cardinal'. s. bonar̄ r malar̄ rer̄ vtrarū/q̄ discretio.

Prudētiuncula. le. di. i. pua prudētia.

Pruina. ne. f. g. frig⁹ vl' gelu matutini tpis. r ōr a pyr qr vrit sic̄ ignis. Frig⁹ cūm sicut calor vrit. Jñ h̄ r h̄ pruinalis r h̄ le. r pruinosus. sa. sum. r pdu. pe.

Pruna. ne. ē carbo viu⁹. r dū ardet ōr pruna a peundo. vl' a pyr. Sz dū extincta fuerit ōr carbo. eo q̄ careat flāma. Jñ prunalis lis. r h̄ le. r prunosus. sa. sum. Itē prun⁹. ni. q̄dā arbor cui⁹ fruct⁹ rubet vt ignis. Jnō h̄ prunū ni. fruct⁹ ei⁹. r h̄ prunetū. ti. locus vbi pruni crescūt. Et prune⁹. nea. neū. Et p. pruvñ. Ille carz pruna. fert prun⁹ dulcia pruna

Prurigo. inis. ōr ardor r adustio carnis vl' aurīū. cogens ad scalpendū. Itē prurigo ōr ipsa scabies q̄ pruritū ꝑfert r ardorē. vnde r ōr prurigo. q̄si purigo. i. pustionē agēs. Jñ pruriginosus. sa. sum. i. scabiosus. r prurid⁹ da. dū. in eodē sensu. s. pruritu r scabie plen⁹ r pducit u. añ r.

Pruritus. tus. tui. idē est qō prurigo

P ante S

Psalma. matz. vel h̄ psalma. me. i. psalm⁹. et cōponit diapsalma.

Psalmodia. die. cant⁹ psalmi. r ōr a psalm⁹ r oda. Sz psalmodes i vesica arene sunt q̄ ex indigestione ciboz nascunt.

Psalmograph⁹. phi. pe. cor. id ē. descriptor psalmor̄. Jn hec psalmographia. phie. i. descriptio psalmor̄

Psalm⁹. mi. ōr a psalteriū. qr ad psalteriū cantabat. Jñ h̄ r h̄ psalmista. ste. q̄ psalmos cantat vel cōponit.

Psalteriū. rij. q̄ddā instr̄m musicū. r dicit a psallo. lis. qr eo psallebant r cātabant psalmi. Jñ psalteriū ōr vbi psalmi cōtinēt. Itē psalteriū grece. hebraice nablū. latine organum ōr.

Psaltes. psalte. ōr perit⁹ i cithara vl' organo. Unū. j. Paral'. xxiij. Quattuor milia iani/tores r totidē psalte canētes dño i organis Ul' fm Pap⁹. Psaltes. i. psallēs. r vt scribit i hist̄oriis. Tradūt phi q̄ armonia lenū red/dat leniorē r tristē tristiorē. Et vt dicūt mathematici. Multi demones armoniaz ferre nō p̄nt. r q̄ñq̄ nulli. Unū etiā. j. Re. xvj. q̄ spiritus dñi mal⁹ recedebat a Saul. q̄n dauid corā eo psallebat in cithara

Pseudo grece. latine ōr decipiēs vel falsus Jñ pseudomen⁹. i. fallax. r pseudul⁹. la. lū. i. fallax. falsus. decipiēs. vl' pleudul⁹ ōr falsus seru⁹ r mal⁹. a pseudo qō est falsus. r dulos. qō est seru⁹. Et cōponit pseudoapl's. i. falsus apl's. Pseudo ꝓpha. i. falsus ꝓpha. Unū Apocalip̄. xvj. Uiai de ore pseudo ꝓphe exire spiritus tres imūdos. Et pseudo x̄pian⁹. i. falsus r decipiēs christian⁹. pseudographus. i. falsus scriptor. Et sic in sil'ib⁹ pōt esse cōpositio vel appositio. Et ē pseudo indeclinabile in vtroq̄ nūero. r ois ge. fm Aug.

Psychomachia. chie. est ꝑturū virtiorumq̄ pugna. q̄ fit i aia. r ōr a psychi. qō est aīma. r machia pugna. q̄si pugna aie.

Psitac⁹. ci. q̄dā auis q̄ in indie littoribus gignit. coloze viridi. rorquē hñs puniceū circa collū. grandi lingua. r ceteris auibus latiore. vnde r articulata verba exprimit. ita

PH

vt si eã nõ videas. hoiem loq̃ putes. sz exnatura sãlutat. z dic̃ chere qõ ẽ aue. sz cetera ꝑba dic̃ instructõe Uñ q̃dã sub ꝓsona psitaci dicit. Psitac⁹ a vobis alioꝝ noĩa disco. hoc ꝑ me didici dicere cesar aue.

Ptolomei dicunt reges egypti. sicut romani impatores cesares appellant.

Ptisana. ne. f. g. ẽ succ⁹ hordei vl̃ pulmentũ inde factũ. Ul̃ ptisane dicũt grece q̃ꝑie fieri solẽt in pyla. Jñ ħ ptisanariũ. rij. vas fictile in q̃ coquit ptisana. z ptisanari⁹. ria. riũ ſm Hug. Pap. ꝺo dic̃. ptisane ex diuersis pigmẽtis fiũt z liq̃ribꝫ. Has q̃dã faciũt ꝺ hordeo qꝺ in pyla decorticãt. Et scribit ſm euz ꝑ p. in ꝑma sillaba. Glo. dic̃. ij. Re. xvij. Quasi siccãs ptisanas. Ptisana ꝺr hordeũ siccatũ. pylo tũsum. decorticatũ. z fit inde cibus apt⁹ carẽtibꝫ dẽtibꝫ Uñ q̃dã. Corrice nuda ro ptisanas nẽpe hordea dicas.

Phthong⁹. gi. i. son⁹. Jñ diphthõgus. id ẽ dualis sonus

Ptotos. i. casus. Jñ ꝑ cõpositiõez polyptoton. monoptotus.

P ante P

Puber. cõ. ge. vl̃ pubes vl̃ pubis. gtõ bui⁹ puberis. i. puer pubẽ iã hñs vl̃ emittens. s. q̃ iã generare ꝑt. Dic vir icipit esse a q̃ttuorꝺecim annis. sz femia icipit esse viri potẽs ab annis duodeci. Et ita volũt q̃dã puberẽ ex annis dici. s. q̃ q̃ttuorꝺeci annos expleuerit q̃uis tardissime pubescat. Sz certũ est puberẽ esse q̃ ex habitu corꝑis pubertatẽ ostendit et generare iã possit. Uñ z puber a pubet id est. a pudẽdis corꝑis. qz ħ loca tũc ꝑmittꝰ lanuginẽ ducũt.

Pubercul⁹. li. m. g. z ħ pubercula. le. dimi. s. adolescẽtul⁹. z adolescẽtula.

Pubertas. ratꝭ. ẽ collectio pubez. vel etas definita q̃ttuorꝺeci ãnis vl̃ q̃ puer pubescit

Pubes. bis. etas pueri iã. xiij. annoꝝ. Et pubes. i. collectio taliũ iuuenũ ꝑꝑe. Et pubes. i. ꝑma barba. s. lanugo. z ꝑꝑie ꝑs inferior. s. pectẽ Uñ ꝺr pubes q̃ nubes pudẽdoꝝ

Pubeta. te. z pubeda. de. ĩ eodẽ sensu. i. adolescẽs puer. z ꝺr sic. q̃si pubi ꝺat⁹

Publican⁹. na. nũ. ꝺr a public⁹. z publicani dicebant ꝺuctores vectigaliũ fisci. vl̃ rerũ publicaꝝ siue q̃ vectigalia publica exigunt. vel q̃ ꝑ secularia z publica negocia lucra sectant vñ z dicti sunt ſm Hug. vl̃ ſm Bedã

Publican⁹ ꝺr q̃ amisso pudore publice peccat. vel q̃ vectigalia. i. tributa publice exigit

Blo. aũt sup illud Matth. v. Nõne publicani ħ faciũt sic dicit. Publicani exactores romanoꝝ. q̃s iudei sic vocãt. qz de re publica curã gerebãt Dicunt etiã nomẽ traxisse a Publio romano rege. q̃ ꝑm⁹ cos ordinauit. Scõm ꝙo Remigiũ publicani dicebãt ministri herodis ꝓstituti a Publio romano rege ad exigẽda vectigalia. siue q̃ publica negocia exercebãt. z ꝑ fraudes z puria. iuusta lucra sibi accumulabãt

Publicaria dicunt ea q̃ ob aliq̃ꝺ delictum sic enorme in publicũ erariũ deuoluunt. z iꝺe dicit publicatio bonoꝝ.

Publica iudicia sunt dicta q̃si populica. qz cuilibet de pꝓlo ꝓmissa est coꝝ ꝓsecutio

Publicũ ius est qꝺ ꝓncipaliter spectat ad publicã vtilitatẽ.

Public⁹ ca. cũ. i. cõis. Sz ꝑꝑie cõe est qꝺ ꝑtinet ad oẽs homines eiusdẽ ciuitatis. Publicũ ħ qꝺ ad oẽs generaliter. z ꝺr public⁹ a publio. Publi⁹ em̃ fuit q̃dã q̃ rẽ suã ꝓmo loco cõem fecit z publicam

Pudẽs. tis. i. verecũꝺ⁹. sz pudẽs opinionem verã z falsam metuit. sz verecũꝺ⁹ ñ nisi verã

Pudẽda. i. genitalia. ab eo q̃ pudeat illoꝝ vel a pube dicta ſm Pap.

Pudic⁹. ca. cũ. i. castꝰ. z ꝺr a pudor. q̃si pudoris custos vl̃ amic⁹. Jñ pudicicia. cie. i. integritas vl̃ castitas. Differũt tñ in ħ. qz castitas est ꝓpꝰ motꝰ libidinis domãs. et ei⁹ signa abhorrẽs Sz pudicicia est ꝓtus motũ libidinis domãs. sz ei⁹ signa nõ abhorrens Signa aũt ei⁹ sunt gesꝰ corꝑis. vox blãda accurate ornari. Uñ ꝙgines castas dicim⁹ Matronas aũt pudicas. Et ꝑdu. di. pudicus. Uñ Ouidi⁹ epi. Jlle tñ pietate mea cibusq̃ pudicis. Jtẽ q̃dã. Sobri⁹ a mensa. de lecto surge pudicus

Pudor. doris. ẽ verecũꝺia ex aliq̃ casu ĩnata q̃ nõ auferẽs memoriã linguã ipedit. z ẽ corꝑis. sic pudicicia mentis. Jñ pudorosus sa. sum. z pudꝰ ra. rũ. in eodẽ sensu. i. pudore plen⁹. Et corr. pu. Uñ. porcoꝝ siliqs pudor est inbiare fauillis

Pudorat⁹. a. ũ. i. pudore suffusus. z ꝺr a pudor. Et cõponit expuderat⁹. i. extra pudorẽ posit⁹. ipudẽs. z ipuderat⁹. ta. tũ. ĩ eoꝺ sensu.

Puer. ri. ꝺr a pus puris qꝺ est custodia. q̃a in pure. i. in custodia tenet. Uel vt Homo marcello placz. puer dicit a punio. nis. quia pueri verberibus solent puniri et coerceri. Uel puer dicit a puritate vel a puitate z piorum z aliaꝝ rez. Et notandum q̃ tribus

Pu

modis ꝺr puer. Natiuitate. ſ. vt puer natꝰ eſt nobis. Etate. vt nouēnis. decēnis. Obſeq̃o vt fidei puritate. Unꝺ dñs ad Hieremiā. Puer meꝰ es tu noli timere. Itē nota q̃ antiqui dicebāt h̄ puerꝰ pueri. z h̄ z h̄ puer pueri. Et a puer ꝺr h̄ puera. i. puella. Et h̄ puerulꝰ. Et h̄ puercul⁹. li. dimi. Et h̄ puerula. le. z puercula. le. dimi. ſunt ſilr. Et h̄ z h̄ puerilis. z h̄ le. pe. p. Jñ puerilit aduer. z h̄ puerilitas. tꝭ. Itē a puer ꝺr h̄ puell⁹. li. dimi. Jñ h̄ puellulus ſilr dimi. Et hec puella. z hinc puellula oĩa dimi. Itē a puell⁹ ꝺr hec puella. z h̄ et h̄ puellaris. z h̄ re. z hinc puellarit aduerbiuꝫ z hec puellaritas. tatꝭ. Et nota q̃ puellus et puera nō ſunt i frequēti vſu. nec puerꝰ. licet ab eo dimi. ſit in frequēti vſu. ſ. puerulꝰ. pe. coꝛ. Hã a puer ꝺr puercul⁹. z a puerꝰ puerulus ꝓprie ꝺr

Puericia. cie. f. g. ꝺr ſcꝺa etas. z ꝺr a puer. q̃i pura z nō ad gignendū apta. z durat a ſeptimo vſq̃ ad q̃rtumdecimū annū. Sꝫ pubertas eſt etas adulta. q̃ iã gignere pt. z icipit a quartodecimo anno.

Puerpera. re. f. g. q̃ pueꝝ vl puerã parit. Et ꝓprie puerpera ꝺr in ꝓmo ptu. Et inde ꝺr h̄ puerperiū. rij. ptꝰ pueri vl puere. z ꝓprie ꝑmꝰ Uel puerperiū ꝺr locꝰ in q̃ puer ꝯcipit z morat in vtero mris vſq̃ ad ptū. ſm Aug. Papias ſo ꝺic. Puerperiū ꝑmꝰ ptꝰ. vel puer in vtero formatꝰ. z coꝛ. pe. puerpera

Pugil. gilis. m. g. q̃ certat pugnis.

Pugillatoꝛ. toꝛꝭ. i. pugnatoꝛ. pugil. ſꝫ pugil ex ꝓpria fortitudine. Pugillatoꝛ ex arte. Et pugillatoꝛ. i. prãcraciarꝰ. ſ. q̃ aliq̃d ꝺ manu in manū ſubtrahit

Pugillatꝰ. tus. tui. ars vel actꝰ dimicandi ſeu pugilląꝺi. z ꝺr a pugil vel pugillatoꝛ

Pugillꝰ. li. m. g. z h̄ pugillū. li. q̃ ꝺ pugno defert. z in q̃ ſcribit. vt liber vl tabula vl charta. z ꝺr a pugnꝰ. Unꝺ Marcial⁹ capel. Pugillo aſſeuerāte dicrauerit. Et idē pugillar. ris z h̄ pugillare. ris. z h̄ pugillaris. re. in codeꝫ ſenu. i. pēna vl coꝛnu. vl tabula manualis. Unꝺ Lu. i. Et poſtulās pugillarē ſcripſit dices. ꝛc. Et h̄ z hec pugillaris. z h̄ re. q̃ ꝺ pertinet ad pugnū. vel q̃ ꝺ pt replere pugnū

Pugillo. lonis. m. g. i. cū gladio pugnās. et ꝺr a pugio. onis.

Pugio. onis. m. g. eſt q̃ꝺꝺā inſtr̄m ferreum longu z acutū. z ꝺr a pūgēdo. i. trāſfigendo. Uel eſt gladiꝰ puꝰ bis acutꝰ lateri adherēs. Idē z clunabulū vel cluniculū eo q̃ religet ad clunē. Unꝺ Hue. xxv. Pugione arrepto. z pducit pe. gti.

Pugna. ne. f. g. ꝺr a pugnꝰ. q̃ olim ab ĩitio vſus fuit i bello pugnis ꝓtẽdere. vl q̃ olim ꝓmo bellū pugnis incipiebaꝝ. Unꝺ z pugna etiã duoꝝ eſt. z aliq̃n ſine ferro.

Pugnella. le. di. i. pua pugna.

Pugnax. cis. q̃ ſepe z aſſidue pugnat. et ꝺr a pugno. nas. Jñ pugnaculꝰ. la. lū. i. aliq̃n tulū pugnās.

Pugnabūdus. da. dū. i. pugnāti ſilis

Pugnula. le. dimi. i. parua pugna.

Pugnꝰ. ni. ꝺr manꝰ clauſa cū cōphenſione digitoꝝ. z ꝺr a pūgo. gis. q̃ cum pūgere volumus. manu pugnū facimꝰ. z cū eo pūgimus Itē pugnꝰ q̃nq̃ accipiť ꝓ modico q̃ ꝺ q̃ſi pt cōphendi i pugno. q̃ ꝺ tñ ꝓprie h̄ pugillū ꝺr

Pulcer. cra. crū. a ſpecie cutiꝫ z pellis ꝺr. ſ. q̃ pulcrā hz ſupficiē cutis. Et nota q̃ licꝫ pulcer ꝓprie dicaťde coꝛpe. trāſferť tñ ad alia. et nō ꝺz aſpirari pulcer. Unꝺ dicit Apuleiꝰ. q̃ errāt q̃ pulcer z ſepulcrū p ch. ſcribenda eſt māt. q̃ in latinis dictiōib⁹ poſt c. nota aſpiratiōis ſcz h. nunq̃ repiť.

Pulex. licis. m. g. ꝺr a puluis q̃ ex puluere naſciť. vel q̃ magꝭ ex puluere nutriť. Jñ pulicoſus. ſa. ſum. i. plenꝰ z abundās pulicib⁹.

Jñ hec pulicoſitas. tatis. i. plenitudo z abūdantia pulicū. Et pulicariꝰ. ria. riū. Et hoc pulicinū z pulicetu. locꝰ vbi pulices abūdāt z coꝛ. pe. gti.

Pulios. q̃ꝺā herba. q̃ ſemē ſilē pulicib⁹ hꝫ Unꝺ z eã latini herbã pulicariã vocãt

Pullꝰ. la. lū. ꝺr a puꝰ vel pupꝰ. z h̄ pullꝰ. li. i. puꝰ. Unꝺ hō puꝰ ꝺr pullꝰ. Item nati recẽtes oĩm aquã z etiã quadrupedū pulli ꝺicūť. q̃ſi puppi vel pui. Uel pulli ꝺicūť q̃ſi polluti. a polluo. is. q̃ polluti ſunt. Jñ h̄ pullꝰ. la. lū. id eſt. niger. gra. grū. q̃ꝺ eñ nigrū eſt q̃ſi polutū eſt. Unꝺ Hieronymꝰ ad Hepotianū. Ue ſtes pullas eq̃ vita vt cãdidas. Et inde pullat⁹. ta. tū. i. nigris veſtib⁹ iꝺut⁹. Unꝺ Iuue. Horrida mꝭ pullati ꝓceres. Itē a pullꝰ ꝓnato. ꝺr pullul⁹. la. lū. ꝺimi.

Pulmentū. ti. n. g. cib⁹ delicatꝰ z ſuauis. et ꝺr a pulpa. pe. Jñ z h̄ pulmētariū. rij. ꝓ codē Et pulmētariꝰ. ria. riu. Itē pulmentu l pulmentariū ꝺr q̃libet cib⁹ ꝓter panē Quidā tñ ꝺicūť q̃ pulmētū ꝺcriuek a Puls. tis.

Pulmo. monis. ē q̃ꝺꝺā inteſtinū aialis. q̃ꝺ greci pleumon vocāt. eo q̃ coꝛdis flabelluꝫ liť. in q̃ Pneuma. i. ſpūs ineſt. ꝓ quē z agitaťz mouet. vñ z pulmones vocati ſunt. Nam grece Pneuma ſpūs ꝺr q̃ flādo z agitando

P̄

aerē emittit ⁊ recipit. a q̄ mouent pulmones ⁊ palpitāt ⁊ aperiēdo se vt flatum capiant. ⁊ stringēdo vt eiciant.

Pulpa.pe. caro sine pinguedine. sic̄ est grossa ⁊ tumida caro cruriū ⁊ brachioꝝ. ⁊ dr̄ a palpo.pas. q̄si palpa. q⁹ palpitat ⁊ resilit sepe. Et ponit sepe p adulatōe ⁊ delectatōne. q⁹ tal' caro suauis ē ⁊ delectabilis ad vescēdū. Jñ ħ pulpula.le. dimi. Et pulposus.sa.sum. i. pulpis plen⁹ Jñ pulpositas.tatis. Vl' dr̄ pulpa a puls. q⁹ olim cū pulte mixta comedebatur

Pulpamentū.ti. i. pulmentū vl' delectamētum. ⁊ dr̄ a pulpa.

Pulpitū.ti. n.g. analogiū. legiū. lectꝫ. legitoriū. ⁊ dr̄ a public⁹. q⁹ ibi publice legūt vt possint ꝑspici a pp̄lo

Pulpula.le. dimi. i. pua pulpa.

Puls.tis. f.g. pulmētū simplex ex faria a pelledo scz infirmitatē ⁊ debilitatē dicta pultes placēte q̄ tenuissime sunt dicūt ꝑm Pap̄.

Pulsus.sa.sum. i. eiect⁹. fugat⁹. ⁊ dr̄ a pello.

Pullus.lla.llum. vocat⁹ est q⁹ pulsitat l' palpitet. cui⁹ iudicio aut infirmitatē intelligimus. aut sanitatē.

Puluin⁹.ni. m.g. i. cerui cal. ⁊ dr̄ a pluma q̄si pluuin⁹ q⁹ de pluma fit. Vl' dr̄ a pull⁹ q⁹ ō plumis pulloꝝ fit. Jñ ħ puluinar. naris. idez q̄d puluin⁹. Et puluinaria dicūt q̄nq̄ ipi lectuli vl' lectisternia q̄ sternebant in templis. vñ ipa tēpla ⁊ festa dicunt puluinaria. Sed puluin⁹ ꝓuati hoīs ē. Leruical vel puluinar regū ⁊ diuitū. Puluini etiā sūt machine q̄b naues deducūt ⁊ subducunt i portū. Et p. pe. puluin⁹ vl' puluinar Vñ Ouid̄. i. ꝛvj. epi. Collaq̄ puluino nr̄a ferēda dedi Jñ puluillus. li. ⁊ puluinul⁹. li. dimi. i. pu⁹ puluin⁹.

Pulvis.uis. vel puluer. dr̄ q̄d vi tollit vēti. Collit em flatu. nec resistit nec stare nouit. Vñ ꝓpha. Tāq̄ puluis quē ꝓcit ventus a facie terre. Jñ puluere⁹. a. ū. q⁹ est ō puluere vel ad puluere ptines. ⁊ puluerosus. sa. sum id ē. puluere plen⁹. Et puluerulēt⁹. ta. tū. i eo dē sensu. Et vtrūq̄ cōpat. Jñ ħ puluerositas. tatis. ⁊ hec puluerulētia. tie.

Pumex.cis. dr̄ lapis leuis ⁊ cauernosus. et dr̄ a spuma. q̄si spumex. q⁹ spume dēsitate cōcret⁹ fit. ⁊ tantā hz refrigerādi naturā. vt in vas missus musta deferuere desinat. Jñ pumicosus. sa. sum. ⁊ pumice⁹. cea. ceū.

Pumicell⁹.li. dimi. i. puus pumex.

Pumiculus.li. dimi. idem.

Punctor⁹.ria. riū. dr̄ a pūgo. gis. Et ħ pūctoriū. rij. cū q̄ pungimus

Punct⁹.ctus.ctui. act⁹ vel passio pūgendi vel qđ pūgendo facim⁹. ⁊ dr̄ a pūgo. gis. Et hic pūct⁹. cti. ⁊ ħ punctū. cti. in codē sensu. s. qđ pūgendo facim⁹. vl' ꝓncipiū linee. Item punctū est simplex vl' indiuisibilis q̄titas. ꝓma in cōpositiōe linee. ⁊ vltia in resolutiōe Itē punctū dr̄ i cōpoto q̄rta ps hore. Et nota q⁹ masculinū scz pūct⁹. cti. iā cessauit i frequēti vsu q⁹ nō vtimur nisi neutro. Dicim⁹ eū ħ punctū. cti. Idē dicēdū est de stadi⁹ et stadiū. catin⁹ ⁊ catinū. q⁹ eoꝝ masculinū iaz cessauit i frequēti vsu. Itē pūctū est signū se gregās intellectū ⁊ spm̄ recreās platoꝝ. Et ꝑm ħ coma. colū. ⁊ periodus sunt pūcta.

Punic⁹.ca. cū. pe. cor. vide s̄ phenicoon

Pupa.pe. dr̄ a pup⁹. Et pupe dicūt q̄dā statuncule q̄s ꝙgines solēt facere i modū filiarum ⁊ vestib⁹ obuoluere. q̄s postq̄s ad ānos nubiles venicbāt ⁊ puerilib⁹ abrenūciabāt q̄si sub ptāte veneꝛ futuri veneri sacrificabāt. Unū Persi⁹. Dicite pōtifices i sacro q̄d facit auꝛ. Hēpe ħ q̄d veneri. donare a ꝙgine pupe. Jñ pupula. le. dimi. i. pua pupa

Pupillus.li. dr̄ q̄ cū impubes sit desūt esse i potestate p̄ris. aut morte p̄ris. aut emācipatione p̄ris. Et sic pupill⁹ dr̄ etiā si hēat p̄rez l. si fu⁹. §. pupill⁹. ff. de ꝙ. sig. Pupilla silr dr̄ infra annū pubertatis emācipata. vel morte p̄ris desinēs esse i potestate ei⁹. s. xij. annoꝝ. licut pupill⁹ infra q̄ttuordecim. Vl' pupill⁹ vel pupilla dr̄ q̄ vel q̄ caret p̄re vl' matre. vel vtroq̄. s. orphan⁹ vel orphana. Sz orphanus cit grecū. pupill⁹ ꝙo latinū. Hā in psal. vbi legit. Pupillo tu eris adiutor. grec⁹ habet orphano. Et dr̄ a pup⁹. q⁹ hz puā ꝓsolationē. Itē pupilla. le. dr̄ meditullium oculi scz medi⁹ pūct⁹ oculi. in q̄ vis est videdi. et dr̄ a pup⁹. eo q⁹ sit pua. vl' dr̄ a puella. eo q⁹ sit pura ⁊ impolluta sic̄ puella. Hāc plerīq̄ papulam vocāt. sz falso. Et hinc pupilli dicunt q̄ si sine oculis. i. a parētib⁹ orbi. Sz hi ꝙe dicunt pupilli q̄z parētes añ decesserūt q̄z ab illis nomē acciperēt. Ceteri orbi vocāt. Jñ ħ ⁊ hec pupillar⁹. ⁊ ħ re. ⁊ pupillarit⁹ aduer. Et ħ pupillaritas. tatis. Et nota q⁹ pupillus pducit ꝑmā. licet Anticlaudian⁹ cā corripiat dicēs. Sultētet regat ⁊ pascat. foueatq̄ pupillos. Orati⁹ em̄ ꝓtradicit ei dicēs. Pupillos q̄s dura p̄mit custodia matrū.

Pupillaris substitutio dr̄ q̄ fit impuberi in cuctu mortis e⁹ i etate pupillari. siue ꝙba sint expssa siue tacite itellecta. Jnsti. e. ti. §. j.

PV

Puppis.puppis.f.g.p geminū p.est posteriōr ps nauis.t ōr a post. q̄si postpositta. Et ponit sepe p naui. Uñ ī grecismo ōr. Prora ponit nauis ps. vltimā dicito puppis. Dic latus esse ratē. ventrē dic esse carinā.

Pupus.pa.pū.i.paruus.

Purgatorīū.rij.n.g.loc⁹ vbi purgant aie.t ōr a purgo.gas.t purgatorī⁹.ria.riū.

Purgatio.onis.f.g.est de obiecto crimīe innocētie oñsio Et ē duplex.s.canonica q̄ fit p iuramētū.t ꝫ approbat. Et vulgaris.s.quaz sibi vulg⁹ īuenit.t ꝫ fit p ferrū candēs.p duellū.p aquā frigidā siue bullientē.t hec reprobat. vt.co.ti.c. ex tuaz.t p totū.ti.t.ij. q.iij. memina.

Purpura.re.f.g.ōr a pur⁹.ra.rū.eo q̄ sit pura t mūda. Uñ dic Jsiō.xix.etymo. vbi agit de coloribꝫ vestiū. Purpura apud latinos a puritate lucis vocata. apō grecos ꝑo por phyra cū aspiratiōe. Itē sup illō Prouerb. xxxj. Byssus t purpura indumētū ei⁹. dicit glo. Byssus ē cādidi coloꝛ. Purpure⁹ autez coloꝛ de sanguīe aīantis qō purpura vocat sic t sanguis hz spēm. Itē alia glo. Ea ñ. vij sup illud. Purpura regz iūcta cānalibꝫ dicit Lochlee marz ferro circūcise lacrimas purpurei coloris emittūt. q̄bꝫ collectis purpurei coloris tinctura ꝓficit. Jñ purpure⁹.rea.reū.t purpurin⁹.na.nū.t purpurat⁹.ta.tuz. id est. purpura indut⁹ vel oꝛnat⁹

Pur⁹.ra.rū.i.mūd⁹.liq̄d⁹. sine cōmixtione alicui⁹ rei. īmunis. īnocēs. expers. t ꝑdu. pu Uñ Ouidi⁹ epi. Quantū ꝓfulges radijs argentea puris. Et Juuenal. Pauca licz poꝛtas argēti vascula puri

Pus.purz.fe.ge.i.custodia.t ōr a pur⁹ eo q̄ puꝛ custodiat t retineat. Itē inuenit h pus indecli.i.putredo. vel q̄dā infirmitas q̄ hominē reddit putridū.t tūc ōr a puteo.es. q̄d est fetere. Uñ q̄dā. Pus p putredo nō declinabile credo. Pus declinat custodia quando vocat.

Pusca.sce.f.g.q̄dā cōmixtio aq̄ t vini vbi pl⁹ aque adhibet. q̄ pusculētis marie. pdest. t ōr a pus vel pusula.

Pusillanimis.cō.t.t h me.t pusillanimus.ma.mū. in eodē sensu. i. pusillū hñs animū. t ōr a pusill⁹ t anim⁹. Jñ pusillanimit⁹ aduer. t h pusillanimitas.tatis.t coꝛ.ni.

Pusill⁹.la.lū.i.puul⁹.t ōr a pusio qō ē pu⁹ puer. Jñ h pusillitas.tatz.i.puitas. Et nota q̄ pusill⁹ coꝛ. ꝑmā. licz pusio eā ꝑducat. Sz Oratī⁹ ꝑducit ꝑmā de pusilla dicēs. Rufaz aut pusillā appellat fortiqꝫ marito. sed dic q̄ ibi est ꝓpriū nomē

Pusinn⁹.na.nū.i.pu⁹.t ōr a pusio. t fit h pusinn⁹.ni.i.puus puer. Uñ Labeo poeta. Erudū māduces ꝑamū ꝑamiqꝫ pusinnos.

Pusio.onis.i.pu⁹ infans vl puer. Et ꝑdu ꝑmā. Uñ Juuenal. Nōne putas meli⁹ q̄ te cū pusio dormit.

Pusiūcul⁹.li.di.a pusio.t pusīūcul⁹.la.lū.t pusill⁹.la.lū.t pusiol⁹.la.lū. dimi. sil'r.

Pustella.le.i.pua pustula.

Pustula.le.ē in supficie coꝛpis turgida collectio.t ōr a pus. q̄ō ē putredo vl infirmitas Jñ postulosus.sa.sum.t postulēt⁹.a.ū.i. vlcerosus. pustul' plen⁹. tali infirmitate infirmat⁹. Jñ h pustulositas.tz.t h pustulātia.æ.

Putamē.inis.i.alicui⁹ materie recisio t purgatio. Itē putamē potest dici cogitatio. t ꝑducit hāc syllabā ta.

Puteal.alis.n.g.q̄dā locus vbi pecunie distribuebant ad vsurā. Et dicebat puteal. qz ibi sepe ꝑdebant pecunie distribute ac si essent ī puteū demisse vl piecte. vl qz ibi hauriebat pecunia. sic de puteo aq̄. Uñ Persi⁹. Si puteal multa tāt⁹ vibice flagellas. fm Aug. Pap. ꝑo dicit. Puteal loc⁹ i foro vbi feneratoꝛes habāt t accipiebāt pecuniā.

Puteol⁹.li.m.g.i.pu⁹ pute⁹. Itē sicut dic̄q̄ dā glo. sup illud Act. vlt. Secūda die venimus puteolos. Puteoli loc⁹ vltra romā vbi Virgili⁹ fecit balnea medicinalia. singula ꝑ prijs scripta titulis. vt ōr. ꝑ quā scz valeret egritudinē. Uñ Salernitani īuidia ducti supueniētes ī manu forti titulos destruxerūt t edificia mutilauerūt. t coꝛ.o.

Pute⁹.tei.ōr a poto.tas. quasi potans. Est aūt ois pute⁹ fons. sz nō ecōuerso. Si tñ in ꝓmptu t i supficie sit aq̄. fons tñ dr. Si autem i alto t ꝑfundo sit. pute⁹ ē. Jñ h t h puteal'. t h le. fm Hug. Uel fons ꝓprie ē q̄ aqs fundit ī supficie terre. Pute⁹ aut ōr q̄ eas retinet intrinsec⁹. Uñ dic Ebryk. Fons ōr vbi cūqꝫ aq̄ manat de terra. Sz si i supficie fons tñ. si i ꝑfundo etiā pute⁹ ōr. Et Pap. dicit. Pute⁹ aq̄ vna i alto ē. Fons i supficie. Ois pute⁹ fons. sz nō cōuertit

Puticul⁹.li.i.bustū t ōr a putoꝛ.toris. eo q̄ ibi puteat cadauer. Et puticul⁹ ōr q̄ cadauer inspicit. t coꝛ.pe.

Putid⁹.da.dū.i.fetid⁹. t ōr a puteo.tes Jñ putitas.tatz. Et putida. de. i. meretrix. eo q̄ puteat. i. feteat.

Putio.onis.t h putatio.nis.i. alicuius rei

Q

abscisio vel purgatio. Ūñ Lañ.ij. Tps putationis aduenit. Sup q̄ loco dic̄ Berñ. Parū est semel putasse. sepe putādū est. Hā z putata sepe repullulāt. Itē putatio ꝓt dici excogitatio.

Putor.toris.m.g.i.fetor.

Putris ꝑ.t.z h̄ tre.i.putrid⁹.marcid⁹.z dr a putreo.tres.z putris.i.solubil'. puluerulēt⁹. Et putr⁹.tra.trū.in eodē sensu. Ūñ Virgi. Quadrupedāte leuis putr̄ ferit vngula cāpum. Jñ h̄ putredo.inis.z putrid⁹.da.dum z hec putriditas.tatis.

Putulētus.ta.tū.i.putore plen⁹. Jñ h̄ putulentia.tie.i.fetulētia.

Pur⁹.ta.tū.i.purgat⁹ z pur⁹. Ūñ aur̄ excolatū pur̄ dici⁹ Et nuces expurgatas putas ee affirmam⁹. Et rōz purā z aptā putaz fore astruimus

Q ante V

Littera ꝑpus nō erat. vñ supuacua vocata ē. q̄z p c. veteres cūcta scp̄se rūt. Hāc ꝑter latinos nulli resonāt vel habent.

Quadragenari⁹.ria.riū.z q̄dragen⁹.na.nū. id ē. q̄draginta annos hñs. vel ad illū nūerum ptinēs. ſ. ad q̄draginta

Quadragesim⁹.ma.mū.dr a q̄draginta. vt ann⁹ q̄dragesim⁹.z h̄ q̄dragesima.me.dr tps ieiunij. Et hīc h̄ z h̄ q̄dragesimal'.z h̄ le. q̄d ē q̄dragesime vl' ad q̄dragesimā ptinēs.

Quadragīta plis nūeri.ois.g.dr a q̄ttuor l' quadr⁹.z gētos q̄ ē decē. q̄si quater decē

Quadrangul⁹.la.lū.i. q̄ttuor angulos hñs. Jñ q̄drangulat⁹.ta.tū. Et substātiue ꝓt declinari.h̄ q̄drangul⁹.li.ꝑ tali figura

Quadrās.trīs.i.q̄rta ps numi vl' libre. Jñ h̄ q̄drantal vl' q̄drātale.lis. q̄ddā vile vas p̄cij vnius quadrantis.

Quadressis.sis.f.g.i.q̄ttuor oboli. vel p̄ciuz quattuor oboloz.

Quadriēnis.ꝑ.t.z h̄ ne. q̄ttuor ānoz. Jñ h̄ q̄drienniū.nij.i.spaciū q̄ttuor annoz. Jñ h̄ z hec quadriēnalis.z h̄ le.

Quadrifid⁹.da.dū.in q̄ttuor ptes effusus l' diuisus.z cor.fi.

Quadriformis.cō.t.z h̄ me.i. q̄ttuor forma rū. Jñ hec quadriformitas.tatis.

Quadriga.ge.i.carruca a q̄ttuor eqs tracta vel ducta. Jñ q̄drigari⁹.ria.riū.q̄ quadrigā ducit.z pducit dri.

Quadrigam⁹.mi.q̄ q̄ttuor nupsit vxoribꝫ.

Quadriug⁹.ga.gū.z h̄ z h̄ q̄driugis.z h̄ ge in eodē sensu.i.cū q̄ttuor iugat⁹ ad iugū Et substātiue iuenit h̄ q̄driug⁹.z h̄ z h̄ q̄driugis. h⁹ iug⁹.equ⁹ ad iugū cū q̄ttuor ꝯiugat⁹ z corripit iu.

Quadrilibris.i.q̄ttuor librar̄ pōd⁹ vl' mensura.z pducit li.

Quadrimat⁹.tus.tui.i.q̄ttuor annoz̄ spacium.z pducit ma.

Quadrimēsis.sis.ꝑ.t.z h̄ se.i.q̄ttuor mēsiuz. q̄ alit dr.h̄ z h̄ q̄drimestris.z h̄ stre.

Quadrimod⁹.da.dū.z h̄ z h̄ q̄drimodis.z h̄ de.i eodē sensu.dr a q̄ttuor vl' q̄dr⁹ z mod⁹

Quadrim⁹.ma.mū.i. q̄ttuor annoz̄. Unde Ouidius in odis. De ꝑmo quadrimū sabino metu diota. Jñ q̄drimul⁹.la.lū.dimi.

Quadringēti.te.ta.i.q̄ter cētū.z mutat c.i g.

Quadrinoctiū.tij.spaciū q̄ttuor noctiū

Quadrinodis.ꝑ.t.z h̄ de.i. q̄ttuor nodoz̄ vl' q̄ttuor nodos hñs. Jñ q̄drinodiū.dij.

Quadrupedās.tis.o.g.i.q̄drupes. Ūñ Virgili⁹ i. viij. eney. Quadrupedāte putrē sonitu quatit vngula campū

Quadrupes.dis.i.q̄ttuor hñs pedes.et dr a q̄dr⁹ z pes. Et ē ge.cōis ꝯstructiōe.sz ois declinatōe sic̄ z diues. Et h̄ q̄drupes.dis.id ē. equ⁹. Et h̄ q̄drupedes.dis.q̄libet bestia q̄ttuor habēs pedes

Quadrupl⁹.pla.plū.dr a q̄ttuor z plica. q̄si quattuor hñs plicas

Quadruplator.toriz.z quadruplicator dicit vturar⁹ in quadruplū sua recipiēs.

Quadruplator etiā dr senex vel cōtract⁹ qui duobꝫ pedibꝫ z duobꝫ bacul' sustētat⁹ p plātas incedit.z cor.dru.naturaliter

Quadr⁹.dra.drū.i. q̄ttuor angulos hñs i q̄ttuor lateribꝫ.z dr a q̄ttuor. Jñ h̄ q̄dra.dre.i. q̄rta ps panis vel alter⁹ rei. Ūñ Juuenal'. Ut bona sūma putes aliena viuere quadra Et quadro.dras.ꝑbū actiuū. Jñ hec q̄dratura.re.z cor.qua.

Quadruuiū.uij.n.g.loc⁹ vbi q̄ttuor vie ꝯuenūt z tendūt ad idē. Jñ q̄druuialis.ꝑ.t.z h̄ le.qd ptinet ad quadruuiū.

Qualia.lie.est q̄dā auis.z dr a qual'.vl' dr q̄lia a voce quā facit.ſ.quaquera.

Qualis.cō.g.z h̄ le.nomen relatiuū z interrogatiuū q̄litat̄ Jñ q̄lit̄ aduer.interrogatiuū z hec q̄litas.tatis. Et qualificatiu⁹.a.ū. Et est qualitas ꝑs quā quales esse dicimur. vt ꝑs albedinē albi dicimur. Et ē ꝑpriū q̄litat̄ ꝑs eā sile vl' dissile dici. Et nota q̄ relatiuū q̄litat̄ trahit gen⁹ a seq̄nte dictōe. vt Nullū dō tale sacrificiū qual' ē zel⁹ aiaz̄.z ꝑ.qua.

Q

Quãpaucus.ca.cũ.i. valde paucus

Quãt⁹.ta.tũ. deriuat ab actõ quã. Jñ 7 hec quãtitas.tatȝ.7 quãtitatiu⁹.ua.uũ. Et ablatiu⁹ pl'is de quãt⁹.ſ.quãtis.cõponit cũ p.et 0r quãtiſper.i.q̃ſtũ. vt Quãtiſper valet resista.tãtiſper. Et nota q̃ quãt⁹ q̃rit de quãtitate ꝓtinua.ad qõ debem⁹ rñdere noia q̃ſtitatiua.vt Quãt⁹ es tu. monocubit⁹.tricubitus.magn⁹.gu⁹. Sz q̃t q̃rit de quãtitate discreta.siue nũero ad qõ rñdent noia numeralia vt Quot sũt isti.duo.tres. Et hulc expositiõi ꝓcordat Pap.dicẽs.q̃ſta.q̃ſmagna q̃ſpua. Unde Jacob i epl'a sua. Ecce quãtus ignis q̃ſmagnã siluã incẽdit.i. q̃ſpuus ignis q̃ſmagnã siluã incẽdit. Quãt⁹ 7 tãt⁹ ad mẽsurã. Quot 7 tot ad numer⁹ ꝓtinẽt. Jñ q̃ſtillus.la.lũ.7 quãtul⁹.la.lũ.ambo.dimi.

Quartan⁹.na.nũ.i.quart⁹. vl' qõ q̃rta die cõtingit.l' affligit.7 0r a quart⁹ Et h̃ quartana ne.p quadã febre q̃ quarta die vexat

Quartariũ rij.q̃dã mẽsura q̃ quartã ptẽ sextarij capit.qõ etiã h̃ q̃rtallũ 0r. Quartallus etiã 0r canistr⁹ l' cophin⁹ i q̃ mortui efferunt

Quartar⁹ tres sunt spẽs. Una ẽ debita iure nature q̃ 0r bonor⁹ subsidiũ. q̃ hodie est aucta ad trientẽ 7 semissem. ſm numer⁹ filiorũ. Unã. Quattuor aut infra dãt nat⁹ iura triẽtem. Semissem ꝓ dãt nat⁹ q̃nq⁹ vel vltra. Alia ẽ trebellianica. Tertia falcidia. de q̃b in.c.renũci⁹. de testa. in glo. sup ꝓbo. q̃rtã p⁹tem. 7 i.c. si pr̃.e.ti.li.vj. Et dr̃ñt trebellianica 7 falcidia i ſſ. q7 testator ꝑt auferre falcidiam 7 guare heredẽ q̃ ipam nõ detrahat. trebellianicã ꝓ nõ ꝑt interdicere sibi

Quart⁹.ta.tũ.tã ordinale q̃ſ numerale.

Quaterdenari⁹ vl' q̃ttuordenari⁹.a.ũ. 0r a q̃t tuordeci. Unde Hiero. i plogo Bat. Sicq⁹ quaterdenario nũero trifarmit posito. i. ter. vl' triplicato q̃ternario posito i serie genealogie. Hoc ãt dixit. q7 i genealogia illa tres quaterdene ponũt. Una patr⁹. alia regũ. tertia simpliciũ. Et sunt quadraginta due pso/ne ibi nũerate. q7 ter quattuordeci vl' tres q̃terdene faciũt quadraginta duo.

Quaternari⁹.ria.riũ. 0r a quatern⁹ . Et hic quaternari⁹.rij.p tali numero.

Quaternio.onis. 0r q̃ q̃ttuor milites h3 sb se 7 0r a qttuor Unde Act.xij. Tradẽs q̃ttuor q̃ternionib⁹ militũ ad custodiẽdũ eũ. Quidã p ferũt quaternio p quaterno. sz falso.

Quatern⁹.na.nũ. 0r a quattuor. Et h̃ quatern⁹ ni. vbi quattuor charte. ſ. octo folia sũt Jñ quaternul⁹.li. dimi.

Quatriduũ. dui.n.g.i. q̃ttuor diẽr. 7 0r a q̃ttuor 7 dies. Jñ q̃driduan⁹.a.ũ.i. hñs q̃ttuor ẽ ois ge. 7 ĩdecli. 7 tm̃ (or dies pl'is nũeri. Et vt dic̃ Pap. duob⁹ t. scribit.

Quattuor vigilias noctis ponit mgr̃ i hist/rijs sup illũ textũ Mat. xiij. Quarta aũt vigilia noctis venit ad eos. vbi dic̃. Quattuor vigilias faciũt excubãtes i castris. Pria 0r cõticinũ. i q̃ oẽs sil' vigilãt. Scda ꝓ intẽpestũ. in q̃ adolescẽtes. Tertia gallicinũ. i q̃ viri. Quarta aũ lucanũ. in qua sences. Mas dñs alijs noib⁹ noiauit. ſ. sero an media nocte. an gallicãtu. an mane. Marci. xiij.

Quattuordeci est ois ge. pl'is nũeri 7 ĩdecli. 7 cõponit a quattuor 7 decẽ.

Quattuordeni⁹.na.nũ. 7 q̃ttuordenari⁹.a.ũ. a q̃ttuordeci. 7 h̃ q̃ttuordenari⁹.rij. 7 q̃ttuor decim⁹.ma.mũ. 7 quartusdecim⁹.ma.mũ. 7 q̃ttuordecies. i. q̃ttuor vicib⁹ decẽ. aduerbiũ

Quarũ vel quasquũ. 0r son⁹ ranar.

Quenda p n. scribit in ꝑma syllaba. q7 m i n mutat. 7 0r a q̃. 7 declinat. q̃dã. q̃dã. q̃ddam vel q̃ddã. Et vt dic̃ Hug. Cũ dicim⁹ q̃ndã certũ aliquẽ volum⁹ itelligere. si nõ expresserimus nomẽ q̃ dinoscit. vt illõ Matth. xxvj. Jte i ciuitatẽ ad q̃ndã. si cm̃ dixisset ad quẽ cũq⁹ vl' ad quẽlibet. nõ esset cert⁹ hõ. Sciebat em̃ q̃ppe dñs ad quẽ mitteret.

Quenq⁹. eundẽ. eandẽ. verũtm̃ scribunt p n. mutat em̃ m. in n. 7 ita de sil'ib⁹.

Querceti. ti. loc⁹ vbi querc⁹ crescũt 7 abundãt. 0r a querc⁹. Et querce⁹. cea. ceũ. qõ de quercu totũ est. 7 p. pe. quercetũ

Querc⁹. cus. cui. arbor est multũ annosa. 7 0r a q̃ro. ris eo q̃ ea soliti erãt dij gentiũ q̃rentibus respõsa ꝑcinere. sic ait Jsid⁹. etymo. xvij Vel 0r a q̃rẽdo. q7 antiq⁹ q̃rebãt ibi glãdes ad comedendũ.

Querimonia. nie. i. lamẽtatio. 7 0r a q̃ror. rs. Jñ querimonios⁹. sa. sum.

Querela. ẽ ius q̃dã rescindẽdi testm̃ vel donationẽ vl' dote in totũ cepta. 7 cõpetebat reo ex his q̃ acta sũt vel i ptẽ. Hõ em̃ est ꝓprie actio. q7 nõ agit vt q̃d det vl' ꝑsteet. Hec est ꝓprie accusatio. q7 nõ accusat q̃s vt puniat i corpe. sz obtinet mediã viã. 7 apit viã succedẽdi. fm Azo. in sum. C. de inoffi. testa.

Querela iofficiose dãnatiõis iducit ad instar iofficioli testamti. 7 ꝓpetit liber⁹ l' pentib⁹ a dño debito bonor⁹ possessori sublidio iniq̃ excluso. Et dat ꝺ illos q̃b⁹ datũ est in vsum. fm Azo.

Querela iofficiose dot⁹ iducit ad instar do/

Q

natiõis inofficiose. ꝛ cõpetit filijs cũ matre cũ oĩa vel pene oĩa in filioꝝ fraudẽ dedit. ꝑ se vel ꝑ filia vl̃ muliere alia ſm Azo. eo. ti.

Querela iofficioſi teſtamẽti dat̃ omib; q̃ tpe mortis iminẽtis ab inteſtato pñt ſuccedere etheredat; vl̃ ꝓteritꝰ. ꝯ ſcꝑtos heredes vl̃ ſi

Quernꝰ na. nũ. i. ad quer (deicõmiſſarioſ cũ ptinẽs. vel de quercu etñs

Querquera. re. i. febris acuta. ꝛ dr a q̃ror. ris q̃a facit hoĩem ꝙqueri.

Querulꝰ. la. lũ. pe. cor. a. garrulꝰ. la. lũ. vl̃ ſepe vel frequẽter q̃relas faciẽs. Jñ q̃ruloſus. ſa. ſum. i. querela plenꝰ.

Queſitio onis. ſ. g. dr a q̃ro. rſ. ꝛ ſincopat̃. ꝛ dr q̃ſtio. onis. i. inq̃ſitio. cã. vl̃ diſceptatio Jñ h̃ q̃ſtiũcula. le. di. ꝛ q̃ſtionari. a. ũ. qd̃ ad q̃ſtionẽ ptinet. ꝛ h̃ q̃ſtionari. rij. q̃ facit q̃ſtionẽ

Queſtio ſm Azo. i ſum. L. e. ti. ẽ inq̃ſitio veritat; ꝑ tormẽta. Uel eſt oro interrogatiua. Uel alia ſignificatiõe idẽ eſt qd̃ tormẽtũ. qz tormentis ꝟitas inq̃rit. vt cũ ꝙ torqueat ꝓ crimĩe fraudati cẽſus. aut leſe maieſtatis. vt de dño dicat q̃ nouit. ita capit̃ ꝑ tortura in l. ſi ſeruꝰ. §. ſi q̃s añ queſtionẽ. ff. de vſufruc. Jñ queſtionarij ꝛ dicunt̃ tortores.

Queſtio incidẽs. dr illa q̃ añ litẽ ceptã cõpetebat reo. ex his que acta ſunt inter ſe ꝛ actorem. vt pac. de nõ pe. rẽ iudi.

Queſtio emergẽs dr ea q̃ ꝓponit̃ ex his que emergũt in lite. vt ſi q̃rit̃. an iſte poſſit teſtari vel an dãda ſit dilatio. vel ſ̃ilia.

Queſtio ꝓprietatꝭ eſt in q̃ de ſola ꝓprietate. h̃ ẽ de dominio vel q̃ſi dnio ẽ q̃ſtio. de cau. poſ. ꝛ ꝓpri. cũ dilect̃. Et dico q̃ſi dominio ꝓpter res incorpales q̃ nõ poſſident̃. vt i ſpũalib;. Jnſti. de re. cor. ꝛ incor. §. incorpalia

Queſtio poſſeſſiõis eſt in q̃ de ſola poſſeſſione ꝙtrouerſia vetulat. de or. cog. ſup ſpo.

Queſtio ſtat̃ mouet̃ cũ q̃s vẽdicat in ſeruũ L. de aſſer. tollẽ. l. vnica. i ꝑn. ꝛ lũ. di. freq̃nſ Jtẽ q̃ſtio dꝫ eſſe ꝛ e dubio. c. cũ i iure. ẽ elec. c de muliere. de ſpon. ꝛ l. ancille. L. de fur. Jtẽ dꝫ eſſe de difficili. ff. ad carbo.

Queſtiũcula. le. f. g. i. pua queſtio.

Queſtor. oris. idẽ eſt qd̃ q̃ſitor. ſ. q̃ in loco iudicis exq̃rit de cauſis. ꝛ dr a q̃ro. rit. ſ. ꝑ ſyncopã. ꝑ q̃ſitor. Ul̃ dr q̃ſtor q̃ q̃ſtionib; ꝑeſt Et q̃ſtor dicebat olim q̃ qrebat ꝛ ꝓcurabat tributa ꝓpli romani. Jñ h̃ q̃ſtura. re. ei. dignitas. Et q̃ſtorꝰ ria. riũ. qd̃ ad q̃ſtorẽ ptinet. Sil̃r ꝑ ſyncopã dr h̃ queſtrix. idẽ qd̃ q̃ſitrix vl̃ vtor q̃ſtorius ſm Hug. Jtẽ q̃ſtor q̃nq; dr mercẽnarꝰ. q̃ ꝓdicat ꝓpter lumptus.

Queſtores illuſtres. ſic dicti ſunt. eo q̃ pecunie publice querẽde ꝑ mũdũ ꝛ ꝙſeruãde ſiue ꝙgregãde curã ꝛ ſolicitudinez haberẽt, ꝛ ad h̃ creati erãt. ꝛ dicebant̃ queſtores erarij. ab ere. i. pecunia dicti. ff. de or. iuſ. l. ij. §. exactꝰ deinde regib;. poſt ꝑn. le.

Queſtores ſacri palatij dicũt̃ q̃ i palatio ꝑncipis libris ꝑncipalib; legẽdis vacabãt. nõ dico ſententijs. qz illuſtres tm̃ illas legebant Uel dicebãt̃ q̃ idẽ officiũ gerebãt i domo imperatoꝝ. Talis etiã candidatꝰ ꝑncipis dicebat̃. ꝛ ſic capit̃ in ꝑhe. Jnſti. ꝛ ff. de offi. q̃ſtor. l. j. in fi. ꝛ ff. de or. iu. l. ij. §. deinde

Queſtores patricidij dicũt̃ q̃ cauſis capitalib; ꝓfecti vl̃ ꝓpoſiti erãt. ff. de or. iu. l. ij. §. ꝑ all̃. Jñ exqueſtor. i. extra queſturã poſit̃

Queſtuariꝰ. ria. ũ. q̃ q̃ſtu viuit. ſic mercator ꝛ dr a queſt̃. Jñ queſtuarie dicunt̃ meretrices. q̃a queſtu corꝑis viuũt.

Queſt̃. tus. tui. i. inq̃ſitio alicui̇ rei. ꝛ dr a q̃ro ꝑ ſyncopã ꝑ queſit̃ Jñ queſtuoſus. ſa. ſũ id eſt. queſtib; plenꝰ vl̃ lucroſus. Jtẽ queſt̃. ſta. ſtũ. mobilit. eſt ꝓcipiũ de queror. ris

Quicũq; cõponit̃ ex q̃ ꝛ cũ ꝛ q;. Ab h̃ relatiuo q̃ trahit vim relatiõis. q̃a req̃rit duo verba ſicut h̃ relatiuũ q̃. A ꝓpoſitõe cũ hz vt ſit collectiuũ. A ꝓiũctiõe q; hz vt ſit diſtributiuũ.

Quidd̃ã. i. aliq̃d modicũ. n. g. eſt (tiuum

Quidã ꝙ ꝑ vnũ d. maſ. g. eſt.

Quies. q̃ſ. ꝛ q̃es q̃ei. in eodẽ ſenſu. i. trãq̃llitas vl̃ pax. ꝛ dr a q̃co. es. Et cõponit̃ req̃es. ei. ꝛ req̃es. etis. i eodem ſenſu. Sz diſtingue. ſimplex ī vſu eſt ſm tertiã declinatiõz. et nõ ſm q̃ntã. Sz cõpoſitũ ſm q̃ntã declinatõz eſt in vſu. ꝛ nõ ſm tertiã. Jtẽ a q̃co vl̃ a q̃es. dr q̃es q̃etis. ge. o. i. q̃et. Et cõponit̃ inq̃es. etis. oĩs. ge. i. ſine q̃ete. Et licet q̃es ꝛ inq̃es habeãt e cor. i ntõ. tm̃ eã pd̃. in obliq̃s

Quiet̃. ta. tũ. pticipiũ a q̃co. es. i. q̃ q̃euit Et quiet̃. ta. tũ. nomẽ. i. q̃ete plenꝰ

Quinariꝰ. ria. riũ. dr a q̃nq;. Et ſubſtantiue h̃ quinari̇. rij. ꝑ tali numero

Quincunx eſt ps aſſis ꝙtãs ex q̃nq; vncijs ꝛ nõ dr reſpectu totiꝰ aſſis. qz nec multiplicat̃ nec duplicat̃ reddit ſuũ totũ. Jnſti. de here. inſti. §. hereditas. in glo.

Quindecim nũeri pl̃is. oĩs. g. ꝛ idecli. ꝛ ꝙponit̃ a q̃nq; ꝛ decẽ.

Quindenꝰ. na. nũ. pe. p. dr a q̃ndecim. Et q̃ntuidecimꝰ. a. ũ. ꝛ q̃ndecies aduer. i. q̃ndecim vicibus.

Quingenti. te. ta. i. quinquies centũ ꝛ dicit̃ a quinq; ꝛ centũ. ꝛ mutat̃ c. in g.

Quimio.onis.ðr a q̃nq̃.sic ħ q̃ternio.onis.a q̃ttuor. Uñ t ī plogo Sophonie dic̃ Hieronym⁹. Hoc si vex ē. Sophonias ꝓpha q̃nione (vt ita dicã) ꝓphetico. t gl'iosa maiox suox stirpe generat⁹ est. ħ dic̃ Hieronymus q; Sophonias quint⁹ nũerat in generatione sua. Sz q; quinio nõ est in frequenti vsu iõ dicit Hieronym⁹ vt ita dicã

Quinquagen⁹. na. nũ. pe. p. ðr a q̃nquagĩta. Itẽ quinq̃geni dicũt q̃ in capite sunt quinq̃ginta militũ ꝓstituti.

Quinq̃gesima ðr a q̃nquagĩta. t durat a dominica q̃ cãtat. Esto mihi tẽ. t terminat in ipsa die pasce.

Quinquãgul⁹. i. q̃nq̃ angulos hñs.

Quinq̃tres. hoꝝ q̃nquatriũ. t ħ q̃nquatria. hoꝝ triũ vl' trioꝝ. q̃ddã festũ sic dictũ a q̃nq̃atris dieb⁹ Quinq̃ ei dies atros. i. aduersos habuerũt romani ab anibali t gall' obsessi. q̃b⁹ dieb⁹ nemo fuit ausus exire. sed postea liberati ad illoꝝ diex memoriã fecerũt illõ festũ. Uñ Orati⁹ i epi. Ac poti⁹ puer vt fest⁹ q̃nq̃trib⁹ olim. Alij dicũt q; q̃nq̃tria dicũt a q̃nq̃ t trib⁹ q; q̃nq̃es fiũt i trib⁹ ãnis. l' q; ter i q̃nq̃ ãnis t durabat tẽ festũ p q̃nq̃

Quinq̃triũ. trij. l' q̃nq̃striũ. i. q̃nq̃ (dies porticuũ ãbit⁹ l' spaciũ vbi sũt q̃nq̃ portic⁹

Quinq̃ nomẽ indecli. oĩs. g. plis nũeri. Jñ q̃nq̃es aduer. t q̃nt⁹. ta. tũ. t q̃n⁹. na. nũ.

Quinq̃foliũ. lij. herba q̃dã. quã greci vocãt pentaphilon a nũero folioꝝ.

Quinquẽnis. nis. p. t. t ħ ne. i. q̃nq̃ ãnoꝝ Jñ ħ q̃nquenniũ. nij. spaciũ quinq̃ ãnoꝝ. Et ħ et ħ quiquẽnal'. t ħ le. Uñ. ij. Mach. iij. Cum aũt quiquẽnal' agon tyro celebraret. Et ꝑ. na. Jñ ħ quiquẽnalitas. tis. i. quiquẽnĩũ. vel quinquẽnis tpis etas. Et nota q; quiquennale tpis ẽ. sz quiquẽne etatis. Itẽ quiquẽnalem dicim⁹ annũ. sz quinquennẽ puex.

Quinquessis. h⁹ quinquessis. i. quinq̃ oboli. vel p̃ciũ quinq̃ oboloꝝ. t ðr a quinq̃ t assis.

Quinquinal'. tus. tui. i. spaciũ quinq̃ ãnoꝝ.

Quiquim⁹. a. ũ. i. quinq̃ ãnoꝝ. l' quiquies annis. Sic ei dicim⁹ bim⁹ duoꝝ ãnoꝝ. Trimus triũ annoꝝ. Quadrim⁹ q̃ttuor ãnorũ. Sic dicim⁹ quiquim⁹ quinq̃ ãnoꝝ. Jñ qui quimul⁹. la. lũ. dimi.

Quinquun octiũ. ctij. spaciũ quinq̃ noctiũ. et ðr a quinq̃ t nox. ctis. vl' poti⁹ a noctiũ. ctij. sicut dicebãt antiqui.

Quiquiuir. uiri. qui sub se hz quinq̃ viros. et ðr a quinq̃ t vir. t hic quiquiuirat⁹. t⁹. tui. ei⁹ dignitas t quiquiuira. re. vxor quiquiuiri. l' q̃nquira pe. corr. ðr mulier q̃ hz q̃nq̃ viros

Quintan⁹ na. nũ. i. quint⁹ vl' quĩta (sub se die. ꝓtingẽs vl' affligẽs. t ðr a quinq̃ l' quint⁹. Jñ quĩtana. ne. ðr febris q̃ quĩto die affligit Et ħ quĩtana l' quĩtina. ðr quĩta ps platee q̃ carpentũ ꝓgredi potest.

Quintine etiã dicunt flores maloꝝ punicoꝝ t tũc est grecũ nomẽ.

Quĩtilis. lis. quidã mẽsis. s. iuli⁹. t ðr a q̃nq̃ vl' quint⁹. q̃si quĩt⁹ a martio. Jñ ħ t ħ quintil' t ħ le. Et nota q; iuli⁹ t august⁹ olim dicebãt quĩtilis t sextil' a nũero q̃ distabãt a ꝓncipio anni. i. a martio. Antiqui ei annũ icipiebãt a martio vsq; ad tps nume pompilij qui addidit ianuariũ t februariũ. t apposuit illos i ꝓncipio ãni. sz distinxit illos mẽses ꝑm lunationes. sic t oẽs alij erãt distincti Et ita ãnus remãsit icorrect⁹ vsq; ad tps iulij cesaris. qui cũ morar̃et in egypto cũ cleopatra. annũ correxit t distinxit ꝑm cursũ sol' ad idẽ pũctũ in fine ãni redeũtis. Scõm q; ꝓsuetudinẽ antiq̃rũ qui ãnũ icipiebãt a martio. oẽs mẽses dicti sunt a nũero q̃ distabãt a ꝓncipio ãni. i. a martio post iunium vt quĩtilis quĩt⁹ a martio Sz postea ad honorẽ iulij cesaris. qui in illo mẽse nat⁹ ẽ vl' aliquã victoriã obtinuit. dictus ẽ iuli⁹. Sextil' ꝙ dict⁹ ẽ q̃si sext⁹ a ꝓncipio ãni. i. a martio. sz postea ad honorẽ augusti qui i illo mẽse nat⁹ ẽ. vel i eo aliquã victoriã obtinuit. dict⁹ ẽ august⁹. Hoia ꝙ sequẽtiũ mẽsiũ cõposita fũt a nũero. videlicet q̃ distabãt a ꝓncipio ãni. i. a martio. t ab ħ noie imber. vt septẽber a septẽ t imber. octo ber ab octo t iber. q̃i octau⁹ ab ibre. i. a martio. i q̃ imbres t pluuie abũdãt. t sic de alijs.

Quipax. ri. n. g. est gen⁹ herbe a grecis dictus q; hẽat ꝙtutẽ feruẽtẽ. Et vt dicũt quidã. species quipari ðr cinciber. Et videt ꝓponi ab eq̃ t pyr q̃d ẽ ignis. q; ðr eq̃ri igni ꝓpt̃ calorẽ.

Quiris lingua sabinoꝝ ðr hasta Jñ ħ quiri na. ne. i. hasta. Et ħ quirin⁹. ni. dict⁹ ẽ romulus qui sp hastat⁹ icedebat. vl' q; hasta ẽ p⁹ mortẽ i auẽtino mõte fixa ðr floruisse. Jñ ħ quiris. ritis. dict⁹ ẽ quilibet ciuis roman⁹. q; romani a romulo. Ul' romani dicti sũt quirites q̃si hastati t fortes. vñ t q̃nq̃ quirites dicũt milites qui hastã secũ deferũt. t ꝓ. quiris pe. gri. q̃ritis. t circũflectit vltimã quiris i nõ sic olim i integro fiebat. q; declinabat. ħ quiritis. h⁹ quiritis. Et desinit ntũs i is pð. quiris Quis vl' qui. Quis hz sedeci cõpositiones. et syllabicas adiectiones. Cõpositiones cũ sunt septẽ. s. siquis. nequis. aliquis. nũquis. ecq̃s

RA

vnusquisq; z quisquis Quis ãt hz quicq; adiectões. s. quisnã. quispiã. quisputas. quisq;. z quisq;. Sz qui recipit ẽttuoz adiectões. s. quidã. quiuis. quilibet. z quicũq;.

Quispiã deriuat a quis. z ẽ figure simplicis. z ipoztat purã infinitatẽ. sic aliqs diuersam qz piare ẽ facere purũ. vñ quispiã hõ currit. id ẽ. pure vn⁹. z sic q̃ndã discretõz fac̃ circa infinitatẽ. Recipit ãt h̃ femininũ piã i actõ casu. qz femia de faculi imutat. z cũ h̃ nom̃ piam videat pati z extra suã naturam poni. recte sumit p actũ qui rẽ denotat patientem. Pap. dicit. Quidpiã. aliquid modicũ

Quisputas spẽi deriuatiue a quis. Et ẽ ibi putas syllabica adiectio. z ẽ accẽt⁹ pncipal' sup q̃s. Vñ Lu. j. Quisputas puer iste erit. Et Matth. xviij. Quisputas maioz est i regno celoz̃. Et hz acui quis. z seq̃ntes due syllabe debẽt ꝯuari. qz sup syllabica adiectõe nõ est ponẽd⁹ pncipal' accẽt⁹. Et nota q; q̃s iõ recipit h̃ ꝑbũ puras i scõa psona. qz ois interrogatio mouet. z pcipue illũ ad quẽ fmo dirigit. z sic tal' adiectio cã cuiusdã excitationis inuẽta fuit. Omis aũt excitatio fit ad subam z nõ ad accidẽs. z iõ cũ aliis infinit; nõn iungitur.

Quisquilie. az sũt stipule imixte surculis ac foliis aridis. s. q̃dã palee minutissime q̃s vocãt stipulas. Dicũt etiã quisquilie q̃si quid/quid cadit. i. quicquid supfluitat; ex arboze vl' aliq̃ materia cadit. vt purgamẽta frumẽti z terraz. z modici surculi. stercora z siliia. et sic fm Aug. a quid neutro z cado cõponit.

Jñ quisquilios⁹. sa. sum. i. plen⁹ quisquiliis. Vel dicũt quisquilie a q̃s z curo. as. q̃si cui cure sunt ille. vl' quis curat ꝺ illis ꝑt sui vilitatẽ. z coz. j. añ. l.

Quotẽnis. p. t. z h̃ ne. z q̃tẽn⁹. na. nũ. i. q̃t annoz. z hz q̃rere de nũero annoz. Ad q̃d dñt nderi hmõi noia. decẽnis. triẽnis. zc. vl' iste gtus annoz cũ noie nũerali. vt q̃tennis es tu. Biẽnis triẽnis. bim⁹. trim⁹. Triũ vel q̃t tuoz annoz.

Quot. o. g. idecli. z tm̃ pl'is nũeri ẽ. z iterrogatiuũ. infinitũ. relatiuũ. Jñ q̃t⁹. ta. tũ. nũerale z ordinale. vt q̃t⁹ es i bancho. pm⁹. scõs Quot⁹ es i ordine. q̃rt⁹. quint⁹. i. acholytus subdiaconus.

R ante A

Sine aspiratõe ponit i latis dictõnibꝫ. Jn grecꝫ ꝺo si i pncipio dictionis fuerit hz aspirari. vt rhetoz rbodus zc. Si ꝺo i media dictõe hz tũc gemiari. z post geminationẽ aspirari. vt Pyrrhus. mirrha. z hmõi. Jta ei Prisciano lingue grece ac latine doctissimo placet

Raab meretrix fuit i hiericho que abscõdit speculatoꝛes de filijs israel. z iterp̃tat latitudo vel fames vel impet⁹ z acuit in fine

Rabbi acuit in fine. z iterp̃tat mgr̃ siue docens me. aut mgr̃ me⁹.

Rabboni idẽ. z acuit in fine

Rabies. biei. f. g. i. furoz. insania. decurs⁹ cuz impetu. Jñ rabiecula. le. di. i. pua rabies. et rabiosus. sa. sum. Jñ h̃ rabiositas. tatis. Jtẽ a rabies ꝺz rabul⁹ la. lũ. z rabid⁹. da. dũ. pe. coz̃. i. rabie plen⁹. rabici dat⁹. furoze plenus. irat⁹. insan⁹. Jñ rabidul⁹. la. lũ. dimi.

Rabsates scribit ꝑ b. in interp̃tatiõibus. et coz. pe. ꝓphtiũ nomẽ viri est.

Racemifer. ra. rũ. i. racemos ferẽs. z coz. mi.

Racem⁹. mi. ẽ botriõis ps. s. ramuscul⁹ cum vuis vel vua. Et botrio grecũ est

Racha. i. ianis z van⁹. quẽ vulgata iniuria absq; sensu. vl' absq; cerebꝛo dicere possum⁹ z ẽ hebꝛeũ. z acuit i fine. Ul' qꝺ melꝺ est. Racha est iteriectio affectũ indignãtis oñdẽs. sicut cũ dolem⁹ dicim⁹ heu. z cũ teramur vah z sil'r cũ indignamur dicim⁹ racha

Rachel. iterp̃tat ouis. qz ꝑ ea Jacob pauit oues Laban soceri sui. Jtẽ interp̃tat visuz pncipiũ. vl' mũda. vl' videns deũ. Et ꝑt esse i decli. vl' ꝑt declinari h̃ rachel. lis. Et p. pnl'. gti. z significat vitã ꝓtẽplatiuã

Radicosus. sa. sum. i. plen⁹ radicib⁹

Radicula. le. dimi. i. pua radix.

Radi⁹. dy. m. g. instrm̃ ẽ texẽdi. s. pectẽ vl' nauicula. vl' lignũ qꝺ distinguit stamĩa. z ꝺz a rado. dis. eo q; radẽdo fiat. Jtẽ radi⁹ ꝺz q̃dã gen⁹ oluaz ob lõgitudinẽ qz lõge sũt ad sil'itudinẽ radioz. Radi⁹ et ꝺz ꝛga q; geometri figuras faciũt i supposito puluere. Jtẽ radi⁹ ꝺz splẽdoz stellaz z sol. z ꝺz sic ꝓpt lõgitudinẽ. qz lõge emittit z dirigit. Jtẽ radi⁹ ꝺz illud rectũ z subtile lignũ qꝺ a modiolo rote vsq; ad cantũ dirigit z i vtroq; infigit. Vñ Brecisin⁹. Dicas textoz; radiũ. radiũ q̃z iol' Atq; rote radi⁹ tibi sit. nõ iuuenio pl⁹. Fozte nõ fuit memoz ꝓgule geometri. Vñ dicã⁹ sic. Sitq; rote radi⁹. radi⁹ sit puluere tract⁹

Radix. cis. f. g. ꝺz a radi⁹. qz q̃si q̃busdã radiis fixa terre i pfundũ demergit. Ul' ꝺz a rado. dis. qz si cradat nõ repullulat Jn radicitus aduer. i. fundit⁹ vsq; ad radicẽ. z pdue radix pe. gti.

Raphan⁹ ni.greci.nos radicē vocam⁹ eo q̄ tot⁹ deorsum mittit.cū reliq̄ olera magis in summa pliliāt.Cui⁹ semie macerato quisq̄ suas man⁹ infecerit.ꝓpetes ipune tractabit Et ipsi⁹ radice etiā ebur albescit

Raguel.elis.ꝓpriū nomē viri.De q̄ i aurora dr.Clausit opes habuit q̄ raguelis erāt.

Ralla.le.f.g.vestis q̄ vulgo dr rasil⁹ t dr a rado.dis.Et h̄ rallū.li.i.rasoriū.

Rama ciuitas ē iuxta gabaa.sic hēt Judic. xix.Et distat.xij.miliaribꝫ a bethleē.sic dic glo.sup illud Matth.ij.Uox i rama audita est rē.Et iterp̄tat excelsa vl exaltata.seu tonitruū aut exaltatio.Et ē indecli.t acuit in fine.Ul fm Pap.Rama ē vicul⁹ sec⁹ bethleem in q̄ sepult⁹ fuit samuel.sz nūc trāslatus est i thraciā.t p̄t declinari h̄ rama.me.et tūc nō accētuat in fine

Ramesses indecli.acuit in fine.q̄dā ciuitas de q̄ dr Exo.j.Edificaueruntq̄ vrbes tabnaculoꝝ pharaoni phiton t ramesses.Itē gen. xlvij.In optio solo terre ramesses.de hac dr i aurora Ramesses ex se nom̄ mysteria pfert

Ramix.cis.i.mētula vl fruga viril.Un̄ Juuenal.Jacet exigu⁹ cū ramice neru⁹.Jn̄ ramicosus.a.u.q̄ magnā hz mētulā.s.hermios⁹

Ram⁹.mi.dr a radix.q̄si a radice meās.Jn̄ h̄ ramuscul⁹.li.dimi.Ram⁹ ꝓprie ē qđ a radice vl truco manat.sic a ramusculo cetera.et ramosus.sa.sum.i.dilatat⁹ t ramis diffusus Itē a ram⁹ dr h̄ t h̄ ramal.t h̄ le.t h̄ ramalis lis.i.ram⁹.Et pđ.ra.Un̄ quidā Pampin⁹ ē foliū vitis ramuscul⁹ h⁹.Itē Persi⁹.Ut ramale vetus purgādi sub ere coctū.

Ran indecli.i.ira vl loc⁹ ire.Un̄ etiā euenit q̄ efficit hō rabiosus.

Rana.ne.f.g.dr a ran.qđ ē ira.q̄si iracunda. Cū em̄ iupit⁹ olim aliꝫ dedisset regem.ranis dedit qđdā lignū bricissimū ꝓ rege.qđ cū nūcꝫ se moueret.rane id sp̄euerūt.quare Jupiter irat⁹ dedit eis ibim.q̄ ranas vescit t iō p̄ore rege amisso rane ꝓquerūt t irascūt Jta dicit Hug.Jsid.aut dic etymo.xij.Rane a garrulitate vocate.eo q̄ circa gentales strepunt paludes.t sonos vocis ipoꝛtunis clamoribꝫ reddunt.Itē dic mgr in hist⁹is sup Exo.Tria genera sūt ranaꝝ.Unū fluuiale t vocale.Aliud minimū.qđ calamitū dr.qđ si p̄iciat in os canis.obtumescit.Tertiū magnū venenosum.q̄d t rubeta dr.

Ranetū.ti.loc⁹ vbi rane abūdāt

Rancid⁹.da.dū.i.iracūd⁹ vl fetid⁹.amar⁹ et vetustate.t insipid⁹.t dr a rancor.Jn̄ radiculus.li.dimi.i.aliqñtulū iracūdus vl rācidus.Un̄ Persi⁹ in p̄ma satyra.Rancidulum q̄ddā balba.de nare locut⁹.Potest etiā rancidū dici ex vicio.eo q̄ rācos faciat.Et cor.pe.rancidus.

Rancor.oris.dr ira.indignatio.doloꝛ.amaritudo mētis.vel fetoꝛ.ꝓprie carnis ex vetustate pueniēs.Jn̄ rācoꝛosus.sa.sum.i.rācore plen⁹.Et hic t hec rancoꝛs.dis.i.irascēs vel iratus.Jn̄ rancoꝛditer aduerbiū.id est. irascibiliter.Et hec rancoꝛdia.die.id ē.ira. Inde rancoꝛdiosus.sa.sum.iracūdia vl ira plenus.

Ranella.le.dimi.i.pua rana.

Ranūculus.li.dimi.i.pua rana.t nō seruat gen⁹ sui p̄mitiui.q̄ rana ē ge.fe.ranūculus vo mas.ge.vt dicit Prisc.

Rapa.pe.fe.g.dr a rapio.pis.eo q̄ rapiat.i. cōphendat pl⁹ terre radice q̄z nap⁹.Jn̄ h̄ rapula.le.dimi.qđ t h̄ rapulū.li.inuenit.Et h̄ rapariū.rij.loc⁹ vbi crescūt rape.qđ t h̄ rapariū dr.Et h̄ rapulatū.ti.dr cibꝫ d rapis t pducit p̄mā.

Raphael iterp̄tat curatio vl medicina dei. Ubicūq̄ em̄ curādi vl medēdi op⁹ necessariū est h̄ angel⁹ a deo mittit

Rapax.cis.i.auid⁹.spoliatoꝛ.cupid⁹.vl ali ena violēter rapiēs.

Rapidus.da.dū.i.velox vel rapax cū impetu currens.

Rapacitas.tatis.i.cupiditas.expoliatio.

Rapina est violēta receptio rer.vt in.l.j.C. vi.bo.rap.Et dr a rapio.pis.Et ē rapina p̄ de.raptatio ex pōdere Jn̄ rapinula.le.dimi. id est.pua rapina.Et rapinosus.sa.sum.i.rapina plen⁹.Cōmittit aut ꝓprie crimē rapine cū p violētiā vi t apte res alienas q̄s rapit vndecūq̄.excepto loco sacro vl re ecclialtica.q̄ tūc cōmitteret sacrilegiū

Raptoꝛ.toris.mas.g.dr duobꝫ modis.Est em̄ raptoꝛ rer.qui bona aliena vi rapit t apte.ff.ne quis eū q̄ in ius.l.fz eximēdi.Et ē raptoꝛ hoim.t maxime mulierꝫ.Et dr raptoꝛ a rapiēdo.i.coꝛrumpendo.quasi coꝛruptoꝛ. Et potest raptoꝛ excōmunicari.non soluz a suo episcopo.sz etiā ab ipo in cui⁹ episcopatu rapinā facit.Itē denegat ei penitētia.nisi restituat ablata.vel plenam securitatē faciat de restituendo.si tamē habeat vñ reddere possit.

Raptus.tus.tui.dr actus vl passio rapiendi.t dr a rapio.pis.Uel rapt⁹ ꝓprie est illuciꝫ tus ꝓcubit⁹.t dr a rapiēdo.i.coꝛrumpendo.

Rā

Et ꝫ raptū. ti. iuenit ꝑ eodē ꝓm Hug. Itē ꝑ ꝓie rapina ē rex. ⁊ rapt⁹ mulier. Cōmittit aūt crimē rapt⁹ duplr. videlicz cū ipa puella violēter rapit vt ippetuū teneat. Itē cuz nō ipa violēter rapit. sz vsus ei⁹ ea ꝓhibēte violēter vsurpat. Itē tūc demū cōmittit rapt⁹. cū ipe raptor ñ despōsauerat ꝓmo ipaz puellā. Large nō solū cōmittit in ꝯginē sed etiā in viduā ⁊ sctimonialē. Aliqñ accipit ꝑ qlibet illicito ꝯcubitu vel coitu. Et nota q̄ fornicatio licz videat esse gen⁹ cuiuslibz illiciti coit⁹ q̄ fit extra vxorē. tñ spāliter intelligit ī vsu viduaz ⁊ meretricū ⁊ ꝯcubinaz. Stupū aūt ꝓprie ē ꝯginū illicita defloratio. Adulteriū ꝙ ē alieni thori violatio. Uñ adulteriū dr quasi ad alteri⁹ thoz accessio. Incestus ē ꝙsanguineaz vl affiniū abusus. Uñ incestuosi dicūt q̄ ꝙsanguineis vl affinibus suis abutūt. Rapt⁹ cōmittit cū puella violenta domo pris rapit seu educit vt corrupta in vxorē habeat. siue puelle solūmō siue parētib⁹ tm̄. siue vtriscz vis illata fuerit

Rar⁹. ra. rū. i. nō spissus. ⁊ cōpat. Jñ rare rari⁹. sime. aduer. ⁊ hec raritas. ratis.

Rasilis. lis. ꝙ. t. ⁊ ꝫ le. i. res rasa vl pilosa vt radi possit. vl apta ad radēdū. ⁊ dr a rado. is ⁊ ꝫ rasoriū. rij. ñ ꝫ rasoriolū. li. ⁊ cor. pe. rasil

Rastrū. stri. n. g. ⁊ plr hi rastri. strorz. instrm rusticoz. i. fossoriū duplex vt dicūt. ⁊ dr sic a raritate dētū. vl a rado. dis. q̄ radit terraz.

Rastz etiā dr aliō instrm rusticoz dētatū. q̄ paleā remouēt a grnis. Jñ ꝫ rastellū. li. dimi.

Ratio. onis. dr a rat⁹. ta. tū. i. firm⁹. eo q̄ firma sit. Et est rō mētis mot⁹ ī his q̄ dicūtur discernere vl ꝓnectere valēs. Ul rō est q̄daz mot⁹ aī visum mētis acuens veraczq; a falsis distinguēs. Sz ratiocinatio ē rōnabil⁹ subtilisz disputatio ⁊ a certz ad incertoz inda gationē nitēs cogitatio. Itē rō. i. diffinitio. Et cor. ꝓmā rō. Uñ q̄dā. Sic volo. sic iubeo. sit ꝓ rōe volūtas.

Ratio ꝓm Azo. L. de edē. est scripta cā negociatiōis mutue edita de datz ⁊ acceptz. scus si ibi ꝓtinet de pignere tm̄. vl de māda to tm̄. vl de ꝓstituta pecunia tm̄. Alit sumit rō dū dr. rōem esse reddēdā de oib⁹. ar. de rescrip. si qñ. i ꝙ. rōnabilē cām. q̄ testis nō valet nisi rōem sui dicti reddat si q̄rat ab eo. ff. q. j. in ꝓmis. tūc em̄ rō sumit ꝑ cā. Silr ibi. qđ rōe caret extirpare necesse est. vt. lxvij. di. cor. ꝑi. Etiā ꝑlat⁹ dz esse pat⁹ rōem reddere oi poscēti. §. ecce. in ti. xxxvj. dis. ⁊ in. l. si qs. § sed interdū. ff. de reli. ⁊ sump. fu.

Ratiocinia sūt rationū redditōes ad quas aliqs obligat ex admīstratiōe reipublice vel ꝓuate quā gessit. Uñ publica sūt illa qb⁹ obligāt officiales curie ex admīstratiōe aliqua ad rēpublicā ptinentē. vt in. l. officialis. C. de epi. ⁊ cler. Priuata aūt sunt illa qb⁹ obligant aliq ex admīstratiōe rex ptinētū ad puatos. vt tutores. curatores l' pcuratores cē. Uñ obligat⁹ ad ratiocinia. cit ad rōnem reddendā alicui astrict⁹.

Rational. lis. ꝙ. t. ⁊ ꝫ le. ⁊ ꝫ ⁊ ꝫ rationabil. ⁊ ꝫ le. dicunt a rō. Et licet q̄dā ista noīe indifferēter accipiāt. differunt tm̄. q̄ rōnale dr qđ vtit rōe. vt hō. Sz rōnabile ē qđ rōe agitur vl ducit. ⁊ rōnabilit viuit Uñ m'tri imo omnes hoies sunt rōnales. i. aptitudinē hñt ratiocinādi. sz nō oēs sunt rōnabiles. q̄ ñ omnes ducunt rōe. Et ꝫ rōnale. lis. n. g. dicebatur pānus ī pectore sacerdotz quadrat⁹ in q̄ lapides ꝑciosi erāt inserti.

Ratis. tz. f. g. dicebat ꝓmū ⁊ antiqssimū nauigū gen⁹. e rudib⁹. tignis asseribz ꝓtextus ad cui⁹ sil'itudinē facte sunt naues q̄ ratarie dicūt. Hūc aūt ratis qlibet nauis abusiue dr. Hā ratis ꝓprie dr ꝓnectio nauiū vl strues lignoz ⁊ trabiū. vl incastratura nauiū. Uel ratis est illa ps nauis. s. q̄ est int carinā ⁊ pram vel puppim. dicta q̄ radit aquā. vl q̄ sit rata ⁊ firma. Et p ꝙnodochen qlibet nauis dr ratis. q̄ radit aquā. vel q̄ rata sit ⁊ firma ⁊ firmit currat. Jñ hec raticula. le. di. i. pua ratis. Et cor. ra. Uñ q̄dā. Dic lat⁹ esse ratez ventrē dic esse carinā. Itē ali⁹. q̄ rata sit. ratis est. q̄ ꝯcaua dicta carina.

Ratiuncula. le. dimi. i. pua rō.

Rat⁹. ta. tū. pticipiū est dr cor. rer. rat⁹ sum reri. i. extimare. putare. Jñ rat⁹ sum. i. putaui. Et rat⁹. ta. tū. nomē. ⁊ tūc tm̄ valet q̄tus firm⁹. Jsidor⁹ aūt dic. Ratū dr qđ rōnabile ⁊ rectū est. vñ ⁊ q̄ pollicet dic. Ratū esse pfitcor. ꝫ est firmū atq; ꝑpetuū. Et Pap. dicit. Ratū. firmū. stabile. imutabile. acceptū Itē rat⁹. i. arbitrat⁹. ⁊ cor. ꝓmā Itē inuenit rata ī alia significatiōe. vt Jste soluat vl recipiat ꝑ rata. i. ꝑ ptē sibi ꝓtingēte.

Raucid⁹. da. dū. i. rauc⁹. Jñ raucidul⁹. la. lū id est. aliqtulū rauc⁹ q̄ ⁊ raucul⁹ dr.

Rauc⁹. ca. cū. dr a rauni qđ est raucitas. Et cōpat. rauc⁹. cior. sim⁹. Jñ rauce. cius. sime. aduerbiū. Et hec raucitas. tatis Et hec raucedo. dinis. id est. vocis amputatio. siue impuritas.

Rauia. uie. i. vox rauca. Jñ hec rauilla. le. i.

RE

caussidic⁹ q⁹ clamādo efficit raucus.
Rauiat⁹.ta.tū.i.rauc⁹.ꝛ ōr a rauio.as. Jñ hec rauiatio.onis.i.raucitas
Rauni nomē indeclinabile.i.raucitas.
Rau⁹.ua.uū.i.rapax vel fului coloꝛ.ꝛ ōr a rapio.is. Uñ inuenit Lupa raua. Et ī vtraq; ſignificatōe ꝓuenit ōr lupa raua. Hā rapax ē ꝛ fului coloꝛ. Jñ rauul⁹.la.lū.ꝛ rauiſcell⁹.a.ū.ābo di.ꝛ raua.ue.tal coloꝛ vl rapaciras. Et pap.dic. Raua niger color mixtus fuluo.

R ante E

Reat⁹.tus.tui.ōr a re⁹.quaſi rei act⁹. Et accipit reat⁹ ī ſcptura multipl'r.ſ.p culpa.p pena.p obligatōe pene tpal' ꝛ eterne. Si enim mortale ē obligat nos pene etne. Si venialle obligat nos pene tpali. vt dic mgr i.q.ſententiaq;. Uñ ſcias q reat⁹ ōr ſm q; ds eſt reus pene.ꝛ iō ꝓprie reat⁹ nihil aliud ē q; obligatō ad penā. Et q⁹ obligatō q̄dāmodo ē media int culpā ꝛ penā.ex eo q; ꝓt culpā aliq̄s obligat ad penā.iō nomē medij trāſumit ad extrema. vt iterdū ipa culpa l' pena reat⁹ dicat Rebecca iterptat patia.vl q̄ multū accepit.
Rebellis.lis.p.t.ꝛ h le.i.inobediēs.reſiſtēs. ptrar⁹. Jñ hec rebellio.onis.ꝛ h rebelliū.lij in codē ſenſu.i.repulſio vl reſiſtimētū.ꝛ poſt pacē factā ad bellū reuerſio.belli iteratio
Recaluaſter.ſtra.ſtrū.i. retro aliquā tulū caluus. Et p codē inenit recaluus.ua.uū.
Recēs.tis.oꝛis.g.i.nou⁹.ꝛ ōr a reci q̄ ē iteruz vel retro.quaſi renouat⁹ vl' itez nou⁹. ſz recēs naſcit nouū fit. Jñ recētul⁹.la.lū.aliq̄tulū recēs. Et cōponit precēs.q̄recēs.i.val
Recenſit⁹.pe.p.ōr renouat⁹ (de recēs recēs fact⁹. Sz recēſit⁹.pe.coꝛ.eſt idē q̄ numerat⁹.recitat⁹.rememoꝛat⁹. Uñ. Uaſa recenſita.ſz poma recēſita dicas
Receptaculū.li.n.g.loc⁹ vbi fit alicui⁹ rei re
Receptatoꝛes dicūt q̄ aliq̄s re (ceptio. ceptat.ꝛ vt frequēti⁹ ſonat ī malū. Sūt em illi q̄ fures.raptoꝛes.ꝛ ceteros malefactoꝛes recipiūt. vt. Ł. ō bis q̄ latro.l.j.ꝛ.ff. de recepta.l.j. Sine q̄b latere nō pnt. vt in.c. ſic ait. de here. vbi hereticoꝛ receptoꝛes anathematizant. Sz receptoꝛes ſm Jnno. dicūt aduocati. in.c. ex pte. de poſtu.
Reci.i.itez.vel retro grecū eſt
Recidiu⁹.ua.uū.ꝛ rediuiu⁹ ua.uū.i. renouatus.p⁹ caſū repat⁹.q̄ nō ꝓt eſſe niſi caſus p̄ ceſſerit vl' moꝛs. Uñ recidiua arboꝛ ſunt q̄ aliis ſectis repullulāt. Et cadē dicūt rediui ua.q; redeūt ad id q̄ fuerāt. q̄ſi ꝛ enuo viua.
Reciduus.dua.duū.i.retro vl' itez cadēs
Recinū.ni. vl' h reciniū.nij. matronale opimētū.q̄dā.ſ.veſtis vl' palliū.ꝛ ōr ſic quaſi reꝛcinū.q; dimidia ps ei⁹ retro abꝛcit. Jdē ꝛ a grecis ōr ſtola.
Recipꝛoc⁹.ca.cū.i.itez ꝓuerſiu⁹.repetitiu⁹. Uñ recipꝛoca ōr ꝓſtructō ī qua eadē pſona itez repetit. vel ī qua eadē pſona videt agere ꝛ pati. vt Ego diligo me. Tu diligis te. Petrus diligit ſe. Et coꝛ.p.
Recōſus.ſa.ſum.i.recōdit⁹.ꝛ ōr a recōdo.is.
Recōuentio.onis.f.g.ē actio rei ꝑ actorē
Recta linea aſcēdēs.ſunt pr̄.au⁹.pau⁹. abauus.atauus.tritau⁹.ſic in femis lineā dicimus.matrē.auiā.pauiā.abauiā.
Recta linea deſcēdēs.ſunt fili⁹.filia. nepos neptis.pnepos.pneptis.abnepos
Rector.toꝛs.m.g.ōr regēs aliq̄d p ſuū officium.ꝛ ōr a rego.gis. A q̄ etiā rect⁹.cta.ctum.
Jñ rectitudo.inis.i.iuſticia.eq̄tas.
Recuſatio ſm ſpe.e.ti.ē iurisdictiōis vel actiōnis cā ſuſpitiōis ꝓpoſita declinatio. vt. Ł. de iud. l. aptiſſimi. Et fit vſq; ad.xx. dies ſm leges. ſm canones dūtaxat p decē.
Recutic⁹.ca.cū.idē eſt q̄d cutic⁹ l' recuticula q̄ retrouerſam hz pelle virīl mēbꝛi. Uñ recutici ꝓprie dicūt iudei quaſi retro hñtes cutez id ē circūciſi. Laret em anteriozi pelle virīl mēbꝛi. Uñ Perſi⁹. Recuticaq; ſabbata pelles. Et vocauit ſabbata recutica. ꝓt recuti cos.q; ad eos ptinēt.ꝛ ea celebrāt.ꝛ pō.ti.
Reddit⁹.ta.tū.ōr a reddo.dis. Uñ Ouidi⁹ epi. Ad iuuene ꝛ cupido credat reddita ꝛgo. Itē reddit⁹.tus.tui.i.lucrū. merces. fruct⁹. vectigal. ptatio.cēſus.
Redibitio.onis.ē emptiōis reſolutio. vt. ff. de acq. poſ. l. pōpon⁹. §. pterea. in fi.
Redimiculū.li.n.g. monile l' coꝛona l' vitta. qua mitra ī capite femiaq; alligat.ꝛ ōr a redimo.is. vl' redimiculū ſuccictoriū l' brachiale q̄ p ceruicē deſcēdēs ꝛ a lateribꝰ colli diuiſū. vtraq; q; alaq; ſin⁹ ābit ꝛ hincinde ſuccingit vt ꝓſtrigēs latitudinē veſtis ad coꝛp⁹ ꝑbat.ꝛ iūgēdo ꝓpōat. h vulgo brachile ōr. q̄ſi brachiale. q̄ius ñ brachioꝛ ſz renū ſit ci
Redimit⁹.ta.tū.i.oꝛnat⁹.coꝛonat⁹. (gulū
Redit⁹.us.ui.pe.coꝛ.ōr a redeo.dis. Et ſigt duo. Redit⁹ ei ōr q̄d redit. q; ſinglis ānis redeat. Uñ Oui. ō ſine titulo. Turpi thoꝛi reditu cēſus augere paꝛnos. Itē redit⁹.i.reuerſio. vñ Oui. epi. Uela q̄oꝛ reditu ꝓbi carere fide.

RE

Reduc.cis.oīs.g.q̄ redit.z ōr a re z duc.cis vel a reduco.cis.z cor.du.qr tenet naturam hui⁹ ꝓteriti duxi.

Refectoriū.rij.loc⁹ vbi reficiuntur famelici Itē refectoriū ōr loc⁹ vbi insimul comedūt fratres vel monachi

Refect⁹ cta.ctū.i.replet⁹.recreat⁹.relenat⁹

Refert⁹.ta.tū.i.replet⁹. Et ōr a refertio.tis. ſm Hug. Pap. ꝙo dicit. Referta plena.bñ ferta.obesa.crassa ꝛc.

Refrigeriū.rij.n.ge.i.subsidiū.opitulamen. auxiliū.solatiū.lenamē.requies.

Refugiū.gij.i.auxiliū.tutela. securitas.adiutoriū.z ōr a refugio.gis.

Refugus.gi.pe.cor.q̄ fugit ꝓpriā patriā.z ꝓ ꝓpria apostata.q̄si refugiū q̄rens.

Regillū.li.est vestimētū regiū.z ꝓpria ōr regine latū vestimētū vel peplū sericu.

Regio.onis.f.g.patria regi subiecta.et ōr a rex regis. Jñ regionari⁹.ria.riū.ad regionē p tinens vel de regione exīs.

Regia.gie.ōr dom⁹ regis.dicta a rege.

Registr.stri.n.g.q̄dā liber de regimie eccl'ie scz ex cui⁹ dictis eccl'ia regit ſm Hug. Pap. ꝙo dic. Registrū liber q̄ rex gestar memoriam ꝓtinet.vñ z ōr q̄si rei geste statio.

Reguncula.le.dimi.i.pua regio.

Regius.gia.giū.i.regalis

Regula.le.fe.g.i.norma viuēdi.z ōr a rego. gis.qr rectā viā viuendi ꝓbet.vl' qr ad recte viuendū regat z declinare nō ꝓmittat.vl' qr qđ prauū est z distortū corrigat z ad rectaz viā ducat. Regula ōr etiā initūm edificiorū quasi rectula.qr sit recta z impedimentū nō habeat. Ulñ. Regula ꝑceptū dat normā regula lignū Jñ regularis.ris.p.t.z b̄ re.z hec regularitas.tatis.

Regula ſm Azo.est pluriū rex narratiōe facta cōpendiosa traditio. Ul' est cōpendiosa diffinitio rex vniuersitatē cōplectēs. Itē regula q̄ñq̄ ōr spālis norma vel mod⁹ viuendi monachoꝝ vl' canonicoꝝ qr talis norma recte viuēdi ꝓbet.de sta.mo.p to. Et inde ōr regularis. Itē q̄ñq̄ regula ōr ꝓstitutio canonica.rj.dis.b̄ veltre indicum⁹ charitati. Itez regula ſm Hoff.z legistas ē q̄ rē que est breuiter enarrat.nō vt ex ea ius sumat.sz ex iure qđ est regulare fiat.nā ex regula nō fit ius sz ex iure qđ est regulare fit regula.al's em̄ diceret deberet ius regulariū.z nō regula iuris Et ōr regula iō qr recte ducit.nec aliorsum trahit.q̄si a rego .eo q̄ recte regat. Et debet regula fieri signo vniuersali vl' idiffinito. Alter i grāmatica regla est multoꝝ similiū collectō vel cōiunctio

Regulares ſm Hoff.sunt q̄ ad viuendū sē regularit astringūt.siue sint monachi q̄ debēt vacare diuis.siue sint canonici regulares. Hā idē est iudiciū de ambob⁹. vt in.c.ex pte. de postu.z.c.nō magno.ne cle. vl' mo. Et b̄ ē verꝝ q̄ ad rē.nō q̄ ad regulā latiorē. vt in ti.ō sta.monach.

Regul⁹ li.m.g.i.pu⁹ rex.etate vl' regno vl' dignitate Et cōpon̄t surregul⁹.li.i.pu⁹ regulus. Itē regul⁹ ōr q̄dā pua auis . sic dicta a puritate sui. Itē regul⁹ ōr q̄dā ſpēs.s. basiliscus.rex ſpentū. Idē z sibil⁹ ōr qr sibilo occidit añq̄ mordeat z exurat. Ulñ. Regulus est serpēs auis z rex puul⁹ ois

Relatio.onis.f.g.ē rei p⁹ cognite iterata cognitio. vl' relatio ē añ late rei scōa repñtatio

Relatio ſm spe.L.e. ti.ē iudicis dubitātis de iure ad ꝓncipē missa ꝓsultatio.

Relatiu⁹.ua.uū.qđ ad aliq̄d refert. Ul' potius qđ itez fert aliq̄d ad memoriā.q̄si iteruz portatiuū. Lū ei dico Sortes legit. p b̄ nomē sortes.sortē cognitōi subiicio. Lū ār postea subiūgo.z ipe disputat. p illō ꝓnomen ipe sortes refert.i.itez fert ad cognitōz. Ulñ z illō ꝓnomē ipe ōr relatiuū.eo q̄ sic aliq̄d refert Relat⁹.ta.tū.ōr a refero refers (ferat. Et vt dic Pap. Relatū pe.p.i.reportatū. vl' ad aliq̄d datū vel dictū

Relegatio.onis.f.g. q̄dā gen⁹ dānationis cū aliqs p aliq̄ cōmissio iterdicebat a pria.et puatiz videbat recedere z sua nō amittebat. z spem habebat reuertēdi. Et differt a ꝓportatiōe.qr relegatio fit ad tps.sz deportatio i ꝑpetuū. Jñ relegat⁹.ta.tū.sic dānatus.

Religio.onis.ē ꝓt⁹ q̄ supiori nature quā diuinā vocat cultū cerimoniāq̄ ꝓfert.z ōr a religo.gas.eo q̄ nos religet ad dei seruitiū vl' cultū. Ul' ōr a relego.gis.qr religiosi relegūt z tractāt q̄ dei sūt. Ul' ōr a rigeo.ges.eo q̄ rigida sit. Jñ religiosus.sa.sum. z cōpar. Et cōpon̄t irreligiosus.sa.sum.i.nō religiosus z sīr cōpar. Et vt dic Pap. Religio ē appellata.qr p eā religem⁹ vni deo aias nras ad cultū diuinū vinculo fuiēdi. Tria sunt aūt sicut ait Jsi⁹.in.viij.etymo. q̄ in religionis cultu ad colēdū deū in hoib⁹ ꝓrunt.s. fides spes.charitas. Jn fide q̄d credendū. Jn spe q̄d sperandū. Jn charitate q̄d amandū. Et assignat Pap. differētiā int religionē z superstitionē dicēs.q religio est in ꝓtute. superstitio ꝙo in vitio.i.in cultu illicito.

RE

Religiosi sunt q̄ vitā regularē pfessi sūt. Et large dicūt religiosi q̄ in ꝓpr̄ijs domib⁹ religiose viuūt cuius nō sint pfessi Uñ tria substātialia vite regularis ꝓfiteri dr religiosus. s. obedientiā. castitatis custodiā. z ꝓprietatis abdicationē. vt. xij. q. j. nō dicatis. xix. q. iij. qr i gredientib⁹. Nec ī his dispēsandū est. vt in. c. cū ad monasteriū. de sta. mo. in fi. Hā pfessio est solēnis ꝓmissio religiōis. in q̄ ꝓdicta tria ꝓcurrūt. Et religiosi sic z alij ꝓlati physicaz z leges nō legāt neq; audiāt. Et si ꝺ fecerint ipo iure sunt excōicati. vt. c. nō magno. z. c. sup specula. ne cle. vel mo.

Reliq̄e. ax. dicunt ptes residue Jtē reliquie dicūt ossa z vestimēta sctōr q̄ nob relinquūtur. vt eoz merita recolētes eos digne venemur. z eoz vitā imitemur. z hz ꝑmā breuē fm Donatū. vñ p vnū l. scribi dr. licet aliq̄n necessitate metri addat vnū l. vt ꝑma pducat Uñ Virgi. in. j. eney. Troas relliq̄as danaū atq; īmitis achilli. Et ē ibi epenthesis

Reliquū. q. ē qd restat vl supat fm Pap.

Relisus. a. ū. pe. p. i. retro vel iteꝝ lesus

Reluctās. tis. i. ꝺ luctās. resistēs. repugnās. ī certꝰ. hesitās. pēdens. z dr a reluctor. taris

Rematopeia. peie. f. g. i. ꝟbi ꝓfirmatio. vt in ꝟbis ficticijs q̄ sunt plata z inuēta p rematopeiā. vt Tinnit. Jñ rematopeius. peia. peium. i. ad rematopeiā ptinēs. vl platu vel fictum p rematopeiā.

Remediū. dij. n. g. medicina q̄ pꝰ lapsū succurrit. z dr a remedeor. deris. Jñ h remedium. li. dimi. i. puū remediū

Remex. migis. m. g. nauigator q̄ remū agit. z dr a remigo. gas. q; autē dr remex q̄si remi actor. etymo. ē. Et formaf gtūs a ntō e. mutata in i. z ablata x. z addita gis. Unde dicit Prīs. in. vj. Jn x. desinētia si a ꝟbis sint i go. desinētib⁹. ablata x. z addita gis. faciūt gtm vt grex. gis.

Remigiū. gij. actꝰ vl officiū remigis. Quidā in dicūt q; remigiū est remoz collectio. Uñ dr ī Brecis. Est remex ducēs. ē remex ductꝰ ī amne. Ut vbi remoz collectio remigiū sit.

Rhemis. indecli. q̄dā ciuitas frācie. Jñ h z h rhemensis. z h se. patriū.

Remissio ē cause cōmisse ad cōmittentē facta missio. Jtē q̄q; significat idē qd indulgētia fm spe. Et sic sumit in ti. de pe. z re.

Remissus. sa. sum. q̄d retro mittit vel qd nō ex toto intēdit. Iz parū p lenit. Uñ z q̄ddam aduerbiū dr remissiuū. qd designat remissionē alicuꝰ rei fm Hug. Pap. ꝺo dic. Remissus fessus. benignꝰ. simplex. īdulgēs. dimissus. dissolutꝰ. leuis. negligēs. tractabilꝰ. ꝺdonatꝰ

Remora. re. i. mora. īpedimētū Uñ Liuiꝰ. q; nā nox gressui meo remorā facit.

Remoramē. inis. n. g. i. mora vl īpedimētū. z ꝓprie gressuū. z dr a remoror. z p. ra Uñ Ouidiꝰ meta. iij. Remoramia q̄ īpam nocebāt.

Remultū. ti. n. g. funis q̄ nauis deligata trahit vice remi. Jñ remulto. tas. i. remulto nauē trahere. vl nauē remulto ad litꝰ ducere

Remꝰ. mi. m. g. dr a remouco. uel. eo q; remoueat z ꝓcutiat fluctꝰ. Jñ h remulꝰ. li. di. Et remillꝰ. li. idē. Sz palmula ē extrema latitudo remi. a palma dicta. q̄ mare īpellit. Item remꝰ cōponit biremis. z ē nauis q̄ hz ordines duoz remoz. Et h triremis. q̄driremis q̄nquiremis. vl pētiremis. hexaremis. a pēte qd ē q̄nq;. z hex qd ē sex. z remꝰ. s. nauis q̄ hz tres vl q̄ttuor vel q̄nq; vl sex ordies remoz

Jnueniunt aūt oīa h adiectiue z mobiliter declinata. s. h z hec biremis. z h me.

Ren. renis. m. g. fm Uarronē dr a riuꝰ q; a renib⁹ riui obsceni z cenosi hūoris deriuāt. Hā vene z medulle tenuit liq̄re defudāt ī renib⁹. q̄ liq̄r rursus a renib⁹ calore venereo resolutꝰ decurrit ad genitalia. Et a ren dr hic rien rienis. idē qd rē vl porcellꝰ. Uel rien dr q̄ddā intestinū. z iterptat fluēs. z tūc deriuatur a ꝟbo greco. s. reo. qd est fluo.

Renale. lis. n. g. ē zona circa renes. z dr a ren. Et h z h renal. z h le. ad renes ptinēs

Renitēs. tis. vide s in nitēs.

Renūculꝰ. li. di. i. puꝰ ren. Ul renūculi dicūtur itestina q̄dā renib⁹ adherētia. z sūt rotūda ad modum testiculoz. z sūt comestibilia. Uñ grecista. Jntestinoz ꝑs ē renūculꝰ. aut sunt renes luxurie sedes. necnō alimēta.

Renūciatio ꝓprie est rei vl iuris sponta nea refutatio. Et pt fieri p illū ad quē ptinet illō cui renūciaf. alias generaliter renūciatio pōt fieri p quēlibet de re sua vel iure suo ꝓpo. vt. vij. q. j. q̄ piculosum. L. de pac. l. si q̄s in cōscribendo

Repagulū li. n. g. i. obex. qd ad impedimētū opponitur. z dr a repādo. dis. eo q; claudat z pādat iter. vt sera. z cor. gu.

Repādus. da. dū. i. recurꝰ. qd acutū est cuz illud retūdit repādū est fm Hug. Pap. vero dicit. Repādū. recuruū. patū. repāsum

Repēs. tis. nomē. i. subitꝰ. Jñ repēte aduer. Uñ Ouidius in libro fastoz. Bina repens oculis obtulit ora meis. Et inde repētinus. na. nū. subitꝰ. improuisus.

RE

Repertor.toris.i.autor inuentor.ſm Paſ.

Repetitio eſt color rhetoricus.et fit ex eo q̄ eadē dictio in p̄ncipio pluriū clauſularum repetit̄.vt Laudate dñm de celis. laudate eum in excelſis.

Repetitio capitur in iure p̄ reacceptōne in teſtō vel ſubſtitutione heredū.vt dū querit̄ de repetitione emolimenti.oneris.ꝯditōis modi.vel alteri⁹ qualitat̄.z ſignificat̄ eodē modo q̄ pbabiliter ſignificari ꝯcludit̄.ꝯbi gr̄a.Teſtator heredem inſtituit q̄ legata ab eo reliq̄t z vulgariter ei ſubſtituit.ibi repetitio facta cenſet̄ a ſubſtituto.vt in.l.licet.ff. de.l.j.et ratio ſumit̄ ex voluntate in ſubſtitutione.

Repetendus.da.dum.ſm modernoſ.z ſm antiq̄s repetundus.da.dum.ꝺr a repeto.tis. Unde repetunde.darū.dicunt̄ pecunie repetite.Siq̄dem mos erat rome.q̄ ſi alīq̄s depoſuiſſet pecuniam alicui.nec poſſet eam rehabere.veniebat ad p̄torem.p̄tor ꝯo mādabat debitori.z ꝯſtituens terminū q̄ndaz p̄cipiebat vt infra terminū illū pecuniā .pſi terek̄ z redderet.z tūc poterant dici petūde. darū.Si ꝯo debitor in termīo nō ꝯfiterek̄. iterū depoſitor veniens ad p̄torem pecuniā repetebat.z tūc dicebank̄ repetunde.darum Tūc vero debitor clamante p̄tore reus erat repetundarū.Unde Saluſti⁹ poſt paulo. Catilina pecuniaz repetundaz re⁹.Jtē cō ſuetudo erat antiquit⁹ rome q̄ legatus rei publice acciper̄ p ſe z p ſuis victualia de cō muni vbicūq̄ eſſet ſed nō vltra q̄ deberet. Finito poſtea termino illi⁹ cū alius legat⁹ eadem deberet fungi legatione.ſecū ducebat legatum p̄teriti anni.z licebat cuilibet infra quadraginta dies querimoniā facere de eo q̄ pecuniā vltra q̄ deberet accepiſſet. z pecuniam repetere ſupflue acceptam.z talis pecunia ſic repetita dicebaſ̄ repetunde. darū.z tūc ſi ille nō poſſ̄ ſe excuſare re⁹ erat repetundaz.z cogebaſ̄ eas reddere.

Repoſocilū.lij.eſt id q̄d tegit ignē i nocte. vel q̄d retroponit̄.qi cilū foci ſup q̄d a poſteriori p̄te foci ligna ponunt̄.q̄d vulgo lar ꝺr.z ꝺr a reponor foc⁹ z cilū.

Replicatio ſm Spe.e.ti.ō excep.§.multū. eſt exceptōis facte excluſio.Et ſic eſt q̄dam exceptio ꝯpetēs actori ꝯ exceptōnem rei.et iſtam ſemp opponit actor.Et ꝯ replicatōez actoris datur duplicatio reo.Et itez ꝯ duplicationem rei daſ̄ actori triplicatio.et ſic in infinitū extēdere licet.inſti.e.ti.in p̄n.

Repreſſalia.eſt poteſtas pignerandi ꝯ quēlibet de terra debitoris data creditori p iniurijs z̄ damnis.De his repreſſaliīs ꝺr ō in iur̄.z dā.da.c.et ſi pigneratōes.li.vj.vbi p̄hibent extendi ꝯ p̄ſonas eccleſiaſticas ſub pena excōicatōis vel interdicti.Uñ breuit repreſſalie dicūt̄ q̄n aliq̄s oriundus de vna terra ſpoliat̄ vel damnificat̄ ab alio oriundo ab alia terra.vel etiā ſi debitum nō ſoluerit ei.tūc em̄ dat̄ poteſtas iſti ſpoliato q̄ ei ſatisfaciat ꝯ quēlibet in terra illa.vnō eſt ſpoliator vel debitor.

Repromiſſio.eſt p̄miſſionis iam facte ꝯfirmatio.z differt a p̄miſſione.q̄ p̄mittendo negociū inchoam⁹ ſz repromittendo adimpletū ꝯſolidam⁹.Et eſt repromiſſio q̄ſi ite/rata p̄miſſio.vt res magz ſit in ſecuro.

Reptilis.lis.ꝯ.t.z h̄ le.ꝺr a repo pis.et cor. pe.Unde in Aurora.Reptile ſubūcit cū p/ſtas ei famulatū.Et nota q̄ reptiliū q̄dam genera ſunt terreſtria.q̄dā aquatica.Dr em̄ reptile q̄d ſe rapit.Hoc aūt ꝯtingit multipliciter.Quoddā em̄ rapit ſe p̄tute coſtaz. vt ſerpētes.q̄ddā vi anuloz.vt aīal anuloſum.q̄ddā vi oris.vt q̄dā p̄mes.q̄ ore terre affixo totū corp⁹ poſt ſe trahūt.q̄ddaz vero eſt q̄d in vi pinnularū q̄rundaz ſe mouet.vt piſcis.z vniuerſaliter omne aīal viꝺr reptile dici cui⁹ corp⁹ a terra nō multū eleuat̄ per inſtrumēta mot⁹.Et vt dicūt q̄dam reptilia p̄prie ſunt aquaz.reptentia ꝯo tre.Iſta tñ p̄prietas nō ſemp obſeruat̄.

Repudiū.dij.ꝺr repulſio vel ſcriptū repulſionis q̄d ſub teſtimonio teſtiū p̄ñti vel abſenti mittit̄.z ꝺr a re z podiū.q̄d eſt baculus ſup quē inuitimur.Podiū etiaz ꝺr vbicūq̄ innitimur.Uir aūt eſt podiū ſiue ſuſtentamentū mulierz.Jñ repudiū ꝺr diſcidiū.diuortiū.vel repulſio mulierz a viro.vel ꝯponitur a re.z pes.pedis.inde repudiū q̄i repedium.Cū em̄ repudiat̄ mulier.tūc repedat .i.reuertit̄ ad ſuos.Uel ꝯpōit̄ a repello.lis. et edes q̄d eſt dom⁹.inde repudiū ꝺr q̄ſi repelleꝺiū.i.repulſio ab ede.

Repulſus.ſa.ſum.i.retro pulſus.fugatus. ejecti⁹.z ꝺr a repello.lis.Et h̄ repulſa.ſe.i.repulſio iniuria qua repellunt̄ homies ab honoris petitione.

Reputatio ſm Platonē.eſt cōpenſatio.vt j.ff.de ſolu.

Reſes eſt refrigeriū.ſolatiū.pauſa.

Res.rei.a reor.reris.ꝺr ſm Hug.Proprie q̄dez res ſunt quas ſola extimatōne z intel/

RE

lectū ꝓphendim⁹. vt incoꝛpoꝛee. Alia vero appellant coꝛpoꝛea. Unde dicit ꝓsistian⁹. Coꝛpoꝛ seu rerū Res etiam ꝺr q̄libet. Est em̄ res vnū de transcēdentib⁹. Nam q̄ttuoꝛ sunt transcendentia. Res.ens.vnū.z aliq̄d Et etiam fm legeſ res sunt q̄ in nostro iure ꝓsistūt a recte habendo. Unde dicit Jsido. in.v.etymoſ. vbi agit de reb⁹. Res sunt q̄ in nostro iure ꝓsistunt. Jura aūt sunt q̄ a nob⁹ iure possidenť.nec aliena sunt. Dicta autez res a recte habendo Jus aūt a iuste possidēdo. Hoc em̄ iuste possidet q̄d bene. Qꝺ aūt male possidet alienū est. Male aūt possidet q̄ male suis vtit vel aliena p̄sumit Possidet aūt iuste q̄ nō irritať cupiditate. Qui autez cupiditate tenet possessus est non possessoꝛ Uerba sunt Jsidoꝛi. Item a res ꝺrℏ et ℏ realis.z ℏ le. Jñ realiter aduer.z ℏ realitas tatis. Et componit res cum publica . et ꝺr respublica.gtō huj⁹ reipublice. Sꝫ potest queri.an sicut fit ista compositio respublica possit fieri ℏ compositio mulier alba. Rñdetur q⁹ omis compositio īmutat.z cōmoditatem hꝫ.alioq̄n est inutilis z non tenenda. Respublica ergo q⁹ aliq̄d īmutat.est vna cō positio. Nam q̄ñ res publica sunt due ptes idē ē res publica q̄d res notoria z maiſesta Cū aūt est vna dictio cōposita idē ē respublica q̄d cōmune Nec aūt mutatio nō ꝓtingeret in mulier alba.q⁹ siue esset vna dictio siue due.semp fieret suppositio p muliere alba.z sic nulla esset vtilitas in tali cōpositione. vnde nō est facienda.

Res iudicata fm Azo.e.ti.ꝺr snīa que finē ꝓtroversiaꝫ pnūciatōne iudicis accipit. vt ff.e.ti.l.j. Uel est q̄d ꝓdemnatōe vel absolutione ꝓtingit. Item res iudicata est a iudice z in iudicio eⁱ⁹ q̄d deductū est rōne p euꝫ adiudicatō. vt dicta.l.j.cū ibi nota. Hā ibi notať q⁹ res iudicata nō est snīa sꝫ id quod est decisum ꝓnunciatōe iudicꝭ. Snīa vero est dispositio vel pnūciatio iudicꝭ legaliter declarata. Ex q̄ seq̄t q⁹ interlocutoria non potest appellari res iudicata.q⁹ non capit finem ꝓtroversiaꝫ.lꝫ q̄nq; ex interlocutoria causa diffiniať. Hec snīe arbitroꝫ ꝺicūtur res iudicate.q⁹ nō imponūt finē.nam p solutionē pene possunt resiliri.

Res cōes naturali iure ꝺicunť quaꝫ vsus omniꝫ aialiꝫ est cōmunis.ut aer. aqua p fluens.et mare.z eⁱ⁹ litoꝛa.fm Azo. Et Jnsti.de re.diui.§.flumina autem.z.ff.de acq̄. re.do.l.j.

Res publice ꝺicūť q̄ sūt oīm ꝑsoꝛ z hoīm tm̄.vt sunt flumiaz portⁱ⁹.z q̄ sunt dedicata vsib⁹ pl̄i.vt foꝛ.stadiū.

Res sancte ꝺicunť.q̄ ab omni lesiōe munite sunt.vt muri.z portе ciuitaꝭ.q̄ iō sancte ꝺicunť.q⁹ pena sanguinis ꝓstituta est ꝓtra eos.seu aduersus eos q̄ aliq̄d in his delinquūt violando vel aliud cōmittendo vl̄ tales res transcendendo scalis admotꝭ.vel et aliq̄d in eoꝛ lesionem auferendo.vel q̄libet alia ratione occupādo.vt Jnsti.de re.diui. §.si q̄s ꝙ. Nam ciues romanos alias q̄ꝫ ꝑ portas egredi nō decet.cum istud hostile et abominandū sit. Nam et Remus frať Romuli occisus tradiť ob id q⁹ muruz trāscēdere voluit. Unꝫ Lucan⁹. Fraterno ꝓmi maduerūt sanguine muri.

Res sacre ꝺicūť q̄ rite deo ꝑ pōtifices cōsecrate sunt. vt edes sacre z alia dona pia que ad diuina ministeria ꝓfuāda dedicata sunt vt cruces z thuribula q̄ etiā alienari ꝓhibenť.excepta causa redemptōis captiuoꝝ. vt.C.de postli.re.l.ab hostib⁹.z.l.fi.

Res religiose sepulcra sūt in q̄b⁹ hoies sepeliunť.vt insti.de re.diui.§.religiosum.

Res soli.est res īmobilis.vt.ff. de diuer. et tēpo.pscp.l.q̄busdam.

Res emphyteotica.est res emphyteotice cōditioni subiecta.s.illa.quam eccl̄a vel aliq̄s dñs dominio z ꝓprietate retēta ꝓcessit emphyteote q̄tum ad solam possionez. Unde si ℏ emphyteota rem illam i aliam ꝑsonam trāsponere velit . non ꝑt tradere eam.i. dominiū trāsferre.eo q⁹ ipse nec hꝫ nec habuit illud.z ideo alteri dare nō ꝑt.q⁹ nemo i aliū plꝰ iuris trāsferre potest q̄ꝫ ipe habeat.vt in regula. Nemo plꝰ.zc̄.de re.iurꝭ.li.vj.

Rescꝛiptum fm Boff.est mandatū ꝓncipis q̄d ad instantiā alicⁱ⁹ vel aliq̄ꝫ siue ꝓprio motu.vel ex relationib⁹ absentiū.vel ex suggestionib⁹ ꝑsentiū.vel ad alicⁱ⁹ ꝓsultatōnez facit.vel cum alicui vel aliq̄b⁹. coꝛpoꝛi collegiū.vniuersitati. vel ciuitati aliq̄d mandať vel indulgeť.talia em̄ ius faciunt.nō generale sed speciale in negocijs . et inter personas in q̄b⁹ z inter quas ꝓmulgata sunt .vt C. de.le.z ꝓsti.l.ij.

Reses.fidis.ꝑ.g.i.piger.z q̄i retro moꝛans. et coꝛ.si.

Resina.ne.pe.pdu. ꝺr lachryma sudore liq̄ris exaltata lignoꝝ.vt cerasi.lentisci.balsami.z aliaꝝ arboꝝ virgultoꝝ que sudore ꝑbantur.

RE

Resolutoꝛicinīū.nū.i.acus pectoꝛalis. scz firmaculū q̄ camisia sup pect⁹ firmat.vel q̄ palliū astringit.ꝛ ꝺꝛ a resoluo.uis. Uel est instrm̄ q̄ crines discernūt.ꝛ tūc ꝺꝛ a rsoluo ꝛ cincinn⁹.q̄d est capill⁹. Unde Marcialis Resolutoꝛicinioꝝ flāmaꝝ instar. Quidam tm̄ legūt p duabꝫ dictionibꝫ.s.resoluto ꝛ ricinno. Et est ricinio idē q̄d dicim⁹ esse resoluto ricinio.q̄d q̄nis ver̄ sit.tm̄ p vna parte melio⁹ legit resolutoꝛicinio. si q̄s cōsideret copulatōis vim ꝛ oꝛdinem.

Respōsum.si.n.g.ꝺꝛ a respōso.sas. q̄d est frequentatiuū de respōdeo.ꝛ h̄ rn̄soꝛiuꝫ.rī. Sz respōsum qꝺ dat. Respōsoꝛiū ꝓbū vel versus q̄ sepe iterat. Et ꝺꝛ sic.qꝛ vno desinēte id alter respōdeat

Resticula.le.est dimi.a rest⁹.i.pua rest⁹. Jn̄ resticulari⁹.ria.riuꝫ.q̄ facit resticulas vel ad eas ptinens. Resticule etiā sunt q̄s succinctoꝛia vel redimicula.et ꝓprie brachiatoꝛia appellare possum⁹

Restis.stis.f.g.i.funis.vl' qꝺ fit ex funibus ad aliq̄d trahendū. Et dicunt restes qꝛ bis retia tendūt.vel qꝛ rates ꝓtineāt.

Rete.t⁹.n.g.ꝺꝛ a retineo.nes. eo q̄ retineat pisces vel aues. Et bz i.tm̄ in ablō.lz olim faciebat e. Un̄ Ouid⁹ in.v.fastoꝝ. Cur tibi p libit⁹ claudunt rete leones. Rete dixit preti. Et dicunt retia. quasi retinētia.ꝛ nō aspirat.

Retiaculū.li.ꝺꝛ a retineo.nes. Et dicūt retiacula in modū retis facta Et est retiaculū sic ꝛ reticulū.dimi.a rete.ret⁹.scz paruū rete Et reticulū etiā ꝺꝛ puū intestinū tenue. vel q̄i reticulatū q̄d opit vitalia.

Retiari⁹.ria.riū.i.ad rete ptinēs l' decipiēs vel q̄ retia facit.

Reticula.le.dimi.i.puū rete. vel mitra ꝛginalis capit⁹.

Retiolū.li.n.g.ꝺꝛ illꝺ q̄d colligit comas.et ꝺꝛ a rete.qꝛ q̄i puū rete ē. vl' qꝛ rtinet crines ne effundant.

Retinaculū.li.i.habena.dictū a retinendo qꝛ eo retinet impet⁹ equoꝝ.vel idē est q̄d reticulum.

Retoꝛt⁹ta.tū.vel retoꝛsus.sa.sū.q̄d ē idē. itez cruciat⁹. vel retro. vl' itez flex⁹. vl' itez volut⁹.sic filū bis filatū. Uel retoꝛt⁹.i.iterū missus.sic iaculū q̄d itez mittit in hostes.ꝛ ꝺꝛ a torq̄o.ques.q̄d significat cruciare.flectere. voluere.mittere iaculari.

Retrimētū.ti.ꝺꝛ q̄i retinimentū Et sunt retrimēta ea loca in q̄bꝫ digerūt stercoꝛa.vl' q̄ retinēt capita venaꝝ q̄bꝫ laxantur vincula q̄bꝫ retrimēta vsq̄ ad digestionis oportunitatē ꝓtinebant.ꝛ itez musculi q̄bꝫ nascebant retrimētoꝝ meat⁹.

Retrograd⁹.da.dū.i.retroies. vel retrogradiens.vt Cancer ꝺꝛ retrograd⁹. Et planeta est q̄nq̄ retrogradus.q̄nq̄ est pcessiuus. quq̄ stationari⁹. Et mul⁹ viciosus similit q̄nq̄ est retrograd⁹.q̄nq̄ pcessiu⁹.q̄nq̄ stationari⁹.

Reu.i.radix. Et ꝓpōit cū barbaꝝ vl' pōt⁹. et ꝺꝛ reubarbarū.siue h̄ reuponticū. illꝺ q̄d est trās danubiū in solo barbaro. ꝛ h̄ circa pontū colligit sic dictus.q̄i radix barbara. vel q̄i radix pontica.

Reuerēs.ent⁹.o.g.i.valde verēs. vel honorās.ꝛ ꝺꝛ a reuereoꝛ.rer⁹. Et p̄t esse nomē vel pticipiū. Jn̄ hec reuerentia.tie.ꝛ est honoꝛ q̄ cū pauoꝛe exhibet.

Reuma.mat⁹.n.g.i.tēpestuosa mar⁹ inundatio.vel ille feruoꝝ aque q̄ fit ex remoꝝum agitatōe. Reuma et est eruptio vl' feruoꝝ humoꝝ.q̄d ducit vel a capite vel ab alio membro. Jn̄ h̄ reumatisma.matis.i.fluxꝰ abundans aque.vel humoꝝis.

Reuolutil⁹.ꝺ.t.ꝛ h̄ le.pe.coꝛ.ꝛ h̄ ꝛ h̄ reuolubilis.ꝛ h̄ le.i eodē sensu.a reuoluo.uis. Un̄ Aug⁹.ꝺ ciui.dei. Mūdi reuolutil' oꝛꝺ⁹ eius dē circuitib⁹ inserite.

Rex.rea.reū.ꝺꝛ a re q̄ petit.q̄ q̄uis sceleris ꝓsci⁹ nō sit.reus em̄ ꝺꝛ q̄ diu ius in iudicio p re aliq̄ petit. Et re⁹ fideiussoꝛ ꝺꝛ a re de q̄ est obnoxi⁹. Jn̄ h̄ reat⁹. Item re⁹ maiestatis ꝓpus dict⁹ qꝛ aduersus rempublicam aliq̄d egisset. Et q̄cunq̄ hostibꝫ cōsensisset dict⁹ est reus maiestat⁹.qꝛ mai⁹ est ledere patriam.q̄z ciuē vnū. Postea etiā ille q̄ aduersus maiestatē ꝓncipis egisse videt.vl' q̄ leges reipublice detulerat.vel vtiles abꝛogauerat.ſm Papiam.

Rex reg⁹ dict⁹.eo q̄ regere debeat rem ꝓpli ꝛ salutem. Jnter regē ꝛ tyrannū ꝓpus nulla erat differentia.nūc in vsu accidit reges vocare modestos ꝛ tēperatos. Tyrānos vo ipios. Et rex a recte regendo ꝺꝛ. Nō aūt regit q̄ nō coꝛrigit. Recte igit faciēdo reg⁹ nomen tenet.peccando amittit.ꝛ pō.re. sed rego.gs.coꝛ.eā.vm̄. Si bn̄ regna reg⁹.es dignus noīe regis.

R ante H

Rhamn⁹.ni.gen⁹ est spinaꝝ vt dicūt.spina alba vel ram⁹ ei⁹. Pap.et ꝺi. Rhamn⁹ ē spi-

na alba. vl' lignū spinosuz. Rhamn⁹ genus spinaz densissimuz. q̄ in herba est mollis et pulcra. ibi sunt tñ spine postea. Unū in psal. Priusq̄z intelligerēt spine vīe rhamnū. cē

Rhea ꝓpriū nomē mris Rhomuli z rhemi. q̄ z Ilia dr. Uel rhea dr dea terre. que z ops vel ceres dr. Uel fm aliquos fuit vxor Saturni.

Rheda. de. gen⁹ est vehiculi ad eundū et redeundū habilis. z est q̄ttuor rotaz.

Rheno. nonis. vesti est de pellib⁹. Sūt em̄ rhenones fm Isid. velamia hūeroz z pectoris de pellib⁹ villosis vsq̄z ad vmbilicum et nō dr a renib⁹. sz a rheno germanie fluuio vbi his maxie y tunc.

Rhenones et vulgo dicūt repti. q̄ lōgitudine villoz q̄ reptāt.

Rhen⁹. ni. est q̄dā fluui⁹ diuidēs germaniā z galliam.

Rhesis interp̄tat locutio. Inde h rhetorica ce. q̄i a copia locutōis dicta. Ul' rhetoresis dr copia dicēdi vel loquendi a rhesis. Inde rhetorica ars illa. Jñ rhetor. toris. et rhetoricus. ca. cū. de arte illa tractās. vel ad illā artem ptinēs. Et h rhetorica. ce. z plr rhetorica. coz. z rhetorici. coz. lib in q̄ docet ars illa. z cor. pe. gti. rhetor. toris. Unde Juuenalis. Cedunt grāmatici vincuntur rhetores omnes

Rhinoceros. cerotis. idem aīal. q̄d z egoceros fm q̄sdaz. vel p alio aīali. z dr a rhinos q̄d est naris. z ceros q̄d est cornu. Dī q̄z rhinoceros p virili mēbro. eo q̄ rigeat. vel q̄a sit vnicorne instar rhinocerontis. vñ Juuenalis. Et magno cum rhinoceronte lauari Predictū etiā aīal dr monoceros. i. vnicornis. eo q̄ vnū cornu in media fronte habeat Et nota q̄ inuenit h rhinoceros. z tūc facit gtūs rhinocerotis. inp̄positā ti. pe. p. vt sacerdos. dotis. z actūs singl'ar⁹ desinit in em. vl' in a. vt rhinocerotem. vel ta. Jtē inuenitur rhinoceron. z tūc facit gtūs rontis. z formaf gtūs a ntō. addita ti. z actūs desinit in em. vl' in a. vt rhinocerontē vl' ta. Pōt et dici h rhinocer⁹. ri. pe. cor. et tūc est ntūs latinus. Jtez Brego. exponēs illud Job. xxxix. Hū q̄d volet rhinoceros seruire tibi. ita dic̄ Rhinoceros īdomite oio nasc̄ est. ita vt si qñ captus fuerit teneri nullaten⁹ possit. Impatiens q̄ppe vt ferī ilico morit. Et⁹ ꝙ nomen in latina lingua interp̄tatum. sonat in nare cornu. Et q̄d aliud in nare. nisi fastuitas. q̄d in cornu nisi elatio designat. Rhinoceros iste q̄ etiā monocerot⁹ grec⁹ exēplaribꝫ notaf tante fortitudis dr vt nulla venantiū ꝓtute capiaf. Sz sic̄ hi asserūt q̄ i describēdis naturis aīaliū laboriosa inuestigatōe sudauerī ꝙgo ei puella ꝓponit. q̄ venienti sinū aperit in q̄ ille oī ferocitate postposita caput depo nit. Sicq̄z ab eis a q̄bꝫ capi q̄rit soporatus velut inermis inuenit. Burei colorꝭ q̄z esse describit. q̄ etiā cū elephātis q̄ñ certamē agredit. eo cornu q̄d i nare singularit gestat. vētrē aduersantiū ferire phibet. vt cū ea q̄ meliora sunt vulnerat impugnātē se facile sternat. Hec Brego. Solin⁹ ātē dic̄. Rhinoceros ē monstrū q̄ddaz rugitu horrido. corpe equino. capite ceruino. ex ei⁹ fronte media cornu ptendit splēdore mirifico. ad magnitudinē q̄ttuor pedū. ita acutū vt q̄cq̄d impetierit facili ictu pforet. nasc̄ indomite. q̄ si capt⁹ teneaf cito morit.

Rhinos interp̄tat auris vel naris.

Rhodus. insula est q̄ ante ophic⁹ dicebaf. Et cor. pmam.

Rhodij dicti sunt q̄dā q̄ venerūt iuxta rhodonū. z edificauerūt q̄ddaz oppidū q̄d rhodum vocauerūt.

Rhodanus. dani. q̄dam fluui⁹ gallie. z dr a rhodanilo. las. q̄d latic dr torqueo. q̄a torquet lapides. z arbores euellit impetu suo. Et cor. da.

Rhoma. me. dr a rhem⁹. q̄ ille fuit pm⁹ fūdator illi⁹ ciuitatis. et nō dr a rhomul⁹. Tūc em̄ deberet dici rhomula. le. et non rhoma. Jñ rhoman⁹. na. nū. Et vt dic̄ Priscianus Sūt q̄dam gentilia sic̄ em possessiuis habētia formā. vt rhoman⁹ ciuis. et rhomanus ager.

Romphea grece. latine dr gladius. Hā vbi Beñ. iij. dr. Bladi⁹ flāme⁹ z ꝓfatilis i greco romphea habet. Jtez romphea est gladi⁹ extractꝫ pte acut⁹ quē vulgo spatā dicūt Jpe est et framea. fm Pap.

Rhomul⁹. li. fuit fr rhemi. Jñ rhomuleus. lea. leuz. Et rhomulides. de. fili⁹ vel nepos rhomuli Rhomolides etiā dicūt rhomani q̄ fuerūt de pgenie illi⁹ Jñ hec rhomulis rhomulidis. id est. filia vel neptis illi⁹ vel rhomana.

R ante J

Riciniū. nij. idez est q̄d resolutoriciniū fm Hug. Pap. di. Riciniū est matronale operimentuz. latine dictū q̄ dimidia ei⁹ ps retro abijcit. q̄d vulgo mauortē dicūt.

R ij

Ricinium.acus siue spinula q̄ virginei cri-
nes discriminant.
Ricin⁹.ni.ꝑmis canin⁹.ꝛ ōr a arbinos q̄d ē
auris.ꝛ cynos q̄d est canis.eo q̄ inheret au-
ribꝫ canū.
Rictus.ctus.i.feraꝝ oris aptio.ꝛ ōr a rigo
gis.vel qō ōr risus i hoie ōr rict⁹ in bestia.
Ridicul⁹.la.lū.de q̄ pt hūi derisio.vl q̄ aliū
deridet.vel q̄ in rebꝫ turpibꝫ ridet.ꝛ ōr a ri-
deo des.ꝛ h̄ ridiculū.li.i.derisio. Jūn ridicu
losus.sa.sū.ꝛ h̄ ꝛ h̄ ridicular is.ꝛ h̄ re.
Rien.renis.vide.s.in ren.
Rigid⁹.da.dū.i.dur⁹.resistēs.valid⁹.seue-
rus.immobilis.ꝛ ōr a rigeo.ges. Jūn h̄ rigi
ditas.tatis.
Riguus.gua.guū.i.madid⁹ vel fertilis.vl
fecūd⁹.ꝛ ōr a rigo.gas.
Rigor.goris.m.ge.i.durities.rigiditas.
Rima.me.i.fissura Jūn h̄ rimula.le.ꝛ h̄ rimel
la.le.ambo.dimi.i.pua ruma. Et rimosus.
sa.sum.i.rimis plen⁹.
Rinatrix.tricis.est serpēs aquā veneno infi-
ciēs. De q̄ Lucan⁹. Rinatrix violator aque
Legit ibi ꝛ natrix violator.vt.s.dictū est i
natrix. Pap. ꝓo di. Rinatrix serpēs aquam
veneno inficiēs.in q̄cūq̄ em fonte fuerit su
um ibi īmiscet venenū.
Ripa.pe.loc⁹ prim⁹ fluminibꝫ.a rapiendo
dicta.q̄ ab aq̄ q̄tidie dissoluit. Nā ripe ꝓpe
sūt fluuioꝝ.sic̄ litora maris. Jūn h̄ ripula. le.
dimi.i.pua ripa. Et ripat⁹.ta.tū.i. ripā ha-
bēs. Et h̄ ripatū.ti.tributū q̄d accipit in ri
pis. Et ripatim.i.p ripas.vel de ripa i ripā
Et designat locū ripaꝝ.sic̄ ostiatim ostioꝝ
Et pō.pmā ripa. Unde Lucan⁹ in.iij. De
nō lectee ꝓiuꝝ oblīuio ripe. Ripa et ōr par-
uus fluui⁹ veniēs a magno.
Riphe.interp tat impet⁹. Jūn riphe⁹. phea.
pheū.i.īpetuosus. Unū q̄dā mōtes dicti sūt
riphei.ab īpetu grādinū ꝛ ventoꝝ.
Riscus.sci.m.g.i.fissura vel fenestra patēs
in pariete. Unū Terēti⁹. Jn risco vel odiosa
sita est.ꝑm Hug. Pap. ꝓo di. Risc⁹ fenestra
paries. vas ex iūcis ꝛ viminibꝫ.
Rythm⁹.mi.pe.cor.ōr psa ꝓsonantias reti
nēs in fine clausulaꝝ.ꝛ ōr a rythmos grece.
q̄d ōr nūer⁹ latīe.q̄ ꝓstat ex certo nūero syl
labaꝝ.
Rit⁹.tus.tui.i.ꝓsuetudo a moribꝫ tracta.
ꝛ ptinet ad iusticiā.ꝛ ōr a rat⁹.ta.tū.q̄d ē fir
m⁹. Unū rit⁹ ōr q̄ rat⁹.q̄ q̄ rata sunt ꝛ firma
ritui dñi tradi. Uel rit⁹ ōr q̄ rect⁹ a rego.gis
ex q̄ equū piū ꝛ sctm̄ plspicim⁹. Et est rit⁹ in
re.mos in ꝑmone. Uel rit⁹ est mos vetustior
ꝛ firmior ꝑm Hugu. Et dic̄ Pristia. A ritu
et rite ꝓ recte ōr.q̄ nihil tradit ritibꝫ nisi q̄d
rectū credit esse. Pap. ꝓo di. Rite recte. iux
ta morē. legitime ꝓbe. Rit⁹ mos institutum
sequela. exemplū.ꝛ pō. ri.
Rivalis.lis.ꝰ.t.ꝛ h̄ le. ad riuū ptinēs. vl cū
alio potās eūdē riuū.ꝛ ōr a riu⁹. Unū ꝛ p si-
militudinē rivales dicūt illi q̄ eandē habēt
amicā cōem. q̄ qi de vno riuo.i.ō vno amo
re bibūt. Et p ꝓpositōez h̄ corrivalis.ꝛ h̄ le. i
eodē sensu.ꝛ pō. hāc syllabā vā.
Riu⁹.rui.ōr a ruo.ruis.eo q̄ cito ruat. vel
ōr a rigo.gas.q̄ ducit ad irrigandū trā Et
sic̄ dicit Jsiō. etymo. Riu⁹ fons oꝝrēs flu-
uij ꝛ amnis ita distinguunt. Riu⁹ subito fit
ꝛ celeriter decurrit ꝛ deficit. Fons ꝓo ē ca-
put ꝛ decursus aq̄ q̄ naturaliter manat. Tor-
rens aūt est repētinis imbribꝫ fact⁹. magnū
impetū habēs. sz aduenīte estate calore so-
lis torrescit. vñ ꝛ nomen habuit. Fluui⁹ est
pennis aquaꝝ ōcursus. Flumē est aqua de
currēs. Amnis est fluui⁹ nemore ac frondi-
bus redimit⁹ Item a riu⁹ ōr riuul⁹.li.dimi.
.i.pu⁹ riu⁹. Et riuosus.sa.sum.ꝛ pō. ri. Unū
Virgili⁹. Claudite iam riuos pueri sat prata
biberūt. Jtē ali⁹. Ru⁹ messis agro messe
pbat ager.
Rixa.re.sic̄ di. Pap. ōr lis q̄ int multos cō
mittit.ꝛ iniuria ꝓstat.ꝛ ōr a ringo.gis. Jnde
rixula.le.dimi.i.pua rixa. Et rixosus.sa.sū.
et rixuosus.sa.sum.i.rixa plen⁹.ꝛ vtrūq̄ cō
parat. Jūn rixose vel rixuose aduer. Et rixo
sitas vel rixuositas.tatis.

R ante D

Roboam interp tat latitudo ppli.ꝛ h̄ p an-
tifrasiz.q̄ decē tribuꝫ ab eo sepatis due tm̄
tribꝫ ei relicte fuerāt.
Robur.boris.m.g.i.fortitudo valitudo cō-
stantia firmitas. Jtē robur generalit ōr ex
oī materia q̄cūq̄ ē firmissimū. Jūn et q̄ddaz
gen⁹ arboꝝ ōr robur.q̄ valde firmū ē Et et
q̄libz arbor vel lignū ōr robur. Jūn robust⁹.
sta.stū.i.fortis valid⁹ ꝛ firm⁹.
Roda.de.grece.latīe ōr rosa.
Rodomellū.li.n.g.ōr vinum vel ꝓfectio ex
succo rose ꝛ melle.ꝛ ōr a roda greco. q̄d dici
tur rosa.ꝛ mel.lis.
Rogatiūcula.le.dimi.i.pua rogatio.
Roga.ge.f.g.i.elemosyna.
Rog⁹.gi.m.g.i.ignis p mortuo accēsus.et
ōr a rogo.gas. Jtē rog⁹ ꝓpe ē ꝓpositio līgꝝ

R V

Pyra qñ corp⁹ ꝓpositū est et ardet. Funus mortui apparat⁹. Bustū corp⁹ ꝓcrematum. Sepulcrū vbi ossa ꝓdūt. Tumul⁹ cōgestio terre in regiōe scā. q̄ sine ossibꝫ ꝑt esse. Mo numētū ꝙ est cuiuslibꝫ rei memoria q̄ mo net mentē.

Ros.roris.ōr a rar⁹.eo q̄ sit rar⁹ ⁊ ñ spissus vt pluuia. Uel dr oris or dicūt greci. ⁊ ide nos dicim⁹. ros.roris. Uel ros ōr a ruo.ruis. q̄a ab aere ruit ad trā. Jñ roscid⁹.da.dū.i. roze plen⁹ Et hinc roscidul⁹.la.lū.dimi.

Rosa.se.est gen⁹ floris. ⁊ ōr a roda greco. q̄d apud nos rosa ōr. Uel rosa ōr a rubeo.bes. eo q̄ ei⁹ color rubeat. Jñ ħ rosula.le. ⁊ ħ ro sella.le.ambo dimi. Et ħ rosariū.rij.collec tio rosaꝝ.vel loc⁹ vbi rose reponūt vl' abun dant. Itē a rosa ōr ħ rosetū.ti.loc⁹ vbi rose crescūt. Et rosac⁹.cea.ceū. ⁊ rosc⁹.sea.seuz. Jñ roseol⁹.la.lū. Rose⁹ ōr a colore. Rosace⁹ ex materia. Roseū rubor facit. Rosaceuz ex materia. Et ita color rose⁹ erit. Rosacea co rona.

Rosata.te.q̄dā vest. quā greci phenicea vo cāt. nos coccinū.

Rosella.le.dimi.i.pua rosa.

Rosori⁹.ria.riū.i.corrosori⁹.vl' reph̄sori⁹. ⁊ ōr a rosor.oris. Et ħ rosoriū.rij.loc⁹ vbi ali q̄d rodit.

Rostrū.stri.n.g.ōr os auiū. Et gra sil'itudi nis ōr nauiū. Et rostꝝ ōr et for vbi tracta bāt cause rome. qr deuict⁹ Antonio ⁊ Cleo patra Augustus de rostris nauiū illoꝝ fecit fieri sedes in foro causaꝝ. Jñ ħ rostellus. li. dimi. Et ꝓpōit. ħ prostrū.i.rostrū. qr in an teriori pte est Itez a rostꝝ ōr rostrat⁹.ta.tū. .i.rostro armat⁹

Rota.te.ōr a ruo.ruis.eo q̄ ruat. Jñ ħ ro tula.le.dimi. Aq̄ ħ rotella.le.aliud di. Et ħ rotul⁹.li. Et ħ rotula.le.ōr illud rotūdū de charta aliq̄. Itē a rota ōr roto.tas. Jñ ħ ro tabulū.li.i.furca. vel illud lignū cū q̄ ignis mouet in fornace gra coq̄ndi. ⁊ ōr sic. qr ro tat ⁊ ꝓfuit ignē furni gra coq̄ndi. vel sterco ra gra purgandi.

R ante V

Ruber.bra.brus.i.rube⁹. Jñ rubercul⁹. la. lū. ⁊ rubell⁹.la.lū.ambo dimi.i. aliq̄ntulum rube⁹. Et ħ rubellū.li.substātiuū genus ru berrimi vini.

Rubeta.te.i.rana in rubis manens. et ōr a ruber. Unī Juuenal'. Porrectura viro miscet sitiente rubeta. Sz ħ rubetū.ti.ōr loc⁹ vbi rubi crescūt.

Rubia.bie.fe.g.q̄dam herba. et ōr a rubeo. bes. eo q̄ radix ei⁹ sit rubea. vñ ⁊ colorare la nas phibet. Jñ rubiat⁹ta.tū.i.rubia tict⁹.

Rubicūd⁹.da.dū.i.silis rubēti. vel rubeus Jnde rubicundul⁹.la.lum.i. aliquantuluz rubeus.

Rubigo.ginis.f.g.est vitiū ferri ⁊ segetū. ⁊ ōr a rodo.dis. qsi rodigo. eo q̄ rodat. vel a rubeo.bes. qr facit aliq̄d rubere. Jñ rubigi ne⁹.nea.neū.i. de rubigie etñs Et rubigio sus.sa.sum.i. rubigine plen⁹

Rubiliana.ne.f.g.ōr vitis vel vua. dicta a ru beo.bes. qr ei⁹ materia rubet.

Rubos.indecli. q̄ddam oppidū. ex abūdan tia rubꝝ dictū Jñ rube⁹ bea.beū.nomen patriū. ꝓma ꝓducta.

Rube⁹.bea.beū. et ꝑt deriuari a rubꝝ.bes ⁊ idē est q̄d rubicūd⁹.

Rubrica.ce.f.g.regl'a vl' filū rubeo tinctuz q̄ aliq̄d dirigit. ⁊ ōr a ruber.bra.brū. Et ru brica.ce. ipa tictio. vel tra illa rubra. vel q̄d sit de illa tinctura. Unī Persi⁹. Non cec⁹ ac in oculo rubrica dirigat vno.

Rubrica et ōr q̄dā color rube⁹. vñ Jsid⁹.ety mol. xix. Rubrica vocata. eo q̄ sit rubra et sanguineo ꝓtima. ħ locꝫ pl'imis gignit. sed optima ponto. vñ ⁊ pontica ōr.

Rubus.bi.m.ge.est gen⁹ ligni spinosi de q̄ dicit Jsid⁹.ety.xvij. Rubū latini appellāt eo q̄ fruct⁹ vel virgula ei⁹ rubeat. Dec arbor grecis morus ōr Jñ ħ rubetum.ti.loc⁹ vbi crescit ruby. Unī dicit Ouid⁹.j.meta. de p̄ mitiuis hoīb⁹. Contenticꝫ cibis nullo co gente creatꝫ. Arboreos fet⁹ montanaq̄ fra ga legebant. Lornaq̄ et in duris herentia mora rubetꝫ.

Ruce⁹.cea.ceū.i.sordid⁹. et ōr a rus.

Ructa.cte.est eminens pars guttuꝫ. vide infra in rume. Jñ ruct⁹.et⁹.ctui.est cum sa por cibi ad rumē reducit Jñ ructim aduer. ⁊ ructatiz ⁊ ructant. ⁊ ructuosus.sa.i. plen⁹ ructibꝫ. Jñ ħ ructuositas.tatis.

Rudēs.dētis. ōr chorda rudis. Unde dic Jsid⁹.ety.xix. Rudētes sunt funes q̄bꝫ velū sursum trahit. et dicūt sic ex nimio stridore quē faciūt. Unī.ij. Petri.ij.ōr. Sed rudēti bus inferni detractos i tartaꝝ tradidit cru ciandos.

Rudit⁹.tus.tui.clamor asini. vel alterius aialis. ⁊ ōr a rudio.dis

Rudis.dis. ꝙ.t. ⁊ ħ de.i. nouꝰ indoctus. vel nouit instruct⁹. q̄ qi adhuc rudit. ⁊ ōr a ru-

RV

dio.dis Jñ ruditer aduer. Et ħ ruditas.tatis.i.nouitas.vel noua instructio.vl' idiotatio.insipiētia. Jnuenit etiā rudis.dis.i.virga ptoz.q̄ serui tacti efficiebant liberi. Uel rudis erat q̄ dabat emeritz in signū sue emeritōis Et sepe ponit p libtate.vñ Brecism⁹ Uirga rudis.rudis ē incurius z sine laude Et rudis qñq̄ est nouū.q̄d sepe reptū est.

Rudimentū.ti.i.nouū.initiū.noua instructio.z ōz a rudio.dis.

Rudista.ste.ꝑ.g.q̄ vel que rudera debumo eiit.

Rud⁹.rudi.ōz a rus. Et rudi dicūt lapides ptunsi z rotūdi.z calce admixti.q̄ i pauimētis faciēdis supfundūt.z dicūt sic a rure.qz in terra ponūt.z dicūt sic a duritia.vt deriuatio sumat ab vltia lra rudi q̄i duri.qz duri sunt. Jñ ħ ruder vel rud⁹.h⁹ ruderis.stere⁹ bruto⁹ aialiū.z coz.pe.gti. Rudi etiā duri sūt z rotūdi.z ide dicūt rudera stercora bruto⁹ aialiū. Rudera illa ꝓprie q̄ ita facta sunt vt rudi.vt stercora capraꝝ.asinoꝝ.ouium.

Rud⁹ vel ruder etiā ōz oē illd q̄d eiicit z extrahit de terra effossa. Unī Beda i expositione sup pabolas. Qui thesauros effodit eiicit rudus t'restre. Et etiā ruine maceriaruz vel ipe macerie rudera dicūt. Unī ꝓrudēti⁹ in libro hymnoꝝ. Aurꝝ q̄d satis effossa gignunt rudera.

Rufus.fa.fum.i.rubeus.z ōz a rubeo. Jnd rufat⁹.ta.tū.i.sanguie cruētat⁹. Et ꝓponit cū sub.z ōz surrufus.fa.fum.z pd ru. Und in Auroza. De vitula rufa victima gta deo. Et scribit p vnū f.

Ruga.ge.f.g.collectio vl' plicatio cuiuslibz rei in vnū. Jnd rugula.le.dimi.i.pua ruga. Et rugat⁹.ta.tū.i.ꝯct⁹ rugis collect⁹. Et rugosus.sa.sum.i.plen⁹ rugis.

Rugitus.tus.tui.pe.p.i.clamoz leonis.et ōz a rugio.gis.

Ruina.ne.i.iterit⁹.casus.incēdium.er ōz a ruo.ruis. Jñ ruinos⁹.sa.sū.i.ruina plenus.

Ruma.me.est eminēs ps gutturis.vid ifra i rume. Item ruma.i.māma vel papilla q̄ ruminat a puero.vide in rumes.

Rumē.inis.z hec ruma.me. ōz eminēs ps gutturis.prima gurgulioni.q̄ cib⁹ et pot⁹ deuoraī.z vbi sapoz cibi discernit. Eadem ōz frumē z ructa. Sed frumē vel ructa i boie. Ruma vel rume in bestijs. Unī ruminare dicunt aialia.z ructare boies.z ōz sic a ruo.ruis.qz ide cib⁹ ruit z demittit in stomachū.

Rumes.mis.vel ruma.me.i.māma.vel papilla q̄ rumiat a puero. Jñ ħ rumialis.lis.i. ficus.qz sub ipa Rhemuz z Rhomulū lupa aluit. vel qz sepe ruminat ꝓpt fructū.

Rumigerul⁹.la.lū.pe.coz.i.gerēs rumoꝛes

Rumoꝛ.moris.i.murmur vel q̄d vulgo ōz nouū.z ōz a ruo.ruis. eo q̄ celerit ruat. Jñ ħ rumoꝛcul⁹.li.z rumurcul⁹.li. ābo.dimi.

Runcina ponit p quadā dea. Jtē runcina ne.est q̄ddā artificiū lignarij ḡcile z ꝛcuruū q̄ cauant tabule dom⁹. vt vna alteri ꝯnectatur. De q̄ Esa. xliij. Artifex lignari⁹ extendit norma.formauit illud in runcina. Et vt q̄dā dicūt pdu.pe.qz ēm eos deriuat a runco.cas.qz runcina aufert z auellit interiora lignicauando ipm. Uel ōz runcina a runcone qz curua est ad modū rūconis. Unde Alexander nequā dicit. Rūcina rūco lectoz generare memēto. Jtē ali⁹. Utilis ē rūcina fabro.sz rūcina nulli. qz nihil sigt ēm istos dū penl'.corripit. Item ali⁹ dicit. Rūco runcinā parit vt medeoz medicinā. Alij dicunt q̄ runcina coz.penl'. p instrō fabrili.z est ꝓmutiuū. Unī q̄dam. Hul runcina fabro ꝓfert sed runcina multū. Item vt dicit Augustinus in.iij.li.de ciui.dei. Runcinam dixer̄t antiq̄ deam illā q̄ ꝓsidet segetib⁹ cū runcantur.i.a terra auferūt. Ham runco.cas. dicitur herbas a terra euellere. Et pdu. pe. sine opinione. Item inuenit runcina p quodaz animali.

Runco.conis.q̄ herbas euellit.vel instrumentū q̄ herbe euellūt z vepres secant.

Rupes.pis.f.g.i.rupta ps mōtis.et ōz a rūpo.pis.eo q̄ ibi sit rupta.vel p ꝯriū.qz non facile rūpit.z p.ru.

Ruricola.le.ꝑ.g.pe.coz.i.colens rus.

Rurigena.ne.ꝑ.g.i.in rure vel in villa natus.

Rus.ruris.i.villa.tra.ager.z ōz a ruo.ruis. Sz rura ꝓprie inculti agri.vt silue pascua. q̄i rudia. Ager ꝛo q̄ colit. Jñ ħ rusculus.li.i.paruū rus.

Ruscus.ci.m.g.q̄ddam genus spinosū fruticis.z ōz a rus. Jñ ruscul⁹.li.dimi. Et hic ruscū vel rusculū.ōz q̄d colligit z cōgregat immūdū in terra.vel ad danduz pullis.vel igni. Jñ ruscosus.sa.sum.i.spinosus.immundus.rusco plen⁹.

Rustic⁹.ci.m.ge.z ħ rustica.ce.z rustic⁹.ca.cū.adiectiue.ꝑt dici a rure.s.opari⁹.qz i rure moꝛat z colit rus. Jtez itez ōz rusticus. quasi ruris custos. vel rus colēs.etymol'.est Uel rustic⁹ ōz inordinat⁹ z deformis i mo-

riby.z fm ħ ꝑpaſ ruſticioꝝ.ſim⁹. Jñ ruſtice. aduer.z ħ ruſticitaſ.tatꝫ.z ħ ruſticatio.onis Sꝫ ruſticitas eſt moꝝ. ruſticatio ꝓo opis. Uñ ruſticatio ꝺr op⁹ vl' opa ruſtici.vt cultura tre.q̄ ruſtici actio.z ē etymol'.vñ Ecc. vij. Ho̅ oderꝫ laborioſa opa.z ruſticatōꝫ ab altiſſimo creatā.i.hōi impoſitā ī penā ꝑmi peccati. Jtē a ruſtic⁹ ꝺr ruſtican⁹.na. nuz.i. ruſtic⁹ vel ruſtican⁹ paterfamilias. Unꝺ in greciſmo ꝺr. Ruſtic⁹ a rure qm̄ rus ē ſibi cure. Uillic⁹ a villa qꝝ res diſponit in illa.

Ruta.re.eſt herba q̄dā dicta ſic.eo q̄ ſit ſeruētiſſima. hancvenenū repugre muſtele doceāt.q̄ dū cū ſerpēte dimicauerīt cibo ei⁹ armant.vt di. Jſiꝺ.ety.xij.in fine. Et eſt calida z ſicca i tertio gꝺu. Uñ Macer dicit. A medicis rutevis calida ꝺr eſſe. Siccaq̄z fertur in his grad⁹ illi terti⁹ eſſe.

Rutell⁹.m.ge.i.fornicatoꝝ.

Ruten⁹.ni.q̄dā pl'us .vt dicūt flādrenſes. et ꝺr a rubeo coloꝝe.z pꝺ.ru.

Ruth.interp̄tat feſtinās. Alienigena enim erat.ſ.ex pl'o gētili.qꝝ relicta patria feſtinauit trāſire in terrā iſrl'.dicēs ſocrui ſue. q̄cū q̄ preteris pgam.

Rutil⁹.la.lū.i.ſplēdid⁹ vl' criſp⁹ vl' tremul⁹ Rutili dicti ſūt q̄dā pl'i apulie a rutilo coloꝝe. Jñ ħ rutilia.lie.terra coꝝ. vel rutilia a Rutilo rege. Jñ rutilus.la.lum. gentile. et coꝝ.ti.

Rutrū.tri.foſſoꝝiū vel antrū vñ arene moueñt vbi ſal efficit.

B ante A

Aba.ſic dic̄ glo. Eſa.xliij.ciuitas eſt in finib⁹ ethiopie ſita. Sꝫ fm ꝓap̄.ſaba eſt arabia regio .i q̄ nūc ſabei habitāt.dicta a filio Chus.q̄ nūcupatus eſt ſaba. Alij dicūt q̄ ſaba eſt fluui⁹ a q̄ tota regio nūcupaſ.

Sabanū.ni.pe.coꝝ.grecū . eſt idē q̄d mapa vel facitergiū.

Sabaoth.vnū eſt de decez noib⁹ q̄b⁹ deus noiaſ apꝺ hebꝛeoſ.z iterp̄tat exercituū ſiue ꝓtutū. Et nota q̄ decē ſūt noia dei apꝺ hebꝛeos. Primū eſt El.q̄d alij deū. alij etymologiā ei⁹ ponēres Jſchyros.i.foꝛtē iterp̄tati ſūt. Scꝺm ē Eloi. Tertiū Eloe.q̄d vtrūq̄z in latino ꝺs ꝺr. Eſt āt nomē latinū ex greca appellatōe trāſlatū. Nam ꝺs grece theophobos ꝺr .i.timoꝝ colēt⁹ eū. Quartū nomen ꝺr Sabaoth.q̄d ꝙuertiſi latinū.exercituū ſiue ꝓtutū. Quintū eſt Elion.q̄d interp̄tat in latinū excelſus ꝺn̄s. Sextum nomen eſt Eleie.i.q̄ eſt.ꝺe⁹ eñ ſol⁹ etern⁹ eſt.i.q̄ exoꝛdium nō hꝫ.eſſentie vere nomē tenet.in ꝓpatione eñ ei⁹ q̄ vere eſt.qꝝ incōmutabilis eſt.q̄ mutabilia ſunt.ſūt q̄ nō ſint. Septimū eſt Adonai q̄d interp̄tat generaliter ꝺn̄s.eo q̄ ꝺn̄ēt cūcte creare. Octauū eſt Ja.qꝺ in deū tm̄ ponit.q̄d et in alla in nouiſſima ſyllaba ſonat. Nonū eſt. Tetragrāmaton.i. q̄ttuoꝝ lr̄aꝝ.q̄d ꝓpꝛie apud hebꝛeos in deo ponitur Joth.he.vau.he.i.duab⁹ ia.q̄ duplicata in effabile illꝺ z glorioſum dei nomē efficiunt ꝺr aūt ineffabilis.nō qꝝ dici nō ꝑt. ſꝫ quia finiri ſenſu vel intellectu hūano nō ꝑt.z iꝺo qꝝ nihil digne dici de eo ꝑt.ineffabile ē. Decimū eſt Sadai.i.oīpotēs.qꝝ oīa ꝑt.et omnia ipſi⁹ ſunt.

Sabath ꝺr febꝛuari⁹.nō ianuari⁹ ſic ſcribitur in ꝓpia. Sꝫ fozte vitio ſcpt⁹ ſic erratū eſt. Sic z hodie multi errant legentes ſabbato ꝓ ſabath. Zach.j. vbi ꝓa lr̄a ē. Nec in die viceſimaquarta vndecimi menſis ſabath. vbi dic̄ glo. Sabath interp̄tat ꝓga. Jllud idem ꝓbaſ ꝑ textū q̄ dicit vndecimi mēſis. Sabath eñ.i.febꝛuari⁹ vndecimus eſt apꝺ hebꝛeos. ſic oſtenſum eſt ſuꝑ vbi exponit adar.

Sabbati iter.dicūt mille paſſus vltra q̄s ñ licebat iudeis ire die ſabbati Act.j. Et mille paſſus faciūt octo ſtadia.

Sabbatū ꝺr a ſabbe q̄d ē ſeptē.fm hebꝛeos Uel a ſabba q̄d lingua ſyroꝝ ꝺr ſeptē. Et ē ſeptima dies ſeptimane. Et ipa ſeptimana ꝺr q̄ñq̄z ſabbatum. Uñ Luc. xviij. Jeiuno bis in ſabbato.i.in ſeptimana .ſ. q̄rta z ſexta feꝛ⁹. Uel ſabbatū interp̄tat requies Jñ ſabbatizo.zas.i.req̄eſcere.vel ſabbatū obſeruare. Jñ h̄ ſabbatiſm⁹.mi.i.req̄es.et fm h̄ ſabbatū ꝺr ꝓpꝛie ſeptim⁹ dies ſeptimane. qꝝ tūc actoꝝ oīm req̄euit ab oī ope q̄d patrarat. Ben̄.ij. Et ꝑ ſynodochen ſabbatū ꝺr ip ſa ſeptimana. Sabbatū etiā inuenit ꝓ quo libꝫ die ſeptimane.cū tali adiūcto ꝓma ſabbati.ſecunda ſabbati.ꝛc.ſed ſeptimus dies ſimpliciter ꝺr ſabbatū. vel ſabbatū ſabbatoꝝ ꝑ excellentiā. Uñ in euāgelio legit. Uelpere aūt ſabbati.q̄ luceſcit in ꝓma ſabbati et eſt ſenſus ꝓma ſabbati.i.ꝓma dies ſeptimane.vel ꝓma dies q̄ eſt ſabbatū .vel ꝓma dies a ſabbato.vl' ꝓ⁹ ſabbatū. Scꝺm ḡ hebꝛeos nominandi ſūt dies ſic.ꝓma dies ſabbati.ꝛc. Sꝫ ſeptima dies ſimpliciter dicitur ſabbatum.vel ſabbatū ſabbatoꝝ ꝑ

excellentiã. Scõm ꝙ consuetudinẽ christia/
noꝝ sic nominãdi dies sunt. Dies dñicus.
vel dñica. vel ꝑma feria. scõa feria. tertia fe
ria. q̃rta feria. q̃nta feria. sexta feria. septima
feria. Dies dñic⁹ dictus est. q̃ tali die dñs
noster resurrexit.

Sabburra. re. i. arena litoꝝ. vel lapis l'mul
titudo lapidũ. vel inutilis sarcina nauis. q̃
solet esse de lapidibꝫ ⁊ arena. Et gemiat ibi
b. ⁊ r. vñ ꝑma ꝓducit positõe. ſz q̃nq; in me
tro subtrahit vnũ b. ⁊ coꝝ. ꝑmã cã metri. vñ
Virgili⁹ i geoꝝ. Ut tumbe instabiles fluctu
iactãte saburrã. Tollũt. ꝛc.

Sabelliani. q̃dã heretici vocati sũt a sabel
lio. Hi vnã psonã pris ⁊ filij ⁊ spũsscti asse/
rũt ⁊ astruunt.

Saber. bra. brũ. i. asper vel nodosus.

Sabulũ. li. est terra leuis ⁊ arenosa.

Sabe⁹. bea. beũ. i. arabs

Sacc⁹. ci. i marsupiuꝫ vel fisc⁹. q̃ necessaria
ꝓdunt. ⁊ dr a sagũ. gi. q̃ eo cõsuto efficit q̃si
sagũ. Jñ saccell⁹. li. ⁊ saccul⁹. li. ambo dimi.
i. paru⁹ saccus

Saccatũ. ti. est liq̃r aque. feci vini admixt⁹.
⁊ sacco exp̃ssus. ⁊ dr a sacc⁹.

Sacculariꝫ dicũt q̃ vetitas artes exercẽtes
et sæculo ptim subducunt. ⁊ ptim subtra/
hunt vel distrahunt. vt. ff. de extraor. cri. in
rubr.

Sacer. cra. crũ. dr a sancio. cis. l' a sctiñ. cti.
q̃i sctiñ vel sancituꝫ. Et nota q̃ sacer ponit
sepe p execrabili. de veteri ꝓsuetudie numa/
tinoꝝ. Numãtini eñ quendã paperẽ p to
tũ annũ delicatꝫ cibis pascebãt. et optimis
vestibꝫ induebãt. Jn fine ãt anni eũ lapidi/
bus obruebãt. et de alto mõte ꝓcipitabant.
Et sic quez ꝓus habebãt p sacro ⁊ sctõ. po/
stea habebãt p execrabili.

Sacerdos. dotis. ꝛ. g. dr sacra dans Jñ hec
sacerdotissa. se. vt dr sacerdotis. Et h ⁊ hec sa
cerdotalis. ⁊ h le. et dr a sacer. ⁊ do. das. q̃si
sacra dans. q̃ larg⁹ debet esse. Hi apũd gen/
tiles flamines dicebant. Jnitiũ ãt sacer/
dotij ꝑm⁹ Aaron fuit. Hic eñ in lege sacer
dotale nomen ꝑm⁹ accepit. q̃ iubente domi
no victimas obtulit. Jn nouo ãt testamẽ
to sacerdotalis ordo post xp̃m a Petro ce/
pit. ipi eñ ꝑmũ dat⁹ est pontificat⁹ in chri/
sti eccl'a.

Sacerdotul⁹. li. dimi. i. filius sacerdotis. Jnd
h sacerdotula. le. sil'r dimi. nata vel filia sa/
cerdotis. ⁊ coꝝ. tu.

Sacern⁹. ni. i. sacer anim⁹ vl' excellẽtioꝝ ps
aie. ⁊ videt ꝙ ꝑ a sacer ⁊ anim⁹ Sacra. scã
et sanctas ctõꝝ. ita distiguũt ab Jsidoro. xv
etymo. vbi agit de sacris edificijs. Sacra
sunt loca diuinis cultibꝫ instituta. vtpote
ea in q̃bꝫ altaria litantibꝫ de more põtifici
bus ꝓsecrant. Sãcta iuxta veteres exterio
ra templi sunt. Sanctas ctõꝝ loc⁹ templi se
cretioꝝ. ad quẽ nulli erat accessus nisi tm sa
cerdoti. dicta ãt sancta sanctoꝝ qr interio
ra oracula sanctioꝝ sunt. vel qr sanctoꝝ cõ
paratõe sanctioꝝ sunt. sicut canticacanti/
coꝝ. qr cantica vniuersa ꝑcellũt. Sanctuꝫ
ãt a sanguine hostie nũcupat. Nihil ei san
ctum apud veteres dicebat nisi q̃d sangui
ne esset hostie ꝓsecratũ aut ꝓsperſum. Pap.
ꝙ dic̃ q̃ sacra dicũt sacrificia solẽnia. Sã
cta religiones. cerimonie. are. foci. delubra.
templa.

Sacramentũ. ti. n. g. est inuisibilis gre visi
bilis forma. ita vt ei⁹ similitudinẽ gerat ⁊ cau
sa existat. Q; ãt dr sacramentũ q̃i sacre rei
signũ. vel sacrans mentẽ. vel sacrũ secretuꝫ
etymol'. est. Item sicut ait Pap. Sacramẽ
tum est pign⁹ sponsionis. sicut est iusiuran/
dũ. ⁊ dr a sacer. qr custodiri debet q̃si sacro/
sanctũ. qr violare q̃ q̃s ꝑmittit perfidie est
Item sacramentũ est cũ celebratiõe cuꝫ res
gesta sit. ita vt signare credat. vt baptism⁹.
crisma. coꝛp⁹. sanguis. q̃ sacramẽta dicunt
ideo. qr sub tegumẽto coꝛpaliũ rerũ. virtus
dei secreti⁹ ⁊ latenter eoꝝ sacramẽtoꝝ opat
effectũ. Uñ a sacris vel a secretꝫ ꝓtutibꝫ sa/
cramẽta dicunt. q̃ et grece mysteria dicũtur
qr secretã ⁊ reconditã habent dispensatõez
Jñ sacramẽtari⁹. ria. riũ. Et h et h sacramẽ
talis. ⁊ h le. Et nota q̃ sacramẽta noue legꝫ
siue ecclesiastica sunt septẽ ⁊ ptinent in hoc
ꝓsu. Abluo. firmo. cibo. dolet. vngit. ordi/
no. iungo.

Sacra annotatio dr rescꝑtum q̃d impator
ꝓprio mẽtꝫ motu alicui indulget cõstituens
p̃m pces illi⁹ aliq̃d fieri vel nõ fieri.

Sacrariũ. rij. n. g. ꝓprie loc⁹ tẽpli in q̃ sacra
reponũt. sic̃ donariũ in q̃ collocãt oblata. et
sic̃ lectisternia dicũt vbi boies sedere vl' ia/
cere ꝓsueuerũt.

Sacrificiũ. cij. dr q̃i sacrũ factũ. qr pce my/
stica ꝓsecrat p nob in memoriã dñice passi/
onis. ſ. q. j. c. multi. Sz generalius accepit
Jsid⁹. sacrificiũ cũ dicit. Sacrificiũ est vic/
tima et quecũq; in ara cremant seu ponũ/
tur. Unde dicit ꝓpha. Sacrificiũ deo spũs
ꝓtribulat⁹.

Ba

Sacrificul⁹.la.lū.i.sacrificiuz faciēs .z ōr a sacrifico.cas. Uñ Macrobi⁹ ō saturnalib⁹ pontifex lune obseruabat aspectū insaniqz regi .sacrificulo nūciabat.

Sacrileg⁹.ga.gū.pe.cor.q̄ legit.i.furat sacrum de sacro .vel nō sacrū de sacro. Jñ ħ sacrilegiū.gī.sacre rei furtū.sic sacrileg⁹ sacre rei fur. Jnuenit etiā sacrileg⁹ p scelerato vel flagitioso. Et sacrilegiū etiaz inuenit p scelere vel enormi facto. vel p sacrificio demoniū facto. Uñ dic Pap. Sacrileg⁹ q̄ sacra legit.i.furat. vel cultū deiverī furat. idolis tribuendo. Et ōr fm q̄sdam sacrilegiuz q̄i sacrilediū. qz sacrū ledit. sz potī⁹ ē etymo. Et potest sic describi. Sacrilegiū est sacre rei violatio vel eiusdē vsurpatio. Cōmittit aūt sacrilegiū qnqz ratione psone. vt cū q̄s verberat clericū vel psonā religiosam. Rōne loci. cū eccl'e vl' cimiterij emunitas violat. Rōne rei. cū res sacra ta vel sacro vsui deputata vsurpat. Circa ħ aūt vltimū membz sic distinguit. Sacrilegiū cōmittit aūferēdo sacrū de sacro. vel nō sacrū de sacro. vel sacrū de nō sacro.

Sacrista.ste. vel sacristarius.id est. sacroz custos.

Sacrū.cri.i.tēpluz. vel loc⁹ diuinis cultib⁹ instituī⁹. Jñ sacellū.li.dimi.i.paruū tēpluz Uñ Virgi. Humphe rīsere sacello.

Sadai nomē dei.i.oīpotēs.q̄si potēs oīa.s. a faciēdo q̄d vult. qz si ei acciderēt non esset oīpotēs. Facit em̄ q̄cq̄d vult. z inde oī potēs est. qz et⁹ sunt oīa q̄ vbicūqz sūt. Solus em̄ tot⁹ mūdi hz imperiū.

Sadoch interp̄tat iust⁹ siue iustificās

Sadducei.q̄dā heretici. iusti interp̄tantur vēdicabāt sibi q̄d nō sūt. corpoz rsurrectionē negāt. z aīaz cū corpe interire dicūt. q̄nqz tm̄ libros Moysi recipiūt. pphaz vaticinia respuūt. vñ Act. xxiij. Sadducei dicūt nō ē resurrectōz mortuoz. neqz āgelū. neqz spm̄. Pharisei āt vtrūqz p̄fitent. z acuit pe. Beda et dicit. Sadducei dicūt. qz sadduceū q̄ndam mgr̄m legz seq̄ntes. neqz resurrectionē credētes. neqz angelos. neqz spūs ee. Ui tm̄ q̄nqz libros Moysi recipientes. oracula pphaz respuebāt. Pharisei ecōtra. q̄ diuisi interp̄tant. eo q̄ a ceterz in q̄busdā obseruatōib⁹ se separent. z resurrectōez credebāt corpoz. z angelos z spūs esse fatebant. z nō solū q̄nqz libros Moysi. sz etiā oracula p pheraz recipiebāt.

Saphon.phonis.est funis in prora nauis posit⁹ Uñ Lecil⁹. Uenereo cursu veni pbato pedeqz ad saphonem.

Saphoriū.rij.i.a triū templi.

Saga.ge.i.ingeniosa incantatrix. diuinatrix. z ōr a sagio.gis. Uñ Orat⁹ i epi. Somnia terrores magicos miracula sagas Jtez saga etiā ōr gēma purissimi colorz. Jnuenitur ħ sagū. pl'aliter ħ saga.gor.p veste. et tē cor. pmā. Unō q̄dā. Femia saga malis mefallit. sunt saga vestis.

Sagana.ne.f.g.i.ingeniosa incantatrix. diuinatrix. Sagana etiā fuit p̄riū nomen cuiusdā incantatricz. Sagana gen⁹ gumi vel vestiz ōr. et cor. ga. Uñ Brecism⁹. Sagana gumi. sagana vestiz. sagana vates

Sagax.gacis.ge.o.i.ingeniosus vel inuestigator vel diuin⁹ vel velox. astut⁹. puid⁹. prescius futuroz. Et cōpar. Jñ sagacit aduer. et ħ sagacitas. tatis. Et sagacul⁹. la. lū. aliqn tulū sagax. z cor. pmā

Sagena.ne.est gen⁹ retis piscatorij. et ōr a sagū. gi. ppt̄ sui raritatez. Jñ saginari⁹. rij. i. retiari⁹. Et saginari⁹. ria. riū. ad sagenā pertinēs. z pō. pe. sagena. Uñ in Aurora. Agri thesaur⁹ inuētaqz gēma sagena.

Sagina.ne.f.g.i.pinguedo. q̄d et ħ sagimē ōr. Jñ saginat⁹. ta. tū. i. pinguis vel ad sagina pertinēs. incrassat⁹. abesus. z pō. gi. Unō Juuenalis. Jsta dies pspera stomachū laxare saginis. Jtez ali⁹. Uentre saginato veneris suspirat ad vsum.

Saginula.le. dimi. i. pua sagina.

Sagitta.te.f.g.ōr a sagio.gis. eo q̄ sagaci id est. ingenioso vel veloci iactu mittit. pēnis ferit q̄i auis vt mors celerit pcurrat ad hoiez Et hinc rustici sagittā vocāt nouissimam pte surculi in sarmēto. vl' q̄d longi⁹ a matre ex q̄ pfilit recessit. vel qz acuminis tenuitate teli speciē p̄ferat. summitates vitiū z fruticū flagella dicūt eo q̄ flatu agitent. Jñ sagittula.le. z hec sagitella.le. dimi. Et sagittari⁹. rij. z ħ sagittaria.rie. et sagittari⁹. ria. riū. z cor. pmā sagitta. q̄uis sagio eam pō. Et scribit p duplex t.

Sagittifer.ra.rū. q̄ fert sagittas

Sagma.me.f.ge. q̄ corrupte vulgo ōr saumavel salma. i. sella vel pond⁹ vel sarcina q̄ sup sellam ponit. Et ōr a stractu sagorū. id est. sellarū. vel qz selle sago solēt sterni. Jnō sagmari⁹. i. caball⁹. Et ħ sagmaria. i. equa l' mula. vel vt generaliter dicat q̄ddlibz iumentū p̄t dici sagmari⁹ vel sagmaria. p diuersitate sexuum.

Sa

Sagmula.le.dimi.i.pua sagma.
Sagū.gi.n.g.est q̄dā genꝰ panni vel vestis tenuis ꝛ abrasa.ꝛ ōr a sagio.gis.ꝛ cor.pmaz. q̄uis sagio eam pducat. Un Juuenalis. An saga venditi nubat caupone relicto Jñ ꝫ sagulū.li.idez. Jn histoꝛijs aūt sup Exo. sic ōr. Scōm opimentū erat saga cilicina. q̄ et vela caplaria vel capillaria q̄ñq̄ vocāt. q̄ facta erāt de pilis caprarū. q̄s capillos q̄ñ q̄ dicimꝰ. ad dīam lane ouiū. de q̄bꝫ cilicia fiūt. vñ ꝛ illa saga cilicina dicta sunt que p asperitate saga dicebant. Un ꝛ q̄sdā pānos asperos sagias dicimꝰ. vel forte ex q̄dratura saga dicta. Un ꝛ militare palliū a gallis inuentū qꝛ q̄drum erat. sagū dictū est. q̄d tñ qꝛ ex aspero ficbat pāno ꝫ aeris intēperiem potuit etiā dici sagū. Pap. ꝫo di. Sagum vestimētū cilicinū. sagū. saccū. diplois pallīū virgatū. Pōt etiā dici sagū vestis morra saga dicta. Un ꝛ militare palliū a gallis inuentū qꝛ q̄drum erat. sagū dictū est. q̄d tñ qꝛ ex aspero ficbat pāno ꝫ aeris intēperiem potuit etiā dici sagū. Pap. ꝫo di. Sagum vestimētū cilicinū. sagū. saccū. diplois pallīū virgatū. Pōt etiā dici sagū vestis morra tuoꝝ. vt ciliciū. Un q̄dā. Wortz cerne sagū. tu vita mobile sagū.
Sal. salis.m.g. q̄d antiq̄ dicebāt. ħ sal. salis neu. ge. Un. Accipe sale sapie. Et War. ix. Bonū est sal Et ōr a salio. sal. eo q̄ saliat in igne. Fugit eñ ignē cū sit aque ꝛ natꝰ aq̄ seq̄t. qꝛ ignis ꝛ aq̄ int se inimica sūt. Uel sal ōr a salo ꝛ sole. qꝛ de aq̄ marꝫ fit. ꝛ sole siccat Un di. Jsiō. xvj. etymo. Sal aq̄s marꝫ spōte gignit. spuma in extremis litoribꝫ vl sco/pulis derelicta ꝛ sole decocta. sunt ꝛ lacꝰ et flumina ꝛ putei ex q̄bꝫ hauriūt. de hic in salinas ingesta siccat. Jtē i Greciſmo ōr. Sal neu. g. ꝺimētū notat ortis. Hic sal si dicas id q̄d sapia sigt. Cuiꝰ plare repbensio ōr eē. Uerbaq̄ cū salibꝫ asperiora dedit
Salamādra. vel salamādria q̄dā aīal tīm in igne viues. qꝛ sola inter aīalia icendia sustinere valeat. q̄i sola a mās pyr. i. ignē. Siq̄dem in medijs flāmis exist. ꝛ nō solum nō vrit. ſz etiā incendiū extinguit. Et istius est maxima vis int omia venenata. Cetera ꝫo singulos ferūt. ħ plurimos piter interimit q̄ ꝛ si arboꝛi irrepserit. vl in puteū ceciderit poma ꝛ aquā veneno inficit. ꝛ oēs comedētes et bibētes interficit. Et est vnū de q̄ttuor aialibꝫ illis q̄ singula ex singulis purſ viuūt elemētſ. Un. Calpe terra cibꝫ. chamelon in aere viuit. Allec vnda touet. flāme pascūt salamandrā.
Salamina. mine. et ħ salamē. inis. ciuitas q̄daꝫ. Jn salamin. na. nū. Et ħ ꝛ ħ salaminensis. ꝛ ħ se. Et salaminat. ta. tū. et p. mi. Un in Aurora. Ad cyprum tendūt post in trantes salaminā.
Salaria. rie. vnda vel estuatio maris que ad mare redit. sicut venalia ōr que ad litus venit.
Salariū. rij. n. g. i. stipēdiū reddit. ꝛ ppriecōis. diarū q̄tidianū. cibariū vict. Un leglt. q̄ olim poete vūebāt ō cōmuni salario id est. stipendio.
Salathiel. interp tak petitio mea de.
Salax. cis. o. g. i. luxuriosus. ꝛ ōr a sal. qꝛ luxuria salsa est ꝛ amara. vñ Ouiō. Laudaq̄s salacē. Uel ōr a salio qꝛ freq̄nt salit. sic facit priapus et luxuria.
Salabra. bre. f. g. i. fracta ꝛ asperitas viarū et ōr a sal. qꝛ sal asper ꝛ amar est. Uel salebra locꝰ lutosus. vel molle lutū in via. ꝛ tūc ōr a salio. eo q̄ facile saliat. Un Horat. Qui se quit salebras. Jñ salebrosus. sa. sum. i. asp. durus. amar. vel lutosus.
Salē acuit in fine. ꝛ interp tak pax. Et olim dicebat hierlm salem.
Salentinū. q̄dā mōs vel oppidū italie. Jñ salentin. na. nū. patriū. ꝛ pō. ti.
Sales plis nu. de sal. q̄d in singulari accipitur p ꝺimētro vel sapientia. ſz in plri hi sales p verbis amaris. Un Auian. Uerbaq̄s cū salibꝫ asperiora dedit. Jteꝫ sales dicūtur ꝓba iocosa ꝛ facete inuēta vel dicta. Jñ ħ et ħ salaris. ꝛ ħ re. sic dicim salares ludos vbi verba iocose vel amare intermiscent. et dicunt sales a salio. Jtem a salio. lis. ħ salis salij. rplr. hi salij salioꝝ. hi sales. salium. Et dicunt salij vel sales sacerdotes martis. q̄a saltando ei sacrificabant. Unde Lucanus Et salis leto portans ancilia collo. Jtē idez Non soliti lusere sales. Hi tñ sales pñt dici ioculatores.
Salgamū. mi. i. culcitra. ꝛ ōr a salio. vel salmo. ꝛ gamos. ꝛ cor. ga.
Salinator. toꝛſ. q̄ facit sal ſm Pap.
Salina. ne. ōr locꝰ vbi sal efficit vel inueniꝫ tur. vel vbi vendit. Jñ salinari. ria. riū. ad salinam ptinens. Et ħ salinari. rij. q̄ facit vel vendit sal.
Salinū. ni. n. g. i. vas vbi reponit sal. et ponit p tota supellectili. qꝛ sal est ꝺimentuꝫ omniū ciboꝝ. Unde Persius in illa satyra Hempe assidue. ꝛc. Est tibi far modicū purū ꝛ sine labe salinū.
Salisator. toꝛſ. ōr a salio. lis. Et dicunt salisatores diuini q̄dā. q̄ dū eis mēbroꝝ q̄cū q̄ ptes salierint. aliq̄d sibi inde psperū vel triste significari pdicūt.

Saliua.ue.est humidū in ore.s.sputū .et dr a sal.eo q salsa sit.⁊ salis hz saporē.vel a salio.lis.eo q saliat de ore.vel a saluo.saluas. eo q saluat nos. Jnd saliuosus.sa.sum. Et nota q ieiuni hoīs saliuaz si serpens gustauerit morit.

Saliūca.ce.q̄dam herba spinosa.⁊ dr a salio.lis.qr eam calcantes facit salire.vnde et vulgo calcacrepa dr.qr calcātes facit crepare. Unde Uirgili⁹. Puniceis q̄tum cedit saliunca rosetis. Esaie autē.lv.super illud. Pro saliunca ascendit abies.glo.dicit Saliunca aculeis ⁊ ꝯpunctionib⁹ plena.abies alta procera fabricandis domib⁹ apta Pro saliunca ḡ ascendit abies . id est . pro vitijs virtutes.pro vitiosis ⁊ spinosis virtutibus exaltati.

Saliūcula.le.herba medicinalis hñs spicas miri odoris.crescit in montib⁹. Sz saliuncula herba salsa ꝟm Pap̄.

Sali⁹.salij.vide.s̄.in sales.

Salix.cis.f.g.arbor q̄dam . et dr a salio.eo q cito saliat.i.excrescat. Arbor lenta.vitib⁹ habilis vinciendis.cui⁹ semen hui⁹ dicunt esse nature vt si quis illud in poculo hauserit liberis careat.⁊ feminas infecūdas efficit. Et cor.pe.gti. Unde ꝓpha. Jn salicib⁹ ī medio ei⁹ suspendimus organa nostra . Jñ saligin⁹.gina.ginum.ad salicem pertinens vel de salice fact⁹. Et salice⁹.cea. ceum. Et salicin⁹.na.num Et ħ salicetū.ti.locus vbi salices crescūt.

Salmentū.ti.vel ħ salsamentū.ti .in eodez sensu.a salio.lis.vl a sale.vel a salso. Uel salmentū ꝓprie dr piscis ꝯfectio.et tūc dr a salmo.onis.pisce q dr sic a sale.qr inde fit salsamentū.vel qr habeat saporem salis. Sz salsamentū omīs res salsa.vt piscis .et hmōi. Et inde ħ salsum.si.

Salmo.onis.q̄dam piscis

Salomon.interp̄tat pacificus.qr in regno ei⁹ fuit pax. Idem dict⁹ est ⁊ Iditha.qr fuit dilect⁹ ⁊ amabil dño. Idē ⁊ coeleth q̄d grece dr ecclesiastes.latine cōcionator .eo q ad ꝓpl'm loqueret.

Salona.ne.vl he salone.naꝝ.insula.⁊ q̄dā ciuitas dalmatie iuxta mare. Jñ salonin⁹. na.nū. Et salonin⁹ dict⁹ est fili⁹ pollionis q̄ nat⁹ est in eo anno q̄ pater su⁹ deuicit illā ciuitatem. Et ꝓd.pe.salona.

Salpiga.ge.q̄dam serpēs q̄ habitat in depressis locꝫ.⁊ dr a salim q̄d est locus.et pige q̄d est depssum. Hec eadē dr ⁊ cecula . quia parua est ⁊ oculos nō hz.

Salsicia.cie.q̄ddā gen⁹ cibi.⁊ vt dicūt lucanica.⁊ dr a salsus.eo q salsa sit.

Salsugo.ginis.f.g.i.liquor salis.vel res q̄ salsum facit . ⁊ dr a salsus. Item salsugo dr amar⁹ ⁊ salsus humor terre. Jñ salsuginosus.sa.sum.⁊ salsugine⁹.nea.neū.

Salsus.sa.sum.ꝑticipiū a sallo.lis. Pōt et esse nomē.⁊ tūc deriuat a sale. Et dr salsus q̄i sale aspersus ⁊ condit⁹.

Saltia.tie.dr a salsus.qr salsa.

Saltria.trie.f.g.i.ioculatrix mulier. Unde Juuenalis Nouerūt mauri atq̄ indi q̄ saltria panē. Uel est ibi psaltria .a psallo .lis.

Saltrix.tricꝫ.mulier saliens vel saltum faciens.⁊ dr a salio.lis. Jnd saltricula. le. dimi.i.parua saltrix.

Saltus.tus.tui.actus vel passio saliendi. et dr a salio.lis. Item salt⁹ dr loc⁹ siluestris et vastus vbi arbores exiliūt in altum plus q̄ in alijs locis. Uel salt⁹ dr silua rara vbi bestie inter arbores facile possunt salire.vñ extremitas siluaꝝ dr salt⁹.qr arbores ibi iā rarescūt. Jnde saltuosus.sa.sum .i. saltib⁹ plen⁹. Unde q̄dam. Esse nemus salt⁹ saliendi dr act⁹

Saluber.ꝯ.t.vel salubris.⁊ ħ bre.ꝟm antiquos Scdm aūt modernos.ħ saluber.hec salubris.et hoc bre.i.sanus.vtilis.salutem ꝯferens. Jnde hec salubritas .tatis. Et est salus integritas corpis. Salubritas . saluti ꝯueniens causa ꝑ quam sanitas vel ꝟuat vel restaurat. Et ꝓdu.lu. Et ꝟm Pap̄. Saluber ad locū refert vel cibum. salutaris ad concilium.

Saluia.uie.est herba q̄dam salubris.⁊ dr a sal⁹.qñ salutꝫ via.

Salū.li.n.g.i.mare.⁊ dr a sal. qr salsum est et amaꝝ. Unde Hieronym⁹ ad Paulinum viij. Et herentis in salo nauicule funē magis p̄cide q̄ solue.

Salus.lutis.fe.ge.dr a sal.quia sicut sal est condimentū omniū ciboꝝ.sic salus est condimentū omniū membroꝝ. Et est salus integritas corpis. Salubritas salutis cōueniens causa . ꝑ quam sanitas seruat vel restaurat.et cor.ꝑmā sal⁹. Uñ Prosper. Cur dubiū expectat cras hodierna sal⁹.

Salutatio.onis.f.g.dr q̄si salutis optatio. Illum em̄ salutam⁹ cui⁹ salutē desideram⁹. Et est salutatio ꝑma pars epistole. Et ꝟm ħ salutatio est limen epistole debita ordinatione tam noīa q̄ merita ꝑsonaꝝ ꝯnectēs.

et affectione declarãs. Et nota q illud q̃d ẽ ꝓpriũ narrationũ salutatõe nõ debz claudi. Unde vitiosa est illa saluratio Johanni patri reuerendo.p.eius filiꝰ hũilis Bononie leges audiens vel decreta cũ subiectione salutem. Nam eadẽ rõne posset dici. Bononie comedens vel scribẽs codicem vel digestuz. Sufficit g̃ dicere. Bononie scolarꝫ. Si ãt dicat Bononie dediꝰ scolasticis disciplis vel studio lr̃az dicimus q studium est attributum psone. Unde comode pt dici. At si attributũ soliꝰ negocij esset.nõ essz dicendũ vt Bononie legens lr̃as.vel leges audiẽs. vel decreta.

Salutatorũ.rij.locꝰ in q̃ aduenientes ad salutandũ excipiebant.

Salutifer.ra.rũ.q̃ salutes fert.

Salutiger.ra.rũ.z salutigerulꝰ.la.lũ.q̃ fert vel gerit salutẽ verbis vel ope.

Samaria.rie.est q̃dam regalis ciuitas. Jñ samarita vl̃ samaritanꝰ.na.nũ.i.custos Hi nõ cõicant iudeis.imo vitant eos in cibis. z in vasis eoz. Et vt dic̃ Paꝑ.samaritani vl̃ samarite interpt̃ant custodes eo q a babylonijs illic i custodiã collocati sunt iudeoz. Ideo h̃ nota q samaritani erant illi q̃ missi fuerãt ad inhabitandũ terrã illã decẽ tribubus captiuatꝫ.z dicti sunt samaritani ꝓpter locũ.z isti recipiebãt q̃nq̃ libros Moysi et nõ ꝓphas.z vocabãt a iudeis duaz tribuz iacobite.qz vicz supplantauerãt iudeos decẽ tribuũ de terra sua.z ideo hos samaritanos abominabãt iudei. Et ab illa ciuitate dis regio circa illã dicta est samaria.

Sambuca.ce.vel h̃ sambucꝰ.ci.pe.pdu.dr q̃dam pua arbor z mollis. Jñ sambuceus. cea.ceũ.z sambucinꝰ.na.num. de sambuca etiis Et h̃ sambucetũ.ti.locus vbi ille arbores crescũt. Item h̃ sambuca.ce.q̃dã genꝰ simphonie.musicũ.q̃d fit de illo arbore Uñ Persiꝰ. Sambucã citiꝰ caloni aptauerꝫ alto. Jñ sambucinariꝰ.rij.q̃ canit cũ sambuca. Et h̃ sambustria.strie.muler q̃ canit cuz tali instrũ. Et h̃ sambuculus.li.saltator ad vocem sambuce.

Samia dicunt̃ vasa fictilia.a samos ĩsula vbi figuloz ars ꝑmo inuenta est. Paꝑ. ꝺo dicit. Samia terra a samio dicta.glutinosa z candida medicamentꝫ z vasculis necessaria. Unde Esa.xlv.dicitur. Testa de samijs terre.

Samna.ne.est frũcatio naris vel os distorꝝ tum cũ vultu. Jñ samnores dicũt̃ q̃ rectuz vultũ non habẽt. Et qz cũ ridem⁹ z os solemus distorquere z nasum frũcare.ideo samna dr derisio. Uñ Persiꝰ. Occipiti zeto postice occurrite samne.

Samnis.ciuitas est in apulia.

Samnũ est beneuentũ ſm Paꝑ.

Samnula.le.dimi.i.pua samna.

Samothracia.cie.q̃dam insula.cuiꝰ incole ꝑmixti sunt et thracꝫ z samnis.z dr a samnos q̃dam insula.et thracia alia insula. Jñ h̃ z h̃ samothras.thracꝫ.z h̃ z h̃ samathracẽsis .z h̃ se. Et samothracꝰ.cea.ceũ.z ab illo loco dictꝰ est samothrates.aureꝰ anulꝰ.ſz capulo ferreo.qz ibi ꝑmũ factꝰ est.

Samuel.indecli.ꝓpriũ nomẽ viri. vel etiaz pt declinari.h̃ samuel.elis. Uñ in Aurora. Cũ samuele loquẽs facta fuĩa dabat.

Sanctimonia.nie.i.sanctitas.z dr a santio cis. Unde Heb.xij. Pacem seq̃mini cũ oĩbz sanctimoniã. Jñ sanctimonialis .feia sanctitati dedita. Uel ꝑtĩ a sanctꝰ.cta.ctuz. z monialis q̃d est monacha. Jñ sctĩmonial' q̃ sancta z ꝑsecrata monial'. Jñ h̃ z h̃ sanctimonial'.z h̃ le.i.sctĩm vel ad sanctimoniã vel ad sanctimoniales ptinens.

Sanctio dr ꝓpria illa ꝓstitutio vel lex ꝑ quã si factum fuerit.pena irrogat̃ z imponit̃. vt no.iij.dis.in sum. Et capit̃ q̃nq̃ late. vt ĩ ꝑhe.cle.no. Jo.an.in ꝯ.sanctio.

Sanctio imperatoris est cui pena sanguinis additur.

Sanctio q̃nq̃ dr q̃libet impialis ꝓstitutõ vel institutio.q̃nq̃ dr totiꝰ iurꝫ collectio Et sumit̃ etiã stricte p ꝓstitutiõe penali.vt no. iij.dis.in sum.

Sactões leges.purificatões.ſm Paꝑ.

Sanctuariũ.rij.res sancta.vel locꝰ.vel cubiculũ vbi scẽ res gerũt̃.vel vbi res scẽ ponunt̃ vel ꝓdunt̃.

Sactitas.tatꝫ.i.castitas.religio.itegritas.

Sanctũ dr qꝺ defensum z munitũ est ab ĩiuria hoĩm.vt.ff.de re.diui.l.sacrũ.

Sanctꝰ.cta.ctũ.i.mũdꝰ.firmus.sine terra. qz sancti nihil habent terrene fecꝫ.z dr a sancio.cꝫ.i. ꝑsecro vel firmuz facio. Uñ et leges scẽ suut z mores sci dicũt̃ ſm Hug.

Sanctasctõz.ũ.expõit̃ vbi Sacra.

Sandaliũ.lij.q̃dam pannꝰ q̃ equi nobiliuz solent operiri.vt Pape et cardinaliũ . et dr a sandix.dicꝫ. Sandalia etiam dicunt̃ subtalares q̃bꝫ papa aut epi solent missas celebrare.q̃les btus Bartholomeus deferebat Sandaliũ etiã dr pãnꝰ q̃ opiebãt̃ vulnera

vel corpa mortuoꝝ ẽm Hug. Item sup illũ textũ Math. vj. Sz calciatos sandaliꝭ. ꝛc dicit Beda. Ut pes nec tect⁹ sit. nec nudus ad terraz. Et in hist oriꝭ ỏr. Jussit eos uti soleis. i. sandaliꝭ ꝛ peroniby.

Sandapila. le. i. scurra. ꝛ ỏr a samna ꝙd est derisio. Item h̃ sandapila. feretrũ in ꝙ mortui portant. ꝛ maxie plebei gladiatores. Et hũc deriuat a sandaliũ ꝙd est pann⁹ ꝙ opiebant vulnera vel corpa mortuoꝝ. Unde Juuenalis. Int carnifices ꝛ fabros sandapilarũ. et cor. pi.

Sandix. dicꝭ. f. g. gen⁹ rubre herbe. de ꝙ fit ꝙdam tinctura. Jñ sandic⁹. ca. cũ. Et sandicius. cia. ciũ. tali colore insert⁹. Et sandicinus. na. num. in eodem sensu. Et hec sandarica. ce. genus colozis. colore cinabanio odore sulphurio. ꝛ pỏ. pe. gti. sandix. cꝭ.

Sanguinari⁹. ria. riũ. i. sicari⁹ homicida p cussor. vel sanguine abundãs. vel fluxũ sanguinis patiẽs. ꝛ ỏr a sanguis. Inuenit etiã h̃ ꝛ h̃ sanguinarꝭ. ꝛ h̃ re. Unde Ecc. xlij. Lat⁹ sanguinare. Item inuenit h̃ sanguinarius rij. p ꝙdam arbore. et hec sanguinaria ꝙdaz herba sic dicta. qz missa in naribꝫ sanguinez mouebat.

Sanguin⁹. ni. ꝙdam pua arbor. ꝛ ỏr a sanguis. qz fruct⁹ ꝛ cortex ei⁹ sit sanguinei coloris Jñ hoc sanguinetũ. ti. loc⁹ vbi abũdant sanguini. ꝛ cor. gui.

Sãguis. inis. m. g. latie vocat⁹ eo ꝙ sit suauis. Unde boies ꝙbꝫ dñat sanguis dulces et blandi sunt. vl ỏr a salio. lis. eo ꝙ saliat. Et vt di. Prisciã⁹. caret pluralitate. Inuenit ẽm in diuina pagina Qui nõ ex sanguinibꝫ. Et alibi. Uiri sanguinũ ꝛ dolosi. ꝛc. Item Libera me de sanguinibꝫ Ad h̃ pt dici ꝙ p peccatꝫ pt inueniri in plurari. vel dic ꝙ ꝙ̃ uis alicubi inueniat in pl̃i nõ idcirco est in vsu. Et Prisciã⁹ dicit ꝙ deficit in pl̃i solo vsu. sed illud ỏr esse in vsu ꝙd cõiter est apỏ omnes. Ũ scias ꝙ cõplexiua ꝙ magꝭ vim vnitiuam hñt ꝓprie debent in singulari numero declinari. vt pt. luis. sanguis. lutum. Hec eñ vehemẽtẽ habent aggregationez. Item a sanguis ỏr sanguinosus. sa. sum. id est. sanguine plen⁹ ꝛ abundans. Et sanguineus. nea. neum. Et est sanguis calidus et humidus. et cõuenit cum aere ꝛ vere. Et cõponit h̃ ꝛ hec exanguis. et h̃ gue. i. sine sanguine. Item sanguis pl̃a sigt. Unỏ. Sanguis progenies. sanguis quoꝝ ỏr humor Sit tibi peccatũ sanguis. sanguis ꝙꝫ vita

Sanguisuga. ge. est vermis aquatilis. s. hirudo. Eeno alitur. potantiby insidiat. cũꝝ illabit faucibꝫ vel vbi vspiam adheserit. sanguinez haurit. et cũ nimio cruore maduerit cuomit ꝙd hausit. vt recentior denuo sugat Et vt dicũt ꝙdam. lz componat a sanguis ꝛ sugo. ꝙd pmam pỏ. tñ sanguisuga pe. cor. Alij dicũt ꝙ sanguisuga. pe. pỏ. ꝙd ꝓponit a sugo. gs. cui⁹ pma ꝓducit. Hec inuenit in aliq̃ bono autore ꝙ sit pe. breuis. vñ Prouerb. xxx. Sãguisuge due sunt filie dicẽtes affer affer Penultia siue su. ỏr ꝓdu. ꝛ ỏr scribi p vnum s. De ꝙ dicit Horati⁹ in poetria. Non missura cutem nisi plena cruoris hirudo.

Sanies. nici. f. g. i. putredo. ꝛ ỏr a sanguis. vnỏ Isid. iij. ety. vbi agit de morbis in superficie sic ait. Sanies dicta qz ex sanguie nascit. Excitato eñ calore vulnerꝭ. sãguis in saniẽ vertit. Nam sanies nõ fit in quocũ ꝙ loco nisi vbi sanguis aduenerit. qz oẽ ꝙd putrescit. nisi calidũ ꝛ humidũ fuerit ꝙd est sanguis. putrefieri nõ potest. Et differt sanies a tabe. qz fluere sanie viuoꝝ ẽ. tabe mortuorũ. Item sanies est ꝙ fluit. tabes ꝙ stat quasi stabes.

Sanir interptat lucerna. et significat nocturnã auem.

Sanson. interptat sol coꝝ. vel solis fortitudo. Fuit eñ virtute clarus. ꝛ liberauit isr̃l de hostiby.

Santonic⁹. ci. m. g. color fusc⁹ ꝛ vilissim⁹ ꝙ inficiebãt se. ꝙ nolebãt agnosci.

Sanus. na. nũ. ỏr a sanguis San⁹ ꝙ sine pallore est. ꝛ sanguis sanitatꝭ ꝓseruatiu⁹ est Inde hec sanitas. tatꝭ. i. integritas corpis. ꝛ tpantia nate ex calido ꝛ humido ꝙd ẽ sanguis. vñ ỏr sanitas ꝙ̃ sanguis stat⁹. Item san⁹ qñꝝ ponit pvalid⁹. Itẽ san⁹ ꝓpõit cũ male. ꝛ ỏr malesan⁹ na. nũ. i. leprosus. Sed qñ male san⁹ sunt duo dictões sigt illũ ꝙ habet sanitatẽ impfectã.

Sapa. pe. f. g. dulce acetuz. vel dulce acidũ vinũ. ꝛ dicit a sapio. pis. quasi saporis paꝝ habens.

Saphira. re. nomen cuiusdã mulierꝭ. ꝛ cor. pe. Unde in Aurora ỏr. Cõiuge cum saphira fallente cupidine victꝰ

Saphyrus. ri. m. g. lapis est pciosus. Et vt ỏr in glo. Apoc. vlt. Saphyr⁹ silis est sereno celo. ꝙ pcussus radiꝭ solis ardẽtẽ emittit fulgorẽ. ꝛ pỏ. penl.

Sapid⁹. da. dũ. i. saporez hñs. saporidat⁹.

Sa

Inde sapiditas.tatis.
Sapientia.tie.f.g.est rez diuinaz z hūanarū cognitio. Et dr sapientia qsi sapida scia. z est etym. vñ Ecc. vj. Sapietia em doctrine fm nomē ei⁹ est.
Sapiens.entis.o.g.pticipiū z nomē. z tunc ppar. Et sapiēs diuina z hūana rimar. Siz prudēs ea q̄ sensib⁹ corporeis experiūt. Uł sapiēs in diuinis. prudēs in hūanis.
Sapo.ponis.m.g.q̄dā pfectio muliebris. z dr a sapio.pis
Sapor.poris.dr a sapio.pis. Jñ sapor⁹.rarū. z cor.sa. Uñ Uirgil⁹. Corpa curamus fessus sapor irrigat art⁹.
Saporifer.ra.rū.pe.cor.i.saporē ferēs.
Sara.re.fuit vxor Abraā. vide in Sarai.
Saraballū.li. z saraballa.lor.lingua chaldaica vocant crura hoim. vel tibie. Unde et brache q̄b⁹ tegūt dicūt plaute saraballa q̄ tibiales z crurales. vñ Daniel. iij. dr q̄ saraballa eor nō fuissent imutata. Sarabalia ei⁹ dixerūt ibi. Aq̄la z theodotion. nō vt cor rupte q̄dā legūt sarabara. Et sunt sarabara lata z sinuosa vestimēta vel capitū tegimina q̄lia videm⁹ in capitib⁹ magor picta. Et sunt sarabere pprie partbor. Et est nomē tractum a saraballis q̄ lata et sinuosa sunt. vel a sare qd est laxare. Jñ sarit⁹ ta.tū. .i. latat z destruct⁹. Et pō. saraballa penl. positione.
Saraceni dicti sunt. vel qr ex sara se genitos phibēt. cū nō sit rex. Et ita dicūt saraceni q̄i sarageni. i. ex sara geniti. z est etym. Uel sic gētiles aūt. qr ex origine syror sint q̄i syriceni. Ipi sūt z hismaelite. qr ipi sūt ex hismaele. Ipi cedar a filio hismaelis. Ipsi agareni ab agar. qr vt dicim⁹ puerso nomie saraceni vocant. qr ex sara se esse genitos gloriant. q̄uis ex ancilla sint. Uñ dic glo. sup illud Esa. xxj. Onus in arabia. Arabes inq̄t sūt saraceni. ab hismaele. z cedar filio ei⁹ q̄ meli⁹ a mre sua agareni. siz maluer vocari saraceni. q̄si sare libere. nō agar ancille sint filij. Jñ saracenic⁹. ca. cū. z saracen⁹. na. nū. z saraceniz o. zas. i. more saracenor se hre. z saracenia. nie. i. multitudo z societas saracenor. vel rit⁹ cor. vel regio ipor
Sarai interp tat pnceps mea. Cū esset tm vni⁹ dom⁹ matersamilias. postea cā nois imutata. ablata de fine nois i. lfa dr Sara. .i. pncepſ. Q̄m q̄ppe gētiū fuka erat pnceps sic z dñs pollicit⁹ fuerat Abraam Heñ. xvij Dixit q̄z ds ad abraā. Sarai vxorē tuā nō vocabis sarai siz sarā. z bñdicā ei. zc.
Sarcina.ne.i. on⁹ vel pōd⁹ pprie q̄d ex carne fit. z dr a sarcos q̄d est caro. Caro vo pō dus facit. Et hinc q̄dlibet pōd⁹ dr sarcina. Uel a sartiendis rebus insil. Jñ h sarcinula. z h sartiūcula. le. ambo dimi. i. pua sarcina. z cor. ci. Uñ. Sarcina dedecor sz dāno ppōdeat ois. zc.
Sarcitect⁹. cti. z h sarcitector. tor sz. q̄ tecta facit. z dr a sarcio z tectū. qr ex multis hinc inde piūctis tabellis vnū tecti faciūt corp⁹. Jdē z tignari⁹ qr tectoria tignis iducit. Et h sartatectū. i. restauratio tector vł tēplor vel tributū q̄d colligit ad restaurāda tecta tēplor. Uñ. iij. Re. xij. legit. Et instaurent sartatecta tēpli. Et nota q̄ Pap. z Hugui. scribūt p ci. sarcitector. a sarcio z tectuz. sed cōiter hēt in li. Reg. sartatectuz. z tūc ppōit a sartio. tis. sartū z tectū. z tenet nataz h⁹ supini sartū. Et fm h sartatector. a sarti posset dici p t.
Sarcophag⁹. vt ait Hug. dr lapis i q̄ mor tuor corpa pdūt. z dr a sarcos q̄d est caro. z phagin q̄d est comedere. qr corpa in eo cōdita absumūt. Uñ z q̄dlibz sepulcz vł arca in q̄ ponit mortu⁹ dr sarcophag⁹. qr ibi carnes psumūtur fm Pap. z Jsido. vidr q̄ debeat dici h sarcophagū. Sarcophag⁹ ei lapis in troade silua nascit. z corpa mortuor pdita in eo infra q̄draginta dies absumi dicunt. exceptis dentib⁹. vnde z nūcupat. Jdē dr sorophag⁹. a soros q̄d est arca. vel sepulcrū. z phagin.
Sarcos vel sarcian grece. latie dr caro Jñ dr sartia. i. supfluū carnis incremētū. q̄ vltra modū corpa saginant.
Sarcosmic⁹. ca. cū. i. irrisor⁹ vel hostilis. vł amar. z dr a sarcosmos.
Sarcosmos. est plena odio vł hostilis irrisio auxiliante mō dicendi figata. vt Alios saluos fecit. seipm nō pt saluum facere. Si rex isrł est descēdat nē de cruce z credim⁹ ei. Jtē. Oēs qs gladio pcussisti mortui sūt. cū h dr alicui q̄ neminē gladio pcussit.
Sarculū. li. n. g. vel h sarcul⁹. li. est ferramētū cū manubrio ad culturas agror necessariū. l̄ fossoriū duos dētes hns. Et fm Qui diū sarculū est. g. n. Uñ dic. tj. meta. Sarculaq̄ rastriq̄ graues lōgiq̄ ligones. Jtez sarculū idē est q̄d sarpa.
Sarda.de. z h sardina.ne. q̄ddā gen⁹ pisciculor. a sarra q̄d lingua tyria dr q̄dā piscis Jñ h sardinia.nie. q̄daz insula iuxta quam

multū abundāt sardine piscículi. vel qz sar
dus de hercule pcreat⁹ cū mag̃ multitudine
a lybia pfect⁹ sardiniam occupauit. z ex suo
noīe insule nomē iposuit. Et ide sardinius
nia. niū. z h z hec sardiniēk. z h se. et sardus.
da. dū. de sardinia exñs.

Sardinia z torsita insule. quo fretu. i. decē
miliarib⁹ diuidūt. Jñ sardinienſis. se.

Sardis. dis. f. g. q̃dā ciuitas vel insula. Et
dr a sarda pisce. Unde Orat⁹ i epla. Oz cresi
regia sardis. Et tiā inuenīt in pl'i he sardes.
diū. dib⁹. sardis in actō p eodē loco. Jñ sar
dic⁹. ca. cū. z sardo. das. i. itelligere. qz hoies
ist⁹ loci subtiles sūt ad intelligendū.

Sardi⁹. dij. q̃dā lapis pciosus z rube⁹ mar
moribꝫ pstās. z int gēmas vilissim⁹. et dicīt
a sardinia insula. eo q̄ primū a sardis reper
tus sit.

Sardona. ne. q̃daz herba amarissima. de c⁹
flore fit fel amarissimū. Et est sil'is apiastro
q̄ dr hoim sic dolore et amarore p̄bit. vt
q̄ ridētes intereāt. z dr a sardinia. qz in illa
insula abūdat. Jn sardoni⁹. nia. niū. et sar
don⁹. na. nū. vñ Virgil⁹. Jmo ego sardo
nijs videor tibi amarior herbis.

Sardonyx. nycs. q̃dā gēma. z dr a sardi⁹ et
onyx. eo q̄ habeat colorē ex triusq̄ illaꝝ gem
maꝝ. Unde Persi⁹ Et natalicia tandē cū sar
donyce albo. Jñ sardonyc⁹. ca. cū. pe. corr. i.
ad sardonycē ptinēs vl' de sardonyce exñs.
Inuenīt et Job. xxviij. Dic sardonyc⁹ sub
stātiue. vbi dr. Nō offerēt tinctꝫ indie colori
bus. nō lapide sardonico pciosissimo vl' sa
phiro. Itē glo. Apoc. vl. sup illd. Quintus
sardonyx. xc. dic. Sardonyx inferi⁹ niger i
medio cādid⁹. supi⁹ rubeus

Sarepta. te. erat vrbs modica int tyrū et sy
donē. Et etiā silua iuxta vrbē illam sarepta
dicebāt. sic dr in historijs. Jñ sareptan⁹ na.
nū. ad sareptā ptinēs. vl' de sarepta exñs

Saric⁹. ca. cū. vide. s. in saraballa.

Sarmata. te. q̃dā ppl's. z dr ab arma. qz sar
mate patentib⁹ cāpis armati eqtabāt pulsq̄
eos Lentul⁹ danubi⁹ phiberet. Et ideo ob
studiū armoꝝ sarmate dicte sūt. qz sp arma
tenētes. vel q̄i sciētes arma tenere. z cor. pe.
Unde Lucan⁹ in. j. Et q̄ te laxis imitāt sarma
ta brachis Jñ sarmatic⁹. ca. cū.

Sarmētū. ti. n. dr a sario. rs. l' sarpo. pis. q̄si
sarimētū. qz purgāt z pscidīt. Ul' sarmentū
dr a sero. rs. q̄i serimētū. qz serīt. Jñ sarmēti
n⁹. na. nū. z sarmētosus. sa. sū. fm Aug. Pap.
sic di. Sarmēta purgamenta. arboꝝ puta
mina. Unde q̃dā. Pampin⁹ ē foliū vitis ramu
sul⁹ h⁹. Palmes. sarmētū ram⁹ pcis⁹ ab ea.

Sarpa. pe. f. g. idem est q̃d sarculū. qđ z sir
pa. pe. inuenīt.

Sartago. ginis. pe. p. i. patella. olla enea. et
dr a sarcos q̃d est caro. z ago. gis. qz i ea caro
agitat. Uel sartago dr a strepitu soni q̄n ar
det in ea oleū. et ponit p garrulitate tracta
metaphora a strepitu ei⁹ ad multiloquium
garrulitatis. Itez q̄nq̄ ponit p ariditate. q̃a
sartago arida ē. z in ea aresc̄t oia. Sic z lo
quela q̃rūdā arida est. z sine succo et humo
re sapientie. Unde Persi⁹. Unde hec sartago lo
quendi venerat in linguas. Et inde sartagi
ne⁹. nea. neū. de sartagīe exñs. vel ad eaz pti
nēs. vel in ea coct⁹. Et sartaginosus. sa. sū.
idem. vel sartaginib⁹ plen⁹ vel abūdās.

Sartatectū. cti. dr reparatio tectoꝝ vl' rēplo
rū. vel tributū q̃d colligit ad restaurāda te
cta tēploꝝ. vide in Sarcitecto.

Sartor. tor⁹. dr sutor vl' vestiū repator. Jñ
sartrix. cis. i. sutrix. vel mulier q̄ sartit.

Sartoriuz. rij. loc⁹ vbi vestes sartiūt. q̃ et h
sarcinū dr. Jñ h sartori⁹. q̃ vestes sartit. Et
sartori⁹. ria. riū.

Satelles. litis. m. g. mīster crudelitatis z scele
rū. z miles tirānī. z malefactoꝝ soci⁹ latro
nū domestic⁹ siue fautor nō bon⁹ ad satisfa
ciendū. z tūc satelles dr q̄i satis ledens vl' de
struēs. z ē ety. Itē satelles et dr q̃ adheret al
teri ad ei⁹ custodiā. z tūc dr ab alter z lat⁹ la
teris. qz adheret alteri iuxta lat⁹ ad ei⁹ custo
diā. z tūc dr satelles q̄i satis tuēs lat⁹. qz tuet
z defendit illū cui assistit. Quilibz tñ miles
pt dici satelles. z cor. pe. gti. s z penū. nti. posi
tione pdu. Unde Orat⁹ in. x. epi. Interea pa
truis vultu merēre satelles.

Satellitiū. tij. n. g. officiū vl' exercitiū. l' sti
pendiū satellitis. Jñ et cuiuslibz artis z cuius
libet officij suū ē satellitiū. nō tñ militie.

Sathan vel sathanas. sonat aduersari⁹ vel
dr⁹ siue trāsgressor. z sūt noīa diaboli. Unde
Est sathā aduersans. belialq̄ apostata sigt
Est q̃s leuiathan tibi tāq̄ pace siniſter. Dr
esse demon. qz prima nouerit vsu. Jñ diabo
lus. qz duplex est bol⁹ eius

Satietas. tatis. dr a satis vel satio. tias. Et sa
cietas diuerso z vario genere spectaculoꝝ
ptigit. Saturitas fo ciboꝝ tñ. Itē satie
tas ex vno cibo dici pt. qz satis sit. Sz satu
ritas ex vario alimētoꝝ apparatu

Satio. onis. f. g. dr q̄i seminis actio. vel q̄si
satoꝝ actio. fm Pap. Unde Ecc. xl. Bram et

spēm desiderabit oculꝰ.i.gratiosam speciez artificialiū.z sup ꝟ virides sationes.i. sata virētia.q̄i d.Pulcriora sūt opa nāe q̄ artꝫ.

Satyra.re.f.g.est carmē reprhēsoriū vel reprhēsio correctoria.qz ad ꝟ reprhēdit vt corrigat.z dr a satura q̄d est lār.qz sicut satura erat repleta diuersis generibꝫ ferculoꝝ.sic z satyra plena ē diuersis generibꝫ vitioꝝ Uel satyra dr a satyris deis nemoꝝ.ppt q̄ q̄sdā proprietates taꝫ satyre q̄ satyrꝫ ꝓueniēs.Sūt ꝥo satyri leues ludificātes derisores saltatores.Silr z satyra.Et hic est q satyri q̄ q̄ ponūt ꝓ satyra.q̄q̄ ꝓ satyricꝫ.z a satyra dr satyricꝰ.ca.cū.i.satyraꝝ descptor vel reprhensor.

Satyrꝰ.ri.m.g.pe.cor.dr a satur.Et satyri sunt homuntiones dicti ab vncis naribus habētes cornua in frōtibꝫ et capraꝝ pedibꝫ siles.q̄lē in solitudie sctūs Antoniꝰ vidit.q̄ etiā interrogatꝰ a dei ꝥuo.rndisse fert dicēs Mortalis ego sum vnꝰ ex accolis heremi. Quos vario dlusa errore gētilitas.faunos satyrosq̄ colit.Dicūt q̄dē z siluestres hoies q̄s nōnulli faunos satyrosq̄ vocāt.sic dicit Ysiď.ety.xj.Et dicūt satyri a saturitate.q̄a lasciui z luxuriosi ferūt.

Satyriasis.inge desideriū veneꝛ.

Satyrion herba dicta a satyris ppt incēdiū libidinis.

Satisdatio.onis.ē cautio fideiussoria.vel et iuratoria si fideiussoriā q̄s dare ñ possit.

Satisfactio.onis.f.g.dr a satꝫ z facio.Et ē satisfactio ꝑs penitētie.Nam ptes tres sūt penitentie.s.ꝓtritio.confessio.z satisfactio. Consistit aūt satisfactio in tribꝫ.s.in oꝛone ieunio z i elemosyna.vt iste ternariꝰ ꝺ illuz nefariū diaboli ternariū oponat Oꝛo ꝺ superbiā.Jeiuniū ꝺ carnis ꝓcupiscentiā Elemosyna ꝺ auaritiaz.

Satoꝛ.torꝫ.dr semiatoꝛ q̄ sargit sata.i. seia

Satrape dicūt sapientes iudices vel reges vel duces z ꝓfecti ꝓuinciaꝝ.Et dicūt satrape q̄i satꝫ sapiētes vel potētes. Unꝰ.j.Reguz.xxix. Satrapis nō places.Et declinat ꝟ satrapa.pe.

Satū.ti.genꝰ ē mēsure.iuxta morē ꝓuincie palestine.vnū dimidiū modiū capiēs cui nomē ex hebreo ꝥmone tractū est Satū em̄ apud eos noiat sumptio vel eleuatio.eo q̄ q̄ metit eandē mēsurā sumat vel leuet Et est aliud satū mēsura sextariorꝝ vigintiduoꝝ capax q̄ modiꝰ. Unꝺ Ben.xviij.dr. Accelera tria sata silē cōmisce.z fac subcinericios panes. Jtē satū etiā est supinū de sero.rs. Et a satu addita s.fit satꝰ.ta.tū.i.semiatꝰ. Unꝺ Matth.xij. Abiit ihesus sabbato ꝓ sata. Et Marci.ij. Cum sabbatis ambularet ꝓ sata.i.seminata.

Satur.ra.rū.i.saturatꝰ cibo plenꝰ l repletꝰ Unꝺ Lucanꝰ. Saturū cū obsidet hostē.

Satura.re.f.g.q̄dā disc ꝰ vel lār q̄ in sacrificijs deoꝝ diuersis ferculis referta sup altare ponebaī vñ sacerdotes saturabant.

Saturcia.cie.q̄dā herba calida.et ꝓpe ignita.vñ z sic dr eo q̄ ꝓnos faciat in libidinez

Saturnalia.liorꝫ.vel liū.festa saturni.q̄ ab antiq̄s colebant.Et nota q̄ sic dī. Pristia. tractās de dtō z ablto scde declinatōis. Festoꝝ noia diez i a.delinetia.sp plalia.gtm̄ q̄dē ꝥm formā scde tertieq̄ pfert.dtm̄ ꝥo et ablm̄ ꝥm tertiā.vt ꝟ saturnalia.horꝫ sacna lioꝝ.vel saturnaliū.bis z ab bis saturnalibus. Silr vulcanalia.floralia.zc.

Saturnꝰ.ni.q̄dā deꝰ.origo deoꝝ.z dr a satur z annꝰ.q̄i satur annꝰ.Est em̄ tps q̄d q̄si annis saturat. Unꝰ z greci euz chronon vocāt.i.tps. Uel saturnꝰ dr a satur.qz ad ipm satio ptinet oīm rez. Jn saturninꝰ.na.nū. z saturnꝰ.nia.niū. Unꝰ Uarro. Jam redit et ꝥgo.redeūt z saturnia regna. Et dicunt saturnia regn̄.aureū seculuz.q̄d sub saturno rege ꝓmū fuisse fingunt.

Sauciat ꝰta.tū.vl sauciꝰ cia.ciū.p syncopā vulnerat ꝰ.pcussus. Sz sauciꝰ semel.saucia tꝰ sepiꝰ. Uel ꝥm q̄sdā sauciꝰ.vulneratus vel etate ꝺsūptꝰ.q̄i sanguine hausꝰ

Saul.ī decli.vel pt declinari.ꝟ saul.ꝟ saulꝰ ppriū nomē ꝓmi regꝫ isrl. Et interptat petitio.qz ppls isrl petuit eū regē.z accepit euz nō ꝥm deū sz ꝥm volūtatē suā. Et ē trissylla bū saulis.z pō.pe. Unꝰ in Aurora dr. Regꝫ cui vitā ꝓcessit mucro saulis.

Saulꝰ hebraice.tēptatio vel angustia latīe dr.eo q̄ ꝓpus i tptatōe eccle sit ꝥsatꝰ. Perse q̄batꝰ em̄ christianos.z inde habuit ꝟ nomē Postea mutato noīe de saulo factꝰ ē paulus q̄d interptat mirabilis siue electꝰ. Latino ātem ꝥmone paulꝰ a modico dictꝰ ē.qz būilis fuit z modicꝰ. Unꝰ z ipe ad Galꝰ.dic. Ego sū minimꝰ aplorꝝ.

Sauma.me.dr onus ꝥm q̄sdam.

Saurer antiq̄tꝰ.nūc sorex dr.

Saxifraga.ge.est q̄dā herba.z dr a saxuz et frango.qz semen eiꝰ petras frangit et cōminuit.z cor.fra.

Saxon.onis.ꝑ.g.dr a saxū.eo q̄ sit durū z

S L

validissimũ gen⁹ hoim. Jnd ħ saxonia. nie. regio eox. Jñ ħ ꝛ ħ saxonis gẽtile. Et saxonus. na. nũ. ꝛ cor. pe. saxones.

Saxũ. xi. i. lapis vel petra. Et sunt saxa durissima. sz lapis mollis. ꝛ petra dura. Et dicũt saxa a scindo. dis. qr cũ difficultate scindũt ꝛ secant. Uel saxa ꝓprie scissa et ꝓrupta sũt. sic in mõtib⁹. Jñ saxe⁹. xea. xeũ. et saxosus. sa. sum. vt Hec res est saxea. i. de saxo vl ptinens ad saxũ. Et iste loc⁹ est saxe⁹. i. plenus saxis.

S ante L

Scabellũ. li. dr illd qd puulis lectul' apponit. Scamnũ ro qd altioribꝫ. Jñ ħ scabellũ. li. di. ꝛ dr qi scamellũ mutata m. in b.

Scabies. biei. ꝛ lepra. vtraqꝫ passio. dr ab asperitate cutis cũ pruritu et squamatõne. sz scabies tenuis asperitas ꝛ squamatio. vñ ꝛ dr scabies. qi squamies. ꝛ ẽ ety. Lepra vero est spissa. Jñ scabiosus. sa. sum. i. scabie plenus. Jtẽ a scabies scabiecula. le. ꝛ scabiola. le. di. i. pua scabies

Scaber. bra. brũ. ꝛ scabiosus. sa. sũ. ꝛ scabiduſ. da. dũ. i eodẽ sensu. i. asper. vitiosus Jñ scabidul⁹ la. lũ. i. aliq̃ntulũ scabid⁹ Jtẽ scaber. bris. ſm qſdã est illud instrm q purgat pes eq. vel ferrũ q pscindũt vngule equox. ꝛ dr a scabo. bis. i. supfluã cutẽ remoueo. et tũc ẽ substãtiuũ. Unde Est scaber ferrũ q pes purgat equin⁹. Ac hoiez scabꝫ dic quẽ cernis scabiosum

Scabre bꝛea. breũ. i. asper vel vetust⁹. ꝛ etate plen⁹. ꝛ decrepit⁹. Jñ scabreol⁹. la. lũ. Et scabritudo. dinis. i. aspitas corpis.

Scabiosa. se. est qdam herba.

Scabro. bronis. ſm qſdaz. dr a scaber. bra. brũ. Et sunt scabrones respe lõgiora crura hñtes. ſm ſap. Jtẽ inuenit cabro. bronis. ꝛ tũc deriuat a cabo. vide. s. in cabro.

Scalaria. rie. f. g. nauis piratica. ꝛ dr a scala. qr ibi sunt trãstra dispsita ad modũ scalariũ in scala.

Scala. le. volũt tñ qdã dicere scale. laꝫ. siue sutyna siue ples. Jnuenit tñ in singulari nũero. Beñ. xxviij. Uidit Jacob in somnis scalã. Et ẽ scala instrm cuz gdibꝫ aptum ad ascẽdẽduz. ꝛ dr a scado. dis. qr p eã scandit. Unde Virgil⁹ enei. viij. Rescidit vallũ ꝛ scalã in menia posuit. Jñ ħ ꝛ ħ scalarꝫ. ꝛ ħ re. et ħ scalare. rſ. lignũ ex trãsuerso i scala positũ qd ꝛ ħ int scalare. rſ dr. Jtẽ scala ẽ poculoꝝ gen⁹ ex ligno factũ. ꝛ dr a calon. Unde dic Jsi doc⁹ ety. xx. vbi agit dr vasis potatoriꝫ. Lances ꝛ calathi et scale poculorũ genera sunt antea ex ligno facta vñ vocata. greci eñ oẽ lignũ calon dicebãt.

Scalenos grece. latine dr gradatio.

Scalin⁹. ni. nauis. vl illd ad qd nauis reli

Scalprũ. pri. n. g. ꝛ ħ scalpr⁹. est ferrũ (gaꝫ cũ q corriũ aptaꝫ. vel radiꝫ. vel cultell⁹. vl' capul⁹ scptoꝝ Jtẽ scalprũ vel scalpr⁹ dr qddã ferreũ instrm. qd alio noie dr celtes. Jnd ħ scalpellũ. li. ꝛ ħ scalpell⁹ li. di. Unde Hiere. xxxvj. Scidit illd scalpello scribe.

Scamnellũ. li. dimi. a scamnũ Et p subtractionẽ. n. inuenit ħ scamellũ. li. sil'r dimi. Jñ ħ scamellulũ. li. aliud dimi.

Scamnũ. ni. n. g. qd altioribꝫ lectul' appõit Sz scabellũ qd puulis lectul' apponit. Idẽ dr suppedane⁹ ꝛ hypodeon a grecꝫ. Et est m. de vltima syllaba in scamnũ.

Scãdalũ. li. n. g. est dictũ vel factũ min⁹ rectũ ꝓbes altꝫ occasionẽ ruine. vel sic. Scãdalũ est dictũ vel factũ vel signuz occasione cui⁹ trahit ꝙs i ꝓsensum pcti mortal'. et dr a scãdalon grece. qd nos offensionẽ vel offendiculũ vl' ruinã vel impactõez pedis dicere

Scãdula. le. f. g. qddaz gen⁹ an/ (possum⁹. none qd ꝛ scãdella dr. Et dr scãdula qsi scindula. eo q scindaꝫ ꝛ diuidaꝫ. Scãdula etiã ꝓt dici idẽ qd scindula.

Scansilis. ꝓ. t. ꝛ ħ le. pe. cor. dr a scãdo. dis. et ħ scãsile. lis. ferrũ p qd equũ ascendimus. Scãsilia etiaz sunt grad⁹. ybi honorati in sedibꝫ sedent.

Scapha. phe. est modica nauis. ꝛ dr a scaphon grece. qd ẽ speculũ. qr hmõi nauiculis vtunt pirate ad speculãdũ. ꝛ explorandum. Et deferũt hmõi nauicule vel scaphe i nauibus ꝛ piculo iminẽte deponũt i mare ad subueniendũ nauibꝫ. qr his nauis accingit ꝛ p cinctu ipi⁹ armat. Uñ Act. xxvij. Jn insula ãt decurrẽtes q vocat cauda potuim⁹ vix obtinere scapham.

Scaphiũ. phij. n. g. loc⁹ vbi arma reponũt. vel gen⁹ vasis ad turpes vsus aptũ. i. ad recꝑsita nate. s. vas ad mingendũ ꝛ egerendu. Et dr a scãdo. dis.

Scaph⁹. phi. m. g. cert⁹ numer⁹.

Scapula. le. dr spatula vel humerus. ꝛ dr a scaph⁹. Jñ scapulosus. sa. sũ. i. scapulis dilatat⁹ Et ħ ꝛ ħ scapularꝫ. ꝛ ħ re. ad scapulaz ptinẽs. et ħ scapulare. rſ. qdã vestis scapulas tm regẽs Et ꝓpõit interscapulũ. li. ꝛ cor. pe. Uñ ꝓpba. Scapulis suis obũbrabit tibi.

Sc

Scap⁹.pi.m.g.i.sūmitas.vel cacumē vl̄ humer⁹. Unde Aug⁹. de ciuit.dei. Sup ꝓapi scapū noua nupta sedere videbaꝫ.

Scaria arbor est spinosa.et facit fructū rubeum.

Scarioth.q̄dā vic⁹ est. Jūd & d scariothis d & dc. Hinc Judas dict⁹ ē scariothis Johan.xiij. Ut traderet eum Judas simonis scariothis.i. Judas simonis fili⁹.s. scariothis.sic a loco illo noīat⁹. Potest et declinari d scariothes. hⁱ scariothe.sic tesbites.hⁱ tesbite.z cor.pe.

Scar⁹.ri.gen⁹ piscis.q̄d solū inē pisces ruminare phibet.

Scatebra.bre.aque eruptio vel ebullitio q̄ fit cū aqua fluit p aliq̄s rimas.vel inē saxa. vel cū erumpit in loco humido.z in balneo Jūd scatebrosus.sa.sū.i.scatebris plen⁹. Jūd scatebrositas.tatꝭ.z cor.te.naliter. Unde Virgi. Scatebrisq̄ arētia tpat aruꝫ.

Scaturigo.ginis.ē aq̄ ebulitio l̄ eruptio Uñ Aug⁹. de ciui.dei. Jn occidētis plagis scaturigies z pluuiones dic strages dedisse Et Martialis capel. Si ꝯo ꝯcepta ex ipsi⁹ scaturigis vena.ꝓfluxerit.ꝑ⁹ seruator inḡrit. Et ponit in loco d translatiue p sciā. Nam aqua tres hz ꝓprietates. Abluit sordes.z seḡt declinia.z reficit sitiētes Sic z scia purgat ignorātiā.de mgro transit ad discipulū faciēs declinia.q⁹ ois imitatio citra pfectionē est.nec par erit imitator autori.reficit haustu sui ardore cognoscēdi vera flagrantes.

Scauillū.li.p̄da.or.

Scaur⁹.ri.or q̄ aliq̄ntulū balbutit.vl̄ q̄ hz talos extentos.vel excedētes. Uel scaurus grece.latīe or calix. Jūd scaur⁹ ra.rū.i.asperra.rum.

Scazon or claudū.vel claudico.siue ineq̄litas.z ē grecū.z ēvitiū metri. Tūc metrū or hīe scazon.i.tunc or claudicare q̄ syllaba correpta pducit.z pducta corripit.

Sceda.de.grecū est.i.charta scpta vl̄ scptū q̄d adhuc nō est emendatū nec in libr⁹ redactū. Prope q̄dem sceda est abbreuiata scriptura de aliq̄ ꝯctu anteq̄ charta fiat. Eadē or ꝓtocollū. Jūd scedula.le.dimi.i. pua sceda. Et scedari⁹.ria.riū.z a scedula scedulari⁹.ria.riū.i.ad scedā vel ad scedulā ptinēs. Ḟm Hug. Pap. ꝯo dicit. Scedula. pagina epla.

Scel⁹.leris.n.g.i.facin⁹.flagitiū. Jūd sceles ta.stū.i.facinorosus.pteru⁹. Dr est d & dc.

lestis.z d ste.in eodē sensu. Jnuenit celestis a celo sine s. Uñ q̄dam. Regi celesti nunq̄ placuere scelesti. Ut sis celestis nō assimilare scelestis. Jtē a scelus or sceleros⁹. sa. sū. id est.plen⁹ scelere. Jūd scelerositas.tatis. Jtē a scelus or scelero.ras.et inde scelero.raris Jnde scelerat⁹.ta.tum.in quo est scel⁹ Sed scelestus.sta.stum. p quem fit. Sceleros⁹ vero q̄ facit. Et est sceleros⁹ plus q̄ scelerat⁹.

Schema.matis.n.g.i.imago vel figura vl̄ modus loquēdi.s. soleocism⁹ figura. Et fit schema ꝓprie soluz ornat⁹ causa Metaplasmus ꝯo causa necessitatis fit.vel ornatus in metro. Trop⁹ causa vtriusq̄.tam in metro q̄ in psa.Ḟm Hug.

Schematismenos.i.defect⁹ modi loquendi.z or a schema q̄d est mod⁹ loq̄ndi z mene q̄d est defect⁹ Jtē schema or ornat⁹ vel figura. Uñ in donato or.

Scemata lepcos ke dianeas.i. figure dictionis.z snie. Sicut em̄ homo varijs vestib⁹ decorat.ita or̄o latinitatis tam soluta q̄ ligata schematib⁹ adornat. Et sic or schematismenos.i.defect⁹ ornatus z figure.q̄ fit ex carentia debite intelligētie.vel or snia figuratua z defectiua. Sīḡtio ḡ dictiōis est q̄i ornat⁹ z figurā ipi⁹. vñ q̄ deficit a ꝓpria significatiōe. est ibi defect⁹ ornatus z figure. .i. forme dictōis q̄ est sīḡtio.z cor.me.z acuitur in fine. Unde Hieronymus in prologo Job. Et greci rhetores vocant schematismenos.

Schena.ne.f.g.i.vmbra.z or a scenos q̄d ē vmbra. Et scena.i. vmbraculū loc⁹ obumbratus in theatro z cortinis coopert⁹ similis tabernis mercēnarioz q̄ sunt asseriby et cortinis coopte. Et Ḟm d scena ꝓt dici a scenos q̄d est dom⁹. q⁹ in modū dom⁹ erat cōstructa. Jn illo vmbraculo latebāt persone laruate q̄ ad vocem recitatoris erūpebāt ad gestus faciendos. Et hinc scena or q̄nq̄ totū theatrū. q̄nq̄ recitatio scpture. q̄nq̄ ipsa scptura. q̄nq̄ allocutio diuersaz psonaruz vel distinctio scpture q̄ ibi recitabaꝫ. vt in Terentio. Jnde scenic⁹. ca. cum. pe. cor. id ē vmbratilis vel theadralis. vel q̄ faciebat ludos z geist⁹ in theatro. vl̄ q̄ recitabat ibi scripturas.

Scenobates.tꝭ.i.funābul⁹ q̄ gdit sup funē Et cor.ba. Uñ Juuenalis. Augur scenobates medic⁹ magus omīa nouit.

Scenobiū.bij. vide.s.in cenobiū.

Scenofactoria ars de q̃ fit mẽtio Act. xviij. ỏr ars faciẽdi tabnacula vel vmbracula vel funes. Scenos eñ grece ỏr vmbra vel funis. a scenos q̃d ẽ vmbra. ỏr grece dom⁹ scenos ab vmbratõe. Hinc t silr grece ỏr tabernaculũ scenos. Tabnaculũ eñ ad silitudinẽ domicilij factũ est. Scenos ḡ siue pro vmbra siue p tabnaculo siue p fune pt ꝯponi cũ facio. vt dicaṫ scenofacio .cs. i. vmbraculũ vel tabnaculũ vel funes facere. Jñ hic scenofactor. ỏr artifex faciẽs tabnacula vmbras vel funes. Et scenofactor⁹. ria. riũ. ad sceñofactõez vel ad scenofaciendũ ptinẽs

Scenophegia. gie. f. g. q̃ddã festũ iudeoꝝ. s. fictiovl dedicatio tabnaculi. t ỏr a scenos q̃d ẽ vmbra. t phagin q̃d ẽ comedere. q⁹ tũc in vmbraculis salicũ comedebãt. Uel ẽ cõpositũ a scenos q̃d ẽ tabnaculũ sic factũ ad silitudinẽ domicilij. q̃d grece scenon ỏr ab obumbratõe. Jñ h̃ scenophegia. gie. festũ p dictũ. s. dedicatio tabnaculi. in q̃ vt dictũ ẽ comedebãt sub vmbris salicũ. Et celebraṫ a iudeis in memoriã expeditõis. qñ ab egypto p̃moti in tabnaculis degebãt. vñ Joh. vij. Dies fest⁹ iudeoꝝ scenophegia. Nõ. s. festũ iudei singulis ãnis faciebãt i memoriã bñficioꝝ. q̃ eis dñs ꝓtulerat i deserto. qñ in tabnaculis habitabãt De h̃ festo hẽt Leui. xxiij. A q̃ntodecimo die mẽsis septimi erũt ferie tabnacl'oꝝ septẽ diebꝫ dño. Et vtvult Hug. in h̃ n oĩe scenophegia lz corripe t p/ducere pe. p volũtate legẽtꝫ. Est vero nomẽ nothũ. q⁹ ḡ a greco descẽdit p̃t penl'. pduci. Apud grecos eñ in multis vocalis añ vocalẽ pducit. lz q⁹ ad formã latinitatꝫ reductũ est potest etiã corripi in legendo. Apõ latinos eñ vocalis añ vocalem nõ pducitur nisi in paucꝫ Jn scansione tñ sine dubio illa penl'. breuis est.

Scenos. i. funis. Et scenos vel scenon grece ỏr vmbra latine.

Scenotaphiũ. phij. n. g. i. vacuũ sepulcr. i. imagiaria sepulca q̃ fit cũ corp⁹ deest. t ỏr a scenos t taphos q̃d est sepulcrũ.

Sceptriger. ra. rũ. pe. cor. q̃ gerit sceptrũ. et ỏr a sceptrũ t gero.

Sceptr. tri. n. g. ỏga ptãtꝫ. t ỏr a cepi ꝑterito ỏ capio. fm Hug. Pap. ỏo dic. sceptr vl' screptrõ ỏr regimen vel virga regalis. et est grecum.

Scelioſonomaton fm Bedã est multitudo noĩm ꝓuctoꝝ. diuerſo ſono vnã rẽ significantiũ. vt in Esaia. Ue gẽti peccatrici populo graui iniq̃tate. semini nequã. filijs scelerat. Et in psalmo. Peccauim⁹ cũ patrib⁹ nostris. iniuste egim⁹. iniq̃tatẽ fecim⁹. Uel fm alios sic dicã. Nebula. nix. grando. pro cella fluminaventi.

Sceuus. ua. uũ. i. siniſter mal⁹. puersus inimicus

Scibilis. lis. p. t. t h̃ le. ad sciẽdũ habilis.

Sciens. entꝫ. est perit⁹ scia t reb⁹.

Sciol⁹ ỏo simulator scie ac peritie q⁹ appetit videri t scire q̃cq̃d ali⁹ sciat. aut q̃ se scire pfitet oĩa. aut etiã fuſa p̃dicere.

Sciẽtia. tie. fm Aristotelẽ. est habit⁹ cõclusionis p demõstratiõez acq̃sit⁹

Scientific⁹. ca. cũ. i. sapiens. sciens.

Scylla. le. nomẽ est herbe. t scylla grece. latine ỏr herba. siue p̃da. Et scylla ꝓriũ nom puelle. Et fuerũt due scylle fm fabulas. scz filia Nisi. q̃ fuit mutata in alaudam. et filia Phorcy. q̃ fuit mutata in mõstꝫ marinum Uñ scylla sepe ỏr illud monstrũ vel loc⁹ periculosus marꝫ. in q̃ est illud monstrũ. Jnõ scylle⁹ lea. leũ. fm Hug. Jsido. ỏo dic in. xiij etymo. Scylla a colle sarũ eminẽs appellat simile celate forme pculvidentib⁹. Unde t monstruosam faciẽ fabule illi dederũt quasi formã hoĩs succinctã capitib⁹ caninis et collisi illic fluct⁹ latrat⁹ videnṫ exp̃mere. caribdis dicta. q⁹ gurgitib⁹ occultꝫ naues absorbeat. Pap. ỏo dicit. Scylle saxa latẽtia in mari.

Scindula. le. lat⁹ asser. q̃ dom⁹ operiunṫ.

Scyniphes q̃dã scribũt p s. i ꝑma syllaba. vide. s. in cyniphes.

Scinodenta. ỏr ab odenta q̃d est dens. Et vocam⁹ scinodetas q̃b⁹ voces cũ gemitu p/cedũt t duplices habẽt dẽtes.

Scintilla. le. fe. g. ỏr a scido. dis. eo q⁹ ꝑsilit ab igne. Et est scintilla dum ardet Fauilla dũ extincta est. Jñ h̃ scintillula. le. dimi. Et scintillosus. sa. sum.

Sciol⁹. la. lũ. i. aliq̃ntulũ sciẽs.

Sciopodas sic dic̃ Augustin⁹ in. xvj. de ciui. dei. ferũt esse gentẽ vbi singula crura i pedib⁹ habẽt. nec poblicẽ flectũt. t sunt mirabilis celeritatꝫ. q̃s sciopodas vocãt. eo q⁹ p estũ in terra iacẽtes resupini pedũ vmbra se ptegãt. Jsidor⁹ etiã in. xj. etymo. dic̃. Sciopodũ gens fert esse in ethiopia. a singul' cruribus t celeritate mirabili q̃s inde sciopodas grecivocant. q⁹ p estum in terra resupini iacentes. pedum suoꝝ magnitudine adumbrantur.

Scyph⁹.phi.calix maior.poculū q̄ bibim⁹ ꝑm Hug. Uel ꝑm Pap. Scyph⁹ calix regius q̄ patera vocaꝝ vel phiala. Et est s. ꝓma lra ꝑm Hug. ⁊ in Pap. nec ꝺz s. in pnūcia/tione oīno taceri nec oīno pferri. sz q̄si me/dio modo. qz s. ibi q̄tum ad sonū liquescit aliq̄liꝝ. Alij aꝫ scribūt sine s. cyph⁹.

Scipio.onis.ꝛga ꝓsulū. vel bacul⁹ ad ca/piendū apt⁹. ⁊ ꝺz a cepi ꝑterito. Unde et q̄daz roman⁹ dict⁹ ē Scipio. qz bacul⁹ ⁊ sustēta/mentū reipublice fuit. vel parentū suoꝝ. Et fuerūt duo scipiones auus ⁊ nepos.

Sciroma. sata dicunt. Jñ h̄ sciros is duri/tia in sensib⁹ sine dolore.

Scirp⁹ pi. gen⁹ iūci est. ⁊ est plan⁹ sine nodo Jñ scirpe⁹. pea. peū. i. de scirpo exīs Unde Exo. ij. Fiscellā scirpeā.

Scisma. matꝭ. n. g. ꝺz discordia diuisio. vñ Jsido. ety. viij. Scisma ꝺz q̄i a scissura animoꝝ. Eodē em cultu ⁊ eodez ꝓo ritu credit scismatic⁹ vt ceteri solo ꝓgregatōis delecta/tur discidio. Jñ scismatic⁹. ca. cū. i. diuisus Et diffinit sic ꝑm Hoff. Scisma est illicita dissensio diuisio vel discessio coꝝ int⁹ quos vnitas esse deberet. Uel sic Est illicitus ab vnitate eccl'e. vel ab vniuersitate dissensus. Differt aūt scisma ab heresi. qz heresis ī ꝓncipio sui hz quersū dogma. sz scisma ī fine fingit aliquā heresim vt recte ab eccl'a videaꝝ. recessisse. vt dic̄ Hieronym⁹. xxiij. q. iij. he/resis ⁊ scisma differūt sic gen⁹ ⁊ spēs. qz oīs heretic⁹ est scismatic⁹. ⁊ nō ecōuerso nisi du/rauerit.

Scissura. re. i. diuisio. sepatio. et ꝺz a scin/do. dis.

Scitalis. lis. q̄dā serpēs q̄ sol⁹ cū omēs ser/pētes pellē suā deponūt ī estate ipe deponit suā in hyeme. Unꝺ ⁊ sic dicta ē. qz sciētior est alīs deponēdo pellē. cū eā deponit ī hyeme sine lesione. Uel ꝺz scitalis. a scile. vl' a scele q̄d est lux. Jñ scitalis q̄si lucēs. qz lucens et noua efficiꝝ depositā pelle. vel qz tanta ꝑfulget varietate tergi sui vt notaꝝ gra aspiciē/tes retardet. Et qz reptādo pigra ē. q̄s asse/qui nō valet. miraculo sui stupentes capit. Unꝺ Lucan⁹ in. ix. Et scitalis sparsis etiaz nūc sola pruinis. et cozī. pe.

Scythe. dicti sunt a q̄dā mīlite persico. qui scythas ab eis diuisit. scytha cognoiato Jñ h̄ scythia. tie. coꝝ regio. Jnde h̄ ⁊ h̄ scytha. the. gentile. Et scytic⁹. ca. cū.

Scythipolis. opidū est q̄ddā scythie.

Sci⁹. tus. tui. i. scia vl' cognitio. ⁊ ꝺz a scio scis. Et h̄ scitū. ti. i. decretū. statutū. vel in/dictū. Et ꝓpoīt h̄ plebiscitū. Et sciꝰ ta. tū. .i. sapiēs. Jñ scite aduer. i. sapiēter. Et p cō/positōez. pscit⁹. ta. tū. pfecte scit⁹. Et insci/tus. ta. tū. i. insipiēs. Jñ h̄ insciti⁹. tie. i. insi/piētia vel ignoratia.

Sci⁹. scia. sciū. i. sapiēs. ⁊ ꝺz a scio scis Et p ꝓpositōez insci⁹. insciꝝ. insciū. i. nesciēs.

Scobs. bis. f. g. ferrū q̄ lig̃ planāt. l' purga/metū dom⁹. Unde q̄dā. Utiliꝝ scoba leuat. scobs scobis aspera tollit.

Schola grece. latine ꝺz vacatō. qz ibi studio vacā⁹ Et ī singulari cū dici⁹ Magnā scho/lā habeo. de loco intelligiꝝ. Cū ꝓo ꝺz in pl'i Magꝭ scolas de scolarib⁹ itelligiꝝ. q̄i mul/tos scolares habeo. Jñ scholastic⁹. ca. cū. i. ad scolas vel ad scolares ptinēs. vel assidu⁹ vel freq̄ns ī scola. Et h̄ ⁊ h̄ scolarꝭ. ⁊ h̄ re. ad scolā vel ad scolas ptinēs. Et substātiue se/pe pōiꝝ tm̄ in cōi ge. p scolarib⁹.

Scolarꝭ ē psona vacās ab hūanis negotijs scolasticꝭ dedita disciplis. ⁊ ꝺz a scoli grece. q̄d est vacatio latīe. ⁊ aris q̄d est ꝓt⁹. q̄si ꝓtu/tib⁹ vacans.

Scopa. pe. f. g. q̄dā arbustula. Et scopa. pe et ꝺz illō cū q̄ dom⁹ purgaꝝ. ⁊ fit sepe ex sco/pa arboꝛe. Unꝺ ī euāgelio. Jnuenit eū sco/pis mūdatā ⁊ ornatā. Jñ h̄ scopula. le. di. i. pua scopa. Jñ scopulosus. sa. sum. i. scopu/lis plen⁹. q̄d ⁊ scoposus. sa. sum. ꝺz.

Scopetū. ti. pe. p. loc⁹ vbi abūdāt scope.

Scope⁹. pea. peū. i. de scopis exīs.

Scopin grece. latine ꝺz intendere vel spe/culari.

Scopul⁹. li. pe. coꝝ. i. arduuz saxū. ardua et prupta rupes. apta ad speculādū. ⁊ ꝺz a sco/pin. l' qz inde facile possiu⁹ speculari. vl' q̄a a lōgeuideꝝ talis loc⁹ Jñ scopulosus. sa. sū. .i. plen⁹ ⁊ abūdās scopulis

Scoria. rie. f. g. purgamētū ⁊ sordes metal/loꝝ. ⁊ ꝺz scoria ab excoq̄ndo vel excutiēdo. qz q̄ñ excoquūꝝ metalla tūc sordes cadūt et excutiunt. Unꝺ Esa. j. Argentū tuū versum est in scoriā. Itē scoria. rie. est suffocatio ve/sice. ita vt vrina deneget. vel vetris officiū. et tumoꝛ in pectoꝛe repit.

Scorio.onis.m.g. ꝺz stult⁹. stolid⁹. fatuus. et ꝺz a scoria.

Scoꝛpio.onis.m.g. vel scoꝛpi⁹. pij. q̄d idez est. ꝺz q̄ddā aial venenosuz. ⁊ ꝺz scoꝛpio. q̄si scoꝛte poio. qz ab anteriori pte fingit blādi/cies. sz a posteriori pūgit. Capite em blādit sed cauda pungit. Uel ꝺz scoꝛpius ab arcu.

Sc

vel ab arpe q̃d ẽ incuruat⁹ gladi⁹. eo q̃ cauꝺã figat. vel arcuata venena diffundat. Jtẽ scorpio ꝺr q̃dã piscis vl' ꝑmis q̃ ledit dum manu tollit. Scorpio et ꝺr sagitta venenata. arcu vel tormẽtꝫ excussa. q̃ dũ ad hoiez ꝓuenit vir⁹ q̃d hz infundit Jtẽ scorpio ẽ gen⁹ duplicꝫ flagelli. vel magni fustes. Jtez scorpio ẽ q̃ddã signũ i celo. ī q̃d ꝑm poetas scorpio aial fuit trãslatũ. vel q̃ cũ sol ẽ i scorpione. ꝑmos sentim⁹ frigorꝫ aculeos ꝑm Hug. Uñ. Scorpi⁹ ẽ signũ. ꝑmiscꝫ sagitta flagellũ. Dgr aũt in hist oꝛiꝫ sup illꝺ. iij. Re. xij. Pr̃ me cecidit vos flagell'. tr̃. sic dic̃. Scorpio eruby aculeat⁹ vel flagellũ ꝑ gaz nodosum vel scutica. hñs in sũmitate glãdes plũ beas.

Scorpitꝫ. h⁹ scorpitꝫ. q̃dã gẽma scorpionẽ z colore z effigie referẽs.

Scorte grece. latie ꝺr dulce.

Scortes. tꝫ. f. g. pellis arietꝫ.

Scortũ. ti. n. g. i. meretrix. q̃ apꝺ grecos scytha vocat. z ꝺr a scortes pelle arietꝫ. q̃ defricat pelles q̃bꝺ coꝛruptela fit. vl' ꝺr a scorte q̃ꝺ ẽ dulce. q̃ scortatoꝛibꝫ dulce ẽ. Unde Job. xxxj. Scortũ alteri⁹ sit vxor mea.

Scotomia. mie. q̃dã ifirmitas. z accipit nomẽ ab accidẽti. eo q̃ repẽtinas tenebras ingerat oculis cũ vertigine capitꝫ. Jñ scotomic⁹. ca. cũ. talẽ infirmitatẽ patiẽs

Screa. screc. f. ge. pituita. sterc⁹. spurcitia q̃ ꝑ os ꝓicit.

Scriba. be. nomẽ est officij. i. cãcellari⁹. Jñ scribat⁹. tus. i. scribe officium vel dignitas Sz scptoꝛ ꝺr q̃ freq̃nt z assidue scribit. vl' q̃ peritiã hz scribẽdi.

Scribe tabularij ꝼm q̃sdã olim creabãt ad tps trieny ad scribendũ publica ratiocinia puinciaꝝ seu ciuitatũ ꝼm Accur. L. e. ti. in rub. li. x. Et ꝓpe sũt illi q̃ scribũt nomiatos ad munera z honoꝛes. z tributa soluta. z sũt tabularij q̃ publicꝫ instruñtꝫ pr̃sũt ī singul' ciuitatibꝫ. Et hi appellãt libellarij. vt. ff. de re iudi. l. libellari⁹. Et tabelliões. vt ī Autꝫ. de tabel. col. ij. Alias scribe dicũtur q̃ circa ꝓncipes vel alios magnos iudices sunt deputati ꝑ actis z gestꝫ ꝛficiẽdis. Hi q̃z vocãtur scptoꝛes notarij. libellẽses. pragmaticales. eplares. exquestoꝛes. vt. L. de appel. l. ꝓcipim⁹. z. l. in offerendis

Scribe logo gphi ꝼm Accur. dicũt q̃ publicis roibꝫ scribẽdis deputati sũt. Hã logos grece. rones publicas dicim⁹ latie. z gphos scptura. Hi etiã nũerarij appellãt. vt. L. de

Scripturarius

Scriptum

Scriptura

Scrinium. n. g. ꝺr q̃i secretoꝝ l' scptoꝝ publicoꝝ recõditio. i. loc⁹ vbi secreta reponunt.

Scriniarij z scrinioꝝ memoriales idẽ sunt z mgri scrinioꝝ. Etiã scriniarij appellãt tabelliones. vt. c. ad audiẽtiã. ꝺ pisc̃. ī glo.

Scrobs. bis. fe. ge. i. fossa. maxie illa quam scrophe faciũt.

Scropha. phe. f. g. i. porca. z est nomẽ ficticiũ. i. deꝓrietate sonꝰ sumptum. Jñ h scrophula. le. z scrophella. le. ãbo dimi. Scrophule etiã dicũt q̃dã apostemata q̃ solẽt nasci pueris circa collũ. Jñ scrophulosus. sa. sum. z scrophulat⁹. ta. tũ. i. plen⁹ z abundãs scrophulis. z cor. phu.

Scrophina. ne. f. g. q̃ddã instrm carpẽtarij et ꝺr a scrobs. q̃ herẽdo scrobẽ facit.

Scrup⁹ pi. m. g. lapis pu⁹ z asper q̃ sepe sub talo iacẽs in calciamẽto multũ ledit z offendit. z ꝺr a scrutor. aris. q̃ q̃n latet ī calciamẽto. ledit nos. z cogimur ipm scrutari. Lui⁹ ꝺri est calcul⁹. Et inde h scrupul⁹. li. dimi. pe. cor. Et h scrup⁹ vel scrupul⁹. ꝺr q̃ddam pond⁹ sex siliquaꝝ põdere ꝛstãs. Et ꝓ sollicitudinẽ scrup⁹ vel scrupul⁹ ꝺr molestia. solliciti⁹. anxietas. z dubietas animi. remorsus ꝛscie. Unꝺ. j. Re. xxv. Nõ erit tibi h ī singultũ z in scrupulũ cordis. Jtẽ difficultas subtilis q̃stio. Sic̃ em̃ scrup⁹ pu⁹ est. sic subtilis q̃stio pua ẽ ad videndũ. Et sic̃ ille multũ ledit ita z subtilis q̃stio multũ ledit eũ q̃ nõ est ꝓmpt⁹ in discernẽdo. Jnq̃sitio em̃ et q̃stio rez subtiliũ. multũ solẽt ledere. Jtem a scrup⁹ ꝺr scrupe⁹. pea. peũ. Et scruposus. sa. sum. i. scrupis plen⁹ z abũdãs. z asper. antius. dur⁹. difficilis. nodosus. obscur⁹. Jñ hec scruposita. tatꝫ. Uñ scrupea vl' scruposa saxa dicũt aspa. Jtem a scrupul⁹ ꝺr scrupulosus. sa. sũ. i. scrupulis plen⁹ z abũdans vel asper. anxi⁹. dubi⁹. difficil'. nodosus. obscur⁹. Jñ hec scrupulositas. tatꝫ. i. anxietas difficultas.

Scrutiniũ. nij. i. scrutatio. vl' q̃ q̃d q̃s scrutat interi⁹ de aliq re. Uñ ꝓpha Defecerũt scrutantes scrutinio.

Scrutum. ti. n. g. ꝺr vestimentũ pauperũ lacerata z detrita. et ꝺr a scrutor. aris. Jtem scruta dicũt extra. i. tripe. q̃ in extis scrutabant futura. vel sordes purgant. Uñ Oratius epi. Ulia vendẽte tunicato scruta pollo.

Scrutator

Scrutatorium

Scrutinium

Magri scrinij

Scrutum

Scrutarij

Scrota

Scrotũ

De

Scurra.re.m.g.i.leccator. vaniloqu⁹. ꝑpe ꝺr scurra.q ſeq̄t curiā gra cibi. Uñ.ij. Re.vj Et nudat⁹ eſt q̄i ſi nudet vn⁹ de ſcurr⁹. Inꝺ h ꝛ h ſcurrilis.ꝛ h le.pe.pꝺ.ꝛ ꝑ geminum r. Iñ ſcurriliter aduer. Et hec ſcurrilitas.ta ⁊.i. leccacitas. turpitudo. turpis lud⁹. iocularitas q̄ a ſtult⁹ ꝺr curialitas. vñ ad Eph. v. Scurrilitas q̄ ad rem nō ꝓtinet.

Scus.n.g. idecli.i. rotūdū vl rotūditas.

Scutella.le.ꝺr a scus vel scuta.q rotūda ē Iñ scutellula.le.dimi.et scutellari⁹.ria.riū. et h scutellari⁹.rij.q̄ facit vel vēdit scutellas Et h scutellariū.rij.loc⁹ vel vas ybi reponū tur scutelle.

Scutica.ce.pe.cor.i.lor cū q̄ verberāt pueri.ancille.serui.ꝛ ꝺr a scuta q̄d ē forma rotū da. ꝓpt rotūditatē corrigiar.

Scutiger.ra.rū.pe.cor.i.gerēs scutū Et inuenit subſtātiue in q̄libz genere

Scutra.tre.vas q̄ddā eſt.ꝛ ꝺr a scus vl scuta. Et enūerant scutre.iij. Re.vij. int vtenſilia tēpli altar⁹ vaſa.ſ.eccl̄is amplitudis i ore ꝛ in ꝓfundo ad calefaciendū.

Scutula.le.f.g.mobile rotūdū ex auro vel argēto.ꝛ ꝺr a scuta q̄d ē forma rotūda Uñ.i Mach.iij. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis ꝛ scutulis.ꝛ cor.tu. Iñ scutulat⁹.ta. tū.i.scutula ornat⁹. vl scutulā poſſidēs. vel q̄d hz in ſe ꝺrbes ī ſiſitudiez scutular. ſicut q̄dā veſtes.ꝛ q̄dā aīalia Uñ ꝛ scutulatus ꝺr equ⁹ ꝓpt ꝺrbes q̄s hz cādidos int purpureos. Iñ h scutulata.te.vel h scutulatū.ti. ꝺr indumētū q̄ddā ꝓciosū. ꝛ ēꝓprieveſt⁹ q̄ hz ī ſe q̄ſdā ꝺrbes vel circulos. ſic ptz ī q̄busdaz pānis ſeric⁹. Uñ Ezech. xxvij. Gemmā purpurā ꝛ scutulata ꝓpoſuerūt i mercatu tuo Itē inuenit h scutuluz. pl'alit h scutula. dimi.i. puū scutū.

Scutū.ti.n.g.ꝺr a scuta.te.q ē forma rotūda.eo q̄ antiq̄t⁹ scuta fiebāt rotūda Uel ꝺr ab excutio.tis. eo q̄ a ſe excutiat et ei̇ciat ictū telor. Iñ h scutulū.li.dī/et scutat⁹.ta. tū.i.scutū hñs vl ſcuto armat⁹ vel ſtruct⁹. Et scutari⁹.rij.q̄ facit vel vēdit scuta.

B ante E

Sebaſt⁹.ſti.i.auguſt⁹ mēſis. Greco em̄ ſermone ſebaſt⁹ tātū valet q̄ſtū auguſt⁹. Iñ ſebaſtia. nunc ꝺr q̄dā ciuitas q̄ olim dicebat augusta ab Augusto

Sebū.bi.ꝺr a ſus. q̄d mō ꝺr vulgo. ſepū. pi .i. adeps. piguedo. arūgia. Et ꝺr ſic a ſue. q̄ ſuenū. q̄ pl⁹ piguidis hz illō aīal q̄ aliud.

Secenti.te.ta.ꝺr a ſex ꝛ centū. ꝛ abūcit.r. et ꝺr ſeceti. vel mutat in s. ꝓm q̄ſdā. ꝛ ꝺr ſeſceti te.ta. Sz vſus fere oim ſcribit ꝑ x. Nec valz rō in ꝺrū cū ꝺr tres ꝑſonātes nō ſimt poſſe ꝓiūgi. q̄d alij dicūt fieri ſi ꝑ x. ſcribat. cum. x vim duplicz ꝑſonātz habeat. Patz error eo rū. q̄ nō itelligit regula illa niſi cū vna ꝛ ea dē ꝑſonās duplicat immediate ad aliā ꝑſo

Seceſſus.ſus.ſui.loc⁹ ſecret⁹.ꝛ ꝺr (nantē. a ſecedo.dis. q̄ſi ſine acceſſu.

Secius.i.alit.a ſec⁹ cōparatiū. ſm Pap.

Secmentū. eſt faſcia q̄ matrona faſciat caput. Uñ Iuuenal' in ſatyra q̄ incipit q̄drin genta. tē. Secmenta ꝛ longos habit⁹ ꝛ flāmā ſumpſit.

Secors.dis.g.o.i.ignau⁹. ſtult⁹. ꝛ ꝺr a ſe et cor. q̄ſi ſeorſum a corde. Iñ h secordia.die.i. ignauia.

Secret⁹.ta.tū.ꝺr a ſecerno.nis. Et h ſecretū.ti.i.arcanū. occultū. optū. myſticū. Inꝺ ſecretari⁹.rij.ꝛ h ſecretariuz.rij.loc⁹ vbi dāt vel ꝑſeruant ſecreta

Secta.cte.f.g.ꝺr ꝓpoſitum ī malo circa aliquā diſciplinā. ꝛ ꝺr a ſeco. cas. Uñ ſecta hereticor. q̄ ſūt ſecti ꝛ diuiſi ab vnitate eccl'e vel fidei. Secta eſt accipit in bono. vt ſecta phor. ꝛ tē ꝺr a ſeq̄r. q̄ tē ſeq̄nda. i. tenēda ē. vt ſecta apoſtolor. ſecta ꝓphar. Quidā tñ dicūt ſectā eſſe in malo. a ſeq̄ndo Et ē ſecta habitus aior ꝛ inſtitutū vel ꝓpoſitū in malo circa aliquā diſciplinā. quā tenēdo ſequunt. lōge alia in religionis cultu opinātes q̄s ceteri.

Seculū.li. eſt ſpaciū cētū decē ānor. et ꝺr a ſeq̄r. querz. q̄ vnū ſeq̄t aliud. Iñ hoc ſeculz. cli. p ſyncopā. Itē ſeculū q̄nq̄s pōit p vita l' p q̄libz ſpacio tpis aliq̄ntulū lōgo. Uñ dic̄ Pap. Seculū ꝺr etas .euū. tpis. ſpacium. iterualllū. vite curſus Iñ h ꝛ h ſcl'ar⁹. ꝛ h re.i.res ſeculi. vel ad ſcl'm ptinēs. Iñ h ſecularitas. tat⁹. ꝛ ſeculariter aduer.

Secūd⁹.da.dū. nomē ordinale. et ꝺr a ſeq̄r querz. q̄ ſtatim ſeq̄t p⁹ pmū. Et ſecūd⁹. da. dū. i. ꝓſper. ꝛ bon⁹ a ſeq̄ndo. q̄ q̄ ſecūda ſūt deꝑe ſequunt. Uñ ꝛ ſecūda ꝺr fortuna ꝓſpera. q̄ ꝓpe nos ſeq̄t. ꝛ iuxta nos eſt ſic aduerſa oppoſita eſt. ꝛ recedēs. Itē h nomen ſecundū ponit loco aduerbij loci vel q̄litatis vel potⁱ ſimilitudis. cū ꝺr Scōm Lucam vbi greci dicūt cata Lucā. Itez ſecūda. de. ꝺr follicul⁹ in quo puer inuoluitur in ventre matris. ꝛ q̄ ſimul cū infante naſcit ꝛ ſeq̄tur eum. ꝛ egredit. Item ſecūda. de. ꝺr q̄daz vicus in hieruſalem. De q̄ habet.ij. Regum

BE

Qui habitat in hierlem in secūda. Pap. ꝯo di. Secūda. pspera. abundās. felix. beata. Secūde dicunt folliculi q̄ simul cū infante nascunt. dicte sic. qz cū infans egredit eum sequunt. Dacer etiam de viribꝫ herbaꝝ dicit. Istas pelliculas medici dixere secūdas Deutero. aūt. xxviij. ōr. Et illuuie secūdarū Inuenit etiam ibi secūdinaꝝ. sz melius ōr secūdaꝝ. Pōt tm̄ deriuari a secūda. de. secūdin⁹. na. nū. i. ptinēs ad secundā vel res secūde. z pō. di. Unō Bern. Tunica tua fuit pellis secūdina.

Securs. ris. f. g. ōr a seco. cas. qz secat. Uel securs ōr q̄i succurs. qz ea arbores succidāt. vel securs q̄i semicurs. Et vna eīm pte acuta est. z ex altera fossoria. Jñ hec securicula. le. dimi. Et inde securicularius. q̄ securim defert Et cor. ꝑmā securs. sed secur⁹ eam pdu. Unde q̄dam. Rebꝫ securis est sepe minata securis

Secur⁹. ra. rum. ōr q̄si seorsum a cura. et dicitur a prepositione se. et cura. Jñ securitas tatis. ꝑm Aug. Pap. ꝯo di. Secur⁹ nō dubitans. firm⁹. munit⁹. Secur⁹ ōr q̄i sine cura .i. frigidus. p qō inutile accipit. Et ponit differentia inter securū z tutum. Unū in grecismo ōr. Est homo securus a cura quaqꝫ remot⁹. Sed vir in agminibꝫ ꝯfidēs ē homo tut⁹. Et vide qz q̄dam voluerūt dicere secure. p secure. sed improꝑe. Unū. Assere secure securiter penit⁹ vre.

Secut⁹. ta. tum. pticipiū de sequor. z scribitur p c. q̄uis sequor scribat p q. Nam vt dicit Priscian⁹ in. x. Uerba desinentia in quor. mutant eam in cu. z sumētia tū. faciūt supinū. vt loq̄r locutū. seq̄r secutū.

Sedatus. ta. tum. placidus. leuis. temperatus.

Sedes. dis. fe. g. ōr a sedeo. des. z pdu. se. lz sedeo. des. eam corripiat. Unde. Dum sup alta sedes. casum p̄bet tibi sedes. Sedes ū est vn⁹ tm̄ sed multoꝝ. sed solū z thronum vn⁹ tm̄ Item sedes in singulari nūero ꝑpe est regni. q̄d grece thron⁹ ōr. Et idem nos dicim⁹ solium. Subsellia ꝯo ceteroꝝ quasi subsedia. Cathedre doctoꝝ Item a sedes ōr h̄ sedecula. le. dimi. z h̄ sedile. lis

Sedecim. componit a sex z decez. z ōr sedecim vel sesdecim. vt. x. abūciat vel mutet i. s. Jñ sedenari⁹. ria. riū.

Seditio. onis. fe. g. i. dissensio ciuiū. z dicit a sedeo. des. p ꝓriuz. qz seorsum alū eunt ab alīs. vel qz sedendo solent machinari. Alū dicūt q̄ seditio est discordia z dissensio aiorum. quā greci diastasim vocāt. Jñ seditiosus. sa. suz. q̄ seditōem facit. z discordiā gignit. z cor. di. Unī in Aurora. De reditu species seditōis erat

Sedile. lis. pe. pro. ōr a sedeo. des. Et sūt sedilia loca in qbꝫ q̄s sedere possit. Unō. iij. Regū. x. Et due man⁹ hinc atq̄ inde tenentes sedile.

Sedul⁹. la. lum. i. assiduus. intēt⁹. bon⁹. studiosus. firm⁹. frequēs. Et ōr sedul⁹ q̄si sine dolo. qz ex aīo z tota volūtate facit. Jñ sedule aduer. Et hec sedulitas. tatis. i. assiduitas Et cor. du.

Seges. getis. f. g. ōr a seco. cas. et ꝑm h̄ ꝑprie ōr seges. matura. s. messis. Uel seges dicit a sero. ris. z ꝑm h̄ seges ōr semen. qz seritur. Et illud in quo serit. s. terra. Sed translatiue semē etiā ōr verbū dei. Unde Luc. viij. Semen est verbum dei. Et cor. ambas syllabas seges.

Segmētum. ti. n. g. ōr vestis muliebris z lōga. cui⁹ necesse est ptem secare. z ea solent vti nubētes. Et ꝑprie est limbus siue fasciola q̄ mulieribꝫ indumēt⁹ in extrema pte cā ornatus assuit. Unde Juuenalis. Segmenta z longos habit⁹ vt flāmea sumpsit. Aliqñ āt inuenit⁹ p pticulis vestimētoꝝ. z dicunt segmenta. q̄i secamenta. Jñ segmētat⁹. ta. tum. tali veste indut⁹. vel ornat⁹ segmēt⁹. Unō z segmentata ōr vest⁹. q̄ est q̄busdā zonis. vel q̄i p̄cisis segmēt⁹ ornata. Nam pticulas cu iuscꝫ materie abscisas ꝓsegmenta vocā⁹ ꝯm Aug. Papi. ꝯo di. Segmēta sūt fascie qbꝫ fasciat caput. Item segmentū ōr monile a collo in pect⁹ dependēs.

Segnis. p. t. z h̄ ne. i. piger. z ōr a se z ignis q̄i sine igne. ingenio carēs. frigid⁹. ociosus. p q̄d inutilē accipim⁹ Unde Heb. vj. Ut ñ segnes efficiamini. Jñ segniter. aduer. Et h̄ segnicies. cii. Et hec segnicia. cie. id est. pigritia.

Segor q̄dam loc⁹ est. z acuit in fine. et interp̄tat loquela inutilis.

Segrex. gis. o. ge. i. nobilis. z ōr a se. z grex. q̄i seorsum a grege alioꝝ. et cor. gre.

Seir. dictus est quidam quia fuit hispid⁹ z pilosus. quando eīm natus est. totus sic pellis pilosus erat. Et idem dictus est Esau. i. rufus. ob coctionem. s. rufe lentis. cui⁹ edulio p̄mogenita p̄didit. Idez et edom. ob rubozem corporis dictus. qō latine sanguineus dicitur.

SE

Seiuga.ge.maxim⁹ currus Iouis. vide.s. in biga.

Seiũx.gis.dicũt boues nondũ iugo ꝓiũcti ꝙsi seorsũ a iugo.z dr a se z iugũ.

Select⁹.cta.ctũ.i.ab alijs elect⁹.

Selenos.dr lux noctis.s.luna.z dr a seleul a sile.qđ est lux.z nox. Eadē z silenos dr.et acuit in fine

Seleucus.ci.ꝓriũ nomẽ viri.triũ syllabaꝝ Et ibi est diphthong⁹ eu. vñ e.z u.eiusdē syllabe sunt. Vñ in Aurora. Tunc a romana demetri⁹ vbe seleuci.

Selinũ dr apiũ A q ꝓpoit petroselinũ. hyposelinũ. oleoselinũ.

Sella.le.dr a sedeo.des.ꝙsi seda.qr ibi sup sedem⁹. Jũ h sellar⁹.rij.q facsellas. Et sellari⁹.ria.riũ.ad sellam ptinẽs. Et sellarius q sessur⁹ portat sellã. Item inuenit hec sella p ḡdam muliere.in ꝓmo Regum.

Sellio.onis.i.caball⁹.z dr a sella.

Sellula.le.dimi.i.pua sella.

Sellũ fuit qđam vir q fuit custos vestiũ sacerdotũ.z acuit in fine

Sem fili⁹ Hoc dict⁹ est.z ex ꝓsagio posteritatꝭ nomẽ accepit. Ex ipo em patriarche et pphe z apli z ppli dei pgressi sunt. Ex ei⁹ qꝝ stirpe est xps cui⁹ ab ortu solis vsqꝝ ad occasum magnũ est nomẽ in gentib⁹

Semen.inis.n.g.est qđ in agro spargit ad gignendũ fructũ. Item semen est animaliũ qđ spargit ad gignendũ fetum.

Semẽtꝭ.tis.f.g.est semẽ frugũ vel tps seminandi. vel dea semẽtꝭ. vel ipe act⁹ seminãdi. Jũ sementin⁹.na.nũ.

Semesus. sa.sum.i.in media pte corrosus et comest⁹. semicomest⁹.z dr a semis qđ ẽ dimidiũ.et esus.z pd.pe. Unde Uirgilius in ij.enei. Semesam pdam z vestigia feda relinquunt.

Semianim⁹.ma.mũ.z h z h semianimis.z h me.i.semiuiu⁹.

Semibos.bouis.c.g.i.in media parte bos vt monotaur⁹.z corr.pe.tam ntī qꝝ gti Vñ Ouidi⁹. Semiuurũqꝝ bouem. semibouẽqꝝ virumqꝝ.

Semicecus.ca.cum.q in parte est cecus et in parte videt.vel q non clare videt.et dicit a semis et cecus.

Semicinctũ.ctij.est zona min⁹ lata.sic cingul⁹ cinctura lata.z dr a semis et cinct⁹. qsi dimidi⁹ cinctus. Jn semicinctiũ dr eo q dimidiũ cingat. Jn glo. autẽ Act.xix.dicunt semicinctia vestes extvno latere depẽdẽtes.

vel zone siue vestes nocturne. vel genus sudarij q hebrei vtunt in capite.

Semicinctũ.cti.i.zona min⁹ lata.qr dimidium cingit.

Semicorꝭ.dis.o.g.i.dimidiũ cor babẽs.z dr a semis.z cor.

Semide⁹.dei.pe.cor.i.dimidi⁹ de⁹ vel q semus.i.impfect⁹.z nõ plen⁹ de⁹

Semiermis.mis.c.t.z h me.id est.ex parte armatus.

Semifer.ra.rũ.i.in media pte fera. vt centaur⁹.z cor.mi.

Semihiule⁹.ca.cũ.i.aliqntulũ hians.apt⁹ ex pte.z dr a semis z hiule⁹.

Semilacer.ra.rũ.i.ex pte lacerat⁹

Semilong⁹.ga.gũ.q medio modo long⁹.

Semiluniũ.nij.i.media luna.

Semimaris.c.g.i.semimascul⁹.vel imperfectus mas.s.castrat⁹.quasi minus hñs q mas.z cor.ma.

Seminariũ.rij.n.g.i.semẽ.vl cuiuslibet rei ex ordiũ. vel vas in q ponit semẽ.z dr a semẽ Et seminari⁹.ria.riũ.i.ad semẽ vel semiatiũ ptines. vel ex ordialis vel initialis. Et h z h semialis.z h seminale.

Seminecꝭ.c.t.z h ce.i.semimortu⁹ vl necatus.ex animis.int mortuos z viuos

Seminiuerbi⁹.bij.m.g.i.semiator verboꝝ. Jũ h seminiuerbia.bie.i.c boꝝ seminatrix. Unde Act.xvij. Quid vult seminiuerbius h dicere. Hugui. aũt videt dicere. Seminuerbius z semiuerbia.et tũc tenet naturam de semen.sed seminiuerbi⁹ naturam tenet de semini. Papias dicit. Seminiuerbi⁹.id est seminans verba.

Seminiũ.nij.i.semen. vel cuiuslibet rei ex ordiũ. vel lucꝝ de semine.

Seminud⁹.da.dũ.i.nõ tot⁹ opertus.z dr a semis z nud⁹.et pdu.nu.

Semipaganus.na.nũ.i.nõ ex toto vban⁹ nec ex toto villan⁹. vel nec ex toto facetus. nec ex toto rustic⁹.

Sempes.dis.m.g.i.dimidi⁹ pes.z cor.pe. gti. Jũ h et h semipedalis.et h dale.pe.pd. mensura dimidij pedis. et hec semipedalitas.tatis.

Semiplagiũ.gij.i.min⁹ rete. vel adiũcte retib⁹ lincę restes plage dicũt.

Semiplen⁹.na.nũ.pe.pd.i.dimidi⁹.

Sempondi⁹.dij.i.dimidiũ pond⁹.

Semiputat⁹.ta.tum.i.ex parte putatus.et in parte nõ. Vñ Uirgili⁹ in bucol. Semiputata tibi frõdosa vitis in vlmo.

F

DE

Semirut⁹.ta.tū.pe.cor.q̄ ex pte corruit.

Semis.o.g.indecli.i.dimidi⁹.dia.diū.z dr ab hemis q̄d est dimidiū.subtracta aspiratione.z p ea posita s. Vñ q̄dam. Vas trib⁹ z semis solidis ego pdig⁹ emi. Item semis ꝑt ꝓponi a semis.z as assis.z dr h semis semissis.z sic est decli.z ponit ꝑ q̄dā mensura Ponit etiā ꝑ q̄dam pondere.q̄d ꝓstat ex sex vncijs qi semis as. Als eiñ ꝓstat ex duodecim vncijs

Semispatiū.tij.gladi⁹ a media lōgitudine spate dicī

Semita.te.i.dimidiū iter.q̄i semis iter. Et est semita duoꝝ pedu3.s.via adeo stricta vt aliter in trāsitu trāsire nō possit. Et ē ꝑprie semita hoīm.callis feraꝝ z pecudū.a calcādo.vel a callo. Et est callis ꝑprie semita stricta z tenuis callo pecoꝝ perdurata. Trami tes ꝙ trāsuersa sūt in agris itinera.

Semiton⁹.ni.m.g.z h semitoniū.nij.i.non plen⁹ sonus.z cor.to.

Semiuir.uiri.i.impfect⁹ vir.vel castrat⁹.z dr a sem⁹ q̄d est impfect⁹.z vir. Potest etiam semiuir ꝓponi a semis q̄d est dimidiū.z vir q̄i dimidi⁹ vir.sic fuerūt centaurus z monotaur⁹.z cor.pe.

Semiuiu⁹.ua.uū.pe.pō.i.ex pteviu⁹.i. nō tot⁹ mortu⁹.

Semiuocalis.ꝑ.t.z h le.dr a semis z vocal⁹. Et semiuocales dicūt q̄daz lre q̄i impfecte vocales.q̄ nō hñt ita bonā sonoritatē sic z vocales. Jñ semiuocalit aduer. Et h semiuocalitas.tatis. Dr et h semiuocalis.lis.substātiue.lra q̄ cū vocali facit vocē.q̄si sema et impfecta vocalis.

Semiustus.sta.stū.z semust⁹.sta.stum.i. ex teviustus.z dr a semis z ustus.z ponitur semust⁹ ꝑ semiustus

Semo.monis.m.ge.semihomo.siue ex parte hō.z dr a semis z hō homonis.q̄d dixerūt antiq̄. Et h fuit ad dāz gtī semis. Vñ Marcialis capel. Quosq̄ hemicheos q̄sq̄ latine semones dicūt.

Sempitern⁹.na.nū.i.semp cū tpe durās.vt mūd⁹.qi semp etern⁹. Jñ h sempiternitas.tatis.

Semuncul⁹.li.vel semiuncul⁹.li.di. de semo.monis. ꝛ melī⁹ dr semuncul⁹.q̄ formatur a semo.o.in um.cōuersa.z addita culus ꝑm regulas ꝓpristiani.

Sem⁹.ma.mū.i.impfect⁹. nō plenari⁹. nō plen⁹. Profecto illud semū est.q̄d vltra medietatē z citra pfectōez est. Jñ semitas.tatis.

Senaculū.li.loc⁹ vbi senatus ꝓgregat⁹.vel domus illa.

Senat⁹.tus.tui.dr a senex et nat⁹.q̄si senex nat⁹ vel natu.q̄ in illa dignitate eligebant senes.saltē prudētia.vl senat⁹ dr a sinēdo.q̄ senatores facultatē agēdi dabāt Nō cī sine eorū licentia vlli magistratui licebat aliq̄d agere. Et dr senat⁹ etiā ipe loc⁹ in q̄ conueniūt senatores. Jn h senator.tor3.q̄ hz illā dignitatē. Jñ senatorī.ria.riū. Et nota q̄ senatusdecretū q̄ntū ad immediatā ꝓpositōem ꝓponit ex noīb⁹.s.ex gtō senat⁹ z noīe q̄d est decretū.ti. ꝛ q̄ntū ad mediatam ꝓpositōez ꝓponit a pticipio. q̄ senatusdecretū ē illud ius q̄d est a senatusdecretū. Jtē in predicta cōpositōe pncipiū dat ei q̄d ē dign⁹.et hac rōne dicim⁹ senatusdecretū.et magistermilitū.q̄ senat⁹ est dignior suo ōcreto cū possit illud ꝓdere z destruere.z declinat decretuz. sed senatus gtūs remanet indeclinabil⁹.vt h senatusdecretū.senatusdecreti.rē. Et idē dicas de senatuscōsultū.

Senatores dicūt magistrat⁹ pl̄i q̄si seniores. Nam ꝑm Azo. leges prius fiebāt a pl̄o ciusq̄ interuentu. ꝛ q̄ aucto pl̄o cepit difficile ꝓuenire in lege ꝓdendo. ideo elegit populū centū senatores.vt.C.de pe.here.l.vl. vt ipi vice pl̄i ꝓsulerent et q̄cq̄d statuerent lex esꝛ. Senatores aūt sunt q̄ a pncipibꝫ z ꝓsulibꝫ vsq̄ ad viros illustres descēdēt Et hi soli solebāt dicere sniam in senatu. quare etiā ꝓsulē romanū vocam⁹ senatorē magistrat⁹.vt.ff.de sena.l.vl. et Jnsti.de iur.nat.gen.z ciui.§.lex est. Senatores etiā dici debent senatoꝝ filij z nepotes ex filijs nati.nō aūt nati ex filiabꝫ.vt.l.liberos.ff.de sena.

Senat⁹.est cet⁹ iste honestissim⁹ senatoꝝ q̄ centū erant numero.vt dicit Azo.C.de sena.con.z nomē ꝓsulis parificat senatui pncipis.vtputa cū habeat vice pl̄i.z añ ipatorē p pl̄m.et post impatorē p pncipē cōstitut⁹ fuit senat⁹.vt.ff.de orī.iur.l.ij.

Senatusconsultū.est q̄d tm̄modo senatores habito ꝓsilio pl̄is ꝓsulēdo decreuerūt. ꝑm Jsiō.li.v.

Senatuscōsultū romanū.alias sc̄pnianū. omnibꝫ ciuitatibꝫ fideicōmissariā hereditatem iubet restitui.z in eam z ad eam omnes actiones trāsferri.

Senatuscōsultū artificianū.alias artificulianum.q̄ cauet vt pſides ꝓuinciaꝝ cognoscant in ꝓuincijs de libertate. licz heres nō sit illi⁹ ꝓuincie.

Senatusconsultū claudianū tollendū statuerat ꝙ mulier libera seruili amore capta si ei denūciata esset a dño ne cōmisceret seruo suo. ⁊ iudex super ea causa ammonuisset nec ipa acquiesceret. substantiā suā ⁊ libtatem amittebat ⁊ fiebat serua vel ancilla dñi denūciantꝫ. q̄d qꝛ visum est miserabile et indignū. sublatū est.

Senatusconsultū leboneanuꝫ eū coercet q̄ ob instruendā actionē vl' testamentū publicam pecuniā acceperit. pactusue fuerit. Itē q̄ ꝑfecto testamēto legatū sibi ascribit. Itez heredē. q̄ in exheredatione aut in alicꝰ ꝯdēnatione legatū ascribit.

Senatusconsultū macedonianū hꝫ locum qñ aliq̄s filiofamilias in ptāte pr̄is existenti mutuo pecuniā tradidit. qꝛ h̄ senatusconsultū ꝓhibuit mutuam pecuniā dare filijsfamilias. ne onere debitoꝝ p̄grauati. essent occasio machinandi mortē pr̄i. Si autem ꝯtra senatusconsultū istud q̄s filiofamilias numos tradiderit. traditos amittat nisi ipse filiusfamilias habeat castrense peculium vel quasi castrense. Eo em̄ vtitur vt paterfamilias.

Senatusconsultū orphitianū ad successionem matris intestare filias vel filios legitimos siue vulgo quesitos vocat. nisi mat' sit illustris. cuiꝰ filiū noīare spuriū satꝫ acerbū est. vocatq̄ ex testamento nepotes ⁊ neptes q̄ oīno p̄ferunt' ꝯsanguineis ⁊ cognatꝫ siue agnatis

Senatusconsultū pagazianum statuit vt qñ scp̄tꝰ heres rogatꝰ est totam hereditatez vel plusq̄ dotantem restituere alicui liceat scp̄to heredi totiꝰ hereditatꝫ quartā partem retinere. q̄ casu onera h̄editaria sustineat inter se ⁊ illum cui hereditas restituit'. int' quē ⁊ ip̄m cui hereditatē restituit stipulationes solebant interponi vt cōmunicent pro rata ꝑte lucrū ⁊ damnū.

Senatusconsultū pisanianū. vt si pene obnoxius siue seruus venisset quando animaduersum sit in euꝫ p̄cium venditor prestat emptori.

Senatuscōsultū plautianū de liberꝫ agnoscendis loq̄t' q̄ post diuortiū educant'. ꝑ hoc ꝑmittit' mulieri si putet se p̄gnantem denūciare marito suo īfra. xxv. dies. vel. xxx. post diuortiū. ita ꝙ nisi maritꝰ custodes miserit aut ꝯtrarium nūciauerit ex se eam non esse pregnatam. cogat' partū agnoscere tāq̄ suū Si ꝑ ovi ip̄a oppressa fuerit. nullū h̄ partui generat p̄iudicium.

Senatusconsultū iulianū d̄r quo directaꝫ sibi serui accipiunt libertatē cum illi a quibus libertates erant relicte a p̄tore vocati volunt adesse.

Senatusconsultum sylleianū ⁊ claudianū punit seruos capite q̄ dñis suis cū vocarēt' oīmodam opem vel auxiliū inq̄ntū potuerūt nō tulerūt vel impenderūt cū ip̄i h̄ viderent ⁊ audirent.

Senatusconsultum terculianuꝫ. q̄ cauetur matri nō auie de testa. successione deferēda. vt mater ingenua trium liberoꝝ ius habēs si libertina quarto filio succedit d̄fūcto nō existentibꝫ vltimis liberis vel emancipatis. nec a patre. nec a matre defūcti. sed nouo iure. ⁊ si solū vnum peperisset. siue sit ingenua siue libertina idem ius versat'. Vel senatusconsultū terculianū d̄r cū matres vocantur ad hereditates filioꝝ senatusconsul. tercul. vt Insti. de testa. ꝑ to.

Senatusconsultū traianū. al's caruianum statuit si inter plures heredes infans sit q̄ fari nō possit. ⁊ ip̄i rogētur seruū manumittere. non ideo libertas intercidat'. quia fari nō potest infans. nec seruū potest vēdere. sꝫ extimatis ꝑtibꝫ seruum manumittat salua portione infantꝫ.

Senatusconsultū damasianū d̄r q̄ cautum est si abest illi iusta causa q̄ libtatē debet. ⁊ h̄ ꝓnūciatū sit ꝙ ꝑinde libertas ei cōpetit. vt si ab ip̄o directe data esset.

Senatusconsultū trebell'. a nouo iure īcrementū ⁊ formā hāc accepit. vt exclūso senatusconsulto pagaziano liceat hereditatē restituenti q̄rtā ꝑtē retinere int' ip̄m et fideicōmissariū ꝓ rata portōe. dimissis actiōibꝫ ꝯ cōem stipulatōem. ⁊ si totam hereditatē volens restituerit. ad eū ⁊ in eū omēs transfert stipulatōnes.

Senatusconsultū turpilianuꝫ. q̄ statuit' neq̄s publici iudicij crimē intentans ab accusatōe publici crimīs causa ordinata. i. post inscp̄tōem ⁊ fideiussionē datam desistat ab olitione nō impetrata.

Senatusconsultū velleianū inductum est īfauorem mulieꝝ. s. illaꝝ que leuitate sua et sexus fragilitate se ⁊ sua obligant pro alijs fideiubendo vel obligationem in se recipiendo ꝑ hoc in senatusconsultū eis subuenitur. ⁊ ꝯcedit' vt ip̄e indennes seruent'. ⁊ si cōueniant' ꝑtali obligatōne possunt opponere exceptionē senatusconsulti velleiani. Cessat

BE

aũt ħ senatusco̅sultũ cũ mulier renunciauit vellei. ꝛ omni auxilio. ff. e. t. l. vl.

Senatusconsultum volusianũ statuit ꝙ ꝙ ũmprobe in lite coeũt. aut ꝗcꝗd ex ꝺdemnatione in rem ipi⁹ redditũ siue relatũ sit. l. iulia de ꝑuata vi tenet.

Senatusconsultũ sauianum in dissuetudinẽ abiit. introducẽs adoptõem fieri ꝑ tres mares adoptantes. ꝛ tres intercedẽtes emãcipationes.

Senatusconsultũ largitianũ merito abrogatũ est latinã inducẽs libertatẽ. q̃ ꝗs mor te sua recipiebaꝯ extra libertatez.

Seneca. ce. pe. cor. ꝓpriũ nomẽ viri.

Senecia. cie. f. g. ór pilatura labioꝝ vel labiũ vel verbũ senis. ꝛ ór a senecio ꝗd est aliq̃ntulũ senex. Uel senecia est illud rubrum ꝗd est sub aure piscis. ꝑ ꝗd discernit an sit recens an nõ. Alij dicũt ꝙ senecie dicuntur saliue defluẽtes ꝑ genas senis. quas pre senectute retinere non potest. et eas emittit ꝑ molares dentes ꝗ canini. i. detractores dicunt. quod congruit inuidis. de quoꝝ molaribꝫ frequẽs immũdicia detractõis emittitur. Unde Hiero. in plogo Ezech. Sed vereor ne illud eis eueniat quod grece signtius ór vt vocent fagolidoros. hoc est. mãducantes senecias. Item ſm Pap̃. Senecie herbe sunt cito arescẽtes. q̃ ꝑ macerias nascunt.

Senecio. onis. i. aliq̃ntulũ senex.

Senecta. cte. ħ senect⁹. tutꝫ. in eodẽ sensu. Et est senect⁹ sexta etas. q̃ nullo annoꝝ numero finit. ſꝫ post ꝗnqꝫ etates q̃ntucũqꝫ vire est senectuti deputat.

Seniũ ꝙo est vltima ꝑs senectutꝫ. ꝛ ór a senus. na. nũ. eo ꝙ sit termin⁹ sexte etatꝫ. vl ór a senex. Unde psal. Usqꝫ in senectã ꝛ seniuz de⁹ ne derelinqs me. Item senectũ ẽ supinũ de seneo ſm antiqs. Et vt ór Sap. iiij. Senect⁹ enĩ venerabilis est non diuturna. neqꝫ annoꝝ numero cõputata. Cani autez sunt sensus hoĩs. et etas senectutis vita immaculata. qr vicz in moribꝫ senectus q̃daz honestas est.

Senex. senis. m. ge. ór a sensus. qr in senibꝫ solẽt sensus abũdare. qr in antiqs est sapiẽtia. ꝛ in multo tpe prudẽtia vt ór i Job. Ut ꝑ ꝓriũ. qr in eis sensus diminuũt. vñ ór senex. quasi se nescies. delirat enim ꝓpter nimiam etatem. ꝛ est ety. Jñ ħ senior. mas. gen. sic ꝛ senex ei⁹ positiu⁹. cuius antiq̃ dixerũt ħ et ħ senex. ꝛ ħ ꝛ ħ senior. ꝛ ħ sen⁹. et in supla tiuo senissim⁹. ma. mũ. ſꝫ nũc caret suplatiuo. ꝛ cor. ꝓmã senex. ſꝫ sen⁹ na. nũ. cam ꝓdu. Uñ ꝗdã. Facta notãda senis. volo versibꝫ edere senis. et a senex ór ħ ꝛ ħ senilis. et ħ le. pe. põ. i. res senis vel ad senẽ ꝓtinẽs. ꝛ ħ senilitas. tatꝫ. ꝛ ħ senitudo. dinis. Et ꝓpõit q̃s/senex. i. valde senex.

Sennaar. vallis latissima. i q̃ turrꝫ a supbientibꝫ edificari ceperat. ſm Hug. Et Pap̃. di. Sennaar loc⁹ est babylonis. in q̃ fuit cãpus duran. ꝛ turris quaz vsqꝫ in celũ leuari conati sunt. ꝛ acuit in fine.

Senones. galloꝝ ꝗdã ꝗ romã inuaserũt. et cor. no. Et nota ꝙ galli senones sũt franci. Galli germani sunt teutonici.

Senos. vel potius synos. iterꝑtat sensus

Sensibilis. ꝑ. t. ħ le. i. sensu ꝑceptibile. sez aptum sentire. vel aptum sentiri. Jñ ħ et ħ sensilis. ꝛ ħ le. pe. cor. ꝑ syncopam in eodem sensu. Item sensibilis etiam ſm aliaz significationem sui ꝓbi ór intelligibilis. Quidã ponũt dẽaz int̃ sensibilis ꝛ sensilis Uñ. Nõ sentire ꝑt ꝛ sentiri tibi sit res. Sẽsibilis sentire potens est sensile tm̃.

Sensus. sus. sui. est ꝗdam vis anime q̃ ꝑcipit formas i pñti materia. vel qua homo audit vel videt vel tangit vel gustat vl olfacit. et ór a sentio. tis. Uel sensus ór intellectus ſm aliam significatõem sui verbi. Et sic sumitur. j. Joh. vl. vbi ór. Et scim⁹ qm̃ fili⁹ ei venit ꝛ dedit nob sensum. vt cognoscamus deũ vez. tẽ. Jn qua significatiõe inuenitur et ħ sensum. sed sensum ꝓprie attribuit vocibus. Sensus vero aliꝭ reb. Et hinc sensuosus. sa. sum. i. sensu plen⁹. Jtez a sensu ór ħ ꝛ ħ sensualis. ꝛ ħ le. i. ad sensum ꝓtinẽs. vl sensui vel corꝑi dedit⁹. vel sensu percipiens Jñ ħ sensualitas. tatꝫ. Item a sensus dicit sensat⁹. ta. tum. Et nota ꝙ sũt ꝗnqꝫ sensus. sez audit⁹. visus. gustus. odorat⁹. et tactus Tres aperiunt ꝛ claudunt. duo ſꝑ patent est sunt. Item sensus ór qñqꝫ aia. qr sentit. qñqꝫ cuiuslibet rei adinuentio. Sz memoria rei inuente recordatio.

Sententia. tie. ſm Hug. est iudiciũ vel litꝫ decisio. vel firma ꝛ indubitata respõsio. vel anima uersio. vel sensus siue intellect⁹ Et ór a sentio. is. Item snia ꝗdã color rhetoricus ór. s. breuis oro aliq̃d moralitatꝫ generaliter comphendẽs. vt Obsequiũ amicos veritas odiũ parit. Jñ sententiosus. sa. sum. i. sentẽtijs plen⁹. Item ſm Jsiõ. Sentẽtia ẽ determiata acceptio alteri⁹ ꝓtis ꝺictõis

De

Sententia ſm Azo. in ſum. C. quo & qñ in/dex ſen. pfer. debet. qñq; p̄t dici cuiuſcunq; o3onis ſignificatio. qñq; ponit̄ p opinione magiſtro3. qñq; o3 quicq̄d alicui de re aliq̄ placet. qñq; eſt deportatio. qñq; ercõicatio vel interdictũ. ſz impꝛope. q3 ercõicatio vel interdictũ poti9 punit quã finẽ cauſe impo nit. ideo poti9 p̄t pena dici q; ſnia vel diffini tio. Qñq; ſnia o3 q̄dcũq; iudicat̄ ꝓceptum nõ nate. nõ iuri. nõ bonis moꝛib; ꝛriũ. Et ſm hanc ſignificatõez diſtinguit̄ Quia ſen tentia3 alia eſt diffinitiua. alia interlocuto ria. alia ꝓuẽtõnal̄. alia q̄ o3 ꝓceptũ. alia mul cta. alia diſpẽſatõnis.

Sententia diffinitiua eſt diffinitio iudicia lis ⁊ trouerſie finem imponẽs ex pnũciatio ne iudicis damnationẽ vel abſolutionẽ cõ tinens. Et hec ꝓncipalem diffinit queſtio/nem. vt quãdo auditis vtriuſq; partis alle/gationib; cauſa terminat̄. et finis ꝓncipali negocio imponit̄. qnã ſemel lata iudex reuo care nõ poteſt.

Sententia interlocutoria. eſt ſnia ſemiple/na. q̄. pferꝛ int̄ ꝓncipiũ ⁊ finẽ cauſe non ſup ꝓncipali. ſz emergentib; ⁊ incidẽtib; queſti onib; puta ſup libello offerendo. vel ꝓcipi endo. vel danda dilatõe. aut deneganda. et ſimilib; ꝓncipali cauſa durante. vt quãdo iudex nõ reſidẽs p tribunali interloquẽdo inter ꝑtes. ſine ſolennitate ſcꝑture aliq̄d p/nũciat de plano. vel ſup aliq; incidenti. vel emergenti. extra pmũ intentũ ꝓncipale. Et hanc poteſt reuocare iudex ſiue ſit ordiari9. ſiue delegat̄. ſiue arbiter. debet tñ cũ cauſe cognitõe ferri. ⁊ iudice ꝓcedẽte nõ ꝓcedẽte. iij. q. iij. §. ſpaciũ. ſm Boff.

Sententia ꝓuentõnalis. eſt amicabil' ꝓpo ſitio. vt qñ iudex ꝓuenit aliquez ⁊ cõmonet eũ ne faciat ꝛ ꝓuentionẽ.

Sententia p errorem lata. a q̄ nõ eſt appel/latum reuocat̄ ſi error probabilis poſtea de tegat̄. vt in. c. fr̃nitat̄. de fri. ⁊ malc.

Sentẽtiuncula. le. i. pua ſnia.

Sentes. tꝛ. i. ſpina. vl' arbor ſpinoſa. q̄ ⁊ sen tir. tricꝛ. o3. et o3 a ſentio. q3 grauit̄ ſentit̄ cuz pungit. Uel sentes o3 a ſiru q̄d eſt terra icul ta. in q̄ ſentes ⁊ ſpine naſcũt̄. Uñ Job. xxx. Eſſe ſub ſentib; delitias cõputabãt. Inde ſent9. ta. tũ. ⁊ ſenticoſus. ſa. ſum. i. codẽ ſen/ſu. ſ. boꝛrid9. aſper. ⁊ ſentib; plen9. ſpinoſus Uñ Terenti9 in eunucho. Uideo ſentum ⁊ ſqualidũ. Et ſentoſus. ſa. ſum. ⁊ ſentarius. ria. riũ. Et deſinit gũs pl'is i iũ. de ſentes. ⁊ eſt magꝛ in vſu in pl'i q̄z in ſingulari.

Sentina. ne. pe. põ. eſt loc9 in naui ad quez vndiq; ꝓfluũt aque. ⁊ o3 a ſentio. tis. q3 gra uis feroꝛ ibi ſentit̄.

Separ. parꝛ. o. g. i. ſeoꝛſum a pari. i. diſſil'is Jñ h̄ ſeparitas. tatꝛ. ⁊ coꝛ. pa.

Sepes. pis. f. g. i. munitio de ſpinis vel lig nis. q̄ fit circa ſegetes ad arcẽdo pecoꝛa. Fi unt etiam ſepes in obſidionib; vbi muri nõ ſufficiũt. ad arcendos hoſtes. ⁊ põ. ſe. Unde Uirgili9. Religio vetuit. ſegeti p̄tende ſepẽ Jñ h̄ ſepecula. le. ⁊ ſepicula. le. ambo dimi. i. pua ſepes.

Sephoꝛa. re. ꝓpriũ nomẽ mulieꝛ. et coꝛ. pe. Uñ in Auroꝛa. Matrib; aſtãtes grauidis phua ſephoꝛa moꝛti.

Sepia. pie. q̄dã piſcis dicta a ſepes. q3 qni/buſdã ſepib; eſt intercluſa. ⁊ h3 in ſe q̄ndam ſtrumã nigerrimi ⁊ amariſſimi ſucci plenã. de q̃ fit optimũ incauſtũ. Uñ ſepia p incau ſto vel atramẽto ponit̄.

Sepiola. le. dimi. i. pua ſepes.

Seps indecli. vel ſeps. ſepis. q̄dã eriguus ſerpẽs. q̄ nõ ſolũ coꝛp9 vez etiã oſſa veneno ꝓſumit. Iſte ſiq̄dẽ ſerpẽs qñ pũgit aliquez. facit carnẽ ⁊ oſſa ei9 efluere. ita q̄ ad mini/mũ puluerẽ redigũt̄. vñ dict9 ẽ ſeps a ſepio. pis. q̄d eſt claudo vel ligo. p ꝛriũ. q3 aperit ⁊ diſſoluit oſſa ⁊ carnes vulneratas ab eo. vñ Lucan9 in. ix. Oſſaq; diſſoluẽs. cũ coꝛpoꝛe tabific9 ſeps.

Septenari9. ria. riũ. o3 a ſeptẽ Et ſigt̄ ſepte nari9 ſummã vniuerſitatꝛ. q3 oẽ tps ſeptem dieb; cõſummat̄.

Septẽnis. ꝑ. t. ⁊ h̄ ne. i. ſeptez annoꝛ. Jñ h̄ ſeptenniũ. i. ſpaciũ ſeptẽ annoꝛ.

Septentrio. trionis. o3 q̄ddam ſignũ a ſe/ptem ſtellis notabilioꝛib; q̄ alie. h3 eĩ plu res q̄ ſeptez. o3 g̃ ſeptentrio a ſeptem ſtellis q̄s vocãt triones. q3 q̄i boues aratoꝛũ ſemp terunt aream noſtri celi. Et ꝓponit̄ a ſeptez ⁊ trio. trionis. q̄d eſt bos. q̄i terio. q3 terram terit. Uel q3 in q̄buſdã regionib; cũ bobus ſolent triturare frumentũ. vñ ⁊ q̄dam ſtelle dicunt̄ triones. q̄i teriones. q3 ſemp nob; ap parent ⁊ terũt areã noſtri celi. Uel trio gre/ce latine o3 ſtella. q̄d ꝓponit̄ cũ ſeptez. et o3 ſeptentrio a numero ſeptez ſtellaꝝ. q̄ſi ſeptẽ ſtelle. q3 illud ſignũ ſeptem ſtellis ẽ depictũ. Et nota q; duo ſunt ſeptentriones. ſ. maioꝛ ⁊ minoꝛ. Maioꝛ vt dicit Ariſtoteles. vigi/tiq̄tuoꝛ ſtellas h3. Minoꝛ vo nõ niſi ſeptẽ Et gra illi9 altez ſignũ o3 ſeptẽtrio. vl' a ſe/

ptem stellis notabiliorib⁹. Jtez vterꝙ dicit plaustꝝ siue curꝰ siue carꝝ ꝓpt̄ dispositōem stellarꝝ. sz h̄ maiꝰ illud minꝰ. Jtez vterꝙ ꝑm fabulas dr vrsa vel arctos. q̄d grece dr vrsa. sz h̄ maior illa minor Jtem maior dr helice z casma. Minor dr cynosura z arctophilax Et hinc tota ista plaga mūdi dr septentrio Et etiā ventꝰ ꝓncipalis ab illa plaga mūdi veniēs siue dr septētrio. Jūh z h̄ septentrionalis. z h̄ le. ptinēs ad septentrionez. vel de septētrione exīs. Et h̄ septētrionalis. p q̄dam paralello. qr illud signū. s. septētrionez includit. Eadē causa dr arctic⁹. Jtem nota q̄ trio. idem est q̄d ternio.

Septē. nomē nūerale indecli. o. g. Jñ septim⁹. ma. mū. z septen⁹. na. nū. z septenarius. ria. riū. z septenari⁹. rij.

Septen⁹. na. nū. dr a septē. Unde Beñ. vij. Et omnib⁹ aiantib⁹ mūdis tolle septena et septena. z ꝑd. pe. Uñ in Aurora dr. Septena nolūt luce quiete frui.

Septimana. ne. ꝑm q̄sdam dr a nūero diez vicz a septem. z mane. qđ est lux. qr septē luces vel dies in se ꝓtinet. sicut ꝑm eos hebdomada dr a hepta quod est septez. z doas qđ est dies. qr ꝓtinet in se septē dies. Jñ septimanari⁹. i. hebdomadari⁹. Et septimanarius. ria. rium.

Septingenti. te. ta. i. septies centū. z dr a septem z centū. z mutat c. in g.

Septuagesim⁹. ma. muz. dr a septuaginta. Et h̄ septuagesima. me. p illa dñica in qua alleluia intermittit. et ꝓplectit septuaginta dies. vñ merito septuagesima dr.

Septuagen⁹. na. nū. dr a septuaginta. Jnd septuagenari⁹. ria. riū.

Septuaginta. nūeri plis. o. ge. z indecli. id est. septies decē. z ꝓponit a septem z gentos qđ est decem.

Septū. ti. n. g. dr loc⁹ circūclusus. vt stabulū pecudū. vel ambit⁹. z dr a sepio. pis. Uñ Intra septum templi. i. intra ambitum vel clausuram.

Septuns. uncis. i. septē uncie.

Septussis. fe. g. i. septē asses. vel pciū septez assium.

Sepulcrū. cri. est loc⁹ vbi tumul⁹ i q̄ defunct⁹ vel mortu⁹ ꝓtinet. z dr a sepelio. lis. Sz monumentū dr idē loc⁹ sine corpe. Jñ h̄ z h̄ sepulcralis. z h̄ le. pe. pd. Et vt dicit Apuleius. Uitiū facit q̄ post c. ponit aspiratōez in latinis dictōib⁹. Unde vitiose aspiratur sepulcrum z pulcrū.

Sepulcrulū. li. dimi. i. puū sepulcr.

Sepultura ꝑm Hoff. qñqz dr officiū qđ impedit sepeliendis. qñqz ipa terra ad vsum sepulture deputata. qñqz tumba marmorea l̄ lapidea. vel loc⁹ ꝓcau⁹ in ecclesiastico cimiterio fact⁹. in q̄ corpus catholici requiescit. Jtem sepultura est ius funerādi in eccl'e cimiterio. pueniēs eccles'ijs ex ꝓcessione pontificis. Et nota q̄ in tredecim casib⁹ ꝓhibetur eccl'esiastica sepultura. Primo in peccato mortali publice decedenti. xxij. q. ij. non estimem⁹. Scdo latroni z furi. ca. fures. de fur. Tertio i adulterio occiso. xxxij. q. v. placuit. Quarto iu torneamēto occiso. de torn̄ea. c. j. Quinto raptori occiso. c. super eo. Sexto heretico. xxiiij. q. ij. sane pfert. et ca. sacris. de sepul. Septimo seip̄m interficiēti. c. placuit. pall'. Octauo excōicato. etiam minori. de sen. excō. a nob. z. c. sacris. pallē. Nono int'dicto. d pe. z re. q̄ re. Decio publico vsurario. de vsur. qr in omnib⁹. Undecimo ꝓtemnenti cōfiteri et cōicare. c. omnes. de pe. z re. Duodecimo in taberna occiso. xxxij. q. v. placuit. Tredecimo ꝓprietarin monacho vel regulari. c. mona. de statu. mon. et. c. cū ad monasteriū. cū sil'ib⁹. e. ti.

Sequax. cis. o. g. i. diligens secutor. q̄ et secutari⁹ dr. Jnde sequacul⁹. la. lum. i. aliq̄ntulum sequax.

Sequela. le. pe. pd. i. mos ꝓsuetudo. exemplū. rit⁹. z dr a sequor. eris.

Sequester. stri. q̄d z tertie declinatōnis inuenit sed regulariter est secūde. Et dr sequester recōciliator. q̄ discordes pacificat. et q̄ certantib⁹ medi⁹ interuenit. q̄ apud grecos ameſos dr. apud quē pignora deponi solēt. et dr a sequendo vel sequor. eo q̄ ei⁹ q̄ elect⁹ est vtraqz ps sequat fidē. Uñ Deut. v. Ego sequester z medi⁹ fui int' deū z vos. Jñ h̄ sequestra. stre. i. recōciliatrix. z ꝓprie certantes pacificans. Jtem sequester est is apud quez res litigiosa deponit a pluribꝰ z sequestrat. vt ei q̄ in causa vicerit reddat.

Sequestrū. dr illud scptū q̄d de seq̄stratiōe ꝓficit. z si sit ex causa volūtaria. trāsfert possessionē in sequestrū.

Sequestratio. est rei de qua agit' sepatio vel dispositio vel possessionis interitio. Interim enim q̄ res apud sequestruz est. nec actor nec reus possidet. vt. ff. de sta. homi. l. libertus.

Sera. re. f. g. dr firmatura ostij. z ꝓpe lignū q̄d ex transuerso obiect' z apponit ostio. Jñ

Se

Ꝟ sero indecli. vel poti⁹ aduer. lz qñq; ponaꝫ noſaliter. ſic̃ ⁊ mane. vt cū ỏr. Obſcuꝝ sero. pulcrū mane. Uel ỏr a sero. ras. Claudit ei sero celū. ſic̃ mane apit. vñ ⁊ nocte ỏr celum clauſum. ⁊ die apertum. ⁊ ita sero eſt. q̄i sera celi. Et hinc ſer⁹. ra. rū. i. tard⁹. extrem⁹. Jñ Ꝟ ſeritas. taꝫ. i. tarditas. Item a sera ỏr hoc serū. ri. i. liquor q̄ fluit de recenti caſeo dum p̃mitur. Et nota q̄ seres ꝑ riū nomẽ ꝑ li cu iuſdã eſt. Et ſer⁹. ra. rū. ⁊ sero aduer. pỏ. se. ſz sero. rꝫ. tuto serã. res. ⁊ Ꝟ sera. re. ⁊ Ꝟ serum ri. p liquore caſei. ⁊ sero. ras. cor. ſe. vñ Qui di⁹ de reme. Principiꝭ obſta sero medicīa paraꝫ. Cum mala p lōgas ꝓualuere moras Jtez alīꝫ ỏſus. Si ſarvere sero creſcūt mea ſemia sero. Fur obſtante sera nō furta facit niſi sera. Spernere pigue serū nō me facies niſi serū. Illis ſiqua seres dabit ⁊ byſſuz ti bi seres.

Seraph. phis. ỏr quilibet de ordine angelorꝫ illorꝫ q̄ dicunt seraphin. Et nota q̄ ſeraphī p m. ⁊ seraphin p n. ita diſtīguūt. ſic̃ et cherubim ⁊ cherubin. vide. s̄. in cherub.

Seren⁹. na. nū. i. let⁹. hilarꝫ. lucid⁹. clarus. tranquill⁹. Sed serenū ad celum refertur. tranquillum ad mare. Unde q̄dā. Dic mare trāquillū. celū dic eſſe serenū. Jñ Ꝟ sereni tas. tatis.

Seria. ric. i. olla. et ỏr a ſyria. qr i ſyria p̃mo facta eſt. vel ỏr a ſerijs. qr vtilis eſt ⁊ neceſſaria. vel a serie. qr ordie fit. Uñ. Releui omia dolia mea ⁊ omēs serias meas Jñ Ꝟ seriola le. dimi. i. pua seria. Uñ Perſi⁹. Seriole veterū metuēs cradere limū.

Seres. ris. eſt q̄dam ꝑ lus. a q̄ ỏr Ꝟ sericuz ci. q̄d vulgo ỏr sera. qr apud eos abundant vermes q̄ sericū egerūt. ſ. bombices. a quibꝫ Ꝟ fila circū arbores ducunt. Et hinc seric⁹ ca. cū. ⁊ hec serica. ce. q̄dam veſtis de serico. Et sericatus. ta. tum. i. serico ornatus vl̃ intertus.

Series. riei. i. ordo. tenor. ⁊ ỏr a sero. rꝫ.

Seri⁹. ria. riū. i. vtilis ⁊ neceſſari⁹. vñ Theodol⁹. Ut tua iam noſtro poſtponas seria ludo. Et ỏr a serus. qr serij series neceſſaria et vtilia tractare ſolent. Jñ serie aduerb. id eſt. vtiliter. vl̃ intēte. ſedulo. ſtudioſe. et ait Jnuenit etiam serio ablt̄us poſit⁹ p illo aduerbio serie.

Sermo. onis. ſic̃ dicit Paꝑ. eſt duoꝝ vl̃ plurimoꝝ collatio. quē greci dialogum dicūt. Uel ꝓmo eſt oro humili ſtilo ꝓpoſita. hūane locutioni finitiua. Uel ꝓmo eſt collocutio vni⁹ pſone ad aliā Jñ ſermūcul⁹. li. ỏr. i. paruus ſermo.

Seron. ſepulcꝝ vel idolū ỏr.

Sero⁹ grece oꝑidū eſt. ⁊ ỏr latine serū. Jñ Ꝟ seres. ris. q̄dam ꝑ lus

Serotin⁹. na. nū. i. tard⁹ vel tarde veniens. vel veſpertin⁹. ⁊ ỏr a serus. Unde Beñ. iij. Factaꝝ ſunt ea q̄ erant serotina Laban. et q̄ p̃mi tēp⁹ Jacob. Et nota q̄ tēporaneus imber ỏr in autūno vel in hieme iactꝫ ſeminib⁹ nutriēdis. Serotin⁹ ad incrementum in vere vel in eſtate. ⁊ cor. pe.

Serpedo. dinis. i. rubor cutiꝫ cū mēbroꝝ extantia. dict⁹ a serpēdo. eo q̄ serpat p mēbra. ⁊ pdu. pe.

Serpēs. tis. ỏr a serpo. pis. eo q̄ mltis ⁊ minutꝫ ſquamaꝝ niſib⁹ serpat ⁊ repat. Illa ãt q̄ q̄ttuor pedib⁹ nitunt. ſic̃ lacerte ⁊ ſtelliões nō serpētes. ſz reptilia dicūt.

Serpentes ãt illa reptilia ſunt q̄ vētre ⁊ corpore reptãt. quoꝝ tot venena q̃t genera. tot pnicies q̃t ſpecies. tot dolores q̃t colores habent. Jñ serpētin⁹. na. nū. Et nota q̄ serpēs hz quattuor natas. Prima eſt. q̄ cū senuerit. caligant oculi eius. ⁊ ſi voluerit fieri nou⁹. abſtinet ſe a cibo donec pellis relaxet et inde coartat ſe vt ſenecturē ſuā deponat. Scōa eſt. cū venerit aquā bibere. in cubiculo ſuo venenū deponit. et ſic aquā inſitiēter bibit. Tertia ỏo eſt. ſi viderit hoīem nudū timet. ſi viderit veſtitū inſilit i eū. Quarta q̄ aliq⁹ voluerit eū occidere. totū corp⁹ tradit ad penā. caput ãt ſuū cuſtodit. Unde Plini⁹ dic̃ q̄ ſi serpēs caput cū duobꝫ euaſerit digitis. nihilomin⁹ viuit. vñ totū corp⁹ obijcit p capite defendēdo. Et eſt serpēs generis incerti. vel vt q̄dam volūt cōis. ſicut bidens.

Serpentigena. ne. ge. ꝓ. pe. cor. i. a serpente genitus.

Serpentul⁹. li. dimi. i. pu⁹ serpens.

Serpillū. li. q̄dā herba q̄ ⁊ trifoliū ⁊ plioliū ỏr. vñ Uirgili⁹ in buccol. Allia serpillū cōtundit olenteſq; herbas.

Serra. re. ſ. g. eſt p̃ tenuis ferri lamina. dentiū mordacitate reſecās q̄ attīgit ſm Paꝑ. Et ſic̃ dicit Jſiō. xiij. ety. Serre nomen de ſono factū eſt. i. a ſtridore. q̄i diceret. Ficticiū nomen eſt a ſono. Uel ỏr a seco. cas. Jñ ſerrat⁹. a. um. i. ſerra ſect⁹

Serrula. le. dimi. i. parua serra.

Sertū. ti. n. g. i. corona de floribꝫ inſertis et ꝓiunctis facta. Jñ sertatus. ta. tum. i. serto

ornatꝰ vel coronatꝰ. Et sertulum.li. dimi.i. paruũ sertum.

Seruitus.tus.tui.est ꝯditio seruiendi.ꝛ dr a seruꝰ. Seruitiũ ꝟo ius vel actꝰ seruientiũ vel munꝰ. Et ꝟm Isido.v.etymo. Seruitꝰ est maloꝝ hoĩm postrema pena q̃ liberꝫ omĩ supplicio grauioꝛ est. Nam vbi libertas perit vna.ibi pereunt ꝛ omĩa. Vñ q̃dam. Nõ bene ꝑ toto libertas vendit̃ auro. Hoc celeste bonũ ꝑterit orbis opes. Et accipit̃ duobus modis ꝟuitꝰ.s.ꝑ latria.ꝛ pro dulia grece. hoc est quod deo et hominibꝫ competit. Et coꝛ.vi.

Seruitꝰ ꝟm leges est constitutio iuris gentiũ qua q̃s ꝯtra ius naturale alieno subijcitur dominio.

Seruitus predialis est quedam constitutõ qua prediũ predio subiugat̃. Et seruitutes prediales.lex reales appellat.q̃ sequunt̃ predia.ꝛ eaꝝ ꝯstitutio eatenꝰ tenet.quatenꝰ expedit predijs.i.ad fructꝰ eorum ꝑcipiẽdos. Seruitutes rustice sunt q̃ ꝑdijs rusticꝫ debent̃.veluti.iter.actꝰ.via.aqueductꝰ.aquehaustꝰ.pecoris applausus ad aquã. ius pascendi.calcis coquendi.arene fodiende.que tria vltima possunt dici noĩate ꝟuitutes rustice.sꝫ supioꝛa ꝓprijs nomĩbꝫ carent. Nam iter est ius quo ex ede mea ꝑ agros tuos possum in vicos publicos exire vel ĩtrare. Sꝫ aquehaustꝰ est.vt aquam haurire possim de puteo tuo.

Seruitutes vrbane sunt que predijs vrbanis debent̃.scꝫ intuitu alicuiꝰ edificij. Nam edificijs inherent.veluti altiꝰ tollendi aut nõ tollẽdi.ne deficiat luminibꝫ vel ꝓspectu domꝰ vicini. Item stillicidiũ aduertẽdi vel nõ aduertendi in tectũ vel in aream vicini. vt stillicidiũ tecti mei cadat in areã vel fundũ eiꝰ Item vt liceat ĩmitte vel ꝓijcere tignũ in parietem vicini.

Serula.le.dimi.i.ꝑua sera.

Seruus.ui.m.ge.dr a seruando. quia olim in bello capti.cum iure possent occidi seruabantur.et fiebant serui. Et ideo seruus dicitur a seruando ꝓpter antiquam consuetudinem. Licet etiam quidam dicant̃ modo serui qui sic seruati nõ fuerũt. Seruus ergo ex conditione seruitutis dr. Item seruꝰ in bello captus et seruatꝰ. Famulus ex propria familia suoꝝ ortus. Mancipiũ ex hostibus.quasi mancipatum.vel quasi manu captum. Idem est seruus empticiꝰ qui precio emitur. Item verna siue vernaculus.in domo nutritus.quia vernat.id est.claret in domo. Et a seruus dicitur hec serua.ue. et sernus.ua.uum.et hic et hec seruilis. et hoc le.penul.producta. Inde hec seruilitas.tatis. Et seruiliter aduerbiũ. Et hoc seruitiũ Inde seruitiosus.sa.sum.i.seruitio plenus. Item seruꝰ componit̃. Conseruꝰ.i. cuꝫ alio simul seruꝰ.

Seruus est.q̃ de iure gentiũ vel ciuili dominio alieno subijcit̃. In hac ꝑte ꝛ ius gentium ꝛ ius ciuile.detraxerunt iuri naturali. Et dicunt̃ serui nõ a seruiendo sꝫ a seruando. Imperatoꝛ em̃ vel princeps captos ab hostibꝫ q̃ serui sunt capientium. vendere iubet. ꝛ ꝑ hoc saluare nõ occidere. Hostibus em̃ captis ꝛ sic in seruitutem redactis ꝟ seruandũ est quod vtile est et benignꝰ visum. scꝫ eos omnes seruari ꝛ non occidi. Hoc eĩ benignitatis est.sꝫ occidi crudelitatꝫ. Ideo etiam dicta sunt mancipia.quia ab hostibꝫ manucapiuntur. vt Institu. de iure perso. et.ff.de sta.homi.l.libertus. Sunt etiaꝫ serui verne.qui sunt ex ancillis manentibus ĩ domo.l.ticie textores.ff de le.j. Alij sunt serui lecticarij qui faciunt lecticas. eodem titulo.

Seruꝰ ordinariꝰ dr q̃ alijs ꝟuis est ꝑpositꝰ. scꝫ q̃ hꝫ alios seruos sub se q̃bꝫ ꝑest.ꝛ ꝑcipit eis q̃d vult.

Seruus vicariꝰ est.q̃ seruo ordinario subministrat.

Seruus mediastinꝰ vel medianus est.q̃ medium gerit actum.scilꝫ q̃ nec est ordinarius nec vicariꝰ.sꝫ mediꝰ inter hos ꝛ illos cõnumerandus

Seruꝰ librariꝰ a libra dictꝰ est.s.q̃ põderibꝫ ꝑest.ꝛ libre numoꝝ ꝛ ꝑmutatoꝝ custodiam hꝫ in domo dñi sui.

Serui insulani.alias insularij sunt. q̃ retinẽt̃ in insula.i.in domo.nec mittũt̃ ĩ agros nec in villã. Domꝰ aũt dr insula.eo ꝙ insũt ei habitatores.licet insula q̃ñq̃ dicat̃ in solo.i.mari sita.

Serui villici sunt q̃ ad villã mittunt̃.

Serui victores sunt.q̃s q̃s victos hꝫ ꝑparandi causa.

Serui cubicularij dicunt̃.q̃ lectum et cubiculũ dñi sui ꝓcurãt.q̃ vulgo camerarij vocant̃ a camera.

Serui dedititij dicũt̃ q̃ in morte liberi.ꝛ in vita sua serui sunt.q̃ꝝ libtas sublata est.vt Insti.de liberti.§.libertinoꝝ.

Serui latini sunt.q̃ a dñis erãt manumissi

vt in vita essent liberi. z in morte ꝓui. et eoꝝ bona tāqꝫ ꝓuoꝝ ad dños deuoluebāt. vt in §. pall. Insti. de liberti.

Seruí atriarū vel atriēses. sūt illi q̄ atrū custodiam faciūt.

Seruꝰ corruptꝰ dr ꝓuꝰ q̄ p aliꝙ inductionez factꝰ est de bono malꝰ. vel de malo deteriꝰ sez in anima z corpe.

Seruus publicꝰ dr tabellio. nō quia seruꝰ. sed qꝛ publicū exercet officium. ff. de adop. l. non aliter.

Sessibilis. lis. ꝯ. t. z h̄ le. q̄d aptū est ad sedē dū. vel vt q̄s sedeat sup illud. z p syncopam sessilis. le. idē. z cor. pe. Unū Persi. Et valet vapida lesum pice sessilis obba. Et dr sessilis. qꝛ apta est sedere. hz eū fundū amplum z latū. z ita melꝰ sedet.

Sessilꝰ. la. lū. i. puꝰ statura. qꝛ nō videt stare hz sedere. z dr a sedeo. des.

Sessis. i. sex oboli. vel p̄cūi sex oboloꝝ. z dr a sex. z as assis.

Seta. te. f. g. dr a sus. qꝛ a sue pcedit ī pte vl a suo suis. eo q̄ valeat ad suendum. Jū sero sus. sa. sum. i. plenꝰ z abūdās seta. Jū setosi tas. tatis.

Setarꝰ. ria. riū. z h̄ setariū. rij. q̄d et setatiū dr. instrumētū purgādi farinam.

Seth filius Ade. z interp̄tat resurrectio. eo q̄ post fratris resurrectōez natꝰ sit. q̄i resurrectionē fris ex mortuis suscitaret. Idem z positio. qꝛ deꝰ eū p Abel posuit.

Sethiniani q̄dam heretici dicti a seth filio Ade. dicētes eū esse xpm.

Sethin genꝰ spinaꝝ est in heremo. ex q̄bus fit lignū imputrescibile. ꝛm Aug. Et vt dr in Pap. Sethin ligna q̄nto accēdūt tanto duriora efficiūt. Jn hist oriꝭ āt sup Exod. dr. Sethin nomē est mōtꝭ regionis z arboris q̄ similis ē albe spine ī folijs. z est leuissimū lignū incremabile z imputribile. et acuitur in fine.

Setula. le. dimi. i. pua seta.

Seuerꝰ. ra. rū. i. austerꝰ. districtꝰ. rigidꝰ vel purꝰ. z dr a satis z verꝰ. q̄i satis verus. tenet eū sine pietate iusticiā. Cōtra illū Ecclesiastes. vij. Noli esse iustꝰ multū. vbi dicit glo. Summū ius summa iniuria est Jtem sup illud Esa. xxx. Nec est via ambulate ī ea. neq̄ ad dexterā neq̄ ad sinistrā declinabitꝭ. dicit glo. Jn vtraq̄ parte quicq̄d sup modum est in vitio est. Q̄ aut dr seuerꝰ. q̄si sequens vera. etymo. est. Jū h̄ seueritas. tatꝭ. i. austeritas. rigor. vel integritas iudicij vel vebementia vltionis.

Seueriani. q̄dam heretici a Seuero exorti. vinū no bibūt. vetꝰ testamentū z resurrectionē nō recipiūt.

Seuus. ua. uū. i. crudelis. Sꝫ seuus in ira Crudelis in sanguine. Jū h̄ seuicia. cie. z h̄ seuicies. ciei. i. crudelitas. Et seuus componitur. tam seuus. q̄ seuus. i. valde seuus. et pdu. se.

Sex ab hex. subtracta. h. z p ea posita s. dr apud latinos bi z he z h̄ sex. oīs ge. indecli. Jū senꝰ. na. nū. z senariꝰ. ria. riū. z h̄ senarius. tatꝭ. Et h̄ senariꝰ. rij. p illo nūero. z pro du. se. senꝰ.

Sexagesimꝰ. ma. muꝫ. dr a sexaginta Et h̄ sexagesima. me. dñica post septuagesimam. Et inchoat a dñica qua cātat Exurge quare. z terminatur in quarta feria post pasca. sez Uenite benedicti. cē. complectens octo hebdomadas z quattuor dies. et hz sexagīta dies.

Sexaginta. o. ge. pluralis numeri. indeclinabile. i. sexies decem. z dr a sex et gētos. q̄d est decem. Jū sexagenꝰ. na. num. z sexagenarius. ria. riū.

Sexangulꝰ. la. lū. i. sexangulos hns. Jnde sexangulatꝰ. ta. tū. Et substātiue dr h̄ sexangulꝰ. li. p tali figura.

Sexennis. ꝯ. t. z hoc ne. i. sexannoꝝ. z dr a sex z annus. Jū h̄ sexenniū. nij. i. spaciuꝫ sex annoꝝ.

Sexqui. i. totū. Jū p compositōem. h̄ sexq̄pes. dis. i. totꝰ pes. i. mēsura vnꝰ pedis. Jū h̄ et h̄ sexq̄pedalis. z h̄ le. pe. pdu. i. q̄ ꝯtinet mēsuram totiꝰ vnꝰ pedis. Unde Oratius. Proīcit ampullas et sexquipedalia verba. id est. totū pedē obtinentia. Jū h̄ sexquipedalitas. tatis. Jtem sexqui componit cum alter. et fit sexqualiter. ra. rum. id est. continens totum z totius medietatem. Uū ternariꝰ est sexqualiter binarij vel ad binariū quia cōtinet ipm totum z eius partez siue medietatem. sez vnum. Et componit subsequialiter. ra. rum. qui ab alio ꝯtinet totū z eius altera pars. vnde binariꝰ est subsexqualter ternarij vel ad ternariū. Jtem sexqui componit sexq̄tertiꝰ. tia. tiū. z sexq̄octauus. ua. uū. i. ꝯtinēs aliud totū z ciꝰ tertiaz partem. vt quaternariꝰ ternarium. vel continens aliud totum z eius octauam partez vt nouenarius continet octonariū. Et per compositōem subsexquitertiꝰ. tia. tiū. z subsexquioctauꝰ. ua. uū. i. q̄ ita cōtinet ab alio.

Et similiter potest dici p cõpositõem. sexq/quart⁹. ta. tũ. ꝛ sexquiqnt⁹. ta. tũ. ꝛ sexqsext⁹ ta. tuꝫ. ꝛ sic de similib⁹.

Sextari⁹. rij. duaꝝ libraꝝ. est. q bis assũpt⁹ ꝺr bilibris. assumpt⁹ qter fit greco nomĩe ceꝛix. qnquies cõplicat⁹ quinarez siue gomoꝛ facit. Adũce sextũ reddit congiũ. Hã ꝯgius sex metik sextariꝭ. ꝛ hinc sextarij nomẽ tractũ est. Et ꝯstruit cũ gtõ. vt sextarius vini. Et uota q sextari⁹ siue dicat mensuratũ siue mẽsura. siue qntitas illi mẽsure adiacẽs siue aliqd aliud semp est mas. ge. ꝛ nõ neu.

Sexterciũ. cij. qddam pondus duaꝝ librarum ꝛ semis. qi semistertiũ. Jñ sextertiari⁹. ria. rium. q erogat sextertiũ. vel ad sextertiũ ptinens.

Sextilis. vide. s. in qntilis.

Sextupes. dis. m. g. i. pedicul⁹. ꝛ dicit a sex ꝛ pes. eo q habeat sex pedes. Jñ sextupedo sus. sa. sum. i. sextupedib⁹ plen⁹.

Sextuplus. pla. plum. ꝺr qi sexquipl⁹. i. cõtinẽs totum ꝛ plicam toti⁹. i. medietatem. ꝛ dicitur a sex ꝛ plica. Jñ hec sextupla. ple. id est. totum ꝛ dimidium. scz summa capitalis ꝛ dimidiũ.

Sextus. ta. tum. nomen numerale oꝛdinale.

B ante J

Siban ꝺr tertius mensis a martio. s. maius. et acuit in fine.

Sibylla. le. interp̃tat mens siue ꝺ filiũ dei. ꝛ ꝺr a sios quod eolico ꝼmone ꝺr de⁹ vel sanctus ꝛ bule ꝺ filiũ siue snia qi diuia snia. vel dei mens. Et est nomẽ appellatiuũ. sibylla. qi ꝓphetissa. Sicut eĩ omẽs viros ꝓphetãtes ꝓphetas vel vates dicim⁹. ita omis feia ꝓphetans sibylla vocat. Decem aũt sibyllas apertissimis autoꝛitatib⁹ fuisse traduntur. Quaꝝ ꝓma chaldea vel persica fuit. cuius erat nomen ꝓprium Sambethe. Secũda libyca. Tertia delphica. in templo delphici appollinis nata. q troiana bella vaticinata est. Quarta italica. Quinta erythrea nomine Herophila in babylone oꝛta. q grecis ilion petentib⁹ vaticinata est pitur̃ troiaz. et Homerũ mendacia scriptuꝝ. Sexta samia a samos insula. q ꝺr Pheto. Septima cumana ab vꝛbe cumaꝝ. q et ꝺr amalthea. et taratandra ꝛ deiphobe ꝼm Virgiliũ. cuius sepulcꝝ adhuc in sicelia monstrat. Octaua belleſpontia. in agro troiano nata. que Solonis et Lyri temporib⁹ fuisse memoratur. Nona phrygia. Decima tiburtina. vel poti⁹ egyptia. noie Albunea. Quaꝝ omniũ carmia offerũt. in quib⁹ de deo ꝛ xp̃o ꝛ gentib⁹ scripsisse vaticinãdo manifestissime cõprobatur. Celebꝛatioꝛ autez inter ceteras erythrea phibetur. quam eo tempoꝛe vaticinatam nõnulli ferunt. quo roma condita est. et in iudea reꝛ erat Achaz. vel sicut alij dicunt. qui ei succeſſit Ezechias. Hec sane de christo q̃dam manifesta cõscripsit. Cuius carmina in quodam greco codice inueniũt ita in capite habentia. Jesus christus filius dei saluatoꝛ.

Sica. ce. f. ge. ꝺr gladius brevis vel cultellus extractꝝ parte scindẽs ꝛ acut⁹. q maxie vtũtur q apud italos latrocinia exercẽt. Et vt ꝺr. telum est in baculo absconditũ. Jñ sicarius. rij. q sicam defert. vel homicida. ꝛ põ. pmam. Uñ Oꝛati⁹ in libꝛo sermo. Oꝛ mechus foꝛet aut sicarius aut alioquin. Item Act. xxj. Eduxisti i desertο q̃tuoꝛ milia viroꝝ sicarioꝝ. et scribit p vnuz c. Papi⁹ dicit. Sicari⁹ dict⁹. qꝛ ad ꝓpetranduz scel⁹ sit telis armat⁹

Sicera. re. f. g. est omis potio q extra vinuz inebriare potest. Cui⁹ licet nomẽ hebꝛeũ sit tñ latinum sonat. p eo q ex suco fruméti vl pomoꝝ efficiat aut palmaꝝ fruct⁹ in liquorem exp̃mant. coctisqꝫ frugib⁹. aqua pinguiꝺr. quasi sucus colatur. et ipsa coctio sicera nuncupat. Unde Luce pmo. Uinũ et siceram non bibet.

Sicima. me. dicta est sichen. sz nẽ neapolis ꝺr. ꝛ coꝛ. ci. Uñ in Auroꝛa. Post esau pacez Jacob sicimis manet exit.

Sichen filius fuit Emoꝛ q̃ qndam vꝛbẽ edificauit quã suo noie appellauit sichen. Ebꝛaice latine ꝺr sicima. me. Et est ciuitas samarie. Jpa est nũc neapolis ciuitas samaritanoꝝ.

Sycophanta. te. i. falsoꝛ calumniatoꝛ. vel vilium rerum appetitoꝛ. Fertur tamtn sycophanta apud grecos dici ficus comedens. a sycos quod est ficus. et phagin quod est comedere. Sed hac ratione dicitur sic falsus calumniatoꝛ. Cuidam domino apud grecos misse sunt ficus. quas latenter quidam suus famulus comedit. ꝛ cepit calumniari alium et accusare q ipe eas comediſſz. Tunc domin⁹ precepit aquam calidam bibi ab eo qui comederat ficus. qua bibita statim euomuit ficus. vnde postea semp dict⁹ est sycophanta. i. fic⁹ comedẽs. ꝛ qꝛ false fuit

calumniat⁹ sociū comedisse eas ideo inole/
uit cōsuetudo. vt falsus calumniato⁹ dice/
ret sycophanta.

Sycos grece. ficus ꝺr latine

Siclus. gen⁹ est pōderis De q̄ Jsiꝺ. etymo.
xvj. Sichel q̄ latio ꝓmone siclus corrupte
appellat hebreu nomē est. hñs apud eos vn
cie pond⁹. Apud latinos āt et grecos q̄rta
ps vncie. z sta terz medietas z ꝺrachmas ap
pendens duas. Uñ cū in lr̄is diuinis legit
siclus vncia est. Cū ꝫo apud gētiles. tūc q̄r
ta ps vncie est.

Sycomor⁹. ri. arbor q̄dā est i foliis similis
morꝺ. in alijs ficui. vñ z fic⁹ fatua ꝺr. Hanc
arborē latini celsam vocāt ab altitudine. q⁹
nō est breuis vt mor⁹. Jñ h̄ sycomor. ri. z h̄
celsum. p fructu illi⁹. z pō. mo. Uñ quidam
Cum ꝯcauo morus moriq̄ sorꝺ sycomo/
rus. Et facit gtūs pl̄is sycomorū. Jnue/
nit tñ sycomor. p syncopā. p sycomororum
sicut virū. p viror. Uñ. ij. Paralip. ix. Tan
tāq̄ copiam pbuit argēti in hierl̄m q̄i lapi/
dū. et cedror tantā multitudinē velut syco
mor. q̄ gignunt in campestribus.

Siculus. li. rex fuit sicelie. vñ illa terra di/
cta est sicelia. sic eaꝺē dicta est sicana a Si/
cano rege. Item a sicelia ꝺr sicul⁹. la. luz. pe.
cor. patrium. Unde Orat⁹. Jnuidia siculi
nō inuenere tyranni Tormentū maius. rē.
Et h̄ z h̄ siceliensis. z h̄ se. et h̄ sicelides. de.
Jñ h̄ sicelis. dis. i. sicelienſis. z declinat pa
tronymice. Uñ Uirgil⁹. Sicelides muse
paulo maiora canam⁹.

Sidon. fuit fili⁹ p̀mogenit⁹ Chanaan. A q̄
dicti sunt sidones. Et hinc ciuitas eorū in
phenicia sidon dicta est. Jñ h̄ z h̄ sidon. do
nis. patrium. Et sidonia. nie. ꝓuincia adia
cēs. Jñ sidoni⁹. nia. niū. Sidonij interp̄tāt
venundantes. Uel lingua phenicuz. piscis
ꝺr sidon. vnꝺ a copia pisciū sidon predicta
ciuitas est dicta. Et iterp̄tatur venator vel
venatrix. Unꝺ Beñ. xlix. Pertingens vsq̄
ad sidonē. z pō. do.

Sidrach lingua chaldea interpretatur de/
cor me⁹.

Sidus. deris. n. g. i. stella. vel collectio stel/
laꝝ in aliq̄ ligno. z ꝺr sic a simul sedēdo. Jñ
sidere⁹. rea. reū. i. res sideriſ. vel pertinēs ad
sidus.

Syenes. ciuitas q̄ꝺaz egypti.

Siphon. phonis. m. g. i. tuba. vel poti⁹ con
cha. siue vas in q̄ mingebāt. in q̄ cum vrina
cadit facit sibilatū. z ideo ponit pro sibilatu
vrine. vl̄ p bombo. Uñ Juuenal. Effigiem
q̄s dee lōgis siphonib⁹ implent. Uel potest
h̄ teneri in ꝓprio sensu. Nam hmōi vasa sus/
pendebāt mulieres ad simulacr̄ pudicicie.
facientes queq̄ turpia in templo eius Si/
phon etiā vas ꝺr q̄ vtunt in oriente ad extī/
guendū ignē.

Sigalū. li. pe. cor. q̄ꝺā annona vñ fit pessi/
mus panis. p q̄ q̄ꝺam min⁹ intelligētes so/
lent pferre siliginē. et ꝺr a sige q̄ꝺ est silētiuz
vel silere. q⁹ viꝺr silere et tacere int⁹ alias ꝓpr̄
sui vilitatē. vel p̄t ꝺici a siligo. Jñ sigalin⁹.
na. nū. pe. pō. z sigalice⁹. cea. ceū. z sigaleus
lea. leū. z sigaloni⁹. nia. niū. Unde terra illa
q̄ tali annona abundat. ꝺicta est sigalonia.
lonie.

Sige. ꝺr silentiū vel silere. Jñ h̄ sigeuz. gei.
p montoriū iuxta troiā Jñ sige⁹. gea. geum.
q̄ꝺ q̄nq̄ tm̄ valet q̄ntū troian⁹.

Sigena. ne. ꝺr gen⁹ piscis.

Sigillum. li. n. g. ꝺimi. a signū. ꝺicit signū
anuli. z illud q̄ꝺ fit in cera litterarum signū
est sigillum.

Signifer. ra. rū. pe. cor. i. ferēs signū.

Signū. ni. n. g. i. nota. ostentum. vexillum.
Signa ꝺicūt minora. ostēta vero maiora.
Item ſm Pap. signa ꝺicūt argumēta ratio
nis indicia. note ꝺiecture. vestigia testimo/
nia. Item q̄ꝺam stelle ꝺicunt signa. q̄a eas
naute obseruant in gubernandis remigijs.
Item signuz ponit q̄nq̄ p custoꝺia. Unde
Ecc. xlij. Sup mlierē nequā. bonū ē signū.
.i. sigta custoꝺia.

Syllepsis. est dissimiliū clausulaꝝ p vnum
ꝓbu ꝯglutinata ꝯceptio. z ꝺr a syn q̄ꝺ ē cō.
z lepsis q̄ꝺ est sūptio vel captio.

Silentiū. tij. n. g. vt ꝺicunt nihil est. sed vbi
vox nulla est ꝺr esse silentiuz. Similiter te/
nebre nihil sunt. sed vbi lux non est tenebre
esse ꝺicunt.

Silentiari⁹. rij. q̄ in palatio vel alibi silētiū
indicit. z est nomē ꝺignitat⁹.

Silentiarij. idem sunt qꝺ ꝯsiliarij vl̄ secre/
tarij ꝓncipis q̄ silere ꝺebēt z occultare ꝓnci
pis ꝯsilia. vt. ff. ꝺe mino. l. vex. glo. iij. l. illꝺ.
C. ꝺe coll'.

Silex. licis. incerti generis. ꝺr durissim⁹ la/
pis. q̄ ictu ferri ignem emittit. q̄ et focarius
ꝺr. et cor. si. Uñ Uirgil⁹ in. vij. enei. Sta/
bat acuta silex pcisis vndiq̄ saxis. Jtē cor.
pe. gti. Jñ silicin⁹. na. num. pe. pdu. i. petro
sus. z silice⁹. cea. ceum. i. res silicis. vel de si
lice exist⁹ens.

Silicern⁹.ni.q̄d ꝛ h̄ silicerni⁹.nij.ɔr.i.mo/ribū⁹.i.silis mortuo.q̄i silices cernēs .i. se pulcrū. Uel ɔr silicern⁹.senex.vet⁹.icuruus ꝓt senectutē.vicin⁹ morti.ꝛ ɔr a silex et cerno.eo q⁹ ꝓsideret ꝛ cernat terrā ꝛ silices .vel q⁹ ꝓpt curuitatē cernat terrā ꝛ silices. Item silicern⁹ ponit q̄nq; ꝓ firmo ꝛ duro vt silex. vt in Physiologo. Denuo si peccas silicernus extas.

Siligo.ginis.f.g.est q̄ddā gen⁹ tritici .ꝛ ɔr a seligo.gs.eo q⁹ sit selectū ab alio. Hā in pane ei⁹ spēs est ꝑcipua. Uñ q̄nq; tenuissim⁹ ꝛ purissim⁹ flos farinē ɔr siligo. yñ fit nobilissim⁹ panis. ꝛ pō.li. Uñ Juuenal'. Sz tener et niue⁹ molliq; siligie fact⁹. Jñ siligineus. nea. neū. ad siliginem ptinēs. vel de siligine factus.

Siliq̄ sic dicit Hug. gen⁹ est legumis quod porci i africa comedūt. Jtē siliq̄ ɔr follicul⁹ cuiuslibet legumis ꝛ purgamēti ei⁹. ꝛ cor.li. Uñ Uirgil⁹ in ꝓmo geor. Unde ꝓus letū siliq̄ quassante legumē. Aut tenuis fet⁹ vicie tristisq; lupini. Sustulerſ. ꝛc. Item siliq̄ ɔr q̄dā arbor. Uñ dicit Jsiɔ. ety. xvij. Siliq con quā latini corrupte siliquā vocāt. ido a grecꝭ tale nomē accepit. eo q⁹ ligni ei⁹ fruct⁹ sit dulcis. Xylon q̄ꝑ dicūt lignū licon dulce. Jñ h̄ siliq̄ ɔr fruct⁹ ei⁹ q̄ colligit ad opus porcoꝝ. Et siliq̄ est vicesima q̄rta ps solidi. vel q̄rta ps assis. Jn historia sup Lucā. xv. ɔr sic. Siliq̄s cibū porcoꝝ dixit. Et est ꝑm q̄sdā siliq̄ fruct⁹ arboris sonū faciēt ꝭ dū comedit. est aūt gen⁹ legumis sonoris folliculis ꝛ vacuis. q̄d magis ventrē onerat q̄ꝫ reficiat.

Syllaba.be.f.g.i. ꝓhēsio lr̄aꝝ. ꝛ ɔr a syllabin grece q̄d est ꝓhendē. Jñ syllabicus.ca.cū. Jtē syllaba ꝓpōit cū monos. ꝛ ɔr mono syllab.ba.bū.i. vni⁹ syllabe Jtē cū dis.bis.tris. ꝛ ɔr dissyllab.ba.bum. ꝛ bissyllab.ba bum.i. duaꝝ syllabaꝝ. Trissyllab.ba.bū.i. triū syllabaꝝ. et scribunt ꝑ geminū s. Jtez a syllaba componit tetrasyllab.ba.bum .i. quattuor syllabaꝝ. Pentasyllab.ba. bum. id est. q̄nq; syllabaꝝ. Hexasyllab. ba.bum. id est. sex syllabaꝝ. Heptasyllab.ba.bum.i. septē syllabaꝝ. Decasyllab.ba.bū. decē syllabaꝝ. Polysyllab.ba.bū.i. plurium syllabaꝝ. Et inde monosyllabicus.ca. cum. ꝛc. Et hinc monasyllabice. aduerb. et sic de aliis predictis

Syllogism⁹.mi.ɔr a syn q̄d est con. ꝛ logos sermo. q⁹ collectio ꝛ ꝓiunctio ꝑmonū. Jñ syllogistic⁹ ca.cū. Est āt syllogism⁹ oꝛo in q̄ q̄busdā positꝭ necesse est aliud accidē per ea q̄ posita sunt. vt Omne aīal est substātia .ois homo est aīal. g̃ ois homo est suba. Hoc totum est oꝛo q̄dam. in q̄ quibusdā positis .i. ꝑmissis duabꝫ ꝓpositionibꝫ. necesse est ꝑ ea aliud seq̄.i. ɔclusionē. Omis g̃ syllogismus ꝓstat ex tribꝫ terminis ꝛ duabꝫ ꝓpositōnibꝫ quarum ꝓma vocatur maiɔr. secunda vero minɔr.

Siloa vel siloe fons est ad radicē mōtꝭ sion q̄ nō iugib⁹ aq̄s sz in certꝭ hoꝛis ebullit. ꝛ ꝑ terrā ɔcauā ꝛ antra saxi durissimi cū magno venit sonitu.

Silua.ue.est spissum nem⁹ ꝛ breue. ꝛ ɔr a silen q̄d est vastitas vl' silentiū. q⁹ silua est vbi loca vasta sūt ꝛ deserta. ꝛ silētio plena. Silua etiā interdū ɔr ꝛ fructuose arbores ꝛ infructuose. Jñ siluosus. sa. sum. i. siluis plenus. Silua ꝓt etiaz dici a xylon q̄d ē lignū q̄i xylua. eo q⁹ ibi ligna cedant. ꝛ sic ꝑm alios scribit ꝑ y. grecū.

Silua cedua. est q̄ ad h̄ vt cedat deputata est. ꝛ ɔr apta cedi. q⁹ facile succrescit.

Silua pascua. ɔr que pascuis pecudum est assignata.

Silua palaris .est ex qua pali ad podimenta sumunt.

Siluestris. ꝓ.t. ꝛ h̄ stre. i. res siluestrꝭ. vel ad siluā ptinēs.

Silui⁹. uij. fuit fili⁹ Enee. ꝛ ɔr a silua. q⁹ natus fuit in siluis.

Silur⁹. ri. pu⁹ ꝛ minut⁹ piscis. Unɔ Juuenalis. Fracta de merce siluros.

Siluula. le. dimi. i. qua silua.

Sima iterp̄tat curuū Uñ h̄ figura. ⊽. vocat apud grecos sima. q̄si simuz. ꝛ repsentat apud nos h̄ elementū s. Jñ sim⁹. ma. muz. .i. curu⁹. Et ꝓprie sim⁹ est q̄ nasum bz recuruū sursum. Jñ h̄ simia. mie. q̄ddam aīal. q⁹ nasum bz recuruū. Jñ simi⁹. mia. miū. i. ad simiā ptinēs. vel silis simie.

Symmach⁹. chi. pe. cor. i. ꝓpugnās .et ɔr a syn q̄d est con. ꝛ machia q̄d ē pugna. Jnɔ h̄ symmachia. chie. i. cōpugnatio.

Symbolū. li. est collectio ꝑmonū. vt in ꝓsilio. vl' pecuniariū. Uñ Prouer. xxiij. Dātes symbola ꝓsumēt. ꝛ ɔr a syn q̄d ē cō. et bol⁹ morsell⁹. q⁹ q̄libet ponit ibi morsellū suū .i. ꝑticulā. Pap. ꝛo di. Symbola ꝓprie dicūt q̄n a diuersis ꝑciū ꝓficit i vnū. vt et ꝓiuiū inde pareſ. Dic nota q⁹ ꝑm theologos nom symboli similitudinē ꝛ collectōez importat

Unde a quattuor collectionibꝫ nomẽ ſym/boli impoñt. Primo a collectione multoꝝ hoim in vnam fidem. Scõo a collectiõe p/dicantiũ fidẽ. qz omẽs apoſtoli collecti hãc regulaz fidei ediderũt. ita qꝫ vnuſq; ſꝫ quod ſuũ erat apoſuit. Uñ vt tactũ eſt. ſymbolũ ꝺr a ſyn z bol⁹. qz q̃libet poſuit ibi bolũ ſuũ id eſt. pticulam. Tertio qz ex diuerſis locis ſacre ſcpture colligũt ea q̃ credẽda ſunt. vt ĩ pmptu habeant. Quarto qz oĩa bñficia no bis diuinit⁹ collata ibi colligũt. Scias eti am qꝫ q̃ttuor ſũt ſymbola. ſ. apl'oꝝ. q̃d ſecre to ꝺr in maturis. ĩ pma. et in cõpletorio. ſcz Credo in deũ pez. tc̃. Item Nicenũ. q̃d ꝺr dñicis dieb⁹ alta voce poſt euangeliũ. q̃d ĩ/cipit. Credo in vnũ deũ. Itẽ Athanaſij. q̃d ꝺr ĩ pma ĩ dñicꝭ dieb⁹ alta voce. q̃d incipit. Quicũqꝫ vult ſalu⁹ eſſe. Quartũ ſymboluz eſt iuris. ſ. pm⁹ titul⁹ de ſum. tri. z fi. catho. vt ait Iſidoꝝ. vij. li. etymo. c. vij. in quo id quod de fide catholica z ſumma trinitate ĩ predictis ſymbolis continet confirmat et repetitur.

Simia. mie. vide. ſ. in ſima.

Simila. le. eſt flos farine tenuiſſima. q̃ z ſi/milago ꝺr. et pollen. vel poll'. et coꝝ. mi. Uñ in Auroza. Sed ſimilam ſpargat oleo ſar/tagine fritam.

Similago. ginis. f. g. idem eſt q̃d ſimila. vl' ſimilago ꝺr gen⁹ frugis. z pꝺ. la. Ĩ ſimila gine⁹. nea. neũ. de ſimilagie exñs. vel ad ſi/milaginẽ ptinẽs. Uñ Ecc. xxxix. Panis ſi/milagine⁹.

Similis. ꝭ. r. z b le. i. cq̃lis. talis q̃lis ille. q̃i ſimul ille Et nota qñ ꝺr ſil'is illi refertur ad vultũ. ſz ſil'is illi⁹ refert ad moꝛes. Uñ pro/pheta. Quis ſil'is tui in dijs dñe.

Similitudo eſt cũ ꝑm aliquam ſpẽm viſam imago exp̃mit vel pingit vel formaꝝ. Figu/ra ꝺo eſt cũ impſſione forme alic⁹ imago ex p̃mit veluti ſi cera ex anulo effigiem ſumat Ita dicit Pap. Uel ſimilitudo eſt rez diffe/rentiũ compatio ſm Boetiũ.

Similitudinari⁹. ria. riũ. p ſimilitudinẽ lo quẽs. vel ad ſimilitudinẽ ptinẽs

Symma. me. p duo m. i. camera. Unde in vita beati Siluestri. Tarquinio in ſymma prandẽte. vltio diuina manifeſtata eſt. vbi q̃dam corrupte legũt ſima.

Symmiſta. ſte. i. camerari⁹. et ꝺr a ſymma. Uñ inuenit Dauid ſymmiſta dñi. Uel ſym/miſta ꝓpoit a ſyn q̃d eſt con. et myſta. ſte. q̃d eſt ſecretari⁹. vel myſterij actoꝝ. Ĩ ſymmi/ſta. i. ſecretari⁹. myſterij ꝺſci⁹.

Simo. monis. fuit ꝓprium nomẽ cuiuſdaz ruſtici a Terentio introducti. z interpreta tur cõpugnans. z pdu. o. in obliq̃s ad diffe rentiã nois apl'i. q̃d coꝛripit in obliq̃s. Itẽ Simo vel Simon dic⁹ eſt q̃dam magus quaſi compugnãs. quia cum apoſtolis dei pugnabat.

Simon. monis. pe. coꝝ. nomẽ eſt petri apo ſtoli. z interptat audiens vel obediens. Et eadem cauſa ali⁹ apl'us dictus eſt Simon ſed ad diſtinctiõem ſimonis petri dictus eſt Simon cananeꝰ de vico galilee cana. vbi dñs aquam mutauit in vinũ. Ipe eñ eſt q̃ in alio euangelio dictus eſt zelotes. Cana quippe zelus interptat. Ĩ zelotes. i. emula toꝝ. Interptat etiã Simon ponens triſti/ciam. Predicta bñ ꝺueniũt vtriq; Simo/ni petro vicz z Simoni cananeo fratri Ju de z Jacobi minoꝛis. qz vterq; eoꝝ habuit obedientiã p̃ceptoꝝ p̃ executiõem. triſticiaz afflictoꝝ p̃ paſſionẽ. zelũ aiaꝝ p ꝓſtantẽ fer uoꝛem.

Simonia eſt ſtudioſa cupiditas vel volũ/tas emendi vel vendendi aliq̃d ſpũale vel ſpirituali annexũ q̃d ſpũale cenſet. z dicit a Simone mago q̃ fuit p̃m⁹ in nouo teſtamẽ to hui⁹ ſceleris inuentoꝝ. q̃ voluit emere ḡ/tiam ſpũſſancti a ſancto Petro. ſic̃ z Giezi in veteri teſtamẽto voluit vendere gratiam ſanitatis. ſ. ſanitatem gratis datam Naa/man ſyro. Unde prꝺpie venditoꝝ ſpũaliuz dicitur giezita a giezi. Emptoꝝ vero ſimo/niacus a ſimone. vſu tamẽ vterq; dicitur ſi moniac⁹. Cõmittit autem ſymonia tribus modis. ſ. p mun⁹ a manu. ab obſequio. a lin gua. Primũ eſt pecunia. Scõm ſeruit⁹ in/debita impẽſa. Tertium eſt fauoꝝ.

Simoniac⁹. ca. cũ. q̃ facit ſimoniã. z ꝺr a ſi monia. Et ſimonic⁹. ca. cũ. in eodem ſenſu. q̃d magis deriuat a ſimo. monis. Itez a ſi/mone dicti ſunt q̃daz hereticiſimonici. Hi dicũt creaturã a deo nõ eſſe. ſz a ꝑtute q̃daz ſuperna creatã.

Simonides. dis. pe. coꝝ. poeta q̃dã fuit ly/ric⁹. Uñ ſimonida metra. Dauid et dictus eſt ſimonides. Unde dic̃ Hiero. in epla ad Paulinũ. vij. Dauid ſimonides nr̃. qz. ſ. ly/rice ſcripſit apud hebreos ſicut ſimonides apud grecos.

Symphonia. nie. i. conſonantia vel cordia ſonoꝝ vel vocũ. z ꝺr a ſyn q̃d eſt con. z pho/nos q̃d eſt ſon⁹. Item ſymphonia ꝺr q̃daz

instrumentū ꝓpter ꝯsonantiā vocū. Jñ symphoniac⁹. ca. cum. Et hic ꝛ h̄ symphonista. ste. canens cū symphonia. Uel vt dic̄ Pap. Symphonia vulgo appellat lignū cōcauū ex vtraq; pte pelle extensa qua virgulis hic inde musici feriūt. fitq; in ea grauis ꝛ acuti ex ꝯcordantia suauissim⁹ cantus Jtem sup illud Luce. xv. Audiuit symphoniā ꝛ choꝝ rū. dicit glo. Symphonia est diuersaꝝ etatū ꝛ virtutū. velut variaꝝ chordaꝝ idiscreta ꝯcordia.

Symphonides. dis. pe. cor. dict⁹ est dauid a musico instrumēto. q̄d ē symphonia. Unde dicit Hieronym⁹ in ep'la ad Paulinuz. vij. Dauid symphonides nr̄. Hic etiā dict⁹ est simonides. vt. s. patuit.

Simplex. plicis. o. g. ōr a sine ꝛ plica. q̄si sine plica vel partiū varietate. ꝛ cor. pli. Jñ simplicitas. tatis. Jtē simplex aliq̄n sumit in bona pte. i. sine plica malitie sine duplicitate. pur⁹. Unde de Job ōr. Erat vir simplex ꝛ rectus. Simplex i effectu. Rect⁹ in intellectu Aliq̄n in mala pte pro idiota vel fatuo. Et differt simplex a simplo. qz simplex ē q̄d caret pte. is simplū est q̄d hz oēs ptes eiusdem generis ꝛ eiusdē speciei ꝛ nate. vt elementum ignis simplū est. qz q̄libet ps ei⁹ ignis ē. Et q̄cq̄d ꝯstat ex ptib⁹ eiusdē generis cum toto simplū ōr Jtem simplū q̄i tantūdē. i. nō duplū vel triplū. ꝛc. vt cū ōr h̄ est duplū illi⁹ vl' triplū. ꝛ h̄ est simplū.

Sympsalma. matis. n. g. vel h̄ sympsalma. me. i. ꝯsonantia psalmi. vel vocis copulatio in cantando. ꝛ ōr a syn q̄d est cō. ꝛ psalm⁹.

Simulacrū. cri. pe. cor. i. imago. effigies. et ōr a simulo. las. qi simulās aliud q̄z sit.

Simultas. tatis. f. g. i. discordia. lis. inimicitie. ꝓtestio. dol⁹. ꝛ ꝓprie latēs odiū. Unde Leo papa. Esse nt odia. deficiāt simultates. oia xpi mēbra ꝓficiāt.

Simultū. ti. q̄dā ꝓmis in cornib⁹ arietū. q̄ facit eos cornupetere.

Syn grece. latine ōr con. vel simul sigt. Jtez syn ꝓiunctio causalis vel ꝓfirmatiua. Jtē sin q̄dam loc⁹ est in deserto. q̄ a sina ōr. Et interptat sina mandatū. qz legem ibi susceperūt filij israel.

Synagoga interptat ꝯgregatio. ꝛ est ꝓprie iudeoꝝ. ꝛ ōr a syn q̄d est con. ꝛ goge. q̄d ē cōgregatio. Sz nr̄a eccl'ia. i. ꝯgregatio. cōuocatio interptat.

Synallepha. est abiectio vocalis i scānione metri de fine dictōis. cū sequēs dictio incipit a vocali. vt apud Juuenalē. Semp ego auditor tm̄ nūq; ne reponā. O em̄ obūcit ō ego. ꝛ h̄ ꝓpt elegantiā vt tollat hiat⁹. et sic inducit ornatū. Jtē synallepha aliq̄n i prosa obseruat. vt sumope magnope.

Sinapis. pis. herba q̄dā. ꝛ ōr a sil'is ꝛ nap⁹ eo q; foliis sit napo sil'is. Jñ sinapi. indeclip semie illi⁹ herbe ꝛ ꝯfectōne illi⁹ herbe. q̄ fit ex illo. Et inde sinapic⁹. ca. cū. pe. cor. ꝛ pō. na. sinapis. Unū q̄dā. Sinapis cerebrū sed purgat pect⁹ ysopus.

Synaxis grece solēnitas. latine ꝯuent⁹ ōr. a syn q̄d est cō. ꝛ axis q̄d est psalm⁹. q̄si psalmoꝝ ꝯcursus.

Syncategorema. matis. i. ꝯsignificatiuū. et pdu. pe. nti. is cor. pe. gri. Unde ptes ōnis alie a noie ꝛ ꝝbo dicūt syncategoremata. i. ꝯsignificatiua ꝛm dialeticos

Sincer⁹. ra. rū. ꝛ h̄ ꝛ h̄ sincer⁹. ꝛ h̄ re. i. codez sensu. i. sine cera. sine mollicie. sine flexibilitate. s. pur⁹. ꝯstans. firm⁹. mūd⁹. sine vitijs. et pdu. pe. Unū Oratij. i fine scōde ep'le. Sincerū nisi vas q̄dcūq; infundis acescit. Jtez Virgili⁹ in moreto. Subsedit sincere sora imbusq; liquat. Et mūdata ceres. Jñ sinceritas. tatis. i. puritas. sine fermēto malicie ꝛ nequicie.

Sinciput. pitis. anterior ps capitis. Unde. Sinciput anterior ps ōr esse.

Syncopa. est ablatio de media dictōne l're aut syllabe ꝓria epenthesi. vt audacter p audaciter. ꝛ cōmouit p cōmouerit.

Synchrysis. est hypbatō ex oī pte ꝓfusus. vt Tris nor⁹ arreptas in saxa latentia torquet. Saxa vocāt itali medijsq; in fluctib⁹ aras. Est ei ordo. Tris scz naues arreptas nor⁹. i. ventus. in saxa torquet. q̄ saxa in medijs fluctib⁹ latentia. itali vocant aras ꝛm Donatum.

Synchronon. i. vni⁹ tpis. ꝛ ōr a syn q̄d ē cō vel simul. ꝛ chronon q̄d ē tps. q̄i vni⁹ tpis. l' simul in eode tpe. Unū Hiero. i plogo Osee. Et Osee synchronō Esaie. i. ꝓtemporanei⁹ qz eisdē tpib⁹ ꝓphetauerunt.

Syndresis. ōr supior ps rōnis.

Syndialmos. est eadē figura cū antitheta

Syndic⁹ est ꝓcurator vniuersitatis vl' collegij ꝓ certo salario ad iudicia cōstitut⁹. s. q̄ cāz vniuersitatis agit vel defendit. ꝛ ōr q̄i singuloꝝ cām dicēs. Est em̄ syndic⁹ grece defensor latine. Nam officiū ei⁹ est agere vl' defendere noie vniuersitatis causas pūtes vel emergētes. vt. ff. q̄d q̄sq; iurz. in rub. ꝛ i glo.

Syndō.donis.f.g.ōr lineū amictoriū ml'ierū q̄ humeri operiūt.r qñq; simpl'r ōr pro lineo pāno. Unde Matth.xxvij. Et accepto corpe Joseph.inuoluit illud i syndone mūda.r cor.pe.gti. Un in Aurora. Qua vestitus erat syndone nud⁹ abit.

Sinedra.est idem q̄d ꝓcessus.vt habetur i historijs.

Synthesis ſm doctrinale fit dupl'r. Uno mō ē accidēt⁹ mutatio p̄cipue nūeri i nūerū vt vnica facta fuit mulier q̄ sunt mō multe. Sz iste mod⁹ nō est multū in vsu. Alio mō est mutatio de scōa psona ad tertiā. vt Nobis parce de⁹ nr̄os lauet ille reat⁹ Un. Ōr.r bine spēs h̄ synthesis esse

Syngraph⁹.phi.ōr pscriptio.i.duor insimul scriptio. vide.s.in cirograph⁹.

Singult⁹.tus.tui.est ptractio anhelit⁹ cuz difficultate. Uel ſm medicos .singult⁹ ē sonus violente cōmotōis oris stomachi ex fumosa ei⁹ dispositōe pueniēs. Jn singultos⁹ sa.sum.i.singultib⁹ plen⁹. Et singultum ad uerbū. Pap. ꝙo dicit. Singult⁹.sulpiriū. viscez pulsus .ploratio.gemitus. tristicia. planct⁹. Et subdit. Singult⁹ ex stomacho fit.aut ex frigore.aut ex frigido bibēdo.aut ex ml'to cibo vel potu.aut ex puo.

Singul⁹.la.lū.i.vn⁹ vel vnic⁹ Sz in pl'i accipit distributiue. Un singuli comedunt.i. sepatim q̄libet p se.vn⁹ r vn⁹ p se. Jtē a singul⁹.ōr h̄ r h̄ singularis.r h̄ re. Jn singulariter.r h̄ singularitas.tatis.

Sinistra.stre.ōr a sino.nis.qr rē fieri sinat. Qr ät ōr sinistra q̄i sine dextra.ety.est. Jnō siniſter.stra.strū.r siniſter.stera.steꝛ.i. a pte illa.vel mal⁹.ōri⁹ nociu⁹. Et ꝓpat siniſteri/or. siniſtimus.q̄d regulariter deberet esse siniſterrim⁹. Jtē a siniſter ōr siniſteri⁹.ria.rium.i.p siniſtrā duct⁹.vl q̄ siniſtra vtit⁹ pro dextera vel ecōuerso.

Syniug⁹.ga.gū.i.eiusdē iugi.vel sub eodē iugo posit⁹. vide.s.in Cōiugus

Synecdoche.ē figtio plene intellect⁹ cpar cū pl⁹ minus ve pnūciat.aut em̄ totū a pte ostēdit.vt Uerbū caro factū est. Et Eram⁹ i naui vniuerse aie cētū septuagitaset. Hic em̄ minus dicēs pl⁹ sigt. Aut ecōtra.a toto ptē.vt Propt paraſceuen iudeoꝝ. qr iurta erat.in monumētū posuer̄t illū.et Tulerūt dn̄m meū.r nescio vbi posuerūt eū. dn̄m dicit.cū solū dn̄i corp⁹ q̄reret. Pl⁹ em̄ dicens min⁹ sigt. Hug. ꝙo di.q synecdoche ē q̄daz figura.cū q̄d ptis est attribuit toti.r econuerso. Et est et q̄dā color rhetoric⁹.r appellat apō latinos ītellectio. Est em̄ intellectō toti⁹ p ptē.vel ptis p totū. vel vni⁹ p plura. vel pluriū p vnū cognitio.

Synod⁹.di.f.g.pe.cor.i.cet⁹ q̄uēt⁹ comitatus.ꝓgregatio.r ppie senū vel p̄sboterorꝝ. q̄d solent facere epi

Sinon.fuit q̄dam ꝑditor.vide.s. in exceꝛa.

Synonym⁹.ma.mū.i.vni⁹ nois cū alio. et ōr a syn q̄d est cō. vel simul.r onoma q̄d est nomē. Synonymū nomē est illō q̄d idē cū alio noie significat. Sut ät synonyma q̄ et multiuoca r vniuoca dicūt noia.i. diuersa noia p̄cipaliter idē significātia r appellantia Jn h̄ synonymia.mie.i. vniuocatō. Sz qñq; ponit⁹ p ononymia hac sl'itudie. qr sic synonymia est.qñ idē sub diuersis vocib⁹ signat.ita ononymia ē. qñ vna voce diuersa signt. Et describit sic synonymū. Synonyma.sunt pla noia idē significātia tā i ꝑtis q̄s in appellatiuis. Jn ꝑtis vt publi⁹. Cor neli⁹. African⁹. Scipio. Jn appellatiuis latinis. vt mucro.gladi⁹.spata.ensis.

Synopis.pidis.color q̄dā rube⁹.et p̄t dici synopis.qi sanguis nobilis.qr sanguineuz hz colorē. Et vt dicit Jsiō. in.xix.etym. vbi agit de coloribꝫ. Synopis inuēta est p̄mū in ponto insula. vn̄ a synope vrbe ponti nomē accepit. Spēs ei⁹ sunt tres rubra.r minus rubēs.r int' has media. Un Piere.xvij Et facit laquearia cedrina.pingitq; synopide.et cor.pi.

Syntagma grecū ē.i.dogma.structura.ordinatio. Un Piero.in plogo Beñ. Que p priū syntagma desiderāt.

Syntaſis.taſis.vel syntaſeos.i.ꝓstructio. et ōr a syn q̄d est cō.r staſis q̄d est stās vl' status.q̄i ꝓstans.ꝑpie illa constructio vbi voces simul stant r ꝓgruūt cū intellectib⁹. vel econuerso.ſm Hug.Pap. ꝙo dic. Syntasyn greci dicūt ordinationē siue ꝓstructōez dictionum.

Syntheton.est q̄dā figura.qñ.s.due orationes iungunt⁹ in vna.

Syntoma.pe.pō. Syntomata.i. accidentia febriū sunt.vt dolor capitꝫ.fluor narium. vomitus.impetus.r similia.

Syntonomia.vel syntomia.i.cōcisio.et ōr a syn q̄d est con.r tomos q̄d est diuisio.vl' sectio.vel cesio.

Synton⁹.ni.pe.cor.ōr a syn r tonus. q̄i totus sonus vel duplex sonus.

Sinus.nus.nui.m.ḡ.i.gremium.collectio vestis. Et sinus palpebra.et sinus receptaculum maris.s.naturalis portus vel litus exesum fluctib. Unde Act.xxvij. Sinum vero quendā ꝑsiderabant habentem litus. in quem cogitabant si possent eiꝯere nauez Item maiores recessus maris dicunt sin⁹. Item sin⁹ altaris dicebat in quo ꝑsumebāt ignē q̄ ponebant sup altare. Et in ista sīgtione accipit Ezech.xliij. Et a sin⁹ ꝺr sinuosus.sa.sum.i.finib⁹ plen⁹ vel ampl⁹.dilatatus.vel curuatus. Jñ sinuositas.tatis. Item a sinus ꝺr ħ sinum.ni.vas in q̄ mulget lac. ꝓma ꝓducta q̄ in sinus corripit. Unꝺ Virgili⁹. Sinum lactis t hec celiba priape q̄t annis.

Sinus Abrahe sicut dicit magister in historijs locus est in superiori margine iferni aliquantū habens lucem sine omi pena materiali.in quo erant anime ꝑdestinatoꝝ vsq̄ ad descensum christi ad inferos.q̄ loc⁹ ꝓpter sui tranquillitatē sin⁹ abrae ꝺr .vt sinū maris dicim⁹. Et dicebat abrae.qz ipe fuit ꝓma via credendi. Jpe em̄ ꝓm⁹ publice predicauit vnū deū tm̄ esse Dunc tū locū vocauit Job tenebras ꝓ tedio expectādi dicens Straui lectulū meum in tenebris.

Synzygus.ga.gum.i.ꝯiunct⁹ vel ꝯiugat⁹ Unde t ꝓnomia dicunt synzyga vel syniuga latine.a syn q̄d est con.t sygum vel iugū. Jñ ħ synzygia.gie.i.ꝯiugatio.vnde t ꝓportionalis ꝯiunctio elementoꝝ vel numeroꝝ ꝺr synzygia. Et est q̄dam plana.q̄dam cubica.i.solida figura.sed ħ ad aliā scientiam spectat. Synzygia etiam ꝺr si pes extenda tur vltra numez quattuor syllabaꝝ. Unde synzygie dicunt pentasyllabi t hexasyllabi pedes. Di non sunt pedes.sed appellant pētasyllabi.t hexasyllabi.qz vltra q̄nq̄ vel sex syllabas nō ꝓcedūt. Sz apud grecos dicūtur synzygie.q̄i q̄dam ꝯiunctōes vel declīationes.qz ex q̄ mēsuratio dictōnis q̄ pes est extendit vltra numez q̄ttuor syllabaꝝ non ꝺr pes sed synzygia. Pap. ꝓ o dicit. Synzygia ꝯiuga syllaba.vt mei.tui.sui.vl sapiēs. sapienter.sapientia.

Sion.mons est in hierl'm.t sepe ponit pro ipa ciuitate. Sion hebraice. latine interpatat speculū.vel speculatio.qz in sublimi cōstructa est.t de longevenientia ꝓtemplatur vel speculat. Hec sepe eccl'iam militantem sīgt.in q̄ deum p speculū t in enigmate speculamur. Dr etiā aliq̄n sion.mater hierl'em. qz sion tanq̄ mater filiā hierl'm ꝓtegebat t defendebat.

Siparū.gen⁹ veli vnū pedem hñs. quo iuuari nauigia solent quotiens vis veli languescit.quod ex separatione extimat dictuz ſm Pap.

Sipariū.rij.ꝺr cibꝰ vel pciū cantoris.t ḥc/ḥd ante cantante ꝑ pcio suspendit.

Siquis.siq̄.siḥd.vel siḥd.i.aliḥs.et hz gra uem accentū.sic neḥs.

Siracusa.se.se ciuitas sicilie. Jñ syracusanus.na.nū. Unde Act.xxviij. Et cum venissem⁹ syracusam.t pō.cu.

Syrasirim.liber q̄ ꝺr canticacanticoꝝ .vt dicit Hieronym⁹ in prologo ꝓuerbioꝝum. Syrasirim.quod in lingua nostra vertitur canticacanticoꝝ.

Syren.i.tractus.t acuit in fine Jtem syrēnis.et tunc acuitur sy.t pdu.pe.gti. vide in syrena.

Syrena.ne.t ħ syren.renis.t facit actm̄ syrenē.vel syrena.est monstrū marinū q̄d dulcedine sui cant⁹ nautas ad se trahit. et submergi facit. Jñ syrenic⁹.ca.cum.i.dulcis et delectabilis.t affectiu⁹ seu attractiuus cantus t periculosus. Item syrene dicunt serpentes cū alis.q̄ plus currūt q̄z equi. sz etiā volare. dicunt.quaꝝ tm̄ virus est.vt post morsum ante mors sequat q̄z dolor sentiat. ſm Aug. Jn glo. aūt Esa.xij. sup illud Et syrene in delubris voluptatis.ꝺr sic. Syrene sunt animalia vel serpentes cristati t alati. Uel vt alij dicūt .pisces marini in specie muliebri. Jsidor⁹ aūt.xj.etymo.vbi agit de portentis.sic dicit. Syrenes tres fingunt fuisse.ex parte virgines.t ex parte volucres habentes alas tungulas.quaꝝ vna voce.altera tibijs.tertia lyra canebat.q̄ illectos naiuigantes suo cantu in naufragia trahebāt Scōm aūt veritatē meretrices fuerūt.que q̄nq̄ transeūtes ducebāt ad egestatē. Has ficte ferūt inferre naufragia. Alas autē habuisse tungulas dicunt.qz amor etvolat et vulnerat.q̄ ideo in fluctib cōmorasse dicūtur.qz fluct⁹.i.venerem creauerūt.t produ. hanc syllabam re.

Syria.ric.q̄dam ꝓuincia dicta a q̄dam indigena.vel vt dicunt q̄dam. Syrin fuit nepos Abrae t Lethure.a cui⁹ nomie syria dicta est. Et antiq̄ assyrios vocabant.q̄s nūc syros vocam⁹. Jñ syri⁹.ria.rium.et syr⁹.ra. rum. Unde t syri⁹ lapis ꝺr q̄ in syria reperit Et syriacus.ca.cum.de syria exīs. Unde t

Sy

syriaca ꝺr vitis vel vua. vl' qr ꝺe syria allata est. vel qr nigra est. Inuenit etiaz syrus pro ꝓpꝛio nomine.

Syrina. syrinaꝛ. i. cauda vestiꝫ feminaꝝ.

Syrina etiã ꝺr series longa ozonis. tenorẽ suũ vsqz ad vltimũ seruãs. Syrina etiaz ꝺr liber vel reuolutio chartaꝝ. qr in libro sunt multe reuolutiones ꝛ plicature. sic in cauda vestis mulieꝝ.

Syromates. tis. m. g. i. gladi⁹.

Syromaste. tes. i. fortitudo.

Syrophenissa. dicta est mulier cananea gẽtilis. Cananei em̃ ꝙndã iudeã incoluerunt sed post dispersi sunt. Et hac dispsiõe erat mulier ista ex syrijs ꝛ phenicib⁹ orta. Unde Marci. vij. Erat ãt mulier gẽtilis. syrophenissa genere. Item inuenit syrophenix. cis. Uñ Juuenalis. Terret idumee syrophenix incola porte.

Syrpa. pe. idem est ꝙd sarpa.

Syrtꝫ. tis. f. g. ꝺr a syren ꝙd ẽ tract⁹. Et sũt syrtes loca periculosa in mari dicta ab attractione arene in cumulos. Est ꝓo ibi inequalitas marꝫ ꝛ terre. ꝛ in vno loco est aqua pro fundissima. in alio vadosa. vñ periculũ ẽ illac trãsire ꝯm Hug. Pap. ꝓo di. Syrtes. tractus aquaꝝ rapaces. scopuli sup̃ mare. loca arenosa vel arida accedũt ꝛ recedũt.

Syrt⁹. ta. tũ. i. attractiu⁹ ꝛ spinosus. ꝛ ꝺr a syren ꝙd est tract⁹. Et h̃ syrtũ. ti. i. spinetũ.

Sisera. interp̃tat futuꝝ iudiciũ. vel gaudẽs exclusio. vel eꝝ missio. ꝓpꝛiũ nomẽ cuiusdaz viri in lib. Judic̃. ꝛ cor. pe. Uñ in Aurora. Currũ deseruit. Sisara terga dedit.

Sistarcia. cie. vas est repositoꝛiũ. sic saccus vel pera. Et sunt sistarcie nautaruz dicte q̃ sint sute vl' vascula in q̃bꝫ portant cibi. Uñ j. Re. ix. Panis deficit in sistarcijs nr̃is. Et ista lr̃a cõiter habet in biblijs correctꝫ. Quidam ꝓo dicũt cistarca. vnde ꝯm eos debet dici in cistarcis nr̃is. a cista et arca. Alij dicũt q̃ a suo suis. ꝺr h̃ sitarcia. cie. i. substantia. ꝓpꝛie nautaꝝ. eo q̃ suta sit. vl' qr sit sita. i. collocata. Hoc videt sentire Hug.

Systole. les. ꝛ systola. le. est correptio syllabe naturaliter lõge ꝓnũcia extasi. qr sic extasis producit breuẽ syllabã. ita systole corripit lõgã vt Aquosus orion. cũ orion ꝓducte dici debeat in pen̄. Et apud Latonez. Hoc videne rursus leuitaꝫ crimie dãnes. Ultima ei b⁹ ꝓbi vide corripit. cũ sit scde ꝓiugatõnis ꝛ ꝓduci debeat.

Sistrũ. stri. n. ge. i. tuba. ꝛ ꝺr a sisto. stis. vel ꝺr sic ab inuẽtrice. Uel sistrũ ligua egyptia ca ꝺr tuba cũ q̃ Isis describit. Hã in hmõi sacrificijs ea vtũt. Uñ. j. Re. xviij. legit. In tympanis leticie ꝛ in sistris precinebãt mulieres.

Sitis. tiꝫ. f. g. desideriũ bibẽdi. Jñ siticula. le. dimi. i. pua sitis. Et siticulosus. sa. sum. q̃ assidue sitit. vel aliq̃ntulũ sitiens

Sytropodes. sunt coquendi cã vasa fictilia. cũ trib⁹ pedib⁹ ꝯm Pap. ꝛ vidr ꝓponi a syn ꝙd ẽ cõ. ꝛ tris ꝛ pes. q̃i cũ trib⁹ pedibus vas. Quidã aũt dicũt citropodes a citra et pes. qr pedes hz citra supiozẽ fabcam.

Situla. le. pe. coꝛ. restis est q̃ aqua trahitur. vel potiꝰ ipm vas. ꝛ ꝺr a sitio. qr apta ẽ sitiẽtib⁹ ad bibendũ. ꝙd vas greci cadum vocãt Item situla. le. est ꝙddã gen⁹ serpẽtis. Jnꝺ sitella. le. di. i. pua situla.

Situs. tꝰ. tui. i. repausatio vel ordinatõ vel repositio. vel modus vel natã. vel vetustas vel humoꝛ. vel longitudo tpis. vel negligẽtia. Ham negligentia ex vetustate seq̃t. et ꝺr a sino. nis. Et sitꝰ. ta. tum. nomen. i. positꝰ. et voluerũt q̃dam q̃ in hac significatõne situs deriuet a pono. nis. ꝓ auferesim. q̃i positus. sed auferesis nõ fit nisi in ꝓpositã dictione ꝯm Hug.

B ante R

Smaragdꝰ. di. lapis ꝑciosus. viridez hñs colorẽ. cui nihil viridi⁹ cõparat. Nam herbas q̃z virentes. frondesq̃ superat. Solo em̃ intuitu implet oculos. nec satiat. Sculptib⁹ q̃z gẽmas. nulla gratioꝛ oculoꝝ refectio reficiens circa se viriditate repcussuz aerem. Jñ smaragdin⁹. na. nũ. nomen possessiuũ. pe. põ. Unde in Aurora. Seq̃z smaragdinis miscet vbiq̃ coloꝛ. Jnuenit etiaz smaragdo. dinis. idem ꝙd smaragdꝰ. ꝛ cor. pe. gti. Jnꝺ smaragdine⁹. nea. neum. Unde Apo. iiij. habent ꝙdam biblie. Et iris erat i circuitu sedis similis visioni smaragdinis Alie habent smaragdine. et tunc est nomen possessiuum

Smigma. matis. neu. g. est q̃ddam vnguẽtum vel confectio vnguenti. vel sapoꝛis. vl' aliquarum aliaꝝ rerum boni odoꝛis. Unꝺ Danielis. xiij. Afferte mihi oleuz ꝛ smigmata vt lauer. Jnuenit etiam migma. sed aliꝺ sigt. vide. s.

Smirna. ne. f. g. asie. minoꝛis puincia. ꝛ interp̃tat canticũ coꝝ.

B

B ante D

Sobna.ne.ꝓpriū nomen cuiusdā viri. de q̄ habet Esa.xxxvj. Et sobna scriba.z interp̄tat sedēs vel sedes seu diuertens.

Soboles.lis.i. ꝓgenies.s.filij vel filia.z ōr a suboleo.les.eo q̄ suboleat.i.succrescat.

Sobrin⁹.ni.m.g.i.filij⁹ sororis.et ōr a soror q̄i sororin⁹. Jñ ħ sobrina.ne.filia sororis. q̄si sororina. Et ꝑ ꝓpositōem ħ cōsobrin⁹.ni.i. cognat⁹. Uel ꝑ sobrini dicūt filij duarū sororū. vel fratris z sororis.q̄i ꝑ sororini. Jnō ħ ꝑ sobrina.ne.z cor.bri.

Sobrius.bria.brium.i.abstinēs.z ōr a se z bria.q̄d est mēsura.q̄i sebri⁹.i.secū hns briā Jñ ħ sobrietas.tatis. Et differt a pudicus. Uñ q̄dam. Sobri⁹ a mensa .de lecto surge pudicus. Jñ sobriolus.la.lum.i.aliquātulum sobrius.

Soccus.ci.m.g.est q̄ddam calciamentum comedor.z ōr a sacc⁹.eo q̄ saccū habeat i q̄ ps plāte imittit.z ꝑ metonomiā ōr q̄ñq̄ comed⁹. Jñ soccell⁹.li.dimi.i.puus socc⁹. Et soccat⁹.ta.tū.i.soccis idut⁹ vel soccos hns.

Socer.ceri.m.g.ōr pī vxoris vel mariti. et ōr a socio.as.q̄ sociat generovel nurui.z ip se ei. Jñ socerin⁹.na.nū.z ħ socr⁹.ħ⁹ socrus mater vxoris vel mariti. Et ꝑ ꝓpositōnez ħ ꝓsocer.ri.pī soceri.vel socr⁹.q̄i secūd⁹ socer. Et ħ ꝓsocr⁹ mater socr⁹ vel soceri.et cor.so. Uñ in Brecismo. Est socer vxoris genitor socrus genitrixq̄.

Soci⁹ ꝓprie est in piculo. Collega ī officio. Comes i itinere. Cōsors in p̄mio. Sodalis in mēsa.vel in sede.q̄i sedalis. Jsid.etym.t.dicit q̄ socij dicūt ꝓpter piculi aut opis societatē.q̄i in vna caliga vel socco. vel in vno vestigio manētes.z tūc soci⁹ ōr a socc⁹.q̄d est calciamētū comedor.vel ōr a seq̄r.quer⁹. Jnō socia.cie. Jnuenit etiā soci⁹.cia.ciū.z cor.p mā. Uñ Ouidi⁹ de arte. Nō bñ cū sociis regna venusq̄ manet. Jnde societas.tatis. ōr par.fed⁹.z sociorum vnitas.

Sodalis.ꝯ.t.z ħ le.i.soci⁹ i mēsa.l'scutella. vel i symbol. Jñ ħ sodalitas.tatis.i.societas amicitia. Et ħ sodaliciū.cij.p eodē. Unde Ouidi⁹ Jure sodalicij q̄ mihi iūct⁹ erat. Et sodalis p amico ōr.et ꝓpr̄ vñ inuenit sodalici⁹.i.amicabili⁹.z pō.pe.

Sol.solis.m.g.ōr a sol⁹.eo q̄ sol⁹ luceat obscuratis cūctis aliis sideribus suo splēdore. Jñ ħ z ħ solaris.z ħ re.i.res solis. vel ad solē ptinēs. Et solan⁹ na.nū.pe. pō. possessiuū. Et q̄ subsolan⁹. Et ōr sol.q̄i sol⁹ lucēs.

Solaciū.cij.oblectamentū.leuamen.refrigerium.ꝯsolamē. Solamen.inis.idem.

Solariū.rij.ōr a sol.q̄i solauriū .q̄ soli z aeri vel auris pateat.

Solar.laris.est pec⁹ multū depascēs.

Solea.lee.f.g.ōr a solū.eo q̄ solū pedis tegat. vel q̄ solo terre adheret. Jñ solcola.le. dimi.i.pua solea.

Solēnis.ꝯ.t.z ħ ne.i.celebris festiu⁹. Jnō solēnitas.tatis.z ħ solēne.nis. p eodē. Et cō ponit a soleo et ann⁹.quia solet esse singulis annis. vel a solido.das.i.firmo. q̄ solidum ꝓpter religionē mutari nō debeat. Et predicta vocabula scribēda sunt p vnū l.z duo n. et nūq̄ p m.z p.

Solers.lertis.o.ge.i.sapiēs.ingeniosus.sagax.caut⁹.z ōr a solon q̄d ē totū vel multum z ars.q̄i tot⁹ vel mult⁹ in arte. Et fm ħ pōt scribi p vnū l. Uel ꝯpōit a sollicit⁹.ta.tum. z ars.q̄i sollicit⁹ in arte z vtilis.z fm ħ scribit p duplex l. Jñ ħ sollertia.tie.i.sollicitudo.vigilātia.astutia.sagacitas.industria.z pdu.so. Uñ q̄dā. Et igu o pulcrā ducit sollertia vitā.i.sapiēs z caut⁹ homo.

Sollicit⁹.ta.tū.i.curiosus.anxi⁹.z cōmot⁹ Jñ sollicitudo.dinis.curiositas.anxietas.

Solid⁹.da.dum.i.integer.firm⁹.z ōr a solido.das.q̄d est firmare.integrare.z q̄ñq̄ syncopat.z ōr sold⁹.da.dū. Jtez ħ solid⁹.di.est q̄ddā pond⁹.z ōr solidus.q̄ nihil illi deesse videt. Solidū ꝯo integrū z totum veteres dicebāt. Jpm. vel ipse q̄z numisma a numa vocat. vel nomisma.q̄ noīb⁹ ꝓncipiū et effigie signet. Ab initio ꝯo vnū numisma. vn⁹ argente⁹ erat solid⁹. Apud latinos alio nomine sertula ōr.q̄ vncia cōpleat sex solidis. Uūc vulg⁹ aureū solidū vocat.cui⁹ tertiam ptē dixeri tremissez.q̄ solidū faciat tremissis. Et nota q̄ ꝑ illo pōdere dicendū est solidus.z nō sold⁹.nisi syncopet i syllaba. Jñ solidari⁹.ria.riū.ad solidū ptinēs .vel sez solidos accipiēs.vel p solidis seruiēs.

Solifuga.ge.pe.cor.q̄ddā aīal.eo q̄ fugiat diē.vt dicūt muserane⁹. q̄ ē aranee forma.

Soliloquiū.quij.n.g.i.solitariū eloquium sez cū nolipsi nob ad interrogata respondemus. Uñ q̄dam lib Augustini dict⁹ est soliloquium.

Solyma.hierosolyma dicta est corrupte a poetis solyma. Jñ solym⁹.ma.mū. Uñ Juuenalis. Interpres leguni solymor⁹ z magnus sacerdos.

Sd

Solisequiū. vel solsequiū. q̄dā herba .s. heliotropiū. q̄r se ꝓuertendo seq̄t solē. Hā sole oriente ꝛ occidēte flores aperit ꝛ claudit.

Solitari⁹. ria. riū. i. ꝓsuetus. ꝛ dr̄ a solitus. Et h̄ solitudo. i. ꝓsuetudo. Itē solitari⁹ pōt deriuari a sol⁹. vide in sol⁹.

Solitudinari⁹. ria. riū. i. ꝓsuet⁹. ꝛ dr̄ a solitus. Item solitudinari⁹. i. solitari⁹ vel in solitudine cōmorās. vl̄ ad solitudinē ꝑtinēs et tūc dr̄ a sol⁹.

Solitudo. dinis. i. singularitas. desertū. solitaria māsio. siue loc⁹ carēs frequētia hoīm et dr̄ a sol⁹.

Solit⁹. ta. tū. i. frequēs. assuet⁹. assidu⁹. vsitatus. Et componit̄ insolit⁹. ta. tū. i. inconsuetus.

Soliuag⁹. ga. gū. pe. cor. q̄ sol⁹ vagat.

Soliū. lij. n. g. regia sedes. ꝛ dr̄ a sedeo. q̄i sedīū a sedēdo. vel soliū dr̄ q̄si solidū. q̄r d̄ solidis lignis fiat. vel dr̄ a sol⁹. q̄i soli⁹ sedes.

Soloe. q̄dā ciuitas iter greciā ꝛ barbariā.

Solecism⁹ dr̄ a soloe ciuitate. vl̄ a ꝓl'o illi⁹ ciuitat̄. q̄ ex vrbe soloe ꝓfecti. cū apd̄ atheniēses ꝰmorarēt vt illoꝝ linguā discere vellēt. suā parit̄ ꝛ eoꝝ linguā corrūpebāt. vñ et libuit atheniensib⁹ vt illō vitiū solecismus vocaret. Uel a soloe ciuitate dr̄ solēsis. se. et h̄ ꝛ h̄ solecensis. ꝛ h̄ se. ꝛ ꝓponit̄ cū mos. moris. ꝛ h̄ solecism⁹. mi. q̄si mos ꝛ ꝓsuetudo solecensiū. Cū em̄ solecēses in ꝓfinio grecie et barbarie siti essent. ꝑtim barbaroꝝ more. ꝑtim grecoꝝ loq̄ntes. linguā habebāt ꝓfusā. Cū em̄ vtrāq; vellēt sibi defendē vtrāq; corrūpebāt. Hi cū romā venirēt vt linguā latinā addiscerēt. eā maxie corrūpebāt. vnd̄ inoleuit ꝓsuetudo. vt q̄dlibet vitiuz in oīone diceret solecism⁹. q̄si mos ꝛ ꝓsuetudo solecēsiū. Et est solecism⁹ figura vel vitiū q̄d cōsistit i incōpetēti iuctura dictionū. Et vt donat⁹ dicit. Solecism⁹ est vitiū in ꝓtextu pitiū oīonis ꝫ regulas artis grāmatice factū. Inter barbarism̄ aūt ꝛ solecism̄ h̄ interest. q̄r solecism⁹ discrepātes aut in cōsequentes inf̄ se dictōnes hz. Barbarism⁹ āt in singul' ꝑbis fit. aut scḗptis aut pnūciatz. vñ barbarism⁹ fit in dictōe. solecism⁹ in oīone. Unde q̄dā. Est barbarism⁹ cū dico dñā dñs. Est solecism⁹ vir mea. sponsa me⁹.

Solon. interp̄tat̄ totū vel multū.

Solsticiū. tij. i. statio solis. Jñ h̄ ꝛ h̄ solsticialis. ꝛ h̄ le. res solstitij vel ꝑtinēs ad solstitiū. Solstitiū est maxia dieī artificial' ꝛ noctis inēqlitas. siue ingressus solis in capricornū vel in cancrū. Et sunt duo solstitia. scz estiuale ꝛ hyemale. Estiuale circa festum sancti Johānis baptiste. Hyemale circa festū natalis dñi.

Solū. li. i. terra. ꝛ dr̄ a sol. q̄r soli pateat. Jñ h̄ solū. li. inferior ps pedis. q̄r eo terre vestigia imp̄mim⁹. Et q̄r terra firma est ad sustinendū. ideo dr̄ soluz q̄cq̄d sustinet aliq̄d. vt Aqua est solū nauis ꝛ piscīū. Aer est solum auiū. Celū est solū deoꝝ ꝛ stellarū. Et inde solū dr̄ pedis. q̄r totā molem corꝑis portat Et cor. so. Unā Auian⁹ Astu vincit hō cuncta creata solo Sed sol⁹. la. lum. ꝑmā ꝑdu. Unde. Fixum pone solum breuem longuz mobile solum.

Solus. la. lum. i. sine alio. singularis. Inde solitari⁹. ria. riū. i. singularis. Unā heremite dicunt̄ solitarij. q̄r soli in heremitario commorant̄. ꝛ ꝑdu. so. Unā q̄dā. Nō facias sol⁹. q̄d fugit oīs hō.

Solutor. toris. est ille q̄ soluit. ꝛ dr̄ a soluo.

Soma. i. corp⁹. Jñ somatopeia.

Somniū. nij. n. g. id q̄d videt̄ in somno. Et nota q̄ somniū q̄ñq; large accipit̄. ita q̄ sit gen⁹ oīm somnioꝝ. Aliq̄n̄ ꝓ accipit̄ ꝑ specie somnij. Sūt em̄ q̄nq; spēs vl̄ modi somniādi. quaꝝ due nihil signt. s. fantasma siue visum ꝛ insomniū. Sz tres aliq̄d signt. scz oraculū visio ꝛ somniū. Et est insomniū q̄tiēs ex aliq̄ cogitatōe ꝛ cū cura p̄cedēte nascit aliq̄d somniū. ꝛ dr̄ ab in ꝛ sōn⁹. q̄r tūc est in somno ꝛ piter euolat ꝛ euanescit cū somno. Sed cetera q̄ aliq̄d signant etiā p⁹ somniū subsūtūt in sua sign̄tione aut a sua sign̄tione. Fantasma siue visum est cū aliq̄s i p̄ncipio somnij videt formas diuersas ꝛ varias ꝛ alienas a natura rerū. Jn h̄ genere ꝓtinet ephialtes.

Somnolent⁹. ta. tū. i. piger vl' somno plen⁹ Jñ somnolenter aduer. Et h̄ somnolentia. tie. in eodē sensu. Et i eadē sign̄tōe vel ꝓpositōe dr̄ somnolēs. entz. ois ge.

Somn⁹. ni. m. g. ipa quies i dormiēdo. Et describit̄ sic. Somn⁹ est quies aīaliū ꝑtutū cū intentōe naturaliū. Aīales ꝑtutes dicunt̄ h̄ q̄nq; sensus ꝛ rō ꝛ intellect⁹. Sz naīales ꝑtutes dicunt̄ appetitiua. retentiua. digestiua. expulsiua. Sz in somno quiescūt aīales ꝑtutes. Cū em̄ dormit hō. nec videt. nec audit. nec discernit. nec intelligit. Sz naīales ꝑtutes tūc intendunt̄. nam in somno melior fit digestio ꝛ melⁱ mutat̄ cib⁹. et ex h̄ sequit̄ q̄ melⁱ appetit̄. Item a somn⁹ h̄ somnul⁹. li.

z somnell⁹.li.z somnicul⁹.li.omia dimi. Jñ somniculosus.sa.sum.i.somno plen⁹.z hec somniculositas.tatis. Et vt dicit Pap.somnus est qđ dormim⁹.somniū po qđ dormiẽtes videmus.

Somatopeia est cũ res incorporea itroducit ad loquendũ.vt cum dicim⁹ deos et angelos loqui.

Sonipes.pedis.m.g.ðr dextrari⁹.qr pedes sonat terraz pcutiendo.

Sonor².ra.rũ.i.qđ sonat.siz ppꝛie bñ vl̃ graviter sonãs Jñ sonore aduer.z h̃ sonoritas tatis.i.sonãtia.z ppꝛie bona vel gꝛuis. Et cõponit ꝯ sonor⁹.ra.rũ.i.ꝯson⁹.z pdu.no.

Sons.sontis.o.g.i.nocẽs vel culpabilis vitiosus. Et est metaphoꝛa tracta ab olla. siẽ olla non satis cocta vel rimosa si pcutiat mute sonat.z p sonũ vitiũ ei⁹ apparet.sic aliqs insipiẽs nõ instruct⁹ sapia vitiosus.i.si interrogat.suo sono z sua rñsione vitiũ suũ manifestat et pdit. Jñ sonter aduer. Et hec sontia.tie.i.nocentia. Et sontic⁹.ca.cum.i. nociuus.et coꝛ.ti.

Son⁹.ni.m.g.est quicqđ aure audit vl̃ auditu pcipit. Jñ sonul⁹.li.di.i.pu⁹ sonus.

Sophar ppꝛiũ nomẽ cuiusdã viri. Et interp̃tat dissipatio.vel speculũ dissipãs.

Sophia.phie.f.g.i.sapia.z acuit pent.

Sophisma.matis.ƒmo inuolut⁹.vbi in falsis sentẽtijs ꝯnexionis veritas manet.z coꝛ. pe.gti. Jñ sophismatic⁹.ca.cũ.đ loqt̃ p sophisma. vel ad sophismata pt̃inẽs.

Sophista.ste.in loquẽdo deceptoꝛ ꝓboꝛuz intricatoꝛ.apparẽs sapiẽs z nõ ex̃ns. Jñ sophistic⁹.ca.cũ.pe.coꝛ.i.fraudulent⁹.deceptoꝛi⁹. Jtẽ sophista qñqz accipit p sapiẽte vl̃ sapienter loquẽte.z pcipue apud antiqs.

Sophos grece.latie sapiẽs ðr.vel caut⁹ sapienter dict⁹.z versa os.in vs.ðr h̃ sophus phi.i.sapiẽs

Sophron⁹.ca.cũ.pe.coꝛ.i.prudẽs vel tẽperat⁹.z ðr a sophrone.qđ iterp̃tat prudentia vel temperantia.

Sophroniũ.nij.dicta est qđã mulier diminutiue cã adulatõis.qi prudẽtiũcula vel tẽperãtiũcula.z est.g.f.qr qlitas vocis essentiã rei nõ mutat.

Sopoꝛ.poris.i.somn⁹.sed sopoꝛ leuis. somnus ppetua quies. Jtẽ sopoꝛ.ipa qes et suauitas z qetudo somni. Uñ sepe ꝯtingit qꝛ i aliq̃ est somn⁹ in q̃ nõ est sopoꝛ.siz in qcũqz ẽ sopoꝛ z somn⁹. Jñ sopoꝛ⁹.ra.ra.rũ.i.quiet⁹ dulcis suauis.vel sopit⁹.i.dormiẽs.z coꝛ.pmã sopoꝛ. Uñ Ouidi⁹ in.rij.epi. Quicqz tibi dederã vina soporis erãt.

Soporifer.ra.rũ.pe.coꝛ.i.somnifer soporẽ ferens.

Sorbicies.ei.i.sorbicio. Jñ sorbitiuncula.le.z sorbiciecula.le.di.ƒm Hug. Quidã dicũt qꝛ sorbiciũcula est dimi.a sorbitio.siz sorbiciecula.est dimi.de sorbicies. Et ðr sorbiciuncula.liquidus ciby.q̃ de facili deglutit sic solet fieri de farina. Uñ.ij. Re.rij. Tulit ꝯ Thamar sorbiciũculas qs fecerat.

Sorbus.bi.qđaz arboꝛ.z ðr a sorbeo. eo qꝛ ei⁹ fruct⁹ aptus sit ad sorbendũ. Jñ h̃ sorbũ bi.eiusdẽ arboris fruct⁹. Sorbiũ et ðr cerusia.vl̃ pot⁹ q̃ fit ex tali fructu.vl̃ etiã offa.

Sorbetũ.ti.loc⁹ vbi sorbi crescũt.z ðr a sorbus. Et h̃ sorbariũ idẽ est.vel loc⁹ vbi sorba reseruant.vel etiã ipa arboꝛ.

Sordes.dis.f.g.i.putredo metalloꝛ scoria z aliaꝛ rerũ. Jñ sordecula.le.dimi.i. parua sordes. Et sordid⁹.da.dum.i.imũd⁹.sordidatus. Uñ Ouidi⁹. Uestes qs geritis sordida lana fuit. Jñ h̃ sordiditas.tatis.et sordidul⁹.la.lũ.i.aliqntulũ sordid⁹.

Soreth.interp̃tat dilecta.gen⁹ ẽ vitis optime.q̃ vberes fruct⁹ facit. Soreth et est nomen cuiusdã loci

Sorex.cis.i.mus.z ðr a serra z rodo.qꝛ rodit.z in modũ serre pscidit. Jñ soricul⁹.li.z soricillus.li.ambo dimi.pua sorex. Et h̃ soricetũ.ti.loc⁹ vbi sorices abũdãt.

Sorica.ce.f.g.qlibz tumul⁹ arenaꝛ vl̃ trãslatiue cuiuslibet rei ꝯgeries.

Soriscula.le.vasculũ aque.z ðr a soros.qđ est aceruus.

Soritica.ce.ars vel argumentũ phoꝛ.z ðr a soros aceruo.

Sorophag⁹.gi.pe.coꝛ.qđã lapis sic dictus a soros qđ est sepulcꝛ.z phagin comedẽ.qꝛ coꝛpa defũctoꝛ ꝯdita in eo infra q̃dragita dies ꝯsumũt. Et ponit p sepulcro simpliciter Et p eodẽ inuenit sarcophag⁹.vidε.s̃.i sarcophagus.

Sorops.pis.ðr a soros qđ est aceru⁹ Et dicũt soropes.cespites

Soror.roris.ðr a semẽ.qi ab eodẽ semine.propꝛie qđẽ sorores sunt q̃ habẽt eundẽ patrez siz diuersas matres. Ecõtra.germane. eãdẽ matrẽ.siz diuersos patres.qi ab eadẽ matre manãtes. Uel ðr soror a sol⁹.qꝛ sola cũ fratribus in sorte cognatõis habeat.

Sororcula.le.dimi.i.pua soror.

Sororiꝰ.ria.riũ.ad sororẽ ptinẽs. z ðr a so

SD

roi. Et hinc ħ sororiꝰ.rij.filiꝰ sororis. Et sororia.rie.filia sororis. Et sororiꝰ maritꝰ sororis. vel frater vxoris.

Sors vel sorton.ōr sepulcꝝ vl̄ arca in qua mortuꝰ ferꝫ vel recōdiꝫ. Itē soros ōr aceruꝰ et acuit penꝫ.

Sors.sortis.f.g.qñꝝ ōr piecꝫa. vt ista vetula scit multa de sorte. Qñꝝ possessio. vt hierusalē fuit in sorte beniamin. Qñꝝ successio tpis ex naꝫali ꝓditōe vl̄ diuīa dispositōne. vt ibi. Luꝫ dies abscesserit. noctēꝝ sors reduxerit. ꝛc. Qñꝝ capitale. vt Quicq̄d accipiꝫ vltra sortē vsura ē. qñꝝ ōr casus. Uñ Ouidiꝰ meta.j. Primꝰ amor phebi daphne peneia quā nō sors ignara dedit. Itez sors sors ōr fortuna vl̄ euentꝰ rei. Uñ Lucanꝰ i ꝓmo. O miseri sortis q̄ nō in punica nati. ꝛc. Itē sors qñꝝ iportat electōez. Fm q̄d dicit Apli fecerꝫ sortē. ꝛ cecidit sors sup matthiam. Uñ. Sors fatū. sors augurīū. sors est capitale. Sorsq̄ misteriū. successio tpis est sors. Aug. diē q̄ sors ōr euētꝰ vel ps vl̄ fortuna vel respōsum vel oraculū. qꝛ in q̄busdā locis dabāꝫ p sortes rñsa.

Sortialis.lis.ↄ.t.ꝛ ħ le.ad sortē ptinēs

Sorticula.le.dimi.i.pua sors.

Sortileg⁹.ga.gū.pe.cor.q̄ fuꝫa legit.i.colligit p sortes.ꝛ ōr a sors ꝛ lego. Uel q̄ p creaturā aliquā diuinaꝫ. Jñ ħ sortilegiū.gij.talis diuinatio.

Sortilegi vel sortilegiste sunt q̄ sub nomīe ficte religionis fuꝫa p̄dicūt.

Sortiuid⁹.da.dū.pe.cor.q̄ videt p sortes. ꝛ ōr a sors ꝛ video.

Sospes.pitis.ↄ.g.i.san⁹.salu⁹.icolumis.superstes.ꝛ ōr a se ꝛ spes.q̄i secū hñs spem Et iueniꝫ in neu.g. Uñ Juuenaꝫ. Depositū tibi sospes erit. Tñ declinatōe est tm̄.ↄ.ge. tā i singl'ari q̄ i pl'i. Sz ħ sospita.te. i singl'ari est ge.f. in pl'i ꝓ neu.g. hñs tm̄ ntm̄ actm̄ ꝛ vtm̄. ꝛ sic est heteroclitū. et pl'r sospita. actō hec sospita. vtō o sospita.

Sostratꝰ.ti.pe.cor.ꝓriū nomē. Uñ Juuenalis lib.iiij. Plaudēte ꝛ madidis q̄ cantat sostratꝰ alis. Et.ij. Mach.iiij. Sostratus aūt p̄fectꝰ est cypris.

Soter grecū nomē ōi est. ꝛ interp̄taꝫ saluator vel salutaris.

Sotularis.lare.ōr a solea. Et inde p apocopā sotular.laris.neu.g. ꝛ cor.pe.nti sic̄ specular Uñ i doctrinali. His sotular socias specular breuiabit origo. Et ē sotular genꝰ calciamētoꝝ. Dicūt tū aliꝫ q̄ sotular vel sotularis nihil est. imo dicēdū est subtelaris.

H ante P

Spaciū.cij.ōr distantia. vel interuallū. vel intercapedo. Jñ ħ spaciolū.li.dimi. Et spacios⁹.sa.sum. Jñ ħ spaciositas.tatis.

Spadix.dicis.f.g. Et ħ spadica.ce.i.palma. Jnō ħ ꝛ ħ spadix.i.subrube⁹.fulu⁹.f.colore palme. Uñ ꝛ spadices dicunt eq̄ palmati.i. equi fului ꝛ rubicūdi colorꝭ sic palma. vl̄ q̄ palme figurā in cruribꝫ habēt.

Spado.donis.ōr eunuchꝰ.castratꝰ.ꝛ ōr a spadix. Itē ꝛ spadones dicūt surculi vitiuꝫ fruge carētes. dicti sic. eo q̄ sint steriles. vel vt q̄dā dicūt. spado ōr a spata.i.gladio cuꝫ q̄ castrabant.

Spargena.ne.f.g.i.infantie initia.

Sparsorīū.rij.ōr id cū q̄ aliq̄d spargit.

Sparsus.sa.sum.i.diuersis locis positꝰ. variꝰ. diuisus. ꝛ p̄t esse nomē ꝛ pticipiū.

Sparte ciuitas est lycaone. ꝛ ē eadē ciuitas sparta vel sparte ꝛ lacedemonia. Uñ lacedemonij dicūt spartam. Et ōr sparta vel sparte a sparto filio phoroneꝰ. Jñ spartanꝰ.na.nū. ꝛ ħ spartū.ti.genꝰ vestis q̄d ibi factū ꝓmo fuit. Et inde ħ ꝛ ħ spartiata.te. patrium ab illa ciuitate. vel ab alia vt dicūt. Et vidor q̄ pducat a siue penꝫ. cū sit deriuatiuū. Itē spartū inuenit ꝓ frutice.

Sparꝰ.ri.telū rusticū missile. ꝛ ōr a spargo gis. eo q̄ spargaꝫ. i. mittaꝫ. Uñ ꝛ q̄dā piscis ōr sparꝰ. qꝛ eiusdē figure sit.

Spasmꝰ grece. latie ōr subita ↄtio ptium aut neruoꝝ cū dolore. quā passionē a corde dictā dixerūt. qꝛ i nob ꝓncipatū vigoris hz Jñ spasmosus.sa.sū. talē infirmitatē patiēs.

Spata.te.f.g. gladiꝰ est longꝰ ex vtraq̄ pte acutꝰ. vel ipa est ꝛ rōphea a passione dicta. q̄d pathin grece ōr. Jñ spatariꝰ.ria.riū. ꝛ ħ spatariꝰ.rij. q̄ facit spartas vel vēdit. Itez a spata ōr spataꝰ.ta.tū. sparam hñs vel spata armatus.

Spatula.le.f.g. armꝰ ōr. ꝛ ꝓrie in pecoribꝫ. et ōr a spata. eo q̄ lata sit. Et spatule rami vel folia vel fructꝰ palmaꝝ anteq̄ aperiaꝫ ad similitudinē spate dicūt. Uñ Leui. xxiij Spatulas palmaꝝ Itē spatule grece. latie delicie dicūt Et a spatula ōr spatulosus.sa.suꝫ. ꝛ spatulaꝰ.ta.tū. q̄ magnas et diffusas hz spatulas. vl̄ delitiosus. siue delicaꝰ.

Speciesf.ciei.i.pulcritudo vl̄ forma. Fm q̄d ōr. Spēs pami dig̃ est impio. Itez species ꝓpe forma ōr. ꝛ ꝓria q̄litas q̄ dinoscit ex cō

Sp

uentu accidẽtiũ et dispositõe ptiũ. Item 9r spẽs rez maneries fm qđ 9r Sp speciei. i. hꝰ maneriei herba ẽ in horto meo. Itẽ spẽs 9r substãtia vl essentia. Uñ in q̃dam collecta. Lõcede q̃sumꝰ vt q̃ iã te ex fide cognouimꝰ vsq; ad ꝓtẽplandã spẽz tue celsitudis pducamur. Itẽ spẽs 9r q̃ddã p̃dicabile i dialetica. Et diffinit sic. Spẽs ẽ qđ p̃dicat 9 pluribꝫ differẽtibꝫ nũero in eo qđ qđ. Itẽ spẽs 9r accidẽs ptiũozonis in grãmatica. Et describit sic maxie fm qđ nomis est accidens. Spẽs ẽ ozigialis dispositio dictõis. p quã fit pmitiui z deriuatiui discretio. Dr etiam spẽs occasio vel cã. Jñ h z h spẽal'. z h le. ad spẽz ptinẽs vl spẽz designãs. z singl'ar' ꝓprius vnicꝰ Jñ h spẽalitas. tat'. z spẽaliter aduer. i. p spẽs Itẽ a spẽs 9r speciosus. sa. sũ. i. formosus. pulcer. Jñ h speciositas. rat'. Specimen. inis. n. g. i. pulcritudo vl similitudo. imago. signũ. noticia. exꝑimentuz. et coꝛ. pe. tam nti q̃ gti.

Specific⁹. ca. cũ. i. spẽalis. diuisus. vel faciens speciem.

Speciũcula. le. dimi. i. pua spẽs.

Specula. le. f. g. altꝰ locꝰ aptꝰ ad circũspiciẽdũ. sic habent custodes muroꝝ z vineaꝝ. et 9r a specio. cs. qđ est ꝓsiderare.

Specular. vl h speculare. rs. locꝰ altꝰ vñ ds speculari pt. Uñ fenestre et vehicula de qbꝫ speculamur. specularia dicũt. Uñ Augꝰ. in qđã fmõe. Solis radi⁹ penetrat specular. nec cũ ingredit violat. nec cũ egredit dissipat. qz z i igressu z egressu eꝰ specular itegꝝ

Specular'. rs. p. t. z h re. i. illustrs (pseuerat vel ad speculã ptinẽs. vel habilis z aptꝰ ad speculãdũ. z 9r a specula vel speculoꝛ. ars.

Speculũ. li. n. ge. 9r a specio. cs. qz ibi femia spẽm sui vultꝰ ꝓsiderat. vel 9r a splẽdẽdo. qz splendoꝛ ẽ reddit.

Specꝰ. ci. m. g. z h specꝰ. cus. cui. et h specꝰ. coꝛs. z h specu. ci. z h specu. idecli. i singl'ari. oia i eodez sensu. s. fossa fctã sub tra q̃ pspici pt. q̃ z antrũ 9r. z speleũ. z spelũca. Sz antrũ z speleũ grece. latie spelũca. s. locꝰ ꝓcauꝰ. rupes ꝓcaua. Et nota qꝫ a spelcum deriuat spelũca. Et deberẽt specꝰ. cus. vel specu facere dtm z ablt̃m plurales in ibus. tñ vsualiter faciũt in vbus. vt specubꝫ.

Specꝰ est altꝰ locꝰ supꝫ terrã p quẽ ducit aq̃. ff. de riuis. l. j. §. specꝰ. Itẽ ponit p fossa qua colligit aq̃. z est ampla z rotunda. ff de aqua plu. arcen. l. supꝫ iter.

Spectacula sunt q̃ fiũt in loco vbi ludebãt comedi et tragedi. vt dicũt greci. Et habet in Auct. de ꝓsulib⁹.

Sphera. re. i. rotũditas. siue coꝛpꝰ et oĩ pte rotũduz. z ẽ spera manẽte diametro ꝓtinua circa ipm semicirculi circũductio. Et dicit sphera q̃i circulꝰ rotũdꝰ. Unde z rotũditas mũdi. 9r sphera mũdi. qz et spẽs in rotũdũ formata ẽ. Et q̃q̃d rotũdũ z volubile est 9r spera. a volubilitate z rotũditate. vt pile q̃bus ludũt infantes. Jñ spheric⁹. ca. cũ. i. rotũdꝰ z solidꝰ ad modũ sphere. Et vt di. Jsido. Sphera celi ẽ spẽs q̃da i rotũdũ formata. cuiꝰ centrũ tra est ex oĩbꝫ ptibꝫ eq̃liter cõclusa. Sphera ista ab oriẽte z occidente semel in die z nocte ꝓtitur. z tãta celeritate 9r currere vt nisi aduersus p̃cipitez eiꝰ cursum astra currerẽt q̃ cã remozarenꝫ. mũdi ruinã faceret. Jñ sperula. le. dimi. i. parua sphera. paruꝰ circulꝰ. parua rotũditas. Est etiã 9r namẽtũ cãdelabꝛoꝝ. vel pomũ cãdelabꝛi in modũ sphere rotundum.

Sperma. matꝫ. i. semẽ. z ꝓprie aialiũ.

Spermolog⁹. gi. pe. coꝛ. i. seminiuerbꝰ Et adiectiue p̃t decliari. spermolog⁹. ga. gũ.

Spernax. cis. o. g. q̃ freq̃ntet alios spernit. Jñ spernacitas. tatꝫ. z spernaculꝰ. la. lũ. pe. coꝛ. i. aliq̃ntulum spernax.

Spes. spei. f. g. 9r a spero. ras Et 9r spes q̃i pes. eo qꝫ sit pes ꝓgrediẽdi. z est etymo. Uñ ecõtrario 9r desperatio. Deest em̃ pes illaq; ꝓgrediẽdi facultas est. qz dum q̃sq; petm̃ amat fukaz gl'az nõ sperat Et caret gtõ 9tõ z ablt̃o plibꝫ fm vsũ. Jnuenit tñ spebꝫ. Uñ ij. Mach. vij. Holi frustra extolli vanis spebus. Et nota qꝫ spes ẽ certa exꝑectatio fukebtitudis veniẽs ex dei gra. z ex meritꝭ ꝑcedẽtibꝫ. Sine meritꝭ em̃ aliq̃d sperare nõ est spes. sz p̃sũptio dici pt. Et scias qꝫ spes fm qđ est passio nõ est ꝑt'. sz fm qđ ẽ i appetitu intellectiue ptis.

Spica. ce. f. g. 9r a specio. cs. q̃a de stipula p silit z apparet. Uel spica 9r q̃i spherica. qz rotũda ẽ. Et spica de maturꝭ frugibꝫ 9r abusiue. Hã ꝓprie spica ẽ cũ p culmi folliculũ. i. extremũ tumoꝛẽ culmi aristę adhuc tenues in modũ spiculi apparẽt. Uñ z sagitte z lancee breues dicũt spicula. a spicaꝝ sil'itudie Jñ spicosus. sa. sũ. i. plen⁹ z abũdãs spicꝭ. Jñ h spicositas. tatꝫ. spicaꝝ plenitudo z abũdantia. Itẽ a spica 9r spicat⁹. ta. tũ. i. spicã hñs vel spicis ornatꝰ vl ex spicꝭ ꝓpositꝰ. sicut in euãgelio legit. Unguentũ spicatũ qđ de spicis aromatũ fuit factum.

Sp

Spicula.le.dimi.a spica.i.pua spica. Et ħ spiculū.li.telū vel sagitta. vel breuis lancea vel iaculū. qz ad instar spice acuit.

Spiculator.toꝛs.i.carnifex q̄ portat spiculū ad occidendū. z ꝺr a spiculo.

Spidromū.mi.locꝰ post domū secretꝰ sicut ad reḡsita nate. Idē ꝺr hypodromꝰ.

Spina.ne.f.g. ꝺr a spica ꝓpt acuitatē. Q̄ ät ꝺr spina q̄i pugēdo sanguinē trahēs cet. est. Jñ spinosus.sa.sū.i.spinis plenꝰ. Jñ ħ spinositas.tatis. Jtē a spina ꝺr ħ spinetū.ti.locus vbi spine crescūt. Et spineꝰ nea.neū.i.ꝺ spinis factꝰ. vt spinea corona. Jtē spina est iūctura dorsi. sic dicta. qz habeat radiolos acutos. z pꝺ. spi. Uñ. Spinis z tribul' purgare noualia ꝺz. Qui serit. ꝛc.

Spinax.nacis.f.g.tabula phoꝛq̄ z pinax ꝺr in q̄ phi figuras faciūt i supposito puluere.

Spinifer.ra.rū.pe.coꝛ.ferens spinas.

Spinigena.ne.ꝯ.g.i.de spinis genitꝰ

Spinter.ĩdecli.n.g. vl' spinter.teris.i.phibula vel armilla. z coꝛ.pe.gti.

Spinterculū.li.dimi.i.puū spinter.

Spinula.le.dimi.i.pua spina.

Spinulentꝰ.ta.tū.i.plenꝰ spinis. Jñ ħ spinulentia.tie.

Spinꝰ.ni.f.g.arboꝛ prunoꝛ q̄d q̄dā i masse. ptulerūt.

Spira.re.f.g.circulꝰ nō rediēs ad idem pūctū. Uñ z reuolutōes serpentiū z funiū i naui. spire dicūt. Et ipi funes nautaꝝ dicunt spire. qz in spiris recolliguntꝰ. vl' dicūt sic. a sparto vnde fiūt.

Spiraculū.li.aditꝰ vel foramē vel aliq̄d aliud p q̄d spirat. Uñ z spiracula dicūt oīa loca p q̄ p̄t ferri spūs. q̄ greci vocant paronia vel acarothea. Et spiracula dicūt loca p q̄ terra spiramē edit.

Spiratoꝛ.toꝛs.m.g.q̄ spirat.

Spiritus.tus.tui.i.flatꝰ vel angelꝰ vel aīa. z ꝺr a spiro.ras. qz facit spirare. vl' qz spirat in coꝛpe. Pꝛistianꝰ aūt videt velle q̄ a spūs deriuet spiro.ras Spūs aūt multiplicit ꝺr Spūs cū q̄q̄ ꝺr aīa. Uñ Matth.xxvij. Jesus āt iterū clamans voce magna emisit spūm. Q̄q̄ ꝺr ratio. Unde ad Hal'. v. Ea ro ꝯcupiscit aduersus spm̄. Q̄q̄ ꝺr spūalis intelligentia. Unde.ij. Coꝛ.iij. Lra occidit. spūs autē viuificat. Q̄q̄ respirandi actio. Unde Hypocras. Si spūs frequēs sit. sigt doloꝛez. ꝛc. Et Eccs.iij. Similiter spirant omia. Jtem. Unus spūs est omiꝫ. Q̄q̄ ꝺr ventus Unde Beñ. viij. Adduxit spūm sup terrā. Q̄q̄ ꝺr ira vel indignatio Unde Beñ. vj. Non ꝑmanebit spūs meus in homine. Q̄q̄ ꝺr sup bia. Unde Eccle/siastes. x. Si spūs potestatez habentis ascēderit sup te. locum tuum nō dimiseris. Q̄ñ q̄ ꝺr spūssanctus. Unde Matth. iij. Ductus est ihesus in desertum a spiritu. ꝛc. Et nota q̄ Michee. ij. sup illud tettum. Utinam non essem vir habens spiritum. dicit glosa. Ubicunq̄ in nouo vel veteri testamento spūs sine additamento ponit. in bona pte accipitur. Quandoq̄ ꝺr spūs homo Unde in Psalmo de homine dicitur. Spiritus vadens et nō rediens. Quandoq̄ idē est quod vita. Unde Job. xvij. Spiritus meus attenuabitur. ꝛc. Et spiritus et angelus aliquando sumunt ꝑ eodem. Uñ psal. Qui facit angelos suos spūs. sed tamē differunt. qz spūs ꝺr ꝛm essentiam siue naturā put assistit in p̄sentia dei. sed angelꝰ inquātum ministrat. missus ad inferiora. qz angelus interp̄tat nunciꝰ. Et ꝛm Jsidoꝝ omis substantia incoꝛporea ꝺr spūs. siue sit bonꝰ siue malus. siue angelus vel diabolꝰ. Item a spūs ꝺr ħ z ħ spūalis. z hoc le. i. ad spiritū p̄tinens. Et p syncopam ꝺr ħ et hec spūalis. z hoc le. Jñ spiritaliter. Et licet videāt idem significare. tñ differunt. quia spūalia ad spm̄ p̄tinent generaliter. siue ad bonum siue ad malū Sed spiritalia sunt bona que spectant ad salutē. z ad vitā eternā. Nota q̄ spūssanctꝰ q̄ñ est vna dictio ꝺr de tertia p̄sona i trinitate. sed q̄ñ sunt due p̄tes spiritus sanctꝰ ꝺr de spū cuiuslibet viri iusti.

Spissus.sa.sum. dicit compactionē in coꝛpore solido z ꝯtinuo. scz ferro lapide. vel et in liquidis. vt lacte. melle. incausto. Sed densum in coꝛpe raro z discreto. vt in luco nemoꝛe silua. Unde. Spissum de toto solido dicet ac illud. Densum dicat vbi locus opacus habet.

Splen.nis.m.g. est q̄ddā intestinū aīalis a q̄ puenit risus. z ꝺr a supplemēto ex ꝯtraria p̄te iecoꝛis ne vacua existeret. Jñ splenetica. cū. i. ad splenē p̄tinēs. vel q̄ patit i splene Uñ in Grecismo ꝺr. Coꝛ sapit. pulmo loqt̄ fel cōmouet iram. Splen ridere facit cogit amare iecur.

Splendidulus.la.lum.i.aliquantulū splēdidus.

Splendificꝰ.ca.cū.pe.coꝛ.z splēdificēs.tis ois ge. in eodē sensu a splēdeo. Jñ splēdificentia.tie.i.claritas.

H

Splēdona.ne.i.gladi⁹.ꝛ ðr a splēdeo. des. eo q splendeat.

Spoletū.ti.pe. pð.q̄dā ciuitas. Jñ spoletanus.na.num.

Spoliatoriū.rij.n.g.loc⁹ spoliandi.

Spoliū.lij.i.rapina. Et sūt spolia ꝓpter uie ducū ꝛ diuitū. Jñ ħ spoliariū.rij. locus vbi spolia reponūt. vel exterior balneorū cellula.

Spoliatio.onis.est a possessione rei īmobilis violenta ꝛ iniuriosa deiectio. vl rei mobilis ablatio.

Spōda.de.ps lectuli vl scrinij. Jñ ħ et hec spōdalis.ꝛ ħ le.ad spōdā ptinēs.

Sponsus.si.m.g.ꝛ ħ spōsa.se.dicūt a spondeo.des. Ha olim spōsores sibi inuicē mittebāt cautōes. in q̄b spōdebāt se inuicē cōsentire i iura mrīmonij.ꝛ fideiussores dabāt Jñ admissum ē vt spōsū dicam⁹ viz a spondendo.ꝛ spōsam sil. Ergo spōsus est. nō q̄ pmittit. sz q̄ spōdet ꝛ spōsiones dat ꝛ vult. Jñ ħ ꝛ ħ spōsalis.ꝛ ħ le.ad spōsum vel spōsam ptinēs. Jñ spōsalia dicūt q̄ in dotē dātur. vel a viro vel a femina.

Spōsalia sunt fut̄az nuptiaz ꝓmissio. ff.e.ti.l.j.ꝛ.xxx.q.v. nostrates.

Spōsalitia largitas. ðr q̄d dat spōsus spōse sine aio tñ recōpensandi sz oīno gratz l ecōuerso.ꝛ ista donatio ðr ẽct⁹ iure ciuili. Et illoz sunt q̄ttuor.s.stipulatio. lr̄az obligatō ẽct⁹ emphyteotic⁹.ꝛ spōsalitia largitas. vt in.§.ius āt gentiū. Jnsti.de iu.na.gen.ꝛ cini.in glo.sup ꝙbo pone.

Spōsor.sorz.i.fideiussor vl ꝓmissor. Uñ in epl'a ad Heb.vij. Jntantū melior testamēti spōsor fact⁹ est ihesus.

Spōtane⁹.nea.neū.i.volūtari⁹.

Sporta.te.q̄dā gen⁹ vasis iūceū vl ꝙgeū Jñ ħ sportula.le.ꝛ sportella.le.dimi. Jtez a sporta ðr sportari⁹.rij.q̄ sportas fac.et sportari⁹.ria.riū.ad sportā ptinēs

Sportule sūt salaria apparitoz.l ꝑm Azo. L.c.ti. forte apparitores ista nō sibi sz ꝓ fisco recipiebāt.ꝛ illa reponebāt in sporta. vl in aliq̄ sil vase vel corbe. in q̄ cōsueuerāt aliq̄ portari.ꝛ ita sub tuta custodia fisco ꝓseruabant.ꝛ sic ptinētia ponūt ꝓptentz. vt. L. de spor.ꝛ sup.l.ij.in rub.

Spuma.me.f.g.ðr a spuo.spuis.q̄ spuit.i. extra pjcit. Sordes em est vndaz. Und ꝛ mustuz ꝛ ea q̄ colligunt spuma mūdāt. Ita dicit Jsid.etv.xij. vbi agit de abysso. Inde spumosus.sa.sum.i.plen⁹ spuma. ꝛ spumula.le.dimi.i.pua spuma.

Spūgia.gie.f.g.ðr a spuma.eo q̄ er spuma fiat. vel ðr a fingere q̄d est nitidare. q̄ apta ē ad tergendum.

Spurcicia.cie.f.g.i.īmundicia.feditas

Spurc⁹.ca.cū.i.turpis.fetid⁹.īmund⁹.ꝛ ðr a spuo.spuis.q̄ sputū screans vl puocans. vel q̄ spuere cogēs. vel q̄ sine puritate Uñ spurc⁹ nō tñ impur⁹ sz etiā seu⁹ ðr.

Spuridic⁹.ca.cū.pe.cor.i.īmūda dicēs.

Spurific⁹.ca.cū.i.īmunda faciēs.

Spuri⁹.rij.m.g.ꝛ hec spuria.rie.q̄ vel q̄ genit⁹ vel genita de nobili matre est. et ignobili patre. Jtez spuri⁹ patre incerto ꝛ matre vidua genit⁹ appellat. q̄si tm̄ spurce vel spurij fili⁹. q̄ muliebrem nat̄az spuriū veteres vocabāt. Uñ ꝛ hi q̄ nō sunt de legitimo matrimonio. matrē pot⁹ q̄z ꝓtez sequūt. Et dicit spuri⁹ q̄i īmund⁹ ꝛ extra puritatē posit⁹ Jñ spuri⁹.ria.rium.i.ignobilis et degenerans. Unde Sap.iij. Spuria vitulamina non dabūt radices altas. i. degenerantia. et non naturalia.

Sputū.ti.n.g.i.saliua.ꝛ ðr a spuo.

H ante H

Squalid⁹.da.dū.i.asper. sordid⁹. Jñ squalidul⁹.la.lū.i.aliq̄ntulū squalid⁹.

Squalor.lorz.m.g.i.asperitas. pollutio. sordidatio.ꝛ ðr a squaleo.les.

Squama.me.f.g.ðr a squaleo.les. et est pisciū. serpentū.ꝛ lorice. Jñ squamat⁹.ta.tuz. .i.squamis abūdās. Et ħ squamata.te. lorica ferrea ex laminis ferreis vel eneis ꝓcatenata ad modū squame piscis.ꝛ ex ipo splendore squamaz ꝛ sil'itudie est dicta.

Squamula.le.dimi.i.pua squama.

Squarosus.sa.suz.i.asper. vel ineq̄lis.ꝛ ðr squarosus. squalore vl squamis corrosus.

Squar⁹.ri.m.g.q̄daz piscis.ꝛ ðr a squama q̄ squamis acutus sit. Unde ꝛ cer⁹ cute lignum politur.

Squilla.genus est piscis delicati. q̄d vulgo ðr lata.

H ante T

Stabilis.ꝓ.t.ꝛ ħ le.i.firm⁹. īmobilis. Jnd ħ stabilitas.tatz.i.firmitas. īmobilitas.

Stabulum.li.n.g.ðr statio boū.a sto.stas. Jñ stabulari⁹.ria.riū.ad stabulū ptinēs Et ħ stabulari⁹.rij.stabuli custos. vel equoruz custos siue ductor. Uel stabulari⁹ ðr q̄ stabulū.i.domū cōmodat.

St

Stacten.genus est p̃cioſe reſine.vel incen/ſum q̃d ex plſura manat Et indecli.p̃ō eē decliarī ħ stacte.h⁹ stactes.Et vt dicūt q̃dā Stacten idē est q̃d mirrha vl̄ gutta mirrhe arboris.Et est grecū.fm aūt Pap̃. Stac/ten,est fructus cinnamomi.

Stadiū.dij.octaua ps miliarij.q̃ vtūt gre/ci in metiēdis viaꝝ spacijs.actore Hercule q̃ cū essz fortissim⁹ z nimij roboris ferē vno anhelitu centū vigiliq̃nq; cucurrisse passus z q̃ ibi finē currēdi fecit.stadiū a stādo nun cupatū est.Jñ ħ stadiolū.li.dimi.i. puū sta dium.

Stagnū.ni.n.ge.est aq̃ stās artificialis pi/ces hñs.z ōr stagnū ab eo q̃d aq̃ ibi stet nec discurrat.Jñ stagne⁹.nea.neū.z stagnosus ſa.sum.Et stagnari⁹.ria.riū.ad stagnū pti/nēs.vel in stagno opans.

Stauros.interp̃tat crux.

Stamē.inis.filū tele.s.ordītura.et ōr a sto. stas.q̃ stātes solebāt texere.z tela erecta so lebat dispoui sursuz pēdēs de trabe.Jñ sta mine⁹.nea.neū.z cor.sta.

Stannū.ni.est q̃ddā gen⁹ metalli.z ōr a q̃/dā greco.s.stānatos.q̃d ē sepans z secernēs Dicta em̄ z adulterata inē se p ignē metal la.dissociat.z ab auro et argēto.es plūbūq; secernit.Alia q̃z metalla ab igne defendit. Jñ stāne⁹.nea.neū.de stāno exīs.z stanno/sus.sa.su.i.stāno plen⁹ z abūdās.z stānari⁹ ria.riū.ad stannū p tinēs vl̄ in stāno opans Et ħ z ħ stannēsis.z ħ se.Et scribit stannū p metallo.z oīa p̃dicta ab eodē veniētia per geminū n.Sz stagnū p aq̃.scribi debz p g. Uñ.Stās aqua dat stagnuz.speciesq; me/tallica stannū.H.retinet p̄mū.vult.n. gemi nare secūdū.Jtem in Brecismo ōr Est eris spēs stannū.stans est aq̃ stagnū.H. duplici scribas p̄mū.cū gq; secūdū.

Stasis grece.latīe ōr stans vel stat⁹.

Stater.teꝛ.m.g.q̃ddam põd⁹.i.medietas vncie appendēs aureos tres.z ōr a sto.stas. eo q̃ triby solidis stet.Jñ ħ statera.re.pon/dus hñs drachmas q̃ttuor.q̃ sunt scrupuli duodecim z pensat solidos tres.Jtē state/ra ōr trutina.s.p̄tica ex trāsuerso i libra po/sita.sic dicta.q̃ ex duaby staterа lancibus z vno stilo medio pēdeat z stet.Et statera ōr sepe totū instrumētū illud.z cor.pe.gti sta/ter.Unde Matth.debet cor.Jnuenies in ore piscis staterē.Sz statera.re.pō.pe.Uñ q̃dam.Sepe min⁹ statere.lanx p̄tinet am/pla statere,Et in Brecismo ōr.Libra state/ra.stater est q̃d libraī in illa.

Statio.onis.f.g.ōr loc⁹ vbi naues ad tem pus stant.z ōr a sto.stas.Sz port⁹ est natu/ralis z ppetu⁹.Jtem statio ōr vita p̃ns.q̃a ħ ad temp⁹ stam⁹.q̃ fm aplm.Non em̄ ha bem⁹ ħ manentē ciuitatē.&c.Jñ ħ statiūcu/la.le.dimi.z stationarius.ria.rium.z stati/uus.ua.uū.in eodem sensu.Jtem statio ōr vbi stat vn⁹ exercitus ꝯgregatus.Uñ.j.Re gū.xiij.Ueni z trāseam⁹ ad stationem phi/listinoꝝ.Uñ.Est statio vita.statio portus. stadiumq;.

Stationarij dicūt milites q̃ vt alicui tene/ant stationē sūt ꝯstituti.p̃nt etiā dici libro rū vēditores.q̃ stationē faciūt p libris ven dendis.Jtem dicūt elemosynaꝝ questores vt in.c.cū ex eo.de pe.z re.vbi phibet talib⁹ p̃dicare.Et ponit ibi forma de ꝯbo ad ver/bū eoꝝ q̃ tales dicere debēt pl̄o.

Statua.tue.imago simulacrum.z ōr a sto. stas.eo q̃ repsentet statū alic⁹.

Statuari⁹.ria.riū.ad statuā p tinēs.et ōr a statua Et ħ statuari⁹.rij.q̃ statuas facit.Et ħ statuariū.cādela cū q̃ statua cingit z circū dat.vel crux.vel altare.Uñ Zach.xj.Proij ce illos ad statuariū

Statura.re.i.stat⁹ hoīs.s.ei⁹ magnitudo.z statura ōr post iactū lapidis in aquā vñ cir culi fiūt in aqua reditus ipsius aque.Unō Lucan⁹.Et statura redit.Potest etiā ħ eē participiū.

Status.ta.tū.p̃ticipiū est de sto.stas.Qui dā tū dicūt esse syncopatū.a statut⁹.Jñ sta tus.tus.tui.substātiue ōr.

Stat⁹ est ꝺditio hoīs in q̃ vt plurimū põt. vt ait Plato.

Stat⁹ liber.est libtas ꝓcessa sub cōditione. vt dicēdo.Lego seruo meo libtatē si nauis ex asia venerit.l.j.de ſ.obli.

Statutū.ē ius ab hoīe positū vl̄ dispositio et q̃ ius pducit.Jnsti.de iu.na.gen.z ci.

Steno patia.ōr astrictū cor⁹ qō nec in su dore relaxat.

Stella.le.f.g.ōr a sto.stas.q̃ videt stare Et fm ħ stelle dicūt p̃ter q̃ sūt in firmamento. Et nota q̃ stella ōr q̃libet singularꝫ.Sid⁹ ꝺo plurū stellaꝝ collectio.Astrum grādis stella vel grande sidus.Sed hec nomīa se/pe ꝓfundunt apud autores.Jn hec stellula le.dimi.i.pua stella.Et stelle⁹.lea.leū.i. cla/rus.vel ad stellam p tinens Et stellatus.ta. tum.i.stellis circūdat⁹.vel ad modū stellaꝝ depict⁹.

Stello.onis.m.g.reptile siue lacerte.et dr a stella.q; depict⁹ est q; busdā maculis ad mo/dū stellaꝝ. Uñ q̄dam. Stellio nocte micat sordēs in luce diei.

Stellio et dr q; aio incōstās et vari⁹ est ꝓbo vel facto. vel q; re aliquā obligauit alicui et deinde ipignerat alij. nō facta mētione ō ꝑmo. Et generaliť q̄d in crimialib⁹ causis dr dol⁹. in ciuilib⁹ dr stellionat⁹

Stellionat⁹.ta.tū.i. vari⁹. fraudulēt⁹. ver/sipellis. malefactor. et dr a stellio. Et h̄ stel/lionat⁹.tus.tui.i. maleficiuz. fraudulentia. versutia.

Stema.matis.n.g.i. nobilitas. vl' ordo ima ginū nobiliū. vel honor. vel dignitas. vl' co rona. vl' ornamētū. Uñ Juuenal'. Stema/ta q̄d faciūt. Stemata dicūť etiā ramuscu li q̄s faciūt in genere. cū gen⁹ cognationuz partiūť. sicē ille pr̄. ille au⁹. ille pau⁹. rc.

Stematon. tumor mollis carnis.

Stemon est litus angustū.

Stephan⁹.phani. grece interptat corona. siz hebraice norma. Fuit ꝥo corona. i. ꝓnci/piū martyrū in nouo testamēto. sicē Abel in veteri. Uñ t ꝓthomartyr dr. Fuit em̄ nor/ma. i. exemplar vel regula alīs patiēdi

Stera.re.f.g. dr pellicula in q̄ puer inuoluiť t moriat. Unde Macrobi⁹. Stere si subdiť herba desiccabit eā. Jñ steric⁹ ca. cū. ad ste/tā ptinēs. vel i stera patiēs t infirmat⁹.

Sterc⁹.cor̄.n.g. dr a sterno.nis. q; sterniť i agris. vel q; extergi oportet q̄cq̄d in ciuita te sordidū redūdat. Uel q̄d veri⁹ est. Ster/cus dr a sterten. q; t stercuti⁹ dict⁹ est. q; pri/mus stercorandi agri rōnem induxit i ita/lia. vñ t fim⁹ dr. q; fiat mus. i. sterc⁹. Jñ ster coreus. rea. reū. Et stercorosus. sa. sum. id ē. stercore plen⁹ t inquinat⁹.

Sterilis. lis. ꝺ.t. et h̄ le. pe. cor. i. infructuo/sus. infecundus. nihil aptus gignere. Jnd̄ hec sterilitas. tatis. i. infructuositas. infeciū/

Sternat. nacis. o. g. q; facile et sepe (ditas sterniť vel sternit.

Sterniū. nij. n. g. loc⁹ apt⁹ ad sternendū.

Sternon. nonis. dicitur miles ad militiaz cinctus.

Sternutatio. onis. est cū inflatio a pectore exurgit. q; cū aptos ad emananduz porros nō inuenit. cerebrū tangit. t ꝓgesta p nares exiens. totū caput ptinus ꝓcurit. Jta dicit Bregor⁹ in glo. sup illud Job. xli. Sternu ratio ei⁹ splendor ignis. t dr a sternuto. tas. Item a sterno. nis. dr h̄ sternut⁹. ti. idem q̄d sternutatio.

Sterq̄liniū. linij. i. sterc⁹ vel loc⁹ plenus ster core. t viꝺr ꝓpositū a stercus t linio.

Stibiū. bij. vnguentū vel color nosse ceruſa q; meretrices et solute mulieres solebāt vti. Uñ. iij. Re. ix. legiť. Jezabel introitu eius audito. depixit oculos stibio.

Stibin⁹. na. nū. me. ꝑ. est color ceruleus. vel hñs colorē stibij vel onycini.

Stichos grece. latine dr versus.

Stiga. ge. dr stimul⁹. q̄i stigul⁹. i. acule⁹. cō puctio. t incitatio. molestatio.

Stygestos. i. tristicia.

Stigma. matis. n. g. i. signū cicatrix. chara/cter. coctura. inustio q; fit calido ferro. Unde ad Gal'. vj. Stigmata dñi mei Jesu xpi in corpe meo porto. Jnuenit t stema p e. siz ali ud figt. Uñ q̄dā. Stema gen⁹ dices coctu rā stigma vocabis. Materiam thema. ser/uant genus hec tria neutrum.

Stigma est signū vel instrumentum q; bra chia fabricensiū figurabank. cui erat ipres/sum nomē impatoris. facies ꝥo eoꝝ nō fi/gurabank. vt. l. si q̄s. C. ō pe. Et ꝥm Jo. gn. c. si iudex laic⁹. de sen. excō. li. vj.

Stilbon. bontis. mas. i. mercuri⁹. et dr a stil/lans. et bonū. q̄i stillans bonū. Et est sum/ptum nomē a meliori parte sui. Uel stilbon dr q̄i stella boū. q; co surgēte surgunt t pa/stores. Et stilbon interptat velox. q; velox planeta est.

Stilla. le. dr gutta. t dr a stiria. cui⁹ dimi. ē. Differt tñ stilla t gutta. q; gutta ē q; stat. stil la q; cadit. Jñ stillula. le. dimi. i. pua stilla. t stillosus. sa. sum. q̄d t stiriosus dr.

Stillicidiū. dij. n. g. dr stilla cadēs. vel loc⁹ vbi stille cadunt. vel locus a quo vel p quez cadunt. t dr a stilla et cado. Jnde stillicidio sus. sa. sum. Uñ ꝑpha. Sicut stillicidia stil/lantia sup terrā.

Stilon. interptat longum.

Stilus. li. i. graphiū. t dr a sto. stas. q̄a stat in cera. Et q̄cq̄d longū est t erectū dr stilus a stando vel a stilon. q̄d est longū. Jñ stila/r⁹. ta. tū. i. stilo ornat⁹. t cor. sti. Uñ Pierius tedet inseruisse stilum.

Stimicon. q̄dā pastor. q̄i stilomicon.

Stilon em̄ interptat longū. micon. celsum Jñ stimicon q̄i longus t altus.

Stimulus. li. dr aculeus. cōpūctio. incita/tio. molestatio. t dr a stiga. q̄i stigulus. Jnd̄ stimulosus. sa. sum. Item hec stimula. dicit q̄dam dea stimuloꝝ

St

Stiop⁹ est inflatio oris. Ūñ. Hec stiopo tumidas intēdis rūpe buccas. vel brachas.

Stipa.pe.f.g.q̄dā pua arbor. vt dicūt scopa. z ōr a stipa.pas. q⁹ ex ea stipēt tecta. Et h̄ sepe ad fornaces vel furnos calefaciēdos colligīt. Jñ h̄ stipula.le.di. Et hinc stipule dicūt folia vel vagine q̄b culmus ambit z fulcit. ne pondere frugis curuet. Et stipule ipsi calami segetis. Dicūt ḡ stipule. vel a stipula ꝓpt quitatē. vel a stipo.pas. q⁹ fulciūt z circūdant culmū. vel ab vsto. q̄i vstule. q̄a collecta in messe vrunt ꝓpt culturā agri. vel a palea. q⁹ interdū ꝓ palea ꝑscindit stipula. z cor. pu.

Stipadiū.dij.i.scacariuz. z ōr a stipo.pas. q⁹ boib⁹ ludū spectātib⁹ stipet. Et stipadiū est gen⁹ mēse. q̄i stipendiū.

Stipatū.ti.q̄dam herba q̄ tantā ꝑtutez in radice h̄z. vt frusta carnis in cacaba sparsa coagulet.

Stipat⁹.ta.tū.i.fallat⁹. circūdat⁹. fulcit⁹.

Stipēdiu.dij.n.g.ōr lucz ꝑciū fruct⁹ laboris. Prope q̄dē stipēdiū ōr q̄d dat militib⁹ soldariꝰ ꝓ ꝑcio. sic dictū a stipe pendenda. Antiq̄ em̄ soliti erāt pecuniā appendē magz q̄z numerare. Jñ stipēdiari⁹.ria.riū. ad stipendiū ptinēs. Et h̄ stipēdiari⁹.rij. stipendiū dās vel poti⁹ recipiēs. z cor. ante p.

Stipes.pitz.m.g.i.titio. vel trūc⁹ ligni qui sustinet aliq̄d. q̄i stās pes. lignū infructuosum. eo q̄ solūmodo stet z nō fructificet. Et pdu. ꝓmā stipes. pitz. Sz stips. pis. f.g. cor. sti. Stipes etiā ōr ꝓsona a qua alij originē ducunt.

Stipiū.pij. vnguentū de veruecib⁹.

Stis.pis.f.g.q̄dda gen⁹ pōderz. q̄ olim militib⁹ stipēdiarijs distribuebat pecunia. Et ponit ꝓ obolo. q⁹ obol⁹ sepe solet dari mēdicis in elemosynā. Jdeo stips q̄ñz ōr mēdicitas. q̄ñz elemosyna vict⁹. Jñ h̄ stip⁹.pi. id est. mendic⁹.

Stipulatio. est firma ꝓbozz cōceptio. q̄ q̄s aliq̄d se factuz. datuz. ve. promittit alteri. sup h̄ ipm interrogāti. z ōr a stipulū q̄d ē firmū Denoīat ex a stipite. Cōstat āt stipulatio ex interrogatōe ꝓmissa. z respōsiōe subsēqnti quēadmodū ꝯdictio ex affirmatōe z negatione. Hoc modo. Promittz vel dabis mihi decē. promitto vel dabo tibi. Q̄ñz ōr stipulatus ille q̄ promittit ꝑ stipulatōez passiue. Uel sic Stipulatio est solennis ꝓmissio facta interrogatoe ꝑcedēte z rñsione sequente.

Stipulatio pura. ē q̄ nec fit sub ꝯditōe nec in diē. fz pure. vt dicēdo. dabis h̄. dabo.

Stipulatio ꝯditionalis h̄z fieri sub ꝯditione h̄ mo. Promittz mihi dare centū si nauis ex asia venerit. z respōdes promitto.

Stipulatio in diē fit h̄ mō. Dabis mihi decē in kl. iuly. z rñdes dabo.

Stipulatio aq̄liana est q̄ nouat oēz ꝯctum vt sic. Quicq̄d mihi debes ex q̄cūcz cā idez mihi promittis. si. n. ex mutui datōe mihi debitor sis. velimcz acceptū ferre. i. ꝑ acceptilationē remittē. nō poterit res expediri nisi ꝑ obligatōz q̄ in rem ꝯtrahit.

Stip⁹.pi.i.mēdic⁹ q̄ petit stipem.

Stiria.ria.f.g. gutta fluēs z cadēs z ꝯgelata. Et ōr gutta cū stat z pēdet. stiria cum cadit. z sic ōr a greco. Grece em̄ stiria gutta ōr. Item stiria ōr arbor. cui⁹ fruct⁹ habz grana gutt⁹ similia. q̄ z storax. acz. ōr. q̄i stirax. Sz stirax grece. storax latine. Unde Beñ. xliij. Dodicū resine z mellis z stiracis. Uel ſm aliā lr̄az. storacz. pe. pdu. vbi dic̄ glo. q⁹ storacis ē spēs resine.

Stiricidiū.dij. stilla cadēs. vl' loc⁹ vbi stille cadūt. vel loc⁹ a q̄ cadūt. z ꝑ quē cadūt.

Stiric⁹.ca.cū.i.stirilis. z ōr a stiria.

Stirillū.li.n.g.i. barba capre. et ōr a stiria. q⁹ pēdet ad modū stirie. i. gutte.

Stirps.pis.m.g.i.radix. trūcus. z ōr a stos. stas. Jñ h̄ stirps. pis. f. g. i. ꝓgenies ꝓsapies origo. Et stirpe⁹.pea.peū. Et stirpitus. aduer. i. radicit⁹.

Stiua.ue.f.ge.ōr manica aratri. s. cauda a posteriori. Jñ stiuarius. ria. rium. ad stiuā ptinens. Et stiuarius. rij. z hec stiuaria. ric. etiam ōr q̄ vel que tenet aratrū ꝑ stiuam vel q̄ stiuam facit.

Stiuula.le.dimi.i.pua stiua.

Styx. stygis. f.g.i. pal⁹ infernalis. et dicit a stygestos. q̄d est tristicia. eo q̄ tristes faciat. vl' q⁹ tristiciā gignat. z sepe ponit ꝓ inferno Jnde stygeus. gia. gium. Et h̄ et hec stigialis. z h̄ le.

Stoa grece. latine ōr porticꝰ.

Stoax. acis. f.g.i. ruina. z ōr a stoa.

Stoic⁹.ca.cū.pe. cor. ōr a stoa q̄d ē porticꝰ. Et sunt stoici q̄ in ciuitate morāt. Porticꝰ em̄ fuit athenis in q̄ picta erāt gesta sapientū z viroz fortiū historie. i hac porticu sapientes philosophabant. vñ z stoici dicti sūt Hāc sectā vt dicūt ꝓmus Zenon instituit. Hi negant sine ꝑtute effici quēcūcz beatuz Omne peccatum vniforme esse asserūt. Hi aiaz cū corꝑe pire dicūt.

ST

Stoicida.de.femia in stoica secta valēs. vl̄ stoicida ðr q̄ mollis ⁊ effemiat⁹. q̄ femina.
Stoix.cis.f.g.i.ruina.⁊ ðr a sto.
Stola.le.f.g.est matronale opimētū q̄d cooperto capite ⁊ scapula a dextro latere in leuum humer̄ mittit.⁊ ðr a stolon vel stolos. Idē ⁊ reciniū latino noīe ðr. eo ꝙ dimidia ei⁹ ps retro reiciat.q̄d vulgo mauortem dicūt q̄ martē. Signū eñ est martial' dignitat⁹ ⁊ ptāt⁹ ⁊ pacis. vel industrie est. Caput eñ mulier⁹ est vir. Et ponit qñq; p ephot.
Stola etiā vtunt diacones. Jñ stolat⁹.ta.tū.i.stola ornat⁹. Et stola.las.i.stola ornare.⁊ cor.sto.
Stolia.lie.i.missio.⁊ ðr a stolos vl̄ stolon.
Stolid⁹.da.dū.i.stult⁹.fatu⁹.sup⁹.ĩsipiēs secors.⁊ ðr ab extollo.q̄si extollid⁹. q⁹ se extollat. Jñ ħ stolliditas.tat⁹.
Stolon vel stolos grece.latīe ðr missio
Stol⁹.li.m.g.mag̃ classis nauiū.et ðr a stolon q̄d est missio.q⁹ p mare mittit. Uñ Ambros⁹ sup Egisippuz. Ubi est stol⁹ nauiū q̄ circūeat freta.
Stomach⁹.chi.m.g.i.os vētris.⁊ ðr a stomos grece.q̄d os vocat latine.eo ꝙ ostiū vētris sit.⁊ cibū recipiat.et in ītestina trāsmittat. Jñ stomachosus.sa.sum.i.iracūd⁹. furibund⁹. Et stomatic⁹. ca.cū.q̄ infirmitatē in stomacho patit.
Stomacula.le.f.g.extū interi⁹.
Stomos grece.os latine ðr.
Storax est spēs resine.vide in stiria.
Storiū.rij.ðr a sterno.nis . eo ꝙ terre sternat. Nondū eñ laneis stramētis repertis in his accubabant.
Storiolū.li.dimi.i.puū storiū.
Strabo.onis.m.g.q̄ hz oculos obliq̄s.q̄ ⁊ ħ strabus ðr. Jn ħ straba.q̄d vulgo ðr straua. Uñ Brego.nazenzenus. Heretici mihi vident sil'es oculis strabi.
Stragilis.lis.pe.cor.p.g.i.miles
Stragulū .li. vl̄ ħ stragla.le. vest⁹ discolor. q̄ texta ðr.⁊ manu artific⁹ diuersa varietate distinguit .⁊ ðr a sterno vl̄ a stratū.q⁹ ĩ stramento ⁊ amictu apta sit. De q̄ ðr Prouer. vltio. Stragulatā vestē fecit sibi Jñ stragulatus ta.tū.i.stragulo vl̄ stragula ornat⁹. Pōt etiā stragula dici vest⁹ variata vel varietate texture distincta. Uñ di. Papi. Stragula vestis p̄ciosa plumario ope facta. Jn histori⁹ ät sup illō. iij. Re. viij. Cūq; veniss⁹ dies altera tulit stragulū.⁊ infudit aquā.⁊ expādit sup faciez ei⁹. q̄ mortuo regnit Azabel p eo. sic ðr. Stragulū p̄prie ðr stratoriū q̄d lecto vel sedili supsternit. Et ðr ibi ꝙ Azabel pānū pfusum aqua ĩposuit sup Benadab ad refrigerandū. Hebre⁹ hz. Expādit sup faciem stragulū. vt nō azabel sz benadab ħ fecis se intelligat. Et eiñ mortu⁹ est rex ⁊ regnit p eo Azabel. Quidā exponunt ħ de obsequio mortui dicētes ꝙ Azabel mortuū lauit aq̄.⁊ expādit stragulū sup faciem mortui. Josephus tñ plane dic ꝙ altera die infuso laqueo strāgulauit eū. Ad hūc sensū q̄dā lr̄am illaz sez Tulit stragulū. ⁊c. referūt dicētes. ꝙ Azahel vestē madefactā posuit sup faciez ei⁹ simulās refrigeratōez. sz statim effudit aquā sup os ei⁹ donec suffocaret eū.⁊ cor̄. gu. vñ Alexander. Texit ex lino cuz lana stragula vestis. Stragulū etiā ðr statio caballi.
Stramē.inis.n.g.ðr a sterno.nis . q̄a ante alia sternit. vel sup lectulū. q̄d ⁊ ħ stramētū ðr. A stramē ðr stramine⁹. nea.neū. Itez stramētū q̄ñq; ðr insellatura. illud. s. q̄ equ⁹ vel asin⁹ sternit.i. insellat. Et silr illō q̄ lect⁹ sternit.i. p̄pat ðr stramētū siue sint vestes. siue aliq̄d aliud.
Strata.te.f.ge.ðr via publica ⁊ munita. q̄si pedib⁹ vulgi trita.et est de lapidib⁹ strata et parata. vñ ⁊ ðr dilapidata.
Strates.i.p̄tor.⁊ ðr a sterno.nis.
Stratia.tie.i.militia. Jñ ħ stratilates stratilat⁹. dux militie vel militū.
Stratilios grece.latīe ðr p̄tor ſm Pap⁹.
Stratodes.m.g.i.miles vel ad militiā accinct⁹. q̄ ⁊ sternon ðr.
Stratores lagunculaz.i. ꝓpositores. Uñ Hiere. xlviij. Mittā eis ordinatores ⁊ stratores lagunculaz.
Stratores etiā a sternēdo dicūt. q⁹ custodientes in carcere reos ꝺdēnatos puniebant Uel stratores dicunt esse isti q̄ stabulis vel equis stantib⁹ in eis p̄sunt . et ðr a stratorio ſm Azo. C. de strato. li. xij. in rub.
Stratoriū.rij.i.stabulū iumētoz .vel insellatura. Un Joseph⁹ in p̄mo Annaliū. Rachel ħ audiēs posuit idola ĩ stratorio camelī.i.sub. Item stratoria dicūt lectisternia q̄ in lectis solent sterni.
Strat⁹.ta.tū.i.subiect⁹.in terra deiect⁹.
Stratū ti.n.g.q̄d et ħ strat⁹.tus.tui.ðr.i.lect⁹ Uel stratū ðr q̄ storiatū.a storijs. in q̄b⁹ antiq̄ cubabāt. nōdū laneis stramētis reptis.
Stratū ðr generalit⁹ oē gen⁹ vest⁹. l' omē indumētū. vt. ff. de ✠. sig. Sed magis p̄prie vestes cubiculares dicim⁹ stratū.a sternendo

Tb

Strena.ne.f.g.q̃d vulgo ꝺr strenna.s.q̃d ꝑmo daꝺ alicui in kal'.vel in ꝑmo die anni.vl' septimane ꝑ bono omine. Jnꝺ strenosus. sa.sum.q̃ sepe daꝺ vel accipit strenã. Et strenula.le.dimi.i.pua strena.

Strenu⁹.nua.nuũ.q̃ libẽt facit strenã.s.largus.clar⁹.strenis impiger.vtilis.cit⁹.fortꝫ Jñ strenuitas.tatꝫ.ꝛ strenic⁹.ca.cum.i. strenis vel strenaꝝ cupid⁹.

Strepia.pie.i.cauda serpẽtis.

Strepit⁹.tus.tui.i.frequens ꝓ'li sonit⁹ vel tumult⁹

Stridul⁹.la.lum.i.sonorus.

Strido ꝛ.dozis.i.sonus.strepit⁹

Strigilis.lis.pe.coꝛ.i.patella.vel instrm̃ q̃ pueri furanꝫ uuas ꝛ ficus.vl' instrm̃ q̃ mũdanꝫ equi.et instrm̃ q̃ caro mundaꝫ.ꝛ sudoꝛ coꝛpis eradiꝫ.q̃d ꝛ strigil ꝺr ꝑ apocopam.

Strignos.f.ge.q̃dam herba.s.pua lupina. q̃ latine salutarꝫ ꝺr.qꝛ doloꝛẽ capitis et stomachi incendiũ mitigat. Jdem ꝛ pua lupia ꝺr.qꝛ semen ei⁹ pue silis est.

Stringiria.rie.vel strangiria.rie.f.g. est cõ strictio urine.

Strix.strigꝫ.f.g.i.nocꝛna auis.a sono vocis dicta.qñ em clamat stridet. Hec auis a vulgo ꝺr ama ab amãdo puulos. Uñ ꝛ lac ꝓbere ferꝫ nasc̃tib⁹.

Stroma.op⁹ varie ꝓtextũ. ꝛ ꝺr a strophas.

Stromaciũ.cij.i.cingulũ varie ꝓtextũ cuꝫ gemmis

Strophas.phadis.q̃dam insula.

Strophiũ.phij.ꝺr cingulũ.ꝛ ꝓprie aureum cũ gemis.ꝛ ꝺr a strophos q̃d est ꝓuersio.qa a posterioꝛi ꝑte ꝓuertiꝫ anterioꝛ. Uñ i hymno sancti Johãnis baptiste. Prebuit hirtũ tegimen camel⁹. artub⁹ sacꝫ strophiũ bidẽtes. Ꝺr etiã strophiũ palliuꝫ ꝛginale. Sed tropheũ aliud est. Uñ. Zonã dic strophiuꝫ. palmã dic esse tropheuꝫ.

Strophos grece.latine ꝺr ꝓuersio. Et ideꝓponiꝫ monostrophos.distrophos. tetrastrophos. Uñ inueniꝫ. Hec oda est monostrophos. ꝫ distrophos. hec tetrastrophos Monostrophos ꝺr oda illa q̃ tm̃ vnã metri varietate hꝫ. Sꝫ distrophos ꝺr oda illa q̃ ſp in scꝺo versu repetit varietatem metri. Tetrastrophos q̃ in q̃rto.

Strophus.phi.m.ge.ꝺr deceptor.ipostor. fraudator.ꝛ ꝺr a strophos. Et hec strophe.retorta snia. argumẽtatio varia fraus deceptio.neq̃cia.calliditas impostura. Jñ strophari⁹.ria.riũ. fraudulent⁹.callid⁹. imposto ꝛ.versut⁹. Itẽ stropha ꝺr ꝓuersio simplex in cantilenis. Et ꝓponiꝫ antistropha. .i.ꝺ ꝓuersionem simplicem.

Stropha est cum fit mutatio de rñsorio ad versũ. vbi est q̃daꝫ ꝓuersio mutate melodie ꝑoris. Antistropha.est qñ finito ꝓsu reinciꝑ ipm̃ rsponsoriũ. vel medietas ei⁹. Unꝺ cant⁹ hymno ꝝ inuent⁹ est ꝑ strophaꝫ ꝛ antistrophaꝫ ad signũ firmamẽti notandũ ꝛ planetaꝝ. q̃ ꝺ ꝓuersionẽ celi voluũt. Unde q̃dã cant⁹ solebãt in eccl'ia esse q̃s vocabant strophos. Uñ Macrobi⁹ Jn ipis hymnis deoꝝ ꝑ strophã ꝛ antistrophã metra canorꝫ ꝓsilꝫ adhibebãt. vt ꝑ strophã rect⁹ ꝺr ꝺ stelliferi mot⁹ ꝑ antistrophã ꝺuersus vagoruꝫ regressus ꝑdicaret. Jñ strophula.le.dimi.i. pua stropha.

Strutio.onis.greco noie q̃ddã aial i similitudine auis pẽnas hꝫe videt. tñ de tra alti⁹ nõ eleuaꝫ.oua fouere negligit.sed ꝓiecta tm̃modo.fotu pulueris animantur. vtvult Jsiꝺ. Et ponit in fe.ge. Job.xxxix. vbi ꝺr. Penna strutionis similis est pennis heroꝺij et accipitris.q̃ derelinq̃t oua sua i tra. rẽ

Strues.struis.i.ꝓpositio.ꝓgeries.collectõ aceruus lignoꝝ. Jñ struecula.le.dimi.id ẽ. pua strues.

Struma.me.i.gibbus in pectore.ꝛ dicit a strues.q̃i strues humoꝝ. Jñ strumosus. sa. sum.q̃ hꝫ strumã. Jñ hec strumositas. tatꝫ. id est.gibbositas

Structura.re.ꝺr a struo.uis. Et ꝛm Pap. structure sunt edificia.possessiones.

Strup⁹.pi. vel stropi.ꝛm q̃sdã sũt vincula loꝛ vel lino facta.q̃bꝫ remi ad scalmos alligant. De q̃bꝫ Liui⁹. Lñq̃ remos iussit alligare strupis

Studiũ.ꝺij.vt dicit Azo.est vehemẽs ꝛ assidua ad aliqua rem agendã cũ summa volũtate applicatio.et q̃ volũtate laboꝛ i opus deferꝫ.ꝛ ꝓdit laboꝛis tediũ versum in oblectamentũ. Jñ studiosus.sa.sum.i. assidu⁹. ꝑseueraꝝs.q̃i studꝫ curiosus

Studiolũ.li.dimi.i.puũ studiũ.

Stultiloqu⁹.qua.quũ.q̃ stulta loq̃t.

Stult⁹.ta.tũ.ꝺr q̃si extult⁹.ab extollo.lis. qꝛ se extollit. vel etiã ꝺr stult⁹ q̃i stat im vlt⁹. Proꝑe tñ stult⁹ est q̃ ꝑ stupoꝛẽ nõ mouetur iniuria.seuitiam em̃ perfert.nec vlt⁹ est.nec vllo ignominie cõmouet doloꝛe.qꝛ stultus est hebetioꝛ coꝛde sic̃ q̃dam ait Ego me esse stultũ extimo.fatuũ esse nõ opinoꝛ.i.obtusis q̃dẽ sensib⁹ nõ tñ null'. Jñ stulticia.cie.

S V

Stupa.pe.f.g.canabi est vel lini dicta sic a stipo.pas.q3 ex ea rime nauiũ stipenk. Inde stupe⁹ pea.peũ.i.de stupa exñs.

Stupor.poris.m.g.est casus memoriam ɜ ratione auferes.ɜ linguam impediẽs.ɜ ór a stupeo.pes. Jñ stupor at⁹.ta.tũ.i.stupefactus. Et stuperosus.sa.sum.

Stupũ.pri.n.g.est illicit⁹ ɔcubit⁹.ɜ est p/prie in virgine vel in moniali. Uñ Ouidi⁹ epi. Hec precium stupri gemmas aurumq3 poposci.

Stupula.le.dimi.i.pua stupa

S ante V

Suariũ.rij.n.g.loc⁹ vbi sues stant.

Suasibilis.ɔ.t.ɜ h̃.le.i.apt⁹ vl̃ ɔueniẽs ad suadendũ. Et suadibilis.le.idẽ. Uñ in epl̃a btĩ Jacobi ór.q3 sapiẽtia q̃ desursum est.est suadibilis.i.ad suadendũ habilis passiue.

Suauiũ.uij.i.basiũ cũ salina mixtum. Uel suauiũ ór eo q3 sit suaue.

Suauis.ɔ.t.ɜ h̃ ue.i.benign⁹.dulc3.ɔlectabilis.iocũd⁹. Jn suauitas.tat3.

Subact⁹.cta.ctũ.i.ɔuict⁹,pstrat⁹.subiect⁹.

Subater.tra.trũ.i.aliq3 tulũ ater.i.niger.

Subbasilican⁹.na.nũ.ór a sub ɜ basilicã⁹. Et dicũt ꝓpie subbasilicani q̃ habitãt circa basilicã.ɜ sub alis ei⁹.ɜ põ.ca.

Subcinerici⁹.cia.ciũ.i. sub cinere coctus. Et lʒ b.mutet in c.in ꝓpositõe seq̃nte c.tñ i subcinerici⁹ nõ mutat.ne a succ⁹ɜ cinis videat componi.

Subdecan⁹.ni.q̃ sub ór̃ano est.et designat dignitatẽ in ecclesia. Jñ subdecania.nie.dignitas subdecani.ɜ põ.ca.

Subdiacon⁹ latine ór hypodiacon⁹ grece. q̃ ideo sic appellank.q3 subiacẽt ꝑceptʒ ɜ officijs diaconi. Oblatões eñ in templo dñi a fidelib⁹ ipi suscipiũt.ɜ diacono supponendas altarib⁹ deferũt. Di apud hebreos nathinei vocank.i.in hũilitate dño seruientes Et hinc.h̃ subdiaconat⁹.tus.tui.i. officiuz vel ordo subdiaconi.

Subdol⁹ li.i.latenter dolosus.astut⁹.versipellis vari⁹.

Suber.beris.arbustula q̃dã vel cortex ei⁹

Suberat⁹.ta.tũ.vide infra in subero.

Suberies.ei.ór arbor ex q̃ cortex natatorius extrahit.q̃ suber ór. Et ór suberies. quasi subedies.q3 fruct⁹ eius sues edãt. Et sepe eadẽ arbor suber'ór.

Subbirc⁹.ci.ór loc⁹ sub brachijs.vbi colligit sudor.ɜ ór sic q̃si subt⁹ habẽs bircũ.i.femorem hirci.

Subiectio.onis.f.g.i.subiugatio. suppositio. Item subiectio ꝑm q̃d sumit in rhetorica.fit q̃n aliq̃d querim⁹ ab aduersarijs interponentes rõnem.ɜ postea q̃d est rõ destruit q̃d subijcit. vt h̃. Quid fugiã capiar. clamẽ nõ audiar. hostẽ aggrediar vincar. Uel sic. O miser q̃d agas.dẽ est quẽ spernis. an ipʒ euitare putes terra cinisq3. Deũ clam fugies.ſʒ nihil latet hũc falles ne.ſʒ idẽ q̃ fuit est ɜ erit.ɔditõe tenet.

Subiugalis.lis.ɔ.t.ɜ h̃ le.i.sub iugo positus.q̃i domit⁹.iugo assuet⁹ Uñ Matth.xi. iij. Jnuenietis asinã ɜ pullũ filiũ subiugalis.i.asine q̃ fuit sub iugo posita.

Subiũx.gis.ɔ.g.i.bos sub iugo posit⁹. Uñ q̃dam. Subq3 iugo posit⁹ bos dicetur tibi subiunx.ɜ cor.pe.gti.

Sublest⁹.sta.stũ.i.tristʒ.infirm⁹. molestus Jñ h̃ sublestia.i.tristicia.molestia. infirmitas.anxietas.

Subligar.garis.n.g.i.succinctoriũ.ſ. brachariũ. Uel subligar vocat q̃dlibet ligamẽ.vel ligula caligaq3.vl̃ fascia q̃ liganť inguia victime.vel pãtomimoq3 ne solueret in libidinẽ.vel ne coiret.ɜ cor.li.ſʒ pdu.ga. Et dicit subligar ꝑ subligare ꝑ apocopã. Uñ. Juuenalis. Tirsũq3 tenet ɜ subligar accipit.

Sublimis.ɔ.t.ɜ h̃ sublime.pe.põ.i.altus. Cũ em sublimia aspicimus. oculos q̃dam modo distorquem⁹ɜ diminuim⁹

Sublinguiũ.uij.loc⁹ subt⁹ linguã. Uel sub linguiũ ór foliũ vel aliud q̃d q̃s sublingua ponit ɜ cantat vt aues decipiat.

Sublustris.ɔ.t.ɜ h̃ stre.i.parũ lucẽs.et q̃si obscurus.

Subnit⁹.ta.tum.nomen.i.subiect⁹ suppositʒ.suffult⁹.hũilis. Potest etiã esse pticipiũ ɜ tũc pt exponi sicut subnitor.

Subregul⁹.li.i.puus rex

Subselliũ.lij.est ornamentuz equi sub sella positũ. Subselliũ etiã ór sedes minor sub pede posita.ɜ inferi⁹ɜ depressi⁹ q3 maiorum sedes.

Subsequiũ.quij.i.seruitiuz.ɜ ór a subsequ/ris.q̃i subsequẽs obsequiũ.

Subsistentia.tie.i.forma.ɜ ór a subsisto.stis q3 sub se sistit fluxũ materie.

Subsolan⁹.ni.q̃dã vẽt⁹ q̃ sub sole nascit.

Substãtia.tie.f.g.ór a substo.stas .q̃a substat accidentib⁹. Jñ h̃ ɜ h̃ substãtialis.et h̃ le. ɜ substantialiter aduer. Et cõponit cõsubstantialis.ɜ h̃ le.et cõsubstantialiter aduer.

Id est.eiusdē substantie.vt Filiꝰ dei ōr patri ꝓsubstātialis. Et substātia diuidit in ꝑmā ⁊ secundā. Prima suba ōr socrates. Scōa hō vel aīal Itē suba diuidit in cōrpoream. vt lignū. ⁊ incōrporea. vt aia. Itē suba diuidit in materiā. formā. ⁊ cōpositū. Sz ꝫ magz ad aliā scientiā ptinet.

Substātiuꝰ. ua. uū. i. substātiā vl' ad modū substantie signās vel supponens. vel modo substantie designans

Substitutio. est scōa ꝺditionalꝭ institutio. qz institutio ōr ꝑmꝰ gradus. ⁊ substitutō secundꝰ. Et lz substitutōes in infinitū ō vno in aliū pñt ꝓcedere. tñ omīs institutio q̄ fit post ꝑmam. ōr substitutio. et scōus gradus Sic̄ secūde nuptie dicūt oēs q̄ sequūt primas. Et diuidit. qz substitutionū. alia ē directa. alia obliqua. Et nota differentiā iter ꝫbū directū. obliquū. ⁊ cōe. Ūn directū est q̄d sigt. vt ille cui relinq̄t vel in quē disponitur sua manu recipiat. vt est ꝫbuz. instituo. vt. ff. de here. instī. Itez illud. heres esto. vt ibidē. Sz ꝫbū obliquū est q̄d sigt. vt ille in quē disponit vel cui relinq̄t de manu alteri us accipiat. vt est ꝫbum restituo. facit. l. instituta. ff. ad trebell'. ⁊ ꝓ totū. ti. Sz verbuz cōe est q̄d vtrāq; sigtionez siue de manu sua siue de alteriꝰ recipiat. vt est ꝫbū substituo sic̄ in. l. cēturio. ff. de vulg. substi. Hz ei q̄ꝫ directā sigtionē. q̄ꝫ obliquaz.

Substitutio directa ōr cū nullo mediante q̄s capit hereditatē deficiēt. ⁊ directe efficitur heres ipi testatori q̄ instituit eū. Insti. ō vulg. sub. §. q̄ casu.

Substitutio vulgarꝭ ōr. qz de vulgo ⁊ a q̄libet fieri pt. dū tñ ꝫ testm facere ⁊ ille ex testameto capere possit. Et ꝫ subdiuidit. qz q̄dā ē vulgaris exꝑssa. ⁊ q̄dā tacita. Substitutio vulgarꝭ exꝑssa ē q̄ fit ꝫbis negatiuis ꝫ mō. Titius heres esto. ⁊ si heres ille nō sit l' erit Seius heres esto. i. sit. sic eī instituo te mihi Titiū heredez. ⁊ si te noluerit. vel non potuerit esse heres. sit heres Seius. Substitutio vulgaris tacita fit ꝑ ꝫba affirmatiua. veluti. Cū ꝫo miles puberē ⁊ impuberē heredes īstituit. ⁊ cōi ꝫbo eos substituit ꝫ mō Sei impubes. ⁊ Veni pubes hedes esto. te. vel sunto. q̄s vnanimiter inuicem substituo. Uel sic. ⁊ in idem redibit. Puberē sexū et impuberē. heredes facio. ⁊ eos sibīinuicē substituo. q̄ substitutōe colligo. q̄ si vnꝰ nō fuerit heres. vel si vnꝰ moriat. aliꝰ insoliduz sit. Et ōr vulgaris. qz fit a q̄libet de vulgo siue sit in ptāte siue nō. Et ōr tacita. qz pūberē tacite vulgariter impuberi substituit. q̄ substitutio magz esset pupillarz nisi ꝓter adiunctā ꝓsonā. lz in milite talis substitutō pupillarz est ꝓter ꝓuilegiū militz. q̄ substitutio q̄ntum ad puberem vulgarz est. q̄ntuz ad impuberem pupillarz. qm̄ si pubes here ditatē adeat ꝑ ꝑte sua euanescit substitutio ꝓus facta. sed si impubes hereditatez adeat ꝑ ꝑte sua nō euanescit. cum est substitutō facta ꝓusq; exꝑleuerit pubertatē. vñ sub exꝑssa pupillari ꝓtinet tacita vulgarz. ff. eo. ti. l. nam ꝫ iure.

Substituens. ꝓponens. subponens

Substitutio pupillaris est. q̄ soli pupillo ⁊ impuberi fit. Et est etiam duplex. alia exꝑssa. alia tacita. Substitutio pupillarz exꝑssa fit ꝫ mō. Iste filiꝰ meus impubes heres esto. ⁊ si heres nō erit. aut si heres erit. ⁊ infra pupillarē etatez decesserit. ille heres esto Dec ōr exꝑssa substitutio. qz in ea oīa ꝫba exꝑmunt q̄ exꝑmi oportet.

Substitutio pupillaris tacita est ꝫ. filius meꝰ impubes heres esto. ⁊ si iste nō erit. ille heres esto. Uel sic. Quisq; mihi heres erit sit heres filio meo. ꝫ ōr tacita. qz ꝫba q̄daz nō exꝑssa ꝫ tacite subintelligunt q̄ exꝑmūt in exꝑssa substitutiōe pupillari. Nam ꝑ hāc tacite intelligit q̄d si filiꝰ decesserit i pupillari etate. ille q̄ erit heres patri. erit heres filio Et debent ille pupillares substitutōnes solis pupillis in ptāte parentuz existentibꝫ. et ab ipis parentibꝫ fiūt. ꝑ q̄d euidenter patet q̄ nō a matre sed a solo pze fiūt. cum mater filios nō habeat in ptāte. Sed nūq; substitutꝰ ex pupillari exꝑssa. repellit a matre pupilli. ⁊ substitutus ex tacita. repellit a matre pupilli. ⁊ succedit ipi pupillo mater. Itez q̄ est substitutꝰ ex pupillari substitutōe fit heres ipi pupillo. Ille ꝫo q̄ est substitutus ex vulgari fit heres ipi testatori. Item pupillaris tacita intelligit esse vulgarz exꝑssa. qua mater substituit pupillo. ⁊ ꝫ ꝓter ꝓuilegiū matris. Item eodem modo q̄n q̄s pupillo vel alij substituitur ꝓt adiuncta ꝓsonā.

Substitutio pupillarz cōpendiosa est. q̄ fit ꝫbozꝫ cōpendio. q̄ ꝫba in pupillari exꝑssa sunt plixiora. ⁊ ex ꝫ ōr cōpendiosa. ⁊ hz fieri ꝫ modo. Instituo Titiū filiū meuz mihi in heredē. ⁊ q̄ncūq; decesserit sine filijs substituo ei Seium. Uel sic. Iste filiꝰ ipubes heres esto. ⁊ q̄cunq; ꝛpe decesserit ille heres esto. q̄ substitutio tm̄ locū hz in milite. de ꝫ in. l. ꝓcib. C. de impu. ⁊ ali. substi.

Substitutio breuiloqua siue reciprocа est q̄ ꝓtinet duas vulgares substitutōes z duas pupillares substitutōnes. vt cū duo ipuberes instituti a parēte. q̄ hz eos in ptāte in uicē substituūt̄ h̄ mō. S. et. T. filios meos impuberes mihi instituo heredes. et eos in uicē substituo. Uñ qz ꝓtinet exp̄ssam pupillarez si aliq̄s p̄dictorū decesserit in ipuberi etate. mater impuberꝫ decedētis oīno repellit̄. z succedit substitut⁹. Et hāc substitutionē lex appellat reciprocaz.

Substitutio exemplarꝫ vel exemplaria. est q̄ fit a parentibꝫ vtriusq̄ sex⁹ filio furioso vl̄ mētecapto. Et dr exemplarꝫ. qz fit ad exemplū pupillarꝫ substitutōis. qz sic̄ pat̄ puidet filio pupillo q̄ testari nō p̄t de herede. ita puidet filio mētecapto vel furioso. Et fit hoc mō. T. filiū meū furiosū vel mētecaptū mihi heredē instituo. z si decesserit furiosus vl̄ mētecapt⁹ anteq̄ ad sanā mentem puenerit substituo ei talē filiū suū vl̄ frez. vl̄ aliquem alienū si deficiat fili⁹ vel frater.

Substitutio obliq̄ siue nō directa est fidei cōmissaria. z est illa q̄ fit p fideicōmissū. vt h̄. Quicūq̄z vestz̄ sine liberꝫ decesserit. rogo vt ei⁹ portio ad supstitē ꝓueniat. Et q̄ñ q̄s instituit heredē z ei⁹ fidei cōmittit. vt q̄cito possit ei⁹ hereditatē adeat. z eam alteri certe p̄sone cui z q̄ñ testator voluerit restituat. videlicet tali die. vel sub tali ꝓditōe. si decesserit sine filijs. vt si forte in ea ꝓditōne fuerit. q̄ testator magꝫ diligat eū z ex testamto ei⁹ directo nihil capere possit. puta qz directe z īmediate capaz nō est. q̄lis est spuri⁹ saltez h̄ mō aliq̄d capiat. z ꝓseq̄t hereditate. vl̄ totā ipaz hereditatē. vt. L. ad trebell̄. q̄si p totet ff. e. ti. in multꝫ. l. z in. c. rainūti⁹.

Substitut⁹ heres. vide. s. heres substitut⁹.

Subtegmen. inis. dr filū q̄d i nauicula textoris ex traluerso p telā discurrit. z dr a sub tegēdo. vel a subtexendo. qz sub stamine in tela texit̄ z tegit̄. z cor. pe. gti.

Subtel. ima pars pedis medietas. Inde subtilis.

Subtela. le. i. deceptio. fraus. z dr a sub z tilia. q̄i subtilia tela. Dr etiā subtela i alio sensu. s. corrigia q̄ tendit̄ sub cauda equi. et tūc dr a sub z telon lon gū.

Subtelaris. rꝫ. m. g. dr q̄si subtalarꝫ. i. calcaneꝰ. Uel dr subtularꝫ. q̄i subtalarꝫ. qz sub talo est. z dr a sub z talꝰ. Sotular ā vel sotularꝫ. nihil est vt q̄dam dicūt.

Subtercus. cutꝫ. o. g. res exñs sub cute. Et succꝰ. cutꝫ. sil̄r. o. g. i eodē sensu. Jñ succutis. ca. cū. z succutaneꝰ nea. neū. z subtercutaneꝰ na. nū. oia. p re q̄ exist̄it sub cute. z cor. p mā cutꝫ. Jñ subtercutꝫ. pe. cor.

Subtilis. ↄ. t. z h̄ le. pe. pō. i. acutus. exilis astutꝰ. z dr a subtel q̄d est ima ps pedis. Jtē subtile. tenue. inualidū. leue. Jtē subtil̄ malicios⁹. subdolꝰ. ſm Pap.

Subtrinū. locꝰ est vbi sub terra ꝓdunt̄ aliq̄e spēs. vel sunt̄.

Sububer. berꝫ. ↄ. g. vl̄ h̄ subvber. h̄ sububeris. z h̄ re. dr a sub z vber. Et dicūt̄ sububeres infantes q̄ adhuc sunt sububere. et cor. be.

Subucula. le. f. g. camisia. vl̄ sacerdotal̄ linea corpi penit⁹ astricta. et dr sic. qz subiicit alijs pānis. Et subucula ē talarꝫ et pedestrꝫ camisia. ephot. supuērale. z cor. pe. Uñ q̄dā. Dō tunice suppono subucula dr esse.

Subudus. uda. udum. dr a sub z vdus. q̄d est madidus. q̄si nō pfecte madidus. vel pfecte humidus.

Subula. le. f. g. i. brocca ferrea. cum q̄ suunt sotulares. vel subtulares. Uñ in lege p̄cipit vt subula pforet̄ auris serui. Exo. xxi. z cor. bu. Unde q̄dam. Est instrm subula sutoris acutum.

Subulcus. ci. i. custos suū. Uñ Virgilius Uenit z opilio. tarde venere subulci.

Suburbana. sunt circūiecta vrbis edificia q̄i sub vrbe posita ſm Jsidoꝝ.

Suburbiū. bij. n. g. dr a sub z vrbs. Et dicūt̄ suburbia burgi q̄ sunt iuxta vrbez. Uñ suburbiū q̄i locꝰ sub vrbe posit⁹ siue burgꝰ. Jtem suburbiū alio noie dr pastiū.

Succentor. toris. q̄ in eccl̄ia post p̄centorē siue p̄ncipalē cantorē ꝓsequenter canendo respondet. vel q̄ facit officium p̄ncipaliter in choro sinistro.

Successor. sorꝫ. dr q̄ locū p̄cedētiū occupat

Successus. sus. sui. i. psper z bonꝰ euentus

Successio. q̄ñq̄z fit de capite in caput. z q̄ñ q̄z de gradu in gradū ſm Azo. in sum. ō succes. edic. L. z ff. e. ti. l. j.

Successio de capite i caput. est cū deficiēte p̄mo capite liberoꝝ. ozik ſm caput agnatorū. z isto deficiēte. succedit tertiū caput cognatoꝝ. z cognatis deficiētibꝫ. succeditur. q̄rto ozdine. p vnō vir z mulier vel vxor. vt L. in ti. vñ vir z vx. Autꝫ. ꝓterea.

Successio de gradu in gradū est q̄ñ plures p̄sone sunt in eodē capite. in diuersis gradibꝫ vna p̄or. altera posterior. nam p̄ore repulsa

spe vel repudiatione sequẽs succedit .vt. ff. de succes. edic. l. j. C. e. ti. p Azo. in sum.

Succidane⁹. nea. neum. i. apt⁹ ad succidendũ. ꝛ dr a succido. Et succisiu⁹. ua. uũ. i eodem sensu Et ħ succisiua. uor. tm̃ plis numeri. i. frusta. illa q̃ sutor abscidit d materia qr de solea subt⁹ abscindunt.

Succidu⁹. dua. duum. i. ad subtus cadendum parat⁹. Unde Claudianus. Succidui titubant gressus.

Succinctor. torꝭ. m. g. q̃ se succĩgit cã mini strandi vel seruiendi.

Succinctoriũm. rij. n. ge. dicitur illud quo succingimur.

Succontrari⁹. ria. riũ. dr a sub ꝛ ꝯri⁹. ꝛ mutat b. in c. ꝛ sic dz scribi p duo c. vel fit figura decõpositi. a succõtrarior. arꝭ. q̃d ꝓponit a sub ꝛ ꝓtrarior. Et dicũt in dialetica ꝓpositiones succõtrarie. due ꝓpositiões ꝓticulares. eiusdẽ subiecti. ꝛ eiusdẽ ꝑdicati. quarũ vna est affirmatiua. ꝛ altera negatiua. vt q̃dã hõ currit. q̃dã hõ nõ currit.

Succuba. be. ꝓ. g. q̃ vel q̃ succũbit vl̃ succubat. Item succuba dr ꝓcubina a succũbendo. Item q̃dã demones dicunt succubi vel incubi. vide in pilosus.

Succussatura. re. i. trotatura. Unde illud. Bradari⁹ est equ⁹ mollis ĩcessus sine succussatura innitens.

Succutaneus. et succuticus. vide in subtercus.

Sucid⁹. da. dũ. i. suco plen⁹. humid⁹ vl̃ imbutus. Un̄ Juuenal. Qui sucida nollet lanapati. i. tincta suco alic⁹ coloris.

Sucin⁹. ni. q̃dam gemma quã greci vocãt electru. i. fului ꝛ ceruleicolorꝭ. Fert arboris sucus esse. ꝛ ob id sucin⁹ dr. A q̃busdã vocat arpaga. ab arpe q̃d est rapere. eo q⁹ attritus paleas sicut magnes ferruz rapiat. Sed ħ sucinũ. ni. dr pyris a suco ibi ꝑposito. Unde Juuenalis. Jn cuius manib⁹ seu pinguia sucina tricas. Quidã scribũt succin⁹ et succus p duo c.

Sucula. le. i. parua sus. Unde dicit Prisci. in. iij. Sus cõmune a biecta s. assũpta cula facit dimi. sucula.

Suculent⁹. ta. tum. i. plen⁹ suco. Jnde hec suculentia. tie.

Sucul⁹. li. dimi. i. pu⁹ sus. Ul̃ pt esse dimi. a sucus. Jn sucul⁹. i. pu⁹ sucus. sed tũc q̃dã geminãt ibi c.

Sucus. ci. m. g. dr a sacc⁹. eo q⁹ sacco exprimat. vt ptizana. apozima. zoma. ꝛ sunt greca ista noia. Uel sucus dr a sugo. gis. q⁹ sugit. Jn sucosus. sa. sum. i. abundans suco. Jnde sucositas. tatis. ꝛ pdu. ꝑmam suc⁹. Unde in Aurora. Jn petra carnes poni sucosq̃ iubent. Quidã tn̄ putant scribendum succus p duo c.

Sudariũ. rij. i. facitergiũz. q̃ sudorẽ a facie tergun⁹. ꝛ dr a sudo. das. Sudariũ etiaz dr q̃d tenet sup cervical. Item sudariũ dr pannus ille in q̃ corpa mortuor. inuunt ad sepeliendũ. ꝛ tũc dr a suo. suis

Sudates. tꝭ. q̃ facit sudes. ꝛ dr a sudes.

Sudat⁹. ta. tũ. i. sudib⁹ armat⁹ vl̃ ornatus ꝛ dr a sudes. vel sudat⁹. i. sudus. ꝑ etiam sudat⁹ a sudo. das. deriuari. i. qui sudorem emittit.

Sudes. dis. i. pal⁹. vel ptica q̃ terre infigit acuta. ꝛ dr a sud⁹. q⁹ mũdat ꝛ purificat. Un̄ Job. xl. Jn sudib⁹ pforabit nares ei⁹. Uel ꝑm q̃sdam sudes dr a suo. suis. q⁹ sepes. q̃i ꝓsuta sudib⁹ videt. eo q⁹ sudes ex trãsuerso p eam mittant ꝛ figant. ꝛ cor. ꝑmam sudes nomen. sz sudo. das. ꝛ sudes verbũ. pdu. eã. Unde q̃dam. Trabs ꝛ acuta sudes. sz verbum dicito sudes.

Sudus. da. duz. i. seren⁹. mũdus. pur⁹. ꝛ dr a sub ꝛ vdus. Proprie q̃dem illud tempus serenũ dr sudum q̃d venit post pluuiã. Un̄ ꝛ ver dr sudũ. i. subudum. q⁹ post hyemẽ venit. Item sudus cõponit p sudus. da. dum. i. valde sud⁹. ꝛ pdu. su.

Suetũ. vsitatũ. assiduũ. q̃tidianũ

Suffibulatoriũ. rij. i. subligatoriũ.

Suffibulũ. li. i. subligaculũ.

Suffocatio. onis. id est. strangulatio. suggulatio.

Suffragane⁹. nea. neuz. i. auxiliari⁹. ꝛ ꝓprie in ẏbis. Un̄ epi dicunt suffraganei aliorum episcopor. quia debent eos iuuare. non solum opere sed etiam verbis. ꝛ si nõ pñt opere saltem verbis.

Suffragines. i. poplices. a sub ꝛ fragus. q⁹ sub fragis sunt. vel q⁹ subt⁹ fragũt. i. flectũt nõ sup. sic̃ in brachijs. ꝛ cor. gi.

Suffragium. est ꝓprie patrociniuz q̃d pstat aduocat⁹. aut ꝯsilium vel fuitium. rij. q. ij. suffragia. Nñq̃ ponit p salario q̃d debetur aduocato ꝑm Azo. C. de suffraga. Nñq̃ ẽ ꝯsensus in scriptis redactus. scz cum dicit Ego. N. noio. B. in platum. Et sic sumit d elec. c. ppetuo. li. vj. Est etiam auxiliũ deprecationis p aiab⁹ factum. Et sic sunt q̃tuor modi suffragandi p aniab⁹. ad qs omnes

alij reducūt. s. ozo btoz hoim. siue amicoz̄ ieiuniū. elemosyna z sacramentū altaz̄ Uñ Missa. p̄ces. dona. ieiunia. q̄ttuoz ista. Absoluūt aias q̄s purgās detinet ignis. Item suffragia ecclie dicūt oziones sctoz̄. q̄s p nob fundūt ad deū. z rogatões q̄s p christianis eis fundim⁹. s. Scē petre. oza p nob. zc.

Suffusoziū. rij. n. g. ðz vas in q̄ est oleū q̄d ponit in lucernis. Idem z infusoziū. Item suffusoziū ðz p q̄d p̄icitur ablutio calicis. Idem z infusoziū z fusoziū.

Suffusus. sa. sū. i. parū vel subt⁹ fusus.

Suggestio. onis. i. psuasio. ꝯsultatio. z p̄pe in malo. z ðz a suggero. ris. Suggestio etiaz ðz diabolica psuasio z ꝯsultatio.

Suggest⁹. stus. stui. i. suggestio. vel sugge/stus. i. tribunal. vl̄ sedes p̄ncipis. z ðz a sug gero. ris. q2 ibi multa replicatio vestium et pallioz̄. z tapetoz̄ sub p̄ncipe gerit. i. ponitur. Uel q2 dū p̄nceps ibi sedet multa ei in aurem suggerūt.

Suggrunda est vna ps tecti vniuscuiusq3 dom⁹ q incūbit extremis capitib⁹ tignoz̄ tectualiū. vt. ff. ð his q̄ deiec. vl̄ effu. l. si p̄o. §. si p̄toz ait. Et al's ðz subgrunda vel subgrandia.

Suin⁹. na. nū. i. ad suem ptinēs. vl̄ res suis Jñ suill⁹. la. lū. i. porcin⁹. Unde Esa. lxvj. Qui comedebāt carnem suillā. i. suis. Itez dicit Pap. q̄ suini sunt porci marini sic dicti. q2 dū escam querūt more suis sub aquis terrā fodiūt. Item suill⁹. i. pu⁹ sus

Sulc⁹. ci. ðz q̄d defossū est int̄ duas porcas et ðz a sol. eo q̄ sulc⁹ solē capiat. vl̄ ðz a suo. suis. q2 vomere trāsuīt. vel q2 q̄i suendo fiūt sulci Jñ sulcul⁹. li. i. pu⁹ sulc⁹. z sulcosus. sa. sū. Et h̄ sulco. cons. q̄ sulcos facit.

Sulmo. onis. est q̄dā regio de cui⁹ regionis oppido. s. peligno nat⁹ fuit Ouidi⁹. Uñ ipe Ouidi⁹ di. Sulmo mihi patria est gelidis vberrimis vndis. Jñ h̄ z h̄ sulmonēsis. z h̄ se. illi⁹ ciuitat⁹ vel ptinēs ad illa ciuitatē.

Sulphur. phuri. n. g. fomētū ignis ē. q̄d tñ sic igne nutrit vt grauissimū fetoz̄ exhalet Jñ sulphure⁹. rea. reum. i. de sulphure etñs Et h̄ sulphuretū. ti. loc⁹ vbi sulphur abun/

Sumen. inis. i. minuta porcoz̄ exta (dat. vel pinguedo q̄ est in ventre porci. vel pot⁹ porce fete. q̄d tñ abdomē ðz q̄i abditū omē/tuz. Ponit tñ p q̄libet bono ferculo. Unde Persi⁹. Calidū scis ponere sumē. Sumen ðz et tenerrim⁹ arboris cortex hic pubē/doz̄ z pubedaz̄ pilos sumina dicimus. q̄a ȳtus hūani seminis illos pfert. Sumen et ponit p vmbilico. Uñ dic̄ Auicenna. li. iij. c. ð caulis hydropisis. A solitz̄ infantes dū sūt in vētre. mingūt ex sumie z ozti anteq3 liget sumē eis. migūt et ex sumie. cum phibet vrina ex illo latere tendit ad vesicam.

Sūman⁹. ni. m. g. i. pluto. de⁹ inferni. z ðz a summ⁹ z manes. q̄i summ⁹ maniū. i. inferna liū. z pō. etiā ma.

Sūma. me. ðz cōpēdiū totū q̄dā breuitate ptinēs. vel capitale. Jñ summula. le. dimi. i. pua summa.

Sumpt⁹. tus. tui. i. dispēsa vel expensa vel actus vel passio sumēdi. Jñ sūptuosus. sa. sum. i. sūptu plen⁹. s. multū sūptū exigēs vel facies. Jñ sūptuose. si⁹. sime. aduer. Et hec sumptuositas. tatz̄.

Sunamitz̄. captiua. vel despecta iterp̄tat.

Suppellex. lis. f. g. ðz suba vel facultas. z oē instrm z ornamentū dom⁹. Et est heterocliti genere. nam i singl'ari est ge. fe. h̄ suppellex Jn pl'i ȳo neu. h̄ suppellectilia. Et vt dicit Prisčian⁹. Antiq̄ dicebāt h̄ suppellectil. lis. Inuenit etiā h̄ supellectile. lis. n. ge. Et scribit p vnū p. coz. em̄ p̄mā. Uñ Oratius in. v Jā dudū splēdet foc⁹ tibi mūda supellex.

Supabdicatiu⁹. ua. uū. i. supnegatiu⁹ Uñ sup abdicatiua ðz negatio q̄ addit negationi. z nihil coopat plusq3 p̄cedēs. vt ī vulgari solet dici. Ego nō habeo nihil. q̄d nō pl⁹ valet. q3 si diceret. ego nihil habeo.

Supadult⁹. ta. tum. superet⁹ ðz. Unde. s. Loz. vij. appellat ȳgo supadulta q̄ excreuit vltra etatē pubertatz̄.

Supbus. ba. bū. q̄ vult videri q̄d nō ē. i. sup p̄a q̄d sit. Qui em̄ vult supgredi q̄d est. superbꝰ est. Jñ supbe. bi⁹. sime. aduer. Et h̄ superbia. bie. s. amoz p̄prie excellētie. vl̄ supgredi ēs elatio mentz̄ de eo q̄d nō est. Sz arrogāna est inanis gl'a de eo q̄d q̄sq3 est. De superbia nascit arrogātia z nō ecōuerso. Hisi em̄ p̄cesserit occ'ta mētz̄ elatio. nō seq̄t aperta iactantia laudis.

Supciliū. lij. i. ozdo piloz̄ q̄ est sup oculos Ponit etiā q̄nq3 supciliuz p supbia. q̄ in eo maxie apparet. Jñ supciliosus. sa. sum. i. superbꝰ z arrogās. Itē supciliosus tristz̄. severus. nubilosus. q̄ semp incedit depresso supercilio.

Supbumerale. vide. s. in humeralis.

Supliminare. rz̄. n. g. i. limen supius. Jñ h̄ z hec supliminaris. et hoc re. ad supliminare pertinens.

SV

Supnas.natʒ.ɔ.g.i.supn⁹.na.nū. superna colens.ꝛ ðr a super.

Supstes.stitʒ.i.senex.vel remanēs viu⁹, vl vitā ducēs.ꝛ cor.pe.gtī.

Supstitio.onis.f.g.damnū.vel vana vl superflua rligio.ꝛ obꝛuatio vel culka idolorū. ꝛ ðr sic a supstantiby.i. senib⁹ q̄ mltʒ annis superstites.p etatē delirāt ꝛ errāt.q̄dā supstitione.nesciētes q̄ vetera colāt.aut q̄ veterū ignari addiscāt.vñ ðr sic a supstantiby.id ē a deis.qñ.s.de deis nō timēda timem⁹. Jñ supstitiosus.sa.sū.ðr falsus vel van⁹ rligiosus. vel idolorꝛ cultor. Unð damnosus vel supstitiosus ðr q̄ tota die pcabaꝛ ꝛ immolabat. vt sibi liberi supstites essent.

Super⁹.ri.m.g.de⁹ celestʒ.ꝛ ðr a sup. Et ek super⁹.ra.rū.adiectiue.

Supin⁹.na.nū.i.reuersaꝛ⁹.

Suppar.parʒ.o.g.i.subiect⁹ pari. Jñ h̄ supparitas.tatʒ.ꝛ cor.pa.

Supar⁹.ri.ꝛpl'r suppara.supparorꝛ.i. manica ornat⁹ cā sup aliā ducta ꝛ crispa. Et ponit̄ sepe p velo vel replicatōe vl sūmitate veloꝛ.ꝛ pō.pma positōe. Unī q̄dā. Suppara nudatos cingūt angusta lacertos. Itē Juuenalis. Suppara velorū periturus colligit auras.

Suppedane⁹.nei.i.scabellus sub pedib⁹. sic circa lectū solet esse scabellū q̄d hz vsus scriniū vel capse. Unī iam exꝛ consuetudine q̄dlibet scriniū vocaꝛ suppedane⁹. Idē ꝛ pedane⁹ et suppedane⁹. Et suppediū.i.subsidiū. auxiliū. Et ſm Pap. est ge.n. Unī dicit suppedaneū scabellu dictuz q⁹ sub pedib⁹ sit. h̄ grece hypodion ðr.

Suppetia.tie.f.g.suffragiū.subsidiū. auxiliū. Suppetia vel supetie dicūt ꝓpie illa auxilia q̄ maxime ab illis petunt⁹. vel illis pcipue dant⁹ q̄ sub alioꝛ detinēt⁹ potestate. Unī Augustin⁹. viij. de ciui. dei. Qui hinc deferunt nostras petitōnes. inde referunt deoꝛ suppetias.

Supplex.cʒ.o.g.q̄ supplicat vel damnaꝛ [illegible] q̄ damnaꝛ supplex est ꝛ hūilis. [illegible] aduer. Et h̄ supplicitaʒ.tatʒ.ꝛ facit gtm̄ pluralē supplicū.ꝛ cor.pli.

Supplicarij.dicūt q̄ ob aliq̄d delictū enorme.in publicū deuoluunt erariū. q̄ deuolutio ðr bonoꝛ publicatio.

Supplicatio.onis.f.g.est petitio venie p̄terioris erroris.vel est q̄dam benignitatis ipsi⁹ supioris implorat̄io.

Supplicū.cij.i.tormentū.pena. p q̄ supplicaꝛ. Et supplicū.i.supplicatio. Morʒ enim erat antiq⁹. vt de reb⁹ supplicū.i. dānatorū donaria.i.templa deoꝛ ampliarent⁹.et ideo supplicia ponūt⁹ p supplicatōib⁹. Unī et supplicū ðr ꝓpie cū q̄s ita damnaꝛ vt bona e⁹ ꝓfiscent ꝛ in publicū ad op⁹ tēploꝛ vel fisci redigantur.

Supm⁹.ma.mū.i.summ⁹.ꝛ ðr a sup. q̄d cōparat. sup.supioꝛ.supm⁹. vel summ⁹.et cor. pmaz. Unī in auroꝛa. Terga supma dei regꝛ cessa supmi.

Supus.pa.pū.ðr p syncopā.p supinus. et idem est q̄d supinus

Sur angustia ðr ſm Pap.

Sura.re.ðr posterioꝛ ps tibie.s.musculꝰ tibiaz.ꝛ ðr a suo.suis.q⁹ suit ꝛ vnit tibiaz femoꝛi. Et sepe ponit̄ p tibia. Unī Judic. xv. Ut stupētes sura femoꝛi interponerent. Et Deut. xxviij. Percutiat te dñs vlcere pessimo in genub⁹ ꝛ in suris.

Surc⁹.ci.m.g.trūc⁹ q̄ manet post abscisionē arboꝛs.vel surc⁹.ram⁹ q̄ ab arboꝛe abscidit̄.ꝛ generalit̄ p ramo ponit̄.

Surc⁹ etiā dict⁹ est Statiꝰ. q̄i sursū canēs.qz post virgiliū inter ceteros poetas p̄cipatuz obtinuit. Jñ surcul⁹.li.di.i.pu⁹ surcus.

Surd⁹.da.dū.ðr a sordes.q̄si surdid⁹ a sordib⁹ hūoꝛ auribꝫ acceptʒ. Et q̄nis multis casib⁹ accidat.nomen tñ egri exꝓdicto vitō retinet Jñ h̄ surditas.tatʒ. Et surdulus.la.lū.ꝛ surdaster ambo.dimi.

Surregul⁹.li.di.i.pu⁹ regul⁹.q̄i sub regulo Et sig̃t regul⁹ mlta. vide.s.in regul⁹

Surreptio.onis.est repētina ꝛ festina alic⁹ falsitaʒ suggestio.

Surrim⁹.mi.m.g.i.bedus.ꝛ ðr a sub et rimes vel rima q̄i sub māma adhuc ext̄ns.

Sus.suis.ɔ.g.i.porc⁹ vel porca.ꝛ ðr a suo. suis.eo q⁹ ei⁹ seris suaꝛ. Uel ðr sus a subigo gs.eo q⁹ pascua subigat.i.ꝛa subacta escas reqrat. Unī ꝓuer.xj. Circulus aureus in naribꝫ suis.i.porce.

Sūsa.se.m.g.q̄dam fluui⁹. Jñ h̄ susa.se.ꝛ h̄ susis.ꝛ he suse.saxꝫ. q̄dam ciuitas. q̄ iminet suse fluuio. Unde Hester ꝓmo. Susa ciuitas regni eius exordium fuit. Item Hester iij. Statimq⁹ in susis pependit edictum. Unde susis indeclinabile acuitur in fine. sʒ susis dtūs de suse non acuitur in fine. ꝛ ideo susis in dtō et ablatiuo potest acui vel non acui.

Susceptacl'm.li.q̄d et h̄ susceptabulū.li.i.dom⁹ vel locꝰ vbi alic⁹ rei fit acceptio.

TA

Suſpēdiū.dij.n.g. ꝺr elevatio itentōis ad deū. Unꝫ Job. Suſpēdium elegit aīa mea. Itē ſuſpēdiū.i.ſuſpēſio.ſtrāgulatio. laqueꝰ

Suſpitio.onis.ſm Tullīū iportat opinionē mali qñ ex leuib⁹ indicijs pcedit. Et ꝓtīgit ex trib⁹ Primo exꝫ q aliqs ī ſeipo malꝰ eſt.z exꝫ ipo qi ꝓſciꝰ ſue malicie ꝺ facili malū ꝺ aliꝫs opinaī. Scōo exꝫ q aliqs male afficiaī ad alterꝫ.qz ꝺ iimico ex leuib⁹ ſignis ꝙs mala opinaī. Tertio ex longa experientia Unꝫ ſm pḥm ſenes ſunt maxie ſuſpitioſi.qz multotiēs erpti ſunt alioꝝ defectꝰ.

Suſurro.onis.m.g.i.murmurator. ſententioſus.bilinguis.q z ꝫ ſuſurrꝰ ꝺr. Unꝫ Virgilꝰ. Et leto ſonū ſuadebit inire ſuſurro.

Suſurriū.rij.i.murmur latēs locutio. Unꝫ Job.uij. Et q̄ſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eiꝰ.

Sutilis.ꝫ.t.z ꝫ le.pe.coꝛ.q̄ conſuta fuerit circa antiqs moꝛes ſm q̄ſdam.

Sutor.toꝛ.m.g.q̄ ſuit. Jñ ſutrix mulier q̄ ſuit. Jñ ꝫ ſutricula.le.di.i.pua ſutrix. Jtez a ſutor.sutoriꝰ.a.ū. Et ſutim.aduer.

Sutrinū.ni.g.locꝰ ad quē ꝓueniūt ad ſuendum.

Sutura.re.ꝺr a ſuo.ſuis.vt Iſte tunica hz bonā ſuturā.i.bñ ſuta eſt.z pꝺ.tu.

T ante A

Si ſupioꝛem finit ſyllabā ncce eſt ſequentē q̄z ab ea incipe vt mitto. attinet. Itē q̄tienſcūq; t.ponit añ j.purā.ſeq̄ntevocali.hz ſonū de.c.vt lectio. amatio.niſi pcedat s.vt Saluſtiꝰ.vel r.vt mixtio.vel aſpiratio intercidat t.z j.vt coꝛinthios.vel niſi ꝺza ipediat.vt litiū.

Taban⁹.ni.i. oeſtrū.aſilus

Tabella.le.dimi.i.pua tabula.

Tabellio.onis.m.g.i.publicꝰ ſcḕtoꝛ a poꝛtandis tabulis.ī q̄bꝫ ſcribebaī añ vſū charte. Idem z tabellariꝰ.i.publicꝰ.ſcriba. qz ea tm̄ q̄ geſtis publicant ſcribit. Et tabellariꝰ vel tabulariꝰ vel tabellio ꝺr q freq̄nter ludit cū tabulis. Et mobiliꝰ inueniꝫ declinatuz tabellariꝰ.ria.riū. Et ꝫ tabellariū.rij.ſedes vel aceruꝰ tabellaꝝ.vel locus vbi tabule ſeruantur.

Tabellariꝰ,ſiue tabellio.eſt publica ꝑſona ſacramento aſtricta in ciuitate.vt ratōnes z acta in foꝛmā publicā redigat.a principe ad ꝫ officium deputatꝰ z ꝓfirmatꝰ. Uel ſic. Eſt ꝑſona publica hñs officium ſcribendi inſtrumenta ſup ꝓtractib⁹ vel aliꝫs rebuſ ad faciendū fidem ſup eiſdem. Et tabellionatus officiū p bñficij ſubtractōem appellatione poſtpolita interdici debet clericꝫ in ſacrꝫ oꝛdinib⁹ ꝓſtitutꝫ.c.ſicut. T.ne cleri.vel mo. Et ꝺat ibi glo.rationem. qz genꝰ negociationis eſt. Et finaliter tenet glo.q in cauſa ec cleſiaſtica vel ſpūali poteſt exercere officiuz. vt.c.qm̄.de pꝛobatio.z.xxvij.q.ij.multoꝝ Item tabellio ꝺebet eſſe requiſitꝰ z rogatꝰ. vt in ſpe.de inſtru.edi.§.ij.ꝫ.ſed pone.z.§. iij.in pma columna.vt eſt glo.in ꝫbo requiſitus.in cle.romana.de iureiur. Item tabellio compellitur ꝓficere inſtrumenta ſi rogetur. Sed pone.mandato ſupioꝛis nō vult ꝓficere q̄ꝺ erit Reſpondeī q pꝺuatur officio tabellionatꝰ.ſm Bal.in.l. puidendum.C. de poſtu. Et eſt ratio.qz eſt ſeruus publicus hoc tamen limitaī.niſi vna cum officio notariatus habeat aliud officium annexum. et illud p q̄nquennium exercuerit. Tūc em̄ inuitus rogari non poteſt. Caſus eſt vnicꝰ et ſingularis. vt ibi notat Angelus in.l.j. C.de tabul.li.x. Sed queriī vtruz tabellio quando cūq; vult poſſit renūciare officio tabellionatꝰ. Reſpondeī q non. Ratio.quia nemo poteſt renūciare ſuo officio niſi ī manus ſupioꝛis ꝓcedentis.l.legantis.ff. de offi.pſi.c.admonet.de renunc. Item punitur tabellio q̄ accipit aliq̄ꝺ etiam a ſponte ſoluente vltra ꝓriū ſalariuz. ſm Bal.in Aue. ſed hodie.C.de epi.z cle. Item ſcribens falſum inſtrumentū immunitatis ꝺebet puniri pena ignis. Caſus eſt in.l.j. C.de emu.cōceſ.li.x. Et ſcribēs minutū inſtrm̄ pꝺit manū.c.impialem.§.ſcriba.de pḥibita aliena. p fredericū. Itē ſcribēs inſtrm̄ vſurariuz eſt piurꝰ.z nō pt amplꝰ ꝓficere. Et pt pnūciari infamis ſm Hoſt.in ſum.de vſurꝫ.in fi.§ fi.ꝫ.q̄ꝺ de notario.

Tabellula.le.dimi.i.pua tabella

Taberna.ne.f.g.eſt ꝓrie domūcula in q̄ panis z vinū z carnes cocte vendunt.z ꝺr a tabulis q̄ ibi ſubſternunt mercib⁹. Uel tabne olim vocabantur edicule plebeoꝝ parue et ſimplices in vicis axibus z tabulis clauſe. ꝺicte taberne.eo q ex tabulis erāt ꝓſtructe q̄ nūc z ſi non ſpēm.nomen tū ꝑſtinum retinent. Jñ ꝫ tabernio.onis.q̄ frequentat tabernas.vel q̄ ibi vendit neceſſaria. Et ꝫ tabernariꝰ.rij.idez. Et ꝫ tabernaria.rie. vtꝝ tabernarij.vel meretrix. Et tabernariꝰ.riarium.

Tabnaculū.li.n.g.eſt tētoꝛiū in expeditōe.

z ðr a taberna q̄ est dom⁹ innaturalis. imo ad temp⁹ durat. ſ. quouſq; res ibi vendunt. Et inde tabnaculū ðr. ſcz q̄dā māſio q̄ non ꝓpria z natalis eſt. ſic tentoria z caſtra militū in expeditōe. q; ea relinquēt finito bello. vel q; figunt modo h̄. mō illic. z mutant. et cū trāſmigrāte migrāt. Uel tabnacla dicūt a tabulis. q; de tabulis cōſtrui ſolet. vel q̄a tabulis z lignis ſolent appendi. et appendūt funib⁹. Et nota q; tabernaculū de q̄ fit mētio Exo. xxvj. Erat dom⁹ deo dicata. q̄drata z oblōgata. trib⁹ clauſa parietib⁹. aq̄lonari meridiano. z occidētali. Liber patebat i troit⁹ ab oriente. vt ſole oriēte radijs ei⁹ illuſtraret. Tabnaculū h̄ in duas ptes erat diſtinctū. Poſterior vel interior ps ad occidētē decē cubitoz ꝓtendebat. z ita q̄drata erat i longū. ſ. z latū. z in altū decē cubitoz. Et h̄ ps adituz dicebat. vel ſanctū ſancti. vl̄ ſanctuariū ſanctuarij. vl̄ ſanctaſcōz. Anterior ps ad orientē. viginti cubitis ꝓtendebat q̄ cōis erat ſacerdotib⁹. Et h̄ dicebat ſanctuz vel ſctā vel ſanctuariū reſpectu h⁹. Poſterior dicebat ſanctū ſcti. q̄i ſctm̄ ꝓſecutiuū ſci. vt ðr ſeculū ſeculi. vel ſctm̄ ſcti. i. ſancti⁹ ſcō vt ðr. dñs dñoz. rex regū. Erat ām i interiori ſanctuario arca cū bis q̄ i ea r̄poſita erāt. z cū bis q̄ erāt ei ſuppoſita. In anteriori vo cādelabz ad auſtz mēſa ad aq̄lonē. In medio ām velū. i. nō lōge ab adito altare aureū tectū tabnaculi nō ꝓcameratū. ſz planuz ad modū paleſtine fuit q̄ttuor opimētz aptatū ſic ðr in hiſtorijs ſup Exodū.

Tabnula. le. dimi. i. pua tabna.

Tabes. bis. ſ. ge. i. putredo. ſanies. ſz tabes q̄ ſtat q̄i ſtabes. Effluere tabe mortuoz eſt. Jn h̄ tabecula. le. dimi. i. pua tabes. Et tabid⁹. da. dū. i. putrid⁹. piger. deficiens. tabe fluens. Jn h̄ tabitudo. z h̄ tabiditas. Jtez inuenit etiā tabi. tabo. diptote ſorme in eodem ſenſu cū tabes.

Tabita hebraice dorcas grece. puella vl̄ caprea latine. Unde Math. v. Tabita cumi. q̄d interp̄tat puella. ſurge. ſm Hieronymū. Jn Marco tū ðr. Tabita cumi q̄d interp̄tatur puella. dico tibi ſurge. ſz dico tibi nō eſt de interp̄tatōe. imo eſt additū ab euāgeliſta ad diſcretōem faciendā. vt oſtēdat q; vocez ꝓdidit. z ꝓtutē voci ſue dedit xp̄s. z pō. pe. Unū in Auroza. Extitit in ioppe deuota puella tabita.

Tabula. le. ðr menſa. z ðr a teneo. nes. q; tenet cibaria. ſed ꝓprie menſa pauperū. tabula diuitū. q̄i tenabula. eo q; teneat bolos carnium z varia fercula z vaſa. Jtem tabula ðr alea in qua ludit pyrgis. culculis. z teſſeris. Jtem tabula latū lignū. ſiue lat⁹ aſſer. Jtez tabula. i. tegula. Et tabule in q̄b⁹ ſcribim⁹. Et in his ſignificatōnib⁹ ðr a teneo. nes. vl̄ a tego. gis. quaſi tegula. Et a tabula tabulatus. ta. tum. i. tabulis ornat⁹. Et h̄ tabulatus. ti. z h̄ tabulatū. ti. in eadem ſignificatione. ſ. q̄d ex tabulis ꝓſtratum eſt vel parietes et tabulis vel edificium ex coaptatis tabulis factū.

Tabularij ſm Accur. ſūt q̄ faciēdis publicis inſtrumētz publice p̄ſunt in ſingulis ciuitatib⁹. vide. ſ. ſcribe tabellarij.

Tabule teſtamēti indevocate ſunt. q̄a ante chartaz vſum in tabulis. tam teſtamēta q̄s ep̄le ſcribebāt. q̄z poſtitores tabellarij vocabant ſm Jſidoz lib. v. Et tabule teſtamēti ꝓprie ſunt teſtm̄ editū in ſcptz ſigtū z pfectū. Sz abuſiue etiā illa teſtamenta vel tabulas appellam⁹ q̄ falſa ſunt z viciata ſm Azo. in ſum. C. de tabu. exhiben.

Taciturn⁹. na. num. q̄ facile tacet. Jnde taciturnitas. tatis. Et taciturnitas eſt q̄ñz habenda p ꝓfeſſione. Jtem tacitū eſt quod nullaten⁹ eſt exp̄eſſum. q̄ñz tñ tacitum habet. p exp̄ſſo. ff. ſi certū petat. l. cū q̄d. z. c. gratū. de offi. dele.

Tadde⁹. dei. dict⁹ eſt Judas frater Jacobi minoris. z acuit pe.

Talarz. ꝓ. t. z h̄ re. ad talos ptinēs. vl̄ ad talos ptingēs. z ðr a talus. Unū talarz tunica ðr eo q; vſq; ad talos deſcēdat. Et h̄ talare. ris. inſtm volandi talo alligatū. q̄ mercurius vtebat.

Talentū. ti. n. g. q̄ddam pondus. q̄d ſummū eſſe pbibet in grecis. Nam nihil eſt calco min⁹. nihil eſt talento maius. Cui⁹ pondus varij apud diuerſas gentes habetur. Apud romanos eīm talentuz eſt ſeptuagita duaz libraz. Et eſt talentū triplex. ſ. min⁹. mediū. z ſummū. Min⁹ q̄nquaginta. medium ſeptuagintaduaz libraz. ſummū centum viginti eſt.

Talio. onis. m. g. eſt cuiuſdā rei recōpenſatio. vindicta ſilis delicto. vt Dens p dente. oculo⁹ p oculo eruat. Et ita ꝓprie eſt iniurie recōpenſatio lex talionis. lz q̄ñz dicat bñficij. Unū in ſpāl. ðr. Talio eſt cū id patit q̄ſ q; q̄d fecit iniurie vel bñficij. Et ſm h̄ diſtinguit duplex lex talionis. ſ. vna in bono. quā dictat lex naturalis. De qua ðr Math. vij.

TA

Omia q̄cūq; vult; vt faciāt vobis hoīes. ⁊ vos facite illis. Et ħ talio bon⁹ est. Altera lex talionis ē in malo. quā dictat lex moysi. Exo. xxj. et Deut. xix. Oculū p oculo. dētez p dēte. supple reddet. ⁊ ħ dicebaķ lex talionis ſez qz taliter r̄cipiebat q̄liter faciebat. Et ħ lex in p̄cepto erat iudici. maxīe si exigebaķ. ſz iniuriā patiēti est p̄missa. qz vicz p̄mittebaķ ei q; hāc vindictā petet. si tñ ex libidine vindicte ħ faciebat mortaliter peccabat. qz Leuit. xix. dr. Nō q̄ras vltionē nec memor eris iniurie ciuiū tuoz.

Talpa. pe. ic̄erti. ge. q̄ddā aīal. ad ſilitudiez muris. qz ſit damnata ꝑpetua cecitate ⁊ tenebris. Est em̄ ablaz oculis. ſp terrā fodit. ⁊ humū egerit. ⁊ radices ſubter frugib⁹ comedit. Hāc greci balphalacā vocāt.

Talp⁹. li. dr ſub cruribz et ſub talo calcane⁹. ⁊ dr ſic ꝑ rotunditatē.

Tal⁹ etiā dr deci⁹ vel teſſer. Jñ ħ tarill⁹. li. dimi. i. pu⁹ talus. Uñ. Est tal⁹ decius. tal⁹ poſtrema pedis ps.

Tantal⁹. pater fuit pelopis. Et tātal⁹ auis quā ardeā dicūt. Jñ ħ tātalides. de. pe. coz. fili⁹ vel nepos Tantali. Jñ hec tātalis. tantālidis. filia vel neptz Tantali.

Tant⁹. ta. tū. dr a tam. Jñ tantal⁹. la. lum. a q̄ tantill⁹. la. lū. ambo dimi. i. modic⁹.

Tantundē. n. g. gtō tantundē. actō tantundem. ⁊ nō ampli⁹. vt tantundē valet ħ. q̄ntum illud.

Tapetū. ti. n. g. ⁊ ħ tapes. pis. ⁊ ħ tapete. tis. in eōdē ſenſu. Et ſūt tapeta q̄ ſtrapedia. eo q; p̄mū pediby ſubſterneret. q̄d adhuc fit. ⁊ pō. pe. Uñ Ouidi⁹. Regia tecta petūt. poſitiſq; tapetib⁹ altz. Jnueniť etiā ħ tapeta. te. Unō Uirgili⁹. vij. enei. Armaq; crateras ſimul pulcraſq; tapetas.

Tapinoſis. ē hūilitas rei magne. nō id agēte. i. ſignte ſnia q̄d demoſtrat. vt ſi mare vocet gurges. Uñ. Tapinoſim facies dicaķ ſi mare gurges. vt vult Donat⁹ Uel ſm Jſiō. Oñ immēſitas diuīa vilib⁹ reb⁹ oſtēdit. vt Ego ſum paſtor. ⁊ ego ſum vermis.

Taratantara. n. g. indecli. nomē ficticiū est. i. ex ſono quē facit dictū. Est ei taratātara inſtrm q̄ farina colaķ. Et est inſtrm cui⁹ percuſſione granū defluit iter molas molēdini Et est clangor tubaz. Uñ Enni⁹. Ac tuba terribili ſonitu taratantara dicit.

Tardiuſculus. la. lū. i. aliquantuluz tardus. ⁊ ſepe rec⁹.

Tarentū. ti. ciuitas q̄dā ē. Jñ tarētin⁹. na. nū. Uñ Hiero. in epi. ad Paulinū. j. Sicut Pythagoras mēphiticos vates. ſic Plato egyptū. ⁊ architā tarētinum. i. ſiē Pythagoras adūt phos egypti. ſic plato adūt egyptū. ⁊ architā tarentinū. i. quendā phm q; dicebaķ archita. ⁊ tarentin⁹ a loco. qz erat ō ciuitate tarenta. quā Tarās neptuni filius ꝑdidit ⁊ noīauit. ⁊ pō. pe. tarentin⁹.

Tarm⁹. mi. m. g. est ꝑmis lardi. Jñ tarmoſus. ſa. ſum. i. tarmis plen⁹.

Tartar⁹. ri. in ſingl'ari. m. ge. ſz in pl'i ħ tartara. roz. neu. g. pfundiſſim⁹ loc⁹ infernoz. de q̄ neminē extraxit de⁹. Jllic est flet⁹ et ſtridor dentiū. horor tenebraz. tremor frigoris. Jñ tartare⁹. rea. reū. ⁊ tartarin⁹. na. nū. et cor. ta.

Taurea. rce. f. g. i. plaga. vel flagellum ex corio tauri.

Taurin⁹. na. nū. dr a taur⁹. Et ħ taurinuz. ni. q̄dā ciuitas ab abūdantia tauroz dicta Jñ ħ ⁊ ħ taurenſis. ⁊ ħ ſe.

Taur⁹. ri. est bos iuuenis. ⁊ ꝓprie adhuc nō caſtrat⁹. Et tauri vocāt ſcarabei ſtrestres vl' ſiluestres biricio ſiles. Jtē taur⁹ etiā ē vnū de duodecim ſignis in circulo zodiaci.

Tautologia. est vitioſa repetitio eiuſdē dictionis. vt ego metipe.

Taxatio. onis. vide infra in taxo. xas.

Taxill⁹. li. ⁊ dimi. de tal⁹. ſm vtrāq; ſigtionē tali. vñ taxill⁹. pu⁹ tal⁹. i. poſtrema pars pedis. ⁊ taxill⁹ puus decius

Taxus. xi. m. g. q̄ddā aīal est. Et hec taxus q̄daz arbor venenata. ⁊ amariſſimi ſuci. Jñ taxe⁹. xea. xeū. Et ħ toxicū. ci. q̄ddā genus veneni. q̄d ex ſuco illi⁹ arboz exprimit.

TE

Tectū. ti. n. g. dr ps dom⁹. Et ſepe ponit p ipſa domo. ⁊ dr a tego. gis. Jñ tector⁹. ria. riū. Item a tego. gis. dr tectus. cta. ctū. id ē coopertus.

Techna. ne. i. dolus. fraus. deceptio. ⁊ dicitur a technis q̄d est aſtutia vel factio. Jnde technoſus. ſa. ſum. i. fraudulentus. decepto rius. doloſus.

Technula. le. dimi. i. pua techna.

Teda. de. f. g. lignū lumiaribz vel luminib⁹ aptum. Et qz tede ⁊ faces ſolebant ferri ardentes ante nubentes. ideo teda ponit ſepe p nuptijs vel ꝓiugio. Jñ hec tedula. le. di. i. parua teda.

Tediū. dij. n. g. i. anxietas. angor. faſtidiuz. et dr a tedeo. des.

TE

Tediolū.li.dimi.i.paruum tedium.
Tedioſus.ſa.ſuz.i.faſtidioſus.tedio plen⁹
Tegella.le.dimi.i.parua tegula.
Tegellaria.rie.q̄ z tegularia ðr.ſ.venefica. ſup tegulas ſacrificās.
Teges.getſ.f.g.ðr pua dom⁹.q̄ z tuguriuz ðr.ſ.caſula quā faciūt ſibi cuſtodes vineaꝝ vel paſtores ad tegmē ſui.q̄i tegeriū vel tuguriū Hanc ruſtici capanā vocāt.eo q̄ vnū tm̄ capiat.
Tegimē.inis.z ꝟ tectura.re.z hinc tegimē tū vel teguñtū.z ꝟ tegmē.oia a tego.gſ
Tegula.le.ðr a tego.gſ.eo q̄ tegat edes Ea dē z imbrez.cſ.ðr.qz accipit imbres. Jñ tegulari⁹.ria.riuz.z ꝟ tegulari⁹.rij.q̄ tegulas facit.z ꝟ tegulariū.rij.loc⁹ vbi fiūt.vel acer uus.vel multitudo tegulaꝝ.
Tela.le.p lōgitudine ſtaminū dicta a telō q̄d eſt lougū. Jn telari⁹.ria.riū. Et ꝟ telari um.rij.inſtr̄m texendi. Jtem tela.loꝝ.ē plu rale de telū.teli.
Tellus.luris.ðr terra frugifera a tollendo dicta. quia fructus ei⁹ tollūt⁹.vel qz fruct⁹ ei⁹ nos tollunt.i.nutriūt. vel qz nos tollit.i. portat z ſuſtinet. Et decliaſ tell⁹ in ſingl'ari nūero tm̄ ꝑm vſum.z pō.pe.gti. Nota ꝟſus Humoꝝ humū reddit terrā terit vſus ara tri. Eſtq̄ ſolū ſolidū. tell⁹ ſe tollit in altū.
Tell⁹.ludis.q̄dā loc⁹ rome ꝑm ꝑap̄.
Tellur⁹.ri.m.g.de⁹ telluriſ.z pō.pe.
Telo.ouis.m.g.ðr a telon greco. Telonem hortulani vocāt lignū q̄ hauriūt aquā.a lō gitudie dictū. Hoc hiſpani ciconiā dicunt eo q̄ imitet⁹ auem illā roſtꝝ leuantē z depo nentē. Hmōi lignū mō ſepe fit ſup puteos.
Telon grece.latīe ðr longū vel tributū.
Teloneū.nei.pe.p.i.tributū.z ðr a telō gre co. Et ꝓprie teloneū ðr tributū de mercibuſ marinis ćca lit⁹ acceptū.q̄i oīm litoꝝ fiſcal⁹ ꝺductio. Uñ z teloneū ðr locus vbi r̄colli gīt z exigīt.ſ.vbi de merce ſua a nautiſ emo limenta redd̄ūt. Jbi eīm vectigalis exactor ſedet. p̄ciū reby ipoſitur⁹ z voce a mercatori bus flagitās. Et tale officiū habuit beatus Matthe⁹. Uñ Matth.ix. Et cuz tranſiret inde ihs vidit hoiez ſedentē in teloneo noie Mattheū. Jñ ꝟ teloneari⁹.rij.q̄ exigit ibi tributū. Et telocari⁹.ria.riū.
Telū.li.n.g.ðr quicq̄d a lōge iaci p̄t.vt la pis.martell⁹.z hmōi.z ðr a telō q̄d ē longū. Uñ tela ꝓprie dicūt q̄by hoſtē ipugnam⁹.ſz arma q̄by nos defendim⁹ z ideo recipiūt co pulatōem armaz tela. Telū etiā abuſiue ðr gladi⁹. Et telū ðr dolor lateris.qz corp⁹ do lore trāſuerberat tanq̄ gladi⁹. z pō.te. Uñ Ouidi⁹ epi. Heu patior telis vulnera facta meis.
Temere.i.p̄ſūptuoſe.fatue.ſtulte.ſine cā. ſñ ꝺſilio. Jñ ꝟ temeritas.tatſ.i.p̄ſūptio.violē tia.fatuitas.z temerari⁹.ria.riū.i.p̄ſūptuo ſus.audax.q̄ audet audēda. z nō audenda. Et diſtat int' audacē z temerariū.qz temera ri⁹ ē q̄ nō eſtimat picſ.audaꝝ ꝺo q̄ ñ timet.
Temeſis.eſt vni⁹ ꝺpoſiti aut ſimplicſ verbi ſectio.vna dictoe vel pluribꝫ interiectis.vt Septē ſubiecta trioni Hoc ꝺpoſitū nomē ſeptētrioni diuidit' z interponit' vna dictio ſcz ſubiecta. Jtē Maſili portabāt iuuenes ad littora ranas. ꝟ ſimplex verbū diuiditur ſcz maſilitanas .i. de maſilia pl's q̄ ē vrbs gallica diuidit' z pl'es dictōes interponunt' ſcz portabāt iuuenes ad litora.
Temetū.ti.n.g.i.vinū.z ꝓprie bonū vinū.et ðr temetū.qi tenēs mentē.z eſt etymo.z cor pe. Unde q̄dam. Uina falerna merū teme tū bacchuſq̄ lieus.
Temo.monis.m.g.lignū longū z extētum in aratro vel in carro ad q̄d iuguz ligat'. Et temo ðr gubernaculū nauis.z dicit' a telon q̄d eſt longum.
Tempe.n.ge.pl'is nūeri.ī decli.z tm̄ in ntō actō tvtō.ſunt loca temperata z delectabi lia z inteſtalia.licet z quelibet loca delecta bilia dicāt tempe.ſic̄ z teſta dicūt loca aſpa z inculta.ſm Hug.ꝑap̄.ꝺo di. Tempe lo ca delectabilia ꝓprie ſiue loc⁹ ameniſſimus z nemoroſus.pl'is numeri.
Tempantia.tie.f.g.eſt vna ðr ꝟtutiby cardi nalib⁹. Et eſt tpantia dominiū rōnis ī libi dinē z in alios animi mot⁹. vel virt⁹ animi refrenandi mot⁹ in nos impetū faciētes vt ſic nihil cupiam⁹
Tempatio.onis.ðr a tempero.ras. Et eſt tempatio rez.ſz tempantia animoꝝ.
Tempat⁹.ta.tū.i.māſuet⁹.moderat⁹.
Temperies.ei.f.g.ðr a tempero.ras.
Tempeſtas.ſtatſ.f.g.ðr q̄ſi temp⁹ peſtis. et ꝺponit' a temp⁹ z peſtis. Uñq̄ etiaz tempe ſtas ðr temp⁹.z tunc tempeſtas ðr q̄ſi tem poris ſtatus.
Tempeſtiu⁹.ua.uū.i.ꝺgru⁹.vtilis.ꝺueniēſ in tpe ſuoveniēs.z ðr a tempeſt⁹.
Tempeſt⁹.ſta.ſtū.i.ꝺgruus.vtilis.ꝺueniēſ in tpe ſuoveniēs.z ðr a tps.
Templari⁹.ria.riū.i.ad templū ptinens.vl templi cuſtos.

Templū.pli.n.g.ꝓponīt a tectū ꝛ amplum q̄si ampluz tectū. De q̄ dic̄ Jsiō.xv. etymo. Templū nomen est generale. p loc̄ eē qui buscūq; magnis antiq templa dicebāt. Et templa dicta. q̄i tecta ampla. sz ꝛ loc⁹ deslīg⁹tus ad orientem ad ꝓtemplatōnem templū dicebāt. cui⁹ ptes q̄ttuor erant. antica ad ortū solis. postica ad occasum. sinistra ad septentrionē. dextra ad meridiē spectās

Tempor⁹.rea.reū.ꝛ temporane⁹.nea.neū. i. ad temp⁹ ptinēs. vel in tpe veniēs. ꝛ dicūt a temp⁹. Et p ꝓpositiōem. intempore⁹.rea. reū. ꝛ intemporane⁹.nea.neū. i. nō in tempe veniēs. Inuenīt etiā temporaneū p prematurū. Unde Esa.xxviij. Quasi temporaneū ante maturitatem autūni. i. scōm malū prematurū. vel aliud hmōi.

Temp⁹.poris.n.g. ors a tepeo. eo q tepeat ꝛ tempet vicissim. humore. siccitate. calore. frigore. Et ors temp⁹ multiplicit. Dr eē spaciū siue mora in q̄ viuim⁹. vt ann⁹. mensis. Dr etiā temp⁹ aer vel qualitas aeris. hm q̄d ors. Pulcr temp⁹ est. vel nubilosum temp⁹ ē. Dr etiam temp⁹ coemptio rei. hm q̄d solet dici. Chare temp⁹ est. i. chara ꝛ difficilis est rei coemptio. Dr etiam temp⁹ oportunitas faciendi aliq̄d. hm q̄d ors. Temp⁹ est vt legā. i. oportunū est vt legam. Dr etiaz temp⁹ accidēs verbi. s. mod⁹ sign̄di. Et sunt q̄nq; tēpora verbor. s. pn̄s. ꝓteritū imp̄fectū. ꝓteritū pfectū. ꝓteritū plusq̄pfectū. et futurum. Item a temp⁹ ors h ꝛ hec tempalis. ꝛ b le. q̄d in tpe incipit ꝛ desinit esse. Jn̄ tempalit ad uerb. ꝛ hec tempalitas. tatis. Item temp⁹ est q̄dam ps capitis. de q̄ dic̄ Jsiō. ety. xj. Tempora sunt q̄ caluarie dextra leuaq; subiacēt q̄ ideo sic nucupant. q⁹ mouent ipaq; mobilitate q̄i tpa q̄busdā interuallis mutant. q̄i diceret. Temp⁹ ors a temp⁹. poris. Et dicit Aug. Nota q̄ q̄dam idiote p illa pte capitis ꝓsueuerūt dicere timp⁹. p j. q̄d sine dubio nihil est. Hoc etiam potest pbari p tertium psalterij. vbi ors. Et requiem temporibus meis. rc. ꝛ exponit glo. p illa pte capitis dicens. Ā requie temporuz somn⁹ venit ad oculos. q⁹ dum dormiūt tempa grauari incipiūt. ꝛ cū senserint sibi grauari tpa. iā imminet sonus

Tempulcrū.li.dimi.i.puū temp⁹.

Temulent⁹.ta.tū.i.ebri⁹. temeto plenus. et ors a temetū q̄d est vinū. ꝛ lentos plenū.

Tenia.nie.f.g.ors vittaꝛ extremitas dependens. diuersoꝛ coloꝛ. Uitte sunt q̄ criniby innectunt. quiby fluentes religant capilli. sic dicti. q⁹ vinciant. Item vitta est qua corona vincit. tenia extrema pars vitte qua dependent corone

Tenabulum.li.i. venabulū. ꝛ ors a teneo. es. eo q⁹ retineat aprū venientez.

Tenax.nacis.o.g.i. cupid⁹. auar⁹. stringēs. dur⁹. ꝛ ors a teneo. nes. Jn̄ h tenacitas. tatis. Et tenaculus. la. lum. id est. aliq̄ntulum tenax.

Tendicula. le. ꝛ tenticula. le. idem signt Et sunt insidie q̄ tendunt auibo. vel leporibus vel etiam alīs aialib⁹.

Tenebre dicunt. eo q⁹ teneāt vmbras. nihil ät sunt tenebre. sz ipsa luc̄ absentia tenebre dicūt. sic̄ silentiuz nō aliq̄ res est. sz vbi son⁹ nō est silentiū ors. sic tenebre nō aliq̄d sūt. sz vbi lux nō est tenebre sunt.

Tener.ra.rū. i. mollis. fragil⁹. flexibilis. Et ors a teneo. nes. p ꝛrū. q⁹ vix se tenet. Jn̄ tenell⁹. la. lū. dimi. aliq̄ntulū tener.

Tenor.noris.m.g.i. stat⁹. pactū. ꝓditio.

Tenor etiā ors accent⁹. q⁹ in platōe vna syllaba magꝛ tenet q̄ alia.

Tenor lrax. ꝓtinentia est scpturaꝛ et q̄cūq; noīe censeant. siue fuerint aplice. siue imperiales. siue ordinarij. Item tenor ors ipsa sententia lr̄alis. licet rhetorice plurima scribantur.

Tensoriū.rij.n.g.ors a tendo. dis. sum. eo q⁹ tendat funib⁹ ꝛ palis. et est idem q̄d tentorium. Jn̄ tensim aduer.

Tensus.sa.sū.i. porrect⁹. leuat⁹. tentus

Tentigo.ginis.f.g.i. extensio vel erectio virilis membri. Unde Juuenalis. Rigide tentigine vulue. Jn̄ tentiginosus. sa. sū. i. luxuriosus. sepe tentiginē patiēs.

Tentoriū.rij. est tabnaculū vl papilio. ꝛ ors a tēdo. dis. tū. eo q⁹ funib⁹ ꝛ palis tendat

Tenuis.ꝺ.t.ꝛ.h nue. i. gracilis. subtilis. nō spissus. Jn̄ tenuitas. tatis.

Tenus nomē. est summa pars sagitte. Itē tenus est ꝓpositio ablatiuo casui seruiēs. et idem est q̄d ꝓpe vel iuxta. Potest etiā esse aduerbium. Unde. Ult seruire tenus. tenus est pars summa sagitte.

Tepor.oris.m.g.i. calor puus.

Tepidariū.rij. idem est q̄d balneū. a tepore aque nomen trahens

Tepidus.da.dū. calens. recēs. iners. piger ineptus. Jn̄ tepidulus. la. lum. i. aliquātulum tepidus.

Teraphim expōit in textu Judic.xvij. vbi

TE

.dicit. Fecit ephot atq; teraphin.i. vestē sacerdotalē ⁊ idola. Sz sup Osee.iij.dic̄ Hieronym⁹. Teraphin dicūt figure vel simulacra q̄ h̄ itelligī cherubin ⁊ seraphin. vel q̄libet alia tēpli ornamēta. ⁊ acuit in fine.

Terti⁹.tia.tiū. nomē est ordiale ꝑm Pristia. q; ordinē sigt. vt p̄m⁹. scōus. terti⁹. quart⁹. ⁊ debet scribi p t.

Terebinth⁹ thi. nomē grecū. arbor est genes rās resinā resinaz oim pstantiorem.

Terebrū. bri. n. g. est instrm pforādi. q̄d alter dr taratrū. q̄ teretz. eo q̄ lignū foret terendo. Un ⁊ dr terebz. q̄ teresoz. vl q̄ trās soz. Jn h̄ terebellū. li. dimi.

Teredo. dinis. f. g. dr vermis corrodēs lignū ⁊ comedes. Un ⁊ h̄ tem⁹. mi. et h̄ temes. metz. dr. ⁊ pdu. pe. teredo.

Teres. retz. dr lōg⁹ ⁊ rotūd⁹ vt hasta. Unde Brecism⁹. Dr hasta teres ꝑ rie. pomūq; rotūdū Et sepe pōit simplr p rotūdo. ⁊ ē. o. g. Neutrū tn in a. pl̄ nūero nō est in vsu.

Tergiuersator. torz. i. deceptor. versipellis ⁊ dr a tergiuersor. sarz. q; aīm q̄i tergū huc ⁊ illuc ꝓtit. ne q̄lis sit itelligat. Jn h̄ tergiuersatio. onis. i. deceptio. ⁊ h̄ ⁊ h̄ tergiuersabil⁹. ⁊ h̄ le. i. deceptori⁹ ⁊ habilis ad decipiendū.

Tergiuersator dr q̄ in vniuerso ab actione recedit. q̄i tergū vertēs. vt i. c. vl. de collu. de regen. in glo. iiij. ⁊ ibi nota. Et differūt tergiuersator. ꝓuaricator. ⁊ calūniator. Unde Tergiuersator desistit. ꝓuaricator verū Oc cultat. ꝑfert calūnia falsum.

Tergiuersatio q̄q; est versutia vel callidi/tas q̄ qs inducit aliū vt desistat ab ei⁹ inq/sitione. ⁊ sic capit̄ in. c. vlt. in glo. ꝓall'. q̄q; etiā est frustratio. delusio. vel colludiū.

Tergū. gi. n. g. dr a terra. q; i eo supini iacemus i terra. q̄d hō sol⁹ ꝑt. q; bruta aīalia in latere vel in ventre iacēt. ⁊ ideo in eis a busiue dicūt terga. Jn tergosus. sa. sum. Jtez a tergū dr h̄ terg⁹. orus. Et sunt terga boīm Tergora q̄drupedū. Jtez terga dicūt coria. Et inde tergor⁹. rea. reū. Uel ꝑt dici tergū a turgeo. ges.

Teristz. stri. n. g. q̄dā gen⁹ muliebris vestis subtilis ⁊ trite. ⁊ dr a tero. rz. vl dr a tego. gz q; i estu tegat corpa feiaz in vmbraculo ꝑm Hug. Blo. āt sup illd Beñ. xxxvij. Que deposit viduitatz vestib⁹ accepit teristruz. ⁊c. dicit. Teristrū erat velamē q̄ vtebāt palestini mulieres. Alij dicūt q; teristz vestis erat tenuis sic sūt vela q̄ delicate mulieres portāt in capitib⁹ suis. Jn Pap. āt dr. Teristra di

cta q; in estate corpa tegant feminaz subtilissime cortine.

Termin⁹. ni. dr a terra. q; terre mēsuras distinguit. Un dr termin⁹. q̄si terre meta. Jn h̄ ⁊ h̄ terminalis. ⁊ h̄ le. Et pl'r h̄ terminalia liū. vel lioz. dicūt festa Termini. quē antiq̄ deū esse putauerūt. ⁊ terminosus. sa. sū. id ē plen⁹ terminis. ⁊ termine⁹ nea. neū. ad terminū ptinēs. Jtē termin⁹ dr finis. Jtē terminus dr diffinitio. Et ꝓpōit intermin⁹. con terminus.

Terminos ꝓmi aliq̄s trāsgredi q̄q; modis pt. Primo cū parrochianū alteri⁹ ad se pultura admittit. Scdo cū alteri⁹ subditū excōicat vel interdicit. Tertio cuz alterius parrochianū ad pniam recipit. Quarto cū fidei ꝛriū pdicat. Quinto cū terminos processionū euellit. c. j. de sepul. in glo.

Ternio. onis. m. g. q̄ hz tres milites sub se. Jtē iactus triū pūctoz cū decijs dr ternio. Jdem ⁊ trio. trionis.

Ternus. na. nū. dr a ter ⁊ vn⁹. q̄i ter vn⁹ Jn ternarius. ria. riū. ⁊ h̄ ternarius. rij. talis numerus.

Terra. re. f. g. dr a tero. rz. eo q; assidue teraz. vel a torreo. es. eo q; siccitate torreat terra. Q; āt tra dr q̄i trita rastz. ety. est. Jn terre⁹ rea. reū. i. de terra ep̄ns. Et terren⁹ na. nū. in eodē sensu. s. de terra nat⁹ vel fact⁹ vel terraz inhabitās vel terrenis dedit⁹.

Terrestz. p. t. ⁊ h̄ stre. i. de terra ep̄ns. vl terrā inhabitans

Terribilis. p. t. ⁊ h̄ le. i. metuēdus. q̄i terrori habilis.

Terribulosus. sa. sū. i. terroze plenus.

Terribulū. li. n. g. q̄dā tormentū. ⁊ dr a terreo. res. eo q; reos terreat.

Terrigena. ne. c. g. i. de terra genit⁹. Unde ꝓba. Quicq; terrigene ⁊ filij hoīm. ⁊ cet. Terrigene etiā dicti sūt gigātes. q; fabulose eos parēs terra silues sibi genuerit. Antiq̄ tn dicebāt terrigen⁹. a. um.

Territoriū. rij. n. g. i. modicus locus vel districtus alic⁹. Uel dr territoriū q̄si taurotriū. i. tritū bobus ⁊ aratro. Antiq̄ em̄ sulco ducto ⁊ possessionum ⁊ territoriorz limites designabant.

Territoriuz. est vniuersitas agroz iuxta. i. intra fines cuiuscūq; ciuitatz ab eo dictū q; magistrat⁹ eiusdē loci intra eos fines terrēdi. i. amouēdi. vel submouendi ius hz. ff. d ꝓ. sig. l. pupillus. §. territoriū. Alibi ponit pro dioceſi. xvj. q. ij. c. j. de ꝓsti. c. ij. li. vj. glo. i cle.

TE

ne romani de elec.

Terrosus.sa.sum.i.plenus terra .vt frumẽ tũ arenosum.q̃d eẽ terrulent⁹ ta.tum.ór.

Terrula.le.dimi.i.pua terra.

Terrulent⁹.ta.tũ.i.tra plen⁹.t ór a tra t len tos. Et h t h terrulẽs.lent⁹.idẽ. Jñ tru lentia.tie. Et terrulent.ti⁹.sime. aduer.

Tersus.sa.sum.i.mũdus.nitidus.erudit⁹.

Tertull⁹.li.ꝓriũ nomẽ cuiusdã oratoꝛ⁹. de q̃ hẽt in Auroꝛa. Jnt̃ q̃s Tertullus erat q̃ ꝛba coloꝛat. Et gemiat.l.

Tertulianiste.q̃dã hetici dicti a Tertullia no plbro afrite ꝓincie ciuitaꝛ carthaginẽ sis.q̃ dicũt aiaz imortalẽ esse.sz coꝛpoꝛeã ꝑ/ dicãtes.t aias pctõꝝ hoim post moꝛtem in demones ꝓuerti putãtes.

Tesca sunt loca aspera et iculta t inamena. Et hz tm̃ tres casus.s.ntm̃ actm̃ t vtm̃ plu rales.

Tescua.oꝝ. dicũt loca q̃bꝫ pecoꝛa castrãt.

Tessera vel tesseron grece.latie óꝛ q̃ttuoꝛ. t ꝓpoĩt cũ decas.q̃d est decẽ.t óꝛ h tesserede/ cas.cadis.pe.coꝛ.i.q̃ttuoꝛdecim. Uñ inue nit q⁹ Matthe⁹ distixit generatões. q̃s enu merat in ꝓncipio euãgelij in tres tesserede/ cades.i.in ter q̃ttuoꝛdecim. Sũt em̃ q̃dra gitadue generatões.

Tesseredecadite.sunt dicti q̃dam hetici. qꝛ q̃rtadecima luna pasca cũ iudeis obseruan dũ ꝓcedũt.

Tessera.re.f.ge.i.vas vel mẽsura quelibet.

Tessera etiã óꝛ bellicũ signũ. vel tuba q̃ ho stes denũciant̃ veniẽtes Tessera et accipit̃ p sig hospitalitaꝛ Accipit̃ etiã p talo t p alea t p taxillis. Sil̃r etiã cũ tesseꝛ⁹ solebat nũe rus frumẽti deligi t annone. Jtẽ tessere di cũt lapides q̃drati ad modũ taloꝝ vñ paui mẽta sternũt. Et tessera gen⁹ frugꝫ. Jñ h tes sella.le.dimi.t a tessella.h tessellula.le.simili ter dimi.t tessellari⁹.ria.riũ.t tessellari⁹.riũ. Et a tessera.tesserari⁹.ria.riũ.t tesserari⁹.riũ. scz ꝓpoliꝫ curie q̃ belluꝫ nũciat. vel q̃ regis tesseras poꝛtat .vel q̃cũq; cum tesseꝛ⁹ aliq̃d agit. Et nota q⁹ tessere et tali a q̃busdam vo cant̃ lepusculi.qꝛ exiliendo discurrũt . Jtez dicũt iacula a iaciendo ſm Hug. Quidam ꝓo dicũt q⁹ tessere sũt q̃drati lapilli.a tetras .i.q̃ttuoꝛ dicte.qꝛ q̃drate sũt ex oibꝫ ꝑtibus Et scribit̃ ſm antiq̃s ꝑ geminũ.s. tessera.

Tesserin⁹.na.nũ.óꝛ a tessera. Et dicũt tesse rini a gripenni.q̃ ad modũ tesseraꝝ sunt q̃/ bus ludimus

Tesseron grece.latine óꝛ quattuoꝛ.

Testa.ste.óꝛ q̃i tosta.qꝛ ꝓpus fit moll̃.postea tosta.qꝛ desiccat̃ cũ coq̃t. Et óꝛ testa olla. vl̃ etiã quicq̃d ex creta vel argillosa terra coq̃t. Uñ q̃dã sil̃itudie óꝛ testa capitꝫ.

Testabilis.lis.ꝑ.t.t h le.q̃ ꝑt testari.s.testi/ moniũ facere vel testamentũ. Et ꝓpoĩt inte stabilis.bile.q̃ nõ est dign⁹ vt in testẽ r̃cipia tur. vel vt testamentuz faciat.

Testatiũ.tij.n.g.ml̃te teste.t óꝛ a testa.

Testamentũ.ti.óꝛ a testoꝛ vl̃ testꝫ.qꝛ testib⁹ est ꝓscꝑta t ꝓfirmata volũtas. ꝓpoĩt etiã qñ q̃ testamẽtũ ꝑ pacto t placito.

Testamentũ óꝛ ideo.q⁹ nisi testatoꝛ moꝛtu⁹ fuerit ꝓfirmari nõ ꝑt. nec sciri q̃d i eo scꝑtũ sit clausũ t signatũ. Et est dictũ testamẽtũ qꝛ nõ valet nisi post testatoꝛꝫ monum̃tũ ſm Jsiõ.li.v. Et describit̃ sic. Testamentuz est volũtaꝛ⁹ nr̃e snia iusta de eo q⁹ q̃s p⁹ moꝛtẽ suã fieri vult.ff.e.ti.l.j. Et addit cũ istitutõe heredis. Jnsti. de le. §. ante here. t h de vni uerso patrimonio. vt excludaꝫ singulare re lictũ t codicill⁹. Et óꝛ testamẽtũ q̃i testatio mẽtꝫ. vl̃ vltimũ eulogiũ seu vltima volũtas alias dictũ.q̃ q̃s de reb⁹ suis disponit lega/ tario legata assignãdo. Et diuidit̃.qꝛ aliud est testamentũ nũcupatiuũ q̃d ꝓsistit in sola nũcupatõe testatoꝛis.nõ in solẽnitate scri/ pture.tñ septẽ testes necessariꝝ sunt t heduz noiatio. Jnsti.e.ti .§.fi. Aliud est in scꝑtis ꝓditũ.q̃d sil̃r exigit nũeꝝ.subscꝑtões t sig/ cula septẽ testiũ. Jtẽ testamẽti aliã diuisio/ nẽ ponit Jsiõ.li.v.scz testamẽtoꝝ. aliõ iurꝫ ciuilis.aliud iuris ꝓtoꝝ.

Testamentũ iuris ciuilis.est testamentum septẽ testiũ sigillo signatũ.subscꝑtõe firma/ tũ.q̃d apud cines fit.t inde óꝛ ciuile.

Testamẽtũ iurꝫ ꝓtoꝝ.est septẽ testiũ signis signatũ.t óꝛ sic qꝛ fit apud ꝓtores

Testamẽtũ holographũ.est manu actoris totũ ꝓscꝑtũ t subscꝑtũ. vñ et nomẽ accepit ab holon.i.totũ.t graphos scꝑtura vel lr̃a. q̃i tota lr̃a. ſm Jsidoꝝ.

Testamẽtũ irritũ.est si ille q̃ testat⁹ est capi/ te diminut⁹ est. vel captiuitate detent⁹. aut si nõ rite ꝫ legem factum est.

Testamentũ ruptum ideo vocatum est.q̃a nascẽte posthumo. neq; exheredato neq; he rede noiato dirumpit̃.

Testamentũ surreptũ.est q̃d in fraudẽ here dũ seu legatarioꝝ t liberto⁹ nõ palã platũ est.q̃d si nõ latet.tñ si ꝑdictꝫ ꝓsonis nõ ꝓui det̃ supꝛessum videt̃.

Testamẽtũ inofficiosũ. est q̃d frustra liberꝫ

TE

etheredatis sine officio pietatis liberalis in extraneas psonas redactū est ꝼm Jsiō.

Testar⁹.ria.riū.i.ad testas ptinēs.vel qui facit testas.t ōr a testa.ste.

Testat⁹.ta.tū.q̄ facit testamentū.

Testicul⁹.li.est dimi.a testis.Testiculi etiaz in viro dicunt mēbra genitalia.qr testantur hoiem marem esse.Jñ h et h testicularis.et h re.t testiculosus.sa.sum.t testiculat⁹.ta.tū. q̄ hz magnos testiculos.

Testilis.lis.ꝫ.t.t h le.pe.pdu.ōr a testa.vt opus testile.vel vas testile.i.fragile de testa t scribit ꝑ st.Sz textilis.lis.t h le.pe.corr. t textibilis.le.t h t hec textilis.t h le.in eo dē sensu.s.q̄d facile texit.t ōr a texo.xis.p x. vt textilis vestis vel ora.Uñ Ecc̄.xlv.Op⁹ textile.

Testis.stis.ꝫ.g.ōr a testor.aris.qr testat.vel qr testationi t ꝓfirmatōi testamēti solet adhiberi Jñ testimoniū.nij.Et hinc h et h testimonialis.lis.t h le.

Testu.n.g.indecli.idē est q̄d testa.t dicitur a testa.

Testudinetum.ti.n.ge.locus vbi testudines abundant.

Testudo.inis.f.g.est q̄ddā aial.t ōr a testa. qr tegimīe teste sit coopta.Et sūt q̄ttuor genera testudinū.s.terrestres. marine. lutarie. .i.in ceno et paludib⁹ viuētes.fluuiales.q̄ i dulci aq̄ viuūt.Tradūt q̄dā tardi⁹ ire nauigia testudis pedē dextrū vehētia.Jtē testudo ōr camera tēpli obliq̄ t curua.qr ī modū testudinis veteres tēploꝝ tecta faciebāt.vt celi imaginē redderēt.q̄d ꝓstat esse ꝓuerum Talis curuatā ōr etiā lacunar q̄d solebant facere antiq̄ sub tignis t sup cameras.t super alia loca ꝑ dictā cām Et etiā testudo ōr scutū.qr in modū testudinis sit.Et testudo ōr ꝓuerio scutoꝝ curuata in modū testudinis.Jñ testudine⁹.nea.neū.

Testula.le.dimi.i.pua testa.

Tesus.sa.sum.i.odiosus.eꝛosus.fastidiosus.vel fatigat⁹.

Teter.tra.trū.i.niger vel fer⁹.t cor.pmā.

Tetran⁹.na.nū.i.prau⁹ tenebꝛosus.

Tetracolos.ōr q̄d hz q̄ttuor metri varieta

Tetradebucolica.q̄dā spēs cesure q̄ (tes attendit in quarto pede.qua maxime solent vti scribētes bucolica.

Tetragrāmaton nomē dei ōr Hoc ē quattuor lr̄aꝝ.vide in sabaoth.

Tetraidos.ōr a tetra.q̄d ē quattuor.t idos q̄d ē forma.quasi formule inceli i logitudinē porrecte.q̄ fūt ex quattuor pigmētis.

Tetrameter.tra.trū.vbi sūt quattuor metra.siue versus ꝓstās ex quattuor metris.i. pedib⁹.t cor.pe.

Tetraonyma.vide in noma.

Tetraptot⁹.ta.tuz.est nomē hīs quattuor diuersaꝝ terminationū casus.

Tetrarcha.che.ꝫ.g.i. ꝓnceps sup quattuor.vel sup quartā ptem regni.t ōr a tetra.i. quattuor.t archos.i.ꝓnceps.Uñ ꝼm Jsiō. Tetrarche sūt quartam ptez regni tenētes. qualis fuit apud iudeaz ꝓsphilipp⁹.Et inde hec tetrarchia.chie.ei⁹ potestas.

Tetra grece latie ōr quattuor.Jñ h tetras tradis.i.quattuor

Tetrasyllab⁹.ba.bū.i.quattuor syllabaꝝ.

Tetrastrophos.vide.s.in strophos

Tetric⁹.ci.q̄dā mons in sabinia aspimus. t ōr a teter.Jñ tetric⁹.ca.cū.i.asper.auster⁹ obscur⁹.tristis.ꝼm Hug.Uñ ꝼm q̄sdā deriuat a tetrico.cas.Uñ Alexāder nequā dic. Tetricat q̄tiēs q̄s surgēdo pigrescit.Et sic volūt q̄ Ecc̄.xxxij.ponat tetrices ꝑ vna dictione.Alij ꝓ dicūt q̄ tetrices sūt due partes.te ꝓnomē.t trices verbū. vide infra in trico.cas.verbo.

Tetrido.dinis.i.nigredo.feritas.

Teucos.i.volumen.

Textilis t textilis.vide.s.in testilis.

Textor.toris.m.g.ōr q̄ fatit pannū Jñ hec textrix.tricis.mlier q̄ texit pānū.Et dic̄ Prisstian⁹ in.xj.lib.X antecedēte vnū inuenio in tus ꝓticipiū.a textu.text⁹.Et ex h quidam modo scribūt mistus ꝑ s.

Textrina.ne.f.ge.loc⁹ texentiū.t ōr a texo. texis.Et h textrinū.ni.idē.vel loc⁹ vbi naues fabricant.Et textrin⁹.na.num.Unde Thobie.ij.legit de Anna.q̄ ibat q̄tidie ad textrinū op⁹.t pō.tri.

Textus.tus.tui.est lib⁹ ꝓtinēs doctoꝝ tractatū sine lr̄e vel sīie expositione.t ōr a texo xis.Et textus.ta.tum.participiuz.Et hec textura.re.

T ante H

Thabor t hermon.duo mōtes sūt.Et iter ꝓtat thabor.veniēs lumen.seu aduent⁹ luminis.

Thalam⁹.mi.m.g.ōr cubiculū vel camera. vel ꝓiugalis lect⁹ sponsi t sponse.t ōr a thalamos grece.q̄d latine ōr cubiculū.vel ꝓiugalis lect⁹.vel a Thalamone duce.qui cum Romulo t alijs sabinā quandaz nobilē ra-

puit. ⁊ responsum est oraculo. eā debere ei. ⁊ qꝛ felices fuerūt ille nuptie. institutū est vt i oibꝫ nuptijs thalami nomē iteret. Uel dicitur thalamus a thelima greco. q̄d latine dr voluptas.

Thalassum. lassi. i. mare. q̄d ⁊ thalatum dr Jñ thalassus. sa. sum. i. marinꝰ.

Thalia. est vna musaꝝ.

Thamar. q̄dā vidua erat q̄ interp̄tat amaritudo ꝓ viris mortuis. Eadē ⁊ cōmutans Mutauit em̄ se in habitū meretricꝭ. qñ cuꝫ socero suo ꝯcubuit. ⁊ acuit in fine.

Thamnꝰ interp̄tat numerus. vel deficiens seu necans facturā.

Thanatos. i. mortale. vel mors. Jñ thanatus. ta. tū. i. mortuꝰ Et thanatos insula gallici oceani. dicta a morte serpentū. ⁊ tra eius quocūqꝫ gentiū inuecta sit. illico ꝑimit angues. ⁊ acuit tos.

Thare interp̄tat abactor. vel depulsor. seu nequā aut nequitia.

Tharsis. acuit in fine. ⁊ fuit Tharsis de genere Japhet. a q̄ silices descēderūt. Unde ⁊ ciuitas eoꝝ Tharsis dicta est. q̄ ⁊ Tharsis dr d̄ qua ciuitate fuit Paulꝰ apl's. Tharsus tharsi vel tharsis. etiaꝫ vocat q̄dā locꝰ indie Jñ h ⁊ h tharsēsis. ⁊ h se. Et vt dr. Hebrei putāt generalit mare vocari tharsis. Et interp̄tat explorās gaudiū.

Thau. est q̄dam lr̄a hebrea quā nos t. dicimus. Nā thau dicunt greci thetā. ⁊ a theta nos dicimꝰ t. Thau dr esse aduer. admirātꝭ. Ezech. ix. Signa thau sup frontes virorū gementiū. Jn interp̄tatōibꝫ aūt dr thau signū. vel subter. vel signatꝰ vel supior. Et a thau. dr thuama. matꝭ. i. admiratio vl' miraculū. ⁊ h thaumātias. tie. dr arcꝰ celestis. ab admiratōe ⁊ stupore admirātiū dictus. vel thaumātias qꝛ fuit filia thaumātꝭ.

Theatꝝ. tri. n. g. spectaculū vbicūqꝫ fiat semicirculi figurā hñs. in q̄ stātes oēs inspiciūt. cꝰ forma ꝑus rotūda erat. sic ⁊ amphitheatri. sed postea ex medio amphitheatro theatrū factū ē. sic dictū a spectaculo. Jtem theatꝝ dr ꝓstibulū ⁊ lupanar. qꝛ post ludos exactos. meretrices ꝓstituebāt ibi. Jñ theatricꝰ ca. cū. ⁊ h ⁊ h theatralis. ⁊ h le. ad theatrū ꝑtinēs. ⁊ cor. pe. naturaliter.

Thebet. i. ianuariꝰ. ⁊ acuit in fine.

Theca. ce. grece. latīe positio. repositorium q̄dcūqꝫ sit. eo q̄ ibi reponat aliq̄d.

Thecuites. m. g. vñ errāt q̄ dicūt. mlier thecuites. qꝛ dꝫ dici mulier thecuitis

Thema. matꝭ. n. g. ē materia dictantꝭ figura. norma. similitudo. forma. ⁊ cor. pe. gti.

Theodocia interp̄tat diligēs scrutatio v̄boꝝ. vel mysteriū diuine scp̄ture. ⁊ dicitur a theoro vel theos.

Theodotion. fuit q̄dā trāslator diuinoꝝ librorum.

Theodorꝰ. ri. ꝓpriū nomē cuiusdā viri. Et cor. pe. s̄m cōem vsum. lꝫ inueniat ꝓd. Und Juuenal'. Lautoꝝ pueros. artē docēs Theodorꝰ. Jta et Heliodorꝰ īuenit pe. ꝓ. tñ s̄m cōem vsuꝫ corripit.

Theodosiani et gaianite. heretici appellati a Theodosio ⁊ Gaiano. q̄ tp̄ibꝫ Justiniani p̄ncipis in Alexandria ꝓuincia ꝓpl'i ꝑuersi electione vna die ordinati sūt ep̄i. Hi errores Eutitij ⁊ Dioscori seq̄ntes calcedonense ꝯsiliū respuūt. ex duabꝫ vnā in xp̄o natāꝫ asserūt. quā theodosiani corruptā. gaianite incorruptā ꝯtendūt.

Theologꝰ. ga. gū. i. de diuinis loquens vel tractās. Jñ h theologia. gie. pe. acuta. diuinitas. s̄mo de deo. Jñ theologicꝰ. ca. cū.

Theononiꝰ. nia. niū. i. maledicꝰ. rep̄hensoriꝰ. ⁊ dr a theonon q̄ fuit q̄dā maledicꝰ.

Theophania. vide. s̄. in epiphania.

Theophilꝰ. li. m. g. quē deꝰ diligit. Etiaꝫ est ꝓpriū nomē cuiusdā. ⁊ cor. pe. Unde in Aurora. Theophile scribens vir christo mente subactus.

Theorema. matꝭ. n. g. i. elegās ⁊ diligēs verboꝝ apta descp̄tio. vel regula. Und regule geometrie dicūt theoremata. q̄si aptiones. qꝛ aperiūt ⁊ illumināt mentē lectorꝭ. Idem theorisma. ⁊ ꝓd. re.

Theoria. rie. vel theorica. ce. scīa q̄ tractat de inuisibilibꝫ. vel vita ꝯtemplatiua. Inde theoricꝰ. ca. cū. i. ꝯtemplatiuꝰ. q̄ tm̄ ꝯtēplationi vacat.

Theos grece. latine dr deꝰ. Theos tñ apd grecos timor dr. Uñ deꝰ dr theos. qꝛ timor oibꝫ colentibꝫ eū.

Theosebia. bie. i. dei cultꝰ ⁊ diuīa pietas. et dr a theos. deꝰ. ⁊ sebes pietas.

Theoticꝰ. i. diuinꝰ. ⁊ dr a theos.

Theotocos. dei genitrix. q̄i tota diuina.

Therme. maꝝ. sunt loca calida. s. balnea. et dr a thermon. q̄d greci calorē dicūt. qꝛ caleant. vel domꝰ vnctionis.

Thesaurꝰ. ri. m. g. i. aurū repositū. vel locus vbi aurū reponit. ⁊ dr a theca ⁊ aurū. Inde thesaurariꝰ ria. riū. Et h thesaurariꝰ. rij. qui thesauꝝ hꝫ ī sui custodia. ⁊ thesauraria. rie.

Th

eius dignitas.

Thesbites iterptaf ꝓuertēs vl captiuator. siue festin⁹ ad intelligendū. ꝛ pdu. bi.

Thesis grece. latīe dr positio Uñ thesis dr vocf positio. i. finis vl depssio. Jñ theticus ca. cū. i. possessiu⁹ vel positiu⁹. vt euandri⁹.

Thessal⁹. li. q̄dā rex fuit. Jñ thessalos q̄dā ciuitas. Thessala q̄dā regio. ꝛ thessalonica q̄dā ciuitas dicta ē. Jñ thessal⁹. la. lū. ꝛ thessalic⁹. ca. cū. ꝛ h ꝛ h thessalonicēsis. ꝛ h se

Thestilis. f. g. ꝑtiū nomē m. lierf rusticū. vñ Uirgil⁹. Thestilis ꝛ rapido fessis messorib⁹ estu.

Thetys. tyos. vel thetyos. f. g. ꝓma pr. i. mare. vel vxor oceani. Hec thetis. thetf. vl thetidis. ꝓma cor. i. mater Achillis. Uñ. Non thetidi bacchū caupo maritat ibi.

Thymos grece. latine dr mens

Thiriatira. re. interptaf illumiata. siue illuminās. ꝛ cor. pe.

Thiria interptaf timēs deū.

Tholomaida. interptaf ad mēsurā ducēs.

Thomas interptaf abyssus. vel gemin⁹. et grece didim⁹ dr. qr q̄ pl⁹ ceterf dubitauit. eo alti⁹ veritatē resurrectois agnouit.

Thophet. lata ꝛ spaciosa via. gehenna pauoris interptaf.

Thorat hebrei. latini legē appellāt. i. q̄nqz libros moysi. Uñ Hiero. in plogo Reg. Hi sunt q̄nqz libri moysi q̄s ꝑtie thorath. i. legē appellāt. Et in interptatoib⁹ dr thorath. lex vel pentateucum.

Thorax. acf. i. pect⁹ vel ps illa corpis anterior. q̄ est a collo vsqz ad stomachū. quā nos dicim⁹ arcā. qr ibi arcanū sit. i. secretū. q̄ cetera arcent. Lui⁹ eminētes pulpe. mamille dicūt. inf q̄s illa ps ossea pect⁹ dr dextera. ꝛ leua coste. Jtē a thorax dr lorica. ꝛ ꝓpe illa q̄ tm extēdit q⁹ thoracē hois defendat. Uñ Job. xli. Subsistere non poterit. nec hasta nec thorax Et desinit actus singularf i em. ꝛ in a. vt thoraceve thoraca. ꝛ actus plis in es. vel in as. vt thoraces vel thoracas. Uñ Uirgilius enei. x. Telaqz trūcata viri ꝛ bis sex thoraca petitū.

Thor⁹ ri. dr lect⁹. ꝛ ꝓpe q̄ solet eē de herbis sic in expeditōe. vñ ꝛ dr sic ab herbis tortis q̄bꝫ sit. vel q̄ accūbentiū hūerf supponūtur Jñ h ꝛ h thoral. ꝛ h le. Et h thoral. vel thorale. lis. lōga mappa. Uel etiā sic dr quicq̄d in lecto sternit. Inuenit torus sine aspiratione. vide infra in loco suo.

Thracia. cie. q̄dā puincia. Jñ thrax. thracf

Et h ꝛ h thracēsis. ꝛ h se. ꝛ thracl⁹cia. ciū. ꝓ q̄ sepe inuenit trucl⁹cia. ciū. boies vel populi illi⁹ puincie.

Threna. ne. i. lamētatio. sic em hymn⁹ ē canticū leticie ꝛ laudis. ita threna ē canticū lamēti ꝛ funerf. Jñ thren⁹na. nū. i. lamētabil. Et threnosus. sa. sū. i. lamētosus. ꝛ threneus. ca. cū. i. luctuosus. Jtē hi threni. norū. dr. vt threni Hieremie. i. lamētatōes.

Thraso. ꝑtiū nomē. De quo Therentius in eunucho.

Thron⁹ ni. ꝑtie soliū regni est. q̄ latine sedes dr. Est āt thron⁹ sedes regalis i q̄ sedēt reges ꝓ tutelā sui corpis. Jtē throni sunt agmina angelorꝫ. q̄ latino eloq̄o sedes dicūtur. ꝛ vocati throni. qr illis ꝺditor presidet. ꝛ ꝑ eos sua iudicia disponit

Thucis iterptaf fortuna. Jñ q̄dā historic⁹ grec⁹ dict⁹ e Thucydides q̄i fortunat⁹.

Thuribulū. li. n. g. ē vas ad thurificādū aptū. ꝛ dr a thure Q, āt dr thuribulū. q̄i thurf bol⁹. i. morsellos cremās etymo. est.

Thuricremulū. li. i. incēsariū. qr i eo crematur thus. ꝛ dr a thus. ꝛ cremo. mas.

Thurificina. ne. locꝰ vbi thus efficit. vel et spargit. vel sacrificat.

Thurifer. ficf. dr sacerdos vel incensator.

Thus. thurf. est arbor arabie imensa atz ramosa. leuissimi corticf. ramis ad acerf q̄lita tē amigdale mō succū aromaticuz fundens albuz. ꝛ apud nos appellat masculꝰ. eo q⁹ sit nata rotundū ad modū testiculoꝝ. reliquū ꝓ planū ꝛ pene scabrosū minus optimum Adulterat āt admixta resina ꝛ gumi. sed dinoscit sua ꝑtietate. Nam th⁹ igni appositus ardescit. resina fumescit. gumi ꝓ liquescit. Et thus est. g. f. p arboze. sz p fructu neu. g. Hoc etiā dr libanū a mōte libano vbi colligit. Et nota q⁹ fm Hug. th⁹ dr a theos q̄d ē de⁹. qr i sacrificijs deoꝝ adolet ꝛ sacrificat. ꝛ fm h hz aspiratōez. Uel dr a tūdo. dis. q̄a abile est ad tūdendū. ꝛ fm h ñ aspirat. Et a thus dr thure⁹rea. reū. ꝛ thurid⁹da. dū. i. de thure etñs. vl ad thus ptinēs. vel fumosus Unde Hiero. sup Esa. vnusquisq̄ alterius querat auxiliū. faciem thuridaz pallorē circūferens.

Thusculū. li. dimi. i. puū thus.

T ante J

Tyara. re. est pilleū sacerdotale. Jtē sic dic̄ q̄dā glo. Exo. xxviij. Tyara cidaris et mitra vocat. qr caput pōtificf tegebat et ornabat.

Et ꝓdu.pe. Uñ Ouidi⁹ meta.ꝛ. Tpa pur
pureis tenta velare tyaris.

Tiberias.adis.f.g.est ciuitas facta ab hero
de in noīe Tyberij cesaris.a q̄ ⁊ lac⁹ mare ty
beriadis ꝺr.oib⁹ iudee salubꝛior. Uñ Joh.
vj. Post h̄ abijt ihs trās mare galilee.q̄d est
tyberiadis.⁊ cor.pe. Et ꝺr mare.i.lacus vel
stagnū aque dulcis.q̄ fluit a iordane. Dī aūt
stagnus h̄ mare .qꝛ vicꝫ hebꝛaico ideomate
aquaꝝ ꝯgregatio appellat mare. Dī ām ma
re galilee.ꝓpt regionē adiacentem.q̄ sic dice
bat. Dī ꝯo mare tyberiadis ꝓpt ciuitatē illā
q̄ sita erat in ripa hui⁹ stagni. Et ꝺr h̄ mare
siue stagnū magis esse tyberiadis q̄ galilee
qꝛ ciuitas magis specificat q̄ regio.

Tyberin⁹ ni.m.g.ꝺr fluui⁹ roman⁹.a Tybe
rino rege albanoꝝ in eo submerso dict⁹. Hā
antea a colore aque albula dicebat. eo q̄ ni
mis albus fieret. Idē ꝺr tyberis vel tibris.
bridis.sil'r a tyberino .is tyberis in q̄tidiano
ſmone.tybris inversu ꝺr Uñ tyberinus.na.
nū.⁊ ꝓdu.ri.

Tybia.bie.i.crus.⁊ ꝺr a tibin q̄d est iūcus.
ꝓpt longitudinē. Uñ h ⁊ h̄ tibialis.⁊ h̄ le. et
h̄ tibiale.lis.illud q̄d a brachis depēdet ad
tibias tegendas. Idē ⁊ alio noīe ꝺr tubꝛic⁹
q̄i tibic⁹.eo q̄ tibias tegat. Uel ꝺr a tibia et
brachis vsq̄ ad tibias pueniat. Itē tibia ē
q̄ddā musicū instrm.qꝛ pīmū de ceruinis.et
gruinis tibijs ⁊ cruribꝰ himuloꝝ fieret. sed
postea abusiue vndecūq̄ fieret. Uñ tibian⁹,
a.ū.ad tibiā ptinēs.vel tibias faciens.

Tubicen.inis.q̄ canit cuꝫ tibia.⁊ ꝺr a tibia.
Tubicines etiā dicūt fulcra bifurcata.q̄b⁹
dom⁹ sustentat.q̄ aliter destines dicūt. Uñ
Wath.ix. Et cū ihs in domū ꝑncipis ve
nisset ⁊ vidisset ibi tibicines.i. lugubꝛe car
mē canētes. Antiq̄⁹ em̄ tales ad exequias
vocabāt.vt suo carmine viuos ꝓuocarēt ad
luctū. Uñ legit Hiere.ix. Uocate lamenta
trices.⁊ cor.pe.tibicines.is in ntō tibicen ꝓ
du.pe. Uñ q̄daꝫ Tibicen.longo tubicen ly
ricen breuiando.

Tibicina.ne.mulier q̄ canit cū tibia.

Tibin.i.scirp⁹ vl' gen⁹ vasculi in modū scri
nij.⁊ ex virgulis agrestib⁹ ꝓtextū.

Tiburt⁹.ti.fuit q̄dā vir.de cui⁹ noīe ciuitas
sic dicta est. h̄ tibur.h⁹ tiburs. Uñ h ⁊ h̄ tibu
ris.⁊ h̄ re. Et h̄ tibure.hui⁹ tiburs. Et tibur
tio.onis.⁊ tiburtin⁹.a.um.

Titio.onis.f.g.ē idē q̄d torꝛris.⁊ ꝺr a torꝛeo.
es.q̄i torꝛitio. Uñ ticionari⁹ ria.riū. Et hoc
ticionariū.rij.loc⁹ ignis vbi ticiōes mozāt.

instrm mittēdi ticiōes i ignē. Pap.etiā dic.
Ticio vulgo ꝺr pustū lignū. Unꝺ Esa.vij.
Cor tuū nō formidet a duab⁹ caudis ticio
Ticon.i.medium. (num.

Tigillū.li.dimi.i.puū tignū.

Tignū.ni.n.g.ꝺr a tego.gis.vl' a tegula. Et
dicūt tigna.vl' ipa laquearia. vel lig̃ q̄ ipsis
laquearib⁹ illaqueant. Uñ tignosus. sa.suꝫ
.i.plen⁹ tignis. Et tignat⁹ ta.tū.i. tignis pa
rat⁹ vel ornat⁹. Et tignari⁹ ria.riū.ad tigna
ptinēs. vel q̄ tigna i tecto disponit. Idem ⁊
sarcitector.ſm Hug. Et Pap.di. Tignū a
tegendo dictū. Tecto em̄ ꝑponit vt i eo cete
ra supponāt. Uñ ligna illa q̄ ascēdūt ad ea
cumē edificij directe.⁊ totū tectū supportāt
tigna appellant.

Tigris.gris.vel tigridis.f.g.serpēs dicta est
ꝓpt velocitatē. Et sil'r q̄dā fluui⁹ dict⁹ est ti
gris vel tigridis.qꝛ est velox ſm Hugu. De
nata tigridis dic Jsid.xij.ety. Tigris inq̄t
vocata est ꝓpt velocē fugā. ita ei noiant p̄se
⁊ medi ⁊ greci sagittaꝫ. Est em̄ bestia varijs
distincta maculis. ꝑ brute ⁊ velocitate mira
bilis. ex cui⁹ noīe flumē tigris appellat. q̄ is
rapidissim⁹ sit oīm fluuioꝝ. Has magis hyr
cania gignit.

Tilia.lie.q̄dā leuis arbor.⁊ ꝺr a teluꝫ.eo q̄
sit vtilis ad vsum teloꝝ. Uñ tiliat⁹ ta.tū. Et
tiliosus.sa.sū.i. rasibilis vel flexibilis. vl' ad
tiliam ptinens.

Tymal⁹.li.m.g.q̄dā piscis.⁊ ꝺr a tymos q̄d
est flos.qꝛ fragrat sicut flos. Unꝺ tymalin⁹
na.num.

Tymbre⁹ dict⁹ est Appollo.a tymbra herba
q̄dam.q̄ abundat in frigia iuxta templū ei⁹
Alij a loco ita appellatū putāt. sic̄ Liti⁹ a litia
vel delius a delo.

Time⁹.mei.lib⁹ q̄dā Platonis.sic dictus a
discipulo q̄dā ei⁹ Timeo noīe.

Tymiama.matis.n.g.q̄dā herba vel species
valde redolēs.q̄ in q̄busdā locis vtūt loco in
censi.ſm Hug. Itē timiama erat q̄dam cō
fectio diuersaꝝ spēꝝ.quā sacerdos in altari
tymiamatis adolebat. de q̄ ꝺr Exo.xxx. Su
me tibi aroma stacten.⁊ onycā.galbanuꝫ.et
thus lucidissimū equalis pōderis erūt oīa.
faciesq̄ tymiama.⁊ pō.pe.ntī. Uñ i Auro
ra. Et q̄ spirat odor ⁊ tymiama frequēs.

Tymiamateriū.rij.i.thuribulū. q̄d ⁊ epity
mū ꝺr.ab epi ⁊ tym⁹. vl' tymiama. ſm Hug.
Uel vt q̄dā dicūt. Tymiamateria dicebāt
vasa i q̄b⁹ tymiama seruabat. Et ꝺr tymia
materia.a tymiama ⁊ terion q̄d est stat⁹. q̄si

vas in q̄ stabat tymiama. Uel dicūt tymia/ materia vasa in q̄bꝫ terūt spēs ex q̄bꝫ cōficit tymiama. ꝛ tūc ðr a tymiama. ꝛ tero. ris. Uñ Hiere. lij. Tulerūt hydrias ꝛ tymiamateria.

Timid⁹ da. dū. q̄ sp timet. Timens ꝓo ðr q̄ ad tps formidat ex cā. Sil'r distiguit pau dus ꝛ pauēs, puid⁹ ꝛ puidēs. supbꝫ ꝛ supbi ens. lāguid⁹ ꝛ lāguēs. furibūd⁹ ꝛ furiēs. ꝛ si milia. Jñ ħ timiditas. tatis. Et ē timiditas animi vitiū sempiternū. q̄d est etiā si timor nō sit. Timor ꝓo est accidēs. Atq; sic Ho/ mer⁹ dicit. In achille fuit aliqñ timor. timi/ ditas nūq;. Uel dic ſm Prisci. q; hmōi de/ noiatiua desinētia in id⁹. demōstrāt hꝫ ei se ea ex q̄bꝫ deriuāt. vt Herbid⁹. q̄ hꝫ herbam Timid⁹ q̄ hꝫ timorē. Rabid⁹. q̄ hꝫ rabiē. rē.

Tymo vel tymos. ðr flos vel floreo. Jñ ħ ty mū generalit ðr flos. Spēaliter tñ q̄dā her ba ðr tymū vel tymus. quia talis flos valde redolet.

Tymin⁹ na. nū. i. floridus vl' dulcis ꝛ suauis Jñ ħ tyminū ðr mel suaue ꝛ odorifer.

Timor. oris. m. g. ðr a timeo. mes. Et est ti/ mor accidēs dolor mētis extrisec⁹ ex aliq̄ ac/ cidēti actōe Et ē timor ꝓ tpe. sꝫ timiditas ē animi vitiū sempiternū Et a timor ðr timo rosus. sa. sū. i. plen⁹ timore. ꝛ timorat⁹ ta. tū. Uñ in actib⁹ apl'or. Uiri timorati. rē

Timothe⁹. discipul⁹ Pauli fuit.

Tympanistria. strie. f. ge. q̄ canit cū tympa/ no. q̄ ꝛ tympanotria ðr. Uñ Paul⁹ Tympa notriā amat. Itē ꝓpha. In medio iuuēcula rū tympanistriarū. ſm Hug. Pap. ꝓo dicit.

Tympanistra vel tympanistria. q̄ in tympa no canit. coc est sic citharista ꝛ organista

Tympanū. ni. q̄ddā instrm musicū. s. pellis vel coriū ligno ex vna pte ꝛ textū. ꝛ ðr a tin/ neo. eo q; tunniat. l' ðr a tycō q̄d ē mediuꝫ. qz mediū est. Est ei vna ps media sympho nie in sil'itudinē cribri. ꝛ ꝓgula pcutit vt sym/ phonia Itē tympanū ðr meditulliū rote in q̄ radij infigūt. vel circūferētia rote.

Tina. ligna de q̄bꝫ Salomō grad⁹ fecī domo dni. Incognita sūt ligna etiā pitioribꝫ iudeorꝫ. vt di. Pap. sꝫ sup illud. ij. Re. x. At tulit ex ophir ligna tina. dic glo. Imputri/ bilia spinosa in sil'itudie albe spine. tina cā/ dida sūt ꝛ rotūda.

Tinctor. toris. q̄ tingit. ꝛ ðr a tingo. gis. Jnō tinctrix. tricis. mulier q̄ tingit.

Tincricula. le. dimi. i. qua tinctrix.

Tinea. nee. f. g. vel tumētor ꝓmis. ꝛ ðr a te/ neo. nes. eo q; teneat ꝛ insideat q̄lcꝫ corpo/ dat. Jñ tineosus. sa. sum.

Tinnul⁹. la. lū. i. tinniēs. ꝛ ðr a tinnio. nis. Item tinnul⁹. li. son⁹ liq̄d⁹ lenis ꝛ pur⁹. ſm Pap. Uñ Hiero. i plogo Job. Interdū q̄ꝫ rythm⁹ dulcis ꝛ tinul⁹ ferit nūerꝫ lege solutis.

Tintinnabulū. li. ð sonovocis nomē accepit sic plaus⁹ manuū. ꝛ stridor dētiū ꝛ valuarꝫ. ꝛ cor. pe. Uñ in Aurora ðr. Aurea cū malis se tintinnabula iūgūt.

Typhonic⁹ vent⁹. ſm aliā trāslatōez ðr vē/ tus tempestiu⁹. ꝛ ðr a typhos q̄d ē inflatio. Idē ðr euro aq̄lo. ꝛ cor. pe. typhonic⁹.

Typhon. pꝛiū nomē. frater Jsis fuit.

Typ⁹ pi. i. figura vel forma vel stat⁹ vel sil'/ tudo. Uñ. ij. Re. xij. Traduxit i typo latex .i. i sil'itudie. Et typ⁹ ðr q̄dā herba q̄ in aq̄s nascit ꝛ ab aq̄ inflat. Uñ et ambitiosoꝝ ho minū ꝛ sibi placentiū. tumor ꝛ supbia typ⁹ ðr. Jñ ek est q; ab illa herba frigida febres typi dicūt. Jñ typic⁹ ca. cū. i. figuratiu⁹. Jñ typice aduer. i. figuratiue. Et etiā typica se bris ðr quā q̄dā periodicaꝫ dicūt

Tyrānicida. de. pe. p. q̄ occidit tyrānū. Jñ ħ tyrannicidiū. i. tyrāni occisio.

Tyrann⁹. ni. i. fortis rex. ꝛ ðr a tyro q̄d ē fortis Olim em reges ꝛ tyrāni nulla bēbant dīaꝫ Uñ fortes reges tyrāni dicebant. sꝫ postea accidit tyrānos vocari pessimos ꝛ iprobos reges luxuriose dñatiōis cupiditatē ꝛ cru/ delissimā dñationē in pl'is exercētes. a ty/ ro q̄d ē angustia. qz angustiāt vel cruciāt suos. Jñ tyrānic⁹ ca. cū. ꝛ hec tyrannia. nie. et hec tyrānis. idis. i. crudelitas ſm Hug. Et scribit p duo n. Itē a tyrān⁹ ðr ħ tyrannul⁹. li. dimi. i. pu⁹ tyrann⁹

Tyriaca. ce. pe. p. ðr antidotū serpētū q̄ ve/ nena pellūt. vt pestis peste soluat.

Tyro grece. latie ðr fortis vl' angustia Et in/ de ðr ħ tyro. ronis. i. nou⁹ miles nouit elec/ tus ad militiā. qz fortis ad ħ officiū solet eli/ gi. vel qz ad acq̄rendā pbitatē mil'tū se angu stiat. Itē tyro ðr q̄libet ignar⁹ ꝛ rudis cum aliq̄d incipit exercere. ꝛ pō. pmā tyro p mili te. sꝫ ħ tyr⁹ p regione eam cor. Uñ. Pro re/ gione tyro. p forti milite tyro.

Tyrūcul⁹. li. dimi. i. puus tyro.

Tyrociniū. nij. noua militia. officium tyro nis. rudimentū. initiū. nouitas militie.

Tyrrhen⁹. ni. pꝛiū nomē est. Et nota q; tyr rhen⁹ ꝛ Lidi⁹ erāt duo frēs. q̄bꝫ cū lydia re/ gio nō sufficeret. piecerī sortes q̄s eoꝝ cum pte pl'i exiret. ꝛ cecidērt sup tyrrhenū. q̄ cū pte lydoꝝ venit i tusciā. ꝛ a suo noie dicta ē

T

tuscia tyrrhenia et tuſci tyrrheni. Silr ab illis q̄ cū covenerī tuſcia dicta eſt lydia. z eī tuſci lydi. Uel a noīe fratris. qz ſepe nomen vni⁹ fratris ponīt p noīe alterius.

Tirſus ſi. m. g. ōr generalit oīm olez vl' herbaz medi⁹ frutez. z ōr a tra z ſurſuz. qz a tra ſurſū ꝓſcēdit. Tirſus eſt ōr bacul⁹ vel ram⁹ cū frōdib⁹ q̄ vtūt in ſacrificijs bacchi. vl' tirſus gen⁹ cymbali i modū q̄drate figure faetū. qz abvtraq; pte teneī. z tam apiendoq; claudēdo ſonat.

Tyrus. q̄dā inſula. z q̄dā ciuitas phenicuz q̄ ꝓdita fuit a phenicib⁹. in q̄ optia purpura tingit q̄ tyria ōr Ad hanc ciuitatem loq̄t Eſa. xxiij. Et ōr a tyro q̄d ē fortſ vl' āguſtia. Unī z tyr⁹ āguſtia iterp̄tat. Jñ tyri⁹ ria. riū. gentile vel patriū. Jtē tyr⁹ ōr q̄daz ſerpens. Jtē tyr⁹ ōr caſe⁹. ſz tūc eſt p̄mitiuū.

Tiſis vel poti⁹ ptiſis. eſt vlceratio i pulmone z tumoz. ſic dicta grece. qz ſit ꝓſūptio coꝛporis toti⁹ Jñ ptiſic⁹. ca. cū. pe. coꝛ. tali infirmitate detentus.

Titan. tanis. m. g. interp̄tat illumiatio vel illuminās. Unī dicti olim titanes ſūt q̄daz fortiſſimi viri. q̄ illumiatoꝛes mundi. ſ. ſua p̄bitate Uel fm fabulas poetaz iſti ab ira/ta ꝺ deos tra ad ea⁹ vtilitatē creati dicūtur. Unī z titanes dicti ſūt a titan greco. i. ab vltione. q̄ q̄ vlciſcēde matrſ tre cā. ꝺ deos armati eriſteret. Et eī dicti ſūt gigātes. Et h titan⁹ ni. in eodē ſenſu. Et inde titan vl' titanus dict⁹ ē ſol. qz fuit de genere titanoz. vel qz illumiat mūdū. Jnuenīt etiā h titan ide cli. Unī Judith. xvi. Nec filij titā pcuſſerūt eū. z pō. pe. gti titanis. titana eīm p. ta. Unī Lucan⁹ in. j. Aer z lōgi voluēt titana labores. Greca eīm in an. creſcētia in gtō pdu. a. mediaz ante n. vt titanis. Et facit actūs in em. z in a. titanem vel titana.

Titanis. titanis vel titaneos. q̄daz ciuitas egypti vbi facta ſūt pdigia q̄ legunt. Et ōr ſic a titanib⁹. qz eam edificauerūt titanes.

Titan⁹ ni. eſt idē q̄d titan. Jtem a titan ōr titan⁹. na. nū. z hec titania. nie. i. luna.

Titillic⁹. ca. cū. pe. coꝛ. i. titillatōe pleu⁹. ſ. q̄ incitat vel q̄ incitat ad luxuriam. z dicitur a titillo. las.

Titillatio. onis. luxurie incitamētū. carnis incitatio. inflamatio.

Titubatio. eſt cū ego hīc inde duo ꝓtraria ſcia. nec tñ alicui coꝛ qz dubito credulitatē meā applico. vñ titubare ōr q̄s q̄n ſuſpitiōez bz ſup eo de q̄ ꝓtēdit. vt in. c. in nra p̄ſentia. de pcura. in glo. iij. Et iā titubare eſt defectuoſe loq̄ vel ignoraēter. Jñ titubāt⁹ p ignorante habēd⁹ eſt. L. de ꝺdi. indebi. l. vl. z. ff. de li. ho. exhi. l. iij. §. is. q̄. ar. c. dñs. de secundis nup. vbi glo. p. z ꝺ.

Titul⁹. li. ōr a titan q̄d eſt ſol vel illuminās q̄ titan⁹. i. illuminās. qz illumiat libz. Sic eīm ſol mūdū vel q̄cūq; obſcura illumiat ita titul⁹ libz z ei⁹ ſeq̄ntia illūiat. Uel titul⁹ ōr a tyto liuio q̄ ꝑm⁹ libz ſuū p diſtinctōes diuiſit. z ſingulis titulū apoſuit. vel ōr titul⁹ q̄ tetul⁹. a thera figura q̄ ē ſic facta. q̄ oli i frōtib⁹ dānatoz impmebaī. Sic ei in illa figura reddebaī hō noſcibilis. ſic p titulū liber cognoſcit. Unī ſic diffinit. Titul⁹ eſt breuis annotatio coz q̄ diffuſi⁹ i ſeq̄nti opē cōtinēt. Titul⁹ etiā ōr nota q̄ cauſa breuitatis apponit dictōib⁹. Titul⁹ etiā ōr inſcptio vel ſignuz laudis z honoꝛ. vel laus. qz olim in imaginib⁹ laudes nobiliū intitulabāt.

Titul⁹ q̄nq; ſignū ōr. q̄nq; cā acq̄rendi dominij. q̄nq; ipa eccl'a. vt titul⁹ ſci Petri. q̄nq; clericat⁹. q̄nq; canonicat⁹ i aliq̄ eccl'a. vñ ōr q̄s intitulari. i. clericari l' canonicari Jtē q̄nq; accipit p cā inhabili ad dominū trāſlationē. vl' p locatoe. vt. c. eccle ſce. ij. vt lite pen. Jtē titul⁹ ē iuſta cā poſſidēdi q̄d nīm ē. z ſic exigit iuſt⁹ titul⁹ in vſucapione. z p̄ſcp. c. ſi diligēti. de p̄ſcp. z glo. ſū. xvj. q. iij. Et iā titul⁹ poſſeſſori cāz tribuit p̄ſcribēdi. vt. c. j. de p̄ſcp. li. vj. z eſt vnū de p̄ncipalib⁹ req̄ſitz ad p̄ſcptōez. Dr etiā titul⁹ q̄nq; ordo eccleſiaſtic⁹ q̄libet dignitas vl' platio. z ſic ōr q̄s intitulari in aliq̄ eccl'a. i. ordiari. fm Bern̄. i. c. duduz de elec. ſup ꝓbo intitulatā z. ff. ſi cer. pet. in rub.

Titul⁹ poſſeſſionis vel poſſidēdi. eſt initiuz poſſeſſionis. z cā q̄re q̄s poſſideat. z emptio venditio. donatio. pmutatio. qz p emptōez z ſimilia incipim⁹ poſſidere

Tit⁹ ti. diſcipul⁹ fuit. Pauli apl'i. z iterp̄tat querēs vel bon⁹. ſeu lutū. ſiue etiā lutari⁹

T ante D

Tobias. bie. q̄dā ſctūs vir. cui raphael archangel⁹ reddidit viſum.

Toda. de. auis eſt q̄ nō bz oſſa in tibijs. q̄a ſemp eſt in motu.

Todin⁹ na. nū. ōr ille q̄ velocit todet z mouet ad modū tode auis.

Todon⁹ ni. i. gall⁹. z ōr a toda.

Tophus. phi. m. ge. ōr lapis aſper z cauernoſus. z ōr a todeo. qz ambulantes ſuper ſe

TO

todet. Jñ tophul⁹.li.dimi.

Toga.ge.ðr q̄i tega.a tego.gis, q̄r velamẽto sui corp⁹ tegat ꝛ cooptat. est palliũ puꝛ ꝛ forma rotũda etiã ꝛ fulgoriet q̄i vndãte sinu Et erat olim cõis vestis romanoꝝ Jñ togat⁹ ta.tũ.i. toga indut⁹ vl̃ togã hñs. Uñ ꝛ togate dicebãt q̄dã comedie de vilibꝫ psonis a romanis facte. q̄ nulli⁹ erãt pcij. Et toga vestis erat cõis. ꝛ ideo vilis. Uñ Juuenalis. Jmpune ḡ mihi recitauerat ille togatas.

Togatos dicim⁹ aduocatos .a veste toga noiatos. quã habebãt olim aduocati. diuersam a ceteris vt p̄ cognoscerent.

Togiferiũ.rij.loc⁹ vbi scholastici disputãt. ꝛ videt cõponi a toga ꝛ ferio.

Togilla.le.dimi.i.pua toga. Jtem togilla ðr mantile.

Togripyriũ.pirij.i.pura toga

Togula.le.dimi.i.pua toga.

Tolerabilis.lis.ꝑ.t.ꝛ h̄ le.q̄d valet vel debz tolerari. Et ꝓpoit intolerabilis q̄d nõ valz vel debet tolerari.

Toles.lis.ðr a tol⁹ Et toles sunt tumores circa vuã stantes. has vulgo p diminutõez tusillas vocãt. he in faucibus solent turgescere.

Tollinum. ni. lignum puteoꝝ quo hauritur aqua.

Tolus.li.m.g. summitas templi. eminens rotunditas. ꝓrie quidez tolus est velut scutũ breue q̄d in medio tecti est. in quo trabes coeunt.

Tomaculum.li.n.g.ðr a tomos. Et dicuntur tomacula intestina ꝓpter diuisiones et sectiones.

Tomos grece. latie ðr diuisio vel sectio vel incisio. Jñ apd̄ nos tom⁹ mi. ðr idẽ. Et tomos etiã ðr liber vel columẽ. ꝓt multas diuisiones ꝛ replicatões cartaꝝ.

Ton. ðr altitudo vel totũ.

Tonabulũ.li.i.son⁹ vel tintinnabulũ.

Tonitrus.trus.m.g.ꝛ h̄ tonitru indecli. in singulari. Jn plũ h̄ tonitrua.truũ. a tonitru abltõ. addita. um. Uñ Apoc.xix. Et audiui vocẽ tonitruũ magnoꝝ. Et h̄ tonitruus.trui.n.g. Uñ Job.xxvj. Quis poterit tonitruũ ei⁹ magnitudinis intueri. Idem signt Et ꝓponũt ista tria noia a ton⁹. ni. q̄d est sonus. ꝛ terreo. res. q̄r hmõi son⁹ valde terret. Uñ Jsiõ. ety. xiij. Tonitruũ dictũ. eo q̄ sonus ei⁹ terreat. Jam tonus son⁹ ðr. q̄r inter dñ tã grauiter ꝓcutit oia. ita vt celũ discussisse videat. q̄r cũ procella vehemẽtissimi venti nubibꝫ se repẽte imiserit. turbine inualescẽte extitiq̄ querẽte. nubẽ quã excauauit ipetu magno ꝑscindit. ac sic cũ horrẽdo fragore defert ad aures. Q̄ mirari q̄s nõ dz. cuꝝ vesicula q̄ꝫ quis pua. magnũ tñ sonũ disploſa emittit. Lux ãt q̄ apparet añ tonitruũ fulgur vocat. q̄ ideo añ videt q̄r claꝝ lumen est Tonitruũ ãt tardi⁹ ad aures puenit instar securis arborẽ pcul cedẽtis. cui⁹ q̄dẽ añ cernit ictũ q̄ꝫ ad aures sonit⁹ pueniat.

Tonsa.se.ðr rem⁹. q̄d ꝛ h̄ tonsus ðr. is ꝓtius tonsa vel tosus. ðr palmula remi q̄ aquã pcutit. ꝛ ðr atõdeo. des. vel a tũdo. dis. q̄si tũsa. vel q̄i tũsus. eo q̄ aquã tũdat.

Tonsilla.le.dimi.i.pua tonsa. Tõsilla etiã ðr forpicula. Et tonsilla ðr vncus ferre⁹ vel ligne⁹ ad quẽ in litore funes nauiũ alligantur. Uñ Enni⁹. Tõsillas rapiũt ꝓfigunt litus ad vncos.

Tonsoriũ.rij. idem est q̄d tonstrina. s. locus vbi tondet.

Tonsor.soris. q̄ radit barbas. a tondendis capillis dict⁹. Jñ tõstrix.tricis. mutata tor i trix. iterposita t. cã eupbonie. Jñ h̄ tonstricula.le.dimi. ꝛ h̄ tonstrina. ne. officina. l̃ domus. vel locus in q̄ tondet.

Tonsula.le.dimi.i.pua tonsa.

Ton⁹ ni.m.g.i.son⁹. ꝛ ðr a tono. nas.

Toparcha.che. vel h̄ toparch⁹ chi. i. princeps sup totũ. vel sup aliquẽ locũ. ꝛ ðr a topos. q̄d est totũ vel loc⁹. ꝛ archos q̄d est ꝑnceps. Jñ h̄ toparchia. chie. pe. acuta ei⁹ potestas. Uel toparchia ꝑt dici locus ꝓncipatus. Uñ tres toparchie dicũt triũ locoꝝ ꝓncipatus.

Topazius vel topazion. gemma est exvirẽti genere. omniq̄ colore resplendẽs. inuẽta ꝓus in arabie insula. in q̄ trogodite ꝑdonesfame ꝛ tempestate fessi. cũ radices herbaruꝝ effoderẽt eam eruerunt. q̄ insula postea nebulis coopta tandem ꝛ a nauigãtibꝫ est inuenta. ꝛ ob h̄ locus ꝛ gemma nomẽ et causa accepit. Nam topazim. trogodita q̄ꝫ lingua sigtionem hz querẽtis. Uñ ꝛ insula dicta est topazius. vel lapis dict⁹ est topazius Et vt dicit glo. Apoc. xxj. Topazi⁹ q̄ rarior eo ꝓstatior. Et hz duos colores ex auro ꝛ etherea claritate maxime lucẽs. cum splendore solis tangit supans omniũ gemmaꝝ claritatem in aspectũ suũ singulariter ꝓuocans aspicientes. Quẽ si polis obscuras. si naturę relinquis clarior est. ꝛ nihil eo charius regibus inter diuitias.

TO

Topic⁹.ca.cū.i.localis.z ōr a topos q̄d est loc⁹. Et hec topica.ce. Et plr̄ h topica.coꝝ. p q̄dā libꝛo in q̄ tractaf de locis. Item topos vel ton.ōr totum. Jñ topic⁹.ca.cū.i.talis. Uñ z p̄dict⁹ liber p̄t dici topica.q̄i talis.qꝛ ibi de totis vel de locis oīb⁹ tractatur.z coꝛ.pi.

Topos ōr totū vel locus

Toꝛagiū.gū.i.ornatus vel munit⁹

Toꝛcular.larꝭ.n.g. vel h toꝛcular.ris.i. calcatoꝛiū.z ōr a toꝛqueo.ques.qꝛ ibi vue z oliue calcant.z extoꝛte exp̄mūt. Dicūt tñ q̄daꝫ q̄ toꝛcular ꝓpꝛie ōr p̄lum q̄ vue calcate exp̄munt.z pō.pe.tā ntī q̄ gti.

Toꝛcuma.matꝭ.n.g.est toꝛnaf vl toꝛnatū vas.vel q̄cq̄d dolaf z toꝛnaf.siue vas siue lectus.siue aliud.z ōr a toꝛno.nas. Et est toꝛcuma trū syllabaꝝ.z coꝛ.pmā. Unō ꝓvidenti⁹. Fultra mero veteriq̄ toꝛcuma roꝛe rigantur.

Toꝛmentū.ti.n.g.ōr q̄i toꝛquimentū.a toꝛqueo.eo q̄ toꝛquendo mentē inueniat. Jteꝫ toꝛmenta dicunt etiā instrumēta bellica ad dirimenda opida z ciuitates .vel qꝛ toꝛqueant interius resistentes. vl qꝛ toꝛqueāt lapides z etiā tela.

Toꝛnegmēta dicunt q̄dam nūdine vl ferie in q̄b⁹ milites ex edicto ꝓuenire solent.et ad ostensionē viriū suaꝝ z audacie temere congregari vel ꝓgredi.vt.c.j.de toꝛnea. Et cā p hibitōis est piculū aiaꝝ.z moꝛs hoīm inde pueniens.vt ibidē notaf.

Toꝛn⁹.ni.m.ge.q̄ddā instrm cū q̄ vasa toꝛnant. Jñ h z hec toꝛnatilis.z h le.pe.coꝛ.habile ad toꝛnandū.

Toꝛpedo.dinis.f.g.i.toꝛpoꝛ.z ōr a toꝛpeo. pes.z p.pe.ntī. Toꝛpedo etiā est q̄ddā gen⁹ piscis.sic dicta.qꝛ coꝛp⁹ toꝛpescere faciat .si q̄s eam viuentē tangat. Et narrat ꝓ Plinius Tanta est vis ei⁹.vt etiā aura sui coꝛpis afficit mentē z hois mēbra

Toꝛpid⁹.da.dū.i.stup.d⁹ Jñ toꝛpidul⁹.la.lū.i.aliq̄ntulū toꝛpidus

Toꝛpoꝛ.poꝛꝭ.i.stupoꝛ.pigritia.toꝛpedo.

Toꝛquat⁹.ta.tū.i.toꝛque ligat⁹ z toꝛnat⁹ Et hinc q̄dā roman⁹ dict⁹ est Toꝛquat⁹.qꝛ singulari certamine q̄ndam gallū deuicit.eiq̄ toꝛquē aureū abstulit.

Toꝛq̄s.quis.m.g.z hec toꝛques.q̄s.f.g.i. ligamē toꝛtū.vel aur⁹ circul⁹ circa collum.a collo vsq̄ ad pect⁹ descēdēs.sic dict⁹.qꝛ toꝛtus sit.z est oꝛnamētū viroꝝ. Et nota q toꝛquis.m.ge.est magꝭ in vsu ꝑ grāmaticos. sed hec toꝛques in.f.g.sepe inuenif in theoꝛlogia. Uñ Judic.viij.ꝓter toꝛques aureas cameloꝝ. Nota ꝙ sus differētiales. Pectoꝛis est spinter ꝓpꝛie pariterq̄ monile. Oꝛnat⁹ colli sunt toꝛq̄s aurꝭ iaures .Anul⁹ est manuū.sūt armille scapulaꝝ. Atq̄ periclides exoꝛnant brachia nymphis.

Toꝛrens.entꝭ.m.g.est fluu⁹ vel aqua veniens cū impetu ex imbꝛib⁹ repētina magnuz hñs incrementū.sed adueniēte estate.caloꝛe solis toꝛrescit z arescit z desiccaf. Uñ ꝓpha. Conuerte dñe captiuitatē nostrā sic toꝛrēs in austro.

Toꝛrid⁹.da.dū.i.velox vel tost⁹. Uñ i hymno. Lui⁹ coꝛp⁹ sanctissimū in ara crucꝭ toꝛridū. Jñ hec toꝛriditas.tatꝭ.z coꝛ.pe.

Toꝛrꝭ.ris.m.g.ōr lignū semiustū tractuz a foco z extinctū.z ōr a toꝛreo.res. Jdē et hec titio.onis.lz sic dicaf etiā in igne dū ardet. Uñ Amos.iiij. Et facti estꝭ q̄i toꝛris raptꝰ ab incendio. Jteꝫ Zach.iij. Nunq̄d nō iste toꝛris erutus de igne est. Jñ toꝛricul⁹.li.dimi.i.puus toꝛris

Toꝛsores.i.toꝛtores vel cruciatores.z ōr a toꝛqueo.ques.

Toꝛta.te.f.g.est q̄ddā gen⁹ cibi vl pais .q̄d vulgo ita ōr. Jñ toꝛtula.le.di.i.pua toꝛta.

Toꝛtio.onis.est toꝛquēdi actio iteriꝰ interstinoꝛ afflictio Jteꝫ ligt toꝛsio .z vtrūq̄ descendit a toꝛqueo.ques.

Toꝛtores.i.toꝛsores

Toꝛtuosus.sa.sū.i.fluxuosus . vel iniuriosus extra rōnem. Jñ hec toꝛtuositas. tatꝭ.

Toꝛtus.tus.tui.i.toꝛsio.vel iniuria. z ōr a toꝛqueo.ques.z toꝛt⁹.ta.tū.

Toꝛus.ri.m.g.i.deflectio z pulposa extantia carniū.sic circa culuz z brachia.et ōr sic. q̄a ibi viscera toꝛta videāt. Jñ toꝛrosus. sa.sum.i.pinguis z toꝛis plen⁹ z supbꝰ. Jñ hec toꝛositas.tatꝭ. Jnuenif etiaz thoꝛ⁹ ꝓ lecto. vide.s.loco suo.

Toꝛn⁹.ua.uū.i.crudelis.terribil⁹.z ōr a toꝛtus z vult⁹.eo q̄ sit toꝛto vultu z truculēto. vt toꝛua leena. Jñ hec toꝛuitas.tatꝭ.

Toꝛtus.sta.stū.i.assat⁹.pustus.pist⁹.siccatus.et ōr a toꝛreo.res.

Tot.o.g.plis nūeri.z indecli.z ōr a ton vel topos. q̄d est totum

Totidē.i.eiusdē nūeri.z est īdecli.o.ge.plis nūeri.z ꝓpoit a tot z idem.

Tot⁹.ta.tū.ōr a tot.z ptinet ad magnitudinē.vt totū coꝛp⁹. Sz oē ad multitudinē.vt Dis hō. Jteꝫ omne in diuersis ptib⁹ ponif

TR

Totū sine ptibꝫ dꝫ esse diuersis nec a pte integrat dña toti⁹ in rem nois cui adiungit. sꝫ nllaꝫ e⁹ ptē ꝓphēdit. vt Tot⁹ sortes. i. sortes et q̄libet ei⁹ ps. Oīm ēo quālibet rem nois cui adiūgit ꝓphēdit. t p. do. Unī q̄dā. Dāre sic totū meli⁹ q̄ pārerevotū. Jñ h et h totalis. t h le. Jñ hec totalitas. tatis.

Toxicū. ci. n. g. q̄dā gen⁹ veneni. q̄d ex fuco taxi arboris exprimit.

T ante R

Trabil'. ꝫ. t. t h le. q̄d est trabis. l' q̄d ad trabē ptinet. t dr a trabs. Et h trabil'. i. trabs.

Trabaria. rie. f. g. nauis lōga t stricta. et dr a trabs. Trabarie dicūt minute naues q̄ et singulis trabibꝫ cauant. q̄ alit litorarie dicūt. vel cāduce. et vno ligno cauate t facte. t dicūt cāduce. q; a q̄ tuor vsq; ad decēbo/

Trabea. bee. f. g. est gen⁹ (mines capiant. vestis ꝫperialis q̄ soli imperatores vtebāt. et dr a trāsbeo. beas. q̄si trāsbea. q; vltra alios beatū desigbat. Jñ trabeat⁹ ta. tū. i. trabea indut⁹. Unī legit q; dñs nr fuit indut⁹ trabea carnis. i. regia veste carnis. Trabea etiā dr vestis ꝫsularis. vt L. de ꝫsul. l. j. li. xij.

Trabea etiā dr portic⁹ tecta trabibꝫ. t p. pe. trabeat⁹. Unde Ouid. xij. meta. Dignior est q̄lis trabeati forma quirini.

Trabs. bis. fe. ge. dr a trabo. bis. q; ab vno pariete trabit in aliū. Uel trabes dicunt a trāsuerso. q; in trāsuerso posite vtrosq; parietes ꝫtingūt t ꝫtinēt. Ueteres etiā h trabes p trabs dicebāt.

Tracon. onis. ē meat⁹ subtran⁹. Unī q̄daꝫ Terraꝫ tracones. aialia dico dracones Unī q̄dā putauerit debere dici i psalmo. Dracones t oes abyssi. Sꝫ tracones dr cōit p t.

Tractabil'. ꝫ. t. t h le. q̄d de facili p̄t tractari t duci. Jñ tractabilit aduer.

Tractatorij. erāt viri q̄ tractabāt et ꝫtrectabāt. i. manibꝫ ꝫtigerēt t palpauerunt aialia publica t equos sacro vsui deputatos.

Tractatorie dicūt lr̄e impetrate p licentia vehendi aialia. vel lr̄e date licētie ad tractā dū t puniendū crimino sos. ꝑm Acur. L. e. ti. in rub.

Tractatus. tus. tui. est vnius rei mlt̄iplex expositio. eo q; trahat sensum in mlt̄a. et fit specialiter ad semetipm. Sermo ēo altera eget psona. Uerbū aūt ad oēs. Unī dr. Uerbū fecit ad pl'm.

Traditio. onis. f. g. est hūana ꝫstitutio ꝫsuēs cupiditati boim. t dr a trado. is. Unī in Aurora. Tāq; nō loquēs traditōe breui

Traditor. tor⁹. i. pditor. vt Judas fuit traditor. i. dator vel pditor.

Traductio. onis. f. g. i. vltra ductio p̄palatio siue maīfestatio. Unī Sap. ij. Fact⁹ est nob in traductōem cogitationū nrāꝫ Blo. Cogitatōes nr̄as traduxit in lucem. Item mors dr traductio q̄ boies ab hac vita traducunt. Unī Sap. ij. Qui cū minuerēt in traductionē infantiū occisorē. rē. Itez traductio est q̄dā color rhetoric⁹. t fit cū aliq̄d nomē p suos casus variat. t ꝓuenit cū q̄daꝫ scemate. q̄d appellat poliptoton. Unī grecis. Disce p casus voces traductio fiet. vt Si nihil in vita iocūdi⁹ est tibi vita. Jndecorez vitā pages virtute relicta. Uel etiā fit in cōsonantia. vt Cur illam curas q̄ mlt̄as dat tibi curas.

Tradux. ducis. m. g. i. ꝓpago. q̄d etiā p origināli pctō q̄d Adā cōmisit inuenit. q; ab ipso in posteros fuit trāslatū sic de p̄ibꝫ filij ꝓpagant. t cor. pe. gtī. lz duco. cis. pō. pmam. Pap. ēo dicit. Tradux ex altero ducta ꝓpago radix vel origo.

Tragedia. die. f. g. i. hircina laus vl' hircin⁹ cant⁹. vel fetid⁹. t dr a tragos q̄d est hircus t oda cantus vel laus. Est em̄ de crudelissimis rebꝫ. sic q; prem vel matrē interficit. vel comedit filiū. vel ecōuerso. t hmōi. Unde t tragedo dabat hirc⁹. s. aial fetidū. nō q̄d nō bret aliud dignū pmiū. sꝫ ad fetorē materie designandū. Et inde tragedus. da. dū. Et h tragedus. di. pe. pdu. i. tragedie scriptor. Et hic tragedicus. ca. cum. Item a tragedia dr tragicus. ca. cum. Et differunt tragedia et comedia. quia comedia ꝓuator⁹ hominū ꝓtinet facta Tragedia regū t magnatum. Item comedia humili stilo describit. tragedia alto. Item comedia a tristibꝫ incipit. sed cū letitia desinit. Tragedia ecō trario. Unī in salutatōne solem⁹ mitte et optare tragicū ꝓncipiū t comicū finem. i. bonuz ꝓncipiū t letū finem.

Tragelaphus. phi. pe. cor. i. hircocerv⁹ nomen est ꝓpositū a tragos q̄d est hirc⁹. et laphus q̄d est cerv⁹. q; lz eiusdem speciei sit cū seruo. villosos tñ hz armos. vt hirci t menta barbata.

Tragema. matis. n. g. idem est q̄d vile mun⁹ vel modici valoris.

Tragiopa. pe. est auis maior aquila.

Trag⁹ grece. latine dr hirc⁹.

Tragula. le. f. g. est gen⁹ teli.

Tr

Tragũ.gi.n.ge.est gen⁹ retis piscator̃ij.q̃d aliter ꝓticulũ a vertendo dr.

Traha.he.gen⁹ est vehiculi.a trahendo dicta.qr rotas nõ hz. Vñ.j.Parał.xx. Feĉ super eos tribulas ꝛ trahas. Sic etiã appellatur illud instr̃m dentatũ q̃d equ⁹ trahit sup terrã de nouo seminatã ꝑ semĩe recõdẽdo.ꝛ glebulis ꝓterendis, vel instr̃m q̃d feno colligendo aptaꝝ.

Traiectio.onis.i.vltra iactio. Et ponit ꝑ mertũ trãsportatione. Vñ Ecĉ.xxxvij. Cũ negociatore dr traiectõe.cũ emptore dr vẽditione tracta.

Trama.me.est filũ inter stamẽ discurrens. ꝛ dr a traho.his. Trama etiã dr q̃ddaz instr̃m textricũ.q̃d inequale est.

Traiecticia.dr pecunia q̃ locaꝝ vel ꝑmittit alicui ꝑ mare ad quĉũq; locũ transueben/da vel deportanda.

Tramaricia.cie.f.ge.q̃dã arbustula.ꝛ dicit a traho.his.eo q⁹ trahat errorẽ. Nã i q̃busdã locꝭ ea terre distinguunt

Trames.itis.m.g. dr via pua ꝛ trãsuersa ꝑ agrũ.ꝛ dr a traho.his.eo q⁹ trahat dr publica via.vel dr a trãsmitto.tꝭ.qr trãsmittit vsq; ad aliã ptem agri.vel dr a trãsuerso. eo q⁹ ꝑ trãsuersum ducat.ꝛ cor.pe.gtĩ.

Tramis.tramis.m.g.est extrema ps vestimẽti.ꝛ dr a traho.his.

Tramoseric⁹.ca.cũ.pe.corr̃.i.hñs tramam sericã. Jn hec tramoserica.ce.q̃dã vestis lineo stamine.ſ.trama serica.

Trãquill⁹.la.lũ.i.quiet⁹.lucidus.purus.ꝛ dr trãquillu.i.transiẽs quiete.ꝛ ptinet ꝓprie ad mare.fiĉ serenũ ad celũ. Et scribit ꝑ gẽminum l.ꝛ pd.pe. Vñ Ouidi⁹ epi. Hec nisi tranquillo brachia crede mari.

Trãslatio.onis.f.g.est de re dubia ꝛ lite incerta nondũ finita dato aliq̃ ꝑmisso vel retento nõ gratuita pactio.vt in.c.sup eo. de transac. Et est idez q̃d compositio inter aduersarios.

Transalpin⁹.na.nũ.i.vltra alpes etñs. Et inde trãsalpinor.arꝭ.i.vltra alpes ire.

Trãsfuga.ge.ɔ.ge. q̃ de vno exercitu fugit ad aliũ.ꝛ cor.fu. Et inuenit etiã trãsfugus. ga.gũ.in eadẽ significatione.hĩc ꝓfuga ꝛ ꝓfugus. ꝓfuga ꝛ ꝓfug⁹ ga.gũ.

Trãsitio.onis.f.g.i.vltra itio. Jtem trãsitio est q̃ddaz color rhetoric⁹ ꝑ quẽ ꝓtinuam⁹ dicta dicẽdis.vt Audistꝭ q̃lem se ꝑbuit ille ꝑrenti. Hũc q̃lis ipe fuit parens auditevicissim. Jtem dicto de nomĩe dicendũ est dr verbo. Uel sit q̃n breuiter ostendit dictum et postea q̃d sit dicendum.

Trãsitus.tus.tui.i.iter.via q̃ trãsiri põt.et dr a trãseo.is. Et trãsit⁹ ta.tũ.pe.cor. Und Deut.iij. Trãsito iordane. Jtem Act.xix. Transita macedonia.

Translatio.onis.f.g.i.vltra latio.trãsportatio.ꝛ dr a trãsfero.fers. Itẽ trãslatio.i.expositio sñie ꝑ aliã linguam.

Translatio est de sede ad sedẽ facta cõmutatio.vt cũ epꝰ de vna sede ad aliã trãsfert. Vñ q̃d h̃ dr translatio.alibi dr mutatio.vt vij.q.j.mutationes.

Translata legata dicunt q̃ testator legatario adempto trãsfert in aliũ.ſ.auferendo ab eo cui ꝓmo legauerat

Translator.torꝭ.m.g.q̃ de vna lingua ꝓba transfert in aliam.

Trãslat⁹.ta.tũ.i.traduct⁹ siue vltra ductus trãsportat⁹.ꝛ dr a trãsfero.fers.

Trãstr̃.stri.n.g.dr a trãsuerto.tꝭ. Et dicũt transtra tabule vbi sedẽt remiges.qr i trãsuerso nauis sũt posite. Unde Ezech.xxvij. Transtra tua fecerũt tibi ex indico ebore.

Trapeta.te.f.g.ꝛ h̃ trapetũ.ti.i.mola oliuaria.ſ.vbi olive terũt.vel incus numulariorꝫ vl̃ vas i q̃ herbe ꝓterũt.ꝛ dr trapeta.q̃i terepeta.qr assidue petit vt terat.

Trapezia.zie.vel trapezetũ.ti.dr mensa numulariorꝫ.

Trapezeta.te.vel trapezita.te. in eodẽ sensu.ſ.numulari⁹ vel mẽsari⁹ q̃ pecuniam sup mensam dinumerat. Vñ Grego⁹. in omel. ephie. Trapezitas multaꝫ gentiũ ꝓuincie ignorant.

Tredecim.o.g.plis nũeri indecli.ꝛ dicitur a tres et decem.

Tredeñ⁹.na.nũ.dr a tredecim. Et tredenari⁹.ria.riũ.ꝛ tredecies aduer.

Tremissis.sis.m.g.est tertia ps solidi.et dr tremissis.qr ter missus solidũ facit.vl̃ ẽnomẽvncie certi põderꝭ ꝛ q̃ntitatꝭ.

Tremulent⁹.ta.tũ.i.tremore plen⁹.

Tremul⁹.la.lũ.i.trepid⁹.ꝛ dr a tremo. Jtez tremul⁹.li.dr q̃dã arbor cuꝰ folia sp tremẽt.

Trenar⁹.ri.m.g.ꝛ in plr̃.h̃ trenara.orꝫ.mõs siue vallis vbi descẽsus est ad inferos.et sepe ponit ꝑ ipo descensu ad inferos.et ꝑ inferno. Jñ trenarar⁹.ria.riũ. Et nota q⁹ q̃dã dicũt ꝑ codez monte.h̃ trenar⁹.sed male.et cor.na.trenar⁹.

Tresſis.sis.m.g.i.tres oboli vel p̃ciũ trium oboloꝝ.vel triũ assiũ apꝛeciat⁹.

T K

Treuga.ge.f. g. est sc̃tio regalis. vel securitas p̃stita p̃sonis ꝛ reb ad tp̃s. discordia nō dū finita. vt de treu. ꝛ pa. c. j. Jū h̃ treugari⁹ riū. q̃ treugas facit int̃ aliq̃s Et treugarius ria. riū. ad treugā ptinēs.

Triambos. i. triūph⁹. vel iudiciū triplex.

Triangul⁹. la. lū. i. tres angulos hñs. ꝛ dr a tris ꝛ angul⁹. Jū triangulat⁹ ta. tū. idē. Et substātiue dr triangul⁹ p tali figura.

Triari⁹ ria. riū. dr q̃ ē sup tres ꝓstitut⁹. vl̃ q̃ tertio loco ꝓstituit i exercitu Jdē ꝛ portitor

Tribrach⁹ chi. est q̃dā pes ꝓstās (sigz dr. ex trib⁹ breuib⁹ syllabis. ꝛ dr a tris q̃d ē tres ꝛ brachos q̃d est breue. q̃i ꝓstās ex trib⁹ breuib⁹ syllab. vt dñs. Unū. Pes tribrach⁹ breuib⁹ postulat ire trib⁹.

Tribulis. lis. ꝯ. t. ꝛ h̃ le. i. dē eadē tribu. ꝛ pd. bu. Unū dr ati⁹ in epi. Ut cū pilleolo soleas ꝓuiua tribulis Et inde ꝓpōit ꝓtribul'. Sz tribulo. las. cor. bu. Unū q̃dā. Hō hoies tribules q̃s tu scis esse tribules

Tribulū. li. n. g. q̃d ꝛ h̃ tribula iuenit. est instrm q̃ fruges terūt. ꝛ dr a tero. ris. Unū. j. Paralip. xx. Fecit sup eas tribulas ꝛ trabas

Tribul⁹ li. m. g. est gen⁹ spinaz. vñ Beñ. iij. Spinas ꝛ tribulos terra germinabit tibi. et dr tribul⁹ q̃i tangētes se tribulās.

Tribunalis. lis. ꝯ. t. ꝛ h̃ le. ꝛ h̃ tribunal l' tribunale. lis. dr sedes iudic̃s. ꝛ dr a tribun⁹ q̃i sedes tribuni. vel loc⁹ i alto ꝓstitut⁹ vñ vniuersi audire p̃nt. ꝛ dr sic a tribuo. is. q̃ inde a sacerdote p̃cepta viuēdi tribuūt. Uel dr a trib⁹. q̃ trib⁹ ad illā sedē ꝓuocāt. ꝛ pd. pe. tā

Tribunal fm Hoff. est loc⁹ ma/ (gti q̃s nti. ioz iudicū q̃ h̃t merū iperiū fm Azo. i sū. C. de iur̃. om. iudi. Uel est loc⁹ vbi iudex p tribunali sedet. q̃ al's for⁹ dr. de ꝟ. sig. for⁹. ꝛ est glo. in. c. j. de re iudi. li. vj.

Tribun⁹ ni. m. g. dr a tribuo. is. eo q̃ militibus vel plebi iura vel opē tribuat. Inde tribunici⁹ cia. ciū. ꝛ h̃ ꝛ h̃ tribunal'. ꝛ h̃ le. Et h̃ tribunat⁹ tus. tui. dignitas vl̃ officiū tribuni. Itē a tribuo. buis. dr h̃ tributū. ti. vel dr tributū vl̃ tribun⁹ a trib⁹. q̃ p singulas tribus tributū exigebat. sic nūc p singula territoria. ꝛ cui p̃soluebat tribun⁹ dicebat. vñ q̃ legit tributū. tribun⁹ etiā dr fm Hug. sz in Brecisimo dicitur. At qui triginta sub se tenet ille tribun⁹. Quicq̃ tributa legit ille tribun⁹ erit. Jn glo. añt sup illud. j. Mach. iij Et post h̃ ꝓstituit Judas duces pl'i. tribunos. ꝛ centuriones. ꝛ pentacōtarchos ꝛ decuriones. vbi dicit glo. Tribunos appellāt llos. q̃ mille militib⁹ p̃erant. q̃s greci chiliarchas vocāt. Centuriones q̃ centū. Pentacōtarchos. q̃ q̃nquaginta. Decuriones. q̃ habent decē. Unde. Mille tribun⁹ hz. grece chiliarcha vocat. Centurio centū. bis q̃n q̃s decurio ducit. At q̃nquaginta pentacōtarchus habebit. Et cōpōit tribun⁹ cū gtō plebis. ꝛ dr h̃ tribunus plebis. h̃⁹ tribuni plebis. Et nota q̃ aliud est tribunus plebis in cōpositōe. ꝛ aliud extra ꝓpositōem. q̃ extra ꝓpositōem pōt venire p tribuno cuuslibet plebis. sz in ꝓpositōe tribunus plebis venit p illo solo q̃ habebat tribunatum in plebe romana.

Tribunus plebis. est plebeius mgr̃at⁹ sic dictus. q̃ pl's roman⁹ oliz erat diuisus i tres ptes. ꝛ ex singulis singuli tribuni p̃creabātur. vel q̃ tribuni suffragio ꝓstituebāt.

Tribun⁹ q̃ritū. i. militū erat rege exacto añ dictatorē. q̃ p̃fuit eq̃trib⁹. postq̃ ptim ex plebe. ꝛ ptim ex patrib⁹. al's ptib⁹ iudiciū militū creati sūt tribuni ꝓsulari potestate.

Trib⁹. bus. bui. f. g. i. pgenies. ꝛ dr a tris q̃d est tres. q̃ in p̃ncipio romani trifarie fuerūt a Rhomulo diuisi. Jn senatorēs milites plebeios. q̃ trib⁹ nūc mltiplicate nomē p̃sti nū retinēt Et fac̃ trib⁹ tribub⁹ i dtō ꝛ abltō pl'ib⁹. Jū tributim pe. p. aduer. i. p singulas trib⁹. vl̃ dr tribu i tribū. Unū Dr ati⁹ i li. fmo.

Primores pl'i arripiūt pl'imq̃ tributim

Tributū. ti. n. g. dr a tribuo. buis. Uel fm Jsid. a tribu. eo q̃ antea p singl'as trib⁹ exigebat. sic nūc p singula territoria Sic ãt in tres ptes diuisum fuisse pl'im romanū ꝓstat vt q̃ p̃erant in singulis ptib⁹ tribuni dicerētur. Unū ꝛ sumpt⁹ q̃s dabāt pl'i. tributa nominauerūt.

Tributū. ti. ē cēs⁹ q̃ p̃stat rōe solū. p̃siū a possidētib⁹. Dr ãt tributū iō. q̃ militib⁹ tribuebat. q̃ expeditōi publice vacabāt. vñ ꝛ stipē diū appellat. vt. ff. de ꝟ. sig. l. ager.

Tributari⁹. ria. riū. q̃ soluit vel dz tributū.

Tricha. che. f. g. i. deceptio. Et tricha. i. meretrix. Et tricha. i. impedimentū. Et tricha. i. mora. Et tricha. i. radix. Et tricha. i. inuolutio capilloz.

Triceps. pitis. habēs tria capita.

Trichoz. ri. ꝛ h̃ trichoziū. riū. i. locus iuxta ignē cā p̃ādū habēs tres cameras vel absidas. ꝛ cor. cho.

Triclinīū. nū. n. g. dr dom⁹ trina sessiōe cōuiuātiū ordiata Solebāt ei antiq̃ in clinis comedē. ꝛ tres lectos vel tres ordines lectoz

TR

dispōnere. In vno q̄z comedebāt dñs z domina. In scō familia. In tertio hospites. et talis dom⁹ dicebat triclinium.

Tricolor.loris.vide.s.in color.loris.

Tricolos vel tricolon.vide.s.in colon.

Tricuspis.pidis.p.g.ōr a tris z cuspis.vt Tricuspis lancea.q̄ hz tres cuspides. Et hz inueniat in neu.ge.vt in Ouidio. Positoq̄z tricuspide telo mulcet aquas. Hoc tñ nō ē nisi p figurā fm Pristia.

Tridēs.dētz.m.g.ōr a tris q̄d est tres.z dēs q̄i tres hns dentes. Et inuenit q̄nq̄z p creagra siue fuscinula.z sic pōit Hueri.iiij. Itez p rusticano instro. sic est furca ferrea. vel aliq̄d simile cū trib⁹ dentib⁹.et sic ponit.j. Regum.xiij.

Tridental.talis.n.g.q̄ddā vas.z ōr a tris z dens.q̄si tres pinnas sic tres dētes hns.

Triduū.dui.n.g.i.spaciū trium dier̄.

Triēnis.p.t.z b ne.i.triū annor̄. Jñ trienniū.nij.spaciū triū ānor̄. Unū.ij. Mach.iiij Et post trienniuz temp⁹ misit Jason Menelaum.

Triens.entz.i.tertia ps assis vel denarij.vl alic⁹ rei.vel vas. Sz pvase videt cōponi a tris z dēs.inde trient.i.vas tres pinnas.q̄i tres dētes hns. Unū Persi⁹. Calidū trientē excutit e manib⁹.

Trieris.rz.f.g.mag̃ nauis.a trib⁹ sessiōib⁹. q̄i tres hns ordines remor̄.quā greci durconē vocāt. Unū Esa.xxxiij. Neq̄z trieris mag̃ trāsgredi et eū Item Daniel.xj. Et venient sup eū trieres z romani.z cor.e. Unū q̄dam.

Triplex remor̄ trieres mouet z iuuat ordo

Trifaux.faucz.o.g.z b z b trifaucz.et b ce.i. hns tres fauces.z tria ora.vt Lerber⁹ z ianitor inferni. Unū Virgili⁹. Lerber⁹ hic ingens latratu reg̃ trifauci. Personat.zc.

Trifidus.da.dū.vide.s.in fidus

Trifoliū.lij.est herba quā greci tripholon vocāt.q̄ sit trinis folijs p singulas annota

Triformis.mis.p.t.et b me.id ē. (tiones trium formar̄.

Trifurcifer.ra.rū.pe.cor.portari⁹ q̄ hz tres furcas.vl instrumentū trifurcatū ad onus gerendum.

Triga.ge.f.g.i.curr⁹ Plutonis.z ōr a tris z iugū.q̄ rapit boues de trib⁹ eratib⁹

Trigam⁹.ma.mū.q̄ vel q̄ trib⁹ nupsit. Jnō trigamia.mie.id est.tres nuptie vel pprietas q̄ aliqs ōr trigam⁹.

Trigintа.o.ge.indecli.ōr a tris z gētos q̄d est decē.q̄i ter decē. Jñ trigies z tricies aduer.i.trigintа vicib⁹. Et tricen⁹.na.nū.z trigenus.na.nū. Jñ tricenari⁹.ria.riū. z trigenari⁹.ria.riū.z triceſim⁹.ma.mū.et trigesimus.ma.mū. Jñ b z hec tricesimalis.z hoc le.z trigesimalis.z b le.

Trigonū.ni.i.trianguluz.q̄d in tres ducit angulos.vt ter tria.vl ter q̄ttuor.vl ter q̄nq̄ginta.zc.fm Pap.z cor.pe.

Trilibris.p.t.z b bre.i.triū librar̄ pōdus. vel mēsura.z pdu.li.sic libra.

Trilinguis.vide.s.in bilinguis

Trilix.vide.s.bilix.

Trimatus.tus.tui.pe.pdu.spacium triuz annorum.

Trimegistus.sti.m.g.i.ter maximus q̄ tres habet.s.potestates.vel q̄ ter est in potestate eleuatus.z ōr a tris z megistus.q̄d ē maximus. Unū mercurius ob virtutē z multaruz artium sciaz trimegistus.i. ter maxim⁹ nominat⁹ est.

Trimestris.p.t.z b se.i.triū mēsiū.q̄d alit tri mestris.stre.ōr. Jñ trimēse ōr q̄ddaz genus ordei.q̄ satū post tres mēses colligit. Nam vbi ꝓpter aquā vl aliā causam matura satio omissa est.p̄sidium ad b petit q̄ cū necessitas cogit verno tpe seminat.z celerit colligitur.q̄ post tres mēses.

Trim⁹.ma.mū.i.triū annor̄. z ōr a tris et annus.q̄i triann⁹. Unū Ben.xv. Sume mihi inq̄t vaccā triennē z capraz trimā. Jñ trimul⁹.la.lū.fm Hug.

Trinacria.crie.f.g.i.sicelia. a trib⁹ montib⁹ scz pachyno.lilibeo.z peloro. Eadem ōr et triquatra.q̄si triquadra.i. in tres quadras diuisa.ꝓpter tres p̄dictos montes. Trinacria g̃ est grecum.sz triquatra latinū.z equipollent. Unō Horati⁹ in libro sermo. Quid militib⁹ ꝓmissa triquatra p̄dia cesar. Inde trinacrius.cria.crium.z trinacrin⁹.na.nū. z triquatri⁹.tria.trium.et triquatrinus.na. num.i.sicelien̄sis

Trinepos.est abnepotis fili⁹.

Trinoctiū.tij.i.spaciū triū noctiū.

Trinodis.p.t.et b de.i.triuz nodor̄.i. tres hns nodos. Jñ b trinodiū.dij.z pduc.no. Unū Ouidi⁹ epi. Ossa mei fratris claua p/fracta trinodi.

Trin⁹.na.nū.ōr a tris z vn⁹.q̄si trium⁹. Jñ trinitas.tatz.q̄i triunitas.eo q̄ sit vnū totū in trib⁹ p̄sonis. Et trinari⁹.ria.riū.

Trio.onis.i.bos.q̄i terio.

Triphon.phonis.ꝓpriū nomen viri. De q̄ habet.j. Machab.xv.z pō.pe.gti. Unō in

TR

Auroza. Lõtra triphonẽ tũc rex demetri⁹ ibat. Itẽ idẽ. Antiochũ triphõ ħ tpe ꝑdere captat. ꝙd multi dicũt. z tũc vltia nti acuit. vt Salomon. Alij dicũt ꝙ pe. gti coz. z vltima nti guaſ. vt Triphon. phonis. ſic canõ. nonis. et ſimon. monis. Uel ꝑt decliari ſine n. ħ tripho. z tũc gtũs põ. pe. triphonis ſicut ſimo. monis. ſmo. monis.

Tripolis. lis. f. g. ꝙdã regio dicta a triby ciuitatiby. eo ꝙ habeat ſub ſe tres ciuitates. z coz. po. Jñ tripolitan⁹. na. nũ. Et ħ tripolitan⁹. ni. ſ. dñs vel epꝰ illi⁹ ciuitatꝭ vel puincie ſiue regionis.

Tripos. dis. m. g. i. meſa vel ſcãnũ. vl aliud inſtrin tres hñs pedes. Si ei ãttuoz hz pedes. ip̃ope ðz tripos. Itẽ ſm Remigium. Tripos eſt ꝙdã ſpes lauri. ſic dicta. qz trifidas hz folia. vel qz triby radicibꝫ adheret tre. z eſt ꝓſecrata Apollini deo diuinatõnis. qz ſuppoſita capitibꝫ dormientiũ ꝓa faĉ ſomnia apparere. vñ z ſepe põit ꝓ imagie apollinis. Unde Priſti. in. j. Et epigrãmata q̃ ego met legi in tripode vetuſtiſſimo apollinis. Sz cũ ſit nomẽ arboris vidꝫ ꝙ debeat eſſe ge. ſe. al⁹ ge. maſ.

Triptot⁹. ta. tum. nomẽ hñs tres caſus. vt Jeſus ieſum ieſu.

Tripudiũ. dij. n. g. i. plauſus. z marie ille ꝙ ſolet fieri i triũpho ꝓcutiendo terrã pediby. vñ z ꝓ triũpho qñq ðz. Et ðz tripudiũ. q̃ſi tre podiuz. i. plauſus. vel repcuſſio tre. Uel tripudiũ ꝓpõit a terra. z pes. pedis. q̃i plaus z exultatio facta ꝓcutiẽdo terrã pediby. Sz ponit ſimplr ꝓ leticia z exultatõe gaudio vel victoria.

Triremis. mis. f. g. i. nauis q̃ tres ordines remoz hz. et põ. pe. Uñ Oratⁱ⁹ in ꝑma epla. Hauſeat vt locuples quẽ ducit ꝑma triremis. Itẽ adiectiue inuenit ħ z ħ triremis. z ħ me. Uñ. ij. Mach. iij. Data ſũt i fabricã nauiũ triremiũ.

Tris grece. latie ðz tria. Facit etiã actũs ð tres. hos z has tres vel tris. z ħ tria.

Triſtegũ. gi. ðz loc⁹ tricamerat⁹. Uñ i edificatõe arce. vbi nos dicim⁹ Lenacula et triſtega facies i ea. hz alia trãſlatio. Bicamerata z tricamerata. Habuit eñ ãnq̃ cameraſ q̃s Aug⁹. etiã ꝑter ſententiã dicit ibi fuiſſe. de qbꝫ in hiſtoriis pleni⁹ inuenit.

Triſtis. ꝙ. t. z ħ ſte. i. melt⁹. amar⁹. afflict⁹. z ðz a tero. ris. q̃i trit⁹ ſtãs. z eſt ety. Jñ ħ triſticia. cie. i. meroz. lamẽtatio. fletꝰ. ploratus Et ꝓpõit triſtꝭ Subtriſtis. ſte. i. aliq̃ntuluz triſtis. q̃z triſtis. i. valð triſtꝭ. Triſtiſon⁹. na. nũ. z triſtificus. ca. cũ. pe. coz.

Tritheoite. dicti ſunt ꝙdã hetici. qz ſic tres ꝓſonas in trinitate. ita aſſerũt tres deos eẽ. ꝫ illud ꝙd ſcꝑtum eſt. Audi iſrael dñs deꝰ tuꝰ vnus eſt.

Triticũ. ci. n. ge. i. frumentũ. z ðz a tritura. eo ꝙ puriſſimũ tundaĉ. vel qz granũ eiꝰ teritur z cõmolit. Jñ triticeꝰ. cea. ceũ. vt iſte panis eſt triticeꝰ. i. de tritico.

Tritilis. lis. ꝙ. t. z ħ le. ꝙd ꝑt teri. vel habile eſt ad terendum

Triton. deꝰ marꝭ a paganis ðz. vel ðz genꝰ marine fere. z iterꝑtaĉ ſonãs. vel terens.

Tritura. re. f. g. i. meſſis. z ðz a tero. rꝭ. qz teritꝫ in area.

Tritꝰ. ta. tũ. i. cõminutꝰ. ꝓfractꝰ. Jñ ħ tritio. onis. i. cõminutio.

Triuia. uie. i. diana. et ðz a tris z via. ꝑter tres eiꝰ vias. i. ptãtes. Eſt eñ diana ĩ ſilua luna in celo. ꝓſerpina ĩ inferno.

Triuiũ. uij. ꝓpõit a tris z via. cum q̃ etiã cõponit bis z ãttuoz. z ðz ħ biuiu. uij. ħ triuium. uij. ħ q̃druuiũ. uij. ſ. locꝰ vbi due vl tres vel ãttuoz vie cõueniũt z tendũt ad idẽ. Jñ ħ z ħ biuialis. z ħ le. z ħ et hec triuialis et ħ le. z ħ z hec triualis. z ħ le. ꝙd ꝑtinet ad biuiũ triuiũ q̃druuiũ. Et biuiatim. triuiatim q̃druuiatim. aduer. i. ꝑ biuia. triuia. q̃druuia. Et nota ꝙ grãmatica dialetica z rhetorica. dicũt triuiũ q̃dã ſimilitudie. q̃i triplex via ad idẽ. i. ad eloq̃ntiam. Arithmetica ẽ musica z geometria et aſtronomia dicũt q̃druuiũ. qi quattuoz vie in idem. i. ad ſapiẽtiam tendẽtes. Unde z triuiales dicũt. qui docent vel q̃ ſtudẽt in triuio ſic q̃druuiales q̃ in quadruuio.

Triũphꝰ. phi. m. g. i. victoria vel triplex leticia. z ðz a tris z phonos. ꝙd eſt ſonꝰ. q̃i trinꝰ ſonꝰ. i. triplex gaudiũ ꝙd fiebat alicui ꝑ ſub iugatõe ciuitatꝭ vel regiõis. Hã fuerteti ſolebat torꝰ ꝑpl⁹ exire obuiã victori. cum magna exultatõe z cũ magno gaudio. et ħ erat ꝑma leticia. Alia erat ꝙ oẽs captiui ſeq̃bãt vel ꝓcedebãt currũ eiꝰ ligatis manibꝫ coz̃ poſt terga. Tertia leticia erat. ꝙ erat ipſe indutus tunica Jouis. z ſedebat ĩ curru quẽ trahebãt q̃ttuoz equi albi. Unꝺ Ouidius. Quattuoz in niueis aureus ibis equis. Et cũ tãto honoze ducebaĉ ad capitoliũ. Hãc tñ moleſtiam habebat. quia ponebaĉ ꝙdam ſeruus vna in curru cum eo et ſemper colaphizabat triũphãtẽ. ne ipe nimis ſupbiret.

Et etiã ideo vt darẽt spes vnicuiqz q̃ntũcũ qz vilis ꝓditõis essz pueniẽdi ad sil'ez honorẽ si ꝓbitas sua mereret. Et dicebat ei semp Hnotosolitos. i. teipm cognosce. Uel triũphus dr a greco triambos. i. a triplici exultatõe ei⁹ cui triũph⁹ dabat vt dictũ est. Uel triambos dr triplex iudiciũ. Jñ triumph⁹ q̃i a triplici iudicio Ficebat eñ i ethibitiõe triũphi triplex iudiciũ. ꝑus eñ ꝓsulebat exercit⁹. scõo senat⁹. ctio ppl's. Et si assentirẽt. habitũ erat iudiciũ triplex Jtẽ triũph⁹ ppe dr plena z pfecta victoria. qñ. s. q̃s pfecte hostes vincit. Sic tropheũ qñ solũ eos fugat.

Triumuir. q̃ sup tres viros hz ptãtẽ. nomẽ est dignitatz.

Triũuiri capitales dicunt. q̃ carcerz habebãt custodiã. q̃z interuẽtu aia duertendum erat in q̃sq̃ hoies facinorosos. q̃s et dicim⁹ stratores a stringẽdo. qr i carcere custodiendos z reos damnatos puniebãt.

Troas. adis. femia dr troia. z cor. pe. gti.

Trochea. chee. i. torcular. vel rota modica sup puteũ. vl' illud q̃d apponit malo nauis. et dr a trochos q̃d est rota. qr hz rotulas p q̃s funes trahunt.

Troche⁹ chei. ẽ pes ꝓstãs ex lõga z breui. vt audit. z dr a trochos. eo q̃ cito q̃i rota currat z voluat. vel dr a trocho. qr sic troch⁹ cõstat ex duabz ptibz. s. vna grossa z alta tenui ita troche⁹ ꝓstat ex duabz syllab. s. vna lõga z altera breui. Jñ trocheic⁹. ca. cũ.

Trochos grece. latine dr rota

Troch⁹ chi. m. g. est instrm q̃ ludũt pueri. z dr a trochos. qr cito ad modũ rote voluit. z ad modũ rote rotũd⁹ ẽ. Uñ Lato. Trochus lude. Hic etiã aliter dr tropillus

Trophini⁹. nij. pe. cor. ꝓpriũ nomẽ viri.

Trogodite. pe. pdu. gẽs ethiopũ. idõ dicti qr adeo veloces sũt vt feras cursu pedũ assequantur.

Troia. troie. q̃dam ciuitas. z ẽ ibi. j. duplex ꝓsonãs. z dr a tros. Jñ troian⁹. na. nũ.

Troigena. ne. ꝑ. g. nat⁹ de troia vl' ꝺ troiano. z cor. ge.

Tropheũ. phei. i. spoliũ ab hoste in fugã cõuerso ereptũ. Et tropheũ victoria de hoste i fugã ꝓuerso. z exultatio vl' leticia siue honor q̃ dabat alicui ꝓpt hostẽ in fugã ꝓuersuz Et erat talis honor q̃ tot⁹ ppl's exibat ei obuiã z cũ leticia eũ introducebat i ciuitatẽ. Uñ q̃ dã. Hostes i bell' qñ dãt terga tropheũ. Dr

Tropos grece. latine dr ꝓuersio. (cõ.

Tropus. pi. m. g. q̃dã cant⁹ in ecclesia. a cõ uersione sic dictus

Tropic⁹. ca. cũ. i. figuratiu⁹. z cor. pi.

Tropologia. gie. ẽ ꝓuersio ad aliquẽ p secũdã pson̄ã. vt Dñi ẽ sal⁹ z sup ppl'm tuũ bñdictio tua. Et dr a tropos q̃d ẽ ꝓuersio. et logos ꝼmo. q̃i ꝼmõis ꝑus habiti ꝓuersio. Et est eadẽ cũ apostropha. Hug. etiã di. q̃ tropologia ẽ excusatio vl' sensus spũalis vl' moralis z figuratiua itelligẽtia. vel locutio vel emẽdatio vite. Jñ tropologic⁹. ca. cum. Et tropologice aduer. Et tropologizo. zas. et tropologico. cas. i. tropologice loq̃. Pap. ãt dic̃. Tropologia moralis instructio. ad instructõez z correptõez morũ. siue apertz. siue figuratz ꝼmonib⁹ plata.

Trop⁹. pi. figura moralitatz. mod⁹ loq̃ndi. vt cũ aliq̃s loq̃t metaphorice. vl' periphrastice. vel alio tali modo. ꝼm Hug.

Tros et Jlus. frẽs fuerũt. et reges Troiani.

Truculet⁹. ta. tu. i. plen⁹ truciditate. crudel asper. ferus. z dr a trux z lentos.

Trucilentus. ta. tũ. idem.

Trudes. dis. f. ge. dr a trudo. dis. Et dicũt trudes. fustes ferrati. s. conchi. eo q̃ trudãt naues.

Trulla. le. f. g. i. bombus vl' sibul⁹ ani. z dr a trudo. qr trudẽdo emittit. Jtẽ trulla dr q̃dãvas fictile Jtẽ trulla ẽ q̃ddã instrm cemẽtario z ferreũ latũ ad ꝓplanãdũ murũ. et ad lapides cũ calce ꝓponẽdos z pũgẽdos. q̃a trudit z detrudit z ĩtrudit calce vl' luto lapides. Uñ Amos. vij. Et i manu ẽ trulla cemẽtarij.

Trũc⁹. ci. i. sine capite. s. statura (mentarij arborz insistẽs radici. Trũc⁹ hoĩs est media ps corpis a collo ad inguinẽ. Uñ Urgili⁹. Caput collo vehit. trunc⁹ corpis sustinet. Et genub⁹ z cruribz. cẽ. Jñ trũc⁹. ca. cũ. i. dimin ut⁹. semipciſus. sine capite.

Truta. te. q̃dã piscz. z dr a trudo. qr vim hz trudẽdi. vel qr sp morẽ obstrusa.

Trutãn⁹. ni. m. g. dr a trudo. dis. eo q̃ verbis suis trudat ad h̃ q̃ decipiat. Fac̃ eñ credi. q̃d vex nõ est. Jñ h̃ trutãnia. nie. z h̃ trutãlul⁹. li. dimi. z trutannicus. ca. cũ.

Trutina. ne. i. statera. s. lingua libre. et dr a trudo. dis. qr sp trudit foras. vl' partica pertrãsuersũ posita. qr trudat sursũ. Jñ h̃ trutinula. le. z trutinella. le. ãbo di. i. pua trutina

Trux. cz. i. crudelis. auster⁹. fer⁹. inexorabilis. horrendus. Et cor. v. ante. c. Uñ Ouidi⁹ epi. Mater eris tauro seuior ipse truci. Jtez Horati⁹ in ꝓma epla. Jre truces inimicitias z funebre bellum.

T

T ante V

Tuba.be.f.g.ðr q̃i tibia.qr ẽ sil'is ei r ĩ lõgi tudine r in ſpecie. Uel tuba q̃i tuſa.qr tuba ꝺcaua ẽ. Et nota q᷑ tuba legal' de q̃ hẽt Humeri.r.erat vt dic' Joſeph' fiſtula cãtatoria pene magnitudie cubiti. calamo capaciorꝝ. p̃bẽs in p̃ncipio latitudinẽ.q̃ ꝺueniebat ori ſuo ad ſuſceptõez ſpũs.q̃ hebraice ðr aſora. Et ſicut ðr in hiſtoriſ. Tuba hẽbat q̃ttuor vſus ad vocandũ multitudinẽ.ad mouẽda caſtra.ad bella.ad feſta.Q̃n ei ſolẽne hẽbãt epulũ r dies feſtos r kalẽdas.clãgebãt. Uñ in pſal. Buccinate ĩ neomenia tuba. Unde Legalis pp'um tuba clangorꝝ vocabat. In bellis caſtris.feſtiſq̃ ſonora tonabat.

Tuber.berſ.m.g.i.fũg'.r ðr a tumeo.mes. qr ex tumore r re pꝺeat. Uñ tubera q̃i tumẽra.i.q̃ſi tumores r re. Et põit ſepe p tumore r p pctõ generalit'. Uñ Terẽti' in adelphis Lolaphis ẽ tuber totũ caput. Jñ tuberoſ' ſa.ſũ.i.tuberib' plen'. inflat'. ſupb'. Jñ hec tuberoſitas.tatſ.inflatio vel ſupbia.

Tubianei dicebant' iudei illi q̃ ex alienigenis ꝺuocati in auxiliũ inde venerãt. Et dicebãt' tubianei.q̃i tubis ꝺducti.r p.ne. hoc vult glo.q᷑. Mach.rij.ſup illud. Et venert ĩ caratha ad eos q̃ dicũt' tubianei iudei.

Tubicen.cinis.m.g.q̃ canit cũ tuba.r cor. pe.tam nti q̃z gti.

Tubicina.ne.f.g.mulier q̃ canit cũ tuba.

Tucetũ.ti.n.ge.ðr cibꝝ q̃ fit ex carniũ ꝺtuſione.ſic̃ ſalcicia eſt. Uñ Perſi'. Sz grandes patine tucetaq̃ graſſa. Jñ h̃ tucetari'. rij.q̃ cibũ illũ facit.

Tucus.ci.gen' eſt auis.ſ.cucul'.

Tudes.dis.vel tudat'.i.malle'. Jñ tudatos ꝺicimus illos q̃ hñt capita groſſata ad modũ mallei groſſi.

Tuguriũ.rij.ðr eſſe tectuz q̃d reb' vrbanis vel ruſticis cuſtodiẽdis ẽ deputatũ. Uel ðr oẽ edificiũ q̃d magſ ꝺpetit ruſticſ q̃z vrbaniſ ediby.r ðr q̃ſi tegulariũ.eo q᷑ tegat .ff. de ſ᷑. ſig.l.dom'.

Tulli'.lij.p duo.l.p̃riũ nomẽ cuiuſdã viri Uñ Lucan' in.vij.Tulli' eloquij cui' ſub iure togaq̃.

Tumẽtũ.ti.n.g.ðr a tumeo.mes. qr in filo vel tela tumeat nec ſubtilitatẽ habeat. Jnð tumẽtuoſus.ſa.ſũ.i.tumẽto plen'.

Tumidul'.la.lũ.i.aliq̃ntulũ tumid'.

Tumid'.da.dũ.i.iflat'.ſupb'.irat'. Jñ tumiditas.tatſ. Et differũt tumid' r tumens qr tumid' eſt q̃ ſemp tumet. Tumens ꝺo q̃ ad tps ex aliq̃ cauſa tumet.

Tumor.orſ.m.g.ẽ iflatio vel ſupbia cũ motione corꝝis. vel iracũdia. Jñ tumoroſ'.ſa.ſũ.i.tumoribꝝ plen'. Jñ tumoroſitas.tatſ.

Tumultuari'.ria.riũ.ðr a tumultuor.aris. Et hinc tumultuarij dicebãt' milites vel pedites q̃ ꝺp ſolo tumultu ducebãt' in pliũ. vel qr ſubito r cũ tumultu exeũt ꝺ hoſtes ex impuiſo veniẽtes. Unð r illud gen' militie ðr tumult' vel tumultuatio vel ꝺiuratio.

Tumult'.tus.i.ſeditio. ꝺiuratio diuerſorũ garrit'. q̃ſi tumor mult'. Jñ tumultuoſus. ſa.ſũ.i.tumultu plen'.

Tumul'.li.m.g.mons breuis.vel ſepulcr. vl'tra ꝺgeſta ſup ſepulcr.r ðr tumul'.q̃i tumẽs tell' Jñ tumullul'.li.di.i.pu' tumul'. Et tumuloſus.ſa.ſũ.i.tumulis plen'. Uñ. Mõs breuis ẽ tumul' buſtũ ꝺgeſtaq̃ tell'

Tunica.ce.f.g.veſtis antiq̃ſſima appellata. qr in motu incedẽt ſonũ facit.r ðr a ton' q̃i tonica. Primũ ei fuert pellicee tunice. q̃bus poſt eiectionẽ de padiſo adã r eua ĩduti ſũt.

Jñ tunicella.le.di.i.pua tunica. Et tunica tus.ta.tũ.i.tunica indut'. vel tunicã hñs. Et tunicoſus.ſa.ſũ.i.tunicis plen'.

Tunicula.le.dimi.i.pua tunica.

Turba.be.i.turbatio.r ðr a turbo.as. Jtez turba ẽ ppli multitudo.ſz multitudo nũero fit. turba tm̃ in loco. Pñt em̃ pauci in angusto turbã facere Et ẽ turba nomẽ collectiuũ et p̃t recipe verbũ plis nũeri.r adiectiuũ in pli nũero r in diuerſitate generſ.r hoc rõne ſig̃tionis. Uñ Joh'.vij. Sz turba h̃ quẽ nõ nouit legẽ.maledicti ſũt.

Turbella.le.i.turbatio.r ðr a turba. Unde Aug'. de ciui.dei. Omnẽ motũ cordis r ſalũ.oẽſq̃ turbellas fluitare aſſerit. r p.bel.

Turbid'.da.dũ.ðr q̃i terbid'.i.tra ꝺmixt'. ſez ſece.r ðr a turbo.bas.

Turbo.binis.m.ge.pe.cor.gti.ðr a tra. q̃d antiq̃ dicebant.h turben.binis. Et ẽ turbo vl' turben.vertigo volubilitatſ vẽtoq̃ dict' a terra.qr q̃ties talis vẽt' ꝺſurgit terrã i circuitu mittit. Jñ turbine'.nea.neũ.i. turbinoſus.ſa.ſum.

Turbulent'.ta.tũ.r turbulẽs.tis.i.turbid' nõ lucid'. Sz turbidũ de naꝛa. turbulẽtuz ꝺo ſit et accidẽti. Jñ turbulẽte vel turbulẽter aduer. Et h̃ turbulentia.tie.

Turdela.le.q̃dam auis.q̃i maior turdus.r a turd'.cuius turdele ſterc' viſcũ generare ðr ſm Hugut.

TV

Turdus.di.q̃dã auis.z ór a tard⁹.eo q̃ tar de volet.vel q̃ tarde se referat.ſ.in fine autumni. Jñ turdin⁹.na.nũ.pe.pó.

Turgid⁹.da.dũ.i.inflat⁹.tumid⁹.irat⁹. Jñ ħ turgiditas.tatis. Et turgidul⁹.la.lũ.i.aliq̃ntulũ turgid⁹.

Turgiolũ.li.n.g.órvas interⁿ grossũ z turgidũ.z cor.o.

Turgor.goris.m.g.i. tumor.turgiditas.

Turma.me.f.g.societas hoĩm.z ꝓprie triginta.ſ.ala. Dz ala ꝓtinet trigita milites. turma triginta pedites. Jñ turmatim aduer. sicut a turba turbatim.

Turmella.le.dimi.i.pua turma.

Turmula.le.dimi.idem.z cor.mu.

Turonis.ciuitas est.z cor.pe.sic̃ ligonis.

Turpiloqu⁹.qua.quã.pe.corr.i.turpia loquens. Jnde ħ turpiloquiũ.quĩ.turpis locutio.

Turpiluc⁹.cra.crũ.i.turpiter lucrũ faciẽs. Jñ ħ turpilucriz.cri.turpis acq̃sitio lucri. z cor.lu.naturalit.

Turpis.pis.ꝯ.t.z ħ.pe.i.iformis.z ór a torpeo.pes.eo q̃ torpeat. Jñ turpitudo,dinis .i.macula.deformitas.

Turris.rs.f.g.ór a teres.retis. q̃d est lõguz z rotundũ. Et turres dicũt q̃i teretes. q̃ lõge sint z recte et ꝓcul rotũde vident. Iz q̃nq̃ sint q̃drate vel late. vel dicũt a tueor.eris. q̃a p̃bent defensionẽ. Jñ turrit⁹.ta.tũ.i.turribꝰ plen⁹ ad modũ turris dispositꝰ.z pó.pe. Et turricula.le.dimi.i.pua turris. Jtẽ turris gregis dicebat ꝑm Hiero.loc⁹ vbi Jacob greges suos pauit nomẽ loco inde relinquẽs. Turris ꝙo custodũ dicebat vbi custodes positi erãt ad custodiendã puinciam.

Turtur.turis.a sono voc̃ nom̃ hz gen⁹ auis ẽ Jñ turturin⁹.na.nũ.pe.p. Et decliat ħ turtur.turturis.epiceni ge.pe.gti cor.et sub vno genere z sub vno articulo cõphẽdit animalia vtriusq̃ sex⁹. Põt ꝯ dici alba aq̃la.z vn⁹ turtur.tam ꝓ mare q̃ ꝓ femia.

Turturi.dicũt pastores q̃ fistulis canũt

Tus.turis.vide.s.in thus aspirato.

Tuscia.scie.q̃daz ps italie.a freq̃ntia turis z sacroꝝ dicta. Eadẽ z tirrhenia a Tirreno fratre Lydi. Jñ tusc⁹.ca.cũ.gẽtile

Tussis.sis.f.g.est cõmotio pulmonis exp̃ras cũ sonitu.z ór a tundo.dis.q̃ tũdit pectus Uel ór a ton.i.ab altitudĩe. q̃ a pfũdo pectoris veniat.

Tutamen.minis.i.tutamentũ.z pó.pe.nti sed cor.pe.gti.

Tutela.l.se.g.i.defensio.z ór a tueor.eris. Et est tutela in liberũ caput alic⁹ q̃ ꝓpter etatẽ nec se nec sua defendere p̃t. Tutela dabat liberis. patronus seruis.

Tutela ꝑm Azo.in sũ.est vis z ptãs in capite libero. ad tuendũ eũ q̃ ꝓpter etatẽ suã spõte se tueri neq̃t.a iure ciuili data ac pmissa. vt Jnsti.de tute.ꝯ.est ãt. Uis ãt dico de facto z ptãs de iure. vt talis sit tutor q̃ ꝓpria imbecillitate nõ impediat nec a iurisdictõe repellat. q̃les sunt pupillus.furiosus.z q̃ ꝓpter tuo morbo laborãt. Illi ꝓpter imbecillitatem corpis vel animi tutores esse nõ p̃nt. Dz femine q̃ q̃nis sciãt res administrare pupillares.z ad id expediendũ vires habeãt.tamẽ a iure institutionũ nõ admittũt

Tutela testamẽtaria. est q̃n p̃ dat filio tutorem in testamẽto.

Tutela datiua est.q̃n vn⁹ dat⁹ est tutor filio in testamẽto .z vnus extraneus ꝙ sanguineis idoneis ad tutelam iudex ex officio suo dat tutorem

Tutela legitima est q̃ defert a lege ꝑm quaz nullus datus est.

Tutor est q̃ pupillũ vel pupillã morte p̃is vel emancipatione sui iurꝭ factũ vel factam tuet. Differt ãt a curatore.q̃ tutor dat ipuberi.curator ꝙo puberi vel adulto.ſ.furioso ꝓdigo.surdo.muto.z silibꝰ q̃ rebꝰ suis p̃esse nõ p̃nt. Jtẽ tutor q̃nq̃ dat a iudice. q̃nq̃ a testatore. Dat ei a testatore z ꝓfirmat decreto iudicꝭ vel p̃sidis. Et iã dat inuito.Dz curator nõ nisi volẽti.p̃terq̃ ad litem.

Tutor fiduciari⁹ est q̃ pupilli emãcipati c⁹ p̃ q̃ eũ emãcipauit tutor erat legitimus .eo p̃te mortuo tutelã accipit cũ mortꝭ tpe erat in p̃is ptãte.

Tutor legitim⁹ est q̃ lege p̃cipiẽte pupilli nãciscit tutelã. q̃les sũt ꝓximi agnati z cognati. Regulariter em̃ traditur est ꝑm leges vt ad quẽ spectat emolimentũ hereditatꝭ alic⁹ pupilli.ad eundẽ ptineat z onus tutele ei⁹. nisi forte sit mlier q̃ bñ vocat ad hereditatẽ morientis. nõ tñ ad tutelam ſupstitis .q̃a tutrix esse non potest.

Tutor onerari⁹ est q̃ dat pupillo vt ipm defendat a vexationibꝰ alioꝝ. vel dat nouitatis grã. vt alios tutores instruat.c.venerabilẽ. de elec.in glo.sup ꝙbo aduocatis. Uel honorari⁹ ór dat⁹ cã honoris nõ administratiõis.z tales nõ hñt on⁹. vt reges. ꝓncipes. comites.barones.q̃bꝰ dimittũt filiũ cã honoris.ideoꝙ illoꝝ tutela vacatõnem nõ ꝓstat

VA

Insti. de excusa. tu. l' cura. §. Itē tria onera.
Tutor testamētari⁹ dr q̄ ex testamēto datur tutor filio a patre pupilli. s. q̄ actu i testamēto noiat' ⁊ assignat'.
Tutor suspect⁹ sm Azo. in sū. C. e. ti. dr ille q̄ moribꝫ talis est vt suspect⁹ sit. nō ei facultas ⁊ pauptas. fraudulētia. vel callida conuersatio in rebꝫ pupillaribꝫ suspectū tutorē cōmendāt vel cōmittant.

V ante A

Vacca. ce. f. ge. i. bos. ⁊ dr a vacillo. las. q̄si vacilla et debilis respectu tauri. Uel vacca dr a bos. q̄si boacca. sic a leo leena. ⁊ a draco dracena. Jñ vaccin⁹ na. num. Et h vaccari⁹ rij. ⁊ h vaccaria rie. custos vaccaꝝ. Et h vacca q̄daꝫ ciuitas hispanie. ab abundātia vaccarum ita dicta Uacca et dr q̄dā ciuitas in India. Jñ vacce⁹ cea. ceū. ⁊ h ⁊ h vaccēsis. ⁊ h se. Et scribit' p geminū c. vacca. ⁊ ab eo deriuata.
Vaccella. le. ⁊ vaccula. le. ambo dimi. i. pua vacca.
Vacantia bona. dicūt' ea bona q̄ dñm non hñt. vel q̄ fisco vel dominio alic⁹ applicātur Qd ꝯtingit multꝫ modis. Qñqꝫ si q̄s intestat⁹ decedit. vel q̄ testari non pt. vel faciat ppt' q̄d heres su⁹ ei succede nō pt. vel etiā vbi alias de ꝯsuetudīe bona alic⁹ dominio applicant'. nam tūc dicūt' vacare bona.
Vaccinia. nie. herba purpurei coloris
Vacuna. ne. f. g. dea est vacatōis ⁊ ocij. Uñ Orati⁹. Hec tibi dictabam post vanū pulcre vacune.
Vadiū. dij. ⁊ h vadimoniū. nij. in eodē sensu. s. pign⁹ vel fideiussio.
Vadulū. li. dimi. i. puū vadū
Vadū. di. n. g. est loc⁹ breuis ⁊ hūilis in aq̄. ⁊ dr a vado. dis. eo q̄ p ipum possit vadi. i. deambulari pedibꝫ. Jñ vadosus. sa. sum. et cor. va vaduꝫ. Unde Ouidi⁹ epi. Ad vada menādri ꝯcinit albus olor.
Vafer. fra. frū. i. callid⁹ ⁊ īgeniosus versipellis. mltiformis. ⁊ dr a valde ⁊ afer. q̄si valde afer. i. valde callid⁹. Nā afri valde solēt dolosi esse ⁊ fraudulenti. Uel ꝯpōit' vafer a vari⁹ ⁊ ferens. q̄i varia ferens. sic hō caut⁹ q̄ loq̄t' varijs modis
Vagabūd⁹ est q̄ non hꝫ domiciliū. sꝫ hodie h est. cras alibi. l. iiij. §. ptor. ff. de dam. īfec. Sꝫ q̄i vagabūd⁹ est q̄ hꝫ domiciliū. sꝫ raro morat' in eo. ⁊ vagat' hincinde.
Vagedaber hebraice. rithm⁹ grece. numer⁹ latine. Est liber nūeri. Uñ Hiero. in plogo Regū. Quart⁹ inq̄t vagedaber quē numeri vocam⁹. ⁊ acuit' in fine.
Vagetra hebraice. dr terti⁹ lib' Moysi. scilꝫ Leuitic⁹. Uñ dicit Hiero. in plogo Regū Terti⁹ vagetra. i. leuitic⁹
Vagina. ne. f. g. theca gladij. dicta q̄i bagina. quia in ea mucro vel gladius baiulatur. Jñ h vaginari⁹ rij. q̄ facit vaginas. ⁊ p. pe. vagina. Uñ Ouidi⁹ meta. Pendēti nitidū vagina diripit ensem.
Vagit⁹ tus. clamor infantiū. ⁊ dr a vagio.
Vagi⁹ gia. giū. q̄ genubꝫ iūctis ambulat
Vagul⁹ la. lū. dimi. i. aliq̄ꝫtulū vagus. ⁊ dr a vag⁹. Item vagula. le. di. dr iuuēca q̄ vagat' p campū. Et h vagul⁹ li. anul⁹. qr vagat' i digito. ⁊ cor. gu.
Vag⁹ ga. gū. i. erraticus. discurrēs.
Valētul⁹ la. lū. di. i. aliq̄ꝫtulū valēs.
Valetro. tronis. m. ge. i. gluto. ⁊ dr a valeo. les. p ꝯriū. qr parū valet. vel qr valet multuꝫ in leccacitate. ⁊ p. pe. gti
Valgia. gie. f. g. dr a voluo. uis. q̄i voluia. i. retorsio ꝓprie labioꝝ obtorsio est quaꝫ facimus cū aliquē deridem⁹. Jñ valgio. gꝫ. i. retorquere.
Valid⁹ da. dū. i. fortꝫ. potēs. robust⁹. Et cōparat' Jñ valide. di⁹. sime. aduer. Et sepe pferūt' p syncopā. vald⁹ dior. sim⁹. pvalid⁹ et validior. ⁊ valde pvalide. ⁊ valdi⁹ pvalidi⁹. Itē a valid⁹ dr h validitas. tatꝫ. ⁊ p ꝯpositionē. inualid⁹ da. dū. i. debilis. fragilis. ñ validus. Jñ h inualiditas. tatꝫ. ⁊ h inualitudo. dinis. i. debilitas. ībecillitas. īfirmitas. ⁊ cor. pmā valid⁹. Uñ Lucan⁹ in. vj. Adducit inualide robur facūdia cause.
Valitudo. dinis. f. g. i. fortitudo. Et nota q̄ valitudo inuenit' p infirmitate. ⁊ est tractū ab illo funebri vale. q̄d dicebat' mortuis de q̄ vide in valeo. les. Uñ q̄dā dicūt valetudo p e. Jñ valitudinari⁹ ria. riū. ⁊ valetudinari⁹ ria. riū. q̄ sepe īfirmat'. vel q̄ sepe pticipat valitudīe Et h valetudinariū. vel valitudinariū. rij. dom⁹ in q̄ curant' egroti. Et lꝫ cādrīe dici posset. in vtraqꝫ tñ sigtione dr ꝯpetenter valitudo p i. Et nota q̄ j. ante tudo breuiat'. vt fortitudo. preter valitudo. quasi valetudo.
Vallis. lis. f. ge. dr a vallo. las. eo q̄ vallata sit montibꝫ. Jñ vallosus. sa. sum. Et h et h vallestris. ⁊ h stre. Et p ꝯpositōeꝫ. h ꝯuall'. lis. i. mag̃ vallis. Uel valles dicūt' vbicūqꝫ sunt humilia loca cāpoꝝ ⁊ depssa q̄si vulsa.

VA

Hinc ꝛ hualles dep̄ssa loca terraꝝ int̄ mō/tes. Et nota q̄ inuenit vallis salinaꝝ. quia ibi erāt putei salis.

Vall⁹ li.m.g.i.pal⁹.ꝛ dr a valid⁹. q̄i vallid⁹ Jñ h vallū.li ꝓcatenatura q̄ fit de palis sup aggerē. Uel vallū est ip̄e agger.s.id q̄d mole terre erigit vt custodia p̄tendat. Et ē vallū int̄ murū ꝛ fossam.ꝛ dr a vallis.i.palis. q̄b⁹ vallis munit. Uñ q̄dā. Uinetis vall⁹.sz vallū ꝓuenit vbi.

Valor.lor.m.g.i.potētia.sanitas.vigor Valua.ue.f.ge.i.ostiū.ꝛ dr a voluo.uis. Et vt di. Aug. Ualue ꝓprie sūt q̄ reuolnūt int⁹ et sūt duplices ꝛ replicabiles.

Vanga.ge.f.g.q̄dā gen⁹ fossoꝝ.ꝛ dr a vagus.q⁹ vagando fodit.

Vanidic⁹.ca.cū.pe.cor.i.vana dicēs Vanid⁹da.dū.i.van⁹. Et ꝓpōit euanidus da.dū.i.valde vanid⁹. Uñ Ouid.i.v.meta. Pectora q̄ i tenues abeūt euanida riuos

Vaniloqu⁹.qua.quū.i.vana loquēs. Inde h vaniloquiū.quij.ꝛ cor.lo.

Vann⁹ni.instrm̄ est de vimine factū in mo dū scuti cribrū.l.et est ge.f.f̄m Pap.

Van⁹na.nū.i.inanis.falsus.vacu⁹. irritus venere⁹,ꝛ dr a ven⁹. q⁹ venerei p̄cipue solēt esse vani. Jñ h vanitas.tatis.

Vapid⁹.da.dū.i.insipiēs sine sapore. Jñ h vapiditas.tatis.i.insipiditas.ꝛ cor.va.

Vapor.por⁹.m.g.i.calor.fum⁹.ꝛ dr a vapo ro.ras.

Vappa.pe.f.p.dr vilevinū q̄d de fece exp̄mit vl exinanitio cū aq̄.ꝛ ē fere nulli⁹ saporis. vñ ꝛ vappa sepe dr insipiditas. Et vappa dr arde lio.pdig⁹.supflu⁹.stult⁹.leuis.q̄ insipide et indiscrete dispgit res suas.ꝛ nulli⁹ ꝓbitatis est. Et nota q⁹ vappa.pō.a.añ.p.sz vapid⁹ eā cor. vñ credim⁹ q⁹ sit dicendum vappa p duplex.p.ꝛ sic positōe ꝑdu.p̄mam

Varica.ce.f.g.ꝛ hec varix.cis.dr vena int̄ cō/tanea.q̄ si ledat vel itinere vel p̄cussione red dit hoiez curuū ꝛ inflatū.ꝛ ex lesione fac̄ po plices ꝛ coras turgescere. Jñ varicosus.sa. sū.i.curuus

Vari⁹ria.riū.dr a via.q̄si viari⁹.i.nō vnius vie.sed incerte ꝛ mixte ſnie.ꝛ diuersus. Inde hec varietas.tatis.

Varus.ra.rū.i.curu⁹.ꝛ pō.va.

Vasallagiū.f̄m spe.i.ti.de feu.idē est q̄d ho magiū.q̄d ei⁹ in francia dr homagiū.i ita/lia vocat vasallagiū.

Vasall⁹ f̄m Host.est ille q̄ tenet seruitiū fa/cere dño occasione feudi. Itē vasall⁹ ē feu/datar⁹. Et f̄m vulgare puincialiū nobiles feudatarij vasalli dicūt. Plebei⁹ vo hō me/dius nūcupat f̄m spe. Et vasall⁹ nō p̄t vēde re feudū sine volūtate dñi sui. Et dū vendit dz rogare dñm suū q⁹ ab eo recipiat.ꝛ alter emptor ē inuestiet q̄d si dñs denegat.ꝛ cum exorare nō p̄t det emptori alia bona eq̄lē tia tali feudo iniuste vendito. de h in.c.q̄ in eccl̄aꝝ. de ꝓsti.ꝛ in vsi.feu.p totū.

Vas.vadis.m.g.i.obses vel fideiussor.ꝛ dr a vado.dis. q⁹ dat o vade lz abire ꝛ vadere. ꝛ cor.a.añ d.lz vado.dis. p.p̄mā. Uñ q̄dā ꝓbside sine vade posito ꝑdus ad tua vade.

Vas.vasis.n.g.ꝛ est heteroclitū nomen de clinatōe. q⁹ in singulari nūero est tertie de/clinatiōis.sz in pl̄i est scōe. Uñ. Uas vasis terne dicas.sz vasa scōe. Et dicūt vasa. q̄si vesca.a vescor scerz.siue a vescēdo. q⁹ esce in eis ponunt.

Vas fictile.dr vas fictū ex terra quod cito frangitur.

Vasa belli dicunt arma Uñ. Dic belli vasa q̄ bellū postulat arma.

Vasa ire.sunt omēs pctōres. vt. xpiij.q.iiij. Nabuchodonosor.

Vasa papyria.dicūt q̄ ex papyro sunt facta. vide.s.in papyrus.

Vasa pastorz appellat glo.zacharie.xi.perā. ꝛ baculū.fistulā.ꝛ sibilū.cē.

Vasco.conis.ꝓ.g.ꝛ vacce⁹.cea.ceū. dicunt a vacca. Et sunt vascones ꝛ vaccei q̄dā ꝑpli dicti a vacca ciuitate hispanie iuxta pireni um montē.a q̄ habuer̄t ꝓncipiū. vel quam olim posseder̄t. Et dicūt vascones. q̄i vac/cones c.mutata in s. Jñ h vasconia.nie.re gio eoꝝ. Et hinc vasconi⁹nia.niū.

Vasculū.li.dumi.i.puū vas

Vasc⁹ca.cū.i.van⁹ nugator

Vast⁹sta.stū.i.magn⁹ ingēs. pfund⁹.sculc⁹. ampl⁹.deser⁹.solitari⁹ Jñ h vastitas.tatis ꝛ h vastitudo.dinis.i.magnitudo. amplitu do.desertū.solitudo. Sz vastitas ꝑprie cor poris vastitudo.solitudo.

Vates.tis.ꝓ.g.i.sacerdos.q̄nq̄ dr poeta. q̄n q̄ꝑpha diuin⁹ Et dicebātur vates poete.a vieo.vies.q̄d est ligare.eo q⁹ metra ligarent pedib⁹ ꝛ sylabis.ꝛ verba modis ꝓnecterēt. Uates āt dicebant sacerdotes ꝛ diuini.a vi mentz.vel a video.des.q⁹ futura videbant. ꝛ pdu.va. Unde Ouid⁹ de reme. Parce tu um vatez sceleris damnare cupido. Quidā dicūt q⁹ vates dr a vas vasis.ꝛ theos.q̄i vas dei.vel vas diuinū. vñ sacerdos dicit vates

qꝛ ꝓtinet deū ꝑ sanctimoniā. Jtez diuini et ꝓphe dicūt vates. qꝛ ꝓtinere videt deū ꝑ futuroꝝ ꝓscientiam.

Uaticanꝰ na.nū.i.ꝓpheticꝰ.ꝛ tē cor.pe. Jtē inuenit vaticanꝰ ni.ꝑ q̄dā mōtē vbi nutritꝰ ꝺꝛ fuisse Jupiter.ꝛ pꝺ.ca.

Uaticiniū.nij.i.diuinatio ꝓphetatio

Uaticinꝰ ni.m.g.deꝰ paganoꝝ

Uaticinꝰ na.nū.i.ꝓpheticꝰ.ꝛ ꝺꝛ a vates

Uatidicꝰ ca.cū.pe.cor.i.ꝓpheticꝰ diuinatoꝛ

V ante V

Ubaldini sunt hoīes certi.ꝛ signantꝫ clerici vel canonici terre vel eccłe alicuiꝰ.de q̄b.l.j. C.de col.illi.vbi ꝺꝛ qꝫ collegiū vbaldinoꝝ nō ꝑt ꝓstituere syndicū.

Uber.berꝛ.n.g.i.māma.ꝛ hēt totū i sigl'ari ꝛ i plī. Et dicūt vbera.q̄i vuera.quia vuida sūt ꝛ humoꝛe lactꝛ i modū vuaꝝ plena.ꝛ pꝺ v. Uñ Ouiꝺ.de arte in.j.li. Fertilioꝛ seges est alienis sp i agris Uicinūq; pecꝰ grandiꝰ vber hꝫ. Et in Lāt.ꝺꝛ. Meliora sūt vbera tua vino. Jñ ħ vber.berꝛ.i.abūdantia fertilitas. Et ħ ꝛ ħ vber.berꝛ.ꝑ.ge.decliatōis.ꝛ oīs ꝓstructōe. Et desinit abltūs i e.tm̄. lz ꝑ autoritatē inueniaꝫ in j. Et ꝑt poni cū masculino ꝛ fe.ꝛ neu.generibꝫ satꝛ.ꝓrie.sic ꝛ diues ꝛ paup.ꝛ nō in oī sua termiatōe.qꝛ q̄litas actiua desinentis in em.ꝛ forma pl'is in es.nll'o mō ꝑñt neutro generi adaptari. vñ nihil est. Habeo vberē pecꝰ. vel vberes pecora. Unde. Rem vel res neutꝝ fugiūt.ꝛz cetera sumūt. Et est idez vber q̄ abundās. Uñ Luc.xij. Hoīs cuiusdā diuitis vberes fructus ager attulit. Jñ vbere et vberiꝫ aduer. .i.abūdantꝫ copioſe. Et ħ vbertas.tatꝛ.id ē. abūdātia.copiositas Et vberosus.sa.suz.i. abūdās. Jnde hec vberositas. tatis. Item ab vber ꝺꝛ vbertꝰ ta.tū.i.fructuosus abundās. Jñ vbertim aduer.i.affluēter abunde. Ubertuosus.sa.sū.i.fertilis.vbtate plenꝰ.ꝛ ꝺꝛ ab vberto.tas Uñ Josephꝰ Dū placuiſſz Jsaac vt iret in egyptū vbtuosaz valde prouinciā. Pōt etiā deriuari ab vber.

Udus.da.dū.i.madidꝰ aliq̄ẓ tulū humidꝰ

V ante E

Uecors.cordis.o.ge.i.demēs.furiosus.q̄si ve hñs i corde. Jñ ħ vecordia.die.i. amētia alienatio mētꝛ.ꝛ vecorditer aduer. Jnueniꝫ etiā ħ ꝛ ħ vecordis.ꝛ ħ de.

Uectatoriū.rij.ꝺꝛ instr̄m q̄ aliq̄d portaꝫ.et ꝺꝛ a vecto.tas.

Uecticularꝰ ria.riū.i. vectes faciēs.vel ad vectes ꝓtinēs. Uecticularꝰ etiā ꝺꝛ rapinosus.sic̄ dicimꝰ aliquē vecticularia vitā agere.q̄ furto ꝛ rapinis intēdit.

Uecticulꝰ li.di.i.puus vectis

Uectigal.gal'.n.g.pe.ꝑ.tā ntī q̄ẓ gtī.i.tributū. Dz vectigal ꝺꝛ illꝺ tributū q̄d vehit ab illo q̄ dat ad domū r̄cipiētꝛ Dz tributū q̄d dat nūcijs recipiētꝛ missis ad recipiendum Uel vectigal ē tributū ꝺ rebꝫ vectꝛ. vel ꝑ mare vl' ꝑ terrā Jñ ħ ꝛ ħ vectigal'.ꝛ ħ le.i. tributari⁹ q̄ solui vectigal. vel q̄ dat ꝛ portat ad curiā dñi. vel ꝓtinēs ad vectigal.

Uectꝛ.tis.m.g.ꝺꝛ illꝺ ferꝝ q̄d in firmatura ostij vehit huc ꝛ illuc cā serādi vel reserādi. Uñ ꝓpha. Uectes ferreos ꝓfregit. Et facit actūs pl'is hos vectes vel vectis. Jtē vectis appellat diabolꝰ metaphorice. vñ Esa.xxvij Serpētē vectē.tē.qꝛ durꝰ ē ꝛ fortꝛ.rigidꝰ et inflexibilis ad modū vectis

Uector.torꝛ.m.g.est portitor q̄ vehit. Et vectores sunt nō solū q̄ vehūt.ꝛz etiā q̄ vehunt in naui.ꝑm Azo.in sū.C.e.ti.ꝛ.ff.ad.l.rhodi.de iac. Jtē vectores ꝑñt dici siue habeāt merces siue nō.dū tñ opas suas mgr̄o nauis exhibeāt ad nauigandū. Et sunt quīq; noīa q̄ ꝑstant actū ꝛ passio nē. Uñ. Hospes zelotypꝰ ꝙuiua vectoꝛ alūnꝰ. Actū siue pati sub eodē noīe sīgnt.

Uectura.re.f.g.i.naulū.ſ.ꝓciū q̄d datꝫ ꝑ portatura. Jñ vectuariꝰ.ria.riū.q̄ dat aliq̄d ad vecturā. vel q̄ portat aliq̄d ꝑ vectura. vl' ad vecturā ptinēs

Uegetꝰ.ta.tū.i.fortꝛ.adultꝰ.viuidꝰ.validꝰ. firmꝰ.agilis.vigilās.integer.incorruptꝰ.ꝛ ꝺꝛ a vigeo.ges.

Uehe.he.f.g.est q̄ddā genꝰ carri.

Uehemēs.tꝛ.o.g.i.furiosus.ꝛ ꝺꝛ a ve ꝛ mēs q̄i ve hñs i mēte Uel ꝺꝛ a ve q̄d ē sine ꝛ mēs mētꝛ.q̄i sine mēte. Uel ꝺꝛ a veho.his.ꝛ mēs q̄i q̄ vehit a mēte Jtē vehemēs q̄nq; ꝺꝛ fortꝛ vñ dicimꝰ aliquē hīe vehementē cām cū habeat fortioꝛē. Jñ vehementꝫ aduer. Et ħ vehemētia.tie.i.aī demētia. Uel ꝑt dici vehemēs.q̄i ve adimēs.i.auferēs ve.i.malum vel doloꝛē a mēte.ꝛ est etymo.ꝛ cor.he.

Uehiculū.li.n.g.ꝺꝛ oē genꝰ curꝰ.ꝛ quicq̄d vtile est ad portandū. vt currus.nauis. vel iumentū q̄dcūq; q̄d portare potest

Uelabꝛ.bri.n.g.est vas in q̄ oleū cōtundit. vel in q̄ frumentū purgaꝫ. Jtē velabꝛ ꝺꝛ q̄d velis trāsit. Uel locꝰ rome.ita dictꝰ vbi obsonia vēdebāt. Uel illud q̄ pastilli vel hmōi

VE

cibaria velank. Unī Orati⁹. Cū scurris fartor cū velabro oē macellū. Inō velaber. bri. vēditor minutaꝝ rer comestibiliū ī tali loco. vel q̄ eas velat.

Velariū. vide infra in velum.

Velamen. inis. n. g. i. indumentū. palliū. vl cooptoriū lecti.

Velamē ocl̄oꝝ expōit mlt̄s modis Heñ. xx. In hist̄oꝝ sic ōr. Hoc erit tibi in velamē oculoꝝ. i. ī memoriā verecūdie q̄ ī mēdacio deph̄ēsa es. Unī subdit exponēdo. Et iō q̄cūq; preterſ. memēto te deph̄ēsaz. vl elegās est derisio. Hoc erit in velamē oculoꝝ. i. preparatōez funerſ. q̄d magnis expēlis solebat fieri marie a iudeis. vl ad pepla emenda. vt tegas faciē ne amerſ. Pecunia etiā ōr velamen oculoꝝ. Unī Eccī. xx. Exenia et dona excecāt oculos iudicū. i. velāt p ꝯcupiscentias. Andreas āt exponit sic. viꝝ tuū vocasti frēz. sic solēt pudibūde mulieres. sz h. i. h vrbanitas loq̄ndi. facta est tibi in velamen verecūdie. z sine piculo p̄t esse ad eos q̄ tecū sūt. q̄ sciūt q̄ vxor ei⁹ sis. sz nō ad alios. z ne h̄ p̄sumas alīs simulare. z q̄cunq; preteris memēto q̄ iam sis in h̄ deph̄ensa.

Veles litſ. m. g. Et dicūt velites pe. cor. expediti milites vel pedites leui armatura. q̄ q̄ndā apud romanos p̄lia incipiebāt. et dicūt a volādo q̄i volites vel a velocitate. vel a velū p̄t celeritatez. Unī h z h velitarſ. z h re. Et velitari⁹ ria. riū.

Veliser. ra. rū. pe. cor. i. vela ferens.

Veliuol⁹ la. lū. q̄d velis volat. vt nauis. vel p q̄d velis volat. in mare. z cor. vo.

Vell⁹ vellerſ. n. g. ōr ip̄m coriū ouis vel arietis cū pilis. z ōr a vello. lis. q̄ olim laneve lle renk z nō tondebāt. Et ip̄a etiaz lana flocc⁹ lane ōr vell⁹. z cor. le.

Velleros⁹. sa. sū. i. vellere plen⁹.

Velor. cſ. o. g. i. celer. Unī hec velocitas. tatſ. z est p̄ velocitas pedū z corpoꝝ vel etiam veloꝝ. sz celeritas aioꝝ.

Velū. li. n. g. ōr a volo. las. q̄ ḡsi ala volantſ extendit. z nauē volare facit. Unō volare z nare recip̄roca sūt. i. recip̄rocē vnū ponit p alio. q̄ nauis videt h̄re alas ī remis z velis. z auis videt h̄re ḡi remos z vela in alis. Itē inuenit h̄ veluz. li. p eo q̄d ponit sup capita monachaꝝ. Itē velū etiā repit p illo q̄d ī ecclesia vel in tēplis. vel et alīs domib⁹ extendit. z tūc ōr a velo. las. q̄ obiectu suo iterio ra domoꝝ velet. z pō. p̄mā velū z velis p̄ris nūeri. casus ablt̄i. sz velis p̄bū cor. ve. Unō.

Si transire velis maris vndas vtere velis.

Itē a velū ōr h z h velarſ. z h re. z velari⁹ ria. riū. i. ad velū p̄tinēs. z h velare. rſ. z h velariū rij. i. velū. vel loc⁹ velo vmbrat⁹ Unī z sic dicebak q̄dā loc⁹ in theatro. ad quē recipiebāt pueri post ludos. q̄ veluz añ pēderet vt esset secret⁹. Unī Juuenalis. Et regina z pueros inde ad velaria raptos

Vena. ne. f. ge. ōr a venio. nis. q̄ p eā sāguis venit ad cor. Uel ōr vena a via q̄i viena. q̄ est via sanguis. Unī di. Jsi⁹. Vene dicte sūt. eo q̄ vie sint natantſ sanguis. sue riui p corp⁹ oē diuisi. q̄ bonū uersa mēbra irrigāt. Jī venosus. sa. sū. i. venis plen⁹ Et aliq̄n ponit p turpis. q̄ ī macilēto vena turpit apparet Et pdu. ve. vena. sz venis p̄bū cor. ve. Unī. Dic puer vī venis q̄ pgis turgide venis.

Venabulū. li. n. g. ōr a venor. narſ. q̄ venatui sit habile. vl q̄ veniētē ap̄ū excipiat.

Venabilis. lis. ꝯ. t. z h le. i. ad venandū habile vel plausibile. z ōr a venor. narſ.

Venalis. lis. ꝯ. t. z h le. res q̄ vēdit vel vēditioni exponit. Unī Orati⁹ in. ij. li. epi. Laudat venales q̄ vult excludere merces.

Venatic⁹. ca. cū. ōr p̄prie canis q̄ insequit feras. vel etiā ōr carmē siue clamor.

Venatoriū. rij. i. ferramentū. vel ōr loc⁹ venandi.

Venator. torſ. m. g. q̄ bestias venak vel insequit. Inuenit etiā p deceptore.

Venatio. onis. vel venat⁹. tui. act⁹ venandi Et est triplex. s. oppressiua. arenaria. z saltuosa. Oppressiua ē hoim. de q̄ ōr. Lepit Hemroth esse robust⁹ venator cora dño. i. extinctor z oppressor. Et sic venator ē hoim exactor z oppressor. q̄ aliquem venatu oppримit. Arenaria est q̄ fit in arena. vt cum q̄s locat opas suas vt pugnet in arena cū aliq̄ bestia dentata. Hāc q̄ exercet peccat grauiter. nisi eam exerceat grā viriū expiendarū. vt. ff. de postu. li. j. §. Itē senat⁹. z. iij. q. vij. tria. p̄. in fames. circa p̄n. Saltuosa est q̄ fit in siluis z saltib⁹ ad capiēdas feras. z h est licita. Vēditio est rerū cōmutatio atq; ꝯct⁹ ex cōuentiōne venies. q̄si venūdatio

Venefex. cſ. ꝯ. g. i. miscēs vl faciēs venenum Et pō. ne. sz cor. vi. Inuenit etiā veneficus ca. cū. in eode sensu. Unī p̄ba. Et venefici. Uel fm aliā lr̄az. Et veneficiſ incātantſ sapienter. Jī h veneficiū. cij. tale maleficium. z pducūt p̄dicta e. ante f.

Venificina. ne. f. g. ōr loc⁹ vbi veneficia exercentſ. z pdu. ci.

VE

Venenat⁹ta.tū.z venerari⁹ria.riū.q̄ fac̄ venenū. Venenatū ē in q̄ mirtū ē venenum. vt potio. Venenosū ē in q̄ natū ē. vt herba serpēs. Venenaria mlier q̄ fac venenū.

Venenū.ni.n.g.ōr a vena.eo q̄ p venas eat. Nō ei nocere p̄t nisi sanguinē tetigerit. Dē āt venenū frigidū est.z iō aīa q̄ ignea z ī sanguine est fugit venenū. Et ōr venenū q̄si venas necās.z est ety. Jū venenosus. sa.suz.i. veneno plen⁹

Veneripeta.te.pe.cor.ꝑ.g.i.luxurios⁹ vl lu/xuriosa.z ōr a ven⁹ z peto.q̄ i venerē petēs.

Veneri⁹ria.riū.z etiā p e. venere⁹rea.reū.in uenīt.i.luxuriosus.

Venet⁹.fuit q̄dā rex q̄ ꝺdidit ciuitatez quā ex noīe suo venetiā appellauit. Et p̄t declia/rivenetia.tie.vel bevenetie.aꝛ. Jū venetus ta.tū.patriū.pe.cor.

Venia.nie.idē est q̄d indulgētia si p̄cedat petīm.si ꝺo nō p̄cessit petīm. idē est q̄d licentia.vñ Oratī⁹. Scimus z hāc veniam petimusq̄ damusq̄ vicissim. Jtā Ecc.xxv. Nec des mulieri nec̄ veniam ꝓdeūdi.i.licētiam vel libtatē.z ōr a venio.nis.q̄ venia veīt a libertate dātis.zc.

Veniāl.lis.ꝺ.t.z h le.ōr a venia. Jtē venialiter aduer. Et h venialitas.tatꝭ.q̄d facile p̄ merek veniā. Et nota q̄ veniale ōr triplicit. scz veniale ex genere. vt ꝺbū ociosū. Veniale ex cā. vt q̄d ex infirmitate vel ignorātia gerit.q̄d excusatōz q̄ndā hz. Veniale ex cuētu sic culpā p̄cedentē mortalē ꝺfessio sequens venialē facit. vt di. Amb. q̄ relinq̄t reatus tpalis pene.

Venilia.lie.fe.g. marꝭ effluctuatio q̄ ad lit⁹ venit. Un Uarro. Venilia ē vnda q̄ ad lit⁹ venit. Salaria q̄ ad lit⁹ redit.

Veniola.le.di.i.pua venia.

Venter.trꝭ.ōr a vent⁹.q̄ vētū ꝺcipit. Quid sit vēter.z in q̄ differat ab aluo z vtero. vide supꝫ in alu⁹.

Ventilabz̄ bri.n.g.ōr pala vētilandi.z cor. pe.naṫaliter. vñ Math.iij. Cui⁹ ventilabrū in manu sua.zc.

Ventosus.sa.sū.i. vēto plen⁹ vel vēto inflatus. vel instabilis vel verbosus. vl vane laudis z gl'e cupid⁹.z ōr a vent⁹ Et ventuosus sa.sū.in eodē sensu. Jū hec ventositas vl vētuositas.tatis

Ventosa.se.q̄ddā vas p minuendo sanguinem aptum.

Ventrale.lis.n.g.i.fascia vel ligatura vētrꝭ. vel cingulū circa ventrē. vel zona. sic lūbare circa lūbos.z renale circa renes. z ōr a vēter. Et h z hec ventralis.z h le.

Ventricul⁹li.ꝺ.i.ꝓuus venter.

Ventriloqu⁹.qua.quū.pe.cor.q̄ de vētre vl ꝓ ventrem loq̄t.

Ventrina.ne.ōr bestia q̄ fert on⁹ circa vētrē et pdu.tri.

Vētricosus sa.sū.z vētrosus.sa.sū. magnuz z grossum hns ventrē. vel grossus

Vent⁹.ti.fm Jsiō.xiij.ety. est aer cōmot⁹ et fortiter agitat⁹.z ōr a venio.nis.eo q̄ violētus sit.z violenter veniat. Nō em solū arbores sz etiā celū z terrā mariaq̄ ꝓturbat. De ventis vide .s. in afric⁹. Jtem a vent⁹. vētulus.li.i.ꝓuus vent⁹.

Venū.nomen indecli.n.g.i. venalis. Jtē venū est supinū h⁹ verbi veneo.nis. vt Frumētū mittit venum .i. ad vendendū.z sic venū est figure decōpōsite. sed in ꝑma acceptōne est figure simplicis. Jtē inuenit h venū.ni. .i. venale vel venditio. Unde Amb. Uenor emptoviuit.

Venūdipir⁹.piri.m.g.z h venūdipira.re. q̄ vel q̄ vendit pira.z cor.pi.

Ven⁹ nerꝭ.f.g.dea amor vl pulcritudis. vel ipa pulcritudo.z sic ōr a vena.i. a sanguine q̄ sanguis pulcritudinē creat z amorem .et cor.pe. Significatōes h⁹ nois ven⁹ in h versu ꝓtinent. Diua planeta decor. ferk venus esse libido

Venust⁹ sta.stū.i.pulcer.decēs.z ōr a venus Jū h venustas.statꝭ. Et venustul⁹ la.lū.id ē aliq̄tulū venust⁹. fm Hugui. Pap. ꝺo dicit

Venust⁹.i.sapiēs.ornat⁹.modest⁹. facetus formosus.

Vepisc⁹.sci.de geminis filiꝭ ꝙno aborto alter q̄ legitime nat⁹ fuerit vocat.

Veprecula.le.di.a veprꝭ.remota s.z addita cula.sic di. Pristia.in.iij.

Veprꝭ.pris.vel h veprꝭ.veprꝭ.sil'r inuenitur.ōr spina. Et dicunt spine veprꝭ q̄si vi prendētes.vñ a vis.z prendo.dis.ōr ꝓponi vl est ety. Unū q̄dā. Dr hic veprꝭ.q̄ prēdat veliera vestes. Uerverꝭ.ōr q̄rta ps āni.et ōr a vireo.res.q̄ viret.vel q̄ recedente hyeme tell⁹ vestit.vel viret herbis.z erūpit ī flores. z ꝓ.pe. Un Ouidi⁹ de arte. Uere ꝓpus taceant volucres estate cicade.

Veract⁹cta.ctū.i.vere act⁹.i.ꝙno tpe arat⁹

Veracul⁹la.lū.i.aliq̄tulū verax.

Veratrū.tri.n.g.i.elleboz.z ōr a vires.eo q̄ vires habeat.et pdu.ꝑmam .sed pe.natura liter corr̄.

VE

Uerax.cis.o.g.i.sincer⁹ simplex q freq̃nt⁊ sepe dic vez. Jñ h̄ facitas.tatis. Et ē verax ī dictis.fz verus in factis.ppie loq̃ndo

Uerbale nomē est illud q̃d a ꝓbo descendit vt a colozo.inde colox.reiecta o.et honozo inde honox ſm Pristianum.

Uerbena.ne.pe.p.q̃dā herba ꝓsecrata veneri.et oz ꝓbena q̃i veneris vena

Uerberaculū.li.i.flagellū.⁊ oz a ꝓbero.

Uerber.beris.n.g.i.pcussio vel flagellū vl' impet⁹ partice lib⁹ille vel ipa lib⁹illa.⁊ oz a verbero ras. Jñ ꝓberosus.sa.suz.i.flagellosus vel cupid⁹ vel impetuosus vel incisus. Itez a ꝓbero ras.oz h̄ ⁊ h̄ ꝓberalis.⁊ b̄ le.q̃ apt⁹ ē ad verberandū

Uerbero ronis.m.ge.q̃ aliū verberat.vel q̃ dign⁹ est verberari.

Uerbigena.ne.pe.cox.i.genit⁹ de verbo.

Uerbulū.li.dimi.i.puū ꝓbū vl' vile verbū.

Uerbū.bi.n.g.i.ſmo.⁊ oz a ꝓbero ras.q⁹ in ei⁹ platōe ꝓberat aer.vt ibi. Uerba mea auribꝫ pcipe dñe. Itē q̃dā psoz̃onis p excellentiā oz ꝓbū.q⁹ freq̃nti⁹ in ei⁹ platōe aer ꝓberatur q̄z in platōe alteri⁹ ptis. Itē ꝓbū ponit p̄ oceptōe. Unī Ouid. Uerba dat ois amās Itē verbū.i.dei fili⁹.vt Uerbū caro factū ē Unī Grecism⁹. Hoc nomē ꝓbū designat q̃ttu oz ista. Decceptio ps ē et fili⁹ atz loq̃la. Jnde ꝓbosus.sa.sū.i.garrul⁹.nugax. Jñ hec verbositas.tatis

Uerculū.li.pe.cox.dimi.i.puū ver.

Uerecūd⁹ da.dū.q̃ vez etiā factū erubescit.⁊ oz a vereox.rer̄. Jñ verecūdia.die. Et hic verecūdosus sa.sum

Uered⁹ di.m.g.i.equ⁹ trahēs rhedā. Jñ hic veredari⁹ rij.i.auriga. Et veredari⁹ oz nūci⁹ q⁹ vehit nūciū. Unī Hester.viij. Et eplē misse p veredarios q̃ p oēs puincias discurrentes ⁊c. Et vered⁹ etiā ſm q̃sdā oz auriga Et inde veredari⁹ ria.riū.ad vereduz vel ad veredariū ptinēs.⁊ p.pe.vered⁹. Unde q̃dam Est vered⁹ equ⁹ vectās rhedā siue currus

Uerend⁹ da.dū.i.timēd⁹ vel erubescendus Jñ verēda dicūt genitalia viroz vl' femiaz ꝓter verecundiā.

Ueretrū.tri.n.g.pe.cox.oz a vir.q⁹ viri ē tm. vl' q⁹ ex eo vir⁹ emittit.q⁹ vir⁹ oz ꝓprie humox fluens a natā viri. Jdē ⁊ genitalia a gignendox pudenda ꝓverecūdia ⁊ inhonestate.q̃a nō h̄nt spēm decoris.sic ⁊ alia membra que sunt in pmptu

Uergilia.lie.f.g.stella vel signū q̃d oz pleiades. Et dicūtur pleiades vergilie eo q⁹ vere oriant⁊ feruēt⁊ splēdeant

Ueridic⁹ ca.cū.pe.cox.i. vera dicēs.

Ueritas.tatis.f.g.est ꝓ quā manent īmutata q̃ sūt vel fuerūt vel futura sūt.vel q̃ dictū.vel q̃ dicta sūt vel q̃ dicēt. Item nota q⁹ est veritas increata.de q̃ dicit xp̄s in euāgelio Johānis. Ego sum via veritas ⁊ vita. Item est veritas creata q̃ est triplex.s. veritas vite doctrine ⁊ iusticie. Et de hac triplici veritate īrelligit q̃d dicit Grego.in Ezech. Si de veritate scandalum sumit vtili⁹ ꝓmittit nasci scandalū q̄z q⁹ veritas relinq̃t. Et oz veritas q̃ vera entitas.et est etymo. Et vt di. Anselmus. Ueritas est rectitudo sola mente perceptibilis. ſm vero Aug. veritas ē q̃ ostendit id q̃d est.⁊ verū est id q̃d est. Itē veritas est adequatio rei ⁊ intellect⁹

Uerit⁹ ta.tū.i. verecūdat⁹ timens.⁊ oz a vereor. Et facit actūs pl'is veritos tas.ta. Et hec veritas tatis.declinat substātiue.et tunc descēdit a ver⁹.⁊ cox.pe.verit⁹.⁊ veritas sive sit adiectiuū siue substantiuū. Unī Job xxxij. Uerit⁹ sum indicare vob scientiā meā Jnuenit etiā irreuerit⁹.

Uermiculat⁹ ta.tū.i.distinct⁹ ⁊ variat⁹.⁊ est tractū a vermiculis.q̃ rodētes ligna aratiunculas ibi faciūt varias ⁊ distinctas et q̃si in modū linee circūducūt. Sic ⁊ aurifabri faciūt ptractōes varias in metallis. Unde Lanē.j. Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argēto.glo.i.distinctas ⁊ varietas. Alia trāslatio hz. Silirudies aurifabri faciem⁹ tibi cū distinctōibꝫ argenti.⁊c Uel a vermiculo colore oz ꝓmiculat⁹.q⁹ colox ille tinctura variat⁊ ab alīs distinguit. Itē ꝓmiculat⁹ pt dici ꝓmiculis exarat⁹.

Uermicul⁹.li.di.i.puus ꝓmis.ſm q̃d ponit .ij. Reg.xxiij. ibi. Dauid ās sedēs i cathedra sapientissim⁹ ꝓnceps inter tres ipe est q̃si tenerrim⁹ ligni ꝓmicul⁹. vbi dicit mgr̄ ī hist⁹ Cōpar aūt dauid vermiculo ligni q̃ teredo vel terebella oz.q̃ mollis durū lignū pforat vñ dū tangit nil molli⁹ illo.dū ꝓo tāgit nil duri⁹. Sic dauid in p̄sturis ⁊ domi ⁊ circa subiectos māsuetior fuit ceteris in throno.⁊ ꝛ hostes null⁹ eo acutior. Et cōmēdat h̄ dauid in tribꝫ.s. in sapientia ⁊ humilitate ⁊ fortitudine. Itez vermicul⁹ oz rube⁹ colox. Hā greci coccū.nos rubeū siue vermiculū dicimus. Est ꝓ vermicul⁹ tinctura ex siluestribus frondibꝫ in q̃ lana tingit q̃ vermiculus appellat. Item dicit Pap̄. Uermiculū tinctura ad similitudinē vermis.

VE

Vermis.mis.m.g.est alal q̄d plerūq; ō carne vel ligno vel de q̄cūq; re terrena sine vllo ꝯcubitu gignit.lz qñq; de ouis nascatur vt scorpio. Et sūt vermes aut terre.vt scorpio. aut aque.vt sanguisuga.aut aer.vt aranea aut frondiū.vt eruca.aut lignor.vt teredo aut vestimētor.vt tinea.aut carniū.vt emigrareus.lūbricus.ascarie.costi.pediculus. pulices.lēdes.tarmus. catim.vria.cimex. Et dr vermis a verrendo. qr nō vt serpens apertis passib;.sed squamar nisibus repit. qr nō est illi spine rigor. sz indirectū corpusculi sui ptes gradatim porrigēdo ꝓtractat ꝯbendo porrectas motū explicat. sicq; agitat verrendo,plabit. Uel dr ꝑmis.qi ꝑmis qr in vere exeat

Verna.ne.famul pulcer seruiens.z dr a verno.nas.qr vernat in domo militū seu diuitū pulcritudine vestiū. Et hinc vernula.le. z h z hec vernacula.le.dimi. z h vernaculus li.z hec vernacula.le.i.famul vel famula. et prie in domo nat vel nata. vel nutritus vl nutrita.fm Hug. Un Beñ.xlij. dicitur q Abraam numerauit expeditos vernaculos suos trecētos decēocto. Itē verna est seru et ancilla in domo nat. Iñ vernacul di.i. puus seruus.

Vernus.na.nū.ad ver ptinēs.vl clar. splēdidus.delectabilis.vt vern dies. ꝑnū tps. Un Ecc.l. In diebꝫ vernis. Iñ h z h ꝑnal. z h le.in eodē sensu.z p.na.

Verositas.tat.f.g.i. ꝓitas.z dr a verosus

Verp pi.dr terti digit. q̄ al's dr medi vel ipudic Et sic dr a verrēdo podicē. Percussit eī de iudeos ī posteriora.z opprobriū sēpiternū dedit illi. Hā singul ānis ī crucifixione dñi emittūt sanguinē p posteriora .quem cū medio digito reponēdo verrūt eo digito podicē.z inde dict ē verp. qi verrēs podicē vñ adhuc ille digit in opprobriū ostēdit iudeis.quē si alicui iudeo ostēderf.min vt fertur te diliget. Hinc Iuuenal. Medium q; ostēderet vnguē. Hoc faciebat Demetri fortune.f.ꝓtendebat ei mediū digitū in opprobriū sic fit iudeis.p h eā ꝓceptibilē eē ostendēs. Et hic etiā est q verp inuenit p iudeo. Un Iuuenalis. Quesitū ad fontē solos deducere verpos.glosandū.i.iudeos.

Verres.ris.m.ge.dr porc cū testiculis.z dr a vires.eo q magnas vires habeat. Iñ verrin na.nū.pe.p. Item verres ꝓriū nomen cuiusdā viri. Iñ silr verrin na.num. Et he verrine.nar.q̄dam liber quem Licero fecit contra verrem.

Verriculū.li.dr illō cuz q̄ dom purgat. vel q̄dā gen retf. vel nauis piscatoria

Verruca.ce.f.ge.dr pustula carnē sup excedēs.q̄ etiā porrū dr. Et pōit qñq; p q̄dā vehiculo. Iñ verrucosus.sa.sū .i. verrucis plenus.tuberosus.vel ineqlis.incōpt

Verricul li.dimi.i.puus versus.

Versilis.lis.ꝑ.t.z hoc le.pe.cor.i.facilis ad vertendum

Versipell.lis.ꝑ.t.z h le.i.astut.subdol. malicios;deceptor.z dr a ꝓto.tf.z pellis.qr ī diuersis vultū z mentē ꝓtit. vel qr dū diuersis decipit modis in varias pelles se transuertit. vñ Prouer.xiij. Et pfert mēdacia ꝓ

Versus.sus.sui.act vel passio ꝓtē (sipell. di. Uel versus q̄ ꝯstat ex oꝛonib vsq; ad distinctionē.z ipa distinctio. Et ꝑsus q̄ ꝯstat et pedib;. Itē ꝑsus inuenit p ordie. Un.iij. Reg.vij. Septena ꝑsuū retiacula. Itēversus.sa.sū pōit sepe p aduer. q̄litat vel loci.z ꝯstruit cū actō. vt versū vel ꝑsus ciuitatem vel illū. Sz poti est ꝓpositio qñ regit casū fm donatū.z dr a ꝓto.tf. Itē versus.sa.sus.pt descendere a ꝑgo.gis.et a ꝓro.ris.z tunc sapit sigtiones p dictoq; ꝑboꝛ.

Versut ta.tū.pe.p.i.astut.ꝯtort.subdol deceptor.z dr a ꝓto.tis.qr ei mens ī q̄libet actu ad quālibet fraudē ꝓtit. Inō h ꝑsutia tie.i.astutia.torta snīa.deceptio.

Vertebra.bre.dr averto.tf. Et sūt vertebre summe ossium ptes nodis grossioꝛibꝫ conglobate.f.ipe iucture ossiū.qr ad inflectōem mēbroq; ꝓtunt.vnō sepe cardo dr vertebra. qr vertit.z cor.te.

Verter.tici.f.ge.ea ps capitf q̄ capilli colligunt.z ad qua cesaries vertit.f.postrema vel sūma. Et nota q verter sepe accipit p vertigo q̄d antiq dicebāt vorter z vortigo. Unō Sap.xiij. Lignū curuū z vorticibꝫ plenuz. Item verter aliqñ pōit p toto capite. z cor. pe.gti.

Vertibulū.li.pe.cor.idez est q̄d vertebra .vl illud instrm cū q̄ carbones vertūt ī fornace z dr a verto.tis.

Verticosus.sa.sū.i.supbꝫ. vel cui capilli in vertice ꝯgirant.

Vertigo.ginis.i.globꝫ.ꝯuolutio.ꝯgiratio. qñ fit i terra a vento.z ī capite a morbo. Iñ ꝓtigine nea.neū. Et ꝓtiginosus.sa.sum. q̄ vertiginē capitf patit. Et inuenit aliqñ verter p vertigine. Itē antiq dicebāt vorter et vortigo fm Hug. Isiō.āt .iiij. etymo.dicit.

Uertigo ē ḡtiēscūq; vēt⁹ surgit ꝛ terrā in circuitu mittit. sic ꝛ in vertice hois arterie ꝛ ve nevētositatē ex ſſoluta humectatōe gignūt ꝛ in oculis girū faciūt. vñ ꝛ nūcupata est

Uertūnus. ni. m. g. ōr de⁹ mercatoꝝ a ꝑten dis mercib⁹ Et pōīt sepe p foro Uñ Oratⁱ⁹ Uertūnū ianūq; liber spectare videt ſ Item vertūn⁹ ōr de⁹ p̄ncipioꝝ vel āni. vel diei. vl̄ alteri⁹ rei. ꝛ ōr sic a vertēdis ānis vel diebus vel alīs reb⁹. ꝛ sepe pōīt p ipo anno vel die.

Ueru. n. ge. indecli. in singulari. ſz in pl̄i hec verua. hoꝝ veruū. bis ꝛ ab his veribꝫ irregulariter sic⁹ cōib⁹. ſz ꝑm cōem vsū facit⁹ rub⁹. Et est veru instrm ferreū vel ligneu; q̄ carnes assank.

Ueruex. cſ. m. g. i. ariet. ſ. ꝛ ōr a vires. eo q̄ ouibus ceteris sit fortior. Uel ōr sic eo q̄ sit vir .i. masculꝰ. vel qꝛ vermē habeat in capite q̄ eū arietare facit Jñ veruecin⁹ na. nū. ꝛ p. pe. gti veruex. vñ in Aurora. Uictima veruece sīgtur q̄ datur are.

Uer⁹ ra. rū. i. nō falsus. cert⁹. equ⁹. iust⁹. ꝛ p. p̄mā. Uñ Prosper. Arta ē via vere q̄ ducit ad atria vite. Uer⁹ amor christi. vera est custodia legſ.

Ueruta. tū. pe. p. i. veru armat⁹ Itē h̄ verut⁹ ti. ōr q̄ddaꝫ gen⁹ pili. Jñ verutul⁹ li. di. Et verutat⁹ ta. tū. i. veruto armat⁹

Uesan⁹ na. num. q̄ est sine sanitate animi. sic⁹ vecors sine corde. vt. ff. de ꝑ. sig. l. male. Jñ vesania. nie. i. insania. ꝛ pō. sa.

Uesculent⁹. ta. tum. i. delitijs vel vesc⁹ plen⁹ ꝛ ōr a vescus. Jñ h̄ vesculentia. tie. i. delitia rū sine vescoꝝ copia

Uesc⁹ sca. scū. i. comestibil̄. l̄ ad vescēdū habil̄. vescibil̄. ꝛ ōr a vesco. vel vesc⁹ sca. scū. i. delitiosus. gracilis. Jñ vescul⁹. la. lū. dimi. Uel vesca ꝓponīt a ve q̄d est sine. ꝛ esca. inde vesca. q̄libet pua comestibilia q̄ nō esca. vl̄ q̄ velut esca. vel pua esca.

Uesica. ce. f. g. q̄ſ vas aq̄ ōr q̄ddā intestinuz vbi colligīt vrina. sic⁹ i vētre cib⁹. Uñ dicit Jsido. Uesica dicta q̄ vas aq̄. qꝛ sic⁹ vas aq̄ ita de renib⁹ vrina collecta ꝓplet ꝛ humore distendīt. cui⁹ vsus involucrib⁹ nō hēt. Itē vesica ōr eleuatio ꝛ inflatio cutſ. q̄ sil̄r plena est aq̄ſi humorſ. Uñ Exo. x. Erūt i iumētis ꝛ hoīb⁹ vlcera ꝛ vesice turgētes. ꝛ p. pe. Uñ Oratⁱ⁹ in p̄mo ꝑmo. Hā displosa sonat q̄n tū vesica pepedit.

Uesicula. le. di. i. pua vesica. Itē vesicula ōr illa tenuis pellicula vesice formā hñs q̄ est i gutture quis. i q̄ cibaria ꝓgregāt. De q̄ Leuit. j. Uesiculā ꝑo gutturſ ꝛ plumas p̄ſciet. Uespa. spe. a. al est eriguū ꝛ volatile aculeis venenosum. q̄d ex asinoꝝ carnib⁹ putridis nasci ōr. ꝛ ōr a vi ꝛ peto. tſ. vel paro. ras. eo q̄ vi petat vel vim paret. Est ḡ a. al volatile valde violentū. Jnde h̄ vesparū. rū. nidus vesparum.

Uespelio. onis. m. ge. ōr sepulcroꝝ violator ſz q̄ mortuos expoliat. ꝛ ōr a vestſ ꝛ spolio. lis. vel a violo. las. ꝛ sepulcꝝ vel a vcho. his. qꝛ violat sepulcꝝ. ꝛ sepulti vestē vehit

Uesper. rſ. n. g. et h̄ vesper⁹. ri. ꝛ vesper. ri. et h̄ vespugo. ginis. noīa sūt vni⁹ ꝛ eiusdē stelle q̄ in nocte post solē apparet. ꝛ in mane añ solē. Uñ in mane ōr lucifer vel phosphoros. Et dicūt q̄dā q̄ h̄ nō p̄t esse in eodē tpe. q̄ eadē stella in sero seq̄t solē ꝛ in mane p̄cedat. ſz h̄ ꝓtingit in diuersis tpib⁹ Alīj dicūt q̄ mercuri⁹ ꝛ ven⁹ cū sint satellites solis. q̄ñq; sunt ita dispositi vt ven⁹ p̄cedat solē. ꝛ mercuri⁹ sequat. vl̄ ecōuerso. ꝛ tūc vna illaꝝ stellaꝝ. ſ. illa q̄ sequīt solē videt in sero post solez. illa ꝑo q̄ p̄cedit in mane videt añ solē. Sed q̄a ille due stelle sunt ꝓsil̄es in splēdore ꝛ q̄ntitate. credīt q̄ eadē stella sit ꝛ in sero post solem ꝛ in mane añ solē. Alti⁹ āt philosophantib⁹ placuit q̄ vna ꝛ eadē stella sit. ſ. venus q̄ in sero seq̄t solē ꝛ in mane p̄cedit solē. ꝛ i eodē tpe anni. est ꝑo altior sole. cū ḡ ꝓtingit q̄ insimul veniunt ad occasū. qꝛ ven⁹ est altior diuti⁹ videt q̄ſ sol. Eadē rōne ꝛ citi⁹ videt i mane. q̄uis eque cito motu discurrant. Et ad h̄ ostendendū satis familiare inducitur exemplū. Nam citi⁹ videm⁹ ascēdētia remota q̄ſ ꝓpinq̄. ꝛ diuti⁹ videm⁹ descēdentia remota q̄ſ ꝓpinq̄. q̄ſ uis equo ꝛ pari motu incedant. Dr ḡ venus in sero. hesperus ꝛ vesperus et vesper ꝛ vesperugo. ſz in mane lucifer vel phosphoros.

Uespa. re. f. g. idē est q̄d hespera. ſ. tps ꝛ hora q̄ est int̄ diē ꝛ noctē. vel int̄ noctē ꝛ diē. et ōr ab hespa. subtracta. h. ꝛ loco illi⁹ u consonāte posita Et nota q̄ gtūs h⁹ nois. ſ. vespē pōīt aduerbialit̄ i euāgelio Math. Uespe āt sabbati. ꝛ sīgt in tpe. ꝛ ad ipum fit relatio p q̄ noialiter positū q̄d seq̄t. q̄ illucescit in p̄ma sabbati. Sic ad h̄ nomē romā positum aduerbialiter fit ꝓsil̄is relatio. cū ōr Jsteva dit romam q̄ est caput mūdi. ꝛ fit relatio ad nomē infra positū. nō ex eo q̄ ponīt aduerbialiter. ſz ex eo q̄ est nomē ꝛ q̄ndā vim nois ibi retinet Item vespera ꝛ vesperus diuersi⁹ clinia sunt. Aliud em sīgt in singl̄ari q̄ſ i pl̄i

VE

Nam hevespe.raꝛ.ſigt illō tps in q̄ cantaꝫ illud officiū. Hivesperi.roꝛ.ipm officium. Uesperi ſiq̄dē cantāt.ſz vespe pulſanꝫ. Uñ Ri.roꝛ.cantant.re.rarū.tympana pulſant. Quidā tū nō diſtinguūt inꝫ vespas ꝛ vespe ros q̄ntū ad officiū. Itē a vespa vel vesperꝰ ꝺr h vespeꝛ.ri.obſcuritas q̄ fit ex interpoſitione nubiū inꝫ nos ꝛ ſolē ꝛ lunā. q̄cūq̄ hora diei vel noctis.ꝛ h vespe.ꝛ h vesper.rſ. q̄d ſigt horā q̄ ſol incipit declinare ad occaſum ꝛ durat vſq̄ ad crepuſculū. Et vespi dūs i uenit poſitꝰ aduer.ſic ſorti vt dicit Priſtia. in.xv.li. Et h vespe indecli. p hora pulſandi. Et lz hec vocabula diſtincta ſint. tñ ꝓfūdunt ſepe apud autoꝛes.ꝛ p ſe inuicē poſita inueniunt.

Veſpta.te.ꝺr dea illiꝰ horę q̄ eſt inꝫ diē ꝛ nocte.ꝛ ꝺr a veſpa. Jñ veſpertinꝰ.na.nū.et hec veſpertina.ne.i.cena in ſero in veſpa.ꝛ pō. pe. Itē in Greciſmo ſic ꝺr Eſt veſperta dea dicaꝫ ꝛ heſperꝰ aſtꝝ.

Veſpertilio.onis.epiceni ge. ꝺr auis veſpe volās.auis lucifuga.muri ſilis. De hac aue dicit Baſiliꝰ in octaua omelia hexameron.

Veſptiliones nō minꝰ q̄drupedes ſūt q̄ꝫ pē nate.q̄s et ſolas ex auibꝫ oībꝫ dētes hꝫe cōſtat.ꝛ catulos pcreare ferūt.ꝛ i aere nō plumis ſz q̄dā mēbrana pellicea vti.rc.

Veſpetū.ti.n.g.locꝰ vbi veſpe abūdāt.et ꝺr a veſpa.ꝛ p.pe.

Veſpecula.le.dimi.i.pua veſpa.

Veſta.ſte.f.g.q̄dā dea paganoꝝ.ſ.ćra .et ꝺr a veſtio.ſtis . eo q̄ veſtiaꝫ herbis vel varijs alijs rebus. Uel ꝺr a vi ꝛ ſtando.eo q̄ ſua vi ſtet. Jñ h ꝛ h veſtalis.ꝛ h le. Et vt ꝺr. deeve/ſte ſeruiebāt virgines.

Veſtiariꝰ.rij.q̄ pellvestibꝫ.ꝛ ꝺr a veſtꝫ. Et h veſtiariū.rij.locꝰ vbi veſtes r̄ponūt. vel vbi iduūt. Et facvtūs veſtiarie.us i e. Si āt ſit ꝓpriū nomē facvtm in i. veſtiari. remota vs.

Veſtibulū.li.pe.coꝛ.ē exterioꝛ ps domꝰ. ſic̄ eſt porticꝰ.ꝛ ꝺr a veſta dea.q̄ ēveſte dce ꝓſecratū. vel q̄ veſtibulū ꝓpus fuit factū i tēplo deeveſte. vel q̄ i illa pte tēpli ſolet eē imago eiꝰ. q̄i veſte ſedibulū. vel q̄i veſte ſtabulū. vel ꝺr a veſtio.ſtis.eo q̄ veſtiat domū. Uel pro prie ſic ꝺr porticꝰ i q̄ veſtimur. vel ꝺr a ve q̄d eſt ſine.ꝛ ſto. q̄i ſine ſtatōe. q̄ introeūtes nō ſtāt in illa pte neq̄ moꝛāt. ſz trāſeūt i interioꝛem pte domꝰ

Veſtigiū.gij.n.g.ꝺr ſignū pedis.ꝓma planta exp̄ſſum.dictū ſic.eo q̄ vie p̄currentiū veſtigijs veſtientꝫ.i.agnoſcanꝫ. Unde ꝛ ſepe veſtigium ꝺr ſignum.

Veſtimentū.ti.n.g.ꝺr oē illud q̄d induimꝰ.

Veſtis.ſtis.f.ge.idem.

Veſtimēta interpolata.dicūt veteres veſtes ite ꝙ polite.

Veſtiplica.ce.pe.coꝛ.mꝛier q̄ veſtes plicat.

Vetellꝰ.la.lū.i.vetulꝰ.ꝛ ꝺr a vetus.

Veteranꝰ.na.nū.i.ſenex.detritꝰ.emeritꝰ

Veterani ſūt milites emeriti.i.extra militiā ꝓpt̄ ſua merita poſiti.C. de vetera.i rub. Et i legēda ſci Martini vbi ꝺr q̄ ipatoꝛ p̄cepit q̄ veteranoꝝ filij ſciētijs militaribꝫ iplicarē

Veteratoꝛ.toꝛſ.m.g.in malis inueniendis ꝛ ſtatuendis pſeuerans.ꝛ ꝺr a veteras.eo q̄ ſit mꝰti ꝛ veteris vſus i malicia inſidiatoꝛ.callidus.

Veternū.ni.n.ge.q̄dā infirmitaſ q̄ facit hominē diu languere ꝛ pigrere.ꝛ iuuenē videri ſenē.ꝛ ꝺr a vet. Et ponit ſepe ꝓ pigritia. Uel etiā ꝺr ſic q̄libet infirmitas quā hñt veteres ex ꝓſuetudie. ſic̄ eſt obliuio . grauitas guttoſitas. Uñ Orati. Cur me funeſto ꝓperāt arcere veterno. Jñ veternꝰ.na.nū.ꝛ veternoſus.ſa.ſū.q̄ talē moꝛbū patit. āoſus. vetꝰ. Uñ Augꝰ. in Joh. in omel. de nuptijs Quid dicis ſerpēs veternoſe. Jteꝝ Terētiꝰ in eunucho Nic eſt vietꝰ. vetus. veternoſus ſenex. Et ſic diſtingue. Uetꝰ eſt ꝙuitꝝ. q̄i cōtemptibiliſ. Ueternoſus ex moꝛbo. Senex etate.ꝛ eſt reuerētie Jn Greciſmo āt ꝺr. Nō veteri puerū ſil'em facit eſſe veternū. Dicas q̄d patit dicaꝫ q̄ſq̄ vēternꝰ.

Veteroſus.ſa.ſū.i.vetuſtꝰ. vel vetuſtate plenus.

Veteratꝰ.ta.tū.i.antiquꝰ.

Veritꝰ.ta.tū.i.phibitꝰ.ꝛ ꝺr a veto.tas.ꝛ coꝛpe. Uñ Proſper. Hō iuſtꝫ veritis abſtinuiſſe ſat eſt.

Vetulꝰ.la.lū.i.aliq̄ntulū vetus.

Vetus.teꝛſ.o.ge.q̄d antiq̄ dicebāt veter.ra.rū.i.ſenex antiquꝰ.ꝛ ꝺr a veto.tas.q̄ taliuꝫ eſt phibere a delictꝫ. Et ꝓpōit q̄ueꝰ. et quetus.i. valde vetus.ꝛ coꝛ.ve.

Veruſtas.ſtatꝫ.i.ſenū antiq̄tas. Uñ Luca nꝰ.i.iiij. Huic eui veterꝫ cuſtos famoſa vetuſtaſ.ſta.tū.i.antiquꝰ.ꝛ ꝓparat (ſtas. veruſtioꝝ.ſimꝰ. Uñ Job.xv. Multo veruſtioꝝ es q̄ꝫ patres tui.ꝛ ꝺr a vetꝰ. Et ꝓponit q̄ueruſtꝰ ꝛ peruſtus.i. valde vetuſtus

Vexillifer.ra.rū.pe.coꝛ.i.ferēs vexillū.

Vexillū.li.ꝺr a velū q̄i p diminutōnem. q̄ſi velulū. Jñ h vexillulū aliud dimi. Et vexillari.ria.riū.i.ad vexillū ptinens. vel vexillum poꝛtans.

V ante J

Uia.vie.ðr a veho.his.qz p eam aliq̃d vehi
tur ⁊ portaꝫ. Uel ðr via q̃si vehicula. Et est
ꝓprie via q̃ ꝑt ire vehiculũ. vñ ⁊ ðr sic ab icur
su vehiculoꝝ. ⁊ est nouẽ pedũ. ⁊ capit duos
actꝰ. vt p ꝯriũ veniẽtia iumẽta trãsire pos/
sint Jñ h ⁊ h vialis. ⁊ b le. Et h viator. torꝭ
Item via est ius eundi. ambulãdi. vehendi
vehiculũ. ⁊ iumentum ducẽdi. ita q̃ ille cui
cõpetit ius vie ꝑt illa facere.

Uiaticũ. ci. n. ge. ðr vict⁹ q̃ necessariꝰ ẽ in via
ad expendẽdũ. ⁊ deferẽ in via. ⁊ ðr a via. Uñ
⁊ viaticũ ðr cor ꝓ dñi. qz ꝓpositũ est nob vi/
ctus i via. Et hinc viatic⁹ ca. cũ. in via necꝫ
sariꝰ ⁊ delatus. vel in via sustentatus

Uibicosus. sa. sum. i. vibicib⁹ plen⁹

Uibix. cꝭ. i. frutex i petrosa terra. vel minuta
ꝛga. vel incisio. vel vestigiũ q̃d fit i carne ex
ꝛga. Et ponit ꝑ q̃libet incisione. ⁊ p. pe. gti
Uñ ꝑsius. Si puteal multa cautꝰ vibi/
ce flagellas.

Uicaneꝰ nea. neũ. i. vicinꝰ Et ꝓpõit ꝙuica/
neus. nea. neũ. Uicanꝰ na. nũ. idem.

Uicariꝰ rij. ẽm Hoff. est q̃ vices alicꝰ gerit. si
ue i officio ꝑtẽtioso. siue nõ ꝑtẽtioso. vt. ff.
de offi. eiꝰ q̃ vi. gerit p to. Et sũt q̃ttuor spe/
cies vicarioꝝ. Quidã sunt ꝑpetui ad parro
chiales eccleſias ꝓstituti. vt in. c. B. ꝑpetuꝰ
de fi. instru. ⁊ c. extirpãde. de ꝑben. Quidaꝫ
ñ ꝑpetui. sꝫ ad aliꝙs actꝰ ꝓstituti. vt tpales
De q̃b i. c. puenit. de app. Et isti dicũt mer
cẽnarij. vij. q. j. nihil. Quidã sũt spẽales nõ
ad curã. sꝫ ad certũ locũ. articulũ vel actum
ꝓstituti. de q̃b in. c. tua. de off. vi. Quidam
nec ꝑpetui. nec ad curã. nec ad certũ actum.
sꝫ generaliter dant ad oĩa. vt vicarij i curijs
epoꝝ. De h glo. optia in cle. q̃ de ecclesijs. de
off. vi. Item vicarij dicũt illi q̃ vt cuiuscũq̃
vicẽ cõpleãt vel gerãt sunt ꝓstituti. Uñ vi/
cariꝰ ðr q̃i vicem gerens.

Uicecomes. ẽm spe. e. ti. ðr ille cui dñs tem
poralis ꝓmittit exercitõez iurisdictõis sue i
aliq̃b castris. ⁊ sic talẽ vocãt vulgariter lom/
bardi ⁊ aliq̃ in patrimonio beati ꝑtri.

Uicecomitissa. se. f. g. vxor vicecomitis.

Uicedomiꝰ ẽm spe. e. ti. ꝓprie ẽm iura est qui
ꝑest reb epalib⁹. lxx. dis. colonꝰ.

Uicenꝰ na. nũ. pe. p. i. res viginti. vel ptinẽs
ad viginti. Uñ Judith. j. Uicenoꝝ pedum
spacio tendebaꝫ

Uices vel vix in ntõ. gtõ vicꝭ. sꝫ ntũs vix nõ
est in vsu. i. alternatoes. ⁊ ðr a vinco. cis.

Uicia. cie. f. ge. q̃ddam genꝰ leguminis. ⁊ ðr
a vice. qz vice panis ea vtunt in q̃busdã lo/
cis Uel vicia ðr q̃i vitiosa. qz mala est. vel vi
cia ðr a victoria quã antiq̃ vicia dicebant.
Jñ vicia. q̃i victorialis. qz victores olim ea
solebãt coronari. Jñ vitiosus. sa. sũ. Jnue/
nit h viciũ. cij. Uñ. Est viciũ crimen. viciũ
q̃z dicito semen.

Uicinia. nie. ðr a vicinꝰ. Et est vicinia pri/
mitas locoꝝ. vicinitas ꝙo regio vicina est.

Uicinꝰ na. nũ. ðr a vicꝰ. Et h vicinꝰ ni. ⁊ hec
vicina. ne. substãtiue. Et h vicinitas. tatis.
Et vicinulus. la. lũ. ⁊ ꝑ. pe. Uñ Ouidꝰ de
arte. Uicinũq̃ pecus. grãdi⁹ vber hz. Et ðr
vicinꝰ. q̃i in vico natus. ⁊ est etymo.

Uicini ẽm Bar. in. l. si tertiꝰ. ff. ð aqua plu.
ar. dicũq̃ q̃sq̃ vor hoĩs exclamãtꝭ audiri
ꝑt. l. j. ꝯ. eodẽ tecto. ff. ad syllei. ⁊ intelligit de
voce cõi. nõ nimis gracili. nec nimis tuba/
li. sic vox tauri.. Etiã dũ clamãs medio mõ
sit. nec in tecto vel apice turrꝭ nec i cellario.

Uicissitudo. dinis. f. ge. i. vicꝭ alternatio. et
ðr a vice. Jñ vicissitudinariꝰ ria. riũ. i. vicez
ꝑbens. vel vicẽ dñi vel alteriꝰ agens.

Uitiũ. tij. i. crimen. vide in vicia.

Uictima. me. ðr sacrificiũ ꝑ hostib⁹ victis.
sic hostia ꝑ hostib⁹ vincẽdis. Unde quidaꝫ
Uictima ꝑ victis datur. hostia ꝑ supandis
Et erãt victime maiora sacrificia q̃z hostie.
Jñ h ⁊ h victimalis. ⁊ b le.

Uictoꝝ. torꝭ. m. g. ðr q̃ vincit ⁊ supat hostez
Jñ victrix. tricꝭ. mulier q̃ vincit. Et h victo
ria. rie. q̃i vi ⁊ virtute acq̃sita. Hoc est vero
ius gentiũ. vim vi repellere. Hã turpe erat
dolo. Jñ victorioſus. sa. sum. i. victoria ple
nus. Jñ h ⁊ h victorialis. ⁊ b le. Et nota ꝙ
palma notat laudẽ. belli victoria finẽ.

Uictoriola. le. dimi. i. ꝙa victoria.

Uictuarius. ria. riũ. ad victũ ptinẽs. et ðr a
victꝰ. Et h ⁊ h victualis. ⁊ b le. idem

Uicturus. ra. rũ. est ptcipiũ duoꝝ verborũ
scz de vivo. uis. ⁊ vinco. cꝭ. ⁊ fm h ꝑt diuer/
sa signare. sic ⁊ ꝑdicta verba.

Uictus. tus. tui. ðr a vivo. uis. ⁊ ðr ꝓprie vi
ctus qz vitã tenet ⁊ sustẽtat. Et victꝰ nomie
intelligit omẽ illud q̃d necesse est hõi ad vi/
uendũ. Item victus ꝑt declinari mobiliter. vt
victus. cta. ctũ. i. supatꝰ. ⁊ ðr a vinco. cꝭ.

Uiculus. li. dimi. i. ꝓuus vicus.

Uicus. ci. m. g. ðr villa extra ciuitatẽ. ꝓ/
prie vici. ⁊ castella ⁊ pagi sunt. qz nullã ciui/
tatis dignitatẽ habeãt. sꝫ vulgari hoĩm cõ
uentu incolunt. ⁊ ꝑpꝛ puitatẽ suis ciuitatib⁹.

VI

attribuũt. Et ðr vic⁹ qr sit vice ciuitat⁊. l' ꝙ habeat vias tm̃ sine mur⁊. Vici etiã dicunt que habitatões ciuitat⁊ a via cui insidẽt. vt Iste stat i talivico. i. i tali loco. Vie ꝓ sunt int vicos. ipa spacia. ſz maiora t latiora sũt platee. t ꝓdu. ꝓmã vicus. Uñ Orat⁹ in epi. Quid vici ꝓsunt aut horrea si metit orcus Grandia cũ puis nõ exorabilis auro.

Uidua. due. ðr q̃ viridua. i. a viro iduata. i. diuisa. Hã iduo. as. i. diuidẽ. separe. Prope ꝺ̃ vidua ðr q̃ cũ viro diu fuit. nec circa cõ sortiũ alter⁹ viri post mortẽ ꝓmi ꝯiugis ad besit. Hã q̃ alteri p⁹ mortẽ ꝓris viri nupse rit vidua nõ erit. Et indevidu⁹ dua. duũ. et viduo. duas. i. viduaz reddere. qõ fit cũ ꝺs viruz alic⁹ occidit. Jñ viduat⁹ ta. tũ. Et ðr mulier viduata. desolata. viro nudata

Uiet⁹ ta. tũ. i. curu⁹ t q̃ ligat⁹. t ðr a vico. es Itẽ victus. i. via tot⁹ euacuat⁹. vel viet⁹ ðr a via. i. debilis i via. icuruat⁹. infract⁹ eundo. Uñ Terẽti⁹ in eunucho. Hic ẽ viet⁹ vetus veternosus senex

Uigil. lis. ꝯ. g. ꝺ̃ vel q̃ vigilat. t ꝓprie cã custo die. t ðr a vigilo. Itẽ vigil ꝯpõit quigil. id ẽ valde vigil. t cor. pe. gti.

Uigilax. lacꝭ. o. g. ad vigilandũ pat⁹. ꝺ̃ sepe vigilat. t multũ vigilare potest.

Uigiliũ. lij. n. g. t h vigilia. lie. i eodẽ sensu. s. vigilatio l' ipsi vigiles. t hora vigilib⁹ distĩcta ad vigilandũ. Uigilia ct ðr dies ꝓfest⁹ ſz ꝓm⁹ dies añ festũ. qr tũc in sero vigilieva cam⁹. Ponit etiã vigilia p cura. cupiditate ꝓseuerantia.

Uiginti. o. ge. pl⁹ is nũeri t idecli. t ꝯponit a bis t gẽtos q̃d est decẽ. Et ðr viginti q̃i bi ginti. v. p b. posita. Jñ vicies aduer. Et vi cesim⁹ ma. mũ. vigetuplũ. Et ꝯpõit viginti unus. na. num.

Uigor. goꝛ. m. g. i. vinacitas. ꝓtus. firmi tas. fortitudo. t ðr a vigeo. ges. Et hinc vi gorosus. sa. sũ. i. plen⁹ vigore. Jñ h vigoro sitas. tatis.

Uilis. lis. ꝯ. t. t h le. i. abiect⁹. despect⁹. t ðr a villa. qr nulli⁹ vr banitat⁊ est. Et ꝯpõit q̃s vilis. i. valde vilis. Tamuilis.

Uilla. le. f. g. ðr a vallis. q̃ si vallata. eo q̃ val lata sit solũ vallatõe vallor. t nõ munitõne muror. Jñ villan⁹ na. nũ.

Uillic⁹ ci. m. g. ꝓprie ville gubernator est. vñ ðr villic⁹ q̃si ville custos. Sz q̃ñq̃ villic⁹ ðr dispẽsator vniuerse dom⁹ t oim possessionũ t villaz. Jñ h villica. ce. vxor villici. vel q̃ ta le officiũ exercet

Uillosus. sa. sũ. i. villis plen⁹. t ðr a vill⁹.

Uillula. le. dimi. i. ꝓua villa.

Uillũ. li. dimi. a vinũ. i. parũ vini vel puũ vi nũ vel vinũ mixtũ cũ aq̃. Et vt di. Prustia. in ij. li. Jn nus vel in na vel nũ desinẽtia si fa ciũt diminutiua. abiecta n. duas assumũt l. vt bon⁹ bell⁹. bona bella. vinũ villũ.

Uill⁹ li. m. g. ðr pil⁹ vel floccul⁹ lane. de vel lere ouis. vel etiã flocc⁹ quorũlibet pilor. et marie si est long⁹ t dependẽs.

Uimen. inis. n. g. mollis ẏga t viridis. t ðr a vireo. res. vel sic ðr eo q̃ vim habeat ml'tã viroris. Hafa eñ ei⁹ talis est. vt etiã si are factũ abluat virescat. t cor. pe. gti. Jñ vimi ne⁹ nea. neũ. Et h viminetũ. ti. loc⁹ vbi vimi na crescũt. Et h t h viminalis. t h le. t h vi minalis. lis. ꝺ̃da mõs i romana ciuitate sic dict⁹ ab abũdantia viminũ.

Uinaciũ. cij. n. g. ðr posteri⁹ vinũ. ꝺ̃ etiam vinaceũ ðr. t est q̃i fex tot⁹ vini. vl' illud ꝺ̃ remanet post expssionẽ vini. t ꝓpcitur extra ẏm Hug. Et Pap. di. Uinacia sũt q̃ remanẽt in vuis q̃n ꝓmũt a vino.

Uinaliũ. lij. vel pot⁹ in pl'i tm̃. h vinalia. lio rũ. vel liũ. ðr festũ vini.

Uinaria. rie. f. g. ðr cellariũ vbi vinũ repõit. vel vendit. t ðr a vinũ.

Uinaria ꝓprie sũt torcularia seu dolia. et ce tera vasa vini. q̃ etiã ad aliũ vsũ trãsferri pñt Et tãdiu vinaria dicunt. q̃ꝺ diu vinũ hñt. vt ff. de ẏ. sig. l. vinaria.

Uinarij dicũt ebriosi Etiã vinari⁹ ẽ hortus vbi crescit vinũ.

Uinct⁹ cta. ctũ. i. ligat⁹. vinculat⁹. t ðr a vin cio. cis Uinct⁹ etiã p se ligt cõpedit⁹ vel liga tus ex aliq̃. Ligat⁹ ãt nõ tm̃ h mõ. sed etiaz q̃litercũq̃ vinctũ indicat

Uinculũ. li. n. ge. q̃d t h vinculũ. li. p ſyncopã ðr. i. ligamen.

Uindemia. mie. f. g. ðr vuaꝝ collectio.

Uindex. cꝭ. i. vindicator vel corrector

Uindicta. cte. f. g. i. punitio. pena. supplicĩũ. vltio. t ðr a vindico. cas Itẽ vindicta aliq̃n ðr ẏga ptorꝭ. s. rudis. q̃ fui pcussi liberabãt t inde libtatẽ acq̃rebãt. t tũc ðr a vẽdico. q̃i vẽdicta. qr vẽdicat libtatẽ. Uñ Persi⁹. An dñm ignoras nisi quẽ vindicta relaxat

Uinea. nee. ðr loc⁹ vbi vites plãtãt. t ðr a vi nũ. qr ex vino pcessuz est ad vineã. Itẽ vinea vel vinetũ ðr loc⁹ vitib⁹ ꝯsit. t abũdãs. Itẽ vinea ðr aliq̃n q̃daz machina bellica. q̃ a q̃ busdã catt⁹ ðr. t ðr tũc vinea q̃si viminea. qr ð trabib⁹ t q̃ñq̃ de asseribus fit. et boies int⁹

latētes appropīquāt muro ciuitatȝ ad effo/
diendū. Et in ista acceptiōe pōīt Ezech. xx
vj. vbi ōr. Et vineas ⁊ arietes tpabit in mu
ros tuos. ⁊c. Jtē Lucan⁹ i. iij. Tūc adopta/
ta leui pceditvinea terra.

Vinellū. li. dimi. i. modicū vinū. vel vinum
aqua mixtum.

Vineola. le. dimi. i. pua vinea

Vine⁹nea. neū. de vino eptīs vel vino imbu
tus. q̄d ⁊ vinul⁹la. lum. ōr.

Vinitor. torȝ. m. g. q̄ custodit vineas. q̄i vi/
neator. Uel vinitor ōr q̄ calcat vuas et ōr a
vinū. Et idē p̄t dici q̄ custoditvinū. et cor̄.
pe. ntī vinitor. ȝ in gtō eam pdu.

Vinofer⁹ra. rū. i. vinū ferēs. ⁊ cor. pe.

Vinolēt⁹ta. tū. i. vino plen⁹. ⁊ ōr a vinum ⁊
lētos. Jñ h̄ vinolētia. tie. i. ebrietas. Unō. j.
Petri. iiij. Qui ābulauer̄t in luxurijs ⁊ deſi
derijs ⁊ vinolētijs ⁊ comeſatōib⁹.

Vinoſus. ſa. ſū. i. vino plen⁹. ebri⁹ vel ebrio
ſus. ⁊ ꝓpar̄. Cui⁹ ſuplatiū Plaut⁹ ponēs ait
Quid opus eſt ꝓbis vinoſiſſima eſt.

Vinū. ni. ōr a vitis. q⁹ devite pcedit. vel ōr
a vena. q⁹ ei⁹ pot⁹ cito venas repleat ſangui
ne. Q⁹ ār ōr vinū. q̄i invite natū. etymo. eſt.
⁊ pō. pmā. Unā Quid de reme. Uina parār
animū veneri ſi pluralia ſumas

Viola. le. f. g. q̄dā herba odorifera cui⁹ flos
ſilr nūcupar̄. ⁊ cor. pe. Unā ī Aurora. Nobi
lior violis ve tibi pue Joſeph.

Violace⁹. cea. ceū. ōr a viola. vt aq̄ violacea.
i. a violis facta. vel q̄i colorē viole hn̄s.

Violēs. lētȝ. o. g. ⁊ violēt⁹ ta. tū. ī codē ſenſu.
i. crudelis. mal⁹. vi plen⁹ Jñ h̄ violentia. tie
i. vis illata.

Vipera. re. f. ge. q̄dā gen⁹ ſerpētū. a vi ⁊ pa
rio dictū. eo q⁹ vi pariat. Nā crepat dū vent
ci⁹ ad ptū īgruerit. catuli nō expectātes ma
turā nāe ſolutōȝ corroſis ei⁹ lateribꝫ vi erū
pūt cū mr̄is iteritu. Ferī ār q̄n maſcul⁹ ore
inſerto vipere ſemē erpuat. Illa ār ex volu/
ptate libidīs ī rabiē ꝓla. caput maſculi ore
receptū p̄cidit. Jta fit vt parēs vterq⁹ peat.
maſcul⁹ dū coit. femina dū pturit. q̄ ferī ſine
vulua eſſe. ſic maſcul⁹ ſine ꝓga. Ariſtoteles
in libro de mirabilibꝫ auditōibꝫ dic̄. Vipe
ra in coitu caput vipere ſecat ꝓpt̄ h̄ et filij ſic
morte p̄ris nō ptrāſeūt eſ. ventrē mr̄is rum
pūt. Et vipera fiūt paſtilli q̄ tyriaci vocanī
a grecȝ. Jñ vipere⁹ rea. reū. ⁊ viperin⁹ na. nū.
penul. prodū.

Virviri. ōr a vireo. res. q⁹ viret in multis re
ſpectu femīe. vel a vi. q⁹ maior vis ē ī virȝ q̄ꝫ
in femīs. Et ōr vir multis modis. ſ. etate. ſic
ille ōr vir q̄ pueīt ad virilē etatē Unā. j. Lor.
xiij. Cū aūt fact⁹ ſū vir euacuaui ea q̄ erant
puuli. Uir etiā diſcernit ſexū. vt cū ōr. Du/
biū eſt an iſte ſit vir an femīa. Uir etiā ponīt
p ꝓtuoſo. Et vir ōr p marito. ſz cū adiūcto
vt vir me⁹ vel tu⁹ Unā. Uir notat etatē. ſpō/
ſum. ſexū. pbitatez. ⁊ cor. pe. gti. Unā. Arma
virūq⁹ cano. Jtē vir ꝓponīt h̄ duumuir. ri.
triumuir. ri. quadriuir. ri. q̄nquiuir. ri. ſeptē
uir. ri. ſeptēuir. ⁊c. ſ. q̄ duos vel tres vel q̄ttu
or. ⁊c. viros hz ſub ſua poteſtate. Jñ h̄ du/
umuirat⁹. tuſ. Triumuirat⁹. ⁊c. talis digni
tas vel officium

Virago. ginis. f. g. mulier fortȝ q̄ agit virilꝫ
. i. opa virilia. ⁊ maſculini vigorȝ ē. Antiq̄t⁹
em̄ fortes femīe ita vocabāt. Eua tm̄ dicta
eſt virago. q⁹ de viro acta. i. facta ⁊ aſſūpta
eſt. ſ. ō coſta Ade. Unā Beñ. ij. Hec vocabit
virago. q⁹ de viro aſſumpta ē. Jn hiſtorijs
āt ſic ōr. Virago acta a viro ⁊ ſumptū no/
men ei⁹ eſt a viri noīe. Et h̄ denoīatio ſilr ē
in hebreo. Js em̄ vir ōr. Jñ denoīak illa vt
a vir virago. Hoc nomē ꝓpriū illi⁹ fuit. nūc
oīm eſt cōe. Et ei⁹ ſyncopatū eſt virgo.

Virgines dicūt q̄ diu ſunt ī integritate nati
uitatȝ ſue. fracte ār dicūt mulieres

Virat⁹ta. tū. i. virilis ⁊ fortȝ. ⁊ ōr a vir. vl̄ vi
rat⁹. firm⁹. ſecur⁹. Ebryk. ſup Wath. Wu
lier virata nō facile decipīt. Et Ecc. xxviij.
Lingua trita mlieres viratas deiecit. Alia
lr̄a hz fortes ꝓviratas

Virbi⁹. bij. m. g. i. bis vir etīs. ſ. q̄ binas ha
buit vel hz vxores. Uel etiā q̄ bis fecit facta
viro digna. vel q̄ reſuſcitatus eſt. vt Laza/
rus et Hypolitus.

Vires. riū. pl̄is nūeri. f. g. dicūt q̄ſi virides
a vireo. res. Et ſūt tm̄ corpis. ⁊ pō. vi.

Viretū. ti. n. g. loc⁹ viriditate plen⁹. ſ. virida
riū. ⁊ pdu. re.

Virga. ge. f. g. ōr a vireo. res. Et dicūt ꝓge
ſūmitates ramoꝝ ⁊ arboꝝ q⁹ virides ſūt. vl̄
q⁹ vim hn̄t arguendi. q̄ ſi lenis eſt ꝓga eſt. ſi
nodoſa ⁊ aculeata ſcorpio recte ōr. q⁹ acuto
vulnere in corp⁹ infigit. Jnde virgoſus. ſa.
ſum. i. ꝓgis plen⁹

Virgiliocētonas. vide ī homerocētonas

Virgili⁹ publi⁹ Maro ortus fuit pe Vir/
gilio matre ꝓo Maia fuit ciuis mātuan⁹.
q̄ ciuitas eſt venecie. Diuerſis in locȝ litterȝ
opaz dedit. Nam ⁊ cremone ⁊ mediolani et
neapoli ſtuduit. Adeo ār verecūdiſſim⁹ fuit
vt ex moribꝫ cognom̄ acciper̄t. oī vita pbat⁹

V

Scripsit Bucolica Georgica ⁊ Eneiden. Preterea ⁊ octo libros hos. Cirnā. Etnaz Culicem. Priapeam Catalecton. Epigrāmata. Copam. Diras. Mortuꝰ est i brūdusio cuiꝰ ossa trāslata sūt neapolim. vbi ⁊ sepultꝰ est i via puteolana. cuiꝰ sepulcro addi tū est ℔ q̄d fecit epithauiū. Mantua me genuit. cala bri rapuere. tenet nūc partheno/pe. cecini pascua rura duces. Itē Ouidius Mantua virgilio gaudet. Uerona Catullo. Peligne gentz gl'a dicor ego. Iñ Virgilianꝰ. na. num.

Virginale. lis. n. g. ⁊ ℔ virginal. lis. in eodē sensu. illa secreta ps vbi fit ꝯceptio. vñ Prudentiꝰ in hymnis. Crimine virginal ītactū ab oī labe. ⁊ grauat gi.

Virgo. ginis. a vir ðr ab icorruptōe. q̄i virago. qr ignorat femineā passionē. ⁊ q̄si vir sit. ⁊ virū agat ⁊ repsentet. ⁊ est ety. Uel ℣go ðr a vireo. qr viret etate ⁊ flore virginitatz. Iñ virgineꝰ nea. neū. Et ℔ ⁊ ℔ virginalis. ⁊ ℔ le. Iñ virginalit aduer. Et ℔ ℣ginalitas. tatz. Itē a ℣go ðr ℔ ℣ginitas. tatz. ⁊ ē i carne corruptibili ppetua corruptōis euitatio. Uñ in Brecismo ðr. Virgo pudicitiā notat. eta temꝯ puella. Et tñ ipropie p ℣gine pone puella. Itē ℣go ðr septū signū in celo dictū sic. qr cū sol ad ℔ signum venerit terra nihil parit. sic ℣go. Et intellige. nihil parit nouigenerata tñ matureſcere facit.

Virgula. le. dimi. i. pua ℣ga.

Virgulatꝰ ta. tū. i. ℣gulis ornatꝰ. ⁊ ðr a ℣ga

Virgultū. ti. n. g. i. multitudo ℣gaz. vel locus vbi multe ℣gule abūdant. vt viridariū vel ipa ℣ga. Sz virgultū ē q̄d a radice pullulat. Ramꝰ q̄ ab ipo robore arborz. Uirga ℣o q̄ de ramis.

Virguncula. le. dimi. i. pua ℣go.

Viridariū. rij. ðr locꝰ vbi sūt viridia. sic rosariū vbi rose. apiariū vbi apes. armarium vbi arma. auiariū vbi aues. armētariū vbi armenta.

Viridis. dis. ꝑ. t. ⁊ ℔ de. i. viroze plenꝰ vel vi ⁊ succo. Iñ hec viriditas. tatz.

Viridiū. dij. locꝰ viriditate plenꝰ

Virilie. az. q̄dā ornamēta viroz q̄ olim portabāt in armis vel in collo. ⁊ ðr a virilis

Virilis. ꝑ. t. ⁊ ℔ le. pe. pð. ptinēs ad virū vel res viri. Iñ virilit aduer. Et ℔ virilitas. tatis. Et virilis pōit ꝑ fortz. Iñ virilia. liorū. plis nūeri. illa mēbra viroz q̄b mlieres carent

Viror. rorz. m. g. i. viriditas

Virosus. sa. sum. i. viriby plenꝰ. ⁊ ðr a vires. Jtē virosꝰ sa. sū. i. venenosꝰ. ⁊ tūc ðr a virus

Virtꝰ tutis. f. g. ðr a vir. eo q̄ viroz ⁊ pboz sit. Uel ðr a vireo. res. Et ē ℣tus habitꝰ aī optimꝰ Et sūt ℣tutes aīe. Uñ q̄dā. Uirtutes aīe dic vires corpis eē. Iñ ℣tuosus. sa. sum. i. plenꝰ ⁊ abūdās ℣tutiby. Et ℔m ꝑm Virtꝰ est vltimū in re de potētia. Item dic ꝑhus in. x. ethicoz. Uirtutz est delectari et tristari. q̄b oportet. ⁊ vt oportet. Nō irasci eī in q̄b oportet insipiētz esse videt. Idē in eodē. Uirtutz p̄miū honor. Item virtꝰ est q̄ habentē pficit ⁊ opus eꝰ bonū reddit Et ðr ℣tus q̄ virū tuēs. ⁊ est etymo. Jtez ℣tutes theologice sunt tres. s. fides. spes. ⁊ caritas Uirtutes āt cardinales siue politice sūt q̄t tuor. s. prudētia. fortitudo. iusticia. tpantia

Virulētꝰ ta. tū. i. veneno plenus. ⁊ ðr a virꝰ. virulētia. tie. i. veneni infectio.

Virus. n. g. indecli. i. venenū. Et ē aptotuz Et inuenit tñ in ntō actō ⁊ vtō. Et ē ꝑprie virꝰ humor fluēs a nasa viri. s. semē. Ut ℔m q̄sdā virꝰ ðr a vi. eo q̄ cor penetret. ⁊ p. pmā Uis. f. g. hꝰ vis. dtō vi. actō vim. vtō o vis. abtō a vi. Et plr actō has vis. ⁊ nō amplꝰ. Et ꝑprie vis animi ⁊ corpis. Uires tñ corporis. Uirtutes tñ aī. vñ. Corpꝰ hz vires. animis est insita ℣tus. Uis in vtroq̄z viget vis rōne caret. Et pōit vis ꝓ virtute aī. pro fortitudine ⁊ violētia vel coactione. Et ℔m hoc vis sic describit. Uis ē maioris rei ipetus q̄ repelli nō ꝑt. vel cui resisti nō ꝑt. supple comode. ff. q̄d vi me. ve cā. l. j. ⁊ ij. Et est multiplex.

Uis cōpulsiua. est p quā cōpellit q̄s ad faciendū illud q̄d nō faceret si esset liberi arbitrij. nec cōpelleret. q̄ imponit necessitatē cōtrariā volūtati spontanee. Et ex hac vi oritꝰ actio. q̄d me. cā. ff. e. ti. l. j. in fine.

Uis expulsiua. q̄n q̄s ejicit de possessiōe sua Et ℔m ista inducit interdictū vñ vi. ⁊ est tñ rez īmobiliū. vl de his q̄ īmobiliby coherēt

Uis ablatiua est rerū mobiliū. ⁊ hec inducit actionē vi bonorū rap. i reby mobiliby. Est eī circa mobilia tñ. vt. ff. de vi. ⁊ vi. ar. l. j. si fundꝰ. ⁊. §. ij. ⁊ Insti. vi bo. rap. §. sz nedū talia. Per illā eī alicui bona sua vel res sue violenter rapiunt.

Uis turbatiua est q̄n q̄s turbat i possessione sua q̄ inducit interdictū vti possidetis in reby soli. sed in reby mobiliby inducit interdictū vtrobiq̄z. cū duo se possidere ꝓtēdunt eandem rem.

Uis inq̄tatiua est q̄ introducit interdictū q̄d

Vi

vi aut clam. Et ꝺr inq̃etatiua q̃ ñ ſinit aliū vti re ſua quiete. vt arare vel aliq̃d facere. vl̃ qñ alt̃ vult alio inuito aliq̃d edificare ī ſuo ſolo. vel forte iam edificauit.

Vis negatiua eſt qñ res alic⁹ inq̃etat.

Vis publica eſt q̃ fit cū armis. ſꝫ vis ꝑua/ta q̃ fit ſine armis. Inſti. de publi. iudi. cir/ca fi. in. §. Itē lex iulia. de vi. ꝑua. Uñ vis ꝑ uata reū deponit ab ordie rerū. i. mutabit ī tertia ꝑte bonoꝝ. ſꝫ deportat cū vis arma/ta ꝑbat. vt in glo. j. c. ij. de or. cog.

Vis ſiue met⁹ cadēs in ꝑſtantē virū ē met⁹ pene vel cruciat⁹ ſiue amiſſionis oīm bono rū. ꝛ iſta excuſat. niſi poſtea ꝑſenſerit. vt ī. c. de illis. ij. de ſpon. Alia eſt vis vel met⁹ nō ex cuſans q̃ non cadit in ꝑſtantē virū. vt in. c. veniēs. ꝛ. c. ꝑſultatōi. e. ti.

Viſcus. ſcerꝫ. n. g. ꝺr a viſco. ſcis. ſꝫ ntūs nō eſt in freq̃nti vſu. Viſcera non tm̃ inteſtina vocam⁹. ſꝫ q̃cūq; ſūt ſub corio ꝛ latētia. Vi ſcus eſt inter cutem ꝛ carnē. Itē viſcera di/cūt vitalia. i. circūfuſa cordis loca. q̃ viſco ra. q; ibi vita. i. aīa ꝑtineat. Itē viſcera capi ta neruorum ex ſanguīe ꝛ neruis copulata. Item lacerti ꝛ mures. q; ſic in ſingul̃ mem bris cordis loco ſūt. vt cor in media totius corpis ꝑte. Et appellant a noīe ſimiliū aīa/liū ſub terra delitescentiuꝫ. Idem ꝛ tori. q̃a illic viſcera torta videant. Itē inuenitur ħ viſcus. ſci. m. g. ꝛ ħ viſcū. ſci. ꝛ eſt ꝑmitiuꝫ. Et eſt viſcus vel viſcū glutē q̃ aues capiūt. Et etiā illud vñ fit. q̃d colligit in arboribꝫ. ꝛ q̃d eſt int̃ cutē ꝛ carnē. Jñ viſcoſus. ſa. ſū. i. tenax. viſco plen⁹.

Viſibilis. lis. ꝺ. t. ꝛ ħ le. res apta videri Jnꝺ viſibiliter aduer. Et ħ viſibilitas. tatꝫ.

Viſpilio. vel veſpilio. onis. i. raptor. latro. ꝑdo. ꝛ dicūt a violētia ꝛ pilo. q; pilū gerit. i. telū. ꝛ ſic alīs violentiā ingerit. Item vi/ſpilio ꝺr q̃i vi ſpoliās. ꝛ tūc ꝺr a vi ꝛ ſpolio.

Viſus. ſus. ſui. act⁹ vel paſſio videdi. Et eſt viſus ſpiritualior q̃ṡ audit⁹ Et ponit aliq̃ viſus ꝑ q̃libet ſenſu. velut cū dicim⁹. Uide q̃o ſonet. oleat. ſapiat. caleat. ꝛ ꝺr a video. Et ħ viſū. ſi. i. res viſa. vl̃ ꝑbatiſma ſomniū oſtentū. Et viſus. ſa. ſū. adicc.

Vita. te. f. g. ꝺr a viuo. yuis. vel ꝺr vita ꝑt vigorē. vel q; vim teneat naſcēdi ꝛ creſcēdi Uñ ꝛ arbores aīaz vegetatiuā vel vitā dicū tur hīe. q; gignūt ꝛ creſcūt. Jñ ħ ꝛ ħ vitalis ꝛ ħ le. Et inde vitaliť aduer. ꝛ ħ vitalis ſub/ſtātiue ꝑ ꝓprio noīe viri.

Vitalia. liū. plis nūeri tm̃. i. inteſtina. q; ibi vita. i. aīa ꝑtinet. Itē a vitta vitula. le. di. i. Vitta. te. f. g. i. infula q̃ caput ſa/cerdotꝫ ligat. Itē vitta eſt q̃ crinib⁹ inectit. q̃ fluētes religant capilli. Itē vitta eſt q̃ co/rona vincit. Itē vitta ꝺr. q; ea pect⁹ vincit inſtar vitis ligate. Jñ vitula. le. dimi. i. pua vitta. ꝛ vittat⁹ ta. tū. i. vitta vel vittis. or na t⁹ vel ligatus. Uñ Ouiꝺ. meta. Uitta coer cuerat ne glectos alba capillos.

Vitella. le. q̃daꝫ herba. ꝛ ꝺr a vitis. q̃a ſicut vitis q̃cq̃d ꝓtimū habuerit apprehēdat et corinbos hꝫ q̃s anulos vocāt.

Vitell⁹. li. m. g. ꝺr morſell⁹ ſiue meditulliuꝫ oui. Jnuenit in pli becvitella. loꝝ.

Vitiligo. ginis. vel vituligo. f. g. ē vime cuꝫ q̃ vitis ligat. ꝛ ponit ſimpliciter ꝑ ligatura vel impedimēto.

Vitis. tis. f. g. ꝺr a vincio. cis. q; vites vin/ciunt ꝛ religant inter ſe. vel q; vim cito ra/dicandi habeant interi⁹. Et nota q; in gtō pli. ſ. vitiū ꝺz ſeruari t. in ſuo ſono. cā diffe/rentie h⁹ noīs viciū. vicij. Uitis vſum ꝑm⁹ Hoc inſtituit. ꝛ pdu. vi.

Vitiū. tij. n. g. ꝺr pctm̃. dedec⁹. macula. ꝛ ꝺr a vincio. cs. q; vicit hoīez. ꝛ ſic ꝺz ſcribi ꝑ c. ſm̃ Hugui. Alij dicūt q; vitiū dicat a veto. tas. ſiue a vetādo. ꝛ ſic a vitiū ꝺr vitio. tias. ꝛ ſic ꝺz ſcribi ꝑ t. ꝛ forte melī⁹. Itē vitia di/cunt in grām̃atica q̃ in eloq̃o cauere debē⁹. vt vitia annexa barbariſmo ꝛ ſoleciſmo. ꝛc. Et cor. vitū ꝑmā. Uñ Orati⁹. Oīb⁹ eſt vi tiū cantoribꝫ int̃ amicos. ꝛc. Jnde vitioluꝫ li. dimi. i. puū vitium.

Vitricus. ci. m. g. i. patrin⁹ vel patriaſter. ſ. q̃ vxorē ex alio viro filiū vel filiā habentem duxit. ꝛ cor. pe. Uñ Ouiꝺ⁹ de reme. Uitri/cis ꝛ gladīs ꝛ acuta dimicet haſta. Jnꝺ vi tricī⁹. cia. ciū. adiectiue.

Vitrū. tri. n. g. dictū eo q; in ſui ſpicuitate trāſlucear. Jn alīs em̃ metallis q̃cq̃d ītrin ſecus ꝑtinet abſcondit. Jn vitro ꝛ⁹ q̃libet liq̃r vel ſpēs q̃lis ꝑtinet interi⁹ talis exteri⁹ declarat. atq; vt ita dixerim oīs liq̃r ī vitreo vaſculo clauſus ptz. Jñ vitre⁹ trea. treū.

Vitulamē. nis. n. g. ꝺr planta illa ifructuo/ſa q̃ naſcit ad radicē vitꝫ. vel vbicūq; dūta/rat nō ſit naſalis. ꝛ ꝺr a vitis. Uel vt dicūt. q̃libet talis plāta ſic ꝺr a vitulo. q; naſcat ī terra a vitulis arata. Uñ Sap̃. iij. Spu/ria vitulamia nō dabūt radices altas. Et ꝓdu. la.

Vitul⁹. li. ꝛ vitula. le. dicūt a vireo. res. q̃ſi a viriditate. i. ab incorruptōe. ſicut et virgo.

V

Uitula ḡ pua est ꝛ nonduꝫ enixa. Hã enixa iuuẽca est aut vacca. Uel ðr vitul⁹ a vita. qꝛ sit dign⁹ vita. Jnð vitulin⁹ na. nũ. Et nota vitula etiã ðr q̃dã dea. ſ. leticie vel victorie. vel feſtũ illi⁹ dee. vel exultatio victorie. Jnð vitulor. laris. i. letari voce. Jtẽ vitula. le. ðr q̃ddã inſtrm muſicũ. Jñ vitulor. larꝫ. i. cum vitula cantare.

Uiuariũ. rij. n. g. ðr indago vbi fere incluſe ſũt. vel ðr loc⁹ vbi piſces paſcũt ꝛ ipinguãt vel ꝓuant vt ibi viuãt ꝑm Jo. an. in cle. ne. i agro. de ſta. monach.

Uiuax. uacꝫ. o. g. i. viuid⁹. fortꝫ. Jñ ħ viuacitas. tatꝫ. Et vt dicũt. Uiuax ingeniũ. ſed viuidus eſt color oris.

Uiuid⁹ da. dũ. i. fortꝫ. agil. ꝛ ðr a viu⁹

V ante L

Ulc⁹ cerꝫ. n. ge. i. apoſtema. ꝛ ðr ab oleo. les. q̃i olc⁹. qꝛ feret. Uuln⁹ ad aiaꝫ referꝝ. Ulcuſ ꝓo ad corꝑis iniuriã Jtẽ vuln⁹ eſt corꝑis recens plaga. Ulc⁹ inueteratũ vuln⁹. Jtẽ vulnus q̃d ferro vel fuſte vel lapide fit q̃i vi. Ulcus ꝓo q̃d ꝓ ſe naſcit in cute. ſ. putredo ipſa qꝛ oleat. Uñ q̃dã. Illa tũ vuln⁹. innatuꝫ ðr vlc⁹. Jñ vlcerоſus. ſa. ſũ. i. vlceribꝫ plen⁹

Ulcera. cee. loc⁹ paſcue.

Uligo. ginis. f. g. nataliſ humor terre ab ea nũq̃ recedẽs. ſꝫ ei ſp inherens. q̃i inſepabile accidẽs. Jñ vliginoſus. ſa. ſũ. i. vligie plen⁹ ꝛ pinguis. humid⁹. fecũd⁹ Uñ ager ꝓprie ðr vliginoſus. qꝛ ſp viget. Humid⁹ ꝓo ðr. q̃a aliq̃ñ ſiccat.

Ulyſſes ꝓriũ nomen cuiuſdã viri. Et facit vtũs vlyſſes vl vlyſſe. Uñ Ouiđ. epi. Hanc tua. penolope lẽto tibi mittit vlyſſe. Jtẽ inuenit ħ vlyſſe⁹ ꝓ vlyſſes. ꝛ vlyſſe⁹ ſea. ſeũ. poſſeſſiuũ. Sꝫ vlyſſe⁹ poſſeſſiuũ tetraſyllabuꝫ ea. Ulyſſe⁹ ꝓo ꝓriũ nomẽ triſyllabũ.

Ul⁹la. lũ. i. aliq̃s. ꝛ eſt pe. gtĩ cõis. tũ in pſa ſemp ðr acui vlli⁹.

Ulna. ne. f. ge. ꝑm q̃ſdam eſt extẽſio vtriuſq̃ man⁹. ꝑm alios brachiũ vel cubit⁹. q̃d verꝰ ðr. Uñ Luc. ij. Accepit eũ in vlnas ſuas. i. int⁹ brachia ſua. Brece ꝓ olneos vl vlenos cubit⁹ ðr. Jñ ħ vlna. ne. ꝛ ħ vlnula. le. dimi. i. pua vlna. ꝛ ħ ꝛ ħ vlnal. ꝛ ħ le. ꝛ vlnari⁹ ria. riũ. ad vlnã ptinẽs

Ultor. torꝫ. m. ge. i. punitor. vindicator. Et vt di. Pap. Ultor facit ne ipune ſit facta iniuria. Defenſor ꝓo curat ne fiat iniuria Jtẽ vindicator differt ab vltore. q̃d ꝑt patere in vindico. cas. vide ibi.

Ultrix. tricꝫ. i. punitrix. vindicatrix. Et eſt ge. fe. in ntõ actõ ꝛ vtõ ſingl'ari. Jn alijs ꝓo caſibꝫ eſt. g. o. ꝛ fac abltm̃ in e. vel in ȝ.

Ultron⁹ nea. neũ. i. ſpõtane⁹ vel vlterior

Ult⁹ ta. tũ. ðr ab vlciſcor. ſcerꝫ. Uñ ꝓpha. Et in noie dñi qꝛ vlt⁹ ſũ in eos. Et ſepe accipit in paſſiua ſigtõe. vt vlt⁹. i. vidicat⁹. defeſus Et ꝓpõit inult⁹ ta. tũ. i. nõ vlt⁹

Ulua. ue. f. ge. herba eſt paluſtris. Jñ vluoſus. ſa. ſum

Ulula. le. f. g. q̃dam auis noctna'. q̃ flere videt. Uñ dicũt ea ſic dici ab oleagi. i. a ficto fletu. Uñ Eſa. xiij. Et reſpõdebũt ibi vlule in edibꝰ ei⁹. vbi dic̃ glo. Ulule aues ſũt magnitudinis coruine q̃ figentes roſtꝝ ĩ lutũ horrẽde ſtrident.

Ululat⁹ tus. tui. i. flet⁹. meror. lamentũ.

V ante R

Umbilic⁹ ci. pe. pð. eſt medi⁹ loc⁹ corꝑis ſic dict⁹. eo q̃ ſit vmbo iliorꝫ. vñ vmbo appellatur loc⁹ in medio clypei a q̃ depẽdet. ex vmbilico eñ infans in vtero pẽdet. ꝛ ex eo etiaꝫ nutrit. Et nota q̃ luxuria virꝫ eſt ĩ lumbis. ꝛ feminis in vmbilico. Unde di. Brego⁹. q̃ viris luxuria in lũbis ſit feminis in vmbilico. Teſtat dñs q̃ de diabolo ad ſanctũ Job loq̃t dicẽs. Uirt⁹ eius in lũbis ei⁹. ꝛ fortitudo ei⁹ in vmbilico ventris ei⁹. Item ſcias q̃ infans in ventre matris mingit ꝑ vmbilicũ vide. s. in ſumen.

Umbra. bre. f. ge. ðr aer carẽs ſole. ſic dicta. qꝛ fit cũ ſolis radijs aliq̃d obijcit. Jnð vmbratic⁹ ca. cũ. pe. cor. ꝛ ħ vmbraculũ. li. ꝛ vmbroſus. ſa. ſũ. Jñ vmbroſitas. tatꝫ.

Umbratil'. ȝ. t. ꝛ ħ le. ðr ab vmbra ꝑm Hugui. Sꝫ magis videt deriuari a ꝓbo vmbro. bras. ꝛ cor. pe. ſic ſorbilis

Umbrella. le. dimi. i. pua vmbra.

V ante N

Unanimis. ȝ. t. ꝛ ħ me. ꝛ vnanim⁹. ma. mũ. i. vni⁹ aĩ. Jñ vnanimit⁹ aduer. Et ħ vnanimitas. tatꝫ. i. aĩ vnitas. ꝓcordia.

Uncia eſt duodecima ꝑs aſſis. vt Nati ex ꝓcubinis in domo ſuccedũt ĩ duab⁹ vncijs. i. in duab⁹ ptib⁹. xij. ptiũ aſſis ſi alij legitimi nõ ſupſunt.

Uncinul⁹ li. dimi. i. puus vncin⁹

Uncin⁹ ni. pe. p. vide in vncus

Unciola. le. di. i. pua vncia

Unct⁹ cta. ctũ. i. pfuſus. vel linit⁹ pinguib⁹ ꝛ ðr ab vngo. gis. Jñ ħ vnctura. re. i. vnctio

VN

Et ħ vnctū.cti.
Uncus.ca.cū.i.curu⁹.ꝛ ðr abvnco.cas. Et ħ vnc⁹ci.ðr instrm curuū ad aliq̄d capiēdū Et ħ vncin⁹ni.idē. Jtē Amos.viij. Et ecce vncinū pomoꝝ. Et dicūt q̄daz q̄ vncin⁹ ðr ab vnc⁹. Alij dicūt q̄ deriuaī ab vnco.cas. nec est di.de vnc⁹ nisi q̄ ad vocē.sz ē idez q̄d vnc⁹. Uñ. Unco dat vncinos ꝛ eos nō pcutit vncus. Qz ām ðr vncin⁹. q̄si vngue cedēs. ety. est. Et ꝑpōīt aduncꝰ ca.cū.i. recurū⁹ Jñ aduncul⁹la.lū. obuncus ca.cū. subuncꝰ. ca. cū.i. aliq̄ntulū curu⁹ vel parū.
Unda.de.f.ge. supior ps aq̄.s. supior liq̄r q̄ sp̄ i motu ē. ꝛ ðr ab eo.is. Sz aq̄ ē statiua et sine motu eq̄lis. Uñ aq̄ ðr q̄i equa. Sz vnda p se nō ē aq̄. sz aq̄ in q̄dā motu ꝛ agitatione. q̄si ab eūdo ꝛ redeūdo vnda vocata ē. q̄si eūda. qz sp̄ ē in motu. Jñ vndosus.sa.suz.i. plen⁹ ꝛ freq̄ns vndis. Jñ ħ vndositas.tatꝭ
Undecēnis.nis.ꝑ.t.ꝛ ħ ne.i. vndecim ānoꝝ Jñ ħ vndecēniū.nij. spaciū vndecim ānoꝝ. Undecim plꝰis nūeri ꝛ idecli. nomē nūerale et vnū ꝛ decē ꝓponīt.
Unden⁹na.nū. ðr ab vndecim. Et vndenarⁱria.riū. ꝛ vndenari⁹rij. p illo nūero. ꝛ vndecim⁹ ma.mū. ꝛ pō. de. vnden⁹.
Undula.le.dimi.i.pua vnda.
Unguētū.ti.n.g.fm Pap. ðr omē q̄d ex cōi oleo ꝓfectū. speciez cōmixtōe augeī odoriferocūditatē sumēs ꝛ lōge redolēs. Jtē ħ vnguen.inis. idē q̄d vnguētū. Jñ vnguētari⁹ria.riū. i. ad vnguētū ptinēs. Et dicūt q̄daz q̄ vnguētū ꝛ vnguen deriuēī ab vngis scōa ꝑsona ab vngo. ꝛ sic nō hñt u. post g. Alij dicūt ꝛ melⁱ⁹ q̄ vnguētū ꝛ vnguen deriuēī a p̄ma ꝑsona. s. vnguo. vñ hñt u. post g.
Unguis.guis.m.g.a greco trahit originē. Onyx ei grece. vnguis ðr latīe. Jñ ħ vngula.le. Et ē vnguis hoim ꝛ auiuz. vngula ꝙ alioꝝ aialiū. Uel vnguis ðr ab vnguo. gis. q⁹ eo solem⁹ vngere. Jtē vngula ðr gen⁹ tor mēti. q⁹ effodiat. Jdē ꝛ fidicula. a fides. q̄a hac rei tor q̄nī i eculeo vt fides iueniaī. Jtez ab vngula ðr vngulat⁹ tā. tū. q̄ magꝭ hz vn
Ungul⁹li.m.g.i. anul⁹ gēmat⁹. ꝛ ðr (gulas ab vngula. quia sic vngula carni. ita gēma anulo accingiī
Unicolor.lorꝭ.o.g.i. vni⁹ coloris
Unicordia.die.f.g.i. ꝙcordia
Unicornis.nis.ꝑ.t.ꝛ ħ ne.i. hñs vnū cornu ꝛ ðr ab vn⁹ ꝛ cornu. Et substātiue ħ vnicornis.nis. aial hñs vnū cornu i frōte. q̄d ꝛ monoceros ꝛ rhinoceros ðr. Undeppha. Et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meam.
Unicors.dis.o.g.i. vni⁹ cordis. s. concors. Jnō vnicorditer aduer. Et nota q⁹ antiq̄⁹ dicebaī ħ ꝛ ħ vnicordis. ꝛ ħ de.
Unicuba.be.pe.cor.i. vni⁹ viri vxor. q̄si cū vno cubās.
Uniformis.ꝑ.t.ꝛ ħ me.i. vni⁹ forme. Jnde vniformiter aduer. Et ħ vniformitas.tatꝭ.
Unigam⁹ma.mū. q̄ vni tm̄ nupsit. s. q̄ vel q̄ habuit vel hz vnā vxorē. vel vnū maritū. Jñ ħ vnigamia.mie.i. vne nuptie. vel ꝓprietateſ q̄ aliq̄s ðr vnigam⁹. ꝛ cor. ga.
Unimāme. vide. s. in amazones.
Unimod⁹.da.dū.i. vni⁹ modi.
Unio.onis.m.g. lapis ē ꝑciosꝰ. ꝛ ðr ab vn⁹. q⁹ tm̄ vn⁹ ꝛ nūq̄ duo vel tres simul repiunī. Jtē vnio inueniī etiā ꝑ stella. ꝛ ꝑ pūcto. Et hec vnio.onis. ðr ꝑ ꝙiūctōe vel ꝙgregatōne ꝛ tūc ðr ab vnio.nis. Jn Pap. ðr. Unionēs q̄dā margarite sūt.
Uniusmoris.nomē ꝙpositū. o.g. ꝛ idecli. i. ꝙcors. vt Jsti hoies sūt vniusmoris. i. ꝙcordes ꝛ vnanimes. Unō in ps. Qui habitare facit vniusmoros in domo.
Unitiu⁹ ua.uū. i. ꝙiūctiu⁹. ꝙgregatiu⁹.
Uniuersal.lis. ꝛ ħ le. ðr ab vniuersus. sa. sū. Et differt vniuersale a predicabili fm logicos. qz vniuersale diffinīt ꝑ esse. ꝑdicabile ꝑ dici. Predicabile em̄ est q̄d aptū natū est de pluribꝫ dici. Uniuersale ām est q̄d aptū natū est eē i pluribꝫ. Predicabile etiā siue vniuersale diuidīt ꝑ gen⁹. ðraz. spēm. ꝓpriū. ꝛ accidēs. de q̄bꝫ Porphir⁹. rē
Uniuersitas.fm Azo. ē pluriuz chorozꝫ inter se distātiū vno noīe spēalit eis deputata collectio. Est et studiū vniuersale ꝓuilegiatū.
Unuira.re.pe.cor. vni⁹ viri vxor. vel mlier vnū virū hns
Uniuoc⁹ca.cū. ðr ab vn⁹ ꝛ voc. Et ðr vniuocū. q̄d vna voce tm̄ vnum sigt. ꝛ cor. vo. fm Aug. fm ꝙo logicos. Uniuoca sūt quoꝝ nomē est cōe. ꝛ fm illud nomē rō subē est ea dez. vt nomē aialis est cōe hōi ꝛ bouī. ꝛ sīr diffinitio ei⁹ fm illud nomē. Dicim⁹ em̄. hō est aial. Bos est aial. rē.
Uns.vncꝭ.m. g.i. vncia. ꝛ ðr a vincio. cꝭ. q⁹ vniuersitatē minoꝝ pōdez sua vnitate vincit. i. ꝓplectit. Cōstat ꝙo ex ðrachmis octo. .i. scrupulis vigintiq̄tuor. q̄d ꝛ pinde legitimū pōd⁹ hēt. q⁹ numer⁹ scrupuloꝝ ei⁹ horas diei noctisq̄ metit. vel q⁹ libram efficit duodecies ꝓputata Et inde ðr ħ vncia. cie. Jtē vncia vel vnꝰ ꝙpōīt ħ q̄ncunx. sexcunx

V

decuns. Item vncia ꝓpoīt semiuncia.i. dimidia vncia

Unꝰ.na.nū.ðr q̄sī enꝰ.ab ena grece q̄d latine ðr vnꝰ. Jñ vnicꝰ ca.cū.i. solꝰ singlarꝛ. Unus et mltꝛ ðr. Szvnicꝰ solꝰ ē. Item vnꝰ nūerat. vnicꝰ ꝓ o itra nūez finit. Itē vnꝰ ad numez ptinet. solꝰ ꝓ o de mltꝛ itelligit. Jñ ℔ vnitas tatꝛ. Itē iste abltūs vna poīt aduerbialit. et tūc acuit in fine. vt vna.i. piter vel insil. Et sigt vna comitatū. vt vna pficiscūt. Pariter ꝓ o sigt eq̄litatē. vt viā parit cū illo duc. Itē ab vnꝰ ꝓpoīt vniformis. vnicolor. et mlta alia. de q̄b vide locꝛ suis. Et no. q vnꝰ q̄nq̄z sigt vnitatē aioz. Uñ Act. iiij. Multitudinis āt credētiū erat cor vnū et aīa vna i dño. Et ſm ℔ posset dici in pl̄i. Iste mleres sunt vne.i. vnanimes. Et corda via sūt vna. id ē vnanima. Uñ Lucā. Feceſt nefas i ptib vnis.i. vni. aī et volūtatꝛ. Sil̄r ꝑt in pl̄i declinari. vnꝰ q̄n poīt cū q̄busdaz noīb q̄ tm̄ i pl̄i declinātur. vt vna arma. vne nuptie. ꝛc. Itē nota q vnꝰ fac gtm̄ vniꝰ. et dtm̄ vni. ſm modernos. tm̄ apd antiq̄s mobilit declinat. vni vne vni. dto vno vne vno. Sic alij alie alij. alio alie alio. Et ita intelligas de alijs noīb q̄ declināt ſm modernos. ſm moduz ꝓnoīm secūdi modi. vtrūꝰ. totꝰ. solꝰ. nullꝰ. alterꝰ. aliꝰ. vter. alteruter. neuter. vterq̄z. et cetera.

V ante D

Uocal. lis. et ℔ le. ðr a vox. Et ℔ vocal. lis. lra q̄ ꝑ se vocez facit. et sine q̄b lr̄alis vox ꝓferri nō ꝑt. Et sūt q̄nq̄z. scz. a. e. i. o. v. Et nota q vocal. lis. et etiā vox vocꝛ. pd. o. añ c. vt patz in ℔ ꝓsu. Ab cū vocali. reliq̄s vult a sociari. Unde vitiosū est illud. Perimit synallepha vocalem.

Uocatiuꝰ ua. uū. i. aptus ad vocandū vl̄ vocatōem designās. et ðr a voco. cas. Item tūs dictꝰ est q̄dā casus. q̄ ꝑ eū aliquē vocamus. vt o virgili. Dr etiā salutatoꝛ. q̄ ꝑ eū salutamꝰ. vt salue o Enea. q̄ tm̄ semp secūde ꝓsone adiūgit. Nam reliqui casus noīm tertie sunt ꝓsone. ꝓprie tm̄ ꝑ figurā adiungunt ali quando cū ꝓma vel secunda ꝓsonis. vt ego Johannes scribo. Tu Petre vel Petrꝰ scribis.

Uola. le. f. g. est media ꝑs manus vel pedis. Item vola in auib̄ est media ꝑs alaz. quarū motu penne agitant.

Uolemꝰ mi. q̄ddam genus piri. q̄ facit pira adeo magna. q vix in vola possunt includi. vt bene impleant illā. Jñ ℔ volemū volem fructus eius.

Uolitio. onis. i. volūtas.

Uolpiscus. sci. ðr vir nobiliter natꝰ.

Uolucer. m. g ℔ volucrꝛ. et ℔ volucre. i. velox et ðr a volo. las. Uñ Viere. rij. Cōsumptuz est aīal et volucre. Et hec volucrꝛ. ℔ volucrꝛ. i. auis. Jnuenit tm̄ q̄nq̄z ℔ volūcer vel volucris ꝓ aue in masc. g. et cor. naturaliter pe. Uñ Prudentiꝰ. Confidūt volucres victū et inde foreviles. Et antiq̄ dicebāt ℔ et hec volucer vel volucrꝛ. et ℔ cre.

Uolumē. inis. n. g. i. ꝛuolutio. et ðr a voluo. uis. Uñ liber ðr volumē ꝓpt multas reuolutiones chartaz. et ꝑ. lu.

Uolūtas. tatꝛ. f. g. ē desideriū. nōdū adepte rei. Et ē volūtas tm̄ i bonis rebꝰ. Hā in malis et flagicioſis factꝛ. ꝓprie cupiditas ðr nō volūtas. Jñ volūtariꝰ ria. riū. et volūtatiuꝰ. ua. uū. Et vt ðr in. iij. de aīa. Jn rōne est volūtas. Et scribit ꝑ n. et nō ꝑ p.

Uoluptas. tatꝛ. f. g. ꝑ p. est rei adepte delectatio bonevel male. et ꝓprie carnal delectatō Jñ voluptuoſus. sa. sum. et voluptuariꝰ ria. riū. i. delectabil. et voluptuarie aduer. i. ſm voluptatē. Et inenit voluptas ꝑ delectatōne bona vel mala.

Uolutabr. bri. n. g. pe. natalit cor. i. volutatio aprox. vel locꝰ cenoſus vbi porci vluūt. et videt ꝓponi a voluo et aper. q̄ i volutabr. q̄ ibi apri vel porci voluūt. Et p trāſlatōem ðr volutabr. q̄libet cenositas vel turpitudo in q̄ hō inuoluit. vt ðr. Jn voluta / brovitiox. Uñ. ij. Petri. ij. Cōtigit ꝓ o eis illō Prouer. Canis reuerſus ad suū vomitū. et ſus lota in volutabro luti.

Uoluꝰ ui. m. g. q̄dā herba. q̄ radix eiꝰ sit volubilis et rotūda. Uel genꝰ fungoz rotūdorū et volubiliū.

Uomer vel vomis vomerꝛ. dens ē aratri vel ferrum q̄d infigit dentali. et ðr a vomo. mis eo q euomat terram. vel q̄ humū eruat vel feriat. Uñ Esa. ij. Et cōflabūt gladios suos i vomeres. Et cor. pe. gti. sz pd. pmā.

Uomita. te. f. g. i. vomitꝰ vl̄ nauſea. vl̄ genꝰ apostematꝛ. q̄ emittūt intestina. et ðr a vomo mis.

Uomitiū. tij. n. g. i. vomita vel vomitꝰ

Uomex. icis. pe. cor. i. vomerꝛ sūmitas.

Uorax. cꝛ. o. ge. i. guloſus. gluto edax. et ðr a voro. Et ℔ vorago. ginis. i. edacitas. guloſitas. Et q̄ guloſus et vorax oia ꝓsumit. ideo vorago transumptiue sumit ꝑ ꝓsumptione

r destructõe. Qđ ei ꝓsumit r ꝺstruit. qi ꝺuo ratũ viꝺ. vñ ꝺr vorago ciuitaꝫ. p ruina vl̃ destructõe Itẽ qr hõ vorax qi nõ ꝑt ipleri cibis. iõ vorago põit ꝑ loco pfũdo et ſatiabili r inexplebili. ſic̃ est baratrũ.

Vorator. toris. m. g. i. vorax.

Vortex. ticis. nod⁹ vl̃ eminẽtia globosa q̃ ad modũ ꝟtic⁹ apparet i ligno. Vñ Sap. xiij. Lignũ curuũ r vorticib⁹ plenũ. Itẽ vortex appellat circularis reuolutio aq̃. sic̃ solet fieri ex nimio ipetu aq̃ r vbi sũt magne fouee i aq̃ Vñ Ouiꝺ. meta. Vorticibusq; freq̃ns erat aq̃ viperin⁹ amnis. Et ſm ãtiq̃s vortex iuenit ꝑ vertex. vide in vertex.

Votũ. ti. n. g. i. desideriũ vl̃ pmissio. Jñ votiu⁹ na. uũ. i. voto plen⁹ vl̃ astrict⁹ vl̃ voto p missus. r ꝺr a vouco. ues. a q̃ et vot⁹ ta. tũ. i. pmissũ. Et ꝺpõit quot⁹ ta. tũ. Itẽ no. q̃ votũ ẽ testificatio ſpõtanee pmissiõis. q̃ deo. r de his q̃ dei sũt ꝑprie fieri ꝺz. Est ãt h̃ diffinitio pfecta. qr ponit r pmissionẽ. q̃ ẽ essentialiter votũ r tãgit volũtatẽ. i h̃ q̃ ꝺic̃ ſpõtanee q̃ ẽ causa obligatõis. r ꝓfirmatõz vltimã p missiõis q̃ alias icludit in h̃ q̃ ꝺicit testificatio. r voti terminũ q̃ est act⁹ ad alterꝫ. in h̃ q̃ ꝺic̃. q̃ꝺ ꝺz deo fieri. r materiã in h̃ q̃ ꝺicit q̃ꝺ ẽ de his q̃ dei sũt. Uel votũ est alic⁹ boni cum deliberatõe facta pmissio. vl̃ deo facta pollicitatio. xxvij. q. j. ꝺ viduis. ij. Et ꝺr boni. qr de malo nec etiã de re bona sine deliberatõne nõ ꝓcedit obligatio. Hã de malo q̃s nõ obligat. qr i male pmissis rescinde fidẽ. r i turpi voto muta decretũ. xxij. q. iij. in malis. Dr cũ deliberatõe. qr votũ q̃ꝺ ex facilitate aĩ poti⁹ q̃z ex arbitrio discretõis emittit. ñ est vsq; quaq; obligatoriũ. vt. c. veniẽs e. ti. Et ẽ triplex votũ. Primũ necessitaꝫ. q̃ꝺ q̃s necessario i baptiſmate pmittit. vt abrenũciare diabolo r pompis ei⁹. tenere fidem ſuare decalogũ. ꝺ ꝺ. diſ. iij. c. ꝓmã. Scõm ẽ volũtaꝫ. q̃ꝺ aliq̃s volũtarie emittit super his ad q̃ añ votũ nõ teneꝫ. vt ẽ votũ ꝓtinentie. abstinẽtie. rc̃. Tertiũ ẽ votum mixtũ ex his duob⁹. ſ. ptim necessitaꝫ r ptim volũtatis. Sz votũ volũtariũ subdiuidit in votũ solẽne r simplex. Vñ simplex ẽ cui nulla solẽnitas adhibeꝫ. Solũ ãt votũ ꝓtinẽtie solẽnizat. Et no. q̃ votũ simplex ipedit mr̃imoniũ ꝓhendũ sz ñ dirimit ia ꝓctũ. Uotũ solẽne ipedit ꝓhendũ. r dirimit ia ꝓctũ.

Vox. cis. f. g. ẽ aeris a ligua pcussio. q̃ p q̃ſdã arterias gutturis ab aiali pferꝫ. r ꝺr a voco. cas. r p. o. añ c. sz voco. cas. co. r. o. añ c. Uel ſm q̃ſdã ꝺr a boo. as. mutata b. i u. r vltia o subtracta. r addita x. et ꝺr ſm ſap. vox. qr volũtatẽ aĩ annũciet. qr voces sũt note eaꝝ q̃ sũt i aĩa passionũ. Et vox ꝓpõit. Equoc⁹. vniuoc⁹. mltiuoc⁹ ca. cũ. i. synonym⁹

Upupa. pe. f. g. auis q̃ꝺã spurcissima cristis extẽsis galeata. ſp i sepulcris cõmorãs. Hãc greci vpupã appellãt. qr stercora hũana comedat r fetenti pascat fimo. r cor. pe. Unꝺ Alex. Eum fultis vpupis q̃ petunt excelsa volando.

V ante K

Ur lingua chaldaica ignis vl̃ flãma ꝺr. Ul̃ ſm Remigiũ Ur iterp⁹tat lumẽ vl̃ ignis seu incendiũ vel fenestra. Et nota q̃ glo. expones illꝺ Esa. xxix. Qui redemit Abraaz de igne chaldeoꝝ. rc̃. ꝺic̃. Legit ꝟo chaldeos Aram r Abraam i ignẽ piecisse. eo q̃ nollẽt vr. i. igne colere. Aram ibi expirauit. Abraam ꝟo illesus exiuit. Unꝺ Bcñ. xv. Ego ꝺñs q̃ eduxi te de vr chaldeoꝝ.

Uran⁹. ni. i. celũ. r ꝺr abvr q̃ꝺ ẽ ignis. qr igneũ est. Jñ vranic⁹. ca. cũ. i. celestis. Et vronia. nia. niũ. in eodẽ sensu. Et h̃ vronia. nie. q̃ꝺã musa q̃i celestis. que r vrane. nes. ꝺr.

Uranuscop⁹. pi. pe. cor. q̃ꝺam piscis. et ꝺr ab vran⁹ r scopim q̃ꝺ ẽ intendẽ vl̃ speculari. eo q̃ habeat oculũ i capite q̃ sp itẽdit ꝟsus ce.

Urban⁹ na. nũ. i. ciuis ꝑprie roman⁹ vel (lũ curialis. Et ſm h̃ ꝓpat. Jñ vrbanitas. tatis. i. curialitas Et ꝓpõit Inurban⁹ na. num. i. rustic⁹ Jñ h̃ inurbanitas. tatis.

Urbeuer⁹. q̃ꝺam ciuitas est. de q̃ vide. s. in orbiumuei.

Urbs vrbis. f. g. ꝺr ab orbe. i. rotũditate. qr antiq̃ ciuitates in orbe faciebãt. vel ab vrno pte aratri q̃ muri designabant. Loc⁹ em̃ future ciuitaꝫ sulco designabat cũ aratro. q̃ꝺ r taur⁹ r vacca trahebãt. Itẽ sola roma p excellentiã vrbs ꝺr. Cetera ꝟo oppida dicunt cũ adiuncto vrbs. vt vrbs Bononia. vrbs Basilea. Oppidũ ad habitatores ptinet. ciuitas ad legeſ. vrbs ad vtrũq;. Et gtũs forma ntõ interposita. vt vrbs vrbis. Urbana ꝑdia. omia edificia dicũt. non solũ ea q̃ sunt in ciuitatib⁹ vel oppidis constituta. sed etiam in rure. nisi forte stabula sint. qr locus non facit ꝑdia vrbana sz materia. vt. ff. deꝟ. sig. l. j.

Urce⁹. cei. vas aquaticũ. r ꝺr ab orce q̃ꝺ est recipe. q̃i orce⁹. Unꝺ Marci. vij. Baptiſmata vrceoꝝ r caliciũ.

VB

Uredo.dinis.f.g.ðr vet⁹ vrēs vel ardēs. vel corruptio ex vrēte vēto ꝓueniēs qñ stantes segetes aduste videt in cāpo. et p. pe. ntī. sed cor. pe. gti.

Uria.rie.f.g.ðr vermis caulis vel pozri. r ðr abvro. rs. qr vrit. r cor. pe.

Urias ꝓpriū nomē. r iterꝓtat lux mea dei

Urica. ce. pe. cor. idē est q̄dvria

Uriel interꝓtat ignis dei. Sic ei legim⁹ apparuisse ignē ī rubo. sic legim⁹ etiā ignē missū desup. r implesse q̄d ꝓceptū est.

Urina. ne. f. g. ðr abvro. rs. eo qꝛ vrat. l qꝛ vsta sit. vel qꝛ reniby egredit. q̄ vulgo lotiū vocat qꝛ ea lota vestimēta mūda efficiāt. Jñ h vrinaria. rie. r h vrinariū. rij. vas aptū ad recipiendū vrinā. q̄d r h vrinale. lis. ðr. Et vt dicit Jsiđ. Judicio vrine a renibz egresse. sal⁹ vel egritudo fuꝛa mōstrat.

Urinula. le. dimi. i. pua vrina. r cor. nu.

Urna. ne. f. g. ðr q̄dā mēsura quā q̄dā q̄rtariā vocat. Jtē vrna ꝓprie est vas q̄d p ꝓdendis defuncto⁹ cineribz adhiberi solet. de q̄ ðr. De celo tegit q̄ nō hz vrnā. Jñ vrnula. le dimi. i. pua vrna

Ursus. si. ferꝛ dict⁹ q ore suo formet fet⁹ q̄si orsus. Nā aiūt eos informes generare pt⁹. r carnē q̄ndā q̄si q̄ddā frustū parere. quā mr lambēdo ī mēbra ꝓponit. sz h immaturitas ptus fac. deniq; tricesimo die generat vnde euenit vt ꝓcipitata fecūditas informis ꝓcreetur. Jtē vrsoꝛ caput inualidū ē. vis maxia ī brachijs r lūbis vñ erecte insistūt. Uel pōt dici vrsus ab vrgeo. ges. qꝛ fortit vrget. id ē strigit quē apprehēdit. Jñ vrsul⁹. li. r h vrsellus. li. r vrsiol⁹. li. r vrsicul⁹. li. oīa dimi. Et h vrsa. se. r hic silr vrsula. le. r h vrsella. le. r vrsiola. le. r vrsicula. le. Jtē ab vrsus ðr vrseus sea. seū. r vrsin⁹ na. nū. r vrsari⁹ ria. riū. Et h vrsari⁹ rij. canis apt⁹ ad capiendū vrsos. vl hō siue canis q̄ venat vrsos.

Urtica. ce. f. q̄dam herba dicta ab vro. eo qꝛ tact⁹ ei⁹ cor⁹ adurat. Est ꝓ o ignee nat̄e. et tacta purit. r pō. pe. Jñ h vrticetū. ti. locus vbi abundant vrtice. Et vrticin⁹ na. nū. pe. pdu. r vrticari⁹. ria. riū. r vrtico. cas. i. vrticz inuoluere.

Urus. ri. m. g. ðr bos silueſtris

Uruū. ui. ꝑs aratri q̄ plicat.

V ante B

Us interꝓtat ꝓsiliator. Est em̄ q̄daz terra gētiliū. Un̄ dic̄ Greg⁹. sup illud Job. Uir erat in terra vs noie Job. Quis nesciat qꝛ vs sit terra gentiliū.

Usia. vsie. f. g. i. essentia. vñ r asia ðr suba. et ꝓprie cōpacta ex materia r forma. Jtez vsia ðr q̄libz forma. r q̄dlibet accidēs. qꝛ q̄libz accidēs vere ðr. cū est ī sua nat̄a. r ꝓ se itelligētū itelligat inuariabile. lz variet tactu diuersoꝛ subiectoꝛ. mō itēdēdo. mō diminuendo. Jñ ðr h vsialis. r h le. r acuit pen̄.

Usticiū. cij. n. g. gen⁹ q̄ddā tincture. et ðr abvro. vris. qꝛ ex vsto est.

Ustrina. ne. fe. g. pe. ꝓ. ðr loc⁹ vbi cōburunt corpa. r ðr abvro. ris

Ust⁹ sta. stū. i. cōbust⁹. r ðr abvro. ris.

Ustura. re. f. g.. i. cōbustio. r ðr abvro. ris.

Usucapio. onis. est acq̄sitio dominij vtilis directa rei alienę ꝓ ptinuationē possessiōis tempis lege diffiniti. i. ꝓ spaciū tēpis a lege diffinitū. ff. e. ti. l. iij.

Usufructuari⁹. est q̄ fruit r vtit reb⁹ alienis r rei dominio. salua tn̄ suba rerū. ff. de seruitu. l. in iure cōi.

Usufruct⁹ est ius vtendi fruēdi alienis reb⁹ salua suba rer⁹. vt. ff. de vsufru. l. j. Et est ius in corpe q̄ sublato r ipm̄ tolli necesse ē. Destructa em̄ domo. destruit r vsufruct⁹ q̄ habet in ea. vt. ff. e. ti. l. ij.

Usura. re. f. g. ē incremētū pecunie mutuate ab vsu eris debiti dicta. Jñ vsurari⁹ ria. riū. r h vsurari⁹ rij. Nota Hiero⁹. sup Ezech. sic dic̄. Putāt alīq vsurā tm̄ ee ī pecunia. sz itelligāt vsurā vocari supabūdātiaz. s. q̄cq̄d ē si ab eo q̄d dedit pl⁹ ē. vt si ī hyeme dem⁹ decē modios. vt ī messe vndeci recipiā⁹. Hoc tn̄ sic ē itelligēdū. si pl⁹ valeāt ī messe vndecim modij ꝙm cōe foꝛ ꝙs ī hyeme decē. alꝫs si fiat cōmēsuratio dati r accepti ad valorē pecunie. nō erit vsura. sz eq̄lis cōmutatio. Jtem nota q̄ res q̄dā sūt q̄ꝛ vsus ē ipa eoꝛ ꝓsumptio. q̄ nō hñt vsufructū ꝙm iura. Et ideo si talia fuerit ꝓ vsurā extorta. puta denarij. triticū vinū. aut aliq̄d hmōi. nō tenet hō ad restituendū nisi id q̄d accepit. qꝛ id q̄d de tali re erat acq̄sitū. nō ē fruct⁹ h⁹ rei. sz hūane industrie. nisi forte p detētōez talis rei ali⁹ sit dānificat⁹. amittendo aliq̄d de suis bonis. tūc ꝙ tenet ad recōpēsatōez sui nocumēti. Quedā ꝙ sūt res q̄ꝛ vsus nō ē eaꝛ ꝓsūptō r talia hñt vsufructū. sic dom⁹. ager. prat̄. r talia hmōi. Et ideo si q̄s domū alteri⁹ aut agrū ꝓ vsurā extorsisset. nō solū teneret restituere domū ac agrū. sed etiā fruct⁹ inde perceptos. qꝛ fruct⁹ sunt rerū quaꝛ ali⁹ est dñs r ideo ei debent.

Usura sic̄ cōiter d̄r est quicq̄d p̄ter vsū sorti accidit vel accedit. s̄m Goff. xiiij. q. iij. pleriq̄. Et addit ip̄e ītentōe vel pacto p̄cedente. Sola ei spe vl' expectatōe vitiū vsurariū ꝯ̄hit̄. vt. c. j. ⁊ c. ꝯsuluit. de vsuris. ⁊. xiiij. q. iij. si venerari⁹. Et h̄ cū p̄ncipalit̄ hēt̄ spes ⁊ expectatio lucri. al's si ob caritatē moueat̄ q̄s ad mutuandū. ⁊ secūdario speret de aliq̄ retributōe nō putat̄ vitiosum. ar. ad h̄. lxxxij. dis. in singulis. ⁊. lxij. dis. si officia. lxj. di. q̄d p̄derit. s̄m Goff. Itē vsura ē vbi pl⁹ recipit̄ q̄ datū est. Et diffinit̄ s̄m Azo. C. eo. ti. sic. Usura ē q̄d p̄pt̄ vsū rei ꝯcesse dat̄. D̄r notāt̄ ꝯcesse q̄d valet idē sic̄ date vel mutuate. Uñ vsura d̄r ab vsu ⁊ es. erꝫ. q̄i vsu era. i. vsu eris data. s. pecunie cū noīe pecunie q̄cq̄d hoīes habeāt ꝯtineat̄. j. q. iij. c. totū.

Usurpatio est īterruptio vsucapiōis. vt. l. ij Et nota in rub. ff. vsucapio. ⁊ vsur. dicit ibi text⁹ q̄ oratores vsurpationē frequentē vsū vocant.

Usurula. le. dimi. i. p̄ua vsura

Usus est ius vtendi reb⁹ alienis salua reruꝫ substantia p̄prietate ⁊ dominio.

Usus. sa. suꝫ. i. exercitat⁹ vsū alic⁹ rei h̄ñs. ⁊ d̄r ab vtor. terꝫ. Et h̄ vsus. h⁹ vsus. i. assiduitas. exercitium. ꝯsuetudo Und̄ Pamphil⁹ Usus ⁊ ars docuit q̄ sapit oīs hō. Et ꝯponit̄ cū fruct⁹. ⁊ d̄r vsufruct⁹. i. illud q̄d suscipit̄ ex agro ad vtendū. Et no. q̄ vt dic̄ Orati⁹ in poetria. Multa renascēt̄ q̄ iam cecidere cadētq̄. que nūc sūt in honore vocabula si volet vsus. Que penes arbitriū est et ius ⁊ forma loquendi

V ante T

Utēsil'. lis. ⁊ h̄ le. i. ad vtēdū apt⁹ l' necessari⁹ ⁊ d̄r ab vtor. terꝫ. vel vtēsilia dicūt̄ in domo vsib⁹ necessaria. s. suppellectilia. ⁊ cor. si. vten

Uter. tris. ⁊ hi tres. vtriū. vtrib⁹ mas. (silis ge. vas vinariū. ⁊ d̄r ab vter⁹. q̄ aliq̄d ītrinsec⁹ habeat. vt mēbra ⁊ viscera. sic̄ vter vētrꝫ. vel q̄ ad modū vteri ampl⁹ sit ⁊ inflat⁹. Et sūt vtres p̄prie de corio. Uñ p̄s. Sic̄ vter ī pruina.

Uter. tra. trū. gtō vtri⁹. d̄r ab vter. terꝫ. Et ē vter idē q̄d q̄s. Sꝫ vter p̄prie d̄r de duobus Quis de pluribꝫ q̄ de duob⁹. Uñ vter fac̄ ī terrogatōꝫ d̄ duob⁹ tm̄ diuidue. vt vter istorū legit. Quis ꝟo d̄ pl'ib⁹ q̄ de duob⁹. vt q̄s istoꝝ triū vel q̄ttuor legit. Pōt tm̄ et q̄s dici de duob⁹. lꝫ nō ita p̄prie sic̄ vter. Sꝫ vter nū q̄ d̄r nisi de duob⁹ tm̄. Et nota q̄ q̄dlibꝫ cō positū ab vter d̄r tm̄ de duob⁹. sic̄ ⁊ vter.

Uterin⁹ na. nū. pe. p. d̄r ab vter⁹. Et sūt vteriui q̄ ex eodē vtero ⁊ diuersis p̄rib⁹ sūt geniti. q̄ vter⁹ tm̄ mulierꝫ est. Et ꝯpōit̄ Couterin⁹. na. num.

Uterq̄. vtraq̄. vtrūq̄. gtō vtriusq̄. i. iste et ille. vn⁹ ⁊ alter. ⁊ d̄r ab vter ⁊ q̄. vel syllabicatur. Et nota q̄ vtraq̄ acuit pe. p̄pt̄ ꝯsortiuꝫ masculini ⁊ neutri. in q̄b⁹ de necessitate pe. acuit̄. ⁊ vterq̄. vtrūq̄.

Uter⁹ teri. m. g. d̄r ab vter. Et est p̄prie mulierū. s. loc⁹ ꝯceptiōis. q̄ duplex sit ⁊ in vtraq̄ p̄te se in duas p̄tes diuidit q̄ in diuersū diffuse ac replete circūplicant̄. Uel d̄r vter⁹. q̄ interi⁹ impleat̄ fetu.

Utilis. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. p̄ficn⁹. ⁊ d̄r ab vtor. terꝫ. Jñ hec vtilitas. tatꝫ.

Uti possidetꝫ. ē q̄ddā īterdictū cū possessor inq̄etatur a nō possidēte vt iudex p̄ ip̄o dat sn̄iaꝫ. Si vn⁹ fuerit. tūc p̄nūciare hꝫ ī singulari nūero. vt ita possideas vt possides. si āt plures tūc dꝫ p̄nunciare in pl'i nūero. vt vti possidetꝫ. ita possideatꝫ. Hodie tm̄ honoris cā cū hoīes vni tm̄ loquūt̄ pl'i s̄mōe vtūt̄ dicētes. bñ veneritꝫ. trāsite bñ. Et cepert̄ iste honorabiles voces a Julio cesare. Uñ ⁊ illud d̄r. nos duo turba sum⁹. h̄ Azo ī sū. C. e. ti. ⁊ vide glo. añ penl'. in. c. licet de p̄ba.

V ante V

Uua. vue. d̄r ab humeo. q̄ intrinsec⁹ hūore plena ē ⁊ succo ⁊ pinguedīe Et ē vua ip̄m totū cū racemis ⁊ acinis. Itē s̄m aliq̄s vua d̄r ml'toꝝ granoꝝ adunatio. Racem⁹ d̄r vnum granū. Botr⁹ d̄r ꝯgregatō vuaꝝ. Glarea d̄r humor racemi. Uinaciū d̄r folliculꝰ ī q̄ glarea ꝯtinet̄. Arill⁹ ē granellū q̄d est ī racemo. q̄d alio noīe d̄r acin⁹. Uua et̄ d̄r illd̄ carneū q̄d ē in ore. q̄ pēdet ad modū vue. ⁊ sp̄ ē humida. Jñ vuula. le. dimi. i. p̄ua vua.

Uua passa est vua exiccata. ⁊ fit ml'tꝫ modis Uñ Alexan. neq̄. Dant vuas passas clybanus fumaria phebꝫ. Succiduū reliq̄s potiores sol parit vuas.

Uua p̄coqua vel p̄cox. d̄r vua p̄matura. q̄a coq̄t̄ a sole. i. ante alias ad mat̄itatē p̄ducit̄.

Uuid⁹. da. dū. i. hūid⁹. sꝫ hūidū ē q̄d exteri⁹ hꝫ hūorē. Uuidū q̄d interi⁹. ⁊ d̄r ab vua.

Vulcan⁹ ni. m. g. i. ignis vel de⁹ ignis dict⁹ sic a volo. las. q̄i volās candor. vel q̄i volicanus. q̄ p̄ aerē volet ⁊ canus videt̄. Jñ vulcani⁹. nia. niū. Et hec vulcanalia. lioꝝ. vel liū. i. festa vulcani

V

Vulg⁹ gi.i.plebs.passim inhabitãs mꝛtitudo.ꝛ ðr a volo.vis.co ꝙ vnuſq̃ſqꝫ faciat q̃d vult. Iñ vulgoſ⁹ ſa.ſũ.i.vulgo abũdãs. Et h ꝛ h vulgarſ.ꝛ h re. Iñ vulgarie aduer. et h vulgaritas. vt iſte loq̃ vulgarie. i.ſic vulg⁹ ꝛ nõ lr̃alie. Et vt di. Priſtia. Vulg⁹ tã maſ. q̃ neu. iuenie. Uñ Job. xxiij. Et vulgũ pauperẽ ſpoliauerũt. Tñ apð modernos pelag⁹ ꝛ vulg⁹ in ſingl'ari ſũt ge.n.i pl'i ꝟo.g.m. Et iſte abltũs vulgo ſepe põit aduerbialiter. i. vbiq̃ꝫ. vel p vulgũ. ꝛ nõ ðz acui in fine.

Vulnific⁹ ca. cũ. pe. cor. i. vuln⁹ faciẽs.

Vuln⁹ ner. n. g. ðr plaga corpis. q̃ ferro vel fuſte vel lapide fit. ꝛ ðr ab vro. eo ꝙ vrat. vel ðr a vi. qꝛ inferat vi. Ulc⁹ ꝟo ðr. qꝛ ab iterioribꝫ ꝓcedit. vide in vlc⁹.

Vulpes. pis. f. g. ðr q̃i volupes. eſt ei volubilis pedibꝫ. ꝛ nũq̃ recꝛ itineribꝫ. ſz tortꝛ amfractibꝫ currit. vtpote aĩal fraudulẽtũ inſidijs decipiẽs. Hã dũ nõ habuerit eſcã fingit mortem. ſicq̃ deſcẽdẽtes q̃ſi ad cadauer aues rapit ꝛ deuorat. ſic di. Iſiõ. in. xij. ety. Iñ h vulpecula. le. di. i. pua vulpes.

Vulpin⁹ na. nũ. pe. p. i. res vulpis vel ad vulpem ꝓtinẽs. ꝛ ðr a vulpes

Vulteius. tei. ꝓpriũ nomẽ triſſyllabũ eſt ſic Baius diſſyllabũ. In vtõ ãt vultei diſſyllabũ. ſic gai monoſyllabũ. ꝛ ẽ ibi j. ꝯſonãs. vñ Oratⁱ⁹ in ꝓmo epi. Durus ait vultei nimiſ attentuſq̃ videris

Vultur. turſ. m. g. ꝛ h vulturi⁹ rij. ꝛ h vulturſ ris. ꝙ ea dẽ aue rapaci. Uñ Enni⁹ Vulturſ i ſiluis miſeꝛ mãdebat homonẽ. De q̃ dicit Iſiõ. xij. ety. Vultur a volatu tardo noiat⁹ putat. Hã ꝓ magnitudie corpis ꝓpetes volat⁹ nõ hz Hos q̃dã dicũt ꝯcubitu nõ miſceri. ꝛ ſine copula ꝯcipe ꝛ generare natoſq̃ eo rũ penevſq̃ ad centũ ãnos ꝓcedere. Vultures ſic ꝛ aq̃levltra marina ſentiũt cadavera Alti⁹ q̃ppe volãtes mꝛta q̃ ex mõtiũ obſcuritate celanꝭ ex alto illi ꝯſpiciũt.

Vulturn⁹. ni. vẽt⁹ q̃dã. vide. ſ. in afric⁹

Vult⁹ tus. tui. ðr a volo. vis. qꝛ ꝓ eũ aĩ volũtas oſtẽdit. Scõm ei volũtatẽ aĩ in varios mot⁹ mutaꝭ. Et differt a facie. Nam facies ſimpl'r accipit ꝓ vniuſcuiuſq̃ naꝭali aſpectu. q̃ nõ leuit mutaꝭ. Vult⁹ ãt aĩoꝝ q̃litates ſigt. q̃ invaria mutaꝭ ꝛ iterdum affectõe aĩmõ let⁹. mõ triſtꝫ apparet. Uñ vultuoſi dicũtur triſtes. vel q̃ ſepe vultũ mutãt Uñ Ecc. xix. Ex viſu cognoſcit vir. ꝛ ab occurſu faciei cognoſcit ſenat⁹ ꝛc. Dicit⁹ etiã vultum celi ꝛ maris qꝛ cõmutãt. Dr etiã vultuoſus ſa. ſũ. i. pulcer. formoſus.

Vulua. ue. ðr q̃ſi valua. i. ianua vẽtrſ. vel q̃a ſemẽ ꝛcipiat vel ex ea fet⁹ ꝓcedat. vñ Job. x. Quare de vulua eduriſti me Vulua etiã ðr ſumen ſuis. Uñ Oratⁱ⁹ i epi. Cũ ſit obeſus nil meli⁹ turdo nil vulua pulcri⁹ ampla.

Vuluula. le. dimi. i. pua vulua

V ante X

Uxor. oris. f. g. ðr ab vnguo. gis. q̃ſi vnxor. Antiq̃t⁹ ei nubẽtes puelle inungebanꝭ criſmate. ꝛ veniebãt ad limẽ mariti ꝛ poſtes añq̃ ingrederẽt ornabãt ſe lineiſ vittꝭ. ꝛ oleo iunge bank. Triby ãt de cauſis ducit vxor. ꝓma cã eſt ꝓlis. Uñ Ben. j. Et bñdixit eis dicens. Ereſcite ꝛ mꝛtiplicami. Scda cã adiutorij Und Bñ. ij. Nõ ẽ bonũ hoiez eẽ ſolũ. faciamus ei adiutoriũ ſile. Tertia cã innocentie Uñ dic apl's. j. Lor. vij. Si q̃s ẽ nõ ꝓtinẽſ nubat i dño Jtẽ ab vxor ðr vxoꝛ ria. rium. ad vxorẽ ꝓtinẽs. vel vxori dedit⁹. ꝛ volũtati vxoris ex toto ſubdit⁹

X ante A uel E

Lr̃a multis ante chriſti aduentuꝫ ſeculis extabat. nõ vt pl'es ſomniant dicẽtes vſq̃ ad tps Auguſti ꝛ. invſu nõ fuiſſe apð latinos. ꝛ digne h tpe q̃ xp̃i nomẽ inotuit aſſumptaꝫ eẽ. qꝛ in figura cruc⁹ xp̃i ſcribit. Chriſt⁹ ek ea lr̃a ſcribi maxime tãq̃ barbari errãt ignorãtes tũ i alijs tũ in hac re grãmaticã. Neq̃ ei x. neq̃ p. neq̃ c. q̃cq̃ ad ſonũ xp̃i facit. Sz cũ nõ didicerit greca. ex q̃bꝫ ois nr̃a doctria manauit neſciũt etiã latina. Scribit ei apud grecos chriſt⁹ his lr̃is. Χρ⁹. quaꝛ ꝓma ch. ſcda r. tertia s. eſt q̃ſi latie ita ſcriberet chr̃s. Illud barbari neſciẽtes putauerũt ꝙ x. q̃d apð grecos xi. ðr. ſcribi debere. cũ tñ p ch. vt ſic chriſtus ſcribi debeat

Xandicus. macedonũ lingua aplis mẽſis.

Xenium. nij. ðr quum mun⁹. vel quodcũq̃ mun⁹ q̃d mittit alicui. ꝛ ðr a xenos quod eſt peregrinum. ſpaꝓ. dicit Xenia. ꝓmia. dona. munera. bñficia

Xenocrates nomẽ eſt cuiuſdã phi.

Xenodocium. cij. loc⁹ in q̃ paupes ꝛ pegrini ſuſcipiunt ꝛ conuerſant. vt hoſpitale. vel ipſa collectio vel ſuſceptio pauperum ꝛ pegrinorum. ꝛ dicitur a xenos q̃d eſt pegrinũ Indeh xenodociolũ. li. dimi. Et h xenodociarius. rij. ꝛ hec xenodociaria. rie. i. xenodocij cuſtos.

X Z A

Xenophon.ontʒ.ꝓpriū nomē cuiusdā oratoris Platonis ꝺdiscipuli
Xenos.i.pegrinū vel sensʒ.ꝛ accētuat ī fine
Xenotrophiū.phij.n.g.locꝰ venerabiℓ.s.hospitalevbi paupes ꝛ pegrini ꝺuersant. Jnꝺ h ꝛ h̄ xenotrophita.te.q̄ vel q̄ custodit xeno
Xerophagꝰ ga.gū.pe.coꝛ.i.sicca (trophiū comedēs.ꝛ ꝺr a xeros q̄d est siccū.ꝛ phagin comedē. Jñ h̄ xenophagia.gie.pe. acuta.i. cibꝰ siccꝰ.sicca comestio. vℓ abstinētia cibo rū humētiū. Unꝺ ꝛ q̄ddā genꝰ ieiunioꝝ sic ꝺr.qꝛ q̄busdā siccis escis hoies tūc vtant
Xerolibya.bye. vel xerolibyes.byei .i. sicca lybia.q̄dā regio africe est
Xerolaphꝰ phi.pe.coꝛ.i.siccꝰ.ceruꝰ.sic̄ eneꝰ vel ligneꝰ.ꝛ ꝺr a xeros q̄d est siccꝰ.ꝛ laphus q̄d est ceruus.
Xeromyrū.ri.n.g.i.siccū vnguentū.q̄i manibꝫ ꝺfectum
Xeron vel xeros.i.siccū.ꝛ acuit in fine. Unꝺ in grecismo ꝺr.Dic xeron siccū .pbat illud xerophagia.
Xeropellina.ne.i.pellis siue vestʒ vetꝰ sicca ꝛ p̄cisa detrita.ꝛ ꝺr a xeron q̄d ē siccū ꝛ pell'. Jñ xeropellinꝰ na.nū.i.vetꝰ siccꝰ.p̄cisus.detritꝰ.vilis .vt Xeropellinas vestes donauit illi. Quidā dicūt xeropellonia
Xerostate grece.latine ꝺr disciplina.
Xerxes.rex Persaꝝ fuit

X ante J

Xylobalsamū.mi.ꝺr lignū vel coꝛtex balsami. vel liq̄r emanās de liḡ eiꝰ trito. Nam arboꝛ balsamꝰ.lignū eiꝰ xylobalsamū ꝺr fructus siue semē carpobalsamū.succꝰ opobalsamū.q̄d iō cū adiectōne siḡf.eo qꝫ pcussus ferreis vngulis.coꝛtex ligni.p cauernas exiꝫ odoris guttas distillat. Cauerna ei greco ꝓmōe ope ꝺr. Unꝺ balsama si pura fuerit tantā vim hñt vt si sol excāduerit . sustineri nō pñt in manu.
Xylocasia sic.i.lignū casie.ꝛ ꝺz scribi p vnū s.sic̄ ꝛ casia casie
Xylophagꝰ ga.gū.pe.coꝛ.i.lignū comedēs Jñ h̄ xilophagꝰ gi.ꝓmis ligneꝰ
Xylon grece.latine ꝺr lignum
Xyrobalsamū.mi.i.fructꝰ vℓ semē balsami vel liq̄r q̄ fit ex eiꝰ fructibꝫ vel semie
Xirophagꝰ gi.ꝛ h̄ xirophaga.ge.ꝛ mobilit xirophagꝰ ga.gū.q̄ vel q̄ vel q̄d fructꝰ tm̄ comedit.
Xiromirrhū.rhi.i.fructꝰ mirrhe. vℓ aroma seu mixtura mirrhe ꝛ aloes vñ moꝛtuoꝝ coꝛpa ꝺdiū ne putrescāt.
Xiros.i.fructus

De Y

Ypsilon greca lr̄a est.q̄ latine y. flatile vel purū vocari pt. Utimur aūt ea ī grecʒ tm̄ dictōibꝫ.ꝛ his q̄ꝫ que ex grecitate ad latinos trāsmigrarūt. nō tm̄ oibꝫ.sꝫ q̄ ꝛ apud grecos p y. scribū. Quam q̄dē y. psilon lr̄aꝫ nos h̄ ñ ponimꝰ ꝓm alphabeti ꝓsū sic̄ pleriq̄ ceteri. eo qꝫ initio dictionis posita sp exposcit h. aspiratōꝫ añ se positā. Est ei regla grecoꝝ grāmaticoꝝ. Dē y. psilon ī p̄ncipio positū aspirat. Quappt ea q̄dē vocabula y. initio habētia poterunt q̄sq̄ in h. aspiratōe q̄rere vbi exposuim̄.

Z ante A

Zabulon.fuit filiꝰ Lye Et iterp̄tat fluxꝰ sanguis.filiꝰ noctʒ.odoꝛ suauitatʒ.habitaculuꝫ pulcritudinis vel fortis
Zabulon.i.ōrisꝰ vel trāsgressoꝛ. Jpe vero ē diabolꝰ Jn zabulinꝰ.na.nū. Et p ꝓpositōꝫ zabuligena.ne.i.zabulo genitꝰ.
Zacharias iterp̄tat memoria dñi siue auxiliū. Septuagesimo ꝛo āno desolatōis templi cōpleto. Zacharia p̄dicāte memoratꝰ est dñs ppli sui.ꝛ iusso Darij reuersus ē ꝺi pplꝫ ꝛ reedificata est vrbs et templū.
Zacheꝰ interp̄tat iustꝰ vel iustificatꝰ.ꝛ est sy rū nomen.nō hebreū.
Zelata.i.grando. Unꝺ zelatā gēmā ꝺicimꝰ. q̄ instar grandinis magē est.
Zambri interp̄tat latescēs vel amaricans. Propꝛie ꝛo nomē ab amaritudie ē illi figuratū.qꝛ peccādo amaricauerit ppl'm.
Zama.genꝰ mōstri. Et zama etiā q̄nq̄ pro fraude.ꝛ p qlibet decepcōe ponit.
Zair.i.aprilis mensis.

Z ante E

Zeb lupus interp̄tat. Unꝺ zebe hostia lupi quā lupus suffocauit.
Zebedeꝰ interp̄tat donatꝰ.siue flens. Hic fuit pater sanctoꝝ Jacobi et Johānis euā gelistē apostoloꝝ
Zebub interp̄tat musca. Jnꝺ belzebub vir muscarum ꝺr.
Zelosus.sa.sū.i.zelo plenꝰ.
Zelotes.tʒ.i.emulatoꝛ.q̄ noīe dictꝰ est Simon apl'us.q̄ ꝛ cananeꝰ dictꝰ.a vico galilee cana.vbi aquas dñs ꝓuertit in vinū. Cana

ZD

ꝯo zelꝰ interꝑtat. z inde chananeꝰ. i. zelotes. Et nota q zelꝰ ꝺr aliqñ amor viri ī vxorē. p q nō ꝑt sustinere vt alī misceat vñ vir ꝺr zelotes. Et ſm ħ dñs ꝺr zelotes. qr ñ ꝑmittit aīaz sibi despōsatā fornicari pꝰ deos aliēos

Zelotypꝰ pa. pū. i. zelo plenꝰ. ſ. inuidiosus l' suſpicioſus. z accipit tā ī actiua qꝫ ī passiua sigtōe. Dr ꝯo zelotypꝰ de cuiꝰ fortuna inuidet sibi vel alī. Et hēt suſpicioſus z zelotypus. q de fortuna alteriꝰ inuidet ei vel alī. z ē suſpicioſus. Uñ ille hō ꝺr zelotypꝰ q suſpitionē hz ꝺ vxore sua. ſ. q cū cruciatu mentis siue castitatē suā vxorſ. z ille tē ꝺr zelotypꝰ. Sil'r z vxor ꝺr zelotypa q suſpitōz hz ꝺ viro. Uñ Ecc. xxv. Dolor cordis z luctꝰ mlier zelotypa Jñ ħ zelotypia. pie. i. inuidia suſpicio ꝺ vxorē. de q agit in li. Hūeroꝝ. Dr etiā qñqꝫ zelotypia mechia. Et zelotypꝰ mechꝰ. et cor. ty.

Zelꝰ li. m. g. i. iuidia vel amor vl' feruor. siue bonꝰ siue malꝰ Sic ei zelꝰ accipi ꝑt in bono cū qs nitit ea q bona sūt imitari. sic z in malo cū qs dolet aliū se esse meliorē Dr g zelus inuidia. amor. emulatio. suſpicio. siue in bono siue in malo

Zephyrus grece. latīe ꝺr florēs. qr flores et germia eiꝰ flatu viuificāt. q dā vētus ē. z cor. pe. Dic alio noīe ꝺr fauoniꝰ.

Zeta. te. f. g. i. camera. ꝯclauis. secessus Uñ in passione bti Thome apli inuenit. Zetas hyemales. z zetas estiuales. Sz zeta. n. ge. ī decli. nomē est cuiusdā lre ſm Hug. Pap. ꝯo dicit. Zete hyemales. i. domꝰ hyemales. qs calidas facit subducta flama. Zete estiuales. qs frigidas facit subducta aq. Zete domꝰ q subtus pedes hñt aquas

Zeugma. est tertia spēs allothete. z describit sic a donato. Zeugma est vnꝰ ꝟbi ꝯclusio. diuersis clausulis apte ꝯiūcta. Et habz fieri tribꝰ modis ſm Jſiō. ſ. a supiori. qñ ꝟbū ꝑmittit. vt legit sortes z plato. A medio qñ interpōit. vt Hebrei sūt z ego. Ab inferiori. qñ ꝟbū supponit. vt tu q̄d ego z pl'us mecū desideret audi. Beda dic. Zeugma. i. conclusio. ꝺr figura quando ꝑcedentia aut vno ꝟbo aut vna sīa ꝯcludunt. Uerbo vt apostolꝰ ait. Omīs amaritudo z ira z idignatio z clamor et blasphemia tollat a vobis. Sīa. vt Qui ingredit sine macula z opat iusticiā. q loq̄t veritatē tc. ad vltimū cōcludit. Qui facit hec. nō cōmouebit in eternū. Alexander āt di. Zeugma est qñ idē verbū vl' adiectiuū ad diuersa ptinet. ita q cū vno ꝯstruit improprie. vt cū ꝺr. Hec illiꝰ arma. ħ illius currus fuit. Sil'r ħ est zeugma. Et Apolloniꝰ scribit et ego.

Zezabel. iterꝑtat fluxꝰ sanguis. vel fluens sanguinē. sz meliꝰ vbi est sterq̄liniū.

Z ante J uel D

Zymos vel zyma grece. latīe ꝺr fermentuz. Jñ azyma. me.

Zinzala. pua musca. ſ. culex. Jñ ħ zinzalarū. rū. canopeū ad eas arcēdas

Zinziber. berſ. n. ge. q̄dam spēs aromatꝫ. et cor. pe. gti.

Zios vel zius. ꝺr q̄dā mēsis. ſ. maius.

Zizaniū. i. nū. n. g. z ħ zizania. nie. f. g. i. seges vel herba quersa. ſ. loliū. vt dicūt. Et ponit qñqꝫ ꝑ sorde oīm segetū

Zodiaci grece. latīe aīalia vel sīg sigt. Jñ ħ zodiacꝰ ci. pe. cor. aīalis circulꝰ. vel signifer qr in eo sūt duodecim sīg noīby aīaliū nūcupata. qr sol intrās illa signa. ꝑprietates aīaliū sortit. vel qr stelle in signis ī figuris aīaliū dispositē sunt. Jñ zodiacꝰ cca. ceū. Jsta āt sunt nomina duodecim signoꝝ zodiaci. Aries. taurꝰ. gemini. cancer. leo. ꝟgo. libra. scorpio. sagittariꝰ. capcornꝰ. aquariꝰ. piscesꝰ Unde. Zodiacū signa totum claudūt duodena.

Zona. ne. f. ge. est cingulū. et ꝑprie latū. Uñ et zona ꝺr lata portio terre calida vel frigida vel tpata et ꝑpinq̄tate vel remotōe vel media ꝑmitate solis. Jñ zonariꝰ ria. riuz. ad zonas ptinēs vel zonas faciens. et pdu. zo. Uñ Eſopꝰ. Arborē zonā stipulis z vimine trūcat. Jñ zonella. le. et zonula. le. ambo dimi. i. pua zona.

Zonifragiū. gī. i. fractio zone.

Zorobabel. apud hebreos ex trib integriſ, noīby ꝺr esse ꝯpositū. zo. iste. ro. mgr. babel. ꝑprie babiloniaz sonat. Et efficit nomē. zorobabel. i. iste mgr de babylone. Jn babylonia eīm ort. ēvbi z ꝑnceps gentiꝫ iudee exti tit. et acuit vlt.

Zoticꝰ. ca. cū. i. vitalis. et cor. pe.

Zosimꝰ ma. mū. i. viuax vel viuidꝰ.

Finit ꝑma pars buiꝰ vocabularī.

AB

Postquam in
p̄ma pte determiatū ē de
noīb⁹ q̄ ad eoꝝ sīnifica/
tões restat nūc determia
re de ꝟbis. Jn q̄ processu
hūc ordinē ſuabo. q̄ iux
ta cuiuslibz ꝟbi sīnificatū
duas lr̄as ꝺpingā. quaꝝ
p̄ma gen⁹ ꝟbi sīgt. altera ꝯiugatōz. Ham cū
gen⁹ ꝯiugatio ꝟbi dinoscit facili⁹ ipi⁹ sīg/
nificatū ꝯ etiā inflectio p̄ tpa repit.

A ante B

Abalieno as.are.a.p.ꝺr ab ab ꝯ alie
no. Unde Esa.j. Abalienati sunt re/
trorsum. i. alieni facti sunt
Abarceo ui. itū. a.s.i. lōge iteꝝ remoueo. ab
ab ꝯ arceo.
Abarceo es.ere.a.s.i. ꝓhibere
Abdico as.aui.a.p.ē denegare separe ꝯmo
uere absentare. Unde. ij. Loꝝ. iiij. Abdicam⁹
occulta dedecorꝫ. ꝯ cor. di. Unde Ouiꝺ. Que
fugit ꝯ factꝫ abdicat ille suis. Hꝛ et pl̄a alia
sīgta q̄ ꝯtinet in his ꝟbis. Abdicat expellit
remouetq; resultat ꝯ addit. Denegat absen
tat ac ihibere notat. Et ꝺr ab ab. ꝯ dico. as.
q̄d pl̄a sīgt. s. copulare ꝯsecrare ꝯ firmare
Abdo. didi. tū. a.t.i. absc̄ōdo occulto vel re
moueo Jn abdit⁹. i. absc̄ōdit⁹
Abduco xi. ctū. a.t.i. seduco separo absento
distraho asporto. Unde Heb. xiij. Doctrinis
varijs ꝯ pegrinis nolite abduci. Jn abdu/
ctus ꝯ abductio
Abdecet. i. nō decet. impsonale est
Abemo vel abimo. a.t. emi. emptū. i. aufero
Abeo iui. itū. n.q.i. recedo. ab ab ꝯ eo.
Abgrego as.aui.a.p.i. dissociare segregare
diuidere. ab ab ꝯ grego.
Abigo. gis. ere. a.t.i. fugare ꝯ separe vel a se re
pellere. vel crimē abigeat⁹ exercere. Et diffe
rūt abigere ꝯ inigere. q̄ abigere est pecus a
tecto in pascua agere. Jnigere est pec⁹ a pa/
stu in tectū agere
Abjcio cis. eci. ctū. a.t. est lōge iacere reicere
vilipēde. Et ſm Pap. Abjcere ꝯ pjcere sic
distinguūt. q̄ q̄d in despectiōe ꝯ neglecto ē
ꝟ abjcit. q̄d ꝟo forte est penit⁹ a salute et ab
aptitudīe alienū. ꝟ pjcit.
Abiecto as.are.a.p. freq̄ntatiuū. i. icrepare
detrahe maledicere. ꝯ tumelijs afficere. iue/
here siue diffamare. Jn abiect⁹. i. supplex hu
milis pauid⁹ tremēs despect⁹.
Abiudico as.are.a.p.i. denegare. deponere
Abiūgo is.ere.a.t.i. diſiūgo distribuo vl̄ di
uido. ab ab. ꝯ iungo
Abiuro as.are.n.p.i. negare. ab ab ꝯ iuro.
Ablacto aui. atū. n.p.a lacte separe extrahe
segregare vel remouere. Unde grecism⁹. Alla/
ctat puerꝝ quez mr̄ ad vbera portat. Ut lac
sugat ab his ablactat eū remouēdo.
Abligurio. iui. ituꝫ. n.q.i. deglutio. forbeo.
lambo ꝯ sumo vel deuasto. ꝯ prie abligurio
.i. p luxuriā bona mea dissipo.
Abluo is.ere.a.t.i. lauare purgare sordes ꝯ
lues remouere vel ꝯsumere abluendo.
Abnuo is.ere.a.t.i. nego refuto recuso ꝺdi
co vel ꝓhibeo
Aboleo les. leui. vel lui. aboletū vl̄ abolitū.
a.s.i. delere deponere obliuisci Unde. Delet ꝯ
abstergit intēdit negligit aufert. Hec abo/
lere notat ꝯ Papias sit tibi testis
Abominor arisꝫ. d.p.i. abhorrere. aliq̄d cum
execratōe repellere. execrari detestari. vl̄ ma
lū omen imp̄cari. Roꝝ. ij. Qui abominaris
idola sacrilegiū facis.
Aborrio is.ire.iui.itū. i. aborsiuū facere. vñ
Job. xxj. Bos eoꝝ ꝯcepit ꝯ nō aborsiuit.
Abrenūcio as.aui.atū. a.p.i. a se nūciando
remouere renuere postponere vl̄ despicere.
Abrogo. a.p.i. destruere. vel in toto delere.
ex toto legē subuertē ꝯ denegare. Unde ꝺr lex
abrogata q̄n in toto est sublata vl̄ ꝺstructa.
sic derogat ei q̄n i pte tollit vel ei detrahit. ff.
de ꝟ. sig. l. derogare.
Abscedo. is. ere. ssi. ssū. n.t.i. ab aliq̄ cedere ꝯ
absentari. ab abs. ꝯ cedo.
Abscido. dis. abscidi. abscisum. pe. pd̄. a.t.i.
incidere discidere cedēdo separe. ꝯ ꝓpōit ab
abs ꝯ cedo. is. cecidi. cesū. Jn absciſ⁹. a. ū. p
Abscindo dis. abscidi abscindere (vnū s.
abscissum p duplex s. a.t.i. ab vno in aliud
scindere. Jn abscissus. a. um.
Abscōdo dis. di. vel didi. absconde absconsum vel abscōditū. a.t.i. occultare.
Absentō. ꝛs. absensi absentire. n.q.ꝯ etiā ab/
sentior. tiris. d.q.i codē sensu. i. dissentire
Absento as.aui.a.p.i. absū vl̄ abesse facio.
Absilio lis. sultū. n.q.i. in diuersas ptes sa
lire. ab ab ꝯ salio
Absolio. it⁹. sū. i. dissuere ꝯ a solito cessare.
Absoluo is.ere.a.t.i. a vinclo vl̄ impedime
to liberare. ab ab. ꝯ soluo
Absono as.are.n.p.i. discordare
Abstergo is.ere.a.t.i. deponere.
Abstinco es.ere.a.s.i. lōge ab aliq̄ tenere

A

Abstraho is.xi.ctũ.a.t.i.in aliã ptẽ trahere lacerare abscindẽ.z cor.tra.
Abstrudo dis.si.sũ.a.t.i.includẽ vel abscõdere.ab abs z trudo.
Absũ abes abfui.i.lõge esse nõ esse ibi.vel a sensu corporeo distare.Sz deesse.i.deficere Ũñ Hug.di.Abest q̃d alibi ẽ.deest q̃d deficit z no hẽt.Hrecisim⁹ ꝓ so sic dic̃.Ede deest q̃sq̃ q nõ est vl̃ fuit ante.At q̃s abest ede.q nõ est vel fuit ante.
Abundo as.are.aui.atũ.n.p.ꝓpõik ab ab z vndo.q̃d nõ est in vsu.z in ꝑncipio nõ debz aspirari.vt dic̃ Hug.Hoc etiã vult Prisstia. q dic̃ in.viij.li.Abvnda ór vndo .as .z abundo.inundo.
Abutor abuterſ.abusus sũ.d.t.i.malevtivl̃ querseveti z ꝑ rõnem. Jñ abusus

A ante L

Accãto as.are.n.p.i.itez vel iuxta cãtare.et ór ab ad z cãto.z mutaf d.in c.
Accedo is.ere.accessi accessum.n.t.i.ad aliquẽ cedẽ.Et ex ꝑtute ꝓpositõis exigit actiñ vt accedo illũ.i.cedo ad illũ.Et male ór. accedo ad illũ.qz ibi sine dubio est supfluitas ꝓpositõis.vel ĩ appositõ vel ĩ cõpositõe
Accelero as.are.aui.n.p.i.festiare.vñ Heñ. xviij. Accelera tria sata sil̃e cõmisce.
Accẽdo is.ere.di.sũ.a.t.ab ad z candeo
Accẽto as.are.freq̃ntatiuũ ẽ.ab accino nis. vel ꝑt eẽ in eodẽ sig̃to in q̃ accẽtuo
Accẽtuo as.are.i.accẽtuatim pferre.
Accepto as.are.ẽ freq̃ntatiuũ ab accipio accipis.z sig̃t freq̃nt accipe. Jtẽ accepto ꝑt eẽ eẽ ꝑbũ actiuũ.i.appreciari vel facere acceptũ Jtẽ accepto ẽ etiã abltũs de accept⁹ aduerbialit posit⁹.Ro.iiij. Cui de⁹ accepto fert iusticiã sine opib⁹
Accersio is.re.siui.sitũ.i.voco vel cito.z venit ab accerso.Act.x. Accersi simonẽ q̃ndã q̃ cognoiat petr⁹.
Accido dis.accidi.n.t.caret supino.i. euenire.z ꝓpõik ab ad z cado. Jñ accidẽs tz. p eo q nõ ẽ substãtia. Et scias q accidit maluz. euenit casu.obtigit sorte.ꝓtigit facto . Jtez accido ꝓpõik etiã ex ad z cedo.z põ.ci.vbiq̃ z est valde vel iuxta cedẽ.
Accieo cies.i.voco.
Accigo xi.ctũ.a.t.i.valõ cigere ꝑparare ad ornare. Et nota q accigũt bellaturi. ꝑcingunt ituri.succingũt mistraturi. Und. Ad pugnã cinct⁹ ꝑ pgit subq̃ mistrat.
Accino is.ni.accentũ.n.t.i.iuxta vel itez vl̃ ꝓcorditer canere.z cor.ci.
Accio cẽ.z accieo cies.ꝓponũt ab ad et cio. cis.z cieo cies.z sig̃nt appellare aduocare.sz antiq̃ in tali ꝓpositõe solebãt mutare d.pre positõis ĩ r.dicẽtes.aruolare aruenire arcire.sz nos dicim⁹.aduolare aduenire accire. mutãtes ĩ ꝓpositõe d.i c.seq̃nte c. Sic g̃ ór accio cẽ.fm modernos.z arcio cẽ.fm ãtiq̃s. z ĩ eodẽ sensu. Et abvtroq̃z istoz descendit ꝑbũ desideratiuũ in so.vt ab arcio ãtiq̃ deberet dici arcesso sis.sed qz arcesso sis. descẽdit ab arceo ces.iõ cã dic̃ie mutatũ ẽ ꝑmũ s. in r.ĩ eo q̃d descẽdit ab arcio antiq̃ .z ór arcerso sis. Jtẽ ab accio moderno descẽdit accesso sis.sz qz ab accedo dis.sil̃r descẽdit accesso sis.iõ cã dic̃ie in eo q̃ veit ab accio mutatũ est ꝑmũ s.ĩ r.et ór accerso sis. Jnuenit g̃ accerso ab arcio.arcesso ab arceo.accerso ab accio.accesso ab accedo. Jnuenit adhuc aliud verbũ ósideratiuũ ab accerso.z ẽ q̃rte ꝓiugatõis.z ĩ eadẽ sig̃tiõe cũ eo.z hz r.in antepenultima syllaba.s.accersio sis . Et vide q ꝑdicta desideratiua sũt tertie ꝓiugatõis z hñt ꝑterita z supina ad moduz quarte. vt dicit Hug.
Accipio pis.ere.a.t.repit ĩ pluribꝫ sig̃tõibꝫ Hã accipe.i.recipe.z accipe.i.audire . z accipere.i.pascere.vñ Virgil⁹. Illos porticibꝫ rex accipiebat manibꝫ.i.pascebat Jtẽ accipe.i.rape.vñ Paul⁹ Coz.ij. Sustinetz si q̃s vos ĩ fuitutẽ redigit.siq̃s accipit . Jtem sig̃t aliq̃d p dolũ vel furtũ rape.vt.ff. ó acq̃re.do.l.i laqueũ.ĩ glo.j.z.ij.l.nasali.§. turbatio.vbi ór q̃ accipit furtũ cõmittit
Acclino .as.aui.atũ.a.p.i.ad se vl̃ ad aliud flecte Jñ acclinis vl̃ acclin⁹ ĩ eodẽ sig̃to. Jñ etiã acclinatoriũ loc⁹ reqei . vel ẽ aliq̃d sup q̃d acclinat.vt culcitra vl̃ puluinar.z ór ab ad z clino.
Accolo is.ere.ui.cultũ.n.t.i,assiduevl̃ valõ colere.habitare.arare.
Accõmodo as.are.a.p.i.ad ꝓmodũ z sil̃em vsũ dare ꝑstare vel aptare.apte collocare.
Accubo as.are aui.atũ.n.p.z accũbo is.ui. bitũ.n.t.idẽ sig̃nt Et ẽ accubare toto corpe accũbere cubito.z ꝓprie ẽ in comestione.
Accumulo as.are.a.p.i.ꝓgregare
Accuro as.aui.a.p.i.diligẽter curare.
Accurso.i.freq̃ter accurrere.
Accuso as.are.aui.a.p.i.culpare .ꝑbis ferre.z ór ab ad z cudo.q̃ eñ aliquẽ accusat frequẽter cudit vt ad malã famam trahat.Et differũt incuso z accuso.qz accusare est ĩ cri

mine vel facto. incusare ꝟbis. Itē incusam⁹ maiores. accusam⁹ minores. Unde Cato. Incusare deū noli.

Aceo aces. nō est in vsu. et deriuat̄ ab acuo is. Et est acere acetū fieri. vt vinū acet. id ē. acetum fit

Acero as nō est in vsu. sz ꝯpōit̄ cū ex. vt exacero as. i. ab acere purgare.

Aceruo as. are. a. p. i. accumulare.

Acesco inchoatiuū. i. incipe acere. siue acetū fieri. Uñ Orati⁹ in p̄mo epi. Sincerꝫ est nisi vas q̄dcūq; infundis acescit.

Actito as. are. ⁊ acto as. are. idē sig̃nt. i. frequenter agere.

Acuo acuis acui acutū. a. t. i. acutū facere.

A ante D

Adaugeo es. xi. ctū. a. s. i. valde augere.

Adaq̄ as. are. a. p. i. ad aquaz ducere. Unde Theodol⁹. En adaquare gregē sil̄ ⁊ releuare calorē. ⁊ d̄r ab ad ⁊ aquo

Addico cz. cere. a. t. i. d̄putare. d̄stinare ascribere ⁊ ꝯstringere. ab ad ⁊ dico.

Addisco scz. addidici. addiscitū. n. t. i. vald̄ discere. ab ad ⁊ disco.

Adedo is. it. vel adedo ades adest. i. iuxta l̄ valde corrodere vel edere. ⁊ ꝓdu. e.

Adhereo si. n. s. i. inniti. ⁊ caret supino.

Adhibeo es. ere. a. s. i. addere adiūgere apponere dare. ab ad ⁊ habeo.

Adigo egi. ctū. a. t. i. ad aliā ꝑtē reducere

Adijcio eci. ctū. i. adiūgere. ⁊ scribit̄ ꝑ j. geminū. Uñ Ouid̄. in. iij. li. de arte. Adijcit ornat⁹ ꝓxima queq; dies

Adimo is. ere. ademi. ptū. i. auferre.

Adipiscor adept⁹ sū. adipisci. d. t. i. acq̄rere.

Adiuto as. pe. ꝓ. i. freq̄nter iuuare.

Adiuuo as. adiuui. utū. i. auxiliuz dare. Et scias q̄ repit̄ apd̄ antiq̄s adiuuaui.

Adminiculor arz. i. auxiliari vl̄ mīstrare.

Admiror arz. d. p. i. valde mirari vel cupere Et nota q̄ admiramur ꝟtutes. sz miramur opa Inuenit̄ ec̄ ammiror ꝑ duo m. sz tūc cōpōit̄ ex am. p̄positōe ⁊ miror.

Admitto. is. ere. admisi admissuz. a. t. i. peccare. Itē admitte. i. assumere vl̄ recipe. vt. ff. de inoffi. test. l. ꝯ. §. si q̄s īpuberi. vt si dicat̄. Iste ē admittēd⁹. i. recipiend⁹ Uel ē īcitare ad currendū cū q̄dā velocitate. Iñ admissari⁹. i. velox. Und̄ Ouid̄. Nil nocet admisso subdere calcar eq̄. ⁊ d̄r ab ad ⁊ mitto.

Admoneo. es. ere. a. s. i. aliq̄d ad memoriaz reducere. q̄d excidit ab ea.

Adoleo es. ui. vel adolui adultū. vl̄ adolitū. i. cremare. cōburere incēdere. Itē adolere. i. crescere Iñ adolesco scis. inchoatiuū. i. incipio crescere. ⁊ inde adolescēs.

Adopto as. are. aui. atū. a. p. i. desiderare vl̄ nutrire vl̄ eligere. ⁊ accip̄e loco filij extraneā ꝑsonā. Et scias q̄ xp̄us nullo mō dicēd⁹ est fili⁹ adoptiu⁹ dei. qz ꝟm nat̄az suā essentialit̄ a p̄re nascit̄. ⁊ oīa q̄ p̄r hz sua sūt. vt ioh̄. xvij habetur.

Adordior. dirz. iuxta vel valde ordiri. Pap̄. di. Adordior adorsus fac̄. i. alloq̄ vel īcipe

Adorior reris. vl̄ rirz. adort⁹. i. valde vl̄ iuxta oriri. vel inuadere. aggredi ꝟm Hug. Papias ꝟo di. Adorior cōe fuit antiq̄t⁹ Unde Adort⁹ est. i. nouiter vel subito natus est. ab ad ⁊ orior. Inuenit̄ adorio

Adq̄esco. eui. etū. i. assentire

Adq̄ro. rz. i. ad se q̄rere vel lucrari.

Aduento as. are. i. freq̄nter aduenire

Aduersor arz. i. esse vel fieri aduersum.

Aduerto is. ere. i. vert̄e ad aliq̄d. vel perpēdere vel intelligere.

Adulor arz. d. p. i. assentiēdo blādiri. q̄d solēt facere maxīe aulici. Uñ. Aula dom⁹ regz ꝟbū ꝯponit adulor.

Adultero as. are. n. p. ⁊ adulteror arz. deponētale. i. adulteriū cōmitt̄e vel corrūpe et ad malū vert̄e. Iñ adulterasco incho.

A ante F

Afereso. sas. i. aferesim facere

Afficio affeci affectū. tria sig̃t. Uñ. Afficit īformat punit cupit h̄ tria sig̃t. vel ꝟm Pap̄. afficere ē iniurijs grauari macerari.

Affido as. are. n. p. i. fidē dare.

Affigo. gz. gere. a. i. ad aliq̄d figere.

Affligo gz. xi. ctū. a. t. i. valde fligere.

Affluo is. xi. ctū. vel xū. n. t. i. largit̄ abundare. Uñ ꝓpha. Diuitie si affluāt nolite cor apponere.

Affor affaris affatus sum. d. p. i. alloquor. et d̄r ab ad. ⁊ for. faris. ⁊ mutat̄ d. in f. causa euphonie.

Affurcillo as. are. est valde vel iuxta. vel aliq̄d suspēdere vel ꝯcut̄e.

A ante G

Age ꝟbū ē defectiuū. i. dic vel incipe.

Aggarrio is. iui. n. q. i. valde vel iuxta garrire. vel cū garriente garrite.

Aggero. as. aui. are. i. accumulare vel augmentare. ⁊ d̄r ab agger. ris.

Aggero rs. ssi. stũ. i. adunare accumulare.
Aggredior ers. aggressus sũ. d. t. i. assilire inuadere arripere.
Aggrego as. aui. i. ꝯgregare vel cumulare
Agino as. i. festinare vl' fugare negociari.
Agito tas. tare. i. freq̃nt' agere.
Agnomino as. are. i. agnoĩe vocare vl' agnomẽ imponere
Agnosco is. agnoui agnitũ. a. t. i. valde vel iuxta noscere.
Ago is. ere. a. t. i. ducere vel facere. et cor. pe. Uñ Orati⁹ in p̃mo epi. Nã tua res agit' paries cũ ꝓxim⁹ ardet. Et differt agere ⁊ gerere. qꝛ agere ẽ generale ad oĩa q̃ fiũt tã re q̃ꝫ ꝟbis. tã int' viuos q̃ꝫ i vltĩa volũtate. Naꝫ faciẽs testamẽtũ d̃r agere. sic̃ ⁊ emẽs. vẽdẽs. locãs. Sed gerere ꝯp̃hẽdit tm̃ illd̃ q̃d fit re ⁊ nõ ꝟbis. ⁊ sic faciẽs testamẽtũ nõ d̃r gerere ff. de ꝟ. obli. l. ꝟba ꝯxerũt.
Agonizo as. aui. n. p. i. ꝯtẽdo certo pugno. vl' agonizor. ⁊ ẽ deponẽtale. Et est agonizo s̃m Hug. imitatiue forme. sic̃ patrizo a p̃re. sic agonizo. i. q̃i agonẽ sequor.

A ante I

Aio is. it. ⁊ pl'r aiũt. i. dico. ⁊ ẽ q̃rte ꝯiugatõis qꝛ fac̃ impatiuũ in j. vt ai. In q̃ ꝟbo j. semp ẽ duplex ꝯsonãs. Uñ aio aiũt duaꝝ syllabarũ sũt. Uñ Orati⁹ in epi. Seru⁹ habes preciũ loris. nõ vteris aio. Sꝫ seq̃nte ꝯsonãte vocalis est. vt ais ait.

A ante L

Alapo as. a. p. i. alapas dare.
Alapizo as. are. a. p. i. alapas dare
Albeo. es. bui. n. s. i. albũ eẽ vel fieri. Iñ albesco is. ere. inchoa. i. incipio albere
Albico as. i. paꝝ albere. ⁊ d̃r ab albeo es. sꝫ Pristia. di. q̃ albico sit ꝟbũ apparitiuum. et idem sit q̃ appareo albere
Albo as. a. p. i. albũ facere. ⁊ ꝯpõit' cũ de. vt dealbo
Algeo si. sũ. n. s. i. frigere. Iñ algesco cis.
Allecto as. are. i. freq̃nt' allicere.
Allego as. aui. a. p. ẽ r̃mitt'e vel affirmare vl' rõnes ad fulcimẽtum sue ꝑtis inducere vel argum̃tari ad probatões. vel ꝯclusiões ad cõem iudicẽ ꝓ comodo sue cause. ⁊ ꝓprie ꝑtinet ad aduocatos
Alleuio as. are. a. p. i. leuẽ facere exonerare. põdus auferre vel diminuere
Allicio xi. vl' cui. ctũ. a. t. i. dulcit' aduocare. vel cũ delectatõe attrahe.

Allido is. ere. si. sũ. a. t. i. aliq̃d vehemẽt' ledẽ punire. ⁊ põit' ꝓ ꝯtendẽ vel ꝑcute
Alienare est ꝓprie rem aliquã in dominiũ alteri⁹ trãsferre. Iñ alienatio. ⁊ est oĩs pactio ꝑ quã trãsfert' dominiũ. de re. eccle. nõ alie. c. nulli. C. de fur. l. j.
Alienare cã mutãdi iudiciũ. d̃r qñ metuẽs ꝯtrouersiã rem dolo in aliũ trãsfert vt iudiciũ mutet ⁊ euitet
Alligo as. are. a. p. i. ad aliq̃d ligo. Uñ Birrhia. Quẽlibet imodic⁹ alligat eris amor. Propheta. Qui sanat ꝯtritos corde et alligat ꝯtritiões eoꝝ.
Alloquor eris. d. t. i. ad aliũ loq̃
Allubesco is. ere. i. obedire vl' ꝯsentire. Nota q̃ ãtiq̃ dicebãt lubet ⁊ lubesco ꝓ libet vel libesco Uñ ⁊ nos vtimur cõposito allubeo ⁊ allubesco. i. obedire vel ꝯsentire. Et inde h̃ allubescẽtia tie. vel allubẽtia tie. i. obediẽtia vel ꝯsensus. Et in eodẽ sensu ĩuenit' allibeo bes. vel allibet ⁊ allibesco.
Allucino. as. are. a. p. i. iuxta lucinare. et d̃r allucino as. i. suadere vel luci vicinare
Alludo is. ere. n. t. i. illud̃e vel ꝯsonare ꝯgruere ꝯcordare
Alluo is. ere. a. t. i. abluere delauare. vel poti⁹ paulatim abluẽdo augmẽtare. Inuenit' etiã q̃ñq̃ alluere ꝓ ꝯsũptõe aquaꝝ
Alo ui. itũ. vel altũ. a. t. i. nutrire. Et ꝯpõit' alo cũ con. vt coalo coalis. q̃d ⁊ scd̃e ꝯiugatõis inuenit' coaleo coales. Iñ coalesco scs. inchoatiuũ. ⁊ cor. p̃mã alo. sꝫ halo as eã ꝓd̃. Uñ. Nutrio curtat alo. ꝓducit spũs halo
Alterco as. are. vel altercor ars. i. certare. litigare. ⁊ d̃r ab alter. Et ꝯpõit' vtrũq̃. vt coalterco coaltercor.
Altero as. are. a. p. i. variare facere alteꝝ Et d̃r ab alt'. Iñ alterat⁹ a. ũ. i. variat⁹.
Alto as. are. nõ ẽ in vsu. ⁊ veit ab alt⁹. ta. tũ. sꝫ ꝯpõit' cũ ex ⁊ in. vt exalto as. i. ĩ altũ extollere. ⁊ inde alto as. ꝓ eodẽ. Pap̃. ꝟo di. Alto as. nutrio vel altũ facio. subleuo.

A ante M

Amareo res. ere. n. s. i. amar⁹ sũ vel fio. ⁊ d̃r ab amar⁹ Iñ amaresco incho.
Amarico as. are. a. p. i. amaꝝ facere vel fatigare. ⁊ d̃r ab amar⁹.
Amasco cis. ꝟbũ incho. i. incipio amare
Amaturio turs. ꝟbũ meditatiuũ. i. meditor amare.
Ambigo egi. ctũ. n. t. i. dubito circumduco ab am q̃d est circum. et ago. et mutata a. in j

interpolita b.
Ambio gis.iui.itū.a.q.i.circūdare ꝛ cupere.ꝛ ꝓprie honorē.ꝛ ꝺr ab am ꝛ eo.ꝛ interponīt b.ꝛ o.in j.mutat
Ambulo as.are.n.p.pōt deriuari ab ambo bonis.q̄d ē gradꝰ.ꝛ ꝓponīt cū de.vt deambulo.i.de loco ad locū spaciādo ambulare. et cuꝫ ob.vt obambulo.i.circūambulare vel melꝰ spaciari. Uñ Ouiꝺ.meta.ij. Jn teneris formosus obambulat herb. Componīt etiā cū p ꝛ p ꝛ con ꝛ re.
Amēdo as.are.ꝛ amādo as.are.a.p.p eodē .i.extra lōge mādare ꝛ absentare.
Amicio cꝛ.ire.a.q.i.coopirt vel adiūgere vl ligare.ab amicꝰ ꝺr.q̄ ꝙ amicū sibi sociat eū coopit. ꝓtegit ꝛ defendit. Uñ Ouidꝰ i.v. meta. Jlle sibi ablatꝫ fuluis amicīt in alis. Et Hiere.xliij. Sicut amicīt pastor pallio suo. Et ꝓponīt cū circū ꝛ con.vt circūamicio ꝛ coamicio
Amico as.a.p.ꝛ amicor arꝛ.deponētale ī diuersis sigtōnib.vt amico illū tibi.i.facio ūlū amicū tibi. Et amicor tibi.i.sum amicꝰ tibi.ꝛ dicūt ab amicꝰ.
Amictuo.as.are.freq̄ntatiuū.i.coopio.ab amicio cꝛ. Et ꝓpōīt circūamictuo as.tñ ꝺr ꝛ circūamicto as.p syncopā
Amitto si.sū.a.t.i.pdere Jtē inueniīt p duo m.vt ammitto.ex am ꝓpositōe ꝛ mitto.
Ammiror arꝛ.i.valde mirari
Amo as.are.a.p.i.diligere.differt tñ.q̄ diligo ī bono.amo sumīt in malo. differt etiā amo sine aspiratōe ꝛ hamo as cū aspiratōe Uñ. Hamant pisces ꝫ amant sepe puelle. Unā sp amo cuiꝰ nō soluor abhamo. Jñ h amator torris.amatrix ꝛ amatoriꝰ Et ꝓponīt hamo cū re.vt redamo as.i.rursū amare.ꝛ cū de.vt deamo mas.i.valde amo. Jtez ab amo as.veit amor oris.nomē.ꝛ est amor pius filioꝫ. iustꝰ vt oris.crudel.ꝫ nataꝫ. ob scenꝰ meretricū
Amplector terꝛ.p.t.q̄i circumcirca flectēdo brachia cingere vel cingi.ꝛ ꝺr ab am ꝛ plecto is.ere.p flecte.
Amplifico as.aui.a.p.i.amplū facio. Amplio as.are.idem
Ampullor arꝛ.i.ꝺbis supbis inflatꝫ.ꝛ serq̄pedalibꝫ vti.
Amputo as.aui.a.p.i.ex toto vndiq̄ sciōe. vel remouere. Uñ in ps. Amputa opprobrium meū q̄d suspicat suꝫ. Et vt dicit Hug. Uites sūt putāde ꝛ nō amputāde. nisi forte velimꝰ vineā ex toto eradicare.

A ante N

Anathemo as.are.a.p.ꝛ anathematizo as. .i.maledicere excōicare abomiari execrari.
Ancido .is.ere.a.t.i.circūcirca corrōde.ab am ꝛ cedo mutata m.in n.
Ancillo as.a.p.i.mīstrare vel fuire.ꝛ tūc est neu.ꝛ ī eodē sensu repīt ancillor arꝛ.deponē tale.ꝛ ꝓpōīt coancillo.i.sīl ancillo
Anclo as.aui.a.p.i.furari vel haurire.ꝛ cōpōīt ab an ꝛ cleo. ꝙ absorbere. vel clepo .is. p furari.
Ancoro as.i.ancoras ligare vel firmare. Et ꝺr ab ancora.re.
Anfrigo is.egi.ctū.i.circūquaq̄ frāgere.
Ango is.ere.xi.ctū.a.t.i.ꝓstringere solicitare afficere cruciare. Unꝺ.j. Re.j. Affligebat ꝙ eā emula eiꝰ ꝛ vehemēt angebat
Angustio as.a.p.ab angustia stie. vl ꝙ subtractōez.j.angusto as.are.i.strictum facere. Uñ.ij. Corꝛ.vj. Nō angustiamini ī nob. angustiamini āt in visceribꝫ vrīs. Et ꝙ oppositionē coangustio stias.ꝛ coangusto as.
Anhelo as.are.a.p.i.festinare.desiderare.et ꝓprie sīgt respirare. Uñ Grecismꝰ Respirat moriēs. Uel ꝺr anhelor arꝛ.deponētale Jtē ꝺr fuir vel adherere. Jñ anhelitꝰ a.ū.ꝛ anhelitꝰ us.ui.
Animaduerto is.ere.n.t.i. in aīo vertē ꝛ cōsiderare intelligere cogitare.ꝛ ponīt q̄nq̄ ꝙ punire.q̄ antecq̄ pena irrogat fm q̄ntitatē vel q̄litatē peccati vertīt q̄litas vel q̄ntitas pene in aīo. vel q̄ tūc vertit iudex animū ad reū puniēdū. vt ꝓpēdat q̄ pena sit puniēdꝰ.
Animo as. are.a.p.i.aīam dare vel exhortari. audacē facere
Annicito as.i.cū palpebris ānuere. sīc facimꝰ designātes aliq̄d cū palpebris.
Annuo is.ere.ui.utū.n.t.i.assīgre vel assentire.nutū alicui facere.ꝛ est actiuū ꝙ ꝓcedere.ꝫ in aliꝭ significatōibꝫ est neu.ge.
Annuto as.are.taui.n.p.i.annuere vl assīg re.nutū alicui facere. Uñ Plautꝰ. Alīj annutat.alīj annutitat.aliū timet.aliuz amat. Et est annutitare cum oculo annuere.ꝫ annuere ꝛ annutare cū alio mēbro.
Antegradior erꝛ.antegressus suꝫ.i.ante ire. ꝛ retinet a.ī pñti sui simpliciꝫ.sīc ꝛ ꝙ gradior. Dī etiā ꝙ gradior.i.antegradior.
Anteluco as.are.n.p.i.i nocte vel añ lucem surgere vel vigilare.ab añlucan vel lux.
Antestor arꝛ.i.ꝫ testari.ſ.testimoniū phibe. ꝛ est absolutū.ab anti.q̄d ēꝫ.ꝛ testor.arꝛ.

AP

Antipedo anī.atū.i.equū vnū pedē cū alīo tangere gradiendo.
Anticipo pas.are.ī antecapio is.ī eodē sensu.ſ.p̄occupare p̄uenire.p̄mo cape
Antiq̄ as.i.antiquū aliq̄d facere vel dicere.
Uel antiq̄re.i.euacuare.aliq̄d ad p̄stinū statū reuocare.Heb.viij. Nō aūt antiquat̄ et senescit ꝓpe interitū est.
Antisto.as.are.i.excellere p̄stare p̄cellere.ab antistes ōr.
+ Anxior arſ.o.p.i.tristari vel depauperari

A ante P

Apage.i.recede vade. Apagite.i.r̄cedite. vadite. vel state in pace Et videt̄ esse aduerbia potiꝰ q̄ ꝑba.nisi q̄ videt̄ discretōez hr̄e numeroꝝ.
Aperio.ui.aptū.ꝓpōit̄ ab a. vel ad ī pario. Jñ adaperio is.ire.i. valde apire.
Apicio.is.ere.a.t.i.ligare.ab apex cis.
Apoclypſor.arſ.i.reuelare
Aporio rias.i.apire enucleare ī depaupare ī tūc est actiuū. Jtē aporiare.i. laborare vel laborādo sudare ī anxiari.ī tūc ē neu. Jnuenit̄ etiā in deponēti genere in eodē sensu. Uñ ad Corinth. Aporiamur sed nō destituimur. vbi p̄t esse passiuū
Appareo es.ere.ui.itū.n.s.i.manifestū fieri. vel splēdere. Jñ venit apparitor.
Appello.as.are.a.p.i.ad aliū iudicē vocare. vel alteriꝰ iudicis audiētiā postulare. Et vt dic̄ Berñ.i li.de ꝓsideratōe. Appellasse iniq̄ iniquū est Jniq̄ ī ipune iniq̄ꝝ appellationū fomes. Jniq̄ aūt ois appellatio ad quā iusticie inopia nō coegit.appellare nō vt graues sed si graueris licet.
Appello lis.appuli.a.t.i.ad portū venire.vel īpellere ī appellere.i.applicare. Uñ Terentiꝰ Postq̄ poeta animū suū ad scribēdū appulit.i.applicuit. Pōt ec̄ scribi p simplex p.ī sic ꝓpōit̄ a b a.ī pello is. ere.ī ē apellere ab aliq̄ pellere vel amouere. Uñ. Apulsus ab vbere.i.amot̄ Uñ Esa.xxviij. Ablactatos a lacte apulsos abvberib̄.i.amotos.
Apēdo is.ere.a.t.i.suspendē libr̄are vl̄ pōderare. Jn h̄ appēsor sorſ.ī appēsorꝰ.a.ū.
Apeto is.ere.tiui.titū.a.t.i.desiderare acq̄rere.requirere.
Aplaudo is.si.sū.n.t.i.alicui plausū facere
Apodio as.aui.a.p.i.initor.ab ad ī podio
Appono.is.sui.sitū.a.t.i.adiūgere addere. Jñ appositꝰ a.ū.ī p syncopā apostus a.ū.
Appretior arſ.appreciatꝰ sū.o.p.i.estimare.p ciū determiare.ī ōr ab ad ī p̄cior. Antiq̄ tñ p̄cio as.ī appr̄cio as.ī actiuo ge.declīabāt
Apprehēdo dis.di.sū.a.t.i.arripio.
Approximo appr̄si sū.i.ad aliq̄d p̄merevl̄ iuxt
Appropio as.are.n.p.i.approximare.ī (ta. ōr ab ad ī ꝑpio. Uñ Luc.x. Appropiās alligauit vulnera eiꝰ.
Apto as.are.a.p.i.habilitare adiūgere. Et ꝓpōit̄ cū ad con ī p. Jñ p ꝓpositōez iepto. as.i.infatuare ineptū facere.
Aquor arſ.o.p.i.ad aquā ducere. vel potare aīalia. Et ꝓpōit̄ cū ad. vt adaquor.in eodez sigto. Jnuenit̄ tñ actiuū.adaquo as.viō.ī. adaquo.

A ante K

Aragapo as.are.a.p.i.effodē vel sculpere
Arbitror arſ.deponētale.i.existimare l̄ estimare.ſz differt.q̄ existimare vel estimare est apō animū nostꝝ.arbitrariꝰo iudiciū animi pferre.
Arceo es.ere.arcui arcitū. vel artū p syncopā.a.s.i.ꝓstringere remouere.phibē cogere Et ꝓpōit̄ cū ex.vt exerceo. Jtē cū cō.vt coerceo ces.ere.i.ꝓstringere
Arcerſo et arcesſo. vide.ī.in accio.
Architector.arſ.i.tecta p̄ncipalit̄ ꝓstruere.
Arcuo as.are.a.p.i.curuare.ab arcꝰ ōr. Jñ arcuatꝰ.i.curuatꝰ
Ardeo des.arſi.arsū.n.s.plā sigt. Uñ. Ardet mēs.ardet clypeꝰ.focꝰ ardet ī edes Hec amat.h̄ splēdet.h̄ vrit.et vrit illa. Et ꝓpōit̄ cū ex.vt exardeo des.ī cū in.vt inardeo des. Jtē ab ardeo īchoatiuū ardesco scis. q̄d cōponit̄ cū re.vt redardesco interposita d. Et ardeo cū oīb̄ suis ꝓpositꝫ est neu.ī absolutū. p̄terq̄ qñ ponit̄ p cōburere.tūc est trāsitiuū ī eget obliquo. Uñ Joh.xv. Colligēt eū ī in ignē mittēt ī ardet.
Arefacio cis.re.n.t.i.aridum facere.ī ōr ab arere infinitiuo de areo ī facio
Arefio.fis.arefactꝰ sum.i.esse vel fieri aridū
Areo ares arui.n.s.ī caret supino.i. esse vel fieri siccū. Et ꝓpōit̄ cum in.vt inareo.res.ī cū ex.vt exareo res.ī pdu.a. Unde Aurora Sic sine doctrīa marcidꝰ aret amor.ſz aroras.eā cor. Uñ q̄dam. Terrā nullꝰ aret in q̄ vis seminis aret.
Argumētor arſ.o.p.i.disputare vl̄ arguere.
Arguo guis.gui.gutū.a.t.i.ꝓuincere accusare ꝓstrigere.ī ꝓpōit̄ cū cō.vt coarguo guis. ī re.vt redarguo guis. Jñ argutꝰ.i.callidꝰ. strenuꝰ.acutꝰ in loq̄ndo. Jñ h̄ argutia.id ē.

ꝑsutia vel calliditas Jñ arguto as.i.ꝓbisi
pugre vl̃ disrete se defendẽ. repḧdere.
Arieto as.are.a.p.i.cũ ariete tali instrumẽ/
to pcutere.
Arioloz arʒ.latꝰ.sum.d.p.i.diuinare.
Aristoz.staʒ.d.p.i.colligere aristas.
Armo as.are.a.p.i.arma induere. Jñ ꝓba/
lia armatoz.trix.tio.
Aro as.are.n.p..i.terrã scindẽ vel sulcos cũ
aratro facere. Jñ aratoz trix.z ħ aratura re.
Jñ p ꝯpositõez exaro as.i.describe vel val/
de arare.z paro.i.pfecte aro.z obaro.i.circũ
vel vndiqʒ aro. Et aro est neutrũ cũ ꝯpositʒ
excepto exaro ꝑ describe. Et aro ẽ trãsitiuũ
z hʒ tertias pſonas passiui. vt aro terram.z
terra arat a me.
Aromatizo tizas.i.redolere.z ōz ab aroma
z põit qñqʒ trãsitiue. vt ego aromatizo hũc
.i.aromate vngo vel aromate redolentẽ fa/
Arestare est aliquẽ vel bona sua p mã/ (cio
datũ iudicʒ ipedire.ne remoueant a loco do
nec ꝯquerẽti respõdeat. vt.c.ij.de cri.fal.z.l.
legatoꝝ.ff.de iterdic.z rele.
Arrideo. des.si. sum.n.s.i.ad aliqd ridere
vl̃ cũ ridẽte ridere. Et iã idẽ ex qd faueo
Arrigo gʒ.xi.ctũ.pe.coz.a.t.i.surſũ vl̃ valde
vel ad aliqd regere.z ōz ab ad et rego .muta
ta d.in r. Un̄ Terẽti. Arrige aures Psm/
Arripio pis.pui.ptũ.a.t.i.inuade (pbile.
ad aliqd agendũ rape vel aggredi
Arrogo gas.pe.coz.a.p.i.supbire Jtẽ arro/
gare ẽ supbiã z arrogãter acqrere. Jñ arro/
gãs.i.supbꝰ.se extollẽs. Jtẽ arrogare est ali/
quẽ q̃ sui iurʒ ẽ in filiũ recipe. Jñ arrogatꝰ fi
liꝰ. ōz ille q̃ sic assumit̃ i filiũ. Et arrogatoz
ẽ pʒ q̃ accipit aliquẽ ħ mõ i filiũ. Et dr̃ñt ar
rogare z adoptare. qz ille adoptat̃ q̃ non est
sui iurʒ ʒ alteriꝰ ptãti subiectꝰ. Sʒ arrogat̃
ille q̃ ꝓmo sui iurʒ est. z ꝑ arrogatiõez trãsit
in potestatẽ patris.s.arrogatoris. Un̄ Ar/
rogo q̃ suꝰ est. ʒ habet meꝰ esse necesse. Pʒis
adopto suũ ʒ patris ꝑmanet idẽ. De hoc ō
cog.le.c.vnico in glo.
Arseuerse ꝓbũ est defectiuũ impatiui modi
scõe pſone. i.auerte ignẽ. z ōz ab ardeo. vl̃ ar
seuerse ōz puerbiũ
Articulo as.are.a.p.i.subtilit̃ ꝯiungere vel
copulare
Arto tas.tare.i.freqnt̃ arcere vel copulare.
Jñ ħ z ħ artabil̃. z ħ le. Jñ ctiã p ꝯpositõez
coarto as. Jñ ꝓbalia
Artuo as.q̃d nõ est in vsu. ʒ ꝯpõit exartuo
as.i.diuidere. z deartuo sil̃r ꝑ diuidere. z est
ꝑprie diuidere z separe aliꝰ a se inuicẽ. vt de
gallinis z sil̃ibꝰ. Jñ ꝓbalia. Un̄ Plautus.
In captiuis ego crũnatus z deartuatꝰ sum
Aruspicoz arʒ.pe.coz.d.p.i.diuinare. (miser.

A ante B

Ascẽdo dis.di.sũ.n.t.i.ad aliquẽ altũ locuʒ
scãdere. Jñ ascẽsus.a.ũ.
Ascio.cias.aui.a.p.i.acuere. vel dolare. ab
ascio.scis. vel ascia
Ascio scis.sciui.scitũ.n.q.i.adiũgo. adqro.
et ad z scio. et subtrahit̃ d. Et ꝯpõit cũ eis/
dem. z retinet d. causa differẽtie. z ōz adscio
scis.i.voco. Inde ascisco scis. z adscisco in/
choatiua
Ascribo bis.psi.ptũ.a.t.i. asserere adjcere.
Aspero as.a.p.i.asperũ facere. Et cõponit̃
exaspero.as
Aspergo gis.si.sum.a.t.i.distanter opire. p
fundere. z ōz ab ad z spargo. z mutat̃ a. in e.
z subtrahit̃ d. Jñ aspersoriũ et aspgito tas.
z aspersio as. frequentatiua. z ab aspersio as.
aspersito aliud freqntatiuũ.
Asperno. nis. asperui. tũ. a.t.i. valde sperne
re. Jñ asperno. arʒ. d.p. in eodẽ sensu. vl̃ cõ
põit p se. ex ad z sperno.
Aspicio cis.xi.ctũ.a.t.i.ante vel ad aliquid
pspicere. ab ad z specio. mutata e. in j. z ab/
iecta d. Jñ aspectꝰ tus. ui. z aspecto as. fre/
quentatiuum.
Aspiro ras.raui.n.p.i. anhelare conari de/
uenire valde spirare vel fauere. Et tractũ est
a ventʒ q̃ ñ flant z aspirãt. nautis fauent. z
ōz ab ad z spiro. abiecta d. Jtẽ inuenit̃ pro
eleuari Un̄ in canticis. Donec aspiret dies
z inclinent̃ vmbre.
Asporto as.are.a.p.i. portare abire a longe
aliorsũ absentare. remouere de loco ad locũ
portare. z põit̃ ab ab z porto. mutata b. in
s. sic̃ a spello differẽtie cã ne si apporto appel/
lo dicerem. ab ad ꝯposita estimarent̃.
Assector arʒ.ctatꝰ.sũ.d.p.i.seqndo adipisci
seq̃. ab ad. z sector arʒ.
Assentio tis.si.sum.n.q.i. assensum prebere
Jñ hec assensio onis. z hec assensia sie. i.cõ/
sensus in qualibet re. et ħ assensus. us. ui. et
assentanea.um.q̃ cito ꝓbet assensuʒ. z assen
soz aris.d.p.i.adulari. Ham adulatorũ est
assentire. Et assentioz iris.d.q.inuenit̃ i eo/
dem sensu. Un̄ Ben̄. xxviij. Assensi sũt oēs
.i.ꝓsenserunt
Assentisco cʒ.incho.i.incipio assentire
Assero rʒ.seui.itũ.n.t.i.plãtare. ʒ assero ris.

AB

rui.sertũ.a.t.i.liberare manumittere. Jtẽ asserere.i.affirmare vel adiũgere. Jñ asser asserꝭ qrvn⁹ alteri inserit. Jñ etiã asserto as.freqntatiuum.

Asseuero ras.raui.pe.p.i.affirmo vl̃ assero ↄ ðr a seuero as.q̃d nõ est in vsu.

Assideo des .di.sum.i.iuxta sedere vel cõparari ↄ assimilari vel esse simile Jn ꝓma significatione ↄstruit cũ dtõ ↄ actõ in eodez sensu.vt assideo te.assideo tibi. Et qñ cõstruit cũ dtõ est neutrũ.sed qñ cũ actõ est actiuuz Jñ assesco scis.freqntatiuũ q̃si inchoatiuũ ꝑ assidesco

Assiduo as.are.a.p.i.eẽ vel fieri assiduũ.

Assigno as.a.p.i.diem põfigere.vel dare vel exponere.

Assilio lis.lire.a.q.i.aggredi iuadere ipetere. Et in eodẽ sensu ↄstruit cum dtõ ↄ actõ. vt Assilio menia.ↄ assilio menib⁹. Jtẽ assilire neutꝛ.i.cũ gaudio salire ad aliq̃d. Jñ assult⁹ tus.tui.i.impet⁹ assumpt⁹ saltu.ↄ assalto as.freqntatiuũ.

Assimilo as.are.a.p.i.valde similare. Jnuenit ec̃ assimilor arꝭ.d.p.in eodẽ sensu.

Associo.as.a.p.i.se alteri amicabiliter coniungere.

Assisto.stis.stere.i.iuxta vel circũsistere ad seruitiũ.

Assueo.sues.sueui.vel assuet⁹ sũ.n.s.i.valõ suere. Jñ assuetudo dinis.ↄ assuet⁹.a.um.ↄ assuesco cis.inchoatiuuz. Uñ. Qõ puer assuescit leuiter dimitte nescit.

Assum ades adest.i.põs sum.et ðr ab ad et sum.mutata d in s. Quidã tñ ꝑ d.scribunt cã ↄsortũ ꝓme et scde psone.

Assumo .mis.mere.a.t.i. ad se vel ad aliq̃d sumere.

Asterno. nis.astraui.atũ.a.p.i.ad vel iuxta vl̃ valde sternere.ab ad ↄ sterno. ↄ abiicit d.

Asto stas.stiti.stitũ.n.p.i.iuxta vl̃ i ↄspectu vel ad seruitiũ stare.

Astrepo pis.pui.n.t.i.iuxta vel in cõspectu strepere vel strepitũ facere.

Astringo gꝭ.xi.strictũ.a.t.i.iuxta vel in conspectu stringere vel cogere.

Astruo is.ruere.a.t.i.affirmare asserere assimilare.

A ante T

Attamino nas.n.p.i.aduersari.ab ad ↄ tamino as.d.mutato in t. Item attamiare .i. purgare farinã cũ setatio. Pap. di. Attaminare.inq̃nare coꝛrũpe vsurpare.

Attero rꝭ.triui.tritũ.a.t.i.valde terere. Uñ Job.xuij.Donec atterat celũ nõ euigilabit Jñ attrit⁹ a.ũ.ↄ attritio

Atteſtoꝛ arꝭ.d.p.i.valde testari.

Atticinoꝛ narꝭ.d.p.i.ad ignẽ titiones aduticinare.ab ad.ↄ ticinoꝛ.arꝭ.

Attineo nes.ere.nui.tũ.n.s.i. valde tenere. vel ptinere ↄ pertinet ad ꝓpinqs.vt iste attinet mihi i tali gradu.ↄ ðr ab ad ↄ teneo.mutata e.in i.

Attingo gꝭ.tigi.tactũ.i.valde vel iuxta tãgere vel accedere.ↄ ðr ab ad ↄ tãgo. mutata d in t.ↄ a simpliꝭ in i.

Attono .as.a.p.i.stupefacere. terrere tonitruo.

Attraho.his.traxi.tractũ.attrahe .a.t.i. ad se trahe abbꝛeuiare.et ad ↄ traho. is.

Attrecto tas.vl̃ magꝭ attracto. as.a.p.i.frequenter attrahe iuxta tractare ꝓpe tangere. palpare.ↄ videt ꝓprie ad tactũ coꝛpalẽ ptinere.Uñ Beñ.i xxvj. Si attrectauerit me pat me⁹. vel attractauerit ſm aliã lram.

Attribuo.is.uere.utum.a.t.i.separatim ad iungo .

A ante V

Auctionoꝛ arꝭ .d.p.i.mercari. l̃ res strenue augere. Jn auctionatoꝛ oꝛꝭ.q̃d q̃ñq⁹ accipitur ꝓ impatoꝛe Jñ etia auctionari⁹ ria.riũ. .i.mercatoꝛ q̃ res suas auget

Auctito tas.pe.coꝛ.i.freqnt augere

Aucto tas.i.freqnter augere

Aucupoꝛ parꝭ.pat⁹.sum.d.p.i.aues capere. ↄ ðr ab auceps.et q̃ñq⁹ ponit ꝓ augurari et ꝓ acq̃rere. Jñ aucupatoꝛ trix.aucupatio.et ꝟb aucupat⁹ tus.tui.ↄ coꝛ.pe. Uñ Ouidius. epi.ix. Aucupoꝛ infelix.incerte murmure fame.

Audeo des. ausus.sum. ꝟbum neutropassiuũ.i.põsumo. Jñ audax.i.põptuosus.

Audio is.ire.e.q.i.auribꝰ pcipe. Jñ ꝟbalia auditoꝛ.trix.auditio onis.ↄ audit⁹ us.ui.ↄ ꝟb audimen ꝓ eodem.

Auellere. est auferre violenter vel extirpare. vt.ff.de incen.rui.nau.l.iij.§.nõ solum.

Auebo.bis.auehe.i.asporꝛtare ſm Pap.

Auento .tas. taui. auentare .id est. auenas eradicare Et ðr ab auena ſm Hugui. Papias vero dicit. Auentare est truncare ↄ eradicare.

Auco.aues.aui.auere.n.s.i.cupe.ↄ caret supinis. Unde Lucan⁹. Omia cesar auet. Et Birrhia. Si dare mlta potes.q̃cq̃d auebis

habes. Et nota q̄ inuenīt aue auete.aueto auetote.auere p̄ saluuz esse.sīc salue saluete. salueto saluetote saluere. Et idē dicendū est de aue ꝛ vale.sz vale in recessu.salue ꝛ aue in aduentu.p̄rie. Uel saluevtrūq̄z.s.aue ꝛ vale ꝓphēdit. Uñ Grecism⁹ Aue dic veniēs .de iurevaleq̄z recedēs. Hoc ꝟbū salue cōphendit aueq̄z valeq̄z

Auersor sarz.i.detestor ꝟm Pap̄.

Auerto rz.ti.sū.a.t.i.ī mouere Uñ p̄s Auerte oc̄los meos ne videāt vanitatē. Itē auertere.i.post tergū verte Inuenīt etiā auertor terz.uersus.sū.ꝟbū deponēs.i.spernere.vili pendē recusare. Uñ Boeti⁹ ī p̄mo de ꝓsolatōe. Heu heu q̄z surda miseros auertit aure.

Auerunco .cas.cani.a.p.i.auenas euellere. Nam runcare dicūt euellere.

Aufero aufers abstuli ablatū.i.eripe tollere.ab ab ꝛ fero.

Auferro. ras.raui.rare.i.ferrū auferre.et dr ab ab ꝛ ferrū.

Augeo ges.auxi auctū augere.a.s.i.amplificare.augmentū dare

Augesco scis.ꝟbū incho.i.īcipio augeri

Augmēto tas.are.aui.a.p.i.āplificare. Inuenīt etiā ī deponēti genere augmētor .arz. in eodē sensu.

Auguror arz.d.p.i.diuīare. Jñ ꝟbalia.et ħ augurīū.rīj.i.talis diuīatio.ꝟm Hug. Uñ Ouiđ.epi.Protin⁹ ipa meos auguror eē deos. Dr etiā auguro ras.neu. Inuenīt etiaz augurior ōttuor syllabarū. Uñ Beñ. xliij. Lyph⁹ quē furati est.ipe est in q̄ bibit dns me⁹. ꝛ in q̄ auguriari solet. Sed forte vitio scp̄tor lr̄a ibi ē corrupta. ꝛ ibi dz eē augurari. Pap̄. aūt di. Auguror cōe antiq̄t⁹ p quo modo dr auguro ras .raui.ratū.neu. Sed dic q̄ auguror nūc est deponētale .ꝛ magis in vsu q̄z auguro ras.

Auico auies.i.ligare.ꝟbū defectiuū.

Auro ras.raui.ratū.dr ab aux. ꝛ ꝓpōit cū in.vt inauro as.ꝛ cū de.vt deauro as .ꝛ idē est q̄d aux alicui rei supponere

Auroza ras.raui.rare.i.illuminare.ꝛ dr ab auroza.re.

Ausultare.ē obedire attēde ꝛ audire māda tū cū effectu.vt.c.illō.ō maio.ꝛ obe. in glo.

Auspicor arz.d.p.i.diuinare. Jñ ħ auspicatio onis.ꝛ ħ auspicat⁹ tus.tui.

Austrino nas.a.p.i.corrūpe vitiare macrū facere.ꝛ dr ab austrin⁹

Austro as.are.a.p.i.hūidare.ꝛ dr ab auster

Autorizo .as.ꝛ autoro. as.in eodē sensu .i. affirmo.autenticū facio.

Autorizare est cingulo militū aut ordinib⁹ clericū decorare vel ordinare

Autumo.mas.maui.mare.a.p.i. affirmare putare suspicari credē.q̄i a mēte sic hīet credere.ꝛ dr ex timo q̄d est mens et ab.mutata b.in v. Jñ ħ autuma me.i.existimatio.

Auxilior aris.at⁹ sū.d.p.i.auxilū p̄beo vel do.ꝛ ꝓstruit cū actō ꝛ dtō. vt Auxilior tecct tibi. Jñ auxiliās antz.pticipiū.ꝛ auxiliator trix.tio.ꝛ ħ auxiliamē.minis.ꝛ h ꝛ ħ auxiliabilis.ꝛ ħ le.idem q̄d auxiliari⁹

Axungio gias.giare.i.axungia vngere vel axungiā p̄bere.

B ante A

Bacchor arz.d.p.i.furere.

Baiulo as.are.a.p.i.portare sustētare. Jñ ꝟbalia.ꝛ ħ baiul⁹.li.q̄d p portitore ꝛ p nutritore ꝛ p baculo ad baiulādū apto dr ꝛ p portu.q̄ ibi merces baiulāt. Et baiulat⁹ ta.tū.i.portat⁹.

Balbutio balbutz tiui.tire.i.male ꝛ trepide loq̄ ꝛ incōgrue.

Balneo as.are.a.p.i.abluere vel a sordibus mundare

Ballo las.laui.lare.i.huc ꝛ illuc incliare.et pōit q̄nq̄z p vacillare.ꝛ dr a baiulo.las.

Balo las.laui.lare.n.p.ē sonū emittē.ꝛ est p p̄riū ouiū. Jñ balat⁹.talis vox ouiū.ꝛ ꝓpōnit cū de.vt debalo las.i. valde balare.

Balterio rz.riui.rire.a.q.i.cingere

Baptizo.zas.a.p.i.lauare vel mundare .vel baptismū ꝓferre. Uñ Ecc̄. xxxiiij. Qui baptizat a mortuo.ꝛ itez tāgit mortuū.q̄d p ficit lauatio illi⁹

Bannire ꝟm vulgare gallicorū ꝛ lombardorū videt esse idē q̄d pscribe. Jñ dr bannitus q̄i pscpt⁹ de ciuitate.vt in phe.ff.

Barbarizo zas.i.crudelit agere vel barbarismū facere. vel barbarizare ē more barbaror vti in quacūq̄z re.

Barrhio rz.riui.ritū.i.clamare.ꝛ ē elephantis.ꝛ dr a barrhus.

Basso as.are.a.p.i.deponere depmere.

B ante E

Beatifico. cas.a.p.i.btm facio.ꝛ dr a beatū ꝛ facio. Jñ ꝟbalia.

Belligero ras.n.p.i.bellare. Unde Michee iiij. Et nō discēdet vltra belligerare.

Bello las.laui.n.p.i.pugnare.ꝛ ꝓpōit cum de.vt debello as.a.p.i.expugno.

BE

Bñdico cis.xi.ctũ.ẽ gl'az vel gr̃az dare. Uñ Bñdicat nos de⁹. Qñq̃ ẽ merita augmẽta re. Uñ Beñ.xvij. dñs dixit ad abraã. Bñdicã ei. Qñq̃ ẽ solennẽ ꝛ celebrem ꝯstituere Uñ Beñ.ij. Et bñdixit dñs diei septimo. Qñq̃ ẽ ꝯsecrare. vt Sacerdos bñdicit panẽ.i.corp⁹ xpi in altari. Qñq̃ adoptare. vt Beñ.xxvij.ꝛ.xxviij. Jsaac bñdixit Jacob.i. adoptauit. Qñq̃ põit pro fuꝛa põdicere. vt Beñ.xlix. Jacob bñdixit duodecim patriarchis. q̃busdã eñ filijs bñdixit.ꝛ q̃busdaz maledixit.i.fuꝛa põdixit. Qñq̃ est bona temporalia augmẽtare. Uñ Job.vlt. Dñs autẽ bñdixit nouissimis Job. Qñq̃ põit p maledicere. Uñ.iij. Re.xxj. Naboth deũ ꝛ regẽ bñdixit.i.maledixit. Jta ꝺr in hiſtoꝛijs. q̃a hebꝛei solẽt noiare mala a ꝺtrarijs. vt patet Job.ij. Bñdic deoꝛ moꝛere.i.maledic. Uñ benedico gñq̃ regit actiñ.ꝛ sic est actiuum. Qñq̃ dtiñ.ꝛ sic est neutrum

Benefacio cis.feci.ctũ.n.t.ꝯponit a bene ꝛ facio.

Bñplaceo ces.cet.cui.n.s.ꝯponit a bene ꝛ placeo.

Beo as.are.aui.a.p.i.remunerare. vel btiñ facere.ꝛ ꝺr a bñ vel bon⁹.

B ante I

Bibo bis.bi.bitũ.a.t.i.sitim cuz liquoꝛe bumido extinguere. Jtem bibere nate est. potare luxurie.

Bilbo vel bilbio bis.n.g.i.sonitũ facere.

Bino as.aui.re.a.p.i.duplicare.ꝛ pꝺ.bi.

Bino nas.aui.a.p.est duo ꝛ duo insil' ꝯiũgere.ꝛ ꝯpõit cũ con. vt ꝯbino as.

Bipertioꝛ biptirꝛ.ꝺ.q.ꝛ biptio tis.n.q.i. in duas ptes diuidere.a bis ꝛ partioꝛ. vl' partio.tis.

Bito tas.are.n.p.i.pergere.ꝛ ꝺr a bitumen Uñ Plaut⁹ in gurgulione. Quis mihi i terra eque foꝛtunat⁹ si illa ad me bitet.

B ante L

Blãdioꝛ dirꝛ.dit⁹ sum.ꝺ.q.i.adulari.ꝛ conſtruit cũ ꝺtõ. vt Blãdioꝛ tibi.i. adulor. Jnuenit etiã cũ actõ in eodẽ sensu. Jñ bland⁹da.dũ.ꝛ blãdicia cie.ꝛ h̃ blãdicies.ei.i.adulatio. Et ꝯpõit. Deblandioꝛ.i. valde blandioꝛ. Eblandioꝛ. Reblandioꝛ.i. itez blandioꝛ.

Blaſphemo mas.mare.a.p.i.detrahe vl' repbendere. vituꝑare. Jnꝺ blaſphemia.mie. ꝛ pl'r blaſphemie aꝛ.i.detractio vl' vituꝑatio. Unꝺ ꝓudenti⁹ in ſichomachia. Non tulit vlteri⁹ capti blaſphemia mõſtri. ꝓtutũ regina fides. Jtẽ blaſphemare ꝓprie ꝛ ſtricte loq̃ndo.ẽ iniuriã deo irrogare. q̃d fit aut cũ ei attribuit q̃d nõ ꝯuenit ei. q̃d est ꝺ miſericoꝛdiã. aut cũ ab eo remouet q̃d ei ꝯueit q̃d est ꝺ iuſticiã. aut cũ creaſe attribuit q̃d est ꝓ priũ dei. q̃d est ꝺ maieſtatẽ. Et ſic Math.ix ſcribe iudicabant cuz xp̃s paralytico dixit. Tibi dimittunt peccata. Unde dixerunt. Hic blaſphemat.

Blatero ras.raui.i.ſtulte vel ſine cauſa loq̃ detrahe declamare. vel ſtrepite aliq̃d loqui ꝛ pferre.i.metu.trepidiantia ꝓba dicere. q̃d ꝛ balbutire est.ꝛ est ꝓprie cameloꝝ. Jñ blatero onis. q̃ ita blaterat.

Blatio tis.tire.n.q.i.ꝑplexe ꝛ impedite loq̃ Uñ Plaut⁹ in amphitrione. Qꝺ intelligere q̃ſq̃ pot̃ est ita nugas blatis. Et blatire.i. ꝑcipue loq̃.ꝛ ꝺr a blata.te.

B ante O

Bobino.nas.bobinare.n.p.i.ꝯuiciari.dãnare clamare.a boo boas. Jñ h̃ bobicinatoꝝ.ꝯuiciatoꝝ vel tricoſus ꝛ incõſtans.

Bombicino as.i.bombicinũ ꝛ purpurã facere. Jñ bombicinatoꝝ.toꝝꝛ.q̃ purpurã faẽ. fm Hug.

Bombizo zas.zare.i.bombos facere vl' clamare.ꝛ ꝓprie est apũ.qñ clamãt suo mõ Jñ h̃ bombizatio onis. ipa voꝛ apũ.

Boo as.aui.are.n.p.i.ſonare clamare mugire vel vocare.ꝛ ꝯponit cũ re. vt reboo as. id est.reſonare.

B ante R

Bracho.chas.are.a.p.i.aliquẽ bꝛachas induere.ꝛ ꝺr a bꝛache.aꝛ.ꝛ ꝯpõit cũ in vt inbracho as.in eodẽ ſenſu.ꝛ de.vt debracho. as.i.bꝛachas extrahe

Bꝛeuio as.are.a.p.i.bꝛeuẽ facere.ꝛ ꝯponit cũ ab.vt abbꝛeuio.

Bꝛiſo as.i.frangere erꝑmere elicere.ꝛ dicit a bꝛiſin.

Bꝛumeo es.ere.ꝝbũ excepte actõis.i. bꝛumã facere. vel bꝛumere.i.ſtultũ ꝛ bꝛutũ fieri Jñ bꝛumeſco.ſcis.inchoatiuũ.

Bꝛuteo es.ui.n.s.i.eſſe vel fieri bꝛutũ. Jnꝺ bꝛuteſco ſcis.inchoatiuũ.i.deſipere Et cõponit cũ de.vt debꝛuteo.es.

B ante U

Buccino as.are.i.cũ buccina ſonare.

Bucco as.aui.re.a.p.i.buccā facere vl̄ inflare.t ꝓpōit cū i.vt ibucco as.aui.a.p.i.iducere. Jñ buccat⁹ a.ū.q hz buccā vltra modum

Bullo as.are.a.p.i.sigillo as. Jñ (magnā bullat⁹ a.ū.i.sigillat⁹.

Bullio lis.liui.litū.n.q.i.ad ignē feruere vl̄ rem liq̄dā a fūdo vasis ex ipulsu caloris tumere. Unī. Bullit res liq̄da qñ vehemēs calor illā cogit feruere.necnō feruēdo tumere. Jñ ꝑbalia.t h bullor oꝛs.t h bullio onis .i.tumor aque bulliēt

Buo buis buere butū.a.t.i.pfūdere. t nō ē in vsu.hz magꝛ in ꝓpōsito.vt imbuo. debuo cōbuo.t signt abūde pfundere. t deriuat a bibo bibis

Burso as.are.a.p.i.bursas facere vel in bursam reponere.t ꝏꝛ a bursa se. Jñ p ꝓpositionē imburso sas.i.in bursam reponere

Busto tas.i.sepelire vel cremare mortuos. t ꝏꝛ a bustum

C ante A

Cabio as.a.p.i.pfozare.t ꝏꝛ a cabo

Cachinnoꝛ arꝭ.d.p.i.rideo.q̄d antiq̄ dicebāt cachinno nas. Jñ hic cachinn⁹ ni.i.risus inutilis.

Caco cas.caui.care.i.egerere malū hūoꝛez. malā substātiā t malā possessionē deponere t ꝏꝛ a cacos q̄d est malū

Cacumino as.naui.nare.i.acuere i summo sublimare.t cor.mi. Unī Ouiđ. Sūmaſq cacuminat aures

Cado dis.di.dere.sum.n.t.i.subito deoꝛsū moueri t ruinā pati. Unī. De cado dic cecidi casum de cedo cecidi.

Calamito tas.a.p.i.mestificare infelicitare calamitosuz facere

Calamizo zas.i.leta cātare.t ꝏꝛ a calam⁹.

Calcio as.are.a.p.i.calceos induere. Jñ h calciamētū ti.t calceo. as.are.i eodē sigto.a q̄ calce⁹.cei. Et calcio ꝓpōit cū dis.ex.et re. t regit duplicē actīm.

Calcitro. tras.trauī.re.a.p.i.calce pcute.et ꝏꝛ a calx cs. vel resistere.t tūc ē neutrū. Jñ h calcitro onis.i.rustic⁹ q̄ intēperate calcat vl̄ calcitrat. Fīm Hug. Et Pap. di. Calcitrare q̄i calce retro ferire.

Calco as.are.a.p.i.pede ferire

Calculo .as.are.a.p.i.nūerare.t cor.cu. Jñ ꝑbalia.t calculatim.i.nūeratim.a duer.

Calefacio cis.i.calidū facere

Calco les.lui.n.s.i.esse vel fieri calidū .t caret supino .t cor.ꝑmaz. Unī Ouiđ. epi Qui calet in cupido pectore pstat amor.

Calero ras.n.p.i.ꝑperare vel ligna portare. t ꝏꝛ a calo onis. vel a calon greco

Calico cas.i.bibe portare.t ꝏꝛ a calix cis.

Caligo gas.gare.a.p.t.caligz induere.t ꝏꝛ a caliga ge.t cor.li. Jtē caligo gas.est obscurari obcecari obtenebrari.t ꝏꝛ a caligo caliginis.t pdu.li.

Calleo les.lui.n.s.i. durere vel callide scire Unī q̄dā. Callet durere denotat t sape. Jñ t callesco scis.ichoatiuū.i.icipio callere

Calo las.laui.i.laxare deponere ꝓponere. t ꝏꝛ a calon greco q̄d latīe laxa sonat.

Calūnioꝛ arꝭ.d.p.i.reprehendere crimē. falso accusare vel ꝓsumere.terrere exigere detinere causari frustrari ludificare. Sz antiq̄ dicebāt calūnio as.

Caluo as.aui.a.p.i.facere aliquē caluū. sed non e in vsu. Jñ h calu⁹ ua.t adiectiue.calu⁹ a.ū. Et ꝓpōit cū de. vt decaluo as.i.caluuz facere vel decapitare. vel caluariā auferre.

Caluo uis.ui.ere.a.t.i.decipe.t caret supio t est tractū a caluo.q̄ q̄dāmodo decipit videntes,ꝑt galerū suū vl̄ aliq̄ cooptorio. Et repit calui infinitiu⁹ t gtūs a calu⁹ Unī Si nō vis calui fugias ꝓsortia calui. Et a caluo uis.ꝏꝛ cauillo las. p caluillo.

Cambo bis.psi.bire.psū.n.q.eit aliq̄d commutādo p aliq̄ re dare. Jñ campsoꝛ sorꝭ.et campso sas.freq̄ntatiuū.

Camero ras.raui.a.p.i.curuare vl̄ cameras facere. vel cameras ꝑparare t distinguere.

Campso sas.a.p.i.flecte vl̄ plecte. Jnueni⁹ etiā freq̄ntatiuū campso sas.i.freq̄nt cambire.a cambio bis.

Cācello. as.are .i.delere. vel linea trahere p scpturā vel ꝓstruere dānare. Unī dici⁹ lras cācellatas.i.abrasas Jtē cācellare ē brachia extēdere. Unī. Est cācellare q̄ sūt dāna notificare. Hoīa p mediuz q̄ signat linea ducta. Jn cruce cācellat p nob brachia xpus. Qui mala scpta linit h cancellari⁹ erit.

Cādeo des.dui.n.s.i.albere vel calere.t caret supino. Unī. Cādida res candet. t ferri lamina cādet. Jñ cādesco scis.incho.

Cādico cas.caui.care.n. p.i.aliq̄s tulū cāde

Cādido das.a.p.i.facere candidū. (re.

Canco nes.ui.n.s.i.canū fieri.t caret supino.t ꝏꝛ a cādeo des. Jñ canesco scis.ichoatiuū. q̄d t canisco scis.inuenit.q̄si a ꝑbo tertie ꝓiugatōnis

Cano nis.ni.tū.m\ta sigt. Nam aliq̄n simplicit sigt cātare.q̄nq̄s diuinare.aliq̄n dicere.

qñq̄z laudare qñq̄z metrice describe. et ē poetaꝝ sic describe. sic dicere est psaicoꝝ. Et in duab⁹ p̄mis sig̃tōib⁹ ē neutꝝ. ī alīs actiuū. ꝛ cor. p̄mā. ℔z caneo es. ēā. pō. Uñ q̄daz. Dū barbis canes ꝑbula pauca canis. Histrio vult canere senioꝝ canere videt. Itē. Regem scurra canit ꝛ citarista canit. Itē. Carmina naso canis. annosaq̄z tpa canis. Laudo cano moduloꝝ ōscribo vaticinoq̄z. Lau. ōscribo modulor canovaticinoq̄z.

Cātico. as. are. i. freq̄nter cātare.

Canto tas. n. p. i. freq̄nter canere. ꝛ ōr a cano canis.

Capesso sis. ꝑbū desideratiuū. i. cū desiderio cape seu cupe. ꝛ fac̄ p̄teritū capessi. ℔z etiā capessiui inueniat. ꝛ facit capessitū ī supino Sz q̄dā solēt pferre h̄ ꝑbū in sco. vt capesco scis. ℔z sine dubio nihil ē. ℔z capisco scis. est dicendū. ꝛ est inchoatiuū

Capillo as. are. a. p. est capillatū facere. ꝛ cōpōit cū de. vt decapillo. i. capillos auferre. vel valde capillare

Capio pis. cepi. capē. ptū. a. t. i. obtinere. inuadere. circūuenire.

Capisco sci. i. icipio cape. ꝑbū inchoa. Uñ q̄dā de leone dic̄. Tūc q̄si viuiscit cū sensus q̄nq̄z capiscit

Capistro stras. a. p. i. capistro ligare

Capito tas. taui. a. p. i. alicui caput facere. ℔z nō ē i vsu. ꝛ ōriuat a caput. Jñ ōcapito. tas

Capitulo as. are. i. capitul' aliq̄d distiguere Jñ capitulatim aduer. i. distincte p capitula Et p̄ ꝓpositōez recapitulo. i. p̄dicta ad memoriā reducere.

Captiuo as. are. a. p. i. captiuū facere

Capto as. are. a. p. i. freq̄nt cape ꝛ cupe. ꝛ ōr a capio. Jñ captatio onis. rumoꝝ aura popularis. Uñ ps. Captabāt in aiaz iusti

Capulo las. lare. a. p. i. scindo vl' secare. Uñ ī decretis pōtificū. Lingua delatoꝝ capulet

Caracto as. are. i. scribe. ꝛ ōr a caracter.

Caracto as. are. i. scribere. ꝛ ōr a caracter ℑm Hug. Pap. di. Caractare ē extinanire scribe.

Carcero as. are. a. p. i. i carcerē mitte.

Careo res. carere carui. tus. vl' cassus. sum. cassum. cassu. ꝛ caritū caritu. n. s. i. nō bñe. ꝛ coꝝ. ca. Uñ Ouid. epi. Nō caret alterna requie durabile nō ē Sz carus cara carū pō. ca. Uñ. Semp amoꝛe care ne te careas mihi care.

Carino as. are. n. p. i. arguere vel ꝓiciari vl' illudere. ꝛ ōr a careo res.

Cario rias. i. putrescere. et est lignoꝝ. ꝛ ōr a caria. rie.

Cario caris. a. q. i. dividere.

Charisto. stas. i. fulgere. ꝛ ōr a charisteū. vl' est gras referre vel letari. et ℑm h̄ deriuat' a charis

Carmino. nas. vel carminoꝝ naris. i. carmia facere. ꝛ ōr a carmen. minis. Et tiā ptinet ad lanā. vt carmiare lanā q̄i carpe vl' purgare

Carnifico as. a. p. i. facere carnes vel interficere vel lacerare. ꝛ ōr a caro ꝛ facio

Carpo pis. psi. ptū. a. t. i. reph̄endē diminuere incidere dissipare p̄parare purgare auferre. Uñ. Carpit diminuit caput aufert et reph̄endit.

Carpozo as. i. sauciare ferire. ꝛ ōr a carpos. ℔z magis videt deriuari a carpo pis.

Casimatisso tissis. tissere. ꝑbū excepte actionis soli deo ꝓueniēs ℑm Hug.

Casso sas. saui. sare. a. p. i. frāgere destruere. adnihilare. vanū facere. ꝛ ōr a cassus noie.

Castigo gas. a. p. i. castū facere vl' corrigere vel cōmouere. ꝛ ōr a cast⁹. Uñ in ps. Castigās castigauit me dñs. Q3 aūt ōr castigare quasi castum facere vel agere potiꝰ videt etymologia q̄z cōpositio. ꝛ pō. sti.

Castrameto aris. d. p. id est. diuidere vl' ponere. vel mutare castra. vt Castrametati sūt filij israel. id est. posuerunt castra vel mutauerūt. Et componit a castra ꝛ metor. taris. quod dicit a metior. vel muto tas. ℑm Hug uitionē. Jnuenit etiaz. Castra sunt metati. ita q̄ sunt due dictiones. Deut. j. Metabūtur aūt castra filij israel. ꝛ pdu. me. Uñ Lucan⁹ in p̄mo. Audax hespereos veniā metatur in agros.

Castro tras. trauī. a. p. i. testiculos ejicere vl' amputare. ꝛ ōr gall⁹ castrat⁹ q̄ñ ei amputati sūt testiculi. Jñ ꝑbalia.

Catagrapho. phas. pe. coꝝ. i. trāscribo.

Categoro ras. a. p. i. sig̃re vel p̄dicare. ꝛ ōr a cata ꝛ goꝛe. q̄d est dicere. Jñ categorizo. rizas. in eodē sensu

Cateno as. a. p. i. catenis ligare. Et ꝓponit cū cō. vt ꝓcateno nas. ꝛ cum in. vt incateno nas. ꝛ carēt aspiratōe. ꝛ pdu. te.

Cathecizo. zas. vl' cathezizo. zas. a. p. i. cōfirmare instruere edocere imbuere redarguere obiurgare refutare. Uñ apls ad Gal. v Cōmunicet aut ē is q̄ cathezizat ꝑbo ei q̄ se cathezizat. i. instruit in oīb⁹ bonis. Jñ h̄ cathezizeta. te. ꝛ cathezizeta. i. doctor iīructor p̄ceptor. ꝛ h̄ cathecism⁹. mi. istructio. doctrina. ꝛ maxime in fide.

E

Catilio lias.a.p.i.deglutire vl' sonare.vt ca
Cauco ui.utū.a.s.i.obſuare vide (tulus.
pſpicere vitare.causa vitādi aliqd cautelaz
adhibere. Uñ. Utat z obſuat cautelā dat
qz cauere.
Cauillo as.qd z cauillor arʒ.iueniť.z est di
mi.a caluo.z deberet dici caluillo.ſz subtra
hiť l.z ōr cauillo las.i.aliqz tuluz decipe Et
ꝓprie ptinet illō ꝥbū ad sophiſtas.q verbuz
vez scient impugnāt. vel falsum scient affir
mēt. Jtē cauillare inueniť p ridere vel ꝺtē
nere vel ꝺuicio se iocari vel calūniari.argu
mētʒ tergiuersari.caute pscrutari.
Cauo as.aui.a.p.i.fodere. Uñ. Et durum
lapidem gutta cadendo cauat
Cauponor arʒ.d.p.i.vēde.z ōr a caupo.vñ
in decretʒ romani ꝺcilij. Sit g nobis ana
thema.eo q ꝥbū veritatʒ audet cauponari.
Jñ ꝥbalia
Causor.aris.at⁹.sū.d.p.i.causas agere vel re
phendē calūniari vel iculpare.exigere vel in
cām ducere.ꝺqueri. Uñ ad Ro.iij. Causati
sum⁹ iudeos z grecos oēs sub pctō esse
Cauterio rias.i.cauterio inurere dānare.et
deriuať a cauteriū. Et ꝺpōiť cū in. vt icau
terio rias.z p trāslatōz ōr.incauteriare dif
famare.
Cauterizo as.are.i.vrere cauterio

E ante E

Ceco as.aui.a.p.i.cecū facere
Ceculco.cas.a.p.i.cecare.z ōr a ceco as. et
qnqz pōiť absolute.z tūc sigt passionē ītrin
sec⁹ natā. Uñ Plaut⁹. Nam mihi oculi mei
ceculcant
Cecutio tis.tiui.n.q.i.cecū esse vel fieri.z de
riuať a cec⁹ Uel cecutio tis.i.insanire.et tūc
deriuať a cicuta.te.cui⁹ succ⁹ hausť vel facē
insanire vel mortificat ſm Hugui. Uel ſm
Pap. Cecutio.i.lippio paz video. Jñ cecu
tiēs tʒ.o.g. Uñ. Cecutientes dicūť lippien
tes.i.paz vidētes.ſm Pap. Uñ Hiero. diē
de epl'is canonicis. Qō rarus est q nō i ea
rū lectione cecutiat.
Cedo dis.cecidi.cesum.a.t.i.ꝥberare feri
re vel incidere.
Cedo cessi cessū cedere.n.t.i pluribꝫ sigtiōi
bꝫ inuenit. Ita cedo.i.do locū.z ſm ꝺstruiť
cū dtō solo.qnqz cū dtō z actō in eodē sēsu.
Jdē ei est. Cedo tibi.qd do locū tibi.z ecō
uerso. Jtē cedo.i.incedo. vt Cedo ad eccl'az
.i.incedo vel vado. Et cedo.i.recedo. vt Ce
do domum.i.recedo. Et cedo.i.ꝺtingo.vt
Mihi bñ cedit tibi nūc male. Et ſm ħ qñ
qz pōiť impsonaliť. vt cedo.i.euenio.
Cede cedite.i.dic dicite. ꝥbum defectiuū z
anomalū est.z deriuať a cedo dis.z est ipa
tiui modi et scde psone.singl'arʒ nūeri.cede
.i.dic.sed cedite pl'is nūeri.i.dicite. Uñ Te
renti⁹ in eunucho. Quid te erga aliū sollici
tat.cede.i.dic.
Cede bonis ē ab vniuersitate bonoz suoz
recede z eis abrenūciare. veluti qñ aliquis
onerat⁹ debitʒ vel obligat⁹ ē pluribꝫ nō bñs
vñ soluat vl' satisfaciat oibꝫ creditoribꝫ ab
renūciat bonis suis vniuerſ. cedēs illis. vel
cede ē vende.l.si dubiteť.ff.de fi.instru.
Cede actiōi.est ius actōis mihi ꝺpetenʒ in
aliū trāsferre.z ipm qsi in locū meū ponere.
ita vt dicta actiōe possit vti aduersus eos ꝺ
qs actio talis poterat intētari.
Cede diē.est incipe diē debiti. vt si mihi ꝓmi
serʒ centū sī Titi⁹ fact⁹ fuerit ꝺsul vel eps. vl
si nauis ex asia venerit.cū ħ ꝺditōes extite
rint tūc ōr dies obligatōis cede. vel diē ce
dere debiti ē pecuniā incipe deberi. vt si de
beas mihi centū in festo Johis baptiste.ad
uenīēte festo ōr venire dies debiti .l. cede di
em.ff.de ꝥ.sig.
Celebro as.a.p.i.freqntare venerari colere
z cor.le. Uñ Ouid. in lib.j. de arte. Ut redit
atqz freqns lōgū formica p agmē. Sic ruit
ad celebres cultissima femia ludos.
Celero as.aui.a.p.i.maturare. festīare.z ōr
a celer. Et componiť accelero as. concelero
z ꝓcelero.
Celleo les.lui.n.s.i.pesse
Cello lis.cecili vel cellui.cullū vel celsū.a.t.
.i.supare.ſz nō est ī vsu.ſz magʒ in cōpositʒ.
Celo las.laui.a.p.i.sculpere.pigere. Et est ī
alia sigtōne ꝺrīū ad reuelare.z ſm ħ ꝺstruiť
cuz duobꝫ diuersis accusatiuis. vt Celo te
ꝺsilū meū Et ſm Pap. Celare.p sculpere p
ae.ſz p sculpere p e.sola scribiť.
Ceno as.are.a.p.i.cenā sumere.z ōr a cena.
Jñ cenito tas.i.freqnter cenare Et ceno cō
pōiť cū con.vt ꝺceno.i.siť cenare.z cuz re vt
receno.i.itez cenare.
Censeo ses.sui.sū.a.s.i.iudicare iubere sta
tuere suadere deliberare nominare estimare
numerare sententiaz pferre. Et nota q cen
seo secūde ꝺiugatōnis.z censeo is.ere.tertie
ꝺiugationis.z censeo sis.sire. quarte coniu
gationis in significatione nō differūt vl' in
simplicitate. vel in cōpositione. ſz in littera
tura tm. Nam censeo facit ꝓteritum censui.

et supinū censum. Jñ pticipiū cēsus.sa.suz. Cēso sis.făc cēsui cēsitum.pe.cor. Jñ pticipiū cēsit⁹ ta.tū.pe.cor. Sz censio sis.făc cēsui cēsitū.pe.p. Jñ cēsit⁹.ta.tū.pticipiū silr pe.pdu. Et oia sūt actiua.

Cētuplico as.i.cētuplo.r ðr a cētū r plica.

Centuplo.las.i.cētū r cētū ꝓpono. Uñ .ij. Re.xxiij. Adaugeat dñs de⁹ tu⁹ ad pl'um tuū q̄tus nūc est.iterūq; cētuplicet. vel ſm aliā lr̄am centuplet.

Cēturio rias.i.ordiare.p cēturias distribuere.r ðr a cēturia vel a cēturio onis.

Cepio pis.pi.ptū.i.incipe.r deriuaſ a cepi ꝑterito ð capio. Uñ Terēti⁹ Sex totz mēsi b⁹ olfecissez q̄z ille q̄cq̄d ceperet. Sz pñs h⁹ ꝓbi r q̄ formāſ a pñti aboluerī.ꝑterituz ꝓo r q̄ formāſ a ꝑterito adhuc r̄tinēſ. Et hmōi ꝑteritū accipiſ qñq; p pñti qñq; ī vi ꝑteriti. Et scribiſ cepi defectiuū p oe. silr cepi⁹ p oe.ab eo descēdēs. sz icepi⁹ ab icipio.pis.p e solaz scribiſ. Et sūt q̄ttuor ꝓba defectiua q̄ hñt sensū pñtis r ꝑteriti. Uñ. Bis duo sūt odi noui cepi meminiq;. Que retinēt sensū pñsentis ꝑteritiq;.

Cerno.nis.ui. cretū.a.t.i. videre ꝓsiderare ꝓponere iudicare statuere. Et cerno differt a video.q; cernim⁹ lōginqua . videm⁹ ꝓxima Differt eē cerno a ꝓsidero. Uñ. Lor ꝓponeis oculis cerno ꝓsidero mēte.

Cero as.n.p.i.cera iplere vel linire. Et ꝓponiſ cum in. vt incero p eodem.

Certifico.as.a.p.i.facere certū.et ðr a certo

Certioro ras.n.p.i.certificare. a (et facio certior.oris.compatiuo.

Certo as.are.n.p.i.litigare pugre.r ðr a certus.a.um. Jñ ꝓbalia.r b certamē.minis.r certatim aduerbiū.

Cespito.tas.i.fodere vel cadere.offendo.vñ r equi q̄ sepe cadūt cespitare dicūt

Cesso as.a.p.i.freq̄nter cedere.r ðr a cedo. Etiā inueniſ p peccare. Jnð ꝓbalia .r cessabund⁹ da.dū.i.q̄ sepe cessat.

Cesso.sis.siui.ꝓbū desideratiuū. q̄d nō est i vsu.r descēdit a cedo cessi cessum.

Ceueo ues.ui.n.s.i.culū mouere. vl' clunez agitare.sic faciūt in ꝓcūbēdo. Et ꝓprie ceuere est q̄d faciūt hoies superi⁹. sic crissari q̄d faciūt mulieres inferi⁹. Uñ. Est ceuere viz sed crissari mulier. vel ceuere viroz iter se. crissari mulier inter se. Uñ Juuenal. Ego te ceuentē sistere vereboz.

L ante J

Cibo as.aui.a.p.i.cibos dare.r ðr a cibus. bi. Jñ ꝓbalia.r cibatoꝛ⁹ a.um.

Cicuro ras.a.p.i.prudēter vl' māsuete se cōtinere.militare māsuete facere.

Cieo cies.r cio cis.hñt idē ꝑteritū.s.ciui.et idē supinū.s.citum. Nisi ſm b q̄ descēdit a cio q̄rte ꝓiugatōis.pe.p. ſm ꝓo q̄ descēdit a cieo scde ꝓiugatōis corripit cāde. Uñ. A cieo citū nō veit ūno citū. Et idē sigtū .s. vocare mouere cōmouere ꝓgregare. Jtē cico. cies etiā accipiſ ī alia sigtōe.s. p festinare p perare.in q̄ nō accipiſ cio.cis

Cilleo les.lui.a.s.i.mouere.r caret supino.

Cingo gz.xi.ctū.a.t.i.circuire circūdare cingulo se stringere. Jñ ꝓbalia.

Circulo las.i.circūdare vel tornare. Et iaz p decipe inueniſ. Jñ ꝓbalia.

Circūago. gz.egi.actū.i.circūducere.r ðr a circū.r ago gz.r dz scribi m.r nō pferri.

Circūeo.is.iui.itū.n.q.ðr a circū r eo.et dz m scribi.sz taceri.

Circūdo das.dedi.a.p.ðr a circū r do das r cor. hāc syllabā da. Uñ Ouidi⁹. Jussit et ambite circūdare litora terre

Circūducere lr̄az est eā circūducta linea dānare.r sic differt a cācellare r subpūctare

Circūscribo bis.psi.ptū.n.t.i.ꝓcludē circūire dānare reꝑhendē includere vel stringere vel r̄mouere.bonis ꝓprijs puare.delere. Jñ b r b circūscꝑtibilis.r b le.et circūscꝑtibiliter aduer.

Circūspicio cz.xi.ctū.a.t.ðr vndiq; aspicere,puidere cauere.r ðr a circū r spicio. Jnð circūspecto.tas.freq̄ntatiuū . r circūspect⁹. a.um.i.caut⁹ calid⁹ puid⁹

Circūuenio ueni.uentū.n.q.ðr circūdare. stringere.vel inculpare.decipe.vñ .ij. Lor. xiij. Nunq̄d tibi tus circūuenit vos.id est. decepit.

Chirographo.phas.n.p.i.manu scribere.r ðr a chiros r grapho.phas.qđ ē scribo. vel ðr chirographo.i.chirographum facere.vl' characteres.et deriuatur a chirographum phi.

Cito as.a.p.i.festinare.r deriuaſ a cit⁹. vel est freq̄ntatiuū h⁹ ꝓbi cieo.

Ciuito tas.a.p.i.ciuitatē colere. vel ciuē facere. vel more ciuis se hr̄e.r ðr a ciuis.

L ante Il

Clamo as.aui.n.p.i.clamorē facere.sonare et ðr a calam⁹. q̄i calamare Jñ clamosus.a. um. q̄si calamosus.

L ante J

L D

Clanculo as.are.i.abscondẽ.occultare.palliare.celare.ꝛ ꝺr a clancul⁹

Clamdestino nas.nare.i.abscõdere

Clango gs.xi.ctũ.n.t.i.sonare.et ẽ alaꝝ siue tubaꝝ. Jñ ꝟ clãgor orꝭ.i.son⁹.ꝛ est irrationabilium

Clareo es.rui.n.s.i.esse vel fieri claꝝ manifestũ.ꝛ ꝺr a claro as. Unꝭ ꝓsper. Et opeꝝ specie clarebũt intima cordis

Claresco scis.i.icipio clarere. ꝟbũ incho.

Clarifico as.are.a.p.i.facere claꝝ

Clarigo as.aui.i.florere.clarere ſm Pap̃.ſz ſm Hug. Clarigare.i.clarigatõez facere.id est.causas belli exponere

Claro as.i.claꝝ facere ꝛ manifestũ.ſz nõ est in vſu.ꝛ ꝺr a clar⁹.ꝛ ꝓpõit cũ de.vt declaro ras.i.notificare

Claudeo des.n.s.i.claudicare

Claudico cas.a.p.i.ineq̃liter incedere

Claudo dis.si.ſũ.a.tertie.i.serare Jñ ꝟ clausura re. Et antiq̃ etiã posuer̃t claudẽ ꝑ claudicare Jñ claud⁹

Clauo as.a.p.i.clauis ꝟfigere

Cleo cles cleui cletũ.i.glorior arꝭ.ꝛ ꝺr a cleos q̃d est gl'a. Jtẽ cleo cles.i.abscõde. forbere.etiã sigt inclinare

Clepo pſi.pſi.ptũ.a.t.i.furari ſm Hug. Papias di. Clepere.i.clam rapere.furari.surripere celare

Clino.a.p.i.flectẽ.curuare.ꝛ ꝑ ad lectulũ.ſz nõ est in vſu.ꝛ ꝺr a clin⁹.i.lect⁹

Cludo dis.antiq̃ dixer̃t.ſz moderni claudo dis.ꝛ ꝑt componi ſm antiq̃tatẽ. Cõcludo excludo ꝛc.

Cluo.is.ui.sigt duo.ſ.defendẽ.ꝛ tẽ ẽ actiuũ etiã sigt resplẽdere.ꝛ tũc ẽ neutrũ.ꝛ caret supinis ſm Hug. Et ꝟponit cũ ꝑ. vt ꝑcluo.i. valde defendẽ vel valde resplẽdere. Jñ ꝟ ꝛ ꝟ ꝑcluus. Pap̃. ſo diẽ Cluere.i.pollere.excellere.vigere.ꝑtegere

L ante D

Coaceruo as.aui.i.ſil' aceruare. cumulare. ꝗgregare.ꝛ ꝺr a cõ.ꝛ aceruo.as

Coacuo.uis.ui.n.t.i.ſil' acuere.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ acuo. vn Hiero. i plogo libꝛoꝝ Salomonis Sciat magꝭ ſcpta nr̃a itelligi q̃ no i tertiũ vas traſtula coacuerint

Coadiuuo uas.i.ſil' adiuuo.ꝛ ꝺr a cõ.ꝛ adiuuo uas.ꝛ abꝛcit̃ n.

Coaduno as.i.ſil' adunare.cũ alio i vnũ colligere.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ aduno.ꝛ abꝛcit̃ n.

Coagito.tas.i.ſil' agitare vel cumulare.cõ mouere vel repellere.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ agito.tas

Coalbeo bes.albui.i.ſil' albere.ꝛ ꝺr a con ꝛ albeo.ꝛ abꝛcit̃ n.

Coalco les.coalere.i.ſil' crescere. Jñ coalesco inchoatiuũ

Coalo lis.lui.i.crescere.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ alo.lis

Coalterco cas. vel coalterco.carꝭ.i.ſil' certare.litigare.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ alterco. vel coꝛ.

Coamicio.cꝭ.ui.citũ.i.ſil' amicire.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ amicio.cis.ꝛ coꝛ.m.

Coango gs.xi.ctũ.i.ſil' angere.ꝛ ꝺr a con et ango gs.

Coarguo guis.gui.guere.i.ſil' arguere

Coarto tas.aui.i.ſil' artare.ꝗstrigere.ꝺdensare.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ arto tas.

Coato.as.ꝟbũ.ꝑtiũ ranaꝝ.ꝛ ꝺr a coax.cꝭ.

Coio.is.ire.n.q.i.ſil' ire.ꝛ coire.i.ꝗcubitus. Jtẽ coire q̃ñq̃ põit trãſitiue.ꝑ ꝗiũgere. siue colligere.ꝛ ꝗgregare.ꝛ ſm ꝟ inuenit̃ ei⁹ paſſiuũ in tertia ꝑſona. Unꝭ Lucã⁹. Multũq̃ coit̃ hũani generꝭ.i.colligit̃.ꝛ ꝗgregat̃.

Coepulor.larꝭ.d.p.i.ſil' epulari.

Coequo.quas.q̃.a.p.i.ſil' adeq̃re.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ equo.quas Jñ ꝟ ꝛ ꝟ ꝛ ꝟ coequans.tꝭ. Unꝭ ij. Re. viij. Et mensus est eos funiculo coequans terre

Coerceo.ces.cui.citũ.a.s.i.ſil' arcere.ꝺstringere.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ arceo.ces. Jñ ꝟ ꝛ ꝟ coercibilis.ꝛ ꝟ le.ꝛ coercibilit̃ aduer.

Cogito tas.n.p.i.putare.ꝛ veit a ſcõa ꝑſona huiꝰ ꝟbi cogo gi. abstracta s.ꝛ addita to Jñ ꝟbalia Cogitatoꝛ.trix.tio. Et cogitat⁹ tus.tui.ꝛ ꝟ cogitamẽ.minis.

Cognomino.as.are.i.cognoie appellare.vl' cognomẽ imponere

Cognosco cis.noui.gnitũ.i.ſil' noscere. Jñ cognitoꝛ.ꝺr a cognoscẽdo rõnes vtriuſq̃ ꝑtis. Cognoscere etiam ꝺr ĩ alio sensu.vt ibi Cognouit Adã vxoꝛẽ suam.

Cognoscere instrumẽta.est relegere.distinguere.ꝛ ꝗferre accepta ꝛ data

Cogo gs.coegi.coactũ.a.t.i.ꝗstrigere vl' coadunare.ꝛ ꝺr a ꝗ ago. Jñ ꝟbalia coactoꝛ trix.tio. Unꝭ. Cogo ꝗstringo dico.cogo coaduno.

Cohereo res.si.ſũ.n.s.i.ſil' herere.

Cohibeo bes.bui.bitũ.n.s.i. coercere refrenare ꝗstringere vetare.ꝛ ꝺr a ꝗ.ꝛ habeo.bes abiecta n.ꝛ a.in j.mutata.q̃ñq̃ tñ retinet n. ꝛ ꝺr a ꝟhibeo.bes.ꝟhibẽtia.ſz tũc aliõ sigt. vt patebit.

Qohortor. taris.atus.sũ.d.p.i.simul hortari
t ōr a cō.t hortor.taris.
Qohostio.stis.stiui.i.simul hostire. siue eq̃
re.t ōr a cō.t hostio.stis.
Qoīcio.cis.ōr a cō.t iacio.cis.t abīcit ali
qñ n.aliqñ retinet. vide infra in cōīcio.
Qoimo.mis.emi.emptū.i.simul emere. t ōr
a cō.t emo emis.abiecta n.
Qoinq̃no.nas.i.cōmaculare.fedare.sil pec
care.t ōr a con.t inq̃no.nas. Et corr.q̃. Uñ
Matth.vij. Sz q̃ de ore pcedūt illa sunt q̃
coinquināt hoiem
Qollacto.as.aui.a.p.i. simul lactare. t ōr a
cō.t lacto.n.in l.mutata.
Qolaphizo.zas.i.colaphis cedere. t ōr a co
laphus.phi. Ul' fm Pap. Colaphizare ē col
lum cedere Jñ colaphizat⁹.ta.tū.i.colaphis
cesus vel ꝑberat⁹. Un.j.Pe.ij. Que est em gr̃
tia si peccātes t colaphizati suffertis
Qollatero.as.aui.pe.cor.a.p.i. simul latera
re.t ōr a cō.t latero.as.qō est ꝓiūgere. vl' ali
q̃d alicui⁹ lateri apponere
Qollato.tas.i.simul latare.t ōr a cō.t lato
Qollaudo.das.a.p.i.simul laudare
Qolleuio.as.i.simul leuio
Qollibeo.bes.i.simul libere vl' cōplacere. et
ōr a cō t libeo Jtē collibere est obedire vl' cō
sentire. Jñ collibesco inchoatiuū
Qollido.dis.si.sum.a.t.i.simul ledere.t ōr a
cō.t ledo.dis. Jñ collisus.sa.sum.t p.li.
Qolligo.gis.gi.ctū.i.simul legere.t ōr a cō.
t lego.t cor.li.
Qollito.tas.taui.a.p.i. simul litare
Qolliueo.ues. liui.i.simul liuere.t ōr a con
t liueo.ues. Jñ colliuesco inchoatiuū.
Qolloco.cas.caui.i.simul locare
Qolloquor.ris.tus sum.d.p.i.simul loq̃.t ōr
a con t loquor.
Qolluco.cas.caui.a.p.i.obscurare.t ōr a cō
t luc⁹.t pdu.lu.t est tractū a ramis arborū.
q̃ cadētes nem⁹ obscuri⁹ faciūt
Qolluo.is.ui.a.t.i.simul luere vel simul de
luare vl' destruere. vl' sordes ꝓgregare.
Qollustro.as.are.a.p.i. simul lustrare.
Qolo.as.aui.a.p.i. purgare.foras emittere.
liq̃facere.eliquere.t ōr a colus
Qolo.lis.lui.a.t.q̃nq; hz significatōes. Co
lo ciuitate.i.habito. Colo terrā.i.aro. Colo
formā.i.orno. Colo deū.i.veneror. Colo pa
rētes.i.diligo. Uñ. Agros.rus.formā.supe
ros colit atq; parētes, Nos arat. h̄ habitat
ornat.honorat.amat. Et a colo vel colēs p
cōpositionē h̄ t h̄ celicola t christicola.le. et
hic t hec ruricola le.t h̄ t h̄ agricola.le.
Qolloro.as.are.a.p. ōr a color. Alij dicūt q̃
a colloro fit color p apocopā. Et cōponit cū
cō. vt cōcolloro.i.simul colorare. vel cū alīs
colorē pparare.t cū de.vt decolloro.i. valde
colorare. vel colorē auferre.
Qombuo.buis.bui.a.t. i.simul pfundere
Qomedo.dis.edi.comesum vl' comestū i su
pino.n.t.i.simul edere.t ōr a cō.t edo.t mu
tatur n. in m. Jñ comedo.onis.p.t.i.gluto.
vel vorax.
Qomeso.as.are.i. frequēter comedere.ꝓprie
q̃de comesare ē sepe t superflue t luxuriose co
medere. Jñ h̄ comesatio.onis.t sunt ꝓprie su
perflua t luxuriosa superuiuia.t dz scribi p vnū
m.t vnū s.
Qomitor taris.tatus sum.d.p.i.seq̃.cū alio
ire.t ōr a comes.tis. Jñ comitās.tis.oīs.g.
t comitat⁹.ta.tū.i.secut⁹.t cor.co.t mi. Uñ
Ouidi⁹ de arte. Ipe licet venias musis co
mitat⁹ homer⁹. Si nihil attuleris ibis ho
mere foras.
Qōmemoro.as.a.p.pe.cor.i.recordari.
Qōmendo.as.are.a.p.i.tradere.cōmittere. l'
laudare.magnificare. extollere.t ōr a con.et
mādo.n in m.t a.in e.mutata. Etiā idem est
qđ deponere.ff. de ꝓ.sig.l.cōmendare
Qōmentor.taris.atus sum.d. p.i. cōmentū
facere vl' inuenire similia.vel exponere.pfin
gere.mētiri.t ōr a cōmentū. Et pt esse freqn
tatiuū hui⁹ ꝓbi cōminiscor.licet deficiat in
supino fm vsum.redolebit tñ ei⁹ significati
ones oēs. Jtē cōmētari.i.augurari
Qōmeo.as.are.a.p.i.simul meare
Qōminiscor.scer̄s.d.t.i. cōmemorare.ad me
moriā reducere.excogitare.adinuenire. sil'ia
fingere.mentiri.vl' cōponere.t ōr a cō t me
mini. Cōminisci ē etiā pl'a studio vl' doctri
na in mēte habita i vnū colligere.t facit cō
mentū in supino Jñ cōment⁹.ta.tū.
Qōminor.nar̄s.atus sum.d.p.i.simul muna
ri. Jñ cōminās.tis.o.g. Uñ Job.xvj. Com
minās mihi infremuit ꝫ me dētib⁹ suis. De
scendit etiā cōminās a cōmino.nas. Unde.
Dñs greꝫ minat lup⁹ illi dēte minat
Qōmitto.tis.si.sum.n.t.i.simul mittere. vel
ꝓiūgere aliqua vnū immittēdo alī. scz inca
strare.t ōr a cō t mitto. Est etiam forefacere
peccare. Jñ h̄ cōmissum. Cōmittere est etiā
credere.in tutelā vel i fidē dare alicuius fm
Hug. In grecismo aūt sic ōr. Cōmitto sen
sum portat cuiuslibet horū. Cōiūgo pecco
credo facio rep̄bendo

L D

Cõmodo.das.dare.a.p.i. pstare. cõmoduz facere. Uel est rẽ ad vsum alicuꝰ q̃diu velit concedere

Cõmolo.lis.lui.a.t.i.simul molere vl̃ cõterere. Unde Isa.xlix. Facies paupez cõmolitis z dr a cõ z molo.lis.

Cõmonefacio.cis.n.t.i.admonere. ũstruere.

Cõmoror.raris.d.p.i.cũ alio moram facere vel aliquẽ retinere. z morari facere. z dr a cõ. z moror. Inuenit etiã cõmoro p cõmoror. Em Papiã.

Cõmunico cas.a.p.i.pticipare. cõmunionẽ dare. cõem facere. ẽmundũ facere siue inq̃nare. Unde Warẽ. vij. Nõ intelligitz q̃ omne extrinsecus introiẽs in hoiem nõ pt eũ cõmunicare. i. ẽmundũ facere. inq̃nare. z dr a cõis Et cõponit cũ ex vt excõmunico.as.i.extra cõmunionẽ facere. cõmunione puare

Cõmunio.nis.nui.i.cõmune facere. Unde hec cõmunio.onis.

Como.as.a.p.i.ornare. z dr a coma.me. Unde comatores. z dicunt argẽti cesores qr d sordida massa lucidũ comãt argentũ Comare etiã inuenit p frondere. z cor. pmã

Como.mis.psi.ptũ.a.t.i.ornare vl̃ planare vel pectinare

Compagino.nas.nare.pe.cor.i.pũgere

Cõpareo.res.n.s.i.sil̃ parere. cor. parere. et dr a cõ z pareo.res. Unde Beñ. xxxvij. Puer ñ cõparet z ego q̃ ibo. Unde Ouidi. Que nimis apparẽt retia vitat auis

Cõparo.ras.raui.a.p.i.simul parare. z dr a cõ z paro ras. Itẽ cõparare. i. cõtra parare. Itẽ cõparare. i. pferre. assimilare. Itẽ cõparare. i. emere. Et ex hac significatõe sumpta est secũda. Hã q̃ aliqd emit pciũ suũ pparat id ẽ. cõfert rei emẽde. z cor. pa. Unde Ouidi. d remedijs. Bella mihi video bella parãt ait.

Cõpatior.teriz.sus sum.d.t.i. sil̃ pati q̃si illi q̃ patit cõdolere. z dr a cõ z patior. Unde hec cõpassio onis. z cõpassiuꝰ. ua. uũ.

Compecisco.eris.d.t.i.simul pacisci

Compedio.dis.diui.n.q.i. incatenare. illaqueare. pedes retinere. z dr a cõ z pedica Unde compeditꝰ. ta. tũ. q̃si eũ pede vl̃ pedica astrictus. incatenatꝰ

Compello.lis cõpuli. cõpulsum.a.t.i.simul pellere vl̃ impellere. vt Iste cõpulit me ad hoc id est. impulit. z dr a cõ. z pello.lis. Itẽ compellere. i. coadunare. Unde Uirgiliꝰ i buccol. Cõpulerãtq; greges corydon z tirsis i vnũ. id est. coadunauerãt Et vt dicit Pap. Cõpello.lis. Cõpello.las. ad puocatiõz ptinẽt Illo cõpuli. Hoc cõpellaui facit. ambo sũt actiua Cõpellor inuenit deponẽs. Cõpellare. i. alloqui.

Compẽdino.nas.naui.a.p.i. differre. Unde hec compẽdinatio.onis. i. dilatio

Compẽdo.dis.di.a.t.i. simul pẽdere. reddere psoluere vel trutinare equare

Compẽso.sas.saui.a.p.i. remunerare vl̃ reddere. donare trutinare. z ẽ hũ frequẽtatiuũ

Comperio.ris.ri.tũ.a.q.id est inuenire. et dr a con z pario Inuenit etiã cõperior in actiua significatiõe. Unde Salustiꝰ Et ego cõperior baccho zc.

Compesco.scis.cui.citũ.a.t.i. refrenare. z dr a cõ z pesco scis. qd nõ est i vsu. Alij dicunt q̃ dicat a cõ z pedo z capio. vel a con z paciscor. vel a con z paco cas Unde cõpesco. scis. q̃ si facere pacẽ. Alij dicũt a cõ z pasco scis. et est tractũ ab eqs. q̃ cũ pascunt cogunt ligãt z coercent pedib

Cõpeto tis. tiui. titũ. a. t. i. simul petere vl̃ cõuenire. cõgruere. z dr a con z peto. tis Et cõpeto aũt p puenire deriuat cõpetẽs nomen ois ge. i. pueniẽs Et cõparat cõpetẽs. tior. simꝰ Unde cõpetẽter tiꝰ. tissime. aduer. Et hec competẽtia tie.

Compilo.las.lare.a.p.i. simul pilare. z cor. pi. z dr a cõ z pilo.las. qd idẽ est qd pilos auferre Etiã idẽ est qd ptundere vel rapere. furari. spoliari. z sic pducit pi. z dr a cõ z pilo.as qd deriuat a pila p instro terẽdi Unde. Compilo tollo pilos cõpilo scripta librorꝫ. Proprie tñ cõpilare ẽ aliena dicta suis ĩtermiscere. Unde hic cõpilator toris. q̃ aliena dicta suis pmiscet. sicut solẽt pigmẽtarij i pila diuersa mixta cõtundere. Unde Horatiꝰ in Smõe. Neme Eryspini scrinia cõpilasse putes.

Compilare leges siue cõponere est leges ab alijs scriptas i vnũ volumẽ redigere

Compingo.gis.egi. actũ. a. t. i. impellere vl̃ pũgere. p glutinare. pfortare. z dr a cõ z pango Unde Job. x. Ossibꝰ z neruis cõpegisti me Potest etiã cõponi a con. z pingo. gis. xi. ctũ z idẽ est qd simul pingere

Complector.ris. hũ cõe oliz. nũc deponẽs est simul vtrisq; brachijs cingere. z dr a con. z plecto Unde hic cõplexus.us.ui. Et cõplexim aduer. z hc cõplexio. i. actꝰ cõplectẽdi. vel q̃dã argumẽtatio q̃ vndiq; cõplectit aduersariũ. Et hc cõplexio dr natura vel dispositio. Unde hc z hc cõplexionalis. z hc le. z cõplexionaliter aduerbiũ. z cõplexionalitas. z complexionatꝰ. ta. tum. a cõplexione pticipans vel

Cō

dispositus. Jñ a complector ōr complexor aris. frequētatiuū

Complico.cas.cui.citū. vel aui.atū.a.p.i.simul plicare.z ōr a cō z plico.cas. Jnde complicatio.

Complodo.dis.si.sum.n.t.i.simul plodere. vel insimul repcutere.claudere man⁹. Et ponit simplr̄ p cōiungere vl̄ pcutere. z ōr a cō. z plodo.dis. Uñ Judic.vij. Leperūt buccinis clāgere z cōplodere ink se lagenas

Cōpluo.uis.cōpluui vl̄ cōplui p syncopaz a.t.i.pluuia irrigare.z ōr a cō z pluo. Jñ cōplutio.onis. Et cōpluor.erz.i passiuo. Jnō cōplut⁹ ta.tū.pe.pd. Uñ Amos.iiij. Pars vna cōpluta est.z ps sup quā nō pluit aruit

Compono.nis.ui.itū.a.t.i.simul ponere. vl̄ sepelire vl̄ pstituere vl̄ ornare. Uñ z ōr vox cōpsita.i.ornata z elemētarijs sonis distincta ſm Hug. Et ōr a cō z pono.nis. Jnuenit etiā cōpono i alijs significatiōib⁹. vt patet in his ꝑsib⁹ Cōponit.sepelit.piungit.fingit z ornat Jnstruit iformat.pacificare solet

Compotio.tis.tiui.a.q.i.iueſtire. vt Dando vobis vt cōpotiatis eū pbēda sua

Compoto.tas.are.n.p.i.sil̄ potare.z ōr a cō z poto.tas. Et est potare luxurie. bibere ꝓ nature. Et pducit po. Jñ h̄ cōpotor.troz.et hec compotrix

Compbendo. dis.di.sum.a.t.i.sil̄ pbēdere. simul cape.z ōr a con.z pbendo.dis.qđ ē idē qđ prendo.dis.

Comprēdo.dis.di.sum.a.t.idē est qđ compbēdere.z ōr a con z prendo dis.

Cōpromittere.est causam executoriā vl̄ executiuā ad dictamen arbitroꝝ dare.z ſm dicta mē recte rōis p vtraq; pte apposita explicare ab ipsis

Compungo.gis.xi.a.t.i. simul commouere. peccatoꝝ suoꝝ reminisci.ꝓtristari

Computo.tas.aui.pe.cor.a.p.i.cōnumerare.simul putare.z ōr a cō z puto. Jñ h̄ cōputator.toris.i. cōputatoriꝰ.ria.riū.

Cōcaleo.les.lui.n.s.i.simul calere. z ōr a cō. z caleo. Uñ ps. Cōcaluit cor meū intra me.

Concēdo.dis.di.a.t.i.simul candere.

Concēturio.as.i.coordinare vel adunare

Concepto.tas.i.frequēter cōcipe

Concido.dis.cidi.n.t.i.simul cadere.z ōr a con.z cado.dis.z caret supino.z cor.ci. Uñ Beñ.iiij. Cōcidit vult⁹ ei⁹. Jtē cōcidere.i.simul cedere.z ōr a con.z cedo.dis. di.z pd.ci. vñ Job.xvj. Cōcidit me vulnere sup vulnꝰ

Concico.es.a cico.es.z cōcio.cis. a cio.cis. habēt idē ꝓteritū z supinū.z idē significatū. scz cōmouere vel ꝓuocare. Et pdu.pe.pcitū qñ venit a cōcio.cis.sz qñ venit a ꝓcico.es. corripit

Concilio.as.aui.a.p.i.amicū z ꝓcordē facere.ad integritatē reuocare. ꝓiūgere.sociare. trāslatiue q̄si cilia ꝓiūgere.z ōr a concilium Et nota q̄ maiores minorib⁹ ꝓciliant z nō ecōuerso. Et cōponit cū re vt reconcilio.as. Conciliant noui amici recōciliant veteres. Jtē ꝓciliamur deo qñ ꝑmo a gētilitate conuertimur.recōciliamur qñ post pctūm penitendo regredimur.

Concinno.as.aui.a.p.i.cōmiscere. cōponere.ordinare.ꝑparare.z ōr a ꝓcinn⁹.ni. Uñ ꝓpheta. Lingua tua cōcinnabat dolos.i.cōmiscebat.cōponebat. Jtē Prouer.xij. Qui aūt testis est repētinus concinnat linguam mendacij

Concino.nis.ni.centū.n.t.i. sil̄ vel ꝓcordit canere.cū alio ꝓuenire

Concio.cis.ciui.cōcitū.i.cōmouere vel cōuocare. Jñ h̄ ꝓcio.onis.i.ꝓuocatio.

Concionor.naris.natus.d.p.i. q̄si ꝑl̄um alloqui.ꝓuentū facere.z ōr a concio.onis.qđ ē conuocatio.

Concipio.pis.cepi.ptū.a.t.i.sil̄ cape.z ōr a con.z capio. Uñ Mulier ōr cōcipe quādo sperma viri cū suo ꝓcapit z cōcrescit. Cōcipere etiā inuenit⁹ p mēte. vel in mēte cōcipere vel intelligere Uñ. Concipit h̄ mēte. mulier sed ꝓcipit aluo

Conclasso.as. n.p.i. ꝓclamare.cōboare.vel naues ꝓiungere.ꝓgregare

Conclino.as.are.pe.p.a.p.i.sil̄ clinare. z ōr a con.z clino.as. Jñ h̄ z h̄ conclinis.z h̄ ne. Et conclin⁹.na.nū.

Concordo.as.aui.a.p.ōr a concors.dis.ſm Hug. Pap. ꝓo dic. Concordare est ꝓuenire vnius ordinis fieri.

Concremo.as.aui.a.p.i.simul cremare.

Cōculco.as.aui.a.p.i.simul calcare.supare.

Concupisco.scis.ꝑfū inchoatiuū a ꝓcupio pis.a q̄ h̄ z h̄ ꝓcupiscēs.tis.z ꝓcupiscent z hec ꝓcupiscētia.tie.

Condico.cis.i.simul dicere. statuere.decernere.spondere. vbi nō vn⁹ sz plures dicunt vbi vn⁹ plura dicit.z ōr a con z dico.cis. et pducit di. Uel ꝓdicere est rē suaz in iudicio petere psonā pulsando vl̄ inqetādo z ipsam dicēdo obligatā sibi esse ad aliq̄d dandū vl̄ faciendū

Condio.dis.diui.ditū.a.q.i. sapore.dul/

corare.t est ꝓbū simpler. Jñ ℞ ꝓdimētuz ti. Uel ꝑt deriuari a condᵒ. di. qō ē genᵒ cyphi Et ꝑ silitudinē corpa mortuoꝝ ꝓdiri dicūt qñ spēbꝫ aromaticꝫ inunguñt. Uñ Beñ. l. Precepitqꝫ suis suis medicis vt aromatibꝫ ꝓdurēt patrem

Condo dis. didi. n. t. i. facere. edificare. ꝓstruere. ꝓstituere. Et ponit qñqꝫ ꝑ suo cōpositō. scz ꝑ abscondere. Condo cōponit cū ab. vt abscōdo. dis. Recōdo. dis. Et ꝓdo componit a con. t do. das. t cor. di. in supino

Condono. as, are. a. p. i. sil donare. ignoscere. ꝓcedere. remittere. t ōr a con et dono.

Conduco. cis. xi. ctū. a. t. i. simul ducere. aliqbꝫ ducatū ꝑbere. mercede ꝓstituta aliquid ducere. t ōr a cō t duco cis. Uñ Cōducit ꝑcium tradēs ꝑbensqꝫ ducatū. Qui capit ille locat. ꝓducit q̄ ꝑciū dat Ul ꝓducere ōr ille q̄ rem aliquā ab aliq̄ datā mercede vl ꝑmisso accipit vtendā. Uñ. Cōducit q̄ dat q̄ locat accipit illud

Confedero. as. a. p. i. ī eodē federe cū alio cōiunctus

Confertio. tis. ti. tū. a. q. i. cōspissare. ꝓstipare. replere. ꝓflare. in vnū colligere. cōmouere simul fartire. t ōr a cō t fartio. tis

Cōfero. fers. ꝓtuli. collatū. ꝓbū actiuū. i. sil ferre vel cōmiscere. Et iā ōr pugnare. disputare. nā t q̄ pugnāt brachia ꝓferūt. sicut qui disputāt ꝓba. Et ē ꝓferre sil erogare. Est etiam q̄si cōpare cōgregare. sz bona cōferūtur mala ꝓ inferunt

Confício. cis. ci. ctū. a. ti. simul facere. Item ꝓficere. i. finire. ꝓficere. Et iā ꝓficere. i. destituere. deficere. vbi eñ est ꝓfectio multaꝝ rerū. ibi multaꝝ rez est defectio. Itē ꝓficere. i. cōponere siue cōmiscere. t ī m hoc ptinet ad medicos q̄ multa cōmiscēt ad faciēdas suas ꝓfectiōes. Et ꝓficere. i. vincere. vt vulgo ōr. Iste ꝓfecit hostes in ꝑlio. Et ℞ significatio est tracta a ꝓcedēte. vbi eñ est holtiū ꝓfectō ibi multoꝝ cōmixtio. Itē ꝓficere. i. tingere. Sic ergo ꝓficere in sex significatiōibꝫ inuenit. Itē ꝓficere. i. ꝓsecrare corp ꝝ xpi. t ōr a cō t facio

Confido. dis. dere. ꝓfisus sum. ꝓbū neutro passiuū. i. credere t tiduciā hre. t ōr a cō t fido. Jñ ꝓfidēs tis. o. ge. t cōpar. Et ꝓfidēter tius. sime. aduer. t ℞ cōfidētia. tie. t accipit ī bono t in malo. vt cōfidēter vel cū ꝓfidētia ille loquit. i. audacter ꝑsumptiue vel cū audacia vel cū ꝑsumptiōe. t pdu. fi.

Configo. gis. xi. a. t. i. simul figere. t ōr a con t figo. t pduc fi. Uñ ps. Cōfige timore tuo carnes meas

Confio cōfis. ire. iui. itū. i. efficere. t ōr a cō t fio. t tralit ī actiuā significatiōz. Accipit etiam in passiua significatiōe. scz ꝑ effici. t pd. i. anteo.

Confiscari. est fisco applicari vel ī fiscū īduci. Jñ fiscus est regis facc in quē reducūtur bona damnatoꝝ t ꝓscriptoꝝ

Confiteor. eris. fessus sum. i. sil vl vndiqꝫ fateri. t ōr a cō t fateor Jñ cōfessor oris. t ℞ cōfessio onis. t est legitima corā sacerdote pctōꝝ declaratio. t ℞ t ℞ t ℞ cōfitēs ptcipiū. t cor. fi. vñ Cōfiteor spōte fateor mea fctā coacte.

Confligo. gis. xi. ctū. a. t. simul fligere vl pugnare. t ōr a cō t fligo gis. Et ꝑ eodē sumit cōfligo. as. t pducit fli.

Conflo. as. aui. a. p. i. flare vel fundere auꝝ t aliud metallū ad aliq̄d faciendū t est ꝓbum fusoꝝ. qz fusores multa insimul fundunt de vna forma ad aliā. Jō hinc tracta est metaphora ad illos q̄ res alienas mutuo accipiunt t luxuriōse cōsumūt. Uñ inuenit cōflare ꝑ mutuare t ꝑ cōsumere. Hā q̄ cōsumit t q̄ mutuat de vna forma q̄si fundit in aliā

Confodio. di. fum. a. t. i. simul fodere. t dicit a con t fodio. t corr. fo. in pñti. sz in ꝓterito eam pducit

Cōfoueo. es. ui. tū. a. s. i. sil fouere. t ōr a cō. t foueo. es. Jñ cōfot ta. tū. i. sil fot. Unde Jsa. lix. Et qō cōfotū est erūpet in regulū

Confrendeo. des. ui. n. s. i. simul frendere. et caret supino

Cōfugio. gis. gere. a. t. i. sil fugere vel ad aliquē fugere ca securitatꝫ t auxiliū hñdi

Confringo. gis. gi. ctū. n. t. i. simul frāgere

Confundo dis. di. fuz. a. t. i. cōmiscere vl cōfutare. ꝓuincere. arguere. t ōr a cō. t fundo. dis. Ponit etiā ꝑ decipe vl frustrari. Unde ad Roma. v. Spes aut nō ꝓfundit. i. nō decipit vel frustrat sperantē

Cōfuto. as. aui. a. p. i. arguere. ꝓuincere. confundere

Cōgero. ris. si. stū. a. t. i. simul gerere. ꝓgregare. accumulare. t ōr a cō t gero. ris.

Congio. gis. giui. gitū. n. q. i. ꝑ augmentum crescere vl equare vl ꝓgregare

Cōglobo. as. aui. a. p. i. sil globare. coacervare. in modū globi rotūdare. t ōr a con. et globo. as. Jñ aduerbiū ꝓglobatim. i. spissiz vel cumulatim

Cōgredior. derz. gressus sum. d. t. i. ꝓcurrere simul gradi vel ꝓfligere. pugnare. disputare

Lb

ꝛ ðr a cō ꝛ gdior a. in e. mutata Illi aūt pro
prie ꝓgrediunt q̄ simul ꝫ se gdiunt ad pug/
nā ꝓboꝝ vl manuū vel armoꝝ. ꝛ cor. gre.
Congruo. is. ui. n. t. i. ꝓuenire. ꝓcordare
Conhibeo bes. bui. n. t. i. oculos claudere. et
qz clausa oculoꝝ signat assensum. iō cohibe
re ponit ꝓ assentire. obedire. ꝛ ðr a con ꝛ ha/
beo. ꝛ retinet n. que aufert in cohibeo. Inde
cōhibentia
Coniecto. as. aui. i. frequēter conīcere
Conīcio. cis. ieci. iectū. a. t. i. sil iacere Item
cōīcere. i. existimare. opinā recogitare. ppen
dere. vel ꝑsumere q̄busdā ꝓiecturis. ꝛ dicit a
con ꝛ iacio. cis. Unī Ben. xlj. Que audiui te
prudētissime cōīcere Et scribit ꝓ duo ī. q̄a
cōponit a con ꝛ iacio. cis. ꝛ mutat a. in i. In
uenit etiā coīcio cis. abiecta n.
Connuco. ues. ꝛ cōniuo. uis. iui. ixtū. vl cō
nixi in ꝑterito. ſz nō est in vsu. i. oculos clau
dere vl palpebras ūigere. ꝛ ponit sepe ꝓ as/
sentire. qz clausio oculoꝝ assensum sigt. Et
cōponit a cō ꝛ nix niuis. qz nix aciē oculorū
ꝑstringit Albedo cīm disgregat visum Et ꝓ
ducit ni. Ul fm alios cōponit a con ꝛ nitor
teris Papias ꝙ dic Cōniuere ꝓsentire. ocu
los claudere. iterdū dissimulare. paz dormi
re Ī cōniuēs. i. ꝓsentiēs. qđ ꝓducit ꝑmam
ꝛ secundā fm Papiā Ī cōniuētia. tie. i. as/
sensus. Unī cōniuētia capituli factū est. id ē.
assensu. Et in. iij. sen. dis. iij. Sane dici pōt ꝛ
credi oportet iuxta sctoꝝ attestatiōes cōni/
uentiā cē. Unī Brecista Qui mihi conniuet
oculis mihi signū ꝑbet
Coniungo gis. xi. ctū. a. t. i. simul iūgere
Cōnubo bis. psi. ptū. n. t. i. simul nubere
Cōnuo. is. ui. tū. n. t. i. sil nuere vl annuere
Conor. naris. atus sum. d. p. i. annitti. attē/
ptari. ꝛ ðr a con ni. ꝛ pdu. co. Unī Ouidius
Quicqd conabar dicere ꝙsus erat
Cōqueror reris. stus sum. d. p. i. sil qror
Conquiniſco. cis. xi. i. oculos claudere vl ca
put inclinare
Cōquiro. ris. sīui. sitū. a. t. i. simul q̄rere
Conscindo dis. scidi. a. t. i. simul scindere vl
diuidere. ꝛ ðr a cō ꝛ scīdo. Unī. ij. Esdre. viij
Conscidi vestimēta mea
Conscio. scis. sciui. scitū. a. q. i. simul scire. et
ꝓprie ðr de malo. tūc cīm aliqs cōscit cū ī ma
lo ꝛ scelere cōsci est. ꝛ ðr a cō ꝛ scio. Unī cō
scientia. Et ꝓsci. a. ū. ꝛ ꝓprie i malo. Unī q̄daz
Cōsci ipe sibi. de se putat oīa dici. Pap. ꝙ
dicit Cōsciuit. ꝓsensit. itulit. Cōsci ꝓcepsl
in scientia aliqd hns testis Unī Job. xvj. Ec
ce cīm in celo est testis me ꝛ ꝓsci me i excelsis
Consecro. as. a. p. i. deo dare. sil sacrare
Cōsector. aris. atus sum. d. p. i. simul sectari.
Unī cōsectane. a. ū. i. eiusdē secte
Cōsentio. tis. si. sum. n. q. i. ꝓsensum p̄bere. q̄
si simul sentire. ꝛ ðr a cō ꝛ sentio. tis.
Consepio pis. pire. a. q. i. circūdare. sepe cir/
cūcludere. vel valde sepire
Consero. ris. ꝓseui ꝓsitū. i. plātare. sil serere.
ꝛ ðr a cō ꝛ sero Unī h cōsitio. i. plātatio. ꝛ ꝓsi
tus. ta. tū. i. plātat. Itē cōsero. ris. ꝓserui cō
sertū. i. cōmiscere. cōmittere. ꝓtexere. ꝓiūge/
re. vt Isti cōserūt brachia. ꝛ ꝓserunt verba.
Unī ꝓsertum. i. ꝓiunctim aduerbiū
Consesco. cis. q̄si inchoatiuū ꝓ cōsidesco. i.
sepe sedere
Cōsideo des. ꝓsedi ꝓsessum. n. s. i. simul sede
re. ꝛ ðr a cō ꝛ sedeo des. ꝛ mutat e. in i. Et cor
ripit si.
Cōsidero. as. aui. a. p. i. ꝑspicere ꝛ ꝓprie cele/
stia. ꝛ ðr a cō ꝛ sidero as. qđ nō est in vsu
Cōsido. dis. i. simul sedere. ꝛ ðr a con ꝛ sido.
dis. ꝛ pdu. si. Unī Hab. iij. Que ꝓsidūt in se/
pibꝰ in die frigoris
Cōsilior aris. d. p. i. ꝓsiliū hre. secū voluere.
iudicare. exq̄rere. ꝛ ðr a cōsulo. is.
Cōsisto. stis. ꝑstiti ꝓstitū. n. t. i. sil stare
Cōsolor. laris. atus sum. d. p. i. ꝙfortare. so/
latiū ꝑbere. simul solari. q̄si ꝓsolidare. ꝛ ðr a
con ꝛ solor. aris. Unī ꝓsolabilis. le. Et cōso/
lans. antis. o. g. Cōsolatoꝝ. a. ū. Cōsolabi
liter aduer. Et est ꝓsolator q̄ soli se applicat.
ꝛ solitudinē alloq̄o suo leuat. Et ꝓducūt ꝑ/
dicta so. Unī Ouidꝰ meta. xiij. Cōsolor so/
cios vt lōge tidia pelli. Mēte ferāt placida
Unī ꝓsucuit dici Dicito ꝓlor ꝑstolor. sem
per adulor.
Conspergo gis. si. sum. a. t. i. simul spargere
ꝛ ðr a cō ꝛ spargo. ꝛ mutat a. simplicis in e.
Inuenit etiā cōspargo. gis. ſz hoc accidit ex
vitio scriptoꝝ
Conspicio. cis. xi. ctū. a. t. i. simul specere.
Conspico. cas. n. p. i. spicas colligere. ꝛ ðr a
con ꝛ spico Jn q̄ sensu inuenit etiā cōspicor
caris. deponēs. Et pdu. pe. Itē cōspicor ꝑt
cōponi a cō ꝛ specio. cis. Ul derivat a cōspi
cio. cis. ꝛ tūc cor. pe. Et ē idē qđ aspicio. Unī
Brecista Cōspicor aspicio conspico colligo
spicas. Papias dic. Cōspicari. rimari. intē/
dere. credere. Jn h ꝛ h cōspicabil. ꝛ h le. Cō
spicabilit aduer. ꝛ ꝓspicabūdus a. ū. i. habil
ad ꝓspiciēdū. vl silis ꝓspicāti. vl decorus
Cōstello. as. are. n. p. i. splēdere. ꝛ ðr a con. et

stello.las. Jñ ħ ꝓstellatio.onis.qđ sepe po/nitur p ipo signo stellaꝝ

Qonsterno.is.strauí.stratũ.a.t. Et ꝓsternor naris.at⁹.d.p. Et est ꝓsterno aialis vl' corpo ris vel manipuli vl' lectuli vel asselli vel ma ris.sz ꝓsternari mẽtis. Et est ꝓsternari mẽte deficere.terreri.stupefieri.turbari.cadere. ex animem esse.vl' aliq̃ timore vel aliquo casu. Jñ ꝓsternat⁹ ta.tũ.i.territ⁹.ꝓturbat⁹. Con sternat⁹ ꝓprie mẽte.strat⁹ ꝙ corpe. Et vtrũ/q̃ tã ꝓsterno q̃ ꝓsterno cõponit a cõ t ster/no sternis

Qõstipo.as.aui.a.p.i.sil' stipare.t dr a cõ.et stipo.pas. Et pduc sti. Vñ Lucanus i.vij. Pompeie dẽsis acies stipata cateruis

Qonstituo.is.tui.tũ.a.t.i.sil' statuere. Cum aũt ponit absolute.i.sine actõ.tm valz q̃tũ ponere terminũ. Vñ Salusti⁹ In die terti um ꝓstituũt.i.terminũ ponũt

Qonsto.stas.stiti.stitũ. Inuenit etiã ꝓstatũ id est q̃si sil' stare.t dr a cõ t sto. Itẽ ꝓstare.i. ꝓstitui.vt dom⁹ ꝓstat ex tecto t picte et fun damento.i.ꝓstituit. Itẽ ꝓstare.i.pseuerare. vt iste ꝓstat in ꝓposito.i.pseuerat. Itẽ ꝓstare id est.certũ t aptũ esse. Itẽ ꝓstare ptinet ad pcũ. vt hec capa ꝓstat triby denarijs. Inde ꝓstans.tis.o.g.t cõpat Jñ ꝓstãter tius.sime aduer.t hec ꝓstãtia tie.t ꝓstãs dr qz vndiq̃ stat.nec in aliquã ptẽ pt declinari. Et cõpo nit inconstãs. Jñ hec incõstantia

Qõstruo.is.xi.ctũ.a.t.i.sil' struere.t dr a con t struo. Jñ ꝓstructio.onis.t ꝓstructiu⁹.a.ũ. t hic t hec ꝓstructibilis t ħ le.

Qõstupr or.aris.d.p.i.sil' stupr ari.t dr a cõ. t stupr or Inuenit etiã in actiua significatõ ne.vt ꝓstupr o.as. Vñ Hiere.ij. Lõstupr a/uerũt te vsq̃ ad verticẽ

Qõsueo.es.ꝓsueui vl' cõsuetus sum.i.valde suere. Jñ ꝓsuetum t ꝓsuetudo. Jñ cõsuetu/dinari⁹.ria.riũ.

Qõsuesco.scis.ꝓsueui vl' ꝓsuet⁹ sum.i.ꝓsue tudinẽ facere ꝰm Pap. Et ꝰm Aug. Lõsue sco est inchoatiuũ de ꝓsueo.es.

Qõsulo.is.lui.sultũ.n.t.i.dare ꝓsiliũ Et ꝰm ħ ꝓstruit cũ dto.vt cõsulo tibi. Itẽ ꝓsulo.i.i terrogo.ꝓsiliũ accipio.t ꝰm ħ ꝓstruit cũ ac cusatiuo.vt ꝓsulo te. Vñ dic Pap. Consu/lo tibi.ꝓsiliũ do. Hã ꝓsulo te iterrogatiuũ ẽ t tũc bz passiuũ.i.cõsiliũ peto a te. Vñ. Lõ/sulo te q̃rẽs.tibi ꝓsulo consiliũ dans

Qonsulto.as.i.frequẽter ꝓsulere.a ꝓsulo.is.

Qõsummo.as.aui.a.p.i.finire.pficere.ad ef fectũ ducere.cõplere.t dr a cõ t summo.as. qđ deriuat a sũma.me.t dz scribi p geminuz m. Vñ. Ꝺ summare duplex sibi vult.sz su/mere simplex. Itẽ Ille ꝓsummat q̃ in bono expẽdit. Ille ꝓsumit q̃ i malo deuastat t dis/sipat. Vñ q̃dã. Lõsummare mea volo.sz cõ sumere nolo. Jñ ꝓsummat⁹.ta.tũ. Vñ Lu. ij. Postq̃ ꝓsummati sunt dies octo .i.finiti. pfecti.cõpleti.t inde ħ cõsummatio.onis.i. cõpletio. Vñ ps. Dis ꝓsummatiõis.i.opis vidi finẽ. Ponit etiã ꝓsummare aliq̃n p cõ/sumere.t ecõuerso.imprope tñ

Qõsumo.is.psi.ptũ.a.t.i.destruere.in malo expẽdere.absumere.t dr a cõ t sumo.mis.qđ dz scribi p simplex m.t pdu.su. Jnde ꝓsum ptus.ta.tum.

Qonsuo.is.ꝓsui ꝓsutũ.a.t.i.sil' suere vel cõ/iũgere.t dr a cõ t suo suis. Jñ ħ t ħ ꝓsutilis t ħ le. Et cõponit incõsutilis.le. Vñ Job. xix. Erat aũt tunica incõsutilis

Qõtamino.nas.nare.a.p.i.polluere. detur/pare.corrũpe.t dr a cõ t tamino.as.qđ ẽ ad uersari.t cor.mi.

Qõtemno.nis.psi.ptũ.a.t.i.vilipẽdere.aspnari.nõ curare.depciari. t caret p.in psenti. t in pterito bz.t habet m.añ n. Jñ ꝓtempt⁹ ta.tũ.t contemptio

Qõtemplor.aris.atus.d.p.i.videre.pspice/re.rimari.t ꝓprie refert ad inuisibilia.licz qñ q̃ ad visibilia trãsferat.t dr a cõ t templum Jñ ptẽplatiu⁹.ua.uũ. q̃ mozat in ptẽplatõ ne.vel ad cõtemplationẽ ptinẽs

Qontẽdo.dis.di.tũ.vel sum.n.t.i.ligare vel simul ire vl' simul tẽdere. extẽdere. pugnare. t dr a cõ t tendo dis.

Qontento.tas.taui.i.frequẽter ꝓtẽdere.t dr a contẽdo.dis.

Qõtermino.as.aui.a.p.i.sil' terminare t cõ/iungere.t dr a cõ t termino. Jñ ꝓterminat. t ħ le.i.cõfinalis.t cor.mi.

Qõtestor.arz.atus sum.d.p.i.simul testari t dr a cõ t testor.arz. Et vt dic Pap. Lõtesta ri ad iudices.obtestari ꝙ ad aduersarios p tinet. Dr etiã ꝓtestari adiurare.firmit asserere.sicut firmũ est testamẽtũ

Qõticco.es.ticui.itũ.n.s.i.simul vel statim tacere.nihil pferre.t cor.ti.t dr a cõ t taceo. t a scda psona ptices.addita co.fit ꝓticesco cis.inchoa. Vñ ps. Impij i tenebris conti cescent

Qõtigno.as.aui.n.p.i.tigna cõponere. ꝓiũ gere.coaptare in structura edificij. Vñ Ec/ctũ tigna ferũt q̃ cõtignatio iũgit Et Ecci. p. In pigritijs humiliabit cõtignatio

Cō

Cōtineo.es.tinui.tētū.a.s.i.sīl tenere. habere.gerere.abstinere.i castitate manere.et dr a con z teneo. Jñ cōtinēs.tis. Jñ h cōtinētia id est abstinētia.castitas

Cōtingo.gis.tigi.ctū.n.t.sīl tāgere vl accidere.attractare.z dr a cō z tāgo.gis. Jñ cōtactus.us.ui.z adiectiue contact⁹.ta.tū. Et scias q accidit maluz.euenit casu. obtingit sorte.cōtingit facto. Pōt etiā cōponi a cō et tingo.gis.z tūc facit ptēritū cōtinxi ptinctū z idē est qđ simul tingere ificere z pramiare.

Cōtinuo.as.aui.a.p.i.ptinuū facere vel ptinue hre Jñ ptinuatim.i.piūctim.iugit. Papias sic dicit.cōtinuare.i.piūgere. dilatare. plongare. Jñ ptinue aduerb.p q̄ sepe ponit cōtinuo.i.cōtinuatim vel statim

Contor.taris.tatus.d.p.dr aliq̄d pārere vel scrutari.z dr a cont⁹ p instro piscatorio Etiam ponit p interrogare.iuestigare. Et componit pcontor.aris.i.inqro vel pāro. iterrogo. z scribit p o. Jnuenit etiā cuntor.aris. p u.p mozari vel dubitare. Un q̄da. Cōtor p quiro cuntor dubitoq̄z mozor.q̄z. Et in Brecismo dr. Precontor notat id qđ pscrutor p o.scriptū. Percuntorq̄z p u .dr essē mozor.

Contracto.as.aui.a.p.qđ z cōtrecto.as.inuenit.i. simul tractare .vl int man⁹ tractare z palpare.z dr a con z tracto.as.

Contrabo.is.xi.ctū.a.r.i.simul trahere.abbreuiare.cōmozari.colligere.pstringere.decurtare.z dr a con z trabo bis. Jñ ptractionis.i.collectio . pstrictio.abbreuiatio l decurtatio. Un Ezech. vij. Et ecce venit ptractio Jnuenit etiā km aliā lram cōtritio Un Hieronym⁹ Cōtritio q̄ dr hebraice scissura id ē ptext⁹ vl pplexio l collectio oim maloz

Cōtremo.is.ui.n.t.i.sīl tremere.z dr a con z tremo.is.z cor.tre. Jñ cōtremisco.cj.ichoatiuum

Cōtrouerso.ar.atus suz.d.p.i.litigare. decertare.cōtradicere.z dr a cō z pso psas

Cōtumeo es.tumui.n.s.i.sīl vl valde tumere.z dr a cō z tumeo.es. Jñ cōtumesco.scis. inchoatiuū

Cōtundo dis.tudi.sū.a.t.i. cōterere. cōfrīgere.pcutere.domare.cōcidere. sīl tūdere.et dr a ptūdo dis. Jñ ptusus a.um

Cōtutor.ar.at⁹ sum.d.p.i.abscondere.defendere Un.q. Mach.j. Et ī eo cōtutati sūt Et pducit tu.

Cōuenio.is.veni.ventū.a.q.i.cōgruere vel decere.z dr a cō z venio.nis. Un Hoc pallium cōuenit mihi.i.decet me Et cōuenire.id est alloq̄. vt Conuenio vos o iudei.i. alloq̄r Et cōuenire id ē adunari. vt Jsti cōueniunt id est adunant Et conuenire.i.simul venire Et cōuenire.i.pacisci Un Matth.xx. Honne ex denario conuenisti mecū. vl conuenio tibi vnū denariū.i. pacisco. Et cōuenire.i. exigere aliq̄d de aliq̄. Et cōuenire.i.cōpellere.ad causam vocare vel ad placitū Et conuenire.i.inesse.vt albedo cōuenit mihi.i.inest. Et cōuenire.i.assimilari. vt Jste cōuenit cū illo in albedine.i.est sīlis illi. Jñ cōuenit impsonale.z cōueniēs.z hec cōueniētia tie.z cōponit inconueniēs.z cōpat Jñ h inconueniētia tie . Un Conuenit alloq̄t decet id sīl assimilat Exigit ad causas vocat z cōpellit inestq̄. Pāgit adunat z adunat cōueniēs ē

Conuēto tas.i.frequēter conuenire

Conuento.aris.atus sum.d.p.i.conuētus facere vel celebrare.z dr a conuentus

Conuerso.aris.d.p.i.simul versare.z eē cū aliquo.z dr a con et pso psas Jñ h z h conuersabilis z h le.

Conuerto.ti.sū.a.t.i. sīl ptere vel ad aliquā vitā vel sectā ptere.z dr a con et pto pts. Jñ h et h cōuertibilis et h le.et compat. Et cōponit iconuertibilis et h le. Jñ conuerso.as freqntatiuū.et ē actiuū cōuerto.tū km hug. cōuerto.z puerto.z passiua sūt et deponētia

Conuesco.scer.d.t.i.simul vesci.pariter vesci.cū alio comedere

Conuebo.is.uexi.uectū.a.t.i. vndiq̄ vel sīl vehere.z dr a cou et veho

Conuicio.aris.d.p.i.puicia inferre.vituperare.z ostruit cū dto.z dr a cō et vitio.as Jñ h puitiū tij. ptumelia.vituperiū . Jñ puitiosus.sa.sum.i.plen⁹ puitijs.et cōpat.ita dicit Hug. Pap. etiā dicit Cōuicior aris. puiciatus sum.i.exprobro.inde puiciū.i .opprobrium.iniuria

Conuiuo.is.xi.ctū.n.t.i.simul viuere

Conuiuor aris.d.p.i. puiuiū facere vel celebrare. vel insimul comedere Un Cato. Raro puiuare.et pducit vi.

Cooperio.is.ui.coopertū. a.q. pe.cor.i. simt opire. ptegere.et dr a cō et opio. Jñ coopertorium.i.amictus

Cooperor.aris.atus sum.d.p.i.simul opari coauxiliari.et dr a cō et oper.aris.

Coopto tas.taui.a.p.i.simul optare

Copulo las.lauī.a.p.i. piūgere sociare iugare. Et componit cū dis vt discopulo.id est. disiungere.et cū re, vt recopulo,as.i.reiūgere.et corripit pu.

LR

Coquo.qs.xi.ctū.a.t.i. cibaria tpare.et cōponit cū dc.z ōr decoq̄.qs.i. valde coquere. cū ex vt excoq̄.is.in eodē sensu. Et sil'r cū in vt incoquo.is.p̄coquo.is.i. p alīs coquere. vel supra vel pl⁹. Cū re.vt recoquo.i.iteruz coquere vl' valde coquere. Cū sub vt succoquo.i.paz vel subt⁹ coquere

Cornicor

Cozno.as.are.n.p.i.cornu resonare

Cozonico.caris.i. vocē cornicis imitari. vel inutilit loq̄ z garrire.qđ etiā corniculor. arſ. ōr.z pdu.ni. Ūn Persi⁹ Nescio q̄d tecū gue cornicaris inepte.z ōr a cornix

Cozono.as.a.p.i.coronā imponere vl' corona ornare

Cozporo.as.aui.a.p.i.corpoꝛeū facere. vl' ī pinguare. vel ī corp⁹ imittere. vl' ad sustētamentū z augmētū corpis sumere. Et cōponit cū in. vt incorporo.as.z cor.po.

Cozrideo des.risi.i.sil' cū alio ridere. Et ōr a con z rideo des. Et mutat n.in r. z pdu.ri. Ūn Beñ.xx. Corridebit mihi

Cozrigio.as.a.p.i.corrigias facere vl' corrigīs ligare. Et componit decorrigio.as.discorrigio.as.excorrigio.as.ī eodē sensu.i.dissoluere Incorrigio.as.i.corrigīs ligare vel ornare vel aptare

Corrigo

Cozrigo.gis.xi.ctū.a.t.i.castigare vl' emendare.z ōr a cō z rego.gs.z cor.gi. Et differt a corripio.q̄ corrigo.i.emendo.vt corrigo libz̄ Pertinet etiā ad mozes q̄nq̄z.vt corrigo istū.i.castigo.z nulla correctō sperat ō isto.i. nulla emēdatio Ūn ꝓpha. In quo corrigit adolescētioz viā suā. Sz corripio.i.repbendo.vt Corripiet me iust⁹ ī misericordia .sic z correctio a corrigo.ꝓprie ptinet ad libz̄. vt Iste liber nō est bñ correct⁹. Sz correptio vel correptor vel corrept⁹ a corripio.pis.ptinet ad mozes.vt Iste nō est bñ correptus de tali dicto vl' facto

Cozrigo.gas.aui.atū.a.p.i.sil' rigare.z ōr a cō z rigo.as.z corr.i.z retinet n.ſm q̄sdam

Corripio

Cozripio.pis.ui.ptū.a.t.i.sil' rapere vl' capere l' castigare.repbēdere.z ōr a cō z rapio.pis.z cor.ri. Ūn corrept⁹.ta.tū.z b̄ correptio.onis

Cozrodo.dis.si.sum.a.t.i.simul rodere

Cozrogare est q̄si simul rogare vl' simul colligere vel adunare

Corrupio

Cozrūpo.pis.corrupi.ptū.a.t.i.frāgere.deuirginare.vitiare.inficere morbo.vel malis moribz.z ōr a cō z rūpo.pis. Ūn b̄ z b̄ corruptibil' z b̄ le. Et inde corruptibilit.z corruptibilitas.z corrupt⁹ ta.tū.z cōpat. Et cōponit incorrupt⁹ ta.tū.z sil'r cōpat

Corticor

Coztico.as.aui.a.p.i.corticē dare vl' auferre.z ōr a cortex. Et cōponit cū de. vt Decortico.as.Discortico.as. Excortico.as. in eodem sensu.i.corticeō auferre. Incortico.as. id est.ī corticē mittere vl' aptare corticē

Coruscor

Cozusco.as.aui.n.p.i.resplēdere vl' vibrare vel iaculari.fulgere. Unde Iuuenal' in .iiij. Carpeio quata z Ioui frōtez cozuscat Ūn patet q⁹ scribit p vnū r.z corripit pmā. Inō cozuscus.a.ū.i.splendēs.crispus.tremulus vibrās.z substātiue b̄ cozusc⁹.sci.i.splendoz lux intolerabilis.z b̄ cozuscatio.i.splēdor.coruscādi actio. Unde ſm Grecos. Sol radiat mucroz micat.fulgoz cozuscat. Cum fulgoz supra nos paret. tūc fulgurat ether

Costo.as.qđ nō est ī vsu.i.costas vl' costam facere.z ōr a costa.ste. Et componit decosto as.discosto.as.excosto.as.ī eodē sensu.i.costas extrahere Jūn incosto.as.i. imittere costas. Recosto.as.i.excostare vl' itez costare. z sunt oīa actiua

Counio.nis.couniui.a.q.i.sil' ꝯiūgere.z ōr a con z vnio.z abūcit n.z pducit u.

Couno.as.aui.a.p.i.ꝯgregare

Coutor.teris.d.t.i.simul vtor

L ante R

Crapulor.aris.d.p.i.supflue māducare.bibere.iebriari.b̄ Pap. Pro excessu aūt ī potu ponit in pñ. Tāz potēs crapulat⁹ a vino. Et corripit pu.

Crasso.as.are.z crassor arſ.iuenit.i. crassuz facere. Jūn crasseo.es.ui.i. crassum esse l' fieri z hz icho.vt crasselco.cs. Un illud. Sermo crasselcit.qđ fit duob⁹ mōis.vl' cū supabundat. vl' cū igrossat z deficit a subtilitate. vel cū inflat ad altū stilū. Crasso cōponit Concrasso.as.i.sil' crassare. Decrasso as.i.valde i pinguare vl' macrū facere.qđ z discrasso as. ōr. Incrasso as. Et ē actiuū crasso cū oībus suis cōpositis. Inuenit etiā grassor.arſ.deponēs. Sz aliud est vt patebit.

Crastino.as.are ñ est ī vsu.sz ꝯponit pcrastino.as.i.i crastinū differre.l' plōgare. ponit tñ qñz simpl'r p differre. simplex si iueniat.z cor.

Crebreo.bres.bzui.n.s.z carz supio. (pe.i.ee vl' fieri crebz. Jūn crebzesco.cis.icho. et vt dic⁹ Pap. Crebzesco.i.inotesco.spissor.ml'

Credo.dis.didi.ditū.a.t.i.da/ (tiplicor re cretū.i.ꝑsideratōnē supra rē aliquā. vl' dare cretū.i.iclinare aūm ad cernēdū qđ ita sit vt ōr.et ōr a cerno qđ hz cretū ī supio.et dodas. Jūn ꝑbalia. Et componit credo cū con

vt Cōcredo.i.simul credo.z Discredo.i.rez nō credere.z pdu.cre. Uñ Ouidius de arte. Munera crede mihi capiūt hoīes deosq̄.

Cremo.as.aui.a.p.i. ꝑburere.cruciare.z cō ponit. Cōcremo.as.z cor.cre. Uñ i aurora ōr. Nos ī nube leuat.hos de⁹ igne cremat

Creo.as.are.aui.a.p.i.ꝑprie aliq̄d ex nihilo facere.z sic sol⁹ de⁹ ꝓt creare cū sit potētie in finite. Et dicit h̄ ꝓpositio ex cū ōr ex nihilo. ordinē.nō materia.sz facere ē ex placēti materia.ponit tñ creare ꝑ facere.z ecōuerso.z p generare z ecōuerso. Uñ creatores dicūtur parētes. Et cōponit cū cō.vt cōcreo.as.i. simul creare. Procreo.as. Recreo.as.i. iteruz creare.reficere

Crepito.as.i.frequēter crepare.

Crepo.pas.pui.pitū.n.p.qō z crepo.pis.cre pui.ꝑm tertiā cōiugationē ōr. Sz crepare ē sonare. Crepere ꝙo est cremari.dirūpi.sed se pe vtrūq̄z inuenit in vtraq̄z significatōe. Inō h̄ crepor.oris.i.sonit⁹ vl̄ crematio. Iñ ꝓbū frequētatiuū Crepito.tas. Crepo cōponit cū con.vt Concrepo.pas.i.ꝑsonare. Discre po.pas.i. dissonare.discordare.distare. Increpo.as.i.redarguere.reꝓhēdere.vituparare.

Cresco.cis.creui.cretū.n.t. idē hz ꝓteritum z supinū quantū ad vocē.qō habz cerno.is. Uñ. Cerno solet facere creui cretūq̄z supinū Sic creui cretū vult tibi cresco dare

Cribro.as.are.a.p.i.frumentū purgare.cer nere.examinare.vētilare.

Crimino⁹.naris.ꝓbū cōmune.i.vitiū vl̄ vi tuperiū imponere vel imponi. Inde crimi nosus.sa.sum.qō cōparat.z criminose si⁹.sime aduer.z h̄ criminositas.tatis. Et h̄ z h̄ crimi nalis.z h̄ le.

Crineo.es.n.s.i.habere crines.z ōr a crinis

Crinesco.cis.inchoatiuū.id est.incipio ha bere crines

Crispo.as.aui.a.p.i.crispū facere vl̄ ꝑcute re.vibrari.iaculari. Iñ crispus.pa.pū.z cō parat crispus.pior.pissim⁹. Iñ crispe.pi⁹.si me.aduer. Iñ h̄ crispitudo.inis. Et cōponi tur cū con.vt cōcrispo.pas.

Crissor.aris.atus sum.d.p.i.fricare.ceuere. sz crissari id qō mulier subtus facit. Ceuere qō facit vir desup. vel crissari est mulierū in ter se.sicut ceuere est viroz inter se. Uñ Est ceuere virū.sz crissari mulier

Crocito.tas.tare.n.p.i.clamare ad modum coruoz. Iñ hic crocitat⁹.tus.tui.qō z croci tus inuenit.i. vox corui.z ē crocitare,ꝓpriuz coruoz.z cor.ci.

Croco.as.are.n.p.idē est qō crocito.tas.

Crucifigo.gis.xi.xū.a.t.pe.p.i. cruci anne ctere.z ōr a crux z figo.gis. Iñ ꝓbalia.vl̄ cō ponit a cruci otō z figo figis

Crucio.as.aui.a.p.i. torqre.tormētare. Iñ cruciator.oris.z cruciatori⁹.ria.riū.qd cru ciat.vl̄ qō est dignū cruciari vl̄ aptū crucia ri. Et cōponit cū cō.vt Cōcrucio.as Item decrucio.as.i.valde cruciare vl̄ a cruciami ne remouere. Itē excrucio.as.z cor.cru. Uñ Birrhia. Ad mala nat⁹ ego crucior dū cun cta quiescunt

Crudeo.es.ui.n.s.i. esse vel fieri crudū.vel i ualescere. Iñ crudesco inchoa.z pdu.ꝑmaz. Uñ Prudēti⁹ i sychomachia. In solutis da pibus crudescit guttur z ossa

Cruēto.as.are.a.p.i.sanguine inq̄nare.

Crusto.stas.a.p.i.crustā facere vl̄ addere vl̄ apponere.crustis aliq̄d linire.z ōr a crustum crusti.z cōpōit cū de vt decrusto.as.i. valde crustare vel crustas auferre

L ante V

Cubo.as.are.n.p.i.iacēdo inclinare.vide in fra in Cumbo

Cudo.dis.di.sū.a.t.i.fabricare.pollire.scul pere.celare. Et cōponit.pcudo dis.i.p aliq̄ re cudere.vel qō est retro cudere

Culmino.nas.pe.p.a.p.exaltare.fastigiare. sublimare.z ōr a culmen

Culpito.as.i.frequēter culpare

Culpo.as.aui.a.p.i. crimiari. reꝓhēdere.et cōponit disculpo.as.exculpo.as.i codē sen su.i.defendere culpā.culpā ipositā alicui ab eo remouere Inculpo.as.i.culpā ꝙponere

Cumbo.bis.bui.bitū.n.t.nō est i vsu in pri ti. Et inde cubo.as.n.p.z hz idē ꝓteritum z supinū cū co.s.cubui z cubitū in eodē sensu cū co.i.iacere.inclinari Sz cubare poti⁹ spe cta t ad languidos z ad insidiatores z vigi latores. Uñ cubare inuenit ꝓ insidiari vl̄ vi gilare vel infirmari. Itē ꝑm antiq̄tatē inue nit q̄ cubo.bas.facit ꝓteritū in aui. z supinū in atū. vt cubaui cubatū. z ꝑm h̄ ꝓprie ptinet ad languidos vl̄ insidiatores vl̄ vigilato res. Uñ. Sanus eo cubitū male sanus ve do cubatum

Cumulo.as.a.p.i.ꝙgregare.agere.multipli care.ꝙgerere.ad summū implere. Iñ ꝓbalia Et cōponit accumulo.as.i.aggregare. De cumulo.as.i. valde cumulare vl̄ cumulū au ferre Et cor.mu Uñ Baudia stultoz cumu lant augmēta doloz vel maloz

DE

Cunctor.aris.atus sum.d.p.i. morari vl' dubitare. Qui eñ vniuersuz vult videre vl' numerare.oportz eũ morari z dubitare Et scribit cũctor.aris.p morari vl' dubitare per u. Sz contor.aris.p inqrere scribi dz o.

Cunnio.nis.nui.n.q.i.putrescere vl' sterc⁹ facere. Jñ hic cunn⁹.ni.z h cunnul⁹.li dumi. vas mulier.

Cupio.pis.piui.a.t.i.ambire vel desiderare Et differũt.qz ambim⁹ honores z dignitates. Cupim⁹ alias res mũdanas. Desideramus celestia. Jtẽ cupim⁹ z pntia z absentia desideram⁹ tm absentia.petim⁹ cupitũ.desiderii mulieris qrim⁹. Et a cupio deriuatur Cupisco.cis.inchoatiuũ.z p cõpositionem ꝯcupio.pis. Jñ ꝯcupisco ꝑbũ inchoatiuũ

Curo.as.aui.a.p.i.sanare vl' purgare. vl' curam alicui adhibere. Et deriuat a cura. Jnuenit etiã neutr.z absolutũ curare.i.studiuz z curã hre. Et componit cũ ad.z dz accuro. Jtẽ cũ.p z dz pcuro.ras.i.p aliquo curã de aliqua re suscipe z pcurare.diligẽter pascere Et pducit cu. Uñ. Nõ statuere cures nõ illud rumpe cures.

Curro.ris.cucurri.cursum.n.t.i. saltanter z velociter ambulare

Curso.as.are.z cursito.as.t.freqnt currere.

Curuco.as.aui.a.p.i. aliquẽ curucã facere. qõ fit ei⁹ corrumpẽdo vtorẽ.z dz a curuca.z pducit pe.

Curuo.as.are.a.p.i. curuũ facere vel iclinare. Jñ hec curuatura.re.z curu⁹.ua.uum.qõ compat. Jñ curue si⁹.sime.aduer. Et h curuitas.tatz Et cõponit accuruo.i.ad se vl' ad aliqd curuare. Acuruo.uas.i.a curuatura remouere. Lõcuruo.as.sit curuare. Decuruo.as.i. valde curuare vl' a curuatura aliqd remouere. Jncuruo.as.pcuruo.as.recuruo recuruas.

Cuso.as.are.a.p.i.freqnt cudere z dz a cudo

Custodio.dis.diui.ditũ.a.q.i.tuare.pascere.pcurare.

Cutio.tz.si.sũ.a.t.i.pcutere.sz nõ est i vsu in simplici sz i cõpositz. vt pcutio.tz.i.qtere zc.

D ante Vel E

Amno nas.nare.a.p.i.punire.animaduertere.

Dapino.as.aui.a.p.i.largiri.z pcipue victũ.z dz a dapes.z corr.pi.

Deambulo.las.lare.n.p.i.de loco ad locuz ambulãdo spaciari. Jñ ꝑberbalia.

Deartuo.as.a.p.i.separare art⁹ a se inuicẽ. vt fit de gallinis z similib⁹

Debello.las.laui.a.p.i.expugnare.z dz a de z bello.las. Jñ debellato⁹.a.ũ. Jñ ꝑbalia debellator.trix.tio.

Debeo.bes.bui.bitũ.a.s.i.debitũ hre.qsi ꝺ alieno habere.z dz a de z habeo. Jñ debit⁹. ta.tũ.z h debitũ ti.pe.cor.

Deblatero.as.a.p.i. valde blaterare vel diuulgare.z dz a de et blatero.as.

Debreo.as.are.a.p.iebriare.z dz a de z ebrio as.z pr esse intentiuũ et puatiuũ.

Decedo.dis.cessi.cessum.n.t.i.decorsũ vl' de vno loco ad aliũ cedere.z dz a de z cedo.dis cessi. Etiã ponit p migrare vl' mori. Jñ decessus.sus.sui. Et scias q discedim⁹ p diuortiũ.absedim⁹ p absentatõz.secedim⁹ p singularitatẽ.decedim⁹ p mortẽ.discedim⁹ ab vrbe. Uñ. Decedit moriẽs discedit ab vrbe.

Deceo.ces.cui.n.s.i.ꝯuenire.ad (recedẽs ornatũ ptinere. vt Te decet hymn⁹ de⁹ i sy/on. Jtẽ a deceo dz decet ipsonale.z cõstruit cũ actõ. Jtẽ decz cõponit cũ cõ. vt cõdecet. et dedecet.i.discõuenit.z cor.pmã Uñ Qui di⁹. Te decet igenuos tedia ferre sui

Decerno.nis.creui. cretũ.a.t.i. iudicare,ꝓponere.deliberare.statuere.pfigere. Et decernere p pfigere est neutrũ.

Decerpo.pis.pſi.ptũ.a.t.i. de alqs carpe.i. eligere.et dz a de et carpo.

Decesso.sis.sui.sitũ.ꝑbũ desideratiuũ.i.desiderio decedere vel declinare

Decido.dis.di.cidere.n.t.i.decorsũ cadere.z supinis caret.z dz a ꝺ et cado.et cor.ci. Jtẽ i uenit decido.dis.di.sũ.i.decorsũ cedere.l' valde cedere. Et tuc cõponit a cedo.is.cecidi.z

Decimo.as.aui.a.p.i.de (pdu.ci. vbicz cimã ptẽ dare vel auferre

Decipio.is.cepi.ceptũ.a.t.i.fallere.z dz a de et capio.is. Jñ deceptor⁹.ria.riũ. z h decep/tor.h decepterix et hec decepcio

Declino.as.are.a.p.i.ꝺ vno loco ad aliũ vel decorsũ clinare vl' variare. Jñ h et h declinis et h ne.et declin⁹.a.ũ.et h declinatõ.et declinat⁹.ta.tũ. qd declinat l' declinari pt.z p.pe.

Decollo.las.lare.a.p.i.collũ amputare.z dz a de et collũ.li.et scribit p duo l.

Decoloro.as.are.a.p.i.fuscare

Decoro.ras.me.cor.a.p.i.honorare. Unde Orati⁹ in cpi. Et gen⁹ z formã regiam pecunia formar. Ac bene numatũ decorat suade la venusq. Jnde p compositionẽ dedecoro as.pe.cor.i.inhonestare.vituparе.z dz a decorus.ra.rũ.me.cor. qõ idem est qõ honor⁹.

DE

Sed decoro as.me.pdu.i. venustare Et cõponit cũ cõ vt Ldecoro.as Et nota q de coro siue corripiat media siue pducat sp est actiuũ Unde Quẽ veneror decoro quẽ pulcz reddo decoro. Hũc hoies decorãt quẽ vestimẽta decorãt. Te vestis pulcrũ reddit. natura decorum

Decurso.as.are.i.sepe vl frequẽt decurrere

Decuso.sas.sare.a.p.i. venustare. adornare Jñ decusat⁹.a.tũ. et decusatim aduerbiũ.i. ornatim vel venustatim. et dr a dec⁹.orꝫ. vl potius a de et cuso.sas.

Dedico.as.aui.a.p.i. psecrare. deo copulare vl dare. pficere. et dr a de et dico.as. r cor. di

Dediſco. diſcis. n.t.i. obliuioni tradere siue qd didicerat pdere

Dedo.dis.didi.tũ.a.t.i. reddere se victũ vel vincendũ hostib victoribz se tradere. r dr a de r do das Jñ hec deditio onis. tal tradi tio aut redditio. et dediti⁹.a.um

Deduco cis.xi.ctũ.a.t.i. de vno loco ad alium ducere. vel valde ducere Ul deducere ẽ amicũ abeuntẽ pseq et comitari qd vulgare quorundã redolet. et dr a de et duco cis. et p ducit du

Defamo mas. mani.a.p.i. cõuiciari criminari. famã auferre. r dr a de r famo. mas. r p ducit fa. Unde. Fama volat trãsitqz modũ quocũqz ferat.

Defatigo.as.aui.a.p.i. valde vl deorsuz fatigare. vel a fatigatiõe alleniare. r p. ti. et dr a de r fatigo.as. Jñ defatigat⁹.ta.tũ.

Defeco cas.care.a.p.i. purgare. q̃si deorsum a fece ponere. r dr a de r feco.cas. Jñ defecatus. ta.tũ.i. sine fece vel sine sordib. vl pur⁹. r pducit pnl.

Defalcare est aliqd ab aliquo iure debito in solutũ cõputare

Defendo.dis.di.a.t.i. ptegere. r dr a ð r fendo.dis. Ul defendere ẽ vicẽ dñi subire vl illud facere qd faceret dñs. Jñ h defensor. orꝫ actor. patron⁹. Et defensori⁹.ria.riũ. r h defensio.onis.

Defenso.as.are.a.p.i. frequẽter defendere.

Defertio.tis.si.tum.a.q.i. valde vl deorsum implere. euacuare. r dr a de r fartio.tis. Jñ deferto.tas. frequẽtatiuũ

Defero.fers.tuli.latũ. ꝑbũ neutz.i. de vno loco ad aliũ ferre. vl deorsum ferre. Et deferre.i. accusare. Jn q̃ significatiõe sepe inuenit i Boecio de ꝓsola. Et deferre.i. honorẽ impẽdere. r ꝑm h ꝓstruit cũ dto. vt Ego defero tibi. i. honorẽ impẽdo. Unde. Defero fert accusat honorat ferteqz deorsum.

Deferre iuramẽtũ. est aliquẽ artare vl astrĩgere ad iurandũ. Et qñqz defert a iure. qñqz a iudice. qñqz a pte. qñqz etiã delato a pte p ti defert. vt no. L. de iurĩũ. l. j.

Deferro.as.aui.a.p.i. valde vel deorsuz ferrare. vel ferrũ remouere r extrahere. r dr a de r ferro.ras.

Deferto.tas.i. frequẽter defertire

Defetiſco.r.sceris. defessus sum. d.t. vbi anti qui dicebãt fatiſco.r.sceris.i. deficere vl fatigari. vinci. Et q defetiſcor faciat defessus. testat Prisciã⁹ in libro. r. dicẽs. Defetiſcor defessum facit supinũ. r participiũ pteriti tẽ poris defessus. nõ ab eo qd est deficio defectus fit participiũ pteriti. Et vt dicit Papias. Defessus exhaustus. lassus. fatigatus. a defeciſcor

Deficio.cis.feci.fectũ. inuenit in duabus significationib. s. in absoluta r trãsitiua. Hã deficere. i. defectũ pati. deesse. vt Jste lassus defecit. Itẽ deficere. i. destituere. derelinquere. Jnde defect⁹. r hec defectio. onis. Et vt Papias dicit. Defect⁹ quarte declinatiõis. solis r lune varij labores. Solis cũ inc nos r ipm luna obijcit. qd nõ fit nisi finita luna. Lune eñ defect⁹ inter solẽ r ipam lunã vmbra terre obijcit.

Definio.finis.nüi.nitũ.a.q.i. valde finire. r dicitur a de r finio. Et idem etiã qd diffinire. Jnde definit⁹.ta.tum. Uñ Act. ij. Nunc definito cõsilio r pscientia dei traditũ rc. et pducit si.

Defio.fis.fiui.fire.i. derelinquere vel deesse. defectũ pati. r dr a de r fio.

Defiteor.teris.d.s.i. negare. abnuere

Deflagro.as.a.p.i. exardere. diuulgare. furorẽ deponere. r dr a de r flagro.gras

Defluo.is.xi.ctũ.n.t.i. deorsum vl cito fluere vl decurrere. r dr a de r fluo.is.

Defringo.gis.gi.fractũ.a.t.i. valde vl deorsum frangere. r dr a de r frãgo.gis.

Defraudo.das.dare.a.p. ſm theologos. sz ſm Augz. debet dici defrudo.das.au. mutata in u. longã. Et est defraudare vel defraudare. valde fraudare. Et Papias etiã dicit. defrudo a fraudo cõponit. au in u. sic̃ claudo includo.

Defungor.geris.defunct⁹ sum.d.t.i. deorsũ a functiõe esse Uñ. quia q̃ moritur deorsuz fit a functione vite. iõ dr defungi. i. mori Jnde defunct⁹ ta.tũ. i. mortu⁹. qz deorsum a functione vite est

DE

Degenero.as.n.p.i. deorsum esse vel fieri a genere. esse vel fieri degenerē. vel degenerare est denobilitare. i. facere degenerē. vl̄ degenerare est de genere exire peccādo. vel malis moribus

Deglutio.tis.tiui.n.q.i. valde vel deorsum glutire. vel a gula iā in gulatū emittere

Dego.gis.gi.n.t.i. viuere. ꝛ caret supīo ꝫm vsum. ꝛ dr̄ a de ꝛ ago agis. ꝛ pducit de. Unā i Aurora dr̄. Qui cor habent humile vel casto corpe degunt.

Degradare est deponere de ordine. vt. lxxxj dis. dictum

Dehisco.cis.i. deorsum vl̄ valde hiscere. ꝛ dr̄ a de ꝛ hisco.cis. Jñ dehiscēs vis ge. i. aptus hiatū ꝛ diffusum habēs. valde hiscēs

Dehortor.aris.atus. ꝫbū cōe. i. dissuadere. vel valde hortari Jñ dehortatorꝝ ria. rius ꝛ hꝫ dehortamen.inis.

Deiecto.as.are. i. frequēter deīcere

Deiero.ras.n.p.i. valde iurare vel peierare. Unā. j. Re. xx. Addidit Jonathas deierare Dauid. i. valde vl̄ firmiter iurare. Etiā deierare est falsum iurare. vt. c. in lris. de testi.

Deifico.cas.a.p.i. deū facere. ꝛ dr̄ a deꝰ ꝛ facio. Jñ deificꝰ. ca. cū. pe. cor. i. diuinꝰ

Deicio.cis.ieci.iectū. a.t.i. deorsum vel de vno loco ad aliū iacere. ꝛ dr̄ a de ꝛ iacio cis. Jñ deiectꝰ. a. ū. ꝛ deiecto.as. frequētatiuū

Deiuro.as.pe.p.n.p.i. valde vl̄ firmiter iurare. ꝛ dr̄ a de ꝛ iuro. Et nota q̄ in istis verbis deiuro ꝛ piuro q̄by antiq̄ vtebant nos mutamꝰ v. in e. cor. ꝛ subtracta r. a secūdo ꝫbo. et dicimꝰ deiero deieras. ꝛ peiero.as. p piuro ras. ꝛ deiuro.as. Unā Lucanꝰ i vj. Uos estis sup istigenas q̄ peierāt vndas

Delabor.beris.lapsus sum. d.t.i. de vno loco ad aliū. vl̄ deorsum labi. ꝛ dr̄ a de ꝛ labor beris. et pducit la.

Delapido.das.a.p. ꝫm Papiā est euertere. ꝫsumere. erogare vel vastare. ꝛ cor. pe.

Delecto.as.n.p.i. gaudere. iocūdari. placere. ꝛ dr̄ a de ꝛ lacto.as. a in e. mutata. Jnueniē etiā in deponēti in eodē sensu. Unā ꝫpha. Delectent in leticia ꝛ exultatiōe. Et delecto signat magꝫ passionē intrinsecꝰ natā q̄s actionē trāseuntē. sz illā signat ad modū actōis Jñ delectat ꝫbuz impsonale. ꝛ hꝫ delectationis. et he delitie. aꝛ. qr delectāt.

Delego.as.aui.a.p.i. de vno loco ad aliū vl̄ deorsum legare. et dr̄ a de et lego.as. Jñ delegās. tis. pticipiū. et delegatꝰ. ti. Jtē delegare est aliquē iudicē loco sui autoritate sui iu

dicatuꝝ ꝫstituere vel substituere. vt. l. p̄cipimus. C. de appel. Uel est in locū suū vel vice sui aliū reū creditorē dare

Deleo.les.leui.letū. a. s. i. destruere. extinguere. interficere. et dr̄ a de. et leo les lere. q̄ nō est in vsu Jñ deletꝰ. ta. tū. i. destructꝰ. pe. pō. Unā dicit Prisciānꝰ in. ix. li. Deletū a deleo. vñ et letū ipa res q̄ delet vitā quasi a leo similici. q̄ nō est in vsu. et formaī deletū a delui. vi in tū mutata. et pdu. de. Unā Birrhia. Oia mors delet. oia morte cadūt

Deliberare est factū diligēter tractare. vl̄ in mēte reuoluere. vel cū amicis suis explorare an expediat sibi illud admittere. de q̄ queriī. puta hereditatem agnoscere vl̄ adire. vt. l. si arist. in ꝑn. ff. de iur. delibe.

Delibo.bas.bani.a.p.i. sacrificare. īmolari. extinguere. ꝫsumare. ꝫtingere vl̄ parūper degustare. et p. li. vñ. Uinū delibo de q̄ tēptās ego gusto

Delibuo buis.bui.butū. a.t.i. inungere. ꝛ dr̄ a de et oleo. vel liq̄re et buo. Unā delibuere q̄si de oleo vel liquore pfundere. Jñ delibutꝰ. Quidā tñ dicūt q̄ delibuo cōponiī a de et oleo. vel liq̄re et imbuo. et nō a buo. q̄a buo ꝫm eos nihil est

Deligo.gis.legi.a.t.i. de alīs legere. i. eligere. et dr̄ a de et lego. gis. et cor. li.

Delimino.nas.naui.n.p.i. valde liminare. vel deorsuz limē auferre. et dr̄ a de et limino

Delimo.as.aui.a.p.i. valde limare. vl̄ limē auferre. Jn alia etiā significatōe hꝫ ꝫbo vtimur. vt Jste vult vicinos suos delimare. id est. destruere quasi omnino delimo. id ē. mūdo auferre.

Delinio.nis.a.q.i. placare. dulcē facere et lenē. Jñ delinitꝰ. ta. tū. et hꝫ delinitio.onis. ꝛ hꝫ delinamī tū. ti. i. placatio. dulcedo. blādimētū

Delino.nis.leui.letū. a.t.i. valde vl̄ deorsuz linere vel planare vel delere vl̄ occidere. ꝛ dr̄ a de et lino. et cor. li. vbiq̄

Delinquo.q̄s.liq̄.a.t.i. peccare omittēdo bonū. et derelinquēdo dei mādatū. et dr̄ a de et linquo. q̄s. et amittit n. in p̄terito. Unā ꝫpha Priusq̄ humiliarer ego deliqui

Deliro.ras.n.p.i. delulcare. a sulco deuiare. extorbitare. sicut boues discordantes faciūt vñ et sepe ponit p discordare. Unā Oratiꝰ i epi. Quicād delirant reges plectunt achini Et hinc delirꝰ. ra. rū. i. stultꝰ. fatuꝰ. ꝛ discordiosus. Et delirare ꝫprie senū est. et senes pprie dicunt deliri. qr̄ꝫpter senectutē insaniunt et rectū tramitē tenere nō pñt. Et scias

DE

q̄ delirus ⁊ deliro nō possunt esse cōposita a lyra p instrō canēdi. qa tūc lira habz pmā bzeuē. Sz lira p sulco ꝓducit pmā. sicut patet in isto ꝓsu. Pollice tāgo lyrā. facio cū vomere lirā. Deliro ḡ cōponīt a lira p sulco Jñ deliro ⁊ delir⁹ pdu. pe. sicut lira p sulco primā. vt patuit p Oratiū Quidā tñ dicunt q̄ deliro. i. discordo. cōponīt a lyra p instrō canendi. ⁊ sic ꝯm eos corr. pe. sz deliro p deuio cōponīt a lira p sulco. ⁊ sic ꝓducit li. Uñ Deliro discordo delir o deuio dico

Deliteo. tes. tui. n. s. i. decrsum latere. ⁊ dr a de ⁊ lateo tes.

Demēto. tas. a. p. i. furere vel furiosuz facere ⁊ dr a demēs. Et demētor tarz. d. p. in eodez sensu. Vl dr demētare q̄si dementē facere. extra mentē. i. rōem ponere Uñ Act. viij. Magicis suis demētasz eos

Demeo. as. aui. n. p. i. decrsum vl valde vel de vno loco ad aliū meare vel trāsire

Demergo gis. si. sum. a. t. decrsum mergere vel a mersione q̄si a decrsum subleuare. ⁊ dr a de ⁊ mergo Uñ ps. Nō me demergat tēpestas aque

Demeto. tz. ssui. ssum. a. t. i. destruere. abscindere ⁊ desiccare. ⁊ dr a de ⁊ meto tz. ⁊ cor. me.

Demiror. aris. atus sum. d. p. i. valde mirari vl decrsum. ⁊ dr a de ⁊ miror. Etiā ponīt ꝓ despicere. qđ em̄ despicim⁹ q̄si sub nobis aspicim⁹. ⁊ pducit mi.

Demitigo. as. aui. a. p. i. demulcere vl pcutere. ⁊ dr a de ⁊ mitigo gas. ⁊ cor. ti.

Demo. mis. dempsi demptū. a. t. i. extrahere minuere. ⁊ pd. de. Uñ Orat⁹ in epi. Deme supcilio nubē plerūq; molest⁹

Demolior. liris. tus sum. d. q. i. valde moliri vel decrsum. vl demoliri. i. destruere. ⁊ quasi dissipare. ⁊ venustatē vult⁹ q̄si ad nihiluz redigere. ⁊ dr a de ⁊ molior. Uñ Matth. vj. Ubi nec erugo nec tinea demolīt

Demollio. lis. liui. a. q. i. valde vel decrsum mollire vel indurare. ⁊ dr a de ⁊ mollio. lis ⁊ scribīt ꝓ geminū l.

Demōstro as. aui. a. p. i. rē subiectā vel quasi subiectā oculis vel itellectui pñtare. ⁊ dr a de ⁊ mōstro. as.

Demulcor. aris. atus sum. d. p. i. diligere vel inuidere

Demusso. as. n. p. i. dubitare. dissimulare

Denigro. as. are. a. p. i. valde nigrare vel nigredinē auferre

Denso. as. aui. a. p. i. spissare Jñ denseo. ses id est spissum esse vel fieri. Inuenīt tñ q̄nq; dēsere positū trāslitiue ꝓ dēsare. Et a denseo ses. densus. a. um. i. spissus Dēso cōponitur cū con. vt Cōdenso. as. Et denseo neutrū ẽ ⁊ caret supinis

Dento. tas. taui. a. p. i. dentatū facere. ⁊ dr a dens. Et cōponīt cū e. vt Edēto tas. i. dentem extrahere vel excludere

Denūciare est crimē alicui⁹ supiori nūciare ita q̄ ꝓpositio de augeat denūciationē. vt i c. si depositi. l. j. in ꝓn.

Depāno. as. aui. a. p. i. dilacerare. vl pānos auferre. expoliare. denudare

Depasco scis. depaui. a. t. i. valde pascere vl corrodere

Depeciscor. sceris. depactus sum. d. t. i. valde paciscī vl pactū facere Et depeciscī. i. discordare. pactū rūpe vl diffidare. ⁊ facit supinū depactū. ⁊ dr a de ⁊ paciscor. a mutata in e.

Depecto. tis. tui. vel peri vl etiā pectui. a. t. ꝯm antiquos. sz modo vtimur ⁊ raro peri. ⁊ pctū vel pectū in supino. i. valde vel multū pectere vel decrsum

Depellicor. aris. atus sum. d. p. i. decipe. ⁊ dr a de ⁊ pellicio. cis.

Depelliculo. las. a. p. i. decipe

Depello. lis. puli. pulsum. a. t. i. decrsum vel de vno loco ad aliū pellere. ⁊ dr a de ⁊ pello.

Depesco scis. scui. scitū. n. t. i. valde pescere. ⁊ dr a de ⁊ pesco qđ nō est in vsu

Depilo. as. aui. a. p. i. pilos auferre. ⁊ dr a dr pilo. qđ deriuat a pil⁹ li. Et i ista significatōne cor. pi. sicut ⁊ pil⁹. Etiā ꝓt cōponi a de et pilo. as. qđ deriuat a pila ꝓ instrō terēdi Et est depilare rape. furari. expoliare. Et i hac significatōne depilo. as. pdu. pi. sicut pila

Depingo. gis. pegi. pactū. a. t. i. valde pingere. vl de vno loco ad aliū impellere vel decrsum. ⁊ dr a de ⁊ pāgo. gis. qđ est iniūgo vel i pello. vel ꝓt esse compositū a de ⁊ pingo. gis pinxi. ⁊ tūc facit depinxi. ⁊ tūc aliud signat. scz valde pingere

Depleo. es. ere. pleui. pletū. a. s. i. valde replere vel euacuare. extinanire. q̄si de pleno deducere. ⁊ dr a de ⁊ pleo. es. qđ nō est in vsu

Depono. nis. posui. positū. a. t. i. decrsum a sede vl dignitate ponere. ⁊ dr a de ⁊ pono. is ⁊ pducit pe.

Depopulor. aris. atus sum. d. p. i. valde popularī vel destruere

Deporto. as. aui. a. p. i. decrsum vl ō vno loco ad aliū portare. vel spaciari. ⁊ dr a ō ⁊ porto tas. Uel deportare est aliquē ꝑpetuo exilio dānare. sz relegare ad tps. vt ff. ō iterdic.

D

DE

l.relegator.§.differẽtia
Deprauo.uas.uaui.a.p.i.valde prauare.p/ue facere.t ōr a prauo.uas.
Deprecior aris.atus sum.d.p.i.valde p̃ciari vl̃ de p̃cio auferre.depmere. vilipẽdere. vilificare. Antiq̃ aũt dicebãt dep̃cio.as.
Deprecor aris.atus sum.d.p.i. valde p̃cari vel de pt esse ibi puatiuũ.i.nõ p̃cari. refutare.qđ vulgo ōr disprecari vel excusare.vl̃ expurgare.t ōr a de t p̃cor.t cor.p.
Depdor aris.atus sum.d.p. valde p̃dari.p/das facere.dissipare.t ōr a de t p̃dor p̃dar.ſ. t pdu.p.t ꝯstruit cũ actõ. Unũ Threnor.iij Oculꝰ meꝰ depdatꝰ est aĩam meã
Depẽdo.dis.di. a.t.i. pfecte cognoscere, valde tenere.t ōr a de t p̃hendo.dis.
Deprendo.dis.di.sum.a.t.i.depẽdere. et ōr a de t prendo dis.
Depudeo des.pudui.n.s.t depudet ꝑsonale.i. valde pudere vel pudorẽ amittere.t ōr a de t pudeo.des
Depuro.as.a.p.i.valde purare vl̃ a puritate remouere.t ōr a de t puro.ras.
Derideo.es. si.sum.a.s.i. deludere.subsannare.de aliq̃ risum mouere. t ōr a de t rideo des. Jñ derisus sa.sum.i.delusus. t h derisus.sus.sui.
Deriuo.uas.t diriuo.uas.differũt. Hã deriuare est q̃si riuũ de fonte ducere. Sz diriuare est fontẽ in diuersos fontes vl̃ riuulos deducere.Diriuat g̃ grecismꝰ in latinitatẽ.i. quasi fons i riuulos ducit.Sz latinitas deriuat a grecismo.i.q̃si de fonte ducit. Sic̃r dictio p̃matiua diriuat.qr q̃si fons i diuersos riuulos ducit Sz dictio deriuatiua derivat.i.q̃si riuꝰ de fonte ducit.t pducit ri.de riuo.t ambo deriuãt a riuꝰ p cõpositionẽ
Derogo.gas.gaui.a.p.i. maledicere.detrahere vel diminuere ex pte.nõ ex toto. vt.ff. ō ꝑ.sig.l.derogator
Descẽdo dis.di.n.t.i.decorsuz scandere.subire.t ōr a de t scando.dis. Jñ descẽsus.
Descio.descis.i. nescire.oblivioni tradere.t ōr a de t scio.scis.
Desero.ras.are.a.p.i. separe
Desero.ris.rui.desertũ.a.t.i.derelinquere.t ōr a de t sero.ris. Jñ h desertũ ti.i.derelictũ Et hinc deserto.as.i.desertũ facere. p̃ōt etiam esse frequẽtatiuũ hꝰ ꝑbi deserere. Et ide desertꝰ.ta.tũ.i.desolatꝰ.egẽs auxilij.
Desideo.des.desedi.n.s.i. decorsum sedere. appositio desistere.pigrere.t ōr a de. et sedeo. Jñ desidesco.scis.inchoatiuũ.t h t h desces
desidis.i.piger.remissus. Jñ h desidia.die.i. pigricia.t hinc desidiosus sa.sum.
Desidero.ras.raui.a.p.i.cupere.t ꝑticelestia. Jñ desiderium.rij. Jñ desideriosus.a.ũ. t ōr a de t sidero.as.
Designo.as.aui.a.p.i.valde signare.distinguere.vel signũ frãgere t remouere.aperire. Et est tractũ ab illo. q̃ signũ t sigillũ frãgit. t ita apit lras t manifestat.Et tiõ designare ōr apire.manifestare.t ōr a de t signo signas Unde Horatiꝰ. Quid nõ ebrietas designat apta recludit
Desilio.lis.desilui desiliui t desilij.desultus in supino.a.q.i. valde vel decorsum vl̃ ō vno loco ad aliũ salire.t ōr a de t salio.lis. Jnde desultor q̃ de vno loco ad aliũ se trãsfert Et desulto tas.frequẽtatiuũ
Desino.nis.desiui vel desij.desitũ.a.t.i.dere linquere.pmittere.dimittere vl̃ cessare vl̃ determinare vl̃ finire.t ōr a de t sino. Jtẽ dissino.nis.i.diuidere.separe. Jñ dissitꝰ.ta.tũ.i. diuisus.sepatus.
Dissipio pis.pui.pitũ.n.t.i.decorsum sape.ō sapiẽtia ecire.t ōr a de t sapio
Desisto.stis.n.t.i. decorsum a ꝑposito sistere. t cessare
Desolor aris.atus sum.d.p.i. devastare. derelinqre.t solũ facere.t ōr a de t solor.laris. Jñ desolatorꝰ ria.riũ. Unũ ps. Lũ carbonibus desolatorijs vel desolatoris
Despero.ras.aui.a.p.i.a spe cessare.sine spe fieri.t ōr a de t spero. Jñ desperãs.tis.
Despicio.cis.xi.ctũ.a.t.i. decorsum aspicere ꝓtenere vel vilipẽdere.t ōr a de t specio.cis. Jñ despecto tas.frequẽtatiuũ. Et h despectus.tus.tui.t despectꝰ ta.tũ. Et despectus.sime.aduer. Et despectiuꝰ.a.ũ.t h t hec despectabilis t h le.
Despico.cas.t despicor.ar̃.deponẽtale.i.g̃ na ō spica excutere vel extrahere. vñ et sepe ponit ꝑ auferre t ꝑ apire.t pducit spi.t ōr a de t spico.as. Jtẽ despicor potest deriuari a despicio.cis.t est idẽ qđ despicere. vel p se cõponit a de et specio.cis.et sic corr̃. spi. Unde Brecismus. Lũc ego despicor cũ spicis extrabo grana.Despicor ac ꝑprie dico cuz specto decorsum
Despondeo.es.di.a.s.i. valde spõdere. spõsam facere et viro ꝓiũgere. Jñ despõso.sas. ꝑbum frequẽtatiuũ
Despumo.as.are.n.p.i. valde vl̃ decorsũ spumare vl̃ purgare q̃si decorsum a spuma ponere.et ōr a de t spumo.

De

Despuo is.ere.despui desputū.n.t.i. deorsū spuere vel sputo pfundere

Desterno.nis.strauī.a.t.i. valde vl' deorsuz sternere. vel de est ibi puatiuū.q̄si a pace vel pacto remouere. vel sellā auferre qđ z desellare dr. Et in hac vltima significatiōe sumitur Heñ.xxiiij. vbi dr. Introduxit eū in hospiciū ac destrauit camelos.i. sellas z sarcinas deposuit

Destino nas.nare.a.p.i. legare. mittere. deputare. ascribere vl' signare. z dr a de z teneo. et interponit s. vel a de z stino nas. qđ nō est ī usu. z cor. sti. Uñ Ouidi⁹ meta. Destinat imperio claz pnūcia veri. Fama. Jñ p cōpositionē pdestino nas.

Destituo.is.tuere.a.t.i. deserere. derelinq̄re. vl' deorsum statuere. vel a deorsum surssum statuere. z dr a de z statuo

Desto destas destiti destitū.n.p.i. deorsū a ppōsito stare. cessare

Desueo.es.sueui. vl' desuet⁹ sum.n.s. i eodē sensu.i. a ꝓsuetudie cessare. Jñ ħ dissuetudo

Desum deest.i. abesse vel deficere. Dō ppie abest. sz vinū deest. Abest qđ alibi est. Deest qđ deficit. z nō habet. Jñ defutur⁹. ra. rū

Desuo.is.suere.a.t.i. disiūgere. futurā frangere vel deorsum suere

Detēto tas. frequētatiuū. z dr a detineo.es. nui. tentū. tu. v. mutata in o.

Determino.nas.a.p.i. definire. termios auferre. z dr a de z termino.nas.

Detero.teris.triui.tritum.n.t.i. valde terere Jñ detero.teris.terui.deterere.i. peiorare vl' peiorari

Detestor.aris.d.p.i. valde testari. deierare. l' execrari. maledicere. abominari. z dr a de et testor. Jñ ħ z ħ detestabilis z ħ le. Jtē detestari est absenti denūciare testibz adhibitis. vt. l. sublignatū. §. j. z. l. se. ff. de ẏ. sig. Aliz autem detestari est facta alicui⁹ abrenunciare spernere vl' abominari seu nō approbare. vel est execrare vl' describi res aliēs z eas q̄ qles z quāte sunt scripto cōphēdi. vt. ff. l. pal.

Detineo.nes.tinui. tentū. a.s.i. remorari. impedire. vel deorsum vel de suo ppōsito tenere z cor. ti.

Detondeo.des.a.s.i. valde tondere vl' deorsum. Jñ detonsus sa. sum.

Detorpeo pes.n.s.i. valde torpere vel a torpore remouere. z dr a de z torpeo

Deturpo.as.are.a.p.i. valde turpare. inq̄nare. turpē facere. z dr a de z turpo

Detracto.as.qđ z detrecto.as.dr.a.p.i. dedignari. recusare. negligere pōtēnere vl' detrabere. z dr a de z tracto.

Detrabo.is.ere.traxi.tractū.a.t.i. post dorsum alicui maledicere. z dr a de z trabo. his Est etiā expoliare. auferre

Detrudo dis.si.a.t.i. deorsum vel de vno loco ad aliū trudere vel excludere

Deucho his. deuexi. ctū.a.t.i. deorsum vl' de vno loco ad aliū vehere. z dr a de z veho Jñ deuecto. tas. frequētatiuū

Deuelo.las.lare.a.p.i. valde velare vl' disco operire. z dr a de z velo

Deuio.as.are.a.p.i. exorbitare. extra viā ire z dr a de z vio.as Jñ deui⁹. a. ū. Et est idem deuia q̄ auia q̄si loca secreta extra viā. a via remota

Deuito tas.a.p.i. valde vitare

Deuoto tas.taui.tare.a.p.i.p furorē maledicere. exprobrare. deuotiōz sanctis auferre Uñ Prouer. xx. Ruina est homis deuotare sanctos. Fm vnā lram. Jtē deuotare.i. emissum votū infringere. frequēter vouere. z tūc est frequētatiuū h⁹ ẏbi deuoueo. ues. tū.

Dextro.as.taui.a.p.i.p dextrā ducere. Et scribit dextraui et⁹ preritū p x. sz est prerituz de desterno.nis. qđ componit a de z sterno. tūc destraui scribit p s.

D ante J

Dico cas.care.a.p.i. copulare. Et dico.cas id est ꝓsecrare Et ħ significatio tracta est ex pmissa. tūc em̄ ꝓsecrata est eccl'ia qñ copulata est deo. Jtē dico cas.i. voueo. ues. Et cōponit cū ab. in. p. z dc. Et derivat a dico. cs. qđ pducit pmā. sz dico cas. eā cor. Uñ Qui dīs tēpla dicāt q̄ sunt hi dij mihi dicāt. In grecismo aūt dr. Dec dico signat ꝓfirmo copulo sacro. Jtē q̄dā Prima dico lego tertia dico lego Qui ẏlus vtrozūq; ẏbor. s. tā lego gis. z lego gas. q̄s dico cis. z dico. cas. differentiā ostendit

Dico cis.xi.ctū.a.t. Et ê dicere sel' Memorari ẏo pluries Jtē dicere accipit p significare vl' intelligere. vñ dictio dr. q̄ dicat aliq̄d. i. significet vl' intelligi faciat. vñ dictionare. i. dictiōes ꝓiūgere ad ꝓstructionē orōnis faciendā

Dictito tas. i. frequēter dictare

Dicto tas. i. frequēter dicere. z est dictare ai ꝓceptionē recta orōe pferre z cōponere. q̄ ħ modo facit frequēter dicit Jñ p cōpositiōez edicto. tas. i. palā vel valde dictare

Dicturio.ris.rire. ẏbū meditatiuū a dico

Diduco.diducis.diduxi.diducere.a.t.i.i diuersas ptes ducere.i.diuidere vl̃ separe.extẽdere vel subtiliare.z pdu.du.

Dieo dies diet.n.s.i.diẽ facere.z dr̃ a dies.z est ꝓbũ excepte actõis.qz soli deo ꝓuenit Jñ diesco scis inchoatiuũ.z hinc diet diescit impersonalia. Unde nunc diet. id est.dies fit. Diescit.i.dies incipit esse

Dieto tas.tare.i.p dictas ire vl̃ perẽdinare z dr̃ a dieta

Diffascio.cias.a.p.i.fascijs inuoluere

Differtio tis.si.sum.a.q.i.diuersis mõis fartire.implere.z dr̃ a dis z fartio.tis Jñ differtus.ta.tũ. Jñ differto.tas.frequẽ.

Differo differs.tuli. latũ.i.plõgare.extẽdere. vl̃ diuersis modis ferre vl̃ dissipare. dispergere Jtẽ differre.i.distare. differẽtiã hr̃e. vt hõ differt ab asino. Et ĩ hac significatõe sepe inuenit impsonalit. Jñ differẽs.tis.oĩs generis. Et differẽter ti⁹.sime.aduerbiũ.z h differẽtia tie.

Diffido dis.fisus sum.i.nõ fidere.z dr̃ a dis z fido dis.z pducit fi.

Diffigo.gis.xi.xũ.a.t.i. diuersis modis figere. vel a fixura remouere

Diffindo.dis.fidi.fissum.a.t.i.diuersis modis vl̃ in diuersas ptes findere.z dr̃ a dis.z findo.z cor.fi.in ꝑterito.sz diffido dis.ex dis z fido dis.pdu.fi. Unñ Diffidit ille falce.diffidit nõ bñ fidẽs

Diffiniio.is.ire.iui.a.q.i.diuersis modis finire.determiare.ostẽdere.qd sit vel qle vl̃ qn tum.z dr̃ a dis z finio.mutata s.in f. Jñ hec diffinitio onis.

Diffiteor teri.fessus sum.d.s.i.qsi diuersa z alia fateri.z dr̃ a dis z fateor.iñ diffisus.a.ũ

Diffodio dis.n.t.i.diuersis modis fodere

Diffringo.gis.fregi.fractũ. a.t.i.diuersis modis frangere.z dr̃ a dis z frãgo gis.a in i.cõuersa.z s in f.

Diffugio.gis.a.t.i.diuersis modis vel in diuersas ptes fugere. Jñ diffugiũ.gij.z diffugus.ga.gum.

Diffuso sas.sare.a.p.i.fuso dissoluere.z dicitur a dis z fusus.z pducit fu.

Digero ris.gessi.gestũ.a.t.i.explicare. ordinare vl̃ ordinẽ describere. integr̃ ordinare. vel exponere vl̃ diuidere ordinatim vl̃ euacuare vl̃ ebrietatẽ deponere.qõ fit cum cibaria z pot⁹ in stomacho diuidunt.z quedã ps purior trãsmittit ad mẽbra ad alimẽta vite. q̃dã grossior mittit ad secessum Unñ.j.Re.j. dr̃ anne.Digere paulisper vinũ q̃ madet

Digito tas.are.a.p.i.digitos facere vl̃ monstrare digitis. Et p compositionẽ indigito. tas.id est digitos induere vl̃ demõstrare vl̃ nominare

Dignor naris.atus sum.d.p.i.dignũ iudicare.dignũ habere Jñ dignus na.nũ.

Digredior deris.gressus sum.d.t.i.in diuersas ptes gradi z sepatim. vel diuersis mõis gradi nũc huc nũc illuc.nũc sursum nũc deorsum sinistrorsum añ z retro

Diiudico cas.a.p.i. diuersis modis iudicare vel deliberare.discernere.diuidere.separe

Dilabor berꝛ.d.t.i.diuerꝰ modis vl̃ ĩ diuersas ptes labi.z dr̃ a di z labor.rꝛ.z pd̃.la.

Dilambo bis.a.t.i.diuersis modis lãbere

Dilapidare est res vl̃ bona pdigaliter z in differenter erogare. vt.l.si p ea.L. mãdati.z ff.de mino.l.vez circa finẽ

Dilato tas.tare.taui.a.p.i.extẽdere vel differre.z dicit a di z lato tas. Jñ dilatatus.tatum.i.extẽsus.diues factus Et iã pt esse frequẽtatiuũ huiꝰ ꝓbi differo dilatũ dilatũ

Dilibuit.i.vnguento vnxit.p di.scribit

Dilibunt.i.oleo vngunt

Diligo gis.lexi.lectũ.a.t.i.amare.z dr̃ a di z lego legis Et est amare ꝓprie in malo. diligere in bono Jñ dilectus tus.tui.z dilect⁹ tatum.z dilectio onis.

Dilituit.i.latuit.z dr̃ a di z lateo tes. z declinat diliteo tes.z cor.li. Jñ dilitescere inchoatiuũ.i.latere Et eo vtunt multũ oratores.

Diluceo ces.xi.n.s.i.diuersis modis lucere z diusim lucere Jñ h diluculum

Dilucido das.dare.a.p.i.diuersis modis lucidare.z dr̃ a di z lucido

Diluculascit.i.dilulescere incipit

Dimetior.tiris.dimetit⁹ vel dimẽsus sum.d.q.i.diuersis modis metiri.z dr̃ a di et metior. Jñ dimẽsus et dimẽsio onis. et h et h dimẽsionalis.et h le.i.ad dimensionẽ ptinẽs.z facit futur̃ indicatiui in ar.licet simplex suũ inueniat in bor.vt metibor.Unñ ꝓpha.Et tulabo et diuidã siccimã z cõuallẽ tabernaculoꝝ dimetiar.Et in euãgelio dr̃. Eadẽ q̃ppe mẽsura qua mẽsi fueritis remetietur vobis

Dimico cas.care.caui.n.p.i.pugnare Unde Ouidius de remedijs. Uitricꝰ et gladijs et acuta dimicet basta

Dimidio as.a.p.i.diuidere p mediũ vel medietatẽ auferre.et cor. di.

Diminuo.nuis.nui.nutũ.p vnũ m.impor tat diminutionẽ.et dr̃ a di et minuo. Jtẽ inuenit dimminuo.is.p duo m.i. in diuersas

ptes minuo.et ꝺr a dis. et minuo. Hã dicit Prisciã in.j.maio. S. trãsit in m. vt dimminuo ꝑ disminuo. Un Terẽtꝰ i adelphis Dimminuet tibi cerebꝝ

Dimitto tis.misi.missum.a.t.i. diuersis modis mittere vl in diuersas ptes mittere. ꝛ ꝺr a di ꝛ mitto tis. Et dimittere.i.ꝓcere indulgere cõdonare Est etiã dimittere differre. derelinquere

Dinodo as.are.a.p.i.exoluere

Dinosco scis.ui.tũ.dinoscere.a.t.i.discernere.diuersis modis noscere. ꝛ ꝺr a di ꝛ nosco. scis. ꝛ nõ hz g añ n. Un Eccꝯ.iiij. In lingua eñ sapiẽtia dinoscitur

Dirigo gis.rexi.a.t.q̃si in diuersam ptez rego. ꝛ ꝺr a di ꝛ rego gis. ꝛ cor.ri. Un ps. Dirige gressus meos

Dirimo mis.remi.reptũ.a.t.i.diuidere.separare. ꝛ ꝺr a di ꝛ emo emis interposita r. ꝛ cor.ri. Un Lucanꝰ in q̃nto Et nõ admisse dirimit suffragia plebis

Diripio pis. pui.eptũ.a.t.i.diuersis modis vel in diuersas ptes rape. vastare.diuellere. ꝛ ꝺr a di ꝛ rapio pis

Dirũpo pis.rupi.ruptũ.a.t.i. in diuersas ptes rumpe.scindere.diuidere. ꝛ ꝺr a di ꝛ rumpo pis. Ꝺ diruptus ta.tũ.i.scissus.diuisus Un Dañ.xuij. Et diruptꝰ est draco

Diruo.is.ui.a.t.i.destruere.in diuersas partes ruere.euertere.deiẽcere

Discalcio as.are.a.p.i.calciamẽta extrahere

Discedo dis.cessi.cedere.n.t.i. in diuersaz ptem cedere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ cedo dis.

Discepto tas.taui.a.p.i.disputare.ꝓtendere vsurpare.iudicare Et vt dicit Isidorus Iudex dictꝰ q̃si ius dictãs vel dicens pl̃o siue qꝺ iure disceptet Jure aũt disceptare ẽ iuste iudicare

Discerno nis.a.t.i.diuidere.separe. discutere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ cerno nis.

Discerpo pis.psi.ptũ.a.t.i. diuersis modis carpe.i.scindere.laniare.euellere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ carpo pis.a mutata in e.

Disco scis.didici discitũ discere.n.t.id ẽ cognoscere vel scientiã accipe. Itẽ disco ꝑ cognoscere actiuũ est. sz disco ꝑ cape scientiam neutrum est

Discooperio is.a.q.i.cooptorio detegere

Discordo as.are.n.p.i.diuersum cor habere.dissentire

Discrimino nas.naui.are.a.p.i. diuidere. separare. ꝛ ꝺr a discrimẽ. ꝛ cor.mi.

Discũbo.bis.bere.n.t.i.iacere ad comedendum ĩ triclinio licet ꝛ in alio loco. solebãt enim iacẽtes supra cubitũ comedere. vl discũbere est ad discũ sedere ꝛ ferculũ sumere

Discurso as.are.i.frequẽter discurrere

Discutio tis.tere.a.t.i.subtiliter indagare. l quatere.diuungere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ cutio tis. Potest etiã componi a dis ꝛ quatio tis. Jñ discussus.sa.sum.

Disgruo.is.grui.grutum.n.t.i.discõuenire. discordare. ꝛ ꝺr a dis ꝛ gruo gruis

Disiicio disiicis disieci.a.t.i.diuersis modis iacere.dispergere.separe.diuellere. destruere ꝛ ꝺr a dis ꝛ iacio. ꝛ scribit ꝑ duplex ij in scda syllaba.

Disiungere vel distinguere est ꝓferre data l accepta. vt in.l.cognoscere.§.j.ff.de ẏ.sig.

Disligo.gas.gaui.a.p. ꝛ deberet dici diligo gas.a di ꝛ ligo gas. sz interponit s. cã differentie a diligo gis.i.dissoluere Jnuenit etiã in eodẽ sensu disligo gis.tertie ꝓiugationis sicut dicit Dug. ꝛ cor.li.

Dispello lis.puli.sum.a.t.i.diuersis modis vel in diuersas ptes pellere

Dispẽdo dis.di.a.t.i.largiter donare.expendere vel ordinare.diuidere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ pendo dis. Jñ dispẽsor.oz. ꝛ dispẽsorꝛ ria.riũ

Dispẽso.as.are.a.p.i.largiter donare. diuidere.distribuere.disponere vl deliberare. et ꝺr a dis ꝛ pendo dis.pensum. Jnde dispensator.toris.

Disperdo dis.didi.ditũ.a.t.i. amittere.delere vel destruere. Un in ps. Hõ dispdiderũt gẽtes q̃s dixit dñs illis.i.nõ destruxerũt. deleuerũt.diuersis modis pdiderũt

Dispesco scis.sciui.dispescitũ.n.t.i. distare. separi Jnuenit etiã trãsitiuũ ꝑ separe vl diuidere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ pesco.scis.qꝺ nõ est ĩ vsu Quidã tñ dicũt q̃ cõponit a dis. ꝛ paco.as vel pacisco. vel pasco

Dispicio.cis.xi.ctum.a.t.i. diuersis modis aspicere vel in diuersas ptes. ꝛ ꝺr a dis ꝛ specio cis. Jñ dispectꝰ ta.tu. ꝛ dispicor.aris. ꝛ inde hic ꝛ hec dispicabilis ꝛ ẞ le.

Displico.as.pe.cor.a.p.i.deorsuz a plica ponere. ꝛ ꝺr a dis ꝛ plico

Displodo dis.dere.a.t.i.manꝰ apire Et ponit ĩmplr ꝑ apire vl rũpe.discutere. q̃ssare. Jñ displosus sa.sum. vl diplosus

Dispolio.as.are.a.p.i.diuersis modis spoliare. ꝛ ꝺr a dis ꝛ spolio as. ꝛ abñcit vnũ s.

Dispungo gis.a.t.i.diuersis modis pũgere vel dispensare vel donare vel deorsum a pũcto facere vel expellere

Dj

Disputo tas.taui.tare.n.p.i.diuersa putare in loquēdo vel loquēdo dissentire.vel disputare ē diuersa rōe mētis pārere. vt ad rei veritatem possit puenire.et ōr a dis et puto Jñ hic disputator.toris. et disputatorius. ria.rium.

Disputare etiā est allegare vt videlicet intētionē suā p pbationes in iudiciū deductas ostendere et eā viribꝫ assęuerare et roborare. vt.ix.q.iij.aliox

Disquiro ris.sui.sitū.a.t.i. diuersis modis qrere.t inuestigare.t pdu.q.t ōr a dis t qro mutata e.in i.

Dissęco as.are.a.p.i. diuersis modis secare. dirumpe.cruciare.t cor.se. Unde Actuū. vij. Audiētes aūt hꝫ dissecabāt cordibꝫ suis

Dissentio tis.t dissentior tiris. in eodē sensu.i.discordare.discrepare.qsi diuersa sentire.t ōr a dis t sentio

Dissepio pis.pui.a.q.i. diuersis modis sepire. vel sepē remouere. discludere.

Dissero.ris.ere.a.t.i. tractare. dicere.sapienter loq.pfirmare.exponere.declarare.eloqui lucide. Jñ disertus.i.sapiēs.

Dissero.ras.rare.a.p.i. diuersis modis serare.vl serā remouere. vl aperire

Dissicio cis.cui.sectū.a.t.i.remouere.separe t ōr a dis t seco.as. t cor.si. Unde Amb. Illi veteris militie more dissicere hostiū cuneos

Dissideo.des.n.s.i.discordare. discōuenire in diuersa pte sedere.t ōr a dis.t sedeo sedes Jñ dissidēter aduerbiū.t dissidētia.ie. t cor ripit si. Unde Ouidꝰ i epi. Ā ꝓbis facies dissidet ista tuis. Jñ dissidiū. dij.

Dissido.dis.n.t.i. discordare . discōuenire.ī pte diuersa sedere.qsi idē signat cū dissideo. des.t ōr a dis t sido.dis.t pō.si. Unde i.iij. libro moraliū qsi in pncipio dicē Gregorius Sz dū a semetipis p contrarietatē dissidūt.lectore ad intelligentiā ꝓfitatis mittūt

Dissilio.lis.n.q.i.diuersis modis salire.ī diuersas ptes salire.separi.abrumpi saliendo. Jñ dissulto.tas.frequētatiuū

Dissino.is.sui.situ. n.t.i.diuidere.separe

Dissipo.pas.paui.pare.patū.a.p.i. dispergere.diminuere.destruere.t ōr a dis t sipo.as.

Dissoleo.les.n.s.i.disuescere.

Dissono.nas.n.p.i.diuersis modis sonare. discordare. Jñ dissonāter.i.discordanter. t hꝫ dissonantia tie.t dissonꝰ.na.nū.

Dissopio.pis.a.q.i.absopire.

Dissulto.tas.i.frequēter dissilire

Dissuo,is,sui,ere,pe,pducta,a.t.i, disiungere sutura frangere.

Distendo.dis.stēdi.n.t.i. valde tēdere.vel a tensura remouere

Distineo.nes.a.s.i.detinere vel separe.vel ī diuersam pte vel oppositā tenere

Distingo.gis.xi.ctū.a.t.i.tinctura auferre

Distinguo guis.guere.a.t.i.determiare.designare.diuidere.separe.pūctare. discernere t ōr a dis t stinguo. Jñ distinctus.cta.ctū. t hec distinctio.onis.

Disto.stas.stare.stiti.distitū. t etiā inuenitur distatū.n.p.i.differre.remotū esse.in diuersa pte stare.cessare.t ōr a dis t sto.stas. Jñ distanter t distantia.

Distrahere est vēdere. vt.ff.de ꝓtrahē.emp. t vendi.l.si ita distrahit.t.l.rē alienā

Distribuo.buis.bui.a.t.i.diuidere.diuersis diuersa tribuere.

Distringo.gis. xi.ctū.a.t.i. diuersis modis stringere. Itē distringere ē ampliare.strictura remouere. vl leniter tāgere. Et in hac vltima significatiōe pt sumi Ezech.xvij. vbi ōr Tenex distringā. Et i plogo Amos vbi ōr Rubex mora distringēs

Ditco.dites.n.s.i.cē vl fieri diuitē.a ōr a dito.tas. Jñ ditesco scis.inchoatiuū

Dito tas.taui.tare.a.p.i.diuitē facere. Jnde ditat.ta.tū.i.diues factꝰ. Unde Hieremie.v. Jdeo magnificati sunt t ditati.t pducit di Unde in Aurora. Qꝺ replet angelicꝰ ditat t ornat honor.

Diuendo.dis.didi.ditū.i.diuise vēdere

Diuētilo las.a.p.i.diuersis modis vētilare t cor.ti.t ōr a vētilo.las.

Diuersifico.cas.caui.a.p.i.diuersa facere. t ōr a diuersus t facio.t cor.fi.

Diuerso.sas.frequētatiuū a diuerto.tis.id ē frequēter diuertere. Itē inuenit etiā diuersor sas.p variare.t ōr a di.t ꝓso.sas.

Diuerto.tis.a.t.i.secedere.ire vel variare vl diuidere.quasi diuersis modis ꝓtere. Jñ diuerso.sas.frequētatiuū

Diuido.dis.si.sum.diuidere.a.t.ꝓm antiq̄s componit a di.t vido.dis.t idē est qꝺ partiri. vl quasi diuersis modis videre Quidam tamē dicūt q̄ sit compositū a di t via et do Jñ diuido id est .diuersas vias do.sed etymologia est. Jnde diuisus.sa.sum.t diuisuus.ua.uū.i.diuisus vl diuidēs.

Diuino.nas.nare.n.p.i.futura pdicere.

Diuulgo.gas.gare.a.p.id est. diuersis modis vulgare.publicare.omnibꝫ notū facere. t signare.

D

D ante D

Do.das dedi datũ dare.i.dono.trado.ꝛce
do.partiar. Jñ datio.onis.ꝛ ꝟ datũ ti. Et
scias q̃ do est ꝟbũ actiuũ.tñ passiuũ in pri/
ma psona pñtis indicatiui sc̃z dor. nõ est in
vsu sicut nec for
Doceo.ces.docui doctum.a.s.i.informare.
Jñ ꝟbalia
Dogmatizo.as.a.p.i.docere vel instruere
Doleo les.ere.lui.litũ.n.s.i.pati dolorẽ. Jñ
dolor.oris.
Dolo las.lare.a.p.i.leuigare.planare.ꝑpa/
rare ꝛ pcutere
Dolor.o.as.n.p.i.dolorẽ habere vel pati
Domifico cas.pc.cor.n.p.i.domũ facio
Dominor narr.d.p.i.dominiũ exercere.ꝛ cõ
struitur cũ gtõ ꝛ dtõ
Domo mas.mui.mitũ.a.p.i.vincere.subiu
gare.mãsuefacere.frãgere.colere. Jñ ꝟbalia
domitor.trix.tio.ꝛ domitꝰ ta.tũ.
Dono.nas.nare.a.p.i.dona tribuere vel re/
munerare vel honorare Et differt a dare.qr
dare est cũ spe remuneratõnis. donare ꝟo si
ne spe remunerationis
Dormio.is.iui.itũ.n.q.i. ab actuali sensatõ
ne cessare ꝛ q̃escere Jñ dormito tas.frequen
tatiuũ.pe.pdu. Et est dormitare sub pigri/
tia dormire. Dormire ꝟo naturalit
Doto tas.taui.tare.a.p.i.dotẽ dare

D ante U

Dubito tas.taui.tare.n.p.i. q̃si duabꝰ vĩs
bitare qõ est pgere.i.esse incertũ. vl dubitare
q̃si duuitare.i.duaꝝ viaꝝ esse incertũ Jnde
dubiꝰ q̃si duuiꝰ.i.incertꝰ q̃si duaꝝ viaꝝ vel
q̃si duas tenẽs vias.ꝛ cor.bi. Uñ Lato Ne
dubites cũ mag̃ petis impẽdere parua
Dubo bas.baui.inuenit ꝑ dubito tas.
Duco cas.aui.a.p.i.guidare vl nutrire.ꝛ dor
a duc.ꝛ corripit hãc syllabã du.sz duco.cis.
eã pducit. Uñ. Tu nisi lacte duces pueros
ad funera duces. Et cõponit Educo cas.i.
enutrire
Duco cis.xi.ctũ.plura sigt.aliqñ idẽ est qõ
despõsare. vt Ille duxit vxorẽ. qñq̃ idem est
qõ reputare.ꝛ sic scribit in lris. Dignũ duxi
mus vobis intimãdũ. qñq̃ est trahere vl ac
cipere. vt Ille duxit originẽ de nobili prosa
pia. Jñ ductor oris.ꝛ ꝟ ductrix.cis.ꝛ ꝟ du/
ctus tus.tui.ꝛ ductim aduer.i.tractim.ꝛ du
cto tas.ꝟbũ frequẽ.a q̃ aliud ꝟbũ frequẽta
tiuũ ductito tas.i.frequẽter ducere
Dumo as.are.a.p.i.spinare. Jñ dumeo.es.
mui.i.esse vel fieri spinosum. A q̃ dumesco i
choatiuũ. vt Ager dumescit.i.incipit esse du
mosus vel spinosus
Duo duis.dui.duisti.duere.a.t.i.tribuere.
dare.soluere. A q̃ cõponit Jnduo induis.
Duplico cas.caui.care.catũ.i.duplare
Duplo as.are.i.duplũ facere
Dureo es.n.s.i.esse vel fieri durꝰ.ꝛ dor a du/
ro ras. Jñ duresco scis. ꝟbũ inchoatiuũ
Duro ras.rare.a.p.i.durꝰ facere. Et durare
id est pmanere.pseuerare.sufficere.vt iste diu
durauit Et durare.i.patiẽter ferre Jñ ꝟ ꝛ ꝟ
durabilis ꝛ ꝟ le.

E ante B uel L

Ebibo bis.ere.n.t.i. valde bibere vl
intꝰ bibere vel euomere vl tradere
oblitioni. vñ Job. vj. Sagitte do
mini in me sunt.quaꝝ indignatio ebibit spi
ritum meũ
Ebrio as.are.n.p.qõ non est in vsu.i. vltra
mẽsurã bibere
Ebullio.lis.lii.lire.n.q.i. valde bullire
Ecclesio as.are.aui.a.p.i. ꝙuocare vl cõcio/
nari.qõ ꝛ ecclesiarizare inuenit
Ecliptico cas.i.ecclipsim facere.obscurare

E ante D

Edecumo mas.maui.mare.a.p.i.excerpe.et
dor ab e.ꝛ decumo mas. Uñ Macrobiꝰ de
saturnalib. Jnuenit inqt locꝰ vetex viroꝝ
decumatos ex multis libris
Edẽto tas.i.dentẽ extrahere vel excludere
Edico cis.a.t.i.pcipe.ꝛ ẽ regũ vel imperatoꝝ
Uñ Edicũt reges.indicit festa sacerdos
Edifico as are.a.p.i.edẽ facio
Edissero ris.serui.sertũ.a.t.i. valde disserere
vel aperire.narrare.exponere. Uñ i euangelio
Edissere nob̃ pabolã hãc.ꝛ dor ab e.ꝛ dissero
ris. Jñ edisserto tas. ꝟbũ frequẽ.
Edo es.est.i.comedere.ꝛ est ꝟbũ anomalũ.
Et antiq̃ dicebãt edo edis edut regularit. sz
postea differẽtie cã corrupta est scõa psona.
ꝛ ꝑ edis dictũ est es. Et scias q̃ quecũq̃ vo
ces hꝫ ꝟbi sequunt secundã psonã p formã/
tionẽ corrupte sunt. sz q̃ formant a prima pso
na nõ sunt corrupte. Uñ dic̃ Priscianꝰ i. ix.
libro. Edo es est.est anomalũ. tñ i plr nũe/
ro seruat regulã tertie ꝙiugatõis. edimꝰ edi/
tis edunt
Edo edis edidi edere editũ.i. dicere. manife
stare.emittere.componere.exponere.parere

pferre.pducere.dare.z ōr ab e.z do das. Un̄
Edo cōpono pario loq̄r z manifesto. Anor
malū fit edo.tertia fuat edo. Inuenit etiam
edo edis regl'arep comedo.sz tūc elt simplex
z facit p̄teritū edi
Edorso.as.a.p.i.dorsum scindere.z p̄cipue
ab anteriori pte Jn̄ edorsat⁹ ti.ōr equus ab
anteriori pte per dorsum scissus.z ōr ab e.z
dorsum si.
Educo.cas.caui.a.p.i.enutrire.z ōr ab e.et
duco.z cor.du.vel fm Pap̄. Educare.i. enu
trire.instituere.eligere. Educere ſo est ptra
here.eruere.subuertere

E ante F

Effamino.nas.are.n.p i.loq̄.z ōr ab ex z fa
mino.tin f.mutata Jn̄ h effamē.nis.i.loq̄la
Effemino.nas.i.valde feminare.debilitare.
vel deuirginare.
Effero.as.aui.ratū.rare.a.p.i.crudelit age
re vel fer̄ facere. z deriuat ab effer⁹.ra.ū. fm
Hug. Dicit etiā Pap̄. Efferor.rarʒ.rat⁹ sum
id est mēte ferina effect⁹ sine rōne. Sz effero
ras.magis est in vsu.z cor.fe.
Effero efferʒ.extuli.elatū.i.extra ferre. z ppie
est cadauer.z ōr ab ex z fero fers
Efferre etiā signat extollere.eleuare.subire
Jn̄ hec elatio.onis.
Efficio cis.effeci effectū.a.t.i.pfecte facere.q̄
si pficere.leuit⁹ adimplere.z ōr ab ex. z facio.
cis. Jn̄ effect⁹.tus.tui.i.finis rei aut quod a
causa efficit. vt dies est effect⁹ solis. Jn̄ effe
ctiu⁹.ua.uū.qō hz vel p̄t hre effectū
Effingo gis. xi.a.t.i.expsse fingere. Jn̄ effigi
es.ei.i.imago.z hinc effigio.as.aui.a.p.i.effi
giem facere vel effigiē repsentare
Effontio.tis.tiui.i. venenose loq̄ vel foras
emittere.z ōr ab ex z fons tis.
Effor faris.effat⁹ sum.d.p.i.loq̄.z ōr ab ex z
for faris. Ul' effor.i.extra vel apte loq̄r
Effreno.as.i. valde frenare vl' defrenare.
Effringo gis.egi.ctū.a.t.i. valde l' extra frā
gere.z ōr ab ex z frango
Effugio.gis.a.t.i.extra fugere vel sepe z pti
nue fugere

E ante G

Egeo.eges.egui.egere.n.s.i.nō hre.vl' opus
habere.z caret supino
Egero gerʒ.gessi.gestū.i.digerere.foras emit
tere.z ppie mala lubam vētris p secessū vel
anū. Et trāslatiue ōr p euacuare.ponit etiā
p vomere.z cor.ge. Un̄. Qui bñ digerit ege
rit ingerit est bñ sanus
Egesco scis inchoatiuū.i.incipio egere
Egredior eris.egressus sum.d.t.i.exire. extra
gradi.z ōr ab e. z gradior. Uel egredi est de
vno loco ad aliū locū exire.
Egreo.egres.egrui.egrere.n.s.i.i.esse vel fie
ri egrū.z ōr ab eger
Egresco scis inchoatiuū.i.incipio egrere
Egroto.tas.taui.n.p.i.infirmari vl' frēq̄nt
egrere.licet egreo egres egrui fm vsū care
at supino.fit tñ ab eo egroto.tas.frequē.q̄si
ab egritu supino.z pō.o. Un̄ Orat⁹ in epi.
Dō mihi das egro dabis egrotare volēti.

E ante J

Eiecto.ctas.frequētatiuū.i.frequent̄ ejcere.
z ōr ab ejcio.
Ejcio.cis.eieci.eiectū.ejcere.a.t. i.extra ia
cere.euellere.cuidēter iacere.z ōr ab e.z iacio
Eiulor.laris.latus sum.d.p.i.flere. voce do
lorē manifestare.voce p̄fusa p̄ dolore clama
re. Inuenit etiā eiulo.las. Un̄ dic̄ Papias.
Eiulare.plorare alta voce. Jn̄ h eiulat⁹.tus
tui.i.plorat⁹ vl' clamor p̄ dolore cōfusus.

E ante L

Elabor elaberʒ.lapsus sum.d.t.i.valde l' ex
tra labi.euadere.decurrere.effugere. z p.la.
Electo.as.i.frequēter elicere. foras emittere
Elicio.cis.cui.citū.i.extrahere. extra voca
re z deducere.
Elido.dis.si.sū.pe.p.a.t.i.valde vl' extra le
dere.z ōr ab e.z ledo. Inuenit etiā p tēptare
Eligo.gis.elegi. electū.a.t.i. excerpe.q̄si ex
tra alia aliq̄d legere.z ōr ab e.z lego
Elimino.as.aui.a.p.i.extra limiare vl' extra
limē foras p̄jcere vl' portare.publicare.z ōr
ab e.z limino.
Elimo.mas.aui.a.p.i.purgare.z ōr ab e.z li
mo.as. Jn̄ climat⁹.a.ū.i. clar⁹ vel purgat⁹
Elinguo.as.aui.i.linguā extrahere vel au
ferre.z ōr ab e.z lingua
Eliquo.quas.a.p.i. valde vl' extra liq̄re vel
purgare. Un̄ z ponitur p excolare vel foras
emittere.manifestare. vel cū quodam vocis
lenocinio p̄nūciare. Jn̄ eliquat⁹.ta.tū.
Eloquor.q̄ris.elocut⁹ sum.d.t.i. valde vel
ornate vl' apte z expedite loq̄ z manifeste nū
ciare.z ē orator. Jn̄ eloquēs.tis.o.g.i. dict⁹.
facūdus.expedite vl' euidenter loquēs.
Elucco.ces.cluxi.n.s.i. valde vel extra l' eui
denter vel p̄ alios lucere.z ōr ab e.et lucco.
Eluo.eluis.elui elutum.a.t.i.lauare.purga

EX

re. vl lauãdo destruere. corrodere vl effunde re. z dissipare. z ðr ab e z luo. luis.

E ante X

Emãcipo.as.are.a.p.i. a ꝯuitute liberare. ſz iã inoleuit ꝓ ſuetudo. vt filiꝰ de ptate patris liberatꝰ dicat emãcipatꝰ. ſz ꝯꝰ a ꝯuitute liberatꝰ dicat manumiſſus. licet ꝓprie ꝓdicta vocabula ꝓueniãt captis i ꝑlio. z in ꝯuitutẽ redactꝫ ꝯm Hug. Pap. ẏo dicit. Emãcipare iurꝫ ꝓpriũ dñm ſtatuere. qſi extra manuz. i. poteſtatẽ ſuã facere

Emano as.are.aui.atũ.n.p.i. extra manare ebullire. ꝓcedere. z ðr ab e. z mano.as.

Emarceo.es.cui.n.s.i. euidẽter marcere. clãguere. z ðr ab e. z marceo.es. z caret ſupino

Emaſculo as.are.a.p.i. eneruare. debilitare vl caſtrare. z ðr ab e. z maſculꝰ. z cor. pe.

Emergo.gis.ſi.ſum.a.t.i. extra mergere. extra venire. exurgere. z ðr ab e. z mergo

Emetior.tiris.tiꝰ vl emẽſus ſum.d.q.i. qſi extra metior. vl euidẽter vl apte metior.

Emico.cas.emicui.n.p.i. valde vl ſurſuz vl extra micare. i. ſplẽdere. ſalire. aſcẽdere. Unde Hiero. in epla ad Paulinũ. vij. c. Scintille inqt emicãt

Emineo.es.nui.n.s.i. extra manere. appare re. ſupincũbere. ſupſtare. z ðr ab e. z maneo. es. a in i. z cor. mi. z cõponit cũ ſup. vt Supemineo.es. z cũ p. vt Preemineo. qð p ſyncopam inuenit pmineo.es.

Emo emis emi emptũ. a.t.i. ex alieno meum facere. i. dare. ſuũ z alienũ accipe. z cor. e in p ſenti. ſz in ꝑterito ꝓducit. Unde Ouidꝰ i epi. Turpit ingenuũ munera corpꝰ emũt

Emolior.liriſ.tus ſum.d.q.i. valde vl extra moliri. adẽrere. niti. z ðr ab e. z molior

Emulor.laris.latꝰ ſum.d.p.i. diligere. Unde ij Cor. xj. Emulor enim vos dei emulatõne. z ðr ab e. z moles.lis. Ul emulari. i. inuidere. Unde ad Ro. xiij. Nõ in ꝓtẽtione z emulatõe z tũc ðr a molo.lis. Itẽ emulari. i. ſeq̃ p inuidiã vl amorẽ. Unde Prouer. iij. Nõ emuleris hoiem malũ. z tũc ðr a molior.liris. Unde q̃dam. Emulor inflat. amat inuidet ac imitat Etiã põit p idignatõe. vñ Ezech. viij Erat ſtatutũ idolũ ad puocãdũ emulatõz. Inde emulꝰ. a.ũ. i. diligẽs vl inuidꝰ vl ſeq̃r. vl eius dẽ rei ſtudioſus Et i eodẽ ſenſu z ex eiſdẽ cõpoſitis demulor arꝫ. iñ demulꝰ. a.ũ. i. emulꝰ.

Emũgo gis.a.t.i. valde mũgere

E ante N

Enarro.as.aui.are.a.p.i. euident vl aperte narrare. z ðr ab e. z narro.as. Jñ ẽ z ẽ enarrabilis. z ẽ le.

Encenio.nias.are.aui.n.p.i. ĩitiare. vl aliq̃d ꝓmo exercere vl inducere. Unde veſtẽ nouã enceniat q̃ ꝓmo eã induit vl portat. Sic rẽps eccl'iam enceniat qñ eã dedicat

Eneruo.as.are.aui.a.p.i. diſſoluere. demolire. debilitare. qſi extra neruos ponere. z ðr ab e. z neruo.as. Unde Ouiꝺ. de reme. Enerũat aios citharecq̃. iociq̃ lyreq̃.

Enigmatico as.are.aui. z enigmatizo.as.i. p enigmata loq̃

Eniteo. tes. tui. n.s.i. valde nitere. fulgere. ſplẽdere. micare. z ðr ab e. z niteo. tes. z carz ſupino. Jñ enitẽs ꝓticipiũ. z cor. ni.

Enitor.terꝫ. enixus vl enitus ſum. d.t.i. valde niti. vl foras nitere vl parere. z ðr ab e. et nitor. terꝫ. z p. ni. Jñ enitẽs. tis.

Eno enas.ui.natũ. n.t.i. euidẽter nare. vl extra natare. z ðr ab e. z no.nas. Et cor. natuz ſupinũ. pe. ſic rẽ nato. tas. ciꝰ frequẽtatiuũ.

Enodo.das.daui.dare.a.p.i. explicare. ꝺ no do tollere. declarare. planũ facere. z ðr e. z no do. z pducit no.

Enucleo.as.are.a.p.i. extra teſtã nucꝫ nucleum deponere. z ðr ab e. z nucleo.as. Etiã ponit ꝓ apire. enodare. expedire. mãifeſtare. declarare. Jñ enucleatꝰ ta. tũ. i. aptꝰ. manifeſtꝰ enodatꝰ. expeditꝰ

Enũcio.as.are.a.p.i. valde nũciare vl ꝺ aliquo nũciare. vl euidẽter nũciare. z ðr ab e. z nũcio. Jñ enũciatio onis. z enũciatiuꝰ. a.ũ. Unde in dialectica ðr Oro enũciatiua. ẽ vox ſignificatiua de eo qð aliq̃d eſt vel nõ eſt.

E ante O uel P

Eo is ire iui itũ. n.q.i. vado vel ambulo

Epilogo.gas.a.p.i. epilogũ facere. breuit ꝓ dicta recapitulare

Epiſcopor.aris.d.p.i. epatũ habere vl rege re. z corripit ſco.

Epulor aris.d.p.i. epulis vti. Hinc ꝓbalia

E ante Q

Equipẽſo ſas. ſaui. ſatũ. n.p.i. eq̃ cogitare. l eque indicare. z ðr ab equꝰ adiectiuo.

Equiparo.as. aui. atũ. a.p. tria ſigt. ꝓmo. i. imitari. Unde Virgiliꝰ i bucol. Nec calamis ſolũ eq̃paraſ. ſz voce mgrim. Itẽ eq̃parare. i. eq̃re vel cõpare. vt eq̃paro ẽ illi. Itẽ eq̃parare. i. parẽ fieri. vt Iſte in breui tpe doctores ſuos eq̃parauit. i. par factꝰ eſt illis.

ER

Equipolleo.es.lere.ab equ⁹ adiectiuo.⁊ pol leo les. Et eq̃ualeo es.ab equ⁹ ⁊ valeo les. ĩ eod̃ ſenſu.i.parificari.ꝓferri.aſſimilari. Jñ eq̃pollẽs.eq̃alẽſ.⁊ eq̃pollẽtia.eq̃lentia.i. ſimiliũ rer̃ equalitas.

Equito .tas.tare.taui.n.p.i. equũ facere. vt eq̃to illi.i.rectũ facio illi. Jtẽ eq̃to tas.p̃t eẽ frequẽtatiuũ hui⁹ ꝓbi equo as.⁊ tũc tm̃ va/ let quantũ frequẽter equare.⁊ tũc eſt actiuũ. Jtẽ equito tas.p̃t deriuari ab equ⁹ eq̃ .⁊ tũc idẽ eſt qđ militare. Jñ equitat⁹ tus.tui.id ẽ. actus equitãdi vel multitudo equitũ. Unđ in canticiſ. Equitatui in curribꝰ pharaonis aſſimilaui te

Equo as.aui.are.a.p.i. equũ facere.⁊ đr ab equ⁹ adiectiuo.⁊ pducit ꝑmã. Et ſcribit̃ per ae dipthongũ.ſed eques p̃ e ſolã .⁊ cor.ꝑmã Unde. Ae ſi ſolus eques tibi me p equũ p̃e cor eques

E ante R

Eradico.cas.caui.a.p.i.euellere.deſtruere.⁊ đr ab e.⁊ radico as. Jñ eradicãs p̃ticipium. Uñ Job.xxxj. Qia eradicãs genimina

Erigo gis.xi.ctũ.i.ex imo ſurſum regere

Ero eras.raui.re.n.p.i.linire. ꝓparare.et đr ab es eris.⁊ cõponit̃ deero.ras.i.es auferre. vel valde erare.inero ras.obero as.i.ꝑcio vl̃ ere conducere.ſubero ras.i.latenter ꝑcio ſcz ere cõducere

Erodo dis.ſi.ſũ.a.t.i.extra vl̃ valde rodere

Erogo.gas.gaui.gare.a.p.i.dare.diſtribue re.⁊ ꝑtie in elemoſynas

Erro as.are.aui.n.p.i. exorbitare. q̃ſi extra re ire. Et hinc ꝓbalia.⁊ h̃ errat⁹ tus.tui.⁊ h̃ erratũ ti.ambo p̃ delicto.⁊ h̃ erꝛor oris . Jñ errone⁹ nea.neũ.i.erroꝛe plen⁹ .⁊ errabund⁹ da.dũ.⁊ erratic⁹.ca.cũ.⁊ h̃ ⁊ h̃ erratilis ⁊ h̃ le oĩa in eod̃ ſenſu

Eructo as.aui.i.emittere vl̃ ꝓferre vel exp̃/ mere vel ructũ facere. Et eructuo as.in eod̃ ſenſu. Et ſunt ambo ge.neu.p ructuꝫ facere Jn alijs añt ſignificatiõibꝫ ſũt ge.acti ui.

Erudero as.rare.aui.n.p.i.purgare. rudera eyccre.⁊ đr ab e.⁊ rudus.vl̃ ruder.eris.

Erudio dis.diui.ditũ.a.q.i.inſtruere. q̃ſi ex tra rudere vel ruditatẽ ponere.⁊ đr ab e.⁊ ru do.dis.⁊ cor.ru.

Erugino as.are.pe.cor.⁊ deriuat ab erugo. ginis.ſic̃ rubigino.as.a rubigo.⁊ ẽ eruginẽ vel rubiginẽ corꝛumpe.deualtare. Et cõpo/ nit̃ erubigino as Derubigino.aſ. Erugino nas. Derugino nas.i.rubiginẽ vel eruginez auferre.⁊ ſunt actiua

Eruo.ris.rui.tũ.a.t.i.euertere.ab e.⁊ ruo is

Eruſco as.aui.n.p.i.era in vnũ colligere ſic̃ numulariꝰ faciunt . ⁊ đr ab es erꝛ.

E ante S

Eſco.as.aui.n.p.i.eſcã tribuere vl̃ eſcis pa/ ſcere. Et cõponit̃ adeſco .as.i.ad eſcã voca/ re vel valde eſcare. Jneſco cas.i.in eſca im/ pinguare. vl̃ decipe eſcis

Eſtuo.as.i.ad vmbrã in eſtate ſedere

Eſtuo as.aui.n.p.i.feruere.bullire.calere.et componit̃ ineſtuo.as.exeſtuo.as.

Eſurio.ris.riui.n.q.i.meditari.edere.⁊ dicit̃ ab edo es eſt. Et hꝫ eſuriui ĩ p̃terito. vt patꝫ Matth.xxv. Eſuriui em̃ ⁊ nõ dediſtis mi/ hi mãducare.qđ tm̃ eſt ꝺ̃ naturã ꝓbi medita tui. Uerba em̃ meditatiua carẽt p̃teritꝫ.po nit̃ em̃ eſuriui p famui ſiue famẽ habui. Jñ hec eſurics.ci.

E ante T uel Y

Eſtesticulo.las.laui.a.p.i.teſticulos auferre. vel valde teſticulare

Etymologizo.as.are.eſt vnũ vocabulũ per aliud exponere

Euagino.as.are.aui.n.p.i. extra vaginam trahere.

Euãgelizo.as.are.i.euãgeliũ annũciare

Euiro as.aui.a.p.i.debilitare.eneruare⁊ đr ab e.⁊ viroꝛ Etiã poteſt componi ab e.⁊ vir ⁊ tũc idẽ eſt qđ caſtrare.debilitare

Euito as.are.aui.a.p.i.valde vitare vl̃ eui/ dent vitare. Jñ h̃ ⁊ h̃ euitabil̃ ⁊ h̃ le. Et eui/ tat⁹ ta.tũ.i.valde vitat⁹. vl̃ euident vitatus qđ etiã p̃t cõponi ab e.⁊ vita.i.vita ꝑuatus. Uñ Pap̃. Euitat⁹ vita ꝑuat⁹.i. ꝑterit⁹

Eunuchizo as.⁊ eunucho.chas.i. eunuchũ facere

Euo as.are.aui.n.p.i.inſanire. etiã inuenit̃ p euacuare⁊ fugere.⁊ đr ab euan.tis.

E ante X

Exacerbo as.are.a.p.i.vuas acerbas colli/ gere.exaſperare.⁊ dicit̃ ab ex⁊ acerbo as.qđ non eſt in vſu

Exacero as.aui.a.p.i.ab acere purgare.

Exaggero as.aui.a.p.i.valde aggerare.at/ tollere.manus facere.ſicut eſt illud euangelij Et tu capharnaũ.q̃ vſq; ad celũ exaltata es Hõ qđẽ vſq; ad celũ capharnaum exaltata erat ſz ei⁹ numiã ſuꝑbiã exaggerat.

Exalto tas.taui.a.p.i.in altu tollere

Ex

Examino nas.naui.a.p.i.pbare. equalit iu dicare vel discutere ꝛ diligenter inq̃rere.inuestigare

Exanclo.clas.claui.a.p.i.haurire

Exancoro.as.aui.a.p.i.ancorã euellere.nauem dissoluere.ꝛ ōr ab ex ꝛ ancoro.as.

Exanimo.as.aui.are.a.p.i.debilitare.pterrefacere.ꝛ ōr ab ex ꝛ anima mas. Jñ exanimat⁹.ta.tũ.i.debilitat⁹.pterrefact⁹.ꝓsternatus Unde Hester.xv. Et pene exanimata est

Exaro as.are.a.p.i. valde arare l̃ describere

Exartuo.as.aui.a.p.i.diuidere

Exascio as.aui.a.p.i.dolare

Exaspero ras.raui.a.p.i. exacerbare vel cõmouere vel facere asperum

Exautoro as.aui.a.p..i.extra autoritatẽ facere vl̃ ponere.ꝛ ōr ab ex ꝛ autoro.as. Unde Quintilian⁹ de causis. Exautorat⁹ manus aruis agresti laboze subegit. Exautorat⁹ ponit h̃ ꝓ extra autoritatẽ posit⁹. Accipit etiã ꝓ delere. Uñ Macrobi⁹ de saturnalib⁹. Exautorata tñ sequẽti etate

Excandesco.cis.incho.i.incipio cãdere

Excaturizo as.aui.a.p.i.p aquã scaturientẽ vel ebullientẽ plumã aui auferre. Uñ legit i sidonio. Alĩ excaturizabãt aues. Alĩ exenterizabãt pisces.ꝛ pdu.u añ r.

Excauo as.aui.a.p.pe.coꝛr̃.i. valde cauare. Uñ Job Lapides excauãt aque

Excedo.dis.cessi.cessum.a.t.i.exire.extra cedere. Et excedo.i.excello vel transcẽdo vl̃ supero. Et pdu.ce.

Excello lis.lere.i.eminere. valde cellere. vt ille excellit illũ in dignitate. Uel ōr supare.q̃i extra alios cello.i.leuo.ꝛ habz excellui vl̃ excelsi in ꝓterito.ꝛ excelsum i supino vl̃ excelsum.ꝛ q̃nq̃ regit actiũ. vt ille excellit platonem.q̃nq̃ dtiũ. vt Plato excellit illi. Jñ excellentia. Uñ. Excellit supat excelsus dicit altus. Excelleo.les.idem

Excendo.dis.dere.di.a.t.i. vade accẽdo

Excerpo is .psi.ptũ.i.extra carpe.eligere.extrahere.ꝛ ōr ab ex ꝛ carpo.pis.

Excido dis.di.sum.i.extra vel valõ cedere. vl̃ destruere vl̃ euertere ꝛ ōr ab ex ꝛ cedo dis cecidi.ꝛ pd.ci.vbiq̃. Itẽ excido dis.cidi.potest componi ab ex ꝛ cado.dis. ꝛ tũc caret supino.ꝛ coꝛripit ci. vbiq̃.ꝛ signat extra cadere vel ex aliquo cadere

Excieo.es.ciui.citũ.i.puocare.cõmouere.ꝛ ōr ab ex ꝛ cieo cies.ꝛ coꝛ.pe.h̃ supinũ excitũ. Jñ ꝓbũ frequẽtatiuũ.excito tas.pe.coꝛ. Itẽ ōr excio cis,ciui.citũ.ꝛ tũc excitũ excitu pe.

Excipio pis.cepi.a.t.i.eligere.extrahere.extra capere.supalia capere.recipere.latẽter capere. inuadere.ꝛ ptinet ad insidiatores

Excito.tas.taui.a.p. vide supra in excieo

Exclamo.mas.mare.i.elevare vocẽ.vel valida intẽtione pces effundere.ꝛ clamare.id ẽ voce insonare

Excludo.dis.a.t.i.extra claudere vel extra clausurã emittere

Excodico.cas.caui.a.p.i.circa codicẽ.i. trũcum apire terra ꝛ velut lacũ efficere

Excolo las.laui.a.p.i.purgare.emittere vel discutere.ꝛ ōr ab ex ꝛ colo.las. Jñ excolantis.oĩs ge.i.purgãs vel emittẽs.discutiens. Jnuenit etiã excolo.lis.lere.tertie ꝯiugationis.ꝛ ōr ab ex ꝛ colo.lis.i. diligẽter colere.et ꝓducit co. excolo qñ est ꝓme ꝯiugatõis. sed qñ est tertie ꝯiugatiõis coꝛripit

Excõmunico.cas.caui.a.p.i.extra cõmunionẽ facere.cõione ꝓuare.ꝛ ōr ab ex ꝛ cõmunico.cas. Jñ excõicat⁹ ta.tũ.

Excreo.as.aui.i.expuere vl̃ ꝓicere . ꝛ ōr ab ex ꝛ creo.as.ꝛ abiicit s ꝓcedẽte ꝛ.

Excresco.scis.i.extra vel valde crescere

Excubo bas.bare.cubui.vel ꝼm aliq̃s excubaui.excubatũ vel excubitũ.i. vigilare. custodire.q̃si extra cubare.qõ faciunt q̃ ciuitates vel castella vel castra custodiũt ō nocte. ꝛ ōr ab ex ꝛ cubo as. Potest etiã dici excũbo excũbis.ab ex ꝛ cumbo bis.in eodem sensu. ꝛ coꝛripit cu. Excubare etiã ꝼm Papiaz ōr ꝓ foribꝫ inuigilare

Excudo dis.di.sum.a.t.i.feriendo eĩcere.i. extra cudere

Excurso sas.sare.i.frequẽter currere

Excuso sas.sare.saui.a.p.i.extra cusionẽ ponere.q̃si nõ cudere.vl̃ excudere ōr q̃si frequẽter cudere.vt ille q̃ excusat sit extra malã fa(mã.

Execro cras.sz frequẽti⁹ inuenit ex/ ecroꝛ arisi.in deponẽti.i.maledicere. excõicare.extra sacrũ facere. Et coꝛ.pe.

Exemplo as.are.aui.a.p.i.ad similitudinẽ alicui⁹ aliq̃d ponere

Exentero as.aui.are.a.p.q̃si exinterare ōr.i. que intra sunt extrahere. Exentera eĩ dicũtur intestina que sic dicunt.q̃si exintera. Et coꝛ.pe.exentero

Exequo as.aui.are.a.p.id ē.valde vel iuxta equū facere.z ōr ab ex z equo.as.

Exequor.ris.ecut⁹ sum.d.t.i.extra alia seq̄ aliq̄d pficere.ad effectū ducere.istare ad aliq̄d faciendū Jñ executio ōr effect⁹.z abjcit s.pcedēte r.z cor.e.

Exerceo cel.cui.citū.a.s.i.opari.experiri.extra arcere.z ōr ab ex z arceo ces

Exercito as.are.i.frequēter exercere. Jñ exercitatus ta.tū. Et nota q exercit⁹ ōr pprie defatigat⁹ Sz exercitat⁹ artib⁹ assuet⁹ z instructus. Et ab exerceo cel.ōr h exercit⁹ tus .tui id est collectio hoīm in expeditōe Jñ ōr hoc exercitiū tj.z adiectiue exercit⁹.ta. tū.z ōr.p pprie defatigatus

Exero.ris.rui.ertū.i.foras emittere vl nudare vel manifestare. Jñ exerto tas.frequētatiuū Et exert⁹ ta.tū.z cor.pe.

Exhalo las.laui.lare.n.p.i.foras emittere.redolere.vl de vita recedere.z ōr ab ex et halo.las.z pdu.ha.

Exhaurio.ris.rire.exhausi exhaustū in supino.a.q.i.valde haurire.euacuare.extenuare.z ōr ab ex z haurio ris.

Exheredo das.a.p.i.extra hereditatē ponere.hereditatē auferre

Exhibeo bes.bui.a.s.i.ostēdere vl pśentare vel dare.z ōr ab ex z habeo

Exhortor.taris.atus sum.ꝑbū cōe.i. valde hortari. Jñ exhortator.tio.z h exhortator⁹ria.rium.

Exigo.gis.ere.egi exactū.a.t.q̄nq̄ signat Hā exigere.i.expellere Et exigere.i.pficere.z Exigere.i.inuite petere Et exigere q̄nq̄ simpliciter ponit p req̄rere vel petere Et exigere.i.extra vel vltra agere Et exigere.i. diuidere. Jñ exactus ta.tū. Unde.ij. Mach.vl. Sicut em̄ vinū sp bibere aut sp aquā ptra riuz est.alternis aūt vti delectabile. ita legēribꝫ si semp exact⁹ sit fmo nō erit ḡtus

Exilio lis.lui vel lui.exultū.n.q.i.extra vel valde salire Jñ exulto tas.i.frequēter exilire.qō pprie fit cū letamur. Et ponit exultari p letari

Eximmutuo as.aui.are.i.depaupare.pauperem facere.z ōr ab ex z immutuo as.

Eximo mis.mi.emptū.a.t.i.auferre vel extrahere.z ōr eximo quasi extra emo.i.traho.

Exinanio.inanis.nīui.a.q.i.anibilare.deprimere.euacuare.diminuere z ōr ab ex z ianio nis. Uñ apl's ad Phil.ij. Exinaniuit semet ipsum formā serui accipiēs

Existimo as.are.aui.a.p.i.putare z ōr ab ex et estimo Jnde existimatio.i.putatio vel ille se dignitatis stat⁹ fama z moribꝫ adq̄sit⁹

Existo stis.extiti.n.t.i. pmanere. extra stare

Exoccupo pas.i.expedire.z ōr ab ex z occupo.et cor.cu.

Exoleo les.leui vel lui.exoletū vel exolitum.n.s.i.crescere.z ōr ab ex z oleo les Pap̄.vero dicit Exoleuit.i.in oblitionē venit. defecit corrupt⁹ est.z cor.o añ l.

Exorcizo as.aui.a.p.i.adiurare.icrepare

Exordior diris.exordit⁹ sum vel exorsus sū d.q.id est incipe vel loqui Jñ exorsus sa.sum id est locutus.inceptus

Exosso as.aui.a.p.i.laniare.discindere.ossa extrahere.et ōr ab ex et osso.as. Ponit etiā p debilitare vel infirmare Cū em̄ ossa sint corporis robur.q̄ ea aufert corp⁹ debilitat.

Expando dis.di.passum.a.t.i.extēdere Uñ illud Expassis in cruce manibus.i.extensis Jnuenit etiā expansis qō sustinendū ē. Sz fm Priscianū Pādo pateo patior faciūt supinū passum.et ōr ab ex et pādo dis.

Expapillo.las.laui.lare.i.exoluere. denudare.et pprie papillas.et ōr ab ex et pupilla

Expatulor.laris.latus.lari.d.p.i.spatulam auferre vel frangere.z dicitur ab ex et spatula.laris.

Expecto ctas.ctaui.ctare.i.demorari.sustinere.pistolari Expectat⁹ qui ventur⁹ ē. Spectatur q̄ videtur vl appropiat fm Pap̄.

Expectoro.ras.raui.a.p.i.exoluere firmacu lum a pectore remouere.et ōr ab ex et pect⁹

Expedio dis.dire.diui.ditū.a.q.i. liberare. explicare.exoluere.quasi extra pedicā ponere. et ōr ab ex et pedica. Jñ expedit⁹ ta.tū.i. exolutus.liber.pmptus

Expendo.dis.dere.pensum.a.t.id est expensas facere.et dicit ab ex et pendo is. Jñ hec expensa.se.

Expergefacio cis.feci.factū.a.t.i.excitare vl facere cuigilare.et ōr ab ex et pgisco.scer̄.et facio.cis.et actiū fa.

Expgisco.ris.exprect⁹ sum.i.a somno cuigilo.et ōr ab ex et pgo.gis.qō cōponit a per.z rego gis. Unde dicit Priscianus in.x.libro Expgisco q̄ a pgo est exprectū facit.qō sc cōponit ex p et rego.qō facit rectū.cuius rectissimi etiā expergit⁹ dicebāt

Experior.riris.ptus sum. ꝑbū cōe.i. pbare vel pbari.cognoscere. tēptare. cognoici vel temptari.et ōr ab ex et pario. Jñ h experimentum.ti.et hec experiētia.tie.z expertus ta.tū q̄ autem experior cōponatur a pario. patet

Ex

p Prisciānū in .x. libro dicentē. Sunt etiaz alia ex hipso. i. pario cōposita deponētia. ex perior. operior. q̄z pticipia exp̄t⁹ opertus. a pario oñdūt esse cōposita. cui⁹ pticipiū par tus est. Et vult Prisciān⁹ vt patet q̄ experi or sit ꝟbū deponēs Sz dic q̄ olim experior fuit deponēs. sz nūc est cōe. Itē expiri q̄nq; ponit p rñdere seu defendere. vt de iudi. c. j. de pcu. c. q̄ generalit. li. vj. q̄nq; p agere. vt ō cā poss. z ppri. c. pastoralis

Expicor carʒ. d. p. z expico cas. i. despicare. z ō⁹ ab ex z spico cas. z pducit pi.

Expilo las. lare. a. p. idem est q̄ō depilo. z ex eisdē ꝟbis p̄t cōponi de q̄bꝫ depilo. vñ pōt corripe pi z pducere ꝑm diuersas cōpositio nes. vide s̄ in depilo +

Expingo gis. egi pactuz. a. t. i. expellere. z ō⁹ ab ex z pango gis.

Expino. as. aui. are. a. p. i. spinas auferre vel extrahere. z ō⁹ ab ex z spino. as. z pdu. pe.

Expio as. are. a. p. i. expurgare ex toto. vl̄ p/fecte piare. Jñ h̄ expiamē pe. p. z h̄ expiatio. id ē purgatio. pia actio. mūdatio. Et expia/bilis expiabile q̄ō expiari p̄t. z ō⁹ ab ex z pio

Expiro. as. aui. are. n. p. i. mori. extra spiritū mittere. z ō⁹ ab ex z spiro. as. z pdu. spi.

Expiscor. aris. d. p. i. ex toto a piscib⁹ euacu/are vl̄ adq̄rere. z ō⁹ ab ex z piscor

Expleo ples. plere. a. p. i. finire

Explicit z expliciūt ꝟbū defectiuū. i. termi/nat vel finit. vl̄ terminant z finiunt. nec iue/nitur de eo plus

Explico cas. cui. citū. a. p. inuenit etiā plica ui plicatū antiq̄t⁹. ab ex z plicō. as. i. ordina re. digerere. distēdere. extra plicā ponere. sol uere. aperire

Explodo dis. si. sum. n. t. i. man⁹ relatare. ex pellere. excutere. vl̄ extra plausum facere z po nere vel ejcere vel explere

Explozo ras. raui. rare. a. p. i. exq̄rere. iuesti/gare. z pdu. plo. z ō⁹ ab ex z plozo. ras. Unū i auroza. Per q̄s explozet plebis z vrbis op⁹

Expompo pas. paui. pare. a. p. i. vituperare detestari. z ō⁹ a pompo as.

Expono nis. nere. a. t. i. ō ponere. explicare. exoluere Exponi aūt dicunt infantes ꝟui li berti z languidi si sine cura dimittunt. vl̄ eis alimeta neganꝫ a parētib⁹ a dñis vl̄ a patro nis. vt in. c. vnico. de infan. z lang. Exponi eñ aliq̄ solēt relegato pictatꝫ officio infantes vel languidos an ecclias ponere. vt eos alq̄ miseratōe moti colligāt. lxxvij. di. si exposit⁹

Exprimo mis. pssi. pssum. a. t. i. extra p̄mere. effundere. manifestare. rep̄sentare. z ō⁹ ab ex z p̄mo mis. z cor. pri.

Exprobro. bras. braui. a. p. i. diffamare. icre pare. ꝺuiciari. p̄teritā culpā opprobrioſe enar rare. z ō⁹ ab ex z probro. as.

Expumo. mas. aui. are. n. p. i. valde vl̄ extra spumare vel spumas auferre

Expungo. gis. a. t. i. extra pellere. extra punctum scriptiōis ponere z delere

Expuo. is. pui. putū. n. t. i. extra spuere

Exq̄ro rʒ. sui. itū. a. t. i. inuestigare. extra q̄rere

Extendo. dis. di. tentū. vl̄ extēsum. n. t. i. explicare. extra tēdere

Exterminо. nas. naui. nare. a. p. i. terminum auferre vel extulē facere. q̄si extra terminū po nere z ejcere. z ppie ō⁹ de exulib⁹. z ponit p demoliri. Unū Matth. vj. Exterminat faci es suas. i. demoliūt. dissoluūt. deuenustant. dissipāt. q̄si extra terminos hūane ꝺditiōis abducūt. Jñ h̄ z h̄ exterminabilis z h̄ le

Externo. nas. a. p. i. alienare.

Extimo. mas. mare. a. p. i. appreciari vel pu/tare. q̄si ex mēte sic h̄re. z ō⁹ ab ex z timo q̄d ē mens. Uel extimare est p̄ciū alicui⁹ rei certū dare. z est idē q̄ taxare vel certū p̄ciū diffi/nire z determinare

Extinguo. guis. xi. ctū. a. t. i. mortificare. z p tinet ad ignē. z dicit ab ex z stinguo. guis. et abjcitur s.

Extipo. as. aui. are. a. p. i. emittere. euacuare z ō⁹ ab ex z stipo. as. z pducit sti.

Extirpo. tirpas. paui. a. p. i. a radice subuer tere. a stirpe extrahere. destruere ex toto vel euidēter. siue extra stirpare

Extollo lis. lere. a. t. i. sursum elevare

Extremisco scis. ꝟbū inchoatiuū. i. incipio extremere

Extremo as. a. p. i. extremū facere vl̄ vltimū vel pūrgare. auferre. extrinsec⁹. deforis. ꝑm Hugʒ.

Extremo mis. mui. ere. n. t. i. q̄si extra treme re. z ō⁹ ab ex z tremo mis.

Extrico cas. care. a. p. i. expedire. exoluere. et pducit tri. Unū Virgil⁹ in vj. eneyd. Dic la bor ille dom⁹ z inextricabil̄ error. Et Tho bie. vj. Fum⁹ ei⁹ extricat oē demoniū. Jñ h̄ z hec extricabilis z h̄ le.

Extringo gis. xi. ctum. a. t. i. extra vel valde stringere vl̄ a strictura remouere. z ō⁹ ab ex z stringo. gis.

Extrudo. dis. si. sum. extrudere. a. t. i. valde vel extra trudere. depellere. lōge abire. facere z ō⁹ ab ex z trudo. z pdu. tru.

Expoliat + Exponit infantes

Expolire

Extrusa

Extruo.is.xi.ctũ.a.t.i.valde l' extra struere
Extupeo pes.pui.n.s.⁊ caret supino.⁊ ē val
de stupere vl' a stupore cessare.liberare.⁊ cor.
stu.⁊ dr ab ex ⁊ stupeo
Extupo as.aui.are.a.p.i.valde stupare.stu/
pā remouere.⁊ dr ab ex ⁊ stupo as. ⁊ cor.stu.
Exubero.ras.raui.are.n.p.i.valde vberare
supabundare.⁊ dr ab ex ⁊ vbero
Exuco cas.caui.a.p.i.succũ auferre.⁊ dr ab
ex ⁊ suco cas.qd nō est in vsu.⁊ pdu. pmā
Exudo as.aui.n.p.i.sudorē emittere vel ex/
tra sudorē ire.⁊ dr ab ex ⁊ sudo as.⁊ p.pe.
Exulcero.ceras.raui. rare.a.p.i. extra valde
vel deorsum vlcerare. vl' vlcera auferre.exa/
ceruare.eneruare.⁊ dr ab ex ⁊ vlcero.as.⁊ cor
ripit ce.
Exulo las.vbũ neutropassiuũ.i.extra soluz
sue terre poni ⁊ exterminari Et dz sic ꝯstrui
Ego exulo a rege.⁊ nō dz dici Ego exulo il/
lum fm Hug. Pap.etiā dicit Exulare.i.ex/
tra solũ suũ habitare. Exulo a te
Exulto as.are.i.frequēter exilire. qd ꝓprie fit
cũ letamur. Et iō ponit exultare ꝑ letari.sed
ꝓprie saliēdo fm Hug. Et dr ab exilio.lis.li
ui vel lui.ultũ.tu.i.extra vl' valde salire
Exundo das.dare.n.p.i.valde abundare vl'
excrescere.⁊ dr ab ex ⁊ vndo das.
Exuo is.exui exutũ exuere.a.t.extrahere.ex/
poliare.⁊ dr ab ex ⁊ suo is. Jñ exutus ta.tũ.
id est expoliat⁹.extract⁹.expulsus
Exupero as.aui.are.a.p.i.valđ supare.⁊ dr
ab ex ⁊ supero as.
Exuro ris.exussi exustũ.a.t.i. valde vrere.et
dr ab ex ⁊ vro vris.⁊ pdu.u. Jñ exust⁹ ta.tũ
id est combustus

F ante A

Fabello las.laui.n.p.i.loq
Fabrico cas.are.n.t.i.instruere.cō
ponere.munire.⁊ dr a faber.bri. Ui
detur etiā poni in deponēti genere. Uñ illđ
ꝓpheticũ. Fabricat⁹ est aurorā ⁊ solē
Fabulor aris.atus sum.d.p.i.fabulas dice
re vel falsa
Facesso.si.situ.vbũ desideratiuũ.i. deside/
ro facere Jtē facessere.i.desinere.cessare.re/
cedere Et dr facesso q̄si facere cesso. Unde
Prudēti⁹ i libro hymnoꝝ Facessite inq̄t ne
nostrā ḡuet obseq̄la mortē.i.discedite
Facio cis.ci.ctũ.n.t.i.aliq̄d opari ex p̄iacē/
ti materia.sz creare ex nihilo
Facto as.i.frequēter facere Jñ descēdit ali
ud vbũ frequētatiuũ.s. factito as.i.frequen
ter facere
Facundo das.a.p.i.facere facundũ
Falcito tas.i.frequēter falcare. ⁊ dr a falco.
cas. Et pt esse nō frequētatiuũ.⁊ tũc deriua
tur a falx cs.⁊ ē idē qd falcare vel falcē facere
Falco cas .aui.a.p.i.curuare vel falce secare
⁊ dr a falx.cis.
Falero.ras.a.p.i.ornare. vt iste vtit verbis
faleratis.i.ornatis Jtē inuenit falerare ꝑ su
perbire.inaniter se iactare
Fallo lis.fefelli.falsum.a.t.i.fando vbis de
cipere.⁊ dr a for faris. Et a fallo dr falso.sas
frequētatiuũ.a q̄ falsito tas.aliud frequēta/
tiuũ Jtē fallo componit cũ re vt Refello lis
li.refellere.⁊ caret supino
Falsifico cas.aui.a.p.i.falsum facere. ⁊ dr a
falsus ⁊ facio. Jñ falsificatio.onis.
Falsito tas.frequētatiuũ de falso.sas.i.fre/
quēter falsare.⁊ cor.pe.
Falso sas.id est frequēter fallere.a fallo fefel
li falsum.
Fameo mes.mui.n.s.i.esurire.hr̄e famē Jñ
famesco scis.inchoatiuũ
Famino nas.aui.n.p.i.loq̄.⁊ dr a famē.inis
Et componit cũ ad vt Affamino nas.
Famo mas.mare.a.p.i. famā diuulgare. et
dr a fama
Famulor laris.atus sum.d.p.i.obseq̄. obe/
dire Et famulari debiti ē Obseq̄ volūtatis
Obedire ad vtrũq̄ refert. Famulor cōpoit
cũ cō vt Cōfamulor.arz.i.sil' famulari
Farcino nas.naui.a.p.i.replere
Fartio.si.sum vl' tũ.a.q.⁊ q̄nq̄ inuenit farti
ui.titũ.qd ꝓbat farcimentũ. Jtē inuenit far
siui farsitũ.sz h̄ poti⁹ tractũ est a vulgari q̄/
rundā q̄ vtunt vbo isti⁹ litterature ꝑ totaz
ꝯiugationē.s.farsio.sis.siui.situ. Et ē fartire
saginare.implere Jñ verbalia fartor fartrix
fartio.onis.
Fascino.nas.a.p.i.incātare.q̄si adulādo im
petere.laudādo decipe. Unde ad Gala.iij.
Quis vos fascinauit vritati nō obedire.vbi
dicit glo. Quis vos fascinauit.i. decepit ve
ritati non obedire. Et cor.pe. Uñ Uirgili⁹
in bucol'. Nescio q̄s teneros oculo mihi fas
cinat hedos.
Fastidio.is.diui.a.q.i.horrere. spernere. cō
temnere.tedere Jñ vbalia. Et h̄ fastidiũ.dij
id est.supbia vel tediũ. Et fastidiosus.sa.sũ
id est supb⁹ vl' tediosus. Et h̄ fastidiosus.si.
⁊ h̄ fastidiositas.tatz.⁊ deriuat fastidio a fa/
stus.qd est supbia. Quidā tñ dicūt fastidio
esse ꝑme impositiōis.⁊ inde fastus

Fastigio.as.a.p.i.exaltare. sublimare. Jñ fastigiat⁹ tus.⁊ fastigiatus.ta.tũ.i.eleuatus ⁊ altus.⁊ dicit̃ a fastus qđ est supbia. Et inuenit̃ p syncopã fastigatus ꝓ fastigiat⁹ Unde Grecism⁹. Sunt fastidia tedia. sed fastigia celsa.

Fateor.teris.fassus sum.d.s.i. manifestari. quasi teneor fari Fateri coactõis est ⁊ necessitatis. Fatemur em̃ coacti Sed ꝯfitemur ⁊ manifestam⁹ volũtarij. Prodimus precio vel aliqua vtilitate sperata ducti. Itẽ fatemur mala.manifestam⁹ bona.ꝓdim⁹ q̃sita. Et cor.fa.fateor. Uñ. Confiteor si q̃d ꝓdest delicta fateri

Fatigo gas.gaui.a.p.i.fatim agere ⁊ abundanter.⁊ dicit̃ a fatim.qđ est abũdant̃.⁊ agogis. Inde fatigat⁹ ta.tũ.i.in itinere lassatus fessus

Fatisco scis.scere.n.t.i.abũdanter hiscere ⁊ scindi.vt Iste pãnus fatiscit rimis.i.scinditur.⁊ đr a fatim qđ est abũdant̃.⁊ hisco.scis Et fatiscere.i.lassari.marcescere.abũdanter apiri.desinere esse.deficere Uñ de scõ Martino đr. Art⁹ febre fatiscẽtes

Fato tas.taui.a.p.i. destinare.designare

Fatuo.as.aui.a.p.i.fatuũ facere.⁊ đr a fatuus. Et cõponit̃ cũ dis vt diffatuo.i. diuers modis fatuare vel a fatuitate remouere. In fatuo as.i. valde fatuare

Faueo.ues.ui.fautũ.n.s.i.suffragari.auxiliari.assentire.fauorẽ dare.⁊ ꝓprie in malo. Et ꝓducit fa in p̃terito.sꝫ in p̃nti corripit eam. Uñ. Ut legi faueas tibi sicut amaris amet̃ Proximus

Faxo.xis.xit.ṽbũ defectiuũ ⁊ comicũ.i.facere.⁊ nõ habet ampli⁹ nisi p̃dictas voces. ⁊ faxim.⁊ đr a facio.cis. Et faxo faxis faxit q̃nq̃ accipiunt̃ ĩ vi futuri. q̃nq̃ ĩ vi p̃sentis tã subiunctiui q̃ indicatiui

Faxim est p̃ntis tp̃is.subiũctiui modi.accipit̃ tñ ꝓ futuro

F ante E

Febricito tas.pe.cor.qđ ⁊ febricitor tarꝫ.inuenit̃ in deponẽti ge.i.febrẽ hr̃e

Febrio.bris.i.febrẽ hr̃e.⁊ deriuat̃ a febris. Jñ febrisco scis.inchoatiuũ

Februo as.i.sacrificare vel purgare

Feco cas.caui.n.p.i.fecẽ facere vel fece inficere. Et componit̃ cũ de.vt defeco.as.i.purgare.quasi deorsum a fece ponere. Uñ ꝓpha. Uindemie defecate ⁊c. Itẽ effeco.cas.i.purgare.q̃si extra fecẽ ponere

Feco.cas.ꝓ fecẽ facere neu.ge.est.ꝓ deturpare actiuũ est

Fecundo das.a.p.i.fecundũ facere

Federo.ras.a.p.i.pacificare. fedus firmare. ⁊ dicit̃ a fedus deris. Et componit̃. Cõfedero.ras.i.cõiungere.colligare. Jñ ṽbalia cõfederator.trix.tio.

Fedeo des.i.fedũ esse.⁊ đr a fedo.das.aui.

Fedo das.daui.a.p.id est deturpare. Et cõponit̃ cũ con vt Confedo.das. Defedo.as. id est mũdare vel valde fedare. Diffedo.as. id est diuersis modis fedare vel mũdare Effedo das.id est valde fedare. vel extra feditatem ponere. Refedo.das.id est iterũ fedare.⁊ ꝓducit fe. Unde.ij. Regũ.xvj.dicit̃. Ut cum audierit israel ꝙ fedaueris patrẽ tuũ roborẽtur tecũ ⁊c. Et Uirgi. in tertio eney. Semesam p̃dã ⁊ vestigia feda relinquũt

Felico.cas.care.a.p.id ẽ felicẽ facere. Et deriuat̃ a felix. Jñ felicito.tas.frequẽtatiuum. Et ꝑ cõpositionẽ infelico cas.i.infelicẽ facere ⁊ infligere. Infelicito tas.frequẽtatiuũ.

Femino.nas.ui.n.p.id est more feminaꝝ se habere. vel femino nas.a.p.i.mollẽ vl̃ femineum facere.debilitare.eneruare.euirare Et componitur Effemino.nas.id est. valde feminare

Fendo.fendis.non est ĩ vsu.sed defendo.is. Inde defenso.sas. Item cõponit̃ Infendo dis. Inde infenso sas.frequẽtatiuũ. Offendo.dis.di.sum.su. Inde offenso sas.frequẽtatiuum

Feneror aris.d.p.dicit̃ a fen⁹.⁊ in eodẽ sensu inuenit̃ fenero as.i.mutuare vel mutuari scꝫ dare ad vsurã vel accipe. Est em̃ dantis ⁊ accipiẽtis.⁊ q̃ dat mutuo. ⁊ q̃ accipit feneratur. Jñ h̃ fenerator.oris. q̃ dat ⁊ q̃ accipit fen⁹.q̃si fenoris actor. Et feneratori⁹ria.riũ Et componit̃ fenero vel or. Confenero.ras vel confeneror.aris.id est.simul fenerari Defenero as. vel defeneror.aris.i.ditare vl̃ ditari.vel valde fenerari.vel deseruire.vl̃ a fenore remouere. Refenero.ras. vl̃ refeneror.arꝫ. id est iteꝝ fenerari. Itẽ fenero vel feneror inuenitur ꝓ cõiungere vel ligare. Fenero.ras cũ suis cõpositis est neutrũ. Sꝫ feneror.arꝫ depo.cũ suis compositis Itẽ fenero.ras.q̃n stat ꝓ cõiungere vel ligare.⁊ defenero ꝓ ditare sunt actiua

Fenestro.as.are.n.p.i.fenestras facere.vl̃ fenestras p̃parare

Ferbeo.bes.bui.n.s.i.bulire.scatere.calefieri.estuare.⁊ đr a feruco.mutata u.in b.

F

Ferio.ris.a.q.caret ꝑterito ⁊ supino. ſz mutuat ea a pcutio tis. qđ eſt eiuſdē ſignificatōnis ſecū. ⁊ facit pcuſſi pcuſſum. i. pcutere. Et componit cū re. vt Referio. ris. i. iterꝙ ferire l' retro ferire. ⁊ cor. ꝑmā. Uñ Ouidi⁹. Ipſaqꝫ ceruleis charta ferit aquis. Et Oratiꝰ. Hō ſemp feriet qōcūqꝫ minabit arc⁹

Ferio.as.n.p. vel poti⁹ ferior.aris.d.p. dr. i. ceſſare ab opib⁹. vel ſolēnizare

Fermēto.tas.a.p.i. fermēto corrumpe

Fero fers fert tuli latū. ꝑbū anomalū. corripit ꝑmā tā in ꝓſenti qꝫ in ꝑterito. Et ſigt plura. Hā fero. i. cupio Uñ Ouidi⁹ In noua fert anim⁹ mutatas dicere formas. Fero id eſt dico. Fero. i. ſuſtineo vel patior vel tolero. Et fero. i. porto Uñ. Fert patitur dicit fert cupit atqꝫ gerit. Jñ ꝑbalia lator. latrix. latio

Ferocio.cis.ciui.a.q.i. ſeutre vel deſpicere vl' faſtidire. ⁊ dr a ferox cis.

Ferro.ras.raui.a.p.i. ferro aliqđ ꝓparare ornare

Ferueo es. ⁊ feruo.uis. i. bullire. ſcatere. calefieri. eſtuare Et ponit ſepe feruere p frequentare. ſicut ecōtrario frigere p ceſſare. qr cū locus aliquis frequētat calcādo videt calefieri. Et habēt idē ꝑteritū ſcz feruiui. ſz frequētius dr p ſyncopā ferui. Jtē a ferueo mutata u. i b. dr ferbeo bes. bui. i eodē ſenſu. ⁊ omnia ſunt neutra. Et ab oib⁹ iſtis inchoatiua ſunt. ſ. ferueſco feruiſco ferbeſco

Feſtino.as.naui.pe.p.n.p.i. accelerare. ⁊ dr a feſtū qđ eſt lignū qđdā. videt em̄ tigna ad feſtū celerare. ⁊ ideo tractū eſt inde feſtinare. quaſi ad feſtū nare Et differt a ꝓperare. Ꝓperat enim q̄ qđ incipit mature tranſigit Feſtinat qui multa ſimul incipit nec pficit Jñ feſtinus. na. nū.

Feſtiuo.uas.uaui.n.p.i. feſtare

Feſto as.are.i. feſtū celebrare. ſolēnizare

Feteo es. tui. n.s.i. eſſe vel fieri fetidū. ⁊ dr a fedeo. es. d in t. qꝫ aūt dr fetet quaſi phos tenet. i. ignē vel aerē. etymol'. eſt. Et hinc fetor toris. Et fetid⁹. da. dū. i. putridus. ⁊ fetoſus ſa. ſum. i. fetidus

Feto. tas. tare. a. p. i. parere vl' generare. ⁊ dr a fet⁹ ta. tū. Jñ ferat⁹ ta. tū. i. generat⁹ vl' pt⁹ Et ferās. tātis. ꝓticipiū. i. generās vl' piens Et h ferās tis. i. pec⁹ pecudis. Uñ pō. Et ſuſtulit eū de gregib⁹ ouiū. ⁊ de poſt ferātes accepit eum

F ante I

Fibulo las. laui. a. p. i. fibulis ligare. ⁊ dr a fibula Et componit cū ad. vt affibulo. las. i. alligare. ⁊ ꝓprie mantellū Jtē cū con. vt cōfibulo las. i. ſimul fibulare Jtē cū dis. vt diffibulo. as. Jtē cū de ⁊ dr defibulo. i. diſſoluere. diſligare. Jtē cū ex. ⁊ dr effibulo. as. i. exoluere. Jtē cū in ⁊ dr infibulo. as. i. illigare vl' fibulas immittere Jtē cū pre. ⁊ dr prefibulo las. i. ante vel ab anteriori pte fibulare. Jtē cū re. vt refibulo. i. iterū fibulare vl' diffibulare Item cū ſub ⁊ dicit ſuffibulo las. id eſt. ſubligare

Fideiubeo bes. iuſſi. iuſſum. a. s. i. fidē p aliquo dare. iurare. ꝑmittere. Jñ fideiuſſor or⁹ q̄ ꝑ alio ſe obligat vel fidē dat vel promittit Uñ Eccl. xxviij. Fideiuſſoris ne obliuiſcaris. dedit em̄ aīam ſuā p te. Et ſcribit̄ p geminū s. fideiuſſi fideiuſſum ⁊ fideiuſſor

Fido. diſ. dit. fiſus ſum. ꝑbū neutropaſſiuū id eſt fiduciā habeo vel credo. Jñ h ⁊ h et h fidens. tis. tā nomē qꝫ ꝓticipiū. ⁊ fm q nom̄ eſt compar. Jñ fidēter tius. ſime. ⁊ h fidētia tie. Fido componit cū con. ⁊ dr cōfido dis. cōfiſus ſum Jñ cōfidēs. ⁊ compar. Jñ cōfidenter tius. ſime. aduer. Et h cōfidentia tie. Et componit cū dis. vt diffido dis. fiſus ſū id eſt nō fidere. Fido cū ſuis cōpoſitis neutruz eſt. ⁊ pducit fi. Uñ Ouidi⁹ de arte. Diffidet miſere ptin⁹ illa ſibi. Jnuenit fidit ꝑteritū de findo. dis. ⁊ cor. fi. Uñ Fido parit fidit dat qz findo fidit. Jtē fidis etiā eſt genitiuus de fidis fidis p virgine quadā. Jtē fidis eſt dūs ⁊ ablatiu⁹ pl'is de fid⁹ da. dū. ⁊ pdu. fi vide ſup̄ in fides Et hz tria ꝓticipia. ſ. fidēs fiſus ⁊ fiſurus

Fiducio.as.a.p.i. fiduciā pſtare. vl' ad ſecuritatē. qđ vulgariter ſolet dici affidare. Et cōponit affiducio.as. ad aliquē fiduciā vel ſecuritatē dare. Jtē ꝑfiducio.as. ſimul fiduciam dare. Diffiducio as. Defiducio. as. Effiducio.as. Jnfiducio.as. i. impignorare. publicare. diffidare

Figmēto.as.aui.a.p.i. fingere. ſimulare

Figo.gis.fixi. fixū. a.t.i. immittere. inferre. fortit̄ ⁊ ſtabilit̄ imponere. ⁊ pd. fi. Uñ Ouid⁹ epi. Figit in iuſſo nr̄a ſagitta loco

Figuro.as.aui.a.p.i. figurā facere

Filazo vel philazo.as.aui.a.p.i. ſuare

Filio.as.are.n.p.i. filū facere vel parere

Filo.as.are.n.p.i. filū a colo p quādā tenuationē deducere

Fimbrio.as.are.a.p.i. fimbriis aptare

Fl

Findo.dis.di.fissum.a.t.i.scindere.ꝛ cor.si. Vñ. Fido parit fidit.dat ꝙz findo fidit
Fingo gis.xi.ctũ.a.t.i.ornare.cõponere.facere.formare.plasmare.excogitare ꝛ cõponere qđ vex nõ est.i.simulare. Itẽ inuenit fingo gis.i.nitidare.extergere
Finio nis.nivi.nitũ.a.q.i.termiare.ꝓsũmare.pficere.ꝛ đr a finis. Et cõponit cũ dis.vt diffinio nis.i.diuersis modis finire. determinare.oñdere q̃d sit vel q̃le vel q̃ntũ Jñ h̃ diffinitio. Itẽ cõponit cũ de.vt definio id ẽ valde finire. Jñ definit⁹ ta.tũ. Vñ Actu.ij. Hũc definito cõsilio. Itẽ cũ p̃ vt p̃finio.is. id ẽ añ finire.p̃figere.p̃statuere.p̃destinare
Fio fis fact⁹ sum.i.incipe esse.de nõ esse trã sire ad esse Qđ em̃ fit nõ est.ꝛ qđ est nõ fit.et est neutropassiuũ q̃tũ ad vocẽ.neutrũpassiuũ q̃tũ ad significatõz. Et hz tria ꝓticipia. scz fiẽs fact⁹ ꝛ futur⁹.sz fies nõ est in vsu.
Firmo as.aui.a.p.i.roborare.ꝛ đr a firmus Jñ firmatoriũ rỹ.q̃ aliq̃d firmat.ꝛ h̃ firmaculũ li.p eodẽ. Et cõponit cũ cõ. vt ꝓfirmo. ꝛ cũ ad vt affirmo.cũ in vt infirmo as.i.debilitare.falsificare.enervare.Offirmo as. vñ Prouer.xxj. Vir impi⁹ ꝓcacit offirmat vultum suum
Fisco as.are.a.p.i.publicare.ad fiscũ reducere.i fiscu reponere. Et cõponit cũ cõ vt cõfisco as.i.sil' fiscare.cũ in vt infisco as.
Fisiculo.as.a.p.i.diuinare vl' p̃nũciare Jñ fisiculat⁹ ta.tũ.i.diuinat⁹ vl' pnũciat⁹
Fistulor aris.d.p.i.sibilare.vel cum fistula canere

F ante l

Flacteo es.tui.n.s.i.marcere Jñ hic flactor oris.i.marcor Et h ꝛ h̃ ꝛ h̃ flactẽs tz.ptcipium.i.marcẽs. Vñ p trãslationez Flactẽtes dicunt q̃ in pctis ꝛ iniq̃tatibꝫ marcẽt ꝛ pseuerãt.ꝛ qz qđ marcet exiccat ꝛ arescit Jo eti am q̃nq̃z ponit flactere ꝓ arere Vñ Isa.xix. Erũt irrigua ei⁹ flactẽtia.i.arẽtia
Flagito tas.taui.a.p.i. postulare.q̃rere. rogare.petere.cũ clamore poscere.ꝛ đr a flo.as Vñ ꝛ flagito tas.đr q̃si flatũ gero vel ago.ꝛ est etymologia. Et cõponit efflagito.as.id ẽ valde flagitare
Flagro gras.n.p.i.estuare feruere ardere. sz fragro.gras.i.redolere Vñ Fla facit ardorẽ sz fra largit odorẽ
Flãmeo es.mui.n.s.i.flãmã emittere vel calere vl' etiã ardere.ꝛ đr a flãmo mas.
Flãmesco scis.incho.ꝛ format a flãmeo es. Vñ in hymno Flãmescat igne charitas.q̃ dã tñ dicũt Flãmascat qđ est inchoatiuum h⁹ ꝝbi flãmo as.vt sit sensus Flãmascat.i. incipiat flãmare.i.incẽdere. Sz vt dic̃ Hugz. Flãmescat ibi dz dici inchoatiuũ a flãmeo. flammes.
Flãmo mas.n.p.i.incẽdere.ꝛ đr a flãma Et cõponit cũ in vt inflãmo as.i. incẽdere.inanimare Jnuenit tñ aliq̃ ꝓ flãmare vel resplendere.ꝛ est actuu
Flaueo ues.ui.n.s.i.esse vel fieri flauũ Jnd flauescо scis.incho.ꝛ pdu.fla. Vñ Virgili⁹ in bucol'. Molli paulatim flauescit tempus arista
Flecto ctis.xi.xũ.a.t.i. curuare.cessare mutare Jñ h̃ flexura.re.ꝛ h̃ flex⁹ us.ui. Et ꝓponit Cõflecto. Circũflecto tis. Deflecto tz.i. valde vel de vno loco ad aliũ flectere Jnflecto tis.i. valde vl' intro vel int⁹ flectere. Reflecto tis.i.itex flectere
Flegmatizo as.a.p.i. flegmate abũdare vel flegma ejcere.multũ saliuare ꝛ spuere
Fleo fles fleui fletũ.n.s.i. vbertim lacrimas fundere.q̃si fluere.ꝛ đr a fluo is. Sz plorare est cũ voce flere. Plãgere est cũ lacrimis pectus aut faciẽ tũdere. Lugere est cũ aliq̃bus dictis miserabilibꝫ ꝛ habit⁹ mutatõne flere. Merere est cũ silẽtio dolere Vñ ꝛ merere đr q̃si mẽte carere. Et lugere q̃si luce egere Et a fleo đr h̃ flet⁹ tus.tui.ꝛ h̃ ꝛ h̃ flebilis ꝛ hoc le Et flebilit aduer.ꝛ h̃ flebilitas tatz. Vñ ouid⁹. Flebile ꝓncipiũ melior fortuna secuta ẽ
Fleo cõponit Defleo es. Effleo es.i. valõ flere. Perfleo es.i. pfecte flere. Refleo es.i. iterũ flere.
Fligo gis.xi.ctũ.a.t.ꝛ fligo gas.i eodẽ sensu id est cruciare.dissipare.destrucre.deuastare sed nõ est i vsu Et vtrũq̃ cõponit. Affligo. gis.ꝛ affligo gas.i. valde fligere. Et cõfligo gas.ꝛ ꝓfligo gis.i.simul fligere vl' pugnare. Et defligo gis.ꝛ defligo gas.i. valde vel de orsum fligere vel pugnare. Et infligo gis.et infligo gas. Profligo gis.ꝛ pfligo gas. Et fligo actiuũ est cũ suis cõpositis q̃ desinũt in o ꝓter ꝓfligo ꝛ defligo q̃ neutra sunt ꝓ pugre
Flo.as.aui.n.p.i.flatũ emittere. Jñ h̃ flat⁹. tus.tui. Et cõponit Afflo as.i.flare ad aliq̃d vel flatu venenare vel interficere vl' tangere Conflo as.i.flare vel fundere auꝛ.ꝛ aliõ metallũ ad aliq̃d faciendũ Etiã inuenit cõflare metaphorice ꝓ mutuare ꝛ ꝓ sumere. Hã q̃ ꝓsumit ꝛ q̃ mutuat de vna forma q̃si funditur in aliã. Itẽ efflo as.id ẽ extra flare. vel

flando emittere. Itē inflo.as.i.int⁹ flare.flā/
tum impellere. Itē pflo.as.i.flare pfecte vel
valde. Itē sufflo.as. Flo neutr⁹ est sz cōposi
ta actiua
Floccifacio.cis.n.t.i.paꝛ extimare. ꝓtēne/
re.puipēdere.t ðr a flocc⁹ t facio. qr flocc⁹ la
ne paꝛ valet t fere nulli⁹ ꝑciꝫ est
Floccipēdo.dis.idē qð floccifacio.t dicit a
floccus t pendo.dis.
Flocco.as.are.n.p.ꝙbū soli deo conueniēs
Tūc de⁹ floccat cū floccādo ningit.
Floreo.es.rui.n.s.i.virere.resplēdere. flori/
dum esse vel fieri. Et cōponit cōfloreo.es.i.
simul florere Efforeo.es. Refloreo.es.i.itez
florere.resplēdere.reuirere Et ab his incho/
atiua. Floresco.scis. Efflouesco.scis. Cōflo
resco.scis. Refloresco.cis.
Floro.ras.aui.a.p.i. flores creare vl floribꝫ
spargere.implere.t ðr a flos. Et cōponit de/
floro.ras.t pducit flo.
Fluctuo.as.aui.a.p.i. cōmouere. vacillare.
fluctibꝫ inundare.t ponit etiam p dubitare
Iñ fluctuat⁹.ta.tū.i.fluctuās. vel qð fluctu
auit. Et h fluctuatio.onis.
Fluito.as.aui.n.p.i.dissolui.fatiscere.freqn
ter fluere. vacillare.t ponit p dubitare. et est
frequētatiuū de fluo.is.
Fluo.is.xi.xū. vl ctū.n.t.i.decurrere. Et cō
ponit cū ad. vt affluo.is. Cōfluo.is.i.sil fluere. Iñ cōflu⁹ a.ū. Item circūfluo is. Iñ cir
cumflu⁹.a.um. Itē defluo. is.id ē. deorsum
vel cito fluere vel decurrere. Et nota q̄ de/
fluit qð etate vel vetustate dissoluit vt etas
boīs. Folia arboꝝ. Fluit qð naturalit de/
currit. vt humor aque. Fluere aūt tribꝫ mo
dis ðr. Humore reꝝ. Sanie viuoꝝ. Tabe
mortuoꝝ. Itē diffluo.is.i. diuersis modis.
vel in diuersas ptes fluere Itē effluo is.i.ex
tra fluere.exercere.qðꝑponit pereffluo.is.i.
pfecte fluere. Unī ad Heb.ij. Ne forte pere/
fluam⁹. Itē influo.is.i.in aliq̄ vel intro flue
re. Itē influ⁹.a.ū. Itē interfluo.is.i.int aliq̄
fluere.vel intro fluere. Iñ interflu⁹.a.ū. Itē
pfluo.is.i.pcul fluere. Iñ ꝑfluus.a.ū. Item
ꝑfluo.is.i.añ fluere.ꝑcurrere. Item ꝑterfluo
is.i.iuxta fluere. Itē pfluo.is.i.pfecte fluere
Itē refluo.is.i.retro fluere Iñ refluus.a.um
Itē pfluo.is.i.supabūdare. Iñ supflu⁹.a.ū.
Et supfluę aduer. Et h supfluitas.tatꝫ.
Eluuio.as.qð etiā fluuior arꝫ.ðr.i.abūdare

F ante O

Focillo las.laui.a.p.i.nutrire vl reficere.fo
uere.t ðr a foc⁹. Iñ p cōpositōz refocillo.as
id est reficere.itez focillare. Iñ ꝙbalia
Foculo as.are.n.p.i.nutrire vel ignē facere
t corripit cu.
Fodico.as.caui.a.p.i.leuiter .paꝛ. summa
tim fodere.t ðr a fodio.dis . Et ponit qñqz
p leuiter tāgere ſm Hug. Unī Oratⁱ⁹. Qui
fodicet lat⁹ t cogat trāspendere dextꝛ.
Fodio.dis.di.fossum.n.t.i.fouea facere.q̄si
fouere.t ðr a fouea. Item foueo transfert ad
cauare vel forare vel tāgere seu pcutere t tūc
est actiuū.
Folleo les.lui.n.s.i.inflare.t ðr a follis
Follesco.scis.n.t.i.esse vel fieri follē.i.stultū
vel vanū.t ðr a folleo.les. t potest derivari
a follis.lis.
Foꝛ.faris fat⁹ sum.d.p.i.loq̄.t deficit in ꝑ/
ma psona ſm vsum.t ꝑdu.fa. Unī Prosper.
Hā fari recte miseꝝ t viuere ꝓnaue.
Forifacio.cis.n.t.i.offendere.nocere.q̄si fa/
cere foris.i.extra rōem
Formido das.n.p.i.trepidare. formidinem
hꝝ.qð fit cum phormon.i.sanguis ad pcoꝝ
dia fugiēs.acute se ꝓtrahit.t ðr a phormon
qð est ignis vl calor. Et cōponit cū re. vt re
formido.q̄si q̄dā formidie retrahi. t cor.mi
Formo.mas.maui.a.p.i.instituere.alicuius
formā facere.t ðr a forma
Fornacio.cis.ciui.n.q.i.fornacē facere. vel i
fornace coq̄re.t ðr a fornax. Iñ fornacitus.
ta.tū.i.in fornace coctus
Fornicoꝝ aris.at⁹ sum.d.p.i.meretricari in
fornice.t ðr a fornix. Iñ fornicās tis.g.ois
Et hec fornicatio q̄si phos vl phorme.i. aie
necatio. Et cōponit fornicoꝝ. cōfornicoꝝ.rſ
id est sil fornicari. Ponit etiā fornicari p ne
gociari.qꝛ multoties negociatores spualit
fornicant.qꝛ ex cupiditate lucrādi fraudem
t vsurā committūt. t sic aīa a suo ꝙ spōso
iesu xꝙ sepat p mortale peccatū. Et sic su/
mit Isa.xxiij. Post septuaginta annos visi/
tabit dñs Tyrū t reducet eaz ad mercedes
suas. Et rursuz fornicabit cū regnis vniuer
sis terre. Glosa. fornicabit.i.negociabitur.si
cut ante.
Foro as.aui.a. p. ðr a foris. qꝛ qð foris est fo
ratur. Et inde h foratio .onis. t h foramen.
inis.t cor.fo. Unī aurora Inguine secreto se
pe libido forat
Fortuno as.aui.a.p.i.fecūdare.psperū face
re. Unī Oratⁱ⁹. Tu quācūqz de⁹ tibi fortu/
nauerit horā. Grata sume manu tc. Et cō/
ponit infortuno.nas.i.infortunatū facere.

FR

Foueo foues.ui.tũ.a.s.i.nutrire.calefacere. reficere vel p cibũ vel p calorẽ vel p requiez. vel p amplexũ vl̃ p tecturã vel p defensionẽ vel alijs reb9 Uñ ad multa videt esse eq̃uocũ.sz tñ ei9 significationẽ exp̃mere nõ possũ m9 ꝓprio vulgari vel p aliq̃d ꝟbũ sz dicatur Fouere.i.reficere.refocillare vel p cibũ vel p calorẽ vel alia re.vt dixim9. Foueo cõponit ꝓfoueo.ues.ui.fotũ.i.simul fouere. Item refoueo.es.ui.fotũ.id ẽ.recreare.itez fouere.et cor.fo.in pñti.sz pducit ĩ pterito. Uñ aurora sup Job. Est etas fragil̃ q̃ non nisi lacte fouetur

F ante R

Fragor arſ.atus sum.d.p.qđ nõ est ĩ vsu dr a frag9 gi. Et cõponit cũ re vt refragor aris id ẽ resistere Et cũ sub vt suffragor.arſ.i. auxiliari.z ꝓprie in ꝟbis scz pcib9

Fragro gras.grauí.n.p.i.redolere z dr a frãgo gis.qr fracte spes maiorẽ odorẽ emittũt Et scribit fragro p r.in ꝑma z r.in scda syllabis.sz flagro p l.in ꝑma z r.in scda. Uñ dic̃ Pap̃. Fragrat p r ad odorẽ refert. q̃ fit fracta specie Flagrat ꝟo p l.ad flãmã q̃ flatu fit Uñ Fla facit ardorẽ.sz fra largit odorẽ

Francizo.as.n.p.i.more francoꝝ se hr̃e vel lingua coꝝ loq̃

Frãgo gis.egi.ctũ.a.t.i.destruere Jñ fract9 ta.tũ.z h̃ fractio onis.z h̃ fractura re. z h̃ fragmen inis.z h̃ fragmentũ ti.

Fratco tes.tui.n.s.i.sordere. displicere vel tergere

Fraudo das.daui.a.p.i.decipe.surripe Jñ hec fraus dis. Itẽ fraudo cõponit cũ de mutata au.diphthongõ in u.longã.z dr defrudo dis.i. valde defraudare licet iueniat non mutare ſm Aug.

Fremo mis.mui.mitũ.n.t.i.murmurare.tumultuari.furorẽ mẽtis vsq̃ ad vocẽ tumultũ excitare. Jñ h̃ fremor .orſ.z h̃ fremit9 tus tui.sz fremor ẽ murmur hoim.fremit9 ferar̃

Frendeo des.dui.n.s.i.dẽtes cõpunere vel ꝯcutere z collidere z caret supino Jñ frendesco inchoa. Jnuenit etiã frẽdo dis.dere.tertie ꝯiugatiõis. De q̃ dic̃ ꝑfi.in.r.li. Frendo dis.caret ꝑterito z supino. Quidã tñ dicunt frẽdi qđ nõdũ inueni

Freno nas.naui.a.p.i.frenũ ori imponere

Frequẽto as.are.a.p.i.aliq̃d freq̃nt̃ facere

Frico cas.cui.a.p.i.vnã rẽ supadducendo exasperare cũ alia.sic̃ fit cũ sal q̃dã vi supducit carni. z cor.fri. Uñ Virgil9 in geor.

Et pede ꝑsubijgit terrã fricat arbore costas

Frigido as.a.p.i.frigere vel frigore ĩplere

Jñ frigdeo des.dui.i.frigere.z hic frigdesco inchoatiuũ.i.frigescere

Frigeo ges.gui.vl̃ frixi frictũ frictu.n.s.i.algere vl̃ torpere. Uñ dr frigeo q̃si phos egeo z est etymo. Et sepe ponit ꝑ cessare. sicut ecõtrario feruere p frequẽtare. Uñ Terenti9 in eunucho. Sine cerere z baccho ven9 friget Jñ h̃ frig9 gor̃. Frigeo cõponit pfrigeo es. frixi vl̃ frigui frictũ.i.pfecte frigere. Itẽ refrigeo es.frixi vl̃ gui.frictũ. Uñ i euãgelio. Refriguit charitas multoꝝ. Et ab istis incho. Frigesco scis. Perfrigesco scis. Refrigesco scis. Et pdu.hãc syllabã fri. Uñ Ouidi9 in epi. Frigidi9 glacie pect9 amãtis erat

Frigero as.aui.a.p.i.recreare. z dr a frigeo. ges. Et cõponit cũ re z dr refrigero as. Et ĩ de hoc refrigeriũ rij.

Frigido as.aui.a.p.i.frigidũ facere. z p.fri.

Frigio vel phrygio as.a.p.i.phrygiũ apponere vel phrygio ornare

Frigo gis.xi.xũ.vel ctũ.a.t.i. coq̃re ĩ patella sine aq̃ vel vino cũ oleo vel sanguine

Frigutio tis.ui.tire.n.q.i. subtilit aggarrire vel frigide se ducere huc z illuc ꝓpter frig9. sicut cattul9 facit qñ habet frigus

Fritinio nis.ꝓprie est hirundinũ.z vt dicunt omniũ auiũ z ꝑcipue puar̃. Uñ inuenitur. Aues fritiniũt.i. cantãt

Frondeo des.dui.n.s.i.frõdes hr̃e vl̃ emittere vl̃ pducere. Et deriuat a frõdo das. Et cõponit cõfrondeo des.i.simul frõdere. De frondeo des.i.frondes amittere vel perdere Itẽ refrõdeo des.i.itez frõdere. Et hinc inchoatiua Frõdesco scis. Cõfrondesco scis Refrondesco scis.

Frondo das.daui.n.p.i.frondatum facere. frondes ꝑbere. Et dr a frons dis. Et cõponit defrõdo das.i.frõdes euellere

Fructifico as.aui.a.p.i.multiplicare

Frumẽtor arſ.d.p.i.frumẽtũ colligere

Fruor.erſ.itus sum vl̃ fruct9 sum.d.t.i.vtor

Differũt tñ.qr fruimur reb9 q̃b9 vtimur ꝓpt illas. sed vtimur illis q̃b9 vtimur ꝓpter nos. Est em̃ re aliq̃ frui.ei inherere ꝓpter se.z eã diligere. Fruimur g̃ deo. Utimur mũdo z creatis in eo. Un Aug9. Utendũ est h̃ mũdo. nõ fruendũ. vt inuisibilia dei p ea que facta sunt intellecta cõspiciant̃.i. vt ꝺ tpalib9 eterna capiant̃. Itẽ fruimur q̃dãmodo celestib9 ꝑrut.b9 z scia. Utimur mũdanis diuitijs cibis vestib9 z silib9. Fũgimur aũt officio

Frustror aris.atꝰ sum.d.p.fuit tñ olim cõe. id est.fallere.decipe. Jñ frustratꝰ ꝺr labozis fructu euacuatꝰ.illusus. Et scribit frustra ꝛ frustroꝛ p r.in ꝑma ꝛ scꝺa sꝶllabis

Frusto.stas.staui.a.p.i.in frusta diuidere. l frusta facere. Jñ frustatim aduer.i. diuisim vel pticulatim

Frutico2 arꝭ.d.p.i.frutices emittere.multiplicari.abũdare. pullulare.crescere ad modũ fruticũ.ꝛ coꝛ.ti. Uñ Juuenal. Sz fruticante pilo neglecta ꝛ squalida cura.

F auce V

Fuco.as.aui.a.p.i.colozare.fucũ suppone/re.ꝛ ꝺr a fucꝰ ꝼm Aug. Et inde fucatꝰ ta.tũ Et vt dicit Jsaꝑ. Fucata depicta.tincta.adulterio cõtaminata.ficta .nõ ꝑa.diuersi colozis. Fucare.depingere.mẽdacijs suborna re.ꝛ pducit su.

Fugillo as.aui.n.p.i.ignẽ de petra fugillo extrabere. Jñ ꝟ fugillatoꝛ.toꝛꝭ. Et hinc p figurã fugillatozes dicunt vmbze demonum qui ignẽ ferũt

Fugio.gis.gi.tũ.a.t.i.fugã accipio.ꝛ coꝛ.fu in pñti. Uñ Facetꝰ. Nõ facias solꝰ qꝺ fugit ois hõ. Sz ĩ ꝑterito cã pdu . Uñ q̃dã. Dic mõ iure fugit sz heri cur dic mihi fugit

Fugito.as.are.i.freq̃nter fugio. vl freq̃nter fugoꝛ.a fugio gis.vl a fugo gas.ꝛ coꝛ.gi.

Fugo.gas.gaui.a.p.i.expellere.in fugã conuertere.ꝛ coꝛ.hãc sꝶllabã fu. Uñ. Uictoꝛ q̃p pe fugat. victꝰ ab hoste fugit

Fulcio.cis.ciui.a.q.i.sustentare.supportare. subleuare.submunire.firmare adiuuare ꝛ facit ꝑteritũ fulsi vel fulciui . Jñ fultũ vl fulcitũ.q; fulciui faciat pbaf p ꝟ nomẽ fulcimentũ. Hã oĩa noĩa delinẽtia in mentũ a verbis venientia solẽt formari a ꝑterito perfecto. vi mutata in mentũ. Et inde fultꝰ ta.tũ. Et ꝟ fulcimen. ꝛ ꝟ fulcimentũ ti.

Fulgeo.ges.fulsi fulsum.n.s.i.resplendere. Et qꝛ splẽdoꝛ ferit ꝛ pcutit oculos intuẽtũ ideo ponit fulgere p ferire ꝛ pcutere

Fulgido das.dare.n.p.i.fulgidũ facere

Fulgoro ras.n.p.i.splẽdere

Fulguro as.n.p.i.fulgere vl fulgure pcutere.ꝛ ꝺr a fulgur.ꝛ ꝼm ꝟ est transitiuũ. Jñ fulgurat ꝰ.ta.tũ.i.fulgiꝺ vel fulgure pcussus

Nota q; fulguro as.ꝛ fulmino.as.ꝼm q; sũt ꝑba excepte actõis ncutra sunt.ꝛ ꝑprie non hñt nisi tertias psonas. Et ꝼm ꝟ fulminare ꝛ fulgurare est fulmina vl fulgura emittere. Trãslatiue tñ accepta ad hoies actiua sunt.

id est.fulgure.vl fulmine vl aliquo quasi fulmine aliquẽ ferire. Et ꝼm hãc significatiõz cuicũq; attribuant sunt actiua. ꝛ coꝛ cõposita silr Fulgurare p splẽdere neutrũ ẽ ꝛ coꝛripit gu. Uñ in ps̃.ꝺr. Fulgura coruscationes. Dicit glo. Fulgura vel fulgoꝛa vl coruscа.i.clarifica.coruscationes.i.miracula facrebrescere.

Fuligino as.i.denigrare.ꝛ ꝑprie fuligine.

Fulino.nas.naui.n.p.i.coq̃nare.ĩ fulina coquere.ꝛ pdu.li.

Fullo las.laui.a.p.i.pulcrare. decoꝛare.demergere vl leniter tãgere. Et cõponit Affullo.as.id ẽ.iuxta fullare. valde fullare.leniter tangere

Fulueo ues.n.s.i.esse vel fieri fuluũ. Jñ fulueſco.scis.inchoatiuũ

Fumeo es.mui.n.s.i.esse vl fieri fumo sum. vel fumũ emittere. Jñ fumesco scis.ichoa.

Fumido das.dare.a.p.i.fumidũ facere. infumare.ꝛ coꝛ.mi.

Fumigo.gas.a.p.i.infumare.ꝛ ꝺr a fumus Jñ fumigabũꝺ.a.ũ.i.silis fumigãti

Fumo mas.maui.a.p.i.fumo iplere vel fumũ emittere.ꝛ ꝺr a fumꝰ. Et cõponit. Infumo.as.i.intꝰ fumare. Jtẽ refumo mas.i.iterũ fumare. Jtẽ suffumo.mas.i.paꝛ vl subtꝰ fumare. Fumo.mas.p fumũ emittere.neutrũ est. Et cõpolita ab eo ꝼm hãc significationẽ neutra sũt.ꝛ pducũt hãc sꝶllabã fu. Uñ Phisiologꝰ. Deq; pilis eiꝰ fiat sub domare fumus

Fundito tas.i.freq̃nter fundare.ꝛ ꝺr a fundo.das. Jtẽ fundito p̃t esse frequẽtatiuuz a fundo.is.i.freq̃nt fundere. Uñ Plautꝰ i amphitrione Cũ cruciatu tuo ista ꝑba fũditaſ

Fundo as.aui.atũ.a.p.i.cũ funda iacere vl in funda lapidẽ mittere cã pꝛiciẽdi.ꝛ ꝺr a fũda.de. Jtẽ fundare.i.fundamẽtũ facere.ꝛ ꝺr a fundꝰ ꝺi. Tũc eñ fundat ꝺomꝰ cũ eiꝰ fundamentũ fit.qꝺ domui est fundꝰ. Jñ ꝟ fundamen.inis.ꝛ pdu.da.

Fũdo is.di.su.a.t.i.spgere.emittere. fugare

Funero.ras.raui.a.p.i.sepelire.officiare. vt Jste funerat coꝛpꝰ.i.officiat coꝛpꝰ. scz facit exeq̃as funerꝭ.ꝛ funerosa officia pagit.ꝛ deriuat a funꝰ.ꝛ coꝛ.ne. Jtẽ a funꝰ ꝺr funerosus.sa.sum.i.plenꝰ funere vl luctuosus vl ꝑtinens ad funꝰ

Funesto stas.i.funere inq̃nare.ꝛ ponit simpliciter p inq̃nare

Fungoꝛ.erꝭ.ctus sum.d.p.i.vti. Jtẽ cõpõit defungoꝛ gerꝭ.i.deoꝛsum a functiõe ee. Uñ

quia qui mozit deozsum fit a functione vite ideo ðz defungi.i.mozi. Item cõponit pfungoz gerʒ.i. vti vl destruere vel destrui Jñ p/functus ta.tũ.z hec pfunctio

Fuo is.it. fuisti fuit fuerat fuere fuisse.fuẽdi.do.dũ.futũ futu fuẽs z futurus.i.esse.Et est modo defectiuũ Tm̃ eñ pteritũ tps z q̃ foz mank a pterito sunt modo i vsu. Jnuenitur tñ qñqz ꝑ ꝓbũ in alijs tpib; ꝼm antiqs. Et qz fuo z sum sunt eiusdẽ significatõis.z sum caret pterito.z pteritũ huiꝰ ꝓbi fuo nõ habz pñs in vsu.nõ sum es est accipit illud pteritũ mutuo.z ita ex suz es est z ex ꝑ pterito fui factũ est quasi vnũ ꝓbum

Furcillo las.a.p.i.suspẽdere vel ꝯcutere Et cõponit cũ ad vt affurculo.as.i.iuxta l' valde vel ad aliqd suspẽdere vel ꝯcutere

Furio furis.ꝓbũ neutrz z absolutũ.i.insanire.z ðz a furia. Unñ.j. Re.xxj. Introduxistis istũ vt fureret me ꝓsente. Et vt vult Priscianus Prima ꝑsona nõ est multũ in vsu .s.furo vel furio.z caret pterito z supino.sed mutuat tã pteritũ q̃z supinũ ab insanio.as.qõ ẽ eiusdẽ significatõis cũ illo. z facit pteritũ insaniui z supinũ insanitũ

Furno nas.a.p.i.in furnũ mittere vel i furno coqre. Et cõponit cũ de.z ðz defurno.as id est a furno extrahere. Jtẽ cũ in vt infurno nas.i.in furnũ mittere vel in eo coquere.

Furor aris.atꝰ sum.d.p.i.rẽ alienã insicio.z inuito dño ꝯtrectare vel subtrahere.z dicit a fur.z p.fu.ʒ furoz nomẽ eã coz. Unñ. Est i corde furoz.socioꝝ tegmina furoz

Furueo ues.ui.uisti.n.s.i.nigrere. fuscũ vel obscuꝝ esse vel fieri.z ðz a furnꝰ.na.nũ. Jnõ furuesco scis.incho.

Fusco as.aui.a.p.i.obũbrare.denigrare ob fuscare. Jñ ꝑ fuscatoz oris.z fuscariꝰ.a.um. qõ fuscat vel qõ aptũ est ad fuscandũ. Et fuscus ca.cũ.i.niger. Fusco cõponit Cõfusco Jnfusco Obfusco.cas.

Fustigo gas.a.p.i.verberare.q̃si fuste agere ex q̃o videt esse cõpositũ. vel est etymo.

Futio tis.tiui.n.q.i.vana loq vel fundere.z ðz a futis. Et cõponit effutio.tis.i. valõ vana loq. vel ex toto fundere. z ꝓducit fu. Unñ Oratiꝰ in poetria. Effutire. leues indigna tragedia ꝓsus.

Futo tas.taui.a.p.i.arguere.ꝯincere.ꝯfundere.reꝑhendere. Et cõponit Cõfuto.as.i. arguere.ꝯincere.ꝯfundere. Jtẽ Refuto.as id est.renuere.recusare. Et descẽdit futo a futis.qz q̃ futat ꝓbũ vel ꝓba fundit. sicut illõ fundebat qõ in fute.i.i illo vase ponebat.

Futuo is.ui.tuitũ.penl.in supino ꝑducta. qõ est ꝓbũ satʒ cõe ꝑ qõ iactura humani generis restaurat.s.coire.z ðz a futis. Qui eñ talẽ actũ exercet aliqd fundit. Et coz.fu. ꝼm Hugʃ.

G ante A

Galeo as.are.a.p.i.galea armare Et ðz a galea ꝑ casside. Et cõponit cũ de. vt degaleo as.i.galea spoliare.z deornare

Ganio nis.niui.n.q.i.intẽdere vl nutrire la trare.irridere.vulpiũ est.ꝑ eñ.ꝑprie agũt vulpes. Una vulpes ganit alia ogganit.et trãs latiue transfert ad boues leccatozes z leccatrices q̃ inutiliter multa ganiũt maxime dum se ꝑuocãt ad luxuriã. Ganio cõponit cũ ob vt ogganio nis.i.ꝯ ganientẽ ganire vel garrire.z qñqz ponit ꝑ rñdere.qñqz ꝑ stulte loq qñqz ꝑ inculcare. Unñ in Brecismo ðz. Minnit equꝰ.grunit porcꝰ.pipiat q̃z nisus. Frẽdit aper.vulpes quoqz ganit.rudit asellus.

Garrio.ris.ui.n.q.i. ꝓbosari.gaudere.blandiri.iocari.ꝑprie tñ est multa ꝓba dicere.sordide loq. Ille eñ garrit q̃ multa verba dic. aut q̃ sordide loquit. Sz ille loquit q̃ recte z tẽperate dicit. Jñ garritꝰ tꝰ.tui.pnl.scz ri. ꝑdu. Jñ garrulo las.ꝓbũ diminutiuũ

Gaudeo des.gauisus sum.ꝓbũ neutropassiuũ.i.letari in aio.z facit supinũ gauisuz.deberet tamẽ facere gausum. Unñ i doctrinali. Gaudeo gauisum ꝑbet.vult regula gausum Et a gaudeo ꝑ z ꝑ ꝑ gaudẽs entis.z gauisus.sa.sum.z gauisurꝰ.ra.rũ.oĩa eiꝰ ꝓticipia Et a gaudeo ꝑ gaudiũ dỹ. Et est ꝼm Papiã Gaudiũ letitia animi. Exultatio ꝯo ꝓboꝝ atqz mẽbroꝝ

G ante E

Gelo las.laui.a.p.i.stringere terrã gelu ꝑpe z ðz a gelu

Gemino nas.naui.a.p.i.duplicare z ðz a gemin.z cõponit cõgemino nas. Jtẽ ingemino.nas.z coz.mi.

Gemmo mas.maui.n.p.i.resplẽdere. Jtẽ gẽmare.i.gemis ornare.z sic est ge.actiui

Gemo mis.gemui gemitum.n.t.i. suspirare dolere vl tristari. Jñ ꝑ gemitꝰ tus.tui.z gemendus. da.dũ.i.dignꝰ gemi. Unñ beatus Gregꝰ. Quisqs talʼ gemẽdꝰ est.qz nõ gemut. z gemebũdꝰ.a.ũ.z coz.hãc syllabã ge. Unñ in aurora ðz. Suspirãdo gemat z coz ad alta

leuet.
Genero.as.aui.a.p.ptinet ad patrē. ꝛ dicit a genꝰ. Uñ. Femina sola parit. generat vir. gignit vterꝙ
Geniculoꝛ.arſ.d.p.i.genua inclinare.flexis genubꝫ adorare.ꝛ ðꝛ a genu. Jñ geniculatiꝫ aduer. Jnueniť etiã geniculo as. Uñ Augꝰ in q̃dã ſmone dicit. Qualť est iſte magnitudinis ſupne gl'ie.ad cuiꝰ pãnos angeli excubãt.reges trepidãt vl' tripudiãt. ſidera obſecundãt ꝛ ſectatoꝛes ſapie geniculãt
Geographo. phas.a.p.i.terrã deſcribere
Germino.as.aui.a.p.i.emittere germē vl' producere .gignere.generare.creare. Et cõponitur cũ cõ. vt cõgermino nas.i.ſimul germiare.cũ p.ꝛ ðꝛ pgermino nas.
Gero ris.geſſi geſtũ.a.t.i.facere vl' ferre vel amminiſtrare. Et differt gerere a ferre.q; gerimꝰ noſtra velut naturalia aliqua q̃ a natura in nobis ſunt.ſꝫ ferimꝰ impoſita nobis.
Gerſo ſas.ſare.ðꝛ a gerſa. ſe. Et cõponiť.in gerſo.ſas.i.infuſcare faciē
Geſticuloꝛ larꝫ.atꝰ ſum. Et i neutro genere geſticulo.as.idē qð geſtio ſtis. Et deriuať a geſtus. Et coꝛ.cu.
Geſtio ſtis.ſtiui.ſtire.n.q.i.cupe. Et geſtire. id est geſtꝰ facere.ſcꝫ diuerſis modis agitare.gaudere.luxuriari laſciuire.diffluere.ſꝫ geſtire ꝓie maloꝝ est.gaudere bonoꝝ
Geſtito.tas.i.frequēter geſtare
Geſto ſtas.ſtaui.i.frequēter gerere

G ante J

Gigno gignis. genui .genitũ.a.t.i.parere.ꝛ ðꝛ a ge qð est terra.q; ex terra oĩa gignuntur Sꝫ antiq̃ dicebãt geno geniſ. quã litteraturã adhuc ſuamꝰ i ꝓterito ꝛ i oĩb ab eo foꝛmatis. Gigno cõponiť cũ p.vt pgigno nis.
Gymnologizo.zas.zi.ziſti.i.nude loq̃ vl' nude ratiocinari.ꝛ ðꝛ a gymnos qð est nudꝰ.et logos ſermo vel rō.
Gipſo as.are.a.p.i.gipſo linire
Giro as .aui .a.p.i.in giꝝ voluere l' circũdare.ꝛ ðꝛ a girꝰ. Et cõponiť cõgiro as. Regiro.as.ꝛ pdu.gi. Uñ Phiſiologꝰ Hatꝰ nõ vigilat dũ ſol ſe tertio girat
Girouagoꝛ.aris .atꝰ ſum.d.p.i. circũcirca vagari.ꝛ ðꝛ a girꝰ ꝛ vagoꝛ arꝫ. Jñ girouagꝰ ga.gũ.i.errone.inſtabilis.circũcirca vagãs ꝛ coꝛripit va.

G ante L

Glacio as.are.a.p.i.glacie ſtringere

Gladio as.are.i.gladiꝰ dimicare.ꝛ ðꝛ a gladius. Jñ ħ gladiatoꝛ oꝛſ. q̃ gladio dimicat. Jtē gladio.as.cõponiť cõgladio.as.id ē.ſiť gladiare Digladio as.i.diuerſis modis gladiare. Jtē gladio i hac ſignificatõe cuꝫ ſuis cõpoſitis neutꝝ est. Sꝫ gladio as.i.gladio interficere cũ ſuis cõpoſitis est actiuũ
Glãdeo des.dui.n.s.i.glãdes hãre vl' emittere. Jñ glãdeſco ſcis.inchoa.
Gliſco gliſcis gliſcere.i.cupe vel deſiderare reſplẽdere.creſcere.ardeſcere.pingueſcere.tumeſcere ſupbire vl' indignari.ꝛ ðꝛ a glyci q̃d est dulce. Gliſco neutrum est.ſꝫ.p deſiderare actiuũ est.ꝛ caret ꝓterito ꝛ ſupino ſm vſum. deberet tñ ſm analogiã facere gliui glitũ
Globo bas.baui.a.p.i.aceruare.cumulare. rotũdare.ſolidare. Aſpirare.globoſum facere.ꝛ ðꝛ a globꝰ. Jñ globatim aduerb.i.cumulatim.ſpiſſim. Globo cõponiť agglobo. as.cõglobo as. Jñ cõglobatim aduerbiũ.i. ſpiſſim.cumulatiꝫ.ꝛ coꝛ.glo. Un. Dinc globata pila ferť glomerataq̃ fila.
Glomero.as.aui.a.p.i.cumulare. adunare. aceruare Jñ glomeratim aduerbiũ.i.cumulatim.adunatim. Et cõponiť agglomero.as Cõglomero as. Deglomero as.i. deuoluere glomos deſtruere. Eglomero ras.in eodem ſenſu. Jtē inglomero as.i.intꝰ vel valde glomerare.ꝛ coꝛ.pe. Uñ in greciſmo ðꝛ. Cõgeries lapidũ. tibi ſit glomeratio fili. Lignoꝝ ꝓie ðꝛ eſſe ſtrues
Gloxioꝛ.aris.atꝰ.d.p.i.triũphare vel ſupbire. Jnde p cõpoſitionẽ cõgloxioꝛ.aris.id est ſimul gloriari
Glorifico cas.caui.a.p.i.glorioſum facere
Gloſo ſas.ſare.ꝛ gloſulo as.are.ambo.a.p. id ē.exponere lr̃as vel ipſi ſnias.
Glunio.nis.nui.i.clamare vt porcꝰ. Jñ ħ glunitꝰ.tus.tui.porcoꝝ clamoꝛ est. Et pdu. glu. Uñ Hinnit equꝰ.glunit porcus.pipiat quoq̃ niſus
Glutino.nas.a.p.i.ꝺiungere.glutino colligare. Jñ glutinãter aduerb.ꝛ glutinatim.i. ꝺiunctim. Et cõponiť agglutino as.i.adiũgere.alligare. Jtē cõglutino nas.i.cõiungere glutino . Item reglutino nas.i.iteꝝ coniungere
Glutio.tis.tiui.vel glutiꝰ p ſyncopã.n.q.i. abſoꝛbere.voꝛare.comedere.ꝛ pdu.glu.

G ante H

Gradioꝛ.derſ.greſſus ſum.d.t.i.vado
Grado as.daui.a.p.i.gradibꝰ oꝛnare vel p

gradus ducere. ꝛ dr a gdus
Grāmatizo.as.n.p.i.grāmatice loq̄. Et scribit ꝑ duplex m.
Gramino.nas.naui.n.i.gmina colligere. vl gramine implere. ꝛ dr a gramen. Et cōponitur cōgramino.as.ꝛ degramino.nas.i.gramina euellere. Itē ingramino as. id est. gramine implere. Et a gramino as. dr gmineo. nes. nui. i. esse vel fieri gminosum. Et hinc gmineſco scis. incho. Et corripiūt oia mi.
Grandeo des. dui. n. s. i. esse vl fieri grandē. Iñ grandesco. scis. incho.
Grandino nas. n. p. i. grandinē emittere vl grandine pcutere. deuastare. ꝛ cor. di. Uñ in aurora dr. Carnis luxuriā grādinat ira dei
Granco nes. nui. n. s. i. habere vl emittere gna. Iñ granesco scis. incho.
Grano. nas. naui. a. p. i. gnis implere
Grapho. as. aui. a. p. i. scribo. Et componit apud grecos. Catagrapho. as. i. transcribo. transcripsi. Et sunt diuerse ꝓpositiones cata ꝛ cate, ꝛ ita est alia compositio in ꝓterito. ꝛ alia in ꝑsenti. Aliter em iunctura cōpositionis nō maneret immobilis. qđ Priscianus asserit apte
Grassor. aris. atus sum. d. p. i. inuadere. ppetrare. latrocinari. ꝑdari. impugnare. Prope grassari est crudelit gradi. ꝛ dr sic ab impetu gdiendi. vt dicat grassari. q̄si cū impetu gdi ad crudelit agendū. Iñ grassator. q̄ crudeliter agit. latro. ꝑdator. seuiēs crudelit. et homicida Etiā ponit grassari qñq; ꝓ niti vl conari. Uide g ne ponas grassari ꝓ crassari. ꝛ ecōuerso. Uñ. ŋ. Re. vlt. dr. Ut cesset idignatio q̄ grassat in ꝓpło. i. q̄ deuastat vl crudelit gradit.
Gratificor. aris. atꝰ sum. d. p. i. gaudere. vel gras agere. vel gratū facere vel eqpare. et dr a gtus. ta. tū. ꝛ facio. Iñ gratificꝰ. ca. cū. i. gtis vel gratū faciens, ꝓprie aūt dr gratificꝰ q̄ facit bonū gratis. Gratiosus q̄ plus vnicui q; q̄ mereat tribuit. Gratꝰ rm aio. Gratificus ꝛ aio ꝛ corpe dr. ꝛ cor. pe. scz fi.
Gratulor. laris. latꝰ sum. ꝛ gtor aris. i eodē sensu. i. gaudere vel gras agere. Iñ hoc gtulamen. inis. ꝛ gratulabūdus. da. dū. i. letꝰ vl letabūdus. Et gratulant aduerbiū. i. letant ꝛ cor. tu.
Grauo. uas. uare. a. p. i. onerare. Iñ grauco ues. i. esse vel fieri grauez. Et hinc grauesco. scis. inchoatiuū. Et grauido. das. daui. i. facere grauē. ꝛ cor. pe. Uñ Prosper. Nulla aīa est q̄ nō mortali a carne grauet
Grecor aris. d. p. i. loq̄ vel hre se more grecorum. Qđ aliter dr. grecizo. as. siue grecizor. ris.
Grego gas. a. p. i. vnare. sz nō est in vsu
Gremio. as. a. p. i. i gremio accipe vl locare.
Grosso as. saui. a. p. i. facere grossum. Inde grosseo. ses. i. esse vel fieri grossum. Iñ grossesco scis. inchoatiuū
Grumo. as. i. dirigere. vel eqtare vl tumere
Grundo das. i. grundū facere. vl a grunda guttas aq̄ fundere. vl a grūda cadere guttatim. Iñ h grundatoriū. rij. idē qđ grūda
Grunio nis. nui, ꝓprie suis est. Iñ h grunitus tus. tui. ipa vox suis. ꝛ p. pe. Uñ quidā. Nimmit equꝰ. grunit porcꝰ. pipiat q̄s nisus.
¶ Et nota q̄ Isidonꝰ in libro d naturis rerum ponit ꝓpria ꝛba animaliū ſm vocē. que hic in pte ponemus. Baylare. latrare. ꝛ est ꝓprie canū. Leonū est rugire. Tigridū recanare. Pardoꝝ felire. Panteraꝝ caurire. Ursoruꝫ vrcare vel seuire. Aprū frendere. Lincū lincare. Lupoꝝ vlulare. Serpentum sibilare. Onagrorū mugilare. Leruoꝝ rugire. Bouum mugire. Equoꝝ hinnire Asinoꝝ rudere. Porcoꝝ grunire. Uerriū curricare. Aretum lorectare. Ouiū balare. Hircoꝝ micire. Hedoꝝ bebare. Ulpiū ganire. Catulorum glatilare. Leporum ꝛ pueroꝝ vagire. Mustelarum drinolare. Muriuꝫ pipicare. Soricū desticare. Elephantū barrire. Ranaꝝ coaxare. Lorumorum crocitare. Aquilarum clangere. Accipitrum pipiare. Ulturum pulpare. Miluorum lipire. Nolorum drenlare. Bruū gruere. Liconiarum crocolare. Anserum siclingere. Anatum restrissitare. Pauonū paupulare. Hallorū cucurrere. Crambunorū fringulire. Noctuarum cucubire. Euculorum cuculare. Merularum zinziare. Turdorum trutilare vel surcitare. Sturnorum pallicare. Hyrundinū fritinire vel minurrire Dicunt tamen quidam minurrire est omniū minutissimarū auicularū. Gallinaꝝ ē cripsare. Passerū cinciare. Apū bombizare vel bombilare. Licadarum frinicare.
Gruo gruis grui. n. t. id est conuenire. concordare. sed non est in vsu. Et est tractum a gruibus. vnde a grus dicit. quia maxime in volatu concordiā seruant. Unde dicuntur dedicate concordie. Uel ideo tractum est a gruibus. quia de tribꝰ gruum solent fieri ſ itule que maximā reddunt conuenientiā. cōsonantiā et concordiā. Unde ponitur grue re ꝓ conuenire.

HE

G ante H

Guadio.as.are.n.p.i. guadiã cõstituere vl̃ guadiã firmare. Et cõponit̃ deguadio as.i. guadiã frangere. Inguadio as.id est. valde guadiare

Guberno nas.naui.a.p.i.regere. custodire. Et ꝓprie ptinet ad nautas.ꝛ ðr a cohibeo et hiberna. Ũñ ꝛ ðr gubernare.i.cohibernare. id est.cohibere hiberna.i.tẽpestates maris. Jñ gubernator ðrs.q̃si cohibernator.qꝛ cohibeat prudẽtia sua hiberna.i.tempestates maris.ꝛ ħ gubernaculũ li.cũ quo aliq̃d gubernatur

Gulo.as.aui.a.p.i.deuorare.ꝛ ðr a gula.

Gurgito as.are.a.p.i. vorare.implere vl̃ devorare

Gustito tas.pe.cor.i.frequẽter gustare.

Gusto as.aui.n.p.i.libare. quod vulgo dicitur assazare

Gutto.tas.n.p.i.guttatim cadere vl̃ guttatim fundere.vel guttis pfundere.ꝛ ðr a gutta. Jñ guttamen.inis.

H ante A

Abeno nas.naui.n.p.i.habenã regere vel habenã pparare ꝛ ornare. Et pducit be.

Habeo bes.bui bitũ.a.s.i.possidere l̃ tenere

Habito.tas.tare.n.p.i.morari. Et cõponit̃. cohabito tas.tare.i.simul habitare. ꝛ inhabito tas.i.colere.int⁹ habitare

Halo as.are.n.p.i.spirare.halitũ mittere vl̃ redolere. Jñ halit⁹.tus.i. odor. Et cõponit̃ cũ ex. vt exhalo las.i.foras emittere. vl̃ de vita recedere

Hastiludior aris.d.p.i.hastiludiũ exercere

Haurio ris.hausi haustũ.a.q.i.attrahere.et ꝓprie aquã de puteo. Et ponit̃ qñq; ꝓ euacuare. qñq; ꝓ extenuare ꝛ ꝙsumere. qñq; ꝓ bibere. qñq; ꝓ pcutere vel ferire. Jñ haust⁹.a.um ꝓ ticipiũ.ꝛ ħ haust⁹ tus.i.attractio. euacuatio vel bibitio. Jñ haustim aduerbiũ

H ante E

Hebeo bes.bui.n.s.i.stupere.tardare. pigrere.obtundi.obserari.obscurari. Jñ hebesco scis.inchoatiuus.ꝓprie tñ hebescit q̃ nature vsu tepescit. Et hebeo caret supinis. Et corripit be.

Hebeto.as.aui.a.p.i.suffocare.obserare. obscurare.hebetẽ facere. Jñ hebeteo tes.idem qđ hebere.s.esse vl̃ fieri hebetẽ. Jñ hebetesco scis.incho.i eodẽ sensu ꝓpe tñ hebetescit q̃ amittit aciẽ. Hebescit ꝙ q̃ nature vsu tepescit. Et oĩa p̃dicta corripiũt he.

Herbo as.aui.a.p.i.herbã pascere vl̃ herba ornari. induere. Et cõponit̃ abherbo.as.coherbo.as.deherbo as.i.ab herba remouere. Inherbo bas.

Herbeo bes.bui.n.s.i.esse vel fieri herbosus vel viridẽ.ab herbo bas. Jñ herbesco.scis.i choatiuũ. Ũñ Aug⁹.de ciui. dei in.v. Silr herbescũt.flauescũt.pubescũt

Herciſco.scis.ui.tũ.n.t.i.diuidere.ꝓprie hereditatẽ inter heredes.ꝛ ðr ab hereditate. et scindo vl̃ cedo. Jñ ħ ꝛ ħ ħ herciſcẽs.i.diuidẽs. Et herciſcẽdus.i.diuidẽdus. Et ſm antiq̃s e.mutata in u.ðr herciſcũd⁹ da.dũ.i. diuidẽdus. Et ħ herciſcũda de. Et herciſcũ de indeclinabile iuenit̃ in legib⁹.i.diuisio hereditatis inter heredes.

Heredo das.a.p.i.heredẽ facere vel hereditatẽ dare. Jñ heredito tas.frequẽ. Et vtrũq; cõponit̃ coheredo as.ꝛ coheredito as.exheredo tas.vel exheredito tas.i.extra hereditatẽ ponere.hereditatẽ auferre.

Hereo heres hesi hesum.n.t. tria sigt.s.inniti.dubitare.ꝛ morari siue mancere

Hesito as.aui.ꝙbũ frequẽtatiuũ ab heso.as qđ sep⁹ ꝓ dubitare inuenit̃. Jñ ħ hesitationis.Et ħ hesitaciũcula.le. Et ħ ꝛ ħ hesitabilis.ꝛ ħ le.i.dubitabilis. Et hesitatiu⁹.a.ũ id est.dubitatiu⁹. ꝛ hesitabũdus.a.ũ.i.silis hesitãti vel dubitãti

Heso sas.i.frequẽter herere. ꝛ ðr ab hereo.ſz nõ est in vsu

H ante I

Hiberno.nas.idẽ est qđ hyemare. vel i hibernis morari

Hyemo as.aui.n.p.i.in hyeme demorari vl̃ in tẽpestate more hyemis seuire

Hilareo res.rui.n.s.i.esse vel fieri hilarẽ. Et ðr ab hilaro ras. Jñ hilaresco scis.frequen. Et cõponit̃ exhilareo res Jñ exhilaresco.cs incho.ꝛ cor.la.

Hilaro ras.raui.a.p.i.letificare. Ũñ Macrob⁹. Uerba nõ minus q̃ vinũ hilarẽt cõuiuũ Et componit̃ exhilaro.ras.id ẽ.valde hilarare. Jñ hic ꝛ hec hilaris.ꝛ ħ re.i.let⁹. io cũd⁹ Jñ hilariter rius.sime.aduerbiũ. Et ħ hilaritas.tatis. Et corripit la. Unde Ogatus in epi. Oderunt hilarem tristes tristẽq; iocosi.

Hymnio nis,nire.ꝛ hymnizo as. ambo p;o

H D

laudare. vel hymnos cãtare.
Hynnio nis. nıui. nitũ. n. q. p geminũ n. eq̃z est. Unꝰ Viere. v. Unusq̃sq̃z ad vxorẽ ꝓmi sui hynniebat. Et cõponit cũ ad z cõ. vt ad/hynnio nis. i. valde hynnire. z cohynnio nis id est. simul hynnire
Hio bias hiaui hiare. n. p. i. os apire. Et est tractũ a feris. q̃z auiditas oris aprẽ mon/strat. vñ z ponit q̃nq̃z ꝓ desiderare z q̃nq̃z ꝓ deficere. z est tractũ a canibꝫ q̃ q̃n deficiũt hi ant. Et ꝓ fatigari etiã ponit sm̃r tractũ a ca/nibꝫ. Et ꝓ rũpi etiã ponit vl̃ ꝓ scindi vl̃ api ri q̃cũq̃z res sit. Et cõponit vt Inhio as
Hisco. cis. inchoatiuũ qđ deberet facere hi/asco a hio. sz cã vitãdi hiatũ facit hisco. Et cõponit cũ de. vt dehisco scis. i. valde vel de orsum hiscere. Jñ dehiscẽs tis.
Historiographo. phas. a. p. i. historiã describere vel depingere vel designare Et historio as. in eodẽ sensu

H ante D

Honesto as. a. p. i. honestũ facere vl̃ reddere Et cõponit dehonesto. as. Inhonesto as. i. valde honestare. vl̃ potꝰ diffamare. vitupe rare. ab honestate remouere
Honorifico cas. n. p. i. honorare. honorẽ im pẽdere. z ꝺr ab honor z facio. Jñ honorificꝰ ca. cũ. Et h̃ z h̃ honorificẽs. tz. sz nõ est in vsu. Jñ honorificentia tie. i. honorabilitas. Itẽ ab honorifico. as. h̃ z h̃ honorificabilis z h̃ le. Jñ h̃ honorificabilitas. tatz. z hec ho/norificabilitudo. inis. Jñ honorificabilitu dinitas. z est lõgissima dictio. vt patet ī hoc ꝑsu. Fulget honorificabilitudinitatibus.
Honoro. as. aui. a. p. i. honorẽ impẽdere. Jñ honorat. ta. tũ. q̃ recipit z impẽdit honorez Et cõpat honorat. tior. sim. Jñ honorate rius. sime. aduer. Et honoratoꝛi. a. ũ. q̃ im/pendit honorẽ. vel qõ est honori. Et h̃ z hec honorabilis. z h̃ le. dign. honorari vl̃ aptus honorare Et ꝺr honorabilis q̃si honore ba bilis. i. aptus vt recipiat vel tribuat hono/rem. z cõpat. Jñ honorabilit. lius. sime. ad uer. Et h̃ honorabilitas. tatz. Et cõponitur inhonorabilis. i. nõ honorabilis.
Horreo. es. rui. n. s. i. horrorẽ habere timere vel tremere. Prope q̃dẽ ille horret q̃ tremit. z cui. pili rigescunt. i. surriguntꝫ ꝓpter frigus vel ꝓpter timorẽ. sicut in nocte cu homo va/dit solus.
Horrifico cas. care. i. terrefacere
Horror taris. at. sum. ꝑbũ cõe. i. suadere. cõ
fortare. instigare vl̃ instigari. Jñ h̃ hortator torz. Et hortatoꝛi. a. ũ. Et h̃ hortatio. onis. z h̃ hortat. tus. tui. z h̃ hortamẽ inis. z hoc hortatoriũ rũ. i. palmatoriũ vel loc. vbi fiũt hortamina
Hospitor. arz. at. sum. d. p. i. ī hospitiũ recipere vl̃ recipi. Unꝰ si attribuat recipiẽti sen/sus est. Ego hospitor te. i. ī hospitiũ te recipio. Si aũt attribuat ei q̃ recipit sensus est Hospitor tecũ. i. ī hospitio tuo tecuz maneo vel ī alio. Si aũt attribuat ei q̃ recipit z cõ/struat cũ actõ sensus ẽ. Hospitor te. i. in ho/spitiũ a te recipior Unꝰ olim erat cõe z ꝓstru ebat sic. Ego hospitor te. z ego hospitor a te
Hostilo as. are. n. p. i. ĩmolare vel incẽdere. q̃ aũt ꝺr hostilare q̃si hostias litare vel qua si hostias libare vl̃ q̃si vstulare etymo. est Et scias q̃ hec lr̃a inuenit in multis biblijs Et sup sacrariũ holocaustomata hostilare q̃ti/die. sz i aliq̃bꝫ antiq̃s biblijs iuenit vstulare
Hostio stis. stui. hostitũ. a. q. i. equare

H ante U

Humano as. are. a. p. i. humanitatẽ induere Jñ humanat. ta. tũ. Unꝰ Jesus x̃ps est hu/manat. i. humanitate indut. humana na/tura vestit. Et h̃ humanatio. onis. i. huma nitatis susceptio. indutio. z ꝓducit ꝓmã.
Humecto as. are. a. p. i. madidũ facere
Humeo mes. mui. n. s. i. madefieri. z dicitur ab hum. Jñ humesco scis. incho. Et ꝓducẽ ꝓmã humeo. sz humo as. cã cor. Unꝰ. Corpa null. humet vbi terra liq̃bꝫ humet
Humido. as. a. p. i. humidũ facere. madefacere. z ꝓducit hu.
Humilio as. aui. a. p. i. humilẽ facere.
Humo. as. aui. a. p. i. ī terra ponere. humo tegere. i. sepelire. Jñ hũat. ta. tũ. terra tect. z se pult. Et cõponit inhumat. a. ũ. id est. inse/pult. Et humatꝰ aduer. i. sepultim. vel vili ter z abiecte

I ante A

Iacco. ces. cui. n. s. supino caret. i. q̃ escere. z cor. ia. Unꝰ Lucan. in. iiij. Felix q̃ potuit mũdi vitare ruinã Quo iace at iam scire loco
Iacio cz. ieci iactũ. a. t. i. ꝓicere. Unꝰ. si nescis iacere lapidẽ tu mitte iacere. iñ iact. tus. tui
Iacto as. ꝑbũ frequẽtatiuũ a iacio cis. Et q̃ aliud ꝑbũ frequẽtatiuũ. s. iactito. as. i. freq̃n ter iacere. Item iactare vel iactitare ponit ꝓ gloriari. laudare. gloriando vanitare.

IR

arrogare vel inaniter pferre. Jñ iactãs siue arrogãs ðr q̃ se vanitat. z maior institutis nõ adq̃escit. sz ꝓpriã quãdã viã iusticie z sanctitatis inq̃rit Uñ. Qui iacit ħ iactat q̃ laudat se q̃z iactat

Iaculor laris. d. p. i. iaculum mittere z iaculo torq̃re. Jñ iaculator toris. z iaculatorius. ria riũ. aliq̃d iaculatoris. vel qð est aptũ ad torquendũ. vl qð ptinet ad iqculandũ. Jtẽ iaculor cõponit cũ cõ vt cõiaculor aris.

Iantaculo as. aui. n. p. z iãtaculor aris. d. p. idẽ qð iãto as. Et scias q̃ q̃dã corrupte solẽt pferre ħ vocabula p ge. in ꝓma syllaba. s. gẽto. as. Et gẽtaculo. as.

Ianto tas. taui. n. p. z Jantor taris. d. p. i. comedere añ prandiũ. soluere ieiuniũ. z dicit a Jano deo ꝓncipioꝝ ꝑm Aug. Paũ. etiã dic Jantare. i. disnare ðr vulgo. Janto etiã guito añ prandiũ. Uñ. Jantamus mane cenamus vespe facto

J ante L uel D

Ico. cis. ici. icere. ictũ. a. t. i. pcutere. Jñ ictus ta. tũ. i. pcussus. Uñ Homer⁹. Icta petit celum terris citharea relict⁹. Et Nũeri. xxv. Ictus occubuerit. Et ħ ictio onis. i. pcussio Et ħ ict⁹ tus. tui. idẽ. Et icto tas. frequẽtatiuũ. qð frequẽti⁹ inuenit ictuo. as. in eodẽ sensu. i. frequẽter pcutere

Idolatro tras. n. p. i. idolũ colere

Iduo iduas. i. diuidere vel separare.

J ante E uel G

Ieiuno nas. naui. n. p. i. a cibis abstinere

Ignio ignis igniui ignitũ. a. q. i. inflãmare. calefacere. z ðr ab igne. Jñ ignit⁹. ta. tũ. i. inflãmat⁹ vl ardẽs. z tũc est nomẽ. Et ab igne deriuat igneo ignes. i. inflãmari. calere Jnd igneſco scis. incho.

Igneo cõponit cũ ad vt adignio. nis. i. inflãmare. Et ab ignio. is. igniſco scis. incho a.

Ignoro as. aui. a. p. i. nescire vel obliuisci. et ðr ab ignar⁹. Et scias q̃ ignoram⁹ ea q̃rum noticiã habuim⁹. sz obliti sum⁹. vl q̃ scire debem⁹. sz q̃dã vitio pigricie nescim⁹. Ea vero nescim⁹ q̃ nũq̃ sciuim⁹. Jñ ignorãt aduer. z ħ ignorãtia tie. ꝑm Aug. Uñ Job. xix. dicit Si ignoraui mecũ erit ignorãtia mea

Ignosco scis. ignoui ignotũ. n. t. i. remittere. indulgere. z est in. puatiuũ. Hã illõ ignoscimus qð ampli⁹ noscere nolum⁹. Et pt componi ex in z nosco. z facit pticipiũ futuri ignotur⁹ Jnuenit tñ etiã ignoscitur⁹

J ante L

Illachrymor aris. at⁹. d. p. i. int⁹ lachrymari vel ꝺdolere. z olim erat neutr. Uñ Boet⁹ i scõo de ꝺsolatiõe. Ali⁹ ple letat⁹ filij filie vel derelict⁹ mest⁹ illachrymat.

Illaqueo. as. a. p. i. intus laqueare

Illecebro. bras. braui. n. p. i. illecebris attrahere. seducere. illicere. z cor. ce. naturalit

Illecto tas. i. frequẽter illicere

Illicio cis. xi. ctũ. a. t. i. illaqueare. in fraudẽ ducere. z ðr ab in z licio cis. z cor. li.

Illido dis. si. sum. a. t. i. int⁹ vel valde ledere z ðr ab in z ledo dis. Jñ illisus. sa. sum. i. intus vel valde lesus. z pdu. li.

Illumino nas. naui. a. p. i. clarificare. lumine illustrare. z ðr ab in z lumino nas.

Illustro as. are. a. p. i. valde lustrare. illumiare. circũdare. purgare

Illuo. is. illuere. a. t. i. maculare

J ante R

Imagino aris. at⁹. d. p. i. absentẽ rẽ pcipere vel imaginẽ rei absentis. z ðr ab imagine Jñ hec imaginatio onis. vis aie q̃ ꝺs cõphẽdit formas cũ materia re absente. Et ħ z ħ imaginabilis z ħ le. qð aptũ est imaginatõe pcipi. Et imaginariu⁹ ua. uũ. qð imaginatõe pcipit vel pcipit. vel qð ptinet ad imaginatõnem. z imaginatori⁹ ria. riũ.

Imbecillo. as. aui. a. p. i. debilitare Jñ ꝺbalia. z ðr ab imbecillis

Imbuo is. buere. a. t. i. pfundere implere docere instruere Jñ imbutus

Imitor taris. at⁹ sum. d. p. i. seq̃ Jñ hic imitator toris. z imitatrix Et ħ z ħ imitãs tis Uñ Ezech. xxi. Sabbatoꝝ ociũ imitãs. Et corripit mi. siue pe. z etiã ꝓma Uñ patris q̃ scribit ꝑ vnũ m. Uñ Lucan⁹ in ꝓmo Et qui te laris imitãt sarmata brachis Et ĩ Aurora Quasi imitãs ꝑsul bis sex fert pectore gẽmas

Immemoro as. aui. a. p. i. obliuisci. ñ recognoscere Jnuenit etiã imemoror aris. deponẽs

Immineo nes. nui. n. s. i. impẽdere ingruere supstare instare presens eẽ. z dicit ab i z maneo nes. Jñ imminẽs entis. oĩs generis. Et imminẽter ti⁹ sime. aduer. z ħ imminẽtia tie. Et corripit mi.

Immolo las. laui. a. p. i. sacrificare. q̃si molã infundere vl mola pfundere. z ðr ab i z mola. le. qð est puls ex aq̃ z farina z sale. q̃ olim victime inter cornua pfundebant. Uel imolare componit ab in z moles. quasi in mole

IR

altaris victimã ponere. Uñ et imolatio dicta est ab antiqs. eo q in mole altarꝫ posita victima cederet. Uñ mactatio post immolationē erat. sz nūc imolatio panis et vini calici ꝓuenit. Jñ immolatici⁹. a. ū. i. sacrificatiuus. s. q immolat. Et cor. mo.

Impedio dis. ini. a. q. i. retinere q̃si in pedicã trahere vel in pedicã ponere. et ðr ab in. ꝛ pedica. Jñ ħ impedimentũ ti.

Impello lis. impuli impulsum. a. t. i. int⁹ vel valde pellere. et ðr ab in et pello. lis. Jñ impulsus. sa. sum. Et impulsiu⁹. ua. uũ.

Impẽdeo des. di. sum. n. s. i. iminere. igruere instare. suspẽdere. ꝛ ðr ab in ꝛ pẽdeo es. Uñ Hester. xiij. Eo q eis certa mors ipenderet. id est imineret vel instaret

Impẽdo dis. di. sum. a. t. i. donare. exhibere. ꝛ ðr ab in ꝛ pẽdo dis. Jũ impẽso sas. sare. id est frequẽter impẽdere.

Imperito tas. i. frequẽter impare

Impero as. are. a. p. i. ꝓcipio. ꝛ ðr ab in ꝛ paro ras. ꝛ cor ripit pe.

Imptior. tiris. ꝛ imptio tis. i. tribuere. donare. partẽ dare. ꝛ ðr ab in ꝛ partior. tiris. vl ptio tis. fm ãtiqs. ꝛ fac̃ supinũ ipartitũ. ꝛ pð. pe.

Impetro as. are. a. p. i. exorare. qð petit obtinere. in petitiõe effectũ habere. ꝛ ðr ab ĩ ꝛ patro. as. ꝛ cor. pe.

Impingo gis. egi. impactũ. a. t. ab in ꝛ pãgo gis. qð est iũgo vel ipello. Et scias q impingere iuenit ꝓ cespitare. Et ĩ hac significatõe est neutr. Uñ Prouer. iij. Et pes tu⁹ nõ impinget. Jnuenit etiã ꝓ ipellere. ꝛ sic ẽ actiuũ Uñ Eccl. xiij. Nõ improbis ne impingaris. Jnuenit etiã impinguo. guas. auı. ꝛ scribit ꝓ u. in vltima sillaba

Impio. as. aui. a. p. i. impie agere vel impiuz facere. Uñ Prudenti⁹ in libro hymnorum. Et q ingnatũ vitijs cor impiauit

Implano. as. aui. a. p. i. decipe vl in errorem ducere Uñ Eccl. xv. Nõ dicas ille me iplanauit. ꝛ ðr ab ĩ. ꝛ planos qð ẽ error vl vagatõ

Implozo. as. aui. a. p. i. rogare. q̃rere vl impetrare. ꝛ pdu. plo. fm Aug. Pap. ꝓ o dic. Implozat cũ fletu iuocat. vl rogat inqrit

Impono. nis. imposui. a. t. i. iungere vel inculpare vel iputare vl ponere. ꝛ tũc facit supinũ in situ. Jtẽ iponere. i. decipe. ꝛ tũc construit cũ dto. vt ipono tibi. i. decipio te. Uñ Beñ. xxix Quare iposuisti mihi. tũc facit supinũ in itu. s. impono sui. stũ.

Importo. tas. a. p. i. intro vel valde vl cõtra portare. ꝛ ðr ab in ꝛ porto

Importuno. as. n. p. i. infestare. inqetare

Impotio tis. tiui. a. q. i. diuestire. vt Impotiatis eũ pbenda sua. i. diuestiatis

Impcor. aris. ari. d. p. i. exectari. maledicere. ꝛ ðr ab in ꝛ pcor. Ponit etiã aliqñ in bona significatiõe. vt Jste impcat illi bona. i. valde rogat vel adoptat. Jñ impcãs. tis.

Imprimo mis. impssi impssum. a. t. i. valð pmere. Uel impmere. i. infigere. ꝛ ðr ab in ꝛ pmo mis. ꝛ cor. pri.

Impropero. as. aui. are. a. p. i. i. quitiari. deridere. iuriari. ꝛ ðr ab in ꝛ ppero. as. Jñ ħ imperiũ rũ. i. quitiũ. dedec⁹. iuria vel derisio. Uñ i ps. Improperia iproperãtiũ tibi ceciderũt sup me. Et Jac. j. Qui dat oĩb abundanter ꝛ nõ iproperat. q de⁹ dat est bonitaꝫ. q oĩb cõitatis. q abũdanter largitaꝫ. q non improperat est summe curialitatis

Impubeo bes. n. s. i. crescere

Impudico as. a. p. i. ipudicũ facere. icestare

Impuro. as. a. p. i. impuꝝ facere. ꝛ p. pu.

Jante H

Inalto. as. aui. a. p. i. in altũ extollere

Inanimo as. aui. a. p. i. valde aiare

Inarro. ras. aui. a. p. i. ĩ arrã ꝓ aliq̃ dare. ꝛ ðr ab in ꝛ arra

Incarcero. as. aui. a. p. i. in carcerẽ ponere. et ðr ab in ꝛ carcer. cerꝫ.

Incarno. nas. naui. a. p. i. induere carnẽ. Jñ incarnat⁹ ta. tũ. ꝛ incarnatio onis.

Incedo. dis. cessi. cessum. n. t. i. ire. Et ẽ nobiliũ. ꝛ regit post se ntm̃. vt incedo supm⁹

Incẽdo dis. di. sum. a. t. i. valde accẽdere. Et ðr ab in ꝛ cãdeo des.

Incesso. sis. siui. sitũ. a. q. i. puocare. ꝛ ðr ab ĩcedo is. Uñ Boe. Tu solebas icessire ꝑsen

Incesto. stas. staui. a. p. i. luxu (tẽ fortunã. riari. vel ꝓ incestũ impudicare fm Aug.

Inchoo. as. aui. a. p. i. incipe. Jñ inchoatus ta. tũ. i. incept⁹. ꝛ inchoatio. onis. i. inceptio. Et inchoatiu⁹. ua. uũ. i. inceptiu⁹

Incido dis. cidi. sũ. caret. i. in aliq̃ cadere. Uñ Lu. x. Incidit ĩ latrões. ꝛ ðr ab in. ꝛ cado. is. ꝛ cor. ci. Jnuenit etiã incido. dis. si. sũ qð cõponit ab in ꝛ cedo. is. ꝛ p. ci. vbiq. vñ Qui putat incidit. incidit ille cadẽs

Incieo. cies. ciui. citũ. a. s. i. vocare. cõmouere. puocare. ꝛ ðr ab in ꝛ cieo. es. Jtẽ ðr incio cis. ciui. citũ. ab in ꝛ cio. cis.

Incipio pis. incepi. inceptũ. a. t. i. inchoare. ꝛ ðr ab in ꝛ capio. pis. ꝛ cor. ci. Jnuenit etiam incipit ꝑbũ implonale

IN

Incito tas.taui.a.p.i.cõmouere. prouocare instigare

Inclino nas.naui.a.p.q̃si int⁹ clinare.i.reflectere.ꝛ ōr ab in ꝛ clino as. Jñ ħ ꝛ ħ inclinis ꝛ ħ ne. Et inclin⁹ na.nũ. Et inclinatoriũ rũ Et ꝑdu.cli. Uñ in aurora ōr. Tũc caput inclinat emissus spũs exit

Includo dis.si.sum.a.t.i.int⁹ claudere

Inclunior aris.incluniatũ.d.p.i. ꝓcubitum pati.ꝛ ōr ab in ꝛ clunis. Jnuenit etiã incluniio as.a.p.i.p clunes ĩcuruare vl̃ eleuare

Incolo lis.lui.n.t.i.habitare

Incomitio as.aui.a.p.i. comitiũ celebrare l̃ eligere vel intronizare.in comitio ꝛ conuentu loqui

Incõmodo das.a.p.i.offendere. incõmoditatẽ alicui⁹ facere.ꝛ ꝓstruit cũ otõ.

Increpo pas.pui.n.p.i.redarguere. reprẽdere vituparе Et ōr ab in ꝛ crepo.as.ꝛ cor.cre

Incubo as.n.p.i.iminere.instare. vel rẽ alienam inuadere ꝛ vi possidere

Inculco as.aui.a.p.i. valde calcare. int⁹ calcare. ꝓba iterãdo multiplicare. iactare

Incurso sas.i.frequẽter incurrere

Incuso sas.saui.a.p.i.accusare vl̃ valde cusare.ꝛ ōr ab in ꝛ cuso

Indago gas.gaui.a.p.i.inq̃rere.inuestigare Jñ ħ indago.inis.i.inuestigatio.inq̃sitio.et ꝑducit da. Uñ Theodol⁹. Hec cuiq̃ hoĩm dedit indagare sepulcrũ. Et videt in ħ ꝓsu h. vim habere lr̃e

Indẽno nas.naui.natũ.a.p.i.nõ damnare.i demnẽ facere vl̃ oñdere.ꝛ ōr ab in ꝛ damno nas. Jñ indẽnat⁹ ta.tũ. Et ħ ꝛ ħ indẽnis.et ħ ne.i.sine dãno vel dãnatione.s. nõ dãnat⁹. Jñ indẽniter aduerbiũ. Et ħ indemnitas. tatis Uñ ꝓsper. Indẽnis ꝑriũ ꝓuat sapientia censum

Indico cas.caui.a.p.i.oñdere.signare. insinuare vel inotescere.ꝛ ōr ab in ꝛ dico

Indico cis.xi.ctũ.a.t.i.ꝑcipe vl̃ annũciare.ꝛ est sacerdotũ q̃ festa indicũt ꝑlis et ieiunia. Uñ Edictũt reges indicit festa sacerdos

Indigeo ges.gui.n.s.i. valde egere vel intus egere.ꝛ ōr ab in ꝛ egeo. Jñ indigẽs tis.ꝛ hec indigẽtia.i.pauptas.egestas

Indigito tas.a.p.i.digitos iducre vl̃ demõstrare vel nominare

Indipiscor scerꝫ.idept⁹ sũ.d.t.i.acq̃rere

Indo dis.didi. ditũ.a.t.i.ponere.imittere.inserere.inferre. indicere. inducere. siue foras emittere. Et ōr indere q̃si int⁹ dare

Indorso sas.saui.a.p.i.supra dorsuz ponere

qđ vulgo solet dici intersellare

Inducio as.aui.a.p.i.differre ꝑ inducias vl̃ inducias facere ꝛ ꝓstituere

Induco cis.xi.ctũ.a.t.i.introducere

Indulgeo ges.dulsi.sum. vel indultũ.habet diuersas significatiões. Jndulgere em̃ accipitur ꝑ gratis ꝓcedere. vt papa indulsit mihi hãc potestatẽ. Jtẽ indulgere.i.operã dare vt Jndulgere gule noli q̃ ventris amica est. id ẽ noli operã dare vel ꝓsentire. Jtẽ indulgere.i.remittere. vt Jndulge nobis peccata nra dñe. Et tũc ōr indulgere q̃si inde algere id est postea cessare a noticia ꝛ memoria fore facti. Et in ꝑma significatõe est actiuum.in alijs ꝓo neutrũ

Induo duis.duere.a.t.ōr ab in ꝛ duo duis. qđ idẽ est qđ soluo ꝓstq̃ em̃ indut⁹ est aliquis.quasi solut⁹ ꝛ expedit⁹ est. vel ad aliq̃d opandũ. vl̃ vt se totũ videndũ ꝑbeat. qđ nõ est cũ sit nud⁹

Indusio as.a.p.i.induere.ꝛ ōr ab induo.uis Jñ ħ indusiamẽ.inis.i.indumentũ

Inebrio as.aui.a.p.i.valde ebriare.ꝛ ōr ab i ꝛ ebrio as.ꝛ ꝑt esse intentiuũ ibi. in

Ineo inis inui initũ.a.q.i.intrare.incipe.in uenire.cõcũbere.ꝛ ōr ab in ꝛ eo is.

Inepto tas.taui.a.p.i.infatuare.ineptũ facere vel fieri.ꝛ tũc est neutrũ. Jnuenit etiã ineptio ptis.ptiui.ptire.in eodẽ sensu

Infamo as.aui.a.p.i.famã bonã deponere. ꝛ ōr ab in ꝛ famo as. Jñ ħ ꝛ ħ infamis ꝛ hoc me.i.sine bono noie. vel fame male. Jñ ħ in famia mie.ꝛ ꝑducit fa.

Infelico cas.a.p.i.infligere.infelicẽ facere A quo infelicito tas.frequẽtatiuũ

Infendo dis.di.sus.a.t.i. valde offendere. facere irasci.ꝛ ōr ab in ꝛ fendo dis. Jñ infensus.sa.sum.i.offensus vel irat⁹.ꝛ est pl⁹ esse infensum q̃ offensum vel iratũ Et infenso as. frequẽtatiuũ

Infertio tis.inserſi infertũ.i.implere.ꝛ ōr ab in ꝛ fartio tꝫ. Jñ infert⁹ ta.tũ. Et inferto as. frequentatiuũ

Infero infers intuli illatũ.i. introferre vl̃ immittere.ꝛ ōr ab in et fero fers. Uñ dominus ad Thomã ait Jnfer digitũ tuũ huc. Et inferre est ꝓtra ferre.irrogare.ꝛ ꝑtinet ad malum. Mala em̃ inferunt.i.ꝛ ferunt. Et ꝫm hãc significatõnẽ inuenit in dialectica inferre.i.ꝓcludere. Illatio.i.ꝓclusio. Cũ em̃ aliq̃d ꝓcludit infert.i.ꝛ oppositionẽ vel opinionem alicui⁹ fert. Uñ ꝓuctio q̃ est signũ conclusionis.ōr illatiua q̃si ꝛ portatiua

In

Infesto stas.stauī.a.p.i.molestari.aduersari infestū esse alicui

Inficio cis.feci.ctū.a.t.i. deturpare. tingere. repellere.informare.ꝛ ōr ab in ꝛ facio cis.ꝛ p/net ad ꝓprietates intrinsecas.ꝛ cor.fi.

Inficior aris.at⁹ sum.d.p.i.q̄si nō facere.nō esse factū ꝓtedere.i.negare.ꝛ ꝓprie qđ vex ē. q̄si nō fateri factū.sz ꝫ veritatē mēdacio ni/ti.ꝛ ōr ab in ꝛ facio. Est etiā ꝓprie inficiari rē debitā denegare cū a creditore deposcitur. Idē ꝛ abiuratio.i.rei credite abnegatio Uñ Inficit intingēs.q̄ denegat inficiat. Et ab ī ficior he inficie ax.i.negatōes

Infimo as.aui.a.p.i.dep̄mere. subt⁹ ponere ꝛ ōr ab infim⁹. Jñ infimat⁹ ta.tū.

Infio infis.i.dicere.ꝛ ōr ex in ꝛ fio.sz mō nō est in vsu. Uñ Aristo.in.j.de generatiōe. Jn fim⁹ tristantē aliqñ tāgere nos sz nō nos eū Plato etiā ħ ꝓbo vtit. Jnfim⁹ g̃.i.dicim⁹. et ꝓducī fi. Pap. ꝓo dicit. Jnfit ceteris deficit. Antiq̄ tñ infit dicebāt.i.incipit fari

Infirmor.arſ.d.p.i.esse vel fieri infirmū Uñ Paul⁹.ij.Cor.xj. Quis infirmat ꝛ ego non infirmor. Jnuenit etiā infirmo.as.aui.a.p.i. debilitare.falsificare.enervare.ꝛ ōr ab in.et firmo.mas.

Infisco scas.aui.a.p.i.in fiscū mittere. Uñ il lud. Et res ei⁹ infiscent.i.ī publicū deueniāt ꝛ ōr ab in ꝛ fisco.as.

Infligo gis.xi.ctū.a.t.ꝛ infligo.gas. in eodē sensu.i.inserere.irrogare.infrigere. Et p/ducit fli.infligo

Inflo inflas inflaui.a.p.i.intus flare. flatum impellere.

Infringo.gis.xi.ctū.a.t.i.int⁹ frāgere vel in fringendo illudere

Infurno nas.a.p.i.in furnū mittere vel ī eo coquere

Infuso sas.sauī.a.p.i.fuso inuoluere ꝛ ōr ab in ꝛ fusus si.ꝛ ꝓducit fu.

Ingenior arſ.d.p.i.ingeniū exercere.ꝛ īgeni/ose se hre.ꝛ ponit ꝓ decipe.ꝛ tūc ē trāsitiuū

Ingerso sas.sauī.a.p.i.infuscare faciē

Ingredior.erſ.ingressus sum.d.p.i. intrare. ꝛ ōr ab in ꝛ gradior derſ.ꝛ cor.gre.

Ingruo is.ingrui.n.t.i.maturare. imminere impēdere.instare. Et ꝓprie ōr de malo.malū ingruit.q̄si ꝫ ꝓgruū. Et bonū est qđ impen/det.i.ꝫ cōgruitatē venit

Inguadio as.are.a.p.i. valde guadiare.

Inhereo es.hesi.hesum.n.s.i.inniti. int⁹ he/rere.ꝛ ōr ab in ꝛ hereo es. Jñ h ꝛ ħ ꝛ ħ inhe/rens tis. Et inhereter aduer. Et ħ inheren/tia tie. Et ꝓdu.he.

Inhibeo bes.bui.bitū.a.s.i.phibere.cohibe re.vitare.remouere.separe.ꝛ est in. ꝓuatiuū. Est em̄ inhibere non hre.ꝛ ōr ab in ꝛ habeo bes. Jñ ħ inhibitor or.ꝛ cor.hi.

Initio aris.d.p.i.inchoare ꝓsecrare sancti/ficare.introducere.sacrificare. Uñ ꝓpha. Jn itiati sunt beelphegor.i.sacrificauerūt vl̄ cō secrauerūt. Et nota q̄ q̄dā vtunt ħ ꝓbo in actiuo genere Jnitio as

Inigo.gis.inegi.inactū.a.t.i.pec⁹ a pastu in tectū agere. Abigere ꝓ est pec⁹ a tecto ī pa/scua agere.ꝛ cor.pe.

Inimico as. verbū actiuū ꝛ inimicor arſ. de ponēs in diuersis significatōibꝫ. vt Jnimi/co illū tibi.i.facio illū inimicū tibi.ꝛ Jnimi cor tibi.i.sum inimic⁹ tibi

Iniungo gis.xi.ctū.a.t.i.p̄cipe.ꝛ ōr ab ī ꝛ iū/go gis.sicut vult Hug. Dultū tñ ꝓbabili⁹ videt q̄ iniūctio min⁹ importat q̄z p̄ceptuz qz qñ plat⁹ vult aliq̄d inq̄rere vel inuenire. ꝓ us iniūgit.ꝛ postmodū facit p̄ceptū

Iniurior aris.at⁹ sum.d.p.i.iniuriā facere. ꝛ ꝓstruit cū dto. vt Jniurior tibi

Innuo.is.ui.tū.t.i.nutū facere vel signū da re intelligēdi.ꝛ ōr ab in ꝛ nuo.is.

Inq̄no as.aui.a.p.i.maculo.deturpo.ꝛ ōr ab in ꝛ cumio nis.vel ab in ꝛ coq̄na.ꝛ cor. qui. Uñ in aurora ōr. Petra qua gradit vir⁹ nō inq̄nat anguis

Inquio.q̄s.ſm Hug.defectiuū est.ꝛ ē tertie ꝓiugatōis.ꝛ ē idē qđ dico. Uñ Tertia vult inq̄t.q̄rtaq̄ sumit ait. Et ħ colligit q̄ inqui mus cor.pe.sic legim⁹.sz aim⁹ ꝓduc.i.sic au/dim⁹.ꝛ scribit inq̄t ꝓ t.nō ꝓ d. qz nullū ꝓbū in d. desinit in tertia ꝓsona pñtis indicatiui modi. Scdm aūt analogiā fere tota ei⁹ de/clinatio inuenit

Inq̄ro ris.inq̄siui.inq̄sitū.a.t.i.inuestigare. vel int⁹ q̄rere.ꝛ ōr ab in ꝛ q̄ro

Insanio.nis.niui.n.q.i.furere. Et ponit qñ q̄z ꝓ scribere ꝓsus.ꝛ facere vl̄ cātare. qz olim poete credebāt insanire cū ꝓsus faciebant ꝛ studio vacabāt. Uñ Virgili⁹. Jnsanire li/bet qñq̄z tibi

Inscribo bis.a.t.i.iniūgere. deputare vl̄ im p̄mere vel int⁹ scribere. Uel inscribere ē se ob ligare si nō ꝓbauerit ad eā penā quā reus ꝛ pati. vel quā accusando inferre tedit si ꝓba/uerit accusator. vt in.c. sup bis. de accusa. in glo.c.ij.q.viij.q̄stiō.

Inseruio. uis.n.q.i. valde fuire vel obedire. Seruim⁹ dñis. Jnseruim⁹ cuiusq̄ p̄ceptis

IN

Inſeto tas.ui.re.a.p.i.filo ſetã adaptare
Inſidior aris.d.p.i.inſidias tẽdere ꝛ ꝑpare
Inſignio nis.niui.nitũ.a.q.i. nobilitare.oꝛ/
nare.exaltare.inſignẽ facere
Inſilio.lis.liꝛe.a.q.i.ſalire ɔ. vel inſilire inſul
tum facere.inuadere.impetere ꝛ aggredi Jñ
hic inſultꝰ tus.tui.
Inſimulo as.aui.a.p.i.accuſare vl̃ incuſare
qꝛ accuſatoꝛ ſ̃ eſt ſimulare ĩ aduerſariũ q̃cq̃d
pt. Et inſimuloꝛ arꝭ. inuenit in eodẽ ſenſu ĩ
geuere deponẽti ſm Hug. Itẽ inſimulo.i.ñ
ſimulo.nõ fingo. Jñ inſimulatꝰ.ta.tũ.i. nõ
fictus. Uñ Sap̃.xviij. Inſimulatũ impiũ
tuũ portãs.i.nõ fictũ
Inſinuo.as.are.a.p.i.denũciare.ſignare.q̃ſi
in ſinũ mittere.ĩtimare. Itẽ inſinuare.i.late
ter ꝓſuadere ꝛ diſſimulare.oꝛare.dicere diſſi
mulatoꝛie.vt cũ reꝓhendim⁹ ꝛ dãnamus.q̃
maxime defendere intẽdim⁹. Eſt g̃ inſinua/
re aliq̃d aliud intẽdere cũ ꝟba videant ſona
re. Jñ ħ inſinuatio.i.callida ꝛ latẽs oꝛõ Uñ
quidã ſolẽt exoꝛdiri ꝑ ꝓncipiũ. vt cũ cauſa ẽ
turpis ꝛ animi auditoꝛ ſũt alienati. Eſt ei
inſinuatio oꝛõ q̃dã diſſimulatõe ꝛ circũitio
ne obſcure ſubĳcies auditoꝛ aĩm.ſz ꝓncipi
um eſt oꝛõ ꝓſpicua ꝛ ꝓtin⁹ ꝓficies auditoꝛẽ
beniuolũ vl̃ attentũ vel docilẽ.
Inſiſto.ſtis.a.t.i. vacare.inſtare. inuigilare
operã dare
Inſero ris.ſiui.ſitũ.n.t.idẽ eſt qõ plãtare Et
eſt ꝓꝓrie inſerere plãtare ꝑ immiſſionẽ ramo
rũ ad inuicẽ. Sz inſero.rꝭ.ui.a.t.i.ĩmiſcere.ĩ
mittere.ꝛ ꝓꝓrie violẽter Jñ inſerto as.freq̃n.
Inſoleo es.inſolit⁹ ſum. ꝟbũ neutropaſſiuũ
.i. valde ſolere. vl̃ aliq̃ ꝓtinere cũ aliq̃ vl̃ cũ ſit
ſolitũ.ſupbire.dementẽ eſſe vl̃ fieri. Jñ inſo
lens.tis.oĩs.ge.i.ſupbus. fatu⁹.moꝛibꝰ nõ cõ
uenies.ꝛ cõpat̃. Jñ inſolent̃.tius.ſime.ad/
uer.ꝛ ħ inſolẽtia tie.i.ſupbia.fatuitas
Inſoleſco ſcis.i.incipio ſolere.ab inſoleo
Inſpicio cis.xi.ctũ.a.t.i.q̃ſi int⁹ ꝑſiderare
Inſtauro as.aui.a.p.i.facere ſimile ꝓꝛi.re/
ſtituere.reficere.ad ꝓrẽ ſimilitudinẽ aliq̃d
facere.repare.ꝛ oꝛ ab inſtar.qõ cõponit̃ cum
re.vt reſtauro ras.ꝛ eſt ꝓꝓrie tertio reparare.
Et oꝛ inſtaurare q̃ſi in ſtatũ ꝓſtinũ reduce/
re.ꝛ eſt etymologia
Inſtigo as.aui.a.p.i.valde ſtigare.ꝛ oꝛ ab in
ꝛ ſtigo.as.qõ ẽ ſtimulare.q⁹ aũt oꝛ inſtigare
q̃ſi inſtinctũ agere.etymol̃.eſt.ꝛ ꝑ.ſti. Uñ in
auroꝛa oꝛ. Inſtigans ꝓceres voce minante
ſuos.
Inſtinguo guis.xi.ctũ.a.t.i. inſtigare. ꝓſua/
dere vel moꝛtificare.ꝛ oꝛ ab in ꝛ ſtiñguo
Inſtituo.is.a.t.i.decernere.oꝛdinare.ꝛ oꝛ ab
in ꝛ ſtatuo. Jñ ħ inſtitutũ.ti.ꝛ ħ inſtitutio.
onis.i.moꝛ informatio. Ponit̃ etiã ꝑ q̃dã
libꝛo legali tm̃ in plurali. he inſtitutões in
ſtitutionũ.ꝛ ħ inſtituta. hoꝛ inſtitutoꝛ tẽ.
Inſto inſtas inſtiti.ſtitũ.pe.coꝛr̃.neu.p.ꝛ eti/
am inſtatũ pe.coꝛ.i.ɔ ſtare.inuigilare. inſi/
ſtere.inſudare.ꝛ oꝛ ab in ꝛ ſto.as. Jñ inſtãs
ꝓcipiũ ꝛ nomẽ. Et inſtãter ti⁹.ſime.aduer.
Et ħ inſtãtia tie.ꝛ ħ inſtãs tꝭ.oꝛ tps ſimpler
ꝛ ſic oſcribit̃.qõ cũ ſit finis ꝓteriti ꝛ ꝓncipiũ
futuri.vel cũ incipit ſtatim eſſe deſinit. vl̃ in
ſtans eſt breuiſſima ps tpis q̃ non expectat
ſucceſſionẽ
Inſubulo las.a.p.i.inſuere cũ ſubula
Inſulto tas.tare.a.p.eſt q̃dã cauillatõe ꝛ de
riſione hoſtẽ repellere.ꝛ oꝛ ab inſilio lis.liui.
vel lĳ.vel lui. Uñ de beato Laurẽtio oꝛ. Et
ſubĳciẽtib⁹ ꝓnas inſultat leuita xp̃i vt cũ
diceꝫbat. Uirate ꝛ ꝑſate ad aliã ptẽ. Quidaz
tñ idiote legũt ibi Exultat. ita dicit Hug.
Pap̃. ſo dicit Inſultare.i.inſilire.ꝛ de alte/
rius iniuria gaudere
Inſumo mis.inſumpſi.a.t.i.int⁹ vel valõ ſu
mere.vel ɔ ſumere
Integro as.aui.a.p.i.integrũ facere. nouare
Et cõponit̃ cũ re.vt Reintegro as. ꝛ iterpo
ſita d.frequẽti⁹ oꝛ redintegro as. Jñ integra
ſco ſcis.redintegraſco ſcis. inchoatiua. Et
ſcias q⁹ aliq̃ eſt in iſto inchoatiuo cũ in aliis
Allia em̃ hñt ſignificationẽ eandẽ quaz hñt
ꝛ ſua ꝓmitiua. vt ſi ſua ꝓmitiua ſignãt actũ
ꝛ coꝛ inchoatiua. Nã integro as.ſigt actuz.
ſz ei⁹ inchoatiuũ ſigt paſſionẽ. Integraſco
eim̃ eſt incipio itegrari. Et coꝛ.te. Uñ i auro
ra oꝛ. Integrat imponẽs oibꝰ ille man⁹
Intelligo gis.lexi.lectũ.a.t.i.q̃ſi int⁹ legere.ꝛ
oꝛ ab inter ꝛ lego gis. Jñ intelligẽs tis.o.g.
Et intelligent̃ aduerbiũ. Et ħ intelligentia
tie. Et ħ intellect⁹ tus.tui. Et ħ ꝛ ħ itellectu
alis ꝛ ħ le. Et intellectualit̃ aduer. ꝛ ħ intel/
lectualitas tatꝭ. Et ħ ꝛ ħ intellectibilis ꝛ ħ le
id eſt. in intellectu cõphenſibilis. Et intelle
ctibilit̃ aduer. Et ħ intellectibilitas atꝭ. Itẽ
hic ꝛ ħ intelligibilis ꝛ ħ le.qõ intelligi ꝑt. et
hec intelligibilitas.tatꝭ. ꝛ intelligibiliter ad
uerbium
Intẽdo dis.ſi.ſum.vl̃ tentũ.a.t.i. augere vel
adiũgere.vt De⁹ intẽdit albedinẽ circa iſtũ.
ꝛ ſm ħ hz intenſum.ſu.ꝛ oꝛ ab in ꝛ tẽdo dis.
Jñ hec intẽſio.i.adauctio. Intẽdere etiã eſt
operã dare.dirigere.intẽtum facere, intelli/

IN

gere. ꝓsiderare. vt iste intẽdit animũ suũ. Et ẽm h̄ ꝓprie facit intentũ tu. Jñ h̄ intẽtio onis id est abstractio. ꝓsideratio Jtẽ intẽtio qñq; p volũtate interdũ p fine accipit. Jñ intẽtiuus ua.uũ. z h̄ z hec intẽtional'. z h̄ le.

Intẽto tas.a.p.ōr ab in z tẽto tas. Et vt dic̃ Pap̃. Jntẽtat.i.intẽdit. multũ minat. obij/cit.impugnat.ꝓponit.infert. Jtẽ intẽto tas. potest esse frequẽtatiuũ. z tũc formal' ab intẽ do dis.

Intercalo as.aui.a.p.i.interponere. z ōr ab ī ter z calo las. Jñ h̄ z hec intercalaris z h̄ re. id est.interpositiuũ vel interpositu;. scz q; ī terponit'. vl' ꝙsus intercalaris ōr q; sepe iter/ponit'. z h̄ itercalaritas tat;.i.interpositio

Intercedo dis.cessi.n.t.i.p aliq̃ ad aliq̃s pre ces facere. z ōr ab int' z cedo dis. Et est inter cedere.i.int' aliq̃s cedere z esse mediator̃. z p prie inter minor̃ z maior̃ vt maior ꝓdescẽ/dat minori p̃cibꝫ meditator;. Uñ sancti di/cunt' nostri ītercessores apud deũ. Sũt em̃ mediatores int' nos z deũ singul' diebꝫ p nobis deũ orates. q; intercessiõe q; renes scru tatur z corda nobis auxiliet' vt op' inceptũ ad finẽ laudabilẽ ꝓducam'. z pdu.pe.

Intercido dis.cidi.n.t. z supino caret.i. ĩter aliqua cadere. z ōr ab int' z cado dis.cecidi. Jtẽ inuenit' intercido dis.cidi.cisum.i.inter polatim cedere vl' inter aliq̃ cedere. Uñ bea tus Jacob maior dict' est intercisus. q; p singula mẽbra fuit cesus Et ꝓducit ci. vbi/q;. z ōr ab int' z cedo dis.cecidi

Intercipio pis. z intercapio pis.a.t. in codẽ sensu.i.inter aliq̃ vel ī medio cape. Et ōr ab in vel inter z capio pis.

Interclino as .aui.a.p.i.int' aliq̃ clinare. z ōr ab inter z clino nas. z p.cli. Jñ h̄ z hec iter/clinis z h̄ ne. z interclin' na.nũ.

Intercludo dis.si.sũ.a.t.i.iter aliq̃ claudere vel auferre. z ōr ab int' z claudo dis. Jñ h̄ in tercludo inis.idẽ q; ītercluſio. z pdu.clu.

Intercurso sas.i.frequẽter intercurrere

Interdico xi.ctũ.a.t.i.phibere q̃i iterī dicere

Interduco cis.xi.ctũ.i.int' aliq̃s ducere. z ōr ab inter z duco

Intereo interis interiui vl' interij ꝙbũ abso lutũ.i.mori. z ꝓprie ī itinere. z ōr ab int' et eo. is. Jñ h̄ interit' tus.i.moris. z interit' ta.tũ id est mortu'

Interficio cis.feci.interfectũ.a.t.i.occidere. z ōr ab inter z facio. z cor.fi.

Interiaceo ces.n.s.i.int' aliq̃ iacere. z ōr ab ī ter z iaceo ces.

Intermitto tis.a.t.i.int' aliq̃ mittere vl' iter polare vl' interī dimittere. vl' relinq̃re scõm Hug. Pap̃. ꝙo dicit Intermittere ad tẽpus dimittere. z itez ad idẽ reuerti

Interneco as.aui.a.p.i.inter aliq̃ necare vel interpolatim necare. vl' interim dũ aliq̃s est in itinere necare. z ōr ab inter z neco as. Jñ hec internecatio onis.i.moris q̃ ꝓtingit ali/cui dũ est in itinere. Item inter ponit' sepe p e.vt. Uenim' mare ĩterbibere.i.ebibere. Et ẽm h̄ ōr interneco cas.i.enecare. z cor.ne.in/terneco

Intero teris.triui.tritũ.a.t.i. int' terere. mi/nutare vel valde terere. Uñ Dañ. vlc.dī de Abachuc q; intriuerat panes ī alueolo. Et ōr ab in z tero ris. z cor.te.

Interpello las.laui.a.p.i.iterrogare.int' aliq̃ vacare z alloq̃. z p alio p̃ces fundere. Unde ad Ro.viij. Qui etiã interpellat p nob̃. z ōr ab inter z pello las. Et scribit' p duo l.

Interpolo las.laui.a.p.i.obscurare.inq̃nare impedire vl' interrũpere. corrumpe. variare nõ ꝓtinuare. z ōr ab inter z pol'. Uñ ī hym/no. Q̃d nulla nox interpolet fideq; iugi lu/ceat. Jñ interpol'la.lũ.i.interrupt'. variat' nõ ꝓtinu'. Et hec interpola le. q̃dam vestis q̃ dũ sit vet' ad nouã spẽm reducit' z fit qua si noua. z corripiũt hec oĩa po.

Interpto;. tat;.tat' sum. ꝙbũ cõe.i.exponere vel exponi vnã linguã p aliã. Jñ h̄ z hec iter ptabilis z h̄ le.i.aptũ ad interptandũ

Intersum interes interest interfui interesse.i. inter aliq̃ esse. z ꝓstruit' cũ dto. vt interfui ta li negocio. Uñ ei' impsonale scz interest con struit' cũ gto. Jsta em̃ impsonalia interest z refert ꝓstruunt' cũ gtis oĩm dictionũ casua lũ. vt Interest socrat; legere. z refert Plato nis disputare. Preter istos q̃q; gtos ꝓno/minũ ꝓmitiuoz.i.mei tui sui nostri vestri. lo co q; ꝓstruunt' cũ ablatiuis ꝓnominũ pos sessiuoz in singulari nũero z femino gene/re tm̃. vt mea tua sua nr̃a z vestra. vt Mea ĩ terest legere. z Tua refert disputare. Si aũt sunt gti possessiuoz tũc ꝓstruunt' cũ ill' gtis vt Mei fratris ĩterest legere. z Tui patr; re fert disputare Jtẽ ꝓstruunt' pdicta ꝙba cuz isto gtõ cui'. vt cui' interest facere h̄

Interuallo las.a.p.i.p interualla dicere vel facere aliq̃d vel interponere. z scribit' p gemi num l.

Interuenio nis.n.q.i.intercedere. inter aliq̃s venire z mediatorẽ esse. p aliq̃ orare. Jñ h̄ in teruent' tus.i.intercessio

IN

Inthronizo as.a.p.i.ī throno vl' ī sede pone re seu collocare.ꝛ ōr ab in.ꝛ thron⁹

Intimo.as.aui.a.p.i.demōstrare.īdicare.nūciare.notificare.ꝛ ōr ab intim⁹.vl' ōr ab in.ꝛ timos.qō ē mēs.qsi in mēte inculcare et immittere ſm Aug. Ul' ōr ab in et time.qō eſt gia vel mens ſm Papiā.

Introeo is.iui.n.q.i.int⁹ intrare.ꝛ ōr ab intro.ꝛ eo is. Jñ h introit⁹ tus.tui.pe.cor.

Intromitto.tis.miſi.miſſum.a.t.i. īmittere.ꝛ ōr ab intro ꝛ mitto. Jtē intromittere ē idē qō vulgo ōr intra meare. ꝙſi in rē ſe mittere. vt de ea curet ꝛ tractet

Inuado.dis.ſi.ſum.a.t.i.īpetere. aggredi.arripere.ꝛ ōr ab in ꝛ vado.dis.

Inualeo les.lui.n.s.i.valde valere.creſcere. abūdare.ꝛ ōr ab in.ꝛ valeo.les. Unde Beñ. xxvij. de Jacob ōr. Inualuit ꝺ angeluz. Jñ inualeſco.ſcis.ſcho.

Inubero as.n.p.i.valde vberare.ꝛ ōr ab vbero aſ.p abūdare.vl' ē lactare.ꝛ tūc ōr ab vbero as.ſm q venit ab vber p māma.et ſic eſt actiuum.

Inuecho his.inuexi.a.t.i.ꝺ vel intro vehere.ꝛ ōr ab in et veho his. Uñ ōr. Jſte inuehit in illū.i. vitupat illū et repbēdit. Differt tñ. ḋa ꝓprie vitupare eſt malefactū alicuius iocoſe narrare qō facit. Orati⁹ in odis. Repbēdere ꝙ eſt malefacta alicui⁹ ſub ſpecie correctionis enarrare.qō facit. Orati⁹ in ſmonibus. Sz inuehere eſt malefacta alicui⁹ maligno aio ꝛ lingua detractoria ꝓſentare. qō ora tius videt facere in epodo.ſz nō facit. Jñ inuectiu⁹ ua .uū.i.detractori⁹.malign⁹.ꝛ h inuectiuū.et hec inuectiua ue. Et īuecto.tas. frequētatiuū. Inuenit tñ inuehor in deponenti genere.

Inuenio.nis.a.q.i.venire in id qō cupimus vel qrim⁹ Inuenim⁹ qſita. Reperim⁹ vltro occurrētia.ꝛ ōr ab in ꝛ venio. Et cōponitur cū ad.vt adinuenio is.i.valde l' uxta vl' ad vtilitatē vl' ad dānū alicui⁹ venire.ꝛ cor.ve i ꝓſenti.ſz in ꝓterito pducit

Inueſtigo as.a.p.i.inq̄rere.ꝛ ōr ab in ꝛ veſtigo gas. Et p.ſti. Uñ Theodol⁹. Brecoꝛ ꝓmus veſtigat grāmata Ladm⁹.

Inuideo.des.n.s.i.nō videre.vt Inuideo tibi.i.nō video tibi.i.nō fero videre te bñ agētem.ꝛ ōr ab in ꝛ video.des. Inuenit etiam i paſſiuo in ꝓma ꝓſona. Et etiā ipe Priſcian⁹ dicit illud eſſe actiuū ſz h iō fit qr qñq̄ exigit actm̄.qr ꝺbū qō exigit actm̄ in eo intelligit. vt Inuideo te facere h,i.p inuidiā ꝓhibeo te ꝛ Inuideo tibi amicitiā regis.i.p inuidiam ſubtraho tibi amicitiam regis.ꝛ qñq̄ exigit actm̄ ſignt̄ cām rei ꝺbi. vt Inuideo tibi ſapientiam.i.ꝓpter ſapiam.

Inuiſo ſis.ſi.ſum.n.t.i.intus viſere. viſitare ꝛ ōr ab in.ꝛ viſo.ſis. Juxta illud Judic.xv. Inuiſere volēs vxorē ſuā

Inundo as.aui.n.p.i.abūdare.replere.ſtagnare. Si inuenit cū actō.ſenſus eſt. Jnūdare.i.facere abūdare.ꝛ ōr ab in ꝛ vndo vndaſ Jñ inundat⁹.ta.tū.pe.p. Uñ.ij.pe.ij. Mūdus aqua inundat⁹ perijt

Inuolo las.laui.lare.n.p.i.furari vel in vola aliq̄d ꝓtinere vl' ponere vel ī volā īmittere.ꝛ ōr a vola.qō eſt medīa ps man⁹ l' pedis Jtē ꝓt cōponi ex in.ꝛ volo.as.ſz in alio ſenſu.i.intus vel valde volare

Inuoluo.is.ui.īuolutū.a.t.i.int⁹ voluere

I ante D uel K

Iocor.aris.at⁹ ſum.d.p.i.ludere vl' iocū exercere. Jñ iocator.oris.ꝛ h iocatrix.ꝛ h iocatio onis.ꝛ iocator⁹.a.um. Et cōponit Adiocor.aris. Cōiocor.aris. Eiocor aris. Et cor.io.

Iraſcor.ſcer.ſcī.irat⁹ ſum.d.t.i.cōmoneri. Jñ iracūd⁹.da.dū.facile iraſcēs. qr accēſo ſanguine ī furorē cōpellit.ꝛ h iracūdia dic. et h ꝛ h iraſcibil'.ꝛ h le. Et vt dic Hieronymus. Iraſci hoīs eſt.ſz irā nō pficere xp̄iani

Irretio.tis.tiui.titū.a.q.i.illaq̄rc. impedire reti inuoluere.ꝛ ōr ab in ꝛ retio. Jñ irretit⁹ ta.tū.pe.pdu.

Irrigo gas.gaui.a.p.i.int⁹ vel valde rigare.ꝛ ōr ab in ꝛ rigo.as.ꝛ cor.pe.

Irripere.i.latēter inualeſcere

Irrito.as.are.a.p.me.pdu.i. puocare. ꝙſi cōtra ritū alicui⁹ facere.ꝛ ōr a rit⁹. Uñ ps. Irritat aduerſari⁹ nomē tuū in finē. Jtē irrito ꝓt cōponi a rat⁹.ꝛ tūc irritare ē euacuare vanū facere.debilitare. deſtruere.ꝛ cor̄.me. Uñ. Jrritet hūc dñs q nos irritat ad iram. Irritat euacuat irritat puocat irā. Jñ h irritamē.inis.ꝛ h irritamentū.ti. Et irritās.tis ge.oīs.ꝛ irrit⁹.ta.tū.i. van⁹.caſſus.nō firm⁹ Et irrit⁹ p irritat⁹ p ſyncopā ſm Aug.

Irrogo.as.re.a.p.i.inferre.vt Irrogauit mihi cōtumelias.i.intulit.ꝛ ōr ab in.ꝛ rogo

Irrugio.gis.giui.n.q.i.ad modū leonis clamare.vñ Beñ.xxvij. Irrugit clamore mag.

I ante H uel T

Iſagogo iſagogas.i.introducere. et pducit penul.ſcz go.

IV

Itero as.aui.a.p.i.ire vl repetere. Jñ ꝓbalia iterator iteratrix iteratio. z itez aduerbium ordinis vl tpis Et componit. reitero as. id est itez repetere Jñ reiteratim z reiterato positũ aduerbialit

I ante V

Iubeo bes.iussi iussum.a.s.i.impare. Sz iubere ẽ vbi est voluntatis obsequiũ Jmpare ẽ debitũ. Jdẽ est z ꝑcipe. Et cõponit fideiubeo bes. Et cor.iu. Uñ Thobias. Doc pre cor. h iubeo. toto conamie tota. Et aia. toto dilige deũ corde

Iubilo las.laui.n.p.i.cãtare.gaudere.q̃dam voce ꝓfusa p gaudio cãtare z exultare

Iudeizo as.aui.n.p.i.iudeũ facere vl iudeorum more se hre. z dr a iuda vl iudea Et hic iudeism⁹ mi.i.ꝓsuetudo z rit⁹ iudeoz vl gẽs iudeoz

Iudico cas.aui.a.p.i.iure disceptare. ius dicere. determiare cãm. vl iudicio dãnare. Jñ iudicator⁹ a.ũ. z h iudicatoriũ rij. loc⁹ vbi iudicat. Et hic z h iudicabilis z h le. Et cor ripit di.

Iugo gas.gaui.a.p.i.copulare iũgere. sub iugo ponere. z dr a iugũ

Iugulo las.lani.a.p.i.iugulũ incidere. z dr a iugul⁹. Jñ iugulator trix.trio. z iugulator⁹. a.ũ. z h iugulamẽ.inis. z h iugulamẽtum.ti. Et cor.gu. Uñ Orat⁹ ī epi. Ut iugulẽt homines surgũt de nocte latrones. Et Lucanus in.iij. Uincit haud gratis iugulo q̃ ꝓuocat hostẽ

Iungo gis.xi.ctũ.a.t.i.cõponere l annectere

Iurgo as.are.a.p.i.iure agere vel iure garrire. z dr a ius z garrio vl ago. q̃ hi q̃ causam dicũt iure disceptãt. Et accipit iurgare ī duabus significatiõib⁹. Jurgare eñ est ritari. litigare. z ꝓprie in causis agẽdis. Et iurgare est reprehẽdere. castigare corripe. corrigere. culpare z impugnare ꝓbis. vl litigãdo ꝓberare z fm h ꝓstruit cũ actõ. Et cõponit cum ob. vt obiurgo. as.i.ꝰ aliquẽ vel fortit iurgare. Et sunt neutra z absoluta p litigare. in alia significatiõe sunt actiua. Et nota q̃ in eodẽ sensu inueniunt deponẽtia Jurgor arʒ.at⁹ sum. z obiurgor garis. obiurgat⁹ sum. Jtez nota q̃ iurgam⁹ z obiurgam⁹ ꝓbis sz caltigamus dũ cedim⁹

Iuro as.aui.atum.n.p.i. iuramẽtum facere. z dr a iure

Iustifico as.aui.a.p.i.iustũ facio

Iuueneo nes .iuuenui.n.s.i. esse vel fieri iuuenẽ. vl virere. efflorere siue splẽdere. q̃ sunt ꝓprietates iuuenũ. z dr a iuuenis. Uñ Ensis dr iuuenere cũ purgat⁹ resplẽdet. Et cõponit cũ re. vt reiuueneo nes. Et hinc iuuenesco scis. z reiuuenesco scis. incho.

Iuuenor arʒ.at⁹ sum. d.p.i. more iuuenuz se hre. z dr a iuuenis. Uñ i dialectica argumẽtatiõe ille dr iuuenari q̃ bis vl ter vl q̃ter vl sepi⁹ idẽ repetit nesciẽs ꝓcedere

Iuuo uas.iuui iutũ.a.p.i. auxiliari. delectari. Jñ h iuuamẽ.inis. Et h iuuamẽtũ ti. Et hec exigũt vt in ꝑterito dicat regulariter iuuaui. z in supino iuuatũ. Jtẽ iuuo cõponit. ad iuuo as. Coadiuuo as. Et cor. iu. in ꝑsenti. sz in ꝑterito z supino eã ꝓducit. Uñ prospet Quid iuuat i longũ causas ꝓducere morbi. Et facit et se ꝓbũ impsonale Juuat. z ꝓstruitur cũ actõ. vt me iuuat

Iuxto as.aui.n.p.i. approximare. adesse. iuxta esse. z dr a iuxta aduerbio

L ante A

Labefacio cis.n.t.i. ꝓcurre re. ferire. facere. labare vel labi. z cõponit a labare vl labi z facio Jtem labefacio cis. idem est qõ maculare. z dr a labes z facio

Labefacto tas. est frequẽtatiuũ hui⁹ ꝓbi labefacio. Et nã ꝑt esse frequẽtatiuũ huius ꝓbi labefio

Labifio fis. i. labi vl labare. z dr a labare vl labi z fio. Jtẽ labefio fis. idẽ est qõ maculari. z tũc cõponit a labes. z fio fis.

Labo as.are.aui.n.p.i. titubare. vacillare. z tremere. labi. Jñ labasco scis. inchoatiuũ Et labo bas. ꝓmitiuũ est vt vult Aug. z abeo deriuat labor. erʒ. Alij dicũt q̃ labo bas. deriuat a labor beʒ. Et cor. ꝓmã labo bas. Uñ Ouidi⁹ in epi. Et satis i dubio pectora nra labãt. Sz labes nomẽ ꝓducit ꝓmaz Uñ. Si p vina labes nõ vini sz tua labes

Labor beʒ. lapsus sum. d. t. i. cadere. Jñ lapsus sui. Et h lapsio onis. Et labor erʒ. ꝓducit hãc syllabã la. Uñ Lato. Labit eripuo qõ ptũ est tpe lõgo

Laboro as.aui.n.p.i. laborẽ ferre. Et laborare. laborẽ aliq̃d facere. Et fm h inuenitur et⁹ passiuũ in tertia ꝑsona. vt vestis laboratur Et hinc laborat⁹ ta. tũ. pticipiũ. Jtẽ laboro cõponit collaboro as.i. sil laborare. Jtẽ Elaboro as.i. valde laborare. Et ab istis oibus descẽdũt passiua in tertia ꝑsona. fm q̃ ponunt trãsitiue. Et inde pticipia preteriti

rpis.collaborat⁹.elaborat⁹.z pdu. bo. Uñ Ouid⁹ i epi. Arte laborate mergunt equo/ re puppes.

Lacero.as.aui.a.p.i.scindere.frágere. Jñ ℔ lacerame.inis.z ℔ laceramẽtũ.z lacer.ra.rũ. id ẽ.lacerat⁹.z laceros⁹.sa.sum.z eodẽ sensu.

Lacesso.sis.siui.sitũ. ꝑbũ desideratiuũ . q̃si cũ desiderio lacerare vl̃ puocare vl̃ irritare. z hz ꝓteritũ z supinũ ad modũ q̃rte ꝓiugat.

Lacinio.as.aui.a.p. qđ z lacino.as.ũenit. id ẽ.ꝓuellere.lacerare.bellicare.

Lachrymor.aris.at⁹ sum.d.p.i.plorare.flere Jñ ꝑbalia.z ℔ lachrymatoriũ rij.loc⁹ lachrymar.z lachrymatori⁹.a.ũ.q̃si tristis lachrymas cõmouẽs. Et cõponit̃ illachrymor.aris id est. valde lachrymari. vl̃ iuxta. vl̃ cum lachrymãte lachrymari. vl̃ int⁹ lachrymari vl̃ ꝺdolere. Collachrymor.i. simul lachrymari. Sz ꝼm antiq̃s lachrymo.as.are.ẽ ꝑbũ neutrũ. Uñ Boeti⁹ in. ij. de ꝓsolatiõe. Mestus illachrymat

Lactesco scis.incho.i.incipio lactere

Lacto.tas.taui.a.p.i.lac ꝓbere. Jñ lacteo. tes.i.lac sugere. Uñ. Lacteo lac sugo. lacto lac ꝓbeo nato. Jnfans dũ lacret. hũc nutrix sedula lactat. Et a lacto venit lactãs.tis.i. lac ꝓbẽs. Et a lacteo venit lactẽs.tis.i. cui ꝓbet lac. Jtẽ lactare.i.lacte iplere. vt Deus lactat istã. vl̃ ubera ei⁹.i.lacte iplet. Et inde lacteo.tes.i.hr̃e vl̃ emittere vel incipe hr̃e lac. Jñ lactesco scis. Tũc seges lactescit cũ gnescit. Jtẽ lactare ponit̃ q̃nq; ꝓ decipe. Et est tractũ ab infantib⁹.q; multotiẽs ꝑ lac solẽt

Lacuno.as.aui.a.p.i.ad modũ la (decipi cune curuare.z pdu.cu.

Lallo las.laui.n.p.i.dormire vel lac sugere lactare.z est ꝑbũ ficticiũ.i.de sono tractum. Cũ eñ nutrices pueris plorãtib⁹ ꝓcipiunt dormire.vel lactere dicũt la.la.la.la.la.la.i. dormi vl̃ lacte. Et ẽ tractũ a sono q̃ fit i ore pueri lactẽtis.s.la.la.la.z inde tractũ est lallare.i.lactere. Uñ Persi⁹. Jrat⁹ mãme lallare recusas.

Lambo.bis.bi.bitũ.a.t.i.lingere.lingua cõtingere. Et cõponit̃ cũ cõ.vt collãbo.bis.i. sil̃ lambere. Jtẽ cuz di.vt dilãbo.i. diuersis modis lãbere. Lambo z ei⁹ cõposita faciũt ꝓteritũ in bi.z supinũ in bitũ. Et cor.pe. Jnuenit̃ tñ Judic.vij. Lãbuerint. qđ ꝼm artez deberet dici lamberint. qđ antiq̃tati vel auctoritati attribuim⁹ vl̃ forte lr̃a corrupta est vicio scriptor. Uñ Lucili⁹. xxiij. Jocũ das q̃ puer q̃ lamberat ore placẽtas.

Lamẽtor tar̃.at⁹ sum.d.p.i.flere.dolere.voce tristi dolorẽ exꝑmere. vl̃ ꝙqueri. Jñ ꝑbalia lamẽtator.trix.tio.z ℔ lamẽtatũ.z ꝓ syncopã ℔ lamẽtũ. Lamẽtor cõponit̃ cũ cõ.z ad collamẽtor.aris.z inde ꝑbalia

Lancino.nas.naui.n.p.i.lãceis ludere l̃ cõfligere. vl̃ lancea pcutere vl̃ lãceare.z ad a lãcea. Et cõponit̃. Dilancino nas.i. diuersis modis lancinare.z cor.ci.

Languco.ues.gui.supino caret.n.s.i.infirmari.egere vel deficere vl̃ stupere vl̃ pigrere. Jñ languid⁹.da.dũ.i.infirmus vel excors. stupid⁹ vl̃ deficiẽs. Jñ ℔ lãguiditas.tatis. Itẽ a languco ad lãgueſco scis.incho.

Lanifico as.n.p.i.lanã facio.z ad a lana z facio Jñ ℔ lanificiũ cij.i.lane opatio.z cor.pe.

Lanio as.aui.a.p.i.scindere.lacerare. Et cõponit̃.collanio.as.dilanio.as.relanio.as.

Lapido das.dare.a.p.i.lapidib⁹ pcutere et obruere. Et cõponit̃ dilapido as.i.dispgere dissipare.destruere.z cor.pi.

Lapso as.i.frequẽter labere. Et aliq̃n repit̃ in deponẽti ge.vt Lapsor arr̃.at⁹ sum

Laqueo as.are.a ui.a.p.i.laqueo cape vel ligare.z ad a laque⁹ Jñ laq̃tor toris.z deligt officiũ ludẽdi ꝼm Hugt.

Largior giris.git⁹ sum.ꝑbũ cõe.i. donare. vel donari.pbere vl̃ pberi. Jñ largit⁹ ta.tum Et ℔ largitor tor̃.i.donator Et componit̃ cũ cõ.vt collargior.giris.i.sil̃ largiri Itẽ cũ di.vt dilargior girr̃.i.diuersis modis largiri. Itẽ cũ e.vt elargior girr̃.i. valde vel extra largiri Et largior cũ oĩb⁹ suis cõpositis est cõe z q̃rte ꝓiugatois Et hz q̃ttuor ꝓticipia. scz largiẽs largitur⁹ largit⁹ z largiẽdus.

Laruo as.aui.a.p.i.laruã induere. Et hinc laruat⁹ ta.tu.i.larua indut⁹. vl̃ a demõe possessus ꝼm Hugt.

Lasciuio.uis.uiui.n.q.i.luxuriari.ludere.vterari.lasciue se gerere

Lassasco scis.i.incipio lassari.infirmor.verbum incho.a lasso.

Lasso sas.saui. a.p.i.fatigare. Jñ lassus.sa sum.i.fatigat⁹ grauat⁹ Et lassitudo dinis. id est fatigatio

Lateo tes.tui.n.s.caret supino.i.abscondi vel esse i abscõdito. Habet adhuc aliã significationẽ ꝼm quã ꝓstruit̃ cuz actõ. z ꝓprie reiiate. vt Hoc ꝓsiliũ latet me.i.ignorat⁹ a me Si ꝙo dicat̃ Ego lateo ℔ ꝓsiliũ. aut nihil ẽ dictũ. aut falsum est qđ dr̃.nec latine dr̃.z cõstruit̃ cũ tali actõ trãsitiue. Lateo componitur cũ de.vt delateo tes.tui.i.doceo suz latere.

Reliteo tes.tui.i.iterꝫ vl' retro latere.ꝛ cor.la
Uñ Ouidi⁹ de arte Nocte latēt mēte vitio
qꝫ ignoscit' oī. Quidā tñ dicūt ꝙ supinū fa-
ciat latitū ꝑm vsum.ꝛ inde latito tas.freq̄n.
Latero as.aui.a.p.i.iūgere aliq̄d alicui late
ri apponere.ꝛ dr a lat⁹ terꝫ. Et cōponit' cū ad
vt allatero as.i.iuxta laterare. Collatero as
id est simul laterare Dilatero as.i.a latere re
mouere
Latesco scis.incho.i.incipio latere
Latinor arꝫ.at⁹ sum.d.p.i.latinizo as.i.mo
re latinoꝝ se hr̄e vl' loq̄ Uñ excellent' ꝓprie dr
latinari q̄ ꝯgrue loquit' latinis lr̄is. Nā lai-
ci etiā italici q̄si barbari sūt respectu lr̄atoꝝ
Latito tas.taui.i.freq̄nter latere Ul' latita-
re est se maliciose occultare aīo fraudādi cre
ditores suos agere volētes.ff.q̄bꝫ causis in
poss.l.fulcim⁹.§.q̄d sit latitare
Lato tas.taui.tatū.a.p.i.in latū extēdere et
ampliare.ꝛ deriuat' a lat⁹ ta.tū. Itē lato as
p̄t esse frequētatiuū a fero fers.i.freq̄nt' fero.
Lato cōponit' cū cō vt collato tas.i.sil' lata
re. Itē cū di vt dilato as.i.extēdere vl' differ
re Jñ dilatat⁹ ta.tū.i.extēsus.diues factus.
Et p̄nt esse freq̄n.istoꝝ ꝟboꝝ Cōfero ꝯtuli
collatū Et differo distuli dilatū
Latro as.aui.n.p.est ꝓprie canū Et ꝑ trāsla
tionē latrare dr fortit' garrire vl' ꝯ rōem ali
qua dicere.ꝛ cor.la. Uñ Nat canis in pōto.
latrat extra.fulget ī alto
Latrocinor arꝫ.at⁹ sum.d.p.i.p̄dari.latroci
nium exercere.ꝛ cor.ci.
Laudo das.daui.datū.a.p.i.cōmēdare Jñ
hic laudator torꝫ.ꝛ h̄ laudatio onis.ꝛ h̄ lau
dat⁹ ta.tū. Laudo cōponit' cū cō. vt collau
do das.i.simul laudare
Lauo uas.laui lautū vel lotū. Inuenit' tñ
q̄nq̄ lauaui lauatū ꝑm antiq̄s.q̄d ē regula-
rius.i.mūdare purificare abluere. Jñ lauo.
lauis.ui.uere.i.humectare aspgere madefa-
cere. Lauo uas.ꝛ lauo uis.sunt actiua cum
suis cōpositis si q̄ h̄nt Et h̄nt idē p̄teritū ꝛ
supinū.ꝛ cor.la.in p̄nti.sꝫ in p̄terito eā ꝓdu-
cūt Uñ. Ulcera culpaꝝ lauet aut lauat vl-
tor eaꝝ. Itē Qui rigat ille lauit.q̄ munda-
uit bñ lauit
Lauso sas.a.p.i.laudare.ꝛ dr a laudo das.
Jñ lausans santis.i.laudās. Lausantes.i.
laudantes
Laxare.i.ampliare soluere.ꝑm Hug. Jñ la
xus laxa laxum. Unde in hymno sancti Jo
hannis baptiste. Ut queant laxis resonare
fibris ꝛc.

L ante E

Lectito tas.i.freq̄nt' legere.ꝛ dr a lecto tas.
q̄d est frequētatiuū a lego gis.
Lecturio ris.i.legere volo.ꝛ dr a lecto tas.ꝛ
meditationē signat
Ledo dis.si.sum.a.t.i.frāgere terrere vl' vul
nerare.necare. Et dr ledo q̄si late edo.et est
etymologia Jñ h̄ ꝛ h̄ ledibilis ꝛ h̄ le.ꝛ h̄ ꝛ h̄
lesibilis ꝛ h̄ le.
Legito tas.pe.cor.i.freq̄nt' legere
Lego gas.a.p.i.mittere.vt Rex legauit Pe
trū in tusciā Et legare est in testamēto aliq̄d
alicui dimittere.ꝛ ꝓprie ꝑ manū heredis. Et
ꝓducit le.
Lego gis.a.t.eq̄uocū est Legere em̄ ē furari
colligere Uñ Isa.xvij. Spicas leget Itē le
gere.i.trāsire siue nauigare Uñ Actu.xxvij
Legebāt cretā. Itē legere ē scriptaꝝ figura-
rum sonos ꝓferre. vl' ex scriptis figuris ꝓnū
ciabilia colligere. Et ita legere ē furꝫ ꝛ ꝟgi-
nū ꝛ nautaꝝ ꝛ viatoꝝ ꝛ clericoꝝ. Uñ. Fur
auꝝ.ꝟgo flores.mare nauta.libroſq̄ Cleri-
cus.eq̄uoce singula q̄sq̄ legit. Redde singu
la singulis ꝛ distingue significatōes
Lenio nis.leniui lenitū.a.q.i.placare.humi
liare.lene facere. Jñ h̄ lenitio onis.ꝛ h̄ leni-
men inis.ꝛ h̄ lenimentū ti.ꝛ h̄ ꝛ h̄ lenis ꝛ h̄ le
ne. Et lenit' leni⁹ sime.aduer.ꝛ h̄ lenitas tatꝫ
ꝛ hec lenitudo inis. Lenio cōponit' delinio.
nis. Oblinio nis.i.placare.lenē ꝛ dulcē face
re.ob aliq̄d lenire. Et ꝓducit lenio hāc syl-
labā le.quā sua cōposita mutāt in li.ꝓductā
Uñ fit q̄dā ꝯcidētia int' hec cōposita ꝛ com
posita a lino nis.ꝙ lenio ꝓducit p̄mā patet
ꝑ Ouidiū de arte dicentē. Leniet incipiens
oīa sentit amor. Et Orati⁹ in epi. Lenior et
melior sis accedēte senecta
Lenocinor arꝫ.at⁹ sum.d.p.i. leccacit' viue-
re vl' meretricari vl' illud officiū exercere. scꝫ
stupri ambitiōe famulari.ꝛ dr a leno.onis.
Jñ h̄ lenociniū nij.i.leccacitas vl' lenitudo.
vl' act⁹ vl' officiū lenonis.ꝛ cor.ci.
Lenteo tes.tui.n.s.i.esse vl' fieri lētum.ꝛ dr
a lēto tas. Jñ lētesco scis.incho.
Lento tas.taui.a.p.i.curuare vl' flectere vl'
tardare.lētum facere ꝑm Hug.
Leo les leui letū.a.s.i.destruere delere.sꝫ nō
est in vsu Et cōponit' deleo les.leui.letū.id ē
destruere
Letifico cas.aui.catū.a.p.i.letū facere.ꝛ dr
a let⁹ ta.tū.ꝛ facio.ꝛ cor.fi.
Letor tarꝫ.atus sum.d.p.i.gaudere Et com

I

ponit colletor aris.i.simul gaudere.

Leuigo as.aui.a.p.i.planare limpidare.leuē.i.planū facere.z dr a leuis.qđ est planus. Vl' põt cõponi a leuis z ago agis.sz potr ẽ xtymo. Leuigo.i.leuē ago.q̃ cõpositiõis oñ sio. Jñ leuigatr ta.tū.i. planatr.politr. Uñ Beñ.vj. Fecit arcã de lignis leuigatis. Jtẽ a leuigo.h leuiga ge.i.instrumẽtū leuigandi qđ etiã cõplanatoriū vocat

Leuio as.aui.a.p.i.leuẽ facere vl' exonerare põdus auferre vl' diminuere.qđ vulgo dr allebiare.z dr a leuis.p nõ põderoso. Et componit alleuio as. Lolleuio as.

Leuiscor scer.d.t.dr a leo les.qđ ẽ deleo ẽs sz nõ est in vsu. Jñ p cõpositiõez obliuiscor obliuisceris

Leuo as.aui.a.p.eq̃uocũ est Leuare nãqz.i. subleuare vl' leuẽ facere.q̃si exonerare. Et leuare.i.planare. Sz differũt in tpe.qr in prima significatõe leuo cor.pmã.sz in scda.s.p planare,pducẽ pmã. Uñ Alleuat extollit.alleuat corpa planat. Jtẽ leuo uas.qñ ptinet ad leuitatẽ cor.pmã. Sz leuus ua.uũ.i.sinister,pducit le. Uñ. Hõ ego spõte leuo põdr qđ sit graue leuo.i.brachio sinistro. Et a leuo uas.km vtrãqz significatõz ẏbalia.scz leuatr leuatrix leuatio leuamẽ.z h leuatoriũ rij.locr in q̃ leuat vl' planat aliq̃d Jtẽ a leuo uas.km vtrãqz ipsiꝰ significationẽ deriuat. hic z h leuis z h le. Et ponit,p agili z nõ põderoso.s.q̃ pilis z asperitate caret. sed est ibi differẽtia in tpe. Uñ. Pro plano leuis,p lenitate leuis Jtẽ Pro supporto leuo p plano dicito leuo

I ante J

Libeo bes.bui.bitũ.n.s.olim erat i vsu.sed modo nõ est in vsu .nisi libet impsonale ab eo deriuatũ.i.placere. Jñ libesco scz.inchoatiuũ. Et antiq̃ dicebãt lubet z lubesco,p libet z libesco. Uñ nos vtimur cõpositio allubet z allubesco.i.obedire vl' ꝓsentire. Jtẽ libeo z libet cõponit collibeo.vl' collibet.i.sit libere vel obedire vl' ꝓsentire. Et componit. plibeo bes.vel plibet.i.pfecte libere.z cor.li. Uñ Facetꝰ. Nemo placet stulto nisi dicat qđ libeat illi

Libero as.aui.a.p.i.redimere. Jnde liberatr liberatrix. Et componit cũ con.vt Collibero as.i.simul liberare. Et cum de vt Delibero.as.

Libo bas.baui.a.p.i. sacrificare.fundere.z ꝓprie calicis est,z dr a liber beri.pro baccho.

Libare,ꝓprie erat qñ pateras mero plenas aris infundebãt. Ham libare,ꝓprie est fundere. Uñ. Panẽ immolamꝰ.calicẽ bibimꝰ. Et est sumptũ a libero q̃ vsuz vitis inuenit. Et libare ponit,p parũper degustare.cõtingere z etiã,p immolari.z pducit li. Sz libeo bes. z libẽs cã corripit. Uñ. Sic gaudere libet vt amans mea gaudia libet. Libia.libẽs libo.libando libẽtius ibo. Etiã inuenit liborr Libo cõponit cũ cõ.vt collibo as.i.simꝰ libare. Delibo as. Prelibo as. Relibo as.i.iterum sacrificare

Libro as.aui.a.p.i.põderare. vibrare. eq̃re. z dicit a libra. Et pducit li. Et cõponit cuz cõ.vt collibro as.i.sil' librare. Relibro .as.i. iterꝫ librare

Librillo.as.aui.i.cũ instrumẽto librilla,pijcere vel pcutere vel infestare

Licẽtio as.a.p.i. vulgo cõmeatare

Liceo.ces.cui.n.s.ẽ eq̃uocũ. Hã licere est eẽ licitũ. Jn hac significatõe raro inuenit modo psonale.tñ Paulus ad Lorꝫ.ponit illud Oĩa mihi licẽt.sz nõ oĩa expediũt. Et Lucanus. Oĩa dũ liceãt nob nil esse recuso. Sed impsonale ab eo deriuatũ scz licet est i freq̃nti vsu. Jtẽ liceo ces.cui.i.extermiari. appreciari. Jtẽ inuenit liceor cerꝫ.z hz ꝓtraria significationẽ ad liceo. Hã liceo i actiua voce signat passionẽ ab alio illatã.i.appciari.z cõstruit cũ ablatiuo iterposita a. vl' ab ad modum passiuorr. Jtẽ liceor sp signat actionez transeuntẽ.i.appreciare.z ꝓstruit cũ actõ ad modũ actiuorr. Jtẽ vtrũqz ꝓstruit cũ ablatiuo vel gtõ designante pcium. vt liceo a tribus obolis vel triũ oboloꝝ. Et liceor tribus obolis vel triũ oboloꝝ. Et corripit li. Unde Birrhia. Multa licet sapias resine nullus eris.

Licio cis.cui. vl' lexi licitũ vl' lectũ.a.t. nõ ẽ in vsu.i.trahere. Et cõponit cũ ad. z dr allicio.cis.i.attrahere .quadã declaratiõe,puocare ad se. Jñ allecto.as.i.frequẽter allicere Jtẽ cũ e.vt elicio cis.i.extrahere.extra vocare z educere. Jñ electo as.i.frequẽter elicere. foras emittere. Et cũ in. vt illicio cis.i.illaq̃are.in fraudẽ ducere. Jñ illecto tas.frequentatiuũ. Et pellicio cis.i.decipe. Prolicio cis. id est,pcul elicere.z cor.li.

Licitor.arꝫ.atꝰ sum.d.p.i.appciari vl' addere siue diminuere pciũ rei q̃ vẽdit. Ut si q̃s dicat se dare velle,p re aliq̃ decẽ solidos.z alius supuenẽs dicat.ego dabo vndecim.vel vnꝰ dicat.iste equꝰ valet decẽ solidos.z aliꝰ.

L J

ſimo valet vndecim. Licitari ponit etiã pro ſimplr vẽdere. Jñ h licitator toris. r cor. ci.
Ligo.as.a.p.i.nectere vl nodare. r cor. li.
Ligonizo.zas.a.p.id eſt.ſarpe.ligone terraz vertere
Ligulo las. laui. i. ligulis ligare. r cor. gu.
Ligurio ris. riui. ritũ. n.q.i. parũ per cibũ attingere. later̃ r cito deuorare r deglutire. r eſt glutonũ. Et ponit qñq; p ſimplicit deuorare vel lingere. Et cõponit ligurio. abligurio. ris. i. abſumere. deuaſtare. Deligurio. rs. id eſt valde vl deorſum ligurire. Preligurio ris. id ẽ. añ ligurire. Et pducit gu. Unde Horatius in ſmo. Tractauit calicẽ manibꝰ dum furga ligurit
Limo mas. maui. a.p.i. purgare. polire vl diminuere. r dr a lima. nã lima ferrũ diminuit Uel limo mas. deriuat a limꝰ. r tũc limare. i. limo implere vl impinguare. Et componit collimo. as. i. ſimul limare. Delimo. as. i. valde limare vl limũ auferre. Elimo mas. id eſt purgare. oblimo mas. i. limpidare. polire vl deterrere. demollire. corrodere. vel limo cooperire. Et pdu. li.
Limbo as. aui. a.p.i. limbo ornare
Limino as. aui. n.p.i. limina pparare
Limito as. aui. a.p.i. terminare. r dr a limes Et cõponit Collimito. as. Delimito tas. i. diſterminare vl valde limitare. Elimito as. in eodẽ ſenſu. r cor. mi.
Lymphor. aris. atꝰ ſum. d.p.i. aquã imiſcere vel inſanire. Jñ lymphatꝰ ta. tũ. pticipiũ. Inuenit etiã lymphor as. in eodẽ ſenſu. Unde Statiꝰ in. vij. Lymphatꝰ. i. aq̃ mixtꝰ. r lymphatus. i. inſanus.
Limpido. das. a.p.i. limpidũ facere. purificare. clarificare
Lineo as. aui. a.p.i. ptrahere. lineas facere. Jñ liniatim aduer. i. p lineas ptractim.
Linguo. gis. xi. ctũ. a. t. i. lambere. linguam alicui rei ſupducere. Et cõponit collinguo. gis. Prelinguo gis. Relinguo. gis.
Linifico as. n.p.i. linũ facere
Linio nis. niui. nitũ. a.q.i. inungere. et dr a lino nis. Et pdu. li. Et ſcias q̃ licz linio. niſ q̃rte cõiugatiõis. r lino nis. tertie ꝯiugationis diuerſa ſignãt ſm grãmaticos. tũ in ſacra pagina vt dicit Pap. Linio fere idẽ ſigt qđ lino. Et hoc patz in Ezechiele. xiij. Et in Amos. vj. Et in moralibꝰ gregorij. r i multis alijs diuine pagine locis. Quidã tamẽ putant hꝰ ſcriptoꝝ vicio accidiſſe
Lino nis. lini. vel magis cã differẽtie ad nomen linũ ni. leui. qđ a leo q̃z ſimplici naſcit. qđ in vſu nõ eſt. ex q̃ deleo deleui. Uetuſtiſſimi tñ etiã lui ĩ ꝓterito ptuliſſe inueniũt. Et eſt linere ori dolij opculũ opponere. coopire. r obturare doliũ. Et linere eſt inficere. ẽt urpare. glutinare. ꝓprie in hac ſignificatõne dr linere cuz vna res quaſi inficiendo ſupponit alij Tũc paries linit cum calx ſupducit r lutum. Jtẽ linere. id eſt. deſtruere. delere. Jñ litura re. Et cor. li.
Linquo. q̃s. qui. a. t. i. peccare vl dimittere. Et cõponit delinq̃. q̃s. i. pecco. cõmitto. Jñ hoc delictũ. i. pctm. Relinq̃ q̃s. qđ cõponit. Derelinquo q̃s.
Lippio pis. pui. pitũ. n.q.i. eſſe vl fieri lippũ Jñ lippiens tis. pticipiũ ois ge. Et a lippio lippiſco. ſcis. incho.
Liqueo ques. n.s. idẽ qđ liq̃r. q̃ris. i. fluere. decurrere. diſſolui. Jtẽ liq̃re ponit ꝓ apparere. manifeſtũ eſſe. Flã cũ maſſa liqueſcit. qđ ꝓus erat occultũ fit manifeſtũ. Jtẽ liquere ponit ꝓ deficere. quia cum nix liquet deficit Jtẽ a liqueo dicit liquet impſonale. i. apparet. certũ eſt. manifeſtũ eſt. Et liq̃ſco ſcis. inchoatiuũ. r accipit in eodẽ ſenſu in q̃ r liq̃o. r inde liqueſcit impſonale. r liqueſcens. Et corripit li.
Liquido das. a.p.i. liquidũ facere. r cor. q̃.
Liquo as. aui. a.p.i. liquidũ facere. decurrere vel defluere. vl liquorẽ emittere vl purgare. Jñ h liquator. oris. r h liquatio onis. Unde Perſi. Et liquat r tenor ſupplantat verba palato.
Liquor. q̃ris. deponẽs ꝑbũ. caret ſuppletõe ꝑteriti r vltimi ſupini. i. fluere. decurrere. diſſolui. Et pdu. ꝑmã.
Liro as. n.p.i. arare. ſulcare. r dr a lira
Littero as. aui. a.p.i. litteras inſtruere vl literas ꝓiũgere. cõbinare. Sicut ſyllabicare. ſyllabas cõiungere. r dictionare dictões cõiungere. Et cõponit collitero as. i. ſimul lr̃a re. Oblittero as. i. delere. obliuioni tradere. Jñ oblitteratꝰ ta. tũ.
Litigo gas. gaui. a.p.i. ptẽdere. litem agere. Jñ h litigator. oris. r h litigatrix. r bec litigatio. onis. r h litigiũ gij. i. lis vl litigatio. vl litis actio. i. altercatio. Et inde litigioſus. ſa. ſum. q̃ litigat. vl potiꝰ de q̃ litigat. vt ager. r pdu. ꝑmã. ſz cor. pe.
Lito tas. taui. a.p.i. ſacrificare. differũt tamẽ Hã ſacrificat q̃ ſacrificiũ facit. Litat q̃ ſacrificiũ facit. r qđ ſacrificio petit ipetrat. Jñ ꝓ balia. Litamẽ litatio litator litatrix

LV

Liueo ues.liui liuere.n.s.i.nigrere.esse vl fieri liuidū Et ponit p inuidere. Jñ liuesco cs inchoa. Et liuid⁹ da.dū. Et liuide di⁹.sime. aduer.r h liuiditas tatis.r h r h r h liuēs tis id ē niger liuid⁹ iuid⁹ Liueo cōponit colliueo es.i.sil liuere. Jñ colliuesco scs.incho.

Lixeo xes.xui.n.s.i.lixare vl potius lixari. r dr a lixo as. Et componit Elixeo xes. Relixeo xes.

Lixo as.are.a.p.i.in aq̄ sola coq̄re.r dr a lixen. Jñ hec lixatura re.i.coctio in aq̄. r h lixamēt mis.r h lixamētū ti.r lixus a.ū. Lixo cōponit collixo as.i.simul lixare Elixo as.i. valde lixare.relixo as.i.itez lixare

L ante V

Locito as.are.i.frequēter locare

Loco cas.caui.a.p.i.statuere stabilire l' collocare Locare etiā dr in respectu ad ꝺducere Cōducit hospitiū q̄ p eo pciū dat Locat q̄ p eo pciū accipit. Un Qui capit ille locat ꝺducit q̄ pciū dat Locare tū q̄nq; ponit p cōducere. Jñ h locator r hec locatrix r hec locatio.r h r hec locabil r h le.r cor.lo.

Locupleto tas.aui.a.p.i.ditare.r p.ple.

Longo as.aui.a.p.i.lōgū facere vl differre.

Loq̄r erris.locut⁹ sum.d.t.i.fari vl ꝓbis aliq̄d exp̄mere Jñ locutor ōris.r hec locutio.onis Et cor.lo. Un Facet⁹ Pauca loq̄ dr q̄ vult vrbanus haberi

Lorico as.aui.a.p.i.loricā induere.r p.ri.

L ante U

Lubrico cas.n.p.i.labi.vacillare.r cor.bri. Un Prudētius Lubricat incert⁹ dubia sb imagine visus

Luceo es.xi.n.s.r caret sup.i. splēdere. Jñ lucesco scis.ꝺbū incho. Et hinc ꝺba impsonalia actiue vocis.vt lucet lucescit. Et q̄a qd lucidū est aptū ē.iō lucere ponit q̄nq; p certū esse vl apparere.tā psonalit q̄ impsonalit. Itē lucere ponit p esse puiū luci vl visui. vt Sepes ista lucet.i.pua luci r visui ē. Et p. hāc syllabā lu. Un in Aurora dr. Angelico lucet sepe colore sathan

Lucido as.aui.a.p.i. lucidū facere apire exponere declarare manifestare.r cor.ci.

Lucino as.a.p.i.suadere vl q̄si luci vicinare r dr a luce Et cōponit allucino nas.i.iuxta lucinare. Ablucino as.i.a luce absentare.alienare.r cor.ci.

Lucrifacio cis.i.acq̄rere.r dr a lucr̄ r facio r acuit fa.in p̄ma scda r tertia psona p̄tis.

Lucrifio fis.i.acq̄ro.r dr a lucrū r fio

Lucror arris.at⁹ sum.d.p.i.acq̄rere. Jñ h lucrū cri.i.acq̄sitio. Et lucrosus a.ū.i. plenus lucro. Et cōponit collucror arris.i.sil lucrari

Luctor arris.at⁹ sum.d.p.i.pugnare.r cōponit. collucror arris.i.siml luctari Obluctor r reluctor arris.i codē sensu.s.cū luctari r resistere.

Luctuo as.n.s.i.flere.r dr a luct⁹

Lucubro bras.n.p.i.vigilare Et p̄prie lucubrare ē ad lucubr̄.i.ad lucernā in nocte vigilare Itē lucubrare ē pax lucere Jñ hec lucubratio onis.r hec lucubratiūcula dimi.

Luculēto as.n.p.i.luculentū facere

Ludifico r arisl.at⁹ sum.d.p.i.ludēdo deridere r molestē.r dr a lud⁹ Sz antiq̄ dicebant.

Ludifico cas.in actiua voce

Ludo dis.si.sum.n.t.i.iocari. Itē ludere in auib⁹ celi dr venatiōib⁹ indulgere vl diuiationē p volatū auiū q̄rere Ita exponit Baruth.iij.vbi dr. Qui in auib⁹ celi ludūt Jñ h lusor oris.r h lud⁹ di.r ludēs tis. Et p̄d.lu. Un Orati⁹ in poetria Ludere q̄ nescit campestrib⁹ abstinet armis

Lugeo ges.xi.ctū.n.s.i.flere.Et ē lugere cū aliq̄b⁹ dictis miserabilib⁹ r habit⁹ mutatōe flere. Jñ lugesco scis.incho.r pducit lu. vñ Ouidi⁹ in epi. Jnfelix que p̄ma viruz lugebat adeptū

Lumino as.aui.a.p.i.clarificare.lumine illustrare. Jñ luminat⁹ ta.tū.r cor.mi.

Luno as.are.a.p.i.curuare. Un Ouidius meta. Lunauit gēma fumosum fortis arcū.

Luo is.lui.tū.a.t.ē equocū ad q̄nq; Nā luere.i.deturpare vl maculare. Et lucre.i.purgare vel delere Et lucre.i.punire Et lucre.i. psoluere vel sustinere.vt Jste luit penā.i.p. soluit. Un. Ere luo pign⁹ cruce penas luce tenebras. Et luere spectat vl ptinet ad actū veruecū cum sunt in amore coeūdi. Ueruece⁹ luūt q̄n coeunt vel amore coeūdi feruēt. Et pdu.lu. Luo.fm qd ptinet ad actū veruecū est neutz.

Lurco as.aui.a.p.i.multū r turpit vorare.

Luso sas.sare.ꝺbū fre.a ludo.a q̄ lusito.as. aliud ꝺbū fre.i.bre uit vel sepe siue freq̄nter ludere

Lustro as.aui.atū.a. p.i.purgare piare.r lustrare.i.circūire circūdare. Et lustrare.i.luminare.serenare. vñ. Lustro circūdo deligt siue sereno Purgo circūeo luio siue pio.r p.lu

Luto as.a.p.i.inq̄nare obuoluere. r dr a lutū. Et cōponit alluto as.colluto as.

Luxurior aris.at⁹ sum.d.p.qd antiq̄ dixer.

RA

Luxurio as.i.meretricari. luxuriã exercere. ⁊ ponit ꝓ supfluere vl supabũdare vl pingueſcere. Unꝰ. Hõ cupidũ ſatiat alicna pecunia nullũ. Dãnis alteriꝰ luxuriare decet. Et Ouidꝰ in epiſ. Luxuriat frigido ſanguine pinguis humꝰ

MRante A

Macello las.i.mactare.trucidare.

Maceo ces.cui.n.s.id ẽ.eſſe vl fieri macrũ. Jñ macelco.ſcis.incho.

Macero as.aui.a.p.i.ꝓterere.dilaniare.frãgere.debilitare.mollificare. Et cõponit.cõmacero as. Dimacero as. Remacero as. Et ꝓducit ma. Unꝰ Ouidꝰ in epi. Maceror iterdũ qꝛ ſum tibi cauſa doloris.

Machinor aris.atꝰ ſum.d.p.i. machinas facere vl pare. ꝓſtruere vl cogitare malũ. vl aliqd aliud cogitare. ⁊ ꝓprie malũ. vl aſtute inſidiari. ⁊ dr a machina. Jñ ꝑbalia. Et cõponit Cõmachinor aris.⁊ cor.chi.

Macto.as.aui.a.p.dr imolare. trucidare.interficere. Unꝰ. Mactat ſignat necat imolat atq; trucidat

Maculo.as.aui.a.p.i.deturpare. inquinare corrumpe.⁊ dr a macies. Jñ maculatꝰ ta.tũ Et cõponit Immaculatꝰ.ta.tuꝫ. Maculo cõponit Cõmaculo.i.ſit maculare.⁊ cor.cu

Madeo des.dui.n.s.i.eẽ vl fieri madidum. Jñ madidꝰ.da.dũ.i.humidꝰ. ⁊ madeſco.cſ. incho.i.incipio madere Et madeo carꝫ ſup. ⁊ cor.ma. Unꝰ Lucanꝰ in.j. Fraterno primi maduerẽt ſanguĩe muri. Et cõponit madeo cũ facio.⁊ dr Madefacio cſ.i.humefacere. ⁊ cũ fio. vt Madefio.i.humefieri Itẽ cũ con. vt cõmadeo. Itẽ cũ de vt demadeo.i. valde deorſum madere. Itẽ cũ di ⁊ cõ. ⁊ in.p.⁊ re.

Madido as.aui.a.p.i.madidũ facere.

Magiſtro.as.aui.a.p.i.docere.⁊ cor.ꝑmam. Unꝰ Cato. Jnuenies aliqd qõ te vitare magiſtro.

Magnifico.as.aui.a.p.i.magnũ facere. exaltare.collaudare.⁊ dr a magnꝰ ⁊ facio

Maiorꝛo.as.aui.a.p.i.maiorẽ facere.⁊ p.io.

Malefacio.cſ.feci.ctũ.n.t.i.male agere

Maligno as.aui.n.p.i.malignẽ facere. vl potius malignũ facere ⁊ moleſtare. Et in eodẽ ſenſu inuenit malignor.arꝫ.depo.

Malleo.as.aui.a.p.i.malleo ꝓcutere. Jnde malleator.dr faber ferrariꝰ

Malo mauis mauult malui malle.neu.ge.i. magis velle. Et cõponit ab aduerbio magꝫ ⁊ volo vis.

Mãcipo.as.aui.a.p.i.ſuire vl in ſuituẽ rẽdigere. vl mãcipiũ facere. Et mãcipare.id ẽ. manu trahere vl dare vl ducere.⁊ ponit ſimplicit ꝓ dare vl ꝓ ducere.⁊ ſic ẽ actiuũ. ſed ꝓ ſuire eſt neutꝛ.⁊ cor.pe.

Mãdo.as.aui.a.p.i.ꝑcipe. Et mãdare.id ẽ. mittere. Unꝰ. Qui mittit mãdat q ꝑcipit hic qꝫ mãdat. Et nota q mãdo aliqñ in cõpoſitione mutat a.in e.vt amẽdo das. cõmendo das. Aliqñ retinet a.vt remãdo das. Unde Iſa.xxviij. Mãda.remãda

Mãdo.is.di.ſum.n.t.i.comedere. Unꝰ Job. xxx. Mãdebãt herbas ⁊ arborꝫ corticeſ Jñ hic ⁊ hꝫ mãdibilis.⁊ hꝫ le.

Mãduco.as.aui.a.p.i.comedere.⁊ dr a manducꝰ.⁊ ꝑd.pe. Unꝰ. Mãducare potes formicã ſi caput aufers

Maneo.nes.ſi.n.s.i.morari. ⁊ manere.i. expectare.⁊ ſic ꝓſtruit cũ actõ. Unꝰ Actuũ.xx. Uincula ⁊ tribulatões me manẽt. Unꝰ Qui manet expectat.⁊ q manet ille morat.

Manico as.aui.n.p.i.feſtinare.manere.mane ire.mane ꝓſurgere vl mane conuenire.⁊ dr a mane. Quedã glo.dic ſup illõ lu.xxj. Dis ꝓpꝫs manicabat ad eũ.i.mãe venire accelerabat. ⁊ p.

Manifeſto.as.a.p.i.publicare. Jñ (ꝑmi. manifeſtariꝰ.a.ũ.q manifeſtat vl q manifeſtat. vl manifeſte ⁊ apte aliqd faciẽs

Mano.as.aui.n.p.i.fluere.decurrere. Et cõponit cõmano.as.demano.as. Emano.as. ꝓmano.as. Et ꝓ.ma. Unꝰ Oratiꝰ i poetria. Dẽ ſuguacuũ pleno de corpe manat. Sed maneo.nes.cor.ma. Unꝰ. Si vitiũ remanet lachryme tibi gutta remanet. Fac bene qõ manet q tibi plaga manet.

Mãſito.as.i.freqnt manere.⁊ dr a mãſo.ſas ⁊ cor.ſi.ſm Hugꝫ. Papꝫ ꝙ dicit. Mãſitat. id ẽ freqnter manet.

Manſo ſas.i.frequẽter manere.

Mãſuefacio.cſ.feci.i.placare.mulcere

Mãſuco.es.ſcui.n.s.i.eẽ vl fieri mãſuetũ ſiue mitẽ.domari. Jñ mãſueſco.ſcis.ĩcho.

Mãſuero.as.aui.a.p.i.mitigo.q̃ſi manu ſueſco.i.ꝓſueſco.vñ ſap.xvj. Mãſuetabat ignꝫ

Mãticulo.as.a.p.i.fraudari.furari

Manubrio as.i.manubria alicui rei facere.

Manumitto.tꝫ.ſi.ſũ.a.t.i.mãu emittere vl liberare. Jn hꝫ mãumiſſio.onis.⁊ mãumiſſus a.ũ.q̃i mãu emiſſus. Antiqt ei q̃tiẽs manu mittebãt.coſ alapa ꝓcuſſos circũagebãt ad modũ moachoꝝ ⁊ liberos ꝓfirmabãt. Unꝰ ⁊ ſic manumiſſi dicti ſũt.q̃i manu emiſſi.eo q manu emitterent

ME

Marceo ces.cui.n.s.i.putrere. arescere.⁊ est floꝝ.⁊ caret sup̄. Jñ marcesco scis.incho.
Martyrio as.⁊ martyrizo as.a.p.i. martyrē facere vl' cruciare vl' testificari
Mastico as.aui.a.p.i.comedere vl' poti⁹ int' dētes ducere ⁊ ꝯterere.⁊ d'r a mastix. Et po/nit' qñq; ꝑ deliberare vl' excutere Et cōpōit' cōmastico as.⁊ demastico as.i.simul vl' val de demasticare
Materio as.a.p.i.materiā ꝯstruere. Jñ h̄ ⁊ hec materialis ⁊ h̄ le.
Matrizo as.i.matrē in dictis vel ī facts imi/tari.matri assimilari. Uñ. Si bñ matrizas luxuriosus eris.⁊ d'r a matre.⁊ ē ꝟbū mora/le siue imitatiuū
Maturo as.a.p.i.matuꝝ facere. Jñ matu/reo.es.ui.i.esse vel fieri matuꝝ. Uñ Joel'.iij. Maturuit messis. Quedā biblie habēt ibi Maturauit messis. Unde Ouidi⁹ meta.xj. Cepit ⁊ vt ꝑmū pleno maturuit anno. Et componit' ꝑmatureo res.i.ꝑfecte maturare. Jñ maturesco scis.ꝑmaturesco scis. Et no ta q̄ ꝟm p̄dictā significationē maturare po nit' ꝑ discedere cū tranq̄llitate ⁊ q̄ete. vt Jlle maturat h̄.q̄si cū maturitate.tranquillitate. ⁊ lenitate facit h̄. Uñ Uirgili⁹. Maturate fugā regiq; h̄ dicite nr̄o.q̄si dicat cū trāquil litate recedite Jtē maturo as.i.festinare. Et d'r a matur⁹ ꝑ festin⁹.⁊ tūc est neutꝝ. Jnue/nit' etiā maturio.is.iui.ꝑ maturare ꝟm vtrā q; significationē

M ante E

Mechor aris.at⁹ sum.d.p.i.adulterari. Et largi⁹ intelligit'. vn etiaꝫ carnal' cogitatio q̄ subtrahit mentē a deo ⁊ oīs libidinosa ꝯcu piscētia.⁊ oīs adulterina actio.⁊ oīs illicita cupiditas p̄t dici mechatio Et cōponit' cō/mechor.⁊ ꝑducit me.
Medeor.eris.n.s.⁊ caret sup̄.⁊ suppletiōe p̄/teriti.ꝑ q̄ vtimur medicat⁹ sum.i.medicari. Et d'r a modo.i.tēperamēto.qꝛ cū modo dꝫ q̄s mederi ꝟm Hug. Medeor cōponit' Re/medeor deris Jñ h̄ remediū dij. Et vt d'r in Grecismo. Accusatiuuꝫ medico. medeorq; datiuū. Exigit ac medicor hunc casum po/scit ⁊ illum
Medicor ars.at⁹ sum.d.p.i.medicinam do. Et in eode sensu d'r medico as.actiuū.
Medio as.are.a.p.i.in medio locare vl' ꝑ me dium diuidere vel medietatē auferre vl' con iungere.vel pacificare inter aliquos.⁊ dicit' a medius. Et componit' Dimidio as.id est. diuidere ꝑ mediū vel medietatē auferre. Et corripit di.
Meditor.ars.at⁹ sum.d.p.i.q̄si meloditari.i. modulari dulcit'.⁊ q̄busdā melodijs decāta re.⁊ d'r a melos. Uñ Uirgili⁹. Siluestram musam tenui meditaris auena. Jtē medita ri.i.putare.excogitare.deliberare. Meditor cōponit' cōmeditor.ars.p̄meditor ars. Jñ p̄/meditat⁹.ta.tū.⁊ cōponit' Jmp̄meditat⁹.et corr̄.di. Uñ. Peruigili cura semꝑ meditare futura
Meio.is.meiere.i.mingere.⁊ ē defectiuū Et d'r a mingo gis. Et deficit oīno in p̄terito ī/ꝑfecto indicatiui modi
Melioro as.aui.a.p.i.meliorē facere
Mellifico cas.n.p.i.mel facere.⁊ cor.fi.
Mēbro as.aui.a.p.i.mēbris ꝯformare. Et cōponit' Dimēbro as.⁊ Demēbro as.i.mē/bra diuidere.separe. Emēbro as. in eodem sensu
Memini nisti.minit.i.recordari.recolere.me morare ⁊ ē defectiuū ī p̄nti ⁊ formats a p̄nti nisi q̄ in futuro impatiui inuenit' memēto ⁊ memētote. Sꝫ p̄teritū ⁊ q̄ formant' a p̄teri/to hꝫ. Et sunt q̄ttuor. Uñ. Bis duo sūt odi noui cepi meminiq;. Que retinēt sensum p̄n tis p̄teritiq;. Que formant' ab his parit' sen sum duplicabūt
Memoro as.aui.a.p.i.recordari.⁊ cōponit'. Cōmemoro as. Rememoro as. Jmmemo/ro.as. Jnueniunt' tñ ⁊ deponētia in eodem sensu.s.memoror.ars. Cōmemoror.aris. Re memoror ars. Jmmemoror.aris. Uñ in ps̄. Rememorati sunt qꝛ de⁹ adiutor eoꝝ ē. Et nota q̄ memorant' pauca. Cōmemorāt' ml'/ta. Et cor.mo.cū oīb⁹ suis cōpositis.
Mendico cas.aui.n.p.i.ostiatim cibū q̄rere vl' q̄cuq; alio mō. Sꝫ ponit' simpl'r ꝑ acq̄re re. Mēdico in ꝑma significatōe est neutꝝ.sꝫ trāslatiue acceptū est actiuū
Menio nis.niui.a.q.i. menia ꝯstruere vl' me nib⁹ circūdare ⁊ p̄pare.⁊ d'r a menia.
Mensuro as.aui.a.p.i.pōderare
Mentior tiris.tit⁹ sum.d.q.i.ꝯtra mentē ire vel dicere.scꝫ aliter dicere q̄ꝫ ī mēte existima re.siue veꝝ dicat siue falsum. Uñ ⁊ veꝝ di/cēdo p̄t aliq̄s mētiri.⁊ dicēdo falsum p̄t nō mentiri
Meo as.aui.n.p.i.manare.decurrere
Mercor ars.at⁹ sum.d.p.i.vēdere vel emere. nūdinare.⁊ d'r a merx
Merdo as.are.a.p.i.merda inquinare. ster/corare

RE

Merendo das.dăui.n.p.i.merendā sumere. quasi post meridiē edere. Et est tractū a nona q̄ tpe romani vocabant ad cibos

Mereo res.n.s.i.dolere.flere. Sz ꝓprie mere re est cū silētio dolere. z caret p̄terito z supplē tione p̄teriti z sup̄. Item inuenit mereo res. rui.ritū. z mereor rer̄.depo.in eadē signifi/ catiōe.s.merito acq̄rere.lucrari. Et antiq̄ di cebāt Mereo res.rui. vbi nos dicim⁹ modo Mereor mererꝛ. Et ita mereo res.rui. z me/ reo p dolere coincidebāt in eandē vocē in p̄ senti. q̄uis differētia esset ibi in tpe. q̄ mere re p dolere p̄mā p̄ducit. Sz aliud merere p̄ mā cor. Unū. De mea merentē faciūt mala plura merentē. Tñ q̄ illa differētia nō erat nota oīb⁹.iō grāmatici moderniores cā dif ferētie ad mereo p dolere tacuerūt mereo p acq̄rere in p̄senti z tpib⁹ formatis a p̄senti. z mutauerūt illud in ꝟbū depo. z dederunt ei suppletionē p̄teriti. z dixerūt mereor reris.ri tus sum. p̄teritū ꝟo retinuerūt. s. merui. q̄a i p̄terito nulla erat coincidētia. Nā mereo p dolere caret suppletōe p̄teriti. p q̄ q̄dā dicūt. meste sum. sz nō apparet q̄ mest⁹ tm̄ est nom̄ z nō ptcipiū.

Meretricor arꝛ.at⁹ sum.d.p.i.luxuriari.

Mergo gis.si.sum.a.t. Et cōponit cōmergo. gis. Demergo.is. Emergo is.i. extra mergere. Immergo is. Remergo. Submergo.

Meridior aris.at⁹ sum.d.p.i.i meridie req/ escere. z dor a meridies. Unū Job. xxiiij. Inter aceruos eor̄ meridiati sunt.

Mersito as.are.i.freq̄nter mergere. z cor.pe.

Merso as.are.i.frequēter mergere.

Mestico cas.a.p.i.mestū facere. z dor a mest⁹ Et cor.pe. Jñ mestific⁹ ca.cū.

Metior.tiris.tit⁹ sum. vel mēsus sum.d.q.i. mēsurare Jñ mēsus sa.sum.qđ aliq̄n accipi tur in passiua significatōe p mēsurat⁹. Me/ tior cōponit cōmetior tirꝛ. Dimetior.tiris. Emetior tiris. Jñ emēsus.sa.sū. Remetior. tiris. Et metior p̄ducit p̄mā. Unū Horatius in epi. Metiri se quēq̄ suo modulo ac pede verꝛ est.i.q̄uenies. Sz meto tis.eam corripit Unū metit qñ venit a metior.tirꝛ. p̄mā cor̄. sz pnt.pō. Sz qñ venit a metor.eris.cor̄.p mā z mediā. Unū. Dic metor z metit. metitur metior affert. Et futuꝛ indicatiui ō metior inuenit in bor. Unū ps. Letabor z ptibor si/ cumā z cōuallē tabernaculoꝛ metibor

Meto tis.messui messum.a.t.i.secare. et ꝓprie segetes colligere. z dor a metior tiris.

Meto cōponit. Demeto tis. Unū dñs p̄phe tam. Demetā posteriora tua. Emeto.tis. in eodē sensu.i.destruere.abscindere. z desecā/ re. Et cor.me. Unū Prosper. Qō serim⁹ meti mus. qō damus accipimus

Metor arꝛ.d.p.i.terminari. terminū ponere. z metā ꝓstituere vel locare. z dor a meta. Itez metari idē est qō metiri. Sz metari terre cō uenit. Metiri alīs reb⁹. Et ꝓprie metari ē di uidere castra z assignare loca militib⁹ in ca/ stris. vel ponere castra vl̄ mutare. z tūc deri uat a metior vl̄ moueo. q̄ aūt dor metior qua si metā ago etymo.est. z pdu.me. Unū Lucā nus in.j. Audax hespereos veniā metat in agros. Et cōponit castrametor.

Metuo tuis.tui.a.t.i.timere. z caret sup̄. fm vsum. deberet tñ facere metutū vel metuitū. z cor. p̄mā Unū Prosper. Pauperiē xp̄o diui te nō metuā.

Rante J

Mico.cas.cui.n.p.sup̄.caret Et accipit i duabus significatōib⁹.s.p splēderez salire. ascē dere vel tremere. Et cōponit dimico as.aui a.p. Emico.cas.cui.i. valde vl̄ sursum vel extra micare .i.splendere. salire. ascēdere Unū Hieronym⁹ in epl'a ad paulinū. vij. Scin/ tille inq̄t emicāt

Miculor.aris.d.p.i.fabulari

Micturio.rꝛ.ꝟbū meditatiuū.i.mingere. et cor. v añ ri. Unū Juuenal. Noctib⁹ h̄ ponūt lecticas micturiūt hic

Migro.as.aui.a.p.i.pficisci.ire.

Milito tas.n.p.i.sub stipendijs agere. arma portare. z est milituꝫ. Pōt tñ etiā ptinere ad amantē. vterq̄ em̄ exercz miliciā. licz ille no cturnā. z iste de die. Et vtriq̄ incumbit ca/ strū expugnandū Unū Ouid⁹. Militat om nis amās. z h̄z sua castra cupido. Et cōpōit Cōmilito.tas.

Millo.as.aui.a.p.i.suere. z dor a mille⁹. Jn/ de h̄ mill⁹ li.i.collare circa collū canis.

Mingo.gis.xi.ctū.n.t.id est. vrinare. vrinaꝫ emittere. Jñ mictim aduer. Et h̄ mict⁹.tus. tui. z micto as.frequē. A q̄ mictito as.aliud frequētatiuū.

Miniculor aris.at⁹ sum.d.p.i.auxiliari. ad ministrare. Et p cōpositionē adminiculor aris. Et cor.cu.

Miniographo.phas.i.minio scribere.

Ministro.as.aui.a.p.i.tuire. z dor a minister. Et cōponit Cōministro.as. z sumministro as. Itē a ministrāte obsequiū reddit A sum ministrāte subsidiū p̄rogat.

Minitor aris.i.frequēter minari
Mino as.i.minio ꝓparare l' minio scribere.
Mino .nas.naui.a.p.i.cōpellere vel ducere. Un Thren.iij. De minauit ꝛ abduxit i te nebras ꝛ nō in lucē. Jn̄ h ꝛ hec ꝛ h̄ minās tꝫ et pd.mi.ſz minor arſ.corr.mi. Un Dū grex minat lup⁹ illi dēte minat. Jtē Bat⁹. Troia minās cecidit nō se bn̄ minās
Minor aris.atus sum.d.p.i.minas ꝯponere vl' facere.ꝛ dr a minū Un Bala minamur Bona ꝓmittim⁹ Jn̄ minator oris.q̄ nūciat aduersa. Bonitor ꝙ q̄ ꝓmittit bona. Jn̄ hec minia ne.ſz raro inuenit nisi in pl'i.ſ. he mi ne minax. Et minabūdus da.dū.i.sil'is mi nāti. Et cor.mi.he mine ax.ſz mino nas.ſ/ bum ꝓducit. Un Holo timere minas dum me sine vimine minas. Minor aris.cōponi tur cōminor arſ.i.simul minari vl' increpare
Minoro as.aui.a.p.i.minorē facere. Jn̄ h ꝛ hec ꝛ h̄ minorās tis.ꝛ ꝓdu.pe. Un in Auro ra dr. Maiestate patri pr̄e minorat eū
Minso sas.i.freq̄nter mingere.ꝛ dr a mingo Jtē a minso sas.minsito tas.aliud fre.
Minuo nuis.nui.nutū.a.t.i.min⁹ facere Jn̄ minut⁹ ta.tū. Jn̄ minute ti⁹.sime.aduerbiū Et cōponit cū cō. vt cōminuo is.ꝛ cuz dis. ꝛ dr diminuo ꝓ duo m.ꝓ disminuo. ꝛ mu tat s.in m. Pōt etiā componi cū di. vt dimi nuo ꝓ vnū m. Jtē cōponit imminuo is.san guiminuo is.i.sanguinē minuere
Minurrio ris.iui.n.q.i.minutim cātare.ꝛ est oim minutissimar auicular.ꝛ dr a minuo. Jn̄ hec minurritio onis.i.cātilena minutis simar auicular
Mirifico as.aui.a.p.i. mir̄ facere.ꝛ dr a mi rus.a.ū.ꝛ facio cs. Jn̄ mirific⁹ ca.cū .q̄ mira facit.ꝛ mirificēs tis.in eodē sensu
Miror aris.atus sum.d.p.i.,pspicere vl' lau dare vel ꝓ miro hr̄e. Et ponit sepe ꝓ cupere cū suis cōpositis q̄busdā.ſ.ꝓ suo ꝓsequenti añcedens. Prīmit⁹ em̄ miramur. postea mi rata cupim⁹
Misceo ces.cere.i.turbare. ꝓfundere. sil'fun dere. Et miscere.i.potare. vinū bibere. Et ē tractū ide q̄ antiq̄ miscebāt calida frigidis ꝛ frigida calidis i calice
Miseror aris.atus sum.d.s.i. sup miseri am alicui⁹ ꝓdolere ꝛ cōpati. Et cōstruit cū gtō ꝛ dtō qñq̄.ſz raro cū actō in eodē sensu Et misereo.es.q̄d antiq̄⁹ fuit in vsu ꝛ non habebat ꝓteritū. Jn̄ miseret ꝛ miserer impſonalia Un miseret ꝓstruit cū actō ꝛ gtō vt Miseret me tui. Sil'r etiam ꝓstruit miserer vt me miserer tui.ꝛ me mis⁹ tū est tui
Miserisco scis.incho.de misereo es.
Miseror aris.atus sum.d.p.idē est qđ misē reri ſz misereri tm̄ cordis est.ꝛ si subuenire n̄ possum⁹. Sz miserari ex ope cōprobat. Et dr a miser vl' misereor.ꝛ cōstruit cū actō. vt miseror te.id. est signū ꝛ opus misericordie tibi exhibeo
Misso sas.i.frequēter mittere.ꝛ est frequēta tiuū de mitto Ā q̄ missito tas.tare.freq̄ē.i. frequent mittere. Un Macrobi⁹. Placēta⁹ mutuo missitāt Jtē inuenit misso sas.aui.i. missam canere.ꝛ tūc deriuat a missa. A quo missito tas.i.frequent missam canere
Miteo tes.tui.n.s.i.esse vel fieri mitē. Inde mitesco scis.incho.
Mitifico cas.a.p.i.mitē facio
Mitigo as.aui.i. mollire.tempare.hūiliare. ꝛ videt ꝙ hū simplex.q̄ aūt dr mitigo q̄si mi tem ago. potⁱ videt esse etymo. q̄s cōpositio Et cōponit demitigo as.i.demulcere vl' p/ cutere. Et cor.pe. Et pt deriuat a mitis.
Mitto tis.si.sum.mittere.a.t.i. intromittere Et mittere.i.mādare. Sz mittim⁹ res aīa/ tas. Mādam⁹ inaīatas.ſz hec ꝓpietas sepe confundit
Mittere in possessionē est possessorem facere aut in possessionē ducere vt rē custodiat
Mittere in possessionē noīe vēris. est mitte re in possessionē noīe ei⁹ q̄ est in vētre. vt cuz mulier p̄gnās mittit in possessionē noīe filij vel filie heredis quē vl' quā habet i vtero ex marito p̄mortuo

R ante D

Moderor arſ.atus sum.d.p.id est.regere.gu bernare.ꝛ dicit a modus. Et cōstruit cū dtō ꝛ actō.
Modico cas.a.p.i.tēperare.modificare
Modifico as.i.tēperare. alicui⁹ modi facere
Modulor arſ.at⁹ sum.d.p.i.cātare. dulciter melodias facere.ꝛ dr a modul⁹.i.cant⁹. Jn/ uenit etiā modulo las.in eodē sensu
Molesto as.are.a.p.i.molestū vl' molestiam facere.inq̄etare
Molior liris.lit⁹ sum.d.q.i.cū difficultate co nari.ꝛ dr ꝓprie de magnis reb⁹.ꝛ dr a moles. Ul' moliri.i.machinari.parare.fabricare.ex cogitare.disponere. vel cum difficultate vel ingeniose aliquid facere.et ꝓducit p̄mam.et scribit ꝓ vnū l. Unde Lucan⁹ in.v. Heu q̄n tum fortuna humeris iam pondere fessis. Amolit onus ꝛc.

Molleo les.lui.n.s.i.esse vel fieri mollē. ꝛ ōr a mollio lis. Et cōponit emolleo es. Et hic mollesco cs.incho. ꝛ emollesco cs.incho. Remolleo les.i.itez mollere. Et inde remollesco scis. Et scribunt p geminū l.

Mollifico cas.caui.a.p.i.mollē facere

Molleo liui.litū.a.q.i.tēperare.mitigare blādire.eneruare.mollē reddere. Ūñ Job.xxiij. Deꝰ molliuit cor meū

Molo lis.lui.n.t.caret supn̄.aut facit moltuz vel molitū.pe.cor.i.acuere. ꝛ ppie ferrū. Et molere.i.terere.sicut triticū vl̄ aliā annonā. Et molere.i.subagitare vl̄ coire.ꝛ sic est actiuum. Ūñ Judic̄.xvi.ōr. Samsonē clausuz in carcere molere fecerūt. vbi dicit magister in hist̄oꝛijs. Molere fecerūt q̄si ope ꝛuli eū affligētes. Hebrei tñ dicūt q̄ philistei fecerī eū dormire cū mulieribꝫ robustis. vt ex eo plem robustā susciperēt. Et ē tracta ħ significatio exp̄dicta. Qui eī coit q̄si molere ꝛ terere videt. Et cor.mo.sz moles pō. Ūñ. Que frumēta molit mola moles sit tibi pōdus

Moneo nes.nui.tū.a.s.i.sollicitare. Et cōponit admoneo nes.net. Monet q̄ precipit Admonet q̄cq̄d acciderat memorie reducit Itē monemꝰ futura.admonemꝰ pñtia. Itē cōponit comoneo nes.i.sil̄ monere. Monemus mioꝛes. Cōmonemꝰ pares. Rogamus maioꝛes. Itē cōponit Premoneo es. Remoneo es. Submoneo es.i. latēter vel paz vl̄ post monere. Et cor.hāc sꝫllabā mo. Unde Ouidꝰ de arte. Dise bonas artes moneo romana iuuētus

Monstro as.aui.a.p.i.ostēdere. Et cōponit cū de ꝛ p.

Mordeo es.momoꝛdi.moꝛsū.a.s.i.dētibus ledere. Et cōponit cū cō.de.e.in.p̄.re.ꝛ p.

Moꝛigeroꝛ aris.atꝰ sum.d.p.i.moꝛes bonos gerere.ꝛ ōr a mos ꝛ gero ris. Et moꝛigerari.i. moꝛē gerere obedire subīcere.facere volūtatē alicuiꝰ. Ille eī gerit moꝛē alicuiꝰ q̄ facꝫ voluntatē eiꝰ. Jñ moꝛiger.ra.rū.i.obediēs

Moꝛioꝛ reris.vl̄ moꝛioꝛ riris. ſm tertiā ꝛ q̄rtā ꝯiugationē inuenit fere vbiq̄z.ꝛ caret supio Deberz tñ facere moꝛtuū moꝛtuu. qđ exigit moꝛtuꝰ. vl̄ moꝛitū tu. qđ exigit moꝛiturꝰ ra. rū.i.legē carnis soluere vl̄ obire. ꝛ ōr a moꝛtis. Et cor.mo. Sz mos moꝛꝫ p. Ūñ Est in amoꝛe moꝛi veneris se subdere moꝛi

Moꝛoꝛ aris.atꝰ sum. ꝯbū cōe.i.ipedire. tardare.detinere vel impediri.tardari.detineri. Ponit tñ q̄ñq̄ absolute p ꝯsistere vel moraz facere. Et cōponit cōmoꝛoꝛ aris. Demoꝛor aris. Immoꝛoꝛ arꝫ. i.intꝰ moꝛari vel valde moꝛari. Remoꝛoꝛ remoꝛaris.id est.iterum moꝛari. Et sūt vere eiusdē significatōis cuz moꝛoꝛ. Et cor.mo. Ūñ Ouidꝰ de arte. Errat ꝛ in nulla pte moꝛat amoꝛ

Moꝛsito as.aui.i.freq̄nt moꝛdere. ꝛ cor.si.

Moꝛso as.freq̄n.de moꝛdeo es. A q̄ moꝛsito as.aliud frequē. Inuenit etiā i eodē sensu moꝛsico as. Et a moꝛso sas.ōr ħ ꝛ hec moꝛsatilis.ꝛ ħ le.i.ad moꝛdendū habil̄

Moꝛtifico as.aui.a.p.i.occidere.ꝛ ōr a moꝛs vel potiꝰ a moꝛtuꝰ ꝛ facio.ꝛ cor.pe.

Moto.as.i.frequēter mouere.ꝛ pdu.mo.

Moueo ues.moui motū.n.s.i. voluere.curare.ꝓtractare. Et cor.mo.in pñti.sz in pterito ꝛ supino eā pducit Ūñ prosper Sz q̄ō le serunt dulcia amara monēt

R ante M

Mucido das.daui.a.p.i.mucidū facere

Mugillo las.n.p.i.clamare.onagroꝛ est

Mugio gis.giui.itū.n.q.i.boare.stridere.ꝛ ē boum.ꝛ pdu.mu.

Mulceo ces.mulsi mulsum.a.s.i.lenire.mitigare delectare vel blādiri

Mulcto as.a.p.i. mulcere.lenire. mitigare. blādis ꝯbis seducere.curuare. vexare vl̄ ꝯberare.litigare.vel pugnis siue calcibꝫ tūdere.ꝛ ōr a mulces ces.

Mulgeo es.si.sū.a.s.i.lac ō vbere extrahere

Multo as.aui.a.p.i. ꝯberare. punire. dānare.ꝛ ppie p pecunia.ꝛ aliq̄n ponit p abbreuiare.ꝛ ōr a multꝰ ra.tū. Jñ hec multa re.i.vindicta.pena.

Mūdo as.a.p.i.purificare vel puꝛ facere. et cōponit emūdo as.i.valde mūdare

Munero as.a.p.i.donare.munꝰ alicui dare p aliq̄ seruicio. vel p aliq̄ re. Et cōponit Remunero as. Et pō.mu. Ūñ Homerꝰ. Et pus aiacē exaurato munerat ense

Mungo gis.xi.ctum.a.t.i.purgare ꝛ sordes auferre. Et ppie est mucū de naso extrahere ꝛ pūcere.ꝛ qō remanet ō ꝯbustiōe cādele auferre.ꝛ sepe pōit p decipe l̄ decipiēdo auferre

Munifico as.are.a.p.i. (re aliqd l̄ expoliare muneribꝫ honoꝛare.munera alicui facere

Munio nis.niui.nitū.a.q.i. firmare.vallare defensaculū facere.ꝛ p.mu. Ūñ Esopꝰ. Ūñ perire q̄as hostē munire caueto

Murmuro.as.n.p.i.cū silētio loq̄ ꝛ ōr a murmur.ꝛ cor.mu.

Muro as.a.p.i.muro oꝛnare.murum facere Jñ ħ muratoꝛ.oꝛs.i.faciēs muꝛ.

Muſcipulor.aris.d.p.i.decipe. Jñ ꝫ muſcipularor.i.deceptor

Muſſito tas.taui.i.frequẽter muſſare

Muſſo ſas.ſaui.n.p.i.dubitare. Et muſſare id eſt ſilẽtio murmurare. Unde Muſſat q̃ dubitat.muſſat q̃ murmurat idẽ. Jtez inuenit muſo ſas.i.ſcio.z tũc ſcribit p vnũ s.

Muteo res.n.s.i.eſſe vel fieri mutum. tacere Jñ mutesco ſcis. incho.z pd.mu. Unde Dacer de cepis. Juuabit illos ſubit⁹ q̃s fac̃ ob mutescere morbo

Mutilo.las.a.p.i.minuere. vellere.truncare vt hois caput vel aliud mẽbr̃ amputare. vl̃ ptẽ arborꝫ auferre. vl̃ boũ cornua detrũcare z cor.pe. Unde Ouidi⁹ de arte. Turpe pecus mutilũ.turpis ſine gramine cãpus

Mutio.tis.tiui.n.q.i.murmurare.ad modũ mutor̃ velle loq̃ z nõ audere. Et eſt p̃rium mutor̃ vel loq̃ nõ audentiũ Et dor a mutus ta.tũ.z pducit mu. Unde Eſop⁹ Supplicat ille nimis mutitq̃ timore ſilẽdo. Et mutio inuenit p mutere.ſz raro

Muto. tas.taui.a.p.i.mouere vel i aliũ ſtatum ꝑtere. vl̃ ad aliũ locũ ducere, vel id qđ habemus dare p eo qđ nõ habemus.vt cuz dam⁹ denarios p vino. mutam⁹ denarios pro vino z non vinũ. Et pducit mu. Unde Horati⁹ i epi. Lollũ nõ animũ mutãt q̃ trãs mare currũt

Mutuo.as.are.a.p.z mutuor.aris.d.p.differunt.quia mutuo as.dãtis eſt. quaſi mutuo dare.vt Mutuo tibi denarios.i. mutuo do tibi.Sed mutuor recipiẽtis eſt. quaſi mutuo accipio a te.vt Mutuor denarios a te. Unde illud mutuabit peccator z nõ ſoluet. Et Exo.xij.dor. Precepit dñs filijs iſrael vt mutuarent vaſa a vicinis ſuis.z ſpoliarent egyptũ. Quilibet ergo caueat abuti iſtis ꝙbis. Unde Mutuo vult dantẽ ſed mutuor accipientẽ. Jtẽ mutuo credẽtis eſt.ſz mutuor accipiẽtis. Jtẽ mutuo mutuas etiaz differt a cõmodo daſ.vel accõmodo das .quia cõmodam⁹ vel accõmodam⁹ illas res que eedẽ in eſſentia debẽt reddi.ſcz que nõ trãſeunt in poſſeſſionẽ recipiẽtis.vt equ⁹.mãtellum.z hmõi.Sed mutuamus illas res que tranſeũt in poſſeſſionẽ recipientis. vt denarios.vt accõmodo vel cõmodo tibi equum id eſt.non p̃rietatẽ ſed ad cõmodũ z vtilitatem.z ſimiliter vſum ei⁹ quẽ ego habeo tibi do.id ẽ.ad equitandũ.ñ vt ſit tu⁹ Sed mutuo denarios tibi.id eſt cũ ſint mei dando fiunt tui.

N ante A

Nancio cis.nanciui. dicebant antiq̃ Jnde nos dicim⁹ Nanciſcor ſcer̃. nactus ſum.d.t.i.acq̃rere.adipiſci. inuenire. Unde ij. Mach. xiij.dor. Temp⁹ aũt oportunũ demẽtie ſue nact⁹

Nario naris.nariui.n.q.i.ſubſannare.nareſ fricare.z dor a naris

Narrito tas.i.frequẽter narro

Narro as.aui.a.p.i.dicere

Naſcor ſceris.nat⁹ ſum.d.t.i.de vtero exire decidere. Et ſignat paſſionẽ ab alio illatã.i. puenientẽ.et paſſione p̃cedẽte circa aliũ ſup poſitũ.i.circa matrẽ

Nato tas.taui.n.p.i.frequẽter no vel me ex aqua leuo.z dor a no nas nare

Naucifacio cis.n.t.i.paꝛ vel nihil appciari

Naucipẽdo dis.n.t.i.vilipẽdo.

Naufragor aris.d.p.i.piclitari. pati fractiõs nauis. Jnuenit etiã naufrago as. in eodem ſenſu. Unde. Naufragiũ faciẽs naufragat illa fides.

Nauigo gas.gaui.a.p.i.nauẽ agere.z cor.ui Unde Virgil⁹ eney.v. Nauigat Eneas ſicuras deferit ad oras

Nauſeo as.n.p.i.vomere.z p̃rie in mari vel in naui.z ad vomitũ puocari.z volũtatẽ vomẽdi hr̃e ſine effectu.z p̃rie i naui. Unde Horatius i epi. Nauſeat z locuples quẽ ducit pruina triremis. Jtez nauſeo ponit p faſtidire. vt Jſte nauſeat ſup hac re.i.faſtidit

Nauo as.a.p.i.cõpellere.fortit exeq̃.vl̃ operam dare.

N ante E

Neco cas.caui.vel necui necatũ vel nectuz a.p.i.occidere.Sz necaui ferro primi. Necui alia vi. Unde Necat⁹ ferro. ſed nectus alia vi pemptus Et cor.ne. Unde Ouidius Neco dic aui ferro.recui reliqua vi.Et Tobias. Nãc affligebat huic famulare necat

Necto ctis.nexi vel nexui nexũ.a.t.i. ligare. adiũgere vel inſerere vl̃ nodare.qđ etiã faceret nectũ.niſi eſſet differẽtia h⁹ ꝙbi neco.as. necui nectũ. Jñ ꝫ nexio onis. Et compo cõnecto ctis. Innecto Subnecto

Negligo gis.xi.ctũ.a.t.i. ptẽnere.derelinq̃re.q̃ſi nõ legere vel q̃ſi nõ eligere

Nego.as.aui.a.p.i.qđ obiicit nõ pcedere vl̃ nõ eſſe vez.ptẽdere.ptradicere. Nego cõponit abnego as.denego as.i. valde negare. et cor.ne. Unde Jnficiãtingẽs q̃ denegat ificiat.

N J

Negocior aris.atꝰ sum.d.p.i.mercari
Nenior aris.atꝰ sum.d.p.i.vana loq vl cãtilenã sup mortuũ facere vl lamẽtari
Neo nes neui netũ.n.s.i.filare. p quãdã ductionẽ filũ a colo trahere. Et ꝓpõit pneo.es
Nequeo ꝗs.ꝗui.ꝗtũ.pe.cor.i.nõ queo.i.non possum. Et cõponit a nõ z queo Et nota q tm̃ tria ꝺba cõponunt cũ nõ.s.neꝗo.nescio. nolo.z cor.ne. Unꝫ Esopꝰ Tpe deleri gratia firma neꝗt.
Neꝗto tas.n.p.z neꝗtor taris.d. p.i. nequã esse. vel potꝰ neꝗter agere
Neruo as.a.p.i.neruis ꝓsũgere vel neruos alicui dare. Et cõponit deneruo as.i. dissoluere.debilitare vl valde neruare
Nescio scis.sciui.scitũ.ꝗsi ñ scire.i.ignorare
Nexo xis.xui.xũ.i.nectere.sz nexo as.xui.nexum.i.frequẽter nectere

N ante J

Nihilo las.a.p.i.in nihilũ redigere.z dicit a nihilũ. Et cõponit adnihilo as.are.i.ãnullare.destruere.ad nihilũ redigere
Nihilifacio cis.z nihilipẽdo .dis. in eodem sensu.i. vilipẽdere. vl nullꝰ pcij extimare
Nycito as.a.p.i. vigilo l palpebras moueo. Jn annycito tas.p cõpositionẽ
Nyctitor arꝭ.frc.a nyctor aris. Jnuenit etiã in neu.ge.in eodẽ sensu. nycto tas. z nyctito. tas.i.frequẽter nocte vigilare
Nycto.ctis.nyctere.z nyctio. tis.tiui. ctitũ. n.q.i.glatire.qõ ꝓprie canũ est qñ bestiaꝫ vestigia insequunt z acute gannũt. Unꝫ Lecilius de ꝗdã cane dicit. Bũ nyctit oletq.
Nyctor arꝭ.i.nocte vigilare.z ꝺr a nyctos.ꝗd est nox. Jn nyctant aduer.i. vigilãter.z h nyctamen.inis.i. vigilame.z h nyctatꝰ tus. Jnuenit etiã in neu.ge.in eodẽ sensu
Nycto tas. Nycto vl nyctor cõponit annycto.arꝭ.vl annycto tas. Jnnycto.aris. vel Jnnycto tas.
Nideo des.dui.n.s.i.splẽdere.z est tractũ a nido.s.cũ pulli matri aduenienti cũ ꝗdã alarũ applausu occurrũt.z tũc ẽ ꝓprie nidere. Itẽ nidere est redolere.z ꝓprie ꝺr de carne assata. vl dũ assat.z pdu.ni.
Nidifico cas.pe.cor.i.nidũ facere
Nigro as.a.p.i.nigrũ facere. Et cõponit denigro gras. Enigro.as.i. valde nigrare. vel nigredinẽ auferre.z pdu.ni.positõe. sz naturalit eã cor. Et a nigro.as. descẽdit nigreo. gresꝭ.qõ cõponit denigreo es. Et hinc nigrelco.scis.z denigrelco scis.incho. Et cor.ni. naturaliter. Unꝫ in aurora. Actio si mala sit omne nigrescit opꝰ
Ningo gis.xi.i.niuẽ mittere.z ẽ ꝺbũ excepte actiõis.z ꝓprie hz tm̃ tertias psonas
Niteo tes.tui. n.s.i.splẽdere.lucere. cãdere. z ꝺr niteo ꝗsi niuẽ teneo.z ẽ etymo. Jn nitesco scis. Et niteo caret supino.z cor.ni. Unꝫ grecism. Hẽma nitet. sidꝰ fulget.candelaq lucet.
Nitido das.a.p.i.nitidũ facere.z cor.ti.
Nitor terꝭ. nisus vl nixus sum.d.t.i.laborare. gdi.conari.z parere. Hã in ptu maxim laborz conatꝰ est.z ꝓprie p parere facit nixus. z pdu.ni. Unꝫ Ouidius de sine titulo. Nitimur in vetitũ sp cupimusq negata. et facit supinũ tã in sum ꝗs i xum. ꝑm vtrãq significationẽ licet p parere frequẽtiꝰ xum. Et nitor hz ãnq pticipia.s.nitẽs. nisus.nixus. nisurus.nixurꝰ.
Nixo as.aui.n.p.i.ningere.z ꝺr a niue. Jn niuascо scis.incho.

N ante O

No nas naui natũ.n.p.i.natare. Et cõponitur Anno.as. Jnno.as.i.intꝰ nare. Trãsno
Nobilito as.i.nobilẽ facere.honestare. z nobilitare.i.more nobiliũ se hre.nobiles imitari.z ꝺr a nobil. Et cõponit denobilito as.i. valde nobilitare.vl desit puatiuũ ꝑm vtrãq significationẽ sui simplicis. Denobilitare.i.deorsum a nobilitate statuere.s.vituperare.dehonestare z denobilitare.degenerare.ñ more nobiliũ se hre. Nobilito in ꝓma significatiõe cũ suis cõpositis est actiuu. Jn secũda est neutr.z cor.li. Unꝫ Esopꝰ. Nobilitat viles frons generosa dapes
Noceo ces.cui.citũ.n.s.i.offendere. Jn nocuus.a.ũ.z nociuꝰ.a.ũ.i.nocẽs vl cui nocet. Noceo cõponit.pnoceo es.i. valde vel pfecte noceo.z cor.no. Unꝫ Prosper. Uelle magis facinꝰ qꝫ tolerare nocet. Et h ꝺbum noceo olim ꝓstruebat cũ actõ. qõ adhuc i multis locis inuenit. Unꝫ Marc. vlt. Si morsiferꝫ ꝗd biberint nõ eos nocebit
Nocto tas. taui.a.p.i.nocte vigilare.z cõponit pernocto tas.
Nodo das.daui.a.p.i.ligare. z pdu.no.
Nolo nõuis nõuult nolui nolite nolle.i.nõ velle.z ꝺr a nõ z volo. Et differũt nolle z nõ velle. qr nolo iportat pcise resistentiã. ꝓtẽptũ. z omnimodã ꝓtradictionẽ vl repudiationẽ z nõ solũ absentiã voluntatꝭ Sz nõ volo tm̃ aliqualẽ z nõ omnimodã iportat ꝺdictionẽ

vt no. Jo.an.ꝺ offi.ꝺele.c.prudẽtiã.§. ſexto. ſup ꝑ.nõ velit. Et i impatiuo hz noli nolite
Nomino as.aui.a.p.i.noĩe vocare appellare Jñ noĩat⁹ ta.tũ.i.valde opinat⁹ z noĩat⁹.et noĩate ti⁹.ſũe.aduer.
Noſcito tas.i.frequẽter noſcere.
Noſco.cis.noui notũ.a.t.i. intelligere vl̃ cognoſcere. Et nota q̃ noui nouiſti ſm aliq̃s eſt ꝑbũ defectiuũ aliud a noſco Et ſi ꝫ vez eſt nõ poterit ibi eſſe alia ꝺiſcretio niſi q̃ noui defectiuũ hz vim qñq̃ pñtis qñq̃ ꝓteriti
Uñ. Bis duo ſunt odi noui cepi meminiq̃
Que retinẽt ſenſum pñtis ꝓteritiq̃
Noteo tes.notui.n.s.i.eſſe vl̃ fieri notũ. z ꝓducit ꝓmã.z cõponit innoteo tes.tui.z hinc noteſco.cis.z innoteſco cis.incho.
Notifico cas.caui.a.p.i.notũ facere
Noto tas.tare.i.freqnt noſcere vl̃ deſignare demõſtrare ſignare vl̃ reꝑhẽdere.z dicit a noſco cis.z coz.ꝓmã. licet ſupinũ a q̃ deriuatur eã ꝓducat Uñ. Noci amoze noto q̃ cocareo mihi noto. Noto tas.ꝑt etiã deriuari a nota te.tũc notare ẽ notas facere. notz deſignare Jtẽ a noto.i.reꝑhẽdo notoz⁹.a.um qõ ꝺz notari vl̃ reꝑhẽdi.z h z h notabilis.z h le. Jñ notabilit aduerbiũ
Nouercoz arz.at⁹ ſum.ꝺ.p.i. moze nouerce ſe hr̃e.ſeruiciã nouerce exercere
Nouo as.a.p.i.nouũ facio.z ꝺz a nou⁹. z cõponit Annouo uas. Innouo uas. Renouo uas.z coz.no. Uñ Proficit hic nunq̃ cui ſp lecta nouant

N ante Y

Nubilo as.are.a.p.i.obſcurare.ſpiſſum facere.z cõponit cũ ad.cõ.ꝺe.in.z e.
Nubo bis.pſi.ptũ.olim erat actiuũ ꝓ maritare. Uñ in euãgelio. Neq̃ nubẽt neq̃ nubent. Matth. xxij. Sz mõ eſt neutrũ paſſiuũ.z ꝓprie ꝑtinet ad mulieres. vt Nubo tibi id ẽ.maritoz tibi. vl̃ ducoz a te in nuptã Jtẽ nubere.i.tegere. Et ab hac ſignificatõe tracta eſt ꝓma ſignificatio.qz tunc cũ femie nubũt.ꝓmũ capita eaz tegũt. Nubo ſm q̃ ꝑtinet ad mulieres ẽ neutz.ſz ꝓ tegere ẽ actuũ z ꝑdu.nu. Uñ Ouidi⁹ i epi. Si q̃ voles apte nubere nube pari
Nucleo as.a.p.i.claudere l̃ tegere.z ꝺz a nucleus. Et cõponit enucleo as.
Nudo as.are.a.p.i.exꝓliare.detegere.manifeſtare.z ꝺz a nud⁹.z ꝑdu.nu. Uñ Ouidi⁹ de ſine titulo ꝺic. Hõ mihi decepte nudant tua facta tabelle
Nugoz garz.at⁹ ſum.ꝺ.p.i .nugas facere vl̃ ꝺicere. vl̃ freqnter z inutilit idẽ ꝺicere. Jñ h nugatoz orz.z h nugatio onis.z nugatoz⁹. a.ũ.z pꝺ.nu. Et cõponit cũ ad.cõ.p.z. re
Nullo as.are.a.p.i.adnihilare.z cõponitur vt annullo as.i.debilitare. adnihilare
Numello las.i.numella ligare. Jñ numella tus.ta.tũ.i.numella ligat⁹
Numero as.aui.a.p.ẽ vnitates pl̃s pfuſas in vnũ colligere z acernare Jñ h numeratoz oris.z h z h numerabil z h le. Jñ numerabiliter aduer.z coz.me.
Nũcio as.aui.a.p.i.intimare vl̃ notificare. Et cõponit denũcio as.i. valde nũciare vel phibere. Annũcio as. Sz annũcio de futuro. Nũcio de lõginq̃. Denũcio in pñti. Enũcio as. Prenũcio as. Pronũcio as. Renuncio as.i.itez nũciare vl̃ renuere. Et cõponit Abrenũcio as. Subnũcio as.i. latẽter vel poſt vel paz nũciare.
Nũcupo as.a.p.i.palã nomiare vl̃ vocare z ꝓfirmare.z ꝺz a nomẽ. Et ꝺz nũcupo q̃ſi nomine capio.z eſt etymo. Jñ h nũcupatoz rz. z nũcupatrix
Nũdino as.i. vẽdere vl̃ emere vl̃ mercari
Nuo is.nui nutu.n.t.i.annuere.ꝓſentire.ꝑmittere vel nutũ facere
Nuto as.aui.i.freqnt nuere.ſigre ſic facit q̃s q̃n cũ digitis loq̃t.z ꝺz a nuo is. Et cõponitur annuto as. Jtẽ nutare.i.ꝺubitare. vacillare.tremere.moueri vl̃ incipe.cadere. Jñ nutabũꝺ⁹.a.ũ.z p.nu. Uñ Lucan⁹. Felix q̃ potuit mũꝺi nutãte ruina. Quo iaceat iam ſcire loco
Nutrico cas.i.nutrire.z ꝺz a nutrio.is. Ut nutrico.i.appareo nutrire.ſic albico.i. appareo albere. Et nutricoz iuenit. Uñ Licero. Nutricat z ꝑtinet.ꝑ nutricat . z ꝑt ꝺici ꝑbũ apparitiuũ. Jtẽ Chryſ.i omel.ſcti Stephani ꝺicit.q ecclia z in baptiſmo ad ſe venientes generat z in fmone nutricat
Nutrio tris.triui.a.q.q̃ſi nutu erudire.z ꝺz a nut⁹. Nutrio cõponit enutrio tris.i.extra vel valde nutrio.z coz.nu.naturalit. Unde Claudian⁹. Sepe nutrit ducitq̃ manu refouetq̃ leonẽ

O ante Y

Baudio dis.a.q.i.male audire.vel ꝺ. vel q̃ſi de mẽte deducere.z ꝺz ab ob z audio diſ. Jnuenit etiã ꝑ obedio.ſz raro.z ex eiſdẽ cõponit obedio
Obceco cas.pe.pd.a.p.i. valde cecare.

Ob

Obdo dis. didi. tū. n. t. i. opponere. claudere. occulere ſupponere ꝛ culcare Jñ obit⁹ ta. tū

Obduco cȝ. xi. ctū. a. t. i. ꝺdicere delere obū/brare obuelare ſm Paꝑ. ꝛ ōr ab ob ꝛ duco. cis. Jñ obduct⁹ a. ū. i. ſecretū l' obuelatū vel

Obedio dis. diui. n. q. i. circūaudio (optū vel vndiꝯ audio Qui eñ obedit parat⁹ eſt audire. Jñ obediēs tȝ oīs ge. Et obediēt⁹ us ſime aduerbiū. ꝛ h obedietia tie.

Obelo las. a. p. i. ſagittare vl' ſagitta ꝓcutere vel tali ꝯgula denotare. ꝓſignare. reſtituere ꝛ ōr ab obel⁹

Obeo obis obiui. n. q. pl'a ſigt. Hā obire. i. ꝺ ire. ꝛ obire. i. circūire. ꝛ obire. i. pficere. ꝛ obire. i. frequētare. Jtē obire. i. mori. ſȝ differūt.

Obire cī eſt ī itinere Mori vbicūꝯ Jtē mori cōe eſt beſtijs ꝛ hoīb⁹ ꝛ bonis ꝛ malꝭ. ſȝ obire ꝓuenit tm̄ hoīb⁹ ꝛ tm̄ bonis. Eſt eñ obire qnaſi obuiā ire. Boni ḡ obeūt. i. in diſſolutōne aīme ꝛ corpis obuiā eūt ꝛp̄o ī aera. Uñ in kalēdario iuenit Obit⁹ beati Martini. ꝛ nō mors beati Martini

Obero as. i. p̄cio ſcȝ ere ꝺducere. Jñ oberatus ta. tū. i. ere ꝺduct⁹. Uñ in vita ſcī martini. Oberatos hȝ meos ſcriptores ꝓ q̄s tibi mee ineptie publicāt. Et oberare ē vndiꝯ ere circūdare

Obiecto as. i. freq̄nt obīcere. ab obīcio cis

Obīcio cȝ. obieci. ctū. a. t. i. opponere. impro perare. ꝛ ōr ab ob ꝛ iacio cis. Jñ obiect⁹ a. ū ꝛ hec obiectio onis.

Obiurgo as. n. p. ꝛ obiurgor aris. ꝺ. p. i eo/dem ſenſu. i. ꝺ aliquē vl' fortit iurgare

Oblecto tas. a. p. i. delectare

Oblego as. aui. a. p. i. ꝺ legare vl' p ꝓtrariuꝫ. vel ꝓtradicere. vl' ꝺ leges venire vl' dicere. et ōr ab ob ꝛ lego gas. ꝛ pdu. le.

Oblido dis. ſi. ſum. a. t. i. ꝺ vl' circa ledere

Obligo as. aui. are. a. p. i. impignerare. quaſi ob. i. ꝓt aliq̄d impignerare dare vl' nectere. ꝛ ōr ab ob ꝛ ligo gas. ꝛ cor. li.

Oblimo as. a. p. i. limpidare. polire vl' deterrere. demoliri. corrodere vl' limo coopire. et ōr ab ob ꝛ limo as. ꝛ p. li. Uñ Lucan⁹. Pene gener craſſis oblimat echinades vndis

Oblinio nis. ninī. a. q. i. placare. lenē vel dulcē facere ꝛ ōr ab ob ꝛ linio nis. Ul' oblinire. i. inūgere. Jñ oblinit⁹ a. ū. i. linit⁹ ſiue iunct⁹ Dr̄ etiā oblinit⁹. i. placat⁹. lenis fact⁹

Oblino nis. obleui oblitū. a. t. i. inficere. deturpare. qđ vulgo ōr empegazare

Obliquo as. aui. a. p. i. trāſuerſum facere vel nō rectū ſiue no equū facere. ꝛ ōr ab ob ꝛ liq̄as. Jñ obliqu⁹. a. ū. i. nō rectū. ꝓtrariū. curuū. Uñ dic̄ Paꝑ. Obliquat trāſuerſum fac̄

Obliq̄. i. nō directa. ꝓtraria. curua. ꝛ pdu. li. Pōt etiā obliq̄ cōponi ex ob ꝛ liq̄s. ꝛ tūc ē obliquare ob vl' ꝺ liquare. ꝛ cor. li.

Oblittero as. a. p. i. delere. obliuioni tradere Et inde oblitterat⁹. a. ū.

Obliuiſcor ſcerȝ. oblit⁹ ſū. ꝺ. t. i. memoriam alicui⁹ rei amittere. ꝛ ꝓſtruit cuȝ gtō ꝛ actō. vt obliuiſcor tui vl' te. Jñ h obliuio onis. et inde obliuioſus a. ū. i. obliuione plen⁹. q̄ facile obliuiſcit

Obnitor teris. ꝺ. t. i. obſiſtere. obluctari. cōtradicere vl' renuere Uel obniti. i. circūqua/qȝ niti ad obſequiū

Obradio as. n. p. i. circūcirca vl' ꝺ ſplēdere

Obrepo pis. n. t. i. vndiꝯ vl' ꝺ repere. vl' q̄ſi latēter ſubintrare. lꝝ. dif. null⁹ inuitus. ꝛ ōr ab ob ꝛ repo pis.

Obruo is. a. t. ſternere. ꝛ ōr ab ob ꝛ ruo

Obſcuro as. aui. a. p. i. facere obſcuꝛ. ꝛ dicit ab ob ꝛ cura cure.

Obſecūdo as. n. p. i. obedire. obtpare

Obſero ris. obſeui obſitū. n. t. i. ꝺ vl' vndiꝯ ſemiare vl' plātare vl' tegere. Uñ Lucanus. Obſita funera celaꝭ purpura lana. Sȝ obſero ris. rui. obſertū. a. t. i. ꝓtra ſerere. ꝺ mittere. cōmiſcere

Obſeruo as. are. a. p. iuenit in duab⁹ ſignificationib⁹. Jn bona ſignificatōe. i. q̄ſi vndiꝯ ſuare ꝛ adimplere. vt iſte obſuat p̄cepta dñi. Jn mala ſigtione obſuare. i. q̄ſi ꝺ ſuare. vt Obſuabit pct⁹ iuſtū. i. inſidiaꝭ iuſto Uñ. Lōplet ꝛ exequit obſuat ꝛ inſidiaꝭ Jñ obſeruās tȝ. o. ge. ꝛ h obſeruātia tie. ꝛ obſeruatio onis. Et ē obſeruātia cult⁹ religionis Sȝ obſuatio ē cure ꝛ doctrine ꝛ artis

Obſideo des. a. s. vl' obſido dis. i. circa ſedere ꝛ cingere. vndiꝯ circūdare. ꝓprie expugn di cā. Jñ h obſidio onis. i. obſidēdi actio.

Obſoleo es. obſoleui vl' obſolui obſoletum vl' obſolitū. i. diſſueſcere. ab vſu recedere. ꝛ ī obliuionē venire. vileſcere. ꝓpt fetorē deſeri. vt Jſte loc⁹ obſolet. i. ab vſu recedit. vileſcit ꝓpter fetorē deſeriꝭ. ſm Aug. Priſcian⁹ ꝓ o i nono libro ſic dic̄. Obſoleo q̄ȝ obſoleui fac̄. Nō eſt eñ a ſoleo qđ ſolit⁹ ſū facit ſiue ſolui ꝓteritū ſm Saluſtiū. ſȝ ab obs ꝛ oleo. ſicut obſcen⁹ ab obs ꝛ canēdo vl' ceno. ꝛ cor. ſo. obſoleo. Jñ obſolet⁹ ta. tū.

Obſono as. pe. pdu. i. cenare. qr cena ꝺ ſomnū ſolet ſumi. Sȝ licet ita obſonare iueniaꝭ ſimplr ꝓ cenare. ꝓprie tn̄ obſonare. e p⁹ cenaȝ

D L

contra somnū aliq̄d comedere. ꝛ dr ab ob. et somn⁹. Jñ ħ obsonium. i. paru⁹ cib⁹ ꝛ delicat⁹ q̄ post cenā ꝯ somnū sumit. Uñ q̄libet modic⁹ vl' delicat⁹ cib⁹ inter alios sumptus dr obsoniū. q̄d vulgo cōpanaticū dr. Et ab obsoniū dr ħ obsonat⁹ tus. i. act⁹ obsonādi vel ipa cena siue obsoniū. vel sumpt⁹ q̄ expē dit in cena siue obsonio. Jnuenit etiā obsono ras. d. p. in eodē sensu. Itē inuenit obsono as. i. ꝯ sonare. ꝛ dr ab ob ꝛ sono as. Et cor. so. ſz qñ ꝓponit a somn⁹. pd. so. Uñ. Obsono ceno tñ obsono ō sono fert

Obstetrico as. a. p. i. officiū obstetricis exercere. Uñ Ero. j. Obstetricādi hñt sciētiam. Jñ obstetricās tis. omis ge. Uñ Job. xxvj. Et obstetricāte manu ei⁹ educt⁹ est coluber tortuosus. Obstetricante intellige. i. leniter educēte ꝛ suauit ꝓtractāte sine ai ꝓturbatōne. Et pdu. pe.

Obstino as. aui. a. p. i. in malo durare facere. ꝛ in mala pseuerare intēdere. ꝛ dr ab ob. ꝛ teneo nes. Jñ obstinat⁹ ta. tū. i. in malo indurat⁹. obfirmat⁹ vel intetus. Et obstinate aduer. i. in malo pseuerāter vel intēte. Jnuenit etiā obstinat⁹ in bona pte. i. in bono ꝓpositō firm⁹ ꝛ stabilis. Uñ Ruth. j. Uidens q̄ obstinato esset aīo

Obstipo as. a. p. i. inclinare

Obsto as. steti. stitū. n. p. i. nocere. īpedire. cōtra stare. ꝛ dr ab ob ꝛ sto stas.

Obstrepo pis. pui. pitū. n. t. i. ob vel ꝯ strepere. ꝛ dr ab ob ꝛ strepo pis. ꝛ cor. stre.

Obstringo gis. xi. a. t. i. vndiq̄ l' ꝯ stringere

Obstrudo dis. s. t. i. ꝯ vel ob aliq̄d vl' vndiq̄ trudere includere vl' abscōdere

Obstruo is. a. t. i. ꝯ struere vl' vndiq̄ obturare. obijcere. īpedire. claudere. abscōdere

Obtēpero as. n. p. i. obedire ꝓsentire obseq̄. l' iussu iudicis parere

Obtineo nes. nui. tētū. a. s. i. ꝓpetrare. adq̄rere. ꝛ dr ab ob ꝛ teneo nes. Jñ ħ obtētus. tus id est. īpetratio. acq̄sitio. ꝛ cor. ti.

Obtingo gis. tigi. a. t. i. vndiq̄ vl' ꝯ tāgere vl' accidere. ꝛ dr ab ob ꝛ tango gis. Itē accidit malū. Euenit casu. Obtingit forte. Contingit facto

Obtrudo dis. s. t. i. ꝯ vel ob aliq̄d vl' vndiq̄ trudere. includere. abscōdere

Obtūdo dis. obtudi obtusuz. a. t. i. ꝯ vl' vndiq̄ tundere. obturare. i angustia claudere. l' phibere. obserare. obsurdare. oppimere. ꝛ dr ab ob. ꝛ tūdo dis. Jñ obtusus. a. ū.

Obtuco ꝛ eris. obtutus sum. d. s. vl' obtuor eris. obtuit⁹ sum. d. t. i. ꝯ vel vndiq̄ vel ob aliq̄d tueri

Obturo as. aui. a. p. i. claudere. stipare. et dr ab obtūdo dis. Jñ obturās tis. ge. ois. Uñ ꝓpha. Sicut aspidis surde ꝛ obturātis aures suas. i. claudētis. Et obturat⁹. ta. tū. Et pducit tu. Uñ in auroza dr. Lex ait ora boui nō obtures operanti. Uñ Prouer. xxj. Qui obturat aures suas ad clamorē paupex.

Obuersor aris. at⁹ sum. d. p. i. ꝓuersari.

Obuio as. aui. n. p. i. esse obuiū. alicui in via ꝓtraire. ꝛ dr ab ob ꝛ vio as. Jñ obut⁹. a. um. Jñ obuie aduer. p q̄ sepe ponit obuiā aduersialit. qñq̄ loco aduerbij loci. qñq̄ loco aduerbij qualitatis

Obumbro as. a. p. i. vndiq̄ vmbrare. refrigerare. ꝛ dr ab ob ꝛ vmbro as. Uñ Luce. j. angel⁹ ad Mariā ꝙginē ait. Uirt⁹ altissimi obumbrabit tibi

D ante L

Occalleo. les. lui. n. s. i. obdurare. indurere callū facere. vt vuln⁹ occallescit cū icipit sanari. ꝛ dr ab ob ꝛ calleo les. Jñ occallesco. cs. inchoatiuū

Occano. nis. nui. n. t. idē qđ occino nis.

Occeco cas. carc. a. p. i. valde cecare

Occēto as. i. freqnt occinere. ab occino nis.

Occido dis. di. occasum. n. t. i. ꝯ vel sil' cadere. mori. ꝛ dr ab ob ꝛ cado. ꝛ cor. ci. in pnti ꝛ ī pterito. Et sic sumit Eccl's. j. Orit sol ꝛ occidit. Et ab apl'o. Sol nō occidat sup iracūdiā vestrā. Jñ occidu⁹. a. ū. i. cadēs. Itē occido dis. di. occisum. ꝛ tūc pdu. ci. vbiq̄. Et cōponit ab ob ꝛ cedo dis. cecidi. Et sic sumitur Sap̄. j. Os qđ mētit occidit aīam. Uñ in grecismo dr. Occido primo. ſz denotat occido laboro.

Occino nis. nui. n. t. i. canere vel ꝯ vl' vndiq̄ canere vel ꝓcinare vel ꝓcantare vel infamie carmē cū certo noīe dicere. ꝛ dr ab ob ꝛ cano canis.

Occo. as. aui. a. p. i. secare. scindere. trūcare. semīa terra opire. Prope q̄dē occare est cum rustici aratiōe ꝛ satiōe facta dimissis bobus grādes glebas cedūt ꝛ ligonibꝫ frāgūt. Et dr occare. q̄i occecare. q̄ opiat semīa. Et tūc est occatio q̄si occecatio. ſz ponit p scindere. vel secare vel trūcare. sic dixi. Uñ. Cloto colū bajulat. lachesis trahit. atropos occat. iñ ħ Occa. ce. q̄ddā instrm ad terrā scindēdaz sicut rastꝫ. Occo cōponit cū ex. vt Exocco as. i. valde occare. Reocco. as. i. iterꝫ occare.

D

Occulo lis.lui.cultū.a.t.i.abscōdere tegere claudere celare.t dr ab ob t colo lis. Ūñ ouidius in pma epi. Ossa ruinosas occulit herba domos. Jñ occulto tas.i.frequēter occultare. Jtē ab occulo dr occult⁹ ta.tū.i.abscōsus tect⁹ clausus.t pducit pmā positiōe. vñ Orati⁹ in pma epi. Occultū visus decurrit piscis ad hamū

Occumbo bis.n.t.i.ɔ aliqd cūbere. Et occubo bas.p eodē.t ambo faciūt pterituz in cubui t supinū in cubitū

Occupo pas.pare.a.p.t.iuadere. qsi et impuso vl añ cape.t dr ab ob t capio pis. Et ide cōponit poccupo as.i.añ occupare. Jtez exoccupo pas.i.expedire.t cor.cu. Jtē occupare capit qñqz in mala significatōe. t qñqz in bona. Et pprie mobilia occupāt.t immobilia inuadunt. vt in glo.sup h pbo in.c.generali.de elec.li.vj. Occurso sas.i.frequēter occurrere.

Ocior aris.d.p.t.ocio vacare Jñ ociabundus da.dū.i.ociosus vl silis ocianti

Ocreo as.a.p.t.calciare ocreis. Et cōponit cū ex. vt exocreo as.i.ocreas extrahere. Jnocreo as.i.ocreas inducre

Octuplo plas.a.p.i. octupluz facere.octies multiplicare. Et cor.tu.

Oculo las.lare.a.p.i.oculos dare. vt Deus oculauit istū.i.dedit ei oculos. Et cōponit cū ex. vt exoculo as.i.oculos extrahere

D ante D

Odio odis odiui oditū.a.q.i.odio hre. Ūñ pheta. Odiui ecclīam malignātiū. Jñ odi. odisti odit osum pbū defectiuū in eodē sensu. Ūñ pha. Perfecto odio oderā illos. Jtē Amos. v. Odi t pieci festiuitates vras. Et hz tm pteritū t ea q formāt a pterito. Et accipit in sensu pntis t preteriti. Et sunt q̄ttuor sicut patz s in memi. Et ab odio odis dr h t hec odibilis.t h le.i.odio habit⁹ vl habilis Et h odiū odij.i.iueterata inimicicia de vltione cogitās. Et odiosus.sa.sum.i.odio plenus. odio habit⁹.t qñqz sic dr odio habens. Et in eodē sensu dr odiosic⁹ ca.cū. Odi odisti neutz est tertie ɔiugatiōis. Sz odio dis actiuū est cū suis cōpositis. Jtē odi odisti pducit pmā. Sz odio odis cor. pmā. t est q̄r te ɔiugatiōis. Ūñ Orati⁹ in epi. Prodig⁹ t stult⁹ donat q spernit t odit. Jtē Ouidi⁹ de arte. Odim⁹ accipitrē qr sp viuit in armis. Ūñ q̄dā: Actiuū fit odit neutz pducit odit Et odio odis olim faciebat futuz indicati/ ui in bo. Ūñ Prouer.j. Et imprudētes odibūt sciam. sz mō facit i am. vt odiā.

Odoro ras.a.p.t odorot aris.d.p. in eodē sensu.i.odorē pcipe vl odorē accipe vl olfacere. Ūñ Bcñ. viij. Odorat⁹ est dñs odorez suauitatz. Jñ odorat⁹ tus.tui.i. act⁹ vel passio odorādi. Et dr odorat⁹ qsi odoris aeris tact⁹ vl tract⁹.t ē etymo. Jñ odorabilis le. t odorabilit aduer.t h odorātia tie.

D ante F

Offendo dis.di.sū.a.t.i. aliquē facere irasci vel inuenire Eu em ad lapidē offendim⁹. illū inuenim⁹. Jñ h offensio onis.t h offensa se.i.culpa.forefactū.t h offendiculū li.

Offenso sas.sare.i.freqnt offendere. Jñ h offensaculū li.i.scādalū vl ira vl impedimētū

Offero offers obtuli oblatū.i.vltro pbere.t obuiā recipienti ferre.t dr ab ob. t fero fers. Jñ h oblatio onis.

Officio cs.a.t.i.nocere.t dr ab ob t facio cis

Offundo dis.offudi.sum.a.t.i. circa fundere vel circūfundere

D ante G uel L

Ogganio nis.n.q.i.ɔ ganientē ganire vl garrire Ponit etiā qñqz p respōdere.qñqz p stulte loq. qñqz p inculcare

Olefacio cs.i.olere facio Et cōponit a facio t oleo les.

Olefio fis.i.fetere vl incipe fetere

Oleo oles olui vl oleui olitū vel oletū.n.s. id est fetere. Et nota q redolere dr tm de bono odore Olere ꝓ tm de malo odore. scōm Aug. Sz Pap. magz ampliat ei⁹ significationē. Dic em. Olēt res valde male vl bone Redolēt tm bone.t cor.o. Ūñ. Non redolet sz olet piscis duan⁹ t hospes. Jnuenit etiaz Olo lis.lere.tertie ɔiugatōis pm antiqs

Olero as.n.p.i.plātare olera vl oleribꝰ vti. t dr ab oleo les. Et cōponit deolero as. Et olero as.i. valde deolerare vl olera auferre.

Olfacio cs.syncopat.t dr olfacio p olefacio id ē.odoro. Jtē olfacere est nasum ad culum ponere Jta exponit glo.in ff.olfacit.i.l. Agazo.ff.si q. pau.fe.di. vbi. Agazo duxit equuz ad tabernaz q mule olfecit que calcitrauit t Agazoni crus fregit

D ante R uel N

Omologare vl emologare ē idē qd ɔfirmare vl ratificare Et sic dr Arbitriū omologatur vl emologat.i.ɔfirmat silētio decē dierū

racite vel expresse. ℔ Boff. in sum. de arbi. § effectus.
Ominor arʒ. atꝰ sum. d. p. i. auguror
Omitto. tis. tere. si. missum. a. t. i. ꝓtermittere. Et cor. ꝑmã. vñ Oratꝰ i epi. Quem sua culpa ꝑmit deceptꝰ omitte tm̃.
Onero as. are. a. p. i. g̃uare. onustare. sarcinare. Et cõponit Deonero as. Exonero ras. i. valde onerare vl onꝰ auferre. Un̄ i grecismo dr. Accusat sp onero ʒ põdero p se Accusat intellige. i. actiuũ est. ꝛ actiñ casum regit
Onusto. as. a. p. i. sarcinare Et cõponit deonusto as. i. valde onustare vel onꝰ auferre.

D ante P

Opaco cas. a. p. i. obscurare. ꝯdẽsare
Operio ris. operui. optũ. a. q. i. tegere. Inde optus. ta. tũ. ꝛ ℔ operimẽtũ ti. ꝛ ℔ optoriũ rij. ꝛ ℔ opiculum li. Un̄ Flacci. xix. Uas sine opericulo immũdũ erit. Ul sine opculo. ℔m aliã lram. qr dr hoc opculũ li. p syncopã. Et cõponit Looperio ris. qđ vlteriꝰ cõponit discooperio. rʒ
Operior. rirʒ. optꝰ sum. d. q. i. expectare. Et ꝑdu. ꝑmã. ʒ opior passiuũ eã cor. Un̄ Oratius. Nec tardũ operior nec ꝑcedẽtibꝫ instо Itẽ Ouidi. Stantibꝫ extat aquis opit ab equore moto
Operor. aris. atꝰ sum. d. p. i. opando facere. auxiliari. inuigilare. ꝛ dr ab opꝰ vel opa. Et componit Looperor aris. i. coauxiliari. cuʒ aio opari
Opico cas. a. p. i. corrodere. diminuere. ꝛ dr ab ops opis. qđ est terra. qr oia terra corrodit ꝛ diminuit. Jñ opicꝰ ca. cũ. i. corrodens Un̄ Juuenalis ait. Et diuĩa opici rodebãt carmina mures.
Opimo as. aui. a. p. i. fecũdare. opulentare. ꝛ ꝺducit pe.
Opinor naris. atꝰ sum. d. p. i. putare. existimare. Jñ ℔ opinator. oris. ꝛ opinatoriꝰ a. um. ꝛ ℔ ꝛ ℔ opinabil ꝛ ℔ le. ꝛ opinabilit aduer. et ℔ opinabilitas tatʒ. Et cõponit. ℔ ꝛ ℔ inopinabilis. ꝛ ℔ le. ꝛ inopinabilit aduer. ꝛ inopinabilitas tatʒ. Et ab opinor. ℔ ꝛ ℔ ꝛ ℔ opinãs. antʒ. ꝛ ꝑd. pi. Un̄ q̃dã. Absit opinari ꝓ uos peccata lucrari. Et in Aurora. Un̄ qđ attineat ad ius Herodis opinãs
Opipo as. aui. a. p. i. nobilitare vl renouare. vel recõponere. aut p ost planctũ in cõuiuio gaudere. ꝛ dr ab ope.
Opitulor aris. d. p. i. auxiliari. opẽ ferre. ꝛ dr ab opis. ꝛ tulo lis. Jñ opitulant. i. auxiliant aduerbiũ. ꝛ opitulatim idẽ. ꝛ ℔ opitulamenis. ꝛ ℔ opitulãtia tie. ꝛ opitulatꝰ tus. tui. et hec opitulatio onis. id est auxiliũ. sustẽtatio Unde apostolꝰ. j. Lor. xij. Opitulatões. gubernationes posuit deꝰ in eccl'ia. Et cor. peopitulor
Oporteo tes. tui. n. s. i. ꝓuenire vl oportunũ esse. ꝛ dr ab opis. ꝛ porto tas. Etiã dr oportere q̃si opẽ portare. ʒ modo nõ est in vsu. nisi impsonale ab eo deriuatũ. scz oportet. Jñ oportunꝰ na. nũ. i. cõueniẽs. vtilis. necessarius Inde oportune niꝰ. sime. aduer. ꝛ ℔ oportunitas. tatis.
Oppando dis. di. a. t. i. vndiq̃ pãdere. extendere. ꝛ dr ab ob ꝛ pãdo dis.
Oppedo dis. di. n. t. i. ɔ pedentem pedere Et qr q̃ ꝓtra pedentẽ pedit qđãmodo ei cõtradicit. iõ oppedere ponit ꝓ ꝓtradicere Itẽ q̃a qui oppedit qđ pedẽs facit ꝛ ipe facit. iõ ponit ꝓ ꝓsentire
Oppello lis. oppuli pulsum. a. t. i. vndiq̃ vl ɔ pellere. ꝛ dr ab ob ꝛ pello. lis.
Oppeto tis. oppetiui. a. t. i. ɔ petere. ꝛ dr ab ob ꝛ peto tis. vel dr ab os oris. ꝛ peto. Et tunc oppetere. i. ore terrã petere. mordere. ꝛ ponit ꝓ mori.
Oppignero as. a. p. i. ɔ vel ꝓpter aliq̃d pignerare vel subarrare vel ꝓfirmare. ꝛ dr ab ob ꝛ pignero as.
Oppilo las. p. pd. a. p. i. os obturare. obstruere. occludere. obtũdere. ꝛ ꝓprie os. q̃si pilare os. ꝛ dr ab os ꝛ pilo as. Un̄ ꝓpha. Dis iniq̃ tas oppilabit os suũ. ʒ ponit simplr ꝓ obturare ℔m Aug.
Oppleo les. leui. tũ. a. s. i. iplere vl obturare. ꝛ dr ab ob ꝛ pleo ples. qđ nõ est in vsu. Un̄ Terẽ. Mulier lachrymis opplet os.
Oppono nis. posui positũ. a. t. i. interponere obijcere. ꝛ dr ab ob ꝛ pono nis. Jñ oppositꝰ ta. tũ. ꝛ ℔ oppositio onis.
Oppugno as. a. p. i. ɔ vel vndiq̃ pugnare vl expugnare vel impugnare
Opto tas. taui. a. p. i. desiderare ꝛ eligere Jñ hec optatio onis. i. desideriũ vl electio. ꝛ optatꝰ ta. tũ. ꝓticipiũ ꝛ nomẽ. Opto cõponit. adopto tas. Loopto tas. i. simul optare Et opto tas. i. valde optare. ꝑopto tas. i. pfecte optare
Opulẽto tas. i. diuitẽ facere vl fecũdare

D ante R

Orbo bas. baui. a. p. i. viduare. ꝓuare. ꝛ ꝓprie filiꝭ. q̃si orbũ facere. Jñ orbus. ba. bũ. ꝓpri

uatus.cecus. Sed orbus q̃ filios amisit. q̃/ si amissis oculis. sed cecus q̃ oculos pdidit. sed sepe ponit orbus p cecus.
Ordino nas. naui. a. p. i. struere. componere disponere. z or ab ordo .inis. Jñ ordinatus ta. tũ. z ordinate ti⁹. sime. aduer.
Ordior ordiris. ordit⁹ l' orsus sum. d. q. id ẽ ponere telã. Et qr cũ q̃s ordit telã tũc eã in/ cipit. ideo ordiri ponit p incipe. Et q̃a q̃ lo/ quit ponit verbũ post ꝑbũ. sicut q̃ ordit telã ponit filũ post filũ. ideo ordiri ponit p loq̃. Sed cũ ad telã ptinet, ꝑpie facit ordit⁹. Cũ vero ad locutionẽ vel inceptionẽ facit orsus Jñ hic ordit⁹ tus. tui. z h̃ orsus sus. sui. id ẽ. act⁹ ordinãdi telã. vel locutio vl' ꝓncipiũ lo cutionis. z h̃ orsum si. p eodẽ. s. p ꝓncipio lo quẽdi vel locutõe
Organizo zas. i. organo cãtare
Orior. rerꝛ. vl' rirꝛ. i. nasci. z pfert ꝑm tertiaz z quartaꝫ iugationẽ. Jn infinitiuo tm̃ pfert ꝑm quartã. s. oriri. z nunq̃ ori. Et hz duplex supinũ scz ortũ ortu Jñ ort⁹ta. tũ. Et oritũ oritu. inde orit⁹. a. ũ.
Orno. nas. aui. a. p. i. colere. decorare. Et de riuat ab os. oris. quasi ora z vultus decora re. Jnde ornamentũ ti. dicit quia eius cultu z vult⁹ z os decorant. Et ab orno nas. dici tur hic ornat⁹. tus. i. cultus. habitus. vesti/ um decoratio. Et ornat⁹ ta. tũ. i. nitid⁹. luci dus. cult⁹. luculẽtus. Orno ꝑm Hug. cõpo nit Adorno nas. Deorno nas. id est. valde ornare vel ornatũ auferre. Exorno as. in eo dem sensu.
Oro oras orauí. a. p. i. dicere. rogare. ore rati ocinari. z dicit ab os oris. Et cõponit Ad/ oro as. Exoro ras. Peroro as. i. valde orare vel pfecte orare. Et pducit o. ꝑm Hug. Un de. Supplicat implorat petit obsecrat h̃ no tat oro.

D ante B uel V

Oscito tas. aui. n. p. i. os apire. ore hiare. ba raclare. z or ab os oris z cito tas. qđ est mo/ ueo. Unde Persi⁹. Oscitat hesternũ dissluꝛ vn diq̃ malis Jñ h̃ oscitatio onis. z h̃ oscitat⁹ tus. z h̃ oscitamen. inis. i. baraclatio. immo/ derata oris aptio
Osculor. arꝛ. cõe. p. i. osculũ dare vel dari
Oso. osas. a. p. i. osis calciare. z deriuat ab osa ose.
Osillo las. i. ꝓberare vel scindere
Ossa as. aui. a. p. i. ossa dare vl' ossa pcutere. vel ossa ꝓparare. Et cõponit exosso. as. id ẽ. ossa auferre. Jnosso as. i. ossa imittere
Ostendo dis. di. ostentũ vel ostẽsum. i. demõ strare. apire. Et dicit ab os z tendo dis. Jñ. ostẽsim. id est. apte. z hic ostẽtus tus. tui. ꝑm Hugꝛ. Priscian⁹ vero dicit. Tendo facit tẽ sum. qđ tamen facit tẽtum. z vtrũq̃ retinet cũ omnibus suis cõpositis. vt extensum. et extẽtum. Unde ostendo z ab eo cõposita fa cit ostẽtum z ostẽsum. Ostetum quoq̃ quã/ do monstrũ significat nomen est ꝓcipiale. quõ factum. dictum. visum. ab ostẽdo futu ra dictum
Ostento tas. i. frequenter ostẽdere. vanitare iactare. videri, pcurare. Jñ h̃ ostẽtamẽ inis. z h̃ ostentaculũ li. i. demõstratio
Ouo ouas ouaui. a. p. i. letari. Et ꝓprie est vi ctoꝛ. z or ab ouũ oui. Et est tractũ a pueris qr tũc letant cũ eis dant oua. Jn ouãter et ouãtim aduer. ꝑm Hug. Alij dicũt ouo as. deriuat ab oue z nõ ab ouo.

P ante A

Pabulor aris. d. p. i. pascere vl' pabu lum colligere. z cor. bu.
Pacifico as. aui. a. p. id est. pacẽ fa cere. cõcordare. Jñ pacific⁹ ca. cũ. z pacifica tus. ta. tũ.
Pacisor sceris. pact⁹ sum. d. t. diuersas ha bet significatões. Hã pacisci est in pactũ ac/ cipere. Itẽ pacisci est in pactũ ponere vl' da re ꝓmittere vel in pactũ petere. Itẽ pacisci. est pactũ facere. amicitiã firmare vel reinte/ grare. Pacisor cõponit Cõpacisor. sceris. id est. simul pacisci. Depacisor. sceris. id est. valde pacisci. z faciunt supinũ depactũ z cõ pactum. Et participiũ cõpactus z depact⁹. Si inueniat cõpectus z depect⁹ littera cor rupta est. Pacisor ꝓmã cor. Et vt quidam dicũt cõpesco scis. componit a cõ. z pacisor z dispesco scis. a dis. z pacisor. vt narrat Hugꝛ.
Paco cas. caui. a. p. i. pacificare. z or a pax. pacis. Jnde pacatus. ta. tũ. i. pacificat⁹. q̃si pacẽ tenẽs. z est etymologia. Et cõpatur ꝑm qđ est nomẽ. pacat⁹. tior. sim⁹. Unde Heb. xij. Fructũ pacatissimũ exercitatis p eam red/ det iusticie. Et pacate. ti⁹. sime. aduerbium Et hic z hec pacalis. z boc le. Jñ pacaliter. aduerbiũ.
Paganizo as. i. ritũ paganoꝛ colere vl' mo re paganoꝛ se hr̃e.
Pagino nas. n. p. i. paginas ꝓpriũ gere vl' de liderare. Et cor. gi.

Palestrizo as.i.luctari.z ōr a palestra
Palleo les.lui.n.s.i.esse vel fieri pallidū. Et qr et timore z amore seq̄t pallor. iō pallere ponit q̄nq; p timere. q̄nq; p amare. sic̄ p suo āncedēte. Vñ Ouidi⁹. Pallet oīs amās. nā hic color apt⁹ amāti. Itē pallere ponit sepe p egrotare. qr pallor est signū egritudis. Jñ ħ pallor oris. z pallid⁹ da. dū.
Pallio lias. a. p. i. pallio tegere vl occultare vel palliū induere vl pallio ornare. Et pdu. p̄ma positiōe. Vñ in aurora ōr. Sz prauus tanc̄ palluat istud op⁹
Palmo mas. maui. a. p. i. coronare. z dicit a palma. Jñ palmat⁹ ta. tū. i. coronat⁹
Palo las. laui. i duab⁹ significatōib⁹ ueniūtur. Hā palare. i. manifestare. apire. z ōr a palin. qō est mot⁹ Et palare. i. vagari. Plus tñ est palare q̄ vagari. Hā vagat q̄ aliq̄ntulus huc z illuc discurrit. Sz palat q̄ in nullo loco p̄riā hz sedē. Vñ vag⁹ ōr q̄cūq; aliq̄ntulū vagat de loco ad locū. Sz palās ōr q̄ nūq; in aliq̄ loco certā hz māsionē. Et palo cō ponit de palo las. i. valde palare. declarare. reserare. Pro palo as. p eodē Repalo as. Palo p manifestare actiuū est. Pro vagari neutrū. z pducit p̄ma. Vñ Virgili⁹ i. xj. ene. Et nūc palātes videm⁹ gemitūq; cadentū.
Palpito as. aui. i. freq̄nt palpare. z corr. pi.
Palpo pas. a. p. i. tremere. moueri. salire. anhelare. sicut q̄ aiaz trahit. z ōr a palin. qō est mot⁹. Itē palpari. i. adulari. blādiri. l manu p̄trectare. sic̄ facit cec⁹. Jñ ħ z ħ palpabilis z ħ le. Palpo p salire tñ z tremere neutrū est Et antiq̄ dicebāt palpor ars. depo. p adulari. Itē a palpo as. ōr ħ palpo onis. q palpat vt cec⁹. Vñ. Palpat p̄trectat manib⁹ blādit anhelat. Palpat adulat salut ac tremit atq; mouet. Palpo manu tractās z palpo vocat adulans
Pampino nas. a. p. i. pāpinos emittere vel pampinis iplere. Et cōponit depāpino as. Dispampino nas. Expāpino nas. oia p pāpinos euellere. Et corr. pi. Vñ Ouidi⁹. Non hic pāpineis amittit vitib⁹ vlm⁹
Pancratior ars. d. p. i. flagellis vl tormētis subiici. Vñ eq̄ aio tolerātes coronāt. Jñ pācraciū. i. tormētū vl flagellū vel q̄dā lud⁹ q̄ fit subtrahēdo aliq̄d de manu in manū.
Pando dis. di. passum. a. t. i. extēdere. dicere. referre. manifestare. apire. Et nota q⁹ hec tria p̄ba. s. pādo. pateo. patior idē faciūt supinū Vñ. Pando fac passum. pateo. patior q̄z passum. Hor rite trū passum dic esse supinū. ita dicit Hugs.
Panegorizo. as. i. sustētare. z ōr a pane
Pangito tas. i. sepe vl frequēter canere. Et ōr a pāgo gis. p cātare
Pāgo gis. n. t. i. canere. z facit p̄teritū pāxi. z caret sup̄. Pāgo gis. i. pacisci siue pactum facere. z fac p̄teritū pepigi. z sup̄. pactū. Itē pāgo gis. i. ipellere vl iūgere. z facit p̄terituz pegi. z sup̄. pactū. Vñ. Pāxi dic cecini. Piunxi dic bñ pegi. Cūq; pactū feci dicito tūc pepigi. Jnuenit etiā pāgo xi. p paluz figere vel plātare. Itē pāgo actiuū est in duob⁹ siḡtis sz p cātare simpl⁹ est neutr̄
Panifico as. a. p. i. panē facio. z ōr a panis. z facio. z corr. fi. Jñ ħ z ħ panifex cis. q vel q̄ panē facit. Idē z panific⁹ ca. cū. Vñ. J. Regviū. Filias q̄z vias faciet sibi vnguētarias z focarias z panificas
Papo as. aui. n. p. i. comedere. qō tm̄ ad pueros p̄tinet. z ōr a popa. z ponit q̄nq; p noie Vñ Persi⁹. Est silis regū pueris papare minutū. Sz māducare ad viros p̄tinet
Paragorizo. as. a. p. i. mitigare. lenire. oblectare. rpare. Jñ ħ paragoria. rie. i. mitigatio Et q̄dā medicina hic ōr. qr lenit
Paralogizo. as. a. p. i. paralogismū facere. l paralogutice loq̄. vl paralogismo p̄cludere. vel decipe
Parco. cis. pepci vel parsi. sum. n. t. i. p̄donare. nō multū exp̄ndere. misereri. dimittere.
Parēto tas. a. p. i. patrē vel matrē imitari. vel sacrificare vmbris p̄ntū. si tūc deriuat a parēs. Jnuenit etiā parētare. i. sacrificare mortuis. p̄ma pdu. Et tūc deriuat a pareo. es. vt Parētare vmbris. vl tumulis mortuor freq̄nt parere. i. obseq̄ vel ministrare.
Pareo. res. rui. n. s. i. obedire. Et parere. i. apparere. Parere p obedire caret sup̄. p apparere inuenit paritū. tu. sz raro. In hac siḡtione pareo cōponit Apparco res. rui. ritū. Unde apl's. Apparuit grā salvatoz nr̄i. Cōpareo res. rui. i. simul parere. Vñ Ben. xxxvj. Puer nō cōparet. z ego q̄ ibo. z pd. pa. Vñ Ouidi⁹ de reme. Que nimis apparet retia vitat auis. Et i grecismo Apparēs paret. z q̄ bene paret obedit. Parere qn est infinitiu⁹ de pario. ris. tertie p̄iugatōis. corr. pe. Vñ p̄o ē infinitiu⁹ de pareo. res. scde p̄iugatōis. i. obedire vel apparere. pd. pe.
Parieto tas. a. p. i. pietes aptare. Jñ p compositione deparieto as. z disparieto as. z ex parieto as. in eodē sensu. s. parietes auferre. Et corr. e añ t.

Pario ris.pepi ptũ vel paritũ.n.t.i.ptũ facere.laborare.acq̃rere.Et h̄ sig̃tio tracta est ex alia.qr cũ mulier parit acq̃rit. t in labore est.licet postea nõ meminerit laboꝛ,ꝓpt̄ gaudiũ.Et erat olim q̃rte ꝯiugatõis.Un̄ Ouidi⁹.Qua parire solet gen⁹ pẽnis ꝯdecoratũ

Paro as.aui.a.p.i.ꝓparare.ornare.Jñ parat⁹ ta.tũ.nomẽ.t cõpat.t parate tius.sime aduer.t parat⁹ tus.tui.t cor.pa.Un̄ Ouiꝺ. de reme.Bella mihi video bella parand̄ait.

Participo as.a.p.i.ptẽ capc vl̄ dare.t ꝺr a pticeps.t cor.ci.

Partior tiris.tit⁹ sum.d.q.i.diuidere. distribuere.separe.Jñ h̄ ptitor oris.Et antiq̀ dicebãt partio tis.tiui. Un̄ t cõpolita inueni unt tã deponẽtia ſm nos q̃ actiua ſm antiquos in eodẽ sensu.vt Biptior ris.t biptio tis.i.in duas ptes diuidere Triptior ris.vl̄ triptio tis.Quatriptior ris.vl̄ quadriptio. tis.Quinquiptior ris.vel q̀nquiptio.tis.i. in tres vel in quattuor vl̄ q̀nq̃ ptes diuidere.Imptior tirſ.t imptio tis.Et partior debet scribi p t.

Parturio ris.ꝟbũ meditatiuũ a pario.ris. pepi ptũ.Et cor.u añ r.Et ponit qñq̃ ꝓ suo ꝓmitiuo.vt ibi.Parturiẽt mõtes nascet ridiculus mus.i.pariẽt

Paruipẽdo dis.dere.i.paꝛ appꝛeciari. otẽnere.nulli⁹ põderis vl̄ valoris extimare.Et ꝺr a quo t pẽdere.Et nota q̃ puipẽdo vilipendo floccipẽdo t naucipẽdo nihilipendo idẽ signant

Pasco as.are.i.pasca celebrare

Pasco cis.pani pastũ.a.t.i.dare pastum.vt Pastor pascit oues.i.dat pastũ ouib⁹.Ponitur etiã qñq̃ ꝓ depascere.vt ouis pauit pratũ.i.depauit t corrosit.Pasco cõponit̄ Depasco depaui depastũ.i.valde pascere vl̄ corrodere.

Pastino as.aui.a.p.i.colere fodere plãtare. t ꝓpꝛie ptinet vineis plãtandis.t ꝺr a pasco cis.vl̄ past⁹. Jñ h̄ pastinatum ti.i. vinea nouella Pastinatũ etiã vocãt agricole ferramẽtũ bisulcũ cũ q̃ semia aptant̄ t ifodiunt̄. Pastino as.cõponit̄ Repastino as.i.itez pastinare. Prope q̃dẽ repastinari dicũt̄ vinee veteres q̃ refodiunt̄.t cor.sti.

Pateo tes.tui.sum.n.s.i.apiri videri manifestari vl̄ manifestũ esse vel diffundi. Et ꝺr patet q̃si palã tenet.t ẽ etymo. Jñ patẽs.tis ge.ois.t patẽter ti⁹ sime.t h̄ patẽtia tie. Jtez a pateo patesco incho.t cor.ꝑmã. Un̄,ꝑper Hiõ pateãt facules senis rumoꝛibꝫ aures

Patior teꝛſ.passus sum.pati.d.t.i.sustinere t ꝺr a pathos grece q̃ latine ꝺr defect⁹ vel passio.Et cõponit̄ cõpatior teꝛſ. Perpetior eris.ꝓpessus sum.t cor.pa.Un̄ Esop⁹ Vulnera ne facias q̃ potes ipe pati

Patrizo as.n.p.i. patri assimilari. patrem imitari i dictis t in factis.t ꝺr a pr̄.sic a mater ꝺr matrizo as.Et pñt dici hmõi ꝟba.ꝟba moralia vl̄ imitatiua

Patro as.aui.a.p.i.facere pficere vl̄ cõmittere vel generare.t ꝺr a pr̄.Dicit tñ Seruius q̃ patrare est op⁹ venereũ cõsummare Jñ h̄ patratio onis.opis venerei ꝯsummatio.Et hinc volũt dici patre.qr patratiõe opis venerei,pereet filiũ.Et ꝯponit̄ repatro as.Jtẽ Impetro as.t perpetro as.t cor.pmã. Un̄ facetus.De facili longa sine freno culpa patratur.

Patrocinor arꝛ,at⁹ sum.d.p.i.defendere.t cõstruit̄ cũ dto. Jñ h̄ patrocinũ nij.i.defensio.t cor.ci. Un̄ Facet⁹.Sic phibẽt leges. fraudẽ nõ patrocinari

Paueo ues.paui.n.s.i.timere. pauorẽ hr̄e. Et ꝺr a pauor oris.t cõponit̄ expaueo ues. Jñ expauesco scis.incho.Et cor.pa. Unde Ouidi⁹ in epi.Lor pauet ammonitu temerate sanguine noctis.

Pauimẽto tas.a.p.i.pauimẽtũ facere.l̄ pauimẽto ornare

Pauio pauis.ului.uitũ.a.q.i.ferire.percutere cedere

Pauito as.i.frequẽter pauere.t ꝺr a paueo ues.vel a pauor oris.

Paupero as.aui.n.p.id est esse vl̄ fieri pauperẽ.t dicit̄ a paup. Jñ pauperasco scis.inchoatiuũ. Un̄ Chryſ. Jn rebꝫ secularibꝫ alter pauperascit.alter ditescit. Jtẽ pauperare.id est pauperẽ facere.t sic est actiuũ.t cõponit̄ Depaupero as.id est.valde paupare. vel de pauptate remouere.Et expaupo ras in eodẽ sensu

Pauso as.aui.n.p.i.req̃escere. Et cõponit̄. repauso as.i.itez pausare

P ante E

Pecco.as.caui.n.p.i.peccatũ cõmittere vl̄ delinquere.t ꝺr a pelex.Jñ peccator oris.et hoc peccatũ ti.

Pectino nas.a.p.i.pectere.t ꝺr a pecten.

Pecto ctis.tui.vel pexi vl̄ etiam pectui.ſm antiq̃s.ſz h̄ ꝓterito mõ ñ vtimur t raro pexi t facit supinũ pextũ vel pectũ.a.t.i.pectinare pectine ornare

Peculio⁹ aris.d.p.i.peculiū facere vel colligere.ꝛ ō⁹ a peculiuꝫ. Et cōponit depeculio⁹ aris.i.deuastare dilapidare

Peculo⁹ arꝭ.d.p.i. rēpublicā furari.ꝛ dicit a pec⁹ Jñ h peculato⁹ oris.i.reipublice defraudato⁹ ꝛ furato⁹ Et h peculat⁹ tus.ui.i. furtū de cōi pecore.ꝛ generalit de cōi re.ꝛ peculari⁹ a.ū.ꝛ h peculari⁹ rij.i.armētari⁹ q̄ custodit pecua vl ad pecua ptinēs

Pedano as.a.p.i. pedanas caligis appone re.ꝛ ō⁹ a pes

Pedito as.n.p.i.pedib⁹ ire vl trāsire.ꝛ ō⁹ a pedes peditꝭ.ꝛ co⁹.di. Et vt dicit beat⁹ Bregorij⁹ Sacra scriptura ē q̄si q̄dā fluui⁹ plan⁹ ꝛ alt⁹ in q̄ agn⁹ peditat.ꝛ elephas natat

Pedo dis.pepedi.n.t.i. pedorē facere vl fetorē.ꝛ ō⁹ a pedor oris.ꝛ pmā pducit i pñti.ꝛ penl.in ꝑterito. Uñ Oratⁱ⁹ in.j. ꝯmo. Non displosa sonat quātū vesica pepedit Et Facet⁹. Heres p⁹ mortē pedit amore suo. Sz pes pedis co⁹.pmā Uñ. Credim⁹ esse pedis strepitū cū turgide pedis

Peiero as.n.p.i.piurīū cōmittere Et nota q⁹ antiq̄ dicebāt piuro vbi nos mutam⁹ u.i e.subtracta r.ꝛ dicim⁹ peiero as. Uñ Lucanus i.vj. Uos estis sup ustigenas q̄ peierāt vndas

Peioro as.a.p.i.peiorem facere.ꝛ ō⁹ a peior oris.ꝛ co⁹.pe.

Pellicio cꝭ.pelleꝛi vl licui.pellectū vl pellicitū.i.decipe.ꝛ ō⁹ a p ꝛ licio.ꝛ co⁹.li. q̄ āt ō⁹ pellicere q̄si pelle decipe.etymo.ē ſm Hug.

Pellito as.i.freq̄nt pellere.ꝛ ō⁹ a pello lis.

Pello as.aui.a.p.i.vocare.ꝛ ō⁹ a pello is.ꝛ cōponit appello as.Ꝯpello las. Interpello las.

Pello lis.pepuli pulsū vl pultū ſm antiq̄s a.t.i.rē violent añ se mouere excludere deiicere Jñ pulto as.are.i.freq̄nt pellere

Pendeo des.pepēdi pēsum.n.s.ō⁹ a pendo dis.ꝛ hz ide pteritū ꝛ idē supinuꝫ q̄ pendo dis.i.pepēdi ꝛ pēsum.ꝛ signt passionē intrinsec⁹ natā.i.esse vl fieri pēsum Uñ Pēdeo suspēsus.pēdo dū subleuo pōdus. Uel aliter. Pēdo do penā dū pēdeo suffero penā Item pēdere scōe ꝟiugatōis.pō.pe.Sz pēdere tertie ꝟiugatōis co⁹.pe. Uñ Pēdere vult iust⁹ sz nō vult pēdere malign⁹

Pēdo dis.pepēdi pēsum.a.t.i.suspēdere vl trutinare Itē pendere.i. exoluere reddere retribuere vel sustinere

Penetro as.aui.a.p.i. ptrāsire pfozare.penitus intrare Et componit Impenetro tras. Suppenetro as. Et co⁹.pmā.sz penl. hz cōmunē vt patz in illo ꝟsu Q̄d leuit penetrare pōt penetrabile dices

Peniteo tes.penitui.ō⁹ quasi penā tenere.ꝛ est etymo.q⁹ pena agit vt peniteam⁹ Et construit cū gtō. vt Peniteo peccati Jñ penitet impsonale Et cōstruitur cum actō ꝛ gtō. vt Penitet me peccati.id est. penitētia peccati habet me Sed quando ponitur cū infinitiuo requirit tantū actīn. vt Penitet me peccare

Penno nas.a.p.i.pēnis tegere vl ornare.et cōponit Depēno nas. Expēno nas.i.pēnas auferre Impēno nas.i.pēnas immittere vl pēnis implere

Pensso as.aui.frequētatiuū a pēdo.i.freq̄nter pēdere vel eq̄re A q̄ pēsito tas. Jñ pensso sas.p̄t deriuari a pēsum si.ꝛ tūc pēso idez est qō cogitare deliberare vl pōderare trutinare eq̄re.sz ſm hāc significationē p̄t esse freq̄ntatiuū a pēdo dis.

Perago gis.pegi pactū.a.t.i.pficere.ꝛ ō⁹ a p ꝛ ago gis.

Peragro as.a.p.i.sine māsione certa huc et illuc ire.ꝛ ō⁹ ab agro agras.q̄ nō est in vsu. Jñ h pagrator oriꝭ.pagratrix pagratio onis Et co⁹.pe.

Percello lis.pculi pculsum.n.t.i. pcutere vl poti⁹ terrefacere Percutere cñ ptinet ad cor pus Percellere ad aīam ſm Hug. Pap. ꝟo dicit Percello occido obruo elido percutio amputo

Percipio pis.a.t.i.pfecte cape vel itelligere ꝛ ō⁹ a p et capio pis. Et co⁹.ci.

Percontor aris.d.p.i.inq̄rere vel pōrere vl terrogare Et dz scribi p o.

Percutio tis.si.sum.a.t.i.ferire.et ō⁹ a per ꝛ cutio tis.vel quatio tis. Et scribit p t.i pnl. syllaba

Perdo dis.didi.a.t.i.amittere delere vl destruere.et ō⁹ a p ꝛ do das. Uñ Amitto pdo destruo pdo notat

Pereffluo is.n.t.i.pfecte fluere. Uñ ad Hebre.ij. Ne forte pefluam⁹

Peregrino⁹ aris.d.p.i.exulare.et p.gri.

Perendino as.n.p.i.morari p vnū diē.s.vl q̄s in tertiū diē.ponit tñ q̄nq̄ simplr p morari Et trāsitiue positū inuenit p plongare Itē perendinare.i. vnū diē vl plures in ociū trahere

Pereo is.iui vl perij peritū.a.q.i.īterire defficere destruere.et dicitur a per ꝛ eo is.ꝛ co⁹. pe. Uñ. Uestibꝰ ꝛ peris flumine petre peris

Pe

Et Ouidi⁹ in epi. Optima nō vllo causa tu
ente perit.
Perficio cis. pfeci. ctū. a. t. i. pfecte facere ad
finē ducere. ꝛ ōr a p ꝛ facio cs. ꝛ cor. fi. Jñ p
fect⁹. a. ū. ꝛ h pfectio onis
Perfodio dis. di. fossum. a. t. i. pfecte fodere
Uñ Ezech. viij. Fode pietē. ꝛ cū pfodissem
parietē. i. pfecte vl valde fodissem. ꝛ cor. fo. i
pñti sz in ꝓterito ꝓducit
Perfringo gis. egi. ctū. a. t. i. pfecte frāgere.
ꝛ ōr a p ꝛ frāgo gis.
Perfugio gis. a. t. i. pfecte fugere. ꝛ ōr a p. et
fugio gis. ꝛ cor. fu.
Perfungor gerꝛ. ct⁹ sum. d. t. i. vti vl destru
ere. vl destrui. ꝛ ōr a p ꝛ fungor gerꝛ. Jñ pfū
ctus. ta. tū. ꝛ h pfunctio onis.
Pergo gis. perxi perctū. a. t. i. ire. ꝛ ōr a p. et
rego gꝛ. Ul cōponit a pedo ꝛ rego. Jñ ōr p/
go. q̄si pedē rego. sz post⁹ etymo. est
Perhibeo bes. bui. bitū. a. s. i. oñdere. dare.
afferre. ꝛ ōr a p. ꝛ habeo bes. ꝛ cor. hi.
Periclitor. arꝛ. at⁹ sū. d. p. i. exp̄iri. Uñ plau
tus i amphitriōe. Periclitat⁹ sum aīm tuū.
Itē piclitari. i. piculū vl discrimē incurrere
fm Hugꝛ.
Perimo mis. emi. emptū ꝓmere. a. t. i. oc/
cidere. ꝛ ōr a p ꝛ emo is. ꝛ cor. ri.
Perio. ris. rui. ritū. a. q. i. docere. instruere.
approbare. ꝛ cor. pe.
Perito as. aui. i. frequēter pire
Perlego. gꝛ. gi. a. t. i. pfecte legere. ꝛ ōr a p. et
lego gꝛ. ꝛ cor. le. in pñti. sz in ꝓterito ꝓducit
Perlido dis. a. t. i. pfecte ledere. ꝛ ōr a p ꝛ le
do ledis
Permitto tꝛ. a. t. i. ☉cedere. ☉sentire. Et ali/
qd tribo modis ꝓmittit. ꝓmo q nullo iure p
hibet. ☉cōo q ☉ hūanas ☉stitutōes indulget
tertio illicitū vt magꝛ illicitū vitet. vt i glo.
iij. c. oīs. di. iij.
Pernitor terꝛ. d. t, i. pfecte niti. ambulare
Pernocto as. aui. n. p. i. q̄si p totā noctē vi/
gilare. sz ponit simplr ꝓ vigilare. vl vigilare
nocte. Jñ ꝓnoctās. tꝛ. vñ Lu. vj. Et erat p/
noctās i oꝛōe. ꝛ ꝓnoctant aduer. i. vigilāter.
Peroro as. aui. a. p. i. valde oꝛare. l post⁹ p/
fecte oꝛare. ꝛ cū pfectōe ꝛ effectu. ſ. oꝛōe ipe/
trare. qō petit ad effectū deducere. ꝛ p. pe.
Perpello lis. ppuli. ppulsum. a. t. i. ꝓtecte pel
lere. ꝛ ōr a p ꝛ pello. lis.
Perpēdo dis. di. a. t. i. intelligere. ☉siderare.
aīaduertere. ꝓcipe. trutinare. ꝛ ōr a p ꝛ pēdo
Perpetior. terꝛ. ꝓpessus sum. d. t. i. (dis.
diu vl valde patior. ꝛ ōr a p ꝛ patior. terꝛ.

Perpetro as. aui. a. p. i. pagere. cōmittere. et
ꝓprie in malo accipit. ꝛ ōr a p ꝛ patro tras. ꝛ
corripit pe.
Perqro ris. a. t. i. pfecte vl valde q̄rere. ꝛ ōr
a p ꝛ q̄ro ris. ꝛ pdu. pe.
Perscrutor. arꝛ. d. p. i. pfecte scrutari. Jñ p/
scrutas tꝛ. ois. ge. i. pfecte scrutās. subtiliter
inspiciēs. inq̄rēs. inueſtigās. ꝛ p. scru. Uñ j.
Mach. iij. Perscrutās eos
Perseuero as. a. p. i. pſistere ꝛ in ꝓposito per
manere. ꝛ ōr a p ꝛ seuero as. Et p. pe. Jñ h ꝛ
hec ꝛ h pseuerās tꝛ. ꝛ pseuerāter aduer. ꝛ pse/
uerantia tie.
Persoleo. les. n. s. i. valde solere. assiduare.
assiduū esse. ꝛ ōr a p ꝛ soleo les. Jñ psolēter.
id ē. assidue. aduerbiū Et h psoletia tie. ꝛ p/
solus. a. ū. i. assiduus
Perspicio cis. pspexi ctū. a. t. i. pfecte intelli/
gere. aspicere. ppēdere. ꝛ ōr a p ꝛ specio cs. in
de pspectim aduer. i. visibilit ꝛ clare. ꝛ pspi/
cuus. a. ū. i. clar⁹ lucid⁹
Perspicor arꝛ. at⁹ sum. d. p. i. pspicere
Perstringo gis. xi. ctū. a. t. i. pfecte stringere.
leuit tāgere. summatim dicere
Perterrefacio cis. n. t. ꝛ pterrefio. fis. i. facio
pterrere. vel fio pterrit⁹.
Perterreo es. rui. itū. a. s. i. pfecte vel valde
terreo. ꝛ ōr a p ꝛ terreo es. Jñ pterrit⁹ ta. tū.
Et cōponit umpterrit⁹. ta. tū.
Pertineo nes. nui. n. s. i. attinere vel pfecte
vel valde tenere. ꝛ ōr a p ꝛ teneo. es.
Pertundo dis. ptusi sū. a. t. i. pfecte ꝓfringe
re. ꝛ pdu. tu. Jñ ptusus. a. ū. i. pfecte ꝓfract⁹.
Uñ Aggei. j. Jn sacculū ptusum
Peruerto tis. ti. sum. a. t. i. destruere. ad ma
lum ꝓtere. quersum facere
Pessimo as. aui. atū. a. p. i. pessimum facere
deteriorare. pessime tractare. Uñ Ecci. xxx/
viij. Teipm pessimabis. ꝛ cor. si.
Pessundo as. are. a. p. i. sub pedib⁹ dare vel
☉culcare. pſternere. supponere. fm Hug. Pa
pias dic Pessundare pedes sursum dare dū
q̄s cadit. retro mergere. depmere
Peto. tis. tiui. titū. a. q. i. q̄rere. postulare. ꝛ
cor. pe. Uñ Prosper. Angusto virt⁹ limite
celsa petit
Petulor. larꝛ. at⁹ sum. d. p. i. ipportune petere
ꝛ ꝓprie coitū. ſ. luxuriari. lasciuie aium dare.
Jñ petulās antꝛ. o. ge. i. luxuriosus. lasciu⁹.
importune petēs. pl⁹ petēs. Et petulant. ti⁹
sime. aduerbiū
Pexo as. i. frequēter pectere. i. pectinare. A
quo pexito as. aliud frequētatiuū

P ante I

Piceo ceas.aui.a.p.i.pice aliq̃d linire vl̃ ob scurare

Picturo as.n.p.i.picturã facere vl̃ pictura variare

Pigeo es.pigui dicebaꝫ antiq̃t⁹ sz iã abolu it. Jñ piget impsonale.i.pudere.penitere. gr uare.offendere.qđ vulgo đr pesare. Et ꝯstru itur cũ actõ z gtõ.vt ꝑiget me tui.z cozr̃.p mã. Uñ Ouidi⁹ de reme. Si piget in ꝓmo limite fige pedẽ

Pignozo.as.p o.in media syllaba.a.p.i.cõ federare.ꝯfirmare amozẽ inter aliq̃s. Sz pi gnero as.p e.in media syllaba.i.pro pignere ponere. Uel pignerare est rẽ aliquã p debito ponere creditori vt certior sit de solutõe de biti. vl̃ est facere ꝯtractũ sic dictũ. Unde ꝑi gnero rẽ soluo.sz pignozo federa firmo. Et cõponit̃ Lõpignero.as.i.sil̃ pignerare vl̃ de pignere extrahere.vl̃ in pignere recipe. Op pignero.as.i.ꝫ vl̃ ꝓpter aliq̃d pignerare. vel subarrare vl̃ ꝯfirmare. Repignero as.i.itez pignerare vl̃ depignerare. Et a pignero as. đr pignerat⁹ ta.tũ. Uñ Amos.q. Sup ve stimẽtis pignerataꝫ accubuerũt. Jñ pignera tici⁹.a.ũ.z pigneratic⁹ a.ũ.qđ p pignere po nitur vl̃ accipit̃ ꝑm Dug.

Pigreo es.n.s.i.esse vl̃ fieri pigrũ. Jñ pigre sco scis.incho.

Pigritor tarꝫ.d.p.i.pigrere.z đr a piger. Et componit̃ Repigritor taris. Et cor.pi.natu raliter z gri.

Pilleo as.aui.atũ.a.p.i.pilleũ induere.z đr a pille⁹. Et componit̃ depilleo as . Expilleo as.i.pilleũ auferre

Pilo as.a.p.i.pilos auferre.z đr a pil⁹ p ca pillo. Et cõponit̃ Lõpilo as.i. simul pilare. Depilo as. Expilo as. Et cor.hãc syllabam pi. Et a pila le.p instro ꝯcauo in q̃ frumẽtũ terit̃ vl̃ aliud.deriuat̃ pilo.as.i.in pila tũde re.batare.terere. Ul̃ pilare.i.rape. Et cõpo nit̃ Lõpilo as.i.aliena dicta suis intermisce re.Depilo as. Oppilo as. Repilo as.i.iteruꝫ pilare. Suppilo as. Et cor.pi.ꝑm Dug. Et vt q̃dã dicũt. Pilo deriuat̃ a pilũ li.

Pingo gis pinxi.ctũ.a.r.i.depingere.pictu ram facere vl̃ pictura replentare. Jñ hic pi ctor.oꝛꝫ.z h̃ pictura re.i. imago exprimẽs spe ciem alicui⁹ rei. Pingo cõponit̃ Lõpingo. gis.i.sil̃ pingere. Depingo gis.i. valde vl̃ de orsum pingere vel picturã delere. Repingo. gis.i.itez pingere. Jñ frequẽtatiuum picto

tas.z p cõpositionẽ cõpicto.tas. Et ab his alia frequẽtatiua pictito tas.z cõpictito as

Pinguo.as.a.p.i.pinguem facere. Jñ pin gueo es.i.esse vl̃ fieri pinguẽ. Et componit̃. impingueo es. repingueo es.z hic pingueſco scis. Et p cõpositionẽ impingueſco scis. Re pingueſco scis.incboa. Pinguo cõponitur impinguo as. repinguo as.

Pinguefacio cis.đr a pinguis z facio. z pin guefio fis.a pinguis z fio

Pinso sis.sui.pistũ vl̃ pinsum.a.t.i. panem facere.pastam deducere vel terere. Jñ pinso sas.frequẽtatiuũ. A q̃ pinsito tas.aliud fre. Itẽ a pinso sis. Pindo dis.di.sum.i.pilo tũ dere.terere ꝑm Dug. Prisciaꝰ aũt dicit in x.lib.q a pinso sis.sui.pistũ đz esse supinum Jñ pistor nomẽ ꝑbale.sic a pastum pastor. Itẽ ꝑm aliq̃s pinso sis.est desideratiuum a pindo dis. Pap.etiã dic. Pinso sis.sui.stum qđ est cõminuo. Jñ pistare.

Pio as.aui.a.p.i.mũdare. purgare.z deri uat̃ a pius. Et cõponit̃ cũ ex. vt expio.as.i. expurgare

Pipio as.aui.a.p.i.resonare. clamare acci pitrũ ẽ vl̃ pullor colũbar. Jñ h̃ pipio onis pull⁹ colũbar. Et h̃ pipiũcul⁹ li.z h̃ pipiũ cula le.i.accipiter.z cor.cu.

Pisco arꝫ.at⁹ sum.d.p.i.pisces capere.z đr a piscis.vñ. Uado piscari.i.ad pisces capien dos Jñ piscator a.ũ.z h̃ piscabilis z h̃ le z h̃ z h̃ piscatilis z h̃ le.pe.cor. Et componit̃ expisco ris.i.ex toto a piscib⁹ euacuare vl̃ acq̃rere.

Pistrio stris.striui.n.q.i.panẽ facere.pastaꝫ deducere.z đr a pistrix cis.

Pitisso as.n.p.i.paꝛ bibere

P ante L

Placeo ces.cui.n.s.i.esse vel fieri placitum vel placidu. Jñ placet impsonale.z placit⁹. ta.tũ.qđ placet vl̃ placuit. Placeo cõponit̃. Lõplaceo es. Jñ cõplacet ꝑbũ impsonale. Perplaceo es.z pplacz impsonale.z cor. pla Uñ Ouidi⁹ de arte. Pessima sic nulli ñ sua forma placet.

Placo as.aui.a.p.i.humiliare.mitigare.ex orare.pacificare.sedare.lenire.ꝓpiciari.z cõ ponit̃ Lõplaco as. Replaco as. Et ꝑducit pla.sed placeo ces.eam corripit. Uñ. scorto nemo placet nisi dexterã munere placet Itẽ Ouidius de arte. Placatur domus Jupiter ipse datis

Plago gas.gaui.vel plagio gias.i. ꝑberare

Pl

vulnerare.plagis affligere
Plango gis.xi.ctū.a.t.i.cū lachrymis pect⁹ aut facie tundere plorare.lamentari.gemere Jñ ħ planct⁹ tus.tui.i.tūsio pectoris aut faciei cū lachrymaꝝ effusione
Plāto as.aui.a.p.i.plātas vl plātaria ponere.plātis inserere.iplere. Et plāto as.i.p plātam decipe. Et cōponit deplāto as. Cōplāto as.i.valde plātare vl plātas auferre. Replāto as. Suplāto as.i.decipe.ꝛꝓprie pplātā.qđ fit cū later plantā ex trāsuersō iacimus int plātas alteri⁹. Un Esau dic ō Jacob Ben.xxvij. En supplātauit me alta vice
Plasmo mas.aui.a.p.i.formare.ꝛ ōr a plasmos grece.qđ latine ōr formare. Jñ plasmator.oris.ꝛ ħ plasmatura re.ꝛ ħ plasma matis. pe.cor.gri.i.factura.formatura.s. qđ est formatū.vel forma
Plaudo dis.si.sū.n.t.i.man⁹ repcutere. manus ex leticia claudere ꝛ insimul iūgere.manibꝫ sonū facere.gaudere Et ponit sepe p iūgere vl repcutere. Et p au. posita o. ōr plodo dis.plosi.plodere.p plaudo. Jñ plosus.sa.sum.p plausus.i.repcussus vl clausus et ꝓiunct⁹. Plaudere.ꝛ plodere p gaudere manus repcutiēdo neutra sunt. sz p ꝓiūgere vl claudere vel repcutere actiua sunt
Plaustrio strz.n.q.i.resonare p modū plaustri. vel resonare plaustro ſm Hug.
Plebeo bes.bui.n.s.i.plebē imitari vl allo qui.ꝛ ōr a plebs.bis.
Plebesco scis.incho.i.incipio plebere
Plebiscito as.i.plebē icitare vl alloq vl vocare vl cōmouere.ꝛ ōr a plebs ꝛ cito.tas.
Plecto ctis.plexi vl plexui.xū.a.t.i.punire. ꝧberare.supplicio affligere vl flectere vl ex ꝧgie aliqđ cōponere. Jñ ħ ꝛ ħ plectēs.tz. Un Joh.xix. Et plectētes coronā ō spinis. Plectētes.i.cōponētes . flectēdo circūcirca spinas Plecto cū suis cōpositis in o.est actiuū.si q habet. Amplecto⁹ cōe est. cōplecto⁹ deponēs ſm Hug. Prisciā⁹ aūt dic q plecto facit plexi.antiq.nunc cū cōpositis fit cōmune. Q⁹ aūt dicit Hug.q plecto facit plexi.in ħ ꝓcordat cū Prisciano.q ꝧo dic q etiam facit plexui.ħ vex est ſm antiq⁹. Unde Judic.xvj.Cū licio plexueris
Plemino as.aui.a.p.i.replere ſm Hug. Et Pap.dicit. Pleminare.i.replere plenarie. et ꝓfecte cōplere
Pleo ples pleui pletū.a.s.i.īplere.ꝛ nō est ī vsu in simplici
Plico as.cui.vl plicaui.citū.vl catū.a.p.i. plicas facere vl plicis aptare. Jñ plica cē.
Ploro as.aui.atū.n.p.i.cū voce flere et lachrymas fundere. Un ꝛ ploro ōr q̄si p lumina ro⁹o.ꝛ est etymo. Et cōponit deploro as id est valde plorare vl explorādo aliqđ petere.acq̄rere Exploro as.i.inq̄rere. inuestigare. Imploro as.i.rogare.q̄rere vel ipetrare.
Ploro neutr ꝛ est cū suis cōpositis q̄ retinent ei⁹ significationē.alit sunt actiua.ꝛ pd.plo. Un Juuenal. Plorat lachrymis amissa pecunia veris.ſm Hug.
Pluito as.pe.cor.i.freq̄nt pluere
Plumeo mes.mui.n.s.i.plumas hre l emittere. Jñ plumesco scis.incho.
Plumo as.aui.a.p.i.tegere pluma vl pingere vl ornare. Et cōponit deplumo as. Ex plumo as.i.plumas auferre.ꝛ pdu.plu.
Pluo is.plui.ꝧbū defectiuū ꝛ excepte actōnis.n.t.ōr a fluo is. Et hmōi verba excepte actiōis oīa sunt ꝓprie defectiua in ꝑma ꝛ secūda psonis.ꝛ in q̄libet in plurali. Et dicit pluere q̄si fluere.ꝛ caret sup̄.in frequēti vsu. ſz inuenit plutū. Et ōz sic exponi i ꝓstructōne. Pluit aquā.subintelligit de⁹. Inuenit tamē ꝓ improprietate āq pluit. Et est sensus id est.pluēdo cadit. Pluo cōponit Cōpluo. is.qđ est actiuū.i.pluuia irrigare. Jñ ħ complutio onis.ꝛ cōpluor eris.i passiuo. Jñ cō plutus.ta.tū.
Pluuicino as.ꝧbū excepte actiōis.i. minuta tim parūper pluere.ꝛ ōr a pluuia

P ante O

Poculo las.laui.i.poculū dare.ꝓpinare.
Podio as.are.i.īniti vl baculo se sustētare Et cōponit appodio as Cōpodio as. Supodio as.oīa p valde īniti.ꝛ ſm ħ sunt neutra ꝛ absoluta. Itē pñt esse trāsitiua ꝛ actiua.vt Podio te. Appodio illum. Suppodio istū.q̄si podiū supponere illi.vl podio sustētare vl podio facere īniti
Poetor aris.d.p.i.carmina vl poemata facere.vl cōponere more poete.ꝛ ōr a poeta
Polio is.iui.ire.itū.i.fingo gs.vl facio
Polio lis.liui.litū.a.q.i.sculpere vl planare vl ornare. Jñ ħ politor oris.ꝛ politor⁹.a.um. Et cōponit depolio.i.valde vl deorsuz polire. Repolio lis. Et cor.po. Un Esopus Omne gen⁹ pestis supat mēs dissona ꝧbis. Celentes aūm florida lingua polit
Polleo les.lui.n.s.i.splēdere. flozere. valere excellere. Et cōponit eq̄polleo les.i. equalere. Et ꝓpolleo les.ꝛ pduc ꝑmā positione. et

caret supino. Ūñ. Arte sua medic⁹ pollet cū
ctis venerādus.
Polliceor erʒ.cit⁹ sum.d.s.i.pmittere.et ōr
a porro vl̄ polt.z liceor. Jñ pollicit⁹ ta.tum
Ūñ Ouidi⁹ de arte. Pollicitis diues q̄libz
esse pōt.i.pmissionibꝫ. Sz pollicemur spon
te.pmittim⁹ rogati Ūñ. Pollicemur sp̄tu
ra.pmittim⁹ ꝟbo. Ūñ q̄dā. Ultro polliceor
pmitto sepe rogat⁹. Jñ h z h̄ pollicēs.tʒ.
id est pmittens.
Pollicitor taris.i.freq̄nt polliceri
Pollingo gis.xi.ctū.n.t.i. cadauera sepeli/
re vel cremare.z ōr a polluo z vngo. q̄si pol/
lutos vngere.i.cremare mortuos. Ūñ Plau
tus. Dic̄ pollinctor dixit q̄ eū pollinxerat
Polluceo ces.luxi.n.s.i.dono.pmitto.qz p
missis solem⁹ polliceri z donis. Vl̄ pollice/
re est offerre.qz p⁹ sacrificiū solēt fieri oblati
ones. vl̄ oblatiōibꝫ lucem⁹. Et ōr a post vel
pcul vl̄ porro Jñ h z h̄ pollucibilis.z h̄ le.i.
facilis ad donandū vel pmittendū
Polluo luis.lui.lutū.a.t.i.deturpare inqui
nare.z ōr a p vl̄ porro.z luo is. Jñ pollut⁹.
ta.tū.i.deturpat⁹.inq̄nat⁹. Jñ pollutio. nis
id ē.deturpatio.inq̄natio maculatio.q̄ acci/
dit aliq̄n q̄s corrūpit in somno.
Pompo pas.aui.n.p.i.supbire.gl̄iari. z ōr
a pompa. Et cōponit depōpo as.i. vitupa/
re.detestari. Jdē expōpo. Et a pōpo pas.ōr
bic pompator.oris.q̄ aliq̄d supbe vel pōsum
ptuose agit
Pondero as.a.p.i.trutinare vel ḡuare. Et
ōr a pōdus. Et cōponit eq̄pondero as.i.eq̄
pōderare. Prepōdero as.i. ꝑualere.pḡuare.
excellere.p̄ alijs pōderare. z cor.de.
Pono nis.sui.sitū.a.t.i.statuere. locare.plā
tare. Jñ positiu⁹.a.ū.
Pontifico cas.n.p.i.pontē vel pontātū fa
cere. Jñ h z h̄ pōtifex cis.i.epūs vl̄ sacerdos.
q̄si pontē vel iter alijs faciēs. Et h̄ pōtifica
tus.tus.tui.i.ei⁹ dignitas vel officiū. Et h̄
z h̄ pōtificalis.z h̄ le.z pōtificor.arʒ.i. pōtifi
catū regere vel hr̄e. vl̄ more pōtificʒ se hr̄e.
Ponto as.are.n.p.i.pontē facere vel pontē
pparare.colligare
Populor aris.at⁹ sum.d.p.i.pplo replere vl̄
destruere.dissipare.z ōr a popul⁹. Et cōpōit
depopulor arʒ.i.valde populari vel destrue
re.ꝓm Hugʒ.Pap.ꝙo dicit Populari.i. va/
stari.pdari.diuulgare. Jñ populatio.onis.
id ē.devastatio. populi vastitas.expugnatō
ruina.gñdis solitudo
Porco cas.a.p.i.porcas facere vel porcas
distinguere. Et cōponit imporco cas. in eo
dē sensu. vel aquā in agros ducere
Porrigo gis.xi.ctū.a.t.i.q̄si pcul extēderez
regere.z ōr a porro qđ ē lōge.z rego. Et com
ponit cū ex. vt Exporrigo gis. Et cū ob.et
ōr opporrigo gis.i.extra vel iuxta porrigere.
Porrigo etiā syncopat.z ōr porgo gas.p por
rigo gis. Et cor.ri.z facit p̄teritū porrexi
Portendo.dis.di.tētū.z tensum.n.t.i.porro
vel lōge tēdere.sīgre aliq̄d de futuris vl̄ de/
stinare.lōge post oñdere.z ōr a porro z tēdo
Jñ portendēs tʒ.ois.g. Ūñ Zach. iij. Ulti
portēdentes sunt. Illo.i.positi in signum fu
turorum
Porto tas taui.a.p.i.sustētare.vehere.a ter
ra leuare.auferre.referre.ius dicere. Jñ por
rito tas.i.frequent portare
Posco scis.poposci.scitū.a.t.i.petere.q̄rere
Et cōponit depposco scis Expposco scis.z est
pl⁹ q̄ꝫ poscere.qz poscūt q̄ simpl̄r petūt. Et
poscūt q̄ desiderāt. Reposco scis.
Possideo des.sedi. sessuz.a.s.i. tendere.po
tiri.i ptāre habēdo tenere.z ōr a post z sedeo
Jñ h̄ possessio.onis.z h̄ possessor oris. z pos/
sessiuus.a.ū.
Possidere naturalit.ōr q̄s cuz est ī re vel ei⁹
pte. vel saltē cū res est in ꝓspectu ei⁹ vt ipam
videat vel ptē ei⁹. ꝓm Azo. L. de acq̄. z cer/
ti poss.
Possidere ciuilit.ōr q̄s cū nec ē ī re nec res
in ꝓspectu ei⁹. sz possessionē solo aīo hz.z rez
de iure tenet. s. q talis sit ꝑsona in quā cade/
re possit hmōi possessio. vt no. Jo.an. i regu/
la sine possessione li. vj.
Possidere clam.i.absente dño z fructuario
excluso clāculo possessionē ingredi. vt dñm
possessione puet
Possidere vi.est violēt possidere
Possidere p̄cario.est rē ad petitiōes vel pre
ces meas mihi cōcessam ad vsum possidere
q̄diu patit⁹ is q̄ concessit
Possidere p̄ induiso.est aliquā rē ita possi/
dere. vt nullā ptē in ea habeat ab alijs dui
sam. vel vt nulla sit ps quā possideat separa
tim siue diuisim.
Possidere p̄ herede.est ita possidere q̄n pu/
tat se esse heredē vez cū nō sit.
Possidere p̄ possessore ōr ille q̄ ita possidet.
q̄ se scit nullā cām iustū possidēdi hr̄e. vt si ī
terrogat⁹ fuerit. q̄re possideat vel quō. nul/
lam rōez ptēdit q̄re possideat sz dic̄ possideo
Possideri ꝑtie dicūt mobilia. eo q̄ eis pedi
bꝫ q̄s insistit. vñ a plāta venit ista possessio

Pr

Possidet aūt ħ iure qđ iuste. ħ iuste qđ bene qđ aūt male possidet alienū est. Male autez possidet q̄ male suus vtit. vel aliena psumit. de ꝑ. sig. ius dictū est

Possum potes potui. i. valere. s. ꝓstātia vel sanitate. z ðr a potis nomie. z sum es est. Et corripit potes a possum ꝑmā. Sz potes cū descēdit a poto tas. pdu. po. Unū. Egrotare potes. nisi vinū post pira potes

Postulo las. laui. a. p. i. petere. exigere. rogare. z ðr a posco scis. Jñ ħ postulator. i. rogator. z inde postulatrix cſ. z postulatum aduerbiū. i. rogant. z postulatici⁹. a. ū. q̄ frequēter postulat vel postulat. Postulo cōponit. De postulo as. z cor. stu.

Potiono nas. vl potionor arſ. i. potionem dare. z ðr a potio. onis.

Potior tiris. d. q. i. fruor. vti. z ðr a potis. tſ noīe. z ꝓstruit cū actō gtō z ablatiuo. vt potior illi⁹ rei. vl illā rē. vl illa re. Et iuenit ꝑm antiq̄s ꝑm tertiā z q̄rtā ꝯiugationē. potior. tirſ. vl terſ. Sz i infinitiuo sp ꝑm q̄rtā inuenit. potiri. supinū in itū. pe. pō. Jñ potit⁹. a. um.

Potisso sas. saui. i. freq̄nt z paꝛ bibere. Et in eo dē sensu dicebat antiq̄t⁹ potasso as.

Poto tas. taui. a. p. i. potū dare. Unde pſ. Potauerūt me aceto. Et potare. i. bibere. et supinū ei⁹ syncopat. z ðr potū. tu. Jñ ħ potator ozis. vl potor. z potatori⁹. a. ū. vl poturius a. ū. Et ħ potatrix vl potrix. Jñ hec potatricula. le. vel potricula le. dimi. z potatus. ta. tū. z ħ potat⁹. tus. tui. z pot⁹ tus. tui. act⁹ vel passio potādi Et inde potito tas. freq̄n. Poto ꝑ bibere neutꝛ est. z p. po. Sz ꝑ potū dare actiuū est. Et bibere nature ē. Potare ꝓ luxurie est.

Pante K

Prandeo des. di. vl prāsus sum. n. s. i. prādium sumere. ī tertia hora comedere. et ðr a prandū. Et cōponit cōprandeo des. di. vel cōpransus sum. z ē neutꝛ cū suis cōpositis

Pranso sas. i. freq̄nt prādere. A q̄ pransito tas aliud frequētatiuū

Prauo uas. a. p. i. prauū facere. Et cōponit deprauo as. i. valde puare. z pdu. pra. Unō Opto placere bonis. prauis odiosus habeꝛi. Quis nisi sit. prauis nemo placere pōt.

Prebeo bes. n. s. i. dare. exhiberi. largiri

Precaueo ues. n. s. i. añ vl p alīs vl futura picula cauere. z ðr a p z caueo ues. z cor. ca. Unū Beñ. vij. Precauēs in futuꝛ

Precedo dis. ssi. sum. n. t. i. añ ire. Et aliq̄d ðr pcedere q̄ttuor modis. s. eternitate. sic de⁹ oia. Tpe. vt flos fructū. Electiōe. sic fruct⁹ floꝛe. Origine vt son⁹ cantū

Precello lis. pculi vel cellui. culsum. vl pcellsum. a. t. i. supare. z ðr a p. z cello

Precēdo dis. a. t. i. añ vel valde accēdere. et ðr a p z candeo des.

Precido. dis. cidi. cisum. a. t. añcedere. z ðr a p z cedo dis. cecidi. Et pdu. ci. vbiq̄. Item pcido dis. pcidi. supino caret. i. añ cadere vl in anteriore ptē. z cor. ci. vbi. z ðr a p z cado cadis

Precino nis. cinui. cētū. n. t. i. valde canere. vl añ. Et cor. ci. z ðr a p z cano nis.

Precioꝛ aris. at⁹ sum. d. p. i. extimare. z ðr a pciū. Et cōponit appecioꝛ arſ. z depcioꝛ arſ Sz antiq̄ dicebāt pcio cias. appecio. as. in actiuo genere

Precipio pcepi ceptū. a. t. i. pceptū dare. imperare. poccupare. z ðr a p z capio pis. Item ī uenit pcapio pis. a p z capio pis. Et est pcapere añcapere. in q̄ sensu etiā inuenit pcipio pis. z cor. ci. vel ca.

Precipito tas. taui. a. p. i. pcipitanter aliq̄d obruere. de alto ducere. temere festinare. z ðr a pceps pitis. Et cor. pi.

Precluo is. clui. sup. cāret. i. valde defendere vl valde resplēdere. z ðr a p z cluo is. Jñ ħ z ħ pclinis. Precluo ꝑ defendere actiuū ē ꝑ resplēdere neutꝛ

Precōtrecto as. a. p. i. añ ꝓtrectare vl añ cōtrectatiōz delectari. ꝓfecta manib⁹ palpare.

Precoꝛ arſ. at⁹ sum. d. p. i. rogare. Jñ pcatoꝛi⁹. a. ū. z ħ z ħ pcabilis z le. z pcabūd⁹. da. dū id ē. fil⁹ pcāti. q̄si ad pcandū habil. Et cōponit depcoꝛ aris. Jmpcoꝛ arſ. z cor. p.

Precurro ris. pcucurri. a. t. i. añ currere puenire. z ðr a p z curro. Jñ pcursus. sus. sui.

Predestino nas. aui. a. p. i. añ vel ab eterno destinare. puidere. pscire. z ðr a pre z destino nas. Sz pscium⁹ boni z mali. Predestinant tm̄ boni ꝑm Aug. z cor. sti.

Predico as. aui. a. p. i. admonere vl annūciare bona. vt Ego pdico. q̄si p. i. sup alia bona enūcio Unū trāsumptū est ħ vocabulū in logica cū ðr. Ben⁹ pdicat de specie. Spēs pdicat de suo indiuiduo. i. enūciat vl inheret. Jñ ꝑbalia

Predo dis. didi. tū. a. t. i. p alīs dare et bonorare. ꝓgare. pponere. ornare. Et cōponit a p z do das.

Predoꝛ arſ. at⁹ sum. a. p. i. pdā facere. dissipare. z ðr a pda. Jñ ħ pdatoꝛ z pdatoꝛi⁹ a. um.

et p̄dabūdus da.dū.i.habil' ad p̄dandū vel
sil'is p̄dāri Et ħ et ħ p̄dabilis 7 ħ le. Et p̄da
tus ta.tū.qđ accipit in passiua significatiõe
ſm qđ antiq̄ dicebāt p̄do das. Et cõponit.
Impdat⁹ ta.tū. Predor cõponit compdor
daris. Depdor aris. Et ꝯstruit cū actō. et p
ducit p. Unū Orati⁹ in epi. Singuli de vob
anni p̄dant eũtes
Preficio cis. feci. fectū. a.t.i. p̄ponere. et dr a
p̄ et facio cis. Et cor. fi. Jñ ꝑbalia
Prefoco cas. caui. a.p.i. pstringere strãgula
re. qli fauces ab anteriori pte cape 7 stringe
re. 7 dr a p̄ 7 faux cis. Et pd. fo. Unū Quidi⁹ i
Ibim. Prefocent aie noxia mella via
Pregno nas. aui. a.p.i. ḡuidare. Jñ p̄gnãs
antis. pticipiũ. Inuenit etiã p̄gnans p ḡuida
Sz pregnãs est q̄ ꝯcepit Grauida quã vte
ri ḡuedo primã ptui oñdit Et cõponit Im
pregno. as. Repregno. as.
Pregredior deps. gressus sum. d.t.i. p̄cedere
p̄ire. qđ 7 p̄gradior dirs. inuenit. Et dr vtrũ
qz a p̄ 7 gradior
Prehēdo dis. simplex ꝑbũ. 7 hz h. poste. et
facit p̄hēdi p̄hēsum in sup̄. i. tenere. iuadere.
man⁹ iijcere. Et cõponit apprehēdo dis. Cõ
phendo dis. Dephēdo dis. Rephendo dis.
Preiudico cas. caui. a.p.i. p̄ alijs iudicare. i.
iudiciũ alioꝝ depmere 7 dānare. q̄si supiu
dicare. 7 dr a p̄ 7 iudico as
Prelibo bas. baui. batũ. a.p.i. p̄contingere
p̄gustare. vl' añ sacrificare. leuit tãgere. pauꝝ
gustare. 7 dr a p̄ 7 libo bas.
Prelido dis. lisi. lisum. a.t.i. p̄ alijs vl' añ le
dere. Et dr a p̄ 7 ledo dis. Et pd. li.
Preligo gis. legi. ctũ. a.t.i. añ legere. 7 dr a p̄
7 lego gis. 7 cor. li.
Prelior aris. at⁹ sum. d.p.i. bellare. p̄liũ cõ
mittere. armis disceptare. pugnare
Preludo dis. lusi. sum. n.t.i. añ ludere. ꝓprie
añ maiorẽ ludũ. ludulũ exercere. Unū Sta
ti⁹ achilleidos. Tibi pludit magn⁹ achilles
Prelustro as. a.p.i. p̄ alijs lustrare
Preminco nes. nui. n.s.i. supmanere. p̄ua
lere p̄stare p̄cellere. 7 dr a p̄ 7 maneo nes.
Premo mis. pssi. pssum. a.t.i. stringere. co
hibere refrenare vrgere depmere vel flectere
Jñ pssum aduer. i. strictim. 7 cor. p. Unū Pru
dentⁱ⁹. Magna cadũt inflata crepãt. tume
facta p̄munt
Prendo dis. di. sum. a.t.i. cape. 7 ꝓprie pisces
Unū Lucan⁹. Qđ prenderat belua. Inuenit
tñ in diuina pagina in euãgelio Joban. xxi.
Nihil prendiderũt. Idẽ. Afferte de piscibus
qs prendidistis nũc. Sz ħ non est regulare.
Nã nullũ ꝑbũ tertie ꝯiugatiõis hz finalem
geminationẽ in p̄terito nisi sit cõpositum a
do das. prẽdo aũt nõ est cõpositũ imo sim
plex. facit ḡ p̄teritũ in di. 7 sup̄. in sum. scõm
Aug. 7 istud tenẽt grãmatici cõit. Quidam
tñ dicũt q̄ prẽdo dis. cõponit a do. das. 7 hic
facit prendidi prenditũ
Prenomino nas. nare. a.p.i. p̄noĩe vocare.
vel p̄nomẽ imponere.
Prepedio dis. diui. ditũ. a.q.t. ipedire vl' de
turpare deuastare. q̄si p.i. añ pedicã ponere.
7 dr a p̄ 7 pedica ce. 7 cor. pe.
Prepeto tis. a.t.i. p̄ alijs petere
Prepolleo les. lui. n.s.i. valde pollere 7 pre
fulgere p̄stare excellere p̄cellere
Prepono nis. p̄posui sitũ. a.t.i. añ vl' p̄ alijs
ponere. 7 dr a p̄ 7 pono nis. Jñ p̄positus ta
tũ. i. añ positus
Prepostero as. a.p.i. ordinẽ puertere vl' trãs
uertere. i. qđ dz esse posteri⁹ facere p̄mã
Prerogo gas. a.p.i. p̄cellere excellere supare
vl' p̄ponere. Jn ħ progatiua ue. i. singularis
excellẽtia Et p̄rogatiu⁹ ua. uũ. i. excellẽs vel
ad p̄rogatiuã ptinẽs
Prerũpo pis. ptũ. a.t.i. añ rumpe vl' ab an
teriori pte rumpe
Presagio gis. n.q.i. diuinare. futura nũcia
re. 7 dr a p̄sagiũ gij. Jñ p̄sag⁹. a.ũ.i. p̄sci⁹ fu
turoꝝ. Jñ p̄sago gas. idẽ qđ p̄sagio gis
Prescindo dis. scidi. scissum. a.t.i. añ vel pre
alijs scindere. 7 dr a p̄. 7 scindo. dis. 7 cor.
pe. p̄teriti. qz scidi hz p̄mã breuẽ. Unū Ouid.
meta. Ham celo terras 7 terras abscidit vn
das. Jnuenit etiã abscido dis. abscidi. me. p
ducta. 7 tũc cõponit ab abs 7 cedo dis. cecidi.
Unū Ouidius meta. xij. Abscidit iugulo
pectusqz humeꝝqz sinistꝝ
Prescio scis. sciui. a.q.i. añ scire. Jñ p̄scius
a.ũ. Et ꝯstruit tã cū gtõ cz cū actō. vt p̄sci⁹
h⁹ rei. 7 p̄sci⁹ hãc rẽ. Itẽ a p̄scio p̄scit⁹ ta.tũ.
7 p̄sciens tis. ge. o. Jñ ħ p̄sciẽtia tie.
Prescribo bis. a.t.i. añ scribere. p̄cedere pre
struere. vl' ab aliq̄ spacio tpis aliq̄d possidẽ
do acq̄rere. Jñ p̄script⁹ ta.tũ. 7 ħ p̄scriptõ
onis. i. acq̄sitio dominij sup aliquã rez aliq̄
certo spacio tpis possidẽdo
Preseco as. secui. ctũ. a.p.i. p̄ alijs secare
Presento tas. taui. a.p.i. ad pñtiã ducere. 7
dr a pñs. Et coponit repñto tas.
Presepio pis. sepsi. septũ. a.q.i. sepẽ p̄tẽdere
an sepire. Et pdu. se. Unū Uallam⁹ ꝓprie ca
strũ sepim⁹ ouile

PR

Presideo des.n.s.i.sup alios sedere ꝛ pesse ꝛ defendere

Preseto ris.a.t.i.añ emittere vel supra vl̃ p alijs serere

Presso sas.saui.i.freq̃nter pmere A q̃ aliud frequẽtatiuũ scz psito tas.ꝛ coꝛ.si.

Prestigio as.a.p.i.ludificare. pstigio aciez oculoꝝ obscurare

Presto stas.stiti.stitũ. ꝛ raro statũ.n.p.i.añ stare vel pesse vel pcellere.ꝛ ðr a p ꝛ sto. Et p stare.i.exhibere dare vel statuere Jnuenitur etiã psto stas.staui.statũ.i.cõmodare vl̃ mutuare.ꝛ est actiuũ ꝛ simplex Jñ pstãs antȝ.i. multũ pcellẽs.ꝛ p alijs valẽs.ꝛ pstãtia tie.et hic ꝛ hec pstabilis ꝛ h̃ le.i.multũ ꝛ p alijs valens. Jtẽ a psto stas.ðr psto aduerbiũ tpis l̃ loci.i.in pñtia sum.quasi sto p alijs. Unde grecismus. Prevaleo psto dicas presto q̃ ðno. Presto quoq; sepe solet accõmodo significare.

Prestoloꝛ aris.atꝰ sum.d.p.i.expectare. Et ðr a p ꝛ stolon. Prope ille ðr pstolari q̃ premissus expectat.licet generalit ponat.p expectare. Sz cũ pstoloꝛ pdu.pe.miꝛ videt si cõponat a stolon.cũ epla ab eo cõpositũ pecoꝛ. Jdeo alij dicũt q; pstoloꝛ cõponit a presto ꝛ olim.qa q̃ prestolat aliũ expectat eũ dũ psto est. Et pstoloꝛ in codẽ sensu cõstruit cũ dto ꝛ acto. Jdẽ em est pstoloꝛ tibi. qđ psto/loꝛ te.ita dicit Hug. Multi tñ dicũt q; prestoloꝛ põt vltimã corripe ꝛ pducere. i diuersis significatiõibꝫ. Unde in grecismo ðr. Prestoloꝛ expecto. pstoloꝛ q̃rere dico. ꝛ h̃ ptigit ex diuersa cõpositione ꝛm istos. Hã pstoloꝛ id est expecto cõponit a p ꝛ stolon qđ est missio Sz pstoloꝛ.i.q̃ro cõponit a p ꝛ telon.q̃d est longum

Presulo las.laui.a.p.i.pesse alicui solo.ꝛ ðr a p ꝛ solũ. Sz ponit simplicit.p pesse ꝛ ðnari. Jñ h̃ ꝛ hec psul.lis.cõis generis. qui vel que pest

Presumo mis.psi.sumptũ.a.t.i.añ vel p alijs sumere.nõ audẽda facere. Jñ psumptuosus.sa.sum.q̃ psumit vel q̃ psumit.audax. i. pudẽs.ꝛ compar. Et h̃ psumptuositas tatȝ. ꝛ psumptio. Et psumptiuꝰ ua. uũ.i. psumptuosus.ꝛ h̃ ꝛ h̃ psumptibilis. ꝛ h̃ le.ꝛ psumptibiliter aduerbiũ.ꝛ h̃ psumptibilitas tatȝ

Pretereo is.iui.n.q.i.iuxta ire vl̃ trãsire. et ðr a pter ꝛ eo is.

Pretergrediꝛ eꝛȝ.gressus sum.d.t.i.iuxta g̃ di vel trãsire. pterire.ꝛ ðr a pter ꝛ g̃diꝛ

Preterꝛo ris.rui.textũ textu.n.t.i. p alijs vl̃ añ texere.ꝛ ðr a p ꝛ texo is. Unde Job.xxxvj. Qui pterũt cũcta desup. Jñ h̃ pterta.i.q̃das vestis nobiliũ romanoꝝ.ꝛ ðr sic qr pterebat ei q̃ ea vtebat

Pretorqueo ques.torsi.sum. vl̃ ptoꝛtũ.a.s id est añ vel pre alijs torq̃re

Prevaleo es.n.s.i.pstare pcellere plꝰ valere

Preuaricoꝛ aris.vl̃ preuarico as.s.i. trãsgredi.infringere.ꝛ ðr a pre ꝛ varico vel varicoꝛ. Jñ preuaricatoꝛ oꝛis.i.trãsgrediẽs. Et h̃ p uaricatrix cis. Et dicunt preuaricatoꝛes legis.id est transgressoꝛes legis.qr pre alijs et plꝰ q̃s debeãt legẽ varicãt.i.claudicãt vl̃ ambulãt. Et coꝛ.ri.

Preuertoꝛ terȝ.ꝛsus sum.d.t.i.preuenire.p terire.trãsire

Principoꝛ aris.atꝰ sum.d.t.i.dominoꝛ. Et coꝛ.pe. Et pstruit cũ dño. vt Principoꝛ tibi id est dominoꝛ

Priuilegio gias.a.p.i.prerogare.puilegiatum facere

Priuo uas.uaui.a.p.i.fraudare alienare ſbtrahere.remouere.puatũ facere. Jñ puatus ta.tũ.i.alienatꝰ ab aliq̃bꝫ reb vl̃ honoꝛe ꝛ dignitate Et puatim.i.ꝓrie.singulatiz.aduerbiũ discretiuũ. Et pd.pmã puo. Unde in aurora. Nõ me luce tua puares sicut iniquũ.

Probo bas.baui.batũ.a.p.i.laudare vl̃ cõfirmare vl̃ certificare. Jñ pbatiꝰ ca.cũ.q̃.p bat vel pbaꝫ. Et h̃ ꝛ hec pbabilis.ꝛ h̃ le.ꝛ pbabiliter aduer.ꝛ pbabilitas tatis. ꝛ corripit hãc syllabã.p.

Probꝛo bras.brani.bratũ.a.p.i. vituparare. redarguere.iuriari. Et ꝓponit exprobro as

Procedo is.cessi.cessum.n.t.i. paulatim in anteriorẽ ptẽ ire.ꝛ est.ꝓriũ ferentiũ sacra. et ðr a p ꝛ cedo dis.cessi. Jñ h̃ pcessio. Procedit q̃ in anteriorẽ ptẽ it. Precedit q̃ sequentẽ añ it. Jtẽ pcedere.i.pspere ꝛ ad bonũ cedere Jñ h̃ pcessus sus.sui.i.pspere euẽtus vel augmentum

Procello lis.culi.culsum.a.t.i.pcutere

Procido dis.di.supino caret.i. pcul vl̃ añ cado.ꝛ ðr a pro ꝛ cado dis. Jñ pcidens tis. ge.dis. Et coꝛ.ci.tã in pñti q̃s in pterito. vñ Matth.ij. Et pcidetes adoꝛauerũt eũ

Procio cis.cui.ꝛ pco cas.in eodẽ sensu.i. nouã p̃iugẽ vel nuptã petere. vel generaliter mulierẽ. Et ponunt simpliciter p petere Jtẽ pcire vl̃ procare est qđ vulgo ðr domare. aliquẽ discoꝛtare

Procito tas. frequẽtatiuũ .i.sepe petere. sic proci faciũt. vel sepe plongare. sic mulieres

faciũt suis procis. Et cor.ci.
Procor aris.at⁹ sum.d.p.i. ꝑportune pete/re. Jñ proc⁹ ca.cũ.h proc⁹ ci.i.petitor.r ꝑ/prie mulier vl noue ꝺiugis r nuptiaꝫ
Prodeo dis.dj. vl' dini.ditũ.n.q.i.deueni/re.r antea ire.r dr a p r eo is.interposita d.
Uñ Orati⁹. Est quodã ꝓdire ten⁹ si nõ dak vltra. Et cor.pe.lup.l.ꝓditũ.
Prodigo gis.degi.a.t.i.vastare.lapidare.r dr a p r ago gis. Jñ ꝓdig⁹ ga.gũ.i.diffusus vltra modũ larg⁹ r effundẽs ẽm Aug.
Prodo dis.didi.ditũ.a.t.i.tradere vel ma/nifestare.vl' ꝓcul dare.expellere.r dr a p r do das. Uñ Virgili⁹. Prodimur atqꝫ malis lõ ge disiũgimur horꝛ. Jñ ꝓdit⁹ ta.tũ.pe.corr.
Uñ Importat fraudẽ prodit siue fraudere uelat.
Produco cis.a.t.i.ꝓcul ducere r absentare vel extẽdere vl' plõgare vl' in ꝺspectu duce/re.vel in aptũ.vl' extra ducere
Prophano nas.a.p.i.execrari ꝓtamiare vl' polluere. Et ꝓphanare est in ꝓphanis annun ciare vl' venerari. Uñ legit q beata Maria erat ꝓphanata.i.in ꝓphanis venerata vl' ãnũ ciata. Et ꝓd.pha. Uñ Orati⁹ Pone deos r q tangẽdo sacra ꝓphanas
Profero fers.tuli.latũ.i.differre plongare. Uel ꝓferre.i.manifestare vl' offerre. Et ꝓfer/re.q̃si ꝓcul ferre.r ẽm h ꝓtinet ad ꝓba. Nam ꝓba ꝓferunt q̃si ꝓcul.i.extra ferunt vel emit tunt. Jñ prolat⁹ ta.tũ.
Proficio cis feci.fectũ.n.t.i. valde facere vl' incremẽtũ sumere.r cor.fi. Uñ q̃dã Proficit h nunq̃ cui sp lecta nouant. Jtẽ comedẽti/bus ꝓprie nõ est dicẽdũ ꝓficiat qñ optamus eis cibũ ꝓdesse. ſz ꝓfit. Jnuenit tñ in q̃dam collecta. Proficiat nobis ad salutẽ ꝛc.qd̃ au torizati ascribendũ est
Proficiscor cerſ.fect⁹ sum.d.t.i.ire
Profiteor terſ.fessus sum.d.s.i. ꝓcul ab in tentiõe fateri.i.aliud in corde hre.r aliꝺ ore fateri. Uel ꝓfiteri.i.ꝑmo fateri vl' ꝑ alijs fa/teri. Ul' ꝓfiteri.i.reddere vl' soluere debitum Qui em soluit debitũ illud ꝓfitet. Uñ Lu. ij. Jbãt oẽs vt ꝓfiterent singuli in ciuitatez suã. Jñ hic professor oris.
Profligo gis.r profligo.as.i.destruere.cru ciare.deuastare.dissipare.q̃si procul agere r dispergere. Jnuenit etiã in eodem sensu ꝓfli gor ars.d.p. Et hinc ꝓfligat⁹ ta.tũ. Et est ꝓ/fligat⁹ ẽm Pap. ꝓiect⁹. deui⁹. puersus. af/flictus. scelerat⁹. interfect⁹. Et produ.fli.
Profor aris.a.p.i.procul ab intẽtione fari.l. aliud ꝓbũ proferre.r aliud aĩo hre. Uñ ce/sar cũ sui volebãt recedere illos ꝓfabat. vi/debat em illis dare licẽtiã recedẽdi r tñ intẽ debat eos dehortari a recessiõe Jtẽ profari. id est.ꝑdicere vl' ꝓfari
Profugio gis.n.t.i.ꝓcul fugere. Jñ ꝓfugus gã.gũ.pe.cor.i.procul fugiẽs. Profug⁹ pro/prie ꝺr q procul a sedib⁹ suis vagat. q̃si por/ro fugatus
Profundo dis.fudi.fusum.a.t.i.ꝓcul fun/dere r dispergere.dissipare.deuorare.ꝑjcere r dr a p r fundo dis. Jñ ꝓfund⁹ da.dũ.i.p/digus.larg⁹.dissipator q̃ nimis profundit. Jñ ꝓfunde diues.sime. aduerbiũ. Et hec p/funditas tatis.i.ꝓdigalitas. Sz ꝓfundo as. id est.effundere.dispgere.dilapidare. Eq̃o catio em est in ꝓdictis. Fundare em descen dit a funda r a fund⁹. Sil'r profund⁹ descẽ dit a fund⁹ r a profundo dis. Jtẽ profundo das.descẽdit a profund⁹. Et scias q fund⁹ cõponit cũ pro. r dr profund⁹ da.dũ. q̃si p/cul a fundo hñs supficiẽ. vl' quasi procul ha beat fundũ. Uñ h profundũ.dr mare altum r profunditas alicui⁹ rei. Jñ profunditas. tatis. r profundo das.i.in profundũ demer gere.
Progigno nis.nui. genitũ.a.t.i. procul vel añ gignere. Ut progigno.q̃si prolẽ gigno. r est etymo. Jñ h progenitor oris.
Progredior erſ.gressus sum.d.t.i. ꝓcedere, q̃si pro.i.añ gẽdi vel ꝓcul gẽdi. r cor.gre.
Proemio mias.n.p.i.incipe.vl' proemiũm facere vel dicere
Prohibeo bes.bui.bitũ.a.s.i. vetare. inter dicere. ꝓtradicere. r dr a pro r habeo es. Jñ prohibẽs tſ.ois ge. r h prohibitio onis. Et scias q peccata mortalia prohibent. ſz pec/cata venialia cohibent.
Proïcio cſ.ieci.iectũ. a.t.i.ꝓcul vl' añ iace/re. r dr a pro r iacio. Jtẽ inuenit prolitio. cſ reci.rectũ. r ẽ idẽ qd̃ ꝓjcio. Et sil'r est cõposi tũ a pro r iacio. Et ẽ ꝓbũ sacrificatium
Prolicio cis.a.t.i.procul elicere
Prologizo.as.n.p.i. prologũ facere. ꝑfari. ploqui añ naturã. Et cor.lo.
Promineo es.n.s.i.q̃si procul manere r ap parere. supstare. ꝑesse. r dr a pro vel procul. r maneo. Jñ prominẽs tſ.ge.o. Et h ꝓminen tia.tie. r promineter aduer. r cor.mi.
Promisceo ces.cui.a.s.i.procul vel añ vl' p aliquo miscere
Promo mis.psi.ptũ.a.t.i.proferre. manife/stare. agere. extrahere. ore dicere. Et cõponi.

tur depromo is.i. valde promere. Et promo mis.i. extra vl valde pmere. z pd. pro. Uñ i aurora dr. Sz ptē iecor, pmēs d capside s.
Promoueo ues. moui. motū. a. s.i. pcul mouere z absentare. Et promouere q̄si in anteriorē ptē mouere. Et pmouere sublimare. ad ordinē vl honorē mouere. Et promouere. i. proficere. Et cor. mo.
Promulco cas. caui. n. p. i. nauē ducere. z p prie cū promulco
Promulgo gas. gaui. n. p. i. pronūciare. manifestare. Et dr promulgare q̄si promptū et manifestū multis agere. z est etymo.
Pronosco scis. i. procul añ noscere. z dr a p z nosco sc. Jñ h pronosticū ci. i. signū futuri. Et pnosticus a. ū. q̄ pcognoscit vl añ signat. z pnostico as. i. pnostic, ppēdere. prenoscere.
Propagino nas. a. p. i. protēdere. ppagines extēdere. flagellū vitis terre submersum sternere. z q̄si pozzo pādere. z cor. gi.
Propago gas. gaui. a. p. i. protēdere z extendere. Jñ h ppago ginis. i. linea origo. extēsio. flagellū vitis extēsum sub terra. z pd. pe. propago ꝫbū z nomē in oi sua significatōe. tñ i pma syllaba ē differētia. qz h ppago ginis. p extēsione vit, z ppago gas. cū ad protēsionē vit, ptinet produ. pmā. sz ppago q̄ñ pertinet ad sapiam cor. pmā. Uñ. Utē ppago libet i finita ppago.
Propello lis. puli. pulsuz. a. t. i. procul vl añ pellere. Et cōponit a pro z pello lis.
Propēdo dis. a. t. i. extēdere. dilatare. z dr a pro z pēdo dis. Jñ ppensus. a. ū. i. extensus. dilatat⁹. Et inde ppensi⁹ aduer. q̄si extēsius.
Propero as. aui. n. p. i. festinare. Sz pperat q̄ vnūq̄dq; mature trāsigit. Festinat q̄ multa simul incipit z nō pficit. Et cōponit Apropero as. i. valde pperare z dep propero ras
Propheto as. z pphetizo zas. i eodē sensu. i. futura pdicere. z sunt neutra
Propitior ar. at⁹ sū. d. p. i. esse vl fieri ppitiū Jñ hec ppitiatio. onis. i. placatio misericordia. Et ppitiator⁹ a. ū. z ppitiari⁹. a. ū. Et cōponit. Reppropitior aris.
Propino as. a. p. i. vinū miscere. potū administrare. Jñ ppinator dr. q̄ potū admīstrat. Uñ Ouidi⁹. Jñ ppinator nimiū q̄ vinū ppinat. Et i aurora dr. De q̄b āgelici ciues bona sūma ppināt. Jtē a ppino as. dr h ppinatorīū rij. dom⁹ vl loc⁹ vn ppinat vl vbi ppinat.
Propinito tas. i. frequeter propinare
Propinq̄ qs. i. proximare ppe esse. Et cōponit apropinq̄ qs. i. approximare
Propio as. n. p. i. proximare z propinq̄re. z cōponit appropio as. Jñ appropiās antz. ge. omnis
Propitio as. a. p. i. propriū facere
Propudio as. a. p. i. inhoneste ptinere vl repellere vl iniuriari vl scrutari. Jñ propudiosus. sa. sum. i. ignominiosus iniuriosus. turpis impudibūdus uerecūd⁹ impudēs irreuerēs infrontuosus. Jñ propudiose aduer. z hec propudiositas tatis.
Propugno as. n. p. i. procul vl pro aliq̄ pugnare. vl valde defendere. succurrere.
Propulso as. i. frequēter ppellere. pmouere.
Prorito tas. a. p. i. puocare vl excitare
Propago gas. are. a. p. i. differre. distēdere. prolōgare. protrahere. producere. vel pmuz tps extēdere. ff. de iudi. l. j. d off. dele. p. z g.
Prorūpo pis. a. t. i. emittere. florere. exigere.
Prorno is. ere. n. t. i. procul ruere. extra ruere. impetū facere. pozzo cadere
Proscindo dis. a. t. i. irrūpe. lacescere. cōtumelia increpare
Prosipo as. a. p. i. pcul sipare z spargere Jñ h psapia pie. z hec psapies ei. i. progenies. generatio. qz procul sipat z spargit vsq; ad posteros
Proso sas. a. p. i. producere
Prosaico as. n. p. i. psaice scribere l dictare.
Proscribo bis. a. t. i. procul a scptura remouere. z dr a pro z scribo bis. Jñ pscript⁹. a. ū Et dicebāt proscripti q̄z nōia de enea tabula delebant. qd erat cū dānabāt pro aliq̄ scelere. Jtē proscribere. i. dānare Et proscript⁹ id ē. dānat⁹. sz ppie cū aliqs ita dānat q̄ nomē ei⁹ proscribit d psortio ordinis eiusdem fm Aug. Sz Pap. dic. Proscript⁹. dānat⁹ cui⁹ bona palā z apte scribūt. i. extulāt.
Proseco cas. a. p. i. procul vl añ secare. Jñ prosectū. ti. i. extum.
Prosequor ris. secut⁹ sum. d. t. i. procul seq. vel q̄ reltāt seq z procedere. Jñ hoc prosequū quū. i. seruitū
Proserpo pis. n. t. i. procul serpe vl propere. z etiā in añ serpe. z dr a pro z serpo pis Jñ proserpina ne. filia Cereris. f. luna. vñ z dr proserpina qz prope nos serpat.
Proseuco r arz. d. p. i. mēdicare. vel depcari proseucam.
Prosisto stis. n. t. i. pstare. z pro pcio stare. z meretricari. Jtē prosisto stis. i. pstituere. i. p pcio statuere ad meretricandū l aliud. Et ē ꝫbū meretricale i vtraq; significatiōe

Prospecto tas. ꝟbū frequētatiuū a ꝓspicio cis. A quo ꝓspectās antꝫ. oīs ge. Uñ in vita beati nicolai legit. Deꝰ ex alto ꝓspectans Et vt dicit Papias. Prospecto desup aspicio vel ꝓcul

Prospero as. a. p. i. ꝓsperū facere. Inuenit etiā ꝓsperor aris. d. p. i. ꝓspere agere. Uñ ꝓpheta. O dñe saluū me fac. o domine bñ ꝓsperare

Prospicio cis. a. t. i. ꝓcul aspicere. lōge videre. ⁊ dr a ꝓ ⁊ specio cis.

Prostituo is. a. t. i. ꝓ precio statuere. ꝓponere. ⁊ dr a ꝓ ⁊ statuo. Et est ꝟbū meretricuꝫ q̄ ꝓstituunt. i. ꝓ p̄cio se supponūt. Jñ h̄ ꝓstibulum li. ſm Hug.

Prosto stas. stiti. stitū. n. p. i. añ stare. ⁊ dr a ꝓ ⁊ sto stas. Uel ꝓstare. i. ꝓ p̄cio stare. vel cōmiscere se cū meretrice. Et est ꝟbū meretricum q̄ prostāt. i. ꝓ precio stāt ⁊ meretricātur Jñ hoc prostibulū li.

Prosum ꝓdes ꝓdest. i. ꝓficere. ꝓficuū ꝯferre. Jñ ꝓfutur⁹ ra. rū. Et dr a ꝓ ⁊ sum es est. ⁊ interponit d.

Protelo las. a. p. i. distendere. ꝓlongare. differre. ꝓuocare. dilatare. Et ꝓdu. te.

Protero ris. a. t. i. añ vel pedib⁹ terere.

Protraho his. here. a. t. i. dilatare. in medium trahere. differre. āpliari. morari ꝓducere

Proteruio uis. uiui. uitū. n. q. i. esse vel fieri ꝓteruū. supbire. crudere. ferocire

Proueho his. ꝓuexi. ctū. a. t. i. ꝓcul vl' ante vehere. ꝓmouere. extollere. sublimare. Jñ ꝓuecto. as. fre. ⁊ ꝓuect⁹. a. ū. i. ꝓcul vl' añ vect⁹ ꝓmot⁹. sublimat⁹. auct⁹. cumulat⁹. Uñ prouecta etas dr annis aucta ⁊ cumulata

Prouenio nis. ꝓuentū. n. q. i. ꝓcul vel añ venire vel abundare ⁊ crescere. pullulare. et dr a pro ⁊ venio nis. Jñ h̄ ꝓuentus. tus. tui. i. abundantia.

Prouerbior aris. d. p. i. ꝓuerbia dicere. vel ꝓuerbijs vitupare. ſm Hugꝫ.

Prouideo des. ꝓuidi ꝓuisum. a. s. i. procul videre. ꝓcurare. ⁊ dr a ꝓ ⁊ video des. Jñ ꝓuidens. ⁊ h̄ ꝓuidētia tie.

Prouoco cas. care. a. p. i. irritare. porro vel añ vocare. ad irā vel bellū mouere.

Proximo as. are. n. p. i. appropinquare

Prurio ris. riui. ritū. n. q. i. molliter effluere pruritū h̄re. libidine cōmoueri. delectando vri. Et ꝓ fastidire iuenit. Jñ pruriēs tꝫ. o. g. Uñ. ij. Timo. iiij. Coaceruabūt sibi mgr̄os pruriētes auribꝫ Jñ prurit⁹ tus. tui. ⁊ h̄ prurigo ginis. in eodem sensu. s. ardor ⁊ exustio carnis vel auriū cogēs ad scalpendū

P ante S

Psallo lis. psalli. n. t. i. exultare. iubilare congaudere vel cātare. Proprie em̄ psallere ē gestu corpis exp̄mere gaudiū mētis. ⁊ h̄ q̄daꝫ digna qualitate vocis. ⁊ caret sup̄.

Psalmog̃pho phas. i. describere psalmos

P ante U

Pubero as. n. p. i. crescere pubere iuuenere. ⁊ dr a puber. Et cōponit repubero as. ⁊ hic puberasco scis. repuberasco scis. incho. Et corripit be.

Puberto tas. are. n. p. i. florere ⁊ iu pubertate esse. Et ꝓdu. pu.

Pubeo bes. bui. n. s. i. crescere. crementare. barbere. Ul' pubere. i. pubē emittere. ⁊ hinc pubesco scis. īcho. i. barbescere. crescere. Ul' pubere ⁊ pubescere. i. ī tali etate esse. talē etatē h̄re l' ducere Et cōponit impubeo bes. Jñ impubesco scis. suppubeo es. Jñ suppubesco

Pubeto tas. ⁊ pubedo. das. n. p. i. (scis pubere vel puberare

Publico cas. caui. a. p. i. diuulgare. cōem facere vel diffidare. diffamare

Pudeo es. n. s. i. pudorē h̄re. verecūdari. et nō est in vsu. Jñ pudet impsonale. qd ꝯstruitur cū actō ⁊ gtō. vt Pudet me tui. Et hic pudēs tꝫ. g. o. ⁊ cōpat. Et pudēter. ti⁹. sime. aduer. ⁊ h̄ pudētia tie. i. verecūdia

Puero as. n. p. i. esse vel fieri puer vl' crescere ad modū pueri. Et cōponit repuero. as. i. iter redire ad pueritiā. Et hinc puerasco cꝫ. Repuerasco scis. incho.

Pugillor aris. d. p. i. pugnare. certare. vl' q̄ndam ludū exercere. s. pancraciū facere. id est. de manu in manū aliq̄d subtrahere. Jñ hic pugillator. i. gubernator. pugil. sꝫ pugil ex ꝓpria fortitudine. Pugillator ex arte

Pugno nas. naui. n. p. i. bellare laborare resistere certare cōtendere. ⁊ ꝓprie pugnis. Jñ hic ⁊ hec pugnax. acis. qui sepe ⁊ assidue pugnat. Jñ pugnacit tius. sime. aduer. Et hec pugnacitas tatis. ⁊ pugnacul⁹. la. lū. i. aliq̄ntulū pugnās

Pullulo las. laui. n. p. id est germinare. multipliciter crescere. multiplicari. Facta translatione a pullis qui producunt ex ouis multipliciter. Et componit Repullulo las. i. iterum post casum pullulare ⁊ crescere Et corpe. Uñ Tobias. Pullulat ex gusto multiplicata fame.

P

Pulso sas.saui.i.frequẽter pellere rogare p
cutere cedere. A q̃ pulsito as.alio fre. Et cõ
ponit Cõpulso as.z ppulso as. Impulso as
q̃ pñt deriuatiua esse a coꝑsitis a pello
Pulto tas.est frequẽtatiuũ a pello lis.
Pumico as.pe.cor.a.p.i.pumice aptare
Pũcto as.a.p.i.pũcta facere vl punctis di
stinguere Jñ pũctatim aduer.i. p puncta di
stinctim. Et cõponit depũcto as.i.pũcta re
mouere. Dispũcto as. Repũcto as.i.iterum
pũctare. Jtẽ pũctare ꝑt esse frequẽtatiuũ hꝰ
ẏbi pũgo.i.frequẽt pũgere. A q̃ pũctito tas
aliud frequẽtatiuũ
Pũgito tas.a pũgo gis.i.freq̃nt pũgere
Pũgo gẽs.xi. vl pupugi.a.t.i.punctũ facere.
vt i libro Et tũc ꝓprie fac̃ pũxi in ꝑterito Jtẽ
pũgere.i.stimulare.ꝓfigere.z tũc ꝓprie fac̃ pu
pugi. vt Ego pũxi libꝝ z pupugi illũ
Punio nis.niui.a.q.i.penã irrogare Jñ pu
nitꝰ.a.ũ. Et cõponit impunitꝰ ta.tũ. z p.pu
Unñ. Nil magis ingẽtũ q̃s nõ punire reatũ
Purgito tas.i.frequẽter purgare
Purgo gas.a.p.i.mũdare purificare.z ỏr a
purꝰ.qsi puꝝ ago. Et videt̃ portꝰ esse etymo
logia q̃s cõpositio. Purgo cõponit expurgo
gas.i.extra ciciẽdo purgare
Purifico cas.caui.a.p.i.mũdificare.puruꝫ
facere.z ỏr a purꝰ z facio.z cor.fi.
Puro as.aui.a.p.i.mũdare puꝝ facere
Puteo tes.tui.n.s.i.fetere. Jñ putesco scis
incho.z caret supꝰ.z pducit hãc syllabam pu
ſz puto tas.eã cor. Unñ. Nõ licet ista putent
meretricũ corpa putẽt
Puto tas.taui. a.p.i.cogitare opinari. Et
putare.i.scindere vl purgare ẏgã ex vite sup
fluã resecare. Jñ putatꝰ ta.tũ. Et componit
semiputatꝰ.z cor.hãc syllabã pu. Unñ. Con
scius ipe sibi de se purat oĩa dici
Putreo tres.n.s.i.esse vel fieri putrẽ
Putrido das.i.putridũ facere

Q ante V

Quadriptio tirſ. titꝰ sum.d.q.i.i q̃t
tuor ptes diuidere. Et antiq olim
dicebãt quadriptio tis.tiui.in acti
ua voce
Quadruplo as.aui.z q̃druplico cas.caui.i.i
q̃ttuor ptes explicare vl diuidere. vl q̃dru
plex siue q̃druplũ facere. Unñ z quadrupla
tores z q̃druplicatores dicunt vsurarij in q̃
druplũ sua recipiẽtes
Quadruplator etiã ỏr senex vel ꝓtractꝰ qui
duobꝫ pedibꝫ z duobꝫ baculꝫ sustẽtat p plã
tas incedit. Et cor.ỏru.naturaliꝫ
Quadro as.a.p.i.in q̃ttuor ptes diuidere.
Quasso sas.saui.i.freq̃nt q̃tere.a quatio tis.
Jñ b z b quassibilis.z bs le.z quassabũdꝰ da
dũ.i.facilis ad q̃ssandũ vl sibi quassanti. et
quassito tas.fre. Et quasso cõponit cõquas
so sas.i.simul quassare
Quaterno nas.n.p.i.q̃ternos facere vel q̃ter
nũ vl q̃ternis distinguere vl ordiare. Et cõ
ponit cõquaterno nas.i.simul q̃ternos con
iungere. Disquaterno nas.i.q̃ternos vl p q̃
ternos distinguere vel dissligare seu disiũge
re. Requaterno as.i.iteꝝ quaternare vl dis
quaternare
Quatio tis.q̃ssi.ssum.a.t.i.cõmouere cõcute
re ꝑterrere ꝑcutere vexare.z scribit̃ p t.qđ di
nosci põt ad scdam psonaz q̃tis.sz t.accipit
sonũ de c.in quatio. Et cor.q̃. Unñ Seduliꝰ
Uertit̃ z trepidã q̃tiũt vada falsa Dianam.
Quatare vl quassare dicunt̃ rane cũ vocem
emittũt ẏm Mugẽs. Et Paꝰ.dic. Quatat p
rana ỏr.sicut p corꝫo crocitat
Queo quis quiui vl quũ quitũ q̃re.n.q.id ẽ.
posse. Et cõponit cũ nõ.z ỏr nequeo.q̃s. ne
q̃ nequtũ nequre.i.nõ posse.z cor.q̃ in supꝰ.vt
q̃tũ nequtũ.z scribit̃ q̃t z nequt p t.
Querulor arẽs.d.p.i.lamẽtari.z ỏr a q̃ror
Querimonior aris.d.p.i.lamẽtari
Querito tas.i.frequẽter q̃rere
Quero q̃ris q̃siui q̃sitũ.a.t.i. inuestigare.ro
gare.pscrutari.requrere.ꝓsulcre petere vel in
terrogare.
Queror rerẽs.q̃stus sum.d.t.i.lamẽtari.z ỏr a
q̃ro ris. Qui em̃ ꝓquerit aliq̃d q̃rit. vt fiat.s.
vindicta vl aliud. Jñ q̃stor q̃strix q̃stio q̃stꝰ
Uide g̃ q istа syncopata descẽdũt a q̃ro .sed
integra descẽdũt a q̃ror ris. Et q̃ror depo
nẽs est cũ suis cõpositis.z cor.q̃ z retinet e.i
cõpositis. vt q̃ror q̃reris. Loquor ꝓq̃rerẽs
Sz q̃ro pdu.ꝑma. Unñ. Queritꝰ argentũ. q̃
ritur pcussus ab hoste. Absit ab illa q̃ri.que
cõstat turpia queri
Queso sis.ẏbũ desiderativũ a q̃ro ris.i.cuꝫ
desiderio q̃rere rogare obsecrare Et declina
batꝰ olim integre z regulariꝫ z faciebat ꝑteri
tum quesi vel qsiui z supinũ q̃sitũ pe.pdu.sz
modo est defectiuũ.qz nõ vtimur nisi duab
ꝫ vocibꝫ pñtis tpis.s.q̃so z q̃sumus. Et est
anormalũ. A q̃ q̃sito tas.pe.cor. Et est ẏbũ
frequentativũ. Et pducit ꝑma queso Unde
Ouidꝰ põto. Da veniã q̃so. nimiocꝫ igno
sce timori
Questionor arẽs.d.p.i. inq̃rere.q̃stionẽ facere

Quieo es.cui.vl' quiet⁹ sum.i.esse vl' fieri q̃e tum. Et cõponit adquieo es.cui.quietũ.i.assentire Jñ adq̃etus ta.tũ. Itẽ cõquieo es.requieo es. Jñ req̃etus ta. tũ.qđ cõponit irrequiet⁹ ta.tũ. Et tã a q̃eo 7 ei⁹ compositis descendũt quiesco.adq̃esco.cõquiesco.req̃esco q̃ hñt vocẽ inchoatiuoꝝ. Quieo 7 ei⁹ cõposita neutra sunt 7 absoluta.ſz nõ sunt in vsu in p̃nti ſz in p̃terito

Quieto as.aui.a.p.i.q̃tũ facere Et ponitur q̃ñq̃ꝑ absoluere a debito vl' reddere debitũ

Quidã tñ in hac sig̃tiõe subtrahũt e 7 dicũt quito tas.taui.qđ magis vulgare ẽ q̃ꝫ regulare. Et cõponit inq̃eto tas.i.molestare.inq̃tum facere

Quirito tas.n.p.i.romanizare vl' more q̃ritũ se hr̃e.vl' ad modũ q̃ritũ eq̃tare. Et ꝺr a q̃ris vl' q̃ritis. Ul' q̃ritare.i.pp'm alloq̃.7 p.ri.

Ra nte A

Racemoꝝ arſ.ꝺ.p.i.sparsas vuas vl' racemos colligere. Et pdu.ce.

Radico as.aui.n.p.i.radices emittere vl' radicibꝫ firmare.7 ꝺr a radix cis. Et cõponit abradico as.i.a radice euellere.7 arradico as.i.valde vl' ad aliq̃d radicare. Diradico as.i.diuellere Eradico as.i.euellere. destruere. Jñ eradicãs tſ.o.g. Uñ Job.xxxj Oia eradicans genimia. Radico ꝑ radices emittere neutꝝ ẽ. Jn alia sig̃tiõe cũ suis cõpositis actiuũ.7 ĩ vtraq̃ sig̃tione pdu.di.

Radio as.aui.i.splẽdere Et cõponit Jrradio.as.i.int⁹ vl' valde radiare. Pꝛeradio as Obradio as.i.circũcirca vl' ꝰ splẽdere. Radio 7 cõpositа neutra 7 absoluta sũt. licꝫ qñ q̃ ponant trãsitiue vl' ꝑ illumĩare vl' ꝑ illustrare. Et cor.ra. Uñ in Tobia ꝺr. Pꝛeradiat ꝑles.plis bonore pr̃

Rado. is.rasi.a.t.i.iterſecare.supficiẽ remouere.vl' paꝝ diminuẽdo applanare. Jñ rasiz aduer. Et pd.ra. Uñ in aurora ꝺr. Erumĩa mortis hñs de libro radit⁹ isto

Ranceo ces.cui.n.s.i.irasci indignari fetere.esse vel fieri rancidũ.7 ꝺr a rancid⁹

Rapio.pis.pui.a.t.i. violent⁹ auferre.7 ꝺr a rũpo pis.q̃ em̃ rapit q̃i rũpit. Jñ raptim adverbiũ.i.festinant violent.q̃si ruptim. Et rapto as.aui.i.freq̃nt⁹ rapere.trahere. A q̃ rapto tas.aliud fre.7 cor.ra. Uñ Pꝛosper Jnuitus x̃pi munera nemo rapit

Rareo res.rui.n.s.i.esse vl' fieri raꝝ. Jñ raresco scis.incho.7 p.ra.

Raso as.est frequẽtatiuũ de rado dis. A q̃ aliud frequẽtatiuũ rasito as.pe.cor.

Ratiocinoꝝ arſ.ꝺ.p.i.rõe vti. rõnabiliter loq̃ ꝓtractare.7 ꝺr a rõ.7 cor.ci.

Raucio cſ.rausi rausuz.n.q.i.esse vl' fieri raucum.pauca loq̃.7 ꝺr a rauc⁹

Raueo ues.ui.n.s.i.esse vel fieri rauũ. Jnꝺ raueſco scis.incho. fm Hug.

Rauio as.n.p.i.raucũ esse vl' fieri.7 ꝺr a rauia. Jñ rauiat⁹.ta.tũ.i.rauc⁹.7 hec rauiatio onis.i.raucitas

R ante E

Rebello as.aui.n.p.i.resistere repugnare ꝯdicere ꝓtẽdere

Reboo as.aui.a.p.i.resonare remugire.7 ꝺr a re 7 boo as. Jñ h̃ reboat⁹ tus.tui.

Recalcitro as.aui.a.p.ꝺr pcutere vl' resistere.retro pede iacere.sic faciũt eq̃ q̃ pcutiunt trãseũtes iuxta se.7 ꝺr a re vel retro. 7 calcitro as.7 cor.ci.

Recedo dis.dere.n.t.i.retro cedere refluere. separe.abscedere

Recẽto as.a.p.i.ad recẽtiã reducere

Recẽſeo ses.sui.sũ.scẽ ꝯiugatõis Et recẽſo sis.siui.sitũ.tertie ꝯiugatiõis. Et recẽſio. sis.siui.sitũ.q̃rte ꝯiugatõis.oĩa ĩ eodẽ sensu. .i.nũerare.itez nũerare recitare recolere remẽoꝝare reuenerari recognoscere.7 sũt actiа

Recepto as.aui.i.freq̃nt recipe vl' recollige re in domo sua.7 ꝺr a recipio pis.

Recidiuo as.pe.pd.a.p.i.renouare.p⁹ casuz repare Itẽ recidiuãt illi infirmi q̃ ĩ ꝯualescẽtia sunt.7 postea cadũt ĩ infirmitatẽ Uñ fm h̃ Recidiuare.i.in infirmitatẽ itez cadere

Recido dis.n.t.i.itez vl' retro cadere.7 ꝺr a re 7 cado dis.7 carz sup̃.7 cor.ci. Itẽ recido dis.di.cisũ.i.retro cedere l' itez l' ex oĩ pte.7 cõponit a re 7 cedo dis.cecidi Et p.ci

Recino nis.nui.cẽtũ.n.t.i. itez vl' retro canere vel recitare.7 ꝺr a re et cano nis.

Recipio pis.cepi.ptũ.a.t.i. itez vl' retro capere.et ꝺr a re et capio pis. Jñ h̃ recept⁹ tus.

Recipꝛoco as.a.p.i.itez pe/ tui.7 cor.citere inuicẽ ꝑ se ponere vel ꝯuertere vel reflectere. Et cõponit a reci qđ ẽ itez 7 pꝛoco as Jñ recipꝛoc⁹ a.ũ.i.itez ꝯuersiu⁹ repetitiu⁹. Uñ Recipꝛoca ꝺr ꝓstructio ĩ q̃ cadẽ pſona itez repetit. vel ĩ q̃ eadẽ pſona videt agere et pati vt Ego diligo me Tu diligis te Petr⁹ diligit se.7 cor.pro

Reclamo as.aui.a.p.i.post aliquẽ vel iterũ clamare fm Hug. Uel fm Pap̃. Reclamat recusat ꝓtradicit inficiat.7 pdu.cla.

RE

Reclino as.aui.a.p.i.iterꝫ clinare siue iterũ flectere vl' curuare. Et ponit aliqñ simpl'r ꝓ flectere ⁊ appodiare vl' deponere. ⁊ dr a re.et clino as. Uñ Lu.ix. Uulpes foueas hñt.et volucres celi nidos.fili⁹ aũt hoīs nõ hz vbi caput suũ reclinet.

Recogito tas.n.p.i.aīo repetere

Recolo lis.a.t.i.rememorari. recordari. ad memoriã reducere. vl' iterꝫ colere

Recõpenso sas.aui.a.p.i.reddere.ꝑsoluere. remunerare vl' iterꝫ trutinare.eq̃re.⁊ cõponitur a re.⁊ cõpẽso as.qđ est cõpositũ ex con.⁊ pẽso sas.

Recõcilio as.are.a.p.i.repacificare

Recõdo dis.di.vl' didi.sum.vl' dituz.a.t.i. abscõdere vl' reponere.⁊ dr a re ⁊ cõdo. dis. Jñ recõdit⁹ ta.tũ.⁊ recõsus.sa.sum.

Recordor. ar⁊.at⁹ sum.d.p.i.reminisci. aīo repetere. Et ꝯstruit cũ actõ ⁊ gtõ.tñ differẽt qꝛ recordor lectõnẽ.i.firmo vl' recito vl' narro.vl' de ea mẽtionẽ facio.sz recordor lectionis.i.memorit teneo lectionẽ. Jn vtraqꝫ tñ ꝯstructiõe inuenit mõ hũc.mõ illũ sensuz ex ꝑmere. Et dr recordari q̃si ea q̃ retro sunt.et ꝑterita iterꝫ ad cor reducere.ꝟm Hug. Cõstruit etiã cũ ablatiuo. Nã ꝟba q̃ ꝑtinẽt ad recordationẽ vl' obliuionẽ regũt gtm̃ ex natura trãsitõis.⁊ sil'r ꝯstruit cũ actõ ⁊ ablatio

Recrastino as.n.p.i.iterꝫ crastinare vl' ꝓlongare.⁊ dr a re ⁊ crastino as. Jñ recrastinans t⁊.o.g. Et cor.sti. Uñ Hiero.in epl'a ad paulinũ.viij. Nisi tu sꝑ recrastinãs

Recubo bas.n.p.est ꝓprie ĩ cubiculo iacere. sicut recubat languid⁹. Itẽ recubare.i. sedere vel iacere ad comestionẽ

Reculco cas.a.p.i.iterꝫ calcare

Recupero as.are.a.p.i. restaurare. deꝑdita adipisci.

Recuso .sas.i.refutare. ꝑuipẽdere. nolle.q̃si freq̃nt cudere. vt fiat re.i.retro.q̃si p⁹ponat.

Redamo mas.a.p.i.rursum amo.⁊ interponit d.causa euphonie

Redardesco.scis.i.cõburere.a re ⁊ ardesco ĩterposita d. Uñ Ouidi⁹ de reme Flãma redardescit q̃ modo nulla fuit

Redarguo guis. gui.gutũ.n.t.i. iterꝫ arguere vel rep̃hẽdere.⁊ dr a re ⁊ arguo is.⁊ interponit d.causa euphonie

Reddo dis.didi.redditũ.a.t.i.restituere.ip̃i cui⁹ erat dare.⁊ dr a re.⁊ do das

Redeo dis.dire.pe.ꝓd.n.q.remeare.reuenire vl' recurrere vl' regredi Sz reddo dis. reddidi.pe.cor.ꝑ geminũ d.i. restituere. Unde.

Reddit ex reddo.redeo dis.inde redit.

Redibeo bes.bui.bitũ.n.s.i.rursum debere.⁊ dr a re.⁊ debeo bes.⁊ cor.di.

Redifico as.aui.a.p.i.iterꝫ edificare.⁊ dicit a re.⁊ edifico as.⁊ cor.fi.⁊ subtrahit e.

Redigo gis.degi.redactũ.a.t.i.pñtare.reducere.reuocare.retro vl' iterꝫ agere.⁊ dr a re.et ago agis.⁊ interponit d.⁊ cor.di.

Redimio mis.miui.mitũ.a.q.i.coronare.ornare.⁊ dr a re ⁊ diadema.⁊ cor.di. vbiqꝫ Uñ Ouidi⁹ in epi. Bacch⁹ an⁹ bacchi ꝯiunx redimita corona Jnuenit etiã redimo mis.q̃d cõponit a re ⁊ emo mis. Et corr̃.di.⁊ ẽ tertie ꝯiugatõis. Uñ. Est redimit q̃rte de se faciẽs redimire Ac redimo.redimis inflectõ tertia dicit. Jñ redimit⁹ ta.tũ.i.ornat⁹.coronat⁹. sz ꝓdu.mi. Uñ redimitis casus dti ⁊ ablatiui nũeri pl'is ꝓdu.pe. Sz redimit⁊ ꝟbũ a redimo is.cor.mi. Uñ Dañ.ij. Tꝑs redimit⁊.

Redimo mis.redemi redẽptũ.a.t.i.eripe.saluare.iterꝫ emere. vl' qđ suũ fuerat retro emere ⁊ recupare.⁊ dr ab re. ⁊ emo mis.⁊ ĩterponit d. Qui em̃ emit alienũ emit. Qui redimit id redimit ꝓprie qđ suũ fuit ⁊ suũ esse desijt Uñ Jesus xp̃s dict⁹ est ꝓprie redẽptor hũani generis.qꝛ cũ ꝑus suũ fuisset illud amiserat in trãsgressione ꝑcepti ei⁹.⁊ cor.di.

Redocreo creas.aui.a.p.i.iterꝫ ocreare.⁊ dr a re ⁊ ocreo as.interposita d.

Redoleo les.leui.vl' lui. letũ vl' litũ.n.s.id ẽ bonũ odorẽ emittere.bñ olere.suauit spirare.⁊ dr a re ⁊ oleo.ĩterposita d.⁊ dr tm̃ redolere ꝓ bono odore Sz olere tm̃ đ malo. Itẽ redolere accipit trãsitiue q̃dã trãslatione. vt Hec dictio redolet sig̃tionẽ illi⁹.i.hz vel retinet ⁊ q̃si quodã odore repñtat

Redorso as.aui.i. retro ⁊ a posteriori dorsum scindere.⁊ dr a re ⁊ dorsum Unde dicit Equ⁹ redorsat⁹ est a posteriori.

Reduco cis.aliqñ cor.ꝑmã.⁊ scribit ꝑ vnũ d.aliqñ ꝓdu.eã.⁊ tũc geminat d. Et ẽ reducere retro vl' iterꝫ ducere.reuocare.ad se restituere. Unde Uirgili⁹ in.iiij.eney. Amissam classem socios a morte reducit

Redũdo das. daui.n.p.i.retro vndare.exuberare.abũdare.reuertere.redire.⁊ ĩterponit d.⁊ dr a re ⁊ vndo.das. Et ꝓdu.da. vt redũdabis.redũdare.redũdat⁹

Refello lis.li.a.t.i.repellere.falsificare.⁊ ꝟm vsum caret sup̃.⁊ ꝟm artẽ deberet facere refelsum.sic fallo fefelli falsum. Et vt dic̃ Papias. Refellit.i.impugnat.refutat. redarguit.reuincit

RE

Referbeo bes.n.s.i.itez calere

Refero fers.tuli.latũ.i.recitare.renunciare. dicere.reportare. Uel referre retro vl' iterum ferre. Itẽ ferre.i.distare.ꝫm ħ sepe teneꝫ imp sonaliꝫ. vt refert an facias ħ vel illõ. Itez refert.i.pdest. vel ptinet ad officiũ vl' vtilitatẽ alicui⁹.7 ꝫm ħ ip est impsonale refert.7 sem p pstruiꝫ cũ gtõ cuiuslibet casuaꝫ.exceptz gtis pncipaliũ.pnoim cũ q̃b nõ cõstruiꝫ cã coin cidẽtie.sz p illis pstruiꝫ cũ ablatiuis femini nis suoz possessiuoz. vt Refert socratis. vl' mea. vel tua.vl' sua.vl' illi⁹.i.pdest socrati vl' tibi.vel mihi. vel sibi vel illi.vel ptinet ad of ficiũ vl' vtilitatẽ socratz.vel meã vel tuã. vel suã ꝫm Aug. Et scias q refert p distat pd. pmã. Uñ q̃dã. Stulti⁹ si q̃ refert q̃ sint ea ñ puto refert. Itẽ Prudenti⁹. Nil refert armis palma ptingat dolis ve. Et iõ dicũt q̃dã q hec ppositio repducit in refert impsonali. vl' forte pducit positiõe

Refertio tis.si.tũ.a.q.i.replere.ispissare.psti pare. Iñ referto as.fre.ꝫm Aug. Pap. vero dic. Referta plena.bñ farta.obesa. crassa. ꝛc.

Refício cis.feci.ctũ.a.t.i.restituere.recreare.

Refiteor terz.ssus sum.d.s.i.itez vl' retro fa teri vel negare

Reflecto tis.a.t.i.itez flectere

Refleo fles.n.s.i.itez flere.exuberare

Refloreo es.n.s.i.itez florere. resplendere.7 reuirere

Refocillo las.a.p.i.reficere.itez focillare

Reformido das.n.p.i.q̃si cũ q̃dã formidine retrahi

Reformo as.a.p.i.itez vl' denuo formare.7 ppie ẽ p⁹ lapsum. vl' pristinã formã redigere.

Refragor garz.atus sum.d.p.i. resistere. repu gnare. ptradicere.recusare

Refrico as.are.a.p.i.itez vl' reuerse fricare. 7 ponit p resistere vel ptradicere.

Refrigeo. es .xi. vl' gui.frictũ.n.s.i.itez fri gere Uñ in euãgelio Refriguit charitas ml' toz. Iñ refrigesco scis.incho.

Refrigero as.aui.a.p.i.releuare.psolari. re frigerii dare.7 dr a re 7 frigero as.

Refringo gis.fregi.fractũ.a.t.i. itez vel re tro frãgere.7 dr a re 7 frago gis.

Refugio gis.fugi.gitũ.a.t.i.itez vl' retro fu gere. vel ad aliquẽ fugere cã euadẽdi vel ha bendi auxiliũ.7 dr a re 7 fugio gis.

Refundo dis.a.t.i.itez fundere.retribuere.

Refuto as.a.p.i.renuere recusare repbare

Regero ris.si.a.t.itez gerere vl' destruere ge stum. vel reputare vel relegare

Regno nas.aui.n.p.i.regnũ obtinere.7 cõ ponit Cõregno nas.id est simul regnare. Re gno 7 eius cõposita neutra sunt 7 absoluta. q̃uis quãdoq̃ ponanꝫ transitiue. vt Iste re gnat hanc terrã. id est regnando obtinet vel possidet

Rego gis.rexi rectũ.a.t.i.gubernare. minis strare ꝫm Aug. Pap. dicit. Regit. corrigit. gubernat. administrat. Et dr regere q̃i recte agere.7 est etymo. Iñ rect⁹ cta.tũ.7 cõparat Iñ recte tius. sime. aduer. Et rectitudo.tu dinis. Et cor. pmã rego gis. sz rex gis. pduc pmã. Uñ Si bñ regna regis. es dign⁹ noie regis.

Regredior derz.gressus sum.d.t.i. redire. re tro gradi

Rehabeo bes.bui.bitũ.a.s.i.itez hre qõ iã habuim⁹.7 hre desiuim⁹.7 cor. ha.

Reiício cis.ieci.iectũ.a.t.i.itez vl' retro ia cere.7 dr a re 7 iacio cis. Iñ reiect⁹.a.ũ.7 re iecto tas. frequẽtatiuũ

Reiuuenesco scis.i.frequẽter reiuuenere vl' florere siue splendere

Relego gas.gaui.a.p.i.remittere. Et relega re est dãnare. in exiliũ mittere. s. in aliquã in sulam vel aliũ locũ. vt ibi ꝓpter delictum ali qõ q̃d cõmisit morã ad tps faciat. s. p quin quenniũ.7 est quasi bannire.7 dr a re 7 lego. gas. Iñ ħ relegatio onis. q̃ddã gen⁹ dãnati onis. cũ aliq̃s p aliquo cõmisso interdiceba tur a patria 7 ꝓuatiz videbat recedere.7 sua nõ amittebat.7 spem habebat reuertẽdi Iñ relegatus ta.tũ. sic damnat⁹. Et dr relega re sic damnare. quia relegat⁹ semp habebat spem vt retro legaret. i. vt reuerteret. Itẽ re lego gis. potest cõponi a re.7 lego. gis. 7 tũc declinat Relego gis. tertie cõiugationis. i. itez vel retro legere.7 retinet e. in psenti. qõ mutat in i. in aliis compositis. Et relego as producit le. Sed relego gis. corripit le. Un de. Lector sic releges vitiũ quod ab arte re leges. Quisq̃ relegatus sua cum remeabit habebit

Relido dis.a.t.i.retro vel itez ledere.7 dr a re 7 ledo dis. Et p. li. Iñ relisus.a.ũ.i. retro vel itez lesus

Relino.nis.releui releti.a.t.itez linire 7 dis cooperire. s. ab ore dolij operculũ remouere. et fit qñ est euacuatũ.7 cor. li.

Relinquo.q̃s.qui.lictũ.a.t.i. deserere. Et p ducit li. reliq̃ pteritũ. Sz reliq̃ nomẽ plura le de reliqu⁹.a.ũ.pe.cor. Uñ. Sũt hoies re liqui memorãs q̃s mẽte reliq̃

Reliteo tes.n.s.i.iterum vel retro latere.
Reluctor aris.d.p.i.contra luctari et resistere. Inde reluctans tis.i.contra luctans. resistens repugnans incertus hesitans pendens.
Reluo is.a.t.i.retro vel iterum luere. vl' delauare vel resoluere.
Remando das.daui.a.p.i.iterum vel retro mandare. Unde Esaie.xxviij. Manda remanda.
Remedeor deris.d.s.i.iternm remederi.et caret suppletõne p̃teriti ⁊ supini. ꝓ q̃ dicim⁹ remedicatus sum. Iñ h̃ remedium dij.medicina q̃ post lapsum succurrit. Et hinc remediolum li.diminutiuum
Remedior aris.atus sum.d.p.i. remedium ꝯferre mederi.⁊ d̃r a remedium
Rememoror aris.atus sum.d.p.i.iterꝫ memorari. Unde p̃s. Rememorati sunt. quia de⁹ adiutor eoꝝ est
Remeo as.aui.a.p.id est.redire retro meare vel iterum meare vel reuenire.et dicitur a re et meo.as
Remetior tiris.titus sum.vel remẽsus suꝫ. d.q.i.iterum metiri vel reddendo metiri. et dicitur a re ⁊ metior.et produ.me. Inue nit̃ tamen in passiua significatione. Uñ Luce vj. Eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetiet̃ vobis
Remigo gas.gaui.a.p.id est.remum agere Et d̃r a remus.⁊ componit̃ arremigo as.id est.ad litus remigare. Corremigo gas.id ẽ. simul vel cũ alio remigare. Diremigo gas. id est.diuersis modis.vel in diuersas partes vel dissonanter remigare. Q, autem d̃r remigo q̃si remuꝫ ago.poti⁹ videt̃ eẽ etymo. q̃ compositio.⁊ cor.mi.
Reminiscor scerꝫ.d.t.i.recordari ad memoriam reducere recolere.⁊ caret supino ⁊ suppletione p̃teriti. qꝛ caret participio p̃teriti tp̃is.⁊ h̃ verum est ꝑm vsum.nam ꝑm artem deberet facere rementũ ⁊ rement⁹. Uñ Priscianus in li.x.dicit. A reminiscor supinuꝫ vel participium p̃teriti vel futuri in vsu nõ inueni.q̃uis ratio quoq̃ rementũ q̃uo cõmentũ exigat dici.
Remitto tis.a.t.i.retro vel iterum mittere. vel dimittere ⁊ condonare vel dissoluere vl' lenire non ex toto intendere.et dicitur a re. et mitto Inde remissus.a.um.q̃d retro mittitur.vel quod non ex toto intendit̃.sed parũper lenitur. Uñ q̃ddam aduerbium d̃r remissiuũ.q̃d designat remissionem alicuius rei ꝑm Hugui. Papias vero dicit. Remissus fessus benignus simplex indulgens dimissus.
Remordeo des.a.s.i.cruciare sollicitare sepe mouere.de medio tollere separe.
Remoror aris.atus sum.d.p.i.iterꝫ morari retardare. Iñ remora.re.i.mora impedimentũ. Unde Liuius. Q, iam nox gressui meo remoram facit. Et cor.mo.
Remoueo ues.remoui.a.s.i.iterum mouere vel separe. Iñ remot⁹ a.um. Et remote ⁊ remotim aduer.i.separatim.
Reniteo tes.n.s.i.resplendere.
Renitor teris.renisus vel renixus sum.d.t. id est.resistere reluctari contradicere. Et d̃r a re.⁊ nitor.teris
Renouo as.a.p.id est.restaurare vel innouare.
Renuo.is.a.t.id est.refutare recusare denegare.
Renũcio as.a.p.i.iterum nũciare vel renuere vel remittere vel negare. Unde d̃r. Liberum est vnicuiq̃ iuri suo renũciare.i.remittere ius suũ ⁊ negare eo se velle vti.
Reor reris.v̄bum deponẽ.i.extimare putare opinari. Iñ ratus.a.um.p̃ticipium
Repando dis.di.sum.a.t.id ẽ.recuruare vl' claudere vel recludere.
Reparo as.aui.a.p.iterum vel retro parare Et d̃r a re.⁊ paro ras.
Repatrio as.aui.n.p.i.ad patriã remeare.
Repedo das.daui.n.p.i.retro pedem dare. remeare. Et d̃r a re.⁊ pes. Unde equus dicitur repedare cum retro pedem iacit ⁊ p̃cutit. Unde. Retro pedem iaciens repedat. repedatq̃ reuertens. Inuenit̃ etiã repedo. dis.et tunc producit pe.sicut pedo.pedis. Unde. A pedo dic repedo. sed dat tibi pedo repedo. Inde repedito tas.pe.corr̃.verbum frequentatiuũ
Repello lis.repuli repulsum.a.t.i. retro pellere ꝓpulsare. Et d̃r a re.⁊ pello lis. Et pello habet vbiq̃ vnũ p. vnde p̃mam cor. vt Repuli repulsum.tamen autores geminant p. in tertia p̃sona p̃teriti. vt faciat p̃mã longã Unde Lucan⁹. Repulit a libitis immensum sirtib⁹ equor. Sed Ouidi⁹ in p̃ma persona recte corripit dicens. Queq̃ feros repuli doctis medicantib⁹ ignes.
Repenso.sas.a.p.id est.vicem reddere. retribuere.
Rependo dis.di.a.t.id est.reddere.remunerare. Et d̃r a re.et pendo.dis.

Reperio.ris.ri.repertum.a.q.id est. inueni re. Et scias q̄ reperim⁹ vltro occurrentia. Inuenim⁹ quesita. Uel reperire est scire de re ꝑdita vbi sit. Inuenire autē est rem ꝑdi/tam rehabere. ſm Hug. In Grecismo autē dicitur. Quesita inuenio repis quod sors parat vltro. Et reperio duplicat p. in p̄teri/to. sed in presenti et que veniunt a presenti non geminat. Et sic p̄mam cor. in presenti. sed in preterito producit. Supinum vero per vnum p. scribitur. et corr̄. primam. vt re pertum.

Repeto.tis.a.t.i.recolere. vel retro. vl' iterū petere vel iterare. reposcere.

Repignero.ras.a.p.i.pign⁹ recipe. vel iterū pignerare. vel depignerare.

Repilo.as.a.p.i.iteꝝ pilare. ⁊ d̄r a re. ⁊ pilo Et ꝑdu.pi.

Repingo.gis.repegi.ctum.a.t.id.ē iterum vel retro impellere. Et dicit̄ a re. et pango. gis. quod est coniungere vel impellere. Uel dicit̄ a re. ⁊ pingo.gis. Et est repingere iteꝝ pingere.

Repleo.ples.pleui.a.s.i.complere.

Replico.cas.care.a.p.i.reuoluere. repetere aliquid multotiens

Repo.pis.psi.ptum.n.t.id est. latenter ītra re vel ventre iuxta terram ire. vt faciunt ser pentes ⁊ pisces. ⁊ q̄cūq; in brachijs nō ele/uant̄. ſz corpe rapiūt terram. ⁊ ꝑd̄. re. Unde Ouidi⁹ in epi. Sed mouet obrepens som/nus anile caput

Repono.nis.a.t.i.collocare. competent̄ sta tuere. in remoto ponere.

Rep̄hendo.dis.dere.a.t.i.arguere increpa re. detrahe.

Rep̄sento.tas.tare.a.p.i.assimilare. effigiez figurare.

Rep̄mo.mis.a.t.i.refrenare. compescere

Reprobo.bas.id est. iterum probare vel vi tuperare.

Repto.tas.taui.i.freq̄nter repere. Jñ rep/tito.tas.aliud freq̄ntatiuum.

Repudio.as.aui.a.p.id ē. repellere refutare spernere vel dedignari respuere.

Repugno.nas.are.n.p.i.resistere reluctari. vel iteꝝ pugnare.

Repullulo.las.laui.n.p.i.iterū post casum pullulare ⁊ recrescere.

Repungo.gis.a.t.id est iterum vel retro pū gere. s. viceuersa pungentē pungere.

Requieo.es.eui.ctum.n.q.i.iteꝝ quiescere. requiem habere. ⁊ d̄r a re. ⁊ quieo.es. Jñ re/quiesco.scis.inchoatiuum

Requiro.ris.siui.situ.a.t.i.iteꝝ querere. vel inuestigare vel inquirere.

Resartio.tis.tire.a.q.id est. dissuere vel ite/rum sartire reficere vel restaurare. vel resti/tuere.

Resero.as.are.a.p.id est. aperire pandere vl' iterum serare. recludere. quasi retro seraz fa/cere ⁊ remouere.

Resecro.cras.craui.a.p.i.sacrare vel execra re vel exoluere vel liberare. dimitt̄e.

Resideo.des.n.s.i.pigrere. q̄i retro sede re/manere. retro morari. Jnde residesco.scis. in cho. ⁊ d̄r a re. ⁊ sedeo.des.

Resigno.nas.naui.a.p.i.iteruz signare. vel signū auferre ⁊ aperire. vel retro signare red dere. restituere.

Resilio.lis.liui. vel lij.n.q.i. iteruz vel retro salire. Unde ⁊ d̄r ille resilire a pacto qui di/mittit pactū ⁊ cessat retro. Jnd̄ resulto.tas frequentatiuum

Resipio.is.n.t.id est. iterum sapere. redire ad sapere. proprie ille resipit qui penitēs fo/refacti redit ad satisfactionem ⁊ ad sape q̄d dimiserat forefacieudo Jñ resipisco.scis.in choatiuū.

Resisto.stis.id est. reluctari. refragari. re/pugnare.

Resoluo.uis.a.t.id est. iterum soluere. vl' re tro ligamen deducendo soluere ⁊ separe.

Resono.as.n.p.i.iterū vel retro sonare. vel ad sonū alteri⁹ sonare.

Respicio.cis.xi.ctum.a.t.i. retro aspicere. Jnde respecto.tas. ꝟbum frequentatiuum id est. frequent̄ respicio

Respiro.ras.n.p.i.retro vel iteꝝ spirare vel quiescere. pausare a labore

Respondeo.des.di.n.s.i.retro petenti vo/cem mitt̄e vel reddere vel ꝯsonare vl' resiste/re. contradicere. Jnde responso.sas.id est. frequēter respondere. resistere contradicere. Jnde hoc responsum.si. Et hoc responsori um.rij. Sed responsum quod dat̄. Respon sorium ꝟbum vel ꝟsus q̄ sepe iterat̄ Et di/cit̄ sic quia vno desinente id alter responde/at. Jnde responsiuus.a.um. ⁊ responsori/us.a.um.

Respuo.is.spui.sputum.n.t.id est. iteꝝ vel retro spuere. vel recusare. renuere vel vili/pēdere.

Restauro ras.aui.a.p.est ꝓprie tertio repare renouare. redintegrare

Restinguo.guis.xi.ctum.a.t.i. extinguere.

R I

iterꝝ mortificare delere
Restituo.is.a.t.i.retro vel iterũ statuere.ꝛ dr a re ꝛ statuo. Item restituere ĩportat redditionẽ illiꝰ rei q̃ iniuste ablata est
Resto.stas.stare.n.p.id ẽ.resistere ꝛ obstare. Itẽ restare.i.supesse ꝛ supfluere. Itẽ restare est a motu stare et cessare. Inde restito.tas. id est.freq̃ntare sepe in diuersis locꝫ restare.
Restringo.gis.a.t.id est. iterum vel retro stringere vel ampliare. vel a strictura remouere.
Resulto.tas.taui.a.p.id est.cõtradicere. resilire reluctari reclamare. vnde splendor solis vel speculum resultat cum in opposito reperiuntur.
Resumo.is.ere.a.t.i.iterꝝ sumere.
Resurgo.gis.n.t.id est.iterum vl' retro surgere.
Resuscito.tas.tare.a.p.i.iterꝝ suscitare.
Retardo das.a.p.i.morari cohibere
Retego.gis.a.t.id est.iterꝝ tegere vel discooperire.
Retendo dis.a.t.id est.iterꝝ tẽdere vel a tẽsura remouere
Retento tas.taui.v̄bũ freq̃ntatiuũ.i. iterũ tentare vel freq̃nt' retinere.
Retexo.xis.a.t.i.iterꝝ texere vel texturã destruere remouere.omissa d̄ nouo referre.aperire declarare.
Reticeo ces.n.s.i.tacere supersedere. dissimulare.
Retineo nes.retinui retentũ.a.s.id est. tenere conseruare. Et componit' a re. ꝛ teneo nes.ꝛ cor.ti. Unde Facetus. Querit' euentu socius tamẽ arte tenetur. Res breuis est queri sed retinere labor.
Retio tis.tiui.a.q.id est.reti capere.et dicit' a rete. Et componit' irretio tis.i. illaqueare impedire.ꝛ produ.re.
Retracto tas.a p.i.iterꝝ tractare tractata.repetere omissa. q̃d ꝛ retrecto inuenit'.
Retribuo buis.buere.a.t.i.iterꝝ tribuere
Retrogrador aris.d.p.i.retro ire.gradi retro.ꝛ dr a retro.ꝛ grado as.ꝛ cor.gra. Inde retrogradus.a.um.i.retroiens vel retro gradiẽs. vt Cancer dr retrogradus. Et planeta quandoqꝫ est retrogradus.ꝛ q̃nqꝫ ꝓcessiuus.q̃nqꝫ stationariꝰ. Et mulus vitiosus similiter quandoqꝫ est retrogradus.quandoqꝫ ꝓcessiuus.q̃nqꝫ stationarius.
Retrudo dis.dere.a.t.id ẽ.intro trudere vl' claudere. Uel retrudere.i. retro trudere vel extra trudere.

Retundo.dis.retudi retusum.a.t.id est.retro tundere.vel tundendo retro opprimere. ꝛ acumen ferri destruere
Reueho is.a.t.i.reportare reducere
Reuelo.las.a.p.id ẽ.detegere aperire vl' manifestare.
Reuereor reris.ueritus sum.d.s.id est. valde vereri verecundari timere.ꝛ ꝓprie cum exhibitione reuerentie
Reuerso.sas.a.p.id est.retro versare.et dicitur a re ꝛ verso.sas.
Reuertor teris.reuersus sum.d.t.id est. retro vertere vel redire.quod antiqui dicebãt reuerto.tis.ꝛ dicit' a re ꝛ verto.tis.
Reuiuo.uis.reuixi.n.t.i.iterꝝ viuere. Inde reuiuisco.scis.inchoatiuũ.i.resurgere.
Reumatizo.zas.zaui.n.p.i. reuma pati vel emittere.ꝛ dicit' a reuma.
Reuoco.as.a.p.i.iterꝝ vocare. Itẽ reuocare domũ.est allegare ꝛ dicere se non posse compelli eo loco quo conuenit' ad litem suscipiẽdam.sꝫ remitti ad locum in quo domiciliũ habet. Inde dicũt legatos qui romam mittunt' non debere conueniri ipsis inuitis. sꝫ habẽt ius reuocandi domũ.c.fi.d̄ fo.cõpe.
Reuoluo.uis.reuolui.reuolutum.a.t. id ẽ. iterꝝ voluere.

R ante I

Rideo.des.si.sum.n.s.i.gaudẽ letari Et dicit' a radio.as. Qui em̄ ridet dẽtibꝰ videtur quasi radiare. Jñ h̄ risus.sus.sui. Et hic ꝛ h̄ risibilis.ꝛ hoc le.i.aptum natum ridere. Inde risibilit' aduer. Et h̄ risibilitas.tatis Et produ.ri. Unde Oratiꝰ epi. Nocturnos lemures portenta thesala ride.
Rigeo.ges.rigui.n.s.id ẽ.eẽ vl' fieri rigidũ. scꝫ durere algere torpere horrere. sicut cum capilli erigunt'. Jñ rigesco.scis.inchoatiũ. ꝛ caret supi.ꝛ corr̄.ri. Uñ Ouidiꝰ epi. Ultima p̄rupta cornua molle riget
Rigido.as.aui.a.p.i.rigidũ facere.
Rigo.as.aui.a.p.i.madefacere humectare Et componit' arrigo.gas.id ẽ.iuxta vl' valde rigare. Corrigo.gas.i.simul rigare. Irrigo.gas.i.intus vel valde rigare. Jñ irrigans.tis.omis ge. Et irriguꝰ.a.um.ꝛ corr̄.ri. Unde Theodolus. Addictus morti faciẽ rigat imbre salubri.
Rimor.aris.atus.sum.d.p.i.scrutari.inuestigare.inquirere.ꝛ est tractum a porcis.qui ꝑ rimam terre siliquas ꝛ radices inquirunt Et componitur. Perrimor.aris.i. perfecte

vel subtiliter rimari. ꝛ pdu. ri. Uñ Prosper
Horbida rimeꝫ penetralia dextra salutis.
Et in Grecismo. Scrutor vt experiar vt sa
nem vulnera rimor.
Ringo gis. rinxi rictū. n. t. i. irasci indigna
ri murmurare vel rictum facere. Et ór a ri
deo des. Et componiꝫ arringo gis. corrin
go. gis. obringo gis. Inueniꝫ etiam ī depo.
vt ringor.
Rixor aris. atus sum. d. p. i. rixaz facere. cō
tendere. Jñ rixabundꝰ. a. ū. i. rixanti sil'is vl'
q̄ facile mouet ad rixam.

K ante O

Roboro. as. are. a. p. i. ꝓfortare. confirmare
maiores vires dare. Et componiꝫ Corro
boro. as. are. ꝛ cor. bo.
Rodo rosi rosum. a. t. i. ledere detrahe den
tib⁹ atterere. Et compōiꝫ Arrodo. is. i. val
de vel iuxta rodere. Corrodo. is. id est. simul
rodere. circumrodo dis. derodo dis. erodo
is. i. extra vl' valde rodere. ꝛ pducūt ro.
Rogo as. aui. a. p. i. pete orare implorare.
Jñ h̄ rogator. toris. ꝛ h̄ rogitatio onis. Et
rogito. as. freqn. Et rogo hz pl'a cōposita. ꝛ
fm diuersas ꝓpositiões mutat significatio
nem. Et est actiuū cum omnib⁹ suis cōposi
tis. Et cor. hāc syllabā ro. Et ꝓpōiꝫ cū e. p
sub. rē. Uñ. Si rogat addideris cō. cōgre
gat e. dat in. infert. De minuit. sub substitu
it. pro. ptrahit inter. Querit p superat ab de
struit atq̄ superbit.
Romanizo. zas. are. n. p. i. romano more se
habere vl' loqui. Et romanizo. zas. i. torme
tare. cruciare affligere trucidare. ꝛ cor. ro.
Roro. ras. raui. n. p. i. rorem emittere vel hūo
re stillare. vel aspergere ad modū roris. Jñ
p compositionē Irroro. ras. i. aspergere. in
fundere. Item roro. p aspergere actiuuz est.
ꝛ prodū. ro.
Roto. tas. taui. a. p. i. girare circūire circū
ducere. seu rotam voluere. Jnde ꝓbalia. Et
cor. ro. Uñ Virgiliꝰ enei. j. Perturbant in
star non segnius ac rotat ensem. Item a ro
ta ór rotundus. a. um. Et rotundo. das. id
est. rotundū facere

K ante V

Rubeo. es. bui. n. s. i. esse vel fieri rubeū. Jñ
ruber. bra. brū. i. rubeꝰ. Et a rubeo ór rube
sco. scis. inchoatiuum. Rubeo cōponiꝫ eru
beo. es. i. valde rubere. vel verecūdari Jnde
erubesco scis ichoatiuū. Et nota q̄ rubere
ideo poniꝫ pverecūdari. qz rubor signū ve
recūdie est. Uñ Boetiꝰ de ꝓsolatione dicit.
Et ꝓfessus verecūdiā rubore. Et rubeo su
pi. caret. ꝛ cor. ru. Uñ in Aurora ór. Bos ē
rufa crucē passa cruore rubens.
Rubigino. nas. a. p. i. erugine vel rubigine
corrūpe deuastare. Et ór a rubigo nis. Et
ꝓpōiꝫ derubigino. nas.
Rubrico. cas. a. p. i. dirigere cū rubrica ꝛ re
ctū facere. vel cū rubrica designare. vl' rubꝝ
facere. Jñ rubricatꝰ. a. ū. i. rubrefactꝰ. vel ru
brica tinctꝰ.
Ructo. tas. n. p. i. ructum facere vel emittere ꝛ
exꝑmere. Jñ ructuo. as. in eodem sensu. Et
vtrūq̄z componiꝫ. Corructo. tas. ꝛ corru
ctuo. as. eructo. as. ꝛ eructuo. as. ꝛ sunt neu
tra p ructuz facere. in alia significatōne sūt
actiua. Inueniꝫ etiam in deponenti genere
Ructor aris. Uñ Oratiꝰ. Nec dum sublī
mis versus ructaꝫ ꝛ errat.
Rudeo des. n. s. i. esse vel fieri rudem. et di
citur a rudis.
Rudesco. cis. i. incipio rudere. ꝓbuz incho.
de rudeo. des. Inueniꝫ etiam pro matures
cere.
Rudio. dis. diui. dituz. cōe ad clamare om
nium aialium. ꝛ ór a rudo. dis. vel a rudis.
dis. Jñ h̄ ruditus tus. tui. talis clamor. scz
asini vel alteriꝰ animalis. Et componitur
erudio. dis. i. instruere. quasi extra rudē vel
ruditatem ponere. Quidā vero componūt
hoc ab e. ꝛ rudi. Jnō hoc erudimentum. ti.
id est. documentū. ꝛ eruditus. ta. tum.
Rudo is. rudi. rusum deberet facere. sz ca
ret sup. fm vsum. Et est rudere ꝑprie clama
re ad modū asinoꝝ. ꝛ hz ꝑmam breuē. Unō
Ouidius. Ecce rudens rauco silem vector
asellus. Intempestiuos edidit ore sonos.
Si em̄ ꝑma essz longa. faceret ꝑteritū in ru
si. vt rudo rusi. q̄d nihil ē. sz facit rudi. Per
sius tñ causa metrice necessitatis pducit ꝑ
mā dicēs. Clamat vt achaide pecuaria ru
dere credas. Uñ rudo. is. ꝛ rudis nomen. ꝛ
rudens siue nomē siue ꝑticipiū. cor. ꝑmam.
Unde q̄dam. Utilis est rudib⁹ pñtis cura
libelli. A rudo dis. ór h ꝛ h̄ rudibilis. ꝛ h̄ le.
ꝑprie asinoꝝ. Jñ rudibiliter aduer. ꝛ h̄ rudi
bilitas. tatis.
Rugio. gis. giui. vel gij. gitum. n. q. ꝑprie est
leonū. Jñ h ꝛ h̄ rugibilis. ꝛ h̄ le. ꝛ componi
tur cū in. vt Irrugio. gis. gire. i. ad modum
leonis clamare. Unde Ben. xxvij. Irrugīt
clamore magno. ꝛ pdu. ru.

Ba

Rugo.gas.gaui.a.p.i. rugas vel rugosum facere.aliq̃d in vnū colligere ꝛ plicare.ꝛ pō. ru. Unō Uirgil⁹ enei.xij. Lōponēt cū iam leges ꝛ federa rugent

Rumifico.as.a.p.pe.coꝛ.i.rumoꝛes facere. afferre vel dicere rumoꝛē.a rumoꝛe ꝛ facio

Rumigero.is.a.t.pe.coꝛ.i.rumoꝛes gerere. Et ꝺꝛ a rumoꝛ.ꝛ gero.ris. Jñ rumigerul⁹. la.lū.q̃ rumoꝛes gerit.

Rumino nas.naui.a.p.i.cibum ad rumen reuocare.ꝛ ꝺꝛ a rumen. Sed a ruma ꝺꝛ rumo.as. Jnde rumito.tas.freq̃n. Et ponit q̃q̃ ruminare vel rumare p̄ꝺo diligēter examinare.

Rumo as.a.p.i.rumoꝛes facere vel afferre. ꝛ ꝺꝛ a rumoꝛ.moꝛis. Et compōit Arrumo mas.i.rumoꝛes afferre. Coꝛrumo.mas.id est.simul rumoꝛes dicere.ꝛ ab his frequentatiua. Rumito.tas. Arrumito.tas. Coꝛrumito.tas.

Rumpo.pis.rupi ruptū.a.t.i.frāgere vel̃ soluere. Jñ h ruptura.re.ꝛ ruptim aduer. Jtez a rumpo ꝺꝛ rupto.tas.fre. A q̃ ruptito.tas. aliud freq̃ntatiuū

Runco cas.a.p.i.herbas a terra euellere. et ꝺꝛ a rus. Nam terra rus ꝺꝛ.

Ruo.is.rui.rutum vel ruitum.n.t.id est. cadere. Jnde ruiturus.a.um. Unde Hieronymus in epla ad Paulinum.vij. Ruiturā domū.ꝛc̄

Ruspoꝛ.aris.atus sum.ꝺ.p.id est.inquirere. Et est gallinarū que pedibus escam querunt in terra. Et videtur componi a rus.et pes.

Rutilo.as.n.p.id est.splendere fulgere. Et ꝺꝛ a rutilus

Sa ante A

Sabbatizo.zas.n.p.i.requiescere vel̃ sabbatū obseruare Jñ h sabbatismus.mi.i.requies.

Sacco.as.a.p.i.in saccū mittere ꝛ p saccū colare ꝛ exp̄mere. Et componit insacco.cas.i. in saccū mittere vl̃ ꝑsūmare.exacco.as. desacco.as.i.extra saccū ponere

Sacrifico cas.a.p.pe.coꝛ.i.sacrificiū facere vel offerre.ꝛ ꝺꝛ a sacer ꝛ facio. Jñ sacrificus.ca.cū.i.sacrificiū faciēs vel offerēs. Et hinc h sacrificiū.q̃i sacꝝ factū.ꝛ h sacrificiacie.loc⁹ in q̃ sacrificat.

Sacro cras.caui.a.p.i.sacrificare.dedicare vel ꝑsecrare.ꝛ coꝛr̄.sa.

Sagino.as.aui.a.p.i.impinguare crassum facere nutrire. Jñ h sagimen.inis.i.pigue/ꝺo.ꝛ h sagimentū.ti.ꝛ h saginamentum.ti. pinguedo ꝛ pdu.gi.

Sagio.gis.giui.gitū.n.q.i.ingenioſe agere vel diuinare. Et ꝑpōit p̄sagio gis.i.diuinare vel p̄diuinare. De q̃ in suo loco habes. ꝛ pdu.sa.

Sagitto.tas.a.p.i.sagittas mittere vl̃ sagittis p̄cutere vel appetere.

Salio salis salui vel saliui vel salū.saltuz.i. facere saltū.ꝛ tunc est neutꝝ ꝛ absolutū. Et salire q̃ꝺ vulgare est amoꝛare. p̄tinet ad aīalia irrationabilia.ꝛ tūc est actiuū. Unō Ouiꝺius. Leta salit ouis tauro q̃z leta iumenta Jñ saltoꝛ tri.ꝛ h saltricula.le.ꝺimi. Et a salio.lis.salto.tas.fre.

Sallo lis.salli salsum.a.t.ꝛ salio lis.liui.litum.a.q.in eodem sensu.i.imponere salem. aspergere sale.cōdire. Q, aūt ꝺꝛ sallo vl̃ sallio.i.sale aspergo.etymo.est. Hic nota q̃ inuenit salio lis.liui vel lui vel lij.ꝛ facit supinum saltū.ꝛ coꝛ.p̄mam. Unā p vnū.l.scribit Jtem inuenit sallio lis.liui vel lij.p synco/pam.ꝛ facit supinū sallitū.ꝛ scribit p duo l. Jtem inuenit sallo lis.lere.tertie ꝑiugationis.ꝛ facit supinū salsum.in eodez sensu cū salio. Et est sallo sale ꝑdire.et scribit p duo l.cū faciat supinū i sum. sicut vello vulsum Nam si scriberet p vnū l.faceret supinuz in tum.vt colo cultum. Jnuenit etiam psallo. psallis.psalli.psallere tertie coniugatiōis.ꝛ scribit p ps.ꝛ caret supino. Unā ꝓpha.Psallite dño in cithara. De p̄dict⁹ cōsueuit dici. Sallio sallo cibū.salio pede.cantica psallo Sallio sallituz.dat salsum sallo supinum. Dat saltū salio.ꝑuat psallo supino. Sallo facit salli.salliui sallio.psallo Dat psalli.salio salui.salūq̃ saliui. Sallo facit salsū.salsitū.sallio saltuz. Dat salio.psallo tñ manet absq̃ supino. Et nota q̃ salis gtīs de salutrāq̃ syllabam coꝛripit. Sallis ꝺo scꝺa p̄sona h⁹ ꝺbi sallo p ꝺdire cibuz sale utrāq̃ syllabā pdu. Salis aūt scꝺa p̄sona h⁹ verbi salio p saltū facere coꝛ.p̄mam.ꝛ pdu. vltiaz Sed psallis per.p.secunda persona huius verbi psallo psallis ꝓducit p̄mam.ꝛ coꝛr̄. vltīnam.

Saluo.as.a.p.i.esse vel fieri saluū.ꝛ ꝺꝛ a salus.q̃ salus saluat. vel q̃ tali ꝺbo utimur i salutatōe. Jñ salu⁹ua.uū. Jñ h saluitas.tatis. Et salue saluete. saluto.saluetote. verbū defectiuū. Et saluatoriū. Et saluio saluis saluire.in eodē sensu.i.esse vel fieri saluū

Unde Orati⁹. Urbis amatorē fuscū salui re iubem⁹. Legit ibi tñ ⁊ saluere.

Saluto.as.a.p.i.salutē nūciare vel optare Et ōr a salus

Sancio sancis sanxi vel sanxiui sanctū vel sancitū.i.statuere ꝓsecrare sanctū facere cōfirmare ⁊ irrogare.pene ab omni iniuria defendere.⁊ ōr a sanguis. Sic ⁊ leges sancte ⁊ mores sancti dicunt. et homines confirmati in fide scti dicūt. Et ōr sancire a sanguine hostie.⁊ h̄ de veteri ꝓsuetudīe. Nihil ꝙ sanctū apud veteres dicebāt nisi q̄d sanguine hostie esset ꝓsecratū vel respersū. Unde q̄ purificari volebāt sanguine hostie vngebant. inde sancti postea dicebant q̄i sanguine vncti. Sed modo sctūs ōr q̄ in fide x̄pi est ꝓfirmat⁹. Et sctm̄ q̄d violare ⁊ corrūpere nephas est. Jñ sancit⁹. ta. tū. Unde ad Heb. vij. Nō in melioribꝫ repromissiōibꝫ sancitū est ꝑm Aug. Nota tñ q̄ ꝑm modernos sancio.sancis .facit ꝓteritū sanxi. Uetustissimi tñ etiā sanciui vel sancij ꝓferebāt Et supinū facit sanctū.xi. mutata in ctum. vt sanxi sanctu. Jnuenit etiā apud vetutissimos. sanciui . sancitū. Unde Lucreti⁹. Nō porro neq̄ sancitū q̄dem extat.

Sanctifico.cas.a.p.i.ꝓsecrare ꝓfirmare vl̄ mundare vl̄ sequestrare.⁊ dicitur a sanctus et facio.

Sanguinino.nuis.nui.a.t.i.sanguinem minuere.⁊ ōr a sanguis ⁊ minuo

Sanguino.nas.a.p.i. sanguinē emittē vel minuere vel sanguine inq̄nare.

Samno. nas.a.p.i.deridere.⁊ ōr a samna. ne.q̄d idē est q̄d derisio.sꝫ nō est in vsu i simplici.sed in cōposito.s.subsamno.nas .vide infra subsamno

Sano nas.nare.a.p.i.mederi.Et ꝙpōit cūre.vt resano nas.i.iterū sanare.⁊ pō. sa. Unde Ouidi⁹ de reme. Qui poterit sanus fingere sanus erit Discite sanari p quem didicistis amare.

Sapio.pis.sapui vel sapiui vel sapij.itum. n.t.⁊ hz ꝓteritum atq̄ supinū ad modū q̄rte ꝓiugatōnis. Et sigt duo. Sape.i.hīe sapore. vt Jste cibꝫ bñ sapit.⁊ est absolutū ꝑm h̄. Jnuenit tñ ꝓstructū cū actō. vel q̄ tūc p actū designat causa. ⁊ ponitur ꝑ ablto . vt Jste cibus sapit sapore.i.sapore. Uel q̄a in eo intelligit ꝙbum q̄d exigit actm̄. vt Jste cibus sapit carnes asininas.i.saporē repre sentat vel imitat vel simulat illas. Item sapere.i.hīe sapientiā. Et h̄ sigtio tracta est ex ꝓma. Sicut p saporem cibos discernimus ⁊ sic p sapientiā res. Et sic̄ gust⁹ apt⁹ ē ad discretōnem saporis ciboꝝ.sic ⁊ sapientia ad discernēdas causas rerꝝ. Jñ sapid⁹. da. dū. id est saporem habens.sapori datus. Et cōparatur. Inde sapiditas.tatis. Sapio cōponitur.Desipio.pis.id est.delirare . seorsū a sapore esse.vel facere nequitare. Inde desipisco.cis.inchoatiuū. Resipio.pis.i.redire ad sape. Et ꝓprie ille resipit q̄ penitens so refacti redit ad satisfactionē ⁊ ad sapere q̄d dimiserat forefaciendo. Jñ resipisco.cis.inchoatiuum.⁊ corr̄. sa. Unde ꝓsper. Non prodest quicq̄ recte sapuisse malignis.

Saporo.ras.raui.a.p.i.saporatū facere

Saracenizo.zas.n.p.i.more saracenorū se hīe.⁊ ōr a saracen⁹

Sarcino.nas.a.p.i.onerare.⁊ cor.ci.

Sartio.tis.sarsi.sartuz.a.q. Et ꝑm antiq̄s inuenit sartiui sartitū.id est.suere. Jnō sartores dicunt sutores. vel vestium reparatores. Q; autem dicit sartio.quasi setis porcorum filo insertis suo.etymol̄.est. Sartio componit Consartio.tis.Dissartio.tꝫ. Resartio.tis.i.dissuere. vel iterū sartire vel reficere.

Sario.ris.riui.ritū .a.q.id est.purgare. circūfodere.herbas nociuas euellere. Jnde h̄ sarculum.li.vel h̄ sarcul⁹.li. instrumentum sariendi. Unde Esaie. vij. Et omnes montes qui in sarculo sarient. Et hinc sarculo. las.lauī.i.sarculis aptare.purgare.sic̄ milium.⁊ hmōi.

Sardo.das.daui.a.p.i.intelligere.et dicit a sardis ciuitate vel insula.q̄a homīes illi⁹ loci subtiles sunt ad intelligendū.

Sarmēto.tas.raui.n.p.i. sarmēta vitiū colligere amputata vel amputare ea vl̄ sarmēta facere.

Sarpo.pis.psi.ptum.a .t.i. aliquid sarpis euellere. vel herbas sarire. vel extirpare. vel eligere.

Satago . gis.sategi. n.t.supinis caret . ꝑm vsum.i.satis agere procurare festinare.omnia pagere.⁊ ōr a sat vel satis ⁊ ago.et corr̄. ta. Unde. Amplexus satagit . ingeminare pater.

Satio.as.aui.atū.a.p.i.saturare.vel cibo. vel spectaculo implere.⁊ ōr a satis.q̄ q̄d satis est satiat. Jñ h̄ ⁊ h̄ satiabilis.⁊ h̄ le.⁊ satiabiliter aduer.⁊ h̄ satiabilitas.tatꝫ. Et p cōpositionē insatiabil̄.le. Insatiabilit.et h̄ insatiabilitas.tatꝫ. Et satio cōponit. Resa

tio.as.t cor.sa. Uñ. Uno me satio.saturãt me fercula multa.
Satisdare.est securitatez p fideiussores dare.ff.q̃ satisda.co.l.j. Uel ſm Azo.est alicui⁹ voluntatẽ implere.
Satisfacio.cs.cere.i.satagere vel soluere.
Saturo ras.aui.ratum.a.p.dr a satis. Uñ saturat q̃s cibo. Satiat spectaculo. Itẽ satiatur q̃s vno cibo.saturat diuersis. Inó b t h saturabilis.t b le. Et hec saturabilitas. tatis. Et componit Insaturabilis. insaturabilitas.tatis.insaturabiliter. Item a saturo dr satur⁹ra.rum.i.saturat⁹. Jñ hec saturitas.tatis. Saturo componitur Consaturo.ras. Resaturo.ras.t corri.tu. Unde Ouidius in.xj.epistola Ipse geram saturas mirifice vestes. Et Lucan⁹. Saturuz cũ obsidet hostẽ. Jtez q̃dam. Uno me satio saturãt me fercula multa
Saucio.as.aui.a.p.i. vulnerare percutere. Inde sauciat⁹ta.tum. Et p syncopam saucius.cia.cium.i.sauciat⁹. Sed sauci⁹ semel sauciat⁹ sepius. Unde ſm q̃sdam. Sauci⁹ vulnerat⁹ vel etate consumpt⁹. q̃i sanguine haustus

S ante L

Scabo .bis. scabi.bitum.a.t.i.gratare. Jñ scaber.bra.brum.t scabiosus.sa.sum. t scabidus.a.um.id est.asper.vitiosus . Jñ scabidulus.la.lum.id est.aliq̃ntulum scabid⁹. t cor.sca.in psenti.sed in preterito eam pdu. Unde . Presens pone scabit non pteritum bene scabit. Et scabitum sup.cor.bi.sic̃ bibitum.
Scalpo pis.psi ptũ.a.t.i.gratare.t est proprie scalpere cũ vno digito vel duob⁹ caput gratare.t est ꝓprie simiaz vel luxuriosoz Et inde scalpto tas.fre.t scalpturio.ris.meditatiuum.
Scandalizo as.a.p.i.offendẽ vel ledere vel occasionẽ ruine dare.
Scando dis.scandi scansum.n.t.i.ascendẽ Et etiã ad versus ptinet ꝓpr scansiones pedum. Unde. Ascendens scandit.distiguẽs carmina scandit Item scando componitur cum ad.t dr ascendo dis.ascendi ascensum id est.ad aliq̃d scãdere . Jñ h ascensus.sus. Item ꝺscendo dis. Jtez descendo dis.id ẽ. deorsum scandere.subire. Jñ h descensus. hui⁹ descensus. Item transcendo dis .id est vltra scandere.
Scatco tes.tui.n.s.i.ebullire feruere emanare erũpere.sic̃ facit aqua dũ decurrit iter angusta.t dũ emanat in locꝫ humidis t balneis. Item scatesco.cis.incho.t caret supino.t cor.sca.
Scaturio .ris.riui.a.q.i.scatere.t dr a scateo. Jñ scaturizo.zas. Uel scaturizo as. potest deriuari a scateo. Et est scaturizo idem q̃d scaturire.vel scaturientem imitari. Et componit excaturizo as.i.p aquam scaturientem vel ebullientem plumam aui auferre Unde legit in Sidonio . Alij excaturizabant aues.alij exenterizabant pisces . t producit scaturizo.u.ante r.sicut t scaturio ris. Unde Prudenti⁹. Petra dei iussu potũ larga scaturit.
Scelero as.aui.a.p. id est.peccare. Jñ scelero.aris. Inde sceleratus ta.tum. in quo fit scelus. Sed scelestus ta.tum. per quem fit. Sceleros⁹ vero qui facit. Est t sceleros⁹ plus q̃z sceleratus. Et sceleros⁹ comparat Similiter t sceleratus compat. Inó scelerose.sius.sime.t scelerate. tius.sime.aduer. Item scelero componitur . conscelero.ras. et cor̃.le.
Scenofacio cis.feci factum.i.facere funes. t dr a scenos q̃d est funis.t facio. Jñ h scenofactor oris.funiũ factor Et h scenofactorius.ria.riũ.ad scenofactõem vel ad scenofaciendũ ptinens. Uel dr ars scenofactoria Uñ Act.xviij.dr de paulo. Et erat scenofactorie artis.
Scindo dis.di.sum.a.t.i.separe.frangere. Et compõit abscindo dis.id est.ab vno ad aliud scindere. Conscindo. dis. Circũscindo.dis. Discindo.dis. Excindo dis.id est. valde scindere destruere. Prescido is. Proscindo dis. Rescindo.is. Et sunt oia actiua.t abijcunt n.in pterito t supino.t omia corripiũt pe.pteriti. vt ꝺscidi.abscidi. Und Lucan⁹ in.iij. Aut scidit t medias fecit sibi litora terras. Uetustissimi etiam scindi dicebãt.t omia geminãt s.in supino. vt abscissum. Sed a cedo cõposita p vnũ s. scribunt. vt ꝺcisus t incisus
Scintillo .las. n.p.i. fulgere vel scintillas emittere
Scio.cis.ciui.citum.a.q.i.sape. scientiam habere vel cognoscere. Et est ꝓprie scire .redere rationem eoz q̃ noueris. Nosse ꝓ o tm q̃ audieris. A scio dr scisso.scis .inchoatm. Scio actiuũ est ſm q̃ accipitur pro cognoscere.sed ſm aliam significationem neutrũ est.

Scisso.cis.ꝟbum inchoatiuũ est a scio scis Et a scda eius ꝑsona subtracta s.ꝛ addita tor.fit sciscitor aris.idem q̃d scitari frequẽ. irregulare est ꝟm formatõem. ꝛ ꝟm sig̃tõem vt dicit Pristian⁹ in.viij.lib. Notandũ scitor.aris.ꝛ sciscitor arꝫ.nata a ꝑmitiuo actiuo.deponẽtia sunt. Et sciscitor cor.pe.

Scismatico.cas.n.p.i. scismata facere vel scisma.q̃d ꝛ scismatizare d̃r.

Scitor.arꝫ.d.p.i.inquirere inuestigare iterrogare querere scrutari.et est freq̃n.irregulare ꝟm formatõem ꝛ ꝟm significatõem. vide s̃.in scisco.

Scobo bis.bi.bitum.n.t.i.mũdare.ꝛ ꝓpe domũ.ꝛ d̃r a scobs.

Scopo pis.scopui.sup̃.caret.deberet tñ facere scopitum.i.mũdare purgare.ꝛ ꝓprie domũ.ꝛ d̃r a scobo bis. Trãssumit̃ etiã ad alia Uñ ꝓpha. Scopebã spm̃ meũ.

Scopo.pas.a.p.i.purgare ꝟberare.

Scortor.tarꝫ.d.p.i.meretricari. Jñ scortator.ꝛ scortatori⁹.ria.riũ.ꝛ h̃ scortatoriũ.rij. lupanar.dom⁹ scortantiũ.

Screo.as.aui.n.p.i.scream ꝓijcere. Unde q̃dã. Jactãs sputa screat.res de⁹ ip̃e creat. Et cõponit̃ cũ ex.vt excreo as.i. extra screare ꝛ scream eijcere.

Scribo bis.psi.ptum.a.t.i. componere lr̃arum figuras. Uel scribere est figurꝫ visibilibus ante inuentis ꝛ vsitatis aliquid repre/sentare. Jtem scribere idem est q̃d disponere siue p̃ordinare. Unde Exod̃. xxxij. Dele me de libro tuo quem scripsisti.i. in quo ad vitam eternã me disposuisti vel p̃ordinasti. Et est sensus. Si nõ deles me dimitte eis. Scribi autẽ vel deleri de libro vite d̃r quis dupliciter.vel ꝟm p̃scientiam.vel p̃sentẽ iusticiam. Jtem scribere idem est q̃d memorie cõmendare. Unde Apoc̃.xiiij. Scribe beati mortui q̃ in dño moriunt̃. Jtem scribere idem est q̃d inferre. Unde Job.xiij. Scribis em̃ ꝯtra me amaritudines. Jtem scribere idem est q̃d lr̃as ꝓtrahe. Unde Hiere. xxxvj. Et ego scribebaꝫ in volumine attramento. Jtem scribere idem est q̃d scp̃to rep̃sentare. Und̃ Pristian⁹. in ꝑmo maio. Lr̃a est vox idiuidua q̃ scribi potest. Uñ. Scribo dispono memoroq̃ l'infero traho Scribo rep̃sentans scp̃to vel grãmata formans. Et ꝓdu.scri. Et componit̃ scribo cum ad. vt ascribo.is.abiecta d.id ẽ. asserere adijcere deputare destinare. Abscribo.bis.i.a scriptura remouere delere. Conscribo bis.id ẽ simul scribere. Unde patres conscp̃ti dicebant̃ quoꝝ nomina simul in enea tabula aureis lr̃is scp̃ta erant ꝓpter maiestatem ꝛ ꝓpetuitatem imperij insinuandã. Nihil em̃ est pennius ere. Circũscribo.bis.i.circa scribere cingere circũire concludere includere vel stringere vel remouere. Describo.bis.id est deorsum vel valde scribere.vel a scriptura remouere.vel scp̃turã delere. Jnscribo.bis. id est.iniungere deputare vel imp̃mere.vel intus scribere. Interscribo.bis.id est. inter aliqua scribere ĩterponere.vel de medio scripture aliq̃d auferre. Perscribo.bis.i. ꝑfecte scribere. Prescribo.bis.i.ante scribere p̃dicere p̃struere.vel ab aliquo spacio temporis aliquid possidendo acquirere. Jnde hec p̃scp̃tio.onis. Rescribo.bis.id est.iterum vel retro circa scp̃tuꝫ scribere. Qui ꝑmo mittit epl'am scribit. Qui remittit rescribit. Subscribo.bis.id est.parum vel post vel subtus scribere. Transcribo.bis.id est.vltra scribere.vel p̃scribere. Proscribo.bis.vide sup̃ loco suo. Uñ. Exulat a patria sine spe reditusq̃ reiq̃. Quisq̃ relegatus sua cũ remeabit habebit. Amittit proscriptus opes non posse reuerti. Jnscript⁹ manet in patria sed re spoliatus Ascribit iactans describit rem manifestans. Jnscribit signans proscribit crimina damnans.

Scriptito.tas.pe.corr̃.est freq̃ntatiuum a scp̃to.tas.tare.

Scripto.tas.id est.frequenter scribo. a scribo.bis.

Scrupulo.las.a.p.i.sollicitare.molestare

Scrutor.arꝫ.atus sum.d.p.i.inq̃rere inuestigare subtiliter inspicere. Jñ h̃ ꝛ h̃ scrutabilis.ꝛ h̃ le.i.aptũ vel habile ad scrutandũ. Et scrutabiliter aduer. Et ꝑ compositõem inscrutabilis. Jtem a scrutor d̃r scrutabundus.da.dũ.i.ad scrutandũ habilis vl' scrutanti similis. Scrutor componit̃ Perscrutor.taris.i.ꝑfecte scrutari. Jñ ꝑscrutãs.tis Unde.j. Mach̃.iij. Perscrutãs eos.ꝛ corr̃. scru. Uñ Orati⁹ epi. Arcanũ neq̃ tu scrutaberꝫ vlli⁹ vnq̃.

Sculpo.pis.psi.ptum.a.t.i.celare. Jñ sculptim aduer. Et h̃ sculptura.ꝛ h̃ ꝛ h̃ sculptilis.ꝛ h̃ le.pe.cor. Et hic ꝛ hec sculptibilis.ꝛ hoc le.penl' cor. Jñ sculptibiliter aduerbiũ. Jtem a sculpo d̃r hoc sculptile.lis.simulacrum in formam ꝛ similitudinem alic⁹ sculptũ. Et sculpto.tas.fre. A q̃ sculptito.tas. aliud fre.pe.cor.

Scurror.aris.atus sum.d.p.i. esse vel fieri scurrā. vel tale officiū exercere. dissolute viuere. ⁊ dr̄ a scurra.

S ante E

Sebibo.bis.n.t.i.seorsum bibo. ⁊ dr̄ a se.et bibo. ⁊ cor.bi.

Secedo dis.secessi.secessum.n.t.i.seorsū cedere separi. ⁊ dr̄ a se ꝑpositōne. ⁊ cedo.dis. ⁊ produ.ce.

Secerno.nis.a.t.i.sepo. ⁊ dr̄ a se ꝑpositōne ⁊ cerno Et differt a discerno nis. Discernit q̄ in duas ꝑtes diuidit. Secernit q̄ ex mlt̄ aliq̄d seorsum eligit

Seco.cas.secui.sectū.a.p.i.diuidere. separe.secernere. Jñ sectim aduer. Et h̄ ⁊ h̄ sectilis. ⁊ h̄ le.ad secandū habile. vel q̄d leuit̄ secari ⁊ scindi p̄t. ⁊ cor.pe. Et ꝟm antiq̄s inuenit̄ etiam seco.cas.caui.catū. Uñ in Aurora dr̄. Qui christi gladio dogmata falsa secauit.

Sector.tar̄.tat⁹ sum.fre. a sequor.quer̄.et deberet formari ꝟm regulā ab h̄ supino secutu.u.in or.sed ad differentiam secutor q̄d est nomē.dicim⁹ sector ꝑ syncopam ꝓlatuz. Et componit̄ assector.tar̄.i.seq̄ndo adipisci.assequi. Consector.tar̄. Jñ ꝯsectaneus nea.neū.

Secūdo.das.a.p.i. ꝓsperari. ꝓsperꝫ facere. vl̄ secūdo loco seq̄. Et ꝯpōit̄ obsecūdo.das .i.obedire obtempare.

Securo.ras.a.p.i.secuꝫ facere.

Sedeo sedes sedi sessum.n.s. Jnde hec sessio.onis. Et hec sedes sedis. ⁊ produ.se. licz sedeo sedes eam cor. Uñ. Dum sup̄ alta sedes casum p̄bet tibi sedes. Uñ ꝓpha. Jllic sederūt sedes in iudicio. Jtem a sedeo .des. dr̄ sido sidis.idem quod sedeo. ⁊ caret p̄terito ⁊ supino.sed mutuat̄ ea a sedeo.des. Et ponit̄ aliq̄n sedere ꝓ placere.vt hoc nomen sedet mihi.

Sedo.das.daui.a.p.i.mulcere. trāquillare lenire compescere. ⁊ quasi sedentes ⁊ pacificos facere. ⁊ dr̄ a sedeo.des. Et ꝓdu.se. Sz sedeo.des.corri.se. Unde. Que mea mente sedet mentis mihi vulnera sedet. Jtē ī Aurora. Non iram domini presens bonis vltio sedat. Et a sedo sedas.dicit̄ sedatus.ta.tum.et habet easdem significationes.quas sedo das.

Seduco.cis.seduxi seductū.a.t.id est. decipere.q̄i seorsum a bono ducere. et dicitur a ꝑpositione se. ⁊ duco.cis. Jtem seducere dr̄ seorsuz ducere separare.sicut fit q̄n causa cōsiliandi aliquis ducit̄ extra congregatōem Et ponit̄ seducere ꝓ decipere prodere et separare. Jtem seducere potest poni in bona significatōne.id est a malo ad bonum ducere. Et sic p̄t accipi illud Hiere.xx. Seduxisti me dñe. ⁊ seduct⁹ sum. Alia lr̄a habz. Tenuisti me ⁊ pauisti me. Et sic seductor ē bonus ⁊ malus. Frequēti⁹ tamē ponit̄ in mala parte.

Segrego.gas.gaui.a.p.i.separe.quasi seorsum a grege ponere. Et dicitur a se. ⁊ grego gas. quod est vnare. Jnde segregatim aduerbium.

Seiugo.gas.a.p.i.separe diuide. ꝟm Pap̄. ⁊ dr̄ a se. ⁊ iugo gas. ⁊ cor.iu.

Seiūgo.gs̄.a.t.i.seorsū iūgere. vl̄ seorsum a iūctura facere.i.disiūgere.

Seligo.gs̄.selegi.ctū.a.t.i.eligere. q̄i seorsū ab alijs legere. ⁊ dr̄ a se. ⁊ lego.gs̄. Jñ select⁹. ta.tū.i.ab alijs elect⁹. Uñ Aug⁹.in.vj.li.de ciui.Deos iūctos ⁊ selectos diligent̄ explicans.et cor.li.

Sello.las.a.p.i.sellā reponere. Et ꝯponit̄. Dissello.las.i.diuersis modis sellare vl̄ sellam retinere. vel a sella remouere. vel a sella ꝓijcere. Jnsello.las. Resello.las .i. iterꝫ sellare. vel sellā remouere.

Semino.nas.n.p..i.semē spargere. ⁊ dr̄ a semen. Et ꝯpoit̄ Cōsemino.nas. dissemino.nas.insemino.nas.resemino.nas.

Semento.tas.taui.n.p.i.semīare.sementez facere.

Semiustulo.las.a.p.i.ex ꝑte vrere vl̄ incendere. Jñ semiustulat⁹ ta.tū. Uñ dic̄ Aug⁹. de ciui.dei. Pōtifex sue salutꝫ oblit⁹ irruēs in ignē semiustulat⁹ est.

Semo.as.a.p.i.imꝑfectū facere. aliq̄ꝫtulū diminuere ⁊ euacuare. ⁊ ꝓdu.ꝑmam. Unde Semam semideus stemus flemus quoq̄ semo.

Semoueo.ues.a.s.i.seorsum mouere vl̄ separare. Jñ semotim.i.separatim. ⁊ semot⁹. ta.tum.

Seneo.nes.nui.n.s.id est.esse vel fieri senē. ⁊ dicitur a senex. Jnde senectus.ta.tū. participium ꝟm antiquos. Et hinc senesco.scꝫ. inchoatiuum. Et seneo caret supino. q̄ꝫuis ꝟm antiq̄s faciat supinū in nectuz. ⁊ cor. se. Unde Juuenalis. Perpetuo merore ⁊ nigra veste senescāt.

Sentino.nas.n.p.i.animo aliquid sensim dijudicare

Sentio.tis.sensi.sensū.a.q.i.aliq̄d sensu p cipe.ſ.auditu.visu.ꝛc. Itē sentire.i.itellige re.vel hz̄e sensum.i.intellectū.ꝛ ꝑm b̄ est neu trū. Jñ sensus.sa.suz. Et nota q̄ sensus .sa. suz.est pticipiū p̄teriti tpis de sentio. cuius q̄dā simplices dixer̄t sentit⁹.ta.tū. q̄d nihil est. Uñ Aug⁹.de ciuitate dei. Sensa ē mo riēs.q̄ animā deseruit de⁹

Separo.ras.a.p.i.duidere seoꝛsū pare.

Sepelio lis.liui.vl' p syncopā sepelij.sepul tū.licet ꝑm antiq̄s inueniat sepelitū.a.q. id est moꝛtuū ꝓdere Jñ sepult⁹a.ū. Jtem sepe lio ꝓpoīt Lōsepelio lis.i.sil' sepelire.dissepe lio lis.i.sil' diuersis modis sepelire.vel a se pulcro remouere ꝛ eiicere.ꝛ coꝛ.hāc syllabā pe.ꝛ facit supinū sepultū Uñ Ouidi⁹in.xij. epl'a Et sepeli lachꝛymis perfusa fidelibus ossa.

Sepio pis.sepsi septū.a.q.lz inueniat sepi ui sepitū.lz magis apud antiq̄s. Et est sepi re circūdare.sepe circūcludere.ꝛ pō.se. Uñ Uallam⁹ ꝓprie castrū.sepimus ouile. Jtem Uirgilius Religio vetuit segeti pretendere sepem.

Sepono nis.sui.a.t.i.seoꝛsū ponere separa re.ꝛ doꝛ a se.ꝛ pono is.ꝛ pdu.po.

Septuplo plas.plaui.a.p.i.septies multi plicare.ꝛ coꝛ.tu.naturaliter

Sequestro ſtras.a.p.i.separe.ꝛ ꝓprie certan tes pacificare. Uñ. Diuido pacifico dic de signare sequestro.

Sequoꝛ querꝛ.secut⁹ sū .d.t.i.imitari. Jnō secut⁹ta.tum.q̄d seq̄t. Et secutiu⁹ua.uū.q̄d seq̄t vel q̄d est signū secutiōis. Et h ꝛ b et b sequat.diligens secutoꝛ.q̄ et secutarius doꝛ. Jñ sequaciter aduerꝛ.ꝛ hec sequacitas.tatꝛ. et coꝛ.se.

Sereno.nas.naui.a.p.i.etbilarare .letifica re illumiare illucidare.ꝛ pdu.re.

Serico cas.a.p.i.serico oꝛnare vl' intexere. ꝛ coꝛ.ri.

Serio as.a.p.i.oꝛdinare.in oꝛdinē ꝛ seriem disponere.ꝛ coꝛ.se.

Sermocinoꝛ arꝛ.d.p.i.sermonē facere.ꝛ doꝛ a sermo.ꝛ coꝛ.ci.

Sero .ras.raui.a.p.i.seram ostio apponere. ostiū firmare claudere.ꝛ doꝛ a sera.re.

Sero ris.serere.duplex hz p̄teritū ꝛ duplex supinū.ꝛ ꝑm b hz diuersa sigta . Sero. ris. seui.satum.i.seminare. Sed sero ris. serui. sertum.i.plantare. Hec tn significatio tra cta est ab alia. Qui em arboꝛes plātat q̄dā modo seminariū eis ꝓfert. Et q̄ seminatio ꝛ plātatio oꝛdine solēt esse. idō sero seui q̄n q̄z ponit ꝓ oꝛdinare. Itē sero ris.serui sertū .i.mittere vel ꝓiūgere. Jnuenit tn ꝛ serui pro oꝛdinaui.ꝛ p seui.ꝑm antiq̄s. Itē sero q̄n fa cit p̄teritū in seui.ꝛ supiuū in satum neutꝛ est. Sed sero q̄n facit p̄teritum in serui.ꝛ su pinū in sertum.actiuum est. Jtem sero in p̄ senti coꝛ.hanc syllabam se.sed in p̄terito eaꝛ pdu.Unō ꝓsper. Oō serim⁹ metim⁹. q̄d damus accipim⁹

Serotino nas.i.tardare.serotinū facere

Serpo pis.psi.ptū.n.t.i.latenter ire.vl' coꝛ poꝛe ꝛ vetꝛe repe. Et ꝓpoīt Lōserpo pis.i. sil' serpe. Jnserpo pis.i.intro serpe. Proser po pis.i. pcul serpere. vel ꝓpe serpe.ꝛ etiā in ante serpere.

Serro ras.i.serra secare. Jñ serrās.antꝛ.g. ois. Uñ Esa.xlj. Ego posui te q̄i plaustruꝛ triturās nouū habēs rostra serrātia.

Seruio.uis.seruiui seruitū.n.q.i.famulari. Et ꝓpoīt Lōseruio uis.i.sil' seruire. disser uio uis.i.diuersis modis ꝑuire vel offende re.inseruio.uis.i.valde seruire vel obedire. Seruim⁹ tm̄ dn̄is. Jnseruim⁹ cuiusq̄ ꝑce ptis. Reseruio.uis.i.itez seruire.vel a serui tio cessare. Subseruio uis.i.obedire vl' sa tisfacere. ꝓsonare latenter vel post.vel parū seruire.

Seruo uas.uaui.a.p.i.custodire. retinere. vel in custodia ponere vl' ꝑspicere. Et cōpo nit Lōseruo uas.i.sil' seruare. Itē obseruo as.q̄d in bono ꝛ in malo sumit.vt i suo loco doꝛ. Itē reꝑuo uas.i.retinere

Seto as.aui.n.p.i.caput ꝛ crines purgare cū seta. Et ꝓpoīt Jnseto tas.

Setatio as.aui.i.farinā purgare.

Seuero as.i.firmare asserere.ꝛ nō est mul tum in vsu. Sed componit Asseuero .ras. id est.affirmare.asserere. Et pseuero ras. id est.pdurare.

Seuio uis.uiui.uitum.n.q.id est.insanire. furere.seuum esse vel fieri.et pdu.se. Unde ꝓsper. Impia confuso seuit discoꝛdia mundo.

H ante J

Sibilo las.n.p.serpentū est .ꝓprie tn̄ hoīes sibilant. Jñ b sibul⁹li.lz in pl'i sibila.lorum Et sibil⁹la.lū.i.sibilans. Jtem sibilo poni tur quandoq̄z p ridere.quia sibilare solem⁹ post eum quem deridemus. Unde Oraci⁹ in sermo. Populus me sibilat.id est.deridet Et coꝛ.bi.

Sicco cas .a.p.i.siccũ facere. Et ꝯpõit cũ de.ꝛ dr desicco cas. Itẽ cum ex. ꝛ dr exicco. cas. Itẽ cũ re.ꝛ dr resicco.cas.

Sidero ras.a.p.in simplici nõ ẽ in vsu. Sz ꝯpõit Cõsidero ras.i. ꝓspicere.ꝛ ꝓprie celestia. Desidero ras.id est.cupere.ꝛ proprie celestia.

Sido dis.dere.n.t.vide.s̃.in sedeo

Sigillo las.a.p.i.sigillũ facere vl' sigillo designare firmare claudere.

Significo cas.caui.i.facere signũ manifestare.notificare ꝛ exp̃mere. Jñ h̃ sig̃ntia tie. .i.exp̃ssio sig̃tio ꝛ desig̃tio suppositi expressa. Et significanter aduer.i.exp̃sse apte. Inde sig̃nti⁹.i.exp̃ssi⁹ Et forte inuenit̃ sig̃ns tior. tissim⁹.i.exp̃ssus.ssior.ssim⁹. Et hic significant̃.ti⁹.sime.aduer. Et h̃ sig̃ntia tie. Et significo ꝯpõit̃ Consignifico as.i. p̃ter p̃ncipalẽ sig̃tionẽ secũdario aliq̃d dare intelligi. qñ ꝟbũ cõsignificat tps. Itẽ ꝯsignificare .i.sil' sig̃re idẽ. Itẽ ꝯsig̃re.i.ex adiũcto ꝛ nõ ꝑ sig̃tionẽ ꝯtrahe.q̃i cũ alio nõ ꝑ se sig̃re.quẽadmodũ ꝯiũctio ꝛ aduerbiũ ꝛ p̃positio cõsignificãt.ꝛ cor.si. Et videt̃ cõponi a signũ ꝛ facio.cis.

Signo. as.aui.a.p.id est.signum facere vel signo designare.exp̃mere ostendere.et dicit̃ a signũ q̃d est nota.ostentũ.vexillum. Inde signanter aduer.

Sileo iles.lui.n.s.i.tacere. Sz silere refert̃ ad vocẽ inarticulatã vel mutã.tacere ꝟo ad articulatã. Et inde h̃ silentiũ tij. Et vt dicũt silentiũ nihil est.sz vbi vox nll'a ẽ dr esse silentiũ. Similiter tenebre nichil sũt.sz vbi lux nõ est.tenebre esse dicũt̃. Itẽ a sileo dicit̃ silesco.cis.incho.ꝛ cor.hanc syllabã si. Uñ Ouidi⁹ de reme. Qui silet ẽ firmus. q̃ dicit multa puelle.

Syllabico.cas .a.p.i.facere syllabas. vl' cõiũgere lr̃as.ꝛ dr a syllabic⁹ ca.cũ. Itẽ a syllaba dr syllabo.as.i.syllabicare. Jñ syllabatim.i.syllabicatim aduer.

Syllogizo as.i.ꝯcludere.ꝛ ꝓp̃e syllogizando.vel syllogismos facere.

Similo las.a.p.i.facere sil'em. vel esse vel rep̃sentare. Et ꝯponit̃ assimilo as .i.valde similare. Absimilo.as.dissimilare. Cõsimilo las. Dissimilo.las. Insimilo.las .i.valde similare. Inuenit̃ etiã assimilor.arꝫ.d.p.i eodem sensu.in q̃ ꝛ assimilo.

Symphonizo zas.n.p.i.cũ cũ symphonia canere.ꝛ acuit̃ ni.

Simulo las.a.p.i.representare.ꝛ ꝓprie falso fingere.ꝛ ꝓprie fingere se scire q̃d nescit.vl' eẽ q̃d nõ est.ꝛ dr a similis vel simul. Et ꝯpõit̃ assimulo.as.i.valde simulare.absimulo las. .i.dissimulare.cõsimulo las.dissimulo. las. id est.diffiteri negare inficiari.se scire vl' esse q̃d scit vel est. Uñ solet dici. Simulo quod nescio vel q̃d nõ sum. Dissimulo quod scio vel quod sum. Insimulo las. ꝛ insimulor. insimularis.inuenit̃ in eodẽ sensu.ĩ depo.g. Uñ in Grecismo dr. Qd nõ sum simulo. sz dissimulo q̃d ego sum. Et Pap̃.di. Simulam⁹ ignota.dissimulam⁹ nota.

Sigultio tis.tiui.n.q..i. ꝓtrahe spm̃ ꝛ anhelitũ cũ difficultate. Et deberet facere supinũ singultitũ.facit ãt singultũ Jñ singulto.tas.fre. Et h̃ singult⁹. tus.tui. ꝓtractio anhelit⁹ cũ difficultate.

Sinistro stras.i.ꝑ sinistrã ducere vl' ad sinistrã diuert̃e. vel sinistra vti ꝓ dextra.

Sino nis.siui. vl' sij.sitũ. Sinor erꝫ.sit⁹ sũ. .i.sinere ꝑmitt̃e vel dimitt̃e. Et sinere.i. finiri terminari. Et sinere. i.cessare. Jñ h̃ situs Sinere ꝓ dimitt̃e vel ꝑmitt̃e actiuuz est.et in alijs sig̃tionib⁹ neutrum.ꝛ cor.si in p̃senti et in supino. Sed in p̃terito eam produ. Unde. Ars hominem format nec sinit esse malum.

Sinuo nuas.aui.a.p.i.ampliare vel plicare vel curuare.ꝛ dr a sin⁹. Et ꝯponit̃ Insinuo.nuas.i.denũciare.signare. q̃i in sinum mittere intimare. Et insinuo.as.i.latent̃ ꝑsuadere ꝛ dissimulare orare .dicere dissimulatorie. vt cuz rep̃hendim⁹ ꝛ damnam⁹ que maxime defendere intendim⁹. Est ergo insinuare aliq̃d aliud intendere q̃ꝫ ꝟba videãtur sonare. Jnd h̃ insinuatio.i. callida et latens oratio. Uñ q̃dã solẽt exordiri ꝑ p̃ncipiũ. vt cũ causa est turpis.ꝛ animi auditoꝝ sunt alienati. Est em̃ insinuatio oro quadã dissimulatõe ꝛ circũitiõe obscure subijciẽs auditoris animũ. Sz p̃ncipiũ est oro ꝓspicua.ꝛ ꝓtin⁹ ꝑficiẽs auditorẽ beniuolũ ꝛ attentũ vel docilẽ.

Synzugo.as.a.p.i.ꝯiũgere vel ꝯiugare

Sipo pas.paui.a.p.i.farinã ad faciendum pultẽ immittere. Et sipare.i. spargere.ꝛ ꝓprie escã gallinis.et sipare.i.cõminuere. Et ꝯpõit̃ Consipo pas.i.simul sipare. Dissipo pas.i.dispergere diminuere destruere. Prosipo pas.i. ꝓcul sipare ꝛ spargere. Obsipo. pas.i.vndiq̃z vel contra vel obuiam sipare. ꝛ cor.si. Unde. Qui sipat h̃ pascit volucres ꝛ dissipat inde.

SD

Sisto.stis.caret ꝑterito ⁊ supino.sz accipit mutuo a diuersis ꝯm diuersas eius sigtiones. Nã sisto absolutũ ē ⁊ trãsitiuũ. Qñ ē absolutũ sigt idē q̃d sto vel maneo. sisto. qsi cum ꝑpus irem mõ sto. ꝯm ꝫ accipit ꝑteritũ ⁊ supinũ a sto. ⁊ facit sisto steti statuz. Sisto qñ est trãsitiuũ sigt idē q̃d statuo. vt Iste sistit menia. i. statuit. Accipit etiã ꝑ firmare vl̃ retinere vel stabilire. vt sisto equũ. Un Ouidius de fastis. Siste puer lachrymas. Protheus tua damna leuabit. sistere. i. ꝑsentare Un Luce. ỹ. Ut sisterent eũ dño. i. ꝑntarẽt. ⁊ ꝯm ꝫ est transitiuũ ⁊ accipit ꝑteritũ ⁊ supinũ a statuo. vt sisto statui statutũ. Sisto ꝑstare neutr̃ est ⁊ caret ꝑterito ⁊ supino. et accipit mutuo a sto stas. Itẽ sisto in alia significatõne actiuũ est ⁊ caret ꝑterito ⁊ supino. ⁊ accipit ea mutuo a statuo statuis. ꝯm Hugui. In Brecismo ⁊ in Doctrinali dicitur. Sisto facit statui. si transeat atq̃ statutum. Sed si neutrale dat steti nullumq̃ supinum.

Sitio tis. tiui. titũ. n. q. i. potum desiderare Et põit simpl̃r ꝑ desiderare. Jñ sitibũdus da. dũ. i. sitienti sil̃is. Itẽ sitio ꝓpõit resitio tis. ⁊ corr̃. si. Un. Incupidas sitit ebrietas ꝑsentia desunt.

S ante D

Socio as. a. p. i. socios iũgere vl̃ socios facere. ⁊ dr̃ a soci⁹. Et ꝓpõit Associo as. abscio as. i. abiũgere. ꝓ socio as. dissocio as. Et cor. ꝑmam

Solẽnizo. as. i. celebrare. festiuare.

Soleo les. solit⁹ sũ. ꝫbũ neutropassiuum. i. alicui rei assuescere. vel in ꝓsuetudinẽ ducere. Jñ solit⁹ ta. tũ. i. frequẽs. assuet⁹ assiduus vsitat⁹. ⁊ cor. so. Un Ouidi⁹ d̃ arte. Tarda solet magnis rebꝫ inesse fides. Sz sol solis. hi soles. pdu. so. Und̃. Qui rem nosse soles dic solẽ gignere soles.

Solero as. i. soleas facere vel soleis aptare. Itẽ solerare. i. solũ vel solidũ facere.

Sollicito tas. a. p. i. persuadere. ex suo loco mouere. quasi ex toto ⁊ multũ citare ⁊ commouere. Jñ sollicit⁹ ta. tũ. i. curiosus. anxi⁹ ⁊ cõmotus. Jñ sollicite. citius. tissime. aduer. Et ꝫ sollicitudo. dinis. id ẽ. curiositas. anxietas. Jñ sollicitudinari⁹ a. ũ. ⁊ pdu. so. Un Ouidi⁹. Res est solliciti plena timoris amor. ⁊ cor. pe.

Solido das. i. firmare integrare. ⁊ dr̃ a solum. Inde hoc solidamen. inis. pe. ꝓdu. ⁊ hoc solidamentum. ti. ⁊ solidus. da. dum. i. integer firmus. quasi solo datus. Jnde solide. dius. dissime. ⁊ ꝫ soliditas tatis. Et cõponit Consolido das. resolido das. ⁊ cor. ripiunt so.

Solecizo. zas. n. p. solecistice loqui. Itẽ solecistico. cas. in eodẽ sensu.

Solor. aris. atus sum. d. p. i. ꝑbere solatiz alloq̃ vnũ ⁊ derelictũ. ⁊ dr̃ a sol⁹. Qui eĩ sõlak. soli se applicat dũ loq̃t. ⁊ solitudinem leuat alloquio suo. Jñ ꝫ solamen. inis. id est. solatiũ. Un in Aurora. Solamen matris ancora spesq̃ patris. Et ꝫ solatium tij. Et cõponit solor cũ con. ⁊ dr̃ ꝓ solor ar̃. Jñ ꝫ ⁊ ꝫ ꝓ solabilis. ⁊ ꝫ le. ⁊ consolabiliter. ⁊ ꝫ consolabilitas tatis. ⁊ consolans antis. oĩs ge. ⁊ cõsolatori⁹. ria. rium. Item cũ de. et dicit desolor aris. Solor ⁊ eius composita sunt depo. licet antiq̃ fecerint solo las. actiuum. Unde ⁊ põdicta ꝫba adhuc sepe inueniũtur posita in passiua sigtione. ⁊ pduc̃. so. Unde Orati⁹ in epi. Jnstruit exemplis inopẽ solatur egenum.

Soluo uis. ui. utũ. a. t. i. enodare. liberare. Jñ ꝫ solutor oris. Et ꝫ ⁊ ꝫ solubil̃. ⁊ ꝫ le. et hec solubilitas. tatis

Somnio as. a. p. i. in somnio vel ꝑ somniz aliq̃d videre vel ꝓpẽdere. Jñ somnito. tas. fre. Uel somnito deriuat̃ a somn⁹. Et somnitare. i. freq̃nter dormire.

Somnio. nis. niui. ꝫbũ neutrũ. i. somnum habere. dormitare.

Sono nas. sonui. nitũ. n. p. Jñ sonit⁹. tus. ipa actio sonandi. vel strepit⁹ ⁊ son⁹. ⁊ ꝓprie ꝓ fuse vocis. Et ꝫ son⁹ ni. q̃cq̃d aure audit̃. vel auditu ꝑcipit̃. ⁊ cor. so. Un ꝓsp. Hi pia mens habeat q̃d bñ lingua sonet. Et facit ꝑteritũ in iui. diuisas. ⁊ supinũ in itum. licet inueniat̃ qñq̃ facere ꝑteritum in aui. ⁊ supinũ in atum.

Sophismatico. as. i. ꝑ sophismata decipe.

Sophistico as. i. decipe ꝫbox inuolutõne

Sopio pis. piui. vel sopĩ. sopitũ. n. q. i. facere dormire sedare extinguere termiare compescere facere quiescere. Jñ sopit⁹. ta. tũ. Et ꝫ ⁊ hec sopibilis. ⁊ ꝫ le. ⁊ pdu. so. Un Ouidius in. x. epl̃a. Qui me non possum potui sopire draconem. Similiter sopitus ta. tũ. pdu. tũ ꝑmam sicut suum ꝫbum. Un Ouidius. Dum petis amplex⁹ sopitaq̃ brachia iactas Tamen semisopit⁹ cor. o. ante p. Un Ouidi⁹ in. ix. epl̃a. Thesea pssuras semisopita man⁹.

Soporo.ras.a.p.i.sopire facere dormire.z
pie cū sopore. Jñ b z p sopozabilis.z b le.
Et sopozabilit aduer. Et componit. Con
soporo.ras. Et a soporo oz sopozat⁹.ta.tū.
id ē.sopitus.z coz.pmam.
Sorbeo.bes.bui.vel sozbo.bis. sozbui vel
sozpsi.sozptum. ptu.n.s.i. deuozare. aliqd
molle deglutire.vt oua mollia. Jnde b z p
sozbilis.z b le.facilis vel mollis ad sozben
dum.z coz.pe. Uñ in Aurora. Sozbilis vt
fiat inde polēta ligat. Et a sozbeo. sozbesco
scis.inchoatiuum
Sozbillo.las.n.p.i.aliqntulum vel paula
tim sozbere.z oz a sozbeo bes.
Sozdeo des.dui.n.s.i.esse vel fieri sozdidū
putrere displicere fetere bozrere. Uñ. Soz
det vt actozi pficiat opus. Sozdet.i.turpe
est.indecens bozribile.
Sozdido das.a.p.i.sozdidū facere
Sozorisso as. vl sozorizo zas.i.imitari mo
rem sozoris vel assimilari sozori.
Sortioz tiris.sortit⁹ sum.d.q.i.p sortes di
uinare vel tribuere vel subministrare. vel di
uidere z adipisci.z oz a soris. Et componit
Consortioz.tiris. Resortioz.tiris.
Sospito tas.a.p.i.sanare.exhilarare vl bo
na spe afficere. vel bona spe nō fallere. Et in
eodē sensu inuenit sospio.pis.

S ante P

Spacioz.aris.atus sum.d.p.i.ire vel deam
bulare.huc et illuc ire causa recreādi. Et cō
ponit. Conspacioz.aris. Circūspacioz.arz.
Despacioz aris.i. deozsum vel valde vel de
vno loco ad aliū spaciari. vel a spaciari ces
sare. Expacioz arz.id ē.extra spaciari z eua
gari.
Spargo gis.si.sum.a.t.i.diffundere. dissi
pare vel respergere. distanter opire siue pfū
dere. Jñ sparsim aduer. Et sparso.sas.fre.
A q sparsito tas.aliud freqntatiuū.
Spatuloz aris.d.p.i.delicioz.aris. vl i spa
tula diuinare. Et componit cum ex.et dicit
expatuloz.aris.
Specifico as.a.p.i.segregare diuide sepa
re designare. vel spēm facere. Jñ specificus
ca.cū.i.specialis.diuisus vl faciēs spēm.
Specio cis.spexi.ctū.a.t.i.psiderare.sz non
est in vsu.z nūq dicendū est spicio.sz specio.
q.d pbat p deriuata.s.species.specimen. spe
culū.tē. Et ppōit aspicio.cis.respicio.cz.cō
spicio cis.circūspicio.cis.despicio cz.inspi
cio.cis.prospicio.cis.pspicio cz.suspicio cz.
Et nota q videm⁹ nata. aspicim⁹ volūtate.
intuemur cura. aspicim⁹ ante nos. respici
mus retro. suspicim⁹ sursū. despicim⁹ deoz
sum. inspicim⁹ introzsum. cōspicim⁹ circū
quaq. prospicim⁹ longe.
Specto tas. ybum freqntatiuū. a specio cz.
Jñ b spectamen.inis Et b spectaculum li.
p eodem. Et b z p spectabilis.et b le. Jnde
spectabiliter aduer.
Speculoz.arz.d.p.i. videre inspicere inesti
gare.explozare.de alto inspicere. Jñ b spe
cular vel speculare rz.loc⁹ altus vñ qs specu
lari potest. Uñ z fenestre et vehicula de qbz
speculamur specula dicunt.z coz.cu. Unde
Juuenalis. Qui vehit clauso latis specula
ribz antro.
Spermatizo.zas.i.sperma emittere
Sperno.nis.spreui spretū.a.t.i. ptemnere.
vilipēde. Et ppōit Asperno.nis. Jñ asper
noz arz.d.p. Cōsperno.nis.i.simul spernere
Jñ psper⁹.ta.tū. Et componit incōsper⁹
ta.tum.i.laudat⁹ z pbat⁹
Spero ras.n.p.i.spem hze pfide existimare
vel sperando expectare vel credere.z ppe bo
na. Bona qdē speram⁹. mala timem⁹. Se
pe tm sperare ponit p timere.z ecōuerso. sed
improp̄e. Uñ dic donat⁹ q cū oz. Hūc ego
si potui tm sperare dolorez. Sperare dic p
timere.z ē ibi achirologia. Et a spero deri
uat sperat⁹ a.ū.tā i actiua q passiua sigtōe.
Et ppōit insperat⁹ a.ū. Itē spero ppōit. de
spero ras.i.a spe cessare. Jñ b z p desperabi
lis.z b le. Jñ desperabiliter aduer. Itē spero
pmā.pdu.sz sperare eā coz.
Spico cas.n.p.i.spicas emitte vel collige
re vel dare. vel ad modū spice acuere. vel fin
dere.z pō.spi.
Spiculoz.arz.d.p.i.iaculari. vel spiculo oc
cidere. Jñ b spiculatoz.oris.i. carnifex qui
portat spiculū ad occidendū.
Spino nas.n.p.i.pūgere vel claudere
Spiro ras.raui.n.p.i. viuere vel spīm duce
re vel suspirare vel flare vel olere. siue redole
re. Jñ b spiramen.inis.
Splēdeo es.n.s.i.lucere. Jnde b splendoz
oris.z splendid⁹.da.dū. Jñ splēdesco scis.
inchoatiuum.
Spolio.as.aui.a.p.i.denudare. spolia au
ferre. Jñ b spoliatoziū.rij.loc⁹ spoliandi.et
spoliū.lij. Et sūt spolia p̄uatoz.exuuie du
cum z diuitū. Jnd spolariū.loc⁹ vbi spolia
reponūt. vl exterioz balneoz cellula. Et cō
ponit cum de.dis.z ex.

S T

Spondeo des. spopondi sponsum. a. s. i. si
debere vel pmitte vel velle
Spumo .mas. i. spuma fluere vel spumam
bre vel emitte vel auferre. ꝛ pdu. spu. Unde
Juuenalis. Et pfusa mero spumāt vnguē
ta falerno
Spuo is. spui sputū. i. sputū emitte vl spu
to respergere pfunde. Et inde sput⁹ ta. tum
Et ℔ sputū. ti. Spuere sputum emitte neu
trū est. sed in alia significatōne actiuum est
Et pdu. spu.
Sputo tas. i. freqnt spuere. a spuo. is.

S ante H uel T

Squaleo .les. squalui. ꝛ caret supino. n. s. i.
sordere. esse vel fieri squalidū vel asperū vel
splendere. Inde squalesco scis. inchoatiuus.
Et squalid⁹. da. dum. i. asper sordid⁹. Inde
squalidul⁹. la. lū. i. aliq̄tulū squalidus. Et
squaliditas tatis. ꝛ pdu. squa.
Squamo .mas. a. p. i. squamas auferre vel
dare. ꝛ pdu. squa.
Stabilio. lis. liui. litū. a. q. i. firmare. statue
re. Et componit. Cōstabilio. lis.
Stabulor aris. d. p. i. collocare. ℔ antiq̄ dice
rūt stabulo. las. n. p. ꝛ est absolutum. vt hic
stabulant equi mei
Stagno as. n. p. i. ad modū stagni inunda
re abundare crescere.
Stanno nas. i. stanno aliquid aptare ppa
rare ornare ordinare.
Statuo statuis statui statutū. a. t. i. ordina
re censere fabricare edificare constituere po
nere.
Stello as. n. p. i. splendere ad modū stellaꝝ
stellis circūdare ꝛ ornare. vel stellis diuina
re aliq̄d ppendere. Et componit Cōstello.
las. Jn ℔ ꝛ stellatio onis. q̄d sepe ponitur p
ipso signo stellaꝝ
Stercoro ras. raui. n. p. i. stercore inquina
re vel impinguare. ꝛ or a sterc⁹. ꝛ cor. co.
Sterno. nis. strauui stratuꝫ. a. t. i. pacificare.
pparare insellare obruere. Unde in Brecis
mo or Sternit equiuoce mare lectus asell⁹
et hostis.
Sternuto. tas. i. sternutū facere
Sterto. tis. stertui. supino caret. i. naribus
dormiendo resonare. Unde et sepe ponitur
pro dormire.
Stigo as. a. p. i. stimulare. ꝛ pdu. sti.
Stillo. as. n. p. i. guttare vel stillā immittere.
vel fundere.
Stilo. las. a. p. id est. stilo aptare vel desig
nare. Et cor. sti.
Stimulo. las. a. p. i. pungere titillare incita
re cogere vrgere inflāmare. Et cōponit Jn
stimulo las. ꝛ cor. mu.
Stinguo guis. stinxi. ctum. a. t. id est. signa
re vel extinguere mortificare vel instigare.
sed nō est in vsu. Et componit Distinguo.
guis. distinxi. ctum. Quod componit sub
distinguo. guis. Item stinguo componit
Extinguo. guis. Instinguo. guis. instinxi.
instinctum. Restinguo. guis. id est. extigue
re. iterum mortificare. Et stinguo ꝛ eis com
posita habent u. inter g. et sequentem voca
lem.
Stipo pas. paui. a. p. i. ꝺdensare ꝺfederare
ꝺuallare circūdare congregare replere pro
tegere componere fulcire. Et dicit a stips.
pis. Inde stipatim aduer. ꝛ pduc. sti. Un
Lucanus in. j. Stipant ꝛ dulci distentant
nectare cellas.
Stipulor aris. d. p. i. interrogare querere. ꝛ
or a stipulus la. lum. id est. firmus. Proprie
q̄dem stipulare est interrogare querere peti
tiue cum responsione facta pmissiue. vt si i
terrogans dicit. Dabis mihi equū. ꝛ ille re
spondeat dabo. ℔ est stipulari. Jn ℔ stipula
tio ꝓprie or interrogatio petitiua. adiuncta
responsione pmissiua. sic pmissa. Dabis mi
hi ℔. dabo. Et or stipulari a stipulus quod
est firmum. quia stipulatio debet esse firma.
Unde tenet psolui q̄d stipulatōe pmissū est
Uel vt dicūt. a stipula or stipulor. quia in
stipulatōne veteres stipulam frangebant.
quam itez iungentes stipulā suā recogno
scebāt. Et q̄ in stipulatione ꝺtinent inter
rogatio ꝛ pmissio. ideo stipulare sepe ponit
simpliciter p pmittere ꝛ p interrogare vel pe
tere siue querere. Et stipulor antiquit⁹ erat
cōmune. sed modo est depo. Et ꝺstruit cuz
actō ꝛ ablto interposita a. vel ab ppositōne
vt Stipulor a te decem solidos. i. quero. et
cor. pu.
Stirpo .pas. i. euellere eradicare. a stirps
trūco or. Et componit Extirpo pas. id est.
a radice subuertere
Sto stas steti statū. n. p. i. manere. ꝛ nō mo
ueri morari. Proprie stare est erectū morari
Unde or. Si q̄s stat nō sedet. ꝛ econuerso.
Inde ℔ status tus. tui.
Stomachor aris. d. p. dicitur furere. irasci
indignari.
Storio as. a. p. i. storijs ornare. Jn storiat⁹
ta. tū. i. storijs ornat⁹.

Strangulo.las.strãgulaui.a.p.i.iugulare. sugillare vel interficere

Streno.nas.i.enceniare initiare strenã alicui dare.strena aliquem exhilarare

Strepo.pis.pui.pitum.n.t.id est. sonuz facere. Inde hic strepitus.tus.tui. Et h̄ strepor.oris. Et strepito.tas frequentatiuum. et corr̄.stre. Unde in Aurora dicitur. Rana loquax heresim signat strepit h̄.strepit illa

Strideo.des.vel strideo.dis.stridi.i.fortiter sonare.dentes concutere.frendere. Inde hic stridor.oris. Et stridosus.sa.um.i.stridore plenus. Strideo ⁊ strido neutra sunt. ⁊ faciunt p̄teritum stridi.licet ꝑm antiquos inueniat̄ stridui.et caret supino.⁊ ꝓdu.stri. Unde Lucan⁹ in.vj. Auribꝫ incertis feralis strideat vmbra. Et strideo.des.est scde ꝯiugatõnis.strido.dis.tertie. Unde Oratius in sermo. Stridere secreta diuisos aure susurros

Stringo.gꝫ.strinxi strictum.a.t.i.coartare aliq̄d fortiter tenere vel p̄mere.

Struo.is.struxi structuz.a.t. id est. componere edificare ordiare p̄parare. Inde structim aduer. Et hec structura.re.

Studeo.des.studui. supi.caret.n.s.i.operam dare.vacare discipline.inuigilare.proprie quidem studere est cum magna voluntate vehementer animũ applicare ad aliquid ꝑficiendum. Inde hoc studium.dij.vehemens applicatio animi ad aliquid peragendum summa cũ volũtate. Inde studiosus.sa.sum Itẽ studeo componit̄ Instudeo des.i. valde studere. Restudeo.des.i.iterꝫ studere. et cor.p̄mam. Unde Esopus. Displicet imprudens vnde placere studet. Et Oratius in epi. Non tua laudabis studia aut aliena reprendes.

Stultizo.zas.n.p.i.stulte se habere.

Stupo.pas.a.p.i.aliq̄d stupa obturare.

Stupeo.pes.stupui.n.s.i.mirari terreri timere.esse vel fieri stupidũ.q̄si sine sensu. Inde stupidus.da.dum.i.sepi⁹ stupẽs. Inde stupido.das.i.stupidum facere vel stupere. Et a stupeo.pes.stupesco.scis. inchoatiuuz. Et componit̄ stupefacio.cis.⁊ stupefio.is. Et stupeo caret sup̄.ꝑm vsum. Et cor.stu. Unde Ouidi⁹ de reme. Non stupeãt multo corda sepulta mero. Item Fle miser atqꝫ stupe cõbureris quasi stupe.

Stupror.praris.d.p.id est stuprum cõmittere vel stupro corrũpere. Inde h̄ stupratoriũ torij.locus stuprandi. Et componit̄. Constupror.aris. Et est stupror.d.p. ꝑm Hug. Inuenit̄ tamen Hieremie.ij. Filij q̄z mempheos.et thaneos construprauerũt te vsqꝫ ad verticem

S ante W

Suadeo.des.suasi suasum.a.s.id est. hortari consulere monere. Q̄ autez d̄r suadere quasi suauia dare.id est. dicere vel suadere. id est.in suã sortem trahere.vel suasor ĩ suaz ꝑtem trahens.etymol̄.est. Inde h̄ suasor. Et suasori⁹ria.rium. Et hic et hec suadibilis.⁊ hoc le. Inde suadibiliter aduerbiuz Et hec suadibilitas.tatis Et h̄ et hec suasibilis. et hoc le. Et suasibiliter aduerbium. Et hec suasibilitas.tatis Et hec suadela.le.id est. suasio.assensus. Unde Ouidi⁹ in epi. At bñ numatũ decorat suadela venusqꝫ. Itẽ suadeo componit̄. Dissuadeo.des.id est. dehortari. Persuadeo.des.id est.perfecte suadere effectũ suasionis obtinere.in suadendo effectum habere. Et suadeo est quattuor syllabarum in ꝓsa.licet in versu inueniat̄ trium syllabarum.

Suauio.uias.⁊ suauior.aris.id est. osculari cum suauio.⁊ d̄r a suauium.

Subagito.tas.a.p.quod ⁊ subigito.tas dicitur.i.subtus agere vel subducere. Unde Terenti⁹ in tertia comedia. Hec quidem contumelia. ẽ amicũ ad te recipere.⁊ ei⁹ amicã subagitare.

Subarro.ras.raui.a.p.i.quasi latenter arram dare.⁊ d̄r a sub ⁊ arra. Unde btã agnes dixit. Anulo suo subarrauit me domin⁹ meus Jesus christ⁹.

Subcinerizo.as.p.i.sub cinere coquere.

Subdo.dis.didi.subditum.n.t.i.supponere subiugare.⁊ d̄r a sub ⁊ do.das.⁊ inde subditus.ta.tum.pe.cor.

Subduco.cis.a.t.i.seducere vel subt⁹ ducere.vel subtrahere. Et est ꝓprie subducere naues de aquis ad terrã trahe vel ducere.

Subeo.is.subiui.vl̄ subij.ꝑ syncopã.i.subtus ire vel post vel paruz.⁊ d̄r a sub.⁊ eo.is. Item inuenit̄ subeo.is.i.sursum eo. Et ita sumit̄ Joh.vj. Subijt ḡ ihs in montem.i. sursum abijt.et d̄r a sursum.⁊ eo.is.

Subero.ras.i.latenter p̄cio.s.ere cõducere Et suberare est sub auro vel argento vl̄ alio metallo.vel alia re.es ponere. Unde ⁊ aurum d̄r suberatũ.q̄ sub se es habet.q̄si deauratũ es. Unde Persi⁹. Neqꝫ suberato mendosuz terminat auro.

Subigo. gis. egi. actum. a. t. habet q̃ttuor significationes. scz cogere. impellere. acuere supponere vel subiugare. q̃si subtus agere

Subijcio cis. subieci subiectũ. a. t. i. subtus iacere vel post vel subiungere. respondere. reddere. ⁊ d̃r a sub. ⁊ iacio cis. Jñ subiecto. tas. freq̃ntatiuũ. Et etiã subijcito. tas. inuenit̃ in eodem sensu. s. ꝓ supponere.

Subiugo gas. a. p. i. debellare. sub iugo ponere. ⁊ d̃r a sub. ⁊ iugo. gas.

Subligo. gas. a. p. i. quasi subtus ligare. et d̃r a sub. ⁊ ligo. gas.

Subligo. gis. legi. sublectũ. a. t. i. furari. Et d̃r a sub. ⁊ lego. gis. q̃i subt⁹ vel latenter legere. ⁊ cor. li.

Sublimo as. a. p. sublimẽ vel altũ facere ex altare. ⁊ d̃r a sublimis. Jñ sublimator sublimatrix sublimatio sublimat⁹.

Subneruo uas. uaui. uatum. a. p. i. neruos poplicũ succindere. ⁊ d̃r a sub. ⁊ neruo uas. Tũc em̃ equi subneruant̃ q̃ñ eis nerui poplicũ p̃scindunt̃.

Subnitor. teris. d. t. i. subt⁹ niti appodiari vel summistrare. ⁊ d̃r a sub. ⁊ nitor. teris.

Subo bas. baui. a. p. i. coire libidinare. ⁊ est pecoꝝ. Uñ sues subant. i. coeunt. vel amore coeundi ferunt̃.

Suboleo les. leui. vel subolui subolitũ. vel suboletum. n. s. id est. succrescere. Jnde hec soboles.

Subsamno nas. a. p. id est. deridere ĩsultare. nares submouere deridendo. Et dicitur a sub. ⁊ samno nas. quod non est ĩ vsu. Uñ ꝓpheta Et domĩ⁹ subsamnauit eos. et scribitur ꝑ. mn.

Subsequor eris. d. t. id est. subtus vel post vel latenter vel parum sequi. Jnde h̃ subsequiũ. id est. seruitiũ

Subsideo. des. ⁊ subsido. is. i. subt⁹ sedere. ⁊ inferi⁹ esse. Unde Ouidi⁹. Jussit ⁊ extẽdit campos subsidere valles.

Subsignare. est subscribere vt testes in chirographo solent signare. ⁊ q̃sdam notulas subscribere

Subsilio lis. n. q. i. subtus salire vel post vl̃ paꝝ. Jnd̃ subsiliens entis. oĩs ge. Jnuenit̃ etiam subsilio. lis. i. sursum salire. ⁊ tũc componit̃ a sursum. ⁊ salio

Substituo is. a. t. i. subt⁹ vel post statuere. surrogare. in loco mortui eligere ⁊ ponere.

Substo. stas. stiti. stitũ. n. p. i. subesse. subt⁹ stare vel subsistere. ⁊ d̃r a sub. ⁊ sto. stas. Jñ substans antis. ge. oĩs.

Subtego gis. a. t. i. subtus vel post tegere. ⁊ d̃r a sub ⁊ tego. gis

Subterro ras. n. p. id est. sub terra sepelire. terre infodere. Et d̃r a sub ⁊ terra.

Subticeo ces. subticui. ticitum. n. s. id est. subtus vel parum vel post tacere. Et dicit̃ a sub ⁊ taceo. Et cor. ti. Jnde subticesco. cis. inchoatiuũ.

Subtinnio nis. i. paꝝ vel subtus tinnire vl̃ ab inferiori ꝑte tinnitum reddere. ⁊ ꝓprie dicit̃ de psalterio vbi aliquid supponit̃ vt medius tinniat.

Subtraho his. a. t. id est. maledicere vl̃ subtus vel latenter vel paꝝ vel post trahere diminuere auferre.

Subueho his. id est. subtus vl̃ sursum portare. Jnde subuecto as. frequẽtatiuum

Subuenio. nis. n. q. id est. succurrere

Subuerto. tis. a. t. id est. destruere. quasi q̃ subtus sunt vertere. ⁊ econuerso. vel decipere seducere.

Subulo las. a. p. i. suere subula. ⁊ cor. bu.

Subuolo las. n. p. id est subtus vel post vel paꝝ volare. Et d̃r a sub ⁊ volo. las.

Subuoluo. uis. id est. subtus vel parũ voluere.

Succedo dis. cessi. n. t. id est subtus vl̃ post cedere. Et dicit̃ a sub. ⁊ cedo. dis. Jnde hic successor oris. d̃r q̃ locum p̃cedentium occupat. Et succedere dicitur prospere euenire. Jnde hic successus. sus. sui. id est. prosper ⁊ bonus euentus.

Succendo. dis. succendi. censum. a. t. id est latenter accendere. Et dicitur a sub. ⁊ candeo. des. dui.

Succenturio. as. n. p. i. succurrere. vl̃ poti⁹ in succursuz p̃moꝝ post illos ordĩare. Proprie em̃ succentuarij dicunt̃ q̃ post primam aciem sunt ordinati vt ei succurrãt si necesse fuerit. Et d̃r a sub. ⁊ centurio. as.

Succibo. bas. a. p. i. latenter vel paꝝ vl̃ subtus cibare. Et d̃r a sub. ⁊ cibo. bas.

Succido dis. di. sum. id est. subtus cedere. sicut fit cum porri inter duas terras cedũt̃. Et dicit̃ a sub. ⁊ cedo. dis. cecidi. ⁊ ꝓduc̃. ci. Jtem succidere est quasi subtus cadere. Et dicit̃ a sub. ⁊ cado. dis. ⁊ cor. ci. tam in p̃senti q̃ꝫ in p̃terito.

Succingo. gis. xi. ctum. a. t. i. subt⁹ cingere Et nota q̃ accingimur bellaturi. precingimur ituri. succingimur ministraturi.

Succino. nis. succinui. centum. n. t. i. parũ vel subtus vel voce remissa vl̃ post canere. et

dicit a sub ⁊ cano.nis.⁊ cor.ci.

Succũbo bis.⁊ succubo bas.in eodẽ sensu id est.cessare vel superari vel subt⁹ cumbere vel cubare.

Succusso sas ꝓbũ freq̃ntatiuũ. a succutio tis.i.trotare. Jñ ħ succussatura.re.i.trotatura.⁊ hic succussator.toris.id est.trotator. vt equus.

Succutio.tis.n.t.i.subtus vel ab inferiori pte quatere.sic̃ faciũt trotatores.Et succutere.est subt⁹ vel sursũ quatere. Et dr a subꝛ cutio tis.q̃tũ ad vocẽ. sz a sub ⁊ q̃tio q̃tus ad significatõem.

Suco cas.q̃d nõ est in vsu.sz inde cõponit etucco cas.i.sucũ auferre.⁊ pũ.pmã.

Sudo. das.daui.n.p.i.sudorẽ emittere.et dr a sudus.qr magꝭ i sereno q̃ in nubilo sudor emittit.vl qr tũc hõ hz subudũ. Jñ ħ sudor oris. et hinc sudosus.sa.sũ.⁊ sudorosus .sa. sũ.i.sudore plen⁹.⁊ pdu.su. Sz sudes nom̃ eam cor. Uñ. Te mars ferre sudes iubet vt p̃lia sudes.

Sueo.es.nõ est ĩ vsu in pñti.sz ĩ pterito sue ui.⁊ in supino suetũ.n.s.i.vsitare. Jñ suet⁹ ta.tũ.i.vsitat⁹.assidu⁹.q̃tidian⁹. Jñ suesco scis.incho.

Suffarcino as.a.p.i.succingere.q̃i ab inferiori sursũ vestel attrahe⁊ subt⁹ cingere.q̃d faciũt q̃ sub veste aliq̃d latenter portant vt sit suffarcinare.q̃i sub veste q̃ndã farciatõez faciẽdo aliq̃d latent deferre.⁊ cor.pe.

Suffertio tis.sufferſi suffertũ.a.q.i.paꝛ vel subtus vel post fartire.⁊ dr a sub ⁊ fartio tꝭ. Jñ suffert⁹ ta.tum.⁊ sufferto.tas.frequentatiuum

Suffero suffers sustuli sublatũ.i.pati vl sustinere vel sursũ ferre ⁊ elevare.

Suffibulo las.a.p.i.subligare.et dr a subꝛ fibulo las. Jñ ħ suffibulatoꝛium.rũ.i.subligatoꝛium.

Sufficio cis.suffeci suffectũ.n.t.i.satis esse q̃d in vulgari lombardoꝛ dr bastare. Unde ũ. Lozith.xij. Sufficit tibi gꝛa mea Et ſm hãc sigtionẽ inuenit sufficit ꝓbũ impsonale Uñ.ũ. Reg.xviij. ait angelo dñs pcutienti Sufficit.i.satis est.vel basta ꝓtine manum tuã. Jtez sufficere.i.sumministrare .vt Jste sufficit mihi necessaria.i.mistrat . Jtez suffi cere.i.subꝛogare substituere. Uñ dr. Epus vel ꝓsul suffect⁹.i.loco moꝛtui substitutus. id est.subꝛogatus in loco decedentis. Undẽ ũ. Mach.iij. Suffecto vno ex comitibus suis Andronico.⁊ dr suffect⁹.a sufficio cis.

Suffio.fis.fiui.fitum .id est. subfumigare. vel administrare.

Sufflo flas.flaui.a.p.i.subtus flare vl post vel parũ vel sursum flare vel spirare.Et suf flare.i.appodiare fulcire.appodiamen suppo nere. Jnde ħ sufflamẽ.minis.id est.appodia men.scilicet cui aliquid innititur vt susten tetur.

Suffoco cas.caui.a.p.id ẽ.sub fauce capere strangulare.⁊ dr a sub ⁊ faux. Jñ suffocatus.ta.tũ.Et ħ ⁊ ħ suffocans.cantꝭ Uñ Ezech.xxxvj.Et suffocans gentem tuam. Item Math.xiij. Fallacia diuitiaꝝ suffocat ꝓbum. Item Marci.iiij. Suffocãt verbum.Et Luce.viij. Suffocant. Unde dic̃ Gregoꝛi⁹ in omel. Suffocãt em̃.qr impoꝛtunis cogitatõibꝫ suis guttur mentꝭ strangulant. Item cõsuevit dici. Est solicitudo suffocans.Et omia p̃dicta ⁊ ꝺsimilia pducunt so. Uñ Ouidius. Suffocẽt aliaꝝ dira venena tuã. Item ſm q̃sdaꝝ suffoco cas.potest componi sub ⁊ focus.et tunc suffoco et suffocans cor.so. Uñ. Suffocat extinguit. suffocat guttur astringit. Sz ista compositio nõ ab omnibꝫ recipit.

Suffraginoꝛ.naris.d.p.i.flectere genua.et dr a suffragiens. Jñ ħ suffraginatoꝛ.toris. ⁊ ħ suffraginatrix Et suffraginatio.i.curuatio genuũ. Et suffraginat⁹.ta.tũ.i.fractꝭ vel curuatꝭ cruribꝫ.

Suffragoꝛ arꝭ.atus sum.d.p.i.auxiliari. et ꝓprie in ꝓbis.s.p̃ces effundere. Jñ ħ suffragium gij.

Suffumigo gas.a.p.i.paruꝫ vel ab inferiori pte fumigare.

Suffundo dis.fudi.fusum.i.paꝛ vel subt⁹ fundere. Jnd suffusus.sa.i. paꝛ vel subtus fusus.

Suggero ris.suggessi.gestũ.a.t.i. sũmittere substernere sumministrare vel idicare. dicere suadere.q̃i latenter alq̃d alicui ꝓsulere. ⁊ ꝓprie causa decipiendi.⁊ est incõmodũ dã di. Uñ. Intimat ad mentem sz suggero spectat ad aurem.

Suggillo as.laui.a.p.i.suggerere.⁊ dicit a suggero .⁊ suggillare.i.suffocare strãgulare vel manũ gule dare.⁊ eam stringere. Et tũc dr a sub ⁊ gula.q̃i suggulare.id est.sub gula capere. Jtez suggillare.id est.condemnare. irridere.

Sugguto tas.n.p.i.sub vel paꝛ guttare.et dr a sub.⁊ gutto.tas.

Sugo.gis.suxi.n.t.⁊ caret supino ſm vsuz

deberet tñ facere ſuctū .xi. in ctū .. Et ꝺr puer ſugere dū lactat. Unꝫ Luc. xi. Btūs vēter q̄ te portauit et vbera q̄ ſuxiſti. Et ſcribit p vnū g. z pō. pmā. Unꝫ Job. xx. Laput aſpidū ſuget. Et Eſa. vl. Sugatis et repleamī ab vbere.

Sulco cas. n. p. i. ſulcos facere ſecare diuidere. Et ꝓpoit Cōſulco cas. deſulco cas. i. valde ſulcare. vel ſulcos deſtruere. diſſulco cas. inſulco cas. reſulco cas.

Sum. es. eſt. ꝺbū ſubſtātīū. z caret p̄terito z accipit mutuo a fuo fuis. z facit fui fuiſti. et hz duo pticipia. ens z futur⁹. Et eſſendi. do. dū. gerūdia ficticia.

Summiniſtro. ſtras. eſt q̄ſi ſubt⁹ vel ſubminiſtrare. ſeruitū vel ſubſidiū p̄bere.

Summitto tis. miſi. n. t. i. ſupponere. z ꝺr a ſub z mitto.

Summo mas. a. p. i. ſummā facere vel ſummatim cōp̄hendere z colligere. Jñ ſummatim aduer. breuiter. ſtrictim partim. feſtinā ter. Et ꝓpoit Cōſummo mas. i. ſil' ſūmare vel pficere. z ſcribit p duo m.

Sūmouco ues. n. s. i. remouere auferre. Et ꝺr a ſub z mouco ues.

Sumo mis. ſumpſi. ptū. a. t. i. accipe. Sed ſumim⁹ ipi. accipim⁹ ab alio. Cū dam⁹ dicendū eſt accipe. cū pmittim⁹ ipi tollere dicendū eſt ſume. Item ſumim⁹ p nos. accipimus a nolente. Et ſcribit p vnū m. pdu. tū ſu. Unꝫ Orati⁹. Grata ſume manu ꝫ dulcia differ in ānum. Sz ſummo mas. p duo m. Unꝫ Ꝺ. ſummare duplex ſibi vult. ſed ſumere ſimplex.

Suo. ſuis. ſui. ſutū. a. t. i. ſuturaz facere. vel ſuēdo vnam rem alteri adiungere vel conſuere.

Superbo. bis. biui. bitum. n. q. i. ſuperiorz p̄cepta in obediendo tranſcendere vel ſuper ſe ire. faſtidire. deſpicere. dedignari. Et ꝺr a ſuplꝫ.

Supemineo. nes. nui. n. s. i. p̄ualere. p̄eſſe. + p̄ſtare. p̄cellere. z ꝺr a ſup z emineo. Jñ ſupeminēs. entz. oīs. ge. Et ſupeminētia. tie. et coꝛ. mi.

Supero. as. i. excellere. vincere. Et ſupare. id eſt. reſtare. z ſupabūdare. Jñ ꝫ et ꝫ ſuperabilis. z ꝫ le. Jñ ſupabiliter aduer. Et cōponit Exuppero as. i. valde ſupare. Supero z eꝰ cōpoſita actiua ſūt p excellere. aliter neutra ſunt. z coꝛ. pe.

Superſideo des. ſedi. n. s. i. ſedere ſuper. et dimittere. Et conſtruitur cum ꝺtō z ablto.

vt ſuperſideo huic rei. et hac re. Jnuenitur etiam ſupſedeo ſuperſedere. et tūc ſunt due partes

Superſto. ſtas. ſtiti. ſtitū. n. p. i. ſupeſſe ſuperfluere. Et componit a ſuper. et ſto. ſtas. A ſuperſto ꝺr ꝫ hec ſupſtes. ſtitis. i. ſenex vel remanens viuus. vel vitam ducens. z coꝛ. pe. gti.

Supino nas. naui. natū. a. p. i. verſare. ſupinum facere. Jñ ſupin⁹. na. nū. i. reuerſatus. Unde gerundia z pticipia dicūt ſupina. q̄ ſupinata. i. deriuata z inflexa a ſuis verbis. Et a ſupin⁹ p ſyncopā ſup⁹. pa. pum. i. ſupinus. Item ſupino ꝓpoit cū re. z ꝺr reſupino. as. i. retro ſupinare. Jñ reſupin⁹. na. nū. Et debet ſcribi p vnñ p. z coꝛ. pmaz. Unde Ouidi⁹ in. xiij. epla. Et modo cantabāt veteres reſupinos amoꝛes.

Suppedito as. n. p. i. auxiliare ſūminiſtrare ſubꝑuire. obſeq. ſuppedia dare. z coꝛ. di. Et vt dicit Hug. Eſt eliminānda coꝛ fatuitas q̄ ponūt ꝫ ꝺbū p peſſundare z ꝓculcare ſub pedibus.

Suppello is. ſuppuli. a. t. i. ſurripe. q̄ſi ſubt⁹ pellere. z ꝺr a ſub z pello lis.

Suppeto. tis. tiui. vel ſuppetij. titū. i. ſūminiſtrare vel ſupabūdare. z ꝺr a ſub z peto. ꝛs Unde Orati⁹. Paup eñ nō eſt cui reꝛ ſup petit vſus. Suppeto p ſupabundare neutrum eſt. z ꝑm ꝫ facit ex ſe ꝺbum impſonale ſuppetit. Sed p̄o ſumminiſtrare eſt actiuum.

Suppilo las. a. p. i. contundere vel latenter pilare. vel compellere. et dicit a ſub. et pilo. as. z pdu. pi

Supplanto tas. a. p. i. decipere. z ꝓprie p plā tam. q̄d fit cū latenter plantam ex trāſuerſo iacim⁹ inter plantas alteri⁹. Unde Eſau dicit ꝺ Jacob Beñ. xxvj. En ſupplantauit me altera vice.

Suppleo ples. pleui. tū. n. s. i. ſupimplere vl in loco alteri⁹ iplere. z ꝺr a ſub et pleo ples. Jñ ꝫ ſupplemen. inis. z ꝫ ſupplementum. ti. z ſuppleꝰ. ta. tum.

Supplico cas. caui. n. p. ꝺr q̄i ſubt⁹ ſe plicare z humiliare ad rogandū. p̄ces fundere. z ꝺcitur a ſub et plico. Et conſtruit in ꝫ ſenſu cum ꝺtō et actō. vt Supplico tibi ſupplico te. Jnde ſupplicatio. id eſt. humilis dep̄catio.

Suppono nis. a. t. i. ſummittere p̄o aliquo ponere.

Supprimo mis. ſuppreſſi ſum. a. t. i. ſubt⁹ p/

mere.ꝛ ðr a sub ꝛ p̄mo.mis.ꝛ cor.pri.

Supporto tas.a.p.i.subt⁹ portare.vel post vel latenter portare vel sufferre vel sustētare vel auxiliari.

Suppubeo bes.n.s.i.subt⁹ vel paꝝ barbere.vel pubē emittē vel crescere.

Supputo tas.a.p.i.latēter vel paꝝ vel post putare vel numerare.

Surdeo des.dui.i.esse vel fieri surdū. Sz surdo as.i.facere surdū. Et ambo cōponūt Obsurdo as.ꝛ obsurdeo des.i. vndiqz surdare vel contra.similiter vndiqz surdere Jñ obsurdesco scis.similiter consurdeo.desco.scis. Surdeo des.neutrū est.sed surdo as. actiuum.

Surgo gis.rexi.ðr q̄i sursuz me rego.et ðr a sursum ꝛ rego. Et ꝓpōit cum ad .vt assurgo gis.i.ad aduentū alic⁹ cā honoris surgere.consurgo gis.i.simul surgere.exurgo gis .i.extra surgere.ꝛ ꝓprie a somno.insurgo. gs. .i.ꝓtra aliquē surgere.i.inuadere vel īpetere Et ꝓstruit cū dtō. Jtē nota ꝙ surgit aloco. exurgit a somno.insurgit ad vindictā. consurgit ad auxiliū. Jtem resurgo gis.i. iterū vel retro surgere. Un. Surgo sedēs. exurgo iacens.a morte resurgo. Assurgo dominis.insurgo dirus in hostes

Surrepo pis.repsi.reptū.n.t.i.subtus parū vel latenter vel post intrare.vel repere. et produ.ri.

Surrideo des.n.s.i.latent⁹ vel p⁹ vel subt⁹ vel remisse ridere.

Surrigo gs.rexi.rectū.a.t.i.q̄si sursū regere ꝛ erigere erigere vel caput leuare.ꝛ p̄t synco pari ꝛ dici.surgo.i.surrigo.ꝛ p̄m h̄ p̄t saluari ꝙ dicit q̄dam. Surgo pelles.sz nō est extendendū.

Surripio is.pui.reptū.a.t.i.latent⁹ rapere subtrahe furari.ꝛ ðr a sub ꝛ rapio pis. Jtez ꝓ falso suggerere inuenit Daniel'.vj. Tunc p̄ncipes ꝛ satrape surripuerūt regi

Surrogo as.a.p.i.substituere. Un Aug⁹. de ciui.dei. Lucretī⁹ q̄ loco bruti fuerat surrogat⁹.

Suscipio pis.cepi.ceptū.a.t.i.q̄i sursum capere.ꝛ ðr a sursum.ꝛ capio pis. Et ad corꝓ ꝛ ad aiaz refert.ꝛ cor.pi.

Suscito.tas.taui.a.p.i.excitare.ꝛ ꝓprie de morte.ꝛ ðr a sursum ꝛ cito tas. Et cōponit resuscito.tas.i.itez suscitare.

Suspēdo dis.di.sū.a.t.i.q̄i sursū pendere.ꝛ ðr a sursum.ꝛ pendo dis.

Suspicio cis.spexi.spectū.a.t.i.hz̄e suspectum timere vel sursum aspicere. Et ꝓ venerari. sic̄ despicere ꝓ ptemnere.qz q̄s veneramur q̄i sursum aspicim⁹. Et ðr a sursum et specio. Jñ suspect⁹ tus. Et suspecto tas.fre. Et suspect⁹ ta.tū.ꝛ suspectiu⁹ ua.uum. Et a suspicio cis.h̄ suspicio onis. et h̄ suspectio. onis.in eodē sensu.

Suspicor aris.d.p.id est.suspicere.et dicitur a suspicio cis.vel componit ꝓ se a sursū. et specio.quasi sursum aspicere vel arbitrari.ꝛ estimare. Jnuenit etiam suspico .cas.pe. pdu.ꝛ tūc ðr a sub ꝛ spico cas. Et est suspicare latenter vel post vel subtus spicare.et ē verbum neu.

Suspiro as.aui.ratum.n.p.i. sursum spirare vl̄ subtus spm̄ ducere.ꝛ ðr a sursum ꝛ spiro.ras. Jnde h̄ suspirium rij.et suspiriosus sa.sum.

Sustineo es.nui.tentū.a.s.i.sursuz tenere. vel pati.ꝛ ðr a sursum ꝛ teneo. Jñ sustento. tas.fre. Jñ h̄ sustentamē.ꝛ sustētamentū. et h̄ sustentaculū.li.

Sustollo lis.sustuli.sublatū.a.t.i.sursū tollere.ꝛ ðr a sursū ꝛ tollo. Et vt di.Paū. Sustollit eleuat.sustinet.p̄sidio est.suffragatur patit tolerat.

Susurro ras.raui.n.p.i.murmurare.i aure alic⁹ aliq̄d latenter dicere. Et est verbum ficticiū de sono locutiōis dictū. Qui em̄ susurrat nō in facie alic⁹.sed in aure loquitur de altero detrahendo.ꝛ cor.p̄mā. Un Ouidi⁹ in .xvj. epl'a. Aut ego cū chara de te nutrice susurro.

T ante A

Tabeo bes.bui.n.s.id ē.putrere pigrere deficere tabe fluere.ꝛ ðr a tabes bis. Jñ tabesco cis.fre.et caret supinis.et pdu.ta.

Tabulo as.laui.a.p.i.tabulas parare pster nere. Et ꝓpōit ꝓ tabulo as.distabulo. gs.i. tabulas remouere.ꝛ cor bu.

Taceo ces.tacui.tacitū.n.s.i.silere. Jñ tacit⁹ ta.tū.ꝛ taciturn⁹.na.nū.q̄ facile tacet.et cor.ta. Un Ouidi⁹ de arte. Uere p̄us tacent volucres estate cicade. Jnt̄ āt tacere et silere h̄ interest ꝑm q̄sdam. qz q̄ tacet loqui nondū incepit.qui vero silet loqui desinit. Juxta illud Esaie. Tacui silui semper patiens fui.

Tamino nas.naui.i.aduersari. Et ꝓponit attamino as.i.aduersari. Jtem contamino as.i.polluere deturpare.et est actiuum. alia

predicta sunt neutra. Et nota ꝙ attamino. as. est purgare. vt farinam cum setario ꝑm q̄sdam. Inde hoc attamen. inis. i. ipsum setarium.

Tango gꝫ. tetigi tactū. i. ꝯtingere inquietare ⁊ ꝯtrectare. Iñ h̄ tact⁹ tus. tui. ⁊ h̄ ⁊ h̄ tāgibilis. ⁊ h̄ le. Et ꝯponit̄ attingo. gꝫ. attigi. attactū. i. valde vel iuxta tāgere vel accide. Cōtingo gꝫ. ꝯtigi ꝯtactū. Iñ h̄ ꝯtact⁹ tus. tui. obtingo obtigi obtactū. Tāgo ⁊ ei⁹ cōposita ꝓ tangere actiua sunt. sed ꝓ accidere neutra sunt.

Taratātarizo zas. n. p. i. tuba clangere. vel farinā colare. ⁊ est setaciare.

Tardo das. daui. datū. a. p. i. morari vl̄ impedire retinere differre tardū facere. Iñ tardus da. dū. ⁊ tardito as. are. fre. Et ꝯponit̄ Retardo das.

Taxo as. are. a. p. i. numerare. ⁊ taxare. i. dicere. ⁊ taxare. i. ꝯfirmare. ⁊ taxare. i. licitū imponere. s. p̄ciū rei q̄ vendit̄. Iñ h̄ taxio onis. Uñ. ij. Hesdre. viij. Omnia sine taxatione id est. sine quātitatis determinatiōe. Taxo componit̄ cum con. pre. ⁊ re. et ꝓdu. p̄mā positione.

T ante E

Tedeo des. tedui. n. s. dicebat̄ antiquitus. sed modo nō est in vsu. i. fastidiri indignari anxiari habere tedium. Iñ tedet impsonale. ⁊ ꝯstruit̄ cum actō et gtō. vt Tedet aīam meā vite mee. Iñ h̄ tedium dij. Item tedet componit̄ Detedet. distedet. i. valde tedet. Pertedet. i. valde tedet. Tedeo ⁊ tedet cum cōpositis neutra sunt ⁊ carēt supinis. et ꝓdu. te. Unde Ouidi⁹. Detedet ingenuos tedia ferre sui.

Tedior aris. tediat⁹ sum. d. p. i. tedio affici. ⁊ dr̄ a tedium.

Tego. xi. ctū. a. t. i. opire defende. ⁊ cor. te. in p̄nti. Uñ Orati⁹ in epl'a. Cōmissumq̄ teges. ⁊ vino tort⁹ ⁊ ira.

Tegulo las. n. p. i. tegulas facere vel tegulis opire. ⁊ ꝓdu. te.

Telo. las. laui. a. p. id est. longare differre. sꝫ non est in vsu. Et componit̄ Protelo. as. i. distendere. ꝓlongare differre ꝓuocare. ⁊ ꝓdu. te.

Temero ras. raui. a. p. i. corrumpere violare polluere. ⁊ cor. me.

Temno nis. psi. ptum. a. t. i. vilipendere. dānare. Et ꝯpōit̄ Cōtemno. nis. psi. ptuꝫ. Et nota ꝙ temno hꝫ m. ante n. in eadē syllaba ī p̄nti. ⁊ in tp̄ib⁹ formatis a p̄nti. sed in p̄terito ꝑfecto habet p. et in his que formantur a p̄terito.

Tempero ras. raui. a. p. i. placere mitigare. lenem facere. eque librare moderare. et dr̄ a tempero. qꝛ a tempore ꝓcedit tēperies. Iñ temperat⁹ ta. tuꝫ. Et componit̄ attempero. as. i. valde vel iuxta temperare vel obedire. Contempero ras. distempero as. i. a temperie remouere. Obtempero ras. id est. obedire consentire. Tempero et eius composita sunt actiua. preter obtempero et attempero ras. pro obedire. que sunt neutra. et corripiunt penl'.

Tempesto. stas. staui. a. p. id est. molestare. Et tempestare destruere dissipare vel tempestatem facere. Inde tempestuosus. sa. sum. id est. tempestate plenus. Et tempestuose. sius. sissime. aduerbiū. Et hec tempestuositas tatis.

Tempero ras. i. tempus ducere vel in tempore viuere. ⁊ dr̄ a tempus Et componitur vt attempero. ras. ⁊ cōtempero ras. i. simul temperare

Tendo dis. tetendi. tensum vel tentū. id est ire dirigere festinare eleuare pergere conari. Et tendere dicunt arcum. venā ⁊ brachia. Tendo. dis. pro ire neutꝝ est. sꝫ ī alia significatione actiuum.

Tenebro. bras. a. p. i. obscurare tenebrosuꝫ facere. Iñ tenebrasco. cis. incho.

Teneo. nes. tenui. tentū. a. s. i. h̄re possidere seruare morari. ⁊ cor. te.

Tenso. sas. freq̄ntatiuum a tendo dis. id ē. defendere. securum facere ⁊ ducere. A q̄ tensito. tas. aliud freq̄ntatm̄. Et ꝑ cōpositiōeꝫ protenso sas. et protensito. tas. i. defendere. ꝓtegere.

Tento. tas. taui. i. freq̄nter tenere ⁊ explorare. Et debet h̄ verbum scribi per n. sine p. et nunq̄ꝫ ꝑ m. vel ꝑ p. Et componit̄ Pertento tas. retento. tas. i. iterum tentare vl̄ frequēter retinere. ⁊ tūc est freq̄ntatiuū h⁹ verbi retineo. es. Tento actiuū est cū suis compositis. ita dicit Hug. Multi tñ dicūt ꝙ tēpto tas. debet scribe ꝑ mp. vt Temptauit deus Abraaꝫ. Et descēdit vt dicūt a temno nis. tempsi. temptuꝫ. ptu. u. in o. fit tempto. tas. sed tunc videtur ꝙ mutet significatōem. vt temptare. i. freq̄nter temnere. id est. contemnere ⁊ despicere. Sed tentare a teneo. id est frequenter tenere vl̄ explorare. sꝫ p̄us dictū melius placet.

Th

Tenio as.aui.a.p.i.subtiliare tenue facere Et componit Attenuo as.cõtenuo as. extenuo as.id ẽ.extendere dilatare valde subtiliare

Tepefacio cis.feci.i.facio tepere.z acuit falicet sit breuis in tepefacit z tepefacio. Et nota q verbũ nõ potest cũ ꝟbo componi nisi cũ infinitiuo.

Tepeo pes.pui.i.esse vel fieri tepidũ.s.calere vel frigere. Cũ em̃ res a nimio calore cessat ꝺr tepere.sil'r cũ a frigore trãsit in calorẽ ꝺr tepere. Unõ sepe ꝺr tepere calere.sepe frigere. Est g̃ tepere ꝓprie esse inter calorem et frigiditatẽ temperatũ. Jñ h̃ tepor oris.z tepesco scis.inchoa.z tepidus da.dum. et tepiditas tatis.z tepidul' la.lum.i.aliq̃tuluz tepid'.z tepido das.i.tepidũ facere.et ẽ actiuum.

Tepere infinitiu' cõponit Tepefacio. cis. tepefio.fis. Tepeo cõponit Contepeo.pes. distepeo pes.intepeo pes. Tepeo neutr̃ est cũ suis cõpositis.z caret sup̃.

Terebro bras.a.p.i.pforare terebro. Et cõponit Conterebro bras.z corripit naturaliter re.

Tergiuersor.aris.at' sum.d.p.i. in varias partes se vertere.decipe aim̃ q̃i tergum huc z illuc vertere. Jñ h̃ tergiuersator oris. deceptor.versipellis.q; aim̃ q̃i tergum huc et illuc vertit ne qualis sit intelligat. Et h̃ tergiuersatio onis.i.deceptio Et h̃ z hec tergiuersabilis.et h̃ le.i.deceptor' et habilis ad decipiendũ.

Tergo gis.tersi tersum.i.mũdare desiccare exiccare purgare. Jñ tergeo ges.tersi.tersũ. in eodẽ sensu.z vtrũq; ꝓpõit. Detergo z detergeo.i.valde tergere. ꝓtergo z ꝓtergeo.extergo z extergeo.ꝓtergo z ꝓtergeo.retergor retergeo.id est.itez tergere.z sunt actiua.

Termino nas.a.p.i.finire distinguere. Jñ h̃ z hec terminabilis.z h̃ le. Termino cõponit Contermino nas.i.simul terminare vel ꝓiũgere.determino.nas.i. diffinire vel terminos auferre.distermino nas.i.terminum remouere.extermino nas.i.terminũ remouerevel extinguere.z cor.mi.

Tero ris.triui tritũ.a.t.i.cõminuere ꝺfringere. Et in pñti cor.hãc syllabã te. In ꝓterito ꝟo z supino pdu.tri.

Terreo res.rui.ritũ.a.s.i.terrorem inferre. Jnde hic terror oris. Et scribitur ꝑ geminum r.

Territo tas.freq̃ntatiu̅.i.freq̃nt terrere. et ꝺr a terreo.res.z cor.ri.

Tescuo .as.aui.a.p.id est.castrare. Et hinc tescuatores.i.castratores. Jñ tescuatõnes castrationes dicunt

Testamentor.aris.d.p.id est.testamentum facere.

Testiculo .las.a.p.i.testiculos dare z ꝑ testiculos pcutere. Et ꝓpõit Detesticulo. las z detesticulo las.z cor.cu.

Testificor arr̃.d.p.i.testẽ facere vel teste confirmare.z cor.fi.

Testimonio.as.n.p.id est. confirmare testimonio

Testor .aris.testat' sum.d.p.i.testamentuz facere. Et testari.i. testificare. testimonium dare. Et testari.i. iurare vel cõiurare.vel in testem adducere vel rogare. Testor ꝓponit Attestor aris.i. valde testari.detestor .aris. contestor aris.i.simul testari.protestor aris obtestor aris.i. vndiq; vel ob aliq̃d vel contra testari.

Tetrarcho .chas.chare.n.p.i.pncipari.vñ Horati' in epi. Tetrarchare volens accedet siccus ad vnctum.

Texo.xis.xui.textũ.a.p.i.coopire ordinare ꝓstruere.z ad telam ptinet. Jñ h̃ textura re. Et texto .tas.i.sepe texere. Et a texo.is.hic textor.oris.

T ante H

Theologor.aris.d.p.i.de theologia tractare vel loqui. Idem z theologizor.zarr̃.z corripit.lo.

Theoro. ras.a.p.i.videre.z ꝺr a theos.ꝙa deꝰ oia videt. Et theorare ꝓprie ẽ cõsiderare diuina. Indeh̃ theoria.rie.vel theorica.ce. scia q̃ tractat de inuisibilibꝫ .vl' vita ꝓtẽplatiua. Jñ theoric'.ca.cũ.ꝓtemplatiu'.q̃ tm̃ ꝓtemplatõi vacat.

Thesauro ras.n.p.i.facere thesauz.thesaurũ ꝓgregare. Jdẽ thesaurizo.zas. Unñ Paulus ad Ro.ij. Thesaurizas tibi irã.i.q̃si essz thesaur' .z q̃d pciosum ꝓgregas tibi irã dei siue penã. Nam irat' videt deus q̃ penam iuste infert.

Thurifico as.a.p.i.incensare vl' incensũ facere.vel sacrificare.z ꝺr a thus z facio. Jnõ h̃ z h̃ thurifer ficis.sacerdos vel incensator Jñ h̃ thurificiũ.i.sacerdotiũ. Et h̃ thurificina.ne.locꝰ vbi thus efficit vel etiã spargit vel sacrificat.

T ante J

Tr

Triciono⁊.naris.d.p.i.titionib⁹ ꝑparare vl̃ eos ī ignē mittere. Et compoīt Atriciono⁊ naris ſm Hug.

Trimeo.mes.mui.a.s.i.metuere. Jñ trimo⁊ oris. Et ꝑponīt extrimeo es.ptrimeo.mes.et caret ſupino.⁊ co⁊.hāc ſyllabā ti. Uñ. Qui de morte timet.plurima mente videt. Jnde trimeſco ſcis.inchoa.

Trincto tas.p.i.freq̃nt tingere. A q̃ trinctito tas.aliud fre.

Tringo gis.xi ctū.a.t.i.tinctura inficere colorare infundere. Jñ trinct⁹ cta.ctū.⁊ trictim aduer. Et b̃ ⁊ b̃ tingibilis.⁊ b̃ le.pe.co⁊.habile ad tingendū. Et hec tinctura re. Item tringo componīt Contingo gis.xi.ctum .i. id eſt.ſimul tingere. Detingo.gis .i.tincturam remouere Jntingo gis.i.in tincturam fundere. Retingo.gis.i.itez tingere vl̃ trincturam auferre. Subtingo gꝫ.i.ſubt⁹ vl̃ parum tingere.

Tinnio .nis.niui.nitū.i.liq̃de⁊ pure⁊ leniter ſonare.⁊ꝓprie ō⁊ de ere vel alio metallo. Et vt dicit Priſtian⁹ deficit in ꝑma et ſecū da ꝑſona ꝓprie.in tertia ſepe inuenitur.et eſt onomotopeium.i. verbum ficticium inuentum ex qualitate ſoni illi⁹ rei cui ꝓuenit Jmpropꝛie tamen q̃nq; inuenīt in ꝑma et ſcda ꝑſona. Jnō b̃ tinnit⁹ tus. tui.⁊ tinnito tas. freq̃ntatiū.⁊ tinnul⁹la.luz. Et tinnens .tꝫ. omis ge.

Tirocino⁊ aris.d.p.i.eſſe vel fieri de nouo militē.vel facere vel exercere officium tyronis.

Titillo titillas.i.titubare.vel ad luxuriam incitari.ſtimulare.⁊ ō⁊ a titubo.bas. Et in actiua ſig̃tione ō⁊ titillo las.i.inflamare incitare ſtimulare cōmouere ad luxuriaz. Jñ hec titillatio.luxurie incitamentum.carnis incitatio inflāmatio. Et titillicus.ca.cum. pe.co⁊.i.titillatōe plen⁹.ſ.q̃ incitat.vel q̃ incitat ad luxuriā. Et titillari⁹ria.riū.i.ꝓnus ad luxuriā. Titillo.as.in abſoluta.⁊ ī paſſiua ſig̃tione neutrū eſt.⁊ in actiua eſt actiuū. Et ſcribīt ꝑ duo l.

Titubo.bas.baui.n.p.i.dubitare vl̃ vacillare.tremere.⁊ co⁊.tu.

Titulo . las.a.p.id eſt.deſignare titulo.vel titulum apponere.⁊ dicitur a titulus. Et cōponitur Jntitulo.las. Pretitulo.las . Retitulo.las.⁊ co⁊. ti. Unde Ouidius de reme. Legerat huius amo⁊ titulum nomenq; libelli.

T ante D

Todeo todes.todui vel todi.n.s.i. moueri tremere ad modū tode.⁊ ō⁊ a toda.

Tolero ras.raui.a.p.i.ſuſtinere pati ſuffer re. Et ſcribi ꝺꝫ ꝑ vnū l.hꝫ eīn ꝑmam breuē. Uñ Ouidi⁹ de arte. Dū vires aīmq; ſinūt tolerare labores. Nam veīt tacito curua ſenecta pede

Tollo.lis.i.eleuare. Et tollere.i. auferre.ſꝫ tollim⁹ a volēte.eripim⁹ vi.auferum⁹ q̃d dedim⁹. Et tollere.i.nutrire.⁊ tollere .i. portare vel ſuſtinere.⁊ caret ꝑterito⁊ ſupino. ſed accipit mutuo tuli.vel ſuſtuli. Antiq̃ eīn dicebāt tulo.lis.tuli vel tetuli.tultuz. Et inde cōponebaī ſuſtulo lis. ſuſtuli. q̃d mō nō eſt in vſu in ꝓſenti.⁊ ideo datū eſt ei⁹ ꝑteritū huic ꝓbo tollo. q̃d ſig̃t auferre vel eleuare. Et cōpoſita ſil̃r ꝓnt accipe ꝑteritū a cōpoſitꝫ illi⁹ q̃cuis no omia. Jtem tollo componīt Attollo lis.attuli.i. valde tollere. Extollo extuli. Suſtollo ſuſtuli.i.ſurſum tollere.⁊ eſt actiuū tollo cū ſuis cōpoſitꝫ ſm Hug. Similiī tuli daī ꝑ ꝑterito huic ꝓbo fero. Priſtian⁹ aūt in.x.lib. ſic dicit. Tollo tetuli. p q̃ nunc in vſu freq̃nti eſt ſuſtuli. A tulo q̃z de veteribꝰ q̃d fuit in vſu tetuli dicebāt. Tollo q̃z deficit ſupino.ſꝫ ꝑ coꝛtimur ſublatum. Suffero etiā facit ſuſtuli.ſꝫ in alia ſig̃tōne De ſig̃tionib⁹ b⁹ ꝓbi tollo ꝓuenit a q̃buſdā dici. Qui remouet tollit. q̃ ſublimat q̃z tollit. Et ꝓ nutrire tollere ſepe datur. Jtem Qui tollit remouet. gerit. erigit. accipit . aufert.

Tondeo es.totondi.tonſum.a.s.i.capillos ſecare vel aliud.et diminuere .et in circuitu corrodere. Jñ b̃ tonſo⁊. Pertinet etiā tōdere ad oues. Uñ.j. Reg.xxv. Audiui q̃ tonderēt paſtoꝛes tui gregē. Jnueniī etiā tundo.dis.p u.tertie ꝓiugatōnis ſed aliud ſig̃t Unde. Tondemus barbas vel oues.ſꝫ tūdim⁹ herbas Tondeo dat tonſuz ſꝫ ꝑbet tūdere tuſum. Dat tundo tutudi.ſꝫ dat tōdere totondi.

Tondito tas.fre.de tondeo des.

Tono nas.tonui.itū.i.tonitruum facere.et ꝓuenit ſoli deo. Uñ ſoluz in tertia ꝑſona ō⁊ inueniri. Jnueniī tñ in ꝑma⁊ ſcda ꝑſona ꝑ ꝓſopopeiam.i.ꝑ trāſlationē. vt tono.i.ſono vel foꝛtiter clamo.⁊ ꝑ apoſtrophā. Tono cōponīt Attono nas.i.ſtupefacere. cōtono nas.i.ſimul tonare. intono. nas.i.inſonare. Tono neutꝛ eſt⁊ cōpoſita. ꝑter attono .q̃d

est actiuū. Et omīa faciūt p̄teritū in nui. et supinū in itū. Licet qñq; inueniat̄ facere in aui. ⁊ in atū. ſm antiq̄s. Et oīa cor. hāc syllabā to. Et nota q̄ tono absolutū est. vt deus tonat. Inuenit̄ tñ etiam qñq;. de⁹ tonat aerem. q⁊ verbū transitiuū tūc intelligit̄ ī eo .i. tonare facit. vel tonitruo ꝑcutit ⁊ mouet ⁊ tangit. Similiter. Pluet sup̄ pctōres laqueos ignis. i. quasi pluendo. id ē. subito et abundanter emittet Et cor. p̄mā tono. Uñ Esopus. Dum fortuna tonat fugitiuos terret amicos.

Tonso. sas. fre. A quo tonsito. tas. aliđ frequentatiuum.

Tormento. tas. i. tormēto afficere. Jñ tormentuosus. sa. sū. q̄d ⁊ torm̄tosus đr.

Torno. nas. i. torno aptare. in girū mittere vel voluere instr̄m. scz tornū.

Torpeo pes. pui. ⁊ caret supino. i. languere pigrere ⁊ deficere stupere mutere q̄dam admiratōe vel timore affici. Jñ ħ torpor. ors. Et torpesco. cis. incho.

Torqueo ques. torsi. torsuz vel tortū. a. s. i. cruciare. Et torquere. i. flecte voluere vl̄ mittere. iaculari.

Torreo res. rui. tostū. a. s. i. vrere assare siccare cremare vel vertere. siue soluere. Unde Theodol⁹. Ethiopum terras iam feruida torruit estas. Torreo facit torrui in p̄terito ⁊ tostū in supino Inuenit̄ etiā torritum. tu. De sig̃tōib⁹ h⁹ v̄bi solet dici. Qui torret voluit. siccat cremat assat ⁊ vrit.

Torresco scis. a torreo v̄bū incho. q̄d accipit̄ qñq; improp̄e in actiua sig̃tione. et absoluta. i. arescere.

Toxico cas. a. p. i. venenare veneno inficere Et ꝯpōit̄ intoxico. cas.

T ante R

Tracto. tas. v̄bum fre. a traho. is. qđ videt̄ distare a significatōne sui p̄mitiui. sz penit⁹ nō distat. Nam q̄ aliq̄d tractat q̄dāmodo illud trahit. Est em̄ tractare sententiaz frequenter huc ⁊ illuc trahere. Et tractare est ad libitum trahe. Inde tractus. ta. tuz. Et hic tract⁹ tus. tui. Et tractim aduerbiū. id ē lente.

Trado dis. tradidi traditū. a. t. i. ꝑdere dare vel trāsferre. ⁊ đr a trans. ⁊ do. das. ⁊ abijciunt̄ n. s. Unde. Qui tribuit tradit. tradit iniquus hō. Jnđ ħ traditor oris. i. ꝑditor. vt Judas est traditor. i. dator.

Traduco cis. duxi. ductuz. a. t. i. ad vlteriora ducere. vltra ducere. publicare. et dicitur a trans. ⁊ duco. cis. ⁊ abijciunt̄ n. s. Unde in psalmo debet dici. Qui traduxit populū suū ꝑ desertū. Et Math. j. Joseph cuz esset iustus ⁊ nollet eam traducere. i. ꝑducere ſm glosam vnam. Et greci habēt ꝓpalare. et redit in idem. Qđ em̄ manifestat̄. q̄si de tenebris ad lumen traducit̄. Jñ traduct⁹ ta. tū. ⁊ ꝑdu. du.

Traho. his. traxi. tractū. a. t. i. extēdere rapere ampliare educere.

Traijcio. cis. ieci. ctum. a. t. id est. vltra iacere vel ꝑforare vel trāsfigere. Inde traiectus. ta. tum. Et hec traiectio. onis. id est. vltra iactio. Et ponit̄ pro mercium transportatione. Unde Ecc̄. xxxvij. Cum negociatore de traiectione. cum emptore de venditione tracta.

Trano nas. naui. n. p. i. vltra no. vl̄ nato vl̄ transeo. sz ꝓprie de mari đr.

Trāscēdo dis. di. sū. n. t. i. vltra scāđe. ⁊ đr a trās. ⁊ scādo dis. ⁊ abijcit̄ s. Et sic scribit̄ ꝑ vnū s. q⁊ nec ante ꝯsonantē nec post ꝯsonātē dz fieri geminatio ꝯsonātz. vt asto. ascēdo transcendo. nisi altera illaꝝ fuerit liq̄da. vt supplico supprimo.

Transeo. is. iui. itū. i. vltra ire. ⁊ đr a trās. ⁊ eo is. ⁊ est. s. de p̄ma syllaba. ⁊ prepositio dz syllabicari ꝑ se.

Transfero. fers. trāstuli. trāslatū. v̄bū actiuū. i. vltra ferre. vel de vno loco ad aliū ferre ⁊ đr a trās. ⁊ fero. Jñ trāslat⁹ ta. tū. i. traductus. siue vltra duct⁹. trāsportatus. Et hic translator. toris.

Trāsfiguro. ras. a. p. i. trāsformare. s. vltra in aliā figurā mutare.

Trāsfreto tas. taui. a. p. i. vltra fretū ire. mare trāsire. ⁊ đr a trās. ⁊ fretū. ⁊ cor. fre.

Transfugio. gis. fugi. a. t. i. vltra alium fugere. ⁊ đr a trans. ⁊ fugio. gis. Jñ ħ ⁊ ħ trāsfuga. ge. qui de vno exercitu fugit in alium Et cor. fu.

Trāsgredior. ders. d. t. i. vltra gradi. p̄uaricari. ⁊ đr a trās. ⁊ gradior.

Trāsgulo las. a. p. i. vltra gulā deorsuz immittere. s. trāsglutire.

Trāsigo. gs. trāsegi. transactū. a. t. id est. vltra agere. vel litē decidere. q̄si actionē trāsire. Itē trāsigere. i. cōponere. Jñ transigens ꝑticipiū. q̄d capit oēs sui v̄bi sig̃tōes. Et ħ transactio onis.

Transmeo. meas. n. p. i. vltra meare. ⁊ dicit̄ a trans. ⁊ meo. as.

TR

Transmigro. gras. grauī. i. vltra migrare. transire. Unī ps. Transmigra in montē sic passer. t cor. pmam naturaliter. Unī trāsmigro. gras. penl'. grauat. licz in aliquibus ecclesijs acuat'. Unī Zozimas de maria egyptiaca. Heu inquit quid tentaui. quo qualis t vnō migraui. In versu tñ migro hz pmā cōmunem.

Trāsuado das. aui. n. p. i. vltra vadare trāsvadū ire vel trās vadū ducere. t ōr a trans. t vado das. et cor. va.

Trāsuerto tis. a. t. i. vltra vertere. vel ad aliquid vertere. obliquare. Inde transuersus. sa. sum.

Transpono nis. a. t. i. ordinē mutare

Tremo mis. mui. mitum. n. t. i. pauere palpitare nutare timorem monstrare. Iñ tremendus da. dum. t tremebundus. da. dus. id est. similis trementi. Et h tremor oris. et tremorosus sa. sum. Item tremo componit cum facio t fio. vt Tremefacio facis. tremefio. fis. Item a tremo componitur extremo mis. contremo. mis. intremo. mis. Et hinc inchoatiua. Contremisco. extremisco. intremisco. Tremisco scis. inchoa. id est. incipio tremere. Unī Daniel'. Tremiscāt t paueant deū danielis. t cor. tre. Unī in Aurora dicit Signa decem Pharao tremuit siccū mare fluctus. t cor. pe. infinitiui. Unde in ps. debet cor. me. Qui tangit terram. t fac eam tremere. Item Esa. lxvj. Qui tremitis ad vbum eo. pe. cor.

Tremulo las. in. p. i. tremere t trepidare.

Threneo nes. i. lamētari. voce tristi dolorē exprimere. flere. dolere. queri.

Trepido das. daui. n. p. i. formidare. Unde ppha. Illic trepidauerūt timore Iñ trepida da. dum. i. timida

Treugo treugas. n. p. i. securare. pacificare. treugam facere.

Tribulo las. a. p. i. tribulatōnem inferre vl pati. Et tribulor laris. depo. ge. in eodē sensu. Inde hec tribulatio onis. id est. psecutio aduersitas.

Trico. cas. caui. a. p. id est. decipe vel impedire vel demorari. Unī q̄dam ad btām mariam dicentē. Quo fiet istud. qm̄ virum nō cognosco inq̄t. Quid vitam tricas in mundo. Item tricare. i. tricas capilloz facere. et est verbū ptinens ad mulieres. q̄ tricāt crines suos. q̄s in tres ptes diuisos subtiliter complicant t inuoluunt. Et hmōi inuolutio trica ōr. q̄si tria capiens. i. tres ptes crinīū. Unī Ecc. xxxij. Et hora surgendi nō tetrices. i. nō sis piger. vel nō facias moza in cōponendo capillos sic mulieres faciūt. vl nō sis mollis t effeminat? qñ debes strenue opari. Alia lra inuenit in biblijs correctis. Hora surgendi nō te tristes Unde dic glo. Rabani. Admonet ne simus tristes vl tardi in disciplina t meditatōe sapientie. Per h q̄ dicit. Ne simus tristes. exponit q̄d dic. nō te tristes. Per h vero q̄ addit. Uel tardi videt innuere q̄ alia lra ibi inueniat non tetrices. Quidam vero dicunt q̄ tetrices est ibi vna dictio. vt dictum est supra de nominib⁹ in tetricus. Item trico componit Lō trico cas. districo cas. id est. dissoluere expedire. extrico. as. id est. expedire exoluere aperire. intrico cas. id est. impedire vel inuoluere vel immorari. retrico cas. i. iterum tricare vel tricam soluere. Et est actiuum cū omnibus suis compositis. t pdu. tri. Unde in Brecismo ōr. Impedit intricat. necnon inuoluere sigt. Extricatq̄ sapit. expedit aut aperit.

Tripertior ris. t tripertio tis. p eodē. vide in partior. tiris.

Triplo plas. a. p. i. triplū facere

Tripudio as. n. p. i. tripudio letari exultare gaudere vel victoriā hre.

Tristor aris. d. p. i. dolere tristē esse. Inuenit etiā tristo. stas. in actiuo genere. i. tristez facere turbare. Et vtrūq̄ componit. Lontristo stas. cōtristor. aris.

Trito tas. i. freqnter terere. t pō. pmā. Unī Facetus. Quos vult sors ditat. q̄s nō vult cū pede tritat.

Trituro ras. n. p. i. terere triturā facere. ō palea granū p terendo eruere. Unde. j. Lorinth. ix. Et qui triturat in spe fructus percipiendi. t pduc. penl'. sicut tritura nomen. Unde in Anticlaudiano ōr. Deiectāq̄ solo pedib⁹ triturat equinis

Triumpho phas. a. p. i. triumphū hre exultare vincere. Inde hic t hec triumphalis. t hoc le.

Trucido das. daui. a. p. i. interficere iugulare secare. t q̄i cede vel cedendo truncare. t ōr a trūco cas. t cedo vel cede. Unī trucidare. q̄i truncando cedere. t pdu. ci. Unī Oratī in epi. Uinū seu pisces seu porrum et cepe trucidas.

Truculo las. aui. a. p. i. trucidare.

Trudo dis. trusi sum. a. t. i. īpellere īpingere. ī custodiā includere. t pdu. tru.

Trunco as.a.p.i. caput auferre diminuere debilitare. ꝛ ðr a trūc⁹.

Trutannizo.zas.n.p.i. vitā ꝛ mores trutā/no⁹ gerere

Trutino nas.a.p.i. libʒare. eq̄pendere. ꝛ ðr a trutina. Uel vt dicit ꝓp. Trutinat appē sat ertimat. ꝛ cor. tru. Unde Orati⁹ in epi. Scriptores trutina nō est q̄ multa loquamur.

T ante V

Tubero ras.a.p.i. inflare supbire vel tube/rib⁹ implere. Et ꝯpōit Cōtubero ras. detubero ras. i. purgare vel equare.

Tudico cas.a.p.i. pcutere cū malleo.

Tulo.lis. vide. s. in tollo lis.

Tumeo.mes.n.s.i. surgere crescere inflare supbire. Jñ h tumor oris. ꝛ tumesco scis. inchoatiū. Tumeo neutr⁹ est ꝛ caret supino. ꝛ cor. tu. Unde Orati⁹ in poetria. Uesanum tetigisse tument fugiantq̄ poetā. Et in Auroꝛa ðr. Nic tumet ille timet. fugit h hostē fugat ille.

Tumulo las.a.p.i. sepelire. Jñ tumulatim aduer. ꝛ cor. mu.

Tumultuor aris.d.p.i. tumultum facere. Jñ tumultuari⁹ ria. riū.

Tundo dis.tutudi.tusum.a.t.i. pcutere verberare ꝓterere ꝓfringere. ꝛ cor. tu.

Tunico cas.a.p.i. tunicā induere

Tuor eris. tuit⁹ sum. d.t.i. inspicere vel defendere ꝓtegere. Jñ tueor eris. tutus sum. secūde ꝯiugatōis. i. inspicere defendere protegere. Et ḳm Pristianū idem signt tueor ꝛ tuor. Et ambo sunt verba depo. Et tuor facit supinū intuitum. Tueor vero secūde cōiugatōis facit tutum. Et ambo habent tueri in infinitiuo. Unde. Pro speculor dicis. ꝛ p defendo tueri. Dat tutum tueor. tuitum tuor. ambo tueri. Item nota q̄ tuor raro inuenit̄ p defendere ꝛ sepi⁹ p inspicere. Econuerso tueor raro inuenit̄ p inspicere. ꝛ sepe p defendere.

Turbo bas. baui. a.p.i. pcipitare ꝓfundere cōmiscere obscurare. et ðr a turbo. inis. Jñ turbid⁹ da. dū. ꝛ hec turbiditas tatis. Et ē turbidū de nata. turbulentum vero fit. Et a turbo bas. ðr turbido. as. i. turbidū facere. Et turbat⁹. a. ū. ꝛ turbatio.

Turbulēto tas. i. turbulentū facere

Turgeo. es. tursi. tursū. n.s.i. inflare tumere. Jñ turgesco cis. incho.

Turpo pas. a.p.i. inq̄nare turpē facere. Jñ turpeo es. i. esse vel fieri turpē. Jñ turpesco scis. incho. Turpo ꝓpōit Deturpo pas.

Tussio sis. tussiui. tussitū. i. torqueri a tussi. ꝛ ðr a tussis. Jñ h tussit⁹. tus. ꝛ tussito. tas. freq̄n. pe. produ.

Tutelo las. a.p.i. defendē. Jnd h tutelatio. onis. ꝛ h tutelamē. inis. ꝛ h tutelat⁹ tus. Et h tutelator. i. defensor. ꝛ pdu. te.

Tutor taris. i. freq̄nter defendē fuare. ꝛ ðr a tueor. eris. Et ꝓpōit Cōtutor aris. Uñ antiq̄ dicebāt ꝓtuto tas. Uñ Baruth. vj. Sacerdotes seris ostia tutant.

V ante A

Vacillo las. a.p.i. titubare instabilē esse tremulare labare trepidare. et dicitur a vaco cas. Inde vacillās participium. et produ. va. Unde Ouidius meta. Spes mea vacillat subtili pendula. filo.

Vaco .cas. caui. n.p.i. eē vel fieri vacuū. Et ꝛ videat ad alias sigtōes trāsferri. tñ omēs redolēt illā. Dr eñ vaco lectōi. i. insisto lectioni ꝛ opam do. ꝛ vaco a lectōe. i. cesso vel desicio a lectione. Uaco numis. i. careo. Sed oēs iste sigtōnes redolēt pmā. Cū eñ dico Uaco lectioni. idē est ac si dicerē. vaco ab alijs rebꝰ insisto lectōi. Jñ vacat impsonale. i. esse vacuū vel licitū esse vel oportunum Unde. Uacat mihi legere. i. oportunitatē legendi habeo. ꝛ nō impedior ab alio negocio. Uaco neutr⁹ est. ꝛ cor. va. Uñ Lucan⁹ in. v. Fata vacent pcerū mot⁹ h cūcta seqn/tur. Pap. ꝓo di. Uacat opam dat vel deficit. a vacuo dictū. q̄ eñ vacu⁹ est a ceteꝛ operib⁹ interdū vni vacat. i. opam dat. interdū nihil agit.

Vacuo.as.aui.a.p. Et ḳm Pap. vacuat. id est. inanit. q̄d int⁹ est aufert. Jñ vacu⁹ a. um. i. van⁹ ociosus destitut⁹. sine eo q̄ habuit. ꝛ cor. pmā. Und Ouidi⁹. Da vacue mēti q̄ tueat opus. Et ꝓpōit cū fact⁹. ꝛ ðr Uacuefact⁹ ta. tū. vū Job. xiij. Et fluui⁹ vacuefactus aresçat.

Vadio as.a.p.i. in vadio ponere. vadiū vel pignus alicui dare. ꝛ cor. va. Et componit Cōuadio as. ĩuadio as. obuadio as. i. ꝓtra aliuz vadiare. Reuadio as. i. repignorare. a vadio recolligere. Subuadio as. i. post vel latenter vadiare.

Vado das. aui. n.p.i. p vadū transire. vel p vadū ducere. vt Uado istū vel vado equū. Et componit Peruado das. Reuado das.

Transuado das. t est neutꝝ vado cuꝫ suis cõpositꝫ, p trãsire p vadũ. Jn alia sigtiõe est actiuũ t cor. va. sic vadum. Szvado dis. p mã pdu. Uñ. Uado viam. vado q̃drupedẽ. vadio vadiũ do. Et vador illud idẽ significare solet. Prima vado lego. tertia vado lego.

Uado dis. si. sũ. i. ire vel pgere. Et cõponit. Lõuado. dis. euado dis. i. extra vadere effugere liberari. Jnuado dis. i. ipetere aggredi arripe. Peruado dis. i. pfecte vadere vl̃ p aliq̃d vadere. Uado t eꝰ composita neutra sũt. pter inuado q̃d est actiuũ. t pd̃. va. Uñ Pamphilꝰ. Et modo vadit eques qui solet ire pedes.

Uador daris. i. in vadẽ ponere. vadẽ dare. vt ego vador illũ tibi. i. do illũ in vadẽ tibi. et dr a vas. dis. Uel vadari. i. vocari ad iudiciũ ad placitũ vel fideiubere vel litigare. vel polliceri. t erat cõe olim. sz modo depo. t nõ ptinet solũ ad hoies. sz etiam ad aialia bruta. vt vado tibi equũ meũ. Et compõit Lonuador aris. euador arꝛ. i. poscere flagitare vel a vadiatione liberare remouere. Reuador aris. i. vadẽ recolligere. t est depo. cũ suis cõpositis. t cor. va. sic vas vadis. Uñ Ouidꝰ de reme. Jamq̃ vadatur leticia p/deat inquit.

Uagino nas. n. p. i. facere vaginas. Et componit Euagino. nas. i. extrabo de vagina. Jnuagino nas. i. in vaginã mittere.

Uagio gis. giui. vel vagij. itũ. n. q. i. plorare flere. t est ꝓprie infantiũ. t dr a vagꝰ. a. ũ. Et inde hꝫ vagitꝰ tus. tui. i. ipe clamor infantiũ. Et vagito tas. i. freq̃nter vagire vl̃ violent. t pdu. pe. sz vagꝰ eam cor. Uñ. Nos q̃i vagitu deficiente loq̃. Item. Siluis pasce vagis. in cunis tu petre vagis.

Uagor aris. atꝰ sũ. d. p. i. spaciari errare huc illuc discurrere. Jñ vagabũdꝰ. a. ũ. t vagus a. ũ. Qꝫ ãt dr vagꝰ. q̃i a via actꝰ. t vagari. q̃i a via agi. i. sine via. vel vagari q̃i vagũ agi. etymo. est. Jñ hꝫ vagitas. tatꝭ. t cor. va. Uñ Lucanꝰ. Nobilitas cum plebe patet lateq̃ vagat. Item in Auroza. En vagus t pfugus t maledictꝰ eris.

Uagurio ris. riui. i. p ociũ vagari.

Ualeo les. lui. litũ. n. s. s. i. vigere. sanuz esse vel posse. t pciũ denotat. Et valeo. i. pereo. vel infirmor. Uñ Terentiꝰ. Ualeant q̃ iternos discidia querũt. Et hinc inuenit quod dam ꝓbum defectiuum quod ptinet ad salutatõem in recessu. scz Uale. valete, valeto valetote. i. valere. q̃d olim solebat dici mortuis post pactam sepulturã ab amicꝭ. quod erat signũ q̃ nõ debebãt amplius eos videre. Et qr tale vale erat signũ doloris t tristicie t meroris. inde tractũ est vt valeo ponatur p perire vel infirmare. Item a valeo. les. dr valesco cis. incho. t cor. va. Unde Ouidꝰ de reme. Ut valeas anio quicq̃z tolerare negabis. Et in Brecismo dr. Accipit valeat pro queat t pereat. Qui valet ille pt defecti uũq̃z salutat. Nota q̃ valeo qñ pcium denotat ꝓstruit cum gtõ denotante pcium indeterminatũ. vt Jn digesto Julius ait. Fundum tanti valere quanti vendi pt. Et Bregoriꝰ dicit. Regnum celoꝝ tanti valet quãtum habes. Lonstruit etiam cum actõ denotante pcium indeterminatũ vel determinatum. vt in Beñ. Terra quaz postulas trecentos siclos argenti valet. Lonstruit etiã cum ablatiuo.

Uallo. as. a. p. i. circũdare circũsepire munire. t ꝓ prie vallo vl̃ vallis. t dr a vallũ. Jnd hꝫ vallatio onis. i. paloꝝ circũdatio in villa vel in vrbis obsidione. Item vallo cõponit Lõuallo las. circũuallo las.

Uanito tas. a. p. i. vanitatẽ dicere. vel vanitando laudare. t dr a vanꝰ.

Uaneo nes. n. s. i. esse vel fieri vanũ. vel deficere. t caret sup̃. Jñ vanesco cis. inchoa. et pdu. va. Uñ Ouidꝰ de fine titulo. Larmine lesa teres sterilẽ vanescat in herbaz.

Uaporo. ras. raui. a. p. i. calefacere vrere vel vaporez emittere. vel vaporando emittere. Jñ hꝫ vaporamẽ. inis. t hꝫ t hꝫ vaporabilis. t hꝫ le. Et hꝫ vapor poris. i. calor. fumꝰ. Itẽ vapor ꝓpõit Euapor ras. t pdu. po. Unde Virgiliꝰ enei. ij. Succedũt matres t tẽplũ thure vaporãt.

Uapulo las. laui. idez est q̃d ꝓberari. t dr a vapor. t est ꝓbũ neutrũ passiuũ. t sigt passionẽ ab alio illatã. t ꝓstruit cũ ablto iterposita a. vel ab. vt Uapulo a te. i. ꝓberor. Et hz vocẽ actiui t sensum passiui sic t veneo. nubo. etulo. t pdu. pmam vapulo. Et scribit p vnũ p.

Uarico as. vel varicor arꝭ. i. trãsire. vel ambulare vel diuertere vel deflectere t curuare vel claudicare. t dr a varica. vel a varix. Et ꝓpõit Diuarico cas. t diuaricor caris. id ẽ. discutere vel separe diuersum facere vel diuersificare vl̃ diuersis modis varicare. Preuarico cas. vel potiꝰ preuaricor. aris. id est. transgredi.

VE

Vario as.aui.a.p.i.facere variũ diuersificare. Jñ variatim aduer. ꝛ ħ ꝛ ħ variabil'. et ħ le. Jñ variabilit aduer. ꝛ ħ variabilitas tatis. Item vario ꝓpoit Diuario as.i. diuerſ modis variare. ꝛ coꝛ. va.

Vasto stas. staui. statũ. a.p.i. destruere. dissipare diripe ꝑdari ſpoliare. Jnd ħ vastatoꝛ. toꝛſ. ꝛ ħ vastatio onis. ꝛ vastatoꝛi⁹ ria. rium Et ħ ꝛ ħ vastabil'. ꝛ ħ le. ꝛ ħ vastamẽ. inis. ꝛ ꝑdu. pe. Jte vasto ꝓpoit Deuasto. stas. peruasto. stas.

Vaticinoꝛ arſ. at⁹ ſũ. d.p.i. diuinare. ꝓphetare. ꝛ dꝛ a vates. ꝛ cano. nis. Jñ ħ vaticiniuꝫ .i. diuinatio ꝓphetatio. Et ħ vaticin⁹ ni. de⁹ paganoꝝ. ꝛ coꝛ. ti.

V ante B

Uberto tas. n.p.i. abũdare

Ubero ras. n.p.i. abũdare. ꝛ dꝛ ab vber. ꝓo abũdantia Et ꝓpoit Eruubero ras. i. valde vberare. ſup abũdare. Jñ eruberãs. tſ. o. ge. Jñ eruberãter ti⁹. ſime. aduer. ꝛ ħ eruberãtia. tie. i. abũdatia affluẽtia. Jnubero ras. i. valde vberare. Item vbero ras. ꝑt deriuari ab vber. ꝑ mãna. Et tũc vberare. i. lactare. ꝛ inde eruberare. i. ab vbere ſegregare. ꝛ inubero ras. i. lactare. Et ſm ħ vbero est actiuũ cũ ſuis cõpoſitſ.

V ante D uel E

Udo das. n.p.i. balneo madefacio. ꝛ pdu. ꝑ mã. Unde Phiſiolog⁹. Qui cũ nos vdat ſũpta venena fugat.

Uecto tas. taui. i. freqnt vel ſepe vehere. Et dꝛ a veho. Jñ vectito tas. aliud fre.

Uegeto as. aui. a.p.i. viuificare ſuſtẽtare tegere. aliquã vim ꝛ valitudinẽ ꝓferre. ꝛ dꝛ a veget⁹ Jñ ħ ꝛ ħ vegetabil'. ꝛ ħ le. ꝛ ħ vegetatio onis. ꝛ coꝛ. ge.

Uebo. his. vexi. ctum. a.t.i. portare vel mouere vel ducere.

Uelificoꝛ arſ. d.p.i. velis tẽſis nauigare. vel vela facere vel erigere. vel velũ puũ facere. ꝛ dꝛ a velũ ꝛ facio. ꝛ coꝛ. fi. Jnuenit etiã velifico cas.

Uelitoꝛ arſ. d.p.i. ad modũ velitũ pugnare. vel pluũ incipe. Et põit ſimplr ꝑ pugre vel certare vel altercari.

Uellico cas. caui. a .p.i. ſũmatim vl' paulatim vl' apparenter vellere. Jñ vellicãs. tſ. oꝭ. ge. Unde Amos. vij. Sz armẽtari⁹ ego ſũ vellicans ſycomoꝛos. ꝛ coꝛ. li. Et est ħbũ apparitiuum. Et formatꝫ vellico a vellis ſecunda ꝓſona de vello lis. is. mutata in j. coꝛ. ꝛ addita co. vt vello vellis vellico. i. appareo. vel videoꝛ vellere. ſicut albico as. id est. appareo albere.

Uellito tas. i. freqnt vellere. Et nota q̃ vellito as. ꝑ t. ſcptũ est fre. Sz vellico cas. ꝑ c. nõ ꝓt esſe fre. qꝛ nullũ freqntatiñ deſinit in co. Sz in to. vel in ſo. vl' in ꝛo.

Uello lis. velli vel vulſi vulſũ. a. ti. eradicare carpere.

Uelo las. laui. a.p.i. tegere coopire obũbrare. Jñ ħ velamẽ. inis. Et ħ velamẽtum ti. et ħ velũ. li. monachaꝫ. ꝛ pd. ve. Unde Virgili⁹ enei. v. Cetera populea velatur fronde iuuentus.

Uendico cas. a.p.i. acqrere. Uel vẽdicare ẽ coꝛã iudice dicere vel intendẽ rem esſe ſuã vl' allegare. vt qñ q̃s dicit ſic. Hec res est mea. et idẽ est q̃d intentare. ſ. ad ħ ſolũ intendere. vt res declaretur ſua. ꝛ ſibi dominium applicetur.

Uẽdito tas. i. vendere cupio. freqnt vendo.

Uendo dis. didi. ditũ. a.t.i. venũdare vel rẽ ꝑ certo ꝑcio dare. vel rẽ ſuã alienã facere. ꝑcio valoꝛis eſtimati recepto vel recipiendo. ꝛ dꝛ a venũ ſup. ꝛ do das.

Uenefico cas. a.p.i. venenũ facere. ꝛ dꝛ a venenũ ꝛ facio. Jn venefic⁹ ca. cũ. pe. coꝛ. id est miſcẽs ꝛ faciẽs venenũ. Et hꝫ ħ venefex. cis in eodẽ ſenſu.

Ueneno nas. i. toxicare venenum facere. vl' veneno inficere. Jñ venenat⁹ ta. tũ. ꝛ venenari⁹. ria. riũ. q̃ facẽ venenũ. Uenenatũ ẽ in quo est mixtũ venenũ. vt potio. Uenenoſum ꝙ est in q̃ natũ est. vt herba. ſerpẽs.

Ueneo nis. niui. vl' venũ. ꝑ ſyncopã venũ. i. vendi. Unde. j. Loꝛ. x. dicit apl's. Omne q̃d in macello venit. i. vẽdit mãducate. Et ẽ ꝙbuꝫ neutrũ paſſiuũ. ſic ꝛ vapulo exulo ꝛ nubo. qꝛ hꝫ vocẽ neutri. ꝛ ſignificatõꝫ paſſiui. vt veneo a te. i. vendoꝛ. Et ꝓpoit ex venũ ꝛ eo. et ꝓducit ꝑmã. ſic venũ. Sz venio. is. coꝛ. ve. in pñti. Unde q̃dã. Let⁹ ſcurra venit ſua cautio est bñ venit. Idem. Cur miſer iſte venit niſi numis femina venit. Et vt dicit Priſtian⁹ in. x. li. Ueneo ſm analogiam venituꝫ deberet facere ſup. pro quo venum magis in vſu est.

Uenoꝛ aris. ꝙbũ cõe. i. adoꝛari honoꝛare vl' honoꝛari. decoꝛare vl' decoꝛari cũ veneratione. qꝛ ꝓpt pulcritudinẽ fit ſepe veneratio. ꝛ dꝛ a ven⁹. ꝛ coꝛ. pe. Unde. Quẽ venenoꝛ decoꝛo. quẽ pulcꝫ reddo decoꝛo.

VE

Venio nis.ni.tum.n.q.i.ꝑsus nos ire. Sz vadere a nob.ire q̄ libet. ꝛ cor.ve.in pñti.sz in ꝑterito eā.pō. Uñ. Jam venit hora veni mea tu venias ego veni. Venit aliqñ est impsonale.ꝛ req̄rit gtiū. ꝛ ptinet ad recordationē nō simplicit.sz exadiūcto. vt mihi venit in mentē lectōis quā dixit mgr̄.i.recor/dor. Simplr tñ non bñ dr̄ Platonis venit .i.recordor Platonis

Venor aris.d.q.q̄d sepe inuenit ꝑ illicere vel decipe.qz in venādo fere sepe decipiunt. Et pō.ve. Uñ Horat⁹ in epi. Flō ego vētose plebis suffragia venor.

Ventilo las.lauī.a.p.i.ad ventū dispergere ꝛ pycere exq̄rere excute iuestigare.ꝛ cor̄.ti. Uñ Juuenal⁹ in.j.li. Ventilet estiuū digitis sudentib⁹ aurꝫ.

Venūdo das. venūdedi. venūdare.i. vendere ꝛ dr̄ a venū ꝛ do.ꝛ cor.pe. venūdedi venūda revel venūdatū. Jñ venūdat⁹ ta.tum

Venusto stas.i.decorare decusare. Et ꝯponit Cōuenusto stas.deuenusto stas.i.valō venustare.vel venustatē auferre

Verbero ras.rauī.ratū.a.p.i.ꝑcutere flagellare.ꝛ cor.be.

Verboser aris.d.p.i.ꝑbose ꝛ multū loq̄.

Verecūdor aris.at⁹ sū.d.p.i.erubescere

Vereor reris.verit⁹ sū.d.s.i. verecūdari vl timere.ꝛ ꝑtie cum exhibitōe reuerentie. quia veroꝫ est vereri. Uereor componit Reuereor.ris.rit⁹ sum. Jnde reuerendus.da.dum. Et cor.ve. Uñ q̄dam. Cum dicit de se non se tñ esse verē

Vergito .tas.id est. frequenter vergere. Et cor.gi.

Vergo gis.ꝑsi ꝑsū.i.decliare vel infundē vel ꝑsare. Jñ ꝑgito tas.ꝛ ꝑso.sas.fre. Jtez vergo ꝯponit Cōuergo gis.uersi uersū.i. infūdere. Uergo ꝛ ei⁹ cōposita sūt actiua.sz sepe inueniant in absoluta ꝛ passiua sigtione. vt vergit.i.inclinat.

Vermiculo las.a.p.i.scaturire ad modum vermū effluere

Verno nas.nauī.n.p.i.clarere. splēdere. vel delectari florere.sicī vere.ꝛ dr̄ a vernus. Jñ vernās.tis.o.ge.ꝛ vernanter aduer. Et h̄ vernantia.tie.

Verrito tas.i.freq̄nt verrere.ꝛ cor.ri.

Verro rris.verri.ꝑsū.a.t.i. verrē trahē. vel tergere purgare radere scopere.

Versificor.aris.at⁹ sū.d.p.i.ꝑsus facere.ꝛ dr̄ a ꝑsus ꝛ facio. Jñ h̄ ꝑsificat⁹ tor.tis.ꝛ versificatr̄ia.rium Et h̄ ꝛ h̄ ꝑsificabil.ꝛ h̄ le.

Et versific⁹ ca.cū.ꝛ cor.pe.

Versito tas.i.freq̄nter versare.

Verso sas.i.freq̄nt verte. vl freq̄nt vergere. vel freq̄nt verrere. Hā est freq̄ntatiū ꝑdicto rū triū ꝑbor̄ q̄ faciūt supinū in ꝑsū.s.vergo gis.ꝑsi ꝑsū.verto tis.ꝑti.ꝑsū.verro rris.verri.ꝑsum. Uñ. Uerto facit versum. verro vergo q̄z versum.

Verto.tis.ti.sum.a.t.i.pmutare trāsmutare/ revoluere.

Vescor.ceris.vesci.d.t.i.comedē vl vti cibo. Et ꝯpōit Cōuescor scerris.euescor.scerris. ꝛ caret supino.ꝛ etiā suppletōe ꝑteriti.deberz tñ facere vescitū.pe.cor.

Vespero ras.i.vesperꝫ facere.ꝑbum excepte actiōis soli deo ꝯueniēs.ꝛ dr̄ a vespera. Jñ vesperasco cis.incho.i.vesp incipit.sero fit. Et ꝯpōit Aduespero as. Jñ aduesperasco scis.incho. Et sunt oīa ista ꝑba excepte actionis soli deo ꝯueniētia. Pōt etiā dici. dies aduesperat vel aduesperascit.i.tendit vl incipit tendere ad vesperaz. Et aduesperascit impsonaliter.id est, vespera appropinquare incipit.

Vestigio as.a.p.i. vestigiꝰ inquirere.et per syncopaz vestigo as.id est.inquirere.explorare.ꝛ dr̄ vestigare q̄i vestem agere. Et ꝯponit Jnuestigo gas.i.inq̄rere.ꝛ pō.sti. Unde Theodol⁹. Grecoꝫ ꝑm⁹ vestigat grāmata Ladmus

Vestio .stis.stiui.stitū.a.q.i.induere. Jnde h̄ vestit⁹.tus.tui. Et intelligit lat⁹ cult⁹ q̄z vestit⁹. Item habit⁹ ad naturam ptinet. cultus ad hoies. Item vestio componit Cōuestio stis.devestio stis.i. vestes auferre.et ē ꝯtrarium ad inuestire. Jnuestio.stis. Reuestio.stis.

Vetero ras.aui.n.p.i.antiquare.senere. Et est absolutum.licet inueniat transitiue positum.vt Veteraui capam meā.ꝛ dr̄ a vet⁹. Jñ veterasco cis.incho. Item vetero cōponit Conuetero ras.inuetero ras. Unde ps Inueteraui inter omēs inimicos meos Et cor.te. Item a vetero dr̄ veterat⁹ a.um.id ē. antiquus

Veto. as. vetui vetitū.a.p.i. phibe. A quo ꝯpōit Cueto.tas.deueto.tas.ꝛ cor.ve. Uñ Ouidi⁹ de reme. Quin etiā accēdas vitia irritalqz vetādo. Jnuenit etiā vetat⁹ ta.tum. Uñ Act. xvj. Uetati sunt a spūsancto loq̄ ꝑbū dei in Asia

Vexo as.aui.a.p.i.portare, molestare. turbare.ꝛ dr̄ a veho.his.

V ante V

Vibro bras. brauī. bratū. n. p. i. resplendere vel crispare ꝓcutere ad iaculandū. vel iaculari. sicut solem⁹ facere de minuta ꝗga. et ðr a vibix.

Vicino nas. n. p. i. more vicini se gerere. vel ꝓpinqre vel iūgere. Et ꝓpoīt Auicino nas. .i. disiūgere. aduicino nas. i. adiūgere. vl' ap ꝓpinquare. Vicino ꝓ iūgere ꝛ ei⁹ ꝓpositā ſm hanc significatiōem actiua sunt. Aliter neutra.

Victimo mas. n. p. i. sacrificare immolare

Victo tas. i. victū querere. Jñ victās antis oīs ge. i. victū querēs. ꝛ victito tas. freq. pe. cor. Pñt ista etiā esse freqntatiua de viuo viuis. Uñ Pap. di. Victātes viuētes

Video des. vidi visū. a. s. Videm⁹ natura. aspicim⁹ volūtate. intuemur cura. Et cor. vi in pñti. ſz in ꝑterito ꝛ supino eā pð. Uñ. Multi videre q̄ nō licuere videre.

Vido dis. a. t. i. videre. ꝛ ðr a video des. Uñ Cato. Hic vide ne rursus leuitaſ crimine damnes. Jn h̄ vsu non pt esse. Vide impatiuus secūde ꝓiugatōis. qr impatiu⁹ secunde ꝓiugatōis desinit in e. pdu. ſz hic de cor. Et ꝓpoīt Diuido is.

Vieo. es. eui. etū. n. s. i. vincire. largire. ꝛ ðr a vi. ꝛ eo. is. Et ꝓpoīt Auieo. es. i. alligare. valde ligare. Et est neutꝝ vieo solo defectu Nam ſm vsum nō hz ꝑteritū nec supinum. vñ est defectiuū verbū. licet ſm artez exigat ratio vieui. etū.

Vigeo. ges. vigui. i. esse in vigore vel hēvigorē. posse viuere. valere. roborare. fortē eē. Et videt descēdere a vireo. qr viridis et iuuenilis etas solet vigorē ꝓferre. Jñ vigentis. o. g. Et dicūt vigētes ꝗtute pleni. flori. di. q̄ vim agētes. ꝛ cor. vi. Uñ q̄dā. Doctrine pr̄ est vsus doctrina scolarſ. Intercisa perit. ꝓtinuata viget.

Vigilo las. lare. n. p. i. a somno abstinere vacare studere custodiā adhibere circūspicere. Jñ vigilās antſ. o. g. Jñ h̄ vigilantia. tie. et cor. gi.

Vileo. es. lui. n. s. i. esse vel fieri vilē. Jñ vilesco cis. incho. ꝛ caret supino. ꝛ pð. vi. Uñ Esop⁹ Flobilitat viles frons generosa dapes. Item Auian⁹. Scire suū vilet q̄ sapit atq̄ silet. Et scribit ꝑ vnum l. Sed villa. le. ꝑ duo l.

Villico. cas. licaui. n. p. vel ſm modernos poti⁹ i deponēti ge. villicor. carſ. i. ville curā gerere. ꝛ generalit oīm possessionū ꝛ familiariū rerū. Et villicare seu villicari. officiū villici exercere. Uñ Lu. xvi. Jam em̄ nō poteris villicare. ꝛ cor. li. ſm Hug. Prisſtian⁹ ꝗo dicit. A villic⁹ etiā villico vel villicor dicebāt antiq̄.

Vincio. cis. vinxi. ctū. a. q. i. ligare. Apð antiqs tñ inuenit vinciui. citū.

Vinco cis. ci. ctū. a. t. i. supare. victoriā hz̄e. Qꝛ autez dicit vincere quasi vi capere etymologia est.

Vinculor. aris. i. ligare. ꝛ ðr a vinculū.

Vindemio. as. a. p. i. vites putare. vel potiꝰ vuas a vinea auferre.

Vindico cas. aui. a. p. i. vlcisci. Sz differūt q̄a vindicat aliqs cū a piculo liberat. Ulcisci cū ille mala passus est. Uel vlciscor iniuriā factā. Vindico ne fiat. Jtē vindico illum q̄ iniuriā sustinuit Ulciscor illū q̄ intulit. i. punio. Et cor. di.

Vio. as. aui. i. iter facere. in via ire. ꝛ ðr a via Et ꝓpoīt Louio as. i. sil' viare. vel ꝑ viā aliquē ꝓducere. Deuio. as. i. errare. obuio. as. Uior ei⁹ ꝓposita neu. sunt. pter cōuio. q̄d ē actiuū ꝑ ꝓducere.

Violo as. laui. a. p. i. vim iferre. corrūpe ꝓtaminare. polluere. pcutere. ꝛ ðr a vis

Vireo. res. rui. n. s. i. esse vel fieri viridē. hz̄e viriditatem. Jñ viresco. scis. incho. et caret sup̄. ꝛ cor. vi. ſz he vires pð. vi. Uñ. Hō pbitate vires nisi sint animi tibi vires.

Virgino. nas. a. p. i. caste viuere. i ꝗginitate degere. more ꝗgis se hz̄e. Jtē ꝗgiare. ē fricare. ꝛ facere hmōi q̄ pñt fieri salua ꝗginitate. ꝛ ðr a ꝗgo. Et ꝓpoīt Deuirgino. nas. i. ꝗginitatez auferre. ꝛ cor. gi.

Virisso. sas. i. virilit agere. vel viriliter superare.

Viscero. ras. in simplici nō est i vsu. A quo ꝓpoīt Couiscero. ras. i. sil' in viscere aliq̄d ponere. deuiscero. ras. euiscero. ras. in eodē sensu. i. aliq̄d extra viscera ponere. Jnuiscero. ras. i. in viscere ponere. Et sunt actiua. et cor. sce.

Visco. as. a. p. i. visco implicare. visco aliq̄d cape. ꝛ ðr a visc⁹. ci.

Viso. sas. i. freqnter videre. A q̄ visito. tas. aliud freqn. i. freqnter visare.

Viso. is. si. ꝗbū desideratiuū. i. cū desiderio videre. Et deberet facere supinū in sitū. pð. sic facesso. sis. facessi. sitū. ſz nō est in vsu. Et formal visso. a visu sup̄. de video.

X

V

Vitio as.aui.a.p.i.corrumpe.qrvitia corrũ pũt.z ðr a vitiũ. Et ꝓpõit Conuitior.aris. Item deuitio.tias.i.valde vitiare.vel vitia vel mores malos auferre. Itẽ inuitio.tias. id est.valde vitiare. Reuitio as.id est.iterũ vitiare vel vitia auferre.

Vito.tas.taui.a.p.i.cauere. effugere.ꝺcꝺd ꝺ vitã est declinare.z ðr a vita. Jñ ꝟ z ꝟ vitabil'.z ꝟ le.z vitabund⁹ da.dũ. Et cõponit Deuito.tas.cuito.tas.i.valde vitare. inuito.tas.ꝙi nõ vitare.i.ad se trahe et allicere.z pdu.vi. Unde Ouidi⁹ de reme. Que nimis apparent retia vitat auis. Itẽ. Ut tibi sit vita ꝑ posse picula vita. Itẽ vitto.tas.i. vitta ornare.z tũc ðr a vitta.te.ꝑ infula.

Vitulo.lar.i.letari voce.z ðr a vitula q̃daz dea.scz leticie vel victorie Item vitulor ar. id est.cum vitula cantare.z tunc dicit a vitula quodam instrumento musico.

Vitupero as.i.invitam alicui⁹ aliq̃d turpe parare.ꝺtumelijs afficere.aliq̃d turpe obꝺcere.z ðr a vita.z paro.as. Jñ ꝟ z ꝟ vitupabilis.z ꝟ le. Et vitupabiliter aduer. Et hoc vituperiũ.z vituperosus.sa.sum.

Viuo uis.xi.ctũ.n.t.ðr a vireo.res. Jñ viuus.ua.uũ.z pdu.vi. Unꝺ. Uiuo facit vixi vici vinco.vincio vinxi.

V ante I

Vlcero ras.raui.a.p.i.vulnerare. vlcus facere. vlceribꝰ iplere.z ðr ab vlcus. Et componit. Deulcero.ras.i. valde vel deorsuz vlcerare. vel vlcera auferre. Exulcero.ras.in eodem sensu.z cor.ce.

Vlciscor scer.vltus sum.ꝺ.t.i.punire.vl' vindicare. Jñ ꝟ vltor.toris.z ꝟ vltrix.cis.

Vlno.nas.a.p.i.vlna mensurare.

Vlulo las.aui.n.p.i.flere.vl' fortiꝰ clamare. vlulatum facere.z est lupor z feminarũ Jñ ꝟ vlulat⁹.i.lamentũ.meror.flet⁹.et vlula. le. q̃dã auis q̃ flere videt. Ululo scribit ꝑ vnũ.l z cor.ꝑmã z penl'. Uñ ouidi⁹ epi. Pronuba cteſiphone thalamis vlulauit in illis.

Umbro as.aui.a.p.i.obscurare. cooperire. Et ꝓpoit Adumbro.bras.i.valde vmbrare. Jnumbro.bras.i. ꝺ vel valde vmbrare. Obumbro.bras.i.vndiq; vmbrare.

V ante N

Uncio.as.a.p.i.vncia vel vncijs mensurare.z dicitur ab vncia.

Uncio.cis.cire.a.q.i.alligare.vnco capere. z dicitur ab vncus.

Unco.cas.caui.a.p.i.curuare. Et compõit Abunco.cas.aduncо.cas.redunco.as.subunco.cas.i.postvel paꝛ vncare.

Uncto.tas.freq̃ntatiũ ab vnguo. A q̃ vnctito.tas.aliud freq̃ntatiuum

Undo.das.daui.n.p.nõ est in vsu.sed ab eo ꝓpoit Abundo.das.crundo.das. inundo. das.redũdo.das.z pꝺ.pe.vndabit.vndabam.vndare.z ꝺ similia. Uel fm q̃sdam pꝺicta ꝟba componũt ab vnda.z prepositõibꝰ Et est vndare.abundare. bullire in cumulos surgere.

Unguo.gis.xi.ctum.a.t. Jñ vnct⁹.ta.tum. Et ꝓpoit Adungo.gis.inungo.gs. pungo gis. Et vnguo in ꝑma ꝑsona habet. u. post g.sz in alijs non.

Unifico cas.caui.i.vnũ facere.vnire.

Unio nis.nui.z vno.as.aui.i.ꝓgregare.cõiũgere. Sed vnare.i.ꝓgregare.ita vt ex congregatꝫ nõ efficiat vnum. Sed vnire est ita ꝺiungere vel ꝓgregare q; ex ꝺiunctis efficiatur vnũ.q̃i vnum ex duobꝰ vel pluribꝰ facere. Et componit Adunio.nis.counio.nis. Et similiter componit Aduno.nas.counonas. Unio z vno actiua sunt cum suis compositis.z pdu.u.

V ante D

Uo.vis.vi.vere.i.humere. vel potiꝰ madefacere.z ðr ab vua.et est u.vocalis i vo.vis. z nõ est in vsu. Et inde fm q̃sdam interposita b.cõponit cũ in.z ðr imbuo.imbuis. Et cum con.vt combuo.buis.

Uocifer or.aris.atus sum.ꝺ.p.i.clamare vocem feram emittere. Et ponit quãdoq; simpliciter pro loqui. Jñ vociferans.tis.ge.o. z cor.fe.

Uocito.tas.id est.frequenter vocare.et ꝺcitur a voco. Unde. Plena dolis multꝫ vocitat subdola vulpes.

Uoco.cas.caui.a.p.i.appellare.noiare. clamare. Et componit Aduoco.cas.id est. ad se vocare. Conuoco.cas.id est. simul cum alio vocare. Euoco.cas.i.extra vocare. invoco.cas.i.in auxiliũ vocare. Aduocat patrocinũ datur⁹. Jnuocat pstitur⁹ auxiliuz. Euocat pstitur⁹ obsequiũ. Prouoco. cas.i. irritare.porro vocare. Reuoco.cas. Seuoco.cas.i.seorsum vocare.z cor.vo.

Uolito.tas.i.freq̃nter volare.

Uolo.las.n.p.est q̃i volas mouere.z ꝺcit a vola. q̃d est media ps alarum in auibus.et cor. vo. Unde Facet⁹. Nam cito sepe ruit

q̄ supra astra volat.
Uolo.vis.vult. Et est volo min⁹ q̄ opto.et opto min⁹ q̄ cupio. Et cōponit̄ Malo mauis.mauult. Nolo.nōuis.nōuult. Uolo et ei⁹ cōposita neu.sunt ⁊ irregularia.⁊ carent supinis.⁊ faciūt p̄teritū in lui.⁊ carent imperatiuis.p̄ter nolo q̄d hz noli ⁊ nolite. Et cor.p̄mā volo.sz pdu.eā nolo. Uñ. Longet̄ nolo.sed breuiat̄ o volo. Et Juuenal'. Sic volo.sic iubeo sit p ratione volūtas.
Uoluo.uis.lui.a.t.i.girare vl' circūdare.
Uoluto.tas.i.freqnt̄ voluere.⁊ pdu.lu.
Uomo.mis.mui.mitū.n.t.i.emitte cibū acceptū.vel aliud p os.
Uoro.ras.raui.a.p.i.destruere vel ꝯsumere edendo vel bibendo.supflue bona sua dissipare. Jñ vorax.acs.o.ge.⁊ h̄ vorago.inis.i. edacitas.gulositas. Item a voro dr̄ h̄ vorator.h̄ voratrix.⁊ cor.p̄mā voro. Uñ in Aurora. Quos ꝓpe fornacē sentit adesse vorat
Uoso.as.dr̄ a vos.sic̄ tuo.tuas.a tu. Unde Unū vosam⁹ falso vereq̄ tuam⁹.
Uoto.tas.i.freqnter vouere. A quo votito.tas.aliud fre.
Uoueo.es.voui.votū.a.s.i.spōte ꝓmittere destinare. Et cōponit̄ Cōuoueo ues.deuoueo.ues.i.valde vel deorsū vouere.vel maledicere.execrari. Reuoueo.ues.i.iterꝫ vouere.⁊ cor.vo. Uñ Juuenalis in.iiij. Alter vero si comedas mactare vouebat.

W ante R uel S

Urgeo.es.vrsi.vrsū.a.s.i.stringere coercere stimulare. Jñ vrgesco.scis.incho.
Urino.nas.id ē.vrinam facere.mingere.et pdu.ri.
Uro.ris.vssi.vstū.a.t.i.incendere.cōburere ⁊ pdu.u. Uñ Orati⁹ in epl'a. Nec furtū feci nec fugi si mihi dicat. Seru⁹ hz p̄ciū loris nō vreris aio
Usito.as.aui.atū.i.in vsu h̄re Jñ vsitat⁹ ta.tū.⁊ p cōpositōem inusitat⁹.ta.tū.
Ustrino.nas.i.cōburere.⁊ dr̄ ab vstrina.
Ustulo.as.a.p.i.vrere.incendere. Et dr̄ ab vro.ris.⁊ cor.stu.
Usucapio.pis.i.vsu vel ꝯsuetudine rei dominiū acq̄rere. Et ꝯpōit̄ ab vsus ⁊ capio.⁊ acuit̄ ca.licet sit breuis. Et vsucapio aliud est p compositōem.⁊ aliud sine cōpositōne. qꝛ p cōpositionē ptinet ad q̄ddā ius. Sed sine cōpositione ptinet ad quēcūq̄ capiēdi vsum.
Usuro.ras.n.p.i.vsuram facere.vel ad vsuram dare ſm Hug.
Usurpo.pas.a.p.i.ꝯ vsum rape.siue in vsu h̄re.vel illicite vti. Et dr̄ ab vtor. vl' vsus et rapio. Uel vsurpare est cōtra rationem ius vsum vel ꝯsuetudinem capere.inuadere vel p̄sumere.
Utor.eris.vsus sum.d.t.i. vsum alicuius rei habere.potiri. Jñ h̄ ⁊ h̄ vsualis.⁊ hoc le. Et vsualiter aduer. Et hec vsualitas tatis. Item vtor componit̄ Abutor.teris.id est. valde vel contra ratōez vti. Coutor.eris.i. simul vti.⁊ producit.u. Unde Oratius in epi. Quo mihi fortuna est si non concedi tur vti.
Uueo.es.vui.id est.humere vel pinguescere.⁊ dicitur ab vua. Jnde vuesco.scis.inchoatiuum.
Uuido.das.id est. vuidum vel humidum facere.
Uulgo.gas.a.p.i.vulgo publicare.et dicit̄ a vulgus. Et componit̄ Diuulgo.gas.i.diuersis modis vulgare. Peruulgo.as.id est pfecte vulgare.
Uulnero ras.a.p.i.sauciare. vulnus facere Et componit̄ Cōuulnero.ras. Et corr̄.pe. Unde Pamphil⁹. Uulneror et clausū porto sub pectore telum.
Uxoro.ras.i.vxori ꝯiūgere.

Z ante E

Zelotypo.pas.n.p.id est. inuidere. vel suspitionem habere. et dicitur a zelotypus. Et potest poni trāsitiue.vt Jste zelotypat vxorem suam.i.hz suspitōnem de ea.
Zelo.as.aui.a.p.i.amare. vel inuidere.vel emulari.siue sequi p inuidiam. siue p amorem. Unde Psalmista. Zelaui sup iniquos pacem peccatoꝝ videns. Et zelor.zelaris. d.p.in eodem sensu. scz amare vel inuidere. vel emulari.siue sequi p inuidiam. siue per amorem. Unde.iij. Reg. xix. dixit Helias. Zelo zelatus sum.

Finit secunda pars huius vocabularij. videlicet de verbis.

De A

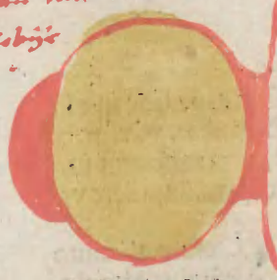

Cum de nominib⁹ ac v̄bis ceterisq̄ declinabilib⁹ partibus duplici alphabeto satis cōmode tractaueri⁹. visum est ꝑ q̄ utile fore. si partes q̄z indecliabiles nō minori cura expediremus. Aduerbia videlicet p̄positiones. ꝯiūctiones. ⁊ interiectiones. quas q̄dem ꝑtes ita vt sup̄ fecimus itidem in ordinē alphabeti redigim⁹. vt earū facilior fiat inquisitio.

De A

A Prepositio est ⁊ interiectio ⁊ nom̄. Prepositio. vt A summo ad imū. Interiectio. Unde Uirgilius in bucol. A tibi ne teneras. glacies secet aspera plantas. Et nos possumus addere illud Hieremie vbi A est interiectio dolentꝭ. videlicet A. a. a. dñe de⁹. ecce nescio loq̄. Itez nomen est ipsius lr̄e.

A. ab. abs. e. ex. eandē vere significatōez habent. nam dispositōes. locales. temporales et ordinales sig̃nt. Sed in hoc differūt. q̄a a. e. consonante sequente. plerūq̄ p̄ponunt̄. Ab vero ⁊ ex. vocali. et alijs non aspis consonantibus. Abs autem. c. q. t. sequentib⁹. preponitur tam in appositione q̄ in compositione.

Ab p̄positio. omnib⁹ in compositione p̄ponitur lr̄is absq̄. c. vel. q. vel. t. Unde. Ab si componis elementa queq̄ sequunt̄. c. q. t. tm̄ simul he tres excipiunt̄.

Abgregatim. i. dispersim.

Abiecte. aduerbium. id est. viliter. contemptibiliter.

Abintestato. aduer. id est. sine testamento. vt Iste mortuus est abintestato. id est. sine testamento.

Abusiue aduer. qualitatꝭ. i. improp̄e. q̄d ab vsu recedit s̄m Pap̄.

Accentuatim aduer. i. ꝑ accent⁹

Acceleranter. i. festinant̄. velocit̄. cito.

Accurate. aduer. id est. diligenter. studiose. curialiter

Acriter aduer. i. fortiter. crudeliter.

Acidiose. i. tediose. moleste. triste.

Ac. atq̄. ⁊ etq̄. idem sunt

Acsi. i. tanq̄. vt Ille est dispositus acsi vellet mori.

Acten⁹ aduer. i. bucusq̄. vsq̄ nūc. Et componit̄ ex ac aduerbio. ⁊ tenus. et caret aspiratiōe. ⁊ cor. pe. Qñ aūt sunt due ꝑtes aspirat̄. ⁊ acuit̄ te.

Acutim aduer. i. acute.

Ad. est p̄positio. ⁊ sig̃t diuersas circūstātias. Qñq̄ notat circūstātiā localē. vt Uado ad eccl̄am. Qñq̄ temporalem. vt ad pasca. Qñq̄ ꝑsonalem. vt Uenio ad te. Qñq̄ numeralez. vt Ille expendit denarios vsq̄ ad vnū. Qñq̄ ꝓximitatem. et tunc ponitur ꝓ iuxta. Qñq̄ causalem. vt cū d̄r. Ad quid venisti. Item notat similitudinis circūstantiam. vt Nos habet ad porcos. i. ad similitudinē porcoꝝ. Item sig̃t circūstantiā cause finalis. ⁊ tūc est idem q̄d ꝓpter. vt Ille pugnat ad palmā. i. ꝓpter palmā. i. ꝓpter victoriam. Item ponitur ꝓ ꝯtra. vt ibi. Ferit ad petrā coqu⁹ ollam. i. ꝯtra petram. Item ponitur ꝓ sup̄. vt ad ripam iordanis. Itē ponitur ꝓ ꝓpe. vt Hic iacet ad portam. i. prope. Et nota q̄ ad p̄positio seq̄ntib⁹ his nouem lr̄is in compositione mutat d. in illas. scz. c. f. g. l. n. p. r. s. t. Uñ. Cor. fla. grans. lenis. pir. ra. sal. ta. ad sibi mutat. Tollit̄ inde tm̄ si seq̄t̄ ꝯsona post. s.

Adeo aduer. pe. corr̄. Unde Grecism⁹. Dic adeo tm̄. dicas adeo quoq̄ certe. Affirmatiue quoq̄ dicas et quantitatiue. Papias vero dicit. Adeo. id est. valde. intantum. p̄terea. certe

Adhuc. aduer. in locutione affirmatiua notat continuationē preteriti status. et p̄uat durationem. vt Petrus est albus adhuc. id est. ante hoc tempus fuit albus. ⁊ non est in albedine duratiuus. Qñq̄ vero ponitur in locutione negatiua. ⁊ notat remotōez p̄sentis stat⁹. ⁊ ponit futuꝝ esse. vt Antichristus non est adhuc. sed erit in futuro. ⁊ sic ponit̄ expectatiue.

Admodū aduer. pe. cor. i. valde. Et nota q̄ p̄positio cuz casuali loco aduerbij repit̄. vt admodū amodo.

Aduersus ⁊ aduersū. ponūt̄ ꝓ aduerbijs q̄litatis vel loci. vt aduersus vel aduersū illū Et ponūt̄ indifferenter.

Adusq̄ tribus modis exponit̄. p̄mo. i. sepe. vt feci hoc adusq̄. id est. sepe. secundo est determinatiuū tempis. ⁊ tūc idez est q̄d donec vt Expectauit. adusq̄ feci. i. donec. Tertio determinat locuz. vt Uolo currere adusq̄. id est. ad istū locū.

Affabre. i. valde caute. ingeniose.

Affatin. i. abunde. largi⁹. aduer. intentiuū.

De A

ꝛ cor.sa. Et ōr ab a fatos ſm Pap̃.ꝛ ſcribit̃ p n.ꝛ vnū f.ꝛ acuit̃ in fine. Inuenit̃ etiã affatim pe.acuta.ꝛ ſcribit̃ p m.ꝛ geminū ff.ꝛ nō acuit̃ vltima.ꝛ ōr ab affatus.ta.tum. licꝫ regulari⁹ eſſet affatuatim.ꝛ tantū valet q̃ntuꝫ facunde. Unde in Brecilmo ōr. Si dicas afatin tibi ſigbit abunde. Dicas affatim facunde ſignificabit. Eſt afatos p̃mi caput. affatuſcꝫ ſecūdi.

Affectuoſe.ſius.ſime.aduer.i.cupide.deſideranter.

Affozis.aduer.loci.pe.coz.ſigt de loco ꝛ in loco. Et compōit̃ ex ad.ꝛ foris.

Age aduer.hortantis ſm Papiam. Uel p̃t eſſe verbū.i.dic.fac.incipe. Et ſcias q̃ age ꝛ agite non diſcernūt numerū quando ſunt aduerbia. ſed indifferenter ōr agite vni vel pluribus.

Ageratim.i. cumulatim.augmẽtatim.

Aggeſtim.aduer.i.cumulatim. adunatim. Unde.ij.Mach.xiij. Aggeſtim vndiq̃ babens cineris.

Agiliter.i.velociter.cito.mobiliter.

Alias.i.in alio tempoze.aduerb.temporis. Uel alias.id eſt.in alio loco. aduerbium loci. Uel alias.id eſt.aliter. aduerbium qualitatis.

Alibi.i.in alio loco.aduer.loci.

Alicubi.aduer.locale.ꝛ ſigt in loco. Et cōponit̃ ab ali⁹.ꝛ vbi.interpoſita c.deberet ei dici alibi. Et vt dicit Pap̃.Alicubi.id eſt vſpiã in alio loco

Alicũde.aduer.loci.i.de aliq̃ parte.

Alio aduer.loci.ab ali⁹.ꝛ acuit̃ in fine

Alioq̃n.i.aliter.aduerb.qualitatiũ.ꝛ ōr ab ali⁹.ꝛ q̃n.ſm Hug.Pap̃.dicit. Alioq̃n q̃ ſi minus.q̃ ſi non. vel aliter. ſi alio modo feceris coniunctio rōnalis.vel collectiua.ita dicit Pap̃.et pdu.pe. Unde Horatius in.v. ſermonū. Quod mechus ferret aut ſi carius aut alioq̃n.

Aliorſum aduer.loci. ſigt ad locū.i. verſus aliam ptem.ꝛ ōr ab alio aduer.ꝛ verſus vel orſum.

Aliquãdiu.i.aliquãtiſp.ꝛ ꝓpōit̃ ab aliq̃ntū ꝛ diu ſm Hug.

Aliq̃n aduer.tpis.i.interdū.ꝛ ōr ab alius ꝛ q̃n.ꝛ acuit̃ li.ꝫ penl̃.ſit lōga.

Aliquãtiſp.i.aliq̃ntulū ſm Hug.Pap̃.aũt dicit Aliquãtiſper.i. aliq̃diu p aliq̃ntuluꝫ tempis.

Aliquo ſm antiquos eſt aduerbium loci.et accentuatur in fine. Uel ſm alios iſte abla/tiuus quo ponitur aduerbialiter.et ſigt ad locum.

Aliq̃tiens aduer.numeri.i.ſepe.

Aliquorſum.i.verſus aliquã ptem.

Aliunde.i.de alio loco

Alterne et alternatim aduer.i. vicisſitudinarie.

Alterutrū aduer.i.mutuo. Unde Jacobi.v. Confitemini alterutrū. Inuenit̃ etiam alterutrim in eodẽ ſenſu

Altrinſec⁹.pe.coz.i.aliter.ꝛ altrinſec⁹.i. ecõtrario.vtrūq̃. Uñ Prudẽti⁹ i hymno. Reſpõdet ille altrinſec⁹. Uel ſm Pap̃.Altrinſecus.dextra leuaq̃ alterutrū. Unde Heñ. xv. Et vtraſq̃ ptes contra ſe altrinſec⁹ poſuit.

Amaricoſe.amare.idem.

Am.ꝓpoſitio ſemper inuenitur in compoſitione.

Amatim.i.amanter.diligenter.

Amodo.i.deinceps.

Amphi.greca ꝓpoſitio. latine ōr circuꝫ vel dubium.

Amplexim aduer.i.coniũctim.

Ana grece.ſurſum latine. Eſt aũt ſm Pap̃. interiectio deprecantis.ꝛ accentuat̃ in fine

Ana etiam ōr re. Inde anapeſtus.pes metricus.quaſi repcuſſus.

Angenter.i.ꝓſtringenter

Anicuioſe.i.ridiculoſe.fabuloſe.

Annuatim aduer.i.ſingulis annis

Ante aduer.eſt ꝛ ſigt locum et tempus

Antea aduer.tpis.ꝛ ſolũ tps ſigt.

Anti.i.contra.

Antiq⁹ aduer.i.ab antiq̃.olim.quondã.

Antonomaſice.i.excellenter.

Anxiatim ꝛ anxie aduerbia.i.triſte.

Apage ꝛ apagite.vident̃ aduerbia magꝭ q̃ verba.niſi quia vident̃ diſcretionẽ numerorum hꝫe.q̃ apage.i.recede. vade.ad vnum refertur. Apagite.id eſt.recedite.vadite.ad plures refert̃. ſed hoc forte nõ contingit ex vi aduerbij.ſed ex vi verborum quã habent in ſe.

Apageſis.id eſt.ſta in pace.vel habeas pacem aduerbium comicũ. Unde Terentius Obſecro mi homo apageſis. Pap̃.ꝓ dicit Apageſis.i.recede. ſis ſanus.ſis pacific⁹. id eſt.race.

Aperte.tius.tiſſime.id eſt.manifeſte.

Apoſtatice.i.puerſe. ꝑuaricant̃. ꝑuaricoſe.

Aprime aduerbium.id eſt.valde.

Apud.id eſt.circa.et debet ſcribi per.d.

De B et L

Arcuatim aduer. i. curuatim. cameratim.
Argutim. z argute. aduer. i. diserte. efficaciter.
Arreptim. i. raptim
Arroganter. tius. tissime. aduer. i. superbe.
Artice. i. artificiose. igeniose.
Artuatim. aduer. id est. membratim.
Arte. tius. sime. z artim. aduer. i. strictim
Asciatim. aduer. i. dolatim. cesim. carptim. diuisim.
Assidue. i. frequenter.
Aspere. rius. asperrime. aduerbium. i. dure. truculenter.
Ast. id est. sed.
At cōtra due ptes sunt
Atrociter. id ē. crudeliter
Attamen coniunctio. i. sed. et cor. ta. Unde Ouidius. Nil mihi rescribas. attamen ipse veni.
Attat. iteriectio timēt; vel expauescentis
Atvbi due dictōes sunt. et duob; accentib; regende. Uñ ad Gal. iiij. At vbi venit plenitudo tpis misit de⁹. zc. i. sz postq̄. Aliqñ tñ at vbi z astubi. est q̄dā irregularis vocuz ꝯgeries non ꝓprie cōpositio. sed fungit loco vni⁹ dictionis z tūc sub vno accentu ꝓferē. et grauatur penl.
Atq̄. idem est q̄d et. et qñq̄ ponit pro q̄.
Atqui. i. certe. z est q̄dam irregularis cōgeries vocū. Unde Boeti⁹ in. ij. de ꝯsolatōne Atqui viget incolumis. Atqui. i. certe.
Auctim. id est. crescēter
Audaciter z audacter. aduer. i. fortiter.
Auide. dius. dissime. aduer. id est. cupide.
Auspicato. aduer. id est. oportune. omnino Unde Terentius in andria. Baud auspicato huc me appuli.
Austere vel austeriter. id est. aspere. dure.
Acut p t. coniunctio. id est. vel. Sed haud p d. aduer. negandi.
Autem ꝯiūctio. i. sed.

De B

Basilice. i. inuicte. fortiē.
Bene. aduer. q̄litatis.
Benigne. aduer. i. gtuite.
Bis. aduer. numeri sumptum est anomale a duobus.
Bifarie. id est. in duobus modis. vel i duabus partibus.
Blande. i. adulatorie. leniter. dulciter.

De L

Calculatim aduerb. id est. numeratim.
Callide. p duo l. aduerbium. id est. astute.
Candide aduerbium. id est. splendide.
Carptim. aduer. i. spsim. distinctim. diuisim
Caste. sti⁹. sime. aduer. i. pure. incorrupte
Cata. ꝓpositio greca est. z qñq̄ tñ valet q̄ntū trans. vt Catagpho. i. transcribo. Qñq̄ tñ q̄ntū p. vt Cata antifrasim. i. p antifrasim. Qñq̄ tantū q̄tū supra. vl' iuxta. vt Cata Mattheū. i. iuxta vel supra mattheum. Et ponit pro breui etiā. vt in catalog⁹.
Cateruatim. aduer. i. multiplicit vl' gregatim. vl' p cateruas. vl' de caterua in caterua.
Catholice. id est. vniuersaliter vel cōiter
Cauponatim. aduer. i. fraudatim. admixti. vel adulteratim. vel alternatim
Caute vel cautim. aduer. id est. callide. astute. vel secure. prudenter.
Celebriter aduerbium. id est. solenniter.
Celitus aduerbiū loci. pe. cor. id est. de celo vel deo. vel diuinitus. vt Gabriel missus ē celit⁹. id est. a celo. vel deo. vel diuinitus.
Celse. id est. sublime vel alte.
Centies. aduerbium. id est. centum vicib;
Cenose aduer. i. fetide. lutulenter. bircose
Ceruicose. id est. arroganter. superbe.
Certe. aduer. affirmandi. id est. q̄nimo.
Censim. aduer. i. diuisim. artuatim. z dicit a cedo. is. cecidi. fm Hug. Pap. vero dicit. Cesim p cedes. qūo vicissim. p vices. quasi limate vel dolate vel gradatim.
Cessim. aduer. id est. cedendo. vl' gradatim.
Ceterum. coniūctio aduersatiua. tantū valet quantū sed. Uñ Prosper. Ceterq̄ iniqu⁹ ignorat se puniri. Uel ceterum. id est. nam.
Ceu. aduerbium similitudinis. sicut quasi quēadmodū tanq̄.
Cictim. aduer. i. strictim. ꝓsertim
Circū z circa dicunt a circ⁹. Circa refertur ad locū z ad temp⁹. Uñ temporalit inuenitur. vt Circa viginti annos. Et localit. vt Circa eccl'az. Circū ꝓ tñ est locale. quasi vndiq̄. vt Circū montē. Circa p ꝓpositōz vel pot⁹ p q̄ndam irregularitatem iūgitur cum istis. Quo circa p ꝓiūctione causali vl' illatiua. Circū circa. pro aduerbio loci. Et similiter circūquaq̄.
Circiter ꝺr a circ⁹. z refert ad numerq̄ et ad tēp⁹. Et est tñ tempale respectu numeri. vt Circiter viginti annos. Circiter nonas decembris. Licet qñq̄ inueniat et locale. sed īpropr̄ie. vt in Salustio. Depssus humi circiter viginti pedes. sz ꝺ ñ fit nisi ꝓpt nūerq̄.

De L

Circũ.aduer.est.7 qñq̃ ꝓpositio ꝫm Donatũ.7 seruit actõ casui.et ẽ tm̃ locale.vide.s.i circa.Et nota q̃ circũ qñ ꝓpõit cũ dictõe incipiente a vocali.m.dz scribi sz nõ pferri.vt Circũago.circũamict⁹.circũeo.circũitus. Uñ.Circũ ꝓposita vocal'.sic comitet.Ꝺ. nõ pfert.sz sola figura tenet.

Circũquaq̃.i.ex omni pte.vndiq̃.

Circũspȝtorie aduer.i.callide.versute.surreptiue.

Circũspȝte aduer.i.argute.caute vel stricte

Circũspecte.idem.

Cis.aduer.loci.i.ex ista pte. Uñ cis.7 citra sũt eiusdẽ sigtõis.nisi q̃ cis ẽ tm̃ locale.sed citra qñq̃ tpale.qñq̃ locale.vt Citra definitũ tps. Itẽ cis ꝓprie ꝓpõit ꝓpꝫs nomiꝫ mõtiũ 7 fluuioꝝ.vt Cis rhenũ.Cis alpes. Sz citra ꝓprie appellatiuis noiꝫ locoꝝ.vt Citra foꝝ Sz qñq̃ p ipropꝛietatẽ cis ꝓponit appellatiuis.citra ꝓpꝫs. Et citra cõpar citeriꝝ.terriꝫ.vl' citim⁹ Et ẽ citerior idez q̃diterior ꝓpe ex ista pte. Sz citim⁹.i. pri⁹ Itẽ a citra ꝺr citer.tra.trũ.i. vicin⁹ ꝓtimus ex hac pte q̃ ꝑt esse positiu⁹ istoꝝ.i.citerioꝝ citerri⁹ Uñ.Cis ꝓpiũ sepe.citra cõe reqrit.

Citate.ti⁹.sime.7 citatim aduer.i.cito.mobiliter.agiliter.

Cite.ti⁹.sime.aduer.i.agiliter.velociter.vi(uaciter

Cito aduer.i.statim.

Clam.aduer.q̃litaz.i.occulte.latenter.

Clamdestine.i.secrete.latenter.tacite.

Clare.ri⁹.sime.aduer.i.splendide.

Coactim aduer.i.vrgẽt.violẽt.Coacte idẽ

Coercibilit.aduer.i.ꝺstrictim.

Collatiue aduer.ꝺferẽdi. Uñ Pristian⁹ ꝺr agere de lra collatiue.vbi ostendit q̃ lra cui lre ꝺfert ad ꝺstitutõem syllabe.

Comatice.i.compẽdiose.breuiter

Comedice.i.delectabiliter.

Comiter.ti⁹.sime.aduer.i.curialit. facete.

Comin⁹ aduer.i.iuxta.sine itermissiõe.statim.fere.i prti.sil'.ꝓpe.de pꝛio.Cui ꝺriũ est emin⁹.Cõmi⁹ cũ duaby.m.scribit ꝫm Pap. Et ꝓpõit ex cõ.7 min⁹. Et sic ꝺr in Brecil. Emin⁹ ad lõge.sz cõmin⁹ ad ꝓpe spectat

Comode.di⁹.sime.aduer.i.pficue.vtiliter. mansuete.

Cõiter.i.generalit.pluralit.oifarie.

Cõpendiose aduer.i. breuit. vel vtiliter .vt Iste loqt cõpẽdiose.i.breuit 7 vtiliter.

Cõpetent.ti⁹.sime.i.ꝺuenient.ꝺgrue

Cõpletim.i.ꝺiunctim.

Compte.ti⁹.sime.i.ornate.polite.

Con.ꝓpositio scribit p o.7 n.7 nũq̃ inuenitur in appositõe.sz in cõpositõe tm̃.sicut dicis.re.se.an. Et mutat q̃q̃ n.in.m. maꝛie seq̃nte b.vt cõburo.m.vt cõmitto.p.vt cõpono. Itẽ cõ i ꝓpositõe q̃q̃ pdit.n.seq̃nte vocali.vt coeo.cois.causa euphonie.

Cõcito.i.ꝺfesti.moꝛ.ptin⁹.ilico.statim

Cõcorditer aduer.i.vnanimit.vno corde

Cõcretim.i.coagulatim.ꝺglobatim

Cõditionalit aduer.i.sub ꝺditõe.

Confestim aduer.q̃i cũ festo.a cõ.7 festũ q̃d est lignũ.ad q̃d tigna festinãt. Sic ei tigna festinãt vt sint cũ festo.ita 7 nos festinã⁹.vt q̃d facere volum⁹ sine iterualloꝫ sit cõfestim. q̃si stati cũ ꝑsentia ꝑtereũtꝫ rei vel tpis. Uel ꝺfestim ꝺpõit a cõ.7 festino.nas.vel a con.7 statim.sz ꝑus dictũ veri⁹ est

Cõfident.ti⁹.sime.i.audacter vl' ꝑsumptiue.7 pt accipi in bono 7 in malo.

Cõgestim aduer.i.accumulatim.

Cõglobatim aduer.i.spissiz vl' accumulati

Cõgrue 7 ꝺgruent aduer.i.ꝺuenient.

Cõiecturalit aduer.i.opinatiue.

Cõstant.ti⁹.sime.i.pseueranter.

Cõsulte.i.sapienter.vel cũ ꝺsilio.

Cõtinuatim.i.ꝺiũctim.iugiter

Cõtinue aduer. p q̃ sepe ponit ꝺtinuo.i. cõtinuatim. vel statim

Cõtumacit.ti⁹.sime.aduer.i.supbe.repugnanter.negligent.ꝓptibiliter.

Copulatim aduer.i.ꝺiunctim.

Corã.ꝓpositio.seruit abltõ.vt Coram deo placet hũilitas. Itẽ est aduer. q̃litaz.idem q̃d manifeste.vel patent vel apte.vt Nobis in theatro moꝛatiby q̃dã coꝛã surrexit. 7 locut⁹ est.i.patent.euidenter.aperte. Et dicit a coꝛ.7 am.p apostrophaz.q̃d em̃ fit coram. ante coꝛ fit.7 pdu.ꝑmã. Uñ in Aurora Loꝛã lãguoꝛis ꝓpulit omẽ gen⁹

Cordate.i.sapiẽter.ꝺuenient.honeste.

Cordicit⁹ aduer.pe.coꝛ.i.cordeten⁹. Unde Sidon⁹. Prudẽtiby inq̃t cordicit⁹ ilitũ est

Cordintime.i.ex toto corde.

Cras.aduer.tpis.7 ptinet ad futuꝝ tps

Crebre.crebri⁹.creberrime.aduer.i.sepe.

Crebro.i.freq̃nter.aduer. ꝑõt et esse nomẽ 7 tũc est abltus h⁹ nois creber.ra.rũ.

Criminose.si⁹.sime.i.flagitiose

Crudelit.li⁹.sime.aduer.i.seuit. malignant

Cũ ꝓpositio.abltõ casui ꝺuit.7 scribit p.u. 7 m.7 venit solũ p appositõez. Et lz in q̃cũq̃z cuiuscũq̃.cũ veniat p ꝺpositõez. h tn ẽ virtute h⁹ ꝺiũctõis.q̃.

tpis. vt Cū ꝓ qñ. Inuenit con. ꝑ o. ⁊ n. ⁊ ve
nit tm̄ ꝑ cōpositōem.
Cumulatim. aduer. i. ꝯgestim
Cuntatim. aduer. i. dubitanter. vl' morāter
vel oīno. siue omni modo
Cupide. di⁹. dissime. aduer. i. auare.
Cur. aduer. i. q̄ꝫobrē. quare. ⁊ est īterrogati/
uum ⁊ relatiuū.
Curialiter. li⁹. sime. aduer. i. facete. morige/
Curiatim. aduer. i. de curia in curiā (rate
vel curiatim. i. curialiter.
Curiose. si⁹. sime. i. facete
Cursim. aduer. i. cursibiliter. cito. velociter
festinanter. repente.

De D

Dapatice. aduer. i. magnifice. vl' large. da/
psiliter. vel munificenter.
Dapsiliter. li⁹. sime. aduer. i. large.
Datim. aduer. i. de dato in datū.
De. ꝑpositio. regit siue exigit abltm̄ casum
⁊ dicit qñqꝫ naturam. vt Iste pann⁹ est d̄ lana
Aliqñ originē. vt Johānes de Janua. Ali
qñ ordinem. vt de mane fit meridies. i. post
mane. Et creare est de nihilo. i. post nihiluꝫ
aliq̄d facere.
Decenter. aduer. i. honeste.
Decetero. i. denuo. deinde. iteꝝ. Et scias ꝙ
nō est h̄ compositio. sꝫ q̄dā irregularꝫ vocū
congeries.
Decies. aduer. nūeri. i. decē vicibꝫ
Decursim aduer. i. fugacit' vl' defluenter.
Deculatim. aduer. i. adornate ⁊ venustatim
Dedecorose. si⁹. sime. aduer. i. inhoneste.
Deformiter. aduer. i. turpiter
Defūctorie. i. trāsitorie. leuiter.
Deinceps. i. ab hodie in antea. aduer. tēpis
vel ordinis. ⁊ desinit in ps. Et vt dic̄ Hug.
ꝯpōit' a de. ⁊ incepto. ⁊ dic̄ ꝙ penl'. acuit'. sic̄
delonge. abint⁹.
Deinde. i. decetero. iteꝝ. denuo
Deintegro. i. iteꝝ vel rursus ꝑm Pap̄.
Delonge. i. remote.
Demum. i. postmodū. nouissime. maxīe. ꝟo
iterum.
Deniqꝫ. i. postmoduꝫ. postremo. nouissime.
Et ꝯpōit' ex denuo ⁊ qꝫ. Et scias ꝙ qꝫ ꝯiun
ctio encletica nō inclinat h̄ accentuꝫ syllabe
p̄cedētꝫ ad se. qꝛ p̄cedēs vocalis corrupta ē.
ita a sil'i dic de vndiqꝫ.
Deorsum. aduer. loci. ⁊ acuit penl'. ⁊ ꝯponi
tur a de ⁊ orsum.
De post fetantes. i. de ouibꝫ. In hac em̄ lo/
cutione posterior p̄positio regit casuꝫ. Sic
etiā dicendū est de illis. de sub pede. de ꝓpe
fontes. ⁊ ꝯsimilibꝫ.
Deretro. cor. re. Unde Baruth. v. Uisa ita
qꝫ turba deretro ⁊ ab ante. ⁊ componit' a de.
et retro. vide a simili. in desuper. et etiam in
retro.
Desidiose. i. pigriter.
Despecte. ti⁹. sime. aduer. i. ꝯtemptibiliter
Desup. si seq̄t' casus. vt Desup terrā. due ꝑ/
tes sūt. Potest tñ esse vna ꝑs.
Deteri⁹. deterrime. aduer. i. pei⁹. pessime.
Dextrorsū. i. in dextrā ꝑtē. vel ꝟsus dextrā
ꝑtem. a dextra ⁊ orsum. vel ꝟsum cōponit'. ⁊
est aduerbium
Dextrouersum. i. in dextrā ꝑteꝫ. vel versus
dextram partem.
Di ⁊ dis. sunt p̄positōes q̄ nō inueniunt' ꝑ
appositōem. sꝫ in cōpositōe tm̄.
Dia apud grecos pl'es sig̃tōes hꝫ. Scd̄m
em̄ q̄d scribit' ꝑ y. grecum nomē est eiusdem
sig̃tionis cui⁹ est h̄ nomē duo. sꝫ qñ scribit' ꝑ
iotā p̄t esse causalis ꝯiunctio. vñ sepe ponit'
vbi nos ponimus causam. Et potest esse p̄
positio greca eiusdeꝫ sig̃tionis cuius est de.
apud latinos. Nam ꝑm Hug. Dya grece. i.
duo. ⁊ scribit' etiā ꝑ y. grecū. Sed dia. i. de.
⁊ scribitur ꝑ j. latinū.
Dietim. aduer. i. de die in diē. vl' ꝑ singulos
dies. q̄d ⁊ diatim inuenit'.
Difficaciter. ti⁹. sime. aduer. i. difficulter
Difficilit' vel difficult'. li⁹. lime. aduer. i. gra
uit'. Et scias ꝙ ꝑ facilit' vtimur facile. Et ꝑ
difficiliter vtimur difficile vl' difficulter
Digestim. aduer. i. ordinatim.
Diligenter. ti⁹. sime. aduer. i. accurate.
Dilucide. aduer. i. discrete. plano ꝑmōe eui
denter. aperte. clare.
Dire. i. aspere. crudeliter.
Dis ⁊ di. p̄positōes semꝑ inueniūt' in com/
positōe. Itē dis grece d̄r bis latine.
Diserte. i. lucide. sapiēt'. facūde. eloquent'
Disertim. idem.
Disiūctim. i. sepatim.
Discursim. aduer. i. passim. vel sparsim.
Dispendiose. si⁹. sime. aduer. i. largiter. pro/
digaliter.
Dissensim. aduer. i. discordanter.
Distillatim. i. guttatim.
Districte. ti⁹. sime. aduerb. id est. seuere. au/
stere. aspere.
Diu. aduer. tpis. ⁊ d̄r a dies. ⁊ accipit' ꝑ de/
terminato spacio tpis. ⁊ ꝑ indetermīato sic̄

dies. Jñ ꝛ p ꝓpatõz h ꝛ h diutioꝛ. ꝛ h diutius. ꝛ diutissim⁹. ma. mũ. Et inde diutius ꝛ diutissime aduer. q̃ magꝭ sũt in vsu q̃ p̃dicta noĩa. Et p ꝓpositõez interdiu. ꝛ aliq̃s diu. ꝛ q̃diu. Pñt etiã quã diu esse duo vocesꝭ pap. sic dic. Diu. ml'to tpe. tarde. Si aũt ẽ vna ps q̃diu dz scribi p n. ꝛ nõ p m.

Diutine. i. aliq̃diu.

Diuersimode. i. varie. multipliciter.

Diuisibilit. aduer. i. sepabilit. ꝛ p ꝓpositõez indiuisibilit. i. insepabiliter.

Diuinit⁹ aduer. i. ex diꝫs vel a diꝫs factũ.

Dolose. i. fraudulenter.

Donec. aduer. i. q̃diu. q̃ aduscq̃.

Dotate. ti⁹. sime. ꝛ dotatim. aduer. i. abunꝺanter.

Dum ponit p cum. vel donec.

Dudu. i. longe ante.

Dubie. magis dubie. dubiꝫssime. aduer. id est. sub dubio.

Dubitant. ti⁹. sime. aduer. i. dubitatiue idẽ

Ducẽties. aduer. nũerale. i. ducẽtꝭ vicib⁹.

Dũtaxat. aduer. q̃ntitatꝭ. i. tm̃modo. Et cõponit a taxo. p licitari. q⁹ licitatoꝛes rẽ i foꝛo cõsideraꝫtes. dicũt tantũ valet. Et inde dũtaxat põit. p tm̃modo. Uel ꝓpõit a taxare. p dicere. q⁹ illud q̃d oꝛ tũc tm̃ est dũ oꝛ. Uel vt dicũt ꝓponit a taxo. p arboꝛe amarissimi succi. ex c⁹ succo si q̃s semel gustauerit. sufficit ei tm̃ semel gustasse. Sz h nõ placz. Pristiano dicẽte q⁹ dũtaxat. i. tm̃modo ab adꝺuerbio dũ. ꝛ ꝙbo taxo. taxas. cõponit.

Duodecies. aduer. i. duodecim vicib⁹.

Duplicit. ti⁹. sime. aduer. i. duob⁹ modis

Dure. ri⁹. sime. ꝛ etiã duriter aduerbia sunt qualitatis.

De E

E. ꝓpositio est. ꝛ in compositõe ꝓuatiuũ est vt eneruis. vel intẽtiuũ. vt enarro. vel p extra ponit. vt educo.

Ea tenus. sunt due ptes. ꝛ sub duob⁹ accẽtib⁹ pferunt.

Econtra. aduer. oꝛdinandi. ꝛ acuit penl. sic decontra.

Ecce aduer. demonstrandi.

Ecubi. cõponit ab en ꝛ vbi. mutata. n. in. c. quasi ecce vbi.

Edaciter. ci⁹. sime. aduer. i. voraciter.

Edepol. i. p edem pollucis aduer. iurandi. ꝛ acuit in fine.

Effeminate. i. fragilit. muliebꝛit molliter.

Efficacit. ci⁹. sime. aduer. i. potent. foꝛtiter.

Egre. aduer. i. difficult. acerbe. molestẽ. ꝯm Papiam.

Egregie. magis egregie. egregissime. aduer. i. excellẽt. p̃cipue. nobilit. eleganter.

Ei. interiectio dolẽtꝭ. vni⁹ sylla be est. Et ei datiu⁹ cuz deberet minui vna sylla ba a gtõ sic oĩa i ius faciẽtia gtm̃ p diereſim pfertur cã differẽtie ei iteriectõis. Sic igit ei eidem eisdẽ. p diereſim pferũt ꝯm Pap.

Eia. i. age. ꝓprie aduer. hortãdi.

Eleganter. ti⁹. sime. aduer. i. egregie. nobilit. vrbane.

Elute. tius. sime. aduer. i. mũde. madide. inſipide.

Elimatim. aduer. i. clare. purgate. pure. pulcre. electe. euidenter.

Emicatim. aduer. i. splẽdenter.

Eminẽter. ti⁹. sime. aduer. i. apparenter.

Emin⁹. i. pcul. Sz cõmin⁹. i. ꝓpe. ꝛ sũt adꝺuerbia loci. Uñ Pristian⁹ dicit. Eminus ꝛ cõmin⁹ localia sunt. Uñ q̃dã. Emin⁹ ad lõge. Sz cõmin⁹ ad ꝓpe spectat.

En. grece. i. in. latine. Jtem en. est aduer. demonstrandi. i. ecce.

Enim. ꝯiunctio. i. quia.

Enuero ꝓpõit ex eñ et ꝙo. ꝛ acuit in penl. vt di. Pap. ꝛ Hug. Est eñ eñuero idẽ q̃d certe. ꝯiunctio affirmatiua.

Enucleatim aduer. vel enucleate. ti⁹. sime. aduer. i. clarev'l apte. manifeste. ꝛ coꝛ. nu.

Enixe. i. studiose. humiliter

Eo. i. illuc. illo. Jtẽ eo. is. est ꝙbum.

Eousq̃. i. intantũ. ꝯm Pap.

Equidẽ. i. certe. ꝯiunctio approbatiua vel expletiua. licet ꝛ alia possit esse. ꝛ coꝛ. pe. Unꝺ in Auroꝛa oꝛ. Non equidem sanctos vt me saluẽt p̃coꝛ illi. ꝛ est figure simplicꝭ. Uñ dic̃ Pristian⁹ in. xvj. li. Quidam equidem ꝯiunctionem cõpositã esse extimãt ab ego ꝛ q̃dez sed errant. simplex eñ est. Unꝺ Hiere. xxxiij. Equidem semen Jacob et Dauid serui mei. ꝛc.

Eque. equi⁹. eq̃ssime. aduer. i. iuste. recte.

Eregiõe. i. ex opposito. sic vna regio alĩ opponit. vt ꝑ eam distinguit. ꝛ est q̃dã irregulaꝛ vocũ ꝓgeries pot⁹ q̃ cõpositio.

Erga. i. ꝑ. vel notat affectũ in bono. Unde affectũ semp. ꝛ nil aliud notat erga.

Ergo. i. idcirco.

Esculente. ti⁹. sime. aduer. i. crapulose.

Esto. aduer. ꝛ est ꝓsonaliter esse. sz essentialiter. i. substantialiter esse.

Eternaliter. aduer. i. eue. ꝓpetue.

De E

Etiã ꝓiũctio causalis est vl copulatiua. vel ſm diuersa adiũcta alteri⁹ ſpeciei esse ꝑt.

Ethice. i. moraliter.

Eu. vox respõdẽtis. aduer. est.

Eus. vox vocãtis. aduer. Inuenit etiaz beu aspiratũ. z est iteriectio dolentis.

Euax est iteriectio leticiã mẽtis signs.

Euestigio. i. cito. z ꝓtinuo. statim. z ꝓpõit ab e. z vestigiũ ſm Hug. sz dic q; i veritate hic nõ ẽ ꝓpositio. sz irregularis vocũ ꝓgeries. et ꝑ iõ. qz casus cũ sua ꝑpositõe fingit loco aduerbij. vl aduerbialis determinatõis. Unde pñt casualia cũ suis ꝑpositõibꝫ ad iterrogationes aduerbioꝝ rñderi. vt Quo vadis. ad vrbem. qñ facies ꝑ. Euestigio. i. cito. vl statim. vel mox

Euge. aduer. z ꝑt et aliqñ esse iteriectio. Et est euge qñqz exultatoriũ vel exultatis Unde Matth. xxv. Euge ſue bone z fidel. qz sup pauca fuisti fidel. sup ml'ta te ꝓstituã. itra in gau. dñi tui. Euge. i. bñ tibi sit. ſm Ebrẏs. Uel ſm rabanũ Euge dr qi ad bonũ genit⁹ ab eu. qd est bonũ. z genit⁹ Et videt esse cõpositio. sz poti⁹ est ety. z sic est exultatorium vl applausoriũ. Blo. ãt dic. Gaudẽs dñs in gaudiũ itrare iubet. z sic ẽ ꝓgaudẽtis. Itẽ euge aliqñ ẽ irrisoriũ. Uñ ps. Dilatauerũt sup me os suũ. z dixerũt mihi euge euge. viderũt oculi tui. ꝛc. Et sic ẽ euge irrisoriũ vl exprobratoriũ. siue exprobratis. Itẽ euge ẽ exhortatoriũ. Uñ ꝓpha. Nõ dicãt in cordibꝫ suis euge euge aie nře. nec dicãt. ꝛc. Itẽ euge aliqñ ẽ adulatoriũ. Uñ ps. Ferãt ꝓfestim ꝓfusionẽ suaz q̃ dicũt mihi euge euge. Inuenit etiã euge aduer. positũ noialit. p adulatõe. vel adulatoria laude. Uñ Persi⁹ Euge tuũ z velle. nã velle ꝑ excute tuũ. qi dicat excute id est. remoue tuũ euge. i. tuũ adulatiõem et tuũ velle.

Euidenter. i. aperte. manifeste

Ex modo ꝓ extra ponit. vt excludo. exlex. modo ꝓuariuũ ẽ. vt explico. exero. mõ intẽtiuũ vel pfectiuuz ẽ. vt exoro. expleo. efficio. extẽdo. Itẽ ex ꝓpositio interdũ ꝓ valde accipit. sic excelsus. Interduz ꝓ extra. vt exul. ſm Pap.

Exaggeratis. i. valde cumulatis. augmẽtatis.

Examussim. aduer. i. valõ sine dubitatõe. z omo sñ dubitatõe. z ꝓpõit ab ex. z amussis. q̃d est plũbatũ cemẽtarioꝝ. Hã ꝓpositio in hac ꝓpositõe auget. Uñ Prisc. Uides g ꝓ sciꝑam syllabã deficere predictoꝝ rõne. nec aliter posse examussim tractari nisi postea sit in dictione.

Eximprouiso. nõ est dictio ꝓpositia. sz q̃daz irregularis vocũ ꝓgeries fungens loco vni⁹ dictionis.

Exin. exide. exhic. deide. idẽ sũt. s. postea.

Extẽplo. dicendũ est nõ extimplo. Tractuz ẽ em ab antiq̃z ꝓsuetudie. q̃ audire solebãt respõsa in tẽplis. cõpleto officio dicebat sacerdos clara voce. extẽplo. ac si diceret exite de tẽplo. Qm̃ ꝑ igit stati audito exibãt. ita ioleuit vsus vt poneret extemplo aduerbialiter ꝓ statim vel ꝓfestim. ita dic Alex. Hug. ãt in libello de accẽtu dic. q; extẽplo dicendũ est p e. nõ extimplo p i. Pap. etiã dic. Ex tẽplo repentine. extẽplo subito. i. extra tpis amplitudinẽ. Alij ãt dicũt q; extẽplo nõ est vera cõpositio. sz poti⁹ q̃dã irregularis vocũ ꝓgeries. sic de cetero. de facili. Uñ ꝓpositio ꝑ nõ venit p ꝓpositõez. sz p appositõez. Unde Prouer. vi. dz dici. Huic extẽplo veniet pditio sua. licet ex vitio scẽptoꝝ inueniat extimplo p i. scẽptum. z male.

Expedite. tis⁹. sime. i. ꝑmpte. libere. exolute.

Explicite. i. ordinate. distincte. manifeste.

Extra. aduer. loci ẽ. z dr a ꝓpositõe ex. vl est ꝓpositio. Uñ. Extra ꝓ ꝓpe. z ꝓ sine dico frequent. Et q̃qz locũ denotat exteriorẽ.

Extrinsec⁹. i. deforis. aduer. loci. Pot tñ ee nomẽ extrinsec⁹. ca. cum.

Exultanter. i. gaudenter.

De F

Fabre. aduer. i. caute. ingeniose pulcre. artificiose. artificialiter.

Fabulose. aduer. i. ꝑ fabulas

Faciliter. li⁹. lime. i. leuiter. sine difficultate. Et ꝓ compositiõem difficiliter vel difficulter aduerbia. i. nõ leuit. Et nota q; ꝓ faciliter vtimur facile. ꝓ difficilit vtimur difficile. vel difficulter.

Faculenter. ti⁹. sime. i. splendide. ornate. lucide.

Facũde. i. eloq̃nter. diserte.

Faciliter. ci⁹. sime. aduer. i. deceptorie

False. si⁹. sime. i. mẽdacit. vel fallacit.

Familiariter. rius. sime. i. domestice. amicabiliter.

Fastuose. si⁹. sime. supbe. fraudulẽt. ꝛsute.

Fatim. aduer. i. multũ vel abundant.

Fatue magis fatue. fatuissime aduer. i. stulte

Fauste aduer. i. ꝓspere. felicit. pie.

Fecũde. dius. sime. i. fertiliter. abunde. fructuose.

De G et H

Fede.di⁹.dissime.i.sordide.turpiter.
Felicit̃.cius.cissime.i.pspere.fortunate.
Fere.aduer.i.ꝓpe vel iuxta.z dr a fera. Luz em̃ toto corpore fere ferant̃.sunt magne celeritatis.q̃ttuor q̃ppe pedib⁹ vtuntur.sed celerib⁹ omnia iuxta sunt .et ideo fere competenter ponitur p iuxta vel ꝓpe. Item fere. id est.pene.ferme.
Ferme.i.quasi pene.fere.
Fertiliter.tius.sime.aduer.abundant̃.fructuose.
Feruide.di⁹.dissime.i.calide. iracunde.
Festinant̃.i.accelerant̃.cito. velociter.
Festiue z festiualiter.i.solenniter.
Fictim aduer.i.ficte.
Fidelit̃.li⁹.sime.i.fm fidē. Et p cōpositōz
Infideliter.li⁹.sime.
Fiducialiter.i.ꝓfidenter.fidenter.
Figuraliter.figurate.figuratim. figurative.typice.omnia idem.
Firme.mi⁹.sime.z firmiter.idem.
Flagiciose.cius.sime.i.viciose. libidinose. turpiter.crimnose
Flexibiliter.i.mobiliter.
Fluide.dius.sime.i.madide.
Foris z foras.z vtrūq; est aduer.loci. Sed differt.qz foras sīgt ad locū.vt Lazare veni foras. Foris ꝙo in loco sīgt.vt foris sū.z de loco.vt Foris venio. Foris ꝓpōit Afforis. deforis.efforis.pforis .pforis .z oīa sīgnt i loco vel de loco. Sic̃ intro sīgt ad locū.int⁹ de loco.z in loco. Un̄. Intro foras ad significat.intus foris un̄z de.
Forsan.forsitā.fortassis.fortasse.forsis.fortuitu.a fors dicūt.z dubitatiue pferūt sic̃ z fors dubitabilis ē. Sz distingue. Fortuito est aduerbium euēt⁹. Fortassis z fortasse sunt aduerbia temeritatis.
Forsis.forsan.z forsitan.sunt aduerbia dubitandi.
Fortefortuna.est aduer.euēt⁹. Et cōponit a forte.z fortuna.z desīgt pspерū euentū. id est.bono omine.bona fortuna
Fortiter.ti⁹.sime.aduer.firme.audacter.
Fortuitu aduer.euent⁹.p q̃ etiā q̃q; inuenit fortuito abltūs posit⁹ aduerbialiter.
Fragiliter.li⁹.lissime.aduer..debiliter.
Fraudulent̃.ti⁹.sime.aduer.i.dolose.
Freq̃nter.ti⁹.sime.i.sepe.assidue
Fructuose.sius.sime.i.fecunde
Frugaliter.i.vtiliter.sobrie.moderate. temperate.ꝓtinenter.
Frustra aduer.qualitatis.i. incassum. sine causa.sine effectu.
Frustatim aduer.i.diuisim vl pticulatim.
Fulgide.di⁹.dissime.aduer.i.splēdide
Fundit⁹.i.p totum.p omnia.

De G

Generaliter.li⁹.sime.i. vl iter.cōiter.
Generatim.aduer.discretiuz .i. p singula genera.
Generose.sius.sime.i. nobiliter.
Geniculatim.i.flexibiliter.
Gestuose.aduer.i.agiliter.flexibiliter.
Globatim aduer.i.cumulatim.spissim. Et p ꝓpositōz.ꝓglobatim.i.cumulati.spissim.
Glomerat̃i.aduer.i.cumulatim.aduna tim
Gloriose.si⁹.sime.i.cū gl'ia.
Glutinat̃er z glutinatim. aduer.i.ꝓiūctim
Gradatim aduer.i.p gd⁹ successiue paulat̃i
Gratis aduer. q̃litat̃z .s.sponte sine cā. sine spe remuneratōis.sine p̃cio.
Gratuite aduer.i.grat̃z .spōte. z sine causa. Pro q̃ inuenit qnq; gratuito abltūs. vl datiu⁹ positus aduerbialiter.
Gratulanter.i.letanter.
Grate.ti⁹.sime.aduer.i.placite.grataner.
Grauit̃.i. pōderose .vehemēter molest̃e.
Gregatim z aggregatim.i.adunatim . con iunctim.
Guttim.i.guttatim.vel p stillas.

De H

Haud p nō.est aduer.negādi.z scribit̃ p ho. z spirat̃. Jtē fm Pap. Haud.sec⁹ nō aliter. Haud.pcul nō lōge. Jtē inuenit̃ aut ꝓiunctio p t.z sine aspiratōe.
Heccine sunt due ptes . h̄ z ne.z granat̃ pe. Un̄ h̄ nō iclinat ꝓiūctio enclet̃ica accentuz p̃cedēt̃z syllabe ad se.i. iuxta se. q̃d accidit p pter corruptōz p̃cedēt̃z vocal'. Dr ei heccine cū deberet dici heccene.corrupta ē ibi syllabica adiectio ce. vide.s. in tractatu ō accētu
Jdē dicas ō siccine. Jtē cine adiūgit̃ aliq̃ huic pnomini h̄ p syllabica adiectōe.z tunc deberet legi.nō iterrogatiue.sz fmissiue. vñ Thren. ij. Plausert sup te manib⁹ oēs trās euntes pviā.sibilauert z mouert capita sua sup filiā hier'lm.heccine ē vrbs dicētes pfecti decor̃.gaudiū vniuerse terre. Heccine.i. hic. Jtē Esaie. xx. Heccine erat spes nr̄a ad q̃s ꝓfugim⁹ in auxiliū. vt liberaret nos a facie reg̃s assirioz.z q̃o effugere poter⁹ nos. Et ita aliq̃n i siccine.cine est syllabica adiectio, Et tūc siccine.i.sic.

De J

Hercule aduer. iurandi. i. p̄ herculē iuro. q̄ ē
mediusfidi⁹. f. semide⁹ ⁊ semihomo. q̄ ex p̄
te matris .s. Alcmene hō. ⁊ ex pte patris. scz
Iouis ōr de⁹ fidi⁹. i. fili⁹ Et ponit ibi d. p l.
Antiq̄ em̄ sepi⁹ posuerūt d. p l. vt celda p̄o
cella. Uel medi⁹. i. meli⁹. fidelissim⁹ int̄ deū
⁊ hoiem. Dī em̄ hercules portare responsa
ab his ad illos.
Heri aduer. temporis. ⁊ cor̄. p̄mam. Unde
Esopus. Fallere vult hodie siqua fefellit
heri.
Heriliter aduer. i. dñanter.
Hic sepe ponit̄ p tūc. ⁊ sic est aduerbiū tem
porale. q̄nq̄ h̄ est aduer. locale. ⁊ tūc est sen
sus. Hic. i. h̄ loco. ⁊ tunc h̄ producit̄. Sed q̄n
est pnomen corripit̄. et significat tantū q̄n
tum ille.
Hypo. p̄positio greca. i. sub.
Hodie aduer. tpis. i. h̄ die. et p semp ponit̄.
Et componit̄ ex h̄ ⁊ die.
Honeste. stius. sime. aduerb. id est. discrete.
decenter.
Honoratim. honorate. ⁊ honorabilit̄. idem
Horno. aduer. tempis. id est. h̄ anno. ⁊ dicit̄
ab annus
Horribiliter. lius. lissime. abominabilit̄. ter
ribiliter.
Horsum aduer. loci. i. in hāc p̄tem
Hostiatim aduer. p hostia. q̄si de hostio ad
hostium.
Hostilit̄ aduer. i. crudelit̄. inimicabilit̄.
Humane vel humaniter. nius. nissime. ⁊ hu
manit⁹ aduer. Et differūt hūane ⁊ hūanit⁹
Sicut diuine ⁊ diuinit⁹. Nam diuinit⁹ et
humanit⁹ signt a deis ⁊ hoib⁹ aliquid fieri.
Sed diuine ⁊ humane ad similitudiuē de
orum vel hoim. Si em̄ dicas Gabriel mis
sus ē diuit⁹. idē ē. ac si dicat̄ Gabriel missus
est a deo. Et istud factū est humanit⁹. id est.
ab hominib⁹. Si vero dicas. Gabriel locu
tus est diuine vel humane. i. ad similitudi
nem deoꝝ vel hoim siue diuino more vl̄ hu
mano. Et humane. i. māsuete. Et hūaniter
idē est. q̄d humane
Humide. di⁹. dissime. aduer. madēter. madi
de. Humectatim idem.
Humatim. aduer. i. sepultim. vel viliter et
abiecte.

De J

Iactāter. ti⁹. sime. aduer. i. supbe. arroganter.
Iam aduerbiū est tempis.
Ibi. aduer. loci. Et p̄pōit̄ cū in. vt Inibi. i. i
eodē loco. Et cū idē. vt Ibidē. i. in eodē lo
co. ⁊ acuit pe. duo em̄ p. p glutinant̄ in vnaꝫ
longā. Itē p̄pōit̄ cū ali⁹. ⁊ ōr alibi. i. in alio
loco. Et cū inter. et ōr interibi. i. interim. in
terea. i illo loco. ⁊ cor. p̄mā ibi.
Idcirco. i. iō. p̄terea. ⁊ videt̄ esse simplex.
Ignave vel ignauit̄. ui⁹. sime. aduer. i. pigre.
insipienter. stulte.
Ilicet. pe. cor̄. i. ire licet. Expleto em̄ officio
suo sacerdos dicebat. ilicet. q̄i diceret. ire li
cet. Magꝫ aūt corruptū est postmodū. ⁊ di
ctū est ilico. i. p̄tinuo. aduer. tempis. vt dic̄
Alexander ueḡ. Et scribit̄ p vnū l. p̄uc̄ tñ
p̄mā. Uñ in Grecismo ōr. Concito p̄festim
mox p̄tin⁹ ilico statim.
Ilico aduer. tpis. Et fm̄ Pap. Ilico. i. p̄ti
nuo. subito. statim. iterato.
Illo. aduer. loci. ⁊ acuit̄ in fine. vñ Math. ij.
Timuit illo ire. i. ad illū locū.
Immaniter. ni⁹. sime. i. crudelit̄. immāsuete.
terribiliter.
Immūde. di⁹. sime. i. impure.
Imo. ē aduer. eligēdi. ⁊ valꝫ tantū q̄ntū poti⁹
Aliq̄n est aduer. affirmādi. ⁊ valet tantū sic̄
certe. Aliq̄n ē p̄iūctio illatiua. ⁊ valet tantū
sic̄ igit̄. Et imo scribi ōr p vnū m. ⁊ cā differ
entie ad ablt̄m de imus. a. ū. ōr esse accēt⁹ i
fine. et debꝫ m. aliq̄ntulū cōpresse sonare cū
j. licet sit de sequenti syllaba. fm̄ Hug. Qui
dā tñ dicūt q̄ nō oportet q̄ imo aduerbiuꝫ
accētuet̄ in fine ad differentiā ablatiui imo
q̄ satis patet differētia int̄ ea. cū sint diuer
se ptes orōnis. ⁊ pdu. p̄mā. Uñ. Sponsaꝫ
nō cupias quā duxit p̄primus imo. Floreat
illesus p̄primatꝫ amor.
Impendio aduer. i. sedulo. intente. Impen
diose. idem.
Impergre. pe. cor. aduer. ⁊ est idē q̄d insta
biliter. vel sine certa mansione. ⁊ ōr ab in. et
peregre.
Imperite. ti⁹. sime. i. indocte. ignauiter.
Impie. magꝫ impie. impiissime. aduer. i. sine
pietate. crudeliter.
Impsentiaꝫ. i. in p̄nti mō. ⁊ p̄t esse p̄s cōpo
sita. ⁊ erit aduer. tpis. Uñ Heñ. l. Sic̄ imp
sentiaꝫ cernitis. Potest etiā esse aduer. loci
fm̄ q̄sdam. ⁊ tunc impsentiaꝫ idez est q̄d in
p̄sentia.
Improbe. bi⁹. sime. i. importune
Impromptu. i. in manifesto. sed magis sunt
due ptes.
Impudice. ci⁹. sime. aduer. i. inuerecūde.
Impune. i. sine pena.

De J

In.prepositio aliqñ cõstruit cum actõ casu. aliqñ cum ablatiuo. aliqñ cũ vtroq; simul. Septem aũt modis ꝓstruit cũ actõ tm̃. sex cum abltõ tm̃. trib; cũ vtroq; indifferenter. Et sic in vniuerso sedecim modis cõstruit cũ casib;. Quotiẽs aũt in. significat motuz de loco ad locũ ꝓstruit cũ actõ tm̃. vt vado in vrbẽ. vado in eccl'am. si sum extra. Scõo quotiẽs in. ponit ꝑ ꝫ ꝓstruit cũ actõ tm̃. vt Vado in hostem. i. ꝫ hostem. Item. In adulterũ dico. i. ꝫ adulteruz. Tertio q̃tiẽs in. sig̃t indeterminatã infinitatez. ꝓstruit cum actõ tm̃. vt in psalmo. Dñs reg̃uit in eternũ Et Justi impetuuz viuẽt. Quarto q̃tiens/cũq; in. ꝓsignificat diuꝛsitatẽ ꝓstruit cum actõ tm̃. vt Visio quã h̄ vides i lõgos dies est. Et iste ꝓphetizat in mag̃ tpa. Et ibi. Ut inhabitẽ in longitudinẽ dier;. Quinto q̃tiens/cũq; ad in. subintelligit vsq;. ꝓstruit cuz actõ tm̃. vt Qui odit aiaz suã in h̄ mundo. i vitã eternã custodit eã. i. vsq; ad vitã eternã Et ibi. Scio cui credidi ⁊ certꝰ sũ. q; potẽs est depositũ meũ seruare in illum diẽ. i. vsq; ad illũ diẽ. Et Vado in montem. i. vsq; ad montẽ. Secto quotiẽscũq; in. ponitur pro iuxta ꝓstruit cũ actõ tm̃. vt Isti ꝓtendebãt iuxta regẽ in hũc modũ. i. iuxta hũc modũ. Et ibi. Misit ad Ezechiã in h̄ ꝑba. i. iuxta h̄ ꝑba. Septimo q̃tiẽscũq; in. ponit ꝑ sup. cõstruit cũ actõ tm̃. q̃d videt esse tm̃modo. cũ liber ostendit ab aliq̃ exponi. vt Beda in Mattheũ. i. sup mattheũ. Et sic septẽ modis ꝓstruit in. cũ actõ tm̃. Sex aũt modis ꝓstruit cũ abltõ tm̃. Primo quotiẽscũq; in. sig̃t motionẽ fieri in eodẽ loco. ꝓstruit cum abltõ tm̃. vt Milites currũt in ciuitate. et ego curro in campo. Scõo q̃tiẽscũq; in. cõ sig̃t ꝑmanentiã in eodem loco vel in re aliq̃. ꝓstruit cũ abltõ tm̃. vt Sum in domo. sum in lectione. sum in cogitatõe. dormio i lecto Tertio q̃tiẽscunq; in. ponit ꝑ inter. ꝓstruit cuz abltõ tm̃. vt Bñdicta tu in mulieribꝫ. i. inter mulieres. Et ibi. Accepisti bona i hominibꝫ. i. inter hoies. Et ibi. In q̃bꝫ vocati estis vos. i. inter q̃s. Quarto q̃tiens/cũq; in. ponit ꝑ intra ꝓstruit cũ abltõ tm̃. vt Oratio mea in sinu meo cõuertet. i. intra sinum meũ. Et ibi. Nec ꝯclusisti me in manibꝫ inimici. i. intra manꝰ. Quinto q̃tiẽscũq; in ponit ꝑ cũ ꝓstruit cuz abltõ tm̃. vt In baculo meo trãsiui iordanẽ. i. cũ baculo meo. Sexto q̃tiens/cũq; in. ponit ꝑ ante cõstruit cum abltõ tm̃. vt. Dirigat dñe oratio mea. sicut incensum in ꝓspectu tuo. i. ante ꝓspectũ tuũ Et ibi. Hoc est mirabile in oculis nostris. id est. ante oculos nostros. Cum vtroq; casu ꝓstruit in. indifferenter. Primo q̃tiens/cũq; in. ponit ꝑ sup ꝓstruit cũ actõ. vt Loquetur pacem in plebem suã. i. sup plebem suaz Cum abltõ. vt Misit deꝰ filiũ suũ in terris id est. sup terras. Et ibi. Jacta cogitatũ tuum in dño. i. sup dñm. Secũdo quotiẽscũq; in. ponit ꝑ per. ꝓstruit q̃ñq; cũ abltõ q̃ñ/q; cũ actõ. Cum actõ q̃n sig̃t localem trãsitionẽ. vt Aperite mihi portas iusticie. ⁊ ingressus in eas. i. ꝑ eas. Cum abltõ quando notat administratõez. vt Multifarie multisq; modis olim deus loquẽs patribus in ꝓphetis. id est. ꝑ ꝓphetas. Tertio quotiens/cunq; in. ponit ꝑ ad. ꝓstruit q̃nq; cum actõ q̃ñq; cum abltõ. Cum actõ quando localez motionem designat. vt Impulit in latꝰ tuum. id est. ad latus tuũ. et Vado in hostes. id est. ad hostes. Cum ablatiuo. vt Dominus erit in latere tuo. i. ad latus tuũ. ita dicit Hug. Scõm aũt Aristotelem sic distinguunt modi de in. Nam ꝓmo modo dicit aliq̃d esse in aliquo. sicut pars integralis in suo toto. vt Digitꝰ in manu. paries i domo. Secundo modo sicut totũ integrale est in suis partibꝫ. vt Domus est in pariete. tecto et fundamento. Tertio aũt modo sicut species in genere. vt Homo in animali. ⁊ vniuersaliter quodlibet inferius in suo superiori. Quartus modus essendi in. dicitur sicut genꝰ in specie. vt Animal in homine. ⁊ vnũ quodq; diffiniens in suo diffinito. Quintꝰ modus essendi in aliquo est. sicut forma in materia. Et iste quintus modus subdiuidi tur. quia quedam est forma substantialis. vt Anima est forma substantialis hominis. Alia autem est accidentalis. vt Albedo est forma accidentalis hominis. ⁊ ꝓma earum dicit ꝓprie esse in homine. sicut forma i materia. ⁊ anima in corpore. Alia dr esse in. sic accidens in subiecto. vt albedo in pariete. ⁊ color in corpe. Sextꝰ modus essendi in. est sicut aliq̃d in ꝓma causa efficiẽte. vt regnũ in regente. Septimꝰ modꝰ essendi in. est sic aliq̃d in fine. sicut virtꝰ in beatitudine. Octauus modꝰ essendi in. est sicut aliq̃d i vase. ⁊ vniuersaliter sic locatũ in loco. Nos autẽ octo modos essendi in. distinguit Aristoteles in ꝑdicamentis suis. Boetiꝰ aũt assignat nouem. quia subdiuidit quintuz moduz in duos. vt dictum est.

De I

Incassum aduer.i.frustra.sine causa.⁊ dr̄ ab in ⁊ cassis.quasi sine cassibus.sine quibꝫ venatio inanis est. Uel componit̄ ab in ⁊ cassum.aduer.qualitatis.ꝑm Hug. Pap̄. etiā dicit. Incassum irritum.frustra infructuose sine causa.

Incūctanter aduer.i.dubitant̄ ꝑm Pap̄.

Inde aduer.⁊ deriuat̄ ab in. Et ꝯpōit̄ Deinde.exinde.ꝑinde.proinde.subinde. Et differunt.qꝛ exinde ⁊ deinde ⁊ subinde aduer. sunt loci vel ordinis. Perinde aduer. similitudinis vel qualitatꝭ.i.taliter. Proinde est cōiunctio illatiua.i.igit̄. Inuenit̄ tamē qñqꝫ aduer.loci vel ordinis. Et ista qñqꝫ apocopant̄.exin.proin.subin.perin.dein.ꝓ exinde.deinde.

Industrie aduer.i.studiose.solerter. assidue. vigilanter

Infauste.i.infeliciter.

Infra aduer.loci. Et compat̄. Infra.inferiꝰ infime. Et infra sig̃t localē depssionem vel suppositionem.cui ꝯtrariuꝫ est supra. Item infra etiā est p̄positio

Ingeniose.sius.sime.i.artificialiter. astute. callide.prudēter.subtiliter.

Inibi aduer.loci.i.in eodē loco.

Inopinate.inspirate.subito.improuise.

Insolenter.tiꝰ.sime.i.supbe.fatue.

Inidip̄m.i.in vnū.aduer.cōgregandi. Uel in id ipsum tres ꝑtes sunt.i. in illud bonuꝫ q̄d est ip̄m.i.in se manens. nulla vicissitudine cōmutatū.

Inter.aduer.loci. Semp̄ em̄ significat locū.vel quasi locū.sꝫ dissimilit̄.q̄i sex modis. Significat em̄ qñqꝫ localē positionē ī medio.vt interrūpo. qñqꝫ trāsitōem vnius ad aliū.vt internūciꝰ.qñqꝫ localē distantiā.vt intercapedo.qñqꝫ distantiā tempalē.vt interuallū.qñqꝫ vicissitudinē eū trāsitione.vt cōuersiqꝫ oculos inter se atqꝫ ora tenebant. qñqꝫ significat permanentiam in medio.vt inter amicos.et h̄ cum quadā ꝯtinuationis significatione.

Interdiu; cōponit̄ ab inter.⁊ diu.i.interim dum dies est.

Interdū.i.nōnunq̄ꝫ.aliqñ.aliq̄tiens.

Interea.ab inter ⁊ ea ꝯpōit̄.aduer.temporꝭ. Quidā v̄o dicūt q̄ ab inter deriuat̄ īterim ⁊ interea. Et ꝯpōit̄ interea loci.aduer. loci. id est.interim vel in eo loco.

Intra.dr̄ ab in.⁊ differt ab infra.qꝛ īfra sig̃t localē depssionē vel suppositōem cui ꝯrium est sup̄.q̄d sig̃t localē suppositionē.vt Sol currit sup̄ lunam.vel luna infra solē. Intra v̄o sig̃t localē inclusionē.cui ꝯtrariuꝫ est extra.q̄d sig̃t localem exclusionem.vt Ciues habitant intra muros ciuitatis. Rustici extra. Nullus ergo dicat. Ego sum infra muros ciuitatis.nisi essꝫ defossus sub ip̄is muris. Et compatur. Intra.interius.intime. aduer.

Intro.aduerbium loci.sig̃t ad locuꝫ.⁊ acuit̄ in fine.

Intus ⁊ intro dicunt̄ ab intra. Et differūt. qꝛ intro sig̃t ad locū. Intꝰ sig̃t in loco vl' de loco.vt Intro vado.intus sum.intus exeo Uñ. Intro foras ad sig̃t.foris intꝰ in et de. Et ꝯpōit̄ Deintꝰ.abintus.

Inuicē debet ꝓferri sub vno accentu.vt designet poni ꝓ vna ꝑte vel ꝓ vno aduer. q̄litatis. Scd̄m em̄ veritatē inuicē sūt due ꝑtes posite ꝓ vna sine cōpositione. et potest dici q̄dam irregularis vocum congeries.⁊ cor. vi.

Ironice.aduer.i.derisorie.

Itaqꝫ dictio cōposita.antepe.acuit. Uñ cōiunctio encletica h̄ nō inclinat accentū precedētis syllabe ad se

Item.est aduer.sil'itudinis vel ordinis.

Iteratim.aduer.ordis vel q̄litatis.ꝓ q̄ sepe ponit̄ iste abltūs iterato.positꝰ aduerbialit̄

Iterꝫ.id ē.altera vice.quasi iter alterum. ꝑm Papiam.

Itidem.componit̄ ab item aduerbio similitudinis vel ordinis ꝑ geminatōeꝫ. Et dicit̄ itidem vel identidē.i. item ⁊ item.⁊ iterū et iterū.vel similiter. Et in vltimo interponit̄ t.⁊ deberet dici itentideꝫ ꝑ t.sꝫ cā euphonie mutat̄ t.in d.⁊ m.in n.ante t.⁊ dr̄ identideꝫ Possunt etiam ibi idētidem ⁊ itidem esse ꝓnomina neutri ge.et tm̄ in ntō ⁊ accusatiuo et vtrūqꝫ est compositum ab idem geminato.⁊ in vltimo interponit̄ t.⁊ tm̄ valet itidē vel idētidē.q̄ntū idē ⁊ idē.vel sil'e.

Iugiter aduer.i.assidue.continue. perseueranter.

Iusum aduer.loci.i.deorsum. Et ꝯrium est ei q̄d est susum vel sursum

Iuxta aduer.loci.⁊ sig̃t localē ꝓpinquitateꝫ. vt Iste sedet iuxta eū. Item est aduerbium similitudinis.⁊ tūc sig̃t accōmodatiōem et similitudineꝫ.vt Hoc est dictū iuxta illum magistrū. Item iuxta est aduerbiū qualitatis.et tunc sig̃t equalitatem.vt iuxta.id est. equaliter. In qua significatōe videt̄ esse aduerbiū similitudinis.

De L et M

De L

Lachrymose.aduerbium.i.flebiliter
Laniatim.id est.diuisim.
Large vl' largiter.gius.sime.aduerbium.i.
abundanter.affluenter.
Largiflue.aduer.i.affluenter.
Lasciue.uius.sime.⁊ lasciuiose.sius.sime.
id est.luxuriose.petulanter.
Late.tius.sime.ample.spaciose.
Leniter aduer.id est.moliter.
Lente.tius.sime.i.tarde.paulatim.grada/
tim.leniter
Lepide.dius.dissime.aduer.i.facete.orna/
te.facunde.curialiter
Lete.tius.tissime.i.hilariter iocunde
Leuiter.ui⁹.uissime.i.faciliter.agiliter.
Libent'.aduer.i.cū mag̃ volūtate ⁊ animo.
Liberaliter.li⁹.lissime.aduer.large.benig/
ne.humaniter
Licet ⁊ licebit.qñq̃ ponūt' ꝑ ꝯiūctōne ad/
uersantia.sc̄z q̃uis.nō tñ est dicēdū ꝙ licet
vel licebit sit ꝯiūctio.sz tm̄ ꝟbum.
Lympide.dius.sime.aduer.i.clare.manife
ste.lucide
Lineatim.aduer.i.ꝑ lineas ꝓtractim.
Liquide.dius.dissime.aduerbium.i.aper/
te.fluide.
Locupleter.tius.sime.aduerbium.i.plene
abundanter.
Lōge.aduer.⁊ d̄r a lōg⁹. Et ꝯpōit' Alonge
delōge.elonge.omīa q̄i in eodē sensu.⁊ acu/
unt pe.cū sit longa positione.
Lucubrate.ti⁹.sime.aduer.i.vigilanter.
Lucubre.i.mane vel vigilant'. Et cor.cu.
Luculenter.ti⁹.sime.aduer.i.clare.
Ludicre.i.iocularitet.
Lugubriter.aduer.i.flebiliter.funeste.triste
Et cor.gu.naturaliter.

De M

Mage ponit' ꝑ magis.sed h̄ poetica licētia.
s̄m Papiam vtimur.
Magis aduer.compandi.
Magispluris.i.multopluris p̄cij vel extima
tionis.vt habet' Matth.vj. Uel magispluris.i.magis magni p̄cij q̃ illa.
Magnifice ⁊ magnificenter.aduer.i.genero
se.gloriose.
Magnopere.i.s̄m magnuz opus.vl' valde.
⁊ est aduer. Sed quando habet duo o.sunt
due ꝑtes magno opere.
Mane est aduer.tp̄is.⁊ nō acuit' in fine.⁊ d̄r
a manū.q̄d est bonū. Et q̄d meli⁹ est mane
qñ de tenebris deuenit' ad lucem Uel mane
d̄r a mano.as.q̄a tunc dies manare incipit.
et ꝓdu.p̄mam. Potest etiam esse nomen.vt
Bonum mane.
Manhu.aduer.admirantis apud hebreos
q̄si q̄d signum est h̄.vel q̄d est h̄. Uñ Exod.
xvj. Dixerūt ad inuicem manhu.q̄d sig̃t.q̄d
est h̄.⁊ acuit' in fine.
Mature aduer.i.festinanter.cito.
Maxime aduer.i.p̄cipue.
Meapte.tuapte.suapte.s̄m q̄d expōit Pap̄.
.i.mea.tua.sua.causa.vel meapte.i.meo vsu
vel more. vt Iste loq̄t' meapte.i.s̄m mores
vel vsum vel modū mee patrie.
Meatim est aduer.ꝑsonale. nō tñ ei accidit
ꝑsona. Aduerbijs em̄ nec accidit numerus
nec ꝑsona.licet q̄dā aduerbia sint nūeralia.
vt bis.ter. Et q̄dā ꝑsonalia.vt meatim.tua
tim.q̄z nō habēt numeꝝ vel ꝑsonā ꝑ accidē
te.sz ꝓsig̃tione. Unde in Grecismo d̄r. Dic
idioma meū consig̃re meatim. Usum vl' mo
res dic insinuare meape.
Mediusfidius aduer.iurandi.i.ꝑ mercuriū
q̄ mediator est.et fidius interpres deoruz ⁊
hominū. Uel d̄r a medius et fides.q̄si me/
diante fide.
Medullitus aduer.loci.a medulla dicitur.
et cor.penl'.
Mendose aduer.i.maculose. turpit'. mēda/
Millies aduer.numeri.i.mille vici/ citer.
bus.⁊ d̄r a mille.
Minime aduer.q̄d qñq̃ ponit' ꝑ nō.qñq̃ ꝑ
paꝝ. Et d̄r a minim⁹. Uñ. Hāc vocē mini/
me reperim⁹ sepe negādo. Dicas et minime
sepe signare paꝝ.
Modo aduer.tp̄is.i.nūc vl' aliqñ.vl' paulo/
ante vl' tatūmodo. Et ꝯpōit' Amodo.i.de/
inceps. Tantūmodo.solūmodo. Et post/
modū.i.postea. Et admodū.i.valde.
Mordit⁹.aduer.i.mordenter vel morsiliter
vel mordaciter. Et cor.di.
Mox.i.statim.
Multifarie aduer.i.multꝫ modis.ml'tiplici
s̄mone. Et actūs multifariā inuenit' aduer
bialiter posit⁹ ꝑ multifarie.
Multo magꝫ.sunt due ꝑtes ⁊ duob⁹ accēti/
bus regēde. Et nota ꝙ ml'to ē nomē aduer
bialiter positū.⁊ nō mutat accentū.
Mussim.aduer.i.mussanter.latenter.lente.
vel leniter.
Mutuo.aduer.q̄litatis.i.inuicez.alterutro
vicissim.alterno.s̄m Pap̄.

De N

Nam ⁊ nãq̃ ponunt̃ ꝓ q̃a.

Naue et nauiter. uius. sime. aduer. i. docte sapienter.

Ne. ſm q̃d dat rationem orationis interrogatiue. est cõiunctio encletica. vt vtrum ne. Nam si oratio nõ est interrogatiua non est encletica. vt Uide ne feceris. Et hoc innuere videtur Pristian⁹. qui dicit in. xvj. li. Ne postposita est coniũctio. Preposita vero est aduerbium. Et scias ꝙ ne nõ componitur cum verbo. quia nulla coniunctio componit̃ cũ verbo. nec etiaꝫ cum noĩe nisi si. ⁊ ne. vt siq̃s. neq̃s.

Necesse ⁊ necessario sepe ponũt̃ aduerbialiter ꝓ necessarie.

Necdũ. i. nondũ. nõ adhuc. vulgariter non statim d̃r.

Nempe. i. certe. nimirũ.

Nequaq̃ꝫ. i. nullo modo.

Neutrobi. i. in neutra ꝑte. scꝫ ĩ neutro loco. q̃d etiã d̃r neutrobiq̃ꝫ. Uñ Plautus. Neutrobiq̃ꝫ habeo stabile stabulũ.

Ni. id est. nisi.

Nihilominus quando est dictio composita debet regi vno acuto accẽtu in antepenl̃. collocato. ⁊ est cõiunctio aduersatiua. ⁊ valet tantũ q̃ntum tamen. vt Iste me offendit et ego nihilominus bene feci ei. Quãdo vero est oratio. scꝫ ablatiuus nihilo. ⁊ minus nomen vel aduerbium debet proferri duobus accentibus. ⁊ minus comꝑatiue tenetur. siue nominaliter siue aduerbialiter accipiat̃. vt Iste multũ comedit. et illi nihilominus isto.

Nexim. aduer. i. ꝯiunctim

Nimirũ. i. sine dubio ꝓfecto. nec mirũ.

Nimis vel nimium. aduer. quantitatis. id est. plus iusto. vltra voluntatem. multum. vel satis. ſm Papiam. ⁊ cor. ni. Und̃ Ouidius de reme. Que nimis apparent retia vitat auis. Ponitur etiam nimis ꝓ valde vel perfecte. Unde Psal. Ego autez humiliat⁹ sum nimis. id est. ꝑfecte vel valde. vt exponit Berñ.

Nisi est cõiunctio. id est. si non. ⁊ cor. ꝑmaꝫ. Unde quidam. Non sunt q̃nq̃ꝫ nisi domino dare vulnera nisi. Non est tuta nisi sine niso filia nisi.

Noctu. i. de nocte. vel in nocte. aduer. tꝑis. Et d̃r a nocte. Uñ Pristian⁹ in. xv. li. In. u. pauca inueniunt̃ aduerbia d̃nomiatiua. vt diu. ⁊ ex eo compositũ. vt Interdiu. ⁊ a nocte noctu.

Non est aduerbium negandi. Et scias ꝙ ħ negatio non preposita nomini per compositionem priuat tm̃. vt nullus. Sed quando ꝑ compositionem adiungit̃ verbis. sine dubio ꝑuat ⁊ ponit. vt nolo. nescio. nequeo Hec em̃ sola verba componunt̃ cum nõ. vt ostendatur pena inflicta homini ꝓpter originale peccatum. quia punitus est in volũtate. scientia. potentia. Si autez veniat per infinitatem. tunc habet exilem negatõnem. q̃a ꝑuat ⁊ ponit. vt nõ homo. i. aliq̃d q̃d nõ est homo.

Nonagies. aduer. nũeri. i. nonaginta vicibus. ⁊ d̃r a nonaginta.

Nondũ. i. nec adhuc. ſm Pap̃.

Nõne. i. nũq̃d nõ. ſm Pap̃.

Nonnũq̃ꝫ. i. aliquotiẽs. vel aliq̃ñ

Nonies. i. nouẽ vicibus. aduerbium. ⁊ d̃r a nouem.

Nouissime. i. vltimo.

Nudiustert⁹. aduerbiũ temporis ẽ. vt vult Pristianus. Et est dictio composita a nũc ⁊ dies. ⁊ tertius. quasi nũc est dies tertius. Et similiter componit̃ nudiusquart⁹. id est nunc est dies quartus. Et generaliter cum quolibꝫ noĩe numerali. ordinali. ſm Hug. inuenitur talis compositio. vt nudiuscentesimus. nudiusmillesim⁹. Et sunt omnia aduerbia tempis. Unde Act̃. x. d̃r. A nudiusquarta die. id est. a die q̃ nũc est dies quarta vsq̃ꝫ ad hanc horaꝫ. Item. j. Reg. iiij. Ue nobis. nõ em̃ fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiustertius.

Nullaten⁹ vel est dictio composita. vel potius quedã irregularꝫ vocũ congeries loco vni⁹ dictõis posita. ⁊ grauat̃ pe.

Nũc. i. modo. aduer. tꝑis.

Nuncubi. aduerbium loci. ⁊ dicit̃ a num. ⁊ vbi. et interponitur c. causa euphonie. Et m. mutat̃ in n. sequente c. vt dicit Pristian⁹ in. j. maio. ꝙ m. transit in. n. vt num. nuncubi.

Nunq̃ꝫ. i. in nullo tempe. aduer. temporis. Et componit̃ ex nõ ⁊ vnq̃ꝫ. ⁊ nõ remanet d̃ nõ nisi n. Sed nusq̃ꝫ. i. in nullo loco. componit̃ ex nõ ⁊ vsq̃ꝫ. Unde Heb. j. Nusq̃ꝫ angelos apprehendit de⁹. Uñ nũq̃ꝫ ꝑtinet ad temp⁹. nusq̃ꝫ vero ad locum. Unde quidaꝫ Ad tempus nunq̃ꝫ sed ꝑtinet ad loca nusq̃ꝫ. Similiter vnq̃ꝫ ꝑtinet ad tempus. vsq̃ꝫ vero ad locum

De O

Nup. aduerbiū tpis. ⁊ dr a nou⁹ ⁊ tpe. quasi nouip. i. recēti tempe. modo paꝝ ante hoc tempus.
Nuspiam. aduerbiū loci. i. ī nullo loco. ⁊ dr a non ⁊ vspiam
Nusq̄ꝫ. vide in nunq̄ꝫ
Nutatim. aduerbiū. i. nutim. ⁊ signāter. vl' d nutu in nutū. qñ q̄s sp loquit' p nut⁹
Nutāter. i. dubitāter

De O

O diuersas ptesorōis efficit. Nā interdū interiectio est dolētis. vt O de⁹ in q̄nta mis'ia Interdū admirātis. vt O rē admirabilem. Interdū optātis aduerbiū. vt O mihi p̄teriti referant' celit⁹ anni. Exhortantis q̄ꝫ. vt O fugite ⁊c. Uñ in grecismo dr. O stupet. o dubitat. vocat indignat' adoptat. Clamat cōquerit' velut exēplis repit'. Uel sic. O dolet. o clamat. vocitat mirat' ⁊ optat. O dedignat' se noīat vt ꝓhibet'.
Ob. p̄positio his litteris sequētibus mutat b. in illas. scꝫ c. vt Occido. f. vt Offero. g. vt Ogganio. p. vt Oppono. Quandoq̄ꝫ subtrahitur b. vt Operio. Si aūt sequatur m. subtrahitur b. vt Omitto. vel mutatur in m. vt Ommitto. Quandoq̄ꝫ tam̄ intercipit s. cū dictione incipiēte a c. vt Obscurus. Unde quidam. Cur fert grex pomū nūc ob mutat' in illas
Obnixe. i. intēte vel humiliter. vel multū
Ocius. aduerbiū. i. veloci⁹. celerit'. statim
Octies. aduerbiū. i. octo vicib⁹
Offatim. aduerbiū. i. ꝑticulatim
Officiose. i. sedule
Olim. aliqñ p̄teritū signat. i. quondā antea. Aliqñ olim ⁊ de p̄terito ⁊ de futuro dr sicut aliqñ. qñ. vnq̄ꝫ. s'm Pap.
Ominose. aduerbiū. i. fortunate
Omnino. aduerbiū intētiuū. i. penit⁹. Et ꝓducit penl'. s'm cōem vsum
Opido. aduer. i. valde
Opime. i. abūdanter. affluēter
Optate. aduerbiū. ꝓ q̄ inuenit' optato. i. desideranter vel eleganter
Opitulāter. i. auxiliant' Opitulatim. idē
Opulēter vl' opulēte. ti⁹. sime. i. abūdant'
Orsum. aduer. loci. i. ī hāc ptē. Jñ deorsum.
Osi vna dictio. aduerbiū optādi. i. vtinam. vel vocandi. Uñ Symeon. Osi me h̄ inueniret illa natiuitas.
Ossim vl' ossatim. aduerbiū. i. ossa frāgendo vel ꝑ ossa. i. de osse in os
Ostensim. i. apte.
Ouanter ⁊ ouatim. aduer. i. gaudēter.

De P

Palam. aduerbiū q̄litatꝫ. i. apte. manifeste. ⁊ dr a palo las. Uñ Joh. xviij. Ego palā locut⁹ sum mūdo. Et cōponit' cū in. ⁊ dr inpalam. i. in apto. Potest etiā palā esse p̄positio qñ regit casum. vt Palā illo h̄ feci. i. corā illo Et cor. p̄mā. Sꝫ palo. las. eā ꝓducit. Unde Lucan⁹ in. vij. Principes fecere palā ciuilia bella. Sed de vltima syllaba querit' an debeat acui. Et dicūt q̄dā q̄ sic ad dr̄am h⁹ accusatiui palā. de pala le. palā. Alij dicūt q̄ non ⁊ meli⁹. qꝛ hmōi aduerbia ī am desinētia de p̄munt' in fine. vt multifariā. ꝑperā
Palanter. id est. manifeste vel vaganter. Ul' palanter. i. incomposite. vl' disperse. aduerbium qualitatis.
Pape interiectio est admirātis. Unde
Cedit papa pape. nō cedūt munera pape
Accipe tolle cape. sunt ꝟba placētia pape.
Palin. i. iterum
Panegyrice. i. laudāter. laudabiliter
Parenetice. i. interpositorie.
Pariter. aduerbiū sil'itudinis. i. simul.
Para. p̄positio greca. i. iuxta vel apud vl' re vel p̄ter vel trans
Partim. aduer. i. diuisim.
Particulatim. i. diuisim. vel ꝑ ꝑticulas
Paꝝ. i. modicū. Et cōponit' cū ꝑ. vt Parūper. i. valde paꝝ. Inuenit' etiā parūante. sed potius sunt due ꝑtes
Passim. aduer. i. vbiq̄ꝫ vel ḡdatim. vl' leuit'.
Paulatim. aduer. i. sensim. ꝑticulatiꝫ. pedetentim. minuatim
Paulisper. i. parūper vel modicū.
Paulominus. quādoq̄ꝫ est vna dictio. i. fere. vt ibi. Paulomin⁹ cōsummauerūt me in terra. Qñq̄ꝫ est orō siue due dictōnes. vt ibi Minuisti eū paulo min⁹ ab angelis. id est. minus modico. Unde in grecismo dr. Si paulomin⁹ est oratio comparat inde Esto fere si dictio sit paulomin⁹ vna. Item nota. q̄ paulo non debet acui in fine in paulo minus qñ sunt due ꝑtes Item paulo p̄us due partes sunt. Item paulo componit' paulo post. pauloante. vl' poti⁹ sunt due ꝑtes posite ꝓ vna. Itē paululū ⁊ paulū ⁊ paulo sunt noīa. licet aliqñ ponant' aduerbialit'
Pauxillatim. aduerbiū. i. paꝝ.
Peculiariter. aduer. i. ꝓprie. familiariter
Pedetentim. i. sensim. subtiliter. gradatim

De P

caute.cunctāter.q̄si pede tentās.ſm Papiā
Uñ Hieronym⁹ in epl'a ad Paulinum. vtj
Caute.i. pedetentim tuas poſſeſſiunculas
vendideris.
Pellaciter.aduerbiū.i. doloſe.fraudulēter.
fallaciter.z ðr a pellax
Pene.aduerbiū remiſſiuū eſt.i.fere.
Penes.ꝓpoſitio.i.apud.iuxta.ꝑpe.Et corr.
pe.Uñ oratⁱ⁹ i poetria. Quē penes arbitriū
ius eſt z norma loquēdi. Sz h̄ penes.nis.i.
virile mēbr. Et pdu.pe.Uñ. Te ſunt dam
na penes damnat ſi tibi penes.
Penit⁹.aduerbiū intētiuū.i.oīno.ex toto.
Penſiliter.aduerbiū.i.leuit
Per.ꝓpoſitio aliq̄n ꝓuat. vt Perfidus.i.q̄
nō habet fidē. Itē iurat vel adiurationez ſi
gnat. vt Per deū iuro. Itē per dicit cauſam
vt Per ſtudiū fit hō ſapiēs. z p ꝑtutē lauda
bilis.i.cauſa ſtudij.cauſa ꝑtutis. Item ſigt
locū. vt Per italiam trāſiui. Et in Lucano.
Bella p emachios plᵒ q̄s ciuilia cāpos. Itē
ſignat tps. vt p diē lego. Itē auget. vt Per
pulcer.i. valde pulcer
Peregre.aduerbiū.i.ad pegrinandū. Uñ i
euāgelio. Hō q̄dā pegre,pfectᵘ⁹ eſt. Et ſignat
de loco.p locū. z in loco. Uñ dicit Priſcia
nus in.xv. Peregre cōe aduer. vt Peregre ſū
peregre abeo. pegre aduenio. pegre tranſeo.
Et nō debet acui in fine
Perempte.pēptorie.aduer.i.cito ſine mora
Perendie.aduer.tpis.z ðr a pempta z vna
z diē.q̄ſi pempta vna die.ſ.iſta.i.in ſero. vel
cras.qđ nō credim⁹. imo pendie.i.poſt cras
ſic eīm,pcedim⁹ hodie.cras pendie.poſtridie
Et ðr pendie q̄ſi pempta vna die. qđ nō po
teſt dici de hodierna die.cū de ea non reſtat
ſpaciū vniᵘ⁹ diei Sic ḡ de craſtina intelligit
Eſt ergo perendie idez qđ poſt cras. Unde
Plautus. Que cras veniet perendie foras
efferet ſoror. Unde.j. Regū.xx. Dñe deᵘ iſra
el ſi inueſtigauero ſniam patriſ mei craſtino
vel perendie
Perennit.aduer.i.iugit.ꝑpetue. eternaliter
Perfunctorie.aduer.i.inanit. imaginarie
tranſitorie.leuiter.
Peri.i.circū. vel de.z acuit in fine.
Perinde.i.taliter.aduerbiū ſimilitudinis l'
qualitatis.z ðr a p z inde.
Perite.tᵉ⁹.ſime.aduer.i.docte.prudēter
Perpere.aduer.q̄litatis.i.puerſe.male. pra
ue.nō recte. Pro q̄ ſepe ponit ꝑperā.qđ non
debz acui in fine.ſicut nec multifariā.nec pa
lam. Uñ.j. Lor.xiij. Nō agit ꝑperā
Perpetim.aduer.i.plixe.ꝑpetue.ſtinue
Perpetue.aduerbiū.i.eternaliter
Perſepe.i.ſepiſſime ſepe.ſm Papᵘ⁹.z pdu.ſe.
Perſpectim.aduerbiū.i. viſibiliť vel clare.z
ꝑſpicue.z ꝑſpicabiliter.aduer.idem.
Peſſum.aduer.loci.i.ſub pedib⁹.z ðr a pes
vel peſſum.i.deorſum.z p̄ceps.
Pictim.aduer.i.pingendo coloratim
Plerūq̄.i.aliq̄n.frequēter.aſſidue.
Pigre.i.deſidioſe.tarde.tedioſe
Pompatice.i.ſupbe.laſciue.pōpoſe.idem.
Pone.aduerbiū loci.i.retro vl' iuxta.pᵒ ter
gum. Uñ Statⁱ⁹ achilleidos. Pone natāt
delētq̄ pedū veſtigia cauda. Et acuit vltia
ad dr̄am verbi pone.quod circumflectit p
mam
Porro.aduerbiū ordinis.i.conſequēter. Por
ro etiā dicit certe. vel valde. vel longe. vl' ſed
vel vtiq̄
Poſt.aduerbiū loci. licet q̄nq̄ ponat in vi
tpis. Et cōpat poſt.poſterior.poſtremᵘ⁹. Pᵒ
componit. vt poſtq̄. Item poſtheri.i. hodie
Itē poſtridie.i.poſt tres dies. Poſtpridie.i.
hodie. Itē z cū quibuſdā alijs.ſm Aug. Et
ſignat tria poſt.i.tps. vt Poſt annū venias
ad me. Item locum. vt Iſte latet poſt mon
tem. Item ordinē. vt Poſt ſapientiam diui
tie querende ſunt. Nam melius eſt philoſo
phari.q̄s ditari. niſi forte indigenti. Unde
Hic tria poſt portat.que ſunt tempus. locᵘ⁹
z ordo. Et eſt poſt ꝓpoſitio potius q̄n regit
caſum
Poſtea.aduer.tpis vl' ordis.i. deinde. Et
cōponit poſteaq̄.i.poſtq̄. Et poſtealoci.id
eſt.poſt illū locū. vel poſt illud tps.
Poſthac.q̄dā vocū irregularis ꝓgeries ſeu
aggregatio videt eſſe.funges loco vnius di
ctionis.i.poſt. Uñ Heb.iij. Hunq̄ de alia
loqueret poſthac die. Uel ſit ibi hac ſyllabi
ca adiectio
Poſtpridie.i.altera die poſt tertiā diē.ſcōm
Papᵘ⁹. Uel ſm Aug.poſtpridie.i.hodie.z cō
ponitur a poſt.z pridie.
Poſtremo.i.ad vltimū.aduer.tpis vl' ordi
nis.z pō.ſtre. Poſtreme.ius.ſime.idem
Poſtridie.i.poſt tres dies.a poſt z tris.z die
Et pdu.e.
Pre ꝓpoſitio ponit ꝑ ad. vt Illum ꝓtēpſi p
me.i.ad compationē mei. Itez p ab. vt Pre
amore hūc excludit foras. Itē p ſup. vt Pre
cūctis laudo beatos.i.ſup. Itē p valde. vt
Precluſus. Itē p añ. vt Preſcio. pdico. Itē
p inuenit aduerbialiter

De P

Precarie aduerbiũ.i.p̃cabiliter vel ꝑ p̃ces. Et pro eo sepe inuenit̃ precario. Unde Terentius in Eunucho. Jam vel precario fac. tradas

Precipue aduerbiũ.i.maxime.presertim.

Presertim.i.p̃cipue.aduerbiũ teste Priscia no.⁊ d̃r a p̃sertu.sicut tractim a tractu. Presertu etiã est supinũ h⁹ ꝟbi p̃sero.ris.qd̃ ẽ añ vel p̃ alijs serere. Itẽ p̃sertim.i.p̃terea.ꝯiunctio causalis. Itẽ p̃sertim.maxie.p̃me. Uñ dicit Pap̃. Presertim.p̃terea.p̃cipue.maxime.p̃me.

Presto aduerbiũ tp̃is vel loci.i.in p̃ñtia sũ. quasi sto pre.

Preter.i.absq̃. Ponit̃ etiã ꝓ iuxta vl̃ trãs. vt p̃tereas.i.trãseas

Preterea.aduerbiũ est.⁊ d̃r a p̃ter aduerbio ⁊ ea ꝓnoie.p̃positio em̃ ꝓnomini sicut ⁊ pro prio noi ꝑ appositionẽ solũ iungit̃. Aduerbium aũt potuit cũ ꝓnoie cõponi.vt Eccum. ⁊ ellum.interea.p̃terea. Et desinit in a ꝓductam p̃terea. Et ẽ p̃terea aduerbiũ discretiuum.idẽ qd̃ p̃ter ista q̃ dicta sunt.

Pridẽ.aduerbiũ tp̃is. Et cõparatur p̃dem prior p̃mus.

Pridie aduerbiũ tp̃is.i.p̃mo vel p̃ori die.⁊ d̃r a p̃mus vel a p̃or ⁊ die. Et inde p̃dian⁹. na.nũ. Et vt dicit Priscian⁹ a noib⁹ quinte declinatiõis cõposita ꝓducũt e.vt p̃die.hodie.posthodie.postridie. Et adiungit̃ pridie more p̃positiõis accusatiuis.vt p̃die kalendas ianuarij.pridie nonas. p̃die idus.i.a p̃ma die añ id⁹. Uñ.ij. Machab. vlt̃. Pridie mardochei die.

Primit⁹ aduerbiũ ordinis.i.p̃mo vel ĩ p̃ncipio. Et cor.mi.

Principaliter.i.p̃mo ⁊ maxime.aduer.

Principanter.i.iperiose.aduer.a p̃ncipor

Priorsum aduerbiũ loci.i. versus priorem partẽ. Et componit̃ a prior ⁊ orsum vel versum.

Priuatim aduerbiũ discretiuũ.i.ꝓprie singulatim

Prisce.i.antique.longeue.vetuste.

Pro.p̃positio signat causam.vt pro te. id ẽ causa tui. Itẽ p̃cium vt ꝓ sex solidis. Itez ꝓ iuxta.vt ille cantauit ꝓ viribus.id est. iuxta vires. Item pro p̃positio greca. signat ante p̃positionem.

Procul aduerbiũ loci.i.longe vl̃ ꝓpe.⁊ d̃r a pro vel pre ⁊ ocul⁹. Dicit̃ em̃ ꝓcul q̃si ꝓ vel ꝓpe oculis. Sz id qd̃ p̃ oculis est põt esse longe.vel potest esse ꝓpe. Et iõ d̃r aliqñ ꝓcul lõge.aliquãdo ꝓpe. Unde d̃r ꝓcul quasi porro ab oculis.vel quasi prope oculos.⁊ ẽ etymologia ꝟm Hug. Et vt dicit Papias. Procul eminus.longe.interuallo. Procul ⁊ longe et prope dicit̃. Procul nec nimiũ longe nec iuxta. Procul dubio.i.lõge a dubitatiõe.

Prochdolor interiectio dolentis.cũ aliq̃s ĩ dolore loquit̃.sicut vult Pap̃. Alij dicunt q̃ prochdolor sunt due partes ⁊ duob⁹ accentibus regende.⁊ proch est interiectio.et dolor est nomen. Nam sicut dicit Priscianus in q̃nto libro.vbi agit de figura composita. Figura in omnib⁹ ꝑtibus orationis inuenitur excepta interiectione que semꝑ est figure simplicis

Profecto aduerbiũ affirmandi.i.ꝓculdubio.vtiq̃ pro facto scz q̃ habeas aduerbiũ affirmandi

Proinde coniunctio illatiua.i.igit̃. Inuenit̃ tamen qñq̃ ꝓ aduerbio loci vel tempis. Et apocopat̃ quãdoq̃ ⁊ d̃r proin.pro proinde.⁊ acuit̃ antepenultima sicut alia cõposita ab inde

Prolixe.i.lõge.extẽse.cumulate.copiose

Prompte tius.tissime.aduer.id est.expedite.velociter.

Prope.aduerbiũ loci.i.iuxta.sec⁹.⁊ d̃r a ꝓ. Et compat̃ ꝓpe ꝓpius ꝓxime.aduer. Et componit̃ Deprope. Et cor.pro.

Propensi⁹ aduerbiũ.i.extẽsius.

Propere.aduer.i.velocit̃.celerit̃.⁊ cor.pe.

Propt̃.aduer.loci.i.iuxta.cõmin⁹.⁊ d̃r a ꝓ Ponit̃ etiã ꝓ ꝯiunctiõe causali.vt Propter te factum est hoc.

Propterea.i.idcirco.ideo.ꝯiunctio causal̃

Prohpudor.est interiectio vituꝑantis vel dolẽtis.cũ aliquis pudorẽ.i.ꝯfusionem alicui adijcit.vt videt̃ dicere Pap̃. Alij dicũt. q̃ proh pudor sunt due ꝑtes ⁊ duob⁹ accentib⁹ regẽde.⁊ proh interiectio ⁊ pudor nom̃. q̃r interiectio cõponi nõ potest. Ratio.q̃r ꝓprium passiõis est destruere.⁊ cũ interiectio designet affectionẽ passionis.naturã habet cõpositioni cõtrariã ⁊ ꝓpter hoc ꝯsueuit ab scõdita voce ꝓferri. Cũ ergo d̃r prohpudor prohdolor sunt interiectiões.expone.i.loco interiectionũ vident̃ poni

Prorsus.i.penitus.omnino.proculdubio. profecto

Proseutice.i.humiliatice ⁊ deprecatorie et deprecatiue.

Proten⁹.aduer.loci.⁊ est cõpositũ a ꝓpe vel ꝓcul ⁊ tenus.⁊ sig̃t longe.vt dicat̃.ꝓten⁹ q̃si

De P

procul a tenus.i.pcul a ꝑpe. Uñ Uirgiliꝰ in vij. enei. Tartareā intendit vocē q̄ protenuſ omne cōtremuit nemus.

Protinus.aduerbiū tpis vl' ordinis.i.cito ſtatim. ꝓtinuo. vl' ꝓſequēter. Et cor. pe. Uñ Ouidiꝰ in epi. Protinꝰ abductis ſonuerūt pectora palmis

Pube tenus.due ptes ſunt.i.vſq̄ ad puber tatis tempus

Publicitus. aduerbiū.i.publice.z ōr a publicus. Et cor. ci.

Pulſim .aduerbiū. a pello.lis.

De Q

Qua.eſt interrogatiuū p locū. vt Qua tranſiſti. Reſpōſiua eiꝰ.hac.illac.iſtac.

Qua de re.i.ꝑpter quā rē.cur.quō.q̄ rōe

Quadragies. aduer.nūeri.i.q̄dragīta vicibꝫ

Qualiter.aduerbiū interrogatiuū

Quam.eſt ꝓiūctio diſcretiua vel electiua. vt Diues eſſe volo q̄ ꝑ. vel Bonū eſt ſperare in dño q̄ ſperare in ꝓncipibꝫ. Etiā eſt aduerbiū ſil'itudinis. vt tā Plato q̄ ſortes legit. Etiā eſt aduerbiū cōparādi. vt Ille eſt maior q̄ ille. Et eſt aduer. q̄ntitatiſ. vt Iſte q̄ potelt legit. Et ſm hāc ſignificationē pōt q̄tus deriuari a q̄. Et q̄ cōponit p gemiationem. z ōr q̄q̄. i. q̄uis coniunctio aduerſatiua

Quālibet.i.q̄uis .z acuit penl'. Uñ Greg⁹. Multū reliqt q̄ libet paꝛ tm deſeruit

Quāobrē.aduer.interrogādi ſm Donatum Et acuit penl'.ſm quoſdā.z videt eſſe q̄dam irregularꝫ aggregatio dictionū q̄ ponit loco vni⁹ dictiōis poti⁹ q̄ ꝑa cōpoſitio.

Quāuis.i.q̄uis. vel licet.tñ. ꝓiunctio aduerſatiua.z acuit penl'.

Quanā.i.in q̄ ꝑte ſyllabice hꝫ nā ſm Pāp.

Quādiu.qñ eſt vna ꝑs acuit pnl'. vide etiā ē in diu. Et ē q̄diu. vſq̄ ad quē finē. vel vſq̄ ad qō tps ſm Pāp.

Quādo.deriuat a q̄. z eſt aduer. tpis . Et eſt interrogatiuū.infinitū.relatiuū. Et cōponitur vl' ſyllabicat.z dicit qñq̄ z quādocunq̄ z quādoq̄dē.i.qr. Et cor.q. Et ſiquando.nequādo.aliqñ.añ pnl'.acuunt. Et nota q̄ qñ habet ſex compoſitōnes tantū ſm aliōs. vt Siqñ.nequādo.aliqñ.qñq̄.quādoquādo. quādocūq̄. Et hoc patet q̄ quādoquidem nō eſt cōpoſitio vera. ſed ponit aliquādo loco vnius ptis. Et eſt potius quedā vocum cōgeries irregularis q̄ compoſitio. z tūc accentuatur ac ſi eſſꝫ vna dictio. vt Extemplo de facili. de cetero. ex improuiſo. z cetera cōſimilia

Quāq̄.i.q̄uis.licet. Et nota q̄ q̄q̄. z ſimilia hñtia m.añ q.p n.ſcribunt

Quātiſper.i.q̄tum. vt Quātiſper valet res iſta. Tantiſper

Quātoti⁹.aduer.i.q̄to ociꝰ. velociꝰ.citius. z cōponit a q̄to z ociꝰ aduerbio

Quāto minꝰ. due ptes ſunt ſicut z q̄nto magis. z ita ſub duobꝫ accētibꝫ ſunt proferēde. ſm Hug. in libro de dubio accētu

Quapter. i. q̄obrem. ꝓterea. q̄ pacto

Quaſi.i.ſicuti. tanq̄. velut. Et ponit quaſi aliquādo p ſil'itudine. aliqñ p veritate. Pro ſimilitudine. Uñ Paul⁹. Quaſi triſtes ſemper a ñt gaudētes. Pro veritate vt in euangelio Johis. Uidim⁹ gl'iam eiꝰ gloriā quaſi vnigeniti a patre Aliquando nihil differt vtrū pro ſimilitudine an pro veritate ponatur. vt Job. Quaſi impios ꝑcuſſit eos in loco videntiū. Sed ibi. Sicut impius inimicus meus z aduerſarius meus quaſi iniquꝰ Sicut z quaſi vt vult Gregorius pro affirmatione potius q̄ pro ſimilitudine dictum videtur

Qua tenus. vide infra in quatinꝰ

Quater.aduerbiū numeri.a q̄ttuor derivat z ſcribit p vnū t. Et breuiat q̄. Uñ Oratꝰ i ꝓma epla. De quater vndenos ſcias iplevisſe decēbris. Quattuor añt nomē per duplex t. ſcribitur.

Quaternatim.aduer.i.p quaternos. z dicit a quaternus

Quatinus.p vt eſt cōiunctio cauſalis per i. ſcribitur. z deriuat a qua. Potelt etiā eē cōiunctio adiunctiua. Sz qua tenus p e. ſūt due ptes. z acuit te. Uñ in Brecismo ōr. Dictio quatinus eſt oratio qua tenus eſto. Dictio ſub media breuis eſt. oratio longa. Si fiat ꝑſa breuiat tñ vtraq̄ metrū. Et nota q̄ vt q̄ z quatinꝰ. cōiunctiōes ad inuicē hoc differunt. qr vt cauſam remotiorē. Sz q̄tinus recipit cauſam ꝓpinquiorē. q̄ ꝯ pertinet ad vtrūq̄. Uñ incōgrue ōr. Uolo quatinus legas. ſz bñ ōr. Uolo vt legas. q̄a voluntas longiſſima eſt z nimiū infinita. Poſt quatinꝰ ergo vel q̄ recte ſequit hec ꝓiunctō vt hoc modo. Rogo vos vt quatinus mihi veſtrū auxiliū impēdatis. Uel ſic. Poſtulo q̄ mihi dignemini puidere vt poſſim in ſtudio cōmorari. Sz ñ adeo bñ ōr. Rogo vos vt bñ mihi faciatis q̄ vel quatinꝰ poſſim in ſtudio ꝑmanere.

De Q

Que ꝯiunctio copulatiua p e. solam scribit et idem est q̄d t. quando est ꝓnomen scribit p ae. diptongon que. t ī singulari feminino et in plurali neutro. Et est interrogatiuum relatiuum t infinitum.

Quia t qm̄ in eodem sensu. Sz qm̄ ꝓprie ponit. t sic seq̄ntem sensum alligat. vt Qm̄ discis disco. Quia quippe postponit t superiorem sensum ꝯfirmat. vt Scio q̄ dicis. t quia syllabicat. t ꝺr quianam. i. q̄re vel cur. Unde Virgil⁹. Heu qm̄ tanti tinxerit ethera nimbi.

Quidem ꝯiunctio affirmatiua. t cor. ꝑmaz Unde Facetus. Mente q̄dem leta decorat florida vita. Et inde componit siq̄dem Equidem aūt simplex est. vide. s. in suo loco in e. lra.

Qui diu due ptes p vno affirmatiuo aduerbio. i. certe. vere.

Quin. i. vt nō. vel vt coniunctio adiūctiua. Quin. i. q̄ ꝯiunctio est collectiua. Quin. id est. poti⁹. aduer. eligendi. Quin. i. cur nō. vl cur aduer. interrogandi. Quin. i. certe. adnerbium affirmandi. Quin. i. super. aduer. ordinis. Et componit. Quinetiā. i. insuper aduer. ordinis. ſm Hugu. Item inuenitur q̄nimo. i. poti⁹ vel certe. aduerbium affirmādi vel eligendi. vel possunt esse due ptes. Et scias q̄ in Luce euāgelio vbi ꝺr Quinimo beati q̄ audiunt verbū dei t custodiūt illud Ita distinguendū esse videt. Quinimo bti t deinde beati q̄ audiūt verbū dei t custodiunt illud. Et pdu. pe. q̄nimo: q̄ imo habet ꝑmā longam.

Quindecies. aduer. i. q̄ndecim vicib⁹.

Quinetiam. aduer. ordinis. i. insup. et dicit a q̄n t etiam.

Quinimo. vide in quin.

Quinpoti⁹. i. magꝭ. ſm Pap̄.

Quinquagesies aduer. numeri. i. quinq̄ginta vicib⁹. t ꝺr a q̄nquaginta ſm Pap̄.

Quinquies. i. q̄nq̄z vicib⁹.

Quipe. i. nimiꝝ. sine dubio. certe. ꝯfirmatiuū aduer. Est em̄ sicut scz videlicet. Et pō. ꝑmā positione.

Quo. interrogatiuū ad locū. vt Quo vadis Relpōsiua ei⁹. huc. illuc. istuc.

Quocirca. est cōpositus a q̄ t circa. Et nota q̄ circa p compositōem vel poti⁹ p q̄ndam irregularitatem iungit cum istis. s. quocirca p ꝯiunctione causali vel illatiua. Circūcirca vel circūquaq̄. Quodā modo. due ptes sunt. vnō ꝺuobus accentib⁹ regende suut. Quidā tū grauant mo. t tūc dicem⁹ q̄ nō est ibi compositio. sz quedā irregularis vocū ꝯgeries. sungēs loco vni⁹ dictionis.

Quo minus. due dictiōes sunt. Papias tū dicit. quominus. i. aliter non. p vna dictōe sumens.

Quo modo. due partes sunt in euangelio Luce. j. vt Quo modo fiet istō q̄m virū nō cognosco. Aliq̄n q̄modo videt eē dictio cōposita. sz poti⁹ est ibi q̄dā irregularis vocum ꝯgeries. q̄ ponit loco vni⁹ dictōnis. vt qūo id est. qualiter. t tūc accentuat ac si essz vna dictio. t acuit q̄. sz mo. grauat.

Quondā aduer. tempis. p q. scribit. q: derivat a quando.

Quoniam. ꝯiunctio causalis vel subcontinuatiua. Causalis. vt Quoniam pdest tibi lege. Subcōtinuatiua. vt Quoniaz ambulat mouet. Sic quoq̄ quia vl ergo vna ps est ſm Pap̄. Et differt q̄m a quia. sicut habes in quia.

Quoniā quidem. i. quia. vel ḡ vna ps est cōposita a quoniā t q̄dē. t tūc grauat q̄. t acuitur an. Possunt etiā esse due ptes. t tūc duobus accētib⁹ regunt t acuit q̄. t scribit tunc quoniam p m. t tūc quoniamq̄dem. idez est q̄d. quia certe. Et sic sumit. j. Lox. xv. Qm̄ quidē p hoiez mors. tc.

Quoq̄ est ꝯiunctio copulatiua. Accipit em̄ p et. vel etiā. t notat q̄nq̄z similitudinem. vt Tu quoq̄ fac simile. tū loco aduerbij inuenit p certe.

Quorsum. i. versus quā ptem. Et cōponit a quo t versum. t syllabicat quorsum. et ꝺr quorsumcūq̄. id est. versus quācunq̄ ptez. ſm Hugui.

Quotidie. aduer. temporis. t ꝺr a q̄t t dies. q̄d vicios scribit p c. vt vult Hug. Ham p q. scribi ꝺz. Doctiā vult Pap̄. Et a quoti die ꝺr q̄tidian⁹. na. nū. sicut a meridie meridian⁹. na. num. Un̄ quotidianū in pater noster debet scribi p q.

Quotiēs. aduer. nūeri. i. freq̄nt. multotiens Quotiēs. i. q̄t vicib⁹. Cui respondet semel. bis. ter. t similia. t deriuat a quot⁹. t syllabicat quotiēscūq̄.

Quousq̄. i. q̄ꝺiu. aduer. tēpis. Quousq̄. i. ad quē locū. aduer. loci. Un̄. Temp⁹ siue locū dic significare quousq̄.

Quur. aduer. interrogandi. potest deriuari a q̄. t scribit p q. t geminū. u. vel p̄t deriuari a gtō cuius de q̄s. et tunc ꝺbet scribi p c. et

De R

vnuz.u.sicut cur. ⁊ ita cõmuniter scribitur ꝟm modernos.

De R

Racha est interiectio affectum indignantꝫ ostendens.sicut cum dolemus dicim⁹ heu. et cum letamur vah.et similiter cũ indignamur dicimus racha. Uel racha.id est.inanis et vacuus.quem vulgata iniuria absq̃ sensu vel absq̃ cerebro dicere possum⁹. ⁊ est hebreum.⁊ acuit̃ in fine. Sed ꝑus dictum meli⁹ valet.

Radiict⁹. aduerbium.i. funditus vsq̃ ad radicem.

Rancorditer.aduer.i.irascibiliter.

Raptim.aduer.i.festinanter.violenter. q̃si ruptim.

Raro.aduer.i.interdũ.aliq̃n.

Re.ꝑpositio inseꝑabilis aliq̃n notat reiterationem. Unde. Hec tria re signat. sursuz retroq̃ contra.

Repente.i.cito.subito.

Reuera.i.certe.veraciter.aduer.⁊ est cõpositũ.vel sunt due ꝑtes posite ꝑ vna.

Retro.aduer.loci. Et ꝯponit̃ cũ de.vt De retro.⁊ cor.re.naturaliter. Und̃ in Aurora dicit̃. De retro respiciat animo quicunq̃ reliquit.

Retrorsum.i.de summo vsq̃ ad infimũ deorsum.vel tergoten⁹.

Rite.i.recte.ꝟm Pristianũ. Et d̃r a ritu. Papias ꝟo dicit. Rite.recte.iuxta morẽ legitime.probe.

Ripatim.aduer.i.ꝑ ripas.vel de ripa in ripaz.et desig̃t locum riparum.sicut ostiatim ostiorum.

Rosim.aduer.i.mordaciter.a rodo.dis.

Rursus vel rursum.i.denuo.iterum.

De S

Sagaciter.i.prudenter.ingeniose.

Saltem.ꝯiũctio aduersatiua.cũ diminutione ꝑ syncopã fit a salutem.⁊ est tractum a captiuis.q̃ q̃n capti erant ex timore non valentes loq̃ integre dicebãt. Saltem.saltem saltem.q̃i dicerẽt.vt vitã ⁊ salutẽ nõ amitterẽt. Item inuenit̃ saltim ꝑ i.⁊ d̃r a saltu. Uñ dicit Pristian⁹ in.xvi.li. Saltu.saltuatim. vel saltim.id est.saltando. ⁊ est aduerbium qualitatis. Uñ. Saltim saltando.sed saltẽ diminuendo.

Sane.i.bene.certe.recte.

Sat.aduer.ꝑ apocopã fit a satꝫ.et ponit̃ loco nois.vt sat est.i.sufficit ꝟm Pap̃.

Satyrice.i.rep̃hensorie.

Satis.aduer.q̃litatꝫ.sed ponit̃ q̃nq̃ ꝑ sufficiens. Unde Lucanus. Tu satis ad vires romana in carmina dãdas. Et inde ꝑ apocopam sat.

Sati⁹.i.meli⁹.aduer.compandi.⁊ d̃r a satꝫ. Uñ dicit Pristian⁹ in tractatu aduerbiorũ Satius ꝑ meli⁹. Uñ Aug. Sati⁹ est mori fame q̃ vesci idolotico. Et scribit̃ ꝑ t.q̃d accipit sonũ de c. Quidã legũt ibi sauci⁹ ꝑ.u. sꝫ male ⁊ corrupte.

Scilicet.i.scire licet.nimirũ.aduer. est affirmandi.vel ꝯiũctio copulatiua vl̃ expositiua ꝟm q̃sdam.

Se.est ꝑpositio.⁊ inuenit̃ solũ ꝑ cõpositõꝫ Sex em̃ sunt ꝑpositiones q̃ nõ inueniũt̃ nisi in compositõne.scꝫ di.dis.re.se.an.cõ. Et sig̃t se aliq̃n sine.vt segnis q̃i sine igne. Et sedulus sine dolo. Aliq̃n seorsum.vt seduco. q̃si seorsum duco. Item se etiam est ꝑnomẽ et geminat̃ sese.

Secretim.secreto.vel secrete.i.occulte.

Secundũ illud nomẽ ponit̃ loco aduerbij loci vel qualitatꝫ.vel poti⁹ similitudinis.cũ d̃r. Scd̃m Lucam.vbi greci dicunt. Cata Lucam.

Sec⁹ a se ꝑpositõe deriuat̃.⁊ deseruit actõ casui.vt sec⁹ Petrũ.i.iuxta Petrum. Potest etiã esse aduer.⁊ est idẽ q̃d aliter vel alias vl̃ ꝓpe vel iuxta. Et ꝟm q̃sdam idem d̃r secius. Itez in Grecismo d̃r. Dic sec⁹ esse alit̃ iuxta q̃ localiter vnũ. Dices ast aliud tu dices q̃litatiue.

Sed.ꝯiũctio est aduersatiua.et dꝫ scribi ꝑ d. Antiq̃ em̃ dicebãt sedũ ꝑ sed. Nos vero duas lr̃as vltimas abscindimus et dicim⁹ sed ꝑ apocopam.

Sedecies.i.sedecim vicib⁹.

Sedenim̃.vna ꝑs.vel loco vni⁹ ꝑtis est.vñ in ꝟsib⁹ syllabe legit̃. Sanctoꝝ sedem̃ cuncte lux libera carni.vñ.ij. Mach̃.vij. Sedem̃ mũdi creator.⁊c̃

Sedtamen.i.atcontra.aliq̃n sunt due partes.aliq̃n est dictio ꝯposita.⁊ tũc grauat̃ ta. vel est q̃dã irregularꝫ vocũ ꝯgeries.q̃ ponit̃ ꝑ vna dictiõe.

Sedulo.aduer.i.incessanter.iterato. freq̃nter.assidue.

Segniter.aduer.i.pigriter.

Segregatim.i.diuisim.seꝑatim.

Semel.aduer.nũeri.i.vna vice.

Semꝑ.aduer.tꝑis.i.omni tꝑe.

Sensim.i.paulatim.aduer.remissiuē.et ꝺr a sensus. Nam q̄ mozanť ꝛ paulatim tēdūt sensū faciūt. ꝛ cū sensu fiūt. Jtē sensim.i. sensibiliter. vel ad sensū. ꝟstanter. timide.

Seozsū.aduer.discretiuē.i.sepatim.segregatim.semotim. Et deriuať a se ꝓpositōne insepabili .q̄ sepationē ꝓsignat.

Sepe.aduer.i.mltoties.a sepio.pis. Et cō pať.sepe pi⁹.sime. Jnuenit etiaz ꝑm antiq̄s sepioz.pi⁹.sim⁹.ma.mū.q̄si a sep⁹.pa.pum. positiuo. Et ꝓpōit Asepe.psepe.q̄sepe. sepenūero.i.multoties

Sepiuscule.ꝺr a sepi⁹ addita cule .ꝛ sepiuscule.aliq̄ntulū sepi⁹. Et sepicule.i.sepe. ꝛ videť esse dimi. Un Plaut⁹ in cassia. Sepicule peccas inąt. ꝛ coz. cu.

Septies.aduer.nūeri.i.septē vicib⁹.et ꝺr a septē. Un ꝓpha. Septies in die laudez dixi tibi.

Sero.aduer.horā sigt ꝛ rarditatē. Et sero temp⁹ noctꝭ ꝓfundū. vt Sero ad lucubran dū surrexi. lz aliq̄n noialiter inueniať. vt obscurū sero.pulcrū mane.

Sere.ri⁹.sime.aduer.i.tarde.extreme.

Serie.aduer.a seri⁹.i.vtiliter.intēte sedulo. studiose.ex aio. Jnueit etiā serio abltūs posit⁹ ꝑ illo aduer.serie.

Seu. ꝓiūctio disiūctiua.i.vel.

Seragesies.aduer.nūeri.i. seraginta vicibus.

Series.aduer.nūeri.i.ser vicib⁹. ꝛ ꝺr a ser. Un.iiij. Re.xiij. Si ꝑcussisses ąnquies aut series. aut septies.

Si. ꝓiunctio ponit affirmatiue vl̄ dubitatiue. vt Nescio si faciā. vel adiūctiue. vt Si veneꝛ faciā. Jtē negatiue ꝑ nō. vt si dauid mentiar. Jtez optatiue. vt si ram⁹ iste daret aurea poma.i. vtinam. Un Affirmat. dubitat. cōiungit. si negat optat.

Sic.q̄q̄z tenet similitudiarie.q̄q̄z demōstratiue.q̄q̄z ammiratiue.

Siccine.i.sic ne. ꝛ est ci syllabica adiectio. ꝛ nō inclinat h̄ ne ꝓiunctio encletica accentū ꝑcedentꝭ syllabe ad se.i.iuxta se. Unde ꝑncipalis accent⁹ est sup ꝑma syllaba . et media grauať. sicut heccine. quia accentus ꝑncipalis nō potest poni sup syllabica adiectione. vide in heccine. Unde.j. Regū.xv. dicit. Siccine separat amara moꝛs. Et in Aurora ꝺr. Siccine rex Pharao pascali vincitur agno. Posset tn̄ in siccine ibi cine esse syllabica adiectio. ꝛ legi deberet remissiue. siccine.i. sic sepat amara moꝛs.

Sicubi.in vbi vide.

Sigillatim.i.expresse.a sigillum dicitur. et produ.la.

Signanter. aduer.i.euidenter.aperte.et ꝺr a signo.nas.

Simul.aduer.ꝺgregandi.i. vna pariter in eodem loco. vel in eodē tempe. Simul etiā q̄n̄q̄z ponit ꝑ postq̄z. Un Lucan⁹. Strat simul a ꝑma descendit oꝛigine mūdi. Causarum series.

Simulat.i.postq̄z. Un Ouid⁹ de fastis li. ij. Que simulat tenuit interne stagna sonoris. Jtem Oꝛati⁹ in libꝛo sermo. Jupit exclamat. simulat. audiuit.

Sin. ꝓiunctio causalis vl̄ ꝺfirmatiua. Jtē syn grece. latine con vl̄ simul sigt

Sin aūt ꝓ sed. vel si nō.

Sincere vel sinceriter.i.pure.

Sine. ꝓpositio.i.absq̄z.extra .et differt sine q̄n̄ ꝑponit ꝛ postponit casuali. Preposita ei grauanť vtreq̄z syllabe. vt sine timoꝛe. Post posita ꝯo pe. acuit. vt Te sine nil altuz. Ex h̄ patet q̄ oꝛeten⁹. puberen⁹. ꝛ ꝓsimilia acuunt te.

Singilatim.i.singulariter.per singulas vices.ꝑ vnūquēq̄z sepatim. Et ꝺr singilatim. q̄si singulatim a singul⁹. la. lū. q̄d est vn⁹. vl̄ a singul⁹. q̄d est vnic⁹. Hug. ꝯo di. q̄ a singul⁹ ꝺr singulatim aduer. discretiuē. i. ꝑ singulos. ꝑ q̄ quidā dicūt singillatim . sz male ꝑm eum. Pristian⁹ etiā in tractatu ō aduerbiꝭ dicit. a singul⁹ singulatim. Ad h̄ dico q̄ ꝑm formatōem videť esse dicendū singulatim. sic ab ostio. ostiatim ꝑōt nihilomin⁹ dici singillatim ꝑ singulatim. ꝛ h̄ cōis vsus aprobat. Undeꝑpheta. Qui fingit singillatim coꝛda eoꝝ. id est. animas. Jtem in symbolo Athanasij. Quia sicut singillatī vnā. ꝛc.

Sinistroꝛsuz. i. aduersus sinistrā ptē. ꝛ ꝺr a sinistra ꝛ versum.

Siquidem. id est. certe. ex si ꝛ quidem componit. ꝛ coꝛri. qui. Aliquando aūt sunt due partes. et tunc qui acuitur. et sic sumitur. ij. Machabeoꝝ. vlti. Et siquidem bene. et vt histoꝛie cōpetit hec et ipse velim. Jtē Bat thei. x. Et siquidem fuerit domus illa digna veniet pax vestra super eam. Jtem Luce xiij. Et siquidem fecerit fructum. sinautem in futurum succides eam. Jtem Hebꝛe. vj. Et hec faciemus siquidem ꝑmiserit deus. Jtem Leuit. xiij. Et siquidem lepꝛa vltra non creuerit. ꝛc.

De S

Si quo min⁹ ꝛm Hug. in rosario. sunt tres dictões Joh. xiij. Si quo min⁹ dixissez vobis. qz vado parare vob locuz. Et sub trib⁹ accentib⁹ pferende. Si est ꝯiunctio. minus ponit aduer. negandi. scz nō. quo est nomen z ibi supfluit. vl ponit aduerbialit. q. i. aliq modo. Et est sensus. Si non essent vel aliq mō nō essent in domo patris mei māsiones multe dixissem vob. qz vado parare vob locū. Alij dicūt q sunt due dictões. s. abltūs siq. z minus aduer. i. si. in aliq min⁹. Et ꝛm vtrāqz opinionē min⁹ acuit pe.

Sodes. aduer. blandientz vel obsecrantis. Unde Prisstian⁹. Inueniunt aduerbia terminantia in es. pductā. vt Sodes. Alibi tñ ꝯnumerat sodes inter verba defectiua. sz ibi secutus est opinionem eoz q̄ dixerūt q sodes est verbū comicū. vt Sodes. i. si audes. et est sine dubio vox blandientis z obsecrantis.

Solūmodo. aduer. q̄ntitatz. i. tantūmodo. z dr a sol⁹. et mō. z sūt due ptes posite. pvna Et grauat pe. siue. mo.

Sortito. aduer. i. p sortes. pe. pduc. Unde Ezech. xlv. Cūqz ceperitz terram diuidere. sortito separate pmitias dño.

Sponte. aduer. q̄litatz. i. vltro volūtarie. et dr a spondeo. des. Ponit etiam q̄qz nominaliter. vt Dea sponte h̄ feci. Sed melius est vt dicam⁹ nomen esse tm̄ ablatiui casus z nō aduer. licet q̄qz ponat aduerbialiter. Si em̄ esset aduerbiū cū poneret noialiter nō adiungeret sibi adiectiuū nisi in neutro genere. Generale q̄dē est q qñ aliq dictio ñ noialis ponit noialiter in neu. ge. ponit tm̄ et suscipit adiectiuū i neu. g. vt Tuū legere Tuū euge. Tuū ergo.

Stratim. id est. ilico. aduer. tempis a sto vel a stratu dr.

Stirpit⁹ aduer. i. radicit⁹. et dr a stirps.

Sub. ꝓpositio ē. z deseruit vtriqz casui. Et nota q ātiensc unqz sub sigt ad locū ꝯstruit cuz actō tm̄. vt Virgili⁹. Hitunt sub ipsos postes. i. ad ipos postes. Jtez q̄qz ponit p ante. vt Virgili⁹ in georg. Sub lucem exportant calatū. i. ante lucem. Jtem q̄qz ponit pro p. vt Sub noctem curā recusat. i. p noctem. Alibi videt sigre in loco. vel q̄si i loco. z cōstruit tunc cū ablatiuo tm̄. vt Sub domo Et scias q sub his lris sequentibus mutat b. in illas. scilz. c. f. g. m. p. r. vt Succumbo. suffero. suggero. sūmouco. suppono surripio

Subito. aduerbium. i. cito. velociter. repente. insperate. Et vt dicit Dionisius in epistola ad Gaium. Subito est quod est ꝑter spem et non ex apparente ad manifestum ductum.

Subter et subtus aduerbia. et deriuantur a sub. Et differunt. quia subter est quod de re aliqua superiori depmitur z cōculcatur. Subtus q̄d demissionē alteri⁹ nō ꝓtingit Jtem subtus nō exigit casuz. sed subter exigit q̄qz accusatiuū q̄qz ablatiuū. Quotiens subtet sigt esse in loco. vel quasi in loco ꝓstruit cum abltō tm̄. Alibi vero cum actō Et compat subter. subterior. superlatiuo caret.

Super. aduer. loci. Unde supra vel supera dicebant ātiqui. Jñ supa p apocopam. z supra p syncopam. Sed differūt. quia sup est q̄d imminet. Supra q̄d sub se aliq̄d habet stratum. Jtem supra ꝓstruit cum solo actō Super vero q̄qz cum actō q̄qz cum ablatiuo. Quando em̄ sup ponit p de. vel in ꝓstruit cum abltō tm̄. vt Sup pamo. id est de pramo. z super viridi fronde. i. in viridi fronde. aliter ꝓstruit cum accusatiuo Jtem supra ponit pro positio. Et compat supra. superior. supremus vel summ⁹. Jñ superi⁹ supme vel summe. aduer. Et h̄ supremitas. tatis. Et super⁹. ra. rum. Et h̄ super⁹. ri. de⁹ celestis. Et coz pmam sup. Et componitur Desup z insuper. Et possunt esse due ptes. de super. et in super. et tunc su. acuit. vt De sup terram.

Sursum vel susum. aduer. loci. ꝛm Hugu. Et vt dicit Pap. Susum in superiori parte in loco sigt. sursum ad locum.

De T

Tam. aduer. q̄ntitatz vel cōpandi vel similitudinis

Tamen. est ꝓiūctio aduersatiua.

Tametsi. ponit p q̄uis. z est ꝓiūctio aduersatiua. Et componit a tam. z etsi. Uel est q̄dam irregularis congeries vocum que ponitur p vna pte. Uñ Heb. vj. dr. Tametsi ita loquimur. Uel ꝛm aliam lram. Tamen et si ita loquimur.

Tandem. i. aliq̄n. in fine.

Tantisper. i. tm̄ vel interea. z videt esse cōpositū a tantis. z per.

Tbau. dr esse aduer. admirantz.

Temere. aduer. i. ꝑsumptuose. fatue. stulte. sine causa. sine ꝓsilio.

De V

Tenus.est p̄positio ablatiuo casui deserui/
ens. Pōt etiā esse aduerbiū. ⁊ est ten⁹ idē qd
ꝓpe vel iuxta.
Typice.aduerbiū.i.figuratiue
Totiens.aduerbiū numeri.⁊ d̄r a tot
Trans.i.vltra. Et vt dicit Priscian⁹ in tra
ctatu p̄positionū qñ trans cōponit̄ cū dicti
one incipiēte a d. vel n. vel i.cōsonāte. abijci
tur.n.s. vt Traduco.trado. trano. traijcio.
In alijs compositionibus remanet integra
Unde. Si cōponat̄ trans littera nulla mo/
uet̄. Trano.traijcio.trado. traduco remot̄.
Tricies.aduerbiū numeri.i.triginta vicib⁹
⁊ d̄r a triginta
Tridie.aduerbiū.a triduū d̄r
Trigies.aduerbiū numeri.i.triginta vicib⁹
a triginta d̄r.
Tuatim.aduerbiū ꝑsonale.id est.tuo more
vel more tue gentis vel patrie. Sil̄r distin/
gue meatim ⁊ suatim. Et scias ꝙ aduerbijs
nō accidit numer⁹.neq; ꝑsona. vt dixi ī me/
atim.
Tunsim. aduerbiū.i.minutim.cōcisim vl̄ ꝑ
cussim.⁊ d̄r a tundo.dis.

De V

Vah.qñq; signat gaudiū.⁊ est īteriectō gau
dentis. Uñ Isa.xliiij. Vah calefact⁹ sum vi
di focū. Et Aug⁹.dicit. Cū delectamur di
cimus vah. Itē qñq; denotat derisionē vel
increpationē. Uñ Matth̄.xxvij. Vah q̄ de
struit templū dei ⁊c̄.
Valde.i.fortiter.nimis vehemēter.⁊ d̄r a va
lidus per syncopam pro valide ꝑm Priscia/
num.
Vau.est aduerbiū admirantis vl̄ iurantis.
Vau etiā nomē est cuiusdā elemēti apud he
breos.s.v.ꝯsonantis
Vbertim.aduerbiū.i.abundanter.
Vbi.est aduerbiū loci vl̄ interrogādi. ⁊ sig̃t
⁊ interrogat in loco. Itē est aduerbiū tēpo/
ris. vt Vbi.i.postq̄ vl̄ quādo. Item est ad/
uerbiū qualitatis. vt vbi.id est.qualiter. Et
quantitatis. vt vbi.id est.quantū. Et simili
tudinis. vt vbi.id est.sicut. Est etiā qñq; ad
uerbiū increpātis vel admirātis. Uñ Gen̄.
iij. Adam vbi es.quasi dicat.in quanta mi/
seria es ⁊ in quanta angustia es. Miser q̄d
fecisti. in quantū peccatum cecidisti. Bene
enim sciebat deus vbi esset.sed quasi admi/
rando increpat eū ꝙ in tantū peccatū dela/
psus erat. Et nota ꝙ vbi recipit vndecim ī/
ter cōpositiones ⁊ syllabicas adiectiōes. vt
Sicubi. Necubi. Alicubi. Nuncubi. Ec/
ubi.ex en ⁊ vbi compositum. Ubiq;.vbiubi
vbiuis.vbilibet.vbicūq;.vbinā Inuenitur
etiā quedā alia q̄ vident̄ esse cōposita ab vbi
vt Atubi. Astubi. Postubi. sz poti⁹ sunt q̄/
dam irregulares vocū cōgeries. ⁊ fungunt̄
loco vnius dictionis aliquando. Item vbi
tam simplex q̄ composita ei⁹ possunt exige/
re gtm̄ ex vi distributionis. vt Ubiq; locoꝝ
id est in quolibet locoꝝ. Et vbi locoꝝ.id est
in quo locoꝝ. Similiter ⁊ vbiuis locorum.
vbicūq; locoꝝ vel gentiū. Vel dic ꝙ cū dici
tur. Ubiq; locoꝝ vel terraꝝ.id est.in quoli/
bet locoꝝ.illi genitiui regunt̄ ex natura par
titionis. Et corripit p̄mā vbi. Unde Oui/
di⁹ epi. Jura fides vbi sunt cōmissaq; dexte
ra dextre. Item nota ꝙ in p̄dictis quando
vbi postponit̄.tunc est compositio. vt Sic/
ubi.alicubi.vel qñ geminat̄. vt vbiubi. Sz
qñ vbi p̄ponit̄ tūc est syllabica adiectio. vt
vbiuis.vbicūq; ⁊c̄.
Ve.interiectio dolentis vel execrātis vl̄ ma
ledicētis. vt Ve illi ꝑ quē scandalum venit.
Item ve signat eternā damnatōnē in sacra
scriptura.⁊ scribit̄ ꝑ ae.diphthongon. Itez
ve.id est.sine. Jñ ꝑ compositionem vesan⁹.
ꝑm Huguicionē. Item ve est cōiunctio en/
cletica.et pro vel ponit̄. ⁊ tunc scribitur per
e.simplex.
Vehementer.tius.sime.i.fortiter
Vel.aliquando est ꝯiunctio disiunctiua. vt
quādo ponit̄ inter duo que nō possunt simul̄
esse vera. vt Homo est animal rationale vel
irrationale Aliquādo est subdisiunctiua. vt
quādo ponit̄ inter duo que sunt simul vera.
vt Amauerūt vel amauere Aliqñ etiā poni
tur vel ꝑ saltem.
Velociter.aduerbiū.i.cito.repēte.
Veluti.a vel ⁊ vti cōiunctione cōponitur.⁊
idem est qd quēadmoduz.quomodo. sic̄.ꝑm
Pap̄. Et corripit penl̄. Unde Virgili⁹ enei.
ix. At veluti pleno lupus insidiat̄ ouili. Et
inde ꝑ apocopā fit. velut aduerbiū similitu/
dinis.id est.sicut quasi. et est t. finalis litte/
ra.⁊ nō d.
Verbo tenus.verbi gratia verbi causa.due
partes.⁊ sub duob⁹ accentib⁹ regēde.
Venuste.i.honeste
Versute.i.callide.
Vero.sepe ponitur ꝑ cōiunctione copulati/
ua.⁊ sepe pro affirmatiua.i.certe. ⁊ sepe ꝑ ex
pletiua. Item verum sepe ponit̄ pro sed vel
pro certe.

De V

Vicatim.aduerbiũ.penl'.pdu. põt deriuari a vicus.quasi p vicos. vel de vico in vicum Uel potest deriuari a vice.i. vicissim per singulas vices.

Vicissim. aduerbiũ. id est. alternatim. mutuo p vices

Videlicet. aduerbiũ affirmãdi.i. nimirz. certe.scz vero. videre licet.z cõponit a videre et licet. Uel est cõiunctio copulatiua vel expositiua ſm Hug.

Vigies vl' vities.aduer.numeri.i. viginti vicibꝫ.z dr a viginti. Uñ Apoc.ix. Vigies milies.dena milia.

Viritim.aduer.i.p singulos viros vl' de viro in virz.z dr a vir

Vltra.aduer.loci.z cõparat. vltra.vlterior. vltimus. Põt etiã esse ꝓpositio qñ regit casum. vt vltra rhenũ

Vltro.i.vltra vel sponte.

Vnciatim.aduerbiũ.i.p vncias. vel de vna vncia in aliã.z dr ab vncia.

Vnde.aduer.loci.i.a quo vel ex quo loco vl' ex qua re vel causa ſm Pap.

Undecies.aduerbiũ numeri.i. vndecim vicibꝫ.z dr ab vndecim

Undiqz.aduer.i.ex oi pte.z grauat pe.

Undeqz ꝓiunctio enclitica nõ inclinat hic accentũ pcedẽtis syllabe ad se.i.iuxta se.qz pcedens vocalis corrupta ẽ in vndiqz. Nam vndiqz cõponit ex vnde z qz. Et sil'r ꝓtingit in deniqz.qd cõponit ex denuo z qz.

Unqz.i.aliqñ.qñqz.aduer.tpis. vide i nũqz.

Voluptuarie.aduer.i.ſm voluptatẽ

Uspiam.i.in aliquo loco.alicubi.aduer.loci.z dr ab vll9.z est ibi piam syllabica adiectio.vñ nõ acuit in fine.qz accent9 ꝑncipalis nõ debet poni in syllabica adiectiõe

Usqz.i.in aliq̃ loco.aduer.loci.z dr ab vllus

Usquequaqz.i.p oia nimis.ex toto omnino et acuit penl'.

Usqzquo.i.qz diu.quousqz ad quem finẽ ſm Pap. Uel plen9 pt dici sic. Usqzquo.i.aliqz tulũ.aduerbiũ est qntitatz. Uñ in ps. Conuertere dñe usqzquo.i.aliquãtulũ. Item usqzquo.i.vndiqz.aduer.ẽ loci. Uñ Zach. viij Usqzquo ventãt ꝑli.i.vndiqz. Itẽ usqzquo id est.quousqz vel qz diu.aduer.est tẽpis.vt ibi. Usqzquo dñe obliuiscer3 me in finez. Item qñqz ponit p donec.z est aduerbiũ tpis. Uñ ij. Mach.j. Sacerdotes psallebãt hymnos usqzquo ꝓsumptũ esset sacrificiũ.i.donec. et acuit vltimã ſm usum usqzquo.

Ut multa signat. Hã vt.i.postqz. Ut.i.sicut Ut.i.qz uis. Ut.i.simul. Uñ de qbusdã pdictoꝝ vt dicit qdã. Ut postqz dicas. vt qz uis vt qz simul

Uti.aduerbiũ similitudinis.i.sicut Et inde cõponit Sicuti. veluti. Et cor. v. Sed uti ꝑbũ pdu.pmã. Uñ. Quisqz docet uti. dz ꝑ turtibꝫ uti.

Utinã. aduerbiũ optãdi.i.vt fiat opto. Et cõponit ab vt vel uti.z nã.z cor.ti.

Utiqz.qñ est dictio cõpositã tũc acuit ante penl'.scz qñ sine cõpositiõe accipit vtiqz. tũc accentũ habet sup penl'.Quata natura ipsi9 enclesis.z sic causa differẽtie amittit vim suam ꝓiunctio enclitica in vtiqz dictiõe cõpositã.z sil'r intelligendũ est de itaqz

Utpote.i.tanqz.pe.cor. Et cõponit ab vt.et pote.ablatiuo de potis.vel pos potis

Utputa.i.ꝑbigratia.sicut aduer. Et videt ibi puta esse syllabyca adiectio.z sic erit simplicis figure.z deriuabit ab vt.z acuet prima qa accent9 ꝑncipalis nõ dz poni sup syllabica adiectione. Unde j. Loꝝ.xv. Nõ corpus qd futurꝝ est seminas.sed nudũ granũ vtputa tritici

Utrinqz aduer.i.ex vtraqz pte Uñ Ezechi. iiij. Finis vtrinqz ſm vnã lrãm.

Utrobiqz.aduer.i.in vtraqz pte z acuit pe.

Utrũ.dialetica interrogatio hñs se ad vtrũ qz.i.ad affirmationẽ z negationẽ.vt cũ dico vtrũ celũ sit rotundũ.põt rñderi. celũ est rotundũ.celũ nõ est rotundũ. Itẽ vtrũ aliqñ ẽ nomẽ.z ponit p qs. Uñ qdam. Nomen dic vtrũ ꝓiunctio dr vtrũ

Utrũlibet.i.quasi ex his placet. Et cor.li. et est libet syllabica adiectio.

Utrũnam.interrogatiuũ est z bz nã syllabicc.z acuit penl'.

Finit vocabularius Breuiloquus.triplici alphabeto diuersis ex autoribꝫ necnon corpe vtriusqz iuris collectus ad latinum sermonẽ capessendũ vtilissim9. Impressus Argentine Anno dñi. M.cccc. lxxxviij. Finit9 in profesto sanctoꝝ martyrum Uiti et Modesti.

Vode pisc[ium]

Abremon Achandes Ar[i]
Albiren Abazia
Alburnus
Allec
Allota Alosa
Anguilla Anger
Aphya
Arenga
Asellus
Atherina
Balena
Barbo Barbellus Mullus
Belua
Bonus
Brachium
Brama
Cancer
Carpa Carabus Carpio Calliodus
Carpio
Cathus
Caverna
Cephalus
Cetus
Chelonia
Chelonis
Cimedre vel Cimedi
Cochlea
Congrus
Conchilia
Corax maximus
Delphin Delphus
Dentex
Echinus
Echinus
Esox
Esturio
Epar
Ephemera
Esturgo
Fluta
Fluta
Fluta

Vocabula volatilium

Aquila
Accipiter
Alauda
Anas
Anser
Apis
Ardea
Auca
Auis
Auis Auricrinita
Auis Auricrinita
Auis Auricrinita

Cornix Coredulg, que vomedt
Cornix vel Quesdlg
Cornolus
Corx Curds Kuy
Corbily Tzezy Jzczjzolka
Corbelus
Corintha
Cancer Mawlwyn
Cassida Amarelly Strawd
Cirus Kawron
Cinedula grabolnska
Calo Paco
Caradry
Clouz et Clozio
Cygnus Labanz
Capy Capo vulter
Coxinely Chlzenfogel
Cinerea Sasek
Ciona
Dromedas
Dracena
Cythus vel Erinia
Cranthya
ffalco vel Lanarig Sokol
ffaso ffasiang ffasang vel
Cffasiang Pfallyfelmfal
Fatarin
Jffridula Halang
Melancholizius
ffridula Lyszka vel Pfolka
ffrigedlig ffringulla vel
ffrigella
ffredmly
ffeny
ffrosding
Frisperlu
Fuscus
Galbuly
Galbering vel Trzezig
Galeon
Galling
Gallinacig
Glaug
Graag Gawron Cirus
vel Mondula
Gamaleon
Gyaraly Garulg
Grips Grippo
Glutto
Grus Grucula
Griffes
Gryppes
Gridoenderon
Gracoenderon
Hersalo Hosturus
Haia Hayoly
Hibris

Harpia
Herluding
Hirundo Chelidon Jaskolka
Hoz
Hyrida
Hyrax Cranska
Hic Corvina
Hir
Jynx
Jmuia
Jxion
Jythesis
vel Kobes
Kimus vel Karbolus
Lanius Luardius
Lagopus
Luscinia Phalenia
Lagos
Lanarius
Vel
Laruz
Lanarig Sokol
Lazing Largs
Leneon Attis Athica Ardea
Lepus Czaplya
Lucar
Lugaring Saix
Lya Czoffla
Gnales
Ayerully Ayeropes Merops
Ayelamerusz vel Morska
Ayenwrids
Ayerestwng
Ayedulus Medula
Ayed Ayerula
Ayezugo Turdus Coss
Aylaria
Milvus Aylrig
Ayotrella Oriolus ffemig
vel Cauda tremula
Azcanea
Azorisz
Mondula Garulg
Azsrimpa
Nitedula
Nepas vel Nepa
Nitwoza
Nasica
Nisus Aluecg Sperverus
Nortua Nicticorax Sova
Nictrus Perspicius
Ospreomly
Ormachus
Okiolg Ortygometra
Osma Osifrago
Othus
Opwlachy
Ypolu
Okidz

Meyzulg

Ossifraga · pe. vel grex · aquile
Olor · assa · trumpens
Onocrotalus · bistardus
Ortix · Quisquilia · minutum
przepyrka · Vel
ffuliga · frzeggza
Origomachra · pe. pro · Cotre
Paradisus · aues · multe · anime
Penelops
Pluuialis · vel pluvialis
Psitacus · papuga · Papagey
bis · Papagallus · Situs
Porphirio · pellicanus
pellicanus · sew · wlgariter
Papilio · aues · frzeprzenka
Parra · genus · aues · in · australi
Passer · mobil · passerum · et
cum · vocabulo · durante · aues
Pauus · pauo · et · Pauus
Palta · pauina
Palumbus · Vel · Columba
Plangus · Cornix
Pigargus · draguus
Pipio · Jolyn · bzyanczbo
Pelicanus · Sython
Piraus · pica · Sroka · Cissa
Zyrzymol
Passerum · Regulus · Troglodytes
Strzezyk · Crolyk
Perdix · Cuspulus
Phylomena · Slowik
Pretrapellus · vngl · Lonia
Pardalus · mas · et · Aues ?
Cinereus · colore
Querquedula · vel · Nauicula
Quaiea · prepeliorka
· Orix · Aues · est · de · ma-
gnitudine · passerum
Questulus · Curuus · Regulus
alius · strzezyk
Quaiea · Quaqueca · Aues
dicta · a · sono · quem · quando
Regulus · Vide
Rasilisseus · serpens · in · Re-
Reptilia · aues · pedes · habens
Rustica · Aues · pedibus · similis
Sair · Czyzyk · Aues · de · qua
gal · vel · Egutta · Auicula · de
Strix · Solenides · Strophilos
Ama · vide
Sperueus · Crogulus · aues
Struio · Struss
Struio · camelo · Struthio
Sanis · Aues · nocturna
Sturnus · Slyppk
Sabria · Corus · Cauk
Sanguinalis · Ossifraga
Sitta · aues · in · arbore · cum
Sittar · vel · tympanum
Psittace · aues · indica
Starda · Dragopa
Spinturnix · vel · Spitmuz
Aues · tempus · futurum
Serrancola · aues · in · terra · ni-
dificans · alaude · similis · sed · in
Roda · nauis · sp. · et · in · multis · nau-
bus · ligni · ossa · in · tabis
Turdela · Turdus · Merula
Dragopa · Minor · Drozd
Turus · aquila
Turus · Cornulus · vel
Turdus · Jemiolenchus · Coss
Tranilus · Szpiczak
Trochilus · Nucetus · vipiopes
Upupa · Epops · Dudek
Vultur · Volturius · Sarup
Vitula · Asio · aues · que
flexa · videtur
Vespa · minus · genus
Vion · vros · idros · Ysida
Zeleatides · aues · sunt

De Animalibus

Assa · Talpa · Cziba
Aries · Baran · vel · Skop
Armelig · gronostay
Aur · vel · Cirogilus · Thelonz
Aspis · vel · Cimadeg · et · vapay
Aspx · Smocz · Vel · pseny
ffragos · s · Vipera
Affra at ffr Alces · al
Asperoly · Colus · Vyewiorka
Albus · color · Mulo
Arabula · in · ethiopia ?
Anthus · aque · stans
Arteny · felis · viso · et · mini
Bos · m. · g. · Vol · et · Cowa
Berber · Bezdecz · Aries
Beuer · Castor · inestimatus
vel · fiber · Bobr · Bobrz
Balena · hyena · Bupreftis
Bufalus · Zamol
Bison
Carobleser · at · prum · dens
Capra · Kozel · vnlaschany
Capra · Koza
Camus · Camelus · Wielbad · Wielbadz
Catus · Catta
Cardelis · Pelchy · Czyz · Czyzyk
Cerus · Cerua
Cynocefs · Crolyk · vel · Cranka
Carodulus · Taxus · Jazwyngk
Camelopardalus · Cameloparthalus · Zyrafa
Calopus · al · in · Zitia
Capreg · Dorcas · Saran
Caprimus · Sarn · Koza · Kozioz
Castor · Bobr · vide
Caradrius · pe. pro
Capreolus · lu · Sarna
Colig · Sciurus · Wyewiorka
vel · Asperoly
Cirogillus · Thelonz
Erinaceus · Popyelnza
Camelus · vel · vide · Wielbad · Wielbadz
Camelus · vocabulum
Camelopardalis · pe. vel
Cimadela · genus · muris · pe-
ne · vt · Lucanus
Damma · Lanis · Telecznza
Damula · Zyska · Coza
Erlyng · vide · Ezuig · Jeż
Equa · Swinczbla · Columba
Edus · Aues · Kozyelk
Elephas · Bany · Slon · et
dicit · pp. · anus
Egocros · alis · pe. vel · Egoi
ceron · Capricornus
Elans · aues

ffelis : Cattus — Armellus
ffelena : Cerva
ffuro · ffurunculus · Vinerra · vel
ffelis / Migale — gronostay
[illegible] al. qui dicitur ffoving vel
Maturellus
Bale : Mustela — lasiczka — Babelli : Camelus
Brillus — Swyrczek · Brilli
Herinaceus · Hericus / Swyrczky
Echinus — yessly
Hircus — Cozyel brodaty
Hyena · me pro
Ichis · idis · genus mustele silue:
Istrix yessly vel yazwyecz : stris
Ibex · al. de genere cervorum
Ibex · Caprea Dorca — dzyka kosz:
Ibices me cor
Leo — Lew Leena — Lwyczka
Lamia · Stria · Bestia
Lepus — zayczecz
Larus · al. tam in terra quam in aquis
habitans · Levi · xi — vide ma:
Lutra · Litra — Vydra — motrecatz
Lutrum — Wyczolek
Leveotrota · Bestia in — India ve:
locissima
Mardus · Meles · Daxum
Martes · Martarus · Putorius
vel Mardur · Cuna
Migale : ffuro — ut s. me cor
Melis · Melius · Taxus
Mars · Marturellus
Mus
Musceraneus Solifuga · al. est
parvulum · necans araneas
solem quoque fugiens
Muscanio · al. ex Capra et ariete
natum · ductor gregis
vel monstrum · sile simie
Mustela Bale — Lasicza
Manticora · pe. cor · Bestia est
Minoth : ethiopie
aurus · monstrum est
Napellus · al. est · qui mus
nascens sub radice herbe
Napelle · que est venenosa
Nicedla · vel Cicendela · ut s.
lucens in nocte
Onager me cor — Lass — asinus
Ophimachus pe. cor — silue:
Ophiomachus · Levi · xi — stris
Orix · al. [illegible] — Lacta Lacta
sicut Capra · vel : Glis
aut mus aquaticus
Panter ris — Ryss — in actu habet
Panthera re — rem vel ra
pe. pro genus lupi
Pardus — Pard
Pardalis · est femella pardi
Passer solitarius · avis est ma:
ior passere · subnigra
cantu suavis · incedens
per cucumina domorum
Putorius · Martes Mardur
Cuna
Ratus : Glis — Szurek
Runcina · al.
Rupicapra — Skalna Coza
Caper montanus — Skalny · gor:
ny a dzyky cozyel
Ptias · genus aspidis coloris
viridis · ac aurei et ci:
nerei
Rubeta — Lyeszna zabka

Rutela — vide in orto sanitatis
Sebellinus — Sobol
Sciurus — vyevyerka ut s.
Salamandra · al. ffugiens lacerti
stellatum et venenosissimum
et [illegible]
Solifuga · Musceraneus · al. fugiens
Simia — Malpa — diebus
Sorex · al. — Vodna myssly
Speca : Vespa
Talpa — Croth — Balphalaca g.
Thaurus — Bik
Trebubalus — Thur
Taxus — Jazwyecz — vide in orto
Tigris — Zambr — sanitatis
Vacca et Iuvenca — Jalovicza — Vitula
Vervex habet cornua rotunda
Vitulus — Barana rogaty
cielyecz
Viverra ffuro ut s. — gronostay
Vulpis — Lyss — Vulpecula — lisska
Ursus — Ursa · pater
Unicornis — Varus — yednorozecz
Uribos : Bubalus
Uro · Bos silue[illegible] fortissimus
Uncia · al. [illegible] — Bubalus
+ Ibex Ibices Capre sunt parve
et velocissime · in petris
commorantes
Ypothamus Yhneumon
Ydra — draco est — vide ortum sanitatis
Excedra serpens aquaticus
Zubro · genus thauror silvestrium
fortissimum — Zambr
Zilio · animal crudelissimum est
quantitatis lupine
Vide de aliis animalibus multis
in orto sanitatis · Amen

Voces animalium et volatilium

Vide hic in Brevilogo
in dictionibus verbalibus in verbo

Bromo is de lra B.
Equus · hinit — Rzza
Porcus grunit — Kwiczi
Canis latrat — Szeka
Leo rugit — Rzwyce — Cervus · silvestris
Tigris recanat
Onager mugilat
Pardus · ffelirat
Panthera caurit
Ursus urcat · Seviat
Aper ffrendit
Linx lincat
Lupus ululat — vyye
Serpens sibilat — Sapy
Bos · Mugit — Ryczy
Asinus rudit
Verres currecat — Kyernozyeie
Aries lorectat
Ovis balat — Wrzeszczy
Hircus miclit
Hedus bebat
Vulpis gannit — Barcoze
Catulus glatilat — Scoli
Lepus vagit sicut puer
Mustela drinolat
Sorex · desticat
Mus et eius
Pullus pipiat
pi pi pi pieszy

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
W POZNANIU

Of 15055 4°

Cometa Boza myotla

Cometa secundum Aristotelem est exalatio terrestris calida et sicca
pinguis et viscosa. Virtute astrorum ad supremam aeris partem elevata
Generatur autem hec exalatio actione astrorum in visceribus terre
maxime dum pori per frigus stringuntur et egreditur cum per calo-
rem resolvitur. Non autem tota sit elevatur sed pars post partem
ascendit et nove continue generantur. A quibus etiam Cometes in superio-
ribus [illegible] dicuntur. Et ipsis impeditis desinunt [illegible]
Diversificantur autem Comete in quantitate figura et colore
secundum materie differentiam. Unde si materia sit in medio bene com-
pacta in extremitatibus vero [illegible] rara fuerit. Videtur quasi astrum
[illegible]. Si autem materia equaliter spissa sed in longum protensa sit
apparet ut stella caudata. Si autem cauda rarior corpore fuerit
[illegible] ut stella barbata. Raritas est et diversitas
materie. Colorem variant.

Cometes grece. Crinita latine dicitur Pagonias g. Barbata la. Hemis g. Una vel saltus la.

Cometarum Crinitarum vocabula et figure sunt decem secundum
Plinium 1 Que dicitur Cometes 2 dicitur Pogonius 3 Aconcia
g. Jaculum la. 4 Xiphia g. gladius seu ensis la. A pallore
unde et Argentum nominatur 7 Criseus g. quia nitet quasi aureo
colore vel electrino 6 dicitur Ceratica in modum corni quia ceras
corna dicitur 7 Dalus g. lampas vel fax la. 8 Hypeus g. Equinus
Et est celeris motus sive equus circa se regiratus 9 dicitur Andropeus
Quia hominis formam [illegible] 10 Eges g. Capra la. vel Caper sal-
tans a cernibus et velleribus dictus
Ptolomeus dicit quod Crinite stelle orientales celeritatem eventuum seu
effectum designant. Vespertine vero tarditatem effectuum [illegible]
Secundum Astronomos vero Novem sunt figure Cometarum
1 generatur in parte exaltationis Lune que a relucentie claritate
et albedine. Crinium quoque dissolutionem vocatur Argentum.
2 In parte exaltationis Mercurii et est versicolor parva clara
et varia et multorum crinium. Et vocatur Astrig
Tercia etiam est Crinita habens radios retro et vocatur Millos
4 habet quasi humanum vultum coloris aurei et argentei et dicitur Rosa
5 habet caput deorsum et caudam sursum et dicitur Aurora
6 Fit erecta super basim igneam. Et vocatur Columna seu Tenarclin
7 Fit ex omni parte sine cauda cerulea et vocatur Nigrum
8 Est ut draco ardens oblonga et vocatur Partica
9 In cauda editur. Est quoque persimilis partice et quia [illegible] solem decurrit
vocatur Verv.
Cometa igitur non est stella sed est quedam impressio aeris crinita
emittens de se radios flammarum ad modum crinium
Vel est nubes ignea claritate accensa
Cometa autem significat vel mortem vel immutationem alicuius
principis vel alicuius patrie destructionem rectis
Et semper dirigit radios suos versus illam partem cui minatur
Mors fuit urbs rapitur sevit mare sol operitur
Regnum mutatur plebs peste fame cruciatur
Ne minimum credas semper celestibus astris
Nam variat nutu sidera cuncta deus

De hierarchiis angelorum

Hierarchia
Zgromadzenie
Rozdzial
Rzysze
Sinuante Esyastwa

Angeli gaudent Radwya sya
Archangeli letantur Wesselya sya
Principatus Esyastwa exultant Skaczą
Potestates Moczarstwa tubilant Ochaya sya
Virtutes Sylij Zwiczyastwa psallunt Spyewaya
Dominationes Panstwa armonisant Pieszczą slodko
Throni Stolecznyczy simphonisant Zgodnye spyewaią Wesselye
Cherubin Vczennyczi abrawnyeiąthnyczi hymnisant Spoyą
Seraphin Goraiączy citarisant Gandą

Hierarchia est multorum angelorum habitudo adinvicem
In scientia actione deiformitate illuminatione et in deum
ascensione

Si nihil in vita iocundius est tibi vita
Indecoram vitam peragis virtute relicta
Cur illam curas que multas dat tibi curas
Deus est quem speruis
An ipsum evitare putas
Terra cinis quoque
Sed nihil hunc latet

Dato uno incrementi
plura contingunt

325